

World Nations

پس بروید و تمدن قومها را شناخت من می‌باید و اینسان را به انسان ببرد و پسر و دختر [الفلوس] تعصیت دهند - منی 28:19

سرنوشت

فارسی at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, "*the gates of Hades will not prevail*," Matthew 16:18. Paul asks, "*Hades where is your victory?*" 1 Corinthians 15:55. John wrote, "*Hades gives up*," Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, "*Do not be afraid*," because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to "*be afraid*" because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, "*out of the frying pan, into the fire?*" Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, "*Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'*" Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, "*You did not choose me, but I chose you*," John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

► Who are we?	What are we? ►		Genesis 1:26 - 2:3	
	How are we sinful? ►		Romans 5:12-19	
	Where are we? ◀		Innocence	
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.
	God	Father	John 10:30 God's perfect fellowship	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden
		Son		
		Holy Spirit		
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people	Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing		
		Deceased unbelieving		
	Angels	Holy		
		Imprisoned		
		Fugitive		
		First Beast		
		False Prophet		
		Satan		
Why are we? ►		Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind				Revelation 20:13 Thalaasa
				Revelation 19:20 Lake of Fire
				Revelation 20:2 Abyss
Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels				

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophesies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Usher)

Jesus Christ born 4 B.C.

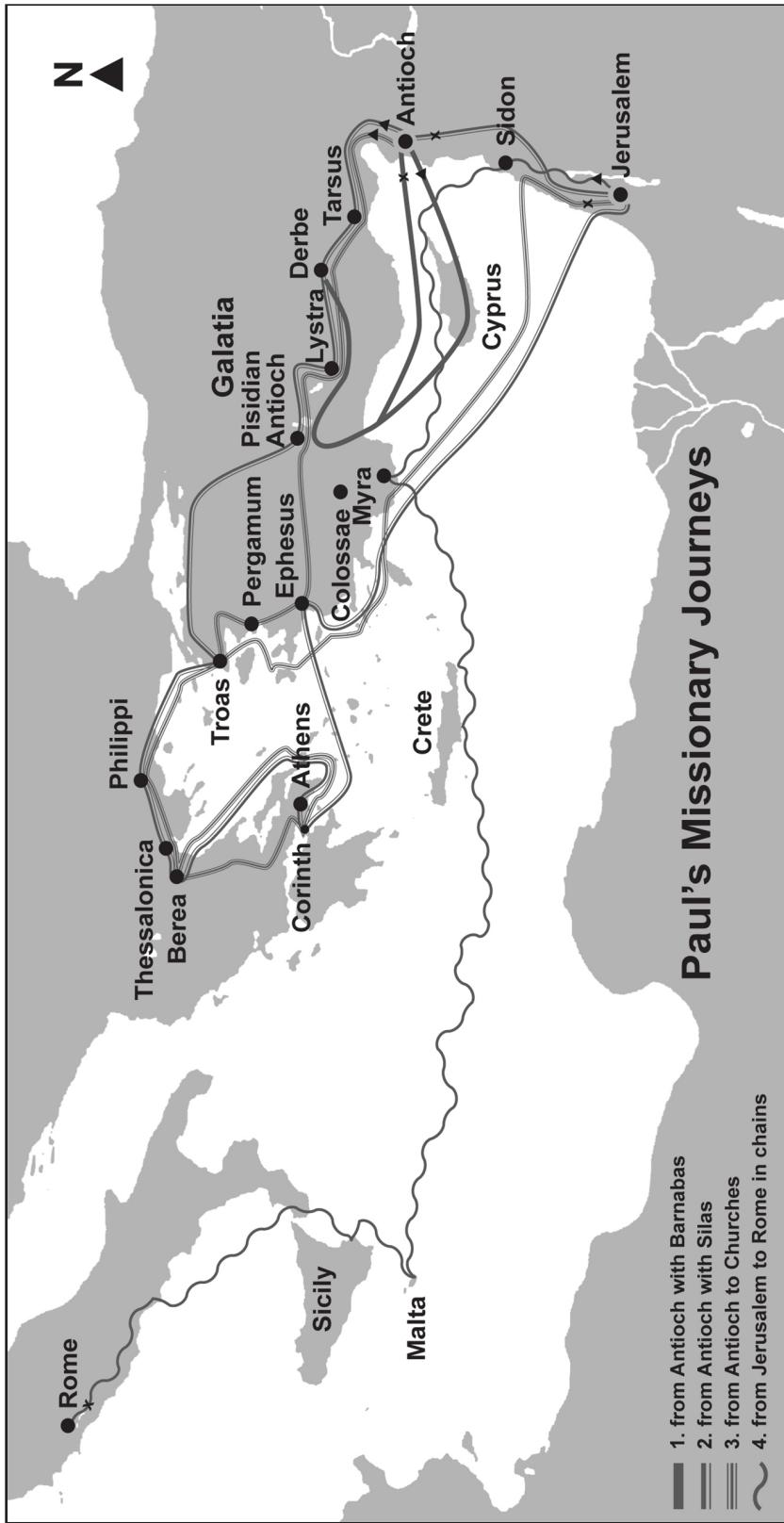
New Heavens and Earth

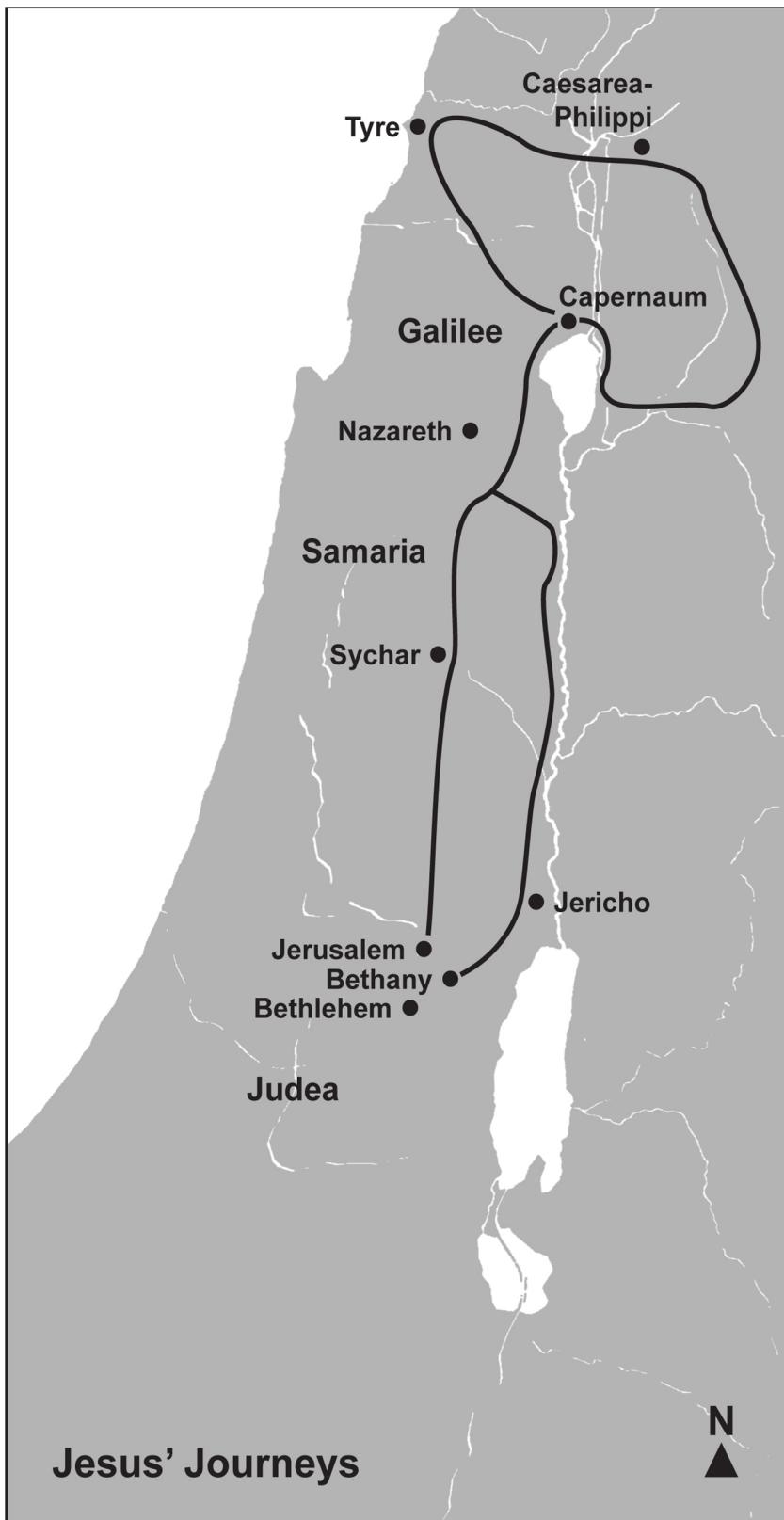
- Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyrd in Ecuador
 - 1830 John Williams reaches Polynesia
 - 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
 - 1614 Japanese kill 40,000 Christians
 - 1572 Jesuits reach Mexico
 - 1517 Martin Luther leads Reformation
 - 1455 Gutenberg prints first Bible
 - 1323 Franciscans reach Sumatra
 - 1276 Ramon Llull trains missionaries
 - 1100 Crusades tarnish the church
 - 1054 The Great Schism
 - 997 Adalbert martyrd in Prussia
 - 864 Bulgarian Prince Boris converts
 - 716 Boniface reaches Germany
 - 635 Alopen reaches China
 - 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
 - 432 Saint Patrick reaches Ireland
 - 397 Carthage ratifies Bible Canon
 - 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
 - 325 Niceae proclaims God is Trinity
 - 250 Denis reaches Paris, France
 - 197 Tertullian writes Christian literature
 - 70 Titus destroys the Jewish Temple
 - 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
 - 52 Thomas reaches Malabar, India
 - 39 Peter reaches Gentile Cornelius
 - 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

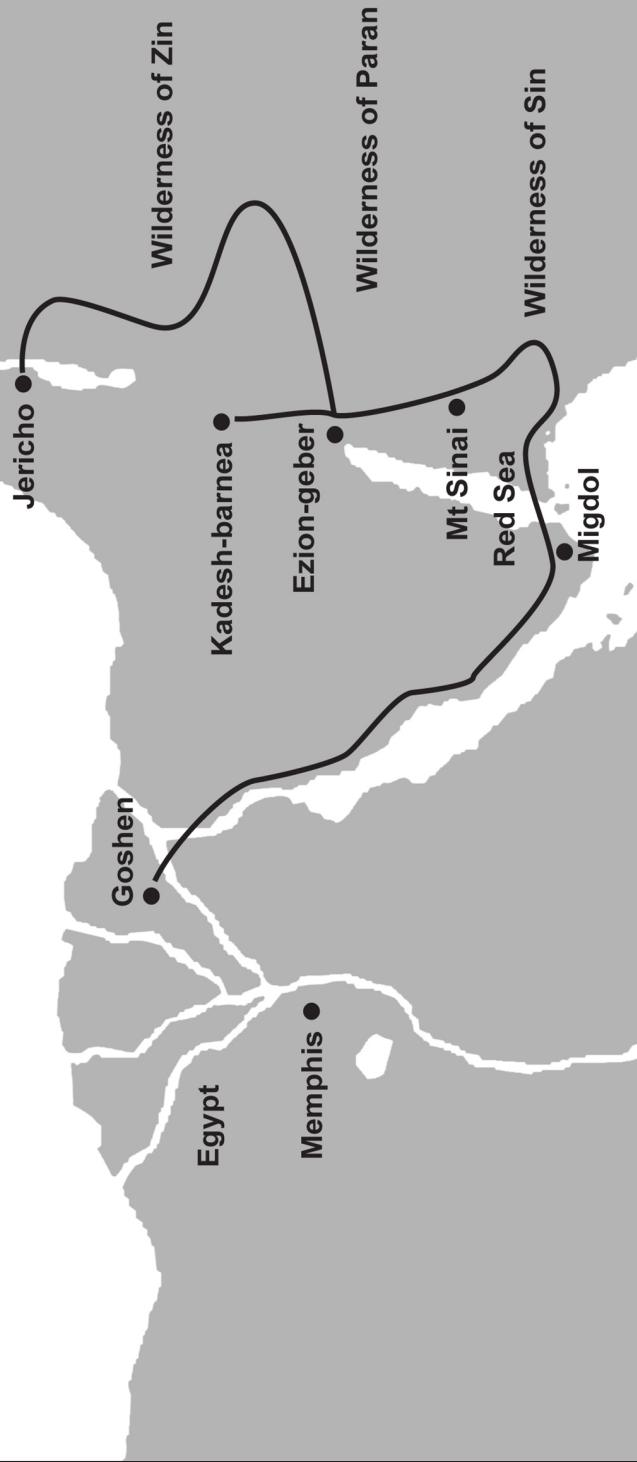

بیو پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جایش را در راه آزادی دیگران داد سازد. - مارفن 10:45

Israel's Exodus

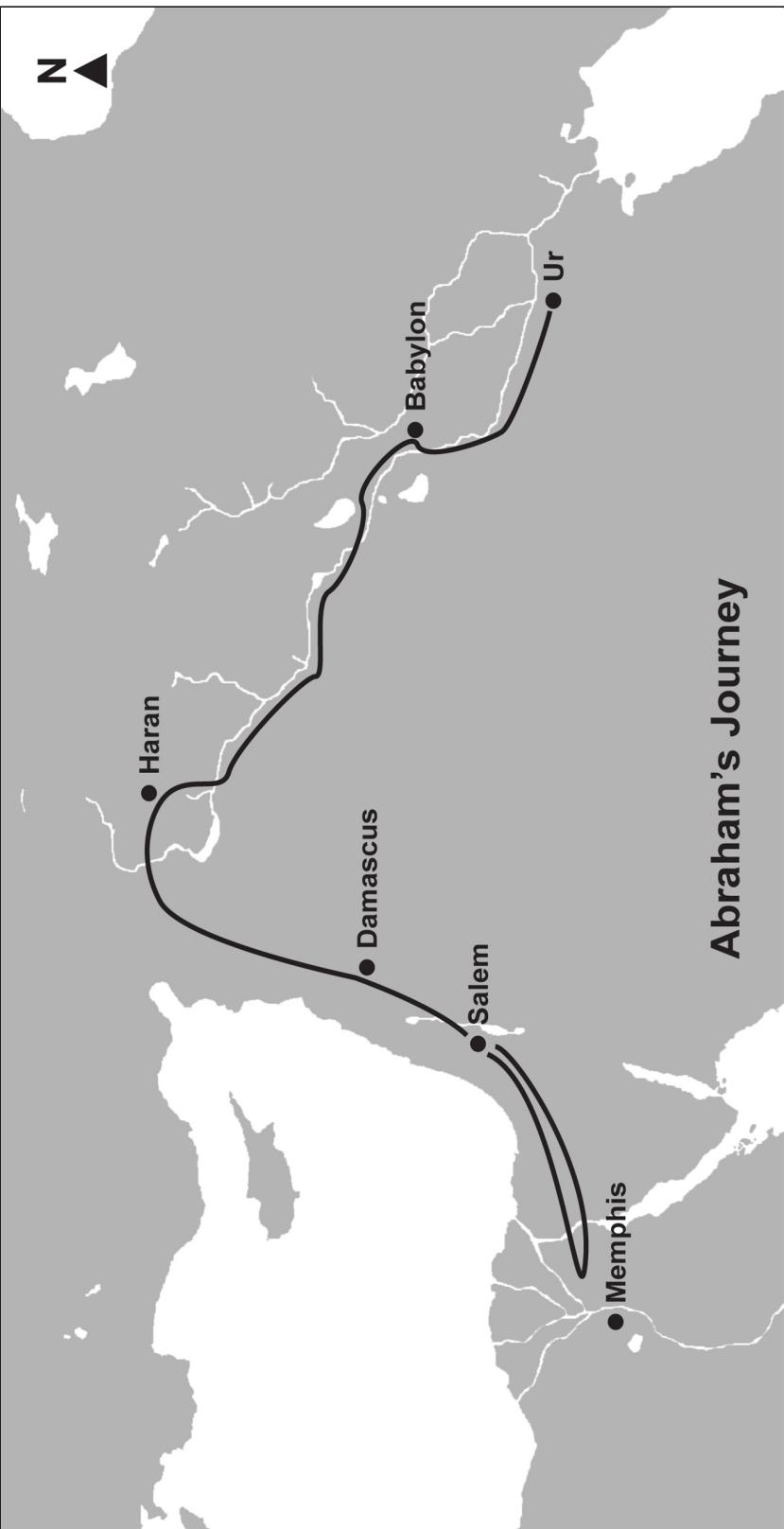
N ▲

وقتی سر اینجام فرعون به قوم اسرائیل اجازه داد تا از مصر بروند، خدا آن را از راه اصلی که از سرزمین فلسطینی ها می گذشتند برود، هرچند آن را نبودکرود. خدا گفت: «اگر قوم با جیگ را درود شوند، ممکن است پیشیان شوند، به مصر بگردند». - خواجه 13:17

Abraham's Journey

ابراهیم پیر به خاطر ایمانی که به خدا داشت، دعوت او را طاعت کرد و به سوی سرزمینی که خدا وعده داشت را داده بود، به ارا افتاد. او بینون آنکه بداند به کجا میرود، شهر و دیار خود را ترک گفت؛ - عربیان 11:8

28:10 يوحنا
25:12 يوحنا
50:12 يوحنا
2:17 يوحنا
3:17 يوحنا
اعمال رسولان 46:13
اعمال رسولان 48:13

رومان 7:2
روميان 21:5
روميان 22:6
روميان 23:6
روميان 25:16
روميان 26:16
دوم قرنيان 17:4
دوم قرنيان 18:4
دوم قرنيان 1:5
غلاطيان 8:6
دوم تسلانيكيان 9:1
دوم تسلانيكيان 16:2
اول تيموتاوس 16:1
اول تيموتاوس 12:6
اول تيموتاوس 16:6
دوم تيموتاوس 9:1
دوم تيموتاوس 10:2
تيموس 2:1
تيموس 7:3
فليمون 15:1
عبرايان 9:5
عبرايان 2:6
عبرايان 12:9
عبرايان 14:9
عبرايان 15:9
عبرايان 20:13
اول بطرس 10:5
دوم بطرس 11:1
اول يوحنا 2:1
اول يوحنا 25:2
اول يوحنا 15:3
اول يوحنا 11:5
اول يوحنا 13:5
اول يوحنا 20:5
پهودا 7:1
پهودا 21:1
مکاشفه 6:14

مُرْقُس 45:9
مُرْقُس 47:9
لوقا 5:12
يعقوب 6:3
Hadēs
منى 23:11
منى 18:16
لوقا 15:10
لوقا 23:16
اعمال رسولان 27:2
اعمال رسولان 31:2
اول قرنيان 55:15
مکاشفه 18:1
مکاشفه 8:6
مکاشفه 13:20
مکاشفه 14:20
مکاشفه 20:19
مکاشفه 10:20
مکاشفه 14:20
مکاشفه 15:20
مکاشفه 8:21

مزامير 3:116
مزامير 8:139
مزامير 7:141
امثال 12:1
امثال 5:5
امثال 27:7
امثال 18:9
امثال 11:15
امثال 24:15
امثال 14:23
امثال 20:27
امثال 16:30
جامعه 10:9
غزل غزليها 6:8
أشعيا 14:5
أشعيا 11:7
أشعيا 9:14
أشعيا 11:14
أشعيا 15:14
أشعيا 15:28
أشعيا 18:28
أشعيا 10:38
أشعيا 18:38
أشعيا 9:57

Limnē Pyr

جزقیال 15:31
جزقیال 16:31
جزقیال 17:31
جزقیال 21:32
جزقیال 27:32
هونیخ 14:13
عاموس 2:9
يونس 2:2
حقوق 5:2

Sheol

جزقیال 15:31
جزقیال 17:31
جزقیال 21:32
جزقیال 27:32
هونیخ 14:13
عاموس 2:9
يونس 2:2
حقوق 5:2

Tartaroō

دوم بطرس 4:2

Questioned

None yet noted

eleēsē

روميان 32:11

Geenna

مئي 22:5
مئي 29:5
مئي 30:5
مئي 28:10
مئي 9:18
مئي 15:23
مئي 33:23
مئي 43:9

مزامير 5:6
مزامير 17:9
مزامير 10:16
مزامير 5:18
مزامير 3:30
مزامير 17:31
مزامير 14:49
مزامير 15:49
مزامير 15:55
مزامير 13:86
مزامير 3:88
مزامير 48:89

واژه نامه +

AionianBible.org/Bibles/Persian---Open-Contemporary/Noted

Glossary references are below. Strong's Hebrew and Greek number notes are added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Questioned verse translations do not contain Aionian Glossary words and may wrongly imply *eternal* or *Hell*. * The note placement is skipped or adjusted for verses with non-standard numbering.

Abyssos

31:8	لوقا	اعمال رسولان 21:3
7:10	رومیان	اعمال رسولان 18:15
1:9	مکاشفه	رومیان 25:1
2:9	مکاشفه	رومیان 5:9
11:9	مکاشفه	رومیان 36:11
7:11	مکاشفه	رومیان 2:12
8:17	مکاشفه	رومیان 27:16
1:20	مکاشفه	اول قرنتینان 20:1
3:20	مکاشفه	اول قرنتینان 6:2
		اول قرنتینان 7:2
		اول قرنتینان 8:2

aīdios

20:1	رومیان	اول قرنتینان 13:8
6:1	پهودا	اول قرنتینان 11:10

aiōn

32:12	متی	دوم قرنتینان 31:11
22:13	متی	غلالطیان 4:1
39:13	متی	غلالطیان 5:1
40:13	متی	افسیسان 21:1
49:13	متی	افسیسان 2:2
19:21	متی	افسیسان 7:2
3:24	متی	افسیسان 9:3
20:28	متی	افسیسان 11:3
29:3	مرقُس	افسیسان 21:3
19:4	مرقُس	افسیسان 12:6
30:10	مرقُس	فلیلیپیان 20:4
14:11	مرقُس	کوکیسان 26:1
33:1	لوقا	اول تعموتانوس 17:1
55:1	لوقا	اول تعموتانوس 17:6
70:1	لوقا	دوم تعموتانوس 10:4
8:16	لوقا	دوم تعموتانوس 18:4
30:18	لوقا	تیتوس 12:2
34:20	لوقا	عبرانیان 2:1
35:20	لوقا	عبرانیان 8:1
14:4	یوحنا	عبرانیان 6:5
51:6	یوحنا	عبرانیان 5:6
58:6	یوحنا	عبرانیان 20:6
35:8	یوحنا	عبرانیان 17:7
51:8	یوحنا	عبرانیان 21:7
52:8	یوحنا	عبرانیان 24:7
32:9	یوحنا	عبرانیان 28:7
28:10	یوحنا	عبرانیان 26:9
26:11	یوحنا	عبرانیان 3:11
34:12	یوحنا	عبرانیان 8:13
8:13	یوحنا	عبرانیان 21:13
16:14	یوحنا	اول پطرس 23:1

اول پطرس 1:25

اول پطرس 4:11

اول پطرس 5:11

دوم پطرس 3:18

اول یوحنا 2:17

دوم یوحنا 1:2

یهودا 13:1

یهودا 25:1

مکاشفه 6:1

مکاشفه 18:1

مکاشفه 9:4

مکاشفه 10:4

مکاشفه 13:5

مکاشفه 12:7

مکاشفه 6:10

مکاشفه 15:11

مکاشفه 11:14

مکاشفه 7:15

مکاشفه 3:19

مکاشفه 10:20

مکاشفه 5:22

aiōnios

8:18	متی
16:19	متی
29:19	متی
41:25	متی
46:25	متی
29:3	مرقُس
17:10	مرقُس
30:10	مرقُس
25:10	لوقا
9:16	لوقا
18:18	لوقا
30:18	لوقا
15:3	یوحنا
16:3	یوحنا
36:3	یوحنا
14:4	یوحنا
36:4	یوحنا
24:5	یوحنا
39:5	یوحنا
27:6	یوحنا
40:6	یوحنا
47:6	یوحنا
54:6	یوحنا
68:6	یوحنا

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonomous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

واژه نامه
at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aīdios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

راهنمای خوانندگان

فارسی at AionianBible.org/Readers-Guide

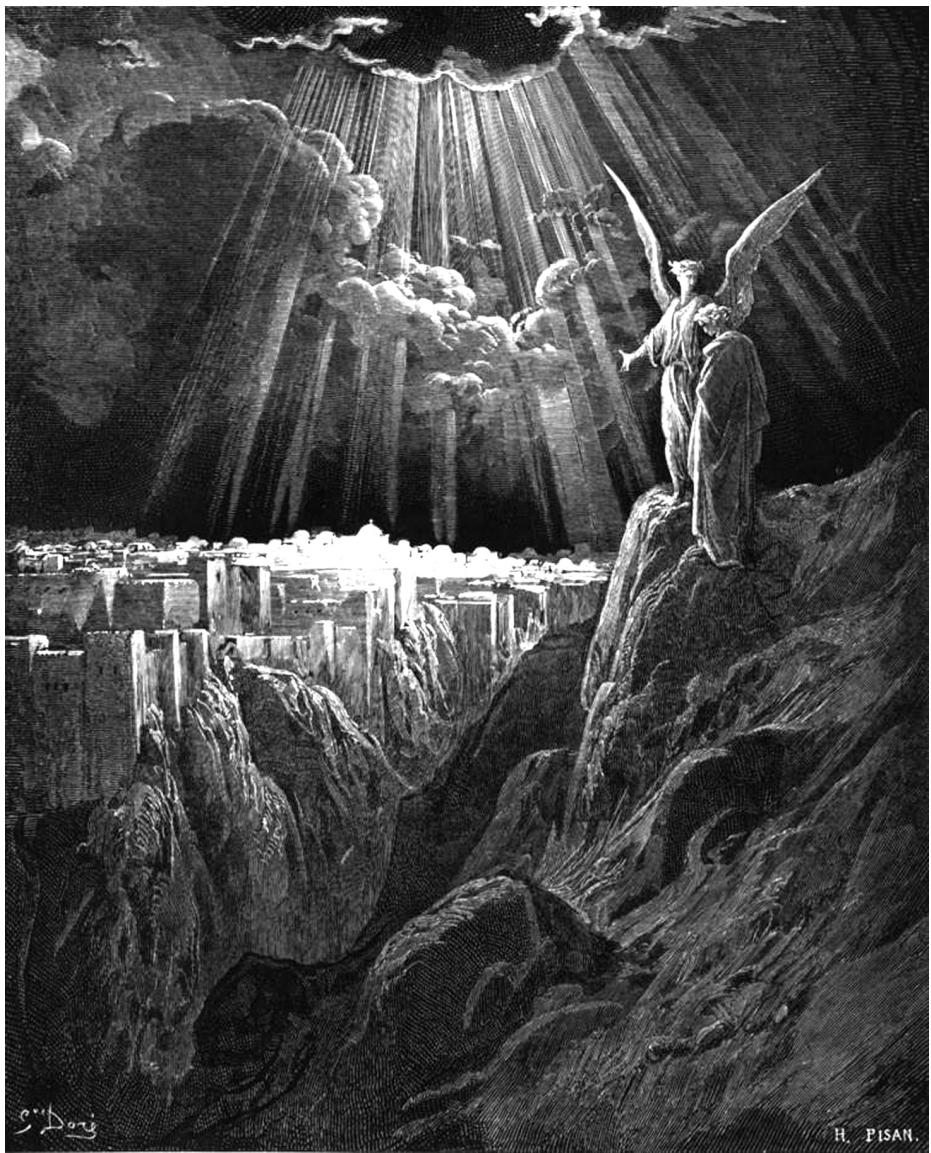
The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, “*As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.*” Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, “*And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.*” So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, “*Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.*” 2 Timothy 2:15. “*God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,*” 2 Peter 1:4-8.

و من، یوحنا، شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می آمد. چه منظرة باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! از تخت، صدای بلند شنیدم که می گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و ایشان خلق های خدا خواهد شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد بود.

21:2-3 مکافنه

بت پرستان، و همه کسانی که دروغ را دوست دارند و آن را به عمل می آورند، به شهر راه نخواهند یافت. **16** «من، عیسی، فرشته خود را نزد شما فرستادم تا این چیزها را به کلیساها اعلام کنم. من از اصل و نسب داود هستم. من سناوه درخشندۀ صبح می باشم.» **17** روح و عروض می گویند: «یا!» هر کس این را می شنود، بگوید: «یا!» هر که تشهی است باید، و هر کس مایل است بیاید، و از آب حیات به رایگان بنوشد. **18** به کسی که کلام نبوت این کتاب را می شنود با صراحت می گویند که اگر به نوشته های این کتاب چیزی اضافه کند، خدا بالاهای این کتاب را بر سرش خواهد آورد. **19** و اگر از این پیشگویی ها مطلبی کم کند، خداوند او را از درخت حیات و شهر مقدم که آن را شرح دادم، بی نصیب خواهد ساخت. **20** کسی که این چیزها را گفته است، می فرماید: «بله، من بهزادی می آیم!» «آمين! ای عیسای خداوند، بیا!» **21** فیض خداوند ما عیسی با همه شما باد! آمين!

شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از آسمان از جانب خدا پایین می‌آمد. مروارید بود، هر دروازه از یک قطعه مروارید. خیابان اصلی شهر از چه منظره باشکوهی بود! شهر اورشلیم به زیبایی یک عروس بود که طلا ناب بود که مثل شیشه می‌درخشید. 22 در شهر هیچ معبدی خود را برای ملاقات داماد آماده کرده باشد! 3 از تخت، صدایی دیده نمی‌شد، زیرا خدای قادر مطلق و برهه معبد آن هستند. 23 این بلند شنیدم که می‌گفت: «خوب نگاه کن! معبد از این پس در میان شهر احیاجی به نور خورشید و ماه نداشت، چون شکوه و جلال خدا آدمیان خواهد بود. از این پس خدا با ایشان زندگی خواهد کرد و برهه شهر را روشن می‌ساخت. 24 نوش قومها زمین را نیز نوارانی ایشان خلیهای خدا خواهد شد. بله، خود خدا با ایشان خواهد می‌کرد، و پادشاهان دنیا می‌امندن و جلال خود را نثار آن می‌کردند. بود. 4 خدا هر اشکی را از چشممان آنها پاک خواهد کرد. دیگر نه 25 دروازه‌های شهر هرگز بسته نمی‌شود، چون در آنجا همیشه روز مرگی خواهد بود و نه غمی، نه نالهای و نه دردی، زیرا تمام اینها است و شنی وجود ندارد! 26 عزت و جلال و افخار تمام قومها به متعلق به دنیا پیشین بود که از بین رفت.» 5 آنگاه او که بر تخت آن وارد می‌شد. 27 هیچ بدی یا شخص نادرست و فاسد اجازه ورود نشسته بود، گفت: «اینک همه چیز را نو می‌سازم!» و به من گفت: به آنجا را ندارد. این شهر فقط جای کسانی است که نامشان در «این را بنویس چون آنچه می‌گوییم، راست و درست است. 6 دیگر دفتر حیات برهه نوشته شده باشد.

تمام شد! من الف و یا، اول و آخر هستم. من به هر که تشنه 22 آنگاه رودخانه آب حیات را به من نشان داد که مثل بلور، باشد از چشممه آب حیات به رایگان خواهد داد تا بتوشد. 7 هر که پیروز شود تمام این نعمتها را به ارت خواهد برد و من خدای او خواهم بود و او فرزند من. 8 ولی ترسوها و بی ایمانان و مفسدان و فاتلان و زناکاران و جادوگران و بی پرستان و همه دروغگویان – جای همه در دریاچه‌ای است که با آتش و گوگرد می‌سوزد. این همان مرگ دوم است.» (Limnē Pyr g3041 g4442) 9 آنگاه یکی از آن هفت

فرشته که هفت جام بلای آخر را در دست داشتند، نزد من آمد و گفت: «همراه من بیا تا عروس را به تو نشان دهم. او همسر بره است.» 10 سپس مرا در رو بله کوه بلندي برد. از آنجا، شهر مقدس اورشلیم را دیدم که از جانب خدا از آسمان پایین می‌آمد. 11 شهر غرق در جلال خدا بود، و مثل یک تکه جواهر قیمتی، همچون یشم، که بلورهای شفافش برق می‌زند، می‌درخشید. 12 دیوارهای شهر، پهن و بلند بود. شهر دوازده دروازه و دوازده فرشته دریان داشت. اسمای دوازده قبیله بني اسرائیل روی دروازه‌ها نوشته شده بود. 13 در هر طرف، یعنی در شمال، جنوب، شرق و غرب شهر، نبوت شده، باور می‌کنند.» 8 من، بوحنا، تمام این چیزها را دیدم و سه دروازه وجود داشت. 14 دیوارهای شهر دوازده پایه داشت که بر شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود، آنها اسمای رسولان بره نوشته شده بود. 15 در دست فرشته یک چوب طلا بود که با آن در نظر داشت شهر و دروازه‌ها و دیوارهایش را اندازه بگیرد. 16 وقتی شهر را اندازه گرفت، معلوم شد به شکل مربع است، یعنی طول و عرضش با هم مساوی است. در واقع، طول و ارتفاع آن، هر کدام دوازده هزار پرتاپ تبر بود. 17 سپس بلندی دیوار شهر را اندازه گرفت و معلوم شد در همه جا صد و چهل و چهار ذراع است. فرشته با استفاده از واحدهای مشخص، این اندازه‌ها را به من گفت. 18 خود شهر از طلای خالص مانند شیشه شفاف ساخته شده بود و دیوار آن از پشم بود که بر روی می‌آید و بزودی هر کس از سنگهای زیرینای جواهرزشان ساخته شده بود: لایه اول از پشم، می‌فرماید: «چشم به راه باشید، من به زودی می‌آیم و بزای هر کس مطابق اعمالش پاداشی با خود خواهیم آورد. 13 من الف و یا، آغاز و پایان، اول و آخر هستم. 14 خوش ایشان که لباسهایشان را دائمًا می‌شویند. آنها اجازه ورود به شهر و خوردن میوه درخت حیات فیروزه و دوازده‌می از یاقوت بود. 21 جنس دوازده دروازه شهر از

آنچاست. خدمتگزاران خدا، او را پرستش خواهند کرد، 4 و رویش را آنچاست. خدمتگزاران خدا، او را پرستش خواهند کرد. 4 و رویش را خواهند دید و نامش روی پیشانی شان نوشته خواهد بود. 5 در آنجا دیگر شب خواهد بود. احیاجی هم به چراغ و خورشید خواهد بود، چون خداوند بزرگ نور ایشان خواهد بود و ایشان تا ابد سلطنت خواهند کرد. 6 آنگاه فرشته به من گفت: «این

سخنان راست و قابل اعتماد است. و خدایی که وقایع آینده را از قبل به اینجا خود اطلاع می‌دهد، فرشته خود را فرستاده است تا آنچه را که بهزودی روی خواهد داد به شما اطلاع دهد.» 7 «گوش کنید! من دریان داشت. اسمای دوازده قبیله بني اسرائیل روی دروازه‌ها نوشته شده بود. 13 در هر طرف، یعنی در شمال، جنوب، شرق و غرب شهر، نبوت شده، باور می‌کنند.» 8 من، بوحنا، تمام این چیزها را دیدم و سه دروازه وجود داشت. 14 دیوارهای شهر دوازده پایه داشت که بر شنیدم و زانو زدم تا فرشته‌ای را که آنها را به من نشان داده بود، آنها اسمای رسولان بره نوشته شده بود. 15 در دست فرشته یک چوب طلا بود که با آن در نظر داشت شهر و دروازه‌ها و دیوارهایش را اندازه بگیرد. 16 وقتی شهر را اندازه گرفت، معلوم شد به شکل مربع است، یعنی طول و عرضش با هم مساوی است. در واقع، طول و ارتفاع آن، هر کدام دوازده هزار پرتاپ تبر بود. 17 سپس بلندی دیوار شهر را اندازه گرفت و معلوم شد در همه جا صد و چهل و چهار ذراع است. فرشته با استفاده از واحدهای مشخص، این اندازه‌ها را به من گفت. 18 خود شهر از طلای خالص مانند شیشه شفاف ساخته شده بود و دیوار آن از پشم بود که بر روی می‌آید و بزودی هر کس از سنگ لاجورد، سوئی از عقیق سفید، چهارمی از زمرد، 20 پنجمی از عقیق سرخ، ششمی از عقیق، هفتمی از زیرجد، هشتمی از یاقوت کبود، نهمی از یاقوت زرد، دهمی از عقیق سر، یازدهمی از فیروزه و دوازده‌می از یاقوت بود. 21 جنس دوازده دروازه شهر از

موجود زنده سجده کرده، خدا را که بر تخت نشسته بود، پرسش سپس، فرشته‌ای را دیدم که از آسمان پایین آمد. او کلید نمودند و گفتند: «آمین، هللویاه. خدا را شکرا!» 5 سپس از میان چاه بی‌انتها را همراه می‌آورد و زنجیری محکم نیز در دست داشت. **(Abyssos g12)** 6 سپس از میان تخت، صدای دیگری آمد که می‌گفت: «شما ای خدمتگزاران خدا، کوچک و بزرگ، خدای ما را سپاس گویید و او را اکرم نمایید.» مدت هزار سال به چاه بی‌انتها افکنند. سپس در چاه را بست و قفل کرد، تا در آن هزار سال تنواند هیچ قومی را فرب دهد. پس گروهی عظیم که طین آن چون امواج خروشان دریاها و غرش پایی رعدها بود، و می‌گفت: «هللویاه، خدا را شکرا! زیرا خداوند توانای ما سلطنت می‌کند.» 7 باید با یکدیگر وجود و شادی کنیم و او را احترام نمایم، زیرا زمان جشن عروسی بره فرا رسیده است. عروس نشسته بودند که اختیار و قدرت دادرسی به آنها داده شده بود. سپس از نیز خود را مهیا کرده، 8 و به او اجازه داده شده تا پاکتین و جانهای کسانی را دیدم که به سبب اعلام پایم عیسی و کلام خدا سفیدترین و لطیفترین لیاس کنان را پوشد. «مقصود از کتان طیف، سرهایشان از تن جدا شده بود. همچنین جانهای آنانی را دیدم که همانا اعمال نیک خلق خداست.» 9 آنگاه فرشته به من گفت: «بنویس: خوشابه حال کسانی که به جشن عروسی بره دعوت شده‌اند، این را خداوند می‌فرماید.» 10 در این لحظه بود که به پای مسیح هزار سال سلطنت نمودند. 5 این قیامت اول است. قیامت او افتادم تا او را بپرستم. اما او گفت: «نه، چنین نکن! من نیز مانند بعدی در پایان آن هزار سال رخ خواهد داد؛ در آن زمان، بقیه مردگان تو، یکی از خدمتگزاران خدا هستم. من نیز مانند برادران تو، درباره زنده خواهند شد. 6 خوشبخت و مقدسند آنانی که در این قیامت ایمان به عیسی شهادت می‌دهم. تمام این نویتها و هر آنچه که به تو اول سهمی دارند. اینان از مرگ دوم هیچ هراسی ندارند، بلکه کاهنان نشان دادم، همه در وصف عیسی است.» 11 سپس دیدم که آسمان خدا و مسیح بوده، با او هزار سال سلطنت خواهند کرد. 7 پس از گشوده شد. در آنجا اسپی سفید بود که سوارش «امین و حق» نام پایان آن هزار سال، شیطان از زندان آزاد خواهد شد. 8 او بیرون داشت، زیرا به حق و عدل مبارزه و مجازات می‌کند. 12 چشمدان او خواهد رفت تا قومهای جهان یعنی جوج و ماجوج را فرب داده، مانند شعلمهای آتش بود و بر سرش تاجهای فراوانی قرار داشت. بر پیشانی اش نیز نامی نوشته شده بود که فقط خودش معنی آن را تعدادشان همچون مسامه‌های ساحل دریا بی شمار خواهد بود. 9 ایشان در دشت وسیعی، خلق خدا و شهر محظوظ اورشیلم را از هر بارید و همه را خواهد سوزاند. 10 سپس ابلیس که ایشان را فرب داشتند، سوار بر اسبان سفید، به دنبال او می‌آمدند. 15 از دهان او شمشیر تیزی بیرون می‌آمد تا با آن قوهای ایمان را سرکوب کند. او با عصای آهینی بر آنان حکمرانی خواهد نمود و با پاهای خود، شراب خشم خدای توانا را در چرخش خواهد فشد. 16 بر لیاس و ران او نیز این لقب نوشته شده بود: «شاه شاهان و سور سروزان.» 17

سپس، فرشته‌ای را دیدم که در آفتاب ایستاده بود و با صدای بلند به پرندگان می‌گفت: «بایدید و بر سر سفرهای که خدا برای شما تدارک دیده است، جمع شوید. 18 بایدید و بخوردید از گوشت پادشاهان و فرماندهان و زورمندان؛ از گوشت اسپان و سواران آنها، و از گوشت هر انسانی، بزرگ و کوچک، برد و آزاد.» 19 آنگاه دیدم که آن وحش، حکومتهای جهان و لشکریان آنها را گرد آورد تا آن اسب سوار و لشکر او بجنگد. 20 اما وحش با پیامبر دروغینش گرفتار شدند و هر دو زنده‌زنده به دریاچه آتش که با گوگرد می‌سوزد انداخته شدند؛ بله، همان پیامبری که از جانب وحش معجزات بخوبی کننده انجام می‌داد تا تمام کسانی را که علامت وحش را داشتند و مجسمه‌اش را می‌پرسیدند، فرب دهد. **(Limnē Pyr g3041 g4442) 21 آنگاه**

تمام دار و دسته او با شمشیر تیزی که در دهان اسب سوار بود کشته شدند، و پرندگان شکم خود را با گوشت آنان سیر کردند.

(Limnē Pyr g3041 g4442) 21 آنگاه تمام کسانی را که علامت وحش را داشتند و مجسمه‌اش را

توانش ایشان را که نامش در دفتر حیات نبود، به دریاچه آتش افکنده شد. **(Limnē Pyr g3041 g4442)**

سپس زمین و آسمان تازه‌ای را دیدم، چون آن زمین و آسمان اول ناپدید شده بود. از دریا هم دیگر خبری نبود. 2 و من، بوحنا،

پادشاه هشتم است که قبلاً به عنوان یکی از آن هفت پادشاه سلطنت اجنباسان را بخدرد. **12** این شهر، بزرگترین خریدار اجنباس ایشان می‌کرد. بعد از دوره دوم سلطنتش، او نیز هلاک می‌شد. **12** ده، اجنباسی نظر طلا و نقره، سنجگاهی قیمتی و موارید، کنانهای شاخ او، نشانه داد پادشاه است که هنوز به قدرت رسیده‌اند ولی برای لطفی و ابریشمهاهی ارغوانی و قمز، انواع جویهای معطر و زینت‌الات مدت کوتاهی به پادشاهی رسیده، با او سلطنت خواهند کرد. **13** عاج، گرانترین کنده کاریهای چوبی، مس و آهن و مرمر، ادویه و همگی ایشان، با هم پیمانی را امضا خواهند کرد که به موجب آن، عطر، پتوخ و پماد، کندر و شراب و روغن زیتون، آرد ممتاز و گندم، قدرت و اختیارات خود را به آن حیوان و گذار خواهند کرد، **14** و با گاوه و گوسفند، اسب و ارايه، برد و جانهای انسانها. **14** تاجران هم به جنگ «بره» خواهند رفت، اما از او شکست خواهند خورد، اشکریزان خواهند گفت: «تمام چیزهای دوست داشتنی ات را از زیر!»¹⁴ سروران و شاه شاهان است و خلق او فراخواندگان و دست دادی. تجملات و شوکت تو همه بر پاد رفته است و هرگز برگردیدگان و وفاداران او می‌باشند». **15** سپس فرشته به من گفت: دویاره نصیبت نخواهد شد. **15** پس، تاجرانی که با فروش این «آبهایی که آن فاحشه بر آنها فرمان می‌راند، نشانه گروههای مختلف اجنباس ثروتمند شده‌اند، دور ایستاده، از حطری که ایشان را تهدید مردم از هر نژاد و قوم است. **16** «آن وحش سرخ رنگ و ده شاخن می‌کند خواهند ترسید و گره کنان خواهند گفت: **16** «افسوس که که دیدی از فاحشه بیزار خواهند شد. پس بر او هجوم آورده، غارتی آن شهر برگ با تمام زیبایی و ثروتش، در یک چشم به هم زدن دود خواهند کرد و او را لخت و عربان در آتش رها خواهند نمود، **17** زیرا شد! شهری که مثل زن زیبایی بود که لباسهای نفیس از کتان ارغوانی خدا فکری در سرشار گذاشتند تا نقصه اورا عملی کنند و اختیاراتشان و قرمز می‌پوشید و با طلا و سنجگاهی قیمتی و موارید خود را زینت را به وحش سرخ بدھند تا به این وسیله کلام خدا عملی شود. **18** می‌داد.» **17** صحاجان کشی‌ها و ناخداهایان و دریانوران خواهند این زن که در رویا دیدی، نشانه شهر بزرگی است که بر پادشاهان ایستاد و از دور **18** برای شهری که دود از خاکسترش بالا می‌رود، دنیا سلطنت می‌کند.» پیدا خواهد شد؟» **19** و از غم و غصه، خاک بر سر خود ریخته،

18

بعد از این رویاها، فرشته دیگری را دیدم که با اختیار تام از خواهند گفت: «افسوس، افسوس از این شهر برگ! از ثروت بی‌حد آسمان پایین آمد. این فرشته چنان می‌درخشید که تمام زمین را روشن و انداراوش، همه ما ثروتمند شدیم؛ و حال در یک لحظه همه چیز ساخت. **2** او با صدای بلند فریاد می‌زد: «بابل سقوط کرد، آن شهر دود شد!» **20** اما تو ای آسمان، از سرنشوشت بابل شاد باش! و شما برگ ویران شد! به کلی ویران شد! کمیتگاه دیوها و شیاطین و ای قوم خدا و رسولان و انبیا شادی کنید! زیرا خدا انتقام شما را از او ارواح پلید شده است. **3** زیرا تمام قومها از شراب فساد و هرزگی او گرفته است. **21** آنگاه، یک فرشته پرقدرت، نفعه سنگی را که به سرمست شده‌اند. پادشاهان دنیا در آنجا خوشگذرانی کرده‌اند، و شکل آسیاب بود برداشت و آن را به دریا انداخت و فریاد زد: «شهر تاجران دنیا از زندگی پرتجمل آن ثروتمند شده‌اند.» **4** آنگاه صدای برگ بابل تا ابد ناپدید خواهد شد، همان‌طور که این سنگ ناپدید دیگری از آسمان شنیدم که می‌گفت: «ای خلق من، از این شهر دل شد.» **22** دیگر هرگز نوای موسیقی در این شهر شنیده نخواهد شد. بکید و خود را با گناهاتش آگوده نسازید، و گزنه شما نیز به همان هیچ صنعت و صنعتگری در آن نخواهد بود، و دیگر صدای آسیاب مکافات خواهید رسید. **5** زیرا گناهان این شهر تا فلک بر روی هم در آن به گوش نخواهد رسید. **23** دیگر هیچ چراغی در آن روشن اینباشته شده است. از این رو، خداوند آماده است تا او را به محاذات نخواهد شد و صدای شادی عروس و داماد در آن شنیده نخواهد جنایاتش برساند. **6** پس، برای کارهای زشتیش دو چندان به او سزا شد. تاجرانش زمانی بزرگترین سرمایه‌داران دنیا بودند و این شهر تمام دهید. او برای دیگران جام شکنجه پر کرده، پس دو برایر به خودش قومها را با نیزگاهی خود فریب می‌داد. **24** خون تمام انبیا و قوم بیشتراند. **7** تا حال زندگی اش غرق در تجمل و خوشگذرانی بوده مقدس خدا و خون همه کسانی که در جهان کشته شدند، به گردن است؛ از این پس آن را با شکنجه و عذاب لبیز کنید. می‌گوید: «من این شهر است.»

19

بیوه بی نوا نیستم؛ من ملکه این تاج و تخت می‌باشم؛ هرگز رنگ غم و اندوه را نخواهم دید.» **8** پس در عرض یک روز، مرگ و عزا و قحطی دامنگیر او خواهد شد و او در آتش خواهد سوخت. چون سرود شکرگزاری خوانده، می‌گفتند: «هللویا، خدا را شکر! نجات از خداوند توانا او را به مکافات خواهد رساند.» **9** آنگاه پادشاهان دنیا سوی خدای ما می‌آید. عزت و اکرام و قدرت فقط برازنده اوست، **2** که با این می‌کردند و این کار لذت می‌بردند، وقتی بیینند دود از زیرا داوری او حق و عدل است. او فاحشه برگ را که زمین را با خاکسترش بلند می‌شود، برایش عرا گرفته، **10** از ترس، دور از او فساد خود آگوده می‌ساخت، محاذات نمود و انتقام خون خدمتگزاران خواهند ایستاد و ناله کنان خواهند گفت: «افسوس که بابل، آن شهر خود را از او گرفت.» **3** ایشان بارها و بارها سراییده، می‌گفتند: برگ در یک چشم به هم زدن ناید شد!» **11** تاجران دنیا نیز برایش «هللویا، خدا را شکر! دود از خاکستر این شهر تا ابد بالا خواهد عرا گرفته، زار زار خواهند گریست، زیرا دیگر کسی نخواهد بود که رفت!» **4** آنگاه، آن بیست و چهار پیر و چهار

خدا و سرود بره را می خواندند، و می گفتند: «برگ و باشکوه است داوری خدا، آنها را به ضد خداوند وارد جنگ کنند. **15** حال، به کارهای تو، ای خدای بی همتا! حق و عدل است راههای تو، ای آنچه عیسی مسیح می گردید توجه کنید: «مانند ذرد، زمانی که منتظر پادشاه قومها! ای خداوند، کیست که از تو نترسد؟ کیست که نام نیستید می آیم! خوش با حال کسی که برای بازگشت من آمده است تو را حرمت ندارد؟ زیرا تنها تو پاکی. همه قومها خواهند آمد و در و لباس خود را نگاه می دارد مبادا بر همه راه رود و رسوا شود.» **16** پیشگاه تو پرستش خواهند کرد، زیرا کارهای خوب تو را می بینند. **5** آنگاه تمام لشکرهای جهان را در محلی گرد آورند که به زبان عبری سپس، نگاه کردم و معبد، یعنی خیمه خدا را در آسمان دیدم که به آن را «حارمزوجون» (یعنی «کوه مجلو») می نامند. **17** فرشته هفتم روی همه کاملاً باز بود. **6** آن هفت فرشته که هفت بلا را نگاه نیز جامش را در هوا خالی کرد. آنگاه از آن تخت که در معبد بود، داشته بودند تا بر زمین بزینند، از حضور خدا بیرون آمدند. ایشان صدای بلند شنیدم که می گفت: «همه چیز به پایان رسید!» **18** در لباس سفید بی لکهای بر تن داشتند که از کنان پاک بود، و دور آن هنگام، چنان رعد و برق و زمین لرزه شدیدی شد که در تاریخ پسر سینه شان نیز کمرنگی طلایی بسته بودند. **7** یکی از آن چهار موجود سابقه نداشت. **19** شهر بزرگ با پل نیز سه قسمت گردید و سایر زندگان، به هر یک از فرشتگان جامی زرین داد که پر از غصب خدای شهرهای دیبا هم به صورت توده های پاوه سنگ درآمدند. به این زندگان ابدی بود. **(alōn g165)** **8** معبد از دود قدرت و جلال خدا پر ترتیب، خدا از گناهان با پل چشم پوشی نکرد، بلکه جام غصب خود شد، به طوری که دیگر کسی نمی توانست داخل شود، تا این که آن را تا آخرین قطره، به او نوشانید؛ **20** جزیره ها ناپدید و کوهها زیر و رو هفت فرشته، هفت بلا را ریختند و تمام کردند.

16 آنگاه از معبد صدای بلند شنیدم که به آن هفت فرشته ناسزا گفتند.

می گفت: «بیوید و هفت جام غصب خدا را بر زمین خالی کنید.» **17** آنگاه یکی از آن هفت فرشته که بلده را بر روی زمین 2 پس فرشته اول بیرون رفت و وقتی جام خود را بر زمین خالی کرد، در بدن کسانی که نشان آن وحش را داشتند و مجسمه اش را پرستش ریخته بود، نزد من آمد و گفت: «همراه من یا تا به تو نشان دهم که می گردند، خشمهای دردنگ و وحشتگان به وجود آمد. **3** فرشته بر سر آن فاحشة معروف که بر آنهاه دنیا نشسته است، چه خواهد دوم جامش را در دریا ریخت و آب دریا مثل خون مرده شد، و تمام آمد، **2** زیرا پادشاهان دنیا با او زنا کرده اند و مردم دنیا از شراب جانوران دریایی مردند. **4** سپس فرشته سوم جام خود را بر رودخانه ها زنای او سرمست شده اند. **3** روح خدا مرا در خود فرو گرفت و چشمها ریخت و آب آنها به خون تبدیل شد. **5** آنگاه شنیدم فرشته مرا از طلا و سینگهای قیمتی و مروارید بود و در این فرشته که فرشته آبها بود، می گفت: «ای قدوس، که هستی و سرخ رنگ که سراسر بدنش با شعاعهای کفرآمیزی نسبت به خدا بوده ای، تو عادلی در این حکمها که فرستاده ای. **6** زیرا آنها خون پوشیده شده بود، و هفت سر و ده شاخ داشت. **4** لباس زن، سرخ و مقدسین و انبیای تو را ریختند. پس به آنان خون دادی تا بتوشد، ارغوانی، و جواهرات او از طلا و سینگهای قیمتی و مروارید بود و در چون سزايشان همین است.» **7** آنگاه صدایی از مذیح شنیدم که دستش پک جام طلایی داشت که پر بود از فساد و زنا. **5** بر پیشانی می گفت: «بله، ای خداوند، ای خدای توانا، تو از روی حق و عدل او این اسم مرموز نوشته شده بود: «بایل بزرگ، مادر فاحشةها و فساد داروی و مجازات می کنی.» **8** سپس فرشته چهارم جامش را روی دنیا. **6** و متوجه شدم که آن زن مست است؛ او سرمست از خون خورشید خالی کرد تا خورشید با آتش خود همه را بسوزاند. **9** پس خلق خدا و شهدای عیسی بود. من با ترس و وحشت به او خیره همه از آن حرارت شدید سوختند. اما به جای این که از افکار و رفتار شدم. **7** فرشته پرسید: «چرا متعجب شدی؟ من راز آن زن و آن بد خود توبه کرده، خدا را جلال دهنده، به سبب این بلدها به او کفر و وحش را که هفت سر و ده شاخ دارد و زن سوار بر اوست، برایت می گفتند. **10** فرشته پنجم جامش را بر تخت آن وحش ریخت، به شرح خواهد داد. **8** آن وحش که دیدی، زمانی بود، ولی حالا دیگر طوری که تاج و تخت او در تاریکی فرو رفت، و دار و دسته او از نیست. با وجود این، از چاه بی انتها به زودی بالا می آید و در فنای شدت درد، لبهای خود را می گزیندند. **11** ایشان نیز از درد زخمهاي ابدی فرو خواهد رفت. مردم دنیا، غیر از کسانی که نامشان در دفتر خود، به خدای آسمان کفر گفتند و از رفتار بد خود توبه نکردند. حیات نوشته شده است، وقتی آن وحش پس از مرگ، دویاره ظاهر **12** فرشته ششم جامش را بر رودخانه بزرگ فرات خالی کرد و آب شود، مات و مبهوت خواهند ماند. **(Abyssos g12)** **9** «برای درک رودخانه خشک شد، به طوری که پادشاهان مشرق زمین توانستند این همه، حکمت لازم است. هفت سر وحش نشانه هفت کوههند نیزههای خود را بدون برخورد با مانع به سوی غرب ببرند. **13** آنگاه که آن زن بر آنها فرمان می راند. آنها نشانه هفت پادشاه نیز هستند. دیدم سه روح پلید به شکل قربانیه، از دهان اژدها و آن وحش و **10** همچین، نشانه هفت پادشاه هستند که پنج تن از آنها از بین پیامبر دروغین بیرون آمدند. **14** این روحهای پلید که می توانند معجزه رفتگاند، ششمی سلطنت می کنند و هفتمی نیز به زودی می آید، نیز بکنند، به سراغ تمام فرمانروایان جهان رفتند تا در آن روز عظیم اما زیاد دوام نخواهد آورد. **11** آن وحش سرخ رنگ که زمانی بود،

کند؛ **8** همه مردم دنیا نیز او را پرستش خواهند کرد. اما کسانی که او را پرستید که آسمان و زمین و دریا و چشمها را آفریده است.»⁸ نامشان از آغاز آفرینش، در دفتر حیات که متعلق به بُرَّه است، نوشته سپس فرشته دیگری را دیدم که به دنبال او آمد و گفت: «بابل سقوط شده، او را پرستش خواهند نمود. **9** هر که می‌تواند گوش دهد، کرد، آن شهر بزرگ ویان شد، زیرا تمام قومهای دنیا را فاسد می‌کرد و به دقت گوش کند: **10** کسی که قرار است زندانی شود، زندانی آنها را و می‌داشت تا از شراب فساد و هرزگی او مست شوند. **9** خواهد شد، و کسی که قرار است با شمشیر کشته شود، کشته سپس فرشته سوم آمد و فریاد زد: «کسانی که آن وحش و مجسمه‌اش خواهد شد، لازم است قوم مقدس خدا در چنین وضعی پایدار و را پرستد و علامت مخصوص او را بر پیشانی یا دست خود بگذارند، وفادار بمانند. **11** سپس، وحش دیگری دیدم که از داخل زمین **10** جام غضب و مکافات خدا را که در آن هیچ تخفیف و استثنائی بیرون آمد. ان جا لور دو شاخ داشت، مانند شاخهای بُرَّه، ولی مانند نیست، خواهد توشید و در حضور فرشتگان مقدس و «بُرَّه»، در اژدها سخن می‌گفت. **12** او تمام قدرت آن وحش اول را که از شعله‌های آتش عذاب خواهند کشید. **11** دود آتشی که ایشان را زخم کشیده خود خوب شده بود، به کار می‌گرفت و از تمام دنیا عذاب خواهد داد تا ابد بالا خواهد رفت، به طوری که شب و روز می‌خواست که وحش اول را پرستد. **13** او پیش چشمان همه دست آسایش نخواهد داشت، زیرا آن وحش و مجسمه‌اش را پرستیدند و به معجزات باور نکردند می‌زد و از آسمان آتش به زمین می‌آورد! **14** علامت نام او را بریند خود گذاشتند. **12** alātōn (g165) لازم است او از جانب وحش اول اجازه می‌یافتد تا این کارهای عجیب را انجام قوم مقدس خدا در چنین وضعی پایدار مانند، دستورهای خدا را داده، مردم دنیا را فریب دهد و ایشان را وادار سازد مجسمه بزرگی از اطاعت نمایند و ایمان خود را به عیسیٰ نگاه دارند.» **13** آنگاه، جانور اول بسانند، همان وحشی که از زخم شمشیر جان به در بد صدایی از آسمان شنیدم که به من می‌گفت: «این را بنویس: خوشا بود. **15** حتی او توانست به آن مجسمه جان بیخشد تا بتواند سخن به حال کسانی که از این پس در خداوند می‌میرند.» و روح گفت: گوید، و همه کسانی را که او را نمی‌پرستند، به مرگ محکوم کند. «حالا دیگر از تمام دردها آسوده می‌شوند، و به خاطر کارهای خویی **16** از این گلشته، بزرگ و کوچک، فقیر و غنی، بزر و آزاد را وادار که کرده‌اند پاداش می‌گیرند.» **14** سپس همین طور که نگاه می‌کرد، کرد تا علامت مخصوص را بر روی دست راست یا پیشانی خود ایشان را سفید دیدم که یک نفر شیوه پسر انسان بر آن نشسته بود. بر سر بگذارند؛ **17** تا هیچ کس نتواند چیزی بخرد مگر این که علامت او، تاجی زین و در دستش داس تیزی به چشم می‌خورد. **15** فرشته مخصوص آن وحش، یعنی اسم یا عدد او را بر خود داشته باشد. **18** دیگری از معبد آمد و به کسی که بر این نشسته بود، با صدای بلند در اینجا نیاز به حکمت است. هر که باهوش باشد می‌تواند عدد گفت: «داس را به کار بینداز و درو کن، چون وقت درو است و وحش را محاسبه کند، زیرا این عدد، عدد یک انسان است و عدد او محصول زمین رسیده است.» **16** پس او که بر این نشسته بود، داس خود را به کار انداخت و محصول زمین درو شد. **17** پس از آن، ۶۶۶ است.

14 آنگاه بُرَّه را دیدم که در اورشلیم بر کوه صهیون ایستاده تیزی در دست داشت. **18** سپس فرشته‌ای دیگری از مذبح بیرون آمد است. همراه او صد و چهل و چهار هزار نفر بودند که بر پیشانی شان که قدرت و اختیار آتش در دست او بود. او به فرشته‌ای که داس در نام او و نام پدر او نوشته شده بود. **2** آنگاه، صدایی از آسمان شنیدم دست داشت گفت: «حالا داست را به کار انداز تا خوشها را از که مانند روش آبشان و غرض رعد بود، اما در عین حال به نعمه تاک زمین چیزی، چون انگروهایش رسیده و برای داروی آمده شده چنگ‌نوازان نیز شیاهت داشت. **3** این گروه، در برابر تخت خدا و است.» **19** پس آن فرشته، زمین را با داشش درو کرد و انگوهرها را در در مقابل آن چهار موجود زنده و بیست و چهار پیر سرودی تاژه طرف بزرگ غضب خدا ریخت. **20** انگوهرها را در داخل آن ظرف که می‌خواندند. این سرود را کسی نمی‌توانست بخواند، مگر آن صد و در خارج از شهر بود، با پا آنقدر فشرند تا روید از خون جاری چهل و چهار هزار نفر که از تمام دنیا بازخیرد و آزاد شده بودند. شد که طولش ۱۶۰۰ پوتاپ تیر بود و ارتقا عاش به دهنی یک اسب **4** آنان همان کسانی هستند که خود را آگوذه زنان نساخته‌اند، زیرا می‌رسید. باکرهاند. آنان هر جا بُرَّه می‌رود، او را دنبال می‌کنند. این اشخاص از

15 بین مردم خریداری شده‌اند تا به عنوان هدیه مقدس به خدا و بُرَّه در آسمان علامت عجیب دیگری دیدم که از پیش آمد تقدیم شوند. **5** ایشان پاک و بی‌عیب هستند و حتی یک دروغ از مهمی خبر می‌داد: هفت فرشته، هفت بلای آخر را نگاه داشته دهانشان خارج نشده است. **6** آنگاه فرشته دیگری را دیدم که در بودند که بر زمین بیرونی، تا سرانجام خشم و غضب خدا فروکش وسط آسمان پرواز می‌کرد و پیغام شاد انجیل جاودانی را برای اهالی کرد. **2** سپس، در برابر خود چیزی شیوه دریای آتش و بلور دیدم که زمین می‌برد تا به گوش هر قوم و قبیله، از هر زبان و نژاد برسانند. موج می‌زد. در کنار دریا کسانی ایستاده بودند که بر آن وحش و زمین می‌برد تا به گوش هر قوم و قبیله، از هر زبان و نژاد برسانند. **7** فرشته با صدای بلند می‌گفت: «از خدا بترسید مجسمه‌اش و بر عدد نام او پیروز شده بودند. همه آنان چنگهایی در او را جلال دهید، زیرا وقت آن رسیده است که مردم را داروی کنند. دست داشتند که خدا به ایشان داده بود، **3** و سرود موسی خدمتگزار

به کنایه سُدوم و مصر خوانده می‌شود، به نمایش گذاشته خواهد شد. بوده شد. **6** اما مادرش به بیابان فرار کرد. خدا آنچا را برای او آماده این همان جایی است که خداوند ایشان نیز بر روی صلیب گشته کرده بود تا به مدت هزار و دویست و شصت روز از او مراقبت شود. شد. در این مدت، به کسی اجازه داده نمی‌شود که چنانچه ایشان را **7** میپسند در آسمان جنگی روی داد. میکائیل و فرشتگان زیر فرمان او دفن کنند، و مردم از قوهای مختلف آنها را تمامشا خواهند کرد. **10** با ازدها و فرشتگان او جنگیدند. **8** ازدها شکست خورد و همراه در سراسر دنیا، همه برای مرگ این دو سختگوی خدا که اینقدر مردم فرشتگانش از آسمان رانده شد. **9** بله، این ازدها بزرگ، یعنی آن را به تنگ آورده بودند، به جشن و پاکوبی خواهند پرداخت و برای مار قدیمی که اسمش ابلیس یا شیطان است و همان کسی است که یکدیگر هدیه خواهند فرستاد. **11** اما پس از سه روز و نیم، روح تمام مردم دنیا را فریب می‌دهد، با تمام دار و دسته‌اش بر زمین افکنده حیات بخش از جانب خدا وارد جسم آن دو خواهد شد و ایشان بر شد. **10** آنگاه در آسمان صدایی بلند شنیدم که اعلام می‌کرد: پاهای خود خواهند استاد. با دیدن این صحنه، همه دچار وحشتی «زمان نجات و قدرت و سلطنت خدا و حکومت بر حق مسیح هولناک خواهند شد، **12** و صدایی از آسمان خواهند شنید که به آن او رسیده است! چون مدعی برادران ما که روز و شب در پیشگاه دو می‌گوید: «به اینجا بالا بیاید!» آنگاه ایشان در برایر چشممان خدای ما به برادران ما تهمت می‌زد، سقوط کرد. **11** برادران ما با حریت زده دشمنان، با ابرها به آسمان بالا خواهند رفت. **13** در همان خون «بر» و با پیان حقیقت، بر او پیروز شدند. ایشان چنانشان را دریغ لحظه، زلزله شدیدی رخ خواهد داد که یک دهم شهر را با خاک نداشته بلکه آن را در راه خدمت خدا نثار کردند. **12** پس ای پیکان خواهد کرد و هفت هزار نفر کشته خواهند شد. آنگاه کسانی آسمانها، شادی کنید! ای ساکنان آسمان، شاد باشید! اما وای بر تو که زنده مانده‌اند، از ترس، خدای آسمان را پرسش خواهند کرد. **14** ای زمین، وای بر تو ای دریا، زیر ابلیس با خشم زیاد به سراغ شما دو بلا گذشت. بلای سوم بدو زدی از راه خواهد رسید. **15** درست آمده است، چون می‌داند که فرصلت زیادی ندارد. **13** وقتی ازدها در همین هنگام که فرشته هنتم شیپور خود را به صدا درآورد، از دید که به زمین افراحت است، دست آزار به سوی زنی که پسر را زایده آسمان صدای‌های بلندی به گوش رسید که می‌گفت: «سلطنت جهان بود راز کرد. **14** اما به زن دو بال عقاب بزرگ داده شد تا به بیابان از آن خداوند ما و مسیح او شد و او تا ابد سلطان است.» **(aiōn)**

16 آنگاه بیست و چهار پیر که در حضور خدا بر تختهای در امان باشد. **15** ناگاه از دهان مار، سیل آب به سوی زن جاری خود نشسته بودند، روی بر زمین نهاده، او را سجده کردند، **17** و شد تا او را در کام خود فربرد. **16** اما زمین به یاری زن شافت و گفتند: «ای خداوند، خدای قادر مطلق که هستی و بودی، تو را دهان باز کرد و سیل را فرو برد. **17** آنگاه ازدها بر زن خشم گرفت و سیام می‌گوییم که قدرت عظیم خود را به دست گرفته و سلطنت را رفت تا با بقیه فرزندان او بمحابگ. فرزندان آن زن همان کسانی هستند شروع کرده‌ای. **18** قومها بر تو خشمناک بودند، اما اکنون تویی که فرمان خدا را اطاعت می‌کنند و به حقیقتی که به وسیله عیسی پاید بر آنان خشمناک شوی. اینک وقت آن است که مردگان را آشکار شده، پاییند می‌باشند.

داری نمایی و به خدمتگزاریت یعنی پیامبران، ایمانداران و کسانی **13** پس ازدها به کنار دریا رسید و در آنجا به انتظار نشست. که به نام تو احترام می‌گذارند، از کوچک و بزرگ پاداش دهی. اینک وقت آن است که همه کسانی را که دنیا را به نابودی کشانده‌اند، آنگاه وحشی را دیدم که از دریا بالا می‌آمد. این جانور هفت سر نابود سازی! **19** آنگاه معبد در آسمان گشوده شد و صندوقی که داشت و ده شاخ. روی هر شاخ او یک تاج بود و روی هر سر او نام عهده‌نامه خدا در آن بود، ظاهر گشت. سپس رعد و برق شد و آسمان کفرآمیزی نوشته شده بود. **2** این وحش شیوه پانگ بود اما پاها یش مانند پاهای خرس و دهانش مانند دهان شیر بود. ازدها تاج و تخت و غرید و تگرگ و زلزله پدید آمد.

12 پس از آن، منظره عجیبی در آسمان دیده شد که از رویداد که رخم کشندگان برداشته بود، ولی خود به خود خوب شد! آنگاه تمام مهمی خبر می‌داد: زنی را دیدم که آفتاب را ماند لیاس به تن کرده مردم دنیا از این معجزه غرق در حریت شدند و وحش را با ترس و بود و در زیر پاها یش ماه قفار داشت و بر سرش تاجی با دوازده ستاره احترام پیروی کردند. **4** آنان ازدها را که چینین قدرتی به آن جانور داده بود. **2** زن، آبستن بود و از درد زایمان می‌تالید و برای زایدین دقیقه بود، سایش نمودند. وحش را نیز پرسش شد که می‌گفت: «کیست به شماری می‌کرد. **3** ناگهان، ازدهای سرخی ظاهر شد که هفت سر، بزرگی او؟ چه کسی می‌تواند با او بجنگد؟!» **5** میپسند، ازدها وحش هفت تاج و ده شاخ داشت. **4** او با دُمش یک سوم ستارگان را به را تحریک کرد تا به گرافه‌گوئی پیردادزد، و به او اختیار داد تا امور دنیا دنیال خود کشید و بر زمین ریخت. ازدها در مقابل زن که در حال را به مدت چهل و دو ماه به دست گیرد. **6** در تمام این مدت، زایدین بود، ایستاد تا نوزاد او را بیلعد. **5** زن، پسری به دنیا آورد. این به اسم خدا و معبد و تمام کسانی که در آسمانند کفر می‌گفت. پسر با عصای آهنین بر تمام قومها فرمان خواهد راند. پس وقتی پسر **7** ازدها به او قدرت داد تا قوم مقدس خدا جنگیده، ایشان را به دنیا آمد، از دست ازدها ریوده شد و به سوی خدا و تخت او بالا شکست دهد و بر تمام قومها و قیلمهای از هر زبان و تقادر دنیا حکومت

10

هنگامی که فرشته پنجم شیپورش را به صدا درآورد، دیدم که «ستاراهای» از آسمان بر زمین افتاد. به این ستاره، کلید چاهی را می‌آمد. گردآگرد او را ابر فرا گرفته بود و بر فراز سرش نرگیں کمانی دادند که انتها نداشت. **(Abyssos g12)** 2 وقیعی با آن کلید، چاه قرار داشت. صورتش نیز همچون خورشید می‌درخشید و پاهایش مانند را باز کرد، دودی مانند دود کورهای بزرگ برخاست، به طوری که ستونهای آتش بود. 2 در دست او طوماری کوچک و گشوده قرار آفتاب و هوا از دود چاه تیره و تار شد. **(Abyssos g12)** 3 سپس از آسمان بر پاشاندند؛ روی زمین را پوشاندند؛ و به آنها و صدایی بلند چون غرش شیر برآورد. در جواب او هفت رعد سخن قوت داده شد تا مانند عقرهای نیش بزنند. 4 اما به آنها گفته شد که گفتند. 4 آمده می‌شد تا گفته عدها را بتویسم که ناگاه صدایی از با علف و گیاه و درختان کاری نداشته باشد، بلکه فقط به کسانی آسمان به من گفت: «دست نگه دار! سخن رعدها نباید اشکار آسیب برسانند که مهر خدا را بر پیشانی خود ندارند. 5 به آنها اجازه شود. آنها را نتویس!» 5 آنگاه فرشتهایی که بر دریا و خشکی ایستاده داده شد که مردم را برای مدت پنج ماه آزار و شکجه هدنه تا ایشان بود، دست راست خود را به سوی آسمان بلند کرد، 6 و به کسی که مانند کسی که عقرب گزیده باشد، درد بکشند؛ اما به ملخها اجازه تا به ابد زنده است و آسمان را با تمام موجودات آنها، و زمین را کشتن مردم داده نشد. 6 در آن زمان، مردم آرزوی مرگ خواهند کرد، با تمام موجودات آنها آفرید، قسم اما مرگ از ایشان خواهد گریخت. 7 ملخها شیوه اسپایی بودند که خورد که دیگر تا خیری پیش خواهد آمد، **(aiōn g165)** 7 بلکه برای جنگ آستاره شده‌اند. بر روی سرشان چیزی شبیه تاجهای زرین و قوی فرشته هفتم شیپور را بوازد، نقشه رازگونه خدا عملی خواهد قرار داشت و صورتشان همچون صورت انسان بود. 8 آنها موبی شد، همان‌گونه که خدا به انبیای خود وعله داده بود. 8 بار دیگر بلند مانند موی زنان، و دندانهای مانند دندانهای شیران داشتند. صدایی از آسمان به من گفت: «برو و طومار باز را از آن فرشته‌ای 9 زرهایی که پوشیده بودند، مانند زره آهین جنگ بود. صدایی که بر دریا و خشکی ایستاده است، بگیر.» 9 پس به او نزدیک بالهایشان نیز مثل صدای هجوم لشکری بود که با اربابهای جنگی به شدم و از او خواستم طومار را به من بدهد. گفت: «بگیر و بخور، میدان رزم حمله می‌برد. 10 آنها دمهای نیشداری مانند دم عقرب و قوی آن را در دهانت گذاشتی، مانند عسل شیرین خواهد بود، اما داشتند که با آنها می‌توانستند مردم را تا پنج ماه آزار دهند. 11 پادشاه و قوی خوردنی معده‌های تالح خواهد شد.» 10 پس طومار را گرفتم و آنها، همان فرشته چاه بی انتهایست، که به زبان عبری او را «آبدون» و خوردم. درست همان‌گونه که گفته بود، در دهانم شیرین بود، اما به یونانی «اپولیون» می‌نامند، و معنی آن، «نایابد کننده» می‌باشد. 11 آنگاه به من گفت: «تو باید باز 12 یک واي یعنی یک بلا گذشت. اما هنوز دو هم درباره قومها، نژادها، زبانها و پادشاهان بسیار، بیزت کنی.»

11

بلای دیگر در راه است. 13 وقیعی فرشته ششم شیپور را نواخت، از چهار گوشه مذبح زرین که در حضور خدا قرار داشت، صدای شیمید، 14 که به فرشته ششم که شیپور داشت، گفت: «آن چهار خدا و همچنین مذبحی را که در آست اندازه بگیر، و بعد کسانی را فرشته را که در رود بزرگ فرات بسته شده‌اند، آزاد ساز.» 15 آنگاه که در آنجا پرستش می‌کنند، بشمار. 2 اما محظوظ بیرونی را از انداده آن چهار فرشته که برای چنین ساعت و روز و ماه و سالی آماده نگیر زیرا به سایر قومها و اگذار شده است؛ ایشان به مدت چهل و دو شده بودند، آزاد شدند تا یک سوم مردم را بکشند. 16 شیمید که ماه «شهر مقدس» را پایمال خواهد کرد. 3 اما من دو شاهد خود را آنها دویست میلیون جنگجوی سواره در اختیار داشتند. 17 ایشان و خواهون فرساد و به آنان قدرت خواهم داد تا پلاس پوشیده، برای مدت سواران ایشان را در رؤیا دیدم. سواران آنان، زره جنگی به تن داشتند هزار و دویست و شصت روز پیغام مرا به گوش مردم برسانند. 4 این که بعضی به زنگ سرخ آتشین، بعضی آلبی آسمانی و بقیه به زنگ دو شاهد همان دو درخت زیتون و دو چراگدان هستند که در حضور زرد بود. سر ایشان، بیشتر به سر شیران شباht داشت و از خدای تمام زمین می‌ایستند. 5 هر که بخواهد به ایشان اذیت و دهانشان دود و آتش و گوگرد بیرون می‌آید که یک سوم مردم را از بین آزاری برساند، با آتشی که از دهانشان بیرون می‌آید، تابود خواهد شد. 6 این سه 19 قدرت مرگبار آنها، نه تنها در دهانشان بلکه در دمتشان نیز هر که آنان را اذیت کند، این گونه باید بمرد. 6 ایشان، در این سه بود، زیرا دمتشان شبیه سر مارهایی بود که نیش می‌زنند و زخمهای سال و نیم که پیغام خدا را به مردم اعلام می‌کنند، قدرت خواهند کشند ایجاد می‌کنند. 20 کسانی که از این بلاحا جان به در برند، داشت هرگاه که بخواهند، مانع بازش باران گردند، چشمهاهی آب را باز حاضر نشانند از کارهای شریانه خود توبه کرده، خدا را پیستند. به خون تبدیل کنند و جهان را به بلاحای گوناگون دچار سازند. 7 ایشان حاضر نبودند از پرستش شیطان و بهای طلا و نقره و مس و سنگ و چوب دست بکشند، بتهایی که نه می‌بینند، نه می‌شنوند و آن وحش که از چاه بی انتها بیرون می‌آید، به ایشان اعلان جنگ نه حرکت می‌کنند. 21 ایشان نمی‌خواستند از آدمکشی، جادوگرگی، خواهد داد و ایشان را شکست داده، خواهد کشت. **(Abyssos g12)** 8 اجداد آنان نیز سه روز و نیم در خیابانهای آن شهر بزرگ که زنا و دزدی دست بکشند و به سوی خدا بازگردند.

زمین را به موسیله جنگ، قحطی، بیماری و جانوران وحشی نایبود کنند.

(Hadet g86) 9 وقتی مهر پنجم را باز کرد، مذهبی ظاهر شد. زیر کرد و پرسید: «آیا می دانی این سفیدپوشان چه کسانی هستند و از مذهب، رووجهای کسانی را دیدم که برای موضعه کلام خدا و شهادت کجا آمدند؟» **14** جواب داد: «این را تو می دانی، سرو». به راستین خود شهید شده بودند. **10** ایشان با صدای بلند به خداوند من گفت: «اینها همان کسانی هستند که از عذاب سخت بیرون می گفتند: «ای خداوند پاک و حق، تا به کی بر سرکان زمین داروی آمدند. ایشان لباسهای خود را با خون «بره» نشسته و سفید کرده‌اند.

نمی کنی و انقام خون ما را از آنان نمی گیری؟» **11** سپس به هر یک **15** به همین جهت، اکنون در حضور تخت خدا هستند و او را شبانه از ایشان، ردای سفید دادند و گفتند که کمی دیگر نیز استراحت روز در معبد او خدمت می کنند. او که بر تخت نشسته است، ایشان کنند تا همقطراً انشان که پاید مانند ایشان به خاطر خدمت به عیسی را در حضور خود پنهان می دهد. **16** آنان از این پس، از گرسنگی و مسیح شهید گردند، به جمع آنان بیرونندند. **12** آنگاه بره مهر ششم شنیگ و گرمای سوزان نیمروز در امان خواهند بود، **17** زیرا «بره» که را گشود. ناگهان زلزله شدیدی رخ داد و خوشید مانند پارچه‌ای پیش تخت ایستاده است، ایشان را خوارک داده، شبان آنان خواهد سیاه، تیره و تار گشت و ماه به رنگ خون درآمد. **13** سپس دیدم که بود و ایشان را به چشمه‌های آب حیات هدایت خواهد کرد؛ و خدا سtarگان آسمان بر زمین می ریند، درست مانند انجیرهای نارس که در هر اشکی را از چشمان ایشان پاک خواهد نمود.»

اثر باد شدید، از درخت کنده شده، بر زمین می افتدند. **14** آسمان

8 هنگامی که بره مهر هفتم را گشود، در آسمان نزدیک به نیم جزیره‌ها تکان خورد، از جای خود منتقل شدند. **15** پادشاهان زمین ساعت سکوت مطلق برقرار شد. **2** سپس دیدم که هفت فرشته در و رهبران جهان، فرمانداران و ثروتمدان، کوچک و بزرگ، برد و آزاد، **3** پس از حضور خدا ایستاده‌اند. به ایشان هفت شیپور داده شد. **16** آن، فرشته دیگری آمد و در کنار مذهب ایستاد. در دست او آتشدانی برای سوزاندن بخور بود. پس به او مقدار زیادی بخور دادند تا با ایشان به کوهها و صخره‌ها التماس کرده، می گفتند: «ای کوهها و دعاهای مؤمنین یامیزد و بر روی مذهب زین که پیش تخت خدا قرار دارد، تقدیم کنید. **4** آنگاه بیوی معطر بخور، آمیخته به دعاهای مؤمنین، از دست فرشته به پیشگاه خدا بالا رفت. **5** سپس آن فرشته، پس کیست که تاب مقاومت داشته باشد؟» آتشدان را از آتش مذهب پر کرد و به سوی زمین انداخت. ناگاه، رعد

7 آنگاه چهار فرشته دیدم که در چهار گوشه زمین ایستاده‌اند و برق و زلزله ایجاد شد. **6** آنگاه، هفت فرشته‌ای که هفت شیپور نمی گذارند بادهای چهارگانه بر زمین بوزند، تا دیگر برگی بر درختان داشتند، آماده شدند تا شیپورها را به صدا درآورند. **7** فرشته اول به حرکت در نیاید و دریا صاف و بی حرکت بماند. **2** سپس، فرشته شیپور را به صدا درآورد. ناگهان، بر روی زمین نگرگ و آتش و خون دیگری را دیدم که از مشرق می آمد و مهر برگ خدای زنده را به بارید، به طوری که یک سوم زمین آتش گرفت و یک سوم درختان با همراه می آورد. او به آن چهار فرشته‌ای که قدرت داشتند به زمین و دریا تمام سیزدها سوتخت. **8** فرشته دوم شیپور را نواخت. ناگاه چیزی صدمه بزنند، گفت: **3** «دست نگه دارید! به دریا و زمین و درختان مثل کوهی برگ و آتشین به دریا افتاد، به طوری که یک سوم تمام آسمی نرسانید، تا مهر خدا را به پیشانی بندگان او بزنم.» **4** تعداد کشته‌ها غرق شدند و یک سوم دریا ماند خون، سرخ شد، و یک کسانی که از تمام قبیله‌های بني اسرائیل مهر شدند، یکصد و چهل و سوم تمام ماهیها مرند. **10** وقتی فرشته سوم شیپور را به صدا درآورد، چهار هوار نفر بود، از هر قبیله دوازده هار. اسامی قبیله‌ها عبارت شتملور از آسمان بر روی یک سوم رودخانه‌ها و چشمه‌ها بودند از: یهودا، رؤپین، جاد، اشیر، نفتالی، منسی، شمعون، لاوی، افتاد. **11** نام آن ستاره «تلخی» بود؛ و هنگامی که وارد یک سوم پیساکار، زبولون، یوسف و بنیامین. **9** پس از آن، دیدم که گروه برگی تمام آبهای زمین شد، آبهای تلخ گردید و بسیاری به علت تلخی آن از تمام قومها، قبیله‌ها، نژادها و زیانها، در پیشگاه تخت و در برایر جان سپرده‌ند. **12** سپس فرشته چهارم شیپور را نواخت. همان لحظه برگ ایستاده‌اند. تعداد ایشان چنان زیاد بود که امکان شمارش وجود نداشت. به یک سوم رودخانه‌ها و ماه و ستارگان وارد آمد، به طوری که نداشت. ایشان لباسی سفید بر تن داشتند و در دستشان شاخه‌ای یک سوم آنها تاریک شد. به این ترتیب، یک سوم روز و یک سوم نخل دیده می شد. **10** آنان همگی با صدای بلند می گفتند: «نجات شب در تاریکی فرو رفت. **13** همچنانکه غرق تماشا بودم، عقایبی ما از جانب خدای ما که بر تخت نشسته، و از جانب برگ است.» دیدم که در وسط آسمان پر از خواهد آمد، به آوار بلند می گوید: «وابی، **11** در این هنگام، تمام فرشتگان گردآگرد تخت و پیران و چهار وای، وای به حال اهالی زمین، زیرا اکنون آن سه فرشته دیگر نیز شیپور موجود زنده ایستادند. سپس، آنان در مقابل تخت سجده کرده، خدا خود را به صدا در خواهند آورد.»

را پرستش نمودند، **12** و گفتند: «آمين! حمد و جلال و حکمت، سپاس و حرمت، قدرت و قوت از آن خدای ما باد، تا به ابد. آمين!»

صدای مرا بشنود و در را بگشاید، داخل شده، با او همسفره خواهم که از نسل داود است، پیروز شده است! او لیاقت دارد طومار و شد و او نیز با من.²¹ من به هر که پیروز شود، اجازه خواهم داد که هفت مهر آن را بگشاید.» **۶** آنگاه برای دیدم که گویی دیج شده بر تخت سلطنتی ام، در کنار من بشنید، همان طور که من نیز پیروز باشد، اما در مقابل تخت و موجودات زنده، و در میان بیست و شدم و در کنار پدرم بر تخت او نشستم.²² هر که این را می شود، چهار پیر ایستاده بود. او هفت شاخ و هفت چشم داشت که همان خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می گوید.» **7**

آنگاه بره نزدیک آمد و طومار را از دست راست آنکه بر تخت نشسته

4

سپس، همان طور که نگاه می کردم، دیدم که در آسمان بود، گرفت. **8** وقتی طومار را گرفت، آن بیست و چهار پیر در برابر دروازه ای گشوده شد. آنگاه همان آلوی که قبلاً نیز شنیده بودم، به او سجده کردند. هر یک از آنان یک چنگ و کاسه های طلایی پر از گوش رسید؛ آن آوا که همچون صدای شیپوری نیرومند بود، به من بخور داشتند که دعا های ایمانداران است.⁹ ایشان برای او سرود گفت: «بالا بیا تا واقعی آینده را به تو نشان دهم.» **2** ناگهان روح جدیدی می خواندند و می گفتند: «تو لیاقت داری که طومار را بگیری خدا مرا فرو گرفت و من تختی در آسمان دیدم و بر آن تخت کسی و مهرش را باز کده، آن را بخوانی، زیرا جانت را قربانی کردی و مردم نشسته بود.» **3** او همچون سنگ یشم و عقیق می درخشید. گردآگرد را از هر نژاد و زبان و قوم و قبیله برای خدا خردی، **10** و ایشان تخت او را رنگین کمانی تابان چون زمرد، فرا گرفته بود. **4** دور آن را برای خدای ما کاهن ساختی و به سلطنت رساندی؛ از این رو تخت، بیست و چهار تخت دیگر قرار داشت؛ بر آنها بیست و چهار بزمی سلطنت خواهد کرد.» **11** سپس در رؤیا، میلیونها فرشته پیر نشسته بودند که همه لباسی سفید بر تن و تاجی از طلا بر سر را دیدم که گردآگرد تخت و موجودات زنده و پیران جمع شده، داشتند. **5** از آن تخت بزرگ، رعد و برق برمی خاست و غرش رعد **12** با صدای بلند این سرود را می خواند: «بره خدا که جانش را طینی افکن بود. در مقابل آن تخت، هفت چراغ نیز روشن بود. این در راه نجات مردم قربانی کرد، لیاقت دارد که صاحب قدرت و هفت چراغ همان روح هفتگانه خدا هستند.» **6** در برابر تخت، دولت، حکمت و قوت، حرمت و جلال و پرکت باشد.» **13** آنگاه دریایی از بلور درخشان به چشم می خورد. چهار موجود زنده نیز در صدای تمام موجودات آسمان و زمین و زیر زمین و دریاها را شنیدم که چهار گوشة تخت ایستاده بودند که در جلو و پشت سر خود، چشم می سرودند و می گفتند: «ستایش و حرمت، جلال و قوت تا ابد از آن داشتند.» **7** نخستین موجود زنده، به شکل شیر بود؛ دومی شیشه گام، بره و آنکه بر تخت نشسته است باد.» **14** (aiōn g165) و آن چهار سومی به صورت انسان و چهارمی به شکل عقابی در حال پرواز بود. موجود زنده گفتند: «آمین»، و آن بیست و چهار پیر سجده کرد، او **8** این موجودات زنده هر کدام شش بال داشتند، و میان بالهایشان برا را پرسیدند.

از چشم بود. ایشان شبانه روز، بدون وقفه نام خدا را ذکر نموده، **6** همچنانکه محو تماماً بودم، بره نخستین مهر از آن هفت مهر می گفتند: «قلوس، قلوس، قلوس است خداوند خدای قادر مطلق» **9** هر بار که این موجودات زنده به آنکه را گشود. ناگاه یکی از آن چهار موجود زنده، با صدای همچون برش رعد گفت: «بیا!» **2** نگاه کردم و اسبی سفید دیدم. سوار بر می فرستند، **10** آن بیست و چهار پیر زنده او سجده اسب، کسی را دیدم که کمانی در دست و تاجی بر سر داشت. او نموده، او را که تا ابد زنده است، پیشش می کنند، و تاجهای خود را اسب را به جلو می راند تا در نبردهای بسیار، پیروز شود و فاتح چنگ پیش تخت او انداده، **11** این سرود را می خوانند: باشد. **3** سپس بره مهر دوم گفت: «بیا!» **4** این بار، اسبی سرخ پدیدار شد. به سوار آن تمام موجودات هستی و همه چیز به اراده تو به وجود آمد.» **5** چون بره بردار. در نتیجه، چنگ و خونریزی در همه جا آغاز شد. **6** پس از آن، در دست راست آن کسی که بر تخت نشسته بود، مهر سوم را گشود، شنیدم که موجود زنده سوم گفت: «بیا!» آنگاه طوماری دیدم که بر هر دو طرف آن نوشته شده بود و با هفت مهر، اسب سیاهی را دیدم که سوارش تازوی در دست داشت. **6** سپس آن را مهر و موم کرده بودند. **2** آنگاه فرشته نیرومندی را دیدم که از میان چهار موجود زنده، صدایی به گوش رسید که می گفت: «یک با صدای بلند می پرسید: «چه کسی لیاقت دارد که این مهرها را قرص نان گندم، یا یک کیلو آرد جو، به قیمت مزد روزانه یک کارگر بشکند و طومار را بگشاید؟» **3** اما کسی در آسمان و زمین و در باشد. اما به روغن زیعون و شراب آسیبی نرسان!» **7** وقتی بره مهر میان مردگان پیدا نشد که قادر باشد طومار را باز کند و بخواند. **4** چهارم را گشود، صدای موجود زنده چهارم را شنیدم که گفت: من از روی نامیدی، به شدت می گریسم، زیرا هیچ کس پیدا نشد که **8** نگاه کردم و دیدم اسب رنگ پریده ای ظاهر شد که سوارش لیاقت گشودن و خواندن طومار را داشته باشد. **5** اما یکی از آن مرگ نام داشت. به دنبال او، اسب دیگری می آمد که نام سوارش بیست و چهار پیر به من گفت: «گریه نکن، بیبن، شیر قبیله بیهودا دنیای مردگان بود. به آن دو، اختیار و قدرت داده شد تا یک چهارم

5

پیش و چهار پیر به من گفت: «گریه نکن، بیبن، شیر قبیله بیهودا دنیای مردگان بود. به آن دو، اختیار و قدرت داده شد تا یک چهارم

و خوردن خواراکهایی که به بتها تقدیم شده بود، تشویق کردند. **15** شنیدی و ایمان آوردی، بازگرد و به آن پاییند باش؛ نزد من بازگرد، و در میان شما نیز کسانی از نیکولایان هستند که از همان تعليم پیروی گرنه مانند دز خواهم آمد و تو غافلگیر خواهی شد. **4** با این همه، می کنند. **16** پس از گناهت توبه کن، و گزنه ناگهان نزد تو خواهم در ساردس کسانی هستند که لباس خود را با لکهای این دنیا الوده آمد و با شمشیر دهانم با آنان خواهم جنگید. **17** هر که این را نکرده اند؛ ایشان شایستگی خواهند داشت که در لباس سفید در کنار می شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه می گوید: **5** هر که پیروز شود، لباس سفید بر تن خواهد نمود. که پیروز شود، از "منای" مخفی در آسمان به او خواهم داد؛ و من به من نیز هرگز نام او را از دفتر حیات پاک نخواهم کرد، بلکه در حضور او سنگ سفیدی خواهم بخشید که بر آن نام جدیدی نوشته شده پدرم خدا و فرشتگانش اعلام خواهم نمود که او از آن من است. **6** است، نامی که هیچ کس از آن باخبر نیست، غیر از کسی که آن را هر که این را می شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها چه دریافت می کند. **18** «این پیام را برای فرشته کلیسای تیاتیرا بنویس؛ می گوید. **7** «این پیام را برای فرشته کلیسای فیلاذلفیه بنویس؛ این پیام پسر خداست که چشمانتش همچون شعله های آتش و پاهاش پیام از سوی کسی است که پاک و صادق است و کلید دارد را مانند مس میقلی است؛ **19** من از اعمال تو، از محبت و ایمان و دارد. دری را که او بگشاید، کسی نمی تواند بینند؛ و دری را که او خدمت و پایداری تو آگاهم. می دانم که در تمام این امور بیش از بینند، کسی نمی تواند بگشاید. **8** تو را خوب می شناسم؛ می دانم پیش ترقی می کنم. **20** با این حال، ایرادی در تو می بینم؛ تو، به آن که چندان نیرومند نیستی، اما تلاش خود را کرده ای تا احکام زن، ایزابل که ادعای می کند نبایه است، اجازه می دهی تا تعالیم غلط من اطاعت نمایی؛ نام مر نیز انکار نکرده ای. پس من نیز دری به بدھد و باعث شود که خدمتگران من از راه راست منحرف شوند و روی تو گشوده ام که کسی نمی تواند بینند. **9** اینکه آنانی را که از به بی عفتی کشیده شده، خواراکهای را بخورند که برای بینها فریانی کنیسه شیطانند و خود را بهودی می خوانند، اما نیستند، مجبور خواهم شدند. **21** من به او فرست دادم تا توبه کرده، راهش را تغییر دهد؛ ساخت تا آمده، به پاهای تو بینند و بداند که من تو را دوست اما نخواست. **22** پس او را با تمام مریدان فاسدش، بر بستر بیماری داشته ام. **10** تو از من اطاعت کردی، گرچه این امر به قیمت اذیت خواهم انداخت و به مصیبی سخت دچار خواهم ساخت، مگر اینکه و آزارت تمام شد، اما تو در تمام مشکلات، صبر و تحمل نشان به سوی من بازگردند و از گناهانی که با او کرده اند، دست بکشند؛ دادی. از این رو، من نیز تو را از دوره آزمایش سخت حفظ خواهم فرزندانش را نیز از بین خواهم برد. آنگاه همه کلیساها خواهند نمود، تا از بالایی که بر سر تمام مردم دنیا خواهد آمد، در امان باشی. **23** دانست که من اعماق قلب انسانها را جستجو می کنم و از افکار **11** من بهزادی خواهم آمد. پس آنچه داری محکم نگاه دار تا کسی همه آگاهم. من به هر کس مطابق اعمالش پاداش و جزا خواهم داد. تواند تاج و پاداش عظیم تو را ببراید. **12** هر که پیروز شود، او را **24** و اما از بقیه شما که در تیاتیرا هستید و به دنبال این تعالیم غلط، منظوم از تعالیم غلط، خدا باشد و دیگر هرگز بیرون نرود. نام خدای خود را نیز بر او خواهم ترفته اید، انتظار و درخواست دیگری ندارم. همچنین نام جدید خدا که در تمام این اعمال می شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها همان تعالیمی است که آسمش را "حقائق عمیق" گذاشته اند، که در نهاد تا متعلق به شهر خدایم، اورشیلم جدید گردد که از انسان از واقع، چیزی نیست جز عمقهای شیطان! پس من انتظار دیگری از جانب خدایم می آید. همچنین نام جدید خود را بر او خواهم نهاد. **25** شما ندارم؛ فقط آنچه دارید محکم نگاه دارید تا بازگرد. **26** هر که این را می شنود، خوب توجه کند که روح خدا به کلیساها بر این مشکلات پیروز شود و تا زمان بازگشت من، به خواست و اراده چه می گوید. **14** «این پیام را برای فرشته کلیسای لاژدیکیه بنویس؛ من عمل کنند، به او قدرت خواهم بخشید تا بر تمام قومها حکمرانی آن آمین، آن شاهد امین و راست، آنکه منشاء تمام خلقت خداست، کند. **27** و با عصای آهینه بر آنان حکومت نماید، همان گونه که چنین می گوید: **15** من تو را خوب می شناسم؛ می دانم که نه سرد پدرم نیز چنین قدرتی به من داد تا بر آنان سلطنت کنم، روزی همه هستی و نه گرم. کاش یکی از این دو بودی! **16** اما چون نه سرد ایشان ماند کوزه کلی خرد خواهند شد. **28** همچنین من ستاره هستی و نه گرم، تو را از دهان خود قی کرده، بیرون خواهم ریخت. صبح را به او خواهم بخشید. **29** هر که این را می شنود، خوب توجه **17** تو گمان می کنی که تروتمند هستی و هر چه می خواهی، بدون کند که روح خدا به کلیساها چه می گوید.

3 «این پیام را برای فرشته کلیسای ساردس بنویس؛ این پیام من طلای ناب را بخری، طلایی که با آتش تصوفیه شده است، تا بینوا و کور و عریان هستی. **18** بنابراین، به تو نصیحت می کنم که از

جلوی پای او افتدام. اما او دست راست خود را بر من گذاشت و فرمود: «تیرس! من ابتدا و انتها مستم! من زنده بودم و مُرمَّم، و حال تا به ابد زنده‌ام، و کلیدهای مرگ و عالم مردگان را در دست دارم.

(aiōn g165, Hadēs g86) ۱۹ «پس آنچه دیده‌ای، یعنی آنچه را که می‌باشد به زودی واقع شود، به خادمانش نشان دهد. او فرشته خود را فرستاد تا این مکاشفه را بر خادم خود بوسنا آشکار الان در حال وقوع است و آنچه از این پس خواهد شد، همه را سازد. ۲ یوحنای نیز تمام سخنان خدا و عیسی مسیح و هر آنچه را که در دست راست من دیدی و خود دید و شنید، به نکارش درآورد. ۳ خوشابه حال کسی که این همچین هفت شمعدان طلا این است: هفت ستاره، فرشتگان هفت کلیسا هستند، و هفت شمعدان، خود هفت کلیسا می‌باشند.

کلام نبوت را مخواند و خوشابه حال آنان که به آن گوش فرا می‌دهند، و آنچه را در آن نوشته شده، نگاه می‌دارند، زیرا زمان وقوع این رویدادها نزدیک است. ۴ از طرف یوحنای به هفت کلیسا که ایالت آسیا هستند. فیض و آرامش بر شما باد، از جانب پروردگاری که هست و بود و می‌آید، و از جانب روح هفتگانه که در پیشگاه تخت الهی است، ۵ و از جانب عیسی مسیح که تمام حقیقت را به طور کامل بر ما آشکار می‌فرماید. مسیح نخستین کسی است که پس از مرگ زنده شد، و بتر از تمام پادشاهان این جهان است. سپاس و ستایش بر او که ما را محبت می‌نماید و با خون خود ما را

شست و از گناهانمان رهانید؛ ۶ او را در پادشاهی خود، کاهنان منصوب کرده تا خدا یعنی پدر او را خدمت نماییم. او را تا اید قدرت و جلال باد! آمنی. ۷ بنگرید! او سوار بر ابرها می‌آید. هر چشمی او را خواهد دید؛ حتی آنانی که به او نیز زدن، او را خواهند دید؛ و تمام قومهای جهان برای او سوگواری خواهند کرد. بله، آمنی! بکلار چنین باشد. ۸ خدا می‌فرماید: «من الف و

یا هستم. من ابتدا و انتها هستم.» این را خداوندی می‌فرماید که صاحب تمام قدرت‌هast، و هست و بود و می‌آید. ۹ من، یوحنای که این نامه را برای شما می‌نویسم، مانند شما در راه خداوند رنج می‌کشم. اما او به ما صیر و تحمل عطا فرموده و ما را در ملکوت خود سهیم نموده است. من به علت اعلام پیغام انجیل و بشارت درباره عیسی، به جزیره پلطموس تبعید شدم. ۱۰ در روز خداوند، روح خدا مرا فرو گرفت. ناگهان از پشت سر خود، صدایی بلند همچون

صدای شیپور شنیدم، ۱۱ که می‌گفت: «من الف و یا هستم. من ابتدا و انتها هستم. هر چه می‌بینی، در نامه‌ای بنویس و آن را برای هفت کلیسا بفرست، یعنی برای کلیساها افیس، اسمیرنا، پرگام، تیاتیرا، ساردس، فلادلفیه و لاودیکیه.» ۱۲ هنگامی که برگشتم تا کسی را که با من سخن می‌گفت ببینم، در پشت سر خود هفت شمعدان طلا دیدم. ۱۳ در میان شمعدانها، مردی را دیدم شیشه پسر انسان که ردایی بلند بر تن داشت و کمرنگی طالی دور سینه‌اش بود. ۱۴ سر و موی او سفید بود چون برف و پشم، و چشمانش تیز و ناگذ بود همچون شعله‌های آتش. ۱۵ پاهای او می‌درخشید، مانند مسی که در کره آتش صیقل داده باشد. صدای او مثل آیشار طنین افکن بود. ۱۶ در دست راست او، هفت ستاره بود، و شمشیر دو دیم تیزی هم در دهانش قرار داشت. صورت او همچون خورشید بود در درخشش کاملش. ۱۷ وقتی چشمم به او افتاد، مانند مرد

جلوی پای او افتدام. اما او دست راست خود را بر من گذاشت و فرمود: «تیرس! من ابتدا و انتها مستم! من زنده بودم و مُرمَّم، و حال تا به ابد زنده‌ام، و کلیدهای مرگ و عالم مردگان را در دست دارم. ۱۸ می‌باشد به زودی واقع شود، به خادمانش نشان دهد. او فرشته خود را فرستاد تا این مکاشفه را بر خادم خود بوسنا آشکار الان در حال وقوع است و آنچه از این پس خواهد شد، همه را سازد. ۱۹ یوحنای نیز تمام سخنان خدا و عیسی مسیح و هر آنچه را که در دست راست من دیدی و خود دید و شنید، به نکارش درآورد. ۲۰ معنی هفت ستاره‌ای که در دست راست من دیدی و خود دید و شنید، به نکارش درآورد. ۲۱ خوشابه حال کسی که این همچین هفت شمعدان طلا این است: هفت ستاره، فرشتگان هفت کلیسا هستند، و هفت شمعدان، خود هفت کلیسا می‌باشند.

بی شرمی می خندند و شکم خود را سیر می کنند، بدون آنکه رعایت حال دیگران را بمنایند. همچون اینهاست که از زینهای خشک

عمر می کنند، بدون آنکه قظرهای باران بپاراند. قولهای آنان اعتباری ندارد. درختانی هستند که در موسم میوه، ثمر نمی دهند. اینان دو بار طعم مرگ را چشیده‌اند؛ یک بار زمانی که در گناه بودند، و بار خوانده شده‌اید. ۲ از خدا، خواستار رحمت و آرامش و محبت روزافزون برای شما هستم. ۳ ای عزیزان، اشتیاق پسیار داشتم تا درباره نجاتی که خداوند به ما پخشیده، مطابق پرایان بنویسم. اما

اکنون لازم می‌بینم، مطلب دیگری به جای آن بنویسم تا شما را ترغیب نمایم از آن اینمانی که خدا یکبار برای همیشه به مقدسین خود رسوای است، درست مانند کفت ناپاک دریا که از موجهای خروشان برساحل باقی می‌ماند. درخشان همچون ستارگان، اما سرگردان هستند و به سوی ظلمت و تاریکی مطلق ابدی می‌شتابند. (aiōn) ۱۳ تنها چیزی که از خود برجای می‌گذارند، ننگ و خدا باشند.

رسوای است، درست مانند کفت ناپاک دریا که از موجهای خروشان نیرنگ وارد کلیسا شده‌اند و تعلیم می‌دهند که ما پس از مسیحی شدن، می‌توانیم هر چه دلمان می‌خواهد انجام دهیم بدون آنکه از سپرده، با جدیت تمام دفاع کنید. ۴ زیرا عده‌ای خداشناسان با

نیرنگ از مقدسین خود می‌آید، مطلب دیگری به جای آن بنویسم تا شما را ترغیب نمایم از آن اینمانی که خدا یکبار برای همیشه به مقدسین خود

نیرنگ وارد کلیسا شده‌اند و تعلیم می‌دهند که ما پس از مسیحی شدن، می‌توانیم هر چه دلمان می‌خواهد انجام دهیم بدون آنکه از مجازات الهی پترسیم. عاقیت هولناک این معلمین دروغین و گمراه از مدت‌ها پیش تعیین شده است، زیرا با سور و خداوند یکانه ما عیسی مسیح، سر به مخالفت برداشته‌اند. ۵ گرچه این حقایق را به

خبری می‌دانید، اما می‌خواهم برخی نکات را بر دیگر یادآوری نمایم. همان‌گونه که می‌دانید، خداوند پس از آنکه قوم اسرائیل را از سرزمین

نصرهایی پخشید، تمام کسانی را که بی‌ایمان شده بودند و از خدا سرپریζی می‌کردند، هلاک ساخت. ۶ همچنین به یاد آورید فرشتگانی را که در محدوده اختیارات خود نماندند، بلکه جایگاه خود را ترک کردند، و خدا آنها را در تاریکی مطلق محبوس فرمود تا روز عظیم داروی فرا برسد. (aiōdios g126) ۷ در ضمن، شهرهای «سدوم» و «عموره» را نیز به یاد داشته باشید. اهالی آنجا و شهرهای

مجاور، به انواع شهوت و انحرافات جنسی آلوده بودند. بنا برایمن، همه آنها نابود شدند تا برای ما درس عرتی پاشند و بدایمن که آتش ابدی وجود دارد که در آنجا گناهکاران مجازات می‌شوند. (aiōnios)

۸ با وجود همه اینها، این معلمین گمراه که از خواهی خود

الهام می‌گیرند، به زندگی فاسد و بی‌بند و بار خود ادامه می‌دهند، و بدن خود را آلوده می‌سازند؛ در ضمن مطبع هیچ مرجع قدرتی نیز نیستند و موجودات آسمانی را به باد مسخره می‌گیرند. ۹ در حالی

که در تردید به سر می‌برند رحیم باشید. ۲۳ گمراهن را از آتش مجازات رهایی دهید، اما مراقب باشید که خودتان نیز به سوی گناه کشیده شوید. در همان حال که دلشان بر این گناهکاران می‌سوزد، از اعمال گناه‌آولد ایشان متنفر باشید. ۲۴ و حال، تمامی جلال و

عزت، بر خدایی باد که قادر است شما را از لغزش محفوظ بدارد. او شما رای عیب و با شادی عظیم به حضور پر جلال خود حاضر خواهد ساخت. ۲۵ تمامی جلال بر آن خدای یکتا و نجات‌دهنده ما، به

واسطه عیسی مسیح، خداوند ما، باد. تمامی جلال، شکوه، توانایی و اقتدار از ازل، حال، و تا ابد برازنده اوتست! آمين. (aiōn) ۱۶۵

۱۱ وای به حال آنان، زیرا از قانون سرمشق می‌گیرند که برادرش را کشت، و مانند بلعام رفقار می‌کنند که به خاطر پول، دست به هر کاری می‌زد. پس آنها مانند قورح در عصیان خود هلاک خواهند شد. ۱۲ این اشخاص که در ضیافت‌های کلیسايی، به جمع شما می‌پوندند، لکه‌های ناپاکی هستند که شما را آلوده می‌کنند.

از شیخ کلیسا، به گایوس عزیز، که او را از صمیم قلب دوست می‌دارم.² برادر عزیزم، از خدا می‌خواهم که در تمام کارهایت موفق باشی، و بدننت نیز مانند روحت در سلامتی و تندروستی باشد.³ وقتی برادران مسیحی ما به اینجا آمدند، مرا بسیار شاد کردند، زیرا به من خبر دادند که به حقایق الهی وفاداری و طبقات احکام انجیل در راستی رفشار می‌کنی.⁴ برای من هیچ دلخوشی بزرگتر از این نیست که بشنویم فرزندانم اینچنان از حقیقت پیروی می‌کنند.⁵ برادر عزیز، تو در خدمت خود به خداوند، وفادار هستی، زیرا از خادمین او که از آنجا عور می‌کنند، پذیرایی می‌کنی، هرچند که از آشنایان تو نیستند.⁶ ایشان در کلیسای ما از رفشار پر محبت تو تعزیف‌ها کردند. پس کاری نیکو می‌کنی اگر ایشان را آن گونه که سزاوار خداست، روانه سفر کنی.⁷ زیرا ایشان برای خدمت به خداوند سفر می‌کنند و پیغام انجیل را به کسانی که هنوز به مسیح ایمان نیاورده‌اند اعلام می‌نمایند، بدون آنکه کمکی از آنان دریافت دارند.⁸ پس بر ما واجب است که به چنین افراد کمک کنیم تا ما نیز در پیش رد حقیقت، با ایشان شریک گردیم.⁹ در این باره، قبل نامه‌ای مختصراً به کلیسا نوشتم، اما دیوتوقیس که مقام رهبری را دوست دارد، ما را تحویل نمی‌گیرد.¹⁰ وقته آمد، اعمال نادرست او را برایت تعزیف خواهم کرد، تا بدانی چه اتهامات و سخنان زشتی به ما نسبت داده است. او، نه تنها خدمتگزاران کلیسا را که در سفر هستند، پذیرایی و خدمت نمی‌کند، بلکه دیگران را نیز وادار می‌کند تا ایشان را به خانه خود پذیریند، و اگر کسی به سخن او توجه نکند، او را از کلیسا بیرون می‌کند.¹¹ ای عزیز، بدی را سرمشق خود نساز، بلکه از نیکی سرمشق بگیر؛ زیرا کسی که نیکی می‌کند، فرزند خداست، اما کسی که همواره خواهان بدی باشد، خدا را نمی‌شناسد.¹² اما همه شهادت خوبی درباره دیوتوقیس می‌دهند و این شهادت راست است. ما نیز می‌گوییم که او شخص خوبی است و می‌دانی که راست می‌گوییم.¹³ مطالب بسیاری برای گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه بنویسم،¹⁴ زیرا امیدوارم بهزودی تو را ببینم تا حضوراً گفتگو کیم. آرامش بر تو باد. دوستان همگی سلام می‌رسانند. سلام مرا به یکایک دوستان برسان.

دوم یوحنا

1

از شیخ کلیسا، به بانوی برگزیده و فرزندانش که ایشان را به راستی دوست می‌دارم – و نه تنها من، بلکه همه کسانی که راستی را

شناخته‌اند. 2 این محبت به خاطر آن راستی است که در وجود ما قرار دارد و تا ابد در ما خواهد ماند.

3 فیض و رحمت و آرامش از جانب خدای پدر و عیسی مسیح پسر او با ما خواهد بود، زیرا ما به او ایمان حقیقی داریم و یکدیگر را واقعاً محبت می‌نماییم.

4 چقدر شاد شدم که دیدم بعضی از فرزندان تو که در اینجا هستند، از حقیقت پیروی می‌کنند و احکام پدر ما خدا را نگاه می‌دارند.

5 بانوی گرامی، غرض از نوشتن این نامه این است که آن حکم قدیمی را که خدا از ابتدا به ما داد، به یادتان بیارم، و آن حکم این است که یکدیگر را محبت نمایم.

6 اگر خدا را دوست داریم، باید حکم او را نیز اطاعت کنیم؛ و حکم او از ابتدا این بوده است که به یکدیگر محبت نمایم.

7 این را می‌گوییم چون معلمین فریبکار بسیاری در دنیا هستند. ایشان قبول

ندازند که عیسی مسیح به صورت یک انسان و با بدنه همچون بدنه

ما به این جهان آمد. چنین افراد، فریبکار و ضدمسیح هستند.

8 بنابراین، از ایشان برحذر باشید تا مانند آنان نشوید، مبادا اجر آسمانی خود را از دوست بدھید که همه ما برای به دوست آوردن آن، اینقدر

تلash کرده‌ایم. پس بکوشید تا پاداش خود را تمام و کمال از خداوند دریافت دارید.

9 زیرا اگر از تعالیم مسیح منحرف شوید، از خدا نیز منحرف خواهد شد. اما اگر به تعالیم مسیح وفادار بماند، خدا را نیز

خواهید داشت. به این ترتیب، هم «پدر» را خواهید داشت و هم

«پسر» را.

10 اگر کسی نزد شما بیاید و این تعليم را نیارد، او را به خانه خود راه ندهید و حتی به او سلام نکنید،

11 زیرا اگر با آنان معاشرت کنید، مانند آنان خواهید شد.

12 مطالب بسیاری برای گفتن دارم، اما نمی‌خواهم همه را در این نامه پنویسم، زیرا امیدوارم

بتوانم بهزادی بیایم و شما را ببینم. آنگاه خواهیم توانست حضوراً

گفتگو کنیم تا خوشی ما کامل شود.

13 فرزندان خواهر برگزیده‌ات، سلام می‌رسانند.

نیز راه دیگری است برای بین به این که آیا پیغامی از جانب خدا غلبه توسط ایمان ما به دست می‌آید. ۵ و چه کسی می‌تواند بر دنیا هست نه؟ زیرا اگر از سوی خدا باشد، مردم دنیوی به آن گوش غلبه باید؟ فقط کسی که ایمان دارد عیسی پسر خداست. ۶ عیسی نخواهد داد. ۷ عزیزان من، باید یکدیگر را محبت کنیم، زیرا مسیح با تعمیدش در آب و با ریختن خونش بر صلیب نشان داد که محبت از خداست و هر که محبت می‌کند، از خدا تولد یافته است فرزند خداست؛ نه تنها با آب، بلکه با آب و خون. و روح که مظہر و خدا را واقعاً می‌شناسد. ۸ اما کسی که محبت تمی کند، خدا را راستی است برای گواه است. ۷ پس ما این سه شاهد را داریم: ۸ نمی‌شناشد، زیرا خدا محبت است. ۹ خدا با فرستادن پسر بگانه روح آب و خون؛ و این سه یک هستند. ۹ در دادگاه وقی کسی خود به این جهان گناه‌آلود، محبت خود را به ما نشان داد؛ بله، خدا شهادتی می‌دهد، همه آن را باور می‌کنیم. حال خدا به این وسیله او فرستاد تا جان خود را در راه ما فدا کند و ما را به زندگی ابدی شهادت می‌پسندیم باشد؛ پس چقدر بیشتر باید برساند. ۱۰ این است محبت واقعی! ما او را محبت نکردیم، بلکه او شهادت خدا را پیذیریم. ۱۰ همه آنانی که به این حقیقت ایمان ما را محبت کرد و یگانه پسرش را فرستاد تا کفاره گناهان ما شود. می‌آورند، در قلب خود به درستی آن بی می‌برند. اما اگر کسی به این ۱۱ عزیزان من، حال که خدا ما را اینچنین محبت نمود، ما نیز باید حقیقت ایمان نیاورد، در واقع خدا را دروغگو شمرده است، زیرا یکدیگر را دوست بداریم و محبت کنیم. ۱۲ هیچ کس هرگز خدا را شهادت خدا را درباره پسرش دروغ پنداشته است. ۱۱ اما خدا چه ندیده است؛ اما اگر یکدیگر را محبت کنیم، خدا در ما ساکن است شهادتی داده است؟ شهادت خدا این است که او به ما حیات جاودید و محبت او در ما به کمال رسیده است. ۱۳ خدا برای همین روح بخشیده و این حیات در پسر او عیسی مسیح است. **(aiōnios)**

پاک خود را در وجود ما قرار داده تا بدانیم که خدا در ما ساکن است **۱۲** پس روشن است که هر کس مسیح را دارد، به این و ما در خدا. ۱۴ از این گذشته، ما نیز با چشمان خود دیده‌ایم و حیات نیز دسترسی دارد؛ اما هر که مسیح را ندارد، از این حیات به همه اعلام می‌کنیم که خدا پسرش را فرستاد تا مردم را نجات بی‌بهره خواهد ماند. ۱۳ این نامه را نوشتیم تا شما که به پسر خدا بخشند. ۱۵ هر که ایمان داشته باشد و به زبان پگوید که عیسی پسر ایمان دارید، بدانید که از هم اکنون، از حیات جاودید پرخورداریاد. خداست، خدا در وجود او ساکن است و او نیز در خدا. ۱۶ ما **۱۴** از این رو، اطمینان داریم که هرگاه از خدا می‌دانیم که خدا چقدر ما را دوست دارد، زیرا گرمی محبت او را چیزی مطابق خواست او بطلبیم، دعای ما را خواهد شدی؛ ۱۵ و اگر چشیده‌ایم. ما محبت او را باور کرده‌ایم. خدا محبت است! و هر که یقین داریم که دعای ما را می‌شود، می‌توانیم به این هم اطمینان با محبت زندگی می‌کند، با خدا زندگی می‌کند و خدا در اوتست. داشته باشیم که آنچه از او بخواهیم، دریافت خواهیم کرد. ۱۶ اگر ۱۷ وقتی با خدا زندگی می‌کنیم، مجنمان بیشتر و کاملتر می‌شود. می‌بینید که برادر شما مرتکب گناهی می‌شود که منتهی به مرگ پس در روز داوری شرمنده و سرافکنده نخواهیم شد، بلکه با اطمینان نیستی، از خدا بخواهید که او را بپخشند، و خدا نیز به او حیات و شادی در حضور او خواهیم ایستاد، زیرا ما مثل عیسی در این دنیا جاودید خواهد بخشید، به این شرط که گناهش منتهی به مرگ نباشد. زندگی می‌کنیم. ۱۸ در چنین محبتی ترس وجود ندارد، زیرا محبت زیرا گناهی هست که منجر به مرگ می‌شود، و نمی‌گوییم که برای آن کامل ترس را بپروریم می‌راند. اگر می‌ترسمی، این ترس مجازات است، دعا کنید. ۱۷ البته هر کار نادرست گناه است، اما گناهی هست و نشان می‌دهد که محبت او را بطور کامل تجریه نکرده‌ایم. ۱۹ که منتهی به مرگ نمی‌شود. ۱۸ می‌دانیم هر که فرزند خدا شده محبت ما نسبت به خدا، از محبتی ناشی می‌شود که او اول نسبت است، خود را به گاهه آلدۀ نمی‌کند، زیرا مسیح که پسر خداست، به ما داشت. ۲۰ اگر کسی ادعا می‌کند که خدا را دوست دارد، اما او را حفظ می‌کند تا دست آن شریف به او نرسد. ۱۹ می‌دانیم که از همینو خود متنفر است، دروغ می‌گوید؛ چون اگر کسی نتواند ما فرزندان خدا هستیم و بقیه مردم دنیا، تحت قدرت و سلطه آن همنوعی را که می‌بینند، دوست داشته باشد، چگونه می‌تواند خدایی را شریف قرار دارند. ۲۰ می‌دانیم که پسر خدا آمده و به ما بینش داده که ندیده است، دوست بدارد؟ ۲۱ این حکم خداست که هر که او تا خدای حقیقی را بشناسیم. و حالا ما در خدا هستیم، زیرا در پسرش عیسی مسیح قرار گرفته‌ایم. اوست تنها خدای حقیقی و حیات جاودانی. **۲۱** فرزندان من، از هر چه که جای

۵

هر که ایمان دارد که عیسی همان مسیح و پسر خدا و خدا را در قلبان می‌گیرد، دوری کنید.

نجات‌دهنده عالم است، او فرزند خداست. هر که خدای پدر را دوست دارد، فرزندان او را نیز دوست خواهد داشت. ۲ از کجا بدانیم که فرزندان خدا را دوست داریم؟ از اینکه خدا را دوست داریم و احکام او را اطاعت می‌کنیم. ۳ واقع کسی که خدا را دوست داریم و احکام او را اطاعت می‌کنیم. ۳ واقع کسی که خدا را دوست دارد، احکام او را اطاعت می‌کند؛ و احکام او برای ما بار سنتگیبی نیست. ۴ زیرا فرزندان خدا بر این دنیا شریف غلبه می‌باشد، و این

خواهد شد. **26** این مطالب را درباره این اشخاص ولی می دانست که اعمال برادرش از اعمال خودش بهتر است. **13** از می نویسم تا پداینید که ایشان می خواهند شما را گمراحت کنند. **27** اما این رو، برادران من، تعجب نکنید از این که مردم دنیا از شما نفرت می دانم که روح خدا در شماست و به همین جهت نیازی ندارید داشته باشد. **14** اگر ما برادران خود را محبت کنیم، معلوم می شود کسی به شما بیاموزد که چه بکنید، زیرا روح خدا همه چیز را به شما که از مرگ رهایی یافته، به زندگی جاوده رسیده ایم. اما هر که محبت تعیین خواهد داد؛ هر چه او می گوید حقیقت محض است و دروغ در نداشته باشد، در مرگ به سر می برد. **15** هر که از برادر خود نفرت آن یافت نمی شود. پس، همان گونه که به شما تعليم داده است، داشته باشد، در واقع قاتل است؛ و می دانید که هر کس قصد قتل همیشه در مسیح بماند و هرگز از او دور نشود. **28** بله فرزندان کسی را داشته باشد، هرگز به زندگی ابدی دست نخواهد یافت.

من، بکوشید تا با مسیح رابطه ای صمیمه داشته باشد، تا به هنگام **16** ما محبت واقعی را از مسیح آموخته ایم، زیرا او بازگشت او، بتوانیم با اطمینان ازو او استقبال کنیم، نه با ترس و جان خود را در راه ما فدا کرد، تا ما نیز حاضر باشیم جان خود را در خجالت. **29** همه می دانیم که مسیح عادل است، و نیز می دانیم راه برادران خود فدا کنیم. **17** اما کسی که ادعای مسیحیت می کند هر که عدالت را بجا می آورد، فرزند خداست.

3

بینید خدای پدر چقدر ما را دوست دارد که ما را فرزندان خود در قلب او حکمروما باشد؟ **18** ای فرزندان من، محبت ما نباید فقط خوانده است، و همین طور نیز هستیم. اما مردم دنیا این مطلب را زیانی باشد، بلکه می باید در عمل نیز آن را نشان دهیم. **19** آنگاه درک نمی کنند، زیرا خدا را آن طور که هست نمی شناسند. **2** بله خواهیم داشت که مسیحیانی واقعی هستیم، و وجود اینان نیز آسوده عزیزان، ما اکنون حقیقتاً فرزندان خدا هستیم. گرچه هنوز نمی دانیم در خواهد بود. **20** حتی اگر احساس گناه کنیم، خدا از احساس ما آینده چگونه خواهیم بود، اما این را به یقین می دانیم که وقتی مسیح بزرگتر است و از همه چیز آگاه می باشد. **21** اما عزیزان من، اگر بازگردد، مانند او خواهیم شد، چون او را همان گونه که هست خواهیم گناه نمی کنیم، می توانیم با اطمینان خاطر و اعتماد کامل به دید. **3** هر که چنین امیدی دارد، می کوشد تا پاک بماند، زیرا حضور خداوند بیاییم؛ **22** آنگاه هر چه از او درخواست نماییم، که مسیح نیز پاک است. **4** هر که گناه چیزی نیست جز شکستن احکام خدا و رفتار پسندیده ای را بجا می آوریم. **23** آنچه خدا از ما انتظار دارد این است که نشکنید، زیرا گناه چیزی نیست انسان شد تا که به نام پسر او عیسی مسیح ایمان بیاوریم و به یکدیگر محبت بتواند گاهان ما را پاک سازد؛ و این را نیز می دانید که او کاملاً کنیم، چنانکه به ما امر کرده است. **24** هر که احکام خدا را بجا پاک و نیز گناه بود. **6** پس اگر همواره با مسیح رابطه ای نزدیک آورد، با خدا زندگی می کند و خدا نیز با او. این حقیقت را از آن داشته باشیم، در گناه زندگی نخواهیم کرد. اگر کسی در گناه روح پاک که خدا به ما عطا فرموده است، دریافت کردہ ایم. زندگی می کند، علیش این است که هرگز با او رابطه ای نداشته و

4

او را نشناخته است. **7** فرزندان عزیزم، مراقب باشید کسی شما را عزیزان من، هر کسی را که ادعای کند از روح خدا پیغامی در این مورد فریب ندهد: هر که آنچه را که راست است انجام دارد، زود باور نکنید. نخست، او را بیازماید تا دریابید که آیا پیغام او می دهد، به این علت است که راست کردار است، همان گونه که از جانب خداست یا نه؛ زیرا علمین و واعظین دروغین بسیاری در مسیح راست کردار است. **8** اما کسی که در گناه به سر می برد، دنیا هستند. **2** برای بی بردن به این که پیغام ایشان از جانب روح نشان می دهد که به اپلیس تعلق دارد، زیرا اپلیس از همان ابتدا که خداست یا نه، باید از ایشان پرسید که آیا ایمان دارند که عیسی خود را به گناه آکلوه ساخت، تا به حال گناه می کند. اما پسر خدا واقعاً انسان شد یا نه. اگر ایمان داشته باشد، در آمد تا اعمال اپلیس را باطل سازد. **9** هر که به خانواده خدا ملحظ این صورت پیغام ایشان از جانب خداست. **3** در غیر این صورت، می شود و فرزند خدا می گردد، به راه گناه نمی رود، زیرا او از طبیعت و آن پیغام از سوی خدا نیست، بلکه از جانب ضد مسیح است، یعنی حیات الهی برخودار می شود. بنابراین، دیگر نمی تواند گناه کند، زیرا آن که شنیده اید به زور دیگر می آید، و دشمنی او با مسیح از هم اکنون در او زندگی تازه ای شکل گرفته است که از خدا جریان می باید. در جهان آشکار است. **4** فرزندان عزیزم، شما از آن خدا هستید و بر **10** پس به این ترتیب می توان گفت که چه کسی فرزند خداست و آن افراد غلبه یافته اید، زیرا روحی که در شماست بزرگ است از چه کسی فرزند اپلیس است. هر که زندگی خدا پسندانه ای نداشته روحی که در دنیاست. **5** این علمین دروغین با این دنیا هستند؛ به باشد و همنوع خود را نیز محبت نکند، فرزند خدا نیست. **11** زیرا همین علت، سخنانشان درباره امور دنیوی است و مردم دنیوی نیز به پیغامی که از همان ابتدا به ما داده شد، این است که یکدیگر را گفته های ایشان توجه می کنند. **6** ولی ما فرزندان خدا هستیم، و محبت نماییم؛ **12** اما نه مانند قائل که از آن شریف بود و برادرش را فقط کسانی به سخنان ما توجه می کنند که خدا را می شناسند و با او کشت. می دانید چرا چنین کرد؟ زیرا کارهای خودش نادرست بود، رابطه ای نزدیک دارند. اما دیگران توجهی به گفته های ما ندارند. این

اول یوحا

1

تازه است، و همان‌گونه که عیسی به آن عمل کرد، شما نیز باید چنین کنید، زیرا در همان حال که به یکدیگر محبت می‌نمایید، لکه‌های تیره و تار زندگی از میان می‌رود، و نور حقیقی شروع به تاییدن می‌کند. **۹** کسی که می‌گوید: «من در نور زندگی می‌کم»، چشمان خود دیده‌ایم، و سخنان او را شنیده‌ایم؛ با دستهای خود را از ابتداء، کلمه حیات‌بخش خدا وجود داشته است، ما او را با لمس کرده‌ایم. **۱۰** این کلمه حیات‌بخش از جانب خدا آمد و خود را بر ما آشکار فرمود؛ و ما شهادت می‌دهیم که او را دیده‌ایم، یعنی عیسی مسیح را بله، او حیات جاودانی است. او نزد خدای پدر بود، اما بعد خود را بر ما آشکار ساخت. **(aiōnios g166)** **۱۱** ۳ بار ولی کسی که همانع خود را دوست نمی‌دارد، هنوز در تاریکی است می‌گوییم، ما با شما درباره چیزی سخن می‌گوییم که خودمان دیده‌ایم و نمی‌داند به کجا می‌رود، زیرا تاریکی چشمانش را کور کرده است تا و شنیده‌ایم، تا شما نیز تعویض مانند ما با خدای پدر و پسرش عیسی راه را نبیند. **۱۲** ای فرزندان، این چیزها را برات شما می‌نویسم، مسیح، راضیه نزدیک داشته باشید. **۱۳** ای فرزندان، این چیزها را برات شاهد است. **۱۴** ما این را به شما می‌نویسم تا زیرا گناهانتان توسط عیسی آمرزیده شده است. **۱۵** ای پدران، به شما می‌نویسم، زیرا در این درجاتی در او وجود ندارد. **۱۶** پس اگر بگوییم که با خدا رابطه‌ای پیروز شده‌اید. ای خردسالان، به شما می‌نویسم، زیرا پدرمان خدا را نزدیک داریم، اما در تاریکی روحانی زندگی کنیم، دروغ می‌گوییم. **۱۷** ای از این شناسید. **۱۸** ای پدران، به شما نوشتم، زیرا مسیح را که از ازل بوده است، می‌شناسید. ای جوانان به شما نوشتم، زیرا قوی هستید و **۱۹** اما اگر ما نیز مانند مسیح در نور حضور خدا زندگی می‌کنیم، بوده است، می‌شناسید. ای جوانان، به شما نوشتم، زیرا در از این شریعت که از او شنیده‌ایم تا به شما اعلام نماییم: خدا نور است و ذرا هی ای جوانان، به شما می‌نویسم، زیرا در نبرد روحانی، بر آن شریعت تاریکی در او وجود ندارد. **۲۰** پس اگر بگوییم که با خدا رابطه‌ای پیروز شده‌اید. **۲۱** ای از این شناسید. **۲۲** ای پدران، به شما می‌نویسم، زیرا در این شریعت نزدیک داریم و خون عیسی، پسر خدا، ما **۲۳** ای اگر ما نیز مانند مسیح در نور حضور خدا زندگی می‌کنیم، کلام خدا را در دل دارید و بر آن شریعت پیروز شده‌اید. **۲۴** به این دنیاگاه گناه‌آور و به آنچه به آن تعلق دارد، دل نبینید. **۲۵** کسی که را از هر گناه پاک می‌سازد. **۲۶** اگر بگوییم گناه‌آوری نداریم، خود را فریب می‌دهیم و از حقیقت گریزانیم. **۲۷** اما اگر گناهان خود را به این چیزها دل بینند، در واقع نشان می‌دهد که به پدرمان خدا اعتراض کنیم، او که امین و عادل است، گناهان ما را می‌آمرزد و از دلیلسگی ندارد. **۲۸** وابستگی‌های این دنیا و خواسته‌های ناپاک، هر ناراستی پاکمان می‌سازد. **۲۹** اگر ادعا کنیم که گناهی از ما سر میل به داشتن و تصاحب هر آنچه که به نظر جالب می‌آید، و غرور نزده است، دروغ می‌گوییم و خدا را نیز دروغگو می‌شماریم و معلوم گناه‌آور می‌باشد. **۳۰** ای دنیا نابود خواهد شد و چیزهای گناه‌آور آن نیز می‌شود که کلام او در ما جایی ندارد.

2

فرزن丹 عزیزم، این را به شما می‌نویسم تا گناه نکنید. اما همیشه پرقرار خواهد ماند. **(aiōn g165)** **۳۱** فرزندان عزیزم، پایان اگر گناهی از شما سرزد، کسی هست که برای ما نزد خدای پدر دنیا نزدیک شده است. شما حتماً درباره ظهور «ضدمسیح» چیزهایی وساطت کنید و بخاشایش ما را از او درخواست نمایید. این شخص شنیده‌اید. حتی الان نیز ضدمسیحان همه جا دیده می‌شوند، و از عیسی مسیح است که مظہر راستی و عدالت است. **۳۲** او کسی همین متوجه می‌شویم که پایان دنیا نزدیک شده است. **۳۳** این است که توان گناهان ما را داده تا خدا ما را هلاک نسازد؛ او با این افراد بین ما بودند، اما در واقع از ما نبودند، چه در غیر این صورت کار، رابطه‌ای دوستانه میان خدا و ما به وجود آورده است. او نه فقط نزد ما می‌مانندند. وقتی از ما جدا شدند، معلوم شد که اصلًاً از ما برای گناهان ما، بلکه برای گناهان تمام مردم جهان فدا شد. **۳۴** اما شما چنین نیستید، زیرا روح القدس بر شما فرار گرفته چگونه می‌توانیم مطمئن باشیم که خدا را می‌شناسیم؟ راهش این و حقیقت را می‌دانید. **۳۵** اگر این چیزها را می‌نویسم، منظور این است که به قلب خود نگاه کنیم و بینیم که آیا حکام خدا را بجا نیست که حقیقت را نمی‌دانید، بلکه فقط می‌خواهم به شما هشدار می‌آوریم. **۳۶** کسی که می‌گوید خدا را می‌شناسد اما احکام خدا داده باش، زیرا شما فرق میان راست و دروغ را تشخیص می‌دهید. را نگاه نمی‌دارد و خواست او را بجا نمی‌آورد، دروغ می‌گوید و از **۳۷** دروغگوی واقعی کیست؟ هر که بگوید عیسی همان مسیح حقیقت به دور است. **۳۸** فقط کسی می‌تواند واقعًا خدا را بشناسد و نیست، دروغگوست؛ او همان ضدمسیح است، زیرا نه به خدای پدر با او رابطه‌ای نزدیک داشته باشد که او را هر روز بیشتر دوست داشته، ایمان دارد و نه به پسر خدا. **۳۹** کسی که به عیسی مسیح، پسر کلام او را بجا آورد. **۴۰** کسی که ادعای می‌کند مسیحی است، خدا، ایمان نداشته باشد، امکان ندارد بتواند خدای پدر را بشناسد. باید مانند مسیح زندگی کند. **۴۱** ای عزیزان، حکمی تازه به شما اما کسی که به پسر خدا ایمان دارد، خدای پدر را نیز می‌شناسد. نمی‌نویسم، بلکه به شما می‌گوییم که یکدیگر را محبت نمایید. **۴۲** ایمان خود را به آنچه که از اول شنیدید، حفظ نمایید زیرا اگر یک حکم تازه نیست، بلکه همان حکم قدیمی است که از ابتدا به چنین کنید، همیشه با خدای پدر و پسرش، رابطه‌ای نزدیک خواهید شما داده شده و همه شما آن را شنیده‌اید. **۴۳** با این حال همیشه داشت، **۴۴** و زندگی جاودانی که او وعده داده است، نصیب شما

روزی مانند همان حیوانات نایبود خواهند شد. **13** بله، سرای آنها در روزی که بدکاران مجازات و هلاک خواهند شد. **8** اما ای عزیزان،

عرض شارژشان همین است. تفریج آنها خوشگذرانی‌های گناه‌آلود این حقیقت را فرموش نکنید که برای خدا یک روز یا هزار سال در روز روشن است. وجود ایشان در میان شما لکه ننگ و مایه تقاضتی ندارد. **9** بنابراین، برخلاف گمان برخی مردم، مسیح در وعده رسوای است. حتی هنگامی که در ضیافت‌های شما شرکت می‌کنند، بازگشت خود تأخیری به وجود نیاورده است. در واقع، او صبر می‌کند از فرقتن شما لدت می‌برند.

14 چشمانی دارند پر از زنا که از و فرصل بیشتری می‌دهد تا گناهکاران توبه کنند، چون نمی‌خواهد گناه و وزیدن سیر نمی‌شود. آنان اشخاص سست اراده را به دام گناه کسی هلاک شود. **10** به حال بدانید که روز خداوند حتماً می‌اندازند و خود در طمعکاری استادند! آنان زیر محاکومیت خدا قرار خواهد آمد، آن هم مثل زدی که همه را غافلگیر می‌کند. در آن دارند.

15 از راه راست خارج شده، مانند «بلعام» پسر «بعور» روز، آسمانها با صدای هوتناک از بین خواهند رفت، و اجرام آسمانی گمراه شده‌اند. بلعام پولی را که از انجام ناراستی به دست می‌آورد، در آتش نایبود شده، زمین و هر چه در آن است، عیان خواهند شد.

دوست می‌داشت؛ **16** اما وقتی الاغ بعلام به زبان انسان به حرف **11** پس حال که می‌دانید هر چه در اطرافمان هست نایبود خواهد آمد، او را توپیخ کرده، از رفقار جنون‌آمیزش جلوگیری کرد. **17** این شد، چقدر باید زندگی تان پاک و خداپسندانه باشد. **12** باید چشم

اشخاص همچون چشمه‌های خشکیده، نفعی به کسی نمی‌رسانند، به راه آن روز بشاید و تلاش کنید تا آن روز زودتر فرا رسد، روزی که و مانند ابرهایی که به هر سو رانده می‌شوند، نایابدازند و تاریکی آسمانها خواهند سوتخت و اجرام آسمانی در شعله‌های آتش ذوب مطلق انتظارشان را می‌کنند.

18 ایشان به گناهان و اعمال نایپاک شده، نایبود خواهند گشت. **13** ولی ما با امید و اشتباق، در انتظار خود می‌باشند، و آنان را که تازه از چنین زندگی گناه‌آلودی نجات آسمانها و زمین جدید می‌باشیم که در آنها فقط عدالت و راستی

یافته‌اند، با استفاده از فریب شهوت، باز به دام گناه می‌کشانند، حکم‌فرما خواهد بود، زیرا این وعده خداست. **14** پس ای عزیزان، از

19 و به آنها وعده آزادی می‌دهند، حال آنکه خودشان بندۀ گناه و آجقا که مستظر این رویدادها هستید و چشم به راه بازگشت مسیح فسادند، زیرا انسان بندۀ چیزی است که بر او مسلط است. **20** می‌باشید، سخت بکوشید تا نی گناه زندگی کنید و با همه در صلح

هرگاه کسی با شناخت خداوند و نجات دهدeman عیسی مسیح، از و صفا به سر ببرید تا وقتی مسیح باز می‌گردد، از شما خشنود باشد. نایپاکی‌های این دنیا رهایی باید، ولی بعد از آن، بار دیگر اسیر آن **15** در ضمن بدانید که صبر خداوند ما به مردم فرصل می‌دهد

آلودگی‌ها گردد، وضعش بدتر از ساقی می‌شود. **21** اگر چیزی درباره تا نجات بایند. این همان است که برازد عزیز ما پولیس نیز با آن راه عدالت نمی‌دانست، برایش بهتر بود از اینکه آن را بشناسد و سپس حکمتی که خدا به او داده است، به شما نوشت. **16** او در همه

به احکام مقتصی که به او سپرده شده است، پشت پرند. **22** این نامه‌های خود درباره همین مطلب، سخن گفته است. درک برخی از

مقلّ در مورد آنان مصدق دارد که: «سگ به قی خود باز می‌گردد»، نوشته‌های او دشوار است و بعضی که اطلاع کافی از کتب مقدس

دنداند و وضع روحانی‌شان نیز نایاب‌دار است، آنها را تحریف می‌کنند، و نیز این مثل که: «خوک شسته شده، در گل می‌غلنند».

همان کاری که با بخششای دیگر کتب مقدس نیز می‌کنند. اما با

3

دوستان عزیز، این دومن نامه‌ای است که به شما می‌نویسم. در این کار، نایبود خود را فرام می‌سازند. **17** برادران عزیز، این حقایق

هر دو نامه کوشیده‌ام مطالبی را که از پیش می‌دانستید، یادآوری نمایم را از پیش به شما گوشزد می‌کنم تا مراقب خود بشاید و به سوی

تا شما را به تفکری سالم برازیزیان. **2** می‌خواهم به باد داشته باشید اشتباهات این اشخاص بدکار کشیده نشود، می‌لذا شما نیز از راه

مطالبی را که از انبیای مقدس و از ما رسولان مسیح آموخته‌اید، زیرا ما سخنان خداوند و نجات دهدeman را به گوش شما رسانیدیم. **3** پیش

درست منحرف گردید. **18** بلکه در فیض و شناخت خداوند و نجات از هر چیز می‌خواهیم مطلب را بیاد آوری کنم که در زمانهای آخر،

اشخاصی پیدا خواهند شد که به هر کار نادرستی که به فکرشان

می‌رسد، دست زده، حقیقت را به باد تمخر خواهند گرفت، **4** و

خواهند گفت: «مگر مسیح و عده نداده که باز خواهد گشت? پس

او کجاست؟ اجداد ما نیز به همین امید بودند، اما مردند و خبری نشد. دنیا از ابتدای پیدایش تا به حال هیچ فرقی نکرده است.»

5 ایشان عمدتاً نمی‌خواهند این حقیقت را به باد آورند که یک بار

خداده جهان را با توفانی عظیم نایبود ساخت، آن هم مدت‌ها بعد از آنکه به فرمان خود آسمانها و زمین را آفرید و از آب برای شکل دادن

و احاطه زمین استفاده کرد. **7** اکنون نیز به فرمان خدا، آسمان و

زمین باقی هستند تا در روز داوری با آتش نایبود شوند، یعنی در همان

دوم پطرس

1

او بسیار خشنودم.» **18** بهله، ما خود بر آن کوه مقدس با او بودیم و آن پایام اسمانی را با گوشاهای خود شدیم. **19** همچنین ما پایام انسیا این نامه از طرف شمعون پطرس، خدمتگزار و رسول عیسی را داریم که بسیار مطمئن است، و شما کار خوبی می کنید اگر به این مسیح است. این نامه را به همه شما که با ما ایمانی یکسان دارید پیام توجه کنید، چرا که پایام آنان مانند چراغی است که در جایی می نویسم. این ایمان به برکت عدالت عیسی مسیح، خداوند و نجات تاریک می درخشد تا زمانی که سپیده بر دم و ستاره صبح یعنی دهنده ما نصیبتان شده است. **2** دعا می کنم که خدا به شما که در مسیح در دلایلان طلوع کند. **20** قبل از هر چیز این را بدایاند که شناخت خدا و خداوندان عیسی رشد می کنید، هر چه بیشتر فیض هیچ وحی کتب مقدس از فکر خود انسیا تراویش نکرده، **21** زیرا وحی هرگز منشاء انسانی نداشته است؛ بلکه انسیا تحت نفوذ روح القدس از آرامش بخشد. **3** او همچنین با قدرت الهی خود، هر چه که برای یک زندگی خداپسندانه نیاز داریم، به ما می بخشد و حتی ما را در جلال و نیکوی خود سهیم می سازد؛ اما برای این مظفر، لازم است

2 اما در میان قوم اسرائیل، انسیا دروغین نیز بودند، همان طور که در میان شما نیز معلمین دروغین پیدا خواهند شد که با نیرنگ، دروغگاهی درباره خدا بیان خواهند کرد و حتی سورور خود، مسیح که ایشان را با خون خود خوبیده است، انکار خواهند کرد. اما ناگهان سرنوشتی هولناک دچار آنها خواهد شد. **2** عدهای بسیار، تعالیم مضمر و خلاف اخلاق ایشان را پیروی خواهند کرد و به سبب همین افراد، راه حق مورد اهانت و تمسخر قرار خواهد گرفت. **3** این معلم‌نامها از روی طمع، با هرگونه سخنان نادرست خواهند کوشید پول شما را به چنگ پیاروند. اما خدا از مدت‌ها پیش ایشان را محکوم فرموده؛ پس نسبت به همه مردم. **4** اگر اجازه دهید این خصلت‌های خوب در نابودی شان نزدیک است. **4** خدا حتی از سر تقصیر فرشتگانی که گاه کردند نگذشت، بلکه ایشان را در ظلمت جهنم محبوس فرمود تا زمان داوری فرا رسد. **5** همچنین، در روزگاران (Tartaroō) **5020** می خواهند مانعی خود را از لحاظ روحانی نیرومند شده، برای عادلانه خدا را اعلام می کرد، و بر خانواده او که هفت نفر بودند. در آن زمان، خدا همه مردم خداناشnas نیا را با توفانی عالمگیر به کلی نابود ساخت. **6** مدت‌ها پس از آن، خدا شهراهی سلام و عموره را به تلی از خاکستر تبدیل نمود و از صفحه روزگار محو ساخت، تا در آینده درسی باشد برای تمام خداناشnas و بی دینان. **7** اما در همان زمان، خدا لوط را از سلام نجات داد، زیرا او مردی خداترس بود و از هرگزی مردم بی دین اطرافش به سهنه آمدۀ بود. **8** بهله، لوط مردی خداترس بود که از دیدن و شنیدن رفتار وقیح هر روز مردم آنچا در عذاب بود. **9** به همین ترتیب خدا می تواند من و شما را نیز از استوار می باشد. **10** تا زمانی که در این دنیا فانی به سر می برم، وظیفه خود می دانم که این نکات را به شما تذکر دهم تا آنها را فراموش نکنید. **11** زیرا می دانم که بهزودی دار فانی را وداع خواهم گفت؛ خداوندان عیسی مسیح نیز مرا از این موضوع آگاه ساخته است. **12** اما من هرگز از یادآوری این مطالب به شما، کوتاهی خواهیم کرد، گرچه آنها را می دانید و در حقیقتی که یافته‌اید، ثابت و ذهن شما نقش نمایم که حتی پس از رحلت من نیز بتوانید آنها را به یاد آورید. **16** زمانی که ما درباره قوت و بازگشت خداوندان عیسی مسیح با شما سخن گفتم، داستانهای ساختگی برایتان تعریف نکردیم، زیرا ما با چشمان خود، عظمت و جلال او را دیدیم **17** وقتی از خدای پدر، جلال و اکرم را دریافت کرد. صدایی از جلال پرشکوه خدا به او در رسید و گفت: «این است پسر عزیز من که از

166 **12** اما من هرگز از یادآوری این مطالب به شما، کوتاهی خواهیم کرد، گرچه آنها را می دانید و در حقیقتی که یافته‌اید، ثابت و ذهن شما نقش نمایم که حتی پس از رحلت من نیز بتوانید آنها را به یاد آورید. **16** زمانی که ما درباره قوت و بازگشت خداوندان عیسی مسیح با شما سخن گفتم، داستانهای ساختگی برایتان تعریف نکردیم، زیرا ما با چشمان خود، عظمت و جلال او را دیدیم **17** وقتی از خدای پدر، جلال و اکرم را دریافت کرد. صدایی از جلال پرشکوه خدا به او در رسید و گفت: «این است پسر عزیز من که از

خواهد ساخت. او خدای پر مهر و رحمت است و به خاطر ایمانمان به عیسی مسیح، ما را خوانده تا در جلال و شکوه او شریک گردیم.
11 (aiōnios g166) جلال و قدرت تا به ابد از آن اوست. آمين.

12 (aiōn g165) این نامه مختصر را به کمک سپلاس نوشتم. به نظر من، او برادر قابل اعتمادی است. امیدوارم با این نامه، باعث تشویق شما شده باشم، زیرا این است فیض راستین خدا که به شما نشان دادم. آنچه نوشتم، به شما کمک خواهد کرد تا در فیض خدا استوار بمانید. 13 خواههتان در بایل که مانند شما برگزیده خدا است، و پسرم مرقس به شما سلام می رسانند. 14 از سوی من، یکدیگر را با محبت مسیحی بوسید. بر همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، آرامش باد.

کار خود شرمنده خواهند شد. ۱۷ اگر خواست خدا این است که **(aiōn g165)** ۱۲ ای عزیزان، از آزمایشها و زحماتی که گیریانگیری زحمت ببینید، بهتر است برای نیکوکاری رنج و زحمت بکنید تا شماست، متوجه و حیران نباشید و فکر نکنید که امری غریب بر برای بدکاری. ۱۸ مسیح نیز زحمت دید. او خود از هر گاهی میزرا شما واقع شده است، زیرا این مصائب برای آزمایش ایمان شماست. بود، اما یک بار جان خود را در راه ما گناهکاران فدا کرد تا ما ۱۳ شاد باشید که به این طریق میتوانید در رنج و زحمت مسیح را به حضور خدا بیاورید. او به لحظه جسم مرد، اما به لحظه روح شریک شوید؛ به این ترتیب در روز بازگشت پرجلال او، شادی شما زنده گشت. ۱۹ سپس نزد ارواح محبوس رفت و به آنان بشارت کامل خواهد شد. ۱۴ اگر به خاطر مسیحی بودن، شما را دشمن داد، ۲۰ یعنی به ارواح کسانی که در قایم، در زمان نوح، از خدا دهنده و نفرین کنند، شاد باشید زیرا در این صورت گرمی روح پرجلال نافرمانی کرده بودند، گرچه خدا واقعی که نوح مشغول ساختن کشتی خدا را احساس خواهید کرد که وجود شما را فرامیگیرد. ۱۵ اما بود، صبورانه منتظر توبه ایشان بود. فقط هشت نفر از آب توفان مراقب باشید کسی از شما، به جرم قتل، درزدی، خرابکاری و یا نجات یافتنند. ۲۱ و آن توفان، تعیید را در نظر ماجسم میکند. دخالت در زندگی دیگران، رنج و زحمت نیستند. ۱۶ اما اگر به علت واقعی تعیید میگیریم، نشان میدهیم که بوسیله زندن عیسی مسیحی بودن، مورد اذیت و آزار قرار گیرید، شرمگین نشود، بلکه مسیح، از مرگ و هلاکت نجات یافته ایم. هدف از تعیید، نظافت و افتخار کنید که نام مسیح بر شماست و خدا را به خاطر آن شکر شستشوی بدن نیست، بلکه با تعیید یافتن در واقع به سوی خدا باز گویید! ۱۷ زیرا زمان داوری فرا رسیده است، و ابتدا فرزندان خدا میگردیم و از او میخواهیم که دلهایمان را از گناه پاک سازد. ۲۲ داوری خواهند شد. پس اگر ما که فرزندان خدا هستیم، مورد داوری اکنون مسیح به آسمان رفته است. او به دست راست خدا نشسته قرار خواهیم گرفت، چه سریوشت هولناکی در انتظار کسانی است که است و تمام فرشتگان و ریاستها و قدرتها تحت فرمان او میباشند. انجیل خدا را اطاعت نمیکنند؟ ۱۸ و «اگر عادلان به دشواری نجات مییابند، بر سر خداشناسان و گناهکاران چه خواهد آمد؟»

۴ همان گونه که مسیح متحمل رنج بدنی گردید، شما نیز مانند ۱۹ بنابراین، اگر به خواست خدا دچار رنج و زحمتی میشوید، او خود را برای رنج دیدن آماده سازید. زیرا هرگاه به خاطر مسیح اشکالی ندارد؛ به کارهای خوب خود ادامه دهد و به خدا اعتماد متحمل رنج بدنی شوید، دیگر شما را با گناه، کاری نیست. ۲۰ و به کنید که خالق شماست، زیرا او هرگز شما را رهان خواهد نمود.

این ترتیب خواهید توانست بقیه عمر خود را به انجام اراده و خواست خدا سپری کنید، و نه انجام خواهشها گاهآسود خود. ۳ زیرا در ۵ و حال، خواهشی از مشایخ کلیسا دارم؛ زیرا من خود نیز گذشته، به قدر کافی وقت خود را همراه خداشناسان، صرف اعمال از مشایخ هستم و شاهد رنجهای مسیح بودم؛ و همچنین در روز ناپاک کردهاید و عمر خود را در بند و باری، شهوت رانی، مستی، بازگشت او، شریک جلال او خواهم بود. ۲ خواهش من این است عیش و نوش، بتبریستی و گناهان شرم آور، تلف نموده اید. ۴ اکنون که گلهای را که خدا به شما سپرده است، خواهید دهد. با میل دوستان سبقتان تعجب میکنند که چرا دیگر همراه ایشان به دنبال و رغبت از ایشان مراقبت نمایید، نه از روی اجبار و نه به خاطر هرگزی نمیروید؛ از این رو شما را مورد تمسخر قار می دهند. ۵ اما چشم داشت، بلکه به خاطر اینکه میخواهید خداوند را خدمت ایشان روزی به خدا حساب پس خواهند داد، به خدایی که زندگان و کرده باشید. ۳ ریاست طلب نباشید، بلکه سرمتش خوبی برای ایشان مردگان را داوری خواهد کرد. ۶ به همین جهت، پیغام انجلیل حتی باشید، ۴ تا در روزی که «شیان اعظم» می آید، شما را پاداش دهد و به کسانی که اکنون مردهاند، بشارت داده شد، تا اگرچه مقدار بود در جلال و شکوه بی پایان خود شریک سازد. ۵ و شما ای جوانان، مانند همه مردم پمربند، اما اکنون تا ابد در روح نزد خدا زنده‌اند. ۷ مطیع مشایخ باشید. به همین ترتیب، همگی شما با روحی فروتن بزودی، دنیا به پایان خواهد رسید. پس فکر خود را پاک سازید و یکدیگر را خدمت نمایید، زیرا «خداوند در برابر متکبران می ایستد، خویشتندار باشید تا بتوانید دعا کنید. ۸ از همه مهمتر، یکدیگر را با اما به فروتنان فیض میبخشد.» ۹ پس اگر خود را زیر دست نیرومند تمام وجود محبت نمایید، زیرا محبت باعث میشود گناهان بیشمار خدا فروتن سازید، او در زمان مناسب شما را سریند خواهد نمود. ۷ یکدیگر را نادیده بگیرید. ۹ با خوشبوی و بدون غروری، در خانه خود بگذرید خداوند بار تمام غصه‌ها و نگاههای شما را به دوش گیرد، را به روی یکدیگر بگشایید. ۱۰ خداوند به هر یک از شما عطا زیرا او در تمام اوقات به فکر شما میباشد. ۸ هوشیار و مراقب خاصی بخشیده است؛ این عطاها را برای کمک به هم به کار گیرید باشید، زیرا دشمن شما، ابلیس، همچون شیری گرسنه، غُران به هر و به این وسیله، یکدیگر را از برکات و مهاب پرتنوع خدا بهره‌مند سازید. ۱۱ کسی که عطا موضعه کردن دارد، پیام موضعه اش را از خدا دریافت کنند. کسی که عطا خدمت دارد، مطابق قادری که فقط به سراغ شما نیامده، بلکه مسیحیان در تمام دنیا با چنین خدا میبخشد خدمت نماید؛ تا خدا به وسیله عیسی مسیح جلال و مصائبی مواجه میباشند. ۱۰ بنابراین، پس از آنکه مدتی کوتاه این زحمات را تحمل کردید، خدا خودش شما را کامل و توانا و استوار

ستگ زاویه برگزیده و گرانبهای، و هر که به او توکل کند، سرافکنده به انتقام نمی‌کرد، بلکه زندگی خود را به خدایی واگذار کرد که داور نخواهد شد.» 7 این «ستگ» برای شما که ایمان دارید، بسیار عادل و با انصاف می‌باشد. 24 او بر روی صلیب، بار گاهان ما را گرانبهایست، اما برای بی‌ایمانان همان ستگی است که درباره‌اش گفته بر دوش گرفت تا ما بتوانیم از چنگ گاه رهای یافته، زندگی پاکی شده: «ستگی که معماران دور افکنند، ستگ اصلی ساختمان داشته باشیم. همان که به زخمهاش شفا یافتهاید. 25 شما مانند شده است.» 8 همچنین، در کتب مقدس آمده است: «او سنگی گوسفندانی بود که راهشان را گم کرده‌اند. اما اکنون نزد شبانات است که سبب لغزش می‌شود و سخرهای است که باعث سقوط بازگشاید، شبانی که حافظ جان شماست.

می‌گردد.» سقوط و افتادن آنها به این دلیل است که از کلام خدا 3 همچنین، شما ای زنان، مطیع شوهان خود باشید. در آن اطاعت نمی‌کنند، بنابراین آنچه برای آنها مقدار شده بود، بر شرمان می‌آید. 9 اما شما مانند آنان نیستید. شما برگزیدگان خدا، و کاهان صورت، حتی اگر بعضی از ایشان کلام خدا را اطاعت نکنند، با پادشاهمان عیسی، و قومی مقدس می‌باشید، تا نیکوکری خدا را به دیدن رفشار شما، بدون اینکه حتی سخنی بر زبان آزید، ایمان بیاورند؛ دیگرگان نشان دهید، زیرا او شما را از تاریکی به نور شگفت‌انگشت خود 2 زیر فقار خوب و محترمانه یک نز، بهتر از سختان او درباره مسیح، دعوت نموده است. 10 زمانی شما هیچ هویت نداشتهید، اما اکنون در دل شهر اثر می‌گذارد. 3 برای زیبایی، به آرایش ظاهری نظری قوم خدا می‌باشید؛ زمانی از رحمت و مهربانی خدا بی‌بهره بودید، اما جواهرات و بلسمهای زیبا و آرایش گیسوان، توسل نجوبید، 4 بلکه حال، مورد لطف و رحمت او قرار گرفته‌اید. 11 برادران عزیز، شما در پگناریه باطن و سیرت شما زیبا باشد. باطن خود را با زیبایی پایدار این دنیا رهگذری بیش نیستید، و خانه اصلی شما در آسمان است. یعنی با روحیه آرام و ملامم زیست دهید که مورد پسند خداست. 5 از این رو، خواهش می‌کنم خود را از لذات گناه‌آسود این دنیا دور نگاه این گونه خاصایل، در گذشته در زنان مقدس دیده می‌شد. ایشان به دارید. شما برای این قبیل امیال و هوسهای ساخته نشده‌اید؛ به همین خدا ایمان داشتند و مطیع شوهان خود بودند. 6 سارا همسر ابراهیم دلیل است که آنها با روح و جان شما در چنگ و جدالند. 12 نیز چنین بود. او از ابراهیم اطاعت می‌کرد و به او چون سرپرست مراقب رفتار خود نز اطرافیان بی‌ایمانان باشید؛ چه، در این صورت، خانواده احترام می‌گذاشت. شما نیز اگر دختران او هستید، راه خوب حتی اگر ایشان شما را متهم به بدکاری نماید، اما در زمان بارگشت او را در پیش گیرید و تو س به دلتان راه ندهیید. 7 و شما ای شوهان، مسیح، خدا را به سبب کارهای نیکتان، تمجید خواهند کرد. 13 رفتارتان با همسرانتان باید با ملاحظه و توان با احترام باشد، چون به خاطر خداوند، از مقامات کشور اطاعت نمایید، خواه از رهبر ایشان طرقتر از شما هستند. فراموش نکنید که ایشان شریک زندگی مملکت و خواه از مأمورین دولت که از سوی رهبر منصوب شده‌اند روحانی و برکات‌الهی شما می‌باشند. بنابراین، اگر با ایشان آن گونه تا خلافکاران را مجازات کنند و درستکاران را تحسین نمایند. 14 که شایسته است، رفتار نکنید، دعاها بیان مستجاب نخواهد شد. 8 خواست خدا این است که شما درستکار باشید تا به این ترتیب دهان بدین ترتیب، همه شما باید یکدل پاکشید و در دردهای پیکدیگر شریک اشخاص نادانی را که از شما ایجاد می‌گیرند بینید. 15 درست است شوید و یکدیگر را همچون برادر و خواهر دوست بدارید. نسبت به که شما از قید و بند احکام مذهبی آزاد شده‌اید، اما این به آن معنی هم مهربان و فروتن باشد. 9 اگر کسی به شما بدبی کرد، به او بدبی نیست که می‌توانید به هر کار نادرستی دست بزنید، بلکه آزادی خود نکنید، و اگر کسی به شما دشنام داد، به او دشنام نهیده؛ بلکه را باید برای اجرای خواست خدا به کار ببرید. 17 به همه احترام برای ایشان دعای خیر و برکت کنید، زیرا خدا ما را برای همین فرا کنید؛ ایمان‌داران را دوست بدارید؛ از خدا بترسید؛ به پادشاه احترام خوانده است؛ آنگاه خدا ما را برکت خواهد داد. 10 زیرا نوشته شده: پگناریه. 18 شما خدمتکاران، باید مطیع اریان خود و با ملاحظه، زیانش را از بدی و دروغ حفظ کنید. 11 باید از بدی دوری کند و ایشان احترام کامل پگناریه، نه فقط به اریان مهربان و با ملاحظه، زیانش را از بدی و دروغ حفظ کنید. 12 زیرا که چشمان خداوند بر بلکه به آنانی نیز که سختگیر و تندخو هستند. 19 اگر به خاطر نیکوکری و آرامش را پیشه خود سازد. 13 اگر کسی علت ای ایمان‌داران را در خداوندان مسیح بسپارید؛ و اذیت قرار نمی‌گیرد؛ 14 اما حتی اگر شما مورد ظلم و ستم واقع شوید، چه افتخاری دارد؟ اما اگر به سبب درستکاری و نیکوکاری، و اذیت قرار نمی‌گیرد؛ 15 اما زحم و زحمت بینید و بدون شکایت آن را تحمل نماید، آنگاه خدا را می‌شوید، خوش با حال شما، زیرا خداوند به شما پاداش خواهد داد. 16 اجر خواهد داد. 20 اگر به سبب اعمال بد و نادرست مجازات بدکاران است.» 13 عمولًا کسی به سبب نیکوکاری خود مورد آزار خشند ساخته‌اید. 21 این رنج و زحمت، جزوی از خدمتی است که پس نترسید و نگران نباشید، 15 بلکه با خاطری اسوده، خود را به خدا به شما محول کرده است. سرمیش شما مسیح است که در خداوندان مسیح بسپارید؛ و اگر کسی علت این امید و ایمان را جویا راه شما زحمت کشید. پس راه او را ادامه دهید. 22 هرگز از او شد، حاضر باشید تا کمال ادب و احترام به او توضیح دهید. 16 گاهی سر نزد، و فریبی از دهان او بیرون نیامد. 23 وقتی به او ناسیزا با داشتن وجودانی پاک، آنچه را که راست و درست است انجام می‌گفتند، پاسخی نمی‌داد؛ و زمانی که او را عذاب می‌دادند، تهدید دهید؛ زیرا وقتی به درستکاری شما در ایمان‌دان به مسیح بی پرند، از

اول پطروس

1

بنابراین، آمده و هوشیار باشید. با امید و خوبی‌شناختی منتظر بازگشت

عیسی مسیح باشید، زیرا در آن روز، لطف و فیض عظیمی نصیتان

این نامه از طرف پطروس، رسول عیسی مسیح است. این نامه را خواهد شد. **14** از خدا اطاعت نمایید، چون فرزندان او می‌باشید. به برگزیدگان خدا که در سراسر ایالات پونتوس، غلطیه، کپدکویه، پس بار دیگر به سوی گناهانی که در گذشته اسیر آنها بودید، نروید، آسیا و بیطبیها پراکنده‌اند و در این جهان غیرب هستند، می‌نویسم.

زیرا آن زمان نمی‌دانستید چه می‌کنید. **15** به همن جهت، مانند خدای پدر شما را بنا بر پیش‌دانی خود برگزید، و روح او شما را خدا قادوس که شما را فراخوانده تا فرزندانش باشید، شما نیز در همه تقاضی کرد. در نتیجه، شما او را اطاعت کردید و با خون عیسی

قدیس شد. در کلامش فرموده است: «مقدس شدیس کردید، زیرا من قدس باشید، زیرا من قلوسم». **16** در ضمن به یاد داشته باشید که پدر

سپاس بر خدا باد، بر خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است. او آسمانی تان خدا، که دست دعا به سوی او دراز می‌کنید، در روز جزا به سبب لطف پی‌پایان و عظمی خود، ما را از سر نو مولود ساخت و رفتار خود مقدس باشید. **17** او در کلامش فرموده است: «مقدس

مسیح پاک شدید. فیض و آرامش خدا به فراوانی بر شما باشد! **3** در ضمن به یاد داشته باشید که پدر

زندگی ایمان را دارد، بر خدا که پدر خداوند ما عیسی مسیح است. او آسمانی تان خدا، که دست دعا به سوی او دراز می‌کنید، در روز جزا

عضو خانواده خود گرداند. از این رو، ما اکنون به امید حیات جاود خواهد شد. **18** خدا برای نجات شما بهای پرداخت، تا شما را از

زندگی کنید. **19** خدا برای نجات شما بهای پرداخت، تا شما را از

خواهد رسانید تا این میراث را دریافت کنید. بله، در روز قیامت، شما میراثی به دور افساد و آسودگی و تباہی در آسمان نگاه داشته باشید

آزاد سازد؛ بهای که خدا برای آزادی از این اسارت پرداخت، طلا و است، یعنی حیات جاودید را. **5** و از آنجا که به خدا توکل و اعتماد

کردیدیم، زیرا مسیح نیز پس از مرگ، حیات یافت. **4** خدا نیز برای زندگی کنید. **20** برای این مظور، خدا او را پیش از

وارث حیات جاودان خواهد شد. **6** پس حال که چنین میراثی در

آفرینش جهان تعیین کرد، اما در این زمانهای آخر او را به جهان پیش دارد، واقعاً شاد باشید، حتی اگر لازم باشد در این دنیا برای فرستاد تا شما را رستگار سازد. **21** توسط اosten است که شما به خدا

مدتی کوتاه سخنیها و زحماتی را متتحمل گردید. **7** این سخنها به ایمان آوردیدیم، به خدامی که مسیح را پس از مرگ زنده ساخت و او

منظور آزمایش ایمان شما پیش می‌آید، همان طور که آتش نیز طلا را

می‌آزماید و پاک می‌سازد. ایمان شما پس از آنکه وارد کوره آزمایش گردید و سالم بیرون آمد، سبب خواهد شد که در روز بازگشت عیسی

مسیح، مورد تحسین و تمجید و تکریم قرار گیرید. **8** با اینکه شما تا

بنابراین، یکدیگر را از صمیم قلب دوست بدارید، **23** زیرا تولد تازه یافته‌ید، نه از تخم فانی بلکه از تخم غیرفانی که به شما زندگی او را نمی‌بینید، اما به او ایمان دارید؛ و این ایمان چنان شادی عظیم و پرچلالی در قلب شما به وجود آورده که قابل وصف نیست. **9**

همین ایمان نیز سرانجام باعث نجات جانان خواهد شد. **10** این نجات را زی بود که حتی انبیا نیز از آن آگاهی کامل نداشتند، هر چند درباره این نجات فیض آمیزی که برای شما مقرر شده بود در کتب خود

می‌نوشتند. **11** آنان در بی آن بودند که درک کنند درج در

وجودشان از چه سخن می‌گوید. زیرا روح، به ایشان الهام می‌کرد که

حوادثی را پیویست که برای مسیح رخ خواهد داد، و به رنجهای که او خواهد کشید و جلالی که پس از آن خواهد یافت، اشاره کنند.

اما ایشان نمی‌دانستند که این رویدادها، برای چه کسی و در چه زمان رخ خواهد داد. **12** تا اینکه خدا به ایشان الهام کرد که این

که خدا مقرر فرموده تا عمارت روحانی خود را بر آن بنا کند. گرچه وقایع، در طول حیات ایشان روی خواهد داد، بلکه سالیان دراز پس از مرگشان واقع خواهد شد. و سرانجام دورانی که اکنون ما در آن زندگی می‌کنیم فرا رسید و این پیغام نجات‌بخش، یعنی پیغام انجیل،

بای آن عمارت و عبادتگاه روحانی به کار روید. مهمتر اینکه شما در طور آشکار و واضح به همه اعلام شد. آنان که این پیغام را به شما این عبادتگاه، کاهن مقدس نیز می‌باشید. پس قربانیهای روحانی رساندند، با قدرت روح القدس آن را بیان کردند، همان روح القدس مقبول و مود پسند خدا را توسط عیسی مسیح تقدیم کنید. **6** در آسمانی که با انبیا سخن می‌گفت. این پیغام چنان عظیم و عالی کتب مقدس آمده است که: «من در اورشلیم سنگی می‌گذارم،

لذتتان می شود. ۴ ای مردمان زناکار، آیا متوجه نیستید که دنیادوستی رسیده است. ۵ شما سالهای عمر خود را در این دنیا به خوشگذرانی به معنی دشمنی با خداست؟ لذا هر که بخواهد دوست دنیا باشد، و عیش و نوش گذراندید و مانند گوستنдан پرواژ شدهاید که برای بهیقین دشمن خدا می گردد. ۶ تصویر می کنید که کتب مقدس روز ذبح آماده می باشند. ۷ شما انسان بی گناه را که قادر به دفاع از بیهوده می گوید که روح خدا که خداوند او را در وجود ما ساکن کرده خود نبود، محکوم کردید و کشتید. ۸ و اما شما ای برادران عزیز که است، آنقدر به ما علاوه دارد که نمی تواند تحمل کند که دل ما برای بازگشت خداوند عیسی مسیح روز شماری می کنید، صبر داشته جای دیگری باشد؟ ۹ اما نایابد از یاد ببریم که خدا برای ایستادگی باشید و مانند کشاورزی باشید که تا پایین برای برداشت محصول در برابر چنین خواسته های شریانه ای، فیض بیشتری به ما می بخشد. پرازش خود صبر می کند. ۱۰ پس شما نیز صبر داشته باشید و بهیقین از این رو، کتب مقدس می فرماید: «خدا در برابر متفکران می ایستد، بدآرید که خداوند بزویدی باز خواهد گشت. ۱۱ ای برادران، وقتی اما به فروتنان فیض می بخشد». ۱۲ بنابراین، خود را با فروتنی به خدا در مشکلات گرفتار می شوید، دیگران را مقصر ندانید و از ایشان بسپارید، و در برابر ابیس ایستادگی کنید تا از شما فرار کند. ۱۳ به شکایت نکنید تا خداوند نیز شما را محکوم نکند؛ زیرا او بزویدی خدا نزدیک شوید، تا او نیز به شما نزدیک شود. دستهای گناه آسوده داوری عادلانه خود را آغاز خواهد کرد. ۱۴ صبر و برداشی را از خود را بشوید، ای گناهکاران، و دل خود را پاک سازید ای دو دلان انبیای خداوند یاموزید. ۱۵ همه آنانی که در زندگی صبر و تحمل و تنها به خدا و قادر بمانید. ۱۶ برای اعمال اشتباه خود، اشک بریزید داشتند، خوشبخت شدند. «ایوب» یک نمونه از افرادی است که با و ماتم کنید، و در عمق رجوتان غمگین و ناراحت باشید؛ به جای وجود مشکلات و مصائب فراوان، صبر و ایمان خود را از دست نداد خنده، گریه کنید، و به جای شادی، سوگواری نمایید. ۱۷ وقی خود و خداوند نیز در آخر او را کامیاب ساخت، زیرا خداوند بسیار رحم و را در حضور خدا فروتن سازید، آنگاه خدا شما را سربلند خواهد مهیا ن است. ۱۸ مهمت از همه، هیچگاه قسم نخورید، نه به آسمان نمود. ۱۹ برادران عزیز، از یکدیگر بدگوئی نکنید و ایراد نگیرید و زمین و نه به هیچ چیز دیگر. اگر می گویید «بله»، سخنران واقعه به یکدیگر را محکوم ننمایید. زیرا اگر چنین کنید، در واقع از حکام باشد، و اگر می گویید «نه»، منظورتان واقعاً نه باشد، تا این ترتیب خدا ایجاد گرفته و آن را محکوم کردهاید. اما وظیفه شما قضایت درباره گناهی از شما سر نزند و مجازات نشوید. ۲۰ اگر در میان شما احکام خدا نیست، بلکه اطاعت از آن. ۲۱ فقط خداست که کسی گرفتار درد و رنج است، دعا کند. آنانی که شادمانند، برای می تواند داوری کند، همان خدایی که شریعت را عطا فرمود. فقط خداوند سرودهای شکرگزاری بخوانند. ۲۲ اگر کسی بیمار باشد، اوست که می تواند نجات بخشد یا هلاک کند. پس تو با چه حقیقتی باید از مشایع کلیسا بخواهد که بیانید و برایش دعا کنند، او را به همسایه خود را مورد قضایت قرار می دهی؟ ۲۳ گوش کنید ای تمام روغن تاهیں کنید و از خداوند برای او طلب شفا نمایید. ۲۴ کسانی که می گویید: «امروز یا فردا به فلاں شهر خواهیم رفت و یک دعایی که با ایمان همراه باشد، شخص بیمار را شفا خواهد بخشید، سال در آنجا مانده، تجارت خواهیم کرد و سود کلانی خواهیم برد». و خداوند او را برخواهد خیرانید. چنانچه گناهی نیز مرتکب شده ۲۵ شما چه می دانید فردا چه پیش خواهد آمد؟ عمر شما مانند مه باشد، بر او بخشنوده خواهد شد. ۲۶ نزد یکدیگر به گناهان خود صحیحگاهی است که لحظه ای آن را می توان دید و لحظه ای بعد محو اعتراف نمایید و برای یکدیگر دعا کنید تا شفا بیاید. دعای صادقانه و ناپدید می شود! ۲۷ پس، باید بگویید: «اگر خدا بخواهد، زنده مرد عادل، قدرت و تأثیر شکفتان گنگی دارد. ۲۸ ایلیا انسانی بود خواهیم ماند و چنین و چنان خواهیم کرد.» ۲۹ در غیر این صورت، همچون م ا. با این حال، هنگامی که با تمام دل دعا کرد که باران شما به تدبیرهای متفکر آن خود افتخار می کنید. هر افتخاری از این نیارد، برای مدت سه سال و نیم باران نیارید! ۳۰ و زمانی هم که دعا دست، شریانه است. ۳۱ پس، این را از یاد نماید که اگر بدانید چه کرد تا باران باید، بارش باران آغاز شد و زمین محصول آورد. ۳۲ برادران عزیز، اگر کسی از راه راست منحرف شده و ایمان خود را از کاری درست است، اما آن را انجام نمایید، گناه کردهاید.

۳۳ دست داده باشد، اما شخصی به او کمک کند تا به سوی حقیقت ۳۴ و اینک، شما ای ژوتمندان، توجه کنید! گریه و زاری نمایید، بارگردد، ۳۵ این شخص که باعث بازگشت او به سوی خدا شده، زیرا بلاهای و لیسهای گرانبهایان را نیز بید خورده است. ۳۶ شما در این موج آمرزش گناهان زیاد او شده است.

۳۷ دنیا زودگذر، طلا و نقره می اندوزید، غافل از اینکه با این کار، برای خود در روز قیامت مجازات ذمیه می کنید. زیرا همان گونه که طلا و نقره تان را زنگ خورده است، آتش نیز بدن شما را خواهد خورد. ۳۸ گوش فرا دهید! به ناله کارگرانی که در مزارع شما کار کرده اند، گوش دهید؛ کارگرانی که گولشان زده اید و مzedشان را نداده اید. نالهای ایشان تا به آسمان بالا رفته و به گوش خداوند لشکرهای آسمان

سریچی کرده‌اید و در برابر او مقصوس نمی‌باشد. **12** پس همچون در سایر موارد نیز بر خود مسلط باشد. **3** اسپی بزرگ را با دهنه‌ای کسانی سخن بگویید و عمل نمایید که بر آنها بر اساس احکامی کوچک مطیع خود می‌سازیم و او را به هر جا که بخواهیم می‌بریم. **4** آزادی پخش داوری خواهد شد. **13** زیرا بر کسی که در این دنیا رحم یک سکان کوچک، کشتنی بزرگ را به هر سو که خواست ناخدا نکرده است، رحم نخواهد شد؛ اما اگر نسبت به مردم، رحیم بوده باشد، هدایت می‌کند حتی اگر بادی شدید بوزد. **5** زیان نیز در بدن، باشد، آنگاه رحمت الهی بر داوری او چیزهای خواهد شد. **14** عزیزان عضوی کوچک است، اما چه لاف‌ها که نمی‌زند. جرقه‌ای کوچک من، انسان را چه سود که بگویید: «من ایمان دارم»، اما این ایمان را می‌تواند جنگل بزرگی را به آتش بکشد. **6** زیان نیز همچون آتش با اعمال نشان ندهد؟ آیا چنین ایمانی می‌تواند باعث رستگاری او است، و دنیابی از ناراستی در میان اندامهای بدن، که سر تا پای آن گردد؟ **15** اگر برادر یا خواهری داشته باشد که محتاج خوارک و را آلوهه می‌سازد، کل مسیر زندگی مان را به آتش می‌کشد، و خودش پوشان باشد، **16** و به او بگویید: «برو به سلامت! خوب بخور و نیز به آتش دوزخ خواهد سوت». **7** انسان خودت را گرم نگه دار، **8** اما خوارک و پوشانک به او نادیده، چه توائیست است هرگونه حیوان وحشی، پنده، خزندۀ و جاندار دریانی را فایده‌ای دارد؟ **17** پس ملاحظه می‌کنید ایمانی که محتاج به اعمال رام کند، و بعد از این نیز رام خواهد کرد. **8** اما زیان را هیچ انسانی خیر نگردد، و با کارهای نیک همراه نباشد، اصلًا ایمان نیست، بلکه نمی‌تواند رام کند. آن شارتی است پرتلاطم و آشفته، و آنکه از زهی یک ادعای پوج و توخالی است. **18** این ایراد، بجا خواهد بود اگر کشته‌شده باشد. **9** این زیان خود، خداوند یعنی پدرمان را می‌ستاییم، و با همان کسی بگویید: «شما می‌گویید آنچه مهم است، فقط ایمان است و نیز انسان‌ها را که شیوه به خدا آفریده شده‌اند، نظری می‌کنیم. **10** از پس! اما من می‌گوییم که اعمال نیک نیز مهم است. زیرا شما بدون همان دهان، هم برکت جاری می‌شود و هم لعنت. برادران و خواهان اعمال نیک نمی‌توانند ثابت کنید که ایمان دارید. اما همه می‌توانند عزیزم، نباید چنین باشد. **11** آیا امکان دارد از میان چشم، هم آب از روی اعمال و رفقار من، بیینند که من ایمان دارم». **12** عزیزان من، آیا می‌توان زیون را از است کسی بگویید: «من ایمان دارم که خدا یکی است!» این خوب درخت انجیر چیزد؟ یا انجیر را از تاک؟ چشممه آب شور نیز نمی‌تواند است! ولی چنین شخصی باید به خاطر داشته باشد که دیوها نیز به آب شیرین پدید آورد. **13** آیا در میان شما شخصی حکیم و فهمی این ایمان دارند، چنان ایمانی که از ترس به خود می‌لرزند! **14** ای هست؟ پس بگذراید دانایی و فهم خود را با شیوه زندگی خدا پسندانه ندان! آیا نمی‌خواهی درک کنی که ایمان بدون انجام اراده خدا، و با اعمال برخاسته از فروتنی نشان دهد، فروتنی و توضاعی که ناشی بی‌فاایده و بی‌ثمر است؟ به، ایمانی که اعمال خیر به بار نیاورد، از حکمت و فهم است. **15** اما اگر در زندگی تان کیه و حسادت و ایمان واقعی نیست. **21** مگر به یاد ندارید که جدمان ابراهیم نیز به خودخواهی وجود دارد، بیوهه سنگ عقل و خرد را به سینه نزند، که سبب اعمال خود مقبول خدا شد؟ چون او حاضر شد پس خود این بدنر نوع دروغ می‌باشد؛ **15** زیرا در آن خرد و حکمتی که خدا اسحاق را برای خدا قربانی کرد. **22** پس می‌بینید که ایمان او به می‌بخشد، این گونه صفات ناپسند وجود ندارد، بلکه اینها دنیوی، خدا باعث شد که او از خدا کاملاً اطاعت کند؛ در واقع، ایمان او غیرروحانی و شیطانی هستند. **16** در واقع، هر جا که حسادت و با اعمال و رفتارش کامل گردید. **23** بدین سان، آنچه که در کتب جاه طبلی وجود دارد، هرج و مرچ و هرگونه شرارت دیگر نیز بچشم مقدس آمده جامه عمل پوشید که می‌فرماید: «ابراهیم به خدا ایمان می‌خورد». **17** اما حکمتی که از آسمان می‌باشد، در وهله اول پاک و آورد و این برای او عدالت شمرده شد»، و حتی دوست خدا نامیده نجیب است، بعد صلح جو، مذدب و ملایم؛ حاضر به گفتگو باشد. **24** پس می‌بینید که انسان علاوه بر ایمان، به وسیله اعمال خود دیگران و پذیرش نظرات ایشان است؛ لبیز از دلسوزی و اعمال نیک نیز رستگار می‌گردد. **25** راحاب فاحشة نیز نمونه دیگری است برای بوده، صمیمی، بی‌ریا و بی‌پرده می‌باشد. **18** آنانی که صلح جو این موضوع، او در اثر اعمال خود رستگار شد، زیرا مأموران قوم خدا را هستند، پذر صلح می‌کارند و عدالت درو می‌کنند.

پناه داد و بعد، ایشان را از راه دیگر به سلامت روانه نمود. **26** **4** علت جنگ و دعواهای شما چیست؟ آیا علت آنها، آزوهای خلاصه، همان طور که بدن بدون روح، مرده است، ایمانی هم که ناپاک نیست که در درون شما درست نزند؟ **2** در حسرت چزی به اعمال نیک به بار نیاورد، مرده است.

3 برادران و خواهان عزیزم، شمار کسانی که می‌خواهند معلم چنگ آورید. در آزوی چیزهایی هستید که متعلق به دیگران است و شوند، زیاد نیاشد، زیرا می‌دانید داوری بر ما که تعلیم می‌دهیم، شما نمی‌توانید داشته باشید؛ پس به جنگ و دعوا می‌پردازید تا از سختگیرانه‌تر خواهد بود. **2** بدیهی است که ما همگی دچار لغزش چنگشان بیرون بکشید. علت اینکه آنچه می‌خواهید ندارید، این بسیار می‌شونم. اما کسی که در سخن گفتن مرتکب لغزش نگردد، است که آن را از خدا درخواست نمی‌کنید. **3** وقتی هم درخواست او شخص کاملی است و می‌توانند تمام وجودش را تحت تسلط خود می‌کنند، خدا به دعایتان جواب نمی‌دهد، زیرا هدفatan نادرست است؛ نگاه دارد. اگر کسی بتواند بر زیان خود مسلط شود، قادر خواهد بود شما فقط در بی به دست آوردن چیزهایی هستید که باعث خوشی و

یعقوب

1

از یعقوب، غلام خدا و عیسی مسیح خداوند، به دوازده قبیله یعنی ایمانداران یهودی نژاد که در سراسر جهان پراکنده‌اند. سلام! 2 پسرادران و خواهاران عزیز، وقی مشکلات و آزمایش‌های سخت از هر سو بر شما هجوم می‌آورند، بسیار شاد باشید. 3 زیرا در آزمایش و سختیهاست که صبر و تحملتان بیشتر می‌شود. 4 پس بگذارید صیر چیز نیاز خواهید داشت. 5 اما اگر کسی از شما خواستار حکمت و بردباری تان رشد کند و کار خود را به انها برساند و به حد کمال پرسد، زیرا در این صورت، افرادی کامل و بالغ خواهید شد و به هیچ قانون کامل آزادی بشر است، توجه داشته باشد، نه تنها آن را همیشه به خاطر خواهد داشت، بلکه به دستورهایش نیز عمل خواهد کرد، فهم برای درک اراده خدا باشد، باید آن را از خدا درخواست کند، از و خدا عمل او را بركت خواهد داد. 26 هر که خود را مسیحی خدایی که آن را سخاوتمندانه عطا می‌فرماید، بدون اینکه شخص را می‌زند، اما مانند شخیص است که خداوند باشد، خود را گول سرزنش کند، و به او عطا خواهد شد. 6 اما وقتی از او درخواست می‌زند و مذهب او پیشیزی ارزش ندارد. 27 در نظر خدای پدر، می‌شود، شک به خود راه ندهید، بلکه بقین داشته باشید که خدا مسیحی پاک و عیوب کسی است که به کمک پیامان و بیوه‌نان جواب دعایتان را خواهد داد؛ زیرا کسی که شک می‌کند، مانند می‌شتابد، و نسبت به خداوند وفادار می‌ماند و خود را از آسودگی‌های موجی است در دریا که در اثر وزش باد به این سو و آن سو رانده دنیا دور نگاه می‌دارد.

2

عزیزان من، چگونه می‌توانید ادعا کنید که از آن عیسی قاطعی بگیرد. پس اگر با ایمان دعا نکنید، انتظار پاسخ نیز از خدا نداشته باشید. 9 ایماندارانی که از مال این دنیا بی‌بهره هستند، نباید خود را حقیر پنداشند، بلکه باید به جایگاه والایی که خدا به ایشان عطا فرموده، افتخار کنند. 10 حال آنکه ثروتمندان باید به لحظه، شخصی فقیر با لیساهای کثیف نیز وارد شود؛ 3 و شما به آن حقارت و خواری خود افتخار کنند، چرا که همچون گلی صحرای از میان خواهند رفت. 11 زیرا آفتاب با گرامی سوزانش برمی‌اید و اما به آن قهقهه بگویید: «برو آنجا بایست یا اگر می‌خواهی، روی آن گیاه را می‌خشکاند. شکوفه آن نیز می‌افتد و زیبایی از این زمین پنهانی!» 4 آیا این نشان نمی‌دهد که شما ارزش اشخاص را از روی دار و نداراش مان می‌ستینید؟ آیا با انگیزه‌های نادرست فضایت هستند، محظوظ نباشند. 12 خوش با حال کسی که نکرده‌اید؟ 5 برادران و خواهاران عزیز، به من گوش دهید: خدا آزمایش‌های ساخت زندگی را متحمل می‌شود، زیرا وقتی از این آزمایشها فقیر را برگزیده تا در ایمان ثروتمند باشند و از ملکوت خدا برخودار سریلنگ پریون آمد، خداوند تاج حیات را به او عطا خواهد فرمود، گردنده، ملکوتی که خدا به دوستداران خود وعده داده است. 6 تاجی که به تمام دوستداران خود وعده داده است. 13 وقتی کسی با این حال، شما فقیر را حقیر می‌شمارید. آیا فراموش کرداید که وسوسه شده، به سوی گناهی کشیده می‌شود، فکر نکنید که خدا او همین ثروتمندان نیز در همان حال که سرگم تجارت نکرده‌اید؟ 5 برادران و خواهاران عزیز، به من گوش دهید: خدا آزمایش‌های ساخت زندگی را متتحمل می‌شود، زیرا وقتی این آزمایشها فقیر را برگزیده تا در ایمان ثروتمند باشند و از ملکوت خدا برخودار سریلنگ پریون آمد، خداوند تاج حیات را به او عطا خواهد فرمود، گردنده، ملکوتی که خدا به دوستداران خود وعده داده است. 6 تاجی که به تمام دوستداران خود وعده داده است. 13 وقتی کسی با این حال، شما فقیر را حقیر می‌شمارید. آیا فراموش کرداید که وسوسه می‌کند، زیرا خدا از گناه و بدی به دور است و کسی را نیز دادگاه نیز می‌کشاند؟ 7 اغلب همین افراد هستند که به عیسی به انجام آن، وسوسه و ترتیب نمی‌کنند. 14 وسوسه از هوشهای خود مسیح کفر می‌گویند، یعنی همان کسی را که نام شریفش بر شما قرار می‌شود، که ما را می‌فریبد و به دام می‌افکنند. 15 این دارد. 8 چه خوب می‌شد که همواره این حکم شاهانه را که در افکار و امیال وقتی آبستن شوند، گناه را می‌زایند. گناه نیز وقتی به کتب مقدس آمده، اطاعت می‌کردید که می‌فرماید: «همسایه‌ات را تمامی رشد و نموّ کرد، مرگ را می‌زاید. 16 پس ای ایمانداران عزیز، همچون جان خویش دوست بدار.» 9 اما وقتی تعیض قائل می‌شود، گمراه مشیشید. 17 از جانب خدا فقط موهاب نیکو و کامل به ما این حکم شریعت را زیر پا می‌گذارید و به این ترتیب، مرتکب گناه می‌رسد، از او که آفیننده همه روشانی هاست، و برخلاف سایه‌های می‌شود. 10 کسی که همه احکام خدا را مو به مو اجرا کند، جایگاشونده، دچار تغییر نمی‌گردد. 18 او چنین اراده فرمود که ما را ولی در یک امر کوچک مرتکب اشتباه شود، به انداده کسی مقصرا به مسئیله کلام حقیقت، یعنی بیام انجلیل، حیاتی نو بخشد، تا ما نور است که همه احکام خدا را زیر پا گذاشته است. 11 زیرا همان مخلوقات او باشیم. 19 پس ای عزیزان من، هر یک از شما در گوش خدایی که فرمود: «زنا نکن، این را نیز گفت که «قتل نکن». کردن نُد، در سخن گفتن نُد، و در خشم گرفتن سست باشد. پس اگر زنا نکنید، اما مرتکب قتل شوید، به هر حال از حکم خدا 20 زیرا خشم انسان عدالت خدا را عملی نمی‌سازد. 21 بنابراین،

آمده‌اید که مانند خون هایل خواستار انتقام نیست، بلکه به روی ما ۱۴ زیرا در این دنیا، خانه و کاشانه‌ای دائمی نداریم، بلکه چشم پاشهید شده تا گناه‌منان را بشوید. ۲۵ پس مراقب باشید که از او انتظار خانه‌ای هستیم که قرار است بیايد. ۱۵ از این رو، بیاید که با شما سخن می‌گوید، نافرمانی نکنید. زیرا اگر قوم اسرائیل به مواسطه عیسی، پیوسته حمد و ستایش‌های خود را همچون قریبی به دلیل نافرمانی از سخنان موسی که يك پیغام‌آور زمینی بود، جان به در خدا تقدیم کنیم، که همانا ثمرة لبهای است که آشکارا ایمان و نیزند، پس ما چگونه از مجازات هولناک آینده در امان خواهیم ماند، وفاداری خود را به نام او اعلام می‌کنند. ۱۶ از نیکوکاری و کمک به اگر از کلام خدایی که از آسمان سخن می‌گوید، سریچی کنیم؟ نیازمندان غافل نشود، زیرا این گونه اعمال مانند قربانیهای هستند که ۲۶ هنگامی که خدا از بالای کوه سینا سخن گفت، صدای او زمین خدا را بسیار خشنود می‌سازند. ۱۷ از هریان روحانی خود اطاعت را لرزاند. اما آکنون وعده دیگری داده و فرموده است: «بار دیگر، نه کنید، و هر آنچه می‌گوید با کمال میل انجام دهید، زیرا کار ایشان، فقط زمین را، بلکه آسمانها را نیز به لزه درمی‌آزم». ۲۷ منظور او این مراقبت از جانهای شماست و از این لحاظ در برابر خدا پاسخگو است که هر آنچه را که پایه و اساس محکمی ندارد غریال خواهد می‌باشد. پس، به گونه‌ای رفتار کنید که ایشان از خدمت خود لذت گرد تا فقط چیزهای باقی مانند که تزلزل ناپذیر می‌باشدند. ۲۸ پس بزند، نه اینکه با درد و رنج آن را انجام دهند، زیرا در این صورت حال که ملکوتی تزلزل ناپذیر نصیب خواهد شد، باید خدا را از شما نیز رنج خواهید برد. ۱۸ برای ما دعا کنید، زیرا وجدان ما پاک صمیم قلب سپاس گوییم و او را چنانکه سزاوار است، با خوف و است و هرگز نمی‌خواهیم خطای از ما سر بزند. ۱۹ این روزها نیز به احترام خدمت نمایم. ۲۹ زیرا خدای ما آتشی سوزانده است.

13

یکدیگر را همچنان مانند برادر و خواهر دوست داشته باشید. ۲ فراموش نکنید که با غریب‌ها مهربان باشید و از ایشان پذیرایی کنید، زیرا بعضی با این کار، بی‌آنکه خودشان متوجه باشند، از فرشته‌ها پذیرایی کرده‌اند. ۳ زندایان را از تدبیر نماید؛ با ایشان طوری همدردی نماید که گویا خودتان نیز در زندان هستید. در غم و رنج مظلومان شریک باشید، زیرا خودتان می‌دانید که ایشان در چه حالی هستند و چه می‌کشند. ۴ به ازدواج خود و به عهد و پیمانی که خواهش می‌کنم به آنچه در این نامه نوشته‌ام، با صبر و حوصله توجه بسته‌اید وفادار باشید، و پیوند زناشویی تان را از آلدگی دور نگاه دارید، زیرا خدا بدینکن افزاد و زناکار را مجازات خواهد کرد. ۵ از پول دوستی پیرهیزید و به آنچه داردید قاعی باشید، زیرا خدا فرموده است: «شما را هرگز تنها نخواهیم گذاشت و ترک نخواهیم کرد». ۶ بنابراین، و به جمیع مؤمنین برسانید. مسیحیان ایتالیا که در اینجا نزد من هستند، به شما سلام می‌رسانند. ۲۵ فیض با همگی شما باشد.

است، پس نخواهیم ترسید. انسان به من چه می‌تواند بکند؟» ۷

رهیان خود را که کلام خدا را به شما تعلیم دادند، به یاد داشته باشید. به نتایج نیکوی زندگی ایشان بیدیشید، و از ایمان ایشان سرمش بگیرید. ۸ عیسی مسیح دیروز و امروز و تا ابد همان است.

۹ پس فریضه عقاید جدید و عجیب و غریب نشود.

دل ما از فیض خدا تقویت می‌یابد نه از رعایت کردن رسوم مذهبی مربوط به خوردن یا نخوردن برخی خوراکها. آنانی نیز که این روش را در پیش گرفته‌اند، هچ نفعی نبرده‌اند. ۱۰ مذبحی داریم که کاهنان خیمه اجازه خوردن از آن را ندارند. ۱۱ طبق شریعت موسی، کاهن اعظم خون حیوانات قریبی برای کفاره گناهان را به مقدس‌ترین جایگاه عبادتگاه می‌پزد و بعد لاشه حیوانات بیرون اردگاه سوزانده می‌شود.

۱۲ به همین ترتیب، عیسی نیز برای آنکه گناهان ما را بشوید، بیرون از دروازه شهر عذاب کشید و جان سپرد. ۱۳ پس، باید نگ و

عاری را که او متحمل گردید، بر دوش بکشیم، و به بیرون از اردگاه به نزد او برویم، و علاقه و دلستگی‌های این دنیا را پشت سر بینیم.

نمونه‌ای بیارم؟ زیرا وقت مجال نمی‌دهد که از ایمان جدعون، بارا، پدرش او را تنبیه نکند؟ در واقع، خدا همان رفتاری را با شما می‌کند سامسون، یفتاح، داود، سموئیل و انبیای دیگر سخن گوییم.³³ که هر پدر مهریانی با فرزندش می‌کند. پس، بگذارید خدا شما را بهواسطه ایمان بود که ایشان مالک را شکست دادن، با عدل و تأدیب نماید.⁸ اما اگر خدا هرگز شما را تأدیب و تنبیه نکند، انصاف فرمژواری کردند، و آنچه را که وعده داده شده بود، به دست معلوم می‌شود که اصلاً فرزند او نیستید، زیرا هر پدری فرزندش را تنبیه آورند. ایشان دهان شیرها را بستند،³⁴ شدت و حدة آتش را می‌کند.⁹ علاوه بر این، ما همگی به پدران زمینی خود که ما خاموش ساختند، و از دم شمشیر رسنتند. ناتوانی ایشان تبدیل به قوت را تأدیب می‌کردند، احترام می‌گذاشتیم. پس چقدر بیشتر باید به شد، و در جنگ نیرومند شدند، و لشکریان بیگانگان را تار و مار تأدیب پدر روحهای خود خود تن در دهیم تا حیات واقعی را بیایم.¹⁰ کردند.³⁵ زنان به نبروی ایمان، عزیزان از دست رفته خود را زنده در پدران ما به صلاح‌الحد خود در دوران کوتاه کودکی‌مان، ما تأدیب آغوش کشیدند. اما عده‌ای دیگر از مؤمنین نیز بودند که تا سرحد می‌کردند. اما تأدیب خدا برای خیر و صلاح ماست، تا مانند او یاک مرگ شکنجه و آزار دیدند و ترجیح دادند بمیرند تا اینکه به خدا و مقدس گردیم.¹¹ در زمان حال، هیچ تنبیه و تأدیبی خوشایند به خیانت و زندن و آزاد شوند. زیرا خاطرجمع بودند که پس از مرگ، نظر نمی‌رسد، بلکه دردنگ است. اما تنبیه آن در انتهای محصولی از آزادی واقعی و جاودانی نصیباشان خواهد شد.³⁶ بعضی دیگر در سیاهچالها به زنجیر طبق آن تربیت شده‌اند.¹² بنابراین، دستهای ناتوان و زنان ضعیف خودره، مورد تمسخر قرار گرفتند؛ بعضی دیگر در سیاهچالها به زنجیر طبق آن تربیت شده‌اند.¹³ برای پاهای خود، راههای راست و هموار کشیده شدند.³⁷ برخی سنگسار گردیدند و برخی دیگر با اره خود را قوی سازید.¹⁴ برای نشود، بدتر نشود، بلکه شفا دو پاره شدند، و برخی نیز از دم تیغ گذشتند. عده‌ای دیگر در سازید، تا وضع آنانی که ناتوان و لنگ هستند، بدتر نشود، و صفا به سر بزید، و پوست گوسفندان و برهان، تهیdest و ستمدیده و آزارده، آوارگی یابند.¹⁵ بکوشید تا با همه مردم در صلح و صفا به سر بزید، و کشیدند.³⁸ آنانی که جهان لاپیشان نبود، در بیانها و کوهها نیز مقدس را شید، زیرا آنان که مقدس نیستند، خداوند را نخواهند سرگردان شدند، و خود را در غارها و گودالها پنهان کردند.³⁹ این دید.¹⁶ مواطن باشید مادا کسی از شما از خدا دور شود. دقت انسانهای مؤمن، با اینکه به سبب ایمانشان مقبول خدا واقع شدند، کنید تاخی در میان شما ریشه ندواند، زیرا باعث اضطراب شده، اما هیچ‌یک برکات موعد خدا را نیافتند.⁴⁰ زیرا خدا می‌خواست که به زندگی روحانی بسیاری لطمہ خواهد زد.¹⁷ همچنین، مراقب ایشان منتظر بمانند تا همراه ما به آن برکات بهتری برسند که او برای باشید کسی گرفتار زنا وی عقیقی نشود، و یا مانند عیسوی دینی نشود ما در نظر گرفته است.¹⁸

12 پس حال که در این میدان مسابقه، چنین جمعیت انبوی شنید، و با اینکه با اشکها خواهان آن گردید، دیگر برای توبه دیر از شاهدان را داریم که برای تماسای ما گرد آمدند، بیایید هر بار شده بود.¹⁹ بله، دقت کنید زیرا شما با مسائلی سروکار داردید سنگینی را که سبب گندی یا عقب افتدان ما در این مسابقه می‌شد، که بسیار بالاتر از مسائلی است که قوم اسرائیل با آن مواجه بودند. و نیز هر گناهی را که به آسانی به دست و پای ما می‌پیچد، از خود هنگامی که خداوند در کوه سینا، احکام خود را به قوم اسرائیل داد، دور کیم، و با صبر و شکیبایی در این مسابقه که در مقابل ما مقرر ایشان با شعله‌های آتش، تاریکی و ظلمت کامل، توفان هولناک، شده، بدویم.² و به عیسی چشم بدوزیم، به او که چنین ایمانی و صدای سهمگین شیرپور مواجه شدند. صدای نیز که با ایشان را در قلب ما ایجاد کرده و آن را کامل می‌سازد. زیرا او خود نیز سخن می‌گفت، حاوی پایمی چنان هراس‌انگیز بود که از خدا التماص در همین مسیر، صلیب و خفت و خواری آن را تحمل کرد، چون کردند که دیگر چیزی نگوید.²⁰ زیرا قادر نبودند دستور خدا را می‌دانست در بی آن، خوشی و شادی عظیمی نصیب خواهد شد. تحمل کنید، آن دستور که می‌فرمود: «حتی اگر حیوانی نیز کوه را به همین جهت، اکنون در جایگاه افتخار، یعنی در دست راست لمس کنید، باید سنگسار گردد».²¹ موسی نیز چنان از آن منظوظه تخت خدا نشسته است.³ پس اگر می‌خواهید در این مسابقه وحشت‌زده بود که گفت: «از ترس به خود می‌لزم».²² اما سروکار خسته و دلسز نشودیم، به صبر و پایداری مسیح بینندیشید، به او که شما با این امور نیست؛ شما به چنین کوهی نزدیک نشده‌اید، بلکه از سوی گناهکاران مصیبتها کشید.⁴ از این گذشته، شما تاکنون در مستقیماً به کوه صهیون و به شهر خدای زنده یعنی اورشليم آسمانی مقابله با گناه تا پای جان مقاومت نکرده‌اید.⁵ گویا به کای از آمده‌اید. شما وارد محفل شاد گروه بیشماری از فرشتگان شده‌اید. یاد بردۀ اید آن سخن تشویق آمیزی را که خطاب به شما گفته شده،²³ شما به کلیسا‌ای پیوسته‌اید که متکل از فرزندان نخست‌زاده گویند پدری به پرسش می‌گوید. می‌فرماید: «پسرم، نسبت به تأدیب خداست و نام اعضای آن، در آسمان ثبت شده است. شما به خداوند بی اعتمای نباش، و هرگاه سرزنشت کند، دلسز نشو.⁶ زیرا حضور خدایی آمده‌اید که داور همگان است، و به روحهای عادلانی خداوند کسی را تأدیب می‌کند که دوستش می‌دارد، و کسی را تبیه نزدیک شده‌اید که به مرحله کمال رسیده‌اند.²⁴ به حضور عیسی می‌نماید که فرزند خود به شمار می‌آورد». 7 کدام پسر است که آمده‌اید که آورنده این عهد جدید می‌باشد؛ شما به سوی خون او

خدا برنگشتایم تا به چنان سرنوشت تلخی دچار شویم، بلکه ایمانمان که آن را ترک گفته بودند، قطعاً فرصت چنین کاری را داشتند؛ را حفظ کردہایم و این ایمان، نجات جانمان را تضمین می‌کند. **۱۶** اما ایشان مابلی به بازگشت به عقب تبودند، و به امور این دنیا دلستگی نداشتند، بلکه علاقه و توجهشان به وطن آسمانی بود.

ایمان یعنی اطمینان داشتن به آنچه امید داریم و یقین داشتن بنابراین خدا شرمنده نیست که خدای ایشان نامیده شود، زیرا شهری به آنچه که هنوز نمی‌پیسیم. **۲** مردان خدا در زمان قابیم، به سبب در آسمان برای ایشان تدارک دیده است. **۱۷** زمانی که خدا ابراهیم ایمانشان بود که مرور پسند خدا واقع شدند. **۳** با ایمان است که را در بوته آزمایش قرار داد و از او خواست تا پرسش اسحاق را قربانی درمی‌پایم عالم هستی به امر خدا شکل گرفت، به گونه‌ای که آنچه کند، او به سبب ایمانی که به خدا داشت، حاضر شد دستور خدا را دیدنی است، از آنچه قابل دیدن بود، ساخته نشد. **۴** اطاعت نماید. با اینکه او درباره اسحاق و عده‌هایی از خدا دریافت از راه ایمان بود که هایل هدیه‌ای نیکوتراز هدیه قائل بود، اما آماده شد تا او را قربانی کند، **۱۸** گرچه دریارة او بود کرد. بواسطه ایمان بود که او عادل شرمنده شد، زیرا خدا دریارة هدیه که خدا به خدا داشت، حاضر شد دستور خدا را او به نیکی شهادت داد. و با ایمان است که هایل با اینکه مرده نسلی می‌شود که وعده‌اش را به تو داده‌ام. **۱۹** زیرا ابراهیم ایمان است، هنوز سخن می‌گوید. **۵** خوش نیز به خدا ایمان داشت. به داشت که حتی اگر اسحاق بمیرد، خدا قادر است او را زنده سازد. همین جهت، بدون اینکه طعم مرگ را پچشند، خدا او را به حضور در واقع، همین طور نیز شد، زیرا اسحاق از دیدگاه ابراهیم محکوم به خود برد و دیگر کسی او را نماید. زیرا پیش از آن، خدا فرموده بود که مرگ بود، اما عمر دوباره یافت. **۲۰** در اثر ایمان بود که اسحاق از خنوع خشنود است. **۶** اما خشنود ساختن خدا بدن ایمان و پسرانش، یعقوب و عیسیو را در خصوص آینده‌شان برکت داد. **۲۱** به توکل به او محل است. هر که می‌خواهد به سوی خدا پایید، باید ایمان بود که یعقوب، به هنگام پیری و در آستانه رحلت، هر دو پسر ایمان داشته باشد که خدا هست و به آنکی که با دلی پاک در یوسف را برکت داد و در حالی که بر سر عصای خود تکه زده بود، جستجوی او هستند، پاداش می‌دهد. **۷** از طبق ایمان بود که نوح سجده کرد. **۲۲** در اثر ایمان بود که یوسف پیش از وفات خود، با وقتی دریارة امروزی که هنوز دیده نشده بود، هشداری دریافت کرد، با اطمینان اعلام کرد که روزی قوم اسرائیل از سزمین مصر بیرون خواهند ترسی مقدس کشته‌ای ساخت تا خانواده خود را نجات پختند. او با رفت، او حتی در خصوص تلفن استخوانهای خود نیز رهمندگاهی به ایمانش بود که دنیا را محکوم ساخت و وارث عدالت شده، در ایشان داد. **۲۳** بهواسطه ایمان بود که والدین موسی او را سه ماه پیشگاه خدا بی‌گاه به شمار آمد، امری که نتیجه ایمان است. **۸** پس از زاده شدنش پهنهان کردند، زیرا دیدند که او کوکی خوش‌سیما ابراهیم نیز به خاطر ایمانی که به خدا داشت، دعوت او را طاعت است، و از حکم پادشاه هراسی به دل راه ندادند. **۲۴** در اثر ایمان کرد و به سوی سزمین موعود رسید، شهر و دیار خود را ترک گفت؛ نامیده شود. **۲۵** او ترجیح داد همراه با قوم خدا متحمل ظلم و ستم **۹** حتی وقتی به سزمین موعود رسید، مانند یک بیگانه از لذت‌های زودگذر گاه بهره‌مند گردد. **۲۶** در نظر او زندگی می‌کرد. اسحاق و یعقوب نیز که همین وعده را از خدا یافته تحمل رحمت و ننگ در راه مسیح، بسیار بالازیشت از تمام خزانین بودند، مانند او در خیمه‌ها زندگی خود را سپری می‌کردند. **۱۰** و گنجهای مصر بود. زیرا او چشم انتظار آن پاداش بزرگی بود که ابراهیم با اطمینان کامل، در انتظار روزی بود که خدا و عده‌اش را داده بود، به راه افتاد. او بود که می‌رسی و قدرت یافته تا باردار شود، گرچه بسیار سالخورده بود؛ بواسطه ایمان بود که به قوم اسرائیل امر کرد که «پسخ» را نگاه دارند زیرا او بی‌پرده بود که خدا قادر است به عده‌ای که به او داده، و بر چارچوب درهای خانه‌شان خون پیاشنده تا فرشته‌ای که پسران شنهاش کار دریا، بیشمار بودند. **۱۱** همسر او سارا نیز به خدا ایمان داشت و به دلیل همچون کسی که خدای نادیده را در مقابل دیدگان خود دارد. **۲۸** همین ایمان، قدرت یافته تا باردار شود، گرچه بسیار سالخورده بود؛ بواسطه ایمان بود که به قوم اسرائیل امر کرد که «پسخ» را نگاه دارند زیرا او بی‌پرده بود که خدا قادر است به عده‌ای که به او داده، و بر چارچوب درهای خانه‌شان خون پیاشنده تا فرشته‌ای که پسران شنهاش کار دریا، بیشمار بودند. **۱۲** این مردان ایمان، همه مُرددند دریای سرخ عبور کردند، گویی از زمین خشک رد می‌شدند. اما وقتی بدلون آنکه تمام وعده‌های خدا را دریافت کنند، اما آنها را از دور مصری‌ها به دنباله‌شان آمدند و قصد عبور نمودند، همگی غرق شدند. دیده، به امید دریافت‌شان شاد شدند. آنان تصدیق کردند که این **۳۰** در اثر ایمان بود که حصار شهر اریحا، پس از آنکه قوم اسرائیل به دنیای زودگذر خانه واقعی ایشان نیست، بلکه در این دنیا، رهگذر و دستور خدا هفت روز آن را دور زندن، فرو ریخت. **۳۱** اما در آن میان غریب هستند. **۱۴** در واقع، کسانی که چنین سخن می‌گویند، نشان راحاب فاحشه، همراه اهالی اریحا کشته شدند، زیرا به خدا و به می‌دهند که در انتظار وطنی هستند که بتوانند آن را متعلص به خود قدرت او ایمان داشت و از فرستادگان قوم خدا به گرمی پذیرایی بدانند. **۱۵** در ضمن، اگر بازگشت به دیاری را در سر می‌پرورانند کرد؛ اما دیگران حاضر نشتدند خدا را اطاعت کنند. **۳۲** دیگر چه

یک بار می‌میرد و بعد از آن نوبت داوری می‌رسد، **۲۸** مسیح نیز فقط واقع پردهٔ مقدّستین جایگاه معبد نیز پاره شد؛ و به این ترتیب او یک بار جان خود را فلدا کرد تا به عنوان قربانی، گناهان بسیاری را راهی تازه و حیات‌بخش برای ما گشود تا ما را به حضور مقدس خدا پاک کنند. اما با دیگر خواهد آمد تا آنانی را که با صبر و اشتیاق برسانند. **۲۱** پس حال که اداره امور خانهٔ خدا، به عهدهٔ این گناهان بزرگ ماست، **۲۲** باید با دلی پاک، مستقیماً به حضور خدا برویم، چشم به راه او هستند، نجات بخشد.

۱۰

شریعت موسی و تشریفات مذهبی آن فقط پیش‌نمایش پاشیده شده و ما را پاک ساخته؛ بدنهایمان نیز با آب پاک شسته و سایه‌ای مهم است از امور نیکوکی که بنا بود مسیح برای ما به شده است. **۲۳** اکنون می‌توانیم منتظر نجاتی باشیم که خدا و عده ارمغان بیاورد، اما نه صورت واقعی آتها. به همین دلیل، چنین شریعتی داده است، و می‌توانیم بدون هیچگونه تردیدی به همه بگوییم که نمی‌تواند با همان قربانی‌های مکرر و سالیانه، آنانی را که برای عبادت نجات یافته‌ایم، زیرا خدا به همه و عده‌های خود عمل خواهد فرمود. به حضور خدا می‌آیند، کامل سازد. **۲** زیرا اگر قدرت چنین کاری را **۲۴** حال، به پاس آن همه لطفی که خدا در حق ما کرده است، داشت، یک قربانی کافی می‌بود تا عبادت کنند، یک بار و برای باید یکدیگر را به محبت کردن و به انجام اعمال نیک تشویق و همیشه، پاک شود و دیگر احساس تقصیر و گناه نکند. **۳** در حالی ترغیب نماییم. **۲۵** و نیز چنانکه برخی را عادت است، از حضور در که می‌بینیم این قربانیها همه سالم، به جای آنکه وجدان مردم را آسوده مجالس عبادت کلیسا‌یی غافل نشوید، بلکه یکدیگر را تشویق کنید، کند، خاطرهٔ تلخ نافمانی‌ها و گناهانشان را به یادشان می‌آورد. **۴** زیرا بخصوص در این روزها که بازگشت مسیح نزدیک می‌شود. **۲۶** زیرا محال است که خون گاوها و بزها واقعاً لکه‌های گناه را پاک سازد. **۵** اگر کسی پس از شناخت حقیقت، عمداً به گاه کردن ادامه پدهد، به همین جهت بود که وقتی مسیح به این جهان می‌آمد، گفت: «تو دیگر قربانی‌ای برای پاک کردن این گناهان وجود نخواهد داشت. به قربانی و هدیه رغبت نداشتی؛ بلکه بدنی برای من مهیا ساختی. **۶** **۲۷** بهله، راهی نیست جزو به سر بردن در انتظار مجازاتی و حشمتاک و از قربانی سوختنی و قربانی گناه خشنود نبودی. **۷** آنگاه گفت: «اینک آتشی مهیب که دشمنان خدا را نابود خواهد ساخت. **۲۸** هر که می‌آم تا خواست تو را، ای خدا، انجام دهم؛ همان‌طور که در کتاب احکام موسی را پشکند، به شهادت دو یا سه نفر، بدون ترحم کشته دربارهٔ من نوشته شده است.»**۸** مسیح نخست فرمود: «تو به می‌شود. **۲۹** پس چه مجازات و حشمتاک‌تری در انتظار کسانی خواهد قربانی و هدیه و قربانی سوختنی و قربانی گناه رغبت نداشتی و از آنها بود که پسر خدا را تحقیر می‌کنند، و خونی را که نشان عهد خدا و خشنود نبودی» (گرچه اینها را بر اساس شریعت تقديم می‌کنند). **۹** پاک‌کنندهٔ گناهان ایشان است، بی‌ازش می‌شمارند، و به روح القدس و سپس فرمود: «اینک می‌آیم تا خواست تو را، ای خدا، بهجا آوره.» که بخششدهٔ رحمت الهی است، بی‌احترامی می‌نمایند. **۱۰** زیرا او را به این ترتیب، عهد سابق را لغو می‌کند تا عهد دوم را بینای نهاد. **۱۰** می‌شناشیم که فرموده: «انتقام و جزا از آن من است.» و همچنین طبق این عهد و طرح جدید، عیسی شریعت یک بار جان خود را در می‌فرماید: «من خودم قوم را داوری خواهم فرمود.» **۳۱** برای کسانی راه ما فدا کرده است ما را بیخشند و پاک نمایند. **۱۱** مطابق شریعت و که چنین گناهی کرده باشند، افادن به دستهای خدای زنده بسیار عهد سابق، کاهنان هر روز در مقابل مذیع می‌ایستند و قربانی‌هایی و حشمتاک خواهد بود! **۳۲** هیچگاه از یاد نبرید آن روزها را که نور تقديم می‌کنند که هرگز نمی‌توانند گناهان را برطرف ننمایند. **۱۲** اما مسیح به تارگی دلخان را روشن ساخته بود؛ زیرا در آن زمان گرچه مسیح خود را فقط یک بار به عنوان قربانی به خدا تقدیم کرد تا زحمات و زیجه‌های بسیاری بر شما وارد آمد، اما شما همه را تحمل گناهان را بیامزد؛ و پس از آن، در بالاترین مکان عزّت و افخار، به کردید و به خداوند و فادار ماندید. **۳۳** بهله، شما با رها مورد استهزا و دست راست خدا نشست، **۱۳** و منتظر است تا دشمنانش به زیر ضرب و شتم قرار گرفتید، و یا شریک در آنانی بودید که به چنین پاهای او افکنده شوند. **۱۴** او یا یک قربانی، همه آنانی را که از زحماتی دچار می‌شدند؛ **۳۴** با زندانیان نیز همدردی می‌کردید؛ و گناهانشان پاک می‌شوند، تا ابد کامل می‌گردانند. **۱۵** روح القدس نیز به هنکام غارت اموالان، شاد بودید، زیرا می‌دانستید که در آسمان این را تصدیق کرده، می‌فرماید: **۱۶** «این است آن عهدی که در آن چیزهای بهتری در انتظار شماست که تا ابد از بین نخواهد رفت. **۳۵** روز با ایشان خواهیم بست: احکام خود را در دل ایشان خواهیم نهاد و پس اعتماد و اطمینانی را که به خداوند بارید از دست نهادید، زیرا در ذهن ایشان خواهیم نوشت.» **۱۷** سپس اضافه کرده، می‌فرماید: پاداش عظیمی در انتظار شماست! **۳۶** اگر می‌خواهید که خدا به «خطایای ایشان را خواهیم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهیم و عده خود وفا کند، لازم است که شما نیز با کمال صیر و بردباری، آورد.» **۱۸** پس حال که گناهان ما به طور دائمی بخشیده و فراموش خواست خدا را انجام دهیم. **۳۷** زیرا «دیری نخواهد پاید که او که شده است، دیگر چه نیازی است که برای آمرزش گناهان، بار دیگر باید باید، خواهد آمد و تأخیر نخواهد کرد. **۳۸** و اما عادل به ایمان قربانی تقديم کنیم؟ **۱۹** بنابراین، ای برادران عزیز، اکنون می‌توانیم به خواهد زیست. ولیکن اگر کسی از میان ایشان به عقب برگرد و سبب خون عیسی، مستقیم وارد مقدّستین جایگاه شده، به حضور دیگر راه مرا نیپماید، از او خشنود نخواهم شد.» **۳۹** ولی ما هرگز از خدا برویم؛ **۲۰** زیرا زمانی که بدن مسیح بر روی صلیب پاره شد، در

9

خواهم نهاد و بر دل ایشان خواهم نوشت. آنگاه من خدای ایشان قربانی را بر تخت رحمت پاشید، اما نه خون بز یا گوساله، بلکه خواهم بود و ایشان قوم من. ۱۱ دیگر کسی به همسایه خود تعليم خون خود را، که با آن نجات ابدی ما را فراهم ساخت. (aiōnios) ۱۲ مطابق شريعت موسى، کاهان خون بزها و گاوهاي نزو و خواهد داد و يا کسی به خوپشاوند خود نخواهد گفت «خداؤند را» (g166) ۱۳ مطابق شريعت موسى، کاهان خون بزها و گاوهاي نزو بشناس! «زیرا همه، از کوچک و بزرگ، مرا خواهند شناخت. ۱۴ من خاکستر گوسالهها را بر آنانی می‌پاشیدند که بـلـحـاظـآـئـینـیـ نـجـسـ شـدـهـ نـیـزـ خطـایـایـ اـیـشـانـ رـاـ خـواـهـ بـخـشـیدـ وـ گـاهـاهـشـانـ رـاـ دـیـگـرـ بـهـ يـادـ بـوـدـنـ،ـ تـاـ اـیـشـانـ جـسـمـ طـاهـرـ شـوـنـدـ. ۱۵ پـسـ بـیـنـیدـ چـقدرـ بـیـشـترـ خـونـ نـخـواـهـ آـورـدـ.» ۱۶ در اینجا خدا از عهدی «جدید» سخن می‌گوید. مسیح وجدان ما از اعمال منتهی به مرگ پاک خواهد شناخت تا پس روشن است که عهد قبلی، کهنه شده است؛ و هر چه که کهنه بـعـوـانـیـمـ خـدـایـ زـنـدـهـ رـاـ خـدـمـتـ وـ عـبـادـتـ کـنـیـمـ. زـیرـاـ مـسـیـحـ بـمـوـاسـطـهـ قـدـیـمـیـ شـوـدـ،ـ بـهـزـوـدـیـ اـزـ بـینـ خـواـهـدـ رـفـتـ. (aiōnios)

۱۵ به این ترتیب، مسیح با این پیمان جدید آمد تا تمام کسانی که از جانب خدا دعوت شده‌اند، بوانند به سوی او آمد، بست، دارای قواعدی برای عبادت، و مکانی برای پرستش بود. این برکات ابدی موعود را بیاند؛ زیرا مسیح در راه گناهان ایشان فدا شد تا ایشان را از مجازات گناهانی که در چارچوب شريعت قدیم مرتکب شده‌اند، آزاد سازد. (aiōnios) ۱۶ زمانی که وصیتی داشت، شمعدان طلایی، میز و نان حضور قرار می‌گرفت. ۱۷ قسمت از کسی باقی می‌ماند، پیش از آنکه ارث تقسیم شود، باید ایندا فوت دوم، «مقدّسین جایگاه» نامیده می‌شد و پرده‌ای آن را از قسمت اول وصیت کننده ثابت گردد. ۱۸ به عبارت دیگر، وصیت‌نامه فقط بعد جدا می‌کرد. ۱۹ در این جایگاه، یک آتشدان طلایی و صندوق عهد از مرگ و وصیت کننده اعتبار می‌باشد، و تا زمانی که او زنده است، قرار داشت. روکش داخلی و بیرونی این صندوق از طلای خالص بود. هیچ‌یک از وارثین نمی‌تواند سیم خود را دریافت کند. ۲۰ به همین داخل صندوق، دلوح سنگی قرار داشت که بر روی آنها د فرمان دلیل، حتی پیش از آنکه پیمان قدیم به مرحله اجرا درآید، به نشان خدا حک شده بود. یک طرف طلایی پر از «منا» نیز در آن صندوق از جان گذشتگی مسیح، خون پاشیده شد. ۲۱ به این ترتیب که بود. «منا» همان نانی است که خدا در بیان هر روز به بني اسرائیل موسی ابدا تمام احکام خدا را به قوم اسرائیل اعلام کرد؛ سپس خون می‌داد. همچنین، عصای هارون نیز که روزگاری شکوفه آورده بود، گوساله‌ها و بزها را گرفت و با آب و گیاه زوفا و پشم قمز، بر کتاب در این صندوق گذاشته شده بود. ۲۲ سرپوش صندوق عهد، تحت احکام خدا و بر سر مردم پاشید، ۲۳ و گفت: «این است خون رحمت نامیده می‌شد، و کوپیان جلال خدا بالهایشان را بر فراز عهدی که خدا عطا کرده و می‌خواهد از آن اطاعت نماید.»

۲۴ تخت گسترش بودند. تمام اینها، معانی خاصی دارند که الان فرصت سپس به همان صورت، بر خیمه مقدس و تمام وسایلی که در مراسم نیست به شرح آنها پردازم. ۲۵ وقتی این وسائلی به این ترتیب قرار عبادت به کار می‌رفت، خون پاشید. ۲۶ در واقع می‌توان گفت که می‌گیرند، کاهان براي انجام وظایف خود، بطور مرتبت وارد قسمت مطابق پیمان اول، تقریباً همه چیز به وسیله خون پاک می‌گردد و بدین اول عبادتگاه می‌شوند. ۲۷ اما به قسمت دوم، فقط کاهن اعظم ریختن خون، هیچ گاهی بخشیده نمی‌شود. ۲۸ به همین دلیل، می‌تواند وارد شود، آن هم فقط سالی یک بار! او همراه خود مقداری خیمه مقدس زمینی و متعلقات آن، که نمونه و سایه‌ای از چیزهای خون قربانی به داخل می‌برد و بر تخت رحمت می‌پاشد، تا گاهان آسمانی بودند، می‌پایست با خون حیوانات پاک گردند، اما اصل آنها خود و گاهان قوم اسرائیل را کفاره کند. ۲۹ اما روح القدس از طریق که در آسمان هستند، با قربانی‌های نیکوتراز اینها. ۳۰ زیرا مسیح تمام این ترتیبات، این نکته را به ما مخاطرنشان می‌سازد که مطابق به عبادتگاهی ساخته دست پسر داخل نشد که صرف نمونه‌ای از شريعت و روش قدیم، تا زمانی که قسمت اول عبادتگاه بپرست، عبادتگاه حقیقی در آسمان بود، بلکه به خود آسمان داخل شد تا مردم عادی هیچگاه نخواهد توانست وارد مقدّسین جایگاه گردد. ۳۱ اکنون از جانب ما در پیشگاه خدا ظاهر گردد. ۳۲ در ضمن، او ۳۳ تصوری است از زمان حاضر. زیرا هدایا و قربانی‌های که خود را برها قربانی نکرد، برخلاف آنچه که کاهن اعظم بروی زمین کاهن تقديم می‌کند قادر نیست وجدان عبادت‌کننده را کاملاً پاک اجام می‌دهد؛ زیرا کاهن اعظم هر سال خون حیوانات قربانی را در سازد. ۳۴ چون این شريعت فقط با تشریفات ظاهری سروکار دارد و به مسائلی نظری خوردن و نوشیدن و غسل و طهارت و نظایر آن می‌پردازد. این تشریفات فقط ترا فراسیدن راه و روش بهتر قابل اجرا بود. ۳۵ پس، مسیح همچون کاهن اعظم امور نیکوتراست که هم اکنون واقع شده‌اند. او وارد خیمه بزرگتر و کاملترا آسمان گردید، سازد. (aiōn) ۳۶ این نمادی است از زمان حاضر که در آن، خیمه‌ای که نه ساخته دست انسان است و نه جزو عالم مخلوق. ۳۷ ادایا و قربانی‌های تقديم می‌شود که قادر نیست وجدان عبادت کننده را کاملاً پاک سازد، و درست همان گونه که به حکم خداوند، انسان

سالیم»، یعنی پادشاه صلح و صفا. ۳ از آنجا که در کتب مقدس، این عهد و پیمان جدید و بهتر را برای همیشه تضمین کند. ۲۳ در چیزی درباره پدر و مادر و شجره‌نامه‌اش نوشته نشده، و در آنها را آن روش و پیمان قدیم، تعداد کاهانیان می‌بایست زیاد باشد، زیرا مرگ زمان آغاز زندگی اش و پایان آن سختی به میان نیامده، لذا شیوه به معانع از ادامه خدمت آنها می‌شد. ۲۴ اما عیسی، از آنجا که تا این‌جا پسر خدا می‌گردد و کاهنی همیشگی باقی می‌ماند. ۴ ملاحظه زنده است، برای همیشه کاهن می‌باشد و نیازی به جانشین ندارد. کید این ملکیصدیق چه سمت بزرگی داشته است: نخست آنکه ۲۵ بنابراین، قادر است همه آنانی را که بموسیه او نزد حتی ابراهیم، نیای بزرگ قوم اسرائیل، یک دهم تمام درآمد خود را بطور کامل نجات بخشد؛ و چون همیشه زنده است، را به او هدیه داد. ۵ حال بنا بر شریعت موسی، کاهنانی که از پیوسته در حضور خدا برای ما وساطت می‌کند. ۶ این درست نسل لاوی هستند می‌باید از برادران اسرائیلی خود دهیک پیگیرند، که همان کاهن اعظمی است که ما نیاز داریم؛ زیرا او پاک و بی عیوب و آنها نیز از نسل ابراهیم‌اند. ۶ اما با اینکه ملکیصدیق نسبتی با او بی‌گناه و از گناهکاران جدا می‌باشد و در آسمان از مقامی پر افتخار نداشت، ابراهیم به او این هدیه را داد. دوم آنکه ملکیصدیق، ابراهیم پرخودار است. ۷ او هرگز احتیاج ندارد مانند سایر کاهنان، هر روز را که وعده‌های خدا را دریافت کرده بود، برکت داد. ۷ به طوری که ایندا برای گناهان خود و بعد برای گناهان قوم، قربانی کرد؛ زیرا وقیعه می‌دانند، کسی که قدرت و اختیار دادن برکت دارد، پرگر از بر روی صلب، خود را در راه ما قربانی کرد، برای همیشه به تمام کسی است که برکت را دریافت می‌کند. ۸ سوم، کاهنان یهودی که قربانیها پایان داد. ۲۸ کاهنان اعظم که مطابق شریعت موسی به این دهیک را جمع‌آوری می‌کنند، انسانهای فانی هستند. اما در خصوص مقام می‌رسند، افرادی ضعیف می‌باشند که نمی‌توانند خود را از گناه ملکیصدیق، گویی خدا شهادت می‌دهند که او هنوز زنده بوده، زیرا در دور نگاه دارند. اما مدت‌ها بعد از اعطای شریعت، خدا پسر خود را کتب مقدس چیزی درباره مرگ او نوشته نشده است. ۹ چهارم، که برای همیشه کامل می‌باشد، در مقام کاهن اعظم تعیین کرد و در حق می‌توان گفت که «لاوی»، که جد همه کاهنان یهود بود، از این خصوص سوگند یاد کرد. (aiōn g165)

طريق ابراهيم، به ملکيصدق هديه داد؛ ۱۰ زيرا زمانی که ملکيصدق ۸ مقصود کلی از اين سخنان اين است که ما چنین کاهن به ديدار ابراهيم آمد، گرچه لاوی هنوز به دنيا نیامده بود، اما می‌توان گفت در اين وقت در داخل بدن ابراهيم بود. ۱۱ پنجم، اگر کهانت اعظمی داريم که در آسمان در کنار تحت خدای متعال نشسته لاویان که بر پایه شريعت بود، می‌توانست انسان را به کمال پرساند، است. ۲ محل خدمت او، عبادتگاه مقدس آسمان یعنی جایگاه دیگر چه نیازی بود که کاهنی دیگر که همانند ملکیصدق است و نه واقعی پرستش است که باني آن خداوند است، نه انسان. ۳ وظيفه همانند لاویان و هارون، ظهر کرد؟ ۱۲ به علاوه، زمانی که خدا کاهن اعظم اين است که از جانب مردمان، هدايا و قرباني هايی به کاهنی از نوع دیگر می‌فرستند، باید شريعت و حكم و روش خود حضور خدا تقديم کند. مسح نيز به عنوان کاهن اعظم می‌باشد را نيز در اين خصوص تغغير دهد، تا اين امر ميسير گردد. چنانکه چيزی برای تقديم کردن داشته باشد. ۴ اگر عيسى در اين جهان بود، همه می‌دانيم، مسح از قبيله کاهنان یعنی قبيله لاوی نبود، بلکه به نمی‌توانست کاهن باشد، زيرا در اينجا هنوز کاهنانی هستند که به قبيله يهودا تعلق داشت که برای کهانت انتخاب نشده بود، و موسى شيوة قديمه، قربانی تقديم می‌کنند. ۵ خدمت ايشان در واقع، نمونه هيجانگاه چنین خدمتني را به قبيله يهودا محول نکرده بود. ۱۵ پس به و تقليدي است از امور آسماني؛ زيرا زمانی که موسى می‌خواست طرور واضح می‌پيئيم که خدا، حکم و روش خود را تغغير داد؛ زيرا خيمه‌اي را به عنوان محل عبادات بسازد، خدا به او هشدار داده، مسح که کاهن اعظم جدید و همانند ملکیصدق است، ۱۶ مطابق گفت: «دقت کن همه را عيناً مطابق طرحی که در بالاي کوه به تو شريعت و روش سايب از طایفه لاوی نبود؛ او بر اساس قدرتی کاهن نشان دادم، بسازي». ۶ اما مسح، اين کاهن آسماني، خدمتني پس شد که از حيات می‌پيان جاري است. ۱۷ در مزامير نيز به همين مهمنت از اين کاهنان به عهده دارد، زيرا پیمان جديدي که از سوي موضوع اشاره شده که: «تو تا ايد کاهن هستي، کاهنی همانند خدا برای ما آورد، برتر از آن پیمان قدیمي است و دارای وعده‌هایی به ملکيصدق.» (aiōn g165) ۱۸ به، شريعت و روش سايب کهانت، مراتب عاليتر می‌باشد. ۷ عهد قدیمي بی‌نقص نبود، زيرا در غير اين ضعيفتر از آن بود که بتواند به کسی اميد نجات ببخشد، ۱۹ زيرا قدیمي را عملی و کافی ندانست، زيرا فرمود: «روزی فرا می‌رسد که با شريعت چيزی را كامل نکرد. اما اکنون ما اميد بهتری داريم که از خاندان اسرائيل و خاندان یهودا دیگری جاگرkin آن گردد. ۸ اما خدا عهد که بر اساس اصل و نسب بود، کنار گذاشته شد زيرا بی‌فایده و صورت لام نمی‌شد عهد دیگری جاگرkin آن گردد. ۹ اما خدا عهد ضعيفتر از آن بود که بتواند به کسی اميد نجات ببخشد، ۱۹ زيرا قدیمي را عملی و کافی ندانست، زيرا فرمود: «روزی فرا می‌رسد که با خودره است و از آن برخواهد گشت، که تو تا ايد کاهن هستي.» ۱۰ اما خداوند چنین می‌گويد: اين است آن عهدی که در آن خورده است و از آن برخواهد گشت، که تو تا ايد کاهن هستي.» ۱۱ در اينجا هنوز کاهن شدن، دست ايشان را گرفته، از سزمین مصر بیرون آوردم؛ زيرا، خداوند عيسى با سوگند همراه بود، زيرا خدا به او گفت: «خداوند سوگند می‌کويد، آنها به عهد من وفادار نمانند. پس من از ايشان رویگردن ۱۲ اما خداوند چنین می‌گويد: اين است آن عهدی که در آن بر اساس اين قسم خدا، عيسى می‌تواند موقعت روز با خاندان اسرائيل خواهم بست: احکام خود را در ذهن ايشان

نیز دستخوش ضعف هاست. ۳ به همین جهت است که باید برای یافت. ۸ اما اگر خار و خس تولید کند، نشان می دهد که زمینی گناهان خود، و نیز گناهان قومش قربانی تقدیم کند. ۴ اما نباید است بی ارزش. کشاورز بهزودی آن زمین را لعنت کرده با آتش خواهد فراموش کرد که هیچ کس نمی تواند به میل خود، کاهن اعظم شود؛ سوزاند. ۹ اما ای عزیزان، هرجند با این لحن سخن می گوییم، اما کاهن را باید خدا برگزیند، همان گونه که هارون را نیز خدا برگزید و گمان نمی کنیم گفته هایمان در مورد شما صدق کند؛ یقین داریم که معین فرمود. ۵ به همین ترتیب، مسیح نیز شخصاً خود را به مقام پر چیزهای بهتر که با نجات همراه است، نصیبتان خواهد شد. ۱۰ زیرا افتخار کاهن اعظم نرساند، بلکه خدا او را به این مقام منصوب کرد. خدا بی انصاف نیست. چگونه امکان دارد زحماتی را که در راه او متحمل شده ایلد فراموش کند، و یا محبتی را که نسبت به او داشته اید همچنین، در جای دیگر به او گفت: «تو تا ابد کاهن هستی»، از اید برد، محبتی که از طرق کمک به فرزندان خدا نشان داده و کاهنی همانند ملکیصدیق. (aiōn g165) ۷ با این حال، مسیح می دهد؟ ۱۱ پس آزوی ما این است که همین روحیه و محبت را با وقتی در این دنیا به سر می برد، با اشک و آه و اندوه عمیق به درگاه نهایت اشتیاق در تمام طول زندگی حفظ کنید، تا مطمئن شوید آنچه خدا دعا و استغاثه کرد تا او را از قدرت مرگ نجات بخشند. خدا را که بدان امید بسته اید به اجرام خواهد رسید. ۱۲ و در زندگی نیز دعای او را به سبب اطاعت کاملش مستحب فرمود. ۸ با اینکه روحانی دچار سستی و تنبیلی نگردید، بلکه با شور و شوق فراوان، از عیسی پسر خدا بود، اما با درد و عذابی که متحمل شد، اطاعت را مدارن خدا سرمش بگیرید، مردانی که با صبر زیاد و ایمان قوی، به آموخت. ۹ پس از گذراندن این تجربه بود که نشان داد به حد کمال تمام وعده های خدا دست یافتد. ۱۳ برای نمونه، وعده خدا به رسیده و می تواند نجات ابدی را نصیب آنانی سازد که از او اطاعت ابراهیم را در نظر بگیرید. هنگامی که خدا این وعده را به ابراهیم نمایند؛ (aiōnios g166) ۱۰ به همین جهت، خدا او را معین می داد، به نام خود قسم خود، زیرا کسی بزرگتر از او نبود تا به نام او فرمود تا کاهن اعظم باشد، کاهنی همانند ملکیصدیق. ۱۱ درباره قسم بخورد. وعده خدا به ابراهیم این بود که ۱۴ «بی‌پیش تو را برکت این کاهن اعظم، سخن بسیار است، اما شرح آنها دشوار است، خواهمن داد و تو را کثیر خواهمن ساخت.» ۱۵ ابراهیم نیز با شکنیانی به مخصوص اینکه درک روحانی تان گند و گوشاهیان سنگین شده منتظر ماند تا سرانجام خدا مطابق وعده خود پسri به او داد، که است! ۱۶ مدتی طولانی است که شما مسیحی هستید، و اکنون همان اسحق باشد. ۱۷ وقتي شخصي برای کسی قسم می خورد، باید معلم دیگران شده باشید؛ اما چنان در ایمان عقب مانده اید که معمولاً به نام کسی سوگند یاد می کنند که از او بزرگ است. این نیاز دارید کسی از سر نو، القبای کلام خدا را به شما بیاموزد. مانند سوگند، تضمین کننده گفته ایست و به نوع بحث و کشمکش نوزادی هستید که چز شیر قادر به خوردن چیزی نیست. به اداره میان آن دو خاصه می دهد. ۱۸ خدا نیز قسم خود را از این راه، به کافی رشد نگرده اید که بتوانید خوارکهای سنگین بخوردی. ۱۹ کسی آنانی که از او وعده کمک دریافت کرده بودند، اطمینان بخشد و که شیر می خورد، هنوز کودک است و درست را از نادرست تشخیص ایشان را خاطر جمung سازد که هرگز در وعده و اراده ااش تغییری نخواهد نمی دهد. ۲۰ خواک سنگین برای بالغان است که با تمرين مدام، داد. ۱۸ به این ترتیب، خدا به ما، هم وعده کمک داده است و هم در مورد آن قسم خوده است، پس ما می توانیم در خصوص این دو یاد گرفته اند چگونه نیک و بد را از هم تشخیص دهنند.

6 پس، باید از تعالیم ابتدایی درباره مسیح بگذریم و به سوی بلوغ در درک و فهم امور روحانی پیش برویم. یعنی تردید لازم نیست بار دیگر، به اهمیت بینایden توجه از اعمالی که مبنیه به مرگ می شوند، و به اینمان داشتن به خدا پردازیم. ۲ دیگر نیازی نیست بیش از این، درباره غسلها، دستگذاری ها، قیامت مردگان، و مجازات ابدی، شما را تعلیم دهیم. (aiōnios g166) ۳ و به خواست خدا، چنین خواهیم کرد تا به درک امور عمیقت برسمیم. ۴ زیرا آنانی که یک بار در اثر تاییدن نور الهی درخشان شدند، و طعم عطای آسمانی را چشیدند، و در روح القدس نصیبی یافتند، ۵ و نیکویی کلام خدا را چشیدند و

7 این ملکیصدیق، هم پادشاه سالیم بود و هم کاهن خدای تمام اینها از خدا روی برتابند، غیرممکن است بیوان ایشان را به توهه متعال. زمانی که ابراهیم چندین پادشاه را شکست داده بود و به بازگرداند. ایوان پسر خدا را بر دیگر برای خود مصلوب می کنند و در دیار خود بازمی گشت، ملکیصدیق به دیدن او رفت و او را برکت ملأ عام رسواش می سازند. ۷ زمینی که پس از باش بازنهای فراوان، داد. ۲ ابراهیم نیز از همه غنائم جنگی، به او دهیک داد. اما معنی محصولی نیکو برای کشاورزان به وجود می آورد، از خدا برکت خواهد نیخت «پادشاه عدالت» است، و بعد، «پادشاه

است. 2 عیسی به خدا که وی را به این مقام منصوب کرد، وفادار است، همان‌گونه که به ایشان اعلان شده بود، اما به ایشان هیچ بود، همان‌گونه که موسی در تمام امور خانه خدا وفادارانه خدمت سودی نرساند، چرا که در ایمان آنانی که اطاعت کردند، سهمی کرد. 3 اما عیسی، از عزت و جلالی به مرتب بیشتر از موسی نشدند. 3 فقط ما که ایمان داریم، می‌توانیم وارد آن آسایش شویم، برخوردار بود، همان‌طور که احترام سازنده خانه، بیشتر از خود خانه همان‌گونه که خدا فرموده است: «پس در خشم خود سوگند خوردم است. 4 در ضمن، هر خانه‌ای به دست کسی بنا می‌شود، اما فقط که به آسایش من هرگز راه نخواهد یافت.» با این حال، کارهای او خداست که آفرینشده همه چیز است. 5 موسی در تمام امور خانه خدا از زمان آبیشش جهان، پایان یافته بود. 4 زیرا در جایی در کتب با وفاداری خدمت کرد، اما او فقط یک خدمتگر بود؛ و اصولاً کار مقدس درباره روز هفتم چنین آمده که: «خدا در هفتمنی روز، از همه او بیشتر شهادت دادن درباره امروز بود که خدا می‌بایست بعدها در کار خود پیامرسد. 5 اما باز در آیات بالا می‌فرماید: «به آسایش من زمینه آنها سخن گوید. 6 اما مسیح در مقام «پسر» است که مسئول هرگز راه نخواهد یافت.» 6 بنابراین، مردم می‌توانند به آسایش خدا تمام خانه خداست. و این «خانه» مایماندان را هستیم، به شرطی راه بیابند، اما آنانی که قبلاً این خبر خوش را دریافت کرده بودند، به که شهامت خود را حفظ کنیم و در امیدی که در مسیح داریم، راسخ دلیل ناطق‌اعنی وارد نشدند. 7 از این روز، خدا فرست دیگری تعیین و استوار بمانیم. 7 به همین دلیل است که روح القدس به ما هشدار فرمود، و آن را «امروز» نامید. او این را مدت‌ها بعد، از زبان داؤود بیان داده، می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، 8 دل خود را کرده، فرمود: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، دل خود را سخت سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به هنگام سرکشی‌شان نکنید!»، که این گفتار خدا در سطح پالا نیز نقل قول شده است. 8 انجام دادند، و در بیان مرآ آزمایش کردند. 9 در آنجا، نیاکان شما، زیرا اگر پیش در زمان هدایت قوم اسرائیل به داخل سرزمین کنعن، صبر مرآ آزمایش و امتحان کردند، با اینکه چهل سال کارهای مرا موقوف شده بود که این آسایش را به ایشان بدهد، دیگر لازم نمی‌شد دیده بودند. 10 لذا از آن نسل به خشم آمد و گفتم: «دلشان پیوشه خدا مدت‌ها بعد، درباره روز دیگری برای اعطای آسایش سخن بگوید. از من برعی گردد و دیگر مرآ اطاعت نمی‌کنند.» 11 پس در خشم 9 پس برای قوم خدا آسایش روز شبات باقی می‌ماند. از این امر بی خود سوگند خوردم که به آسایش من هرگز راه نخواهد یافت.» 12 می‌بریم که فرضی برای استراحت و آرامش کامل، در محلی انتظار پس ای برادران و خواهران عزیز، مراقب باشید که از شما کسی دلی قوم خدا یعنی ما را می‌کشد. 10 زیرا همه آنان که وارد آسایش خدا گناهکار و بایمان نداشته باشد که او از خدای زنده دور سازد. شده‌اند، ایشان نیز از زحمات خود آسودند، همان‌گونه که خدا پس از 13 بلکه هر روز، مادام که هنوز «امروز» خوانده می‌شود، یکدیگر را انتقام کار آفرینش، پیامرسد. 11 پس ما نیز نهایت تلاش و کوشش خود تشویق نمایید، مبادا هیچ یک از شما فربیگاه را بخورد و دلش را بکشیم تا وارد آن آسایش خدا گردیم، مبادا مانند بني اسرائیل، در سخت گردد. 14 زیرا اگر تا به آخر وفادار بمانیم و مانند روزهای اثر نافرمانی از ورود به آن محروم شویم. 12 زیرا کلام خدا زنده و نخست ایمانمان، اعتماد خود را به خدا حفظ کنیم، آنگاه در جلال قدرتمند و بُرکت‌تر است از هر شمشیر دولیه و تیز، و چنان تافه که سیح سهیم خواهیم شد. 15 و این هشدار کتب مققس را فراموش حتی جان و روح، و مفاصل و مفر استخوان را از هم جدا می‌کند، و نکنید که می‌فرماید: «امروز اگر صدای خدا را می‌شنوید، دل خود را افکار و نیت‌های اعماق دل انسان را آشکار می‌سازد. 13 هر کجا سخت نکنید، همان کاری که نیاکان شما به هنگام سرکشی‌شان که باشیم، خدا تک تک ما را می‌شناسد؛ چشمان تبیین خدای زنده، انجام دادند.» 16 آیا می‌دانید آنانی که صدای خدا را شنیدند و همه ما را چنانکه هستیم می‌بیند. چری وجود ندارد که از نظر خدا سرکشی کردند، چه کسانی بودند؟ آیا همان کسانی بودند که به پنهان بمانند، و به اوست که باید سرانجام حساب پس بدھیم. 14 رهبری موسی، از سرزمین مصر بیرون آمدند؟ 17 آیا می‌دانید چه پس حال که کاهن اعظمی داریم که از آسمانها عبور کرده، یعنی کسانی برای مدت چهل سال، خدا را به خشم می‌آورند؟ مگر عیسی، پسر خدا، بیایید ایمانی را که اعتراض می‌کنیم، محکم نگاه همان اشخاص نبودند که گاه کردند و در نتیجه، جنازه‌ایشان داریم. 15 این کاهن اعظم از ضعفهای ما بی خبر نیست، زیرا او در بیان افتاد و از میان رفت؟ 18 و خدا درباره چه کسانی قسم خود در همین امور وسوسه شد، اما هرگز به زانو در نیامد و گناه خورد و گفت که هرگز داخل آسایش او نخواهد شد؟ مگر درباره نکرد. 16 پس بیایید با اطمینان به حضور تخت پر فیض خدا برویم تا همان اشخاص نبود که از او سرکشی کرده بودند؟ 19 پس مشاهده او رحمت خود را شامل حال ما سازد و به لطف خود، ما را به هنگام می‌کنیم که به دلیل بی‌ایمانی نتوانستند داخل شوند.

4 حال، با اینکه وعده خدا برای ورود به آسایش او هنوز به قوت 5 در دین یهود، هر کاهن اعظم از میان انسان‌ها انتخاب شده،

خود باقی است، باید از ترس بر خود بلزم، مبادا مشخص گردد که موصوب می‌گردد تا در امور الهی نماینده انسان‌ها باشد و هدایا و کسی از میان شما از دست یافتن به آن کوتاه آمده است. 2 زیرا قربانی‌ها برای گاه به خدا تقديری کنند. 2 چنین کاهن اعظمی قادر همان خبر خوش – یعنی ورود به آسایش او – به ما نیز اعلان شده است تا با افراد نادان و گمراه با ملایمت رفتار کنند، چرا که خودش

گوناگون و عطاپایی که روح القدس مطابق اراده خود می‌بخشد، صحت کلام ایشان را ثابت نمود. ۵ به یاد داشته باشید که خدا عالم آینده را که آن سخن می‌گوییم، زیر فرمان فرشتگان قرار نداده طریق پیامبران با نیاکان ما سخن گفت، ۲ اما در این ایام آخر، توسط پرسش با ما سخن گفت. خدا در واقع، اختیار همه چیز را گفته: «ایران چیست که تو به فکر ش باشی، و پسر انسان، که او را مورد لطف خود قرار دهی؟ ۷ تم مقام او را فقط اندکی پایین تر از فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی نهادی، ۸ و ۳ پسر خدا، منعکس کننده جلال خدا و مظہر کامل وجود است. او با کلام نیرومند خود تمام عالم هستی را اداره می‌کند. او به این جهان آمد تا جانش را فدا کند و ما را پاک ساخته، فرمان او، چیزی باقی نگذاشت که مطیع او نباشد. ولی تا به حال گذشته گناه‌آکود ما را محظوظ نماید؛ پس از آن، در بالاترین مکان حاضر نمی‌بینیم که همه چیز زیر فرمان انسان درآمده باشد؛ ۹ اما افتخار، یعنی به دست راست خدای متعال نشست. ۴ به این طبق، عیسی را می‌بینیم که اندک زمامی پایین تر از فرشتگان قرار گرفت و او از فرشته‌ها برتر گردید. نام او نیز گواه بر این برتی است: «پسر اکنون در اثر فدا کردن جان خود در راه ما، خدا تاج جلال و افتخار خدا!» این نامی است که خدای پدر به او داده، و از نام و لقب پیش خدا، عیسی به جای همه فرشته‌ها بالاتر است؛ ۵ زیرا خدا هرگز به هیچ‌یک از فرشتگان تمام مردم جهان، طعم مرگ را چشید. ۱۰ خدا، همان خدای نفروند: «تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام.» همچنین فرموده: «من پدر او خواهم بود، و او پسر من.» ۶ و هنگامی که بسیاری را وارد جلال سازد. از این رو، به جا و مناسب بود که باعث فرزند ارشد او به جهان می‌آمد، فرمود: «همه فرشتگان خدا او را پرسش نمایند!» ۷ خدا درباره فرشتگان می‌فرماید: «او فرشتگانش را همچون باد می‌فرستد، و خدمتگزاریش را مانند شعله‌های آتش.» ۸ اما درباره پرسش می‌فرماید: «ای خدا، سلطنت تو تا ابد برقرار همین علت، عیسی عار ندارد که ما را برادران خود پنچواند؛ ۱۲ چنانکه به خدا می‌گوید: «نام تو را به برادران و خواهران اعلام خواهم کرد، و در میان جماعت، تو را خواهم ستد.» ۱۳ و همچنین فرموده عدالت را دوست داری و از شوارت پیزاری؛ بنابراین، خدا، یعنی خدای تو، تو را بیش از هر کس دیگر به روغش شادمانی مسح کرده است: «من بر خدا توکل خواهم نمود.» ۱۴ یعنی: «من و فرزندانی که خدا به من داده است.» ۱۵ از آنجا که این فرزندان خدا، انسان زمین را نهادی، و آسمانها را به دست خود ساختی. ۱۱ آنها فانی شوند، اما تو باقی هستی. همه آنها همچون جامه کهنه، پرسیده به شکل انسان درآمد؛ زیرا فقط با انسان شدن می‌توانست جانش را در راه ما فدا کند و بمیرد، و با مرگ خود، قادر ایلیس را نایبود خواهند شد. ۱۲ مانند ردا آنها را در هم خواهی پیچید و همچون جامه کهنه به دور خواهی افکند. اما تو جاودانی هستی و برای تو سر هرگز پایانی وجود ندارد. ۱۳ خدا به هیچ‌یک از فرشتگانش نگفت: «به دست راست من بینشیں تا دشمنان را زیر پایت بیفکنم.» ۱۴ می‌دانیم که او برای کمک به فرشتگان نیامد، بلکه به این جهان آمد تا انسانهای را که از کسانی فرستاده می‌شوند که وارث نجات خواهند شد.

۱۷ به همین جهت لازم بود که او نیز از هر لحظه مانند برادران خود پس حال که بی‌بردیم عیسی مسیح دارای چه مقام والای گردد تا در حضور خدا، برای انسانها کاهن اعظمی دلسوز و وفادار است، باید به پیغام و کلامی که شنیده‌ایم، به دقت توجه نماییم، پاشد و به هنگام کفاره گاهان، بعونده در همان حال که نسبت به میادا ایمان خود را از دست بدھیم. ۲ زیرا اگر پیغام و کلامی که انسان رحیم و کریم می‌پاشد، نسبت به خدا نیز وفادار بماند. ۱۸ زیرا بوسیله فرشتگان آورده شد، دارای اعتبار و لازم‌الاجرا بود، و هر که از آنجا که او خود عذاب دید و وسوسه شد، قادر است درد انسان را آن تخلص و نافرمانی می‌کرد، به حق مجازات می‌شد، ۳ چگونه به هنگام عذاب و وسوسه درک کد و به کمک او بشتابد.

امکان دارد که ما از مجازات بگریزیم، اگر نسبت به چنین نجات عظیمی بی‌اعتنای باشیم؟ زیرا این مؤذه را ابتدا عیسای خداوند اعلام ۳ پس ای برادران و خواهران عزیز، ای جدادشگان و بزرگ‌دگان نمود، و بعد کسانی که آن را از دهان او شنیدند، آن را برای ما خدا که برای رسیدن به آسمان دعوت شده‌اید، بیاید به عیسی تائید کردندا. ۴ خدا نیز با نشانه‌ها، کارهای شگفت‌انگیز، معجزات بیندیشیم، به کسی که اعتراف می‌کیم رسول خدا و کاهن اعظم ما

فلیمون

1

آماده کن، زیرا امیدوارم که خدا دعای شما را مستجاب فرموده، اجازه دهد که بپروردی نزد شما آیم. 23 همندانی من لایافراس، که او نیز به

سبب اعلام پیغام انجیل عیسی مسیح زندانی است، سلام می‌رساند. 24 همچین همکاران من، مقدس، آرستاخوس، دیماس و لوقا سلام می‌رسانند. 25 فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح شما باد.

این نامه را به فلیمون، دوست گرامی و همکار عزیز ما می‌نویسم، 2 و نیز به خواهر ما آپقیه، و به همسنگرمان، آرخیپوس، و به کلیساپی

که در خانهات تشکیل می‌شود. 3 از پدرمان، خدا، و خداوندان،

عیسی مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستم. 4 فلیمون عزیز، هر بار که برای تو دعا می‌کنم، ابتدا خدا را برای وجود تو شکر می‌کنم، 5 زیرا از دیگران می‌شوم که چه ایمان استواری به عیسی

خداوند داری، و چه محبتی در حق همه مقدسان، یعنی در حق ایمانداران انجام می‌دهی. 6 دعا می‌کنم که ایمان و اعتمادی را که

به خداوند داری، با دیگران در میان بگذاری، تا ایشان نیز تحت تأثیر

قرار گیرند و بیینند که چه نیکوبی‌ها و موهابی از عیسی مسیح نصیب تو شده است. 7 من خودم از محبت تو ای برادر، شادی و تسلی

پیدا کرده‌ام، زیرا مهربانی تو دلهای ایمانداران را تازه کرده است. 8 از

این رو، گرچه در مسیح حق دارم جسارت کنم و به تو دستور دهم تا آنچه را که درست است انجام دهی، 9 اما بر اساس محبت، ترجیح

می‌دهم آن را به شکل خواهش مطرح کنم. بله، من، پولس پیر، که اکنون به خاطر خدمت به مسیح عیسی زندانی نیز شده‌ام، 10 از تو

استدعا می‌کنم که با فرزندم، اُنیسیموس که در زمان حبس خود، پدر ایمانی او شدم، مهربان باشی. 11 اُنیسیموس (با اینکه معنی نامش

«مفید» است) در گذشته برای تو مفید نبوده است، اما اکنون چه برای تو و چه برای من مفید است. 12 حال که او را نزد تو باز

می‌گردانم، درست مانند این است که قلب خود را می‌فرستم. 13 من خواستم او را نزد خود نگاه دارم، تا در این مدتی که به سبب اعلام

پیغام انجیل در زندان به سر می‌برم، به جای تو مرا کمک کند. 14 اما نخواستم بدون موافقت تو این کار را انجام دهم تا نیکوکاری تو از

روی اجار نباشد، بلکه از روی میل و اختیار. 15 شاید او به این دلیل برای مدتی کوتاه از تو جدا شد تا برای همیشه نزد تو بازگردد،

اما نه دیگر به عنوان غلام و برده، بلکه برتر از

غلام، به عنوان برادری عزیز. او برای من بسیار عزیز است، اما برای تو عزیزتر، هم به عنوان یک همیوع و هم به عنوان برادر در خداوند. 17

اگر واقعاً مرا دوست خود می‌دانی، به همان صورت که از من استقبال می‌کردمی، از او نیز استقبال کن و او را پندر. 18 اگر هم پیش از

این ضرری به تو رسانده یا چیزی به تو بدھکار باشد، آن را به حساب من بگذار. 19 من، پولس، این را به دست خودم می‌نویسم که آن را

پس خواهم داد. البته لازم به یادآوری نیست که تو خودت جانت را به من مدیونی. 20 بله، برادر عزیزم، این محبت را در حق من انجام

ده، تا دل خسته من شاد شود و مسیح را سپاس گویم. 21 این نامه را برایت می‌نویسم، چون یقین دارم که هر چه از تو تقاضا کنم، حتی بیشتر از آن را انجام خواهی داد. 22 در ضمن، اتفاقی نیز برای من

است، پخشید. ۶ در اثر کاری که نجات‌دهنده ما عیسی مسیح انجام داد، خدا روح القدس را به فراوانی به ما عطا فرمود، ۷ تا به فضی او، بی‌گناه به شمار بیاییم، و اطمینان داشته باشیم که زندگی ابدی را به ارت خواهیم برد. (aiōnios g166) ۸ این مطالب همه درست و صحیح می‌باشند. از این رو، می‌خواهم آنها را با تأکید به ایمانداران یادآوری کنی، تا ایشان همواره به انجام اعمال نیکو پردازند، زیرا این امور برای همه انسانها خوب و مفید است. ۹ خود را درگیر مناقشات احمقانه و نسبت‌نامه‌ها و جزّ و بحث بر سر شریعت مسااز، زیرا ابی فایده هستند و دردی را نیز دوا نمی‌کنند. ۱۰ اگر کسی باعث ایجاد تفرقه و جدایی شود، یکی دو بار به او هشدار بدهد. پس از آن دیگر کاری با او نداشته باش، ۱۱ زیرا می‌دانی که چنین شخصی گمراه است و غوطه‌ور در گناه، و گناهان خودش او را محکوم می‌سازد. ۱۲ در نظر دارم آرتمیاس یا تیخیکوس را نزد تو بفرستم. هرگاه یکی از این دو به آنچا رسید، هر چه زودتر به نیکوپلیس نزد من بیا، زیرا تصمیم دارم زمستان را در آنچا بگذرانم. ۱۳ تا حد امکان به زیباس و اپلس کمک کن تا به سفر خود ادامه دهد، و هر چه احتیاج دارند برای ایشان تدارک بین؛ ۱۴ تا به این ترتیب اعضای کلیساهای ما یاد بگیرند که در رفع نیازهای ضروری و انجام کارهای نیک کوشنا باشند و زندگی خود را بی‌شمر سپری نکنند. ۱۵ همه کسانی که نزد من هستند به تو سلام می‌رسانند. تو نیز به ایمانداران آنچا که ما را دوست می‌دارند، سلام برسان. فيض خداوند با همه شما باد.

اما تو روش صحیح زندگی مسیحی را تعلیم ده. ۲ به مردان

سالخورده تعیلم ده که باوقار و متین و خوبشتردار بوده، ایمانی صحیح

این نامه از طرف پولس، غلام خدا و رسول عیسی مسیح داشته باشد، و هر کاری را از روی محبت و صبر انجام دهد. ۳ به است. من فرستاده شده‌ام تا ایمان برگزیدگان خدا را تقویت کنم و به زنان سالخورده نیز بیاموز که در زندگی و رفتار خود باقور باشند، ایشان تعیلم دهم تا حقیقتی را بشناسند که به آنها نشان می‌دهد غیبت نکنند، اسیر شراب نبوده، آنچه را که نیکوست، به دیگران چگونه زندگی خدابسندانهای داشته باشند. ۴ این حقیقت به ایشان تعیلم دهند، ۵ تا بتوانند به زنان جوانتر بیاموزند که چگونه شوهر و اطمینان می‌بخشد که از حیات جاودیان برخورداراند، حیاتی که فرزندان خود را دوست بدارند، ۶ عاقل و پاک‌دان باشند، و کدبانوی خدایی که دروغ نمی‌گوید، از ازل و عده‌را داده بود، **(aiōnios)** شایسته و همسری مطیع برای شوهر خود باشند، تا کسی بهانه‌ای

g166 ۷ و اکنون، درست در زمان مقرر، آن را از طریق موعظه‌ای که برای بدگویی از کلام خدا نیاید. ۸ همچنین، جوانان را نصیحت کن

به دستور نجات‌دهنده‌ما خدا به من سپرده شده، آشکار ساخته تا پرهیزگار و خرداندیش باشند. ۹ تو خود نیز باید با انجام هر کار

است. ۱۰ این نامه را به تیتوس، فرزند راستیم در ایمان مشترک‌مان، نیکی، برای ایشان نموده باشی؛ در تعیلم خود، اخلاص و جدیت به

می‌نویسم: از پدرمان خدا و نجات‌دهنده‌مان، مسیح عیسی، برای تو خرج بده. ۱۱ سختان نیز باید مطلقی و معقول باشد، تا کسانی که

خواستار فیض و آرامش هستند. ۱۲ تو را به این سبب در جزیره کریت با تو مخالفت می‌کنند، چون فرصل بد گفتن از ما نیابند، خجل

گذاشتم تا به هر آنچه که ناتمام مانده، نظم و ترتیب بپخشی، و در شوند. ۱۳ غلامان را نصیحت کن که از دستورهای ارباب خود اطاعت

هر شهر، مطابق رہنمودهایی که به تو دادم، مشایخی تعیین کنند. ۱۴ کنند و بکوشند تا در هر امری رضایت خاطر ایشان را فراهم سازند؛

زندگی شیخ باید بدون عیب باشد، او باید شوهری وفادار برای یگانه در مقابل گفته‌های ارباب خود نیز جواب پس ندهند؛ ۱۵ یادآوری کن

همسر خود باشد، و فرزندانش نیز با ایمان باشند و کسی نتواند ایشان که از ایشان دردی نکنند، بلکه در عمل نشان دهد که از هر جهت

را به چشم ولگرد و یاغی نگاه کند. ۱۶ چرا که شیخ مسئول اداره کار قابل اعتماد هستند، به گونه‌ای که تعیلم درباره خدا و نجات‌دهنده ما

خدا است و از این رو باید زندگی بدون عیب داشته باشد؛ همچنین را از هر حیث، جذاب و گیرا سازند. ۱۷ زیرا فیض خدا ظاهر شده

نایابی بی‌ادب و تندخوا، مشروطخوار و اهل نزاع باشد. در زمینه امور است، فیضی که سرجشمه نجات برای همه مردم است، ۱۸ و به

مالی نیز باید از نادرستی و تقلب دوری کند، ۱۹ و نیز باید مهمان‌نواز ما می‌آموزد که از زندگی بی‌بند و بار و خوشگذرانی‌های گناه‌آلود

و دوستدار اعمال خیر باشد. او باید شخصی روش‌بنین، منصف، دست بکشیم و زندگی پاک و خدابسندانهای در این دنیا داشته

پاک و خوبشتردار باشد. ۲۰ باید به حقایقی که آموخته است، ایمان و پاشرم. **(aiōn)** ۲۱ اگر چنین زندگی کنیم، می‌توانیم با امید و

اعتقادی راسخ داشته باشد، تا بتواند آنها را به دیگران تعیلم دهد و به اشتیاق، منتظر روز مبارکی باشیم که در آن، خدای پرگ و نجات

کسانی که با آنها مخالفت می‌کنند، نشان دهد که در اشیابند. ۲۲ دهندeman عیسی مسیح باشکوه و جلال ظاهر می‌شود. ۲۳ او جان

زیرا اشخاص سرکش و نافرمان بسیارند، خصوصاً در میان آن دسته از خود را در راه گناهان ما فدا ساخت تا ما را از هر شرارتی رهایی

مسيحيان يهودي نژاد که معتقدند مسيحيان نیز باید حکام دین يهود را بخشد، و ما را ظاهر سازد، و از ما قومی پدید آورد که به شکلی

اجرا کنند. اما سخنان ایشان پوج و گمراه کننده است. ۲۴ پس باید خاص متعلق به او بوده، عمیقاً مشتاق انجام اعمال نیک باشد. ۲۵

دهان ایشان را بست، زیرا خاتواده‌های بسیاری، در اثر سخنان آنان از این حقیقت را تعیلم ده و مؤمنین را به انجام آنها تشویق کن. هرگاه

راه راست منحرف شده‌اند. این معلمین گمراه که چنین تعالیمی لازم دیدی، با قدرت و اختیار کامل ایشان را توبیخ و اصلاح نما.

می‌دهند، فقط به فکر کسب منافع مادی می‌باشند. ۲۶ حتی یکی اجازه نده کسی سخنان تو را خوار بشمارد.

از خود ایشان که ادعای پیغمبری هم می‌کند، درباره آنان گفته است:

3 به ایمانداران یادآوری کن که فرمانروایان و مقامات حکومتی را «اهالی کریت، همه دروغگوید؛ مانند حیوانات تبلیه استند که فقط

برای شکم زندگی می‌کنند.» ۲۷ گفته‌ای درست است. بنا بر این، لازم است به مسیحیان کریت خلیل حکم کنی تا در ایمان و

اعقاد خود قوی باشند؛ ۲۸ و اجازه نده به افسانه‌های يهود و سخنان فروتنی واقعی را به همه نشان دهند. ۲۹ ما نیز زمانی نادان و یاغی و

مردمانی که از راستی منحرف شده‌اند، گوش فرا دهند. ۳۰ کسی که دلش پاک است، همه چیز برایش پاک است؛ اما کسی که دلی

اما زمانی رسید که مهربانی و لطف نجات‌دهنده ما خدا آشکار شد، سیاه دارد و بی ایمان است، هیچ چیز برایش پاک نیست، زیرا هم

فکرش فاسد و آگوذه است و هم وجودنش. ۳۱ این گونه انسانها ادعا می‌کنند که خدا را می‌شناسند، اما با کردارشان او را انکار می‌کنند.

با شستن گناهانمان، تولدی نو و زندگی‌ای تازه که از روح القدس آنها نفرت انگیز و یاغی‌اند و به درد هیچ کار خوبی نمی‌خورند.

امیدوارم خدا این خطای را به حساب ایشان نگذارد. **۱۷** اما خداوند خودش مرا پاری نمود و فرصت داد تا با دلیری پیغام نجاتبخش انجل را به گوش همه قومهای دنیا برسانم. او مرا از مرگ حتمی نجات داد **۱۸** بله، خداوند مرا از هر اتفاق و نگذشت طمعه شیران بشوم. **۱۹** بله، خداوند مرا از هر اتفاق بدی حفظ خواهد کرد و سلامت به ملکوت آسمانی خود خواهد رساند. جلال تا ابد از آن خداوند باد. آمين. **۲۰** *(aiōn g165)*

سلام مرا به پریسکیلا و آکیلا برسان، همچنین به کسانی که در خانه اُنسیفروروس هستند. **۲۱** اراستوس در قریس ماند؛ تروفموس را نیز که بیمار بود، در میلیتوس ترک کرد و آمد. **۲۲** سعی کن قبل از زمستان اینجا باشی. یوبیلوس، پودنس و لینوس، کلادیا و همه برادران سلام می‌رسانند. **۲۳** عیسی مسیح خداوند با روح تو باد. فیض خداوند با شما باد.

ثروتمند، همه نوع ظرف وجود دارد، از ظروف طلا و نقره گرفته تا شده، بسیاری را فریب خواهد داد و خود نیز فریب شیطان را خواهدنداشت. از ظرفهای گرانها برای مصارف عالی استفاده خورد. **۱۴** اما تو باید به آنچه آموختی، ایمان راسخ داشته باشی. تو می شود، و از ظرفهای ارزان برای مصارف عادی. **۲۱** اگر کسی خود به صحت و درستی آنها اطمینان داری زیرا می دانی که آنها را از افراد را از گناه دور نگاه دارد، مانند ظرف گرانها خواهد بود و مسیح برای قابل اعتمادی آموخته ای؛ **۱۵** خودت نیز از کودکی کتب مقدس را هدفهای عالی، او را به کار خواهد گرفت. **۲۲** از هر آنچه شهوات فرا گرفتای، این کتابها به تو حکمت پخشیده اند تا بدانی که دست جوانی را برمی انگیزد، بگزین، و با کسانی که با دلی پاک، خداوند را یافتن به نجات، از راه ایمان به عیسی مسیح امکان پذیر است. **۱۶** می خوانند، در بی عدالت، ایمان، محبت و صلح و صفا باش. **۲۳** در واقع، تمام کتب مقدس الهام خداست و سودمند است تا حقیقت باز تکرار می کنم: خود را درگیر بحث های پوج و بی معنی نکن، چون را به ما تعلیم دهد، و آنچه را که در زندگی ما تادرست است، به ما این گونه بحث ها باعث خشم و نزع می گردد. **۲۴** مرد خدا نباید تذکر دهد. همچنین وقتی راه را به اشتباه می پیماییم، ما را اصلاح اهل مجادله و دعوا باشد، بلکه باید با صبر و ملایمیت، کسانی را می کنند و آنچه را که درست است، به ما تعلیم می دهد. **۱۷** خدا که در اشتباخت، به راه راست هدایت کند. **۲۵** مخالفان را باید با بوسیله کلامش مرا از هر جهت آماده و مجهز می سازد تا به همه ملایم و نرم خوبی راهنمایی نماید، به این امید که خدا به ایشان نیکی نمایم.

توبه عنایت فرماید تا به شناخت حقیقت برسند، **۲۶** و به سر عقل **۴** در حضور خدا و عیسی مسیح که روزی زندگان و مردگان را بیابند و از دام ابیلیس که ایشان را اسیر خود ساخته تا اراده اش را به داوری خواهد فرمود، تو را مکلف می سازم که **۲** کلام را موعظه کنم. انجام برسانند، رهایی یابند.

۳ اما این را نیز باید بدانی که در روزهای آخر، زمانهای بسیار ایمانداران را تعلیم بده و آنها را اصلاح و توبیغ و تشویق کن. **۳** زیرا دشواری روی خواهد داد، **۲** زیرا مردمان، خودمحور، پولدوست، زمانی خواهد رسید که مردم، دیگر به حقیقت گوش فرا نخواهدنداشت، متکبر، بدزیان، ناطیع نسبت به والدین، و ناسپاس بوده، داد، بلکه به سراغ معلمینی خواهد رفت که مطابق میلشان سخن هیچ چیز را مقدس نخواهد شمرد. **۳** همچنین فاقد محبت، می گویند. **۴** ایشان توجهی به پیغام راستین کلام خدا نخواهند نمود، این گذشت، تهمت زن، نایپریگار، خشن و متنفر از نیکوی خواهند بلکه کورکرانه به دنبال افسانه های گمراه کنده خواهد رفت. **۵** اما **۴** در آن زمان، خیانت در دوستی امری عادی به نظر خواهد تور در همه شرایط استوار بایست، و از حسمت دیدن در راه خداوند آمد. انسانها لذت را بیشتر از خدا دوست خواهند داشت؛ **۵** به نترس. مردم را به سوی مسیح هدایت کن و وظایف خود را کامل ظاهر افرادی دیندار خواهند بود، اما قدرت آن را انکار خواهند کرد. انجام بده. **۶** زیرا اکنون مانند هدیه ریختنی، در حال ریخته شدن تو را با این قبیل افراد کاری نباشد. **۶** این گونه افراد هستند که با و زمان رحلت من فرا رسیده است. **۷** در جنگ نیکو چندگیدها، هزاران نیرنگ به خانه های مردم راه بیدا می کنند و با زنان کم عقل و مسابقه را به پایان رسانده ام، و خدمت خود را با وفاداری انجام که گذشته گناه آلویدی داشته اند، طرح دوستی می ریند و تعالیم غلط داده ام. **۸** حال، تاجی در آسمان انتظار مرا می کشد، تاجی که خود را به خود را به خودر ایشان می دهند. **۷** چنین زنان همواره کسانی را که خداوند ما مسیح، آن داور عادل، در روز بازگشت خود به من خواهد تعالیم جدیدی می آورند، پیروی می کنند، اما هرگز به شناخت حقیقت داد؛ اما هنر فقه به من، بلکه به تمام کسانی که با زندگی شان نشان دست نمی یابند. **۸** همان گونه که بیس و بیمیس با موسی مخالفت می دهند که مشتاقانه منتظر بازگشت او هستند. **۹** سعی کن هر می کرندند، این معلمین نیز با حقیقت و راستی مخالفت می کنند؛ چه زودتر نزد من بیایی، **۱۰** زیرا دیماش مرا ترک کرده است؛ او به ایشان افکاری آلوه و فاسد دارند و از ایمان برگشته اند. **۹** اما همیشه خاطر علاق و دلستگی هایش به غلطیه و تیتوس به دلماتیه رفته اینپر نخواهد ماند، و یک روز گمراهی و نادانی شان بر همه آشکار است. در ضمن کویسکیس به غلطیه و تیتوس به دلماتیه رفته خواهد گردید، چنانکه نادانی بیس و بیمیس آشکار شد. **۱۰** اما تو، **۱۱** فقط لوقا پیش من است. هرگاه آمدی، مرقس را تیموتاؤس، خود می دانی که من چه تعلیم می دهم، چگونه زندگی نیز با خود بیاور، زیرا به کمک او احتیاج دارم. **۱۲** تیخیکوس هم می کنم، و هدف من در زندگی چیست، تو از ایمان و صبر و محبت دیگر اینجا نیست چون او را به افسوس فرستادم. **۱۳** وقتی می آینی، و بردباری من آگاهم؛ **۱۱** و شاهد زحمات و رنجهایی که در راه فراموش نکن ردای مرا که در شهر تروا آس نزد کارپیوس گذاشت، اعلام پیغام انجیل کشیدم هستی؛ و به یاد داری که در انطاکیه، قونیه همراه بیاوری. در ضمن، کتابها، بخصوص اوراق پوستی را نیز بیاور. و لسته با چه ساختهای و رنجهایی مواجه شدم. اما خداوند مرا از همه **۱۴** اسکندر مسکر به من بسیار بدبود کرد؛ خداوند خودش او را تنبیه این خطرات نجات داد. **۱۲** در واقع، همه آنانی که می خواهند کنند. **۱۵** تو نیز خود را از او دور نگاه دار، چون او با گفته های ما به مطابق اراده خدا زندگی کنند، از دشمنان مسیح عیسی رنج و آزار مخالفت برخاسته است. **۱۶** در نخستین جلسه دادگاه، هیچ کس خواهند دید. **۱۳** اما افراد نادرست و علمای دروغین، روزیه روز بدتر برای کمک به من، در جلسه حضور نیافت؛ همه مرا ترک کردند.

دوم تیموتاووس

1

نداشت، ۱۷ بلکه به محض رسیدن به روم، همه جا به دنبال من گشته تا اینکه مرا پیدا کرد. ۱۸ خداوند در روز بازگشت مسیح بر او رفتاده عیسی مسیح می‌باشد. من مأموریت یافتم که این وعده خدا را در همه جا اعلام کنم که هر که به مسیح ایمان آورد، زندگی جاوده خواهد یافت.

۲ این نامه را به فرزند عزیزم، تیموتاوس می‌نویسم. از خدای پدر و خداوندمان عیسی مسیح، خواستار فیض و رحمت و آرامش برای تو می‌باشم. ۳ وقتی پیوسته، شب و روز تو را در دعاهای شنیده‌ای، به افراد قابل اعتماد سپار تا ایشان نیز بخواند آنها را به دیگران تعلیم دهنند. ۴ همچون سرباز خوب عیسی مسیح، به سهم خود در زحمات شریک باش. ۵ سربازان خود را درگیر امور زندگی مانند نیاکان خدمت می‌کنم. ۶ نعی دانی چقدر مشتاق دیدارت هستم و تا چه حد از دیدن مجده تو شاد خواهم شد، زیرا همیشه اشکهای را که به هنگام وداع می‌ریختی، به یاد دارم. ۷ هیچگاه از یاد نمی‌برم چه ایمان خالصی به خداوند داشتی، درست مانند مادرت یونیکی و مادر پرگل ولیزیر؛ و اطمینان دارم که حالا نیز ایمانات به همان اندازه مستحکم است. ۸ به همین جهت، می‌خواهم یادآوری کنم که آن عطای خدا را که در توست شعلهور سازی، همان عطا علی که خدا به هنگام دعا و با دستگذاری من بر تو، در وجود تو قرار داد. ۹ زیرا آن روحی که خدا به ما بخشیده، نه روح ترس، بلکه روح قوت و محبت و اضباط است. ۱۰ هرگز از شهادت دادن به دیگران درباره خداوندمان عار نداشته باش؛ بلکه با اینکا به قدرتی که خدا به تو او در زندانم عار نداشته باش، در ضمن، از نیز که به خاطر زجیر یکشند. ۱۱ اما من حاضر در راه برگردیگان خدا بیش از اینها حرمت بینم تا ایشان نیز نجات و جلال جاودانی را از عیسی مسیح بیانند. ۱۲ این گفته‌های است قابل اعتماد که: اگر این خداست که ما را نجات داد و برای زندگی مقدس بگریبد، نه به دلیل لیاقت ما، بلکه به سبب اینکه پیش از افرينش جهان اراده فرموده بود پیش خود را به موسیله عیسی مسیح به ما نشان دهد. (aiōnios g166) ۱۳ اگر بی وفا شویم، او وفادار خواهد بود، چرا که نمی‌تواند منکر ذات خود گردد. ۱۴ این حقایق را به اعضای کلیسا خود بیادآوری نمایم، و به نام خداوند به ایشان حکم کن که بر ما را انکار خواهد کرد. ۱۵ اگر بی وفا شویم، او وفادار خواهد بود، چرا که در توان داری، بکوش تا مورد اشکار شده است؛ او قدرت مرگ را در هم شکست، و به ما راه ورود به زندگی جاوده را نشان داد که همانا ایمان آوردن به پیغام انجیل این زندان در سر می‌برم، زیرا می‌دانم به چه کسی ایمان آورده و برگردیده تا رسول و فرستاده او باشem. ۱۶ به همین دلیل است که در این زندان متهم زحمات هستم، اما شرمگین نیستم که مانند یک مجرم در زندان به سر می‌برم، زیرا می‌دانم به چه کسی ایمان آورده و ناپسند دوری کن، زیرا انسان را از خدا دور می‌سازد. ۱۷ در این اعتماد کرده‌ام، و یقین دارم که او می‌تواند امامت را روز بازگشت خود محفوظ نگاه دارد. ۱۸ به سختان و تعالیم صحیحی که از من شنیدی، محکم بچسب و از آنها سرمشق بگیر، بخصوص از ایمان و محبتی که عیسی مسیح می‌بخشد. ۱۹ آن امانت نیکو، یعنی عطای الهی را به کمک روح القدس که در وجود تو ساکن است، حفظ کن. ۲۰ همان طور که می‌دانی، تمام مسیحیانی که از ایالت آسیا به اینجا آمده بودند، مرا به حال خود گذاشته و رفهاند؛ حتی فیجیوس و که بر روی آن، این دو جمله نوشته شده است: «خداوند کسانی را همچون نیز مرا ترک گفته‌اند. ۲۱ خداوند ایسیفورووس و خانوارده او را مورد لطف و رحمت خود قرار دهد، زیرا بارها به دیدن من آمد و باعث دلگرمی و شادی من گردید. او هیچگاه از زندانی بودن من عار

علم و دانش می‌زنند. **21** بعضی از این دسته افراد، در اثر همین بحث‌ها، ایمانشان را از دست داده‌اند. فیض خداوند با تو باد.

کرده است؛ چنین شخصی از یک کافر هم پستتر است. **۹** فقط خدمت می‌کنند. این نکات را به ایمانداران تعلیم بده و ایشان را بیوه‌زنی را برای دریافت حمایت از کلیسا ثبت نام کن که سئش بالای تشویق نما تا آنها را اجرا کنند. **۳** اگر کسی تعیلم دیگری بدند و با شصت سال بوده، و به شوهرش که فوت کرده، وفادار بوده باشد. آموزش‌های درست خداوند ما، عیسی مسیح، و با تعالیم دیندارانه **۱۰** چنین بیوه‌زنان باید کارهای نیکو انجام داده باشند نظری تربیت موافق نباشد، **۴** چنین شخصی پر از تکری شده و فاقد درک و فهم فرزندان، میهمان‌نوایی از غریبیه‌ها، شستن پاها می‌مقسان، کمک به است، و علاقه‌های ناسالم به مجادلات و نزعاعها درباره مفهوم کلمات رنج‌دیدگان، و همچنین خوبیشون را به انجام هر نوع کار نیک وقف دارد، چیزی که منجر می‌گردد به حسادت، مشاجرات، گفتگوهای نموده باشند. **۱۱** بیوه‌های جوانتر از این را جزو این گروه پنپیر، زیرا بدخواهانه، بدگمانی‌های ش Sarasat-Bar، **۵** و اصطکاک‌های دائمی میان وقتی امیال جسمانی‌شان بر تعهدی که به مسیح سپرده‌اند، چیزه افرادی که ذهنی فاسد دارند، و گمان گردد، می‌خواهند بار دیگر ازدواج کنند. **۱۲** به این ترتیب، به سبب می‌برند که دینداری و سبله‌ای است برای کسب منافع مالی! **۶** اما شکستن پیمان اولشان با مسیح، مورد محکومیت قرار می‌گیرند. **۱۳** دینداری بهمراه قانع بودن، ثروت عظیمی است. **۷** ما چیزی با خود از این گذشته، بیوه‌جان ممکن است به بیکاری و تنبیلی عادت به این دنیاوردهایم و چیزی نیز نخواهیم برد. **۸** پس اگر خوارک و کند، و خانه به خانه بگردد و در مرد این و آن به بدگویی بپدارد و پوشاش کافی داریم، باید قانع و راضی باشیم. **۹** زیرا آنانی که به در کار دیگران فضولی کرده، بیوه‌های گویی نمایند. **۱۰** پس به نظر دنبال ثروت‌اندوزی می‌دوند، دیر یا زود دست به کارهای نادرست من، بهتر است که بیوه‌های جوان ازدواج کنند و بچه‌دار شوند و به می‌زنند؛ این کارها به خود ایشان صدمه زده، فکرشن را فاسد می‌کند خانه‌داری پیرازاند، تا کسی نتواند از کلیسا عیب و ایرادی بگیرد. و آنها را به تباہی و نابودی می‌کشد. **۱۰** **۱۱** زیرا عشق به ثروت، **۱۵** زیرا چنانکه پیداست، عده‌ای از بیوه‌ها از کلیسا روگردان شده، ریشه اندواع شرارت‌هast. بعضی‌ها که در آزوی ثروت بوده‌اند، از شیطان را پیروی می‌کنند. **۱۶** بار دیگر یادآوری می‌کنم که خوبیشان ایمان روگردان شده، خود را گرفتار اندواع دردها کرده‌اند. **۱۱** ای هر بیوه‌زن باشد خرج او را بدهند و این بار را بر دوش کلیسا نگذارند، تیموتاوس، تو مرد خدای! از این کارهای زشت بگزیر، و راستی و تا کلیسا بتواند از بیوه‌زنی نگهداری کند که پرستی کسی را ندارند. تقوا را پیشنه خود ساز؛ به خدا اعتماد کن؛ انسان‌ها را محبت نمایند. **۱۷** مشایخی که امور کلیسا را خوب اداره می‌کنند، سزاوار احترام و صور و مهربان باش. **۱۲** در جنگ نیکوی ایمان به خوبی بچنگ و دستمزدی کافی هستند، بهخصوص آنانی که در کار معوظه و تعیلم به دست آور آن زندگی جاوید را که خدا تو را به آن فراخواند، آن کلام خدا را محبت نمایند. **۱۸** زیرا در کتب مقدس آمده: «دهان هنگام که در حضور گواهان بسیار، اعتراف نیکو کرده. aiōnios گاوی را که خرم می‌کوبد، نند و بگذار به هنگام کار، از خرمت **۱۳** در حضور خدایی که به همه زندگی می‌بخشد، و در بخورد.» و در جای دیگر نیز می‌فرماید: «زیرا کارگر مستحق مزد حضور مسیح عیسی که با دلیری در برایر پیتیوس پلاٹوس شهادت خویش است.» **۱۹** اگر بر یکی از مشایخ انتهامی وارد شود، آن را داد، به تو مفارش می‌کنم **۱۴** که تمامی اوامر خدا را انجام دهی، تا پنذیر مگر آنکه دو یا سه نفر شاهد، آن را تأیید کنند. **۲۰** اگر ثابت کسی نتواند از حال تا بازگشت خداوند ما عیسی مسیح، عیسی در تو شد که گاهه کرده است، باید او را در حضور همه توبیخ کنی تو باید بپاید؛ **۱۵** زیرا خدای مبارک که تنها قادر متعال و شاه شاهان و سورور دیگران درس عترتی باشد. **۲۱** در حضور خدا و عیسی مسیح و سوروان است، در زمان معین مسیح را خواهد فستاد. **۲۰** تنها اوسط فرشتگان مقائیس، تو را قسم می‌دهم که این دستورها را بدون طغیاری که فنانپذیر است، و در نوری سکونت دارد که کسی را پارای نزدیک اجرا کنی و تعیضی میان افراد قائل نگردد. **۲۲** در نهادن دستهایش شدن به آن نیست، و هیچ بشری او را ندیده و نخواهد دید. عزت و مظنوی انتصاب افراد براي خدمت کلیسا شتاب نکن. در گناهان قدرت تا به ابد بر او باد. آمین. **۱۷** به کسانی که دیگران شرک نشو. خود را پاک و مقدس نگاه دار. **۲۳** خوب است در این دنیا ثروتی دارند بگو که مغروف نشوند و به آن امید نبندند چون که به جز آب، گاهی نیز براي ناراحتی معده‌ات، کمی شراب بپوشی، دیر یا زود از بین خواهد رفت، بلکه امیدشان به خدا باشد که هر چه زیرا اغلب بیمار می‌شود. **۲۴** گناهان برخی آشکار است و آنها لازم داریم سخاوتمندانه برای ما فراهم می‌سازد تا از آنها لذت ببریم. را به داروی می‌بریم. اما گناهان برخی دیگر در آینده دیله خواهد شد. **۱۸** به ایشان بگو دارایی خود را در راه خیر صرف **۲۵** به همین ترتیب، اعمال نیک و شریف برخی بر همه واضح کنند و در نیکوکاری ثروتمند باشند؛ با شادی به محتاجان کمک است، و حتی اگر هم فعله آشکار نباشد، روزی آشکار خواهد شد. نمایند، و همیشه آماده باشند تا از ثروتی که خدا به ایشان عطا کرده است، به دیگران نفعی برسانند. **۱۹** با این کارهای نیک، ایشان همه غلامان مسیحی باید با ایشان خود در کمال احترام رفتار گنجی واقعی برای خود ذخیره می‌کنند که بنیان خوبی برای آینده کنند تا مردم نام خدا و تعیلم او را بد نگویند. **۲۰** اگر اریاب هم است، تا آن حیاتی را به دست آورند که زندگی واقعی است. **۲۰** ای مسیحی باشد، نمایند از او سوءاستفاده نمایند و از زیر کار شانه خالی تیموتاوس، آنچه را که خدا به تو به امامت سپرده است، حفظ کن. کنند، بلکه برعکس باید بهتر کار کنند، چون به یک برادر مسیحی خود را درگیر بحث‌های بیوه‌های نکن، بهخصوص با کسانی که دم از

شهر وفادار یک زن، اهل اعتدال و ملایمت، خویشتندار، محترم، که خدا آفریده، خوب است و باید با شادی از آنها استفاده کنیم. میهمان نواز و مشتاق تعلیم دادن کلام خدا باشد. **۳** همچنین نباید البته باید برای آنها از خدا شکرگزاری نمود، **۵** زیرا با کلام خدا و دعا مشروخوار و تندخوا باشد، بلکه نرم خوا، و از دعوا و منازعه پیرهیزد، و تقدیس می‌شوند. **۶** اگر این امور را به دیگران تعلیم دهی، خادمی پولدوست نیز نباشد. **۴** باید بتواند امور خانواده خود را به خوبی اداره شایسته برای عیسی مسیح خواهی بود، که از ایمان و تعلم صحیح کند، و مراقب باشد که فرزندانش از او اطاعت کرده، وی و سایرین را بهره گرفته است، تعلیمی که آن را پروری کرده‌ای. **۷** وقت خود را احترام کنند، **۵** زیرا اگر کسی نتواند خانواده خود را اداره کند، چگونه با بحث درباره عقاید پوج و افسانه‌های احمقانه تلف نکن، بلکه خواهد توансست کلیسا‌ی خدا را اداره و خدمت نماید؟ **۶** ناظر نباید بکوش و تمرين کن تا زندگی خداپسندانه‌ای داشته باشی. **۸** تربیت تازه ایمان باشد، زیرا ممکن است دچار غرور گردد و به محکومیتی بدن خوب است، اما تمرين در امور خدا بسیار بهتر از آن است، و دچار شود که ابلیس نیز دچار شد. **۹** او در خارج از کلیسا، در میان وعده‌هایی که می‌دهد هم برای زندگی حال و هم حیات آینده مفید مردم غیرمیسری نیز باید نامی نیک داشته باشد، تا ابلیس نتواند او را است. **۹** این عین حقیقت است و همه باید آن را پنهان ندند. **۱۰** ما به سیله اتهامات گوناگون به دام پیدا زد، و دست و پای او را برای سخت تلاش می‌کنم و زحمت می‌کشم تا مردم به این حقیقت خدمت به اعضای کلیسا بینند. **۸** به همین شکل، شماسان که ایمان پیارند، زیرا امید ما به خدای زنده است که نجات‌دهنده همه دستیاران ناظران کلیسا هستند، باید اشخاصی محترم و موقوف باشند. می‌باشد، بهخصوص آنانی که راه نجات او را پذیرفتنداند. **۱۱** این باید از ریاکاری و دوربینی دوری کنند، و از افراط در شراب‌خواری نکات را تعلیم بده و یقین حاصل کن که همه آنها را آموخته‌اند. **۱۲** پیرهیزند، و در بی منافع مالی نامشروع نباشند؛ **۹** بلکه باید به حقایق اجازه نده کسی تو را به دلیل جوانی ایت حقیر بشمارد، بلکه بکوش تا عقیق ایمان معهده باشند، و با وجودانی آسوده زندگی کنند. **۱۰** در گفتار و کردار و محبت و ایمان و پاکی، برای همه ایمانداران اما پیش از آنکه کسی را به مقام شمامی بگماری، اول وظایف نمونه باشی. **۱۳** تا زمان آمدن من، به خواندن و تشریح کتاب مقدماتی دیگری در کلیسا به او محول کن، تا خصوصیات و توانایی‌های برای ایمانداران مشغول باش و برای ایشان کلام خدا را موعظه کن. او را بیازمایی. اگر از عهده انجام وظایفش به خوبی برآمد، آنگاه **۱۴** هنگامی که مشایخ کلیسا بر سر تو دست گذاشتند، خدا از او را به شمامی منصوب کن. **۱۱** زنان ایشان نیز باید محترم و طرق پیامها و نبوت‌ها، عطاای خاصی به تو بخشند؛ از این عطاای به باور باشند و درباره دیگران بدگویی نکنند، بلکه خویشتندار بوده، در بهترین نحو استفاده کن. **۱۵** به این امور خوب توجه کن و با تمامی هر امری قابل اعتماد باشند. **۱۲** شمامس باید فقط یک زن داشته و جود خود را وقف آنها نمایم تا پیشرفت تو بر همه آشکار شود. **۱۶** به باشد و نسبت به او وفادار بوده، سرپرست خوبی برای خانواده خود دقت مراقب شیوه زندگی‌ات و نیز تعالیمی که می‌دهی باش. در این باشند. **۱۳** شمامسانی که خوب خدمت کنند، اجر خوبی به دست امور راسخ و استوار بمان، زیرا اگر چنین کنی، خدا از طریق تو، هم خواهند آورد، زیرا هم مورد احترام مردم خواهند بود و هم ایمان و خودت را نجات خواهد داد و هم شنوندگات را.

اعتمادشان به مسیح عیسی نیرومندتر خواهد گردید. **۱۴** با اینکه **۵** با مرد سالخورده هرگز با خشونت سخن نگو، بلکه او را امیدوارم بهزودی نزد تو بیایم، اما این نکات را می‌نویسم، **۱۵** تا اگر همچون پدر خود با احترام نصیحت کن. با جوانان مثل برادران خود، آدمیم به تأخیر افتاد، بدانی در خانه خدا چگونه باید رفتار کرد، خانه‌ای که کلیسا‌ی خدای زنده است و سوت و بنیان حقیقت. **۱۶** با محبت سخن بگو. **۲** با زنان پیر مانند مادر خود و با دختران بدون هیچ گونه تردید، راز دینداری که آشکار شده، عظیم است، این جوان همچون خواهان خود رفتار کن و افکارت درباره ایشان همیشه راز که او در جسم ظاهر شد، و از سوی روح القدس تصدیق گردید، پاک باشد. **۳** از بیوهزنان مراقت و نگهداری کن، البته اگر کسی فرشتگان او را دیدند، در میان ملت‌ها درباره او موضعه شد، در جهان را نداشته باشند که از ایشان مراقبت نماید. **۴** اما اگر فرزندان یا نوهایی دارند، ایشان باید از آنان نگهداری به عمل آورند، و بیاموزند به او ایمان آورندند، و در جلال به بالا برده شد. **۴** که نیکوکاری را از خانه شروع کنند و اول از همه، دین خود را به

اما روح القدس آشکارا می‌فرماید که در زمانهای آخر، برخی از والدین و اجداد خود ادا نمایند. این چیزی است که خدا را خشنود و مسیحیان از ایمان رویگردان شده، از روحهای فیبکار و از اموری راضی می‌سازد. **۵** بیوه واقعی زنی است که واقعًا کسی را در این دنیا پیرو خواهند کرد که دیوها تعلیم می‌دهند. **۶** این قبیل تعلیم ندارد و چشم امیدش به خداست و شب و روز در دعا از خدا باری را افرادی ریاکار و دروغگو رواج می‌دهند، افادی که در اینجا مراقبت نماید. **۶** اما بیوه‌زنی که بیکار می‌گردد و بدگویی می‌کند و در حساسیت خود را به طور کامل از دست داده، گویی با آهنه سوزان آن بی خوشگذرانی است، در حال حیات، مرده است. **۷** این باید را داغ کرده‌اند. **۳** ایشان مردم را از ازدواج منع کرده، حکم می‌کنند جزو مقررات کلیسا‌ی شما باشد، تا اعضا بدانند چه کاری درست که از خودن برخی خوراکها بپنهانند، خوراکهایی که خدا آفریده تا است و آن را انجام دهنند. **۸** اما اگر کسی به احیاجات خوبیان و آکاهان از حقیقت آنها را با شکرگزاری بخورند. **۴** هر چه بهخصوص اعضای خانواده خود بی توجه باشد، ایمان واقعی را انکار

اول تیموتاووس

1

دانای کل. آمین! (aiōn g165) 18 و حال، پسرم، تیموتاووس، بر اساس پیامهای نبوی که پیشتر در مورد تو بیان شده بود، تو را سفارش

برای این خدمت تعیین شده است. 19 این نامه را به فرزند حقیقی ام و جان خود را پاک نگاه دار و مطابق ندای آن عمل کن. زیرا بعضی در ایمان، تیموتاووس می نویسم. از پدرمان خدا و خداوندان عیسی از ندای وجدان خود سرپیچی کرده، به کارهای دست زدن که مسیح، خواستار فیض و رحمت و آرامش برای تو هستم. 3 چنانکه می دانستند درست نیست. به همین علت، بعد از مدتی مخالفت به هنگام عزیمت به مقدونیه به تو اصرار کردم، باز از تو می خواهم که در آفسس بمانی تا به برخی اشخاص امر کنی که تعلیم دیگری اسکندر، دو نمونه از این قبیل افراد می باشدند. ایشان را در چنگ ندهنند، 4 یا خود را با استطوره ها و شحرور نامه های بی انتها سرگرم نسانند، زیرا ایها بحث های مناقشه برانگیز را دامن می زنند، و سودی کفر نگویند.

برای توسعه کار خدا ندارند، کاری که از طریق ایمان انجام می شود. 2 از این رو، پیش از هر چیز، سفارش می کنم که برای جمیع 5 منظورم از این حکم این است که همه ایمانداران از محبت لبریز شوند، مجتبی برخاسته از دلی پاک و انگیزه ای درست و ایمانی مردمان، درخواستها، دعاها، شفاقت ها و شکرگزاری ها به جا آورده شود، 2 از جمله، برای پادشاهان و صاحب منصبان، تا عوایم در اصلی. 6 اما افراد، اصلاً توجهی به این امور روحانی ندارند و فقط در بی ایجاد مجادله بیهوده هستند؛ 7 و دست دارند معلم شریعت شوند، حال آنکه نمی دانند درباره چه سخن می گویند و چه چیزی را با چنین اطمینانی اظهار می دارند. 8 البته شریعت و احکام مذهبی خوب است، به شرطی که به طرز صحیح و آن گونه که خدا در نظر دارد، به کار رود. 9 همچنین می دانیم که قانون و شریعت برای انسانهای درستکار مقر نشده، بلکه برای قانون شکنان، افراد یاغی، خدانا شناسان، گناهکاران، افراد نامقدس، بی دینان، و نیز برای آنانی که پدر و مادر خود را می گشند، و مرتکب قتل می گردند. 10 بله، شریعت برای زناکاران، همجنس بازان، بردفروشان، دروغگویان، افرادی که در محکمه ها شهادت دروغ می دهند، و نیز برای تمام کسانی است که مرتکب اعمالی مغایر با تعلیم صحیح می گردند. 11 تعلیمی که مطابق انجیل پرجلال خدای مبارک است، و من نیز برای اعلام آن تعیین شده ام. 12 بنابراین، خداوندان عیسی مسیح را شکر می گوییم که قدرت انجیل این خدمت را به من داد، و مرا در خرو طلا و موارید و جامه های گرانبهای متولی نشوند. 10 بلکه با انجام اعتماد شدم و به این خدمت گمارد. 13 با اینکه قلابه مسیح کفر کارهای نیک، مورد توجه قرار گیرند، چنانکه شایسته زنانی است که ادعای خدا پرستی دارند. 11 زنان باید در سکوت و با اطاعت کامل، خدا بر من رحم فرمود، زیرا امی دانستم چه می کنم و هنوز مسیح را نشناخته بودم. 14 و که خداوند ما چه مهربان و پر محبت است! او آنان مسلط شوند. زنان باید ساكت باشند. 13 علت این امر آن نشان داد که چگونه به او ایمان بیارم و از محبت مسیح عیسی لبریز است که خدا نخست آدم را آفرید و بعد حوا را. 14 و این آدم نبود که فریب شیطان را خورد، بلکه زن فریب خورد و نتیجه آن گناه بود. 15 اما زنان از طریق آوردن فرزند رستگار خواهند شد، البته اگر به زندگی کردن در ایمان، محبت، تقدیس و نجات ادامه دهند.

ترتیب عیسی مسیح بتواند مرآ به عنوان نموده ای برای دیگران به کار پردازد که حتی نسبت به بدترین گناهکاران صبور است، تا 3 این گفته کاملاً قابل اعتماد و درست است که اگر کسی در اشیاق منصب ناظرات بر کلیسا باشد، در آزوی کاری شریف و (aiōnios) دیگران نیز دریابند که می توانند زندگی جاوید داشته باشند. 16) 17 جلال و حرمت شایسته خدایی است که پادشاه تمام آبرومندانه است. 2 اما ناظر کلیسا باید شخصی بی عیب و نقص، دروانه است. او نادیدنی و غیرفانی است. تنها او خداست، و اوست

خداؤند دلهاي شما را به محبت خدا و پايداري مسيح هدایت فرمайд.

6 و اکنون براذران عزيز، به حکمكی که به نام خداوند ما عيسی مسيح

و با قدرت او صادر می کنيم، توجه کنيد: از هر مسيحي تبلي که

اوقات خود را به بيكاري می گذراند، و نمي خواهد مطابق الگويي که

ارائه داديم کار کند، دوری ننمایيد. **7** زيرا شما خوب می دانيد که چه

درسي بايد از ما بگيريد: شما هرگز نديديد که ما در ميان شما بيكار

پرگرديم. **8** نان هچ کس را مفت نخورديم، بلکه روز و شب کار

کرديم و عرق ریختيم تا بتوائم لقمه نانی به دست آورد، سردار شما

نباشيم؛ **9** نه به اين دليل که حق ندادشيم از شما تقاضاي خواراك

پكينيم، بلکه مي خواسitem الگويي به شما بدھيم و نشان دھيم که برای

امرار معاش باید کار کرد. **10** همان موقع نيز که آنجا نزد شما بوديم،

حکم کرديم که: «هر کس نمي خواهد کار کند، حق ندارد خواراك

بخورد.» **11** با اين حال باز می شنويم که در ميان شما بعضی تبلي

مي کنند و نمي خواهند ترن به کار بدهند؛ در ضمن وقت شما را نيز

با بدگويي درباره ديگران، تلف می کنند. **12** به نام عيسى مسيح

خداؤند به اين قبيل اشخاص نصيحت می کييم و دستور می دھيم که

به زندگي خود نظم و آرامش ببخشد و به کار و کوشش پيردازند تا

نانی به دست آوند. **13** به يقينه شما نيز اى براذران و خواهران عزيز،

مي گويم که هيچگاه از نيکي کردن خسنه نشويد. **14** اما اگر کسی

هست که نمي خواهد از دستورهای ما در اين نامه اطاعت کند،

مراقب او باشيد و با او معاشرت نکنيد تا از عمل خوبش شرمنده شود.

15 اما به چشم دشمن به او نگاه نکنيد، بلکه مانند براذری که

احتياج به بصيرت دارد، او را هوشيار سازيد. **16** خود خداوند که

سرچشممه آرامش است، به شما در هر وضعی که هستيد، پيوسته

آرامش عطا فرمайд. خداوند با همه شما باشد. **17** اينک من، پولس

اين سلام و درود را مانند ساير نامه هايم، به خط خودم مي نويسم، تا

بدانيد که اين نامه از طرف من است. اين هم خط من: **18** فيض

خداؤند ما عيسى مسيح بر همه شما باشد.

دوم تosalونیکیان

1

شما را بفریبد، زیرا آن روز فرا نخواهد رسید، مگر اینکه اول ارتداد و غلایانی بر پرد خدا بر پا شود، و آن مرد قانون شکن ظهور کند، همان کسی که محکوم به هلاکت در جهنم است. ۴ او با هر چه خدا به شما کلیساي تosalونیکیان که در پدر ما خدا و خداوند ما عيسى مسیح محفوظ هستید، می نویسیم. ۵ از پدرمان خدا و خداوند ما عيسى عیسي مسیح، خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. ۶ برادران خداست. ۷ آیا به یاد ندارید که وقتی نزد شما بودم، این را می گفتم؟ عزیز، موظفین همواره خدا را برای وجود شما شکر نمایم. پله، شایسته خودتان می دانید چه چیزی مانع آمدن ایست، زیرا او فقط زمانی است که چنین کنیم، زیرا ایمان شما به گونه ای چشمگیر رشد کرده، می تواند ظهور کند که وقتی رسیده باشد. ۸ و اما آن بی دی هم محبت شما نسبت به یکدیگر بسیار زیاد شده است. ۹ به هر آنکن نیز مخفیانه عمل می کند، و همچنان مخفی خواهد کرد که کلیسايی که می رویم، به وجود شما افتخار می کنم و برای ایشان بیان کسی که مانع ایست، از سر راه کنار برود. ۱۰ آنگاه آن مرد خبیث می نماییم که چگونه شما با وجود مشکلات طاقت فرسا و آزار و ظهور خواهد کرد. اما خداوند ما عيسى به هنگام بازگشت خود، او اذیتها، شکیابی و ایمان کامل به خدا را حفظ کرده اید. ۱۱ این آزار و را با نفس دهان خوش هلاک کرده، با حضور خود نابود خواهد اذیتها نشان می دهد که راههای خدا منصفانه و عادلانه است، زیرا او ساخت. ۱۲ این مرد خبیث بوسیله قدرت شیطان ظهور خواهد کرد و بوسیله این زحمات و رنجها، از یک طرف شما را برای ملکوت خود آلت دست او خواهد بود؛ او با کارهای عجیب و حیرت انگیز خود آماده می کند، ۱۳ و از طرف دیگر تنبیه و مجازات را برای آنانی که همه را فریب داده، معجزات بزرگ انجام خواهد داد. ۱۴ کسانی شما را زجر می دهند مهیا می سازد. ۱۵ بنابراین، به شما که رنج و آزار که فریب او را می خورند، آنانی هستند که راه راست را د کرده و می بینند، اعلام می دارم که وقتی عیسای خداوند به ناگاه در میان راه چشم را در پیش گرفته اند. ایشان حقیقت را دوست ندارند و شعله های آتش با فرشتگان نیرومند خود از آسمان ظاهر شود، خدا به آن را نمی پذیرند تا نجات یابند. ۱۶ از این رو، خدا اجازه خواهد داد فریب خود را، گمراه شوند، و این دروغها را باور نکنند. ۱۷ در خدا و پذیرش خدا و پذیرش نقشه نجات او توسعه عیسي مسیح سر شرارت شاد می شوند، به حق محکوم خواهند شد. ۱۸ اما ای برادران باز می زند، مجازات خواهد کرد. ۱۹ ایشان به مجازات جادوگی خواهند رسید، و تا ابد از حضور خداوند دور خواهند ماند و هرگز شکوه و عظمت قدرت او را نخواهند دید. ۲۰ (aiōnios g166)

بله، این رویدادها در روز بازگشت او واقع خواهد شد، روزی که قوم او و مؤمنین او، ستایش و تحسین را نثار او کنند. در آن روز شما نیز در میان ستایش کنندگان او خواهید بود، زیرا به شهادتی که ما درباره او دادیم، ایمان آوردید. ۲۱ پس ما به دعای خود برای شما ادامه می دهیم تا خدا شما را پاری دهد که رفتاران شایسته دعوت الهی باشد، و به آزویهای نیکی که دارید، جامه عمل پیشاند، و با قدرت خود اعمال شما را که ایمان سرجشمه می گیرد، کامل کند. ۲۲ آنگاه مردم با مشاهده اعمال شما، نام خداوند ما عیسي مسیح را ستایش و تمجید خواهند کرد؛ شما نیز به سبب تعلق به او، عزت و تسلی عطا کنند و شما را بتوپ خشند تا همواره کendar و گفتاران نیک باشد.

عیسي مسیح همه این امتیازات را برای شما فراهم آورده است.

3

ای برادران، در خاتمه خواهش می کنم برای ما دعا کنید. حال، ای ایمانداران عزیز، پگنازید موضوعاتی را درباره بازگشت نخست دعا کنید که پیغام خداوند، در هر جا که اعلام می شود، خداوند ما عیسي مسیح، و نجوة جمع شدن ما به نزد او را روشن بدون مانع به سرعت پخش شود و باعث نجات مردم گردد، همان طور سازیم: استدعا می کنیم ۲ اجازه ندهید از سوی آنانی که می گویند که سبب نجات شما نیز شد. ۳ همچنین، دعا کنید تا از چنگ روز خداوند از هم اکنون آغاز شده، به آسانی پیشان خاطر و دچار مردمان بدکار و شیرین رهایی یابیم، زیرا همه ایماندار نیستند. ۴ اما تزلیل فکری گردید. گفته های ایشان را باور نکنید، حتی اگر ادعا خداوند وفادار است و شما را تقویت خواهد نمود و در برای هر نوع کنند نیویت با مکافشه های داشته اند، یا اینکه به نامه ای استناد کنند که حمله شیطان، از شما محافظت خواهد کرد. ۵ خداوند ما را مطمئن گویی از جانب ما بوده است. ۶ اجازه ندهید کسی به هیچ وجه ساخته که هر چه به شما آموخته ایم، انجام می دهید و خواهید داد.

تقویت یکدیگر ادامه دهد. **۱۲** ایمانداران عزیز، کسانی را که رهبران شما در کار خداوند هستند، گرامی بدارید. آنها در بین شما سخت تلاش می‌کنند و به شما پند می‌دهند. **۱۳** ایشان را به سبب زحماتی که برای شما می‌کشند، با تمام وجود احترام بگذارید و محبت کنید. همچنین با یکدیگر در صلح و صفا به سر ببرید. **۱۴** برادران عزیز، اشخاص تبلیل و سرکش را تأدیب کنید؛ افراد ممحجوب و ترسو را دلداری دهید؛ ضعفنا را یاری نمایید؛ نسبت به همه، صبر و تحمل را پیشه کنید. **۱۵** مواطبه باشید بدی را با بدی تلافی نکنید، بلکه بکوشید همواره به یکدیگر و به تمام مردم خوبی کنید. **۱۶** همیشه شاد باشید! **۱۷** پیوسته دعا کنید! **۱۸** برای هر پیش آمدی خدا را شکر نمایید، زیرا این است خواست خدا برای شما که از آن عیسی مسیح هستید. **۱۹** آتش روح را خاموش نکنید. **۲۰** نبیتها یعنی پیامهای را که خدا به مؤمنین می‌دهد، کوچک و حقیر نشمارید، **۲۱** بلکه به دقت به آنها گوش فردا دهید، و اگر تشخیص دادید که از جانب خدا هستند، آنها را پیدا کنید. **۲۲** خود را از هر نوع بدی دور نگاه دارید. **۲۳** دعا می‌کنم که خود خدای آرامش، شما را تماماً مقدس سازد. باشد که روح و جان و بدن شما تا روز بازگشت خداوند ما عیسی مسیح بی عیب و استوار بماند. **۲۴** همان خدایی که شما را خوانده است تا فرزندان او باشید، طبق وعده اش این را نیز برای شما انجام خواهد داد. **۲۵** برادران عزیز، برای ما دعا کنید. **۲۶** با بوسه‌ای مقدس به تمام برادران سلام بگویید. **۲۷** در نام خداوند از شما می‌خواهم که این نامه را برای همه مؤمنین بخوانید. **۲۸** فیض خداوند ما عیسی مسیح با همه شما باشد.

زمان نیز که نزد شما بودیم، از پیش به شما می‌گفتیم که سختی‌های بنویسم، زیرا خدا خودش به شما آموخته است که یکدیگر را محبت فراوان به سراغان خواهد آمد، و همین طور هم شد. **۵** همان‌گونه که بنمایید. **۱۰** البته شما محبت خود را به همه ایمانداران مقدوونی نشان گفتم، چون دیگر نمی‌توانستم تحمل کنم که از شما بی خبر باشم، داده‌اید؛ با وجود این، ای برادران عزیز، از شما تقاضا می‌کنیم ایشان بی‌درنگ تیموتیوس را فرستادم تا از استواری ایمانتان یقین حاصل را بیش از این محبت کنید. **۱۱** هدفتان این باشد که زندگی آرامی کنند. می‌ترسیدم شیطان شما را در وسوسه آزمایش اندامخه باشد و داشته باشید، و فقط به کارهای خودتان مشغول باشید و با دستهای به این ترتیب تمام حزماتی که برای شما کشیده‌ایم، به هدر رفته خود امara معاش کنید، همان‌گونه که قبلًا هم به شما گفته‌ایم. **۱۲** اما اکنون که تیموتیوس از نزد شما بازگشته است، به ما به این ترتیب، غیرمیسیحیان نیز به شما اعتماد کرده، احترام خواهند مزده داده که ایمان و محبت شما به قوت خود باقی است و ما را نیز گذاشت. در ضمن، دست نیاز به سوی این و آن دراز نخواهید کرد. فراموش نکرده‌اید، و به همان اندازه که ما مشتاق دیدار شما هستیم، **۱۳** و اینک برادران شما هستیم، شما را و ضعیت ایماندارانی شما نیز برای دیدن ما اشیاق دارید. **۷** بنابراین ای برادران و خواهان که می‌بینند آگاه باشید، تا وقتی کسی از شما قوت می‌کند، شما نیز عزیز، با وجود تمام مشکلات و زحماتان، بسیار دلگرم شدمی، زیرا مانند آنی که امیدی به عالم آینده ندازند، در غم و غصه فرو نرود. شنیدیم که در ایماناتن قوی مانده‌اید. **۸** تا زمانی که شما در ایمان به **۱۴** زیرا ما که ایمان داریم عیسی مرد و پس از مرگ زنده شد، باید خداوند استوار باشید، تحمل مشکلات برای ما آسان خواهد بود. **۹** یقین داشته باشیم که به هنگام بازگشت او، خدا تمام مسیحیانی را حقیقتاً نمی‌دانیم برای وجود شما و این همه خوشی و شادی که که مردانه، همراه وی به این جهان باز خواهد آورد. **۱۵** این را من نصیب ما کرده‌اید چگونه از خدا تشکر کنیم؟ **۱۰** روز و شب دائمًا از جانب خداوند می‌گوییم: ما که هنگام بازگشت مسیح خداوند با جذیت دعا می‌کنیم و از خدا می‌خواهیم به ما اجازه دهد که بار زنده باشیم؛ زودتر از مردگان به آسمان نخواهیم رفت. **۱۶** زیرا خود دیگر شما را بیسم تا هر نقصی را که در ایماناتن وجود دارد، بطریق خداوند از آسمان فروز خواهد آمد، با فرمای بلندآوا و صدای رئیس کنیم. **۱۱** باشد که پدرمان خدا و خداوندان عیسی مسیح، بار فرشتگان و نوای شیپور فراخوان خدا. آنگاه پیش از همه، مسیحیانی دیگر ما را به نزد شما فرستد. **۱۲** خداوند محبت شما را چنان که خواهیداند، برخواهند خاست. **۱۷** سپس، ما که هنوز زنده‌ایم و فرونوی بخشد که بتوانید یکدیگر و دیگران را به شدت محبت کنید، روی زمین باقی هستیم، همراه ایشان در ابرها ریویه خواهیم شد تا همان‌گونه که ما شما را محبت می‌نماییم؛ **۱۳** تا به این ترتیب، همگی، خداوند را در هوا ملاقات کنیم و تا ابد با او باشیم. **۱۸** پس پدرمان خدا دل شما را قوی و بی‌گناه و پاک سازد، تا در آن روز که با این سخنان، یکدیگر را تشویق کنید و تسلي دهید.

خداوند ما عیسی مسیح با مقدسین خود باز می‌گردد، در حضور **۵** شاید پیرسید که مسیح در چه زمان باز خواهد گشت. برادران خدا، مقدس و بی‌عیب باشیستید.

4 دیگر اینکه، ای برادران و خواهان عزیز، به نام عیسای خداوند می‌دانید که هیچ‌کس زمان بازگشت او را نمی‌داند. روز خداوند از شما استدعا داریم چنان رفتار کنید که خدا را خشنود سازید، همچون دزد شب، بی‌خبر سر می‌رسد. **۳** همان وقت که مردم چنانکه به شما آموختیم. البته، همین‌گونه نیز رفتار می‌کنید، اما شما می‌گویند: «همه جا امن و امان است»، ناگهان مصیبت دامنگیرشان را تشویق می‌کنیم تا در این مورد بیشتر تلاش کنید. **۲** زیرا می‌دانید خواهد شد، همان‌طور که در به سراغ زن آستین می‌آید؛ آنگاه راه که به اقتدار عیسای خداوند چه تعالیمی به شما دادیم. **۳** اراده و فراری برای آتان وجود نخواهد داشت. **۴** اما برادران عزیز، شما خواست خدا این است که مقدس باشید و از هر نوع گناه جنسی در تاریکی گناه و بی‌خبری نیستید که وقتی روز خداوند سر رسد، خود را دور نگاه دارید. **۴** هر یک از شما باید بیاموزد که بدن خود را غافلگیر شود، مانند دیگران به خواب نرود. **۵** تخت سلط درآورد و زندگی خود را در تقدس و احترام سپری کند. شما همگی فرزندان نور و روز هستید، و با تاریکی و شب کاری نگذارید بدنتان مانند خدانشناسان، اسری شهوت‌های باشد. **۶** در ندارید. **۶** بنابراین، اماده باشید و مانند دیگران به خواب نرود. ضمن، خواست خدا این است که کسی همچون خود را فرب ندهد و متنفس بازگشت مسیح باشید و هوشیار بمانید. **۷** شب، وقت خواب زن او را تصاحب نکند، زیرا همان‌گونه که قبلًا به شما گفته‌ام، خدا و مستی و بی‌خبری است، **۸** ولی ما که در روشنانی روز زندگی برای این گونه اعمال، انسان را مجازات خواهد کرد. **۷** زیرا خدا ما را می‌کنیم، باید هوشیار باشیم و زره ایمان و محبت را در برکیم، و امید نخواهند است تا ناپاک و شهوت‌ران باشیم، بلکه پاک و مقدس. **۸** نجات را همچون کلاهخود بر سر بگذاریم. **۹** از یاد نبریم که خدا ما اگر کسی حاضر نیست مطابق این حکام زندگی کند، بداند که با را برنگزیده تا زیر غضب خود قرار دهد، بلکه ما را انتخاب نموده تا دستورهای انسان مخالفت نمی‌کند بلکه با احکام خدایی که روح بوسیله خداوند ما عیسی مسیح نجات دهد. **۱۰** او جان خود را جدا پاکش را به شما بخشیده است. **۹** اما درباره محبت پاک و برادرانه کرد تا ما بتوانیم تا ابد با او زندگی کنیم، خواه به هنگام بازگشت او که باید در میان قوم خدا وجود داشته باشد، نیازی نمی‌بینم چیزی زنده باشیم، خواه نباشیم. **۱۱** پس به همین ترتیب، به تشویق و

اول تصالو نیکیان

1

نکردهیم، خدا خودش شاهد است. **۶** در ضمن، نه از شما و نه از جلب کنیم؛ از روابطمان با شما نیز برای کسب منافع مادی استفاده

۱

این نامه از طرف پولس، سیلاس و تیموتوانوس است. این نامه را به شما کلیسای تسلالونیکیان که از آن خدای پدر و عیسی مسیح خداوند می‌باشید، می‌نویسم. از خدا خواستار فیض و آرامش برای شما هستیم. ۲ ما همیشه خدا را برای وجود همه شما شکر می‌نماییم و دائم برای شما دعا می‌کنیم، ۳ و در حضور خدا و پدرمان، به یاد می‌آوریم اعمال شما را که در اثر ایمان پیدایی آیند، و نیز زحماتتان را که از محبت سرزنشمه می‌گیرند، و شکایتی و صبرتران را که از امید بر خداوند عیسی مسیح الهام می‌پایاند. ۴ ای برادران عزیز، حتماً به یاد دارید که با چه حزمتی، شب و روز کار می‌کردیم و برای امداد معاش عرق می‌ریختیم، تا وقتی پیغام انجیل خدا را به شما می‌رسانیم، سریار کسی نباشیم. ۱۰ شما خودتان شاهدید و خدا نیز گواه است که رفتار ما با هر یک از شما، پاک و بی‌را و بی‌عیب بوده است. ۱۱ حتماً به خاطر دارید که چگونه مانند یک رفتاران شایسته خدا باشد، خدایی که شما را دعوت کرده تا در ملکوت و جلال او سهیم گردید. ۱۳ همچنین دائم خدا را شکر می‌کنیم که وقیع پیام خدا را پذیرفته، همان پیام را که از ما شنیدید، روح القدس به شما یقین کامل می‌بخشید که سخنان ما راست است؛ رفتار ما نیز شما را از این امر مطمئن می‌ساخت. ۶ در نتیجه، شما از ما و از خداوند پیرو کردید، و با وجود زحمات شدیدی که به پیغام ما متوجه شما شده بود، با آن شادی که از روح القدس است، پیغام ما را پذیرفتد. ۷ به این ترتیب، شما برای مسیحیان شما که ایمان دارید، عمل می‌کنید. ۱۴ و پس از آن، همان رنجها و مشکلاتی که بر کلیساها یهودیه که در مسیح عیسایند، وارد آمد، شما در همه جا پخش شده و به گوش مردم سرزمینهای دیگر نیز رسیده است. هر جا قدم می‌گذاریم، سخن از ایمان حرث انجیل شما به خداست؛ لذا نیازی نیست که ما دیگر چیزی در این خصوص بخواهیم، ۹ زیرا خودشان برای ما بیان می‌کنند که با آمدن ما نزد شما، چگونه از پستی دست کشیدید و به سوی خدا بازگشتید تا خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید. ۱۰ در ضمن، بازگو می‌کنند که چگونه چشم انتظار بازگشت پسر خدا از آسمان هستید که خدا او را پس از مرگ زنده کرد، یعنی عیسی که ما را از وحشت داوری آینده های را بخشدید است.

برادران و خواهاران عزیز، شما خود می دانید که آمدن ما نزد شما به همین منظور سیار مایل بودیم نزد شما بیاییم، و من، پولس، بارها چقدر مفید و پرثمر بود. **۲** آگاهید که پیش از آنکه نزد شما بیاییم، سعی کردم بیایم، اما شیطان مانع شد. **۱۹** زیرا امید و شادی و در شهر فیلیپی به سبب اعلام پیام انجیل، چقدر با ما بدرفتاری کردند تاج افتخار ما، در حضور خداوندان، عیسی، بهنگام بازگشت و چقدر آزار و زحمت دیدیم. با این حال، با وجود مخالفت های او، چیست؟ آیا شما نیستید؟ **۲۰** شما براستی افتخار و شادی ما شنیدید، خدا به ما مجاز داد تا در لیلی، بیمام انجیلا، را به شما نشان هیستید.

برسائیم. ۳ پس ملاحظه می کنید که پیغام انجیل را نه با انگشت‌های سرخجام، چون من دیدم که بیش از این تحمل دوری شما تادرست و مقاصد نیاپک بلکه با سادگی و خلوص نیت به شما رسانیدم. ۴ در واقع، خدا به ما اعتماد کرده تا به عنوان رسولان او، را ندارم، تصمیم گرفتم در «آن» تهیه یمانم، ۲ و «تیموتائوس» حقایق انجیل را اعلام نمایم. از این رو، ذره‌ای نیز پیغام خدا را تغییر را که برادر و همکار ما در خدمت خداست برای اعلان انجیل نمی‌دهیم، حتی اگر به مذاق مردم سازگار نباشد؛ زیرا ما خدمتگزار مسیح، نزد شما بفرستم تا ایمانتان را تقویت کند و شما را دلداری خداخواهی هستیم که از تمام نیمهای دلمان باخبر است. ۵ خودتان دهد، ۳ و نگذار در اثر سختی‌ها دلسرب شوید؛ گرچه می‌دانید که این سختی‌ها، توجه شما باشد، خود که ماهگز نمکیده، از خود شما باشد، ۴ همان گاهه‌ای که

3 پس ملاحظه می کنید که پیغام انجیل را نه با انگیزه های برسانیم.

تخاریست و مقادیر ناپاک بلکه با سادگی و خلوص نیت به شما سرانجام، چون من دیدم که بیش از این تحمل دوری شما رساندیم. ۴ در واقع، خدا به ما اعتماد کرده تا به عنوان رسولان او، را ندارم، تصمیم گرفتن در «آن» تنها بمانم، ۲ و «تیموتائوس» حقایق انجلی را اعلام نمایم. از این رو، ذرای نیز پیغام خدا را تغییر را که برادر و همکار ما در خدمت خداست برای اعلان انجلی ننی دهیم، حتی اگر به مذاق مردم سازگار نباشد؛ زیرا ما خدمتگزار مسیح، نزد شما بفرستم تا ایمانتان را تقویت کند و شما را دلداری هستیم که از تمام نیتیهای دلمان باخبر است. ۵ خودتان دهد، ۳ و نگذارد در اثر سختی‌ها دلسرب شوید؛ گرچه می‌دانید که ما هم سرم نکردیم، اما در زمان، توجه شما باشد که این ساخته‌ها، جزوی از نقشة خدا برای ما می‌باشد. ۶ همان

کنید، زیرا این خواست خداوند است. **۱۹** ای شورهان، همسران خود پرشك محبوب و همچنین دیماں به شما سلام می‌رسانند. **۱۵** به را محبت نماید و با ایشان تندی و تلخی نکنید. **۲۰** ای فرزندان، برادران ما در لائودیکیه، و به نیمفاوس و مؤمنینی که در خانه او برای همیشه مطیع والدین خود باشد، زیرا این خداوند را خشنود می‌سازد. عبادت جمع می‌شوند، سلام برسانید. **۱۶** در ضمن، پس از خواندن **۲۱** و شما پدران، فرزندانتان را آنقدر سرزنش نکنید که دلسرب و دل این نامه، آن را به کلیسای لائودیکیه بفرستید، و نامه‌ای را هم که شکسته شوند. **۲۲** ای غلامان، در هر امری مطیع اریابان خود در این برای ایشان نوشتم، بگیرید و بخوانید. **۱۷** به ارجیبوس نیز بگویید: دنیا باشید. نه تنها در حضور ایشان به وظایف خود خوب عمل کنید، «در انجام خدمتی که خداوند به تو سپرده است، کوشباش!» **۱۸** بلکه به سبب محبت و احترامتان به مسیح، همیشه از صمیم قلب این چند کلمه را نیز من، پولس، به خط خودم می‌نویسم و درود خدمت نمایید. **۲۳** هر کاری را از جان و دل انجام دهید، درست می‌فرستم: «مرا در این زندان فراموش نکنید! خدا شما را فیض عنایت مانند اینکه برای مسیح کار می‌کنید، نه برای انسان. **۲۴** فراموش فرماید.»

نکنید که شما پاداشتان را از مسیح خداوند دریافت خواهید کرد، یعنی همان میراثی را که برای شما نگاه داشته است، زیرا شما در واقع غلام مسیح هستید. **۲۵** هر که کار خطابی مرتکب شود، مکافات خطابش را خواهد یافت، زیرا خدا استشنا قائل نمی‌شود.

۴

شما اریابان نیز باید با عدل و انصاف با غلامان خود رفتار کنید. فراموش نکنید که خود شما نیز در آسمان اریاب دارید که همیشه ناظر بر رفتار شماست. **۲** با ذهنی هوشیار و دلی شکرگزار، خود را وقف دعا کنید. **۳** برای ما نیز دعا کنید تا خدا فرسته‌های بسیاری ایجاد کند و بتوانیم راز مسیح را اعلان کنیم. در واقع، به همین دلیل است که در اینجا در حبس به سر می‌برم. **۴** دعا کنید که جرأت کافی داشته باشیم تا این پیغام را آزادانه و تمام و کمال بیان نماییم. **۵** از هر فرسته نهایت استفاده را بکنید تا پیغام انجیل را به دیگران برسانید، و بدانید چگونه با کسانی که هنوز ایمان نیاورده‌اند، عاقلانه رفتار نمایید. **۶** گفتگوی شما همیشه پر از فیض و خوشابند بوده، و با نمک اصلاح شده باشد، تا بدانید به هر کس چگونه پاسخ دهید. **۷** برادر عزیزمان تیخیکوس، شما را از وضع من آگاه خواهند گذاشت؛ او خدمتگزار وفادار مسیح و همخدمت من است. **۸** او را فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال ما باخبر شوید و با شنیدن سخنان او دلگرم و تشویق گردد. **۹** در ضمن اونیسیموس را نیز همراه او می‌فرستم که برادر عزیز ما و از خود شمامست. این دو برادر، شما را در جزیان همه و قابع اینجا خواهند گذاشت. **۱۰** آرسنرخوس که با من در زندان است، و مرقس پسر عمومی برنایا، به شما سلام می‌رسانند. همان گونه که قبلًا هم سفارش کرده‌ام، هرگاه مرقس نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید. **۱۱** یسوع یوستوس نیز سلام می‌رساند. از مسیحیان یهودی نزد، فقط همین چند نفر در اینجا با من خدا را خدمت می‌کنند، و خدا می‌داند که چقدر باعث دلگرمی من شده‌اند! **۱۲** ای افراص، که از خود شما و خدمتگزار عیسی مسیح است به شما سلام می‌رساند. او همیشه با جدیت برای شما دعا می‌کند تا کامل و استوار شوید و در هر امری اراده و خواست خدا را درک کنید. **۱۳** من شخصاً شاهد هستم که او با چه تلاش و کوششی برای شما و همچنین برای مسیحیان اهل لائودیکیه و هیراپولیس دعا می‌کند. **۱۴** لوقا

پکوشید که همواره در او رشد کنید و در حقایقی که آموخته‌اید، قوی دارد، اما برای تسلط بر افکار و هوس‌های شریانه انسان، هیچ فایده‌ای و نیرومند گردید؛ و برای کارهایی که او برای شما انجام داده است، ندارند.

زندگی تان لبیز از شادی و شکرگزاری باشد. **8** هوشیار باشید تا کسی

با فاسفه‌های باطل خود، ایمان و شادی روحانی را از شما نگیرد؛ **3** اکنون که همراه مسیح برای حیاتی نو برخیزانده شده‌اید، مشتاق

نظریات غلط و پوج ایشان، بر افکار و عقاید مردم استوار است، نه بر امور آسمانی باشید، همان جا که مسیح است و بر دست راست خدا فرمایشات و تعالیٰ مسیح. **9** در مسیح طبیعت و ذات الهی، به طور نشسته است. **2** همراه به آنچه در آسمان است بینداشید، و به امور

کامل، در یک بدن انسانی ظاهر شده است. **10** بنابراین، وقتی این دنیا زودگذر دل نبندید. **3** به این دنیا فانی همانقدر دل

مسیح را دارید، همه چیز دارید و وجود شما از حضور خدا لبیز بندید که یک شخص مرده دل می‌بندد! زیرا زندگی واقعی شما در

است. مسیح در واقع حاکم بر تمامی ریاستها و قدرتهاست. **11** آسمان است، همراه مسیح در حضور خدا! **4** وقتی مسیح که زندگی

هنگامی که به مسیح پیوستید، در واقع ختنه نیز شدید، اما نه ختنه‌ای واقعی ماست بازگردد، شما نیز با او خواهید درخشید و در جلال و

که بدستهای انسانی صورت می‌گیرد، بلکه ختنه‌ای که مسیح انجام شکوه او شریک خواهد شد. **5** پس به گناهان این دنیا نزدیک

می‌دهد، به این گونه که طبیعت گناه‌آلودتان را بُزید و دور انداخت. نشوید؛ هوس‌های ناپاک را که در وجودتان کمین می‌کنند، نابود

12 زیرا زمانی که تعمید گرفتید، در واقع طبیعت کهنه و گناهکاران سازید؛ هرگز خود را با گناهانی چون بی‌عقلی، ناپاکی، شهوتوانی و

با مسیح مرد و دفن شد؛ سپس با مسیح زنده شدید و حیاتی نوین را هوس‌های ننگین دیگر آلوه نکید. به چیزهای خوش‌ظرف این دنیا نیز

آغاز کردید. تمام اینها در اثر این بود که به کلام خدای توان ایمان طمع نوزدید، چون طمع نوعی بتپرسی است. **6** آنانی که مرتكب

آوردید، خدایی که مسیح را پس از مرگ زنده کرد. **13** زمانی شما در چنین اعمالی می‌شوند، بی‌گفار خشم و غضب خدا خواهند شد.

گناهان خود مرده بودید، و هوس‌های گناه‌آلود بر وجودتان مسلط بود. **7** شما نیز زمانی که هنوز به این دنیا گناه‌آلود تعلق داشتید، اسر

اما خدا شما را در حیات مسیح سهیم گرداند، زیرا همه گناهانان را همین عادتهای شرم‌آور بودید. **8** اما اکنون وقت آن است که خشم و

آمزید، **14** و سند محکومیت شما را که حاکی از ناطاعیتی شما که کبیه و فحش و سخنان زشت را همچون جمامه‌ای پوسیده از تن خود

بود، از بین برد. خدا نامه اعماقان را بر صلیب مسیح می‌بخوب کرد درآورید و دور پیندازید. **9** به یکدیگر دروغ نگوید، زیرا آن طبیعت

و همه گناهانان را به حساب او گذاشت. **15** به این ترتیب، او کهنه و فاسد شما که دروغ می‌گفت، دیگر مرده و از بین رفته است؛

قدرتها و فرمانتوابایان روحانی را خلیع‌سلاخ کرد، و ایشان را در ملاع اعام **10** و اکنون زندگی کاملاً تازه‌ای را در پیش گرفتید، که طی آن در

رسوا ساخت و به وسیله صلیب بر آنها پیروز شد. **16** پس اجازه ندهید شناخت راستی ترقی می‌کنید و می‌کوشید هر روز پیشتر شبیه مسیح،

کسی شما را به خاطر آنچه می‌خوید یا می‌نوشید، یا در خصوص خالق این زندگی تازه شوید. **11** در این زندگی تازه، دیگر نه مهم

برگزاری جشن‌های مذهبی، عید ماو نو یا روز مقدس شبات محکوم است پهودی باشید یا غیرپهودی، ختنه شده یا ختنه‌ناشده، بیری با

سازد. **17** تمام اینها احکامی موقعی بودند که با آمدن مسیح از اعيان سکایی، بده با آزاد؛ چون تنهای چیزی که اهمیت دارد، مسیح است،

افتادند. آنها فقط سایه‌ای از آن «واقعیت» بودند که قرار بود بیاپد، و که در همه ما زندگی می‌کنند. **12** حال که خدا شما را برگزیده

آن واقعیت، خود مسیح است. **18** نگذارید کسی که از فروتنی تا قوم مقدسانی باشید که مورد محبت اوتست، پس جامه شفت و

دروغین و پرستش فرشتگان لذت می‌برد، صلاحیت شما را زیر سوال دلسوزی، مهرانی، فروتنی، ملایتم و بدبادری را بر تن کنید، **13** و

بیرد. چنین شخصی به افراط وارد جزئیات رؤیاهای می‌شود که دیده رفتار دیگران را تحمل کنید و آماده باشید تا ایشان را بیخشدید. هرگز

است. ذهن غیرروحانی او سبب می‌شود که به خاطر امور بی‌ارزش و از یکدیگر کینه به دل نگیرید. از یاد نماید که مسیح شما را بخشنیده

بی‌فایده دچار غرور گردد، **19** چرا که ارتباط خود را با مسیح که است، پس شما نیز باید دیگران را بیخشدید. **14** مهمتر از همه،

«سر» همه ماست، به کلی از دست داده است. در حالی که اگر ما بگذارید محبت هادی زندگی شما باشد، زیرا محبت عامل همیستگی

که «بدن» هستیم، بخواهیم آن طور که خدا مقرر کرده، رشد کنیم، کامل مسیحیان است. **15** بگذارید کلام مسیح که مسیح می‌بخشد،

باید به وسیله رگ و بی، پیوند خود را با «سر» نگاه داریم. **20** اکنون همواره بر دلایه شما مسلط باشد، چون همه ما باید ماند اعضا

که با مسیح نسبت به رابطه خود با عناصر و نیروهای روحانی این یک بدن، در هماهنگی و صفا زندگی کنیم. در ضمن، همیشه

جهان مرده‌اید، چگونه است که تسلیم قواعد آن می‌شویم، گویی هنوز شکرگزار باشید. **16** بگذارید کلام مسیح به کمال در میان شما

متعلق به جهان هستید، **21** قواعدی که می‌گوید: «این را نخور، آن ساکن گردد. با مزامیر، سروها و نغمه‌های روحانی و با تمام حکمتی

را نجش، و به این دست نن!؟» **22** اینها قواعد زودگذر انسانی که او به شما عطا می‌کند، به یکدیگر تعليم و اندرز دهید و با قلبی

هستید، زیرا خوراک وقتی خورده شد، دیگر تمام شده است! **23** این شکرگزار برای خدا بسرازید. **17** هرآنچه می‌کنید و هر سخنی که بر

قواعد ممکن است برای بسیاری حکیمانه به نظر برستد، زیرا اجرای زیان می‌آورید، همه را به نام عسایی خداوند انجام دهید، و از طبق

آنها نیاز به عباداتی داوطلبانه و سختگیرانه، و فروتنی، و ریاضت بدنی او خدای پدر را سپاس گوید. **18** ای زنان، از شوهران خود اطاعت

صلیب ریخته شد، صلح و آشی را فراهم ساخت. **21** این صلح و آشی شامل حال شما نیز می‌شود، شما که زمانی از خدا دور بودید، عیسی می‌باشد، و از طرف پولس است که به اراده خدا، رسول مسیح و در ذهن خود با او دشمنی کردید، چرا که اعمالتان شیراهه بود.

22 اما اکنون خدا شما را با خود آشی داده است. این آشی از عیسی می‌باشد، و از طرف پادر ما تیموتائوس. **2** این نامه را به قوم مقدّس خدا در شهر کولسی که برادران و خواهران وفادار در مسیح طرق مرگ مسیح، مرگ بدن جسمانی اش، امکان پذیر شده است. در هستند، می نویسیم. از خدا، پدر ما، خواستار فیض و آرامش برای نتیجه این فدایکاری است که مسیح، شما را مقدّس گردانیده و به شما هستیم. **3** هرگاه برای شما دعا می‌کیم، ابتدا خدا را که پدر پیشگاه خدا آورده است. اکنون شما مقدس و بی عیب و بی ری از خداوند ما عیسی مسیح است، برای وجود شما شکر می‌کنم، **4** زیرا هر مکحومتی در حضور خدا ایستاده اید. **23** اما این به شرطی وصف ایمان شما به مسیح عیسی و محبتی را که به همه ایمانداران می‌رسد می‌گردد که همواره در ایمان به این حقیقت استوار باشید و او نشان می‌دهید، شنیده اید. **5** علت این ایمان و محبت شما این در آن قاب قدم بمانید، و نگذارید امیدی که در پیام انجل نهفته است که از همان ابتدا که پیغام راستین انجل را شنیدید، به شادیهای آسمانی دل بستید. **6** همین پیغام که به شما رسید، به سرتاسر دنیا اکنون نیز به هر مخلوقی در زیر آسمان اعلان می‌شود، و من پولس، نیز می‌رسد، و در همه جا با دگرگون ساختن زندگی مردان، ثمر خدمتگزار آن شده‌ام. **24** اکنون رنجی که به خاطر شما متتحمل می‌شوم، موجب شادی من است، و من در بدن خود، رنجها را که آنرا موجب خدمت به مسیح است، به خاطر بدن او، یعنی کلیسا، تکمیل می‌کنم. **25** همچنین، من از سوی خدا مأموریت یافته‌ام تا خدمتگزار این عیسی مسیح، یعنی ایافراس که پیغام انجل را به شما رساند و اکنون از طرف شما با ما همکار و همخدمت است، **8**

ما را آگاه ساخت که روح القدس چه محبت عمیقی در دل شما نسبت به دیگران قرار داده است. **9** بنابراین، از آن روز که این خبر را شنیدیدم، دائمًا دعا می‌کنم و از خدا می‌طلبیم که به شما یاری کند تا خواست و اراده او را دریابید، و به شما حکمت عطا فرماید تا امور روحانی را درک کنید؛ **10** تا این ترتیب، رفتاری شایسته خداوند و دریاباش موضعه می‌کنم، مسیح است، و به هر کس هشدار می‌دهیم زندگی خدا پسندانه‌ای داشته باشید، به گویای که در هر کار نیک ثمر بیاورید و در شناخت خدا رشد کنید. **11** همچنین، دعا می‌کنم و به او به کمک تمام حکمتی که خدا به ما داده، تعلیم می‌دهیم تا از قدرت پرچلال خدا لبیری شوید تا صبر و تحمل بسیار داشته باشیم هر کس را در مسیح عیسی به بلوغ روحانی کامل برسانیم و به باشید و با شادی **12** همواره پدر آسمانی را سپاس گویید که ما را حضور خدا تقدیم کنیم. **29** کار من همین است و در این راه شایسته آن ساخت تا در میراث قوم خود که در قلمرو نور زندگی زحمت می‌کشم، و با تمام نیروی که مسیح عطا می‌کند، در این می‌کنند، سهم شویم. **13** او ما از دنیا تاریک شیطان نجات زمینه تلاش و کوشش می‌کنم.

2 ای کاش می‌دانستید که من برای شما و ایمانداران لاودیکیه خونش رهایی و آمزش گاهان را دریافت کردیم. **15** او چهره دیدنی و مسیحیان دیگری که شخصاً مرا نادیده‌اند، با چه سوز دلی دعا خدای نادیدنی و نخست‌زاده تمامی آفرینش است. **16** در واقع، تمام هستی به موسیله عیسی مسیح به وجود آمد، یعنی هر آنچه در آسمان و بر زمین است، دیدنی و نادیدنی؛ عالم روحانی با فرمانروایان و تاج و درک روش، به شناخت مسیح دست یابید. زیرا آن راز بزرگ خدا که اکنون آشکار شده است، خود مسیح است. **3** تمام گنجینه‌های جلال او آفرینده شدند. **17** پیش از آنکه چیزی به وجود آید، او وجود داشت، و قدرت اوست که همه چیز را در عالم هستی در هماهنگی کسی نتواند شما را با ساختن و استدلالهای فریبیده، گمراه سازد. با یکدیگر نگاه می‌دارد. **18** او سر بدن است، که همان کلیسا **5** زیرا با اینکه جسمًا از شما دوم، اما در روح با شما هستم، و باشد. او سرآغاز است، و نخست‌زاده آنانی است که به قیامت از شادمان از اینکه مشاهده می‌کنم تا چه حد منضبط هستید و ایمانان مردگان می‌رسند، تا بدین سان، او در همه چیز مقدم باشد. **19** زیرا به مسیح چقدر مستحکم است. **6** پس همان طور که این ایمان خدا اراده فرمود که الوهیت کاملش در وجود پسرش ساکن گردد. **20** را پذیرفید که مسیح عیسی، خداوند است، به زندگی کردن در او بواسطه مسیح، همه چیز را با خود آشی داد، چه چیزهایی که بر او نیز ادامه یدهید. **7** در او ریشه بدوانید تا از او قوت بگیرید. روی زمین‌اند و چه چیزهایی که در آسمان هستند، و با خون او که بر

از حقیقتی که در وجود شماست پیروی کنید. **17** برادران عزیز، باشم چه گرسنه، چه زیاد داشته باشم و چه اندک. **18** هر چه خدا مرا سرمتش خود قرار دهید، و به کسانی توجه نمایید که مطابق از من بخواهد، با کمک مسیح می توانم انجام دهم، زیرا مسیح قدرت نمونه ما رفاقت می کنند. **19** زیرا قبلاً بارها به شما گفتگو ام و اکنون نیز انجام آن را به من می بخشد. **20** با تمام اینها، لطف کردید که در گریه کنان می گوییم که خیلی ها که به ظاهر می گویند مسیحی اند، در مشکلاتم به کمک شناخته اند. **21** شما فیلیپیان به خوبی آگاهید که در واقع دشمنان صلیب مسیح اند.

22 این گونه افراد، عاقبتباش هلاکت و فوتی برای نحسینی بار پام انجیل را به شما اعلام نمودم، و سپس ابدی است، چون خدای ایشان شکمشان است و به چیزی فخر از مقدونیه روانه شدم، فقط شما به من کمک های مالی کردید. می کنند که باید از آن خجالت پکشند؛ تمام افکارشان متوجه امور کلیسا سی دیگری در این امر پیشقدم نشد. **23** حتی زمانی که در دنیای فانی است.

24 اما سر منزل اصلی ما آسمان است، که «تسالوئنیکی» بودم، دو بار مبلغی برای رفع احتیاجاتم فرستادید. **25** نجات دهنده ما، عیسی مسیح خداوند نیز در آن جاست؛ و ما چشم به البته از هدایای شما سپاسگارم، ولی آنچه بیشتر مرا شاد می سازد، راه او هستیم تا از آنجا بازگردد. **26** او به هنگام بازگشت خود، این این است که به خاطر این نیکوکاری تان، پاداش خوبی خواهد یافت.

بدنهای فانی ما را دگرگون خواهد ساخت و به شکل بدن پرجلال **27** در حال حاضر، همه چیز دارم که حقیقی بشیش از نیازم است؛ و خود در خواهد آورد. او با همان قدرتی که همه چیزها را تحت سلطه غرق هدایایی هستم که به دست «اپافرو دیتوس» فرستادید، هدایای خود در خواهد آورد، ما را نیز دگرگون خواهد ساخت. **28** خدا نیز همچون قربانی خوشبو، خدا را خشنود می سازد. **29** خدا نیز

4 ای برادران عزیز، من شما را بسیار دوست می دارم و مشتاقانه شکوهمند خود، رفع خواهد نمود. **30** از حال تا ابد، پدر ما خدا را در انتظار دیدار شما هستم، چون شما شادی من و پاداش زحماتم **31** به تمام ایمانداران در مسیح جلال باد، آمين. **32** ای عزیزان من، به خداوند وفادار بمانید. **33** در ضمن، از آن عیسی سلام برسانید. برادرانی که با من هستند، سلام می رسانند. **34** همه ایمانداران اینجا، بخصوص ایماندارانی که از دربار قصر زیرا متعلق به خداوند هستند. **35** از تو، دوست و همکار صمیمی خود نیز استدعا می کنم که به این دو بانو در حل اختلافشان کمک شما باد.

کنی، زیرا ایشان زمانی دوش به دوش من خدمت کرده اند تا پیغام انجیل را اعلام نمایم. ایشان با کلمتن و سایر همقطاران من نیز که نامهایشان در دفتر حیات نوشته شده است، همکاری کرده اند. **36** در

خداوند دائمآ شاد باشید، و باز می گوییم شاد باشید! **37** در هر کاری از خود گذشتگی نشان بدید و ملاحظه دیگران را بکنید. به خاطر داشته باشید که خداوند بهزودی باز می گردد. **38** برای هیچ چیز نگران نباشید. در عوض، در هر شرایطی، با دعا و التماس، همراه با شکرگزاری، درخواستهای خود را به پیشگاه خدا ببرید. **39** اگر چنین کنید، از آرامش خدا بهزودی خواهد شد، آرامشی که فکر انسان قادر به درک آن نیست. این آرامش الهی به فکر و دل شما که به مسیح

عیسی ایمان آورده اید، راحتی و آسایش خواهد بخشید. **40** حال، دوستان عزیزیم، یک نکته پایانی: فکرتان را متمرکز سازید بر آنچه

راست و قابل احترام است، بر آنچه درست است و پاک، بر آنچه دوست داشتنی است و قابل ستایش. به اموری پندیدشید که عالی و

قابل تحسین است. **41** هر چه از من آموختید، یا از من دریافت کردید، یا شنیدید، یا در من مشاهده کردید، آنها را به عمل آورید. آنگاه خدای آرامش با شما خواهد بود. **42** چقدر از خدا سپاسگارم او را ستایش می کنم که بار دیگر به کمک من شناخته اند. **43** دانم که

همیشه در این فکر بوده اید، اما فرصت انجامش را نمی یافته است. **44** البته منظوم این نیست که در احتیاج بودم، زیرا آموخته ام که به آنچه

دارم، راضی و قانع باشم. **45** می دانم که در تنگdestی و دولمندی، چگونه زندگی کنم. رمز قناعت را در هر شرایطی آموخته ام، چه سیر

ساخت، و مسیر اطاعت را به طور کامل پیمود، اطاعتی تا سرحد برادری در خداوند به گرمی پذیرید و از زحمات او قدردانی نماید، مرگ، حتی مرگی خفت‌بار بر روی صلیب! **۹** به همین جهت، خدا **۳۰** زیرا جانش را در راه خدمت به مسیح، به خطر انداخت تا او را بی نهایت سرافراز کرد و نامی به او بخشید که از هر نام دیگری جای شما که از من دور هستید، به من خدمت کنند.

والاتر است، **۱۰** تا به نام عیسی هر زانوی، چه در آسمان، چه **۳** بر زمین و چه زیر زمین، خم شود، **۱۱** و هر زبانی اقرار کند که **۳** عزیزان من، در هر وضعی که هستید، در خداوند شاد باشید. عیسی مسیح، خداوند است، برای جلال خدای پدر. **۱۲** عزیزان من هرگز از تکرار این مطالب خسته نخواهیم شد؛ و در ضمن به من، وقتی من با شما بودم، همیشه از من اطاعت می‌کردید، پس نفع شماست که آنها را بارها بشنوید. **۲** مواطن آن سکان باشید، چقدر بیشتر اکنون که غاییم باید چنین کنید. سخت بکشید تا آن مردمان خبیث، آنان که مدافعان قلعه عضو بدن هستند! **۳** زیرا با اطاعت از خدا و ترس و احترام نسبت به او، نجات شما ثمر خته‌شدنگان ما هستیم، ما که خدا را بهواسطه روح قدوش عبادت و دهد. **۱۳** زیرا خدا خودش در وجود شما کار می‌کند تا بتوانید با خدمت می‌کنیم، و افتخارمان به مسیح عیسی است، و به کاری که میل و رغبت او را اطاعت نمایید و اعمالی را بجا آورید که مورد او برای ما کرده است. هیچ انتکایی نیز به مستواردهای انسانی نداریم، پسند است. **۱۴** کارهایتان را بدن غرغ و شکایت انجام دهید، **۴** گچه خودم دلایل خوبی برای چنین انتکایی دارم. اگر کسی نصور **۱۵** تا کسی نتواند از شما عیب و ایرادی بگیرد. باید در این دنیا می‌کند که دلیل درستی برای اینکا به مستواردهای شخصی خود دارد، فاسد که بر از افراد نادرست و ناخلف است، همچون فرزندان خدا، من دلایل بیشتری دارم! **۵** زیرا من در یک خانواده اسرائیلی، از طبقه پاک و بی‌لکه باشید. آنگاه در میان ایشان مانند ستارگان در آسمان، بیامین، به دنیا آمدۀام، و هشت روزه بودم که خته شدم. بنابراین، خواهید درخواستید. **۱۶** کلام حیات بخش خدا را محکم نگه دارید تا یک بیهودی کامل هستم. از این گذشته، عضو فرقه فریسان نیز بودم، به هنگام بازگشت مسیح، من سرشار از شادی و افخار شوم، زیرا که در زمینه اجرای احکام دن پیهود، از همه سخنگیرزن. **۶** نتعصب نتیجه زحماتی را که برای شما کشیده‌ام، خواهم دید. **۱۷** اما حتی من در دنیا بیهود به قدری بود که مسیحیان را آزار و شکجه می‌دادم، اگر جان من مانند هدیه‌ای ریختنی، بر قربانی و خدمت شما که و همچون یک مرد دیدار شریعت را بدون کم و کاست اجرا می‌کردم. ناشی از ایمان شماست، یخچه شود، شاد خواهم شد و با همگی **۷** اما اکنون همه این امیازات را که روزگاری برایم بسیار با ارزش بود، شما شادی خواهیم کرد. **۱۸** شما نیز باید خوشحال باشید و با من دور ریخته‌ام، تا بوتوان ایمان و امید را به مسیح بینند. **۸** بهله، همه شادی کنید که این افخار را دارم تا راه شما جان خود را فدا چیز در مقابل نعمت شناخت خداوند مسیح عیسی، بی ارزش است. **۱۹** در خداوند عیسی امید دارم بهزودی تیموتاوس را نزد شما بنابراین، همه را کنار گذاشتم، چون برای من پشیزی ارزش ندارند، با بفرستم، تا وقتی نزد من باز می‌گردد، مرا از احوال شما آگاه کند و این هدف که مسیح را داشته باشم، **۹** و با او یکی شوم، و دیگر روحمن را شاد سازد. **۲۰** هیچ‌کس مانند تیموتاوس، چنین علاقه برای نجات یافتن، بر کارهای خوب خودم و یا اطاعت از قوانین خالصی نسبت به شما ندارد؛ **۲۱** گویا هر کس فقط به مسائل خود مذهبی تکیه نکنم، بلکه اعتمادم بر مسیح باشد، زیرا فقط از راه می‌اندیشد، و به فکر خدمت به عیسی مسیح نیست. **۲۲** اما شما ایمان به مسیح است که خدا ما را بی‌گناه به حساب می‌آورد. **۱۰** تیموتاوس را می‌شناسید؛ او مثل یک فرزند به من کمک کرده تا می‌خواهم مسیح را بشناسم و قدرت رستاخیز او را تجربه کنم، و پیغام انجیل را اعلام نمایم. **۲۳** بنابراین، امیدوارم به محض روش در رنجهایش شریک شوم، و در مرگش هماند او گدم، **۱۱** تا به شدن وضعیتم، تیموتاوس را فروی نزد شما بفرستم؛ **۲۴** و امیدوارم به در هر قیمتی که شده، قیامت از مردگان را تجربه کنم. **۱۲** منظورم لطف خداوند، خودم هم بهزودی نزد شما بیایم. **۲۵** در ضمن، فکر این نیست که اینها را اکنون به دست آورده‌ام، یا اینکه به کمال کردم لازم است «پافروندیوس» را نیز پیش شما بفرستم. او را نزد من رسیده‌ام. بلکه نهایت تلاش خود را می‌کنم تا آن را به دست آورم، فرستاده بودید تا در وقت احتیاج به من کمک کند. من و او با که مسیح عیسی نیز برای آن مرا به دست آورد. **۱۳** بهله برادران عزیزان، هم مانند برادران واقعی بوده‌ایم و دوش به دوش هم کار کده‌ایم و من هنوز آن که باید باشم نیستم، اما تمام نیروی خود را صرف یک چندگاه‌ایم. **۲۶** اکنون او را نزد شما می‌فرستم، چون دلش برای همه کار می‌کنم، و آن اینکه گذشته را فراموش کنم و با انتظار و امید به شما تنگ شده است. خصوصاً غمگین شد از اینکه شنید شما از آنچه در پیش است چشم بدم، **۱۴** و بکوشم تا به خط پایان بیماری او آگاهی یافته‌اید. **۲۷** در واقع، بیماری او بسیار سخت بود و مسابقه برسم و جایزه را به چنگ آورم، که برای آن، خدا ما را به چیزی نمانده بود که از پای درآید. اما خدا، هم به او و هم به من سوی آسمان فرا می‌خواند؛ و همه اینها در اثر فدایکاری ای است که رحم کرد و نگذشت که این غم نیز بر غمهای دیگر من اضافه شود. مسیح عیسی برای ما انجام داده است. **۱۵** امیدوارم همگی شما که **۲۸** دلم می‌خواهد هر چه زودتر او را نزد شما بفرستم، چون می‌دانم مسیحیان بالغی هستید، در این مورد با من هم عقیده باشید. اگر که از دیدن واقعاً شاد خواهید شد؛ همین موضوع باعث خوشحالی در مورد مسئله دیگری اختلاف نظر داشته باشید، مطمئناً خدا آن من خواهد شد و از بار غم خواهد کاست. **۲۹** پس او را همچون را هم برای شما روشن خواهد ساخت، **۱۶** به شرط آنکه همیشه

وظایف خود، شرمنده و سرافکنده نشوم، بلکه همواره آماده باشم تا در تمام سختیها با کمال دلیری درباره مسیح سخن بگویم، همان طور که در گذشته نیز چنین کردہ‌ام؛ تا بدین وسیله، چه زنده باشم و چه مسیح عیسی در گذشته نیز چنین کردہ‌ام؛ تا بدین وسیله، چه زنده باشم و چه است. این نامه را به جمیع مقدسان در شهر فیلیپی که متعلق به بمیرم، همیشه باعث سربلندی مسیح گردم. **۲۱** چون برای من، زندگی فرضی است برای خامت به مسیح، و مرگ به معنی رفت به مسیح عیسی هستند، از جمله مشایخ و خدمتگزاران کلیسا می‌نویسم.

۲ فرض و آرامش از جانب خدا، پدر ما، و خداوندان عیسی مسیح، نزد او می‌باشد. **۲۲** اما اگر زنده ماندن من، سبب خواهد شد که بر شما باد. **۳** هرگاه شما را به یاد می‌آورم، خدای خود را برای عده بیشتری را به سوی مسیح هدایت کنم، در این صورت واقعاً وجودتان سپاس می‌گویم. **۴** هر بار که برای شما دعا می‌کنم، قلب نمی‌خواهم لبیز از شادی می‌گردد، **۵** زیرا شما از همان روزی که پیغام انجیل زنده بمانم و گاه آزو می‌کنم که این زندگی را ترک گویم و به نزد را شنیدید تا به حال، کمکهای بسیاری در اشاعه و گسترش آن مسیح بشتابم، که این برای من خیلی بهتر است. **۲۴** اما در حقیقت نموده‌اید. **۶** اطمینان دارم خدا که این عمل نیکو را در شما آغاز اگر زنده بمانم، می‌توانم کمک بیشتری به شما بکنم. **۲۵** بله، وجود نمود، شما را یاری خواهد داد تا در فیض او رشد کنید تا به هنگام من هنوز در اینجا لازم است؛ از این رو یقین دارم که باز مدتی در این بازگشت عیسی مسیح، کار او در شما تکمیل شده باشد. **۷** این دنیا خواهمن ماند و به رشد و شادی شما در ایمان، کمک خواهم طبیعی است که درباره شما چنین احساسی داشته باشم، چون همه نمود. **۲۶** و هنگامی که دوباره نزد شما بیایم، شما دلیل بیشتری برای شما در دل من جای داردید. چه، زمانی که در زندان بودم و چه، فخر کردن به مسیح عیسی خواهید داشت به خاطر آنچه که توسط زمانی که آزادانه در میان شما به سر می‌بردم، به اتفاق هم از حقیقت من انجام می‌دهد. **۲۷** اما هر چه برای من پیش آید، چه شما را بر دفاع می‌کردیدم و خبر نجات را به گوش مردم می‌رسانیدم؛ به همین جهت همواره با هم در برکات خدا شریک بوده‌ایم. **۸** فقط خدا می‌داند که عیسی مسیح چه محبت و اشتیاق عمیقی نسبت به شما در من گذاشته است. **۹** از این رو، دعا می‌کنم تا محبتان از ایستادهای و هدف همگی‌تان این است که بدنون توجه به مخالفتهای طریق شاخت و درک و بینشی عمیق، روزبه روز فرونوی باید، **۱۰** تا دشمن، پیام نجات بخش انجیل مسیح را به همه اعلام کنید. همین بتوانید عالی‌ترین امور را تشخیص دهید، و برای روز مسیح، پاک و پیغمبر ایشان نشانه هلاکت است، اما برای شما نشانه این است بی‌عیب باشید. **۱۱** همچنین آنکه از ثمرات نجات خود باشید یعنی عدالتی که از طریق عیسی مسیح به دست می‌آید و باعث جلال و خدا به شما این افتخار را داده است که نه فقط به مسیح ایمان ستایش خدا می‌گردد. **۱۲** برادران و خواهران عزیز، می‌خواهمن این را اورید، بلکه در راه او متحمل زحمات و مشقات نیز بشوید. **۳۰** در نیز باید که آنچه برای من پیش آمد، در واقع به پیشرفت و گسترش این مجاهده و پیکار، ما با یکدیگر شریک می‌باشیم، شما در گذشته پیام انجیل منجر شده است؛ **۱۳** زیرا اکنون همه، از جمله نگهبانان شاهد زحمات من در راه مسیح بوده‌اید، و همان طور که می‌دانید هنوز کاخ سلطنتی، به خوبی می‌دانند که من به علت مسیحی بودن، در هم درگیر همان زحمات و میازرات هستم.

زنдан به سر می‌برم. **۱۴** به علاوه، زندانی بودن من باعث شده که **۲** پس چنانچه به سبب تعلق خود به مسیح، دلگرم هستید، اگر بسیاری از مسیحیان اینجا، دیگر ترسی از زندان نداشته باشند؛ و صیر از محبت او تسلی خاطر یافته‌اید، اگر در روح القدس، از رفاقت و تحمل من به آن جرأت بخشنیده که با شهامت بیشتری پیام مسیح و مشارکت با یکدیگر پرخوردارید، و اگر دلسوز و همدرد هستید، را اعلام کنید. **۱۵** البته، بعضی از روی حساسات و رقبات انجیل مسیح را موعظه می‌کنند، اما بعضی نیز با حسن نیت. **۱۶** این موعظه می‌کنند چون مرد دوست دارند و بی بردگاند که خدا مرا برای دفاع از حقیقت به اینجا آورده است. عده‌ای هم برای این موعظه می‌کنند که حساسات مرا برانگزینند، با این تصور که پیشرفت کار آنان، **۴** فقط به فکر خودتان نیاشید، بلکه به کار و مسائل دیگران هم توجه غمی به غمهای من در زندان می‌افاید. **۱۸** اما هر کس با هر انگیزه و هدفی انجیل را موعظه کند، باعث شادی من می‌شود، چون به هر عیسی داشت. **۶** او با اینکه ماهیت خدایی داشت، اما نخواست از حال پیغام نجات بخش مسیح به گوش همه می‌رسد. بله، شادی من برای خود با خدا به نفع خود استفاده کند، **۷** بلکه قدرت و جلال ادامه خواهد یافت، **۱۹** زیرا یقین می‌دانم که با دعاهای شما و خود را کنار گذاشت و شکل یک بنده را بر خود گرفت، و شیشه تأییدات روح قلّوس عیسی مسیح، تمام این امور به آزادی من مجرّد انسانها شد؛ **۸** وقتی به شکل یک انسان یافت شد، خود را خوار خواهد شد. **۲۰** آرزوی قلّی و امید من این است که هرگز در انجام

و خردمندان، ۱۶ و از هر فرصتی برای انجام نیکویی نهایت بهره را که وظایف کاری خود را فقط در حضور ایشان خوب انجام دهد، ببرید، زیرا در روزهای بدی زندگی می‌کیم. ۱۷ بدون تأمل دست به و قوی نیستند شاهن خالی کنید. بلکه همچون خادمین مسیح که کاری نزیند، بلکه سعی کنید خواست و اراده خدا را دریابید و مطابق خواست خدا را با جان و دل انجام می‌دهند، همیشه وظیفه خود را آن زندگی کنید. ۱۸ از مستی پیرهیزید زیرا مستی انسان را به راههای انجام دهد. ۷ با عشق و علاقه کار کنید، درست مانند آنکه برای زشت می‌کشاند. در عرض از روح خدا پر شوید. ۱۹ با مزمیر، خداوند کار می‌کنید، نه برای انسان. ۸ فراموش نکنید که چه غلام سرودها و نغمه‌های روحانی با یکدیگر گفتگو کنید، و در دل خود باشید چه آزاد، برای هر عمل نیکو که انجام می‌دهید، از خداوند برای خداوند آهنگ پسازید و بسرازید، ۲۰ و همواره برای همه چیز، پاداش خواهید گرفت. ۹ و شما اربابان، با غلامان و زیدستان خود خدای پدر را به نام خداوند ما عیسی مسیح شکر کنید. ۲۱ به درست فقار کنید، همان طور که به ایشان نیز گفتم که با شما درست احترام مسیح، مطمع یکدیگر باشید. ۲۲ ای زنان، ای شوهران خود را شوهران خود رفtar نمایید. آنان را تهدید نکنید. فراموش نکنید که شما هم غلام اطاعت کنید، همان‌گونه که از مسیح اطاعت می‌نمایید. ۲۳ زیرا هستید، غلام عیسی مسیح. شما هر دو یک ارباب دارید و او از شوهر سرپرست زن است، همان‌طور که مسیح سرپرست کلیساست. کسی طوفاری نمی‌کند. ۱۰ در خاتمه از شما می‌خواهم که از به همین علت بود که او جانش را فدا کرد و نجات‌دهنده کلیسا قدرت عظیم خداوند در درون خود، نیرو بگیرید و زورو آور شوید. ۱۱ گردید. ۲۴ پس شما ای زنان، باید در هر امری با کمال میل از خود را به تمام سلاحهای خدا مجهز کنید تا بتوانید در برایر و سوسدها شوهر خود اطاعت کنید، درست همان‌گونه که کلیسا مطمع مسیح و نیرنگ‌های اپلیس استادگی نمایید. ۱۲ بدانید که جنگ ما با است. ۲۵ و اما شما ای شوهران، همسران خود را محبت نمایید، انسان‌ها نیست، انسانهایی که گوشت و خون دارند؛ بلکه ما با همان‌طور که مسیح کلیسا خود را محبت کرد و جانش را فدا آن موجودات ناموئی می‌چنگیم که بر دنیای ناموئی حکومت می‌کنند، نمود، ۲۶ تا آن را از طریق شنستشو با آب به‌واسطه کلام خدا، یعنی بر موجودات شیطانی و فرمزروایان شور شویکی. بله، جنگ ما مقدّس و پاک سازد، ۲۷ و به این ترتیب بتواند کلیساش شکوهمند و با اینها است، با لشکرهای از ارواح شور را در دنیای ارواح زندگی پاک برای خود مهیا سازد که هیچ لکه و چرک یا نقصی نداشته می‌کنند. ۱۳ (aiōn) پنایر ایمان، از یکیک استادگی به پاک برای خود مهیا سازد که هیچ لکه و چرک یا نقصی نداشته می‌کنند. ۲۸ شوهران نیز باید به همین هنگام حمله دشمنان، شیطان، استفاده کنید، تا بتوانید حمله‌های او شکل همسر خود را مانند بدن خودشان محبت کنند. کسی که را دفع نمایید و در آخر، بر پاهای خود محکم باشیست. ۱۴ اما برای زن خود را محبت می‌کند، در واقع خود را محبت می‌نمایید. ۲۹ این منظور، «کمریند محکم راستی» را به کمر بینید و «زرة» عدالت هیچ کس به بدن خود لطفه نمی‌زند، بلکه با عشق و علاقه از آن خدا را در بر نمایید. ۱۵ «کخش انجیل آرامش بخش» را به پا کنید مراقبت می‌کنند، همان‌گونه که مسیح از بدن خود یعنی کلیسا مراقبت تا به همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه اعلام نمایید. ۱۶ افرون بر می‌شوند. ۳۰ زیرا ما اندامها و اعضای بدن او هستیم. ۳۱ همه اینها، «سپر ایمان» را نیز برازید تا به کمک آن بتوانید تیرهای همان‌طور که در کتب مقدس آمده: «به همین دلیل، مرد از پدر و آتشین آن شیر را خاموش سازید. ۱۷ کلاه‌خود نجات را بر سر مادر خود جدا می‌شود و به زن خود می‌پیوندد، و آن دو یک تن بگذارید و شمشیر روح را که همان کلام خداست، به دست گیرید. ۳۲ این رازی است بس عمیق، اما بینگر این است که ۱۸ در هر موقعیتی، با انواع دعاها و درخواستها، در روح القدس دعا چگونه مسیح و کلیسا یک هستند. ۳۳ پنایر ایمان تکرار می‌کنم: شوهر کنید! و همچنین، در حالت آمداده‌باش به سر ببرید و پیوسته به دعا باید همسر خود را مانند وجود خود دوست بدارد، و زن نیز باید با کردن برازی همه مقدّسین ادامه دهد. ۱۹ برای من نیز دعا کنید تا اطاعت از شوهر خود، او را احترام نماید.

۶ ای فرزندان، مطمع والدین خود باشید که این کار درستی که بعنوان سفیر آن گماشته شده‌ام، اما سفیری در غُل و زنجیر، در است، زیرا خداوند اختیار زندگی شما را به دست ایشان سپرده است. زندان! پس دعا کنید که آن را دلیرانه اعلام کنم، آن گونه که شایسته ۲ تخصیتن حکم همراه با وعده این است: «پدر و مادر خود را گرامی بدار ۳ تا سعادتمند باشی و بر زمین از عمری طولانی بربخوردار احوال من و از آنچه می‌کنم، شما را آگاه خواهد ساخت. ۲۲ او را گردی.» ۴ در اینجا سخنی نیز با شما پدر و مادرها دارم: فرزندانatan فقط به همین منظور نزد شما می‌فرستم، تا از چگونگی حال ما باخبر را بیش از حد سرزنش نکنید، مبادا دلگیر و عصی شوند. ایشان را آن شوید و با شنیدن سخنان او دلگم و تشییق گردید. ۲۳ دعا می‌کنم طور که خداوند می‌پسندد، با محبت تربیت کنید، و از کلام خدا که خدای پدر و خداوند ما عیسی مسیح، به شما برازدن عزیز آرامش ایشان را پند و نصیحت دهید. ۵ ای غلامان، از اربابان در این دنیا و محبت و ایمان عطا کنید. ۲۴ بر جمیع آنان که خداوند ما، عیسی با ترس و احترام اطاعت نمایید و ایشان را از صمم قلب خدمت مسیح، را با محبتی جاودانی دوست می‌دارند، فیض باد. ۶ طوری نباشد کنید، با این تصور که مسیح را خدمت می‌کنید.

- ماست و در تمام ذرات وجود ما زندگی می‌کند. 7 با این حال، پیش از آنکه خورشید غروب کند، خشم را از خود دور کنید. 27 مسیح طبق صلاح‌دید خود، از دولت گرم خوش به هر یک از ما جای پایی به ابابیان ناهید. 28 اگر کسی از شما قبلاً درد بوده، فیض خاصی بخشیده است. 8 به همین دلیل است که در کتب باید فوراً از این کار دست بکشد و با همان دستها، آبرومندانه کار مقدس آمده: «آن هنگام که به برترین مکان بالا رفت، بسیاری را کند تا تعواند به محاجاجان کمک نماید. 29 سختان بد و زشت بر به اسارت بود و هدایا به قومش بخشید.» 9 وقت کنید که وقته زبان نیاورید، بلکه گفatarان نیکو و مفید باشد تا به شنوندگان خبر و می‌فرماید «بالا رفت»، آیا غیر از این است که می‌باشیست ابتدا به برکت برساند. 30 طریق زندگی نکنید که باعث زنجش و انزو روح پایین ترین جاهای زمینی نزول کرده باشد؟ 10 همان کسی که نزول قدوس خدا گردد، زیرا او مُهر مالکیت خدا بر شماست تا آن روز کرد، همان است که به بالا رفت، بالاتر از همه آسمانها، تا همه چیز فایده و رهای. 31 هر نوع تلخی، خشم، عصباتیت، درشت‌خویی، را در همه جا از حضور خود پرسازد. 11 بدين سان او خودش بعضی ناسزاگویی و بدجننسی را از خود دور کنید، 32 و در عوض نسبت به را به عنوان رسول به کلیسا بخشید، بعضی دیگر را به عنوان نبی، هم مهیان و دلسوز باشید و یکدیگر را ببخشید، همان طور که خدا بعضی را به عنوان مُبیتر، و برخی دیگر را نیز به عنوان شیان و معلم. نیز شما را به خاطر مسیح بخشیده است.
- 12** مسئولیت این افراد این است که قوم خدا را برای انجام کار او 5 همان گونه که یک کودک عزیز از رفتار پدرش تقلید می‌کند، مجهر سازند و کلیسا را که بدن مسیح است، بنا کنند. 13 این کار ادامه خواهد یافت تا آن هنگام که همه ما در ایمان و در شناخت شما نیز در هر امری از خدا سرمتش بگیرد. 2 نسبت به دیگران، بر پسر خدا به پیگانگی برسیم و بالغ شویم، و قدّ و قامت روحانی مان به اندازه قامت کامل مسیح برسد. 14 در آن صورت، دیگر مانند اطفال نخواهیم بود که در اثر سخنان دیگران و دروغهای که برای گراماهی ما می‌گویند، هر لحظه نسبت به ایمانمان تغییر عقیده پدھیم، 15 بلکه با عشق و علاقه، همواره در پی راستی خواهیم رفت. راست خواهیم گفت، راست عمل خواهیم کرد و راست خواهیم رست تا به این ترتیب، به تدریج در هر امری مانند مسیح شویم که سر کلیسا گفتار رشت، سختان رشت و شوخی‌های خلاف ادب، شایسته شما نیست. به جای اینها، با یکدیگر دریا نیکویی‌های خدا گفتگو کنید و شکرگار باشید. 5 این حقیقت چون روز روشن است که کلیسا، در جای خود قرار می‌گیرند. هر اندام با روش خاص خود، به ملکوت خدا و مسیح، جای اشخاص بی‌عفت، ناپاک و طمعکار نیست، زیرا شخص طمعکار عالم‌آلت پرست است، چون امور این کامل و پر از محبت، رشد می‌نماید. 17 بنابراین، با اقداری که خداوند به من بخشیده، با تأکید می‌گوییم که دیگر مانند مردمان خدanchناس زندگی نکنید، مانند آنان که ذهن و فکرشان پیشان و گونه گاهان بهانه‌هایی برداشند. اما شما گول این اشخاص را نخورید، زیرا کسانی که متربک چنین گاهانی می‌شوند، زیر خشم و غضب مشوش است. 18 قوهٔ درک ایشان تاریک شده و از حیاتی که خدا هستند. 7 با این قبیل افراد، نشست و برخاست هم نکنید! 8 می‌بخشد دور افتادماند، چرا که ذهن خود را بسته‌اند و دل خود را درست است که زمانی قلب شما نیز سیاه و پر از ظلمت بود؛ اما کاری خوبست و چه کاری بد؛ در فساد غرق شده‌اند و برای ارضی هوسها و شهوت خود، دست به هر عمل شری می‌زنند، و از هیچ کاری روی گردان نیستند. 19 برای ایشان اهمیت ندارد که چه اشخاص را شنیده‌اید و برای ارضی هوسها که خداوند را خشنود راست باشد. 10 اما مسیح چنین روشی برای زندگی به شما نیامورخته است. 11 در کارهای پوج شرارت و تاریکی شرکت نکنید، بلکه بکذارید نور شما بر آنها بتاپید تا راشتی آنها بر همگان آشکار شود. که دریاره خود فرموده است، درک کرده‌اید، 22 پس اکنون پاید 12 زیرا کارهای زشتی که خدanchناسان در تاریکی انجام می‌دهند، طبیعت کهنه و روش قبلي زندگی‌تان را همچون جامه از تن به در کنید، جامه‌ای که در اثر هوسهای فریبende فاسد می‌گردد. 23 نکر و قرار گیرد، ماهیت واقعی اش آشکار و قابل دیدن می‌گردد، 14 و هر ذهن خود را نو سازید. 24 بله، باید طبیعت تازه را بر تن کنید، چیزی که نور بر آن بتاپید، خود نیز تبدیل به نور می‌گردد. از این رو طبیعتی که آفریده شده تا در عدالت و تقدس، مانند خدا باشد. است که گفته شده: «ای تو که خواهیده‌ای، بیدار شو و از میان 25 بنابراین از دروغ گفتن دست بردارید. گفتار هر یک از شما با مردگان برخیز، و نور مسیح بر تو خواهد درخشید.» 15 پس مراقب 26 نگذارید خشم بر شما غلبه کرده، شما را به گناه بکشاند.

زندگی خود را در این دنیا بدون امید و بدون خدا سپری می‌کردید. راعطا فرمود تا به غیریهودیان مژده بدهم که چه گنج گرانبها و غیرقابل ۱۳ اما اکنون از آن عیسی مسیح هستید. گرجه زمانی از خدا دور تصوری در دسترس ایشان قرار داده شده، **۹** و برای همه بودید، اما در اثر کاری که مسیح با خون خود برای شما کرد، اکنون روشن سازم که خدا این راز را چگونه به اجرا درمی‌آورد، رازی که در به خدا نزدیک شده‌اید. **۱۴** مسیح پیوند صلح و دوستی ماست. او، قرون و اعصار گذشته، در خدای آفرینشده همه چیز پنهان نگاه داشته ما یهودیان را با شما غیریهودیان آشنا داد و دیوار تعیض را که ما را از شده بود. **(aiōn g165)** **۱۰** هدف او از تمام اینها این بود که اکنون هم جدا می‌کرد، از میان برداشت و ما را عضو یک خانواده ساخت. از طریق کلیسا، جنبه‌های گوناکون حکمت خدا بر فمازروابان و **۱۵** به این منظور، او در جسم خود، به اعتبار نظام شریعت و احکام صاحب‌منصبان در قلمروهای آسمانی آشکار گردد. **۱۱** و این درست و مقررات آن پایان پختشید. قصد او این بود که در خویشتن از آن دو همان طرح ابدی او بوده که آن را توسط خداوند ما، مسیح عیسی، گروه از انسان‌ها، قومی نو پیارفند، میان یهودیان و غیریهودیان صلح عملی ساخته است. **(aiōn g165)** **۱۲** اکنون، به‌واسطه مسیح و کنیه و دشمنی وجود ندارد، زیرا مسیح ما و شما را با خدا صلح داده حضور خدا بیایم. **۱۳** پس، خواهش می‌کنم از رفشاری که در اینجا است. دشمنی دیرینه ما سراج‌جام در پای صلیب او از میان رفت. **۱۷** با من می‌کنند، مأیوس و لسلر نشود. به خاطر شماست که من این مسیح این پیغام دلنشین صلح و آرامش را، هم به شما غیریهودیان رنج و زحمات را محمل می‌شوم و این باید مایه افتخار و دلگرمی رساند که از خدا دور بودید، و هم به ما یهودیان که به او نزدیک شما باشد. **۱۴** بنا بر این، وقی به حکمت و عظمت نقشه خدا فکر بودیم. **۱۸** حال، همه ما، چه یهودی و چه غیریهودی، به یاری روح می‌کنم، به زانو درمی‌آیم و به درگاه خدایی که پدر این خانواده الهی خدا و در اثر آن فداکاری که مسیح برای ما انجام داده، می‌توانیم به است دعا می‌کنم، خانواده‌ای که بعضی از اعضای آن در آسمان و حضور پدر آسمانی مان خدا راه بایم. **۱۹** اکنون دیگر شما نسبت به بعضی دیگر هیز بر روی زمین هستید. **۱۶** من از او می‌خواهم تا به خدا غریب و بیگانه نیستید، بلکه همراه با مقدسین، اهل وطن الهی سبب کرامت بی حد خود، باطن شما را با روح خود، نیرومند و توانا می‌باشید و با سایر ایمانداران عضو خانواده خدا هستید. **۲۰** شما به سازد. **۱۷** دعا می‌کنم که مسیح از راه ایمانتان، کاملاً در دل شما ساخته‌مانی تعاق دارد که زیبایی آن را رسولان و انبیا تشکیل می‌دهند جای گیرد. از خدا می‌خواهیم آنقدر در محبت مسیح ریشه بدانند، و عیسی مسیح هم سنگ اصلی آن ساخته‌مان است. **۲۱** ما که ایمان **۱۸** تا همراه با سایر فرزندان خدا، عرض و طول و عمق و بلندی آورده‌ایم، با مسیح به یکدیگر متصل شده‌ایم تا به تاریخ رشد کنیم و محبت مسیح را درک نمایید، و طعم آن را در زندگی تان بچشید. به صورت یک خانه زیبای عادت درآیم. **۲۲** شما غیریهودیان نیز با گرجه محبت مسیح آنقدر وسیع است که فکر انسان قادر به درک یکدیگر بنا می‌شوید تا مسکنی شوید که خدا به‌واسطه روح خود در کامل و واقعی آن نمی‌باشد، اما آزو دارم که شما به آن بی ببرید و تا آن زندگی می‌کند.

۳ باد که قادر است به وسیله آن قدرت عظیمی که در ما کار می‌کند، **۲۳** به همین دلیل، خود من، پولس، که به خاطر خدمت به مسیح عیسی و برای اعلام پیام او به شما، در زندان به سر می‌برم... **۲** **۲۱** این شیده‌اید که خدا این وظيفة خاص را به من سپرده تا مانند یک مباشر، فیض او را به شما غیریهودیان اعلان کنم. **۳** همان طور

۴ **۴** من که به سبب خدمت خداوند اینجا در زندان به سر می‌برم، که قبلاً به اختصار برایتان نوشتم، خدا طرح اسرا آمیز خود را بر من مکشوف و آشکار ساخت. **۴** این را من نویسم تاوضیح دهم که این از شما التمس می‌کنم طوری زندگی و رفاقت کنید که شایسته مقاماتان راز مسیح چگونه بر من آشکار شد. **۵** در زمانهای گذشته خدا این باشد، مقامی که خدا به شما عطا کرده است. **۲** فروتن و مهریان راز را با قوم خود در میان نگذاشته بود، اما اکنون آن را به واسطه روح باشید. نسبت به یکدیگر بردبار باشید و به سبب محبتی که به هم خود بر رسولان مقدس و انبیا خود مکشوف ساخته است. **۶** آن راز دارید، از خطاهای و اشتباهات یکدیگر چشم پوشی نمایید. **۳** تمام این است که غیریهودیان نیز مانند یهودیان در ارت عظیمی که متعلق سعی خود را بکنید تا با استفاده از صلح و صفا که شما را به یکدیگر به فرزندان خداست، شریکنند؛ و هر دو دعوت شده‌اند تا جزو بدن پیوند می‌دهد، آن اتحادی را که روح خدا عطا می‌کند، حفظ کنید. مسیح یعنی کلیسا باشند. هر دو با ایمان آوردن به مسیح عیسی و به **۴** ما همه، اعضای یک بدنیم و در همگی ما یک «روح» ساکن پیغام انجیل، و عده‌های خدا مبنی بر برکات‌عالی را دریافت می‌نمایند. است، یعنی روح القدس؛ و همه ما برای رسیدن به یک امید دعوت ۷ خدا این فیض را به من داده است تا همه را از این نقشه آگاه سازم شده‌ایم، یعنی به آن جلالی که خدا برای ما تدارک دیده است. **۵** و برای انجام این رسالت، قدرت و توانایی لازم را نیز عطا کرده است. برای ما فقط یک خداوند، یک ایمان و یک تعمید وجود دارد. **۶** **۸** بله، به من که از کوچکترین مقدسین نیز کوچکترم، خدا این فیض همه ما یک خدا داریم که پدر همه ما و بالاتر از همه ما و در همه

افسیان

1

کرده، امیدی که با اشتیاق تمام انتظارش را می‌کشیم. همچنین بدانید که ارثی که او برای مقدسین تدارک دیده، چه غنی و شکوهمند است. **۱۹** همچنین، دعا می‌کنم تا درک کنید که قدرت خدا برای کمک به ما مؤمنین چقدر عظیم است. این همان قدرت پرتوانی است **۲۰** که خدا در مسیح به کار گرفته، آن زمان که او را پس از مرگ، برخزایند و بر دست راست خود نشانید، در جایهای آسمانی، **۲۱** در جایگاهی بس برتر از منزلت هر حاکمیت، اقتدار، قدرت، سلطنت، و هر صاحب مقصی در آسمان که مردمان به او متوجل می‌گردند، چه زیر پاهاش مسیح فرار داد، و او را مقرر فرمود تا بر همه چیز سر باشد برای خیریت کلیسا، **۲۲** کایسا که بدن اوتست، همان کمال و پُری او که همه چیز را از هر لحظه پُر می‌سازد.

۲ روزگاری شما نیز به علت سرکشی و گناهاتان، مرده بودید. **۳** شما در گاه زندگی می‌کردید، آن هنگام که از روشهای این دنیا و از فرماروایی قدرت هوا پیروی می‌نمودید، یعنی همان روحی که هم اکنون در طیانگران عمل می‌کند. **۴** ما نیز همگی مانند آنها بودیم. روش زندگی ما، نشان دهندهٔ طبیعت ناپاک ما بود. ما اسیر هوشها و افکار کنیف خود بودیم و دست به هر کار زشتی می‌زدیم. ما با همین طبیعت سرکشی به دنیا آمدیم و درست مانند دیگران، زیر خشم و غضب خدا بودیم. **۵** اما خدا که لطف و رحمتش بیش از حد تصور ماست، ما را آتفندر دوست داشت **۶** که ما را با مسیح زنده کرد، گرچه در خطایا مرده بودیم. پس صرفاً در اثر فرض خدا نجات یافتیم. **۷** بله، خدا به دلیل کاری که مسیح برای ما انجام داد، ما را با او برخیزایند، و با او در قلمروهای آسمانی در مسیح عیسی نشانید، **۸** زیرا به واسطهٔ فرض است که نجات یافتیم، از طریق ایمان

- و این را نمی‌توانید به حساب خود بگذارید، چرا که هدایتی است از جانب خدا. **۹** نجات پاداش اعمال نیک ما نیست، و از این رو، هیچ کس نمی‌تواند به سبب آن به خود بیالد. **۱۰** زیرا مساخته دست خدایم، و در مسیح عیسی آفریده شده‌ایم تا کارهای نیک انجام دهیم، کارهایی که خدا از دیباری تدارک دیده تا در آنها سلوک کنیم. **۱۱** از این رو، به یاد داشته باشید که شما که غریب‌هدیزاده شده‌اید، در گذشته غریبه به شمار می‌آمدید، و یهودیانی که به ختنه شدن خود افتخار می‌کنند، شما را «خدانشانسان ختنه‌نشده» می‌خواناند، گرچه این ختنه که به دست انسان صورت می‌گیرد، همه ایمانداران او شنیدیم، **۱۲** داشتماً برای وجود شما خدا را سپاس می‌گوییم. همچنین، برای شما دعا می‌کنم و **۱۳** درخواست می‌کنم که خدای خداوند ما، عیسی مسیح، آن پدر پرجلال، روح حکمت و کشف را در شناخت خود به شما عطا فرماید. **۱۴** دعا می‌کنم که چشمان دلتان روش شود تا بدانید او ما را برای چه امیدی دعوت

خواهد دروید. اما هر که برای خرسنده روح القدس بذر بکارد، حیات جاودانی را از همان روح درو خواهد کرد. (aiōnios g166) 9 پس

ای مؤمنین، از انجام کار نیک خسته نشویم، زیرا در زمان مقرر، پاداش خود را درو خواهیم کرد، به شرطی که دست از کار نکشیم.

10 بنابراین، از هر فرضی که دست می‌دهد، استفاده کنیم تا در حق همه نیکویی کنیم، بهخصوص به آنانی که متعلق به خانواده مؤمنین هستند. 11 در خاتمه، می‌خواهم چند کلمه‌ای هم با دست

خودم پنویسم. بینید با چه حروف درشتی این مطالب را می‌نویسم!

12 کسانی که می‌کوشند شما را وادار کنند که ختنه شوید، فقط یک انگیزه دارند: اینکه به شهرت و احترامشان لطمای وارد نشود

و از زحمت و آزاری که در اثر اعتقاد به «نیجات از طریق صلیب

مسیح» متوجه آنان می‌شود، در امان باشند. 13 این گونه معلمین

خودشان ختنه شده‌اند، اما حاضر نیستند سایر احکام شریعت را رعایت کنند؛ فقط می‌خواهند که شما نیز ختنه شوید تا بدین وسیله

افتخار کنند که شما را مرید خود ساخته‌اند. 14 اما خدا نکند که

من به این گونه مسائل افتخار کنم. تنها افتخار من، همانا صلیب خداوند ما عیسی مسیح است. بله، به سبب همین صلیب، تمام

دلیستگی‌هایی که در این دنیا داشتم، مصلوب شد و از پن رفت و

من نیز نسبت به گرایش‌های دنیا مصلوب شدم و مردم. 15 حال،

مهم نیست که ختنه شده‌ایم یا نه. تنها چیزی که مهم است، این

است که آیا واقعاً دگرگون شده‌ایم و انسان جدیدی گردیده‌ایم؟ 16

آرامش و رحمت الهی نصیب تمام کسانی باشد که به این شیوه رفتار می‌کنند، که ایمان قوم واقعی خدا هستند. 17 از این پس، دیگر بیش

از این باعث رنجش خاطر من مشوید. زیرا من بر بدن خود، داغهایی

را حمل می‌کنم که نشان می‌دهد متعلق به عیسی هستم. 18 ای

همسینگران مسیحی من، فیض خداوند ما عیسی مسیح با روح همه

شما باد. آمين.

بنا بر وعده خدا متولد شده‌ایم. **29** و همچنانکه اصحاب، پسر و عده، این روش ادامه دهید، نتیجه‌اش نابودی کامل یکدیگر خواهد بود. از دست «اسمعاعیل»، پسر کنیز، آزار می‌داند، ما نیز که از روح القدس **16** از این رو، به شما توصیه می‌کنم که از اوامر روح خدا پریوی از نو تولد یافهمیم، از دست آنانی که می‌خواهند شریعت بیهود را بر ما کنید؛ او به شما خواهد آموخت که چه بکنید و کجا بروید. در این تحملی کنند، آزار می‌بینیم. **30** اما در کتب مقدس‌چه نوشته شده صورت دیگر برده امیال نفس سرکش خود نخواهد بود. **17** تمایلات است؟ کنیز و پسرش را بیرون کن، زیرا پسر کنیز هرگز در ارش طبیعت تمایلات روح خدا است. و روح خدا به ما پسر زن آزاد سهیم نخواهد شد.» **31** خلاصه، ای برادران عزیز، ما تمایلات نفسانی بخلاف طبیعت نفسانی است. این دنیو، فرزندان کنیز نیستیم که غلام شریعت باشیم، بلکه فرزندان آزاد هستیم دائمًا با یکدیگر در حال جنگند. در نتیجه، هر کاری بخواهیم انجام دهیم، از تأثیر این نیروها عاری نیست. **18** اما هرگاه روح خدا شما

که بهوسیله ایمان خود، مورد پسند خدا قرار گرفته‌ایم.

5 **19** هنگامی که از را هدایت کند، دیگر نیز حکم شریعت نیستید.

پس، اکنون که مسیح شما را آزاد کرده است، بکوشید آزاد تمایلات نفسانی خود پریوی می‌کنید، زندگی‌تان این نتایج را به بار بمانید و بار دیگر اسیر قید و نند شریعت نشوید. **2** به آنچه من پولس می‌آوردم: می‌بند و باری جنسی، ناپاکی، هرزگی؛ **20** بتیرستی و می‌گویم با دقت توجه نمایید: اگر تصور می‌کنید که با ختنه شدن و جادوگری و احضار ارواح؛ دشمنی و دو به هم زنی؛ کینتوزی و انجام احکام مذهبی می‌توانید مقبول خدا گردید، در آن صورت مسیح خشم؛ خودخواهی و نفع طلبی، شکایت و انتقاد و بهانه‌جویی؛ در دیگر نمی‌تواند شما را رستگار سازد. **3** باز تکرار می‌کنم هر که اشتیاه دانستن دیگران و بر حق شمردن خود و اعضاً گروه خود؛

بخواهد با ختنه شدن، خدا را خشنود سازد، مجبور است بقیه احکام **21** حسادت و مستی و عیاشی و چیزهایی از این قبیل. همان‌طور

شریعت را نیز یک به پک حفظ کند، و گزنه محکوم به هلاکت که قبلًا هم اشاره کردم، باز تکرار می‌کنم هر که اینچنین زندگی ابدی است. **4** اگر بخواهید با حفظ دستورهای مذهبی مقبول خدا کند، هرگز در ملکوت خدا جای نخواهد داشت. **22** اما هرگاه

شوید، مسیح برای شما هیچ فایده‌ای نخواهد داشت و از فیض و روح خدا زندگی را هدایت فرماید، این ثمرات را در زندگی‌ما لطف الهی محروم خواهید ماند. **5** ولیکن ما به ایاری روح القدس، و به وجود خواهد آوردم: محبت، شادی، آرامش، بردباری، مهرهایی،

بهواسطه ایمانی که داریم، با اشتیاق تمام منظریم که امیدمان جامه نیکواری، وفاداری، فروتنی و خوبشترداری. **23** هیچ‌یک از این عمل پیوشد، این امید که در حضور خدا می‌گذاریم محسوب شویم. **6** صفات پسندیده، تضادی با احکام مذهبی و شریعت بیهود ندارند.

برای ما که با مسیح عیسی پیوندی تنگانگ یافته‌ایم، دیگر نه ختنه **24** ایمانی که از آن مسیح عیسی می‌باشند، امیال نفسانی و هوسهای شدن اهمیتی دارد و نه ختنه نشدن. تنها چیزی که مهم است، ناپاک خود را بر صلیب مسیح می‌خکوب کرداند. **25** اگر اکنون با ایمانی است که از آن محبت بجوشد. **7** در این مسابقه خوب قدرت روح خدا زندگی می‌کیم، لازم است که هدایت او را در تمام می‌دویدید! چه کسی بر سر راهتان مانع گذاشت تا از اطاعت از قسمتهای زندگی خود بپنیریم. **26** خودپسند نباشیم و یکدیگر را راستی بازایستید؟ **8** بدون شک، این امر از جانب خدا نیست، نزیحانیم و به یکدیگر حسادت نوریزیم.

چون او خودش شما را دعوت کرده تا بهوسیله مسیح آزاد شوید. **9**

این تعلیم غلط مانند مقدار کمی خمیرمایه است که تمام خمیر را **6** برادران و خواهان عزیز، اگر از یک ایماندار خطای سر زنند،

ور می‌آوردم. **10** مطمئنم خداوند شما را در خصوص این مطلب شما که روحانی تر هستید با کمال فروتنی او را به راه راست بازگردانید؛ با من هم عقیده خواهد ساخت. اما خدا این شخص خرابکار را، در عین حال مراقب باشید که خودتان نیز دچار همان وسوسه نشود.

هر که می‌خواهد باشد، به سزا اعمال خواهد رساند. **11** ای **2** در تحمل مشکلات و مسائل زندگی به یکدیگر یاری رسانید، و از دوستان ایماندار، اگر به گفته بعضی، من هنوز ضرورت ختنه را اعلام این طریق است که «شریعت مسیح» را اجرا خواهید کرد. **3** اگر

می‌کنم، پس چرا باز مورد اذیت و آزار قرار دارم؟ اگر چنین می‌کرم، کسی خود را چنان بزرگ می‌پندارد که نمی‌خواهد به این امر گردن دیگر کسی از پیام من درباره صلیب رنجیده‌خاطر نمی‌شد. **12** اما نهد، خود را فرب می‌دهد. چنین شخصی را نمی‌توان ایماندار واقعی آنانی که فکر شما را ماضطرب می‌سازند و می‌خواهند عضوی از دانست. **4** هر کس وظیفه خود را به نحو احسن انجام دهد؛ آنگاه بدستان را با ختنه کردن، ناقص سازند، راه را تا انتها بروند و خودشان از کار خود رضایت حاصل خواهد کرد و دیگر نیازی نخواهد داشت را کاملاً اخته کنند! **13** برادران عزیز، خدا به شما آزادی عطا کرده که خود را با دیگران مقایسه کنند؛ **5** زیرا هر کس مسئول حمل بار است، اما آزادی نه برای پیروی از خواسته‌های نفستان، بلکه برای خود خواهد بود، بار رفار و کردار خود. **6** هر که از تعلیم کلام خدا مجتب کردن و خدمت کردن به یکدیگر. **14** زیرا تمام دستورهای بهره‌مند می‌شود، باید معلم خود را در هر چیز نیکو سهیم گرداند. **7**

خدا، در این دستور خلاصه می‌شود که: «همسایه‌ها را مچجون جان اشتیاه نکنید؛ خدا را نمی‌توان فرب داد. پس هر چه بکاریم، همان را خویش دوست بدار.» **15** اما اگر مدام در حال زخم زیان دهن به درو خواهیم کرد. **8** هر که برای ارضی خواسته‌های طبیعت گناه‌آور

هم و درین یکدیگر باشید، احتیاط کنید، چرا که اگر کماکان به خود بذر بکارد، از این طبیعت گناه‌آور تباہی و مرگ روحانی را

مسیح می‌باشد ادامه باید، یعنی همان فرزندی که خدا به ابراهیم می‌خواهد بار دیگر به بندگی آن نیروهای بنیادین روحانی عالم هستی و عده داده بود. در اینجا فرق دیگری نیز وجود دارد: خدا شریعت و درآید، نیروها و اصولی که ناتوان و بی‌فایده‌اند؟ **۱۰** آیا فکر می‌کنید حکام خود را توسط فرشتگان به موسی عطا کرد تا او نیز آن را به با انجام تشریفات مذهبی در روزها و ماهها و فصلها و سالهای مردم پهدد. **۲۰** حال اگر دو نفر به توافق پرسند واسطه‌ای لازم است، مخصوص، می‌توانید مقبول خدا واقع شوید؟ **۱۱** با این راهی که در اما خدا، که یکی است، وقیع وعده خود را به ابراهیم داد، این کار را پیش گرفته‌اید، می‌ترسم تمام زحماتی که برای شما کشیده‌ام به هدر بدون واسطه انجام داد. **۲۱** بنابراین، آیا شریعت خدا با وعده‌های او رفته باشد! **۱۲** برادران و خواهان عزیز، استدعا می‌کنم مانند من تناقض دارد؟ هرگو! زیرا اگر شریعتی به ما داده می‌شد که می‌توانست بشوید که از شریعت دست شستم، چرا که من نیز مانند شما شدم. به ما حیات ابدی بیخشند، در آن صورت، میسر می‌گردید که با شما در گذشته، آن زمان که برای پار نخست، پیام مسیح را به شما اطاعت از آن، وارد رابطه‌ای درست با خدا شویم. **۲۲** اما کتب اعلان کردم، هیچ بدی به من نکردید، اما اکون چنین می‌کنید. **۱۳** مقدس مشخص می‌سازند که همه چیز در زندان گناه اسیر است، تا یقیناً به یاد دارید که وقتی برای نخستین بار انجیل را به شما موعظه آن برکت موعود به واسطه ایمان به عیسی مسیح به آنان عطا شود که کردم، به دلیل یماری ام بود. **۱۴** گرچه تحمل این کسالت جسمی بدهید این مطلب را طور دیگری شرح دهم: شریعت همچون دایه‌ای آمده باشد! **۱۵** پس کجا رفت آن روحیه شاد و قدردان که در آن زمان بود که از ما مراقبت می‌کرد تا زمانی که مسیح پیادی و ما را از راه داشتید؟ یقین دارم که اگر میکن بود، حتی چشمانتان را در می‌آوردید ایمان، مقبول خدا سازد. **۲۵** اما اکون که روش ایمان آمد، دیگر و به من می‌دادید. **۱۶** اگر حقایق را می‌گویم، چرا مرا دشمن خود نیازی نداریم شریعت دایه‌ای ما باشد. **۲۶** زیرا همگی ما در اثر ایمان می‌باشید! **۱۷** این اشخاص اشتیاق بسیار دارند تا شما را به سوی خود به عیسی مسیح فرزندان خدا می‌باشیم؛ **۲۷** و همه ما که تعتمد بکشید، اما انگیزه‌شان خوب نیست. هدف ایشان این است که شما گرفته‌ایم، چیزی از وجود مسیح شده‌ایم و مسیح را پوشیده‌ایم. **۲۸** را از ما جدا سازند، تا غیرت شما فقط معطوف به ایشان باشد. دیگر فرقی نمی‌کند که پهودی باشیم یا غیرپهودی، غلام باشیم یا **۱۸** داشتن غیرت و اشتیاق برای جذب افراد، نیکو است، به این آزاد، مرد باشیم یا زن؛ زیرا همه ما مسیحیان در عیسی مسیح یکی شرط که با انگیزه‌ای خیر و خوب همراه باشد، و نیز اینکه دائمی و هستیم؛ **۲۹** و اکون که از آن مسیح شده‌ایم، فرزندان واقعی ابراهیم همیشگی باشد، نه فقط در حضور من! **۱۹** ای فرزندان من، بار می‌باشیم و در نتیجه، تمام وعده‌هایی که خدا به ابراهیم داد، به من نیز دیگر در وجود خود برای شما احساس درد می‌کنم، مانند مادری که درد زایمان او را فرا گرفته، تا شکل مسیح را به خود بگیرید. **۲۰**

۴ مقصودم را این گونه شرح دهم که یک وارث تا زمانی که سخن می‌گفتم، زیرا واقعاً نمی‌دانم از این راه دور چه کاری از دستم صغير است، به لحاظ قانونی فرقی با غلام یا کمیز آن خوانده ندارد، برمی‌آید! **۲۱** ای فرزندان من، شما که فکر می‌کنید با اجرای احکام هر چند که صاحب تمام دارایی پدرش می‌باشد. **۲** او تا سیستی که شریعت می‌توان نجات یافت، چرا نمی‌خواهید درک کید معنی واقعی پدرش تعیین کرده، تحت سریستی ولی و قیمت قرار دارد. **۳** همین شریعت و مذهب چیست؟ **۲۲** زیرا دریاره ابراهیم می‌خوانیم که او دو امر در مورد ما نیز صدق می‌کند. وقتی صغیر بودیم، در اسارت و پسر داشتیم، یکی از زن برد و دیگری از زن آزاد. **۲۳** پسر زن برد با بندگی نیروهای بنیادین روحانی عالم هستی قرار داشتیم. **۴** اما چون تلاش انسانی برای تحقق وعده خدا، تولد یافت، اما در تولد پسر زن زمانی که خدا تعیین کرده بود به طور کامل فر رسید، او پسرش را آزاد، خدا خودش به وعده‌ش تحقق بخشید. **۲۴** این امور را به شکل فرستاد که ای زن، و تابع شریعت موسی مولود گردید، **۵** تا بهای مجازی و تسلیمی به کار می‌بریم. یعنی اینکه این دو زن معرفت دو عهد آزادی ما را که در اسارت شریعت به سر می‌بردیم، پیراذ و بیوانیم هستند. یک عهد از کوه سینا است و فرزندانی که می‌زاید، غلام و فرزندخوانده خدا گردیدم. **۶** پس حال، چون فرزندان خدا هستید، کمیز هستند. این همان هاجر است. **۲۵** هاجر همان کوه سینا است خدا روح پسر خود را به قلبه‌ای ما فرستاده، که با اشتیاق بانگ نزد اعراب، و معرفت شهر اوشليم کنونی است، زیرا با تمام فرزندانش برمی‌آورد: «ایا، پدر». **۷** بنابراین دیگر غلام و کمیز نیستی، بلکه در بردگی به سر می‌برد. **۲۶** اما مادر ما و وطن ما، اوشليم آسمانی فرزند خدایی، و به همین علت خدا تو را وارث خود نیز ساخته است. است که کمیز و بندۀ شریعت نیست. **۲۷** چنانکه در کتب مقدس **۸** شما غیرپهودیان، پیش از آنکه خدای حقیقی را بشناسید، بربده نوشته شده: «ای زن نازار، شاد باش و سرود بخوان، زیرا فرزندان تو آنها بودی که بنا بر ذاتشان، خدا نیستند. **۹** اما اکون که خدای زیادتر از فرزندان زنی خواهند شد که شوهرش او را ترک نگفته باشد!» واقعی را شناخته‌اید، یا بهتر است بگویم خدا شما را می‌شناسد، چرا **۲۸** ای برادران عزیز، من و شما مانند «اسحاق»، فرزندانی هستیم که

عده‌ای از پیشوایان کلیسا از جانب یعقوب از اورشلیم آمدند، خود را شما که اینقدر زحمات را در راه انجلیل متحمل شدید، آیا حالا کار کشید و دیگر با غیریهودیان همسفر نشد، زیرا از انتقادات این می‌خواهید همه را دور بپزید؟ پس در واقع یهوده زحمت کشیدید! ۵ افراد که بر ضرورت انجام ختنه اصرار داشتند، بیناک بود. ۱۳ آنگاه باز می‌خواهم بدانم که خدا به چه دلیل روح القدس را به شما عطا سایر مسیحیان یهودی نزد و حتی برنابا نیز از این مصلحت‌اندیشی می‌کند و در میان شما معجزات به عمل می‌آورد؟ آیا به دلیل انجام پطرس تقلید کردند. ۱۴ هنگامی که متوجه این مردم و دیدم که اعمال شریعت، یا به خاطر ایمان به پیام که شنیدید؟ ۶ همان گونه ایشان چگونه برخلاف ایمان خود و حقیقت انجیل رفتار می‌کنید، که «ابراهیم به خدا ایمان آورد و این برای او عدالت شمرده شد». در حضور همه به پطرس گفتم: «تو یهودی زاده هستی، اما مدت ۷ در نتیجه، فرزندان واقعی ابراهیم آنانی هستند که حقیقتاً به خدا زیادی است که دیگر شریعت یهود را نگاه نمی‌داری. پس چرا حالا ایمان دارید. ۸ علاوه بر این، در کتب مقدس از پیش دیده شده می‌خواهی این غیریهودیان را مجبور کنی تا شریعت و احکام یهود را بود که خدا غیریهودیان را نیز بر اساس ایمانشان بی‌گناه به شمار انجام دهد؟ ۱۵ «من و تو که یهودی زاده هستیم و نه غیریهودی که خواهد آورد. از این رو، خدا در همان زمان به ابراهیم مژده داد و احکام شریعت موسی را نگاه نمی‌دارد، ۱۶ به خوبی می‌دانیم که فرمود: «همه قوها از طرق تو برکت خواهد یافت». ۹ بنابراین، هر انسان با اجرای احکام شریعت، هرگز در نظر خدا پاک و بی‌گناه به که به ایمان توسل می‌جوید، از همان برکت و لطف الهی برخوردار حساب نخواهد آمد، بلکه فقط با ایمان به عیسی مسیح. بنابراین، خواهد شد که نصیب ابراهیم، آن مرد ایمان، گردید. ۱۰ همچنین، ما نیز به مسیح عیسی ایمان آوردیم، تا این راه مورد قبول خدا کسانی که می‌خواهند به‌وسیله اجرای دستورهای شریعت نجات یابند، واقع شویم، نه از راه انجام شریعت یهود. زیرا هیچ کس هرگز با حفظ زیر لغت خدا قرار دارد؛ زیرا در کتب مقدس چنین آمده است: احکام شریعت، نجات و رستگاری نخواهد یافت. ۱۷ اما اگر ما «ملعون باد کسی که حتی یکی از دستورهای کتاب شریعت را زیر پا بیهودی زادگان برای نجات یافتن، به مسیح ایمان بیاوریم، ولی بعد بگذارد». ۱۸ در نتیجه، روشن است که هیچ کس نمی‌تواند از راه متوجه شویم که کار اشتباہی کرده‌ایم و نجات بدون اجرای شریعت اتکا به شریعت، مورد قبول خدا واقع شود، چنانکه در کتب مقدس یهود به دست نمی‌آید، آیا این بدان معنی است که مسیح سبب شده آمده: «عادل به ایمان خواهد زیست». ۱۹ اما روش شریعت با که عمل‌گناهکار شویم؟ به هیچ وجه! ۱۸ بلکه برعکس، اگر خود روش ایمان تفاوت بسیار دارد، زیرا در مورد روش شریعت در کتب آن نظام گهنه احکام شریعت را که قبل‌اً ویران ساختم، بار دیگر بنا مقدس آمده: «از طریق اطاعت از احکام شریعت است که شخص کنم، نشان می‌دهم که واقعاً خطاکار و قانون‌شکن هستم. ۲۰ زیرا از حیات برخوردار می‌شود». ۱۳ اما مسیح ما را از لغت ناشی وقی می‌کوشیم احکام شریعت را نگاه دارم، بی‌بردم که معمکن از روش شریعت رهایی بخشدید. بله، مسیح، لغت ما را بر خود هستم. از این رو، نسبت به شریعت مردم و از تلاش برای انجام تمام گرفت، زیرا در کتب مقدس آمده: «ملعون است هر که به دار آویخته مطالباتش دست کشیدم، تا بتوانم برای خدا زنده باشم. ۲۰ طبیعت شود». ۱۴ اکنون خدا می‌تواند همان برکت را که به ابراهیم و عده‌گنهه من با او مصلوب شد. پس دیگر من نیستم که زندگی می‌کنم، داده بود، به‌وسیله عیسی مسیح به غیریهودیان نیز عطا فرماید. اکنون بلکه مسیح است که در من زندگی می‌کند! و این زندگی که در همه ماسیحیان می‌توانیم روح القدس موعده را از راه همین ایمان بدن خاکی می‌کنم، به‌واسطه ایمان و توکل به پسر خداست که مرا به دست آوریم. ۱۵ برادران عزیز، حتی در زندگی روزمره ما، اگر محبت نمود و خود را برای من فدا ساخت. ۲۱ من از آن کسانی کسی پیمان و قرارداد امضا کند و یا وصیت‌نامه‌ای تنظیم نماید، دیگر نیستم که مرگ مسیح را رویدادی بی‌معنی تلقی می‌کنند. زیرا اگر هیچ کس نمی‌تواند آن را باطل کند و یا تغییری در آن بدهد. ۱۶ نجات از راه اجرای شریعت و دستورهای مذهبی حاصل می‌شد، دیگر به همین ترتیب، خدا نیز به ابراهیم و به نسل او وعده‌های داد. ضرورتی نداشت که مسیح جانش را برای ما فدا کند.

گویی پای نسلهای بسیار در میان پاشد، بلکه می‌گوید «به نسل تو»،

۳ ای غلامیان که عقل خود را از دست داده‌اید، کدام جادوگر که تنها به یک شخص اشاره می‌کند، یعنی به مسیح. ۱۷ حال، اینچنین شما را افسون کرده است؟ مگر این شما نبودید که وقی مگر مقصودم این است: شریعتی که خدا چهارصد و سی سال بعد از عیسی مسیح بر صلیب را برایتان تشریح کردم، آنچنان مجنوب شدید روزگار ابراهیم به موسی عطا فرمود، نمی‌توانست عهد خدا با ابراهیم را که گویی همان لحظه او را با چشم خود بر صلیب می‌دید؟ ۲ باطل کرده، آن را منتفي سازد. ۱۸ زیرا اگر میراث از راه اجرای فقط می‌خواهیم این را بدانم: آیا شما روح القدس را از راه اجرای شریعت حاصل می‌شد، دیگر با قبول و عده خدا به دست نمی‌آمد. احکام شریعت یافتدید، یا از راه شنیدن و ایمان آوردن به انجیل؟ ۳ چرا اما خدا آن را از راه و عده به ابراهیم عطا فرمود. ۱۹ پس در این فکرخان را به کار نمی‌اندازید؟ شما که قبل‌اً با حفظ احکام مذهبی صورت، خدا شریعت را به چه علت اعطای کرد؟ شریعت در واقع بعد نتوانستید از نظر روحانی مقبول خدا گردید، چگونه تصور می‌کنید از عده‌های خدا عطا شد تا انسان نشان دهد که احکام خدا را که اکنون از همان راه می‌توانید مسیحیان روحانی تری باشید؟ ۴ نگاه نمی‌دارد و گناهکار است. اما روش شریعت فقط تا زمان آمدن

این باره سخن نگفتم. ۱۷ حتی به اورشلیم هم رفتم تا با کسانی که پیش از من به رسالت برگزیده شده بودند، معمورت کنم. بلکه به بیاننامه عربستان رفتم، و پس از مدتی، به شهر دمشق بازگشتم.

۱۸ بعد از سه سال، سرانجام به اورشلیم رفتم تا با پطرس ملاقات کنم. در آنجا مدت پانزده روز با او به سر بردم. ۱۹ اما از سایر رسولان، فقط یعقوب، برادر خداوند ما عیسی مسیح را دیدم. ۲۰ خدا شاهد است آنچه که می نویسم عین حقیقت است. ۲۱ پس از این دیدار، به ایالات سوریه و قیلیقیه رفتم. ۲۲ اما مسیحیان یهودیه هنوز مرا ندانیده بودند؛ ۲۳ فقط این را از دیگران شنیده بودند که: «دشمن سابق ما، اکنون همان ایمانی را باشارت می دهد که قبل از صد نابودی آن بود». ۲۴ و این تغییری که در من پدید آمده بود، سبب شد که خدا را تمجید و ستایش کنند.

2 سپس، بعد از چهارده سال با برناپا باز به اورشلیم رفتم و تیتوس را نیز همراه خود بردم. ۲۵ رفتن من با الهام از خدا بود تا درباره پیامی که در میان اقوام غیریهودی اعلام می کنم، با برادران مسیحی خود مشورت و تبادل نظر نمایم. من به طور خصوصی با رهبران کلیسا گفتگو کردم تا ایشان از محتوای پیغام من دقیقاً اطلاع حاصل کنند، زیرا غیر از راهی که به شما اعلام کردیم، راه دیگری وجود ندارد. آنانی که راه دیگری به شما معرفی می کنند، می خواهند شما را فریب داده، حقیقت انجیل مسیح را دگرگون کنند. ۲۶ اگر کسی بخواهد راه دیگری برای رستگاری به شما معرفی کند، به غیر از آن راهی که ما به شما اعلام کردیم، خدا او را لعنت کند، حتی اگر این شخص خود من باشم. اگر فرشته‌ای نیز از آسمان فرود آید و شما را به سوی راه دیگری هدایت کند، لعنت خدا بر او باد! ۲۷ باز تکرار می کنم: اگر کسی مزده نجات دیگری، غیر از آنچه که پذیرفته‌اید، به شما آرزو دهد، لعنت خدا بر او باد! ۲۸ آیا اکنون می کوشم تأیید انسان‌ها را به دست آورم؟ ۲۹ یا مورد تأیید خدا قرار بگیرم؟ یا اینکه می کوشم مردمان را خشنود سازم؟ اگر هنوز در بی خشنودی انسان‌ها بودم، خدمتگزار مسیح نمی بودم. ۳۰ ای برادران و خواهان، می خواهم بدانید که آن انجیل که به شما بشارت دادم، همان پیام رستگاری، زایدۀ تفکرات انسانی نیست. ۳۱ زیرا خود عیسی مسیح مستقیماً آن را بر من آشکار و مکشف ساخت. بهله، من آن را هیچ کس دریافت نکردم و از هیچ انسانی نیاموختم. ۳۲ بدن شک سرگذشت مرا هنگامی که هنوز پیرو دین یهود بودم شنیده‌اید، که چگونه به تعقیب مسیحیان می پرداختم و ایشان را با روحی شکجه و آزار می دادم و همیشه در بی آن بودم که ریشه آنان را زمین بر کنم. ۳۳ من از بیشتر همسالان یهودی خود مؤمن تر بودم و نسبت به اجرای رسوم و سنن مذهبی تعصب زیادی داشتم. ۳۴ اما ناگهان همه چیز تغییر کرد! زیرا خدای که مرا از شکم مادر برگزیده بود، از روی لطف آمد، در حضور دیگران او را به سخنی ملامت و سرزنش کردم، زیرا و رحمتش، پسر خود را بر من آشکار ساخت و او را به من شناساند تا بهوانم نزد اقوام غیریهودی رفته، راه نجات بموسیله عیسی مسیح را به مسیحیان غیریهودی بر سر یک سفره می نشست. اما به محض اینکه ایشان بشارت دهم. وقتی این تغییر در من پدید آمد، با هیچ کس در

5 خدا را تا به ابد جلال و عزت باد. آمين. (alōn g165)

6 تعجب می کنم که به این زودی از خدایی که شما را به واسطه فیض مسیح فرا خوانده است، رویگردن شده و به انجیل دیگری روى آورده‌اید، به پیام دیگری پرای کسب حیات جاویدان. ۷ زیرا غیر از راهی که به شما اعلام کردیم، راه دیگری وجود ندارد. آنانی که راه دیگری به شما معرفی می کنند، می خواهند شما را فریب داده، حقیقت انجیل مسیح را دگرگون کنند. ۸ اگر کسی بخواهد راه دیگری برای رستگاری به شما معرفی کند، به غیر از آن راهی که ما به شما اعلام کردیم، خدا او را لعنت کند، حتی اگر این شخص خود من باشم. اگر فرشته‌ای نیز از آسمان فرود آید و شما را به سوی راه دیگری هدایت کند، لعنت خدا بر او باد! ۹ باز تکرار می کنم: اگر کسی مزده نجات دیگری، غیر از آنچه که پذیرفته‌اید، به شما آرزو دهد، لعنت خدا بر او باد! ۱۰ آیا اکنون می کوشم تأیید انسان‌ها را به دست آورم؟ ۱۱ یا مورد تأیید خدا قرار بگیرم؟ یا اینکه می کوشم مردمان را خشنود سازم؟ اگر هنوز در بی خشنودی انسان‌ها بودم، خدمتگزار مسیح نمی بودم. ۱۲ ای برادران و خواهان، می خواهم بدانید که آن انجیل که به شما بشارت دادم، همان پیام رستگاری، زایدۀ تفکرات انسانی نیست. ۱۳ بدن شک سرگذشت مرا هنگامی که هنوز پیرو دین یهود بودم شنیده‌اید، که چگونه به کار گرفته تا غیریهودیان را به سوی او هدایت کنم، به من در ضمن، این را نیز بگویم که مقام و منصب آنان تأثیری به نیافرودند. در حال من ندارد، زیرا در نظر خدا همه برآیند. ۱۴ بنابراین وقتی یعقوب حال من ندارد، زیرا در نظر خدا همه برآیند. ۱۵ ای برادران و خواهان، می خواهم بدانید که آن انجیل که به شما بشارت دادم، همان پیام رستگاری، و پطرس و یوحنا که به سنتویهای کلیسا معروفند، دیدند که چگونه خدا را به کار گرفته تا غیریهودیان را به سوی او هدایت کنم، به من درست دوستی دادند و ما را تشویق کردند تا به کار بشارت در و برناپا نیافرودند. ۱۶ ای برادران و خواهان، می خواهم بدانید که هنوز پیرو دین یهود بودم شنیده‌اید، که چگونه به کار گرفته تا غیریهودیان را به سوی او هدایت کنم، به من درست دوستی دادند و ما را تشویق کردند تا به کار بشارت در میان غیریهودیان ادامه دهیم و آنان نیز به خدمت خود در میان یهودیان ادامه دهند. در این همان خدایی که مرا برای هدایت غیریهودیان به کار گرفته، پطرس را نیز برای هدایت یهودیان مقرر داشته است، زیرا خدا به هر یک از ما رسالت خاصی بخشیده است. ۱۷ فقط سفارش کردند که همیشه به فکر فراقی کلیسا ای آنان باشیم، که الیه من نیز به انجام این کار علاقمند بودم. ۱۸ اما زمانی که پطرس به «انطاکیه» در حضور دیگران او را به سخنی ملامت و سرزنش کرد، زیرا و رحمتش، پسر خود را بر من آشکار ساخت و او را به من شناساند تا بهوانم نزد اقوام غیریهودی رفته، راه نجات بموسیله عیسی مسیح را به مسیحیان غیریهودی بر سر یک سفره می نشست. اما به محض اینکه ایشان بشارت دهم. وقتی این تغییر در من پدید آمد، با هیچ کس در

زندگی کنید. خدا که سرچشمه محبت و آرامش است، با شما باشد. **12** با بوسه‌ای مقدس به یکدیگر سلام پگوید. **13** تمام ایمانداران اینجا به شما سلام می‌رسانند. **14** فیض خداوند ما عیسی مسیح، محبت خدا و رفاقت روح القدس با همه شما باشد.

گرچه چنین تعریف کردن از خود فایده‌ای ندارد، اما باشد سودی بردنند؟ مگر راه و روش ما یکسان نبوده است؟ **19** شاید تصور ادامه دهم و از رؤیاها که دیده‌ام و مکاشفه‌هایی که خداوند به کمی کنید که تمام این سخنان برای آن است که بار دیگر نظر لطف من بخشیده است، تعریف کنم. **2** مردی را در مسیح می‌شاسم، شاهد است که منظور ما از این گفته‌ها، کمک به شما دوستان که چهارده سال پیش به آسمان سوم برده شد، در بدن یا بیرون از بدن، نمی‌دانم، خدا می‌دانم. **3** و می‌دانم که این مرد، در بدن یا بیرون از بدن، باز هم نمی‌دانم، خدا می‌داند، به فردوس برده شد می‌ترسم وقی نزد شما بیایم، از دیدن وضعیت خشنود نشوم؛ آنگاه **4** و چیزهایی ناگفتنی شنید، چیزهایی که هیچ‌کس اجازه نداده بود زیارت، چون خواهان بنا و تقویت روحانی شما هستیم. **20** زیرا بیرون از بدن، شما را نهاده نمی‌دانم، باز هم نمی‌دانم، خدا می‌داند، به فردوس برده شد می‌ترسم وقی نزد شما بیایم، از دیدن وضعیت خشنود نشوم؛ آنگاه **5** درباره چنین شخصی افتخار خواهیم کرد، اما درباره خودخواهی، تهمت، بدگویی، غرور و نفرقه وجود دارد. **21** بله، مایل باش افتخار کنم، عملی نامعقول نخواهد بود، زیرا حقیقت می‌ترسم وقی این بار نیز نزد شما بیایم، باز خدا مرا به سبب شما را بیان خواهیم کرد، اما از این کار اجتناب می‌ورزم، تا هیچ فردی شرمنده سازد. یعنی دارم که باز ماتم بگیرم، چون بسیاری از شما که در خصوص من چیزی بیشتر نپندراد، جز آنچه که در من می‌بیند پیش از این گناه کرده‌اند، از ان‌پاکی، گناهان جنسی و فسق و فجوری که مرتکب شده‌اند، توبه نکرده‌اند. **7** اما برای آنکه از این مکافثات خارق‌العاده

13 این سومهین باری است که به دیدار شما می‌آیم. (همان طور

یعنی فرستاده شیطان، تا مرا آزار دهد. **8** سه بار به خداوند تماس که در کتب مقدس نوشته شده: «به گواهی دو یا سه شاهد، هر کردم که آن را از من بردارد. **9** اما او فرمود: «تنها چیزی که نیاز سختی ثابت می‌شود.» **2** آخرین باری که نزد شما بودم، به آن‌تی که داری، فیض من است، زیرا قادر من در ضعف کامل می‌شود.» پس حال با شادی به ضعف‌های خود می‌باشم، تا قادر مسیح بر باز هشدار می‌دهم که این بار از خطای کسی چشم‌پوشی نخواهم من قرار بگیرد. **10** به همین سبب، به خاطر مسیح در ضعف‌ها، اهانت‌ها، سختی‌ها، آزارها، و مشکلات شادمانم. زیرا وقتی ضعیف‌می‌باشم، به وسیله من سخن می‌گوید. مسیح در روابط و برخوردش با شما آنگاه نیرومند. **11** شما مرا مجبور کردید که همچون یک نادان، ضعیف نیست بلکه قادری است عظیم در وجود شما. **4** گرچه بدن ضعیف کنم، در حالی که شما خود می‌باشید مرا تحسین می‌کردید. زیرا گرچه هیچ هستم، اما از این «رسولان بزرگ» چیزی قدرت عظیم خدا او زنده است. ما نیز با اینکه در جسم خود ضعیف هستیم، اما در او زنده و قوی می‌باشیم و در روابط خود با شما، تمام قدرت خدا را در اختیار داریم. **5** خود را امتحان کنید تا بینید سیاری در میان شما انجام داد. همین معجزات، دلیل و گواه هستند بر اینکه من رسول و فرستاده خدا می‌باشم. **13** تنها کاری که در کلیساها دیگر انجام داده‌ام، ولی برای شما نکرده‌ام، این است که سریار شما نشده‌ام و از شما کمک مالی نخواهستم، خواهش می‌کنم این کوتاهی مرا بپخشید! **14** حال برای سومهین بار قصد دارم نزد شما بیایم؛ این بار نیز سریار شما نخواهیم بود، زیرا نه اموال شما را بلکه خود شما را می‌خواهم! فرموش نکنید که شما فرزندان من هستید؛ وظیفه فرزندان نیست که زندگی والدین خود را تأمین کنند، بلکه والدین هستند که باید نیازهای فرزندان خود را برآورده سازند. **15** من نیز با کمال میل حاضرمن هر چه دارم و حتی خود را فدای شما ضعیف بینایم اما شما قوی باشید. بزرگترین آرزو و دعای ما این است که شما در ایمان مسیحی خود به حد کمال برسید. **10** این مطالب را به این امید می‌نویسم که وقی نزدتان آمدم، نیازی نباشد که شما را تصدیق می‌کنید که من سریار شما نبوده‌ام. اما بعضی دیگر ممکن سرزنش و تنبیه نمایم. زیرا می‌خواهیم از اقداری که خداوند به من داده است، برای تقویت و بنا کردن شما استفاده کنم، نه برای ویران کردن شما. **11** آخرین نکته‌ای که مایل بتویسم، این است: شاد باشید. شما استفاده‌ای بردند؟ **18** وقتی از تیتوس خواهش کردم که به نزد شما بیاید و برادر دیگرمان را به همراه او فرستادم، آیا ایشان از شما

خداؤند انجام داده است افتخار کند.» **۱۸** زیرا مهم آن نیست که گمان نکنید سخنان من از روی نادانی است. حتی اگر اینچنین فکر شخص از خود و از کارهایی که انجام داده است تعريف و تمجید می‌کنید، بار به سخنان من نادان توجه کنید و بگذردید من نیز مانند آنان، کمی خودستایی کنم. **۱۷** البته خودستایی شایسته خدمتگار خداوند نیست؛ اما برای اینکه بتوانم خود را با آنانی که دائمآ نزد شما

۱۱

امیدوارم با این سخنان جاهلانه، شما را خسته نکرده باشم. از خود تعريف و تمجید می‌کنند، مقایسه نعام، من نیز راه احمقانه خواهش می‌کنم تحمل کنید و بگذردید هر چه در در دارم پگویم. **۲** ایشان را در پیش می‌گیرم. **۱۹** شما که خود را چنین دانا می‌پنداشد، زیرا من غیرتی خدایی نسبت به شما دارم، و از این نگرانم که مبادا چگونه با اشیاق به گفته‌های این نادانان گوش می‌دهید؟ ناراحت هم غیر از مسیح، به دیگری نیز دل بیندید. زیرا آرزوی من این است که نیستید که شما را اسری خود می‌کنند، هر چه دارد از چندگان در شما مانند دوشیزه‌ای پاکدامن باشید که عشق و محبت خود را فقط می‌آورند، از سادگی شما سوءاستفاده می‌کنند و به صورتتان سیلی برای کسی نگاه می‌دارد که با او ازدواج خواهد کرد. **۳** اما می‌ترسم می‌زنند! **۲۱** با شرم‌سازی اعتراف می‌کنم که ما در مقایسه با این همان گونه که حوا فریب حیله مار را خورد، فکر شما نیز از سرمدگی افراد، آنقدر نیرومند و جسور نبوده‌ایم که بتوانیم چنین فقاری با شما صادقانه و خالصی که به مسیح دارید، منحرف شود. **۴** ترس من داشته باشیم! اما بار دیگر از روی نادانی می‌گوییم که آنان به هر چه به این سبب است که شما خیلی ساده و زودباورید و هر کس هر بیاند، من نیز می‌توانم بیام. **۲۲** آیا به این فخر می‌کنند که عربانی چه پکوید، فراً باور می‌کنید. حتی اگر عیسی‌ای دیگری را معرفی هستند؟ من نیز هستم! می‌گویند اسرائیلی و قوم برگزیده خدا هستند؟ کنند، غیر از آنکه ما به شما معرفی کردیم، یا درباره روح دیگری می‌گویند که از نسل ابراهیم هستند؟ من نیز هستم! سخن گویند، غیر از آن روح القدس که خدا به شما بخشیده، و یا **۲۳** به این می‌بالند که مسیح را خدمت می‌کنند؟ گرچه به این راه دیگری برای نجات پیش پای شما قرار دهد، شما همه را باور نحو سخن گفتن، دیوانگی است، اما من خیلی بیشتر از ایشان می‌کنید. **۵** اما فکر نمی‌کنم از این «رسولان بزرگ» چیزی کم داشته به او خدمت کرده‌ام. من متحمل زحمات زیادتری شده‌ام؛ بیش از **۶** من حتی اگر سخنان خوبی نباشم، اما در شناخت حقایق آنان به زندان افتاده‌ام، بیشتر شلاق خودرهام و دفعات بیشتری با روحانی چیزی کم ندانم، و شما نیز متوجه این نکته شده‌اید، زیرا این مرگ روپرور شده‌ام. **۲۴** مقامات پهودی پیچ بار ما محکم به سی امر را پارها ثابت کرده‌ام. **۷** آیا گناه کردم که پیام انجیل را بدلون و نه ضریبه شلاق کردن. **۲۵** سه بار مرا با چوب زدند. یک بار دریافت هیچ کمک مالی، به شما اعلام کردم و خود را حقیر ساختم سنگسار شدم. سه بار در سفرهای دریایی، کشتی‌مان غرق شد. تا شما سرفراز شوید؟ **۸** من با پذیرفتن کمک مالی از کلیساهاهای یک شبانه روز با امواج دریا دست به گریان بودم. **۲۶** به نقاط دور دیگر، آنها را «غارغارت» کردم، تا بتوانم شما را خدمت کنم. **۹** و در دست و خسته کننده سفر کرده‌ام؛ طغیان رودخانه‌ها، حمله زدن، تمام مدتی که نزد شما بودم، از هدایای این کلیساها امارات معاش کردم آزار هموطان بیوه‌ی و نیز آزار غریب‌هودیان همواره مرا تهدید کرده تا بتوانم بدلون گرفتن کمکی از شما، به شما خدمت کنم؛ و زمانی است. در شهرها با خطیر هجوم جمعیت خشکگی، و در بیان و که این هدایا تمام شد و دیگر چیزی برای گذرازن زندگی نداشتم، باز دریا با خطیر مرگ روپرور بوده‌ام. در کلیساها نیز خطیر کسانی که به دست کمک به سوی شما داران نکردم، زیرا مسیحیان مقدونیه برام دروغ ادعای پرادری دارند، مرا تهدید کرده است. **۲۷** با خستگی و هدیه آوردن. تا به حال از شما کمکی نخواسته‌ام و هرگز نیز نخواهم مشقت و بی خواهی خو گرفته‌ام. گرسنگی و تشنگی کشیده‌ام و خواست. **۱۰** به آن راستی مسیح که وجود مرا فرا گرفته، سوگید که چیزی برای خودرن نداشتم. بارها سرمای مسستان را بدلون لباس کافی هیچ کس در سرتاسر ایالت آخاینه نخواهد توانست مانع شود که به این گذرازند. **۲۸** علاوه بر تمام اینها، باری دارم که روز و شب بر امر افتخار کنم. **۱۱** شاید فکر کنید که چرا؟ آیا به این دلیل که شما درشم سنگنی می‌کنند و آن احساس مسئولیتی است که در گناه گرفتار شد و من را دوست ندارم؟ نه! خدا می‌داند که چقدر شما را دوست دارم. کلیساها دارم. **۲۹** کیست از اعضای کلیسا که ناتوان شود، و من نیز **۱۲** اما به این روش خود ادامه خواهیم داد و کمکهای مالی شما را همان ناتوانی را احساس نکنم؟ کیست که در گناه گرفتار شد و من نخواهیم پذیرفت، تا آنانی که ادعا می‌کنند که همانند ما خدا را در درون خود نسزمه؟ **۳۰** اگر قرار باشد از خود تعريف و تمجید کنم، خدمت می‌کنند، امکان چنین ادعایی را نداشته باشند. **۱۳** این قبیل ترجیح می‌دهم از چیزهایی باشد که ضعف مرا نشان می‌دهند. **۳۱** افراد هرگز از جانب خدا فرستاده نشده‌اند. ایشان فریبکارانی هستند خدا که پدر خداوند مأمور گمارده بود تا مردستگیر کنند. **۳۲** که از سادگی شما سوءاستفاده کرده، خود را رسولان مسیح معروفی سنتایش می‌باشد، می‌داند که راست می‌گوییم. **۱۴** اما جای تعجب نیست. چون اگر شیطان می‌تواند خود زمانی که در دمشق بودم، فرماندار شهر که از «حارث» پادشاه دستور را به صورت فرشته نور درآورد، **۱۵** خدمتکارانش نیز می‌توانند خود می‌گرفت، بر دروازه‌ها مأمور گمارده بود تا مردستگیر کنند. **۳۳** اما را به شکل خدمتگاران خدا درآورند. اما سراتجام، ایشان به مزای مرد زیبی گذاشتند و با طناب از پنجه‌های که بر دیوار شهر بود، اعمال زشت خود خواهند رسید. **۱۶** بار دیگر خواهش می‌کنم که پایین فرستادند و از چنگ او گریختم!

مقدونیه گفتم که شما در ایالت آخایه از سال گذشته آماده کمک درخواست من این است که کاری نکنید که وقتی نزد شما می‌رسم، با بوده‌اید. در واقع، همین شور و شوق شما بود که بسیاری از ایشان را جسارت با شما فشار کنم. نمی‌خواهم کار به جایی بکشد که مجبور برانگیخت تا اقادم به کمک نمایند. ۳ اما از آنجا که به آنان گفتم شوم بعضی از شما را تنبیه کنم، یعنی آنرا را که تصور می‌کنند که هدایایتان آماده خواهد بود، اینک این برازدا را می‌فرستم تا این کارها و سخنان من، غیرروحانی و انسانی است. ۳ گرچه من یک امر مطمئن شوم، مباداً تعریف‌هایی که از شما در این مورد کردیدم، انسان عادی و ضعیف هستم، اما برای پیروزی در مبارزات روحانی نادرست بوده باشد. ۴ زیرا اگر بعضی از ایمانداران مقدونیه همراه خود، از نقشه‌ها و روشهای انسانی استفاده نمی‌کنم. ۴ اسلحه‌ای من بیاند و ببینند که بعد از آن همه تعریف، هنوز هدایایتان آماده که ما برای جنگ به کار می‌بریم، اسلحه دنیوی نیست، بلکه دارای نیست، آنگاه هم ما شرمده خواهیم شد، هم شما! ۵ پس لازم دیدم قدرتی الهی است برای انهدام ذهبا! ۵ ما هر استلال و ادعای که از این برازدا خواهش کنم که پیش از من بیاند و هدایایی را تکرار آمیزرا که در برابر شناخت خدا قد علم کند، در هم می‌شکیم و که عده داده بودید، آماده سازند. به این ترتیب، هنگام آمدن من، هر اندیشه غایبانگرانی‌ای را اسیر ساخته، مطیع مسیح می‌گردانم. ۶ کمکهایان آماده خواهد بود، و این نشان خواهد داد که شما نه از ما در حال آماده باش هستیم تا وقتی اطاعت خود شما کامل شد، هر روی اجراء، بلکه از روی میل هدیه داده‌اید. ۶ فراموش نکنید که هر ناطق‌اعنی در دیگران را مجازات کنیم! ۷ اشکال شما این است که به کم بکارد، کم نیز درو خواهد کرد؛ و هر که زیاد بکارد، زیاد ظاهر من نگاه می‌کند، در نتیجه فقط ضعف و ناتوانی می‌بینند، اما درو خواهد کرد. ۷ کسی را مجبور نکنید که بیش از آنچه قبلاً در به مسائل باطنی توجهی ندارید. با این همه، اگر کسی از شما ادعا نظر دارد، بدید بلکه بگذارید هر قدر که مایل است، بدده زیرا می‌کند که از جانب مسیح، صاحب قدرت و اختیاری است، به خدا کسی را دوست دارد که با شادی هدیه می‌دهد. ۸ اما خدا یقین من نیز می‌توانم چنین ادعایی بکنم. ۸ اما من این قدرت و قادر است هر نعمتی را بیش از نیازان به شما عطا فرماید، تا نه اخیراً را برای کمک به شما به کار ببردهم، نه برای آزاران. شاید فقط احتیاجات خودتان برآورده شود، بلکه از مازاد آن بتوانید برای تصور کنید که به اختیارات خود بیش از حد افتخار می‌کنم؛ اما چنین خدمات نیکوکارانه و کمک به دیگران استفاده کنید. ۹ چنانکه نیست. ۹ این را می‌نویسم تا گمان نکنید که وقتی در نامه‌هایم نوشته شده است: «او با گشاده‌دستی به نیازمندان کمک می‌کند و سرزنشان می‌کنم، قصدم فقط ترساندن شمامت و بس. ۱۰ زیرا محبت و نیکوکاری اش همواره مایه افتخارش خواهد بود.» (aiōn) ۱۰ بعضی می‌گویند: «نامه‌هایش سنگین و پرقدرت است، اما حضورش ۱۰ اما خدا که برای کشاورز بذر آماده می‌کند تا بکارد و درو ضعیف و معوضه‌هایش بی‌ازیش است!» ۱۱ چنین افرادی باید بدانند کند و بخورد، به شما نیز بذر فراوان عطا خواهد کرد تا بکارید، و که همان گونه که در نامه‌هایمان و در غیاب خود سختگیر هستیم، در محصولاتتان را فرونی خواهد داد تا بتوانید از آن هر چه بیشتر برای عمل و در حضور نیز سختگیر خواهیم بود. ۱۲ ما جرأت نداریم کمک به دیگران استفاده کنید. ۱۱ بله، خدا به فراوانی به شما عطا خود را در دیف کسانی قرار دهیم که خودستایی می‌کنند. خود را خواهد کرد تا شما نیز با سخاوت به دیگران کمک کنید. و آنگاه که نیز با آنها مقایسه نمی‌کنیم. کار ایشان عاقلانه نیست که خود را هدایای شما را به آنایی که نیازمندند برسانیم، به خاطر نیکوکاری با یکدیگر مقایسه می‌کنند، و خود را به میارهایی می‌ستجند که شما، خدا را سپاس خواهید گفت. ۱۲ بنا بر این، از هدایای شما دو خودشان تعیین کرده‌اند! ۱۳ ولی ما به اختیارات و به آنچه متعلق نتیجه نیکو حاصل می‌شود: یکی آنکه نیازهای ایمانداران برطرف به ما نیست، افتخار نمی‌کنیم؛ بلکه در محدوده کارهای افتخار می‌گردد، و دیگر آنکه باعث می‌شود به سبب آن، خدا را شکر می‌کیم که خدا به ما سپرده است، محدوده‌ای که شامل خدمت در کنند. ۱۳ کسانی که به آنان کمک می‌کنند، نه فقط برای هدایای ایمان شما نیز می‌گردد. ۱۴ پس وقتی ادعا می‌کنیم که اختیاراتی در سخاوتمندانه‌ای که به ایشان و همگان می‌دهید، شاد می‌شوئند بلکه مورد شما داشته، و حقی به گدن شما داریم، پا از حد خود فراتر خدا را نیز سپاس می‌گویند، چون این کار، ثابت می‌کند که شما از نمی‌گذاریم، چون طبق نقشه خدا، ما نخستین کسانی بودیم که پیام انجیل مسیح اطاعت می‌کنید. ۱۴ ایشان به سبب فضی بی‌پایان و انجیل مسیح را به شما رسانیدیم. ۱۵ در ضمن هرگز نخواسته‌ایم عجیب خدا که در شما جلوه‌گر شده، با اشیاق و محنتی عمیق برای زحماتی را که دیگران برای شما کشیده‌اند، به خود نسبت دهیم و به شما دعا می‌کنند. ۱۵ خدا را شکر برای هدایاش عیسی مسیح، آنها افتخار کنیم، بلکه آزوی ما این است که ایمانتان رشد کند و در چارچوب همان نقشه خدا، خدمت ما در میان شما گسترش باید.

۱۶ پس از آن می‌توانیم پای انجیل را به شهرهای دورتر از شما هم حال، با تواضع و مهربانی مسیح از شما درخواستی دارم. برسانیم، به شهرهایی که تا به حال کسی این پیام را به آنجا نرسانیده بله، این درخواست را همان پولس دارد که برخی از شما درباره‌اش است؛ به این ترتیب مانند برخی وارد قلمرو کار دیگران نمی‌شون و به می‌گویند: «وقی از ما دور است، نامه‌های تهدید آمیز می‌نویسد، کار دیگران افتخار نمی‌کنیم. ۱۷ چنانکه در کتب مقدس نوشته اما وقتی نزد ما می‌آید، جرأت نمی‌کند حتی سخنی بگوید!» ۱۷ شده: «اگر کسی می‌خواهد به چیزی افتخار کند، به کاری که

باشم بلکه می خواستم در حضور خدا بر خودتان آشکار شود که این خدمت را شروع کردید، آن را تکمیل کنید، و از آنچه دارید تا چقدر نسبت به ما علاوه و ارادت دارید. **۱۳** اما علاوه بر تسلی و آنجا که می توانید کمک کنید، کاری را که در ابتدای اشتیاق فراوان قوت قلبی که از محبتان یافته‌یم، از شادی تیتوس نیز بسیار دلگرم پیشنهاد کردید، اکنون به مرحله عمل درآورید. **۱۲** مقدار کمک مهم شدید، او شاد شده بود از اینکه او را به گرمی پذیرفته‌ید، و خاطرشناس از نیست، بلکه علاقه و توجه شما به این امر برای خدا اهمیت دارد. جانب شما آسوده شد. **۱۴** پیش از آنکه نزد شما بیاید، تعریف در ضمن، او انتظار ندارد که شما بیش از توانایی خود مدیده باشدید، شما را نزد او کرده بودم و به او گفته بودم که چقدر به شما افتخار بلکه تا آن حد که می توانید. **۱۳** البته مطلع‌یم این نیست که دیگران می کنم، شما نیز با رفتاران، مو سریلنگ کردید. همان‌طور که همیشه به قیمت تراحتی و زحمت شما، در راه باشند! **۱۴** بلکه به گونه‌ای به شما راست گفتمایم، تعزیزی نیز که از شما نزد تیتوس کرده بودیم، به یکدیگر کمک کنید که همه به یک اندازه و یکسان داشته باشید. راست بود. **۱۵** تیتوس اکنون محبتان نسبت به شما بیش از پیش در حال حاضر شما اضافی دارید؛ بنابراین، می توانید به ایشان کمک شده است، چون فراموش نمی کنید که چگونه با ترس و احترام او را کنید. در آینده نیز اگر شما احتیاج داشته باشید، آنان نیاز شما را پذیرفته‌ید، و با جان و دل سخنان و راهنمایی‌های او را به کار بستید. براورده خواهند کرد. به این ترتیب، هر کس به اندازه احتیاج خود **۱۶** اکنون خوشحالم که می توانم از هر جهت به شما اعتماد داشته خواهد داشت. **۱۵** به یاد آورید این نوشته را که می فرماید: «کسانی که زیاد جمع کرده بودند چیزی اضافه نداشند و آنانی که کم جمع کرده بودند چیزی کم نداشند.» پس شما نیز باید شریک نیازهای **۸** حال ای ایمانداران، می خواهم شما را آگاه سازم که فیض و دیگران بشوید. **۱۶** خدا را شکر که او در دل تیتوس نیز همان علاوه لطفی که خدا به کلیساها مقدونیه عطا فرموده، چه ثمرات خوبی را ایجاد کرده که ما نسبت به شما داریم. **۱۷** وقتی از او خواهش به بار آورده است. **۲** ای ایمانداران مقدونیه با اینکه در بوته آزمایش، کردم که نزد شما بیاید، با شادی پذیرفت. در واقع، او چنان مشتاق دچار زحمات شدیدی شده‌اند، اما همواره شادند؛ و با اینکه در دیدار شما بود که خود از قبل تصمیم به آمدن داشت. **۱۸** همراه نهایت تندگیستی به سر می پرند، اما بسیار سخاوتمند و گشاده دست تیتوس، براورد دیگری را نیز می فرستم که همه کلیساها او را به خاطر هستند. **۳** زیرا خود شاهد هستم که ایشان نه تنها تا حد توان خود، خدمتش به انجیل، می شناسد و برایش احترام قائل‌اند. **۱۹** کلیساها بلکه بیشتر از آن نیز کمک کردن. آنان با تمايل و رضایت کامل، **۴** نه فقط او را احترام می کنند، بلکه او را به عنوان همسفر ما تعیین از ما خواستند که کمکهای مالی شان را برای مسیحیان اورشلیم ببریم، که در اینجا از این هدایای سخاوتمندانه، از ما ایجاد بگرد. تا در شادی کمک به ایمانداران شریک شوند. **۵** کاری که آنان انجام دادند، بیش از انتظار ما بود. ایشان در ابتدای قول دادند که خواست **۶** نشان می دهد. **۲۰** در ضمن وقتی با هم سفر کنیم، دیگر کسی به خداوند را بجا آورند، و سپس اعلام آمادگی کردن که هر خدمتی از ما سوءظن نخواهد داشت، زیرا موظیم که مبادا کسی دریاره نجوع آنان بخواهیم، انجام دهنند. **۶** به این سبب از تیتوس خواهش کردید جمع‌آوری و استفاده از این هدایای سخاوتمندانه، از ما ایجاد بگرد. که باز به دیدن شما بیاید تا تشییق‌تان کنید که شما نیز سهمی در این **۲۱** ما موظیم که در حضور خداوند آنچه درست است انجام دهیم، خدمت نیکوکارانه به عهده بگیرید، چون او خود قبلاً این کار را در همچنین می خواهیم دیگران نیز این را بدانند. از اینروز است که چنین میان شما آغاز کرده بود. **۷** شما در بسیاری از مسائل، از دیگران تربیت داده‌ایم. **۲۲** براورد دیگری را نیز نزد شما می فرستم که همواره جلوترید؛ ایمان‌تان بیشتر است، سخنرانی‌تان بیشتری دارید، معلومات‌تان کوشایی و جدیت او را در خدمات و کارهای گوناگون دیده‌ایم. حال عمیقتر است، اشتیاق‌تان برای خدمت بیشتر است و نسبت به ما نیز که میان علاوه و تمايل شما را برای کمک به دیگران به او گفته‌ایم، محبت زیادی دارید. پس می خواهم در این خدمت نیکوکارانه یعنی اشتیاق‌ش براي آمدن نزد شما بیشتر شده است. **۲۳** اما اگر کسی هدیه دادن نیز، از دیگران جلوتر باشید. **۸** این یک دستور نیست و پرسید که تیتوس کیست، بگویید که او همکار من است و برای نمی‌گوییم که حتی‌این کار را بکنید. بلکه اشتیاق کلیساها دیگر را کمک به شما آمده است. دریاره آن دو براورد نیز می توانید بگویید که نمونه می‌آورم، تا شما نیز بتوانید نشان دهید که محبتان واقعی است نمایندگان کلیساها این منطقه هستند و همواره باعث افتخار نام و فقط حرف نیست. **۹** زیرا خود از فیض خداوند ما عیسی مسیح بوده‌اند. **۲۴** پس خواهش می کنم محبتی را که نسبت به من آگاهید که هر چند در آن مقام آسمانی اش غنی بود، برای کمک به دارید، به ایشان نیز ایزار دارید و از آنان به گرمی پذیرایی کنید تا همه شما به این جهان آمد و فقیر شد، تا با فقر خود شما را غنی سازد. کلیساها بدانند که بی دلیل به شما افتخار نکرده‌ایم.

۱۰ پس حال نظر من این است: کاری را که سال گذشته آغاز کردید، اکنون به پایان برسانید. زیرا شما نه فقط نخستین عیسی مسیح بودید که موضوع کمک به دیگران را مطرح نمودید، بلکه پیشقدم ایمانداران، ضرورتی داشته باشد، **۲** چون می دانم که شما خودتان شدید و آن را نیز عملی کردید. **۱۱** پس با همان شور و شوقي که چه اشتیاقی برای کمک‌رسانی دارید. من با افتخار، به ایمانداران اهل

آشی با خود فرا می خواند تا گناهانشان را بیخشايد و آثار آن را پاک خواهم شد و در میانشان افاقت خواهم گزید، و من خدای آنان نماید. 20 ما سفیران مسیح هستیم. خلدا به موسیله ما با شما سخن خواهم بود و ایشان قوم من.» 17 از اینروست که خدا می فرماید: می گوید. وقتی ما چیزی را از شما درخواست می کنیم، مانند این «از میان گناهکاران خارج شوید! خود را از ایشان جدا سازید! به است که مسیح آن را از شما می خواهد. بنابراین، از جانب او از شما چیزهای ناپاک دست نزیند تا شما را بیندم. 18 آنگاه من پدر شما می خواهیم که لطف و محبت خدا را رد نکنید و با او آشنا نمایید. خواهم بود و شما پسران و دختران من! این است فرموده خداوند قادر 21 زیرا خدا مسیح را که هرگز گناه نکرد، در راه ما گناه ساخت، تا مطلق!»

ما بتوانیم به واسطه مسیح در پیشگاه خدا مقبول واقع شویم.

7

دوسنانت عزیز، حال که خلا چنین وعده‌هایی به ما ارزانی داشته

6 از این رو، به عنوان همکاران خدا، از شما خواهش می کنیم است، بیایید ما نیز خود را از تمام گناهانی که جسم و روحمن را که از فضی خدا غافل نشوید. 2 زیرا خدا می فرماید: «فیرایاد تو را در آلوهه می کند پاک کنیم، و با خداوتی به سوی قدسیت کامل پیش وقت مناسب شنیدم. در روز نجات، به باریات شفاقت». الان، برویم. 2 خواهش می کنم بار دیگر دل خود را برای ما پکشاید. زیرا همان «وقت مناسب» است. امروز همان «روز نجات» است. 3 ما به هیچ یک از شما بدی نکرده‌ایم؛ هیچ کس را گمراه نساخته‌ایم؛ به گونه‌ای زنده‌گی و رفارم می کنیم که باعث لغوش کسی نگرددیم، تا کسی را فرب نداده‌ایم و از کسی سوءاستفاده نکرده‌ایم. 3 قصد من خدمت ما بی اعتبار نشود. 4 در واقع سعی ما بر این است که در هر سرزنش یا محکوم کردن شما نیست. نه! چون همان طور که قبل ام کاری ثابت کنیم که خدمتگزاران واقعی خدا هستیم. هر نوع رنج و گفتمام، محبت ما نسبت به شما به قدری است که هیچ چیز در سختی و زحمت را تحمل کرده‌ایم؛ 5 شلاق خوده‌ایم؛ به زندان زنده‌گی؛ حتی مرگ نیز، نمی تواند ما را از هم جدا کنند. 4 به شما ۶ اما خدایم؛ با تهاجم مردم خشمگین مواجه شده‌ایم؛ بیش از توان خود اطمینان کامل دارم و به وجودتان افتخار می کنم. علیرغم تمام رنجها و کار کرده‌ایم؛ بی خوابی و گرسنگی کشیده‌ایم. 6 با زندگی پاک سختی‌هایم، شما باعث تشویق من شده‌اید و مرا شاد ساخته‌اید. 5 خود، با بیش روحانی، با صبر، با مهربانی، با حضور روح القدس در زمانی نیز که به ایالات مقدونی رسیدیم، لحظه‌های آرامش نداشتیم بلکه ما، و با محبت بی‌ریای خود به همه ثابت کرده‌ایم که ادعاهایمان از هر سو چار حزمت شدیم؛ در بیرون، با دیگران در کشمکش بجاست. 7 همواره حقیقت را گفته‌ایم؛ خدا در هر امری ما را باری بودیم و در درون نیز ترس و دلهز داشتیم. 6 اما خدا که تسلی دهنده کرده است؛ با سلاحهای روحانی در دست راست برای حمله و در افسرده‌گان است، با آمدن تیغه‌ها را آرامش و قوت قلب بخشید. 7 دست چپ برای دفاع، جنگیده‌ایم. 8 چه به ما احترام نمایند و چه نه فقط دیدن تیغه باعث تسلی و شادی ما شد، بلکه قوت قلیبی نیز بی احترامی، چه از ما تعريف کنند و چه انتقاد، همواره نسبت به که او از شما یافته بود ما را شاد کرد. زیرا او بازگو کرد که شما با چه خداوند و قادر مانیم. مردم ما را دروغگو می پندازند، حال آنکه جز اشیاتی چشم به راه من بوده‌اید، و گفت که از آن واقعه چقدر حقیقت سختی نمی گوییم. 9 گاهی همچون افراد بی‌ازیش و گمنام غمگین شده‌اید، و اینکه تا چه اندازه ما را دوست دارید و نسبت به به نظر می آیم، اما بسیاری ما را می شناسند. همواره خطر مرگ ما را وفاداریم. با شنیدن این خبرها، شادی من چند برابر شد. 8 پس تهدید می کند، اما هنوز زنده‌ایم و خدا را خدمت می کنیم. متروح دریگ از فرستادن آن نامه پشیمان نیستم. البته تا مدتی از این کار شده‌ایم اما از پای در نیامده‌ایم. 10 دل شکسته‌ایم، اما در عین ناراحت بودم، چون می دانستم که آن نامه، هر چند برای مدتی کوتاه، حال از شادی خداوند لبریزیم. فقیریم، ولی بسیاری را با گنجهای شما را بسیار غمگین ساخته است. 9 اما اکنون خوشحالم که آن را روحانی، ثروتمند می سازیم. صاحب چیزی نیستیم، اما همه چیز فرستادم، نه برای اینکه شما را ناراحت کرد، بلکه به این دلیل که داریم. 11 ای دوستان عزیز که در قرنیس هستید، با شما صادقاته اندوه ناشی از آن، شما را به سوی خدا بازگردانید. این غم طبق سخن گفتیم و دل خود را برای شما گشودیم. 12 اما اگر هنوز هم خواست خدا بود؛ بنابراین، ضرری از جانب ما به شما نرسید. 10 بین ما سردی هست، به علت بی محبتی ما نیست، بلکه در اثر کمی اما آن نوع غم که مد نظر خدا است، توبه را پدید می آورد و منجر محبت شماست. 13 با شما همچون فرزندان خود سخن می گوییم. به نجات می گردد و پیشیمانی بدان راه ندارد. اما غم و اندوه برای دلخان را برای محبت ما باز کنید و شما نیز محبت خود را به ما نشان امور دنیوی، منتهی به مرگ روحانی می گردد. 11 بینید این غمی دهید. 14 با ایمان پوند و همبستگی نداشته باشید. آیا می تواند که برای خدا بود، چه تابیحی در شما پدید آورد؛ چه جدّیتی، چه بین پاکی و گناه پوندی باشد؟ آیا نور و تاریکی با یکدیگر ارتباطی اشیاتی برای میرزا ساختن خود، چه انجاری، چه احساس خطری، دارند؟ 15 یا بین مسیح و شیطان تفاوقي وجود دارد؟ آیا بین یک چه دلتگی‌ای، چه غیرتی، و چه آمادگی‌ای برای تنبیه آن خطاکار، ایماندار و بی ایمان وجه اشتراکی هست؟ 16 یا می توان معبد خدا در هر موردی، ثابت کردید که در خصوص آن موضوع بی تقصیر را بینخانه یکی داشت؟ زیرا شما معبدی زنده هستید و خدا در بودید. 12 وقتی آن نامه را نوشتم، قصدم این نبود که درباره خطای شما ساکن است! چنانکه او فرموده است: «من در ایشان ساکن که آن شخص نسبت به دیگری مرتکب شده بود، نظرم را بیان کرده

می‌گوییم این است که ما به خاطر فداکاری که مسیح بر روی صلیب این بدن خلاص شویم، بلکه می‌خواهیم به همین صورت که هستیم، کرد، خدمتگرانان شما هستیم. **6** زیرا همان خدایی که فرمود: «نور بدن آسمانی خود را پیوشیم تا این بدنهاهای فانی در آن زندگی جاودی از میان تاریکی پدرخشید»، نور خود را در دلهاهای ما نیز تاباید، تا غرق شود. **5** این است آنچه که خدا برای ما تدارک دیده است؛ درک کنیم که این نور پرجلال اوست که از چهره عیسی مسیح و برای آنکه یقین بدانیم که همه این بركات را نصیب ما خواهد درخشید. **7** اما این گنج گرانبهای را در طفهای حاکمی داریم، ساخت، روح القدس را به عنوان بیعانه به ما داده است. **6** از این رو، یعنی در بدن انسانی و ضعیف خود، تا همه بدانند که این قدرت همواره دلگیرگیم، و می‌دانیم تا زمانی که در این بدن حاکمی سکونت فوق العاده و تقریباً از سوی خداست، نه از خودمان. **8** خدمات از هر داریم، در خانه ابدی با خداوند زندگی نمی‌کنیم. **7** م این امور را سو بر ما فشار می‌آورند، اما لیه شندهایم. حیران و سردرگم می‌شویم، نه با دیدن بلکه با ایمان باور می‌کنیم. **8** بنابراین، از مرگ ترسی اما امید خود را از دست نمی‌دهیم. **9** مردم ما را آزار می‌دهند، اما نداریم، بلکه از آن استقبال می‌کنیم، چون می‌دانیم که پس از مرگ خدا ما را هرگز تنها نمی‌گذارند. زمین می‌شویم، اما به یاری خدا باز نزد خداوند رفته، در خانه آسمانی مان به سر خواهیم برد. **9** اما چه در بری خیزیم و به پیش می‌رویم. **10** از طریق رنج و سختی، بدن ما این دلیلی، در این بدن باشیم، و چه در آسمان با مسیح، هفتمان این همواره در مرگ عیسی شریک می‌گردد، تا حیات عیسی نیز در بدن است که همواره در هر چه می‌کنیم، خشنودی او را جلب نماییم. ما دیده شود. **11** بله، گرچه زندهایم، اما به خاطر خدمت به عیسی، **10** زیرا همه مارا مقابل تخت داوری مسیح خواهیم ایستاد و هر یک پیوسته با مرگ مواجه هستیم، تا حیات عیسی نیز در بدنهاهای فانی از ما نتیجه اعمالی را که در زمان سکونت در بدن خود انجام داده ما آشکار گردد. **12** ما به خاطر اعلام پیام انجیل با مرگ روپرو است، خواهد دید، چه نیک، چه بد. **11** بنابراین، چون چنین می‌شویم، اما همین پیام، باعث شده است که شما زندگی جاودی را تو سوی نجات هدایت کنیم. خدا از دل ما باخبر است و بیاید. **13** در کتب مقدس نوشته شده: «به خدا ایمان آوردم، پس مردم را به سوی نجات هدایت کنیم. خدا از دل ما باخبر است و سخن گفتم». ما نیز چون از همان نوع ایمان پرخورداریم، به اعلام می‌دانند که آنچه می‌گوییم، عین حقیقت است. امیدوار شما هم به پیام انجیل ادامه می‌دهیم. **14** می‌دانیم همان خدا که خداوند ما این موضوع بی برد بایشید. **12** فکر نکنید که باز دیگر شروع به عیسی را پس از مرگ زنده کرد، ما را نیز مانند عیسی مسیح، زنده خودستایی کردہایم! نه، بلکه می‌خواهیم دلیلی داشته باشید تا بتواند خواهد کرد تا به همراه شما به حضور او ببرد. **15** پس تمام زحماتی به ما افتخار کنید و جواب آن دستته از معلمین دروغین را بدیده که که متحمل می‌شویم، همه به نفع شمامت. و هر چه تعداد کسانی به ظاهر فخر می‌کنند، نه به آنچه در قلب است. **13** آیا گمان که در اثر تلاش و خدمات ما به مسیح ایمان می‌آورند، بیشتر گردد، می‌کنید که عقل خود را از دست دادهایم که درباره خود اینچنین عده بیشتری نیز خدا را به خاطر لطف و مهربانی اش سپاس خواهند سخن می‌گوییم؟ حتی اگر چنین باشد، برای آنست که خدا جلال گفت و خداوند نیز بیشتر جلال خواهد یافت. **16** از اینروت است که ما باید! و اگر در سلامت عقل به سر می‌بریم، به نفع شمامت. **14** هر هرگز از خدمت به خدا دلسرد نمی‌شویم. با اینکه نیروی جسمی آنچه می‌کنیم، نه برای نفع خودمان، بلکه برای این است که عشق ما به تدریج از بین می‌رود، اما نیروی باطنی ما روزبهروز در خداوند مسیح سراسر وجود و هستی مان را تسخیر کرده است. و چون ایمان فرونوی می‌یابد. **17** زیرا رنجهای سبک و زودگذر ما جلالی ابدی داریم که مسیح جان خود را در راه همه ما فدا کرد، به این نیز ایمان برایمان پدید می‌آورند، جلالی که با آن رنجها قابل مقایسه نیست. **15** داریم که ما هم نسبت به زندگی گذاهاید گذشته خود، مردانهایم. **18** پس ما به چیزهایی چشم می‌دوییم که نادیدنی مسیح برای همه مرد تا تمام کسانی که زنده‌اند یعنی کسانی که از او هستند، نه به چیزهای دیدنی، زیرا آنچه دیدنی است، زودگذر است، زندگی جاودی یافته‌اند، دیگر برای خود و اراضی خواسته‌های خود زندگی نکنند، بلکه برای خشنودی همان کسی زندگی کنند که در حال آنکه امور نادیدنی جاودانی هستند. (**aiōnios g166**)

5 زیرا می‌دانیم وقتی این خیمه زمینی که اکنون در آن زندگی مسیحی خود را برحسب ظاهر و مطابق با طرز فکر مردم دنیا، قضاوت می‌کنیم فرو ریزد، یعنی وقتی بمیریم و این بدنهاهای حاکمی را ترک نمی‌کنیم. زمانی من نیز درباره مسیح چنین قضاوت می‌کردم و بر این گوییم، در آسمان خانه‌ها یعنی بدنهاهای جاودانی خواهیم داشت که به باور بودم که او یک انسان عادی است. اما اکنون دیگر چنین طرز دست خدا برای ما ساخته شده است، نه به دست انسان. (**aiōnios g166**)

2 حال که در این بدن زندگی می‌کنیم، چقدر خسته و جدیدی می‌شود. او دیگر آن انسان قبلی نیست؛ بلکه زندگی کاملاً فرسوده می‌شویم. به همین دلیل مشتقانه روزی را انتظار می‌کشیم که تازه‌ای را آغاز کرده است. **18** تمام این نیکوکی‌ها از سوی خدایی بدن آسمانی مان را همچون لباسی نو در برکنیم. **3** آنگاه به یقین است که به خاطر فداکاری عیسی مسیح، ما را با خود آشتب داده روح‌هایی بدون بدن خواهیم بود. **4** ما در این بدن حاکمی، تخت است، و این مسئولیت را به ما سپرده تا پایم این آشتبی را به دیگران نیز فشار هستیم و آه و ناله می‌کنیم؛ اما در ضمن نمی‌خواهیم بمیریم و از برسانیم. **19** پیام ما این است که خدا در مسیح بود و مردم را به

کند، چون ما از حیله‌های او آگاهیم. **12** از این سخن بگذریم. محو می‌شد. **8** پس اکنون که روح خدا به انسان زندگی حقیقی من در ضمن سفر، به شهر تروآ رسیدم و خداوند فرسته‌ای بسیار می‌بخشد، آیا نباید انتظار جلال پیشتری را داشته باشیم؟ **9** اگر خوبی فراهم آورد تا بیان انجیل مسیح را به مردم اعلام کنم. **13** اما روشی که باعث محاکمه و هلاکت می‌شد، با چنان جلال و برادرمان تیتوس را آتیجا پیدا نکردم و برای او بسیار نگران شدم. پس، شکوهی همراه بود، پس چقدر بیشتر طرقی که سبب نجات انسان با اهالی آنجا خدا حافظی کردم و به ایالت مقدونیه رفتم، تا شاید می‌گردد، باید جلال و شکوه پیشتری داشته باشد! **10** در واقع آن تیتوس را در آنجا پیدا کنم. **14** اما خدا را شکر که هموارا ما را در جلال دوران گذشته که در صورت موسی می‌درخشید، قابل مقایسه با پیروزی مسیح سهیم می‌سازد، و هر جا می‌روم، ما را به کار می‌برد جلال پرتر این پیمان جدید، نمی‌باشد. **11** پس اگر آن روش قدیم تا مسیح را به مردم معرفی کیم، و بیان انجیل را همچون عطی که موقعی بود و به تدریج محو و تابود می‌شد، پر از جلال و شکوه خوبی در همه جا برافشاریم. **15** و از آنجا که مسیح در زندگی ما آسمانی بود، چقدر بیشتر این راه جدید خدا برای نجات ما، که حضور دارد، ما برای خدا عطی خوبی هستیم، عطی که بوری آن همیشگی و جاودانی است، باشکوه می‌باشد. **12** پس چون این به مشام همه می‌رسد، چه گناهکاران و چه نجات‌یافگان. **16** برای طریق جدید چنین امید و اطمینانی به ما می‌بخشد، از شهامت تمام آنانی که در راه گناه گام برمی‌دارند و به سوی هلاکت می‌روند، ما برخوردار هستیم. **13** و نه همچون موسی، که تقاضی به صورت خود بموی هراس انگیز محکومیت و می‌دهیم، اما برای آنانی که در راه زد تا قوم اسرائیل محو شدن جلال را از صورتش نبینند. **14** اما نه نجات گام برمی‌دارند، عطی هستیم که به همه چیز طراوت و حیات فقط صورت موسی پیشیده بود، بلکه درک و فهم او نیز نتاب تازه می‌بخشد. اما چه کسی قابلیت و توانایی آن را دارد که به این بود؛ و حتی امروز نیز که بیهودیان کتاب تورات را می‌خوانند، گویی بر صورت، انجیل را موعظه کنید؟ **17** ما مانند بسیاری نیستیم که با قلب و فکرشان تقاضی قرار دارد، و به همین علت نمی‌تواند به معنی کلام خدا تجارت می‌کند و تنها هدفتشان این است که از این راه واقعی تورات بی‌پیرنده. این نتاب فقط با ایمان آوردن به مسیح برداشته درآید خوبی داشته باشند، بلکه از سوی خدا فرستاده‌ایم، تا با می‌شود. **15** پله، حتی امروز نیز وقتی بیهودیان نوشته‌های موسی را قدرت مسیح و با قلی‌پاک و زیر نظر خود خدا سخن گوییم. **16** اما هرگاه کسی به سوی خداوند بازگردد، آنگاه آن نتاب از چشمماش برداشته می‌شود. **17** زیرا این

3 آیا باز شروع به خودستایی کرده‌ایم؟ آیا ما نیز مانند معلمان خداوند که به او اشاره شد، روح القدس است، و هر جا که روح خدا دروغین احتیاج به ارائه توصیه‌نامه‌ها به شما یا گرفتن توصیه‌نامه‌ها باشد، در آنجا آزادی است. **18** اما ما مسیحیان تقاضی بر صورت خود از شما داریم؟ **2** تنها توصیه‌نامه‌ای که به آن نیاز داریم، خود شما نداریم و همچون آنهازی روحش و شفاف، جلال خداوند را معنکس هستید! زندگی شما نامه‌ای است که بر دل ما نوشته شده و هر کسی می‌کنیم؛ و در اثر کاری که خداوند یعنی روح القدس در وجودمان می‌تواند آن را بخواند و تشخیص دهد که چه خدمت نیکوی در انجام می‌دهد، با جلالی روزگارون، به تدریج شیوه او می‌شون. میان شما انجام داده‌ایم. **3** همه می‌توانند بینند که شما نامه مسیح **4** پنایان، از آنجا که به واسطه رحمت خدادست که از این هستید، نامه‌ای که ما نوشته‌ایم، نه با قلم و جوهر، بلکه به وسیله روح خدای زنده؛ و نه روی لوحهای سنگی، بلکه بر دلها انسانها. **4** خدمت برخورداریم، دلسوز نمی‌شویم. **2** ما سعی نداریم با حیله و اما اگر جرأت می‌کنیم که چنین ادعاهای درباره خودمان بکنیم، نیزگ مردم را به سوی مسیح هدایت کنیم. ما نمی‌خواهیم کسی علیش این است که به وسیله مسیح به خدا اعتماد کامل داریم. **5** را فرب دهیم. هیچگاه سعی نمی‌کنیم کسی را وادار نماییم تا به در غیر این صورت قادر نخواهیم بود با تکیه به نیروی خود، کار تعالیی که برخلاف کتاب مقدس است، ایمان آورد. ما هرگز به چنین ارزشمندی برای خدا انجام دهیم، چون قابلیتها و موقیتیهای ما از روش‌های شرم آوری متول نمی‌شون، بلکه خدا شاهد است که جزو خدادست. **6** اوست که ما را صلاحیت بخشیده تا خدمتگزاران عهد حقیقت و راستی، چیز دیگری را اعلام نمی‌نماییم، و می‌کوشیم تا از و پیمان نوین او باشیم. این عهد مبتنی بر احکام و مقرراتی نوشته شده این راه تأثیر نیکویی بر مردم بگذاریم. **3** اما اگر پیام نجاتی که اعلام نیست، بلکه عهدی است مبتنی بر کار روح القدس. آن عهد و پیمان می‌کنیم، می‌بهم است و درک آن دشوار می‌باشد، فقط برای آنانی که نوشته‌ای بیش نیست و به مرگ متنهی می‌گردد؛ اما در این عهد چنین است که به سوی هلاکت می‌روند. **4** شیطان که حاکم این و پیمان جدید، روح القدس حیات می‌بخشد. **7** با این حال، آن دنیای بر از گناه است، چشمان این اشخاص بی ایمان را بسته است روش و پیمان قدیم که منجر به مرگ و مجازات ابدی می‌شد، با تواند نور پرچلال انجیل را بینند و معنی پیام ما را درباره جلال چنان شکوه و جلالی شروع شد که بنی اسرائیل تاب و توان نداشتند به مسیح که چهراً قابل رؤیت خدای نادیده است، درک کنند. **(aiōn)** صورت نورانی موسی نگاه کنند؛ زیرا وقتی موسی احکام الهی را که بر **5** پیغام و ععظ ما نیز هیچگاه در تعریف از خودمان نبوده روی لوحهای سنگی حک شده بود، از حضور خدا برای مردم آورد، است، بلکه در موظعه‌هایمان فقط به عیسی مسیح اشاره کردند و او صورت او در اثر جلال خدا می‌درخشید. اما این درخشش به تدریج را به عنوان خداوند معرفی نموده‌ایم. تنها چیزی که درباره خودمان

دوم قرنطیان

1

است؟ ۱۸ نه، اینچنین نیست. آن خدایی که سخنانش راست و قابل اعتماد می‌باشد، شاهد است که سخنان ما نیز قابل اعتماد می‌باشد و

این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب شده وقتی می‌گوییم «بله»، منظورمان همان «بله» است. ۱۹ زیرا پسر تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز به همه مسیحیان سراسر ایالت «نه» باشد، بلکه همواره هر چه گوید، همان را انجام می‌دهد؛ و نامه را به کلیساًی خدا در فرش و نیز به همه مسیحیان سراسر ایالت اخاییه می‌نویسم. ۲۰ از پدرمان خدا، و خداوندان عیسی مسیح، کسی نیست که وقتی می‌گوید «بلی»، منظورش خواستار فرض و آرامش برای شما هستم. ۳۱ سپاس بر خدا، پدر کسی بود. ۲۰ اوست که تمام وعده‌های خدا را، هر چند که بسیار خداوند ما عیسی مسیح، که پدر رحمتها و خدای همه تسليات باشد، به انجام می‌رساند، و ما نیز همه جا اعلام کرده‌ایم که او است. ۴ او ما را تسلى می‌دهد تا ما نیز همین تسلى را به کسانی چقدر نیست به وعده‌هایش امن و وفادار است، تا او جلال یابد. دهیم که در زحمتند و به همدردی و تشویق ما نیاز دارند. ۵ یقین ۲۱ چنین خدایی است که ما را با شما در مسیح استوار نموده و ما بدانید که هر قدر برای مسیح بیشتر حمایت بینم، ازو اتسلى و را مسح کرده تا پای انجلی او را به همگان بررسیم، ۲۲ و مهر دلگرمی بیشتری خواهیم یافت. ۶ حتی وقتی زیر بار سختی‌ها کمر مالکیت خود را بر ما زده، و روح القدس را به عنوان بیانه برکات آینده خم می‌کنیم، این نیز برای تسلى و نجات شما است. زیرا هنگامی در دلهای ما نهاده است. ۲۳ خدا را شاهد می‌گیریم که اگر نزد شما که مخدومان نیز تسلى می‌پاییم و دلگرم می‌شوم، قطعاً شما را نیز بازنگشتم، به این علت بود که نمی‌خواستم شما را با سرزنشهای دلگرم خواهیم ساخت. آنگاه می‌توانید با شکیبایی، متحمل همان سخت خود، برجام. ۲۴ در ضمن، منظور این نیست که بر شما رنجهای شوید که ما متتحمل هستیم. ۷ و یقین داریم که وقتی در سروری کنیم و بگوییم که چگونه ایمانتان را به اجرا درآورید. هدف ما رنجهای ما شریک می‌شوید، در تسلى و دلگرمی‌ای که خدا به این است که با یکدیگر همکاری کنیم تا سشار از شادی شوید، زیرا ما می‌بخشد نیز شریک خواهید شد. ۸ ایمانداران عزیز، بی‌شك

شیده‌اید که در ایالت آسیا چه سختیها کشیدم. فشار مشکلات به حدی بود که امید نداشتم زنده بمانیم، ۹ و احساس می‌کردیم که محکوم به مرگ هستیم، چون برای نجات خود، کاری از دستمن بربنمی‌آمد. اما این زحمات درس خوبی به ما داد تا دیگر به خودمان متکی نباشیم، بلکه به خدایی توکل کنیم که می‌تواند حتی مردها را زنده کند. پس همه چیز را به دست خدا سپریدم. ۱۰ او نیز ما را باری داد و از مرگ و حشتگار رهایی؛ و امید داریم که بعد از این نیز باز ما را رهایی بخشد. ۱۱ و اما شما نیز باید با دعاهایان ما را باری کنید. وقتی بینید که خدا به دعاهایی که در حق ما و برای سلامت ما می‌کنید، این گونه پرشکوه جواب می‌دهد، آنگاه خدا را بیشتر سپاس خواهید گفت. ۱۲ آنچه باعث افتخار ماست، این است که می‌توانیم با نهایت صداقت بگوییم که در رفاتهایمان با مردم و مخصوصاً نمی‌خواستم با آن نامه شما را ناراحت کنم، اما می‌باشد به شما نشان می‌دادم که قدر دوستان دارم و به شما علاوه‌قدمنم. ۱۳ بدانید آن کسی که باعث تمام این ناراحتی‌ها شد و در نامه‌ام به او اشاره کرد، نه فقط مرا رنجاند، بلکه بیشتر سبب رنجش شما شد یا لاقل برخی از شما. اما نمی‌خواهیم بیش از اندازه نیست به او سختگیر خداوند بوده است، نه به توانایی‌های خودمان. ۱۴ نامه‌هایی که به شما نوشتم، همه روش و واضح بوده‌اند و هرگز مطلبی سریسته نگفته‌ایم. و من امید دارم ۱۵ همان طور که تا حدی ما را شناخته‌ایم، روزی ما را به طور کامل بشناسید و به ما افتخار کنید. آنگاه ما نیز در روز بازگشت خداوندان عیسی، به شما افتخار خواهیم کرد. ۱۶ چنین اطمینانی به درک و فهم روحانی شما بود که تصمیم گرفتم با چنین اطمینانی به درک و فهم روحانی شما بود که تصمیم گرفتم با دوبار ملاقات شما، دوبار برکت به شما بررسانم؛ ۱۷ بار اول، در راه نیز او را می‌بخشم. و اگر من کسی را بخشم، با اجازه مسیح و سفرم به مقدونیه و بار دوم، به هنگام بازگشت از آنجا. آنگاه شما مرا در سفرم به یهودیه باری خواهید داد. ۱۸ حال ممکن است پرسیم که چرا تصمیم خود را عرض کردم. آیا دوبل بودم یا همانند بسیاری بخشمیم، این است که نباید بگذاریم شیطان از این فرستت بهره‌برداری از مردم این دنیا شده‌ام که وقتی می‌گویند «بله»، منظورشان «نه»

زحمت می‌کشید، تا آنجا که می‌توانید کمک نمایید. **17** بسیار شادم که استیفاس، فرتوناتوس و اخائیکوس برای دیدن من به اینجا آمدند. ایشان جای خالی شما را پر می‌کنند و به جای شما به من کمک می‌نمایند. **18** آنان سبب شادی و دلگزی من شدند و یقین دارم که نسبت به شما هم همین طور بوده‌اند. امیدوارم قادر زحمات چنین اشخاص را بدانید. **19** کلیساهای ایالت آسیا سلامهای گرم می‌فرستند. آکیلا و همسرش پریسکیلا و همچنین سایر کسانی که در خانه ایشان برای عبادت جمع می‌شوند، به شما سلام می‌رسانند. **20** اینجا، تمام دوستان از من خواسته‌اند که درودهایشان را به شما برسانم. با بوسه‌ای مقدس به یکدیگر سلام بگویید. **21** من، پولس، این درودها را به خط خودم می‌نویسم. **22** اگر کسی خداوند را دوست ندارد، لعنت بر او باد! ای خداوند مسیح، بیا! **23** فیض خداوند ما عیسی با شما باشد. **24** همه شما که از آن عیسی مسیح هستید، محبت‌های قلبی مرا بپذیرید. آمين.

نیست، «باید بخوریم و بنوشیم، چون فردا می‌میریم.» **33** فریب شد. آنگاه ما نیز که هنوز زنده‌ایم، ناگهان تبدیل خواهیم پذیرفت و کسانی را که چنین سختگانی می‌گویند، تخریبید، زیرا «همشنبیتی با بدنه نو خواهیم یافت.» **53** زیرا بدنهای فاسدشدنی باید به بدنهای افراد ناباب، خلق و خوی نیکو را فاسد می‌سازد. **34** به خود آید فسادناپذیر، و بدنهای فانی به بدنهای نامیرا تبدیل شوند. **54** آنگاه و درست بیندیشید و دست از راههای گاه‌آلود خود بشوید، زیرا وقتی بدن فاسدشدنی آن بدن فسادناپذیر را پوشید، و بدن فانی آن برخی از شما آنچه را که درباره خدا آموخته بودند، از یاد برداشتند. بدنهای نامیرا را، آنگاه کلامی که نوشته شده، عملی خواهد گردید که این را می‌گوییم تا شما را خیچل سازم. **35** اما شاید کسی پیرسند: می‌فرماید: «مرگ در پیروزی پیشیده شده.» **55** ای گور، پیروزی تو «چگونه مردگان زنده خواهند شد؟ به هنگام زنده شدن، چه نوع کجاست؟ ای مرگ، نیش تو کجاست؟» **56** (Hadēs g86) زیرا بدنه خواهند داشت؟» **36** چه سوال ناگاهانه‌ای جواب سؤالان را گناه آن نیشی است که منجر به مرگ می‌شود، و قدرت خود را می‌توانید در باعچه خانه‌تان بیاید! وقتی دانهای در خاک می‌کارید، نیز از شریعت دریافت می‌کند. **57** خدا را شکر برای تمام اینها! پیش از آنکه سبز شود، نخست می‌پوسد و می‌میرد؛ **37** و هنگامی اوست که ما را به وسیله خداوندان عیسی مسیح پیروز می‌گرداند. که سبز می‌شود، شکلش با آن دانهای که کاشتید، خیلی فوق دارد. **58** بایرانی، ای عزیزان، در ایمان قوی و ثابت قدم بمانید و همراه با زیرا چزی که شما می‌کارید، دانه کوچکی است، خواه گندم، خواه اشتباق تمام، مشغول خدمت به خداوند باشید، زیرا می‌دانید زحمتی دانه‌ای دیگر. **38** اما خدا به آن دانه، بدنی تازه و زیبا می‌دهد، که برای خداوند می‌کشید، بی‌نتیجه نیست.

16

اما درباره هدایایی که در نظر دارید برای مسیحیان اورشليم وجود می‌آید. **39** درست همان گونه که دانه‌ها و گیاهان با هم فرق نفرستید، می‌توانید چنین عمل کنید (به کلیساهای ایالت غالاطیه نیز پرندگان، همه با هم فرق دارند). **40** بدنه که فرشتگان آسمان دارند، همین روش را پیشنهاد کرد: **2** در نخستین روز هر هفته یعنی با بدنه ما تفاوت پسیار دارد، و جلوه بدن آنان با جلوه بدن ما نیز یکشنبه، هر یک از شما به نسبت درآمدی که داشته‌اید، مبلغی را برای این کار کار بگذارید. برای جمع‌آوری این مبالغ، منتظر آمدن متفاوت است. **41** خورشید یک نوع زیبایی و شکوه دارد و ماه و سارگان، نوعی دیگر، حتی ساره‌ها از لحاظ زیبایی و درخشندگی با یکدیگر فرق دارند. **42** در قیامت مردگان نیز چنین خواهد بود. بدنه دست اشخاص قابل اعتمادی که خودتان تعیین کرده‌اید، به اورشليم که به هنگام مرگ، در زمین کاشته می‌شود، فاسدشدنی است، اما بدنه که برخی خبرد، هرگز فاسد نخواهد شد. **43** در ذلت کاشته می‌شود، اما در جلال برمی‌خیزد. در ضعف کاشته می‌شود، اما در قوت برمی‌خیزد. **44** بدنه طبیعی کاشته می‌شود، اما بدنه روحانی برمی‌خیزد. زیرا همان گونه که بدن طبیعی وجود دارد، بدن روحانی نیز وجود دارد. **45** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده است: «اولین انسان یعنی آدم، موجود زنده‌ای شد». اما آدم آخر، یعنی مسیح، روح تحقیر بخش شد. **46** پس، نخست باید این بدن نفسانی را داشته باشیم، سپس در آینده خدا بدن روحانی و آسمانی را به ما خواهد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید، زیرا او نیز مانند من مشغول خدمت به خداوند است. **11** اجازه ندهید کسی به او به دیده گرچه تعداد مخالفان نیز کم نیست. **10** هرگاه «تیموتاؤس» نزد شما آید، از او به گرمی پذیرایی کنید، زیرا او نیز مانند من مشغول خدمت به خداوند است. **47** آدم اول از خاک زمین آورده شد، اما آدم دوم یعنی مسیح از آسمان آمد. **48** هر یک از ما انسانها، بدنه خاکی داریم، شیشه بدن آدم. همچنین آنانی که از آن مسیح می‌گردند، همانند او بدنه از گوشت و خون ساخته شده است، نمی‌تواند وارد ملکوت خدا شود، و این بدنهای فانی ما، درخور زندگی جاودیدند. **51** ای عزیزان، مقصودم این است که بدن خاکی که از گوشت و خون ساخته شده است، نمی‌تواند وارد ملکوت خدا شود، و این بدنهای فانی ما، درخور زندگی جاودیدند. **52** حال، رازی شگفت‌انگیز را با شما در میان می‌گذارم: ما همگی بونان مسیحی شدند، و زندگی خود را صرف کمک و خدمت به خواهیم خواهید، بلکه همگی تبدیل خواهیم یافت. **53** زمانی که شیپور آخر از آسمان به صدا درآید، در یک لحظه، در یک چشم بر مسیحیان کردۀ‌اند. خواهش می‌کنم **16** راهنمایی‌های ایشان را بجا هم زدن، همه ایماندارانی که مرده‌اند، با بدنه فناناپذیر زنده خواهند بیاورید، و به آنان و تمام کسانی که با چنین صمیمیتی در کنار شما

سه نفر از ایشان به نوبت پیغام خدا را اعلام نمایند و دیگران آن را مانعیل را به شما اعلام کردیم و شما نیز به آن ایمان آوردید. 12

30 در ضمن اگر پیغام یا مطلبی از جانب خدا بر شخص اما اگر پیغامی که ما اعلام کردیم، این بود که مسیح از مردگان بستجند. دیگری آشکار شود، آن کسی که مشغول سخن گفتن است، باید برخاسته است و شما نیز به آن ایمان آوردید، پس چگونه است که ساکت شود. 31 به این ترتیب، تمام کسانی که پیغامی از سوی بعضی از شما اکنون می‌گویند که مردها هرگز زنده نخواهند شد؟

خداآون دریافت کردند، خواهند توانست یکی پس از دیگری پیغام 13 چون اگر مردها در روز قیامت زنده نخواهند شد، پیاران مسیح خدا را اعلام کنند تا همه تعییم بگیرند و تشویق و تقویت شوند. 32 هم زنده نشده است؛ 14 و اگر مسیح زنده نشده است، پس تمام روح انبیا مطیع انبیاست. 33 خدا هرج و مرج را دوست ندارد، پیغامها و معظمه‌های ما باطل است و ایمان و اعتماد شما نیز به خدا، بلکه همانگی و نظم و ترتیب را. همان گونه که در تمام کلیساها بی‌اساس و بی‌جهود می‌باشد. 15 در این صورت، ما رسولان نیز همه مشاهده می‌شود، 34 زنان در جلسات باید ساکت باشند. آنها نباید دروغگو هستیم، زیرا گفتاریم که خدا مسیح را زنده کرده و از قبر سخن بگویند بلکه گوش کنند و اطاعت نمایند، چنانکه کتاب تورات بیرون آورده است؛ اگر قیامت مردگان وجود نداشته باشد، این گفته ما می‌فرماید. 35 اگر سؤالی نیز دارند، در خانه از شوهاران خود پرسند، نیز دروغ است. 16 اگر قیامت مردگان وجود ندارد، مسیح نیز زنده چون صحیح نیست که زنان در جلسات کلیسا گفتگو و اظهار نظر نشده است. 17 و اگر مسیح زنده نشده، ایمان شما نیز بی‌فایده کنند. 36 آیا کلام خدا از شما سروچشمی گرفته است، یا شاید فکر است، و هنوز زیر سلطه گناهاتان هستید. 18 در این صورت، تمام می‌کنید که فقط شما اراده خدا را می‌شناسید و پس؟ در این صورت مردگان وجود ندارد، هلاک شده‌اند. 19 اگر امید سخت در اشتباه هستید! 37 اگر ادعا می‌کنید که عطاً نیوت و یا ما به مسیح فقط برای زندگی در این دنیا باشد، از تمام مردم دنیا سایر عطا‌ایان روح القدس را دارید، پس باید اولین کسانی باشید که بدپذیریم. 20 اما واقعیت این است که مسیح پس از مرگ، زنده دریابید آنچه می‌گویند، احکام خود خداوند است. 38 اما اگر کسی شد؛ او نخستین نفر از میان کسانی است که زنده خواهد شد. 21

باز مخالف است، بگذار در نادانی خود باقی بماند. 39 پس ای همان طور که به سبب گناه آدم، مرگ به این دنیا آمد، در اثر کار برادران و خواهاران عزیز، با اشتباق بسیار خواهان عطاً نیوت باشید و نجات‌بخش مسیح نیز زندگی پس از مرگ نصیب ما شد. 22 زیرا در ضمن کسی را از سخن گفتن به زیانها منع نکنید. 40 هر کاری همان گونه که همه به دلیل تعلق به «آدم» می‌گیرند، همه آنان نیز که به جای خود نیکوست و باید با نظم و ترتیب انجام شود. 23 اما هر متعلق به مسیح می‌گرددند، بار دیگر زنده خواهد شد.

کس به نوبت خود: نخستین کسی که زنده شد، مسیح بود؛ سپس

15

حال، ای برادران و خواهاران، بگذارید بار دیگر آن انجیل را به هنگام بارگشت او، تمام آنانی که به او تعلق دارند، زنده خواهند به یاد شما آورم، همان خبر خوشی را که قبلاً به شما اعلام کدم و شد. 24 پس از آن، آخرت فرا خواهد رسید. در آن زمان، مسیح تمام شما هم آن را پذیرفید و هنوز نیز بر آن استوارید. 2 همین خبر خوش دشمنان خود را نابود خواهد ساخت و سلطنت را به خدای پدر است که اگر به آن ایمان داشته باشید، باعث نجات‌تان می‌گردد، مگر واگذار خواهد کرد. 25 زیرا سلطنت مسیح تا زمانی خواهد بود که آنکه ایمان‌تان واقعی نباشد. 3 من آنچه را که مهمترین مطلب بود و همه دشمنان خود را نابود سازد. 26 آخرین دشمن او مرگ است، که به خودم نیز رسیده بود، به شما انتقال دادم، یعنی این حقایق را آن هم باید مغلوب و نابود شود. 27 چون در کتب مقدس آمده: که مسیح طبق نوشته‌های کتب مقدس، جان خود را در راه آمرزش «خدا همه چیز را نیز پاهای او نهاد». «الیه وقتی می‌گویند «همه چیز» گناهان ما فدا کرد و مرد، 4 در قبر گذاشته شد و مطابق همین کتب زیر پاهای او نهاده شد، معلوم است که این خود خدا را، که همه روز سوم زنده گردید و از قبر بیرون آمد. 5 سپس، پطرس و بعد، بقیه چیز را زیر پاهای مسیح بر تمام دشمنان خود پیروزی یافته، آنگاه خود او نیز که پسر آن دوازده رسلوں او را دیدند. 6 سپس او خود را به پیش از بانصد نفر مسیح بر تمام دشمنان خود پیروزی یافت، اینکه خود او نیز که پسر از برادران ما ظاهر کرد، که بسیاری از ایشان هنوز زنده‌اند و بعضی نیز خداست، خود را تحت فرمان پدرش، خدا قرار خواهد داد تا خدا که فوت شده‌اند. 7 بعد از آن، یعقوب و همه رسولان او را دیدند. 8 او را به همه چیز مسلط ساخته بود، بر کل عالم هستی حاکم شود. آخر از همه، من نیز او را دیدم. در واقع، من همچون طفلی بودم که 29 اما مردگان هیچ‌گاه زنده نخواهند شد، پس چرا بعضی به پیش از وقت به دنیا آمده باشد، 9 زیرا من از تمام رسولان کوچکتر جای مردها تعیید می‌گیرند؟ این تعیید چه فایده‌ای دارد، مگر اینکه هستم، چون بعد از آن بدیهی‌ای که به کلیساها خدا روا داشتم، حتی ایمان داشته باشند که روزی مردها دویاره زنده خواهند شد؟ 30 یا ما لیاقت ندارم نام خود را رسول بگذارم. 10 اما اکنون هر چه هستم، به چرا هر روز جانمان را به خطر می‌اندازم و هر لحظه با مرگ دست خاطر فیض خداست، و این فیض و لطف او در حق من بی‌نتیجه هم و پنجه نرم می‌کنم؟ 31 به افتخاری که به رشد روحانی شما در نبوده است، زیرا من از سایر رسولان نیز بیشتر رحمت کشیده‌ام، خداوند ما عیسی مسیح دارم، سوگند که من هر روز با مرگ روبرو الیه نه من، بلکه فیض خدا که با من بود. 11 به هر حال، فرقی می‌شود. 32 و اگر برای مردگان قیامتی نباشد، پیکار من با حیوانات نمی‌کند که من بیشتر رحمت کشیده‌ام یا ایشان. مهم این است که درنه بی‌عنی همان مردمان شهر افسوس، چه سودی داشت؟ اگر قیامتی

لیاقت ندارم نام خود را رسول بگذارم. 10 اما اکنون هر چه هستم، به چرا هر روز جانمان را به خطر می‌اندازم و هر لحظه با مرگ دست خاطر فیض خداست، و این فیض و لطف او در حق من بی‌نتیجه هم و پنجه نرم می‌کنم؟ 31 به افتخاری که به رشد روحانی شما در نبوده است، زیرا من از سایر رسولان نیز بیشتر رحمت کشیده‌ام، خداوند ما عیسی مسیح دارم، سوگند که من هر روز با مرگ روبرو الیه نه من، بلکه فیض خدا که با من بود. 11 به هر حال، فرقی می‌شود. 32 و اگر برای مردگان قیامتی نباشد، پیکار من با حیوانات نمی‌کند که من بیشتر رحمت کشیده‌ام یا ایشان. مهم این است که درنه بی‌عنی همان مردمان شهر افسوس، چه سودی داشت؟ اگر قیامتی

حفظ کنیم، و هر اتفاقی بیفتاد، شکیبا باقی بمانیم. **8** همه عطایایی این در مورد شما نیز صادق است. از آنجا که تا این حد مشتاق که خدا به ما می‌بخشد، روزی به انتها خواهد رسید. نبتهای سخن عطایای روح القدس هستید، خواهان عطایایی باشید که برای رشد گفتن به زبانها و داشتن علم و اسرار، روزی پایان خواهد پذیرفت. اما تمام کلیسا مغایدند. **13** هر که عطای سخن گفتن به زبانها را دارد، محبت تا ابد باقی خواهد ماند و از میان نخواهد رفت. **9** در حال باید دعا کنند تا خدا به او عطا ترجمه این زبانها را نیز بددهد. **14** حاضر، با وجود تمام این عطایای، علم و نبویهای ما جزوی ناقص زیرا اگر به زبانی دعا کنم که آن را درک نمی‌کنم، در واقع روح من است. **10** اما زمانی که کامل آید، دیگر نبایری به این عطایا نخواهد دعا می‌کند، اما عقلمن بی بهره ماند. **15** پس چه کنم؟ هم در روح بود. **11** می‌توانم این مثال را بیاورم که به هنگام کودکی، مانند یک دعا خواهم کرد و هم با عقلمن، هم با روح سرود خواهم خواند و هم کودک سخن می‌گفتم و مانند یک کودک تفکر و استدلال می‌کرم. با عقل و درک خود، به گونه‌ای که همه بفهمند. **16** زیرا اگر شما اما چون بالغ شدم، فکم رشد کرد و کارهای کودکانه را ترک گفتم. خدا را به زبانی شکر گویید که فقط روح خودتان درک می‌کند، **17** آنچه اکون می‌بینیم و می‌دانیم، مبهم و تیره است؛ اما روزی همه چگونه دیگران بتوانند به دعای شکرگزاری شما آمین پوکویند، در حالی چیز را واضح و روشن خواهیم دید، به همان روشی که خدا اکون که نمی‌فهمند چه می‌گویید؟ **18** شکر نیست که شما بسیار عالی قلب ما را می‌بینند. **13** پس، سه چیز همیشه باقی خواهند ماند: خدا را شکر می‌گویید، اما حاضرین بهره‌ای نمی‌برند. **19** خدا را ایمان، امید و محبت، اما از همه شما به زبانها سخن می‌گوییم. **19** اما در جلسه کلیسا لی ترجیح مدهم پیچ کلمه به زبانی سخن پوکوین که همه پس، محبت را مهمترین هدف زندگی خود پسازید. اما در **14**

عین حال، مشتاقانه دعا کنید تا روح القدس عطایای روحانی را نیز به کسی درک نمی‌کند. **20** برادران عزیز، در درک این مطالب شما عنایت کنند، خصوصاً عطای نبوت را. **2** زیرا کسی که به زبانهای نیاموخته سخن می‌گویید، روی سخشن با افراد نیست، بلکه با خدمتمند و دانا باشید، اما در بدی کردن مانند کودکان! **21** در کتب خداست، چرا که دیگران نمی‌توانند گفته‌های پیش را درک کنند. او مقدس چنین نوشته شده: «من به زبانهای غریب و با لهای یگانگان بهواسطه روح القدس، رازها را بیان می‌کند. **3** اما کسی که نبوت می‌کند، یعنی پیغامهای خدا را به ایمانداران اعلام می‌دارد، با این کار به آنان کمک می‌نماید تا رشد کنند، تشویق شوند و تسلی یابند. **4** پس، کسی که به زبانها سخن می‌گویید، فقط به رشد خود کمک می‌کند، اما آنکه نبوت می‌نماید، به رشد تمام کلیسا کمک می‌کند. **5** آزوی من این است که همه شما به زبانها سخن پوکویند، اما پیشتر می‌خواهیم که نبوت کنید، زیرا نبوت کردن بهتر است از سخن گفتن به زبانها، مگر آنکه کسی بتواند مطلبی را که شما به زبانهای غیر می‌گویید، برای دیگران ترجیح کند تا ایشان نیز از آن بهره‌مند شوند. **6** و حال، برادران و خواهان عزیز، اگر نزد شما بیام و به شد. **25** آنگاه بزرده از افکار پنهان او برداشته شده، به زبان خواهد زبانهای نیاموخته سخن گوییم، چه نفعی به شما خواهیم رساند؟ اما افتاد و خدا را پرستش کرده، خواهد گفت: «براستی که خدا در اگر برایتان پیامی بیاورم که خدا برایم مکشوف ساخته، یا شناخت و میان شناست». **26** پس، ایمانداران عزیز، مقصود خود را به طور معرفی خاص، و یا نبوت یا تعلیمی بیاورم، در این صورت به شما نفع خلاصه بیان می‌کنم. وقتی برای عبادت در کلیسا جمع می‌شوند، رسانده‌ام. **7** حتی سازهایی مثل نی و چنگ، شیپور انجام می‌شود، باید برای همه ایمانداران مفید باشد و باعث تقویت و آماده باش را نتوانند، چگونه می‌توان آنگک آنها را تشخیص داد؟ به همین دیگر مکافههای را که از خدا دریافت کرده بیان نماید، یک نفر نیز ترتیب، اگر ما هم به زبان قابل درک سخن نگوییم، دیگران چگونه به زبانهای غیر سخن پوکویند و دیگری آن را ترجیح کند. اما هر چه سخنان ما را درک خواهند کرد؟ **8** یا اگر در میدان جنگ، شیپور نوادخه نشوند، چگونه می‌توان آنگک آنها را تشخیص داد؟ به همین دیگر مکافههای را که از خدا دریافت کرده بیان نماید، یک نفر نیز ترتیب، اگر ما هم به زبان خود، سخنان نامفهوم پوکویند، دیگران چگونه به زبانهای غیر سخن گویند، باید برای عبادت در کلیسا جمع می‌شوند، اگر با زبان خود، سخنان نامفهوم پوکویند، انجام می‌شود، باید برای همه ایمانداران مفید باشد و باعث تقویت و آماده باش را نتوانند، چه کسی خود را برای نزد آماده خواهد ساخت؟ **27** اگر کسانی می‌خواهند به زبانهای غیر رشد روحانی ایشان گردد. **9** به همین صورت، اگر با زبان خود، سخنان نامفهوم پوکویند، چگونه سخن پوکویند، تعدادشان ناید بیش از دو یا سه نفر باشد، آن هم به نوبت. یک نفر نیز باید این زبانها را ترجیح کند. **28** اما اگر کسی کسی می‌تواند بداند که چه می‌گویید؟ انکار که گفته‌های اینان در هوا گم می‌شوند! **10** بدون شک در دنیا زبانهای بسیار زیادی وجود نباشد که ترجیح کند، ایشان باید در سکوت با خود و با خدا به دارند. اما هیچ یک معنی نیست. **11** اما اگر من زبان دیگری را زبانهای غیر سخن گویند، نه در حضور همه و با صدای بلند. **29** نفهمم، او برای من همچون یک بیگانه است و من هم برای او. **12** اگر کسانی هستند که نیوگی از جانب خدا دارند، بهتر است دو یا

می بردید. ۳ اما اکنون به کسانی برمی خوردید که ادعا می کنند از زیبا نیستند بطور خاص زینت می دهیم. ۲۴ در حالی که اعضای جانب روح خدا برایان پیغامی دارند. چگونه می توان دانست که آیا زیبای بدن ما، نیاز به چنین توجهی ندارند. بنابراین، خدا اعضا ایشان واقعاً از جانب خدا الهام یافته اند، یا اینکه فریبکارند؟ راهش بدن را طوی در کنار هم قرار داده است که به اعضای به ظاهر این است: کسی که تحت قدرت روح خدا سخن می گوید، هرگز کم اهمیت، احترام و توجه بیشتری شود؛ ۲۵ تا به این ترتیب در میان نمی تواند عیسی را لعنت کند. هیچ کس نیز نمی تواند با تمام وجود اعضا بدن همانهگی ایجاد شود و هر عضو همانقدر که به خود عیسی را خداوند بخواهد، جز اینکه روح القدس این حقیقت را بر او علاوه و توجه دارد، به اعضای دیگر نیز علاوه قنند باشد. ۲۶ به این آشکار ساخته باشد. ۴ گرچه عطاایا گوناگونند، اما سرچشمه همه ترتیب، اگر عضوی از بدن دچار دردی شود، تمام اعضا بدن با آن آنها همان روح القدس است. ۵ گرچه خدمات گوناگونند، اما همه ما همدردی می کنند؛ و اگر افتخاری نصیب یک عضو گردد، تمام همان خداوند را خدمت می کنیم. ۶ خدا به روشهای گوناگون کار اعضا با او شادی می نماید. ۲۷ مقصود از این سخنان این است می کند، اما این کارها را در همگی ما همان خداست که به عمل که شما همگی با هم بدان مسیح هستیان، اما هر یک به تنهایی می آورد. ۷ به هر یک از اماعطایی داده شده تا بتوانیم همیگر را عضوی مستقل و ضروری در این بدن می باشید. ۲۸ برخی از اعضا کمک کنیم. ۸ روح خدا به یک شخص عطاایی بیان پیامی پر از که خدا در کلیسا، یعنی در بدن مسیح، مقر فرموده است، اینها حکمت را می بخشد، و همان روح به شخصی دیگر، عطاایی بیان هستند: تخت رسولان، یعنی فرستادگان مسیح. دوم انجیا، یعنی پیامی پر از معرفت و شناخت را. ۹ او به یکی ایمانی فوق العاده عطاای کسانی که با الهام از خدا، پیام می آورند. سوم معلمان، یعنی کسانی می نماید، و به دیگری قدرت شفای بیماران را می بخشد. ۱۰ به یکی که کلام خدا را به دیگران تعليم می دهدن. سپس آنانی که مجده قدرت انجام معجزات می دهد، به دیگری عطاای نبوت کردن. به به عمل می آورند. آنانی که دارای عطاای شفا هستند. کسانی که یکی عطاای تشخیص میان روحها را می بخشد. باز به یکی این عطاای کمک به دیگران را دارند. آنانی که عطاای رهبری و مدیریت را می بخشد که بتواند به هنگام دعا به زبانهایی که نیاموخته است، دارند. افرادی که عطاای سخن گفتن به انواع مختلف زبانها را دارند، سخن گوید، و به دیگری عطاای ترجمة این زبانها را می دهد. ۱۱ اما زبانهایی که قبلًا نیاموخته اند. ۲۹ آیا در کلیسا همه رسول هستند؟ آیا تمام این عطاایا از جانب یک روح، یعنی همان روح القدس است، و همه نبی هستند؟ آیا همه قادرند مجده کنند؟ ۳۰ اوست که تصمیم می گیرد به هر کس چه عطاایی ببخشد. ۱۲ بدن آیا همه عطاای شفا دارند؟ آیا همه عطاای سخن گفتن به زبانهای یکی است اما اعضای بسیار دارد. وقتی تمام این اعضای کار هم قرار نیاموخته را دارند؟ یا همه عطاای ترجمة این زبانها را دارند؟ ۳۱ می گیرند، بدن تشکیل می شود. بدن مسیح نیز همین طور است. ۱۳ حال، با اشیاق تمام، در بی عطاایی بتر و سودمندتر باشید. و اکنون زیرا ما همگی بوسیله یک روح، یعنی روح القدس، تعیید یافقیم تا عالی ترین طریق را به شما نشان خواهیم داد.

بدنی واحد را تشکیل دهیم - خواه بیهودی باشیم و خواه غیربیهودی، ۱۳ اگر عطاای سخن گفتن به زبانهای مردمان و فرشتگان چه برد پاشیم و چه آزاد - و به همه ما از همان روح القدس داده شد تا بپوشیم. ۱۴ بهله، بدن فقط دارای یک عضو نیست، بلکه اعضای را داشته باشیم، زبانهایی که هیچگاه نیاموخته ام، اما در وجود خود گوناگون دارد. ۱۵ اگر پا بگوید: «من چون دست نیستم، جزو بدن نسبت به انسانها محبتی نداشته باشم، همچون زنگی پُرطین و نمی باشم»، آیا این گفته دلیل می شود که پا جزو بدن نیاشد؟ ۱۶ یا سینجی پریاهو خواهیم بود. ۲ اگر عطاای نبوت داشته باشیم و بتوانی اگر گوش بگوید: «من چون چشم نیستم، جزو بدن به حساب تمام اسرار و علم را درک کنم، یا اگر چنان ایمانی داشته باشیم که به نمی آیم»، چه پیش می آید؟ آیا این سخن، گوش را از سایر اعضای فرمان من کوها جایه جا گردند، اما انسانها را دوست نداشته باشیم، بدن جدا می کند؟ ۱۷ اگر تمام بدن چشم بود! در آن صورت چگونه هیچ هستم. ۳ اگر تمام اموال خود را به فقر باخشم، و بدن خود را می توانستید بشنوید؟ یا تمام بدن گوش بود! چگونه می توانستید چیزی بدhem تا در میان شعله های آتش سوزانده شود، اما نسبت به انسانها را بو کنید؟ ۱۸ اما همان طور که مشاهده می شود، خدا هر عضوی را محبتی نداشته باشیم، هیچ سودی نخواهیم برد. ۴ کسی که محبت درست آن گونه که در نظر داشت، در بدن قرار داده است. ۱۹ اگر دارد، صبور است و مهربان؛ حسود نیست و به کسی رشك نمی برد؛ همه اعضا بیکسان و یکی بودند، دیگر بدنی وجود نمی داشت! ۲۰ مغورو نیست و هیچگاه خودستایی نمی کند؛ ۵ به دیگران بی احترامی بله، اعضا بسیارند، ولی بدن یکی است. ۲۱ چشم هرگز نمی تواند، و بی نزاکتی نمی کند؛ اصراری ندارد که همه چیز به دلخواه او انجام پاها بگوید: «من احتیاجی به تو ندارم». ۲۲ برعکس، بعضی از حساب خطاهای دیگران را نگاه نمی دارد؛ ۶ هرگز از بی انصافی اعضا که ضعفیتی و کم اهمیت ترین اعضا به نظر می رستند، در واقع و بی عدالتی خوشحال نمی شود، بلکه از پیروز شدن حقیقت شاد پیش از بقیه ضروری هستند، ۲۳ و اعضا را که به باور ما کمتر می گردند. ۷ محبت ما را قادر می سازد که همه سختی ها را تحمل قابل احترام هستند، با دقت بیشتری می پوشانیم، و اعضا را که کنیم، ایمان خود را در هر شرایطی نگاه داریم، اعتماد خود را به خدا

حتی خوردن و نوشیدن، همه باید برای جلال و بزرگی خدا باشد. که کدام یک از شما مورد تأیید خدا هستید. **20** وقتی برای خوردن **32** پس مواظب باشید که برای کسی سنگ لغزش نمودی، نه برای دور هم جمع می شوید، آنچه می خورید در واقع شام خداوند نیست. بهودیان، نه برای غیربهودیان، نه برای مسیحیان. **33** من نیز به همین **21** زیرا شنیده‌ام که بعضی بدون آنکه منتظر دیگران باشند، با عجله روش عمل می کنم و می کوشم در هر کاری همه را خشنود سازم. پس شام خودشان را می خورند و آن را با دیگری تقسیم نمی کنند. پس به آنچه را که دوست دارم، و یا به نفع خوم می باشد، انجام نمی دهم، بعضی‌ها خوارک کافی نمی رسد و گرسنه می مانند، در حالی که بلکه کاری را می کنم که به نفع دیگران است تا ایشان نجات یابند. دیگران انقدر خورده و نوشیده‌اند که مست شده‌اند. **22** آیا این راست است؟ مگر نمی توانید خوارکتان را در خانه بخورید تا باعث

11 پس از من سرومشق بگیرید، چنانکه من نیز از مسیح سرومشق بی‌حومی کایسا نشود و فقر را که نمی توانند با خود خوارک بیاورند، می‌گیرم. **2** برادران عزیز، شما را تحسین می کنم که هر چه به شما خجالت‌زده نسازید؟ به شما چه بگوییم؟ آیا شما را تحسین کنم؟ آموختم، به یاد دارید و به آنها عمل می کنید. **3** اما می خواهم این هرگز! **23** این است آنچه خود خداوندان عیسی مسیح درباره این موضوع را نیز یادآور شوم که سر هر مرد، مسیح است، و سر زن، مرد شام فرموده است و من قبلاً آن را به شما تعلیم داده‌ام: خداوند ما است، و سر مسیح، خدا. **4** به همین دلیل اگر در جلسه‌ای مودی با عیسی، در شیوه که یهودا به او خیانت کرد، نان را به دست گرفت، سر پوشیده، دعا یا نیوت کند، به سر خود ای احترامی کرده است. **5** **24** و پس از شکرگزاری، آن را پاره کرد و به شاگردان خود داد و همچنین اگر زنی در جسمه‌ای، با سر برهنه دعا یا نیوت کند، به سر گفت: «این بدن من است که در راه شما فدا می کنم. این را به جا خود ای احترامی کرده است، زیرا این مانند آن است که آن زن، سرش آورید». **25** همچنین پس از شام، جام را برداشت و گفت: «این را براشید. **6** اگر زن نمی خواهد سر خود را بپوشاند، پس موی سرش جام، نشانه پیمان جدید میان خدا و قومش است، پیمانی که با را نیز براشید! اما چون برای زن شهزاده ایست که سرش را برپاشد، پس خون خود آن را مهر می کنم. هر بار که از آن می نوشید، به یاد من باید سرش را بپوشاند. **7** اما مرد نیاید به هنگام عبادت، سر خود را بپوشاند. **26** به این ترتیب، هر بار که این نان را می خورید و از این پوشاند یا کلاهی بر سر داشته باشد، زیرا مرد به صورت خدا رسالت پیاله می نوشید، در واقع این حقیقت را اعلام می کنید که مسیح برای شده و جلال او را معکس می سازد. اما زن معنکس کننده جلال و نجات شما، جان خود را فدا کرده است. پس تا زمان بازگشت شکوه مرد است. **8** نخستین مرد، از زن به وجود نیامد، بلکه اولین خداوند، این را نگاه دارد. **27** بنا بر این، اگر کسی به طور ناشایست زن از مرد به وجود آمد. **9** در ضمن، نخستین مرد که آدم بود، برای از این نان بخورد و از این پیاله بپوشد، به بدن و خون خداوندان حوا آفریده نشد، بلکه حوا برای آدم آفریده شد. **10** به همین دلیل، و عیسی مسیح ای احترامی کرده و نسبت به آنها مرتكب گناه شده نیز به خاطر فرشتگان که نظاره گر هستند، زن باید سر خود را بپوشاند است. **28** به همین دلیل است که هر کس پیش از آنکه از نان تا نشان دهد که تحت اقدام قرار دارد. **11** اما در میان قوم خداوند بخورد و از پیاله بپوشد، باید خود را بیازماید. **29** زیرا اگر کسی به هم زن به مرد محتاج است و هم مرد به زن. **12** زیرا با اینکه اولین طور ناشایسته از نان بخورد و از پیاله بپوشد، یعنی تشخیص نداده که زن از مرد پدید آمد، ولی از آن پس، تمام مردها از زن به دنیا آمده‌اند. بدن مسیح همان کلیساست، با شرکت در آن، خود را در نظر خدا اما به هر حال مرد و زن هر دو از خالق خود، خدا می باشند. **13** محکوم کرده است، چون به مرگ مسیح بی حرمتی نموده است. **30** حال، نظر خودتان در این باره چیست؟ آیا درست است که زن در از اینوست که بسیاری از شما ضعیف و بیماراند و حتی بعضی یک جمع، بدون پوشش سر دعا کنند؟ **14** آیا این بدیهی نیست که مرده‌اند. **31** اما اگر خود را امتحان کنید، دیگر خدا شما را محکوم اگر مردی موی بلند داشته باشد، برایش شرم آور است؟ **15** و آیا موی و تنبیه نخواهد نمود. **32** اما حتی اگر خداوند ما را محکوم و تنبیه بلند موجب افخار و شادی زن نیست؟ زیرا این مو بعنوان پوشش به کند، به این مفهوم است که در آینده با سایر مردم دنیا مورد محکمه او داده شده است. **16** اما اگر کسی می خواهد در این باره بحث و داوری قرار نگیریم. **33** پس ای برادران عزیز، هنگامی که برای شام مجادله کند، تنها چیزی که می توانم به او بگویم این است که ما خداوندان عیسی مسیح جمع می شوید، صبر کنید تا دیگران هم همیشه این را تعیین داده‌ایم که زن به هنگام دعا یا نیوت، باید سر بیاپند. **34** اگر کسی خلیل گرسنه است، در خانه بخورد تا وقتی با خود را بپوشاند. تمام کلیساها نیز در این امر توافق دارند. **17** اما دیگران جمع می شود، باعث محکومیت و مجازات خود نشود. وقتی در آنچه الان به شما می نویسم نمی توانم شما را تحسین کنم. زیرا آدم، به مسائل دیگر نیز رسیدگی خواهم کرد.

شنیده‌ام که وقتی برای شرکت در شام خداوند گرد هم می آید، ضروری که به شما وارد می آید، بیش از نفع آن است. **18** نخست اینکه **12** حال، ای برادران و خواهان، می خواهم درخصوص عطا‌ایای می شنوم وقتی به عنوان کلیسا گرد هم می آید، در میان شما تفرقه‌ها و روح القدس نکاتی پیوسم تا برداشت نادرست از آن نداشته باشید. **2** جدایی‌ها وجود دارد، و تا حدی این گفته‌ها را باور می کنم. **19** می دانید که پیش از ایمان آوردن به خداوند، در میان بنهایی که قادر تردیدی نیست که باید میان شما اختلافاتی باشد، تا مشخص شود به سخن گفتن نبودند، سرگردان بودند و از یک بت به بت دیگر پنهان

هر کاری انجام دهم تا باعث نجات ایشان گردم. **23** تمام این کارها حد توانایی خود آزموده شوید. به هنگام آرمایش او راه گزینی نیز به را انجام می‌دهم تا بتوانم پیام انجیل را به همه برسانم و خود نیز در شما نشان خواهد داد تا بآ تحملش را داشته باشید. **14** پس ای برکات آن سهیم گردم. **24** مگر نمی‌دانید که در یک مسابقه دو، عزیزان، با هوشیاری کامل از هرگونه بتی پرسنی بگزینید. **15** شما همه می‌دوند اما فقط یک نفر جایزه را می‌برد؟ پس شما نیز طوری اشخاص دانایی هستید؛ خودتان قضاوت کنید که آنچه می‌گویند بدپویت تا پرند شوید! **25** وزشکار به مظور کسب آمادگی برای درست است یا نه. **16** پیله‌ای که به هنگام شام خداوند از آن شرکت در مسابقات، تمرينهای سخنی انجام می‌دهد تا تاجی فانی به می‌نوشیم و برای آن دعای برکت می‌کنیم، آیا به این معنی نیست که دست آورده، ولی ما خود را تحت انصباطی سخت قرار می‌دهیم تا هر کس از آن می‌نوشد، در برکات خون مسیح شریک می‌شود؟ و نانی تاجی جادوگانی به دست آوریم. **26** پس من می‌ذمُم، اما نه مانند که قسمت کرد، با هم می‌خوریم، آیا اشان نمی‌دهد که ما با هم در کسی که بی‌هدف است؛ و مشت می‌زنم، اما نه مثل کسی که برکات بدن مسیح شریکم؟ **17** تعداد ما بر قدر هم که باشد، همه مشت به هوا پرتاب می‌کنند؛ **27** من مثل یک وزشکار با تمرينهای از همان نان می‌خوریم و نشان می‌دهیم که همه عضو پک بدن سخت، بدنت را آماده می‌کنم، و آنقدر بر آن سخت می‌گیرم تا آن می‌باشم، یعنی بدن مسیح. **18** قوم اسرائیل را در نظر بگیرید؛ آیا کاری را انجام دهد که باید بکند، نه آنچه را که می‌خواهد. اگر آنانی که از گوشش قربانی می‌خورند، به وسیله این عمل با یکدیگر چنین نکنم می‌ترسم پس از آنکه دیگران را برای شرکت در مسابقه متحده نمی‌شوند؟ **19** پس منظورم چیست؟ آیا منظورم این است که آماده کردم، خودم آماده بناشم و از شرکت در مسابقه محروم گردم. این بنهای واقعاً خدا هستند؟ یا اینکه قربانی‌های که به آنها تقدیم می‌شوند، ارزش و اهمیت دارند؟ **20** به هیچ وجه! منظورم این است ای برادران عزیز، نباید آنچه را که در زمانهای گذشته برای

قوم ما اتفاق افتاد، از یاد بپیریم، هنگامی که ایشان در بیان سفر قربانی‌هایشان نه به خدا، بلکه به شیاطین تقدیم می‌کنند، و من می‌کردنند، خدا ابری فرستاد تا پیشایش آنان حرکت کند و هدایتشان نمی‌خواهم که هیچ‌یک از شما، با خودن گوشش این قربانیها، با نماید؛ سپس آنان را به سلامت از دریای سرخ عبور داد. **2** در شیاطین شریک شوید. **21** شما نمی‌توانید هم از پیله سفره خداوند واقع می‌توانید بگوییم که ایشان در دریا و در ابر، تعیید گرفتند و با بنویشید و هم از پیله سفره شیطان؛ هم از نان سفره خداوند بخوردید و این کار، نشان دادند که موسی را پیروی خواهند کرد. **3** ایشان همگی همان خوارک روحانی را خوردند **4** و همان آشامیدنی روحانی خشم و غصه خداوند را بر ضد خود شعلمه رسانید؛ یا می‌خواهید را نوشیدند. زیرا از آن سخرخ روحانی می‌نوشیدند که همراهی شان نشان دهید که از او توانایتید؟ **23** شما می‌گویید: «اجازه دارم هر می‌کرد، و آن سخرخ همانا مسیح بود. **5** با این حال، خدا از بیشتر کاری انجام دهم»، اما بدانید که هر کاری برایتان سودمند نیست. آنان خشنود نبود، و به همین دلیل، اجسادشان در تمام بیان اندامخانه می‌گویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما هر کاری باعث پنا و پراکنده شد. **6** این درس عبرتی است برای ما، تا مانند آنان در نمی‌شود. **24** باید فقط به فکر خودتان بباشید؛ به فکر دیگران هم از روی اعمال پاید و شرورانه نباشیم، **7** و همچون آنان به سوی پرستش باشید و ففع دیگران را نیز در نظر بگیرید. **25** پس می‌توانید به این بتها نرویم. در کتب مقدس نوشته شده: «قوم برای خودن و نوشیدن صورت عمل کنید؛ هر گوششی را که در بازار می‌فروشند، بخرید نشستند، و برای لهو و لعب به پا خاستند». **8** همچنین مانند بعضی و بخوردید، و پرسید که گوشش قربانی پنهان است یا نه، تا وجدان از آنان نباشیم که مرتکب زنا شدند، و به این سبب فقط در یک روز، ناراحت نشود. **26** زیرا همان طور که در کتب مقدس آمده: «زمین و بیست و سه هزار نفر از ایشان هلاک گردیدند. **9** صبر و تحمل هر آنچه در آن است، از آن خداوند می‌باشد». **27** اگر شخصی مسیح را نیز امتحان نکنیم، زیرا عده‌ای از آنان چنین کردند و از نیش بی‌ایمان، شما را به صرف خوارک دعوت کنید، و می‌خواهید بروید، مارهای سمعی مردن. **10** همچنین مانند برخی از ایشان، از خدا و از هر چه که در سفره است، بخوردید و چیزی هم نپرسید. به این کارهای او گله و شکایت نکنیم، زیرا در اثر همین کار بود که خدا ترتیب وجدان از نابودشان کند. **11** تمام اتفاقات و بلایای فرشته خود را فرستاد تا نابودشان کند. **12** پس هوشیار که بر سر قوم ما آمد، برای این نوشته شد که ما بخوانیم و همان اشتیاهات را تکرار نکنیم، تا در این روزهای آخر که دنیا به پیان خود نزدیک می‌شود، درس عبرتی بگیریم. **(aiōn g165)** **13** وسوسه‌ها و آزمایشها که به سراغ شما پنهان شده، در آن صورت، از آن گوشش نخوردید، هم به خاطر اشتیاهات را تکرار نکنیم، تا در این روزهای آخر که دنیا به پیان خود متفاوت نیست. و خدا امین است؛ او اجازه نخواهد داد بیش از اشتباهیم؟ **31** جواب سؤال شما این است: تمام کارهای شما،

خدا می‌شناشد. **۴** حال به اصل مطلب برگردیم. آیا صحیح است تورات موسی نوشه شده که «دهان گاوی را که خرم می‌کوبد، نبند گوشتش را که برای بتها قربانی شده است، بخورد؟» همه می‌دانیم که و بگذار به هنگام کار، از خرمت بخورد. آیا گمان می‌کنید خدا بت، خدا نیست، زیرا فقط یک خدا هست و بس. **۵** به عقیده فقط به فک گواهها بود که چنین دستوری داد؟ **۱۰** آیا فکر نمی‌کنید بعضی از مردم، خدایان بسیاری در آسمان و بر زمین هستند. **۶** اما ما که این دستور را برای ما نیز داده است؟ بله، همنین طور است. خدا می‌دانیم که فقط یک خدا وجود دارد، یعنی پدر آسمانی ما که تمام این حکم را داد تا نشان دهد که مسیحیان باید معاشر خدمتگزاران چیزها را آفریده و ما را نیز به وجود آورده تا از آن او باشیم. همچنین روحانی خود را تأمین کنند. کسی که شخم می‌زند و خرم می‌کوبد، می‌دانیم که فقط یک سرور و خداوند وجود دارد، یعنی عیسی مسیح، البته باید سهمی از مخصوص بپردازد. **۱۱** ما در دل شما بذر نیکویی که همه چیز به موسیله او آفریده شده و حیات ما از است. **۷** اما همه روحانی را کاشتمایم. حال، اگر درخواست کمک مالی از شما داشته ایمانداران از چنین شناختی برخوردار نیستند. بعضی‌ها چنان‌جایی با این باشیم، آیا چیز بزرگی خوسته‌ایم؟ **۱۲** اگر دیگران حق دارند از سوی تصور خود گرفته‌اند که بتها واقعی هستند که واقعی خوارکی را می‌خورند شما حمایت مالی شوند، آیا می‌باید بیشتر حق داشته باشیم؟ اما ما که به پتها تقديم شده، آن را پرستش خدایان واقعی تلقنی می‌کنند و از این حق استفاده نکردیم. بلکه برعکس، هر چیز را تحمل کردیم تا وجودان ضعیف‌شان آلوه می‌گردد. **۸** اما این را بدانید که خوارک، ما مبادا مانع بر سر راه انجیل مسیح ایجاد کیم. **۱۳** آیا نمی‌دانید که را به خدا نزدیکتر نمی‌سازد، زیرا نه با خوردن آن بدتر می‌شویم، و نه با خدا به خدمتگزاران خانه‌اش اجازه داد تا خوارک خود را از هدایای نخوردن آن، بهتر! **۹** اما موظف باشید که مبادا آزاد شما در خوردن که مردم به خانه او می‌آورند، تأمین نمایید، و خدمتگزاران مذبح نیز از چنین گوشتشی، موجب لغزش و انحراف مسیحیانی گردد که از شما قربانیهای مردم سهمی بپردازد. **۱۴** به همین ترتیب، خداوند فرموده ضعیفتر است. **۱۰** زیرا اگر شخصی که به خاطر وجودان ضعیف‌شی، است هر که پیام انجیل را اعلام می‌کند، هرینه زندگی اش باید توسط خوردن گوشت قربانی را درست نمی‌داند، ببینید که شما با شناخت مسیحیان تأمین شود. **۱۵** اما با وجود این، من هرگز از این حق خود کامالی که داردید، در نهارخوری نشسته‌اید و مشغول خوردن اسفلاده نکردید. اگر هم حالا چنین مطلبی را می‌نویسم، منظوم این چنین گوشتشی هستید. آیا او نیز ترغیب نمی‌شود تا خوارکی را که نیست که از این پس از کمکهای شما بهره‌مند شویم. من ترجیح به پتها تقديم شده، بخورد؟ **۱۱** به این ترتیب، دانایی شما باعث می‌دهم از گرسنگی بهمیم، اما این افتخار را از ندھم؛ من هلاکت آن ایماندار ضعیف می‌شود که مسیح جانش را به خاطر او افتخار می‌کنم که پیغام انجیل را ب بدون دستمزد اعلام می‌دارم. **۱۶** فدا کرد. **۱۷** وقی ایمانداران را ترغیب به انجام کاری که آن زیرا انجام این خدمت، به خودی خود برای من امتیازی محسوب را درست نمی‌داند، شما نه تنها نسبت به آنها بلکه نسبت به مسیح نمی‌شود، چون من موظفم که این خدمت را انجام دهم، و اگر نیز گناه می‌کنید. **۱۸** پس اگر خوردن گوشتشی که برای بت قربانی در انجام آن کوتاهی کنم، وای بر من! **۱۷** اگر من به میل خود شده است، باعث گناه کردن برادر من می‌شود، من تا عمر دارم از آن داوطلب می‌شدم که خدا را خدمت کنم، در آن صورت توقع دستمزد نخواهم خورد، مبادا باعث لغزش او شوم. **(aiān g165)**

۹ آیا مانند هر کس دیگری، آزاد نیستم؟ آیا رسول نیستم؟ آیا خیج اختیاری از خود خدمت مقدس را به من سپرده است و من هیچ اختیاری از خود ندارم. **۱۸** در چنین شرایطی، دستمزد من چیست؟ دستمزد من، خداوندان، عیسی را ندیده‌ام؟ آیا شما ثمرة کار من در خداوند همان شادی است که از اعلام خبر خوش انجیل به دست می‌آورم، نیستید؟ **۲** حتی اگر برای دیگران رسول نباشم، دست کم برای شما آن هم بدون آنکه از کسی کمک مالی بگیرم و یا حق خود را مطالبه هستم! زیرا شما مُهر تأیید رسالت من در خداوند هستید. **۳** جواب کنم. **۱۹** زیرا گرچه آزادم و غلام هیچ کس نیستم، اما خود را غلام من به آنانی که درباره من قضاوت می‌کنند، این است: **۴** آیا ما همه ساخته‌ام تا بتوانم عله بیشتری را برای مسیح به دست آورم. **۲۰** مانند سایر رسولان، این حق را نداریم که خود و خوارک خود را از وقتی با یهودیان بودم، مانند خودشان رفشار می‌کردم تا یهودیان را به کلیساها تأمین کیم؟ **۵** آیا حق نداریم همسری ایماندار را همراه خود سوی مسیح بیاورم. آن هنگام که با کسانی بودم که پیرو شریعت یهود داشته باشیم، همان کاری که سایر رسولان و برادران خداوندان، بودند، من نیز نیز شریعت زندگی کردم. گرچه پیرو شریعت نیستم، عیسی، و پطرس انجام می‌دهند؟ **۶** آیا فقط من و برنابا باید برای اما چنین کردم تا آنانی را که زیر شریعت هستند، به سوی مسیح تأمین نیازهای خود کار کیم؟ **۷** کدام سریاز است که به هنگام **۲۱** وقتی با غیریهودیانی هستم که از شریعت یهود پیروی خدمت نظام، خودش مخارجش را تأمین نماید؟ یا کدام باغبان است نمی‌کنند، من نیز بدون آن شریعت زندگی می‌کنم، تا بتوانم ایشان را که درختی غرس کنند ولی اجراه نداشته باشد از میوه آن بخورد؟ یا به سوی مسیح بیاورم. البته شریعت خدا را نادیده نمی‌گیرم، زیرا از کدام چویان است که گله‌ای را چویانی کند ولی حق نداشته باشد از شریعت مسیح اطاعت می‌کنم. **۲۲** آن هنگام نیز که با ضعیفان به شیر آن بنشود؟ **۸** شاید فکر کنید که این نکات را از دیدگاه انسانی سریزیم، در ضعیفان شان شرک می‌شون تا ضعیفان را برای مسیح به می‌گوییم. اما چنین نیست، زیرا قانون خدا نیز همین را می‌گوید. **۹** در دست آورم. خلاصه، می‌کوشم با هر کسی زمینه‌ای مشترک بیام و

او جدا شده است، بهتر است یا مجرد بماند، یا نزد شوهرش بازگردد. ندارید، بهتر است ازدواج نکنید. **28** اما اگر شما برادران، تصمیم شوهر نیز نباید زن خود را طلاق دهد. **12** اکنون می خواهیم نکاتی را شرایط نیز ازدواج کنید، اشکالی ندارد، و اگر دختری بیان کنم که گرچه مستقیم از جانب خداوند نیستند، اما به نظر من هم خواست ازدواج کند، گاهی مرتکب نشده است. اما بدانید که بسیار مفید می باشند. اگر یک مرد مسیحی، همسری غیرمسیحی ازدواج، مشکلات شما را بیشتر می کند، و من دلم نمی خواهد که دارد، و آن زن حاضر است با او زندگی کنند، او نباید زن خود را شما را در مشکلات بینم. **29** باید به داداشته باشیم که فرست طلاق دهد. **13** همچنین اگر یک زن مسیحی شوهری غیرمسیحی برای کار خداوند بسیار کم است. به همین دلیل، کسانی که زن دارد و شوهرش از او می خواهد که با او زندگی کند، آن زن نباید از دارند، باید تا آنجا که ممکن است، برای کار خداوند آزاد باشند. شوهرش جدا شود. **14** زیرا شوهر بی ایمان از طریق همسرش تقذیس **30** غم یا شادی یا ثروت، نباید کسی را از خدمت به خداوند باز شده است، و همسر بی ایمان نیز از طریق شوهری غیرمسیحی برای امکانات مادی دنیا بخوردارند، طوری زندگی شده است. در غیر این صورت، فرزندان ایشان ناپاک می بودند، اما کنند که به این دنیا دلسته نشوند، زیرا مشکل کنونی دنیا بهزودی از به طوری که می بینیم، ایشان مقدس هستند. **15** اما اگر شوهر یا بین خواهد رفت. **32** من می خواهم که شما در همه چیز فارغ از زن بی ایمان مایل باشد از همسر ایماندار خود جدا شود، پگنارید اختراب و نگرانی باشد. مردی که ازدواج نکرده است، می تواند جدا شود. در چنین شرایطی، زن یا شوهر ایماندار در قید و بند تمام وقت خود را صرف خدمت خداوند کند و تمام فکرش این باشد نیست. خدا ما را فرخوانده تا در صالح و صفا زندگی کنیم. **16** در که او را خشنود سازد. **33** اما مردی که ازدواج کرده است، نمی تواند ثانی، شما زنان ایماندار نمی توانید مطمئن باشید که اگر شوهرانتان با براحتی خداوند را خدمت کنند، زیرا مجبور است در فکر مادیات نیز شما بماند، نجات خواهند یافت. همچنین شما شوهران نیز باشد و بکوشید همسرش را راضی نگاه دارد. **34** در واقع عشق و نمی توانید در مورد همسرانتان چنین اطمینانی داشته باشید. **17** به هر علاوه او بین خدا و همسرش تقسیم می شود. همین طور نزی که حال، هر یک از شما به شکلی زندگی نمایید تا یقین حاصل کنید دیگر متأهل نیست و یا هنوز ازدواج نکرده، می تواند در فکر امور که مطابق خواست خداوند عمل می کنید. شرایط و موقعیتی را که خداوند باشد و اینکه چگونه در جسم و روح مقدس بماند. اما زن خدا شما را در آن قرار داده است، پیدا کرد. این است حکم من شوهردار باید در فکر کارهای مانند خانه داری باشد و خواسته های برای تمام کلیساها. **18** به عنوان مثال، مردی که پیش از مسیحی شوهرش را در نظر بگیرد. **35** من این مطالب را برای کمک به شما شدش، مطابق رسم پهود ختنه شده است، نباید از این ناراحتت می گوییم و منظوم این نیست که شما را در قید و بند پگنارید. آزوی پاشد؛ و اگر ختنه نشده است، نباید حالا ختنه شود. **19** زیرا هیچ من این است که به شاستگی زندگی کنید و هیچ دغدغه ای مانع فرقی ندارد که ختنه شده یا نشده باشد. مهم، خشنود ساختن خدا و سرسپردگی تان به خداوند نشود. **36** اگر کسی می بیند که نسبت به اطاعت از احکام اوست. **20** هر یک از شما زمانی که خدا شما را دختری که تامدش است پرهیز ندارد و نمی تواند بر ایمال خود مسلط فراخواند در چه وضعی بودید؟ پس الان هم در همان وضع باقی باشد و ناموش نیز به حد بلع رسیده و می خواهد با این دختر ازدواج **21** اگر در آن زمان غلام بودید، از این موضوع ناراحت کنید، گاهی مرتکب نشده است. اشکالی ندارد؛ پگنارید ازدواج بمانید. البته اگر فرضیتی برای آزادی پیش آمد، از آن استفاده کنید. **37** اما اگر کسی با اراده ای محکم تصمیم گرفته است که **22** اگر به هنگام دعوت خداوند، غلام بودید، این را بدانید که ازدواج نکند، و می بیند که نه تعاملی به این کار دارد و نه نیازی مسیح شما را آزاد کرده است، آزاد از قدرت گناه! و اگر به هنگام به آن، تصمیم عاقلانه ای گرفته است. **38** پس کسی که ازدواج دعوت خداوند، غلام نبودید، بدانید که اکنون غلام مسیح هستید. می کنند، کار خوبی می کنند، و کسی که ازدواج نمی نماید، کار **23** مسیح شما را به قیمت جان خود خریده است و شما از آن او بپنیر می کنند. **39** زن تا زمانی که شوهرش زنده است، به او بسته هستید. پس اسیر اصول انسانی نشوید! **24** بایارین، ای برادران و است. اما اگر شوهرش از دنیا برود، می تواند دویاره ازدواج کند، اما خواهان عزیز، هر یک از شما در هر وضعی که هنگام فراخواندگی فقط با یک ایماندار. **40** ولی به نظر من، بهتر است ازدواج نکند. و داشتید، در همان وضع در حضور خدا پاقی بمانید. **25** پرسیده بودید من فکر می کنم که آنچه می گوییم، از جانب روح خداست.

دخترانی که هنوز ازدواج نکرده اند، چه کنند؟ آیا اجراهه دارند ازدواج **8** سوال بعدی شما درباره خودن گوشتی است که برای بتها کنند؟ من برای آنان حکم خاصی از جانب خداوند ندارم. اما از آنجا که خداوند از سر لطف، به من حکمتی عطا کرده که قابل قربانی شده است. این طرز فکر که «همه ما اشخاص دانایی اعتماد است، نظر خود را در این باره بیان می دارم»: **26** با توجه به هستیم، باعث می شود انسان دچار تکبر و غرور شود. اما آنچه مشکلات و سختی هایی که برای ما ایمانداران در زمان حاضر وجود موجب استحکام روحانی کلیسا می گردد، محبت است و نه داشش. دارد، فکر می کنم بهتر است که شخص ازدواج نکند. **27** البته اگر **2** کسی که تصور می کند همه چیز را می داند، در واقع هنوز خیلی همسر دارید، به خاطر این موضوع، از او جدا نشوید، ولی اگر همسر چیزها نمی داند. **3** اما کسی که خدا را دوست می دارد، اوست که

بدون خمیرمایه، که همانا صداقت و راستی است! **9** در نامه قلبی **13** می‌گوید: «خوراک برای شکم است و شکم نیز برای خوراک. و توشم که با اشخاص بی عفت معاشرت نکنید. **10** البته منظوم از خدا روزی هر دو را از میان خواهد برد.» اما در خصوص بدن، لازم اشخاص بی عفت، بی ایمانان نیستند که در زناکاری، طمع، فرب است بداییم که بدن برای بی عفتی نیست، بلکه برای خدمت به مردم و بتپرسنی زندگی می‌کنند. زیرا نمی‌تواید در این دنیا زندگی خداوند، و اوست که نیازهای بدن را تأمین می‌کند. **14** خدا با همان کیف و با چنین کسانی بربخورد نکنید. **11** بلکه منظور این بود قدرتی که خداوند ما عیسی مسیح را پس از مرگ زنده کرد، بدنهای که اگر کسی ادعا می‌کند که برادر مسیحی شمام است اما در عین ما را نیز بعد از مرگ دوباره زنده خواهد کرد. **15** آیا نمی‌دانید که حال زناکار، طمعکار، بذیبان، بتپرسن، مشروخوار و یا فیضکار بدنهای شمام، در حقیقت اجزاء و اعضای بدن مسیح است؟ پس، آیا است، با او معاشرت نکنید. با چنین کسی حقیقی بر سر یک سفره هم درست است که بدن خود را که چنین مفهوم والای دارد، پکیم و با ننشیبید! **12** وظیفه ما این نیست که افاد خارج از کلیسا را مورد بدن یک روسی پیوند نمی‌کرد. **16** آیا نمی‌دانید که به یک قضاوی و داوری قرار دهیم. اما وظیفه داریم با آنانی که در کلیسا روسی می‌پیوند، با او یک بدن می‌شود؟ زیرا در کتب مقدس نوشته هستند و زندگی گناه‌الودی دارند، با شدت بربخورد کنیم و بر آنان شده: «آن دو یک تن می‌شوند.» **17** اما اگر خود را به خداوند داوری نماییم. **13** افاد خارج از کلیسا را خدا داوری و مجالات تقديمی کنید، با او یکی خواهد شد. **18** به همین دلیل است که خواهد کرد. ببابراین، همان‌گونه که نوشته شده، باید «این بدکار را از می‌گوییم از زنا بگزیرید. هیچ گناهی تا به این اندازه، بر بدن اثر شوم نمی‌گذرد. وقتی مرتکب این گناه می‌شوید، به بدن خود صدمه میان خود بیرون برانید.»

6 وقتی کسی از شما شکایتی علیه ایماندار دیگر دارد، چگونه می‌باشد که او را خدا به شما عطا کرده است؟ آیا نمی‌دانید که جرأت می‌کند شکایت خود را به دادگاه دنبوی ببرد؟ آیا نمی‌باشد آن را با ایمانداران دیگر در میان بگذارد؟ **2** آیا نمی‌دانید که ما روح‌القدس در وجود شما زندگی می‌کنیم؟ پس بدن شما، از آن خودتان نیست! **20** خدا شمام را به بهای گران خریده است، پس ایمانداران، یک روز دنیا را مورد داوری و دادرسی قرار خواهیم داد؟ تمام اعضاي بدن خود را برای نشان دادن جلال و عظمت خدا به پس اگر چنین است، چرا نباید قادر باشید این امور جزوی را میان خود کار ببرید، چون او صاحب بدن شمام است. حل کنید؟ **3** آیا نمی‌دانید که ما حتی فرشتگان را نیز داوری خواهیم

7 کرد؟ پس چقدر بیشتر باید بتوانید مسائل عادی این زندگی را حل و درباره موضوعاتی که در نامه خود نوشته بودید: بله، خوب است فصل کنید. **4** وقتی چنین اختلافاتی بروز می‌کند، چرا برای حل که مرد رابطه جنسی با زن نداشته باشد. **2** اما به سبب فسادهای اختلاف نزد قضات دنبوی می‌روید که مرد تائید کلیسا نیستند؟ جنسی که در اطراف ما وجود دارد، بهتر است هر مرد برای خود زنی **5** این را می‌گوییم تا خجالت بکشید: آیا در تمام کلیسای شمام، بگیرد و هر زن، شوه‌یاری خود اختیار کند. **3** زن و مرد باید حتی یک شخص دانا پیدا نمی‌شود که با این اختلافات رسیدگی و ظایف زناشوی خود را نسبت به یکدیگر انجام دهنند. **4** دختری که کنید؟ **6** آیا این صحیح است که ایماندار علیه ایماندار به دادگاه ازدواج می‌کند، دیگر اختیار کامل بدن خود را ندارد، بلکه شوهرش شکایت کند و بی ایمانان به اختلافشان رسیدگی کنند؟ **7** اصلاً نیز بر آن حقی دارد. همچنین شوه‌یار بر بدن خود اختیار کامل ندارد، وجود چنین شکایات و اختلافات نشانه ضعف روحانی شمامست! آیا ببابراین، شمام زوجه از رابطه بهتر نیست به جای شکایت، خودتان مورد ظلم واقع شوید و از زناشویی با یکدیگر پرهیز نکنید، مگر برای مدتی محدود و با تفاوت حقتان بگذرید؟ **8** اما شما به جای آن، به دیگران و حتی به بداران طرفین، تا بتوانید خود را وقف روزه و عبادت نمایید. اما بعد از این مسیحی خود ظلم می‌کنید و حقشان را پایمال می‌سازید. **9** مگر مدت، روابط عادی زناشویی را از سر گیرید، تا میادا شیطان شمام را به نمی‌دانید که ظالمان وارث ملکوت خدا نخواهند شد؟ خود را فرب علت عدم تسلط بر نفس، در وسوسه اندازد. **6** البته حکم نمی‌ندهید! بی عفنان، بتپرسان، زناکاران، لواطکاران، همجنس‌بازان، بلکه پیشنهاد می‌کنم که بطور موقع از رابطه جنسی پرهیز نکنید. **7** **10** و همین طور در زدن، طمعکاران، میگساران، تهمت‌زنندگان و کاش همه می‌توانستند مانند من مجرد بمانند. اما هر کس عطا کلاهبرداران، هیچ‌یک وارث ملکوت خدا نخواهند شد. **11** بعضی از خاصی از جانب خدا دارد. یکی این عطا را دارد و دیگری آن عطا شما در گذشته، چنین زندگی گناه‌الودی داشتید، اما اکنون گناهاتان را. **8** حال، به افراد مجرد و به بیوه‌زان می‌گوییم: بهتر است مانند من شسته شده و شما وقف خدا و مرد پسند او شده‌اید، و این در اثر مجرد بمانند. **9** اما اگر نمی‌توانند بر امیال خود مسلط باشند، بهتر کار خداوند ما عیسی مسیح و قدرت روح‌القدس میسر شده است. است که ازدواج کنند، زیرا ازدواج کردن، بهتر است از سوختن در **12** میکن است بگویید: «اجازه دارم هر کاری انجام دهم» - اما آتش شهوت. **10** اما برای آنانی که ازدواج کرده‌اند یک حکم دارم، بدانید که همه چیز برایتان سودمند نیست. حتی اگر به گفته شمام حکمی که از جانب من نیست بلکه خود خداوند آن را فرموده است؛ «اجازه دارم هر کاری انجام دهم»، اما نباید اسیر و بردۀ چیزی شوم. و آن این است که زن نباید از شوهرش جدا شود. **11** اما اگر قبلًا از

می‌اندازد.» ۲۰ و باز می‌فرماید: «خداؤند از افکار دانایان آگاه است که ما را لعنت کرد، برای او دعای خیر کردیم. هر که ما را آزار و می‌اندازد که آنها بوج و می‌ازش‌اند.» ۲۱ پس، هیچ‌یک از شما رساند، تحمل کردیم. ۱۳ وقتی به ما تهمت می‌زنند، با مالیمت به این اختصار نکد که پیرو فلان شخص با فلاں مکتب است. جواب می‌دهیم. با این حال، همچون زیاله و تفاله بالا ما رفقار می‌شود. بدانید که خدا همه چیز را در اختیار شما گذاشته است. ۲۲ پولس، ۱۴ من این مطالب را نمی‌نویسم تا شما را خجل سازم، بلکه اپس، بطرس، زنگی، مرگ، حال و آینده؛ همه از آن می‌خواهم شما را مانند فرزندان عزیز خود، نصیحت و راهنمایی کنم. ۱۵ زیرا اگرچه هزاران معلم روحانی داشته باشید، اما فقط یک پدر شماست ۲۳ و شما از آن مسیح و مسیح از آن خداست.

۴ پس شما باید من و اپلیس را خدمتگزاران مسیح بدانید، که با شما را به سوی مسیح عیسی هدایت نمودم. ۱۶ پس به شما التمام روش ساختن اسرار خدا، شما را از برکات الهی بهره‌مند می‌سازیم. می‌کنم که از من سرمتش بگیرید و مانند من رفتار کنید. ۱۷ به ۲ مهمترین وظیفه یک خدمتگزار این است که دستورهای اربابش را همین دلیل تیموتاوس را فرستم تا در این امر به شما کمک کند. به طور کامل اجرا کند. ۳ حال، آیا من خدمتگزار خوبی بودام؟ او از کسانی است که بوسیله من به مسیح عیسی ایمان آورده و برایم می‌خواهم بدانید که برای من چندان مهم نیست که شما و یا دیگران همچون فرزندی عزیز و قابل اعتماد است. او تعالیمی را که من همه درباره من چگونه قضاوتن می‌کنید. حتی نظر خودم نیز برای من جا، در کلیساها می‌دهم، به یاد شما خواهد آورد. ۱۸ می‌دانم که اهمیت ندارد! ۴ گرچه وجودنام راحت است، اما این مرا بی‌گناه بعضی از شما مغزور شده‌اید، با این تصور که بار دیگر به دیدن شما نمی‌سازد. خداوند است که مرا خواهد آزمود و درباره من قضاوتن نخواهم آمد. ۱۹ اما من خواهم آمد تا بینم آیا این اشخاص مغزور، فقط می‌توانند سر و صدا خواهد کرد. ۵ پس درباره هیچ‌کس پیش از وقت قضاوتن نکنید تا خواهم آمد تا بینم آیا این اشخاص مغزور، فقط می‌توانند راه پیدا کنند. ۲۰ اینکه خداوند باید. وقتی خداوند بازگردد، همه چیز را روش خواهد راه پیدا کند، با اینکه واقعاً صاحب قدرتی از جانب خدا هستند. ۲۱ ساخت و همه به وضع خواهند دید که هر یک از ما در عمق زیرا روش خواهد راه پیدا کند، باید با وجودمان، چگونه شخصی بوده‌ایم و با چه نیتی خدا را خدمت اعمال خود آن را نشان دهد، نه فقط با سخنان خود. ۲۲ حال، خود کردادهایم. در آن زمان، خدا هر کس را همانقدر که سزاوار است، انتخاب کنید، آیا ترجیح می‌دهید برای تنبیه و سرزنش نزد شما بیایم، تحسین خواهد نمود. ۶ حال ای برادران و خواهان، من از خودم و یا با محبت و تواضع؟

اپلیس نمونه آوردم، تا معنی این جمله را بیاموزید که می‌گوید: «از آنچه نوشته شده، فائز نرود.» آنگاه به این دلیل که پیرو یکی از هیران ۵ در واقع، به من گزارش داده‌اند که در میان شما هرگز گنجی خود هستید و نه پیرو رهبری دیگر، به خود نخواهید باید. ۷ چرا وجود دارد، آن هم از نوعی که حتی خدانشتناسان نیز آن را تحمل اینقدر به خود می‌بالید؟ مگر هر چه دارید، از خدا نیافتداید! پس در نمی‌کنند! شنیدهایم که یکی از اعضای کلیساش شما، با نامداری خود این صورت چرا طوی رفتار می‌کنید که گویی با تلاش خودتان چیز رابطه جنسی دارد. ۲ اما شما به جای اینکه ماتم بگیرید، افتخار را کسب کرده‌اید؟ ۸ شما تصور می‌کنید هم اکنون تمام برکات می‌کنید! آیا نمی‌باپست کسی را که چنین کاری می‌کرده، از میان روحانی را که می‌خواستید، به دست آورده‌اید و از لحاظ روحانی خود برازید؟ ۳ من گرچه در جسم با شما نیستم، اما در روح با شما نیاز هستید. همچون سلطان، بر تخت پادشاهی تکیه زده‌اید و ما هستم. و به عنوان کسی که به این شکل در میان شما حضور دارد، را به کلی فراموش کرده‌اید! ای کاش که واقعاً بر تخت سلطنت بر کسی که این کار را کرده است، پیشاپیش به نام خداوندان، نشسته بودید، زیرا در آن صورت ما نیز می‌توانستیم با شما سلطنت عیسی، حکم صادر کردام. ۴ به این ترتیب، وقتی گرد می‌آید، من گاهی فکر می‌کنم که انگار خدا، ما رسولان را در انتهای در روح با شما خواهیم بود، و نیز قدرت خداوندان عیسی، حضور صف قرار داده است، صرف اسیران جنگی که محکوم به مرگ هستند خواهد داشت. ۵ سپس، این مرد را از کلیسا اخراج کنید و به در مقابل انظار مردم، به دنبال سپاهیان پیروزمند حرکت می‌کنند؛ مظنو نابودی جسم، به دست شیطان بسپارید، تا شاید به هنگام زیرا ما در معرض تماسای فرشگان و مردم قرار گرفته‌ایم. ۱۰ شما بازگشت خداوندان عیسی، روح او نجات یابد. ۶ افتخار کردن به ما می‌گویید: «اعتقادتان شما را تبدیل به افرادی احمق کرده شما درست نیست. مگر نمی‌دانید که این گناه مانند مقدار کمی است!» در صورتی که خودتان مسیحیان را باشур هستید! ما خمیرمایه است که تمام خمیر را ۷ می‌آوردم؟ ۷ پس با بیرون راندن ضعیفیم، اما شما قوی! همه ما را پست می‌شمارند، اما به شما این شخص شیر از میان خود، خود را از خمیرمایه کهنه خلاصی احترام می‌گذارند! ۱۱ تا به این لحظه، همواره گرسنگی و تشنجی دهید. آنگاه همچون خمیری تازه و فطیر خواهید بود، که براستی کشیده‌ایم؛ پوشک نداشته‌ایم تا خود را از سرما حفظ کنیم؛ مورد همین طور هم هستید. زیرا مسیح که برآ عید پیش ماست، قربانی بدرفتاری قرار گرفته‌ایم؛ و آواره و بی‌خانمان بوده‌ایم. ۱۲ با دستهای شده است. ۸ پس، بیاید این عید را برگار کنیم، نه با نان کهنه خود، کار کرده و زحمت کشیده‌ایم تا زندگی خود را تأمین کنیم. هر که با خمیرمایه بداندیشی و شرارت تهیه شده، بلکه با نان فطیر و

و ترس و لز بسیار نزد شما آمد. ۴ پیام و سخنامه نیز بسیار ساده و داد، ۳ زیرا هنوز تابع طبیعت گناه‌آلودتان هستید. شما به یکدیگر خالی از حکمت انسانی بود، اما قدرت روح خدا در آن دیده می‌شد حسادت می‌ورزید و در میانتان دو دستگی و خصومت وجود دارد. آیا و ثابت می‌کرد که پیام من از جانب خداست. ۵ من چنین کردم، تا این نشان نمی‌دهد که هنوز طفل هستید و مانند انسانهای دنیوی پایه ایمان شما بر قدرت خدا باشد، نه بر حکمت انسان. ۶ با این رفتار می‌کنید؟ ۴ به عنوان مثال، هم اکنون مشاجره شما بر سر این حال، وقتی در میان سیعیجان بازجyre هستم، در سخنامه از حکمت است که آیا «پولس» بزرگ است یا «اپلُس»، و به این ترتیب باعث و فلسفه استفاده می‌کنم، اما نه از حکمت و فلسفه‌ای که مورد دستگاهی در کلیسا می‌شوید. آیا همین امر نشان نمی‌دهد که پسند دنیا و حاکمان آن است، حاکمانی که محکوم به نابودی‌اند. در زندگی روحانی، چقدر کم رشد کرده‌اید؟ ۵ من کیستم، و یا

(aiōn g165) ۷ سخنان ما خردمندانه است، زیرا از جانب خدا و اپلُس کیست که به خاطر ما بحث و جدل می‌کنید؟ از این کار درباره نقشه خردمندانه اوتست، نقشه‌ای که هدفش رساندن ما به شما تعجب می‌کنم. زیرا ما فقط خدمتگزاران خدا هستیم و هر یک حضور پرجلال خداست. اگرچه خدا این نقشه را پیش از آفرینش عطا و خدمت خاصی داریم، و شما به کمک ما، به مسیح ایمان جهان برای نجات ما طرح کرده بود، اما در گذشته آن را بر هیچ کس اورده‌اید. ۶ خدمت من این بود که بذر کلام خدا را در قلبهاش شما آشکار نساخته بود. (aiōn g165) ۸ حتی حاکمان این دنیا نیز آن را بکار، و خدمت اپلُس این بود که آن را آییاری کند. اما این خدا بود درک نکردن، زیرا اگر درک می‌کردن، خداوند جلال را بر صلیب که باعث رشد آن در قلبهاش شما گردید. ۷ مهم نیست که چه نمی‌کشیدند. (aiōn g165) ۹ این همان چیزی است که در کتب کسی می‌کارد، یا چه کسی آییاری می‌کند. مهم، کار خداست که مقدس آمده، که می‌فرماید: «خدا برای دوستداران خود، چیزهایی سبب رشد می‌شود. ۸ بین من و اپلُس فرقی نیست و هر یک برای فراهم نموده که هیچ انسانی هرگز ندیده، نشینیده و به فکرش نیز زحمتی که کشیده‌ایم، پاداش خواهیم گرفت. ۹ ما فقط همکاران خطلور نکرده است.» ۱۰ اما خدا این امور را توسط روح خود بر ما خدا هستیم؛ و شما مزمعه خدا هستید، نه مزمعه ما؛ شما عمارت آشکار ساخته است، زیرا روح خدا از عمقیت زیرین اسرار خدا آگاهی خدا هستید، نه عمارت ما. ۱۰ به خاطر فیضی که خدا به من دارد و آنها را بر ما آشکار می‌سازد. ۱۱ هیچ کس نمی‌تواند بداند پخشیده، همچون معماری دانا و کاران، بپیاد عمارت را گذاشتم. و که در باطن شخصی دیگر چه می‌گذرد، مگر خود آن شخص. به اکنون، شخصی دیگر عمارتی بر آن می‌سازد. اما هر که بر این بپیاد، همین ترتیب، هیچ کس نمی‌تواند افکار و نقشه‌های خدا را درک کند و بسیار مراقب باشد. ۱۱ زیرا هیچ کس نمی‌تواند کند، مگر روح خدا. ۱۲ و ما روح خدا را دریافت کرده‌ایم، نه روح بپیاد محکم دیگری بسازد، جز آنکه از قبل داشتیم و آن بپیاد، این دنیا را، تا یوانتیم بفهمیم خدا چه مددایی پریشکوهی از لطف و عیسی مسیح است. ۱۲ اما بر این بپیاد واحد، می‌توان عمارتی با برکت خود، نصیب ما ساخته است. ۱۳ به هنگام گفتگو درباره این مصالح گوئنگون بنا کرد. بعضی، عمارت را با طلا و نقره و جواهرات هدایا نیز از کلماتی که به عنوان یک انسان می‌توانیم به کار ببریم، می‌سازند و بعضی دیگر با چوب و علف خشک و کاه! ۱۳ اما زمانی استفاده نمی‌کنیم، بلکه همان کلماتی را به کار می‌بریم که روح خدا فرا خواهد رسید، یعنی همان روزی که مسیح همه را داروی خواهد به ما الهام می‌کند. به این ترتیب، حقایق روح القدس را با کلمات نمود، که کار هر عمار مورد آزمایش قرار خواهد گرفت تا معلوم شود روح القدس بیان می‌نماییم. ۱۴ اما کسی که روحانی نیست نمی‌تواند با چه مصالحی عمارت را ساخته است. کار هر شخص از آتش افکار و اسرار خدا را که روح القدس به ما مأمور، درک کند و گذرانده خواهد شد تا ارزش و اصالت آن مشخص گردد. ۱۴ آن پذیرد. این امور به نظر او پوج و بی معنی می‌آیند، زیرا فقط آنکی که معماری پاداش خواهد یافت که بر آن بپیاد، عمارتی با مصالح خوب روحانی اند می‌توانند مقصود او را درک کنند؛ اما سایرین قادر نیستند ساخته باشد و حاصل کارش صحیح و سالم از بوته آزمایش بپروران. آید. این طالب را بفهمند. ۱۵ شخص روحانی هر چیز را تشخیص ۱۵ اما اگر عمارتی که ساخته باشد، بسوزد، ضرر بزرگی به او خواهد می‌دهد و درک می‌کند و همین امر موجب تعجب و ناراحتی مردم رسید. اگرچه خود نجات خواهد یافت، اما همچون کسی خواهد بود دنیا می‌گردد، مردمی که هرگز نمی‌تواند او را درک کنند. ۱۶ زیرا که از میان شعله‌های آتش فرار کرده باشد. ۱۶ آیا هنوز بی‌نبرده‌اید کیست که بتواند افکار خداوند را درک کند؟ کیست که بتواند به که همه شما با هم، معبد هستید و روح خدا در میان شما، یعنی در او تعلیم دهد؟ ولی ما این امور را درک می‌کنیم، زیرا فکر مسیح را این خانه ساکن است. ۱۷ اگر کسی معبد را آلوه و خراب کند، خدا او را از بین خواهد برد. زیرا بزرگی به داریم.

معبد شما هستید. ۱۸ دیگر خود را فریب ندادید. اگر طبق معیارهای

برادران و خواهان عزیز، من تا به حال نتوانستهام با شما همچون این جهان، خود را صاحب هوش و خرد فوق العاده‌ای می‌دانید، اول افراد روحانی سخن پگویم، زیرا شما جسمانی هستید و هنوز در مسیح پاید نادان شوید تا بتوانید حکیم واقعی باشید، (aiōn g165) ۱۹ زیرا رشد نکرده‌اید. ۲ مجبور شدم به جای غذای سنتگین، به شما شیر حکمت این دنیا، در نظر خدا نادانی محض است. همان طور که در بدhem، زیرا قادر به هضم آن نبودید. حتی حالا نیز باید به شما شیر کتب مقدس نوشته شده که «حکیمان را در زیرکی خودشان به دام

3

اول قرنتیان

1

صلیب جان خود را فدا کرد تا انسان را نجات بخشد. اما برای ما که

در راه نجات پیش می‌روم، این پیغام نشانه قدرت خداست. **19** زیرا

این نامه از طرف پولس است که به خواست خدا انتخاب شده در کتب مقدس نوشته شده: «حکمت حکیمان را از میان خواهم

تا رسول عیسی مسیح باشد و نیز از طرف برادر ما سوستانیس. **2**

این نامه را به شما کلیساي خدا در قرنتس می‌نویسم که توسط خدا

دعوت شده‌اید تا قوم مقدس او باشید. او شما و نیز همه مسیحیان را

که در هر جای دیگر نام خداوند ما عیسی مسیح را می‌خوانند، که

خداوند ما و خداوند ایشان است، توسط مسیح عیسی تقاضی کرد خدای حکیم صلاح ندانست که انسان با منطق و حکمت خود او

است. **3** از پدرمان خدا، و خداوندمان عیسی مسیح، خواستار فیض را شناسد. بلکه او خود به میان ما آمد و همه آنانی را که به پیام او

و آرامش برای شما هستم. **4** همواره خدا را برای وجود شما شکر ایمان آوردن نجات پخشید، یعنی همان پیامی که مردم دنیا، چه

می‌کنم به سبب فضی که به خاطر مسیح عیسی به شما عطا فرموده بیهودی و چه غیربیهودی، آن را می‌معنی و پوچ می‌دانند. **22** زیرا

است. **5** زیرا او کلیساي شما را از هر نظر غنی ساخته – با تمام بیهودیان خواستار آنند که پیامران را با معجزه‌ای ثابت کنیم و بونانیان

سختنان شیوهایان و تمام شناخت و معرفتتان. **6** آنچه ما درباره مسیح

به شما گفتیم چنان در شما ریشه دوانید **7** که شما توافقید از

همه عطایای روحانی بهره‌مند گردید و اکنون نیز آماده و چشم به راه

پوچ و بی معنی است و برای بیانیان پوچ و

بارگشت خداوند ما عیسی مسیح می‌باشید. **8** خدا نیز ایمان شما را می‌معنی

نیز فقط مسائی را می‌پذیرند که با فلسفه و حکمت‌شان منطبق باشد.

23 اما پیام ما این است که مسیح برای نجات انسان مصلوب شد و

از هر گناه و خطای، میرا و آزاد محسوب شود. **9** خدا این کار را

از نظر بعضی از نجات ایشان. **25** نقشه نجات خدا که در نظر بعضی

از هر گناه و خطای، میرا و آزاد محسوب شود. **10** اما آنانی که از جانب خدا دریافت نجات دعوت

شده‌اند، چه بیهودی و چه بیانی، مسیح قدرت خدا و نقشه حکیمانه

تاریخ را بازگشت عیسی مسیح استوار نگاه خواهد داشت، تا در آن روز

برای ما به عمل خواهد آورد، زیرا او در انجام وعده‌های خود امین و

وقادار است. او همان خدایی است که شما را دعوت نموده تا با

داناترین مردم؛ و مرگ مسیح بر روی صلب که در نظر برخی نشانه

پیروزی عیسی مسیح، خداوند ما، دوستی و اتحاد روحانی داشته

ضعف خداست، بسیار نیز و مدنظر از تمام قدرتهای پسری است. **26**

اما ای برادران عزیز، به نام خداوند ما عیسی مسیح به برادران و خواهران عزیز، به یاد بیاورید زمانی که برای پیروی از مسیح

باشید. **11** ای برادران عزیز، چند تن از وابستگان خانواده «خلوی» به من خبر دادند

دعوت شدید، در چه جایگاهی قرار داشتند. بسیاری از شما بر اساس

یکدیگر توافق داشته باشید تا در میان شما جدایی و شکاف پیش معتبرهای این دنیا، حکیم یا صاحب نفوذ یا از خانواده‌ای اصیل

نیاید. خواهش می‌کنم که در فکر و هدف متوجه باشید. **12** زیرا ای نبودید. **27** بلکه خدا اشخاصی را برگردیده، که مانند شما در نظر

برادران عزیز، چند تن از وابستگان خانواده «خلوی» به من خبر آنانی را که دانا

که در میان شما بحث و جدل و تفرقه وجود دارد. **13** به این ترتیب و قدرتمند به حساب می‌آید، شرمگین سازد. **28** خدا افرادی را

که بعضی از شما می‌گویند پیرو پولس هستند و بعضی دیگر می‌گویند

که طوفار «ایپس» یا «پطرس» می‌باشند و عده‌ای نیز ادعای می‌کند

که فقط پیرو مسیح هستند. **14** ایا مسیح پاره‌پاره شده است؟ آیا این

می‌انگارد، تا نشان دهد آنانی که مهم و بزرگ به نظر می‌آیند، هیچ

پولس بود که برای آمرزش گناهان شما مصلوب شد؟ آیا کسی از شما

هستند؟ **29** و به این ترتیب هیچ بشی نتواند در برابر خدا در فخر و فرششی

به نام پولس تعیید گرفته است؟ **30** این خدا بود که شما را به مسیح عیسی پیوند داد، و هم

کریسپوس و گاپوس، کسی دیگر از شما را تعیید ندادم! **15** بنا براین، او بود که سبب شد مسیح برای ما خود حکمت شود. مسیح ما

کسی نمی‌تواند بگوید که من قصد داشتم اگر گروه جدیدی به نام را عادل گردانید، ما را پاک و مقدس ساخت و از گاه رهایی مان

«کلیساي پولس» تشکیل دهم. **16** البته خانواده «استیفان» را نیز پخشید. **31** در کتب مقدس آمده است: «اگر کسی می‌خواهد به

تعیید داده‌اند. ولی دیگر به پاد ندارم کسی را به غیر از اینان تعیید چیزی اختخار کند، به کاری که خداوند انجام داده است، افتخار

داده باشم. **17** زیرا مسیح ما نفرستاده تا مردم را تعیید دهم، بلکه تا

پیغام انجیل را اعلام کنم. حقی موعظه‌های نیز چندان گیرا به نظر

نمی‌رسد، زیرا کلمات زیبا و فلسفی به کار نمی‌برم، مبادا از تاثیر

و قی پیام خدا را برای شما اعلام می‌کرم، از کلمات دشوار ادبی و

نیز و مدندری که در پیام ساده صلیب مسیح وجود دارد، بکاهم. **18** من

بچوی می‌دانم که برای آنانی که به سوی هلاکت می‌روند، چنان

عیسی مسیح و مرگ او بر صلیب سخن پکویم. **3** بنا براین، با ضعف

احمقانه به نظر می‌رسد وقتی می‌شوند که عیسی مسیح بر روی

2

برادران و خواهران عزیز، حتی نخستین بار که به نزد شما آمد،

وقتی پیام خدا را برای شما اعلام می‌کرد، از کلمات دشوار ادبی و

افکار فلسفی استفاده نکرد، **2** زیرا قصد داشتم فقط درباره

عیسی مسیح و مرگ او بر صلیب سخن پکویم. **3** بنا براین، با ضعف

و دوست عزیزم آمپلیاس سلام برسانید، **9** همچنین به همکار ما در خدمت خداوند اوریانوس و دوستم استاخیس. **10** به آپیس که وفاداری خود را به مسیح ثابت کرده است و همین طور به کسانی که در خانه آرسپیولس کار می کنند، سلامهای گرم مرا برسانید. **11** به خویشاوند من هیرودیون و همچنین به ایماندارانی که در خانه نارکوس هستند، سلام برسانید. **12** به خدمتگزاران خداوند، بانوان گرامی تریفینا و تریفوسا و نیز پرسپیس عزیز که برای خداوند زحمت پسیار کشیده اند، سلام برسانید. **13** به روغن، آن مسیحی برگزیده، و به مادر او که در حق من نیز مادری کرده است، سلام مرا برسانید. **14** خواهش می کنم سلامهای مرا به آسینکریتوس، فلیگون، هوماس، پتروپاس، هرمیس، و برادران دیگری که با ایشان هستند، برسانید. **15** همچنین به فیلولوگوس، بولیا، نیریاس و خواهش، و به اولیپاس و تمام مسیحیانی که با ایشان هستند، سلام مرا برسانید. **16** یکدیگر را با بوسای مقدس سلام بکویید. تمام کلیساها مسیح به شما سلام می فرستند. **17** در خاتمه، ای عزیزان، استدعا دارم از آنانی که دو دستگی و تفرقه ایجاد می کنند، دوری کنید زیرا چنین اشخاص باعث سستی ایمان دیگران می باشند و می خواهد عقابی را درباره مسیح تعلیم دهند که با آنچه شما آموخته اید، مغایرت دارد. **18** چنین نیز اغلب فریب ایشان را می خورند. **19** اما همه می دانند که شما نسبت به انجیل وفادار و ثابت قدمید و از این موضوع پسیار مسرووم. اما آزویم این است که در مورد راستی همراه هوشیار و آگاه باشید، و در مورد بدی و ناراستی، بی تجربه و ناگاه. **20** خدای صلح و آرامش بهزودی شیطان را زیر پاهاش شما خواهد ساخت! فیض و لطف خداوند می عیسی مسیح با شما باد! **21** تیموناتوس همکار من، و لوکیوس، یاسون و سوپیاتروس خویشاوندان من، به شما سلام می رسانند. **22** من، تریتوس برادر مسیحی شما که این نامه را از زبان پولس می نویسم، سلامهای گرم خود را برای شما می فرمیم. **23** گایوس نیز سلام می فرستند. من میهمان او هستم و مسیحیان در اینجا در خانه او گرد می آیم. اراستوس، خزانه دار شهر سلام می رساند، و همچنین برادر ما کوارتوس. **24** فیض خداوند می عیسی مسیح با همه شما باشد. آمین. **25** اکنون تمام جلال بر خدا باد که قادر است طبق انگلی که من بشارت می دهم، شما را استوار سازد. این پیام درباره عیسی مسیح نقشه او را برای نجات شما غیرپیهودیان، که در زمانهای گذشته به صورت رازی مخفی بود، اکنون آشکار ساخته است. (**aiōnios g166**) **26** اکنون طبق پیشگویی انبیا و به فرمان خدای ابدی، این پیام در همه جا اعلام می شود تا مردم در سراسر جهان به مسیح ایمان بیارند و از او اطاعت کنند. (**aiōnios g166**) **27** بر آن خدایی که دنای یکنانت، به سیله عیسی مسیح تا ابد جلال باد! آمین. (**aiōn g165**)

که پدر خداوند ما عیسی مسیح است، پرستش و تمجید کنیم. 7 در اینجا خاتمه یافته و پس از سالها انتظار، مشتاق آمدن نزد شما یکدیگر را به گرمی به جمع خود پذیرید، همان طور که مسیح نیز هستم، 24 امید دارم سر راهم به اسپانیا، به دیدار شما بیایم تا پس از شما را به گرمی پذیرفته است تا خدا جلال باید. 8 به یاد داشته آنکه مدتی نزد شما ماندم و از دیداران اندکی سیر شدم، مرا به مسوی باشید که عیسی مسیح آمد تا یهودیان را خدمت کند و به این ترتیب اسپانیا برقه کنید. 25 اما پیش از آنکه به نزد شما بیایم، نخست به ثابت نماید که خدا امین است و به وعده‌های خود که به اجداد اورشلیم خواه رفت تا برای مسیحیان یهودی‌ترانجای‌های بیرون ایشان داده، عمل می‌کند. 9 همچنین به یاد داشته باشید که او 26 زیرا همان طور که می‌دانید، مسیحیان «مقدونیه» و «یونان» برای آمد تا غیریهودیان را هم نجات دهد تا ایشان نیز خدا را به خاطر مسیحیانی که در اورشلیم در شرایط دشوار زندگی می‌کنند، هدایایی رحم و شفقتی که بر آنان نموده است، شکر و ستابیش کنند. نوشته جمع‌آوری کردۀ‌اند. 27 آنان این کار را با شادی و رضایت انجام شده است: «در میان قومها تو را سپاس می‌گوییم و به نام تو سرود داده‌اند، چون احساس می‌کنند که مدون مسیحیان اورشلیم هستند. می‌خوانم». 10 باز در جای دیگر می‌فرماید: «شما ای قومها، به می‌دانید چرا؟ به این علت که این مسیحیان غیریهودی، خبر نجات همراه قوم او بني اسرائیل، شادی کنید! 11 همچنین می‌گوید: «ای مسیح را از مسیحیان کلیساي اورشلیم شیدند. بنابراین، چون این قومها، خداوند را ستابیش کنید! همه او را ستابیش کنند!» 12 اشیاعی اعطیه روحانی را از آنچه درافت کردۀ‌اند، احساس می‌کنند که حداقل نبی نیز می‌فرماید: «وارث تخت داوود ظهور خواهد کرد و پادشاه خدمتی که در عرض می‌توانند انجام دهند، این است که به ایشان قومها خواهد شد و امید ایشان تنها به او خواهد بود». 13 دعا کمک مادی بکنند. 28 به محض اینکه این هدیه را به مقصد می‌کنم تا خدایی که سرچشمۀ همه امیدهایست، به شما برای ایمانی برسانم و کار خیر ایشان را تمام کنم، بر سر راهم به اسپانیا، به دیدن که به او دارد، آرامش و شادی عطا کند تا به یاری روح القدس، شما خواهیم آمد؛ 29 و اطمینان دارم که وقتی بیایم، مسیح برکات امیدتان روزه‌روز افزون شود. 14 ای بارداران، من هیچ تردیدی در بسیاری به من عطا خواهد کرد تا به شما برسانم. 30 ای عزیزان مرد درک عمیق و رفتار نیک شما ندارم و مطمئن این مطالب را من، التمام می‌کنم به خاطر عیسی مسیح و به خاطر محبتی که آنقدر خوب می‌دانید که قادرید آنها را به دیگران هم تعلیم دهید. روح القدس در دل شما نسبت به من گذاشته است، با دعاهای خود 15 اما با وجود این، من با جسارت بر بعضی از این نکات تأکید مرا در مبارزه‌ام باری دهید. 31 دعا کنید که در اورشلیم از یهودیان کردم چون می‌دانستم که فقط بک یادآوری، کافی است؛ زیرا من که به مسیح ایمان ندارند، در امان باشم. همچنین دعا کنید که به فیض خدا، 16 فرستاده عیسی مسیح هستم برای خدمت به خدمت من، مقبول مسیحیان آنچا واقع شود. 32 پس از آن، خواهم شما غیریهودیان، تا موده‌انجیل را به شما رسانید، شما را همچون توانست به خواست خدا، با قلی شاد نزد شما بیایم تا یکدیگر را قربانی خوشبو به خدا تقاضیم کنم، چون شما به موسیله روح القدس، تقویت کنیم. 33 دعایم این است که خدا که سرچشمۀ آرامش مقدس و مورد پسند او شده‌اید. 17 پس می‌توانم به تمام کارهای که است، با همه شما باشد. آمين!

عیسی مسیح به موسیله من انجام می‌دهد، افخار کنم. 18 من جرأت 16 خواهرمان فیبی را که از خادمان کلیساي شهر کنخه به نعی کنم درباره خدمت دیگران قضاوتم کنم، اما می‌توانم در مورد خدمت خود قضاوتم کرده، بگویم که مسیح مرا و سیله‌ای قرار داده است به شما معروفی می‌کنم. 2 او را همچون کسی که شایسته احترام در میان قوم خدادست، در خداوند پذیرید. او را با احترامی که برای هدایت غیریهودیان به سوی خدا، چه به موسیله پام من و چه از شایسته مقدسین است، در خداوند پذیرید و به هر وسیله‌ای که طریق کارهایم. 19 و ایشان تحت تأثیر نیروی آیات و معجزاتی که از تمام مدت آزوی من این بوده است که به نقاط دیگر نیز رفته، کلام سلام برسانید. ایشان در امر خدمت به عیسی مسیح، همکاران من در زمان نیاز کمک کرده است. 3 پریسکیلا و شوره‌اش آکيلا مسیح را از اورشلیم تا ایلیریکوم به طور کامل اعلام کرد. 20 اما در حقیقت آنان جان خود را برای من به خطر انداختند و خدا را در جای‌هایی که نام مسیح هرگز شنیده نشده است، بشارت 4 در حقیقت آنان نه تنها من، بلکه تمام کلیساهای غیریهود از ایشان سپاسگزارند. 5 اما هرگز نخواستام در نقاطی موده‌انجیل را وعظ کنم که قیلاً نه تنها من، اما هرگز نخواستام در نقاطی موده‌انجیل را وعظ کنم که قیلاً نه تنها من، بلکه تمام کلیساهای غیریهود از ایشان سپاسگزارند. 6 همچنین سلام را به مرمی برسانید که برای کمک به ما بسیار چیزی درباره او به ایشان گفته نشده بود، خواهش می‌کنم سلامهای گرم مرا به ایماندارانی که برای عبادت در کلیساي تشکیل یافته است. 21 در واقع من همان طرحی را دنبال خانه ایشان گرد می‌آیند، برسانید. به دوست عزیزم اپیتوس سلام می‌کنم که در کتب مقدس آمده، آنچا که می‌فرماید: «آنانی که برای ایالت آسیا به مسیح ایمان آورد. هرگز چیزی درباره او به ایشان اگفته نشده بود، خواهش دید، و آنانی که 7 به این حزمت کشید. 22 به خوشاندن من، آندرونویکوس و یونیاس که دلیل است که در تمام این مدت نتوانستم به دیدن شما بیایم، چرا که با هم در زندان بودیم، سلام برسانید. ایشان پیش از من مسیحی مشغول موعظه در این مکانها بوده‌ام. 23 اما اکنون که دیگر خدمتم شدند و رسولان احترام زیادی برای آنان قائلند. 8 به مسیحی خوب

نژدیکتر است از آن زمانی که ایمان آوردیم. ۱۲ شب به پایان خود ۱۴ من خود، به سبب اختیاری که عیسای خداوند به من داده رسیده و روز نجات نژدیک است. بنا بر این، اعمال گناه‌آور تاریکی را است، یقین دارم که خودن هیچ خوارکی به خودی خود نادرست کار گذاشته، زره نور را در بر کنیم. ۱۳ زیرا ما به روشنایی روز تعلق نیست. اما اگر کسی معتقد باشد که این کار اشتباه است، در داریم و باید نزد دیگران رفتاری شایسته داشته باشیم. از حضور در این صورت، برای چنین شخصی نادرست است. ۱۵ همچنین اگر محاذل عیاشی و نیز از مستی و زنا و شهوت‌هایی و دعوا و حسادت می‌پینید که آنچه می‌خوردی موجب آزدگی وجودان را برداختن می‌شود، پیرهیزید. ۱۶ در عوض حضور عیسی مسیح خداوند را در بر کنید و باید از این کار دست بکشید، در غیر این صورت بر اساس محبت در بی ارضای هوسهای شریانه خود نباشید.

کسی شود که مسیح در راه او چنان را فدا کرد. ۱۶ پس کاری

کسی را که ایمانش ضعیف است، در جمع خود پنیزید، نکنید که برای آن از شما ایراد بگیرند، حتی اگر آن کار به نظر و با او درباره اموری که نظری قطعی در خصوص شان نیست، جزو خودتان درست باشد. ۱۷ چون ملکوت خدا که هدف زندگی ما بحث نکنید، ۲ برای مقال، ایمان یک شخص به او اجازه می‌دهد هر مسیحیان است، خودن و نوشتین نیست بلکه بهومند شدن از نیکی چیزی را بخورد، اما شخصی دیگر که وجودش حساس است، فقط و آرامش و شادی است که روح القدس عطا می‌فرماید. ۱۸ اگر مسیح سبزیجات می‌خورد. ۳ پس آنایی که خودن چنین گوشتش را بالامان را اینچنین خدمت کنید، باعث خشنودی خدا خواهد شد، و مورد می‌دانند، آنایی را که نمی‌خورند تحقیر نکنند؛ و آنایی که نمی‌خورند، تأیید دیگران نیز خواهد بود. ۱۹ پس هدف شما این باشد که با از کسانی که می‌خورند ایراد نگیرند، زیرا خدا ایشان را نیز به فرزندی سایر ایمانداران در صلح و صفا به سر برپید تا باعث تقویت ایمانشان پذیرفته است. ۴ آنان بندگان خدا هستند، نه بندگان شما؛ آنان گردید. ۲۰ برای یک تکه گوشت، کار خدا را خراب نکنید. باز فقط به خدا پاسخگو هستند، نه به شما. بنا بر این، بگذراید خدا تکرار می‌کنم، اشکالی در گوشت وجود ندارد، اما اگر خودن آن درستی یا نادرستی عقیده‌شان را به ایشان نشان دهد؛ و البته خدا قادر باعث لغش و سستی ایمان کسی شود، طبیعاً این عمل گناه به است کمکشان کنند که راه صحیح را در پیش گیرند. ۵ بعضی حساب می‌آید. ۲۱ کار درست این است که از خودن گوشت یا نیز تصور می‌کنند که مسیحیان باید روزهای مقدس بیوهایان را به نوشیدن شراب و یا هر کار دیگری که باعث آزدگی و لغش دیگران عنوان روزهای مخصوص عبادت خدا نگه دارند اما بعضی دیگر چنین می‌شود، پرهیز کنید. ۲۲ بنا بر این، هر باوری که در خصوص این امور کاری را بیوهده می‌دانند و معتقدند که همه روزها به طور یکسان دارید، آن را بین خودتان و خدا نگاه دارید. خوش با حال کسی که از آن خدا هستند. در مورد این گونه مسائل، هر کس باید برای به خاطر انجام آنچه که درست می‌پندرد، خود را محکم و سرزنش خودش تصمیم بگیرد. ۶ آنایی که در روزهایی خاص خداوند را نکنید. ۲۳ اما کسی که وجودش از آنچه می‌کند ناراحت است، به عبادت می‌کنند، به منظور تکریم او چنین می‌کنند. آنای نیز که هر هیچ وجه نباید به آن کار دست بزند، چون در این صورت مرتکب نوع غذایی را می‌خورند، به منظور تکریم خداوند چنین می‌کنند، زیرا گناه شده است، زیرا وجودش آن کار را گناه می‌داند. پس اگر قصد پیش از خودن، خدا را سیاست می‌گویند. و آنای نیز که از خودن انجام کاری را دارید که آن را گناه می‌پندرد، آن را انجام ندهید، زیرا بعضی خوارکها پرهیز می‌کنند، می‌خواهند خداوند را خشنود سازند و کاری که با وجودان ناراحت انجام شود، گناه است.

خدا را سیاست می‌گویند. ۷ به هر حال نباید فراموش کنیم که ما

۱۵ ما که قوی هستیم، باید ملاحظه آنای را بکنیم که در صاحب اختیار خود نیستیم و نمی‌توانیم هر طور که می‌خواهیم زندگی کنیم و یا هر طور که می‌خواهیم، بمیریم. ۸ چه در زندگی و چه خصوص چنین اموری حساس هستند. نباید فقط خودمان را خشنود در مرگ، ما از خداوند پیروی می‌کنیم و متعلق به او هستیم. ۹ سازیم. ۲ هر یک از ما باید به دیگران کمک کنیم تا آنچه را که مسیح نیز به همین منظور مرد و زنده شد تا بعواند هم در طول زندگی درست است، انجام دهن. باید ایشان را در خداوند بنا کنیم. ۳ زیرا و هم در زمان مرگمان، خداوند و صاحب اختیار ما باشد. ۱۰ مسیح نیز برای خشنودی خودش زندگی نمی‌کرد، چنانکه در کتب بنیاراین، چرا برادر یا خواهر خود را مورد قضاوت قرار می‌دهی؟ یا چرا مقدس نوشته شده که «توهینهای اهانت کنندگان تو بر من افتاده با نظر تحقیر به او نگاه می‌کنی؟ به یاد داشته باشید که هر یک از ما است.» ۴ زیرا هر چه در گذشته در کتب مقدس نوشته شده، برای باید به تنهایی در مقابل تخت داوری خدا باشیم. ۱۱ زیرا نوشته آموزش ماست تا به واسطه صبری که در آنها تعلیم داده شده، و آن شده است: «خداوند می‌گوید: به حیات خود قسم که هر زانوی در دلگرمی که ارائه می‌دهند، بتوانیم امید داشته باشیم. ۵ باشد تا برایر من خم خواهد شد و هر زبانی مرا ستایش خواهد کرد.» ۱۲ خدایی که عطا کننده صیر و دلگرمی است، به شما کمک کنید تا بله، هر یک از ما باید به خدا حساب پس بدھیم. ۱۳ پس، از با هم در صلح و صفاتی کامل زندگی کنید و نسبت به یکدیگر محکوم ساختن یکدیگر دست بکشیم و در عوض، بکوشید رفتاران طرز فکری را داشته باشید که شایسته پیروان مسیح عیسایست. ۶ به گونه‌ای باشد که باعث لغش و افتادن ایمانداران دیگر نگردید. در آن صورت، همهٔ ما خواهیم توانست یکدل و یک زبان خدا را

14

کسی را که ایمانش ضعیف است، در جمع خود پنیزید، نکنید که برای آن از شما ایراد بگیرند، حتی اگر آن کار به نظر و با او درباره اموری که نظری قطعی در خصوص شان نیست، جزو خودتان درست باشد. ۱۷ چون ملکوت خدا که هدف زندگی ما بحث نکنید، ۲ برای مقال، ایمان یک شخص به او اجازه می‌دهد هر مسیحیان است، خودن و نوشتین نیست بلکه بهومند شدن از نیکی چیزی را بخورد، اما شخصی دیگر که وجودش حساس است، فقط و آرامش و شادی است که روح القدس عطا می‌فرماید. ۱۸ اگر مسیح سبزیجات می‌خورد. ۳ پس آنایی که خودن چنین گوشتش را بالامان را اینچنین خدمت کنید، باعث خشنودی خدا خواهد شد، و مورد می‌دانند، آنایی را که نمی‌خورند تحقیر نکنند؛ و آنایی که نمی‌خورند، تأیید دیگران نیز خواهد بود. ۱۹ پس هدف شما این باشد که با از کسانی که می‌خورند ایراد نگیرند، زیرا خدا ایشان را نیز به فرزندی سایر ایمانداران در صلح و صفا به سر برپید تا باعث تقویت ایمانشان پذیرفته است. ۴ آنان بندگان خدا هستند، نه بندگان شما؛ آنان گردید. ۲۰ برای یک تکه گوشت، کار خدا را خراب نکنید. باز فقط به خدا پاسخگو هستند، نه به شما. بنا بر این، بگذراید خدا تکرار می‌کنم، اشکالی در گوشت وجود ندارد، اما اگر خودن آن درستی یا نادرستی عقیده‌شان را به ایشان نشان دهد؛ و البته خدا قادر باعث لغش و سستی ایمان کسی شود، طبیعاً این عمل گناه به است کمکشان کنند که راه صحیح را در پیش گیرند. ۵ بعضی حساب می‌آید. ۲۱ کار درست این است که از خودن گوشت یا نیز تصور می‌کنند که مسیحیان باید روزهای مقدس بیوهایان را به نوشیدن شراب و یا هر کار دیگری که باعث آزدگی و لغش دیگران عنوان روزهای مخصوص عبادت خدا نگه دارند اما بعضی دیگر چنین می‌شود، پرهیز کنید. ۲۲ بنا بر این، هر باوری که در خصوص این امور کاری را بیوهده می‌دانند و معتقدند که همه روزها به طور یکسان دارید، آن را بین خودتان و خدا نگاه دارید. خوش با حال کسی که از آن خدا هستند. در مورد این گونه مسائل، هر کس باید برای به خاطر انجام آنچه که درست می‌پندرد، خود را محکم و سرزنش خودش تصمیم بگیرد. ۶ آنایی که در روزهایی خاص خداوند را نکنید. ۲۳ اما کسی که وجودش از آنچه می‌کند ناراحت است، به عبادت می‌کنند، به منظور تکریم او چنین می‌کنند. آنای نیز که هر هیچ وجه نباید به آن کار دست بزند، چون در این صورت مرتکب نوع غذایی را می‌خورند، به منظور تکریم خداوند چنین می‌کنند، زیرا گناه شده است، زیرا وجودش آن کار را گناه می‌داند. پس اگر قصد پیش از خودن، خدا را سیاست می‌گویند. و آنای نیز که از خودن انجام کاری را دارید که آن را گناه می‌پندرد، آن را انجام ندهید، زیرا بعضی خوارکها پرهیز می‌کنند، می‌خواهند خداوند را خشنود سازند و کاری که با وجودان ناراحت انجام شود، گناه است.

خدا را سیاست می‌گویند. ۷ به هر حال نباید فراموش کنیم که ما

۱۵ ما که قوی هستیم، باید ملاحظه آنای را بکنیم که در صاحب اختیار خود نیستیم و نمی‌توانیم هر طور که می‌خواهیم زندگی کنیم و یا هر طور که می‌خواهیم، بمیریم. ۸ چه در زندگی و چه خصوص چنین اموری حساس هستند. نباید فقط خودمان را خشنود در مرگ، ما از خداوند پیروی می‌کنیم و متعلق به او هستیم. ۹ سازیم. ۲ هر یک از ما باید به دیگران کمک کنیم تا آنچه را که مسیح نیز به همین منظور مرد و زنده شد تا بعواند هم در طول زندگی درست است، انجام دهن. باید ایشان را در خداوند بنا کنیم. ۳ زیرا و هم در زمان مرگمان، خداوند و صاحب اختیار ما باشد. ۱۰ مسیح نیز برای خشنودی خودش زندگی نمی‌کرد، چنانکه در کتب بنیاراین، چرا برادر یا خواهر خود را مورد قضاوت قرار می‌دهی؟ یا چرا مقدس نوشته شده که «توهینهای اهانت کنندگان تو بر من افتاده با نظر تحقیر به او نگاه می‌کنی؟ به یاد داشته باشید که هر یک از ما است.» ۴ زیرا هر چه در گذشته در کتب مقدس نوشته شده، برای باید به تنهایی در مقابل تخت داوری خدا باشیم. ۱۱ زیرا نوشته آموزش ماست تا به واسطه صبری که در آنها تعلیم داده شده، و آن شده است: «خداوند می‌گوید: به حیات خود قسم که هر زانوی در دلگرمی که ارائه می‌دهند، بتوانیم امید داشته باشیم. ۵ باشد تا برایر من خم خواهد شد و هر زبانی مرا ستایش خواهد کرد.» ۱۲ خدایی که عطا کننده صیر و دلگرمی است، به شما کمک کنید تا بله، هر یک از ما باید به خدا حساب پس بدھیم. ۱۳ پس، از با هم در صلح و صفاتی کامل زندگی کنید و نسبت به یکدیگر محکوم ساختن یکدیگر دست بکشیم و در عوض، بکوشید رفتاران طرز فکری را داشته باشید که شایسته پیروان مسیح عیسایست. ۶ به گونه‌ای باشد که باعث لغش و افتادن ایمانداران دیگر نگردید. در آن صورت، همهٔ ما خواهیم توانست یکدل و یک زبان خدا را

خدای پرجلالی داریم! حکمت و دانش و ثروت او چه عظیم است! کسی شاد باشد، با او شادی کنید؛ و اگر کسی غمگین باشد، در مشیت و راههای او فوق ادراک ماست! **34** «زیرا کیست که بتواند غم او شریک شود. **16** برای یکدیگر ارزش برابر قائل شود. مغورو افکار خداوند را درک کنید؟ کیست که بتواند مشاور او باشد؟ **35** نباشید و از معاشرت با کسانی که از طبقات محروم جامعه هستند «چه کسی می‌تواند هدایه‌ای به او تقدیم نماید که قابل او باشد و از خودداری نکنید و خود را از دیگران پرتو نشمارید. **17** هرگز به عوض اوست. انتظار عوض داشته باشد؟» **36** هر چه هست از خداست؛ وجود بدی، بدی نکنید. طوری فرقان کنید که همه بتوانند بیبینند که شما در همه چیز به قدرت او واسطه است و همه چیز برای شکوه و جلال کارهایان صادق و درستکار می‌باشید. **18** با هیچ کس جر و بحث نکنید. تا آنجا که ممکن است با مردم در صلح و صفا به سر بریاد.

(aiōn g165) است. ستایش بی پایان بر او باد! آمين.

19 دوستان عزیز، هرگز از کسی انتقام نگیرید، بلکه آن را به خشم پس ای برادران و خواهران عزیز، در مقابل این لطف و عادلانه خدا و اگذار کنید، زیرا در کتب مقدس نوشته شده: «خداوند رحمت خدا، النمس می‌کنم که بدن خود را به خدا تقدیم کنید. می‌فرماید: انتقام و جزا از آن من است.» **20** پس، «اگر دشمن تو بگذراید بدنتان قربانی زنده و مقدس باشد، آن نوع قربانی که مورد گرسنه است به او غذا بده و اگر تشنه است به او آب بپوشان. با این پسند خداست. راه و روش پرستش خدا براستی همین است. **2** رفتار عملت، اخگرگاهی شرم بر سرش خواهی انبیاشت. **21** اجازه ندهید بدی بر شما چیره شود، بلکه با نیکی کردن، بدی را مغلوب سازید. افکار و طرز فکر تان را دگرگون کنید تا به انسانی جدید تبدیل شوید.

13 مطبع دولت و قوانین آن باشید، زیرا آنها را خدا برقرار کرده آنگاه قادر خواهید شد اراده خدا را درک کرده، آنچه را که خوب و کامل و مورد پسند است، کشف کنید. (aiōn g165) **3** به عنوان است. در تمام نقاط جهان، همه دولتها را خدا بر سر قدرت آورده پیام آور خدا، از جانب او شما را نصیحت می‌کنم که خود را بزرگتر از است. **2** پس هر که از قوانین کشور سریچی کند، در واقع از آنچه آنچه که هستید به حساب نیاورید، بلکه دریار خود واقع بینانه قضاؤت خدا مقرر کرده، سریچی کرده است، و البته مجازات خواهد شد. **3** کنید و خود را با آن مقدار ایمانی بسنجدید که خدا به شما عطا کرده آنانی که اعمالشان درست است، از اعمالشان دولت همیشة از آنان می‌نارند، اما است. **4** درست همان طور که بدن ما از اعضا گوناگون تشکیل افراد خطکار و نادرست همیشه از آنان می‌ترسند. پس اگر می‌خواهی شده، و هر عضوی وظيفة خاصی دارد، **5** بدن مسیح یعنی کلیسا نیز در ترس و دلهز به سر نبری، قوانین را اطاعت کن و آسوده باش! **4** اعضا گوناگون دارد؛ و ما که بسیاریم اعضا بدن او را تشکیل مأمور دولت از جانب خدا وظيفة دارد به تو کمک کنید. اما اگر کار می‌دهیم، و به یکدیگر تعلق داریم. **6** خدا بحسب فرض خود، به خلاصه انجام دهی، از او بپرس زیرا تو را مجازات خواهد کرد. خدا او هر یک از ما عطا خاصی بخشیده است تا وظایف خاصی را انجام را مقرر کرده تا کسانی را که خلاف می‌کنند مجازات کنند. **5** پس دهیم. اگر خدا به شما عطا نیز کردن داده است، به فراخور باید مطبع قانون بود، نه تنها برای پرهیز از مجازات، بلکه برای آسایش ایمان خود نیوت کنید. **7** اگر عطا شما تشویق است، دیگران و جدان خود نیز. **6** به همین دلیل نیز باید مالیات خود را پردازید تا است، این کار را به طرز شایسته انجام دهید. اگر عطای تعلیم دادن حقوق کارکنان دولت تأمین شود و بتوانند به انجام کار خدا، یعنی دارید، خوب تعلیم بدیده. **8** اگر عطا شما تشویق است، دیگران را خدمت به شما ادامه دهند. **7** حق هر کس را به او ادا کنید: مالیاتها تشویق کنید. اگر عطا بیان کنک به نیازمندان است، با سخاوتمندی را از روی میل پردازید؛ از افراد مافق خود اطاعت نمایید؛ و به آنانی چنین کنید. اگر خدا توانایی مدیریت عطا کرده است، این مسئولیت که سزاوار احترامند، احترام کنید. **8** تمام بدھی های خود را پردازید را جدی بگیرید. آنانی که عطای تسلی دادن به افسردها کارگان را دارند، تا به کسی مدبون نباشید. فقط خود را مدبون بدانید که مردم را بگذار را برغت و روحیه مسیحی، این خدمت را نمودن باز نیستید زیرا با محبت کردن ظاهر به محبت نکنید، بلکه محبتان صادقه باشد. از هر بدی به دیگران، در واقع از احکام الهی اطاعت کرده‌اید و خواست خدا را اجتناب کنید؛ به نیکویی پیوندید. **10** یکدیگر را همچون برادران بجا آورده‌اید. **9** زیرا این احکام که می‌گویند، «زنا نکن؛ قتل نکن؛ مسیحی، به شدت دوست بدارید. هر یک از شما دیگری را بیشتر از ذذدی نکن؛ طمع نوززد»، و هر حکم دیگری که هست، در یک خود احترام کنید. **11** در خدمت به خداوند تبلی و سستی به خود حکم خلاصه شده، که می‌فرماید: «همسایهات را همچون جان راه ندهید، بلکه با شور و شوق روحانی او را خدمت کنید. **12** در خویش دوست بدار.» **10** بله، محبت به هیچ کس بدی نمی‌کند. امیدی که دارد شاد باشید، در سختی‌ها صبور باشید و همیشه دعا پس اگر به انسانها محبت نماید، مانند آنست که همه دستورها و کنید. **13** در رفع نیازهای برادران مسیحی خود، کوشای بشید. در احکام الهی را بجا آورده‌اید. خلاصه، تنها حکم و قانونی که لازم خانه شما همیشه به روی میهمان بار باشد. **14** اگر کسی شما را به دارید، محبت است. **11** موضوع دیگری که ما را به انجام اعمال سبب مسیحی بودن، مورد جفا و آزار قرار داد، او را نفرین نکنید، نیک تغییر می‌کند، این است که وقت به سرعت می‌گذرد و عمر ما بلکه دعا کنید که خدا او را مورد لطف خود قرار دهد. **15** اگر به پایان می‌رسد. پس بیدار شوید زیرا اکنون وقت بازگشت خداوند

12

است. مگر نمی‌دانید کتب مقدس در ماجراهی مربوط به ایلیای نبی، یعنی شما غیریهودیان پیوند زده شدید. پس اکنون شما در آن برکاتی چه می‌گوید و اینکه او چگونه از قوم اسرائیل نزد خدا لب به شکایت که خدا به ابراهیم و فرزندانشان وعده داد شریک هستید، همان گونه می‌گشاید؟ **3** «خداوندا، ایشان ایپای تو را کشته و مذبحهای تو را که شاخه‌های پیوند شده، در شیره و مواد غذایی درخت اصلی شریک ویران کرده‌اند، و فقط من مانده‌ام، و می‌خواهد مرا هم بکشند.» **4** می‌شوند. **18** اما باید موظف باشد که چار غرور نشوید و به این آیا به خاطر داردید خدا به او چه جواب داد؟ خدا فرمود: «تنها تو نباید که به جای شاخه‌های پریده، قرار گرفته‌اید. فراموش تکید نیستی که اپای مانده‌ای! به غیر از تو هفت هزار نفر دیگر هم باقی که ارزش شما قطع به این است که جزوی از درخت هستید. بله، نگاه داشتم که هنوز مرا می‌پرسند و در پرایر بت بعل زانو نزده‌اند!» شما فقط یک شاخه‌اید، نه ریشه. **19** ممکن است پکویید: «آن **5** امروز نیز همین طور است، به این ترتیب که تمام یهودیان خدا را شاخه‌ها پریده شدند تا جایی برای من باز شود!» **20** درست است. فراموش نکرده‌اند. خدا در اثر فرض خود، عده‌ای را از میان آنان آن شاخه‌ها یعنی یهودیان که به خدا ایمان برگزیده است تا نجات دهد. **6** بنا بر این، اگر این نجات، همان طور نداشتند؛ شما نیز فقط به این دلیل به جای آنها پیوند شدید که به که گفتم، در اثر فیض خدا باشد، طبیعاً دیگر به سبب اعمال نیک خدا بر شاخه‌های طبیعی درخت رحم نکرد، بر شما نیز رحم آنان نخواهد بود. زیرا اگر در اثر اعمال نیک آنان باشد، در آن صورت اگر خدا چقدر مهربان و در عین حال فیض دیگر فیض نیست. **7** پس موضوع این است: قوم اسرائیل که نخواهد فرمود. **22** پس ببینید خدا چقدر مهربان و در عین حال مشتاقانه در پی دریافت لطف الهی بودند، به مقصود خود نرسیدند. سختگیر است. او نسبت به ناهمانان بسیار سختگیر است. اما اگر البته عده‌ای از ایشان موفق شدند، آن عده که خدا انتخاب کرده شما در ایمان و محبتی که به او دارد، ثابت بماند، نسبت به شما **23** بود، اما بقیه سختدل شدند. **8** چنانکه نوشته شده: «تا به امروز خدا مهربان خواهد بود. در غیر این صورت شما نیز پریده خواهید شد. روح بی‌حسی به آنها داده است، و چشمان و گوشایشان را طوری از طرف دیگر، اگر یهودیان از پی‌یمانی دست بکشند و به سوی خدا پسته است که نتوانند ببینند و بشونند.» **9** داود نبی نیز در این باره بازگردند، خدا ایشان را مجدداً به درخت خوب پیوند خواهد زد. بله، چنین گفته است: «همان بهتر که سفره رنگینشان برایشان دام و تله او قادر است این کار را انجام دهد. **24** خدا شما غیریهودیان را که او باشد تا تصور کنید دنیا به کامشان است. باشد که برکاتشان باعث را نمی‌شانید و مانند شاخه‌های درخت زیتون وحشی بودند، چنین لغزشان گردد و عقوبی را که سزاوارش هستند، دریافت کنند. **10** محبت کرده و برخلاف طبیعت، به درخت خوب خودش پیوند زده چشمانشان کور شود تا نتواند ببینند، و کمرهایشان همیشه خم است. پس چقدر بیشتر، مایل است یهودیان را که شاخه‌های طبیعی بماند.» **11** آیا این به آن معناست که برای قوم خدا که معرف شده این درخت هستند، به جای اولشان بازگردند و در آنجا پیوند بزنند! و سقوط کرده‌اند دیگر امیدی نیست؟ هرگز! هدف خدا این بود که **25** بپرادران عزیز، می‌خواهم شما از یک سر الهی آگاه باشید، تا چار هدیه نجات خود را به غیریهودیان عطا کنند تا از این راه در یهودیان غرور نشود. درست است که عده‌ای از قوم اسرائیل در حال حاضر بر غیرتی به وجود آید و ایشان نیز طالب نجات گردند. **12** از آنجا که ضد انجیل عمل می‌کنند؛ اما این حالت فقط تا زمانی ادامه خواهد یهودیان هدیه نجات خدا را نپذیرفتند و لغزیدند، هدیه نجات و برکات یافت که آن عده از شما غیریهودیان که خدا از ابتدا در نظر داشته غنی الهی در اختیار سایر مردم دنیا قرار گرفت. حال، اگر یهودیان است، به مسیح ایمان بپاروید. **26** پس از آن، تمام قوم اسرائیل نجات هم به مسیح ایمان بپاروند، چه تعمتها بزرگی نصیب مردم دنیا خواهد یافت. در همین مورد، نوشته شده است: «نجات دهدماهی از خواهد شد!» **13** اکنون روی سخنم با شما غیریهودیان است. چنانکه اورشلیم خواهد آمد و اسرائیل را از پی‌یمانی رهایی خواهد داد. **27** این می‌دانید خدا مرا به عنوان رسول خود برای خدمت به غیریهودیان است عهد من با ایشان که گناهان ایشان را پاک خواهم نمود.» **28** انتخاب کرده است و من به این موضوع اتفخار می‌کنم، **14** با این اکنون بسیاری از یهودیان دشمن انجیل مسیحده؛ این امر به نفع شما امید که وادارشان کنم طالب همان برکتی باشد که شما غیریهودیان بوده است، زیرا سبب شد که خدا هدیه نجات خود را به شما عطا داردی و از این راه باعث نجات برخی از ایشان شوم. **15** زیرا اگر رد کند. اما هر حال، یهودیان به خاطر عده‌هایی که خدا به ابراهیم و شدن آنان توسط خدا سبب نجات بقیه مردم جهان شد، پس حال اسحاق و یعقوب داد، محجوب او هستند. **29** زیرا وقتی خدا کسی را اگر یهودیان نیز به سوی مسیح بازگردند، چه پوشکوه و عالی خواهد بزرگید و نعمتی به او بخشید، دیگر تصمیمش را تغییر نمی‌دهد. او شد! مانند این خواهد بود که مردگان به زندگی بازگردند! **16** از آنجا هرگز وعده‌های خود را پس نمی‌گیرد. **30** زمانی شما نسبت به خدا که ابراهیم و سایر اجداد اسرائیل مقدس بودند، فرزندانشان نیز باید یاغی بودید؛ اما وقتی یهودیان هدیه خدا را رد کردند، او همان هدیه همان طور باشند، چنانکه تمام توده خمیر مقدس است چون تکمای از را به شما عطا کرد. **31** در حال حاضر یهودیان یاغی‌اند؛ اما ایشان آن به عنوان هدیه تقدیم می‌شود. و اگر ریشه درخت مقدس باشد، نیز روزی از همان مهربانی و رحمتی که خدا نسبت به شما دارد، شاخه‌ها نیز مقدسند. **17** اما بعضی از شاخه‌های این درخت که برخوردار خواهند شد. **32** زیرا خدا همه را بد نافرانی قرار داد تا یهودیان باشند پریده شدند و به جای آنها، شاخه‌های زیتون وحشی، بتوانند بر همه یکسان رحم کند. **33** و که چه

مخلوق به خالق خود بگوید: «چرا مرا چنین ساختی؟» **21** آیا کوزه‌گر درباره عادل شدن از راه شریعت، چنین می‌نویسد: «از طریق اطاعت حق ندارد از یک توده گلی، ظرفی زیبا برای مصارف عالی و ظرف از احکام شریعت است که شخص از حیات پرخودار می‌شود.» دیگری برای مصارف عادی بسازد؟ **22** به همین ترتیب، هرچند خدا **6** اما راه ایمان که انسان را مقبول خدا می‌سازد، می‌گوید: «در حق دارد خشم و قدرت خود را نشان دهد، اما او کسانی را که مورد دل خود مگو که "چه کسی به آسمان بالا خواهد رفت؟" (به این غضبیش هستند و برای هلاکت مقرر شده‌اند، با درباری سپیار تعامل منظور که مسیح را به پایین، به زمین بیاورد). **7** و نیز نگو! چه کسی می‌کند. **23** او چنین می‌کند تا عظمت جلال خود را بر کسانی به ژرفها پایین خواهد رفت؟» (به این ممنظور که مسیح را به زندگی که مورد رحمتش هستند، نشان دهد، کسانی که پیشاپیش برای بازگرداند). **8** اما چه می‌گوید؟ «این کلام به جلال آمده شده‌اند. **24** و ما جزو کسانی هستیم که او برگزیده شما سپیار نزدیک است؛ آن در دهان و در دل شماست.» و این است، چه از بیوه و چه از غریب‌هود. **25** در خصوص غریب‌هودیان، درست همان کلام ایمان است که ما آن را وعظ می‌کیم. **9** در خدا در نبوت هوشع می‌فرماید: «به آنانی که گفته بودم "قوم من واقع، اگر انسان با زبان خود نزد دیگران افوار کند که عیسی مسیح نیستید،" خواهم گفت: "اگون شما قوم من هستید".» و آنانی را خداوند اوست و در قلب خود نیز ایمان داشته باشد که خدا او را پس که محظوظ من نیستند، «محبوب من" خواهم خواند». **26** و نیز: از مرگ زنده کرد، نجات خواهد یافت. **10** زیرا شخص در دل درست در همان جا که به ایشان گفته شده بود، «شما قوم من خود ایمان می‌آورد و عادل شمرده می‌شود، و با زبان ایمان خود نیستید،» ایشان "فرنداخ خدای زنده" خوانده شد. **27** را اقرار می‌کند و نجات می‌یابد. **11** کتب مقدس نیز می‌فرماید: اشیاعیان نبی درباره اسرائیل بانگ برآورده، می‌گوید: «قوم اسرائیل حتی "هر که به او توکل کند، هرگز سرافکنده نخواهد شد."» **12** در این اگر ماند شنهای ساحل دریا بیشمار باشند، تنها باقیماندگانی از آنان زمینه، بیوه و غریب‌هود یکسانند، زیرا همه دارای یک خداوند هستند، نجات خواهد یافت. **28** زیرا خداوند بدون درنگ و با قطعیت، خداوندی که گنجینه‌های عظیم خود را در اختیار همه آنانی می‌گذارد حکم و رأی خود را به اجرا در خواهد آورد. **29** اشیاع در جای که طالب و تشنّه او هستند. **13** اما چگونه مردم نام کسی را بخواهند که به دیگر نیز گفته: «اگر خداوند لشکرهای آسمان برای ما نسلی باقی نجات خواهد یافت.» **14** اما چگونه مردم نام کسی را بخواهند که به نمی‌گذاشت، مانند اهالی سلام و عموره به کلی از بین رفته بودیم.» او ایمان ندارند؛ و چگونه ایمان بیاورند، در حالی که راجع به او **30** بنابراین، چه نتیجه‌ای می‌گیریم؟ می‌توان چنین نتیجه گرفت که چیزی نشینده‌اند؟ و چگونه بشوند، اگر کسی مؤده انجیل را به خدا فرضیتی عالی در اختیار غریب‌هودیان قرار داده است؛ ایشان با اینکه ایشان اعلام نکنند **15** و چگونه بروند و اعلام کنند، اگر کسی در گذشته در جستجوی خدا نبودند، اما اکنون می‌توانند به وسیله ایشان را نفرستند؟ نوشته شده: «چه زیاست پاهای کسانی که بشارت ایمان، بی گناه به حساب آیند و مورد قبول خدا گیرند. **31** اما همه اسرائیلی‌ها این مزده را پنديزه‌فتند. زیرا اشیاعیان قوم اسرائیل با اینکه سخت می‌کوشیدند تا با رعایت احکام و قوانین نبی می‌فرماید: «خداوند، چه کسی پیام ما را باور کرده است؟» مذهبی، رضایت خدا را جلب کنند، موقع نشندن. **32** به چه دلیل؟ **17** پس ایمان از شنیدن حاصل می‌شود، از شنیدن مزده در مورد به این دلیل که به ایمان تکیه نمی‌کرند، بلکه می‌خواستند از راه مسیح. **18** اما می‌پرسیم: آیا قوم اسرائیل نشینیدند؟ البته که شنیده‌اند؛ رعایت احکام شریعت و انجام اعمال نبک، در نظر خدا پاک و «پیامشان به سراسر زمین منتشر گردیده، و کلامشان تا به کرانه‌ای بی گناه جلوه کنند. به همین سبب نیز به آن «ستگلغزش» پرخورد جهان رسیده.» **19** باز می‌پرسیم: آیا قوم اسرائیل واقعاً در کردند؟ کرده، افتداند. **33** خدا نیز در این باره در کتب مقدس به ایشان بله، درزک کردند، زیرا حقی در روزگار موسی، خدا فرمود: «شما با اخطرال داده، فرموده بود: «اینک در اورشلیم سنگی قوار می‌دهم که پرستش خدایان بیگانه و باطل، خشم و غیرت مرانگیختید، من نیز سبب لغوش شود و سخروای که باعث سقوط گردد. اما هر که به او شما را با قومهای بیگانه و باطل به خشم و غیرت می‌آورم.» **20** بعدها اشیاعاً با جسارت بیشتری، از قول خدا فرمود: «مردمانی که در توکل کند، هرگز سرافکنده نخواهد شد.»

برادران عزیز، آزوی قلی و دعای من برای بیهودیان این را آشکار ساختم.» **21** اما درباره قوم اسرائیل می‌فرماید: «تمام روز است که ایشان نجات یابند. **2** من می‌دانم که آنان در دل خود چه دسته‌های خود را به سوی ایشان دراز کردم، به سوی قومی نافرمان و غیرت و احترامی برای خدا دارند، اما این غیرت از روی درک و لجیاز.»

شناخت صحیح نیست. **3** زیرا ایشان راهی را که خدا برای انسان در **11** حال، از شما می‌پرسیم که آیا خدا قوم خود اسرائیل را رها نظر گرفته تا توسط آن مقبول خدا شود، درک نمی‌کنند. با رد کردن راه خدا آنها از راه خودشان که همانا حفظ شریعت است خواستند کرده و ایشان را ترک گفته است؟ هرگز؛ به هیچ وجه چنین نیست! مقبول خدا شوند. **4** زیرا مسیح بیان شریعت است. در نتیجه همه فراموش نکنید که من خود، بیوه و از نسل ابراهیم و از طایفه بنیامن کسانی که به او ایمان آورند مقبول خدا می‌شوند. **5** زیرا موسی هستم. **2** نه، خدا قوم خود را که از ابتدا برگزیده بود، رد نکرده

ایمانداران، با اینکه روح خدا را به عنوان نوبی از شکوه و جلال آینده 9 مسیح را شاهد می‌گیرم که حقیقت کامل را بیان می‌کنم.

در خود داریم، با آن و ناله در انتظاریم تا از درد و رنج آزاد شویم. به،
و جدانم به واسطه روزی هستیم که خدا امتیازات کامل ما خود دردی جانکاه و اندوهی بی پایان دارد.² 2 در دل
ما نیز با اشتباق سپار، منتظر روزی هستیم که خدا امتیازات کامل ما خود دردی جانکاه و اندوهی بی پایان دارد.³ زیرا آزو می‌کردم که
را به عنوان فرزندانش، به ما عطا کند. یکی از این امتیازات، طبق خودم لعنت شوم و از مسیح محروم گردم به خاطر قوم، برای آنان
وعده او، بدن تازه‌ای است که نه دچار بیماری می‌شود و نه مرگ بر که از نژاد من هستند،⁴ 4 یعنی قوم اسرائیل. ایشان برگردیده شدند
آن قدرت دارد.²⁴ ما با این امید، نجات یافته‌ایم؛ و امید یعنی تا فرزندخواندگان خدا گردند. خدا جلال خود را بر ایشان آشکار
انتظار دریافت چیزی که هنوز نداریم؛ زیرا اگر کسی چیزی را در ساخت، و عهدهایی با آنان بست و شریعت خود را به ایشان به
اختیار داشته باشد، نیازی نیست که به امید آن باشد.²⁵ 25 پس وقتی و دیعت سپرد. او فخرار پرستش خود و امکان دریافت وعده‌ای عالی
برای چیزی که هنوز رخ نداده، به خدا امیدواریم، باید با صبر و خود را به آنان عطا کرد.⁵ 5 مردان بزرگ خدا، اجداد شما بودند.
حوالله منظر آن بمانیم.²⁶ 26 به همین شکل، روح خدا ما را در مسیح نیز که اکنون بر همه چیز حاکم است، از لحظات طبیعت
ناتوانی مان باری می‌هدد. برای مثال، ما نمی‌دانیم خدا می‌خواهد برای بشری خود، مانند شما بیهودی بود. خدا را تا اید سپاس باد!
(aiōn) چه چیزی دعا کنیم. اما روح القدس با ناله‌هایی که با کلمات قابل 6 پس آیا خدا در انجام وعده‌ای خود به یهودیان کوتاهی
بیان نیست، برای ما دعا می‌کند.²⁷ 27 و خدا که از دل ما باخبر کرده است؟ هرگز! زیرا این وعده‌ها به کسانی داده نشده که فقط
است، می‌داند که روح القدس چه می‌گوید، زیرا آنچه که او به جای از پدر و مادر بیهودی متولد می‌شوند، بلکه به آنانی داده شده که
ما دعا می‌کند، طبق خواست خداست.²⁸ 28 و ما می‌دانیم که خدا براستی بیهودی‌اند. 7 کافی نیست که شخص از نسل ابراهیم باشد؛
هر چیز را برای خیریت کسانی که او را دوست دارند و فرا خواندنه همه آنانی که از نسل ابراهیم هستند، فرزندان حقیقی او نیستند.
شده‌اند تا خواست او را انجام دهد، به کار می‌برد.²⁹ 29 زیرا خدا بلکه نوشته شده است: «توسط اسحاق است که تو صاحب نسلی
کسانی را که از پیش شناخت، از پیش نیز برگردید تا به شکل پسر او می‌شوی که وعده‌اش را به تو داده‌ام».³⁰ 30 این نشان می‌دهد که
درآیند، تا مسیح فرزند ارشد از میان برادران بسیار باشد.³¹ 31 پس تمام فرزندان ابراهیم، فرزندان خدا نیستند، بلکه فقط آنانی فرزند خدا
هنجگامی که ما را برگردید، ما را به نزد خود فرا خواند؛ و چون به حضور هستند که به آن وعده نجات که به ابراهیم داد، ایمان بیاورند.⁹ 31 زیرا
او امیدمن، ما را «بی‌گناه» به حساب آورد و عده داد که ما را در خدا به ابراهیم فرموده بود: «مال دیگر، در همین وقت خواهی آمد و
شکوه و جلال خود شریک سازد!»³² 32 پس در مقابل تمام این چیزهای سارا پسری خواهد داشت.¹⁰ 10 این پسر جد ما اسحاق بود که با
عالی، چه بگوییم؟ اگر خدا با ماست، کیست که بیواند بر ضد ما ریکا ازدواج کرد. سپس ریکا دوقلو آبستن شد.¹¹ 11 اما پیش از آنکه
باشد؟³³ 33 در جایی که خدا حتی پسر خود را از ما دریغ نکرد کودکان به دنیا بیایند، و عملی خوب یا بد انجام دهن، ریکا از خدا
بلکه او را فرستاد تا در راه همه ما قربانی شود، آیا همه چیز را به ما پیامی دریافت کرد. (این پیام نشان می‌دهد که خدا مردم را طبق
خواهد پیشید؟³⁴ 34 چه کسی بر آنان که خدا برگردید، اتهام وارد خواست خودش برمی‌گیرند؛¹² 12 او آنها را فرا می‌خواند، اما نه به
خواهد ساخت؟ این خداست که عادل می‌شمارد.³⁵ 35 پس کیست خاطر کارهای خوب یا بدشان). خدا به ریکا فرمود: «پسر بزرگتر پسر
که محکومشان سازد؟ هیچ کس! زیرا مسیح عیسی برای ما مرد و کوچکتر را خدمت خواهد کرد.»¹³ 13 در کتب مقدس در این باره این
برخیارنده شد و بر دست راست خدا قارگفت، و الان نیز برای ما گونه امده است: «یعقوب را دوست داشتم، اما عیسی را رد کردم.»
شفاعت می‌کند.³⁶ 36 چه کسی می‌تواند ما را از محبت مسیح جدا
سازد؟ آیا زحمات یا سختی‌ها، یا آزار و اذیتها، یا قحطی، یا عیانی،¹⁴ 14 پس چه بگوییم؟ آیا خدا از روی بی انصافی عمل می‌کرد؟ هرگز!
ای او یکباره به موسی فرمود: «بر هر کس که بخواهم رحم می‌کنم و یا خطرات، یا شمشیر؟¹⁵ 15 چنانکه در کتب مقدس نوشته شده: «به
خاطر تو، در تمام طول روز، با مرگ مواجه‌ایم؛ همچون گوفندانی خواهش یا کوشش نمی‌شود، بلکه به کسانی عطا
آماده ذبح هستیم!»¹⁶ 16 اما با وجود تمام اینها، پیروزی کامل و قطعی می‌شود که خدا بر بعضی رحم می‌کند و بعضی دیگر را
همواره از آن ماست! چگونه؟ به یاری عیسی مسیح که آنقدر ما را فرعون می‌گردید: «تو را به این مفتره به پا داشتم تا قادر خود را در
محبت کرد که جانش را در راه ما فدا ساخت!»¹⁷ 17 زیرا یقین دارم تو ظاهر کنم و تا نام من در میان تمامی مردم جهان شناخته شود.
که نه مرگ، نه زندگی، نه فرشتگان و نه ارواح پلید، نه زمان حال¹⁸ 18 پس می‌بینید که خدا بر بعضی رحم می‌کند و بعضی دیگر را
و نه آینده، نه هیچ قدرتی،¹⁹ 19 و نه آنچه در بالای جهان و نه سرسخت می‌سازد، فقط به این دلیل که چنین اراده فرموده است.
آنچه پایین تر از جهان است، و نه هیچ چیز دیگر در تمامی خلقت،²⁰ 20 ممکن است پرسید: «اگر چنین است، چرا خدا انسانها را برای
نمی‌تواند ما را از محبت خدا که در خداوند ما مسیح عیسی است، اعمالشان سرزنش می‌کند؟ مگر ایشان می‌توانند کاری خارج از اراده و
جدا سازد.

مرگ من شدند. **11** گناه مرا فریب داد و با استفاده از احکام پاک برای گناهان ما فرستاد. **4** پس حال، قادریم احکام و دستورهای الهی، مرا محکوم به مرگ کرد. **12** اما با وجود این مسائل، هیچ خدا را اطاعت کنیم، زیرا ما دیگر از طبیعت گناه‌آلود خود پریوی شکنی نیست که شریعت، به خودی خود کاملاً خوب و مقدس نمی‌کنیم بلکه از روح خدا. **5** آنانی که اسیر طبیعت گناه‌آلود خود و منصفانه است. **13** اما چگونه چنین چیزی ممکن است؟ اگر هستند، به چیزی جز امور گناه‌آلود نمی‌اندیشند، اما آنانی که تابع شریعت موجب محکومیت و هلاکت من شد، چگونه می‌تواند خوب روح خدا هستند، به اموری فکر می‌کنند که روح القدس را خشنود باشد؟ واقعیت این است که شریعت خوب است، اما این گناه بود که می‌سازد. **6** اگر اجازه دهیم طبیعت گناه‌آلودمان بر فکر و ذهن ما از وسیله‌ای خوب سوءاستفاده کرد تا باعث محکومیت من گردد. مسلط باشد، نتیجه‌ای جز مرگ حاصل نمی‌گردد. اما چنانچه اجازه پس ملاحظه می‌کنید که گناه چقدر پاید است که برای رسیدن دهیم روح القدس بر افکارمان مسلط باشد، نتیجه‌اش حیات و آرامش به هدف خود یعنی نایابی من، از احکام و شریعت خوب خدا خواهد بود. **7** طرز فکر و ذهنی که تحت سلطه طبیعت گناه‌آلود سوءاستفاده می‌کنند. **14** پس، شریعت خوب است و اشکالی در ما قرار دارد، با خدا دشمنی دارد، و مطبع شریعت خدا نیست، و آن وجود ندارد. اشکال در من است که همچون یک بردۀ گناه نمی‌تواند هم باشد. **8** از این رو، کسانی که هنوز اسیر طبیعت فروخته شده‌اند. **15** بنابراین، من اخبار عمل خود را ندارم، زیرا هر چه کهنه‌گناه‌آلودشان هستند، نمی‌توانند خدا را خشنود سازند. **9** البته می‌کوشم کار درست را انجام دهم نمی‌توانم، بلکه کاری را انجام شما زیر حاکمیت طبیعت گناه‌آلودتان نیستید، بلکه زیر حاکمیت می‌دهم که از آن متنفع! **16** من به خوبی می‌دانم که آنچه می‌کنم، روح القدس هستید، اگر روح خدا در وجود شما ساکن باشد. به پاد اشتباه است و وجдан ناراحت من نیز نشان می‌دهد که خوب بودن داشته باشید که اگر روح مسیح در وجود کسی ساکن نباشد، او شریعت را تصدیق می‌کنم. **17** اما کاری از دستم برئمی‌اید، زیرا اصلاً مسیحی نیست. **10** اما اگر مسیح در وجود شما باشد، هرچند کننده این کارها من نیستم. این گناه درون من است که ما وادر بدن شما به‌سبب گناه مرده است، اما روح خدا به این دلیل که عادل می‌کند متوجه این اعمال زشت گردد، زیرا او از من قویتر است. **18** شمرده شده‌ایم، به شما حیات می‌بخشد. **11** و اگر روح خداني که اکنون دیگر برای من ثابت شده است که وجود من به خاطر این عیسی مسیح را پس از مرگ زنده کرد، در وجود شما باشد، همان طبیعت نفسانی، از سر تا پا فاسد است. هر چه تلاش می‌کنم، خدا بدینهای فانی شما را نیز پس از مرگ به‌وسیله همین روح که در نمی‌توان خود را به انجام اعمال نیکو وادرم. می‌خواهم خوب باشم، وجود شمامست، زنده خواهد کرد. **12** پس، ای برادران عزیز، شما اما نمی‌توانم. **19** می‌خواهم کار درست و خوب انجام دهم، اما قادر دیگر به هیچ وجه مجبور نیستید از امیال طبیعت گناه‌آلود سایق خود نیستم. سعی می‌کنم کار گناه‌آلودی انجام ندهم، اما بی‌اخبار گناه پریوی کنید، **13** زیرا در این صورت گمراه و هلاک خواهد شد. **20** پس اگر کاری را انجام می‌دهم که نمی‌خواهم، واضح اما کبر با قدرت روح خدا، این طبیعت کهنه‌را با اعمال ناپاکش است که اشکال در کجاست: گناه هنوز مرا در چنگال خود اسری نایوب سازید، زنده خواهد ماند. **14** زیرا تمام کسانی که از روح نگاه داشته است. **21** من این واقعیت را در زندگی تعزیه کرده‌ام که خدا پریوی می‌کنند، فرزندان خدا هستند. **15** پس همچون بردۀ‌ها، هرگاه می‌خواهم کار نیک انجام دهم، بی‌اخبار کار بد از من سر رفایمان آمیخته با ترس و لرز نباشد، بلکه مانند فرزندان خدا رفشار می‌زند. **22** قلایا شریعت خدا را دوست دارم، **23** اما قدرت دیگری نمایم، فرزندانی که به عضویت خانواره خدا پذیرفته شده‌اند و خدا را در من هست که با فکر من درگیر است. این قدرت مرا بردۀ گناه پدر خود می‌خوانند. **16** زیرا روح خدا در عمق وجود ما، به ما می‌سازد، گناهی که هنوز در درون من وجود دارد. **24** آه که می‌گوید که ما فرزندان خدا هستیم. **17** و اگر فرزندان خدا هستیم، شخص بیچاره‌ای هستم! چه کسی می‌تواند مرا از چنگ این طبیعت وارثان او نیز خواهیم بود. به عیارت دیگر، خدا تمام آن جلال و مرگ‌کار آزاد کند؟ **25** خدا را شکر، این کار را خداوند، عیسی مسیح شکوهی را که به پسر خود عیسی مسیح خواهد داد، به ما نیز عطا انجام می‌دهد.

8 بنابراین، برای کسانی که به مسیح عیسی تعلق دارند، هیچ این، سختیهایی که در زمان حاضر متحمل می‌شویم، در مقابل جلال محکومیتی نیست. **2** و چون شما به مسیح عیسی تعلق دارید، و شکوهی که در آینده خدا نصیبمان خواهد ساخت، هیچ است. قدرت حیات‌بخش روح القدس شما را از سلطه گناه و مرگ آزاد کرده **19** تمام آفرینش نیز بی‌صرایه منتظر آن روزی است که فرزندان خدا است. **3** شریعت موسی به سبب ناتوانی طبیعت گناه‌آلود ما، قادر ظاهر شوند. **20** زیرا آفرینش تسلیم و تابع بطالت شد، نه به انتخاب نبود ما را نجات بخشید. به همین دلیل، خدا کاری را انجام داد که خودش، بلکه در اثر اراده او که آن را تسلیم کرد، به این امید **21** که شریعت قادر به انجامش نبود. او پسر خود را در بدنی شبیه به بدنی خود آفرینش نیز از اسارت و بندگی تباہی رهایی یابد و به آزادی و که ما گناه‌کاران داریم، فرستاد. و در آن بدن، پایان سلطه گناه بر جلال فرزندان خدا وارد گردد. **22** چون می‌دانیم که کل آفرینش، تا ما را اعلام داشت، از این طریق که پسر خود را به عنوان قربانی ای همین الان از دردی همچون درد زیمان، ناله می‌کنند. **23** حتی ما

آن حکومت می‌کند، و ما را وارد رابطه‌ای درست با خدا می‌سازد، که ما به شما سپرده‌ایم. **18** و حال که از بردگی گناه آزاد شده‌اید، که می‌شنه به حیات جاویدان در خداوند ما عیسی مسیح می‌شود. **19** این مسائل را به طور ساده در قالب روایت ارباب و بردگی بیان می‌کنم تا آن را بهتر درک کنید؛ منظوم این است که همان طور که در گذشته بردگی همه نوع گناه بودید، اکنون نیز

6 خوب، اکنون چه باید کرد؟ آیا باید به زندگی گذشته و گناه‌آئود به خدمت آن اموری کمر پندید که راست و مقدس هستند. **20** در خود ادامه دهیم تا خدا نیز فیض و لطف بیشتری به ما نشان دهد؟ **21** آن روزها که بردگی گناه بودید، در قید و بند نیکی و راستی نبودید. مسلمان نه! ما که نسبت به گناه مردایم، چگونه می‌تواییم باز به اما فایده چین زندگی چه بود؟ خودتان اکنون از آن کارها شرمگین زندگی گناه‌آئود سابق خود ادامه دهیم؟ **3** یا آیا از یاد بردگی‌ای که وقتی هستید، زیرا نتیجه‌ای جز هلاکت ابدی نداشتند. **22** اما الان شما از در مسیح عیسی تعمید یافته‌یم، در مرگ او تعمید یافته‌یم! **4** هنگامی قدرت گناه آزاد شده‌اید و در خدمت خدا هستید؛ بنابراین، او نیز شما که مسیح مرد، طبیعت کهنه ما هم که گناه را دوست می‌داشت، با از هر روز پاکتر و شایسته‌تر می‌سازد تا سرانجام زندگی جاوید نصیبتان او در آب تعمید دفن شد؛ و زمانی که خدای پدر با قدرت پر بجلال گردد. **(aiōnios g166) 23** زیرا هر که گناه کند، تنها دستمزدی خود، مسیح را به زندگی بازگرداند، ما نیز در آن زندگی تازه و عالی که خواهد یافت، هر که به خداوند ما عیسی مسیح شریک شدیم. **5** بنابراین، ما با مسیح یکی شدایم. به عبارت دیگر، ایمان آور، پاداش او از خدا زندگی جاوید است. **(aiōnios g166)**

هنگامی که مسیح بر روی صلیب مرد، در واقع ما نیز با او مردم؛ و **7** ای برادران و خواهران عزیز، شما که از اصول شریعت آگاهی اکنون که او پس از مرگ زنده شده است، ما نیز در زندگی تازه او شریک هستیم و مانند او پس از مرگ زنده خواهیم شد. **6** آن نفس دارید، مگر نمی‌دانید که این اصول تا زمانی بر شخص حاکمیت دارد پیشین ما با مسیح بر روی صلیب می‌خوبیم شد تا دیگر گناه قدرتی که وی زنده باشد. **2** به عنوان مثال، مطابق شریعت، زنی که ازدواج بر ما نداشته باشد. ما دیگر اسیر گناه نیستیم. **7** زیرا وقتی نسبت به کرده، تا زمانی که شوهرش زنده است، به او مقید و متعهد است، اما گناه می‌زیزیم، از کشش و قدرت آن آزاد می‌شویم. **8** و از آنجا که با اگر شوهرش فوت کند، از آن شریعتی که او را به آن مرد متعهد و مسیح مردایم، می‌دانیم که با او زندگی نیز خواهیم کرد. **9** مسیح مقید می‌سازد، آزاد می‌شود. **3** به این طرق، تا زمانی که شوهرش پس از مرگ زنده شد و دیگر هرگز نخواهد مرد و مرگ بر او تسلطی هنوز زنده است، اگر با مردی دیگر رابطه جنسی برقرار سازد، زناکار ندارد. **10** مسیح مرد تا قدرت گناه را در هم بکوید و اکنون تا ابد خوانده می‌شود. اما اگر شوهرش فوت کند، از آن حکم شرعی آزاد زنده است تا با خدا رابطه ابدی داشته باشد. **11** به همین ترتیب، می‌شود، و چنانچه با مرد دیگری ازدواج کند، زناکار نخواهد بود. شما هم طبیعت کهنه و گاههکار خود را برای گناه مرده بدانید، اما **4** برادران و خواهران من، شما نیز به واسطه پیکر مسیح، نسبت به بهوسیله عیسی مسیح خود را برای خدا زنده تصور کنید. **12** بنابراین، شریعت مردیم، تا پیوند متعلق به شخص دیگری شوید، به او که از دیگر اجزاء ندهید که گناه بر این بدن فانی شما حکمرانی کنید، تا مردگان برجایزه‌اید شد. در نتیجه آن، می‌توانیم برای خدا ثمر نیکو مبادا از هوسمهای شریانه آن اطاعت کنید. **13** جازه ندهید هیچ بیاوریم. **5** هنگامی که هنوز طبیعت کهنه می‌بر و وجودمان مسلط بود، عضوی از بدن شما وسیله‌ای باشد برای گناه کردن، بلکه خود را امیال گناه‌آئود که شریعت در ما بر می‌انگیخت، در درون ما عمل کاملاً به خدا بسپارید و سراسر وجود خود را به او تقدیم کنید؛ **6** زیرا اکنون تریب، برای مرگ ثمر می‌آوریدم. **1** اما اکنون از شما از مرگ به زندگی بازگشته‌اید و باید وسیله‌ای مفید در دست شریعت آزاد شده‌ایم، زیرا نسبت به آن مردیم و دیگر در اسارت قدرت خداوند باشید تا هدفهای نیکوی او را تحقق بخشید. **14** پس گناه آن قرار نداریم. اکنون می‌توانیم خدا را خدمت کنیم، نه از طریق روش دیگر ارباب شما نیست، زیرا اکنون دیگر در قید شریعت نیستید تا قایدی، یعنی اطاعت از مقرراتی نوشته شده، بلکه از طریق راه و روش دیگر ارباب شما نیست، زیرا اکنون دیگر در قید شریعت نیستید تا قایدی، یعنی اطاعت از مقرراتی نوشته شده، بلکه از طریق راه و روش گناه شما را اسیر خود سازد بلکه به فیض و لطف خدا از قید آن آزاد ننده روح خدا. **7** پس آیا منظور این است که شریعت گناه‌آئود است؟ **15** اما اگر نجات ما از راه اجرای شریعت و احکام خدا به مسلمان نه! در واقع، این شریعت بود که گناه مرا به من نشان می‌داد. دست نمی‌آید، بلکه خدا آن را به خاطر فیض و لطف خود به ما عطا برای مثال، اگر شریعت نگفته بود «طبع نزروز»، من هرگز بی نیز بدم می‌کند، آیا این بدان معناست که می‌توانیم باز هم گناه کنیم؟ هرگز! که طبع وزیدن گناه است. **8** اما گناه از فرضی که احکام شریعت شده‌اید. **16** مگر نمی‌دانید که اگر اختیار زندگی خود را به دست کسی فراهم می‌آورد، استفاده می‌کرد تا هر نوع طبع را در من برانگزید! سپارید و مطیع او باشید، شما بردگی او خواهید بود، و او ارباب شما؟ اگر شریعت نبود، گناه از چنین قدرتی بروخودار نمی‌شد. **9** زمانی شما می‌توانید گناه و مرگ را به عنوان ارباب خود انتخاب کنید که من بدون آگاهی از شریعت زندگی می‌کرم. اما وقتی از این احکام منجر به مرگ می‌شود، و یا اطاعت از خدا را انتخاب کنید که منجر آگاهی یافتم، متوجه شدم که آنها را زیر با گذاشته‌ام، و به همین به زندگی جاوید می‌گردد. **17** اما خدا را شکر که اگرچه در گذشته علت گاههکار و محکوم به مرگ هستم. **10** همان احکام نیکو که اسیر و بردگی گناه بودید، اما اکنون با تمام وجود مطیع تعليمی شده‌اید انتظار می‌رفت راه زندگی را به من نشان دهند، سبب محکومیت و

قانونی وجود نداشته باشد. **16** پس نتیجه می‌گیریم که خدا برکات و نجیب جانش را فدا کند. **8** اما بینید خدا چقدر ما را دوست خود را از راه ایمان به ما عطا می‌کند، مهچون یک هدایه. حال، چه داشت که با وجود اینکه گناهکار بودیم، مسیح را فرستاد تا در راه ما مراسم مذهبی را رعایت کنیم و چه نکنیم، اگر ایمانی مانند ایمان **9** اگر آن زمان که گناهکار بودیم، مسیح با ریختن خون ابراهیم داشته باشیم، نی شک آن برکات نصیب ما نیز خواهد شد، خود این فدایکاری را در حق ما کرد، حالاً که خدا ما را بی‌گناه به چون از لحاظ ایمان، ابراهیم پدر همگی ماست. **17** همان طور که حساب آورده، چه کارهای بزرگتری برای ما انجام خواهد داد و ما را در کتب مقدمات نوشته شده: «تو را پدر قومهای بسیار ساخته‌ام». اخ خشم و غضب آینده خدا رهای خواهد بخشید. **10** هنگامی که علت این امر این است که ابراهیم به خدامی ایمان آورد که مردگان را دشمنان خدا بودیم، او به وسیله مرگ پرسش ما را با خود آشی داد؛ زنده می‌کند و چیزهای تازه را از نیستی‌ها خلخ می‌کند. **18** پنایران، پس اکنون که دوستان خدا شده‌ایم به وسیله حیات پرسش نجات زمانی که خدا به ابراهیم فرمود که به او پسر خواهد بخشید و از خواهیم یافت. **11** حال، چقدر از رابطه عالی و جدیدی که با خدا نسل او قومهای بسیاری به وجود خواهد آمد، ابراهیم به وعده خدا داریم، شادیم! اینها همه از برکت وجود خداوند ما عیسی مسیح ایمان آورد، اگرچه چنین امری عملاً محال بود. **19** زیرا در آن زمان است که در راه گناهکاران، جان خود را فدا کرد تا ما را دوستان خدا ابراهیم صد سال داشت و همسرش سارا نواد سال، و هیچ‌یک قادر سازد. **12** وقی آدم نافمامی کرد، گناه وارد دنیا شد. **20** آدم مرگ نبودند صاحب فرزند شوند. با وجود این، چون ایمان ابراهیم قوی بود، را به همراه آورد، و بدینسان مرگ گریبانگیر همگان گردید، چرا که به وعده خدا شک نکرد. **20** بهله، او هیچگاه شک ننمود. او به خدا همه گاهه کردند. **13** بله، حتی پیش از آنکه شریعت عطا شود، ایمان داشت و ایمانش روزیه روز قویتر شده، خدا را تجلیل کرد. **21** انسان گاهه می‌کرد، اما گاهه به حساب نمی‌آمد، زیرا هنوز شریعت و زیرا یقین داشت که خدا قادر است به همه و عده‌های خود عمل کند. حکمی نبود که زیر پا گذاشته شود. **14** با وجود این، مردمان از **22** به خاطر همین ایمان بود که خدا او را عادل به شمار آورد. روزگار آدم تا زمان موسی نیز همگی مردند، حتی آنان که ماند آدم، **23** این عبارت که «از راه ایمان مورد قبول خدا واقع شد»، فقط از حکم مشخصی نافلامانی نکرده بودند. اما آدم نماد یا نماینده درباره ابراهیم نوشته نشده است. **24** بلکه برای این نوشته شد که ما مسیح بود، همان مسیح که قرار بود بیاید. **15** اما میان گاهه آدم و اطمینان بیاییم که خدا ما را نیز از همان راه به حضور خود می‌پذیرد، هدیه‌فیض آمیز خدا فرق بزرگی هست! زیرا گاهی که فقط یک انسان یعنی از راه ایمان به وعده خدا، خدامی که خداوند ما عیسی را پس انجام داد، یعنی آدم، مرگ را برای بسیاری به همراه آورد. اما چقدر از مرگ زنده کرد. **25** او به خاطر گناهان ما به مرگ سپرده شد، و عظیمتر است فیض شگفت‌انگیز خدا و هدیه او که همانا بخشایش دویاره زنده شد تا ما در پیشگاه خدا عادل به حساب آیم. است، که از طریق یک انسان دیگر، یعنی عیسی مسیح، شامل حال پس از مردمان می‌گردد. **16** همچنین نتیجه هدیه فیض آمیز خدا بسیاری از مردمان می‌گردد.

5 پس چون از راه ایمان در نظر خدا عادل محسوب شده‌ایم، به تفاوت بسیاری دارد با پیامد گاهه آن انسان. زیرا مکافات به دنبال واسطه عیسی مسیح از رابطه مسالمت‌آمیزی با خدا بهره‌مند هستیم. یک گاهه آدم و محاکومیت را به همراه آورد، اما هدیه رایگان خدا **2** به سبب همین ایمان است که او ما را در جایگاه عالی و ممتازی متنهی می‌گردد به عادل شمرده شدن و تبرئه ما از گناه، گرچه همگی قرار داده که سزاوارش نبودیم، جایگاهی که اکنون نیز در آن قرار مرتکب گناهان بسیار شده‌ایم. **17** زیرا گاهه یک انسان، یعنی آدم، داریم. ما با اطمینان و شادی فروان، متنظیم تا در جلال خدا سهیم سبب شد مرگ بر بسیاری فرمانروایی کند. اما چقدر عظیمتر است شویم. **3** اما نه تنها از این بات شادیم، بلکه وقتی با مشکلات فیض شگفت‌انگیز خدا و هدیه او، یعنی عادل شمرده‌گی، زیرا همه زنده‌گی و سختیهای روزگار نیز رویرو می‌شویم، باز خوشحال هستیم زیرا آنانی که این فیض و هدیه را دریافت می‌کنند، در پیروزی بر گاهه و بر می‌دانیم این سختیهای به خیر و صلاح ما هستند چون به ما می‌آموزند مرگ خواهد زدست، که این از طریق آن انسان دیگر، یعنی عیسی که صبر و تحمل داشته باشیم. **4** صبر و تحمل نیز باعث رشد و مسیح فراهم شده است. **18** بله، گاهه آدم برای همه محاکومیت استحکام شخصیت ما می‌شود و ما را باری می‌کند تا ایمانمان به به همراه آورد، اما عمل شایسته و عادلانه مسیح رابطه درست با خدا و خدا روزیه روز قویتر گردد. چنین ایمانی سرانجام امید ما را نیز نیزروند و نیز حیات را به ارمنان می‌آورد. **19** زیرا همان طور که نافلامانی یک پایدار می‌سازد. **5** و این امید ما را مایوس نمی‌کند، زیرا او روح القدس انسان، یعنی آدم، باعث شد بسیاری گناهکار شوند، اطاعت یک را به ما بخشیده تا دلهای ما را از محبتی لبیز سازد. **6** پس ملاحظه انسان دیگر، یعنی مسیح نیز سبب خواهد گردید که خدا بسیاری را می‌کنید که در آن هنگام که ما عاجز و درمانه بودیم، درست در عادل به شمار آورد. **20** پس شریعت موسی عطا شد تا همه بتوانند زمان مناسب، مسیح آمد و جان خود را در راه ما، گناهکاران، فدا بینید که تا چه حد گناهکارند. اما هر چقدر انسان‌ها بیشتر مرتکب کرد! **7** حتی اگر ما انسانهایی خوب و پیهزیگار می‌بودیم، کمتر گناه شدند، فیض حریت‌انگیز خدا نیز افون تر گردید. **21** به این کسی ممکن بود حاضر شود جانش را در راه ما فدا کند، هر چند طریق، همان طور که گناه بر مردمان فرمانروایی می‌کرد و ایشان را به سوی مرگ سوق می‌داد، اکنون نیز فیض شگفت‌انگیز خدا به جای ممکن است کسی پیدا شود که بخواهد در راه یک انسان خوب

شده: «کسی عادل نیست، حتی یک نفر. ۱۱ هیچ کس براستی

پس در این صورت درباره آنچه ابراهیم یافت چه بگوییم، او که دانا نیست؛ هیچ کس در جستجوی خدا نیست. ۱۲ همه گمراه بحلاظت پسری، جدّ ما یهودیان بود؟ ۱۳ اگر اعمال نیک او سبب شد شده‌اند؛ همه عاطل و باطل گردیده‌اند. نیکوکاری نیست، حتی مقبول خدا واقع شد، می‌توانست افتخار کند. اما راه و روش خدا این یک نفر.» ۱۴ «گلویشان گزیر است گشاده، زبانشان پر است از نبود. ۳ بینیم در کتب مقدس چه گفته شده: «ابراهیم به خدا ایمان دروغ. زهر مار از لبانشان می‌چکد.» ۱۵ «هانشان آنکه از نزین و اورد، و این برای او عدالت شمرده شد.» ۴ وقتی شخص کاری تلخی است.» ۱۶ «پاهاشان برای ریختن خون می‌شتابند. هرجا انجام می‌دهد، دستمزدش دیگر هدیه به شمار نمی‌آید، بلکه چیزی می‌روند ویرانی و فلاکت بر جای می‌گذارند. ۱۷ آنها عاری از صلح است که به خاطر کارش به دست آورده است. ۵ اما به کسی که و آرامش اند.» ۱۸ «آنها هیچ ترسی از خدا ندارند.» ۱۹ حال، کاری انجام نمی‌دهد، بلکه به خدایی توکل می‌کند که خداشناسان می‌دانیم هر آنچه شریعت می‌گوید، به آنانی می‌گوید که خود را معهده را عادل می‌شمارد و نجات می‌بخشد، ایمانش به حساب عدالت ساخته‌اند مطابق با آن عمل کنند، زیرا هدف شریعت این است که او گذاشته می‌شود. ۶ دادوه در بیان همین حقیقت، شادی یک فرشت هر بهانه‌ای را از انسان‌ها بگیرد، و نشان دهد که تمام دنیا در شخص گاهکار را توصیف می‌کند که بدن آنکه لاپی باشد، خدا او حضور خدا تقدیرکارند. ۷ زیرا هیچ کس نمی‌تواند با انجام احکام را «بی‌گناه» اعلام می‌دارد: ۷ «خوش با حال کسی که گناهش شریعت، در نظر خدا عادل شمرده شود. شریعت فقط نشان می‌دهد آمرزیده شد، و خطایش پوشانیده گردید. ۸ خوش با حال کسی که که تا چه حد گناهکاریم. ۲۱ اما اکنون خدا راهی پیش پای ما قرار خداوند او را مجرم نمی‌شناسد!» ۹ حال ممکن است این سوال داده تا بدن انجام مطالبات شریعت، بتوانیم عادل شمرده شویم، مطرح شود که این سعادت نصیب چه کسانی می‌گردد؟ آیا فقط راهی که در نوشته‌های موسی و انبیای یهود، وعده آن داده شده نصیب اشخاصی می‌شود که ضمن ایمان به عیسی مسیح، مطابق است. ۲۲ ما با ایمان آوردن به عیسی مسیح، عادل شمرده می‌شویم. شریعت ختنه نیز می‌شوند؟ یا نصیب آنانی هم می‌شود که بدن ختنه، این در مورد هر کس که ایمان بیاورد، صدق می‌کند. هیچ فرقی هم فقط به عیسی مسیح ایمان دارند؟ در مورد ابراهیم چطور بود؟ دیدیم نمی‌کند که یهودی باشد یا غیریهودی، ۲۳ زیرا همه گناه کردیده‌اند و که ایمان ابراهیم برای او عدالت شمرده شد. ۱۰ اما این امر چگونه از معیارهای پرجلال خدا کوتاه می‌اند. ۲۴ با این حال، خدا با آن اتفاق افتاد؟ آیا بعد از ختنه بود که او عادل به شمار آمد، یا پیش از فیض خود که سزاوارش نیستیم، به رایگان اعلان می‌کند که عادل آنکه ختنه شود؟ روشن است که پیش از رسختنه بود. ۱۱ در واقع شمرده می‌شویم. او این کار را به واسطه عیسی مسیح انجام داد، آن او زمانی ختنه شد که ملنتها از ایمان آوردن او به خدا و دریافت وعده هنگام که بهای آزادی ما را از مکافات گناهکاران پرداخت کرد. ۲۵ برکت الهی می‌گذشت. مراسم ختنه، نشانه و علامتی بود از همین زیرا خدا عیسی را همچون قربانی کفاره‌کننده گناه عرضه داشت. و واقعیت. در نتیجه ابراهیم از لحظات روحانی، پدر کسانی است که حال، انسان وقتی ایمان می‌آورد که عیسی زندگی خود را قربانی کرد بدون ختنه شدن به خدا ایمان می‌آورند تا ایشان نیز عادل شمرده و خوش را بینت، در حضور خدا عادل شمرده می‌شود. این قربانی شوند. ۱۲ در ضمن، ابراهیم از لحظات روحانی پدر کسانی است که نشان‌دهنده عدل و انصاف خدا است، زیرا او با صبر و بردباری تمام، ختنه شده‌اند، اما با توجه به زندگی ابراهیم، بی بوده‌اند که نجات و از مجازات آنانی که در گذشته‌ها گناه می‌کردند، خودداری می‌کرده لطف خدا، از راه ایمان به دست می‌آید، نه در اثر مراسم ختنه. زیرا ۲۶ به این دلیل که به اینده می‌نگریست و لطفی را که قصد ابراهیم تهاها از راه ایمان توانست رضایت خدا را حاصل کند، پیش از داشت در زمان حاضر عملی سازد، شامل حال ایشان می‌فرمود. او با آنکه ختنه شود. ۱۳ خدا به ابراهیم و به نسل او و عده داد که جهان این عمل، عدالت خود را ثابت کرد، و اکنون آنانی را که به عیسی را به ایشان بیخشد. واضح است که این وعده خدا به این دلیل بیود ایمان می‌آورند، عادل به شمار می‌آورند. ۲۷ پس آیا می‌توانیم انجام افتخار که ابراهیم تشریفات و احکام شریعت را اجرا می‌کرد، بلکه فقط به کیمی به اینکه کاری انجام داده‌ایم تا در پیشگاه خدا پذیرفته شویم؟ خاطر ایمان او بود، ایمان و اعتماد به اینکه خدا و عده‌های خود را وفا نه، زیرا تبرئه ما بر اساس اطاعت از شریعت نیست، بلکه بر اساس خواهد نمود. خدا نیز در برابر این ایمان، ابراهیم را عادل شمرد. ۱۴ ایمان است. ۲۸ بنابراین، ما به واسطه ایمان عادل شمرده شدیم، پس اگر هنوز هم اعدا می‌کنید که براتک خدا نصیب کسانی می‌شود نه به واسطه اطاعت از شریعت. ۲۹ وانگهی، آیا خدا فقط خدای که احکام و تشریفات بیود را نگاه می‌دارند، در واقع منظوران این یهودیان است؟ مگر خدای غیریهودیان هم نیست؟ البته هست. است که وعده‌های خدا به صاحبان ایمان، بی اعتبار است و ایمان به ۳۰ تنها یک خدا هست، و مردمان را تنها به واسطه ایمان عادل خدا نیز کار احتمانه‌ای است. ۱۵ اما حقیقت امر این است که می‌سازد، خواه یهودی باشند و خواه غیریهودی. ۳۱ حال، اگر بر هرگاه بکوشیم نجات و سعادت الهی را از راه انجام احکام شریعت به ایمان تأکید می‌گذاریم، آیا منظور این است که می‌توانیم شریعت را به دست آوریم، همیشه نیجدهاش این می‌شود که مورد خشم و غضب دست فراموشی بسپاریم؟ مسلمًا نه! در واقع، فقط زمانی شریعت را خدا قرار می‌گیریم؛ زیرا هیچگاه موفق نمی‌شویم آن احکام را کاملاً براستی به جا می‌آوریم که ایمان داشته باشیم.

رومنی

که خدا عادل است و داروی او بر کسانی که این گونه اعمال را گناه است؛ آیا خودتان زنا نمی‌کنید؟ می‌گویید که نباید بتپستی انجام می‌دهند، بر حق است. ۳ ای آدمی، آیا تصور می‌کنی که خدا کرد؛ آیا خودتان از اشیائی که از معابد زدیده شده‌اند، استفاده دیگران را برای چنین گناهانی مجازات خواهد کرد، اما از گناهان تو نمی‌کنید؟ ۲۳ شما به دانستن احکام خدا فخر می‌فروشید، اما با زیر چشم پوشی خواهد نمود؟ ۴ اگر خدا تا به حال نسبت به تو صبر و پا نهادن آنها، به خدا توهین می‌کنید. ۲۴ پس جای تعجب نیست تحمل نشان داده است، آیا برای تو مهم نیست؟ آیا متوجه نیستی که در کتب مقدس نوشته شده: «به سب شما، قومها نام خدا که مهربانی خدا برای این بوده که تو توبه کنی؟ ۵ اگر دل خودت را کفر می‌گویند!» ۲۵ سنت ختنه یهودی در صورتی ارزش دارد را سخت کنی و توبه نکنی برای خود مجازات وحشتتاکی فراهم که از دستورهای خدا اطاعت کنید. در غیر این صورت، هیچ بهتر می‌آزوی، زیرا بزودی روز خشم و غضب خدا فرا می‌رسد روزی که در از قوهای غریب‌هودی نیستید. ۲۶ زیرا اگر غریب‌هودیان احکام خدا را آن خدا تمام مردم جهان را عادلانه محکوم خواهد کرد، ۶ و به هر اطاعت کنند، آیا خدا تمام امتیازات و افتخاراتی را که قصد داشت به کسانی می‌بخشد که با صبر و تحمل، آنچه را که راست است، این صورت وضع غریب‌هودیان ختنه نشده که احکام خدا را اطاعت به عمل می‌آورند و خوستار جلال و احترام و تقاضای هستند که خدا می‌کنند، در پیشگاه خدا از وضع شما یهودیان خیلی بهتر خواهد عطا می‌کنند. ۷ اما زندگی جاوید شما یهودیان بددهد، به ایشان نخواهد داد؟ یقیناً خواهد داد. ۲۷ در را به کسانی می‌بخشد که با کفار خواهد داد. ۸ اما بر خودخواهان و آنانی که بود، زیرا شما با وجود اینکه ختنه شده‌اید و صاحب کتب مقدس باعطا می‌کنند. ۹ اما بر خودخواهان و آنانی که بود، زیرا شما باعطا می‌کنید. ۱۰ اما جلال و سریلنگی و آرامش الهی نصیب باشد؛ و ختنه بین ختنه دل است، که به دست روح خدا انجام گرفته تا غریب‌هودی. ۱۱ اما آنای خواهد شد که از خدا اطاعت می‌کنند، چه یهودی و چه می‌شود، نه از طریق مقرراتی نوشته‌شده. تحسین چنین شخصی از غریب‌هودی، ۱۲ زیرا خدا تعییض قائل نمی‌شود. ۱۳ هر کس که گناه جانب دیگران نیست، بلکه از جانب خداست.

کند، هلاک خواهد شد، حتی کسانی که شریعت نوشته شده خدا را نداشته باشند. و کسانی هم که شریعت خدا را دراند، اگر گناه ۳ پس یهودی بودن چه امتیازی دارد؟ آیا در رسم ختنه ارزشی کنند، خدا بنا بر موازن شریعت‌شان آنها را داوری خواهد کرد. ۱۴ زیرا نهفته است؟ ۲ بهله، از هر جهت امتیازات بسیاری در اینها نهفته با شنیدن احکام شریعت نیست که کسی مقبول خدا می‌گردد بلکه با است! نخست اینکه احکام خدا به یهودیان به امانت سپرده شده به عمل آوردن آن. ۱۵ حتی غریب‌هودیان که شریعت نوشته شده خدا را است. ۱۶ اما اگر برخی از ایشان امین نبودند، چه باید گفت؟ آیا ندارند، وقتی طبیعاً از احکام خدا اطاعت می‌کنند نشان می‌دهند که امین نبودن ایشان سبب می‌شود امین بودن خدا باطل گردد؟ ۱۷ از آنها آگاهند. ۱۸ معلوم است که شریعت خدا بر دلشان نوشته شده البته که نه! حتی اگر همه دروغگو باشند، خدا راستگو است. این است پیامی که من اعلام می‌کنم: زیرا خواهد آنچه می‌گوینی، راستگو هستی، و در محکمه، پیروز می‌شوی. ۱۹ آمد که خدا توسط عیسی مسیح، افکار و انگیزه‌های مخفی همه را اما ممکن است برخی بگویند که گناهکار بودن ما نتیجه خوبی داوری خواهد کرد. ۲۰ اما شما یهودیان، تصور می‌کنید که چون دارد، زیرا کمک می‌کند تا انسان بیبند که خدا تا چه حد عادل خدا شریعت و احکام خود را به شما عطا کرده است، بنابراین از شما است. پس آیا دور از انصاف نیست که ما را مجازات کنند؟ (البته خشنود است، و می‌بالید به اینکه برگزیدگان خدا هستید). ۲۱ شما چنین استدلایی کاملاً انسانی است. ۲۲ البته که دور از انصاف اراده و خواست خدا را می‌دانید و خوب را از بد تشخیص می‌دهید، نیست! در غیر این صورت، خدا با چه صلاحیتی می‌توانست دنیا را چون احکام او را از کوکد کی آموخته‌اید، ۲۳ شما یقین کامل دارید که داوری کنید؟ ۲۴ اما باز کسی ممکن است بگوید: «اگر نادرستی راه خدای را به خوبی می‌شناشی، به همین جهت خود را راهنمای من سبب می‌شود راستی خدا نمایان تر گردد و جلالش بیشتر دیده نایبیان می‌دانید، و خوبیشتن را چراگهایی می‌پنداشید که راه خدا را شود، چگونه می‌تواند مرا همچون یک گناهکار محکوم سازد؟» ۲۵ به آنانی که در تاریکی گمراه شده‌اند، نشان می‌دهند. ۲۶ شما بعضی نیز به ما تهمت می‌زنند و ادعای می‌کنند که ما می‌گوییم: «هر گمان می‌کنید که راهنمای مردم نادان هستید و می‌توانید امور الهی را جقدر بیشتر گناه کنیم، نفع بیشتری حاصل می‌شود!» آنانی که حتی به کودکان نیز بیاموزید، زیرا تصور می‌کنید احکام خدا را که پر چنین سخنای می‌گویند، سزاوارند که محکوم گردند. ۲۷ پس چه از معرفت و راستی است، می‌دانید. ۲۸ حال، شما که دیگران نتیجه‌های باید گرفت؟ آیا ما یهودیان بهتر از دیگرانیم؟ نه، به هیچ را تعلم می‌دهید، چرا خودتان نمی‌آموزید؟ به دیگران می‌گویید که وجه! زیرا قللاً نشان دادیم که همگان، چه یهودی و چه غریب‌هودی، دزدی نکنید؛ آیا خودتان دزدی نمی‌کنید؟ ۲۹ می‌گویید که زنا کردن تحت سلطه گناه قرار دارند. ۳۰ همان‌طور که در کتب مقدس نوشته

شده: «عادل به ایمان خواهد زیست.» **۱۸** اما خدا خشم و غضب

خود را از آسمان بر تمام خدانشناسی‌ها و شرارت‌های اشخاصی

آشکار می‌سازد که با شرارت‌های خود، حقیقت را سکوی می‌کنند.

۱۹ برای آنان حقیقت وجود خدا کاملاً روشن است، زیرا خدا ایشان

را از این حقیقت آگاه ساخته است. **۲۰** انسان از ابتدا، آسمان و

زمین و چیزهایی را که خدا آفریده، دیده است و با دیدن آنها می‌تواند

به وجود خدا و قدرت ابدی او که نادیدنی هستند بی ببرد. پس

وقتی در روز داوری در حضور خدا می‌استند، برازی ایمانی خود

همچون عذر و بهانه‌ای ندارد. **۲۱** (ایدیوس g126) بله، درست است

رسالت یافه‌ایم تا به همه اقوام غریب‌هود اعلام کیم که او چه لطف

عظیمی به ایشان نموده است، تا ایشان نیز به او ایمان آورند، از او

اطاعت کنند و نام او را جلال دهند **۶** و این شامل شما نیز می‌شود

که فراخوانده شده‌اید تا از آن عیسی مسیح باشید. **۷** این نامه را به

ذهن نادانشان، تاریک و مغفوش شده است. **۲۲** خود را دانا و

همه کسانی که در روم محیوب خدا هستند و فراخوانده شده‌اند تا

اینکه خدای بزرگ و ابدی را پیرستند، بنهایی از چوب و سنگ به

شکل انسان فانی، پوندگان، چارپایان و خزندگان ساختند و آنها را

پرسیدند. **۲۴** بنابراین، خدا نیز ایشان را به حال خود رها کرده تا

هر چه می‌خواهد بکنند و در آتش شهوتات گناه‌آلود خود بسوزند و

با بدنهای خود مرتكب گناهان شرم‌آور شوند. **۲۵** ایشان حقایق

الهی را با دروغ معاوضه کردند و بدین سان، مخلوقات را به جای

خدای پرسش کردند - خدایی که شایسته سپاهش ابدی است! آمین.

۲۶ به همین دلیل، خدا آنها را در شهوتات شرم‌آور رها

ساخت. حتی زنانشان نیز روابط جنسی غیرطبیعی را جایگزین روابط

طبیعی ساختند. **۲۷** به همین شکل، مردان نیز روابط طبیعی با زنها را

سعادت دیدار شما نصیبیم شود. **۱۱** زیرا بسیار مشتاق دیداران هستم

تا بتوانم شما را از برکات خدا برخوردار سازم، و باعث تقویت ایماناتان

مردان مرتكب اعمال شرم‌آور شدند، و در وجود خود، به سیار اعمال

شوم. **۱۲** از این گذشته، من خود نیز نیاز به کمک شما دارم تا

به وسیله ایماناتن تقویت شوم. به این ترتیب، هر یک از ما باعث

تقویت ایمان یکدیگر می‌شویم. **۱۳** اما برادران عزیز، مایلم بدانید که

بارها خواسته‌نمود شما بیایم، اما هر بار مانعی پیش آمده است. قصد

من از آمدن، این بود که خدمتی در میان شما انجام دهم و عده‌ای

است از هر نوع شرارت و بدی، طمع و نفرت و حسدات، قتل

را به سوی مسیح هدایت کنم، همان‌طور که در جاهای دیگر نیز و جدال، دروغ و کیهه و سخن‌چیزی. **۳۰** غیبت از زبانشان دور

کرده‌ام. **۱۴** زیرا من خود را مددیون می‌دانم که این خبر خوش را به

همیشه به دنبال راههای تازه می‌گرددند تا بیشتر گناه ورزند و مطلع

به پاسداش و چه به بی‌سودان. **۱۵** پس تا آنچه که در توان دارم، چه

خواهم کشید که به روم، نزد شما بیایم و مژده انجیل را در میان شما

اعلام نمایم. **۱۶** زیرا من از انجیل مسیح شرم ندارم چون قدرت

خداست برای نجات تمام کسانی که ایمان بیاورند. پیغام انجیل در

نیز به انجام این کارها تشویق می‌کنند!

ابتدا فقط به یهودیان اعلام می‌شد، اما اکنون همه می‌توانند با ایمان

۲

شاید کسی پیش خود فکر کند این مردم چقدر پست هستند

آوردن به آن، به حضور خدا راه یابند. **۱۷** پیغام این است که خدا

فقط در یک صورت از سر تقصیرات ما می‌گذرد و به ما شایستگی آن

را می‌دهد که به حضور او برویم؛ و آن وقتی است که به عیسی

می‌کند، چون او نیز همان گناهان را مرتكب می‌شود. **۲** اما می‌دانیم

مسیح ایمان آوریم. بله، فقط ایمان لازم است. همان‌طور که نویشه

آپوس، به پیشوار ما آمدند. بعضی نیز در شهر «سه میخانه» به استقبال ما آمدند. وقتی پولس ایشان را دید، خدا را شکر کرد و جان تازه‌ای گرفت. **۱۶** وقتی به روم رسیدیم، به پولس اجازه دادند که هر جا می‌خواهد زندگی کند. فقط یک نگهبان همیشه مراقب او بود.

۱۷ سه روز پس از روردمان به روم، پولس سران پهود آنجا را جمع کرد و به ایشان گفت: «ای برادران، پهودیان اورشلیم مرا گرفتند و تحويل دولت روم دادند تا آرام دهند، با اینکه نه به کسی آزار رسانده بودم

و نه به آداب و رسوم اجدادمان بی حرمتی کرده بودم. **۱۸** رومی‌ها از من بازجویی کردند و خواستند آزادم کنند، چون بی بردن کاری نکردام که سزاوار مرگ باشم. **۱۹** اما وقتی پهودیان مخالفت کردند، مجبور شدم از قصر دادخواهی کنم، بی آنکه از قوم خود شکایت کرده باشم. **۲۰** اما از شما خواهش کردم امروز به اینجا بیاید تا ضمن آشنایی با یکدیگر، بگویم که این زنجیری که به دستهای من بسته‌اند به خاطر این است که ایمان دارم امید اسرائیل یعنی مسیح

موعود ظهرور کرده است. **۲۱** ایشان در پاسخ گفتند: «ما چیزی بر ضد تو نشنیده‌ایم. نه نامه‌ای از پهودیه داشته‌ایم و نه گزارشی از مسافرانی که از اورشلیم آمدند. **۲۲** ولی می‌خواهیم از خودت بشنویم که چه ایمانی داری، چون تنها چیزی که درباره مسیحیان می‌دانیم این است که همه جا از آنان بد می‌گویند. **۲۳** پس قرار شد یک روز دیگر بیاید. در روز مقرر، عده‌زیادی به خانه او آمدند

و پولس درباره ملکوت خدا و عیسی مسیح برای ایشان صحبت کرد. او از صبح تا شب از پنج کتاب موسی و کتب انبیای یهود برای سخنان خود دلیل می‌آورد. **۲۴** در میان حضار، بعضی ایمان آوردن و بعضی نیاوردن. **۲۵** اما بعد از بحث و جدل با یکدیگر، از پولس جدا شدند، در حالی که این سخنان آخر او بی‌دری در گوشهاشان طینی‌افکن بود که گفته بود: «روح الْهُدُسْ چه خوب به اشیاعیان نبی فرموده است: **۲۶** "نَزَدَ إِنِّي قَوْمٌ بَرُوْ وَ بَكْوْ: وَقَتِيْ آنِچَه رَا كَهْ انجام می‌گویم، بشنوید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی آنچه را که انجام می‌دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. **۲۷** زیرا دل این مردمان سخت شده و گوشهاشان قادر به شنیدن نیست، و چشمان خود را بسته‌اند، به گونه‌ای که چشم‌انشان نمی‌توانند ببینند، و گوشهاشان قادر به شنیدن نیستند، و دشان نمی‌تواند درک کند، و نمی‌توانند نزد

من بازگرددند تا شفایشان بخشم. **۲۸** «بس می‌خواهم بدانید که نجات خدا نزد غیرپهودیان فرستاده شده، و ایشان گوش فرا خواهند داد.» **۲۹** پس از آنکه این را گفت، پهودیان از آنجا رفتند، در حالی که سخت با یکدیگر هرج و بحث می‌کردند. **۳۰** پولس دو سال تمام در خانه اجاره‌ای خود ساکن بود و تمام کسانی را که به دیدن او می‌آمدند، با روی خوش می‌پذیرفت **۳۱** و با شهامت درباره ملکوت خدا و عیسی مسیح خداوند با ایشان سخن می‌گفت، بدون آنکه کسی مانع او شود.

جلو می‌راند. **16** بالاخره کشته را به جنوب جزیره کوچکی رساندیم کشته بود، به دریا ریختند و کشته سپکت شد. **39** وقتی روز شد، به نام کلودا، و در آنجا با هزار زحمت قایق نجات را که در عقب توانستند پدانند آنجا کجاست. ولی خلیجی دیدند با ساحلی شنی. کشته بود، روی کشته آوردنند. **17** سپس کشته را با طناب محکم نمی‌دانستند آیا می‌توانند از میان تخته سنگها کشته را به ساحل بستند تا بدنه آن بیشتر دام بیاورد. از ترس اینکه میادا کشته در شنبار برسانند یا نه. **40** بالاخره تصمیم گرفتند امتحان کنند. پس لنگرها را ساحل آفریقا گیر کنند، بادیانهای آن را پایین کشیدند و گذاشتند تا بریدند و بار چلو را بالا کشیدند و یکارت به طرف ساحل پیش رفتند. **41** اما کشته را به دریا ریختند. **19** فردای آن روز هم لوازم یدکی کشته و کشته به سدی از شن و گل در زیر آب بربخورد و به گل نشست. هر چه را که به دستشان رسید، به دریا ریختند. **20** روزها یکی پس دماغه کشته در شن فرو رفت و قسمت عقب آن در اثر امواج شدید از دیگری سپری می‌شد، بدون این که رنگ آفتاب یا ستارگان را متلاشی شد. **42** سریازان به افسر فرمانده خود توصیه کردند که اجازه بیینم. باد همچنان با شدت می‌خوشید و دمی فرو نمی‌نشست. دهد زندانیان را پکشند، میادا کسی شناکنان به ساحل برسد و فرار همه امیدشان را از دست داده بودند. **21** برای مدت زیادی هیچ کس کند! **43** اما پولیوس موافقت نکرد چون می‌خواست پولس را رجات لب به غذا نزد پسر، تا اینکه پولس کارکنان کشته را دور خود جمع دهد. سپس به تمام کسانی که می‌توانستند شنا کنند دستور داد به کرد و گفت: «آقایان، اگر از همان اول به من گوش می‌دادید و از داخل آب بپرند و خود را به خشکی برسانند، **44** و بقیه سعی کنند پدر زیبا جدا نمی‌شدید، این همه ضرر و زیان نمی‌دیدید! **22** ولی روی تخته‌پاره‌ها و قطعات کشته به دنبال آنان بروند. به این ترتیب حالاً غصه نخورید؛ حتی اگر کشته غرق شود، به جان هیچ یک از ما همگی به سلامت به ساحل رسیدند!

ضرری نخواهد رسید. **23** چون دیشب فرشته آن خدایی که از آن او **28** وقیع سالم به ساحل رسیدیم، فهمیدیم در جزیره مالت هستم و خدمتش می‌کنم، در کنار ایستاند **24** و گفت: «پولس، نرس چون تو حتماً به حضور قیصر خواهی رسید! علاوه بر این، خدا هستیم. مردم آن جزیره با ما بسیار خوش‌رفتاری کردند و چون باران می‌آمد و سرد بود آتشی درست کردند تا از ما پذیرایی کنند. **3** به درخواست تو، زندگی تمام همسفران را نجات خواهد داد. **25** پولس نیز هیزم جمع می‌کرد و روی آتش می‌گذاشت. ناگهان در اثر حرارت، ماری سمی از هیزمها بیرون آمد و محکم به دست او در یک جزیره، کشته ما از هم متلاشی خواهد شد». **27** پس از «پس دل و جرأت داشته باشید! من به خدا ایمان دارم. هر چه خدا فرموده است، همان خواهد شد! **26** ولی این را نیز بدانید که در یک جزیره، کشته ما از هم متلاشی خواهد شد.» **28** پس از چهارده روز توفان، در یک نیمه شب هولناک، در حالی که در دریای آدریاتیک دستخوش موجهای کوهپیکر دریا بودیم، دریانوردان احساس کردند که به خشکی نزدیک شده‌ایم. **29** عمق آب را که اندازه گرفتند، معلوم شد چهل متر است. کمی بعد باز اندازه گرفتند و معلوم شد فقط سی متر است. **29** با این حساب ترسیدند کشته به از خدایان است! **7** نزدیک ساحل بخورد، بنابراین از پشت کشته چهار لنگر به دریا انداختند و دعا می‌کردند هر چه زدتر روز شود. **30** چند نفر از ملاحان می‌خواستند کشته را رها کنند و بگزینند. پس به این بهانه که می‌خواهند لنگرهای جلوی کشته را به آب پیدا نزد، قایق نجات برایش خود برد و با کمال احترام سه روز از میانی را بخوشی به شدن، خبری نشد. پس نظرشان را عوض کردند و گفتند: «او یکی از خدایان است!» **7** نزدیک ساحل، همان جایی که ما پیداه شدیم، ملکی بود متعلق به پولیوس، حاکم آن جزیره. او ما را با خوشی به همراه داشتند و دعا می‌کردند تا کسی فوار نکند. **31** اما پولس به سریازان و افسر فرمانده آنان گفت: «اگر ملاحان در کشته نمانند، همه شما از بین خواهید رفت.» **32** پس سریازان طنایهای قایق نجات را بریدند و آن را در دریا رها کردند تا کسی فوار نکند. **33** وقیع هوا روشن شد، پولس به همه کشته دیگر حرکت کردیم. این بار با کشته اسکندریه‌ای به اسم هدایا به سوی ما جاری شد. به هنگام حرکت نیز، هر چه برای سفر لازم داشتیم پرای ما که کشته آوردن. **11** سه ماه بعد، با یک شناس کرد که چیزی بخوردند و گفت: «دو هفته است که شما لب به غذا نزده‌اید. **34** خواهش می‌کنم برای سلامتی خودتان چزی بخورید. چون موبی از سر شما کم نخواهد شد!» **35** آنگاه نانی برداشت، در مقابل همه از خدا تشکر کرد و تکه‌ای از آن را خورد. پوطبولی رسیدیم. **14** در آنجا ایماندارانی یافتیم که از ما خواهش ناگهان همه احسان کردند که حالشان بهتر شده و مشغول کردند یک هفتنه پیش ایشان بمانیم. به این ترتیب، به روم رسیدیم. خوردن شدند. **37** در کشته جمیعاً دویست و هفتاد و شش نفر مسیحیان روم که شنیده بودند ما می‌آییم، تا فوروم بر سر راه بودیم. **38** کارکنان کشته پس از صرف غذا، تمام گلدمی را که در

در اورشلیم زندانی کردم. وقتی به مرگ محکوم می‌شدند، من نیز به مسیحی در زنجیر!» **30** آنگاه پادشاه، فرماندار، برزیکی و سایرین ضد ایشان رأی موافق می‌دادم. **11** در همه کنیسه‌ها بازها مسیحیان پرخاستند و از تالار دادگاه بیرون رفتند. **31** هنگامی که در این مورد را با زیر و شکنجه و دادر می‌کردم به مسیح کفر بگویند. شدت با یکدیگر مذاکره نمودند، به توافق رسیده، گفتند: «این مرد کاری مخالفت من به قدری زیاد بود که حتی تا شهرهای دور دست نیز آنان نکرده است که سزاوار مرگ یا حبس باشد.» **32** اگرپاس به فستوس را تعقیب می‌کردم. **12** یک روز، در یکی از چین مأموریت‌هایی، گفت: «اگر از قصر دادخواهی نکرده بود، می‌شد او را آزاد کرد.»

به سوی دمشق می‌رفتم و اختیارات تام و دستورهای کاهاهن اعظم را **27** نیز در دست داشتم. **13** در بین راه نزدیک ظهر، ای پادشاه، از سرانجام تربیتی دادند که ما را با کشته به ایتالیا بفرستند.

آسمان نور خیره کننده‌ای گردآگرد من و همراهان تایید، نوری که پولس و چند زندانی دیگر را به افسری به نام بولیوس که از افسران از خورشید نیز درخشانتر بود. **14** وقیعه ممّا بر زمین افتدیم، گارد امپراتوری بود، تحويل دادند. **2** ما سوار کشته‌ای شدیم که صدایی شدیم که به زبان عربی به من می‌گفت: «شائع! شائع! چرا از آدرامیتیوم آمده بود و قرار بود در چند بدر در ایالت آسیا لنگر به من جفا می‌کنی؟ لگد زدن به شکها برای دشوار است.» **15** بینازد. پس سفر دریایی خود را با آن آغاز کردیم. آسیاترنس، از «پرسیدم: «خدواندا تو کیستی؟» «خدواند فرمود: «من عیسی هستم، شهر تالابونیکی واقع در ایالت مقدونیه نیز ما را در این سفر همراهی همان که تو به او جفا می‌رسانی. **16** حال، برخیز! چون به تو ظاهر می‌کرد. **3** روز بعد که در بندر صیدون لنگر انداختیم، بولیوس با شدهام تا تو را انتخاب کنم که خدمتگزار و شاهد من باشی. تو پولس بسیار خوش‌فراری کرد و اجازه داد که به دیدن دولتشان برود و پاید واقعه امروز و اموری را که در آینده به تو نشان خواهم داد، به تا موقع حرکت کشته می‌همان آنان باشد. **4** از آنجا باز راه دریا را در

مردم اعلام کنی. **17** و من از تو در برابر قوم خود و قومهای ییگانه پیش گرفتیم ولی باد مخالف چنان شدید بود که کشته از مسیرش

حامیت خواهیم کرد. بهله، می‌خواهم تو را نزد غیربهدیان بفرستم، **18** خارج شد. پس مجبور شدیم از شمال قبریس که باد پناه بود حرکت

تا چشم‌انداش را باز کنی، تا از گناه دست کشیده، و از ظلمت کنیم. **5** از آبهای ایلات قیلیقه و پمغله که گذشتیم، در میرا پیاده شیطان بیرون آیند، و در نور خدا زندگی کنند. و من گناهان ایشان را شدیم که در ایالت لیکیه واقع است. **6** در آنجا افسر ما پیک کشته

خواهیم بخشید و آنان را به خاطر ایمانی که به من دارند، در برکات‌های مصری پیدا کرد که از اسکندریه می‌آمد و عازم ایطالیا بود. پس ما را

مقدسین سهیم خواهیم ساخت.» **19** «بنابراین، ای اگرپیاس پادشاه، سوار آن کرد. **7** پس از چند روز که دریا متلاطم بود، بالآخره به بندر

من از آن رؤایی آسمانی سریچی نکردم. **20** پس نخست به بهدیان قیدیوس نزدیک شدیم. ولی کولاک به قدری شدید بود که مجبور

در دمشق، اورشلیم و سرتاسر بهدیه و بعد به غیربهدیان اعلام کردم شدیم مسیر خود را تغییر دهیم و به طرف جزیره کوتیر برومیم. از

که توبه نموده، به سوی خدا بازگشت کنند و با اعمال خود نشان بندر سلمونی گذشتیم **8** و با زحمت بسیار آهسته‌آهسته در جهت

دهند که واقعاً توبه کرده‌اند. **21** به خاطر همین موضوع، بهدیان در مخالفت باز رفیم تا به بندر زیبا رسیدیم

مجد مرا دستگیر کردند و کوشیدند مرا بکشند. **22** اما به یاری خدا که نزدیک شهر لسانیه بود. **9** ما وقت زیادی را به هدر دادیم، و

و تحت حمایت او، تا امروز زنده ماندهام تا این حقایق را برای همه، دیگر سفر دریایی خطوناک شده بود، زیرا روز کفاره گذشته بود. پولس

چه کوچک و چه بزرگ، بیان کنم. پیغام من همان است که اینیای این موضوع را به مسئولان کشته پیش رفیم تا به بندر زیبا رسیدیم

بهد و موسی به مردم تعلم می‌دادند، **23** که مسیح می‌پایست درد و به عقیده من، سفرمان فاجعه‌بار خواهد بود و صدمه بسیاری به کشته

رنج بکشد و اولین کسی باشد که پس از مرگ زنده شود تا به این و بار آن وارد خواهد شد، حتی به جان مانز. **11** ولی افسری که

و سیله، به زندگی بهد و غیربهد و روشنایی بخشد. **24** ناگهان مسئول زندانیان بود به تاخدا و صاحب کشته پیشتر گوش می‌داد تا

فستوس فریاد زد: «پولس تو دیوانه! مطالعه بسیار مغفر ترا خراب به پولس. **12** و چون بندر زیبا پناهگاه خوبی نبود و نمی‌شد زمستان

کرده است!» **25** اما پولس جواب داد: «عالیجانب فستوس، من را در آنجا گذراند، اکثر کارکان کشته مصلحت دانستند که به

دویانه نیستم. آنچه می‌گویم عین حقیقت است. **26** خود پادشاه نیز فینیکس برond تا زمستان را در آنجا به سر برند. فینیکس از بنادر خوب

این امروز را می‌دانند. من بسیار روش و واضح سخن می‌گویم، چون کریت بود و هم رو به شمال غربی و هم رو به جنوب غربی داشت.

خطاطرجم حستم که پادشاه با تمام این رویدادها آشنایی دارند، زیرا **13** در همان وقت از جنوب، باد ملایمی وزید و گمان کردن برای

هیچ یک از آنها در خفا اتفاق نیفتاده است. **27** ای اگرپیاس پادشاه، سفر روز خوبی است. پس، لنگر کشته را کشیدند و در طول ساحل

آیا به اینیای بهد ایمان دارید؟ می‌دانم که دارید...» **28** اگرپیاس حرکت کردیم. **14** اما طلبی نکشید که ناگهان هوا تغییر کرد. باد

سخن او را قطع کرد و گفت: «آیا تصور می‌کنی چنین زود می‌توانی شدیدی معروف به باد شمال شرقی، از جانب جزیره به سوی ما

مرا مقاعده کنی که مسیحی شم؟» **29** پولس در پاسخ گفت: «چه وزیدن گرفت. **15** توفان کشته را به طرف دریا راند. آنها اول سعی

زود یا چه دیر، از خدا می‌خواهم که نه فقط شما، بلکه تمام کسانی کردند کشته را به ساحل برسانند ولی موقع نشستند. بهناچار کشته را

که امروز سخن مرا می‌شوند، مانند من مسیحی شوند، الیته نه یک به حال خود رها کردند تا بینند چه پیش می‌آید. باد تند هم آن را به

داوری آینده سخن به میان آورد، فلیکس وحشت کرد و به پولس بعد دادگاه تشکیل دادم و دستور دادم پولس را بیاورند. 18 ولی گفت: «فلاپس است! هر وقت مناسب تشخیص دادم، به دنبال تهمت‌هایی که به او زدن، آن بود که من انتظار داشتم. 19 موضوع خواه فرستاد.» 20 در ضمن، فلیکس امید داشت پولس رشوه‌ای به فقط مربوط به مذهب خودشان بود و یک نفر به نام عیسی که ایشان او بدهد تا آزادش کند؛ پس وقت و بی وقت به دنبال او می‌فرستاد و با می‌گویند مرده است، اما پولس ادعا می‌کند که او زنده است! 21 او صحبت می‌کرد. 22 دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه از آنجا که من در این گونه مسائل وارد نبودم، از او پرسیدم: آیا پُرکیوس فستوس جانشین فلیکس شد. فلیکس هم چون می‌خواست می‌خواهی به اورشلیم بروی و در آنجا محکمه شوی؟ 22 ولی پولس بیهودیان از او راضی باشند، پولس را همچنان در زندان نگاه داشت. به قیصر متول شد! پس، او را به زندان فرستادم تا ترتیب رفتش را به

حضور قیصر بدهم.» 23 اگرپیاس گفت: «خود من هم مایل هستم 25 سه روز پس از اینکه فستوس وارد قیصریه شد و پست سخنان این مرد را بشنو». فستوس جواب داد: «بسیار خوب، فدا او جدید خود را تحويل گرفت، از قیصریه به اورشلیم سفر کرد. 2 در را به حضور شما خواهیم آورد.» 23 روز بعد، وقتی پادشاه و برینکی آنجا سران کاهنان و مشایخ بیهود نزد فستوس رفته و اتهامات خود باشکوه و جلال تمام همراه با امرای سپاه و مقامات بلند مرتبه شهر را علیه پولس عرضه داشتند، 3 و اصرار کردند که هر چه زودتر وارد تالار دادگاه شدند، فستوس دستور داد پولس را بیاورند. 24 آنگاه او را به اورشلیم بفرستد. نقشه آنان این بود که پولس را در بین راه فستوس گفت: «ای اگرپیاس پادشاه و حضار محترم، این است آن پسکشند. 4 ولی فستوس جواب داد: «چون پولس در قیصریه است و مردی که هم بیهودیان قیصریه و هم بیهودیان اورشلیم خواستار مرگش خودم نیز بهزودی به آنجا باز می‌گدم، 5 پس عده‌ای از رهبران شما می‌باشند. 25 ولی به نظر من کاری نکرده است که سزاوار مرگ می‌توانند همراه من بیايند تا او را محکمه کنیم.» 6 فستوس نزدیک باشد. به هر حال، او برای تبرئه خود به قیصر متول شده است و من هشت تا ده روز در اورشلیم ماند و سپس به قیصریه بازگشت و روز هم چاره‌ای ندارم جز اینکه او را به حضور قیصر بفرستم. 26 ولی بعد پولس را برای بازجویی احضار کرد. 7 وقتی پولس وارد دادگاه نمی‌دانم برای قیصر چه بنویسم، چون واقعاً تقاضیری ندارد. به همین شد، بیهودیان اورشلیم دور او را گرفتند و تهمت‌های زیادی بر او وارد چهت، او را به حضور شما آورده‌ام و مخصوصاً به حضور شما ای آوردنک که البته نتوانستند آنها را ثابت کنند. 8 پولس تمام اتهامات اگرپیاس پادشاه، تا از او بازجویی کنید و بعد بفرمایید چه بنویسم. آنان را رد کرد و گفت: «من بی‌تقصیم. من نه مخالف شریعت 27 چون صحیح نیست یک زندانی را به حضور قیصر بفرستم ولی بیهود هستم، نه به معبد بی‌احترامی کرده‌ام، و نه علیه حکومت روم نویسم جرم او چیست!»

دست به اقدامی زدام.» 9 فستوس که می‌خواست رضایت بیهودیان 26 اگرپیاس به پولس گفت: «آیا می‌خواهی به اورشلیم بروی و را جلب کند، از پولس پرسید: «آیا می‌خواهی به اورشلیم بروی و آنجا در حضور من محکمه شوی؟» 10 پولس جواب داد: «نه! سخن بگویی.» آنگاه پولس دست خود را دراز کرد، به دفاع از خود این محکمه رسی حکومت روم است، و در نتیجه باید درست در پراخت و گفت: 2 ای اگرپیاس پادشاه، برای من باعث افتخار همینجا محکمه شوم. شما خودتان خوب می‌دانید که من هیچ است که بتوانم در حضور شما به اتهاماتی که از طرف بیهودیان بر من خطابی نسبت به بیهودیان مرتكب نشده‌ام. 11 اگر هم کاری کرده‌ام وارد شده است جواب دهم و از خود دفاع کنم. 3 مخصوصاً که که سزاوار مرگ باشم، حاضرم بمیرم! ولی اگر بی‌تقصیم، نه شما و نه می‌دانم شما با قوانین و آداب و رسوم بیهود آشنا هستید، پس تمنا دام هیچ کس دیگر حق ندارد مرا به دست ایها بسیار تا کشته شوم. من با شکیبایی به عرايضم توجه بفرمایید: 4 «همان‌طور که بیهودیان درخواست می‌کنم خود قیصر به دادخواست من رسیدگی فرمایند.» می‌دانند، من از کودکی در دین بیهود آموش دقیقی دیدم، اول در 12 فستوس با مشاوران خود مشورت کرد و بعد جواب داد: «بسیار شهر خود طرسوس و بعد در اورشلیم، و مطابق آن هم زندگی کرده‌ام. خوب! حالا که می‌خواهی قیصر به دادخواست تو رسیدگی کند، به 5 اگر ایشان بخواهند، می‌توانند سخنانم را تصدیق کنند که من حضور او خواهی رفت.» 13 چند روز بعد اگرپیاس پادشاه با همسر همیشه یک فریضی خیلی جدی بوده و از قوانین و آداب و رسوم بیهود خود بزینکی برای خوشامدگویی به فستوس، به قیصریه آمد. 14 در آن اطاعت کرده‌ام. 6 ولی این همه تهمت که به من می‌زنند به این چند روزی که آنجا بودند، فستوس موضع پولس را پیش کشید و به علت است که من در انتظار انجام آن وعده‌ای می‌باشم که خدا به پادشاه گفت: «یک زندانی داریم که فلیکس محکمه او را به من اجداد ما داده است. 7 تمام دوازده قبیله اسرائیل نیز شبانه روز تلاش و اگذار کرد. 15 وقی در اورشلیم بودم سران کاهنان و مشایخ بیهود می‌کنند تا به همین امیدی برسند که من دارم، همین امیدی که، ای نزد من از او شکایت کردند و خواستند اعدامش کنم. 16 البته من پادشاه، بیهودیان آن را در من محکوم می‌کنند. 8 چرا باید برای شما فوری به ایشان گفتم که قانون روم کسی را بدون محکمه محکوم ای حاضرین باور نکردنی باشد که خدا می‌تواند مردگان را زنده کند؟ نمی‌کند، بلکه اول به او فرست داده می‌شود تا شاکیان خود روپرتو 9 «من هم زمانی معتقد بودم که باید پیروان عیسای ناصri را آزار شود و از خود دفاع کند. 17 وقتی شاکیان به اینجا آمدند، روز داد. 10 از این چهت، به دستور سران کاهنان، مسیحیان زیادی را

زد و خواهش کرد این جوان را نزد شما بیاورم تا خبری به عرضستان عرض برسانم. ۵ او شخصی فتنه‌انگیز است که دائم یهودیان را برسراند.» ۱۹ فرمانده دست پسر را گرفت و به گوششای بود و از او در سرتاسر جهان به شورش و یاغیگری بر ضد دولت روم تحریک پرسید: «چه می خواهی بگویی؟» ۲۰ گفت: «همین فدا یهودیان می کند؛ و سرdestه فقهای است به نام "ناصری ها". ۶ ما زمانی او را می خواهند از شما خواهش کنند که پولس را به شورا ببرید، به بهانه گرفتیم که قصد داشت معبد را نجس سازد. می خواستیم او را مطابق اینکه می خواهند تحقیق بیشتری درباره او بکنند. ۲۱ ولی خواهش شریعت خود محاکمه کیم، ۷ ولی لیسیاس، فرمانده هنگ آمد و به می کنم شما این کار را نکنید! چون بیش از چهل نفرشان کمین زور او را از چنگ ما خارج ساخت، ۸ و به مدعیان او دستور داد تا کرده‌اند تا بر سر او بزینند و او را بکشند. قسم نیز خورده‌اند که تا او به حضور شما بیایند. خود شما می توانید از او بازجویی کنید تا به را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بتوشند. حالا همه حاضر و صحبت این اتهامات بی ببرید.» ۹ یقیه یهودیان نیز گفته‌های او را آماده‌اند، فقط منتظرند که شما با درخواستشان موافقت کنید. ۲۲ تأیید کردند. ۱۰ سپس نویت به پولس رسید. فرماندار به او اشاره کرد و قتی آن جوان می رفت، فرمانده به او گفت: «به کسی نگو که این تا بrixیزد و از خود دفاع کند. پولس گفت: «جناب فرماندار، می دانم موضوع را به من گفته‌ای». ۲۳ سپس فرمانده دو نفر از افسران خود که سالهای سال است که شما در مقام قضایت، به مسائل یهود را احضار کرد و به ایشان دستور داده، گفت: «دویست سرباز پیاده، رسیدگی می کنند. این امر به من قوت قلب می دهد تا آزادانه از خود دویست نیزه‌دار و مفتاد سواره نظام آمده کنید تا مشبث ساعت نه به دفاع کنم. ۱۱ شما خلیل سریع می توانید تحقیق کنید و بی ببرید که قصیره بروند. ۲۴ یک اسب هم برای پولس آماده کنید تا سوار شود، من فقط دوازده روز پیش وارد اوضاعیم شدم تا در معبد عبادات کنم. و او را صحیح و سالم نزد فلیکس فرماندار برسانید.» ۲۵ این نامه را ۱۲ آنگاه معلوم خواهد شد که من هرگز نه در معبد آشوب به راه هم برای فرماندار نوشت: ۲۶ «کلدیویوس لیسیاس به جناب فلیکس، انداختهتم و نه در کنیسه و نه در شهر، ۱۳ و مطمئن هستم که هم برای فرماندار گرامی سلام می رسانند. ۲۷ یهودیان این مرد را گرفته بودند و ایشان نمی توانند اتهاماتی را که به من می زند، ثابت کنند. ۱۴ «ولی می خواستند او را بکشند. وقتی فهمیدم رومی است، سربازانی فرستادم به یک مرد اعتراض می کنم. من به "طريقت"، همان راه نجات که به نجات دادم. ۲۸ سپس او را به شورای ایشان پیش کشید تا معلوم شود قول ایشان یک فرقه انحرافی است، ایمان دارم. من مانند اجدام خدا چه کرده است. ۲۹ متوجه شدم دعوا بر سر عقاید یهودی خودشان را خدمت می کنم و به شریعت یهود و نوشته‌های پیامبر یهود ایمان شکایت داشته باشد می گویم به حضور شما بیاید.» ۳۱ پس همان زندگی کنم. ۱۷ «من پس از سالهای دوری با مقداری هدایا برای شب سربازان مطابق دستور فرمانده خود، پولس را به شهر آتنی پاتریس کمک به قوم خود و انجام مراسم قربانی به اورشليم بازگشتم. ۱۸ صبح روز بعد پولس را تحويل سواره نظام دادند تا مهمن کنندگان من وقتی مشغول انجام آین تعلیم بودم، مرا در معبد رسانیدند. ۳۲ صبح روز بعد پولس را قلعه چیده‌اند تا او را بکشند، و هم برای بدان روز قیامت در پیش است. ۱۶ به همین دلیل با تصریم گرفتم وی را به حضور شما بفرستم. به هر کس هم که از او تمام توانایی ام می کوشم در حضور خدا و انسان با وجودانی پاک شکایت داشته باشد می گویم به حضور شما بیاید.» ۳۱ پس همان زندگی کنم. ۱۷ «من پس از سالهای دوری با مقداری هدایا برای او را به قصیره بزیند و خود به قلعه بازگشتند. ۳۳ وقتی به قصیره دیدند، نه دار و دسته‌ای همراه بود، و نه جار و جنجالی به راه رسیدند، پولس را با نامه به فرماندار تحویل دادند. ۳۴ فرماندار نامه را انداده خود بود! ۱۹ اما چند یهودی از ایالت آسیا در آنجا بودند، که خواند. سپس از پولس پرسید: «هل کچای؟» پولس جواب داد: ایشان نیز می باشد در اینجا حضور می بافتند تا اگر شکایتی از من «اهل کچایی هستم». ۳۵ فرماندار به او گفت: «هرگاه شاکیات داشتند، مطرح می کردند. ۲۰ حال، از این آقایانی که اینجا هستند برستند، به پروندهات رسیدگی خواهی کرد.» سپس، دستور داد که او بپرسید که شورای ایشان، چه خطابی در من دیده است؟ ۲۱ به جر اینکه با صدای بلند در حضور ایشان گفتم: «به خاطر ایمان به قیامت را در قصر هیرودیس پادشاه نگه دارند.

22 مردگان است که امروز در پیشگاه شما محاکمه می شون!» ۲۲ پنج روز بعد، حنانیا کاهن اعظم با عده‌ای از مشایخ یهود و فلیکس که از «طريقت» بهخوبی آگاهی داشت، محاکمه را به تعقیب یک وکیل داعوی به نام تیتوپولس، به قصیره آمد تا شکایت خود را از انداخت و گفت: «منتظر بشید تا لیسیاس، فرمانده پادگان بیاید. پولس تقديم دادگاه کند. ۲ وقتی پولس را به داخل فرا خواندند، آنگاه به شکایت شما رسیدگی خواهم کرد.» ۲۳ سپس، دستور تیتوپولس شکایت خود را به این شرح در پیشگاه فلیکس مطرح داد پولس را زندانی کنند ولی به افسر مستول سفارش کرد که با او ساخت: «عالیجان فرماندار، مدت زیادی است که ما یهودیان، خوش‌نظری نمایند تا از هر چهت راحت باشد و بگذراند دوستانش به در دوره حکومت شما از صلح و آرامش بهره‌مند بوده‌ایم، و در اثر ملاقات او بیایند و احتیاجاتش را تأمین کنند. ۲۴ چند روز بعد، دوراندیشی شما، اصلاحاتی در این ملت پدید آمده است. ۳ به فلیکس با همسر خود، درویسلا که یهودی بود، آمد و پولس را حاضر خاطر همه اینها، از شما بی انداره سپاسگزاریم. ۴ برای اینکه سر شما کرد. وقتی پولس درباره ایمان به عیسی مسیح سخن می گفت، هر دو را درد نیاوم، اجازه می خواهیم به طور خلاصه اتهامات این متهمن را به با دقت گوش می دادند. ۲۵ اما وقتی از عدالت و خوبی‌شناختاری و

که به من می‌گفت: «شائل! شائل! چرا به من جفا می‌کنی؟» 8 داده بود یک تبعه روم را بینند و شلاق بزند. 30 روز بعد، فرمانده پرسیدم: «خداؤندا، تو کیستی؟» فرمود: «من عیسای ناصری هستم، پولس را از زندان بیرون آورد و دستور داد کاهن‌ان اعظم و شورای پهود همان که تو به او جفا می‌رسانی!» 9 همارهان من نور را دیدند، اما جلسه‌ای تشکیل بدهند. پولس را نیز حاضر کرد تا در بازجویی علت گفته‌های کسی را که با من سخن می‌گفت، درک نکردند. 10 تمام این دردرسها معلوم شود.

«گفتم: «خداؤندا، حالا چه کنم؟» «خداؤنده فرمود: «برخیز و به دمشق پولس در حالی که به اعضای شورا خیره شده بود گفت:

برو. در آنجا آبجه لازم است به تو گفته خواهد شد.» 11 من از شدت آن نور نایبنا شدم. پس همارهانم دستم را گرفتند و به دمشق «ای برادران، من همیشه نزد خدا با وجودانی پاک زندگی کرده‌ام!» 2 برند. 12 در آنجا شخصی بود به نام حنایا که مردی دیندار بود، و بلافضله حنایا، کاهن اعظم، به اشخاصی که نزدیک پولس بودند، با دقت احکام خدا را اطاعت می‌کرد و در بین بهدیان دمشق عزیز و دستور داد تا بر دهانش بزند. 3 پولس به او گفت: «ای خوش‌ظاهر محترم بود. 13 حنایا نزد من آمد، در کتابم ایستاد و گفت: «ای بدیاطن، خدا تو را خواهد زد! تو آنجا نشسته‌ای تو مرا طبق احکام برادر شائل، بینا شو!» و همان لحظه بینا شدم و توانستم او را بیسم! شرع قضایت کنی، اما خودت شریعت را زیر پا می‌گذاری، چون

14 «میسی به من گفت: «خدای نیاکان ما تو را برگزیده تا اراده او را دستور می‌دهی مرا به این شکل بزنند!» 4 کسانی که نزدیک پولس بدانی و آن عادل، یعنی مسیح موعود را با چشمان خود دیده، کلامی ایستاده بودند، به او گفتند: «به کاهن اعظم خدا اهانت می‌کنی؟»

از دهان او بشنوی. 15 تو پاید پیغام او را به همه جا ببری و آبجه را 5 پولس جواب داد: «برادران، نمی‌دانستم که او کاهن اعظم است،

که دیده و شنیده‌ای، برای همه بازگو کنی. 16 حالا چرا معطلي؟ زیرا نوشته شده: به سران قوم خود بد مگو.» 6 آنگاه پولس که بی

برخیز و تعیید بگیر، و نام او را بخوان تا از گناهات پاک شوی.» بزده بود گروهی از اعضای شورا صدوقدی هستند و گروهی دیگر 17 «یک روز پس از بازگشتم به اورشلیم، در حالی که در معبد فریسی، با صدای بلند گفت: «ای برادران، من فریسی هستم. تمام دعا می‌کردم، از خود بیخود شدم 18 و در رؤیایی او را دیدم که اجدادم نزد فریسی بوده‌اند! و امروز به این دلیل اینجا محاکمه می‌شوم

می‌گفت: «عجله کن! از اورشلیم بیرون برو چون اهالی این شهر بیگم که به قیامت مردگان اعتقداد دارم!» 7 این سخن در میان اعضا تو را رد می‌کنند. 19 «گفتم: «خداؤندا، ولی آنها حتماً می‌دانند شورا جدائی انداخت و فریسیان به مخالفت با صدوقدان برخاستند. 8

که من مسیحیان را در هر کنیسه می‌زدم و زندانی می‌کردم. 20 زیرا صدوقدان معتقد بودند که زندگی بعد از مرگ و فرشته و روح وقی شاهد تو استیفان کشته می‌شد، من آنجا ایستاده، با کشتن او وجود ندارد، در صورتی که فریسی‌ها به تمام اینها اعتقداد داشتند. 9

موفق بودم و لیاسهای اشخاصی را که او را سکسکار می‌کردند، نگه به این طرق، ججالی بربا شد. در این میان عده‌ای از علمای دین می‌داشتم. 21 «ولی خداوند به من فرمود: «از اورشلیم بیرون بیا، که فریسی بودند، برخاستند و با اعتراض گفتند: «ما خطابی در این چون می‌خواهم تو را به مکانهای دور، نزد غیریهودیان بفرستم!» 22 شخص نمی‌باشیم. شاید در راه دمشق روح یا فرشته‌ای با او سخن مرمد به سخنان پولس گوش سپردن، تا جایی که او کلمه غیریهودیان گفته باشد...» 10 جمال چنان بالا گرفت که فرمانده ترسید پولس را را بر زیان آورد. پس همگی صدای خود را بلند کرده، فریاد می‌زدند: تکتکه کنند، پس به سریازان دستور داد او را از چنگ مردم بیرون «چنین شخصی را از صفحه روزگار محظ کنید! او لایق زنده بودن آورده، به داخل قلعه بازگرداند. 11 آن شب خداوند در کنار پولس نیست!» 23 مردم پشت سر هم فریاد می‌زندند، و لیاسهای خود را در ایستاد و به او فرمود: «بولس، دل قوی دار! همان طور که اینجا با

هوا تکان می‌دانند و گرد و خاک بلند می‌کرند. 24 آنگاه فرمانده مردم درباره من سخن گفتی، در روم نیز سخن خواهی گفت.» 12 هنگ، پولس را به داخل قلعه آورد و دستور داد او را شلاق بزند تا به صیغ روز بعد، گروهی از یهودیان جمع شدند و سوگند یاد کردند که جرم خود اعتراف کند. مخصوصاً می‌خواست بداند چرا مردم چنین تا پولس را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بتوشند! 13 شمار خشمنگین شده‌اند. 25 وقتی او را می‌بستند تا شلاق بزند، پولس به کسانی که در این توطه دخیل بودند، بیش از چهل نفر بود. 14 آنها افسری که آنجا ایستاده بود گفت: «آیا قانون به شما اجازه می‌دهد نزد کاهن‌ان اعظم و مشایخ رفتند و تصمیم خود را با آنان در میان یک رومی را بدون بازجویی شلایی بزینید؟» 26 افسر وقتی این را شنید گذاشته، گفتند: «ما قسم خودهایم تا پولس را نکشیم لب به غذا پیش فرمانده رفت و گفت: «می‌دانی چه می‌کنی؟ این مرد رومی نزیم.» 15 شما و اهل شورا به فرمانده هنگ بگویید که بار دیگر است! 27 فرمانده پیش پولس رفت و پرسید: «بگو بیسم، آیا تو پولس را به شورا بفرستید، به این بهانه که می‌خواهید درباره او بیشتر رومی هستی؟» پولس گفت: «بله، من رومی هستم.» 28 فرمانده تحقیق کنید. آنگاه ما در بین راه او را خواهیم کشت.» 16 ولی

گفت: «من هم تابع روم هستم، برای من خیلی گران تمام شد تا خواهزاده پولس به نقشه آنان بی برد و به قلعه آمد و پولس را از این توانستم رومی بشویم!» پولس گفت: «ولی من رومی به دنیا آمدم!» امر آگاه ساخت. 17 پولس یکی از مأموران را صدا زد و گفت: «این 29 کسانی که قرار بود از او بازجویی کنند، وقتی شنیدند رومی جوان را نزد فرمانده ببر، چون می‌خواهد خبر مهمی به او بدهد.» است، با عجله از آنجا دور شدند. فرمانده نیز بسیار ترسید زیرا دستور 18 مأمور او را پیش فرمانده برد و گفت: «پولس زندانی، مرا صدا

23

پولس در حالی که به اعضای شورا خیره شده بود گفت:

برو. در آنجا آبجه لازم است به تو گفته خواهد شد.» 11 من از شدت آن نور نایبنا شدم. پس همارهانم دستم را گرفتند و به دمشق

برند. 12 در آنجا شخصی بود به نام حنایا که مردی دیندار بود، و بلافضله حنایا، کاهن اعظم، به اشخاصی که نزدیک پولس بودند، با دقت احکام خدا را اطاعت می‌کرد و در بین بهدیان دمشق عزیز و دستور داد تا بر دهانش بزند. 3 پولس به او گفت: «ای خوش‌ظاهر محترم بود. 13 حنایا نزد من آمد، در کتابم ایستاد و گفت: «ای بدیاطن، خدا تو را خواهد زد! تو آنجا نشسته‌ای تو مرا طبق احکام

برادر شائل، بینا شو!» و همان لحظه بینا شدم و توانستم او را بیسم! شرع قضایت کنی، اما خودت شریعت را زیر پا می‌گذاری، چون

14 «میسی به من گفت: «خدای نیاکان ما تو را برگزیده تا اراده او را دستور می‌دهی مرا به این شکل بزنند!» 4 کسانی که نزدیک پولس بدانی و آن عادل، یعنی مسیح موعود را با چشمان خود دیده، کلامی ایستاده بودند، به او گفتند: «به کاهن اعظم خدا اهانت می‌کنی؟»

از دهان او بشنوی. 15 تو پاید پیغام او را به همه جا ببری و آبجه را 5 پولس جواب داد: «برادران، نمی‌دانستم که او کاهن اعظم است،

که دیده و شنیده‌ای، برای همه بازگو کنی. 16 حالا چرا معطلي؟ زیرا نوشته شده: به سران قوم خود بد مگو.» 6 آنگاه پولس که بی

برخیز و تعیید بگیر، و نام او را بخوان تا از گناهات پاک شوی.» بزده بود گروهی هستند و گروهی دیگر 17 «یک روز پس از بازگشتم به اورشلیم، در حالی که در معبد فریسی، با صدای بلند گفت: «ای برادران، من فریسی هستم. تمام دعا می‌کردم، از خود بیخود شدم 18 و در رؤیایی او را دیدم که اجدادم نزد فریسی بوده‌اند! و امروز به این دلیل اینجا محاکمه می‌شوم

می‌گفت: «عجله کن! از اورشلیم بیرون برو چون اهالی این شهر بیگم که فریسی‌ها به تمام اینها اعتقداد دارم!» 7 این سخن در میان اعضا تو را رد می‌کنند. 19 «گفتم: «خداؤندا، ولی آنها حتماً می‌دانند شورا جدائی انداخت و فریسیان به مخالفت با صدوقدان برخاستند. 8

که من مسیحیان را در هر کنیسه می‌زدم و زندانی می‌کردم. 20 زیرا صدوقدان معتقد بودند که زندگی بعد از مرگ و فرشته و روح وقی شاهد تو استیفان کشته می‌شد، من آنجا ایستاده، با کشتن او وجود ندارد، در صورتی که فریسی‌ها به تمام اینها اعتقداد داشتند. 9

موفق بودم و لیاسهای اشخاصی را که او را سکسکار می‌کردند، نگه به این طرق، ججالی بربا شد. در این میان عده‌ای از علمای دین می‌داشتم. 21 «ولی خداوند به من فرمود: «از اورشلیم بیرون بیا، که فریسی بودند، برخاستند و با اعتراض گفتند: «ما خطابی در این چون می‌خواهم تو را به مکانهای دور، نزد غیریهودیان بفرستم!» 22 شخص نمی‌باشیم. شاید در داخل قلعه روح یا فرشته‌ای با او سخن مرمد به سخنان پولس گوش سپردن، تا جایی که او کلمه غیریهودیان گفته باشد...» 10 جمال چنان بالا گرفت که فرمانده ترسید پولس را را بر زیان آورد. پس همگی صدای خود را بلند کرده، فریاد می‌زدند: تکتکه کنند، پس به سریازان دستور داد او را از چنگ مردم بیرون «چنین شخصی را از صفحه روزگار محظ کنید! او لایق زنده بودن آورده، به داخل قلعه بازگرداند. 11 آن شب خداوند در کنار پولس نیست!» 23 مردم پشت سر هم فریاد می‌زندند، و لیاسهای خود را در ایستاد و به او فرمود: «بولس، دل قوی دار! همان طور که اینجا با

هوا تکان می‌دانند و گرد و خاک بلند می‌کنند. 24 آنگاه فرمانده مردم درباره من سخن گفتی، در روم نیز سخن خواهی گفت.» 12 هنگ، پولس را به داخل قلعه آورد و دستور داد او را شلاق بزند تا به صیغ روز بعد، گروهی از یهودیان جمع شدند و سوگند یاد کردند که جرم خود اعتراف کند. مخصوصاً می‌خواست بداند چرا پولس را نکشند، نه چیزی بخورند و نه چیزی بتوشند! 13 شمار خشمنگین شده‌اند. 25 وقتی او را می‌بستند تا شلاق بزند، پولس به کسانی که در این توطه دخیل بودند، بیش از چهل نفر بود. 14 آنها افسری که آنجا ایستاده بود گفت: «آیا قانون به شما اجازه می‌دهد نزد کاهن‌ان اعظم و مشایخ رفتند و تصمیم خود را با آنان در میان یک رومی را بدون بازجویی شلایی بزینید؟» 26 افسر وقتی این را شنید گذاشته، گفتند: «ما قسم خودهایم تا پولس را نکشیم لب به غذا پیش فرمانده رفت و گفت: «می‌دانی چه می‌کنی؟ این مرد رومی نزیم.» 15 شما و اهل شورا به فرمانده هنگ بگویید که بار دیگر است! 27 فرمانده پیش پولس رفت و پرسید: «بگو بیسم، آیا تو پولس را به شورا بفرستید، به این بهانه که می‌خواهید درباره او بیشتر رومی هستی؟» پولس گفت: «بله، من رومی هستم.» 28 فرمانده تحقیق کنید. آنگاه ما در بین راه او را خواهیم کشت.» 16 ولی

گفت: «من هم تابع روم هستم، برای من خیلی گران تمام شد تا خواهزاده پولس به نقشه آنان بی برد و به قلعه آمد و پولس را از این توانستم رومی بشویم!» پولس گفت: «ولی من رومی به دنیا آمدم!» امر آگاه ساخت. 17 پولس یکی از مأموران را صدا زد و گفت: «این 29 کسانی که قرار بود از او بازجویی شلایی بزینید؟» 26 افسر وقتی این را شنید گذاشته، گفتند: «ما قسم خودهایم تا پولس را نکشیم لب به غذا

پیش فرمانده رفت و گفت: «می‌دانی چه می‌کنی؟ این مرد رومی نزیم.» 15 شما و اهل شورا به فرمانده هنگ بگویید که بار دیگر است! 27 فرمانده پیش پولس رفت و پرسید: «بگو بیسم، آیا تو پولس را به شورا بفرستید، به این بهانه که می‌خواهید درباره او بیشتر رومی هستی؟» پولس گفت: «بله، من رومی هستم.» 28 فرمانده تحقیق کنید. آنگاه ما در بین راه او را خواهیم کشت.» 16 ولی

گفت: «من هم تابع روم هستم، برای من خیلی گران تمام شد تا خواهزاده پولس به نقشه آنان بی برد و به قلعه آمد و پولس را از این توانستم رومی بشویم!» پولس گفت: «ولی من رومی به دنیا آمدم!» امر آگاه ساخت. 17 پولس یکی از مأموران را صدا زد و گفت: «این 29 کسانی که قرار بود از او بازجویی شلایی بزینید؟» 26 افسر وقتی این را شنید گذاشته، گفتند: «ما قسم خودهایم تا پولس را نکشیم لب به غذا

پیش فرمانده رفت و گفت: «می‌دانی چه می‌کنی؟ این مرد رومی نزیم.» 15 شما و اهل شورا به فرمانده هنگ بگویید که بار دیگر است! 27 فرمانده نیز بسیار ترسید زیرا دستور 18 مأمور او را پیش فرمانده برد و گفت: «پولس زندانی، مرا صدا

و خدا به ایشان این عطا را داده بود که بتوانند نبوت کنند. ۱۰ در آن است که بر ضد قوم ما موقعه می‌کند و به همه می‌گوید که احکام چند روزی که آنجا بودیم، مردی به نام آغاپوس از یهودیه وارد قیصریه یهود را زیر پا بگذارند. حتی به معبد توفیق می‌کند و غیریهودیان را نیز شد ۱۱ و به دیدن ما آمد. او نیز عطای نبوت داشت. روزی آغاپوس با خود آورده تا اینجا را نجس سازد! ۲۹ چون صبح همان روز پولس کمرنده پولس را گرفت و با آن دست و پای خود را بست و گفت: را با یک غیریهودی به نام تروفیموس اهل افسس، در بازار دیده بودند «روح القدس می‌فرماید:» یهودیان در اورشلیم صاحب این کمرنده پولس او را به معبد آوردند است. ۳۰ تمام مردم شهر به همین ترتیب خواهند بست و او را به دست رومی خواهند سپرد. «هیچان آمدند و آشوب بزرگ به راه افاد. پولس را به زور از معبد بیرون ۱۲ با شیخان این مطلب، همه ما و ایمانداران قیصریه به پولس کشیدند و فوری درها را پشت سر او بستند. ۳۱ همین طور که او را به التصالح کردیم که به اورشلیم نرود. ۱۳ ولی پولس گفت: «چرا گریه قصد گشت می‌زند، به فرمانده هنگ روی خبر رسید که در اورشلیم می‌کنید؟ شما دل ما می‌شکید! من حاضر نه فقط در اورشلیم غوغاست. ۳۲ او نیز بی‌درنگ با سربازان و افسران خود به سوی زندانی شو، بلکه به خاطر عیسای خداوند جانم را نیز بدهم». ۱۴ جمعیت شتافت. چشم مردم که به سریعاها افتاد، از زدن پولس دست وقتی دیدیم که او متصروف نمی‌شود، دیگر اصرار نکردیم و گفتیم: کشیدند. ۳۳ فرمانده هنگ، پولس را گرفت و دستور داد با دو زنجیر «هر چه خواست خداست، همان بشود». ۱۵ کمی بعد بار سفر او را بینند. سپس از مردم پرسید: «این کیست و چه کرده است؟» «هر چه خواست خداست، همان بشود». ۱۶ در این سفر چند نفر از مسیحیان ۳۴ در جواب او هر کس یک چیز می‌گفت. وقتی در آن غوغای و بستیم و عزم اورشلیم شدیم. ۱۷ مسیحیان اورشلیم شدیم. وقتی به اورشلیم رسیدیم، به خانه شخصی جنجال چجزی دستگیرش نشد، دستور داد پولس را به قاعده نظامی به نام مناسون اهل قبرس و یکی از مسیحیان قدیمی مجاور ببرند. ۳۵ وقتی به پله‌های قلعه رسیدیم، مردم چنان هجوم بود. ۱۸ مسیحیان اورشلیم همه به گرمی از ما پذیرایی کردند. آوردنک که سربازان مجور شدند برای حفظ جان پولس او را روی روز دوم پولس ما را با خود برد تا بیعقوب ملاقات کیم. تمام مشایع شاهنهای خود ببرند. ۳۶ جمعیت نیز به دنبال آنها فریاد می‌زند: کلیساي اورشلیم نیز حضور داشتند. ۱۹ پس از سلام و احوالپرسی، «اعدامش کنید! اعدامش کنید!» ۳۷ وقتی وارد قلعه می‌شدند، پولس پولس آنچه را که خدا به وسیله او در میان غیریهودیان انجام داده بود، به فرمانده گفت: «اجازه می‌فرمایید با شما چند کلمه حرف بزنم؟» به طور منفصل برای ایشان بیان کرد. ۲۰ ایشان ابتدا خدا را شکر فرمانده با تعجب پرسید: «ایا تو زبان یونانی را می‌دانی؟ مگر تو همان کردند بعد گفتند: «برادر، خودت می‌دانی که هزاران یهودی به مسیح نیستی که چند سال پیش شورشی به پا کرد و با چهار هزار ایمان آورده‌اند و اصرار دارند که مسیحیان یهودی نژاد باید آداب و آدمکش به بیان گریخت؟» ۳۹ پولس جواب داد: «نه، من یهودی رسم یهودی خود را حفظ کنند. ۲۱ از طرف دیگر، در میان غیریهودیان زندگی اجازه بفرمایید با این مردم چند کلمه حرف بزنم.» ۴۰ وقتی فرمانده شایع شده است که تو به یهودیانی که در میان آنان هستم، اهل طرسوس قیلیقیه، شهری که پراوازه است. خواهش می‌کنم می‌کنند، تعليم می‌دهی که از شریعت موسی برگردند و می‌گویی که اجازه داد، پولس بر روی پله‌ها ایستاد و با دست به مردم اشاره کرد. نایاب فرزندان خود را خنثی کنند و سن یهود را نگاه دارند. ۲۲ حال، وقتی همه ساخت شدند، او به زبان عبری به ایشان گفت:

چه باید کرد؟ چون حتماً باخبر می‌شوند که تو آدمهای. ۲۳ «بس ما ۲۲» «برادران عزیز و پدران من، اجازه دهید برای دفاع از خود ایطروم پیشنهاد می‌کیم: چهار نفر در اینجا هستند که به رسم یهود نذر کردند. ۲۴ تو با ایشان به معبد برو و مراسم طهارت را با آنان انجام بده و در ضمن مخارج ایشان را نیز پرپاراد تا بتوانند سرشان را می‌گوید، بیشتر ساخت شدند. ۳ آنگاه پولس گفت: «من نیز مانند بتراشند. آنگاه به همه ثابت خواهد شد که تو رعایت سنت یهود را برای مسیحیان یهودی نژاد جائز می‌دانی و خودت نیز احکام یهود را اطاعت می‌کنی و با ما در این امور هم عقیده می‌باشی. ۲۵ از مسیحیان غیریهودی هم ما هرگز نخواستیم پایبند آداب و رسم یهود باشند. فقط با آنان نوشتم گوشت حیوانات که برای بیها قربانی می‌شوند و گوشت حیوانات خفه شده و خون تخریز و از بی عفني مرگ شکنجه و آزار می‌دادم؛ و مردان و زنان مسیحی را دستگیر پرهازند. ۲۶ پولس راضی شد و روز بعد با آن چهار نفر مراسم طهارت را بجا آورد و به معبد رفت. سپس اعلام کرد که یک هفته شاهد هستند که آنچه می‌گوییم راست است، زیرا از آنان خطاب به بعد برای هر یک از ایشان قربانی تقاضی خواهد کرد. ۲۷ هنوز هفته به سران یهود در دمشق نامه دریافت کرد تا اجازه دهد مسیحیان را آخر نرسیده بود که چند نفر از یهودیان از ایالت آسیا پولس را در معبد بیام و دست بسته به اورشلیم بیاوم تا مجازات شوند. ۶ «وقتی در راه دمشق بودم، نزدیک ظهر ناگهان نور خیره کننده‌ای از آسمان برآورده، گفتند: «ای بنی اسرائیل، بشتابید و کمک کنید! این همان گردآگرد من تایید، ۷ به طوری که بر زمین افتادم و صدای شنیدم

راه افتاد. ۲ سر راه خود به هر شهری که می‌رسید، برای مسیحیان آن را به کمال انجام دهم، یعنی پیغام خوش انجیل فیض خدا را به موعظه می‌کرد. به این ترتیب، به یونان رسید ۳ و سه ماه در آنجا دیگران برسانم. ۲۵ «می‌دانم که بعد از این، هیچ‌کدام از شما که اقامت گزید، او آمده می‌شد که با کشتنی به سویه برود، اما وقتی بی پیغام خدا را بازها به شما اعلام کرد، دیگر مرا نخواهید دید. برد که یهودیان توطئه چیده‌اند او را بکشند، تصمیم گرفت از راه ۲۶ بنابراین، امور قاطعانه اعلان می‌کنم که چنانچه کسی از میان مقدونیه مراجعت کند. ۴ چند نفر نیز تا ایالت آسیا همراه او رفته شما به راه هلاکت رفته، خون او به گردن من نیست. ۲۷ چون در که عبارت بودند از سپوایرس اهل بیریه، استرخوس و سکدس اهل حق کسی کوتاهی نکردم، بلکه پیغام خدا را به همه رساندم. ۲۸ تosaloniکی، گایوس اهل دریه، تیموثائوس، تیخیکوس و تروفیموس که «پس مراقب خود و قوم خدا باشید. گله خدا یعنی کلیسا را که با همه به شهرهای خود در آسیا بازمی‌گشتند. ۵ ایشان جلوتر رفته و خون خود خربیده است خوراک دهید و شبانی کنید، کلیسای که در تروآس منتظر ما ماندند. ۶ پس از عید پیغمبر، از شهر فیلبی سوار روح القدس شما را بر آن ناظر قرار داده است. ۲۹ می‌دانم وقتی بروم کشتنی شدیم و پنج روز بعد به بندر تروآس در آسیا رسیدیم و یک معلمین دروغین مانند گرگان درزنه به جان شما خواهند افتاد و به هفته در آنجا ماندیم. ۷ در روز اول هفته، برای کردن نان گرد گله رحم نخواهند کرد. ۳۰ بعضی از میان خود شما نیز حقیقت آمدیم و پولس برای مردم سخن می‌گفت؛ و چون قصد داشت روز را وارونه جلوه خواهند داد تا دنبال خود بکشند. ۳۱ بعد از آن شهر برود، تا نیمه‌های شب به صحبت کردن ادامه داد. ۸ پس، مواطبه خود باشید! فراموش نکنید در این سه سالی که با شما در بالاخانه‌ای که جمیع بودیم، چرا غایبی سپاری روش بود. ۹ بودم، پیوسته از شما مواظبت می‌کردم و شبانه روز در دعا برای شما همین طور که پولس سخن را طول می‌داد، جوانی به نام **إيفيسيوس** که اشک می‌ریختم. ۳۲ «و حال شما را به دست خدا و کلام فیض او کنار پیچه نشسته بود، خوابش بود و از طبقه سوم به پایین افتاد و می‌سپارم که قادر است ایمان شما را بنا کند و به اتفاق همه کسانی مرد. ۱۰ پولس پایین رفت و خود را روی مرد جوان انداخت و گفت: که تقدیس شده‌اند، به شما نیز میراث بخشند. ۳۳ «می‌بینید که من «ناراحت نباشید. او زنده است!» ۱۱ آنگاه به بالاخانه بازگشت و هرگز به پول و لباس کسی چشم طعم نداشته‌ام، ۱۲ بلکه با این نان را پاره کرد و خورد. سپس باز سخن را داده کم کم هوا دسته‌ها همیشه کار می‌کرد تا خرج خود و همراهان را تأمین کنم. روش شد. آنگاه ایشان را ترک گفت. ۱۲ در این فاصله، آن جوان ۳۵ از لحاظ کار سخت و کمک به قفار نیز پیوسته برای شما نمونه را صحیح و سالم به خانه بردند و همگی تسلی عظیمی یافته‌اند. ۱۳ بودم، چون کلمات عیسای خداوند را به حاضر داشتم که فرمود: پولس می‌خواست از راه خشکی به آسوس برود، ولی ما پیش از او با دادن بهتر از گرفتن است. ۱۴ وقتی سخن پولس زد کشی به آن شهر رفتم. ۱۵ روز بعد، از جزیره خیوس گذشتیم و روز دوم به را در آغوش کشیده، بوسیدنیم. ۱۶ پولس اندوهگین ساخت، این سخن پولس بود که گفته بود: «دیگر مرا نمی‌خواست این بار در شهر افسس توقف نماید، چون عجله داشت نخواهید دید». آنگاه او را تا کشته بدرقه کردند.

که اگر ممکن باشد، برای عید پیتیکاست در اورشلیم باشد. ۱۷ اما ۲۱ وقتی از آنها جدا شدیم، با کشتنی مستقیم به جزیره کوس وقی در میلیتوس از کشتنی پیاده شدیم، برای میتابخ کلیسای افسس پیغام فرستاد که بیانید در کشتنی او را بینند. ۱۸ وقتی آمدند، به آنان رفیتم. روز بعد به رودس رسیدیم و از آنجا به پاترا رفت: «شما می‌دانید از روزی که به ایالت آسیا قدم گذاشتمن تا به یک کشتنی یافیم که به فینیقیه می‌رفت. پس سوار آن شدیم و حرکت حال، ۱۹ با کمال فروتنی و اشک و آه به خداوند خدمت کرده و همیشه با خطر مرگ و بیرون بودام، چون یهودیان برای کشتن من در آنجا ایماندارانی یافیم و هفت روز نزد ایشان ماندیم. ایشان توطنه می‌چیزند. ۲۰ با وجود این، هرگز تردیدی به خود راه نداده ام که هرآنچه را که برایتان سودمند بوده، موعظه کنم، بلکه حقیقت را به شما تعلیم داده ام، چه در میان مردم و چه در خانه‌ها. ۲۱ همچنین، چه به یهودیان و چه به یونانیان اعلام کرد، که باید از فرزندانشان ما را تا ساحل بدرقه کردند. در آنجا همه با هم دعا کردیم و بعد از خداحافظی، سوار کشتنی شدیم و آنها نیز به خانه‌ایشان طریق توبه، به سوی خدا بازگردند، و به خداوندان، عیسی مسیح، اینکه روح القدس در هر شهر به من می‌گوید که زندان و زحمت در ایمان داشته باشند. ۲۲ «اکنون به دستور روح خداوند می‌خواهم به اورشلیم بروم و نمی‌دانم در آنجا برایم چه پیش خواهد آمد، ۲۳ به‌جز دیدن ایمانداران رفیم، ولی فقط یک روز در آنجا ماندیم. ۸ از آنجا اینکه روح القدس در هر شهر به من می‌گوید که زندان و زحمت در عازم قصیره شدیم و به خانه فیلیپ مبشر رفیم. فیلیپ یکی از آن انتظام رم می‌باشد. ۲۴ اما جان من برایم ارزشی ندارد مگر اینکه آن را هفت نفری بود که انتخاب شده بودند تا مسئول تقسیم خوراک بین در راه خدمتی که عیسای خداوند به من سپرده است صرف کم و بیوهزنان باشند. ۹ او چهار دختر داشت که هنوز ازدواج نکرده بودند

یحیی وعده ظهورش را می‌داد.» **۵** وقتی این را شنیدند، به نام عیسای دیمیتیروس کارگران و همکاران خود را جمع کرد و به ایشان گفت: خداوند تعیید گرفتند. **۶** سپس، هنگامی که پولس دست بر سر آنان «آقایان، درآمد ما از این کسب و کار است. **۲۶** ولی به طوری که گذاشت، روح القدس بر ایشان قرار گرفت و به زبانهای مختلف سخن می‌دانید و دیده و شنیده‌اید، این پولس بسیاری را مقنعد ساخته است گفتند و نبوت کردند. **۷** این افراد حدوداً دوازده نفر بودند. **۸** در که این بتها خدا نیستند. به همین جهت بازار ما کسداد شده است! ضمن، پولس برای مدت سه ماه، هر شبّات به کنیسه می‌رفت و با نه فقط ما در افسس ضرر می‌بینم، بلکه همکاران ما در سرتاسر آسیا شهامت سخن می‌گفت، و در بیاره ملکوت خدا مباخته می‌کرد و ورشکست می‌شوند. **۲۷** و نه فقط کسب و کار ما از رونق می‌افتد، دلایل قانون‌کننده می‌آورد. **۹** اما بعضی سرسخت و لجوچ شدن و از بلکه حتی ممکن است این معبد الهه ما، آرتمیس، از چشم و دل ایمان آوردن سر باز می‌زندن، و در ملاً عام به «طریقت» بد می‌گفتند. مردم بیفتد و این خدای باشکوه فراموش شود، خدایی که نه فقط تمام پس پولس آنها را ترک گفت و ایمانداران را با خود برد. سپس هر روز مردم ایالت آسیا بلکه در سرتاسر دنیا مردم او را می‌پرستند. **۲۸** وقتی در تالار سخنرانی تیرانوس جلسات بحث و گفتگو برگزار می‌کرد. حاضرین این را شنیدند، خشنگیران شده، فریاد زدند: «برگ است **۱۰** دو سال به این ترتیب گذشت تا اینکه تمام ساکنان ایالت آسیا آرتمیس افسسیان!» **۲۹** کم مردم از گوش و کار جمع شدند و پیغام خداوند را شنیدند، هم یهودیان و هم یونانیان. **۱۱** خداوند به طولی نکشید که غوغایی در شهر بر پا شد. همه به سوی تماشاخانه پولس قدرت داد تا معجزات شگفت‌آوری به اجسام رساند، **۱۲** به شهر هجوم بردند و گایوس و اریسترخوس را که از همسفران پولس و طوری که هرگاه دستمال یا تکمای از لیس او را روی اشخاص بیمار اهل مکانه بودند گرفتند و کشان‌کشان برای محکمه بردند. **۳۰** می‌گذاشتند، شفا می‌بافتند و ارواح پلید از وجودشان بیرون می‌رفتند. پولس می‌خواست مداخله کند، اما مسیحیان مانع شدند. **۳۱** چند **۱۳** یک بار گروهی از یهودیان دوره گرد که شهر به شهر می‌گشتد و نفر از مقامات آن ایالت نیز که از دوستان پولس بودند، برای او پیغام برای اخراج ارواح پلید وود می‌خواستند، خواستند امتحان کند که اگر فرستادن و خواهش کردند که پا به میدان مسابقات نگذارد. **۳۲** در اسم عیسای خداوند را بر زبان آوردن، می‌توانید ارواح پلید را از وجود میدان آشوبی به پا شد. مردم تما نفس داشتند فریاد می‌زندن و هر کس دیوانگان بیرون گشته باشد. **۱۴** ای یک چیز می‌گفت. بیشترشان نیز نمی‌دانستند چرا به آنجا آمده‌اند. روح پلید، به همان عیسی که پولس درباره اش معوظه می‌کند، تو را **۳۳** در این بین چند یهودی، اسکندر را بافتند و او را جلو انداده، از قسم می‌دهیم که از وجود این دیوانه بیرون بیایی! **۱۵** این کار را او خواستند تا ماجرا را توضیح دهد. اسکندر با تکان دادن دست از هفت پسر «اسکیو» که یک کاهن یهودی بود، انجام می‌دادند. **۱۶** مردم خواست که ساكت شوند و سعی کرد چیزی بگوید. **۱۷** اما وقتی این را روی یک دیوانه امتحان کردند، روح پلید جواب داد، وقی فهمیدند یهودی است، بلذلت فریاد زدند: «برگ است آرتمیس گفت: «من عیسی را می‌شناسم، پولس را هم می‌شناسم، ولی شما افسسیان!» این سر و صدا تا دو ساعت ادامه یافت. **۳۵** سرانجام دیگر کیستید؟» **۱۶** سپس، دیوانه به آنان حمله کرد و آنان را چنان شهردار توانت ایشان را آرام کند و چند کلمه سخن بگوید. شهردار زد که برجه و خون‌آلود از خانه فرار کردند! **۱۷** این خبر در سراسر گفت: «ای مردم افسس، همه می‌دانند که شهر ما افسس، حافظ افسس پیچید و به گوش همه یهودیان و یونانی‌ها رسید، به طوری که معبد آرتمیس بزرگ است و تمثال او از آسمان برای ما بر زمین افتاده همه ترسیدند و آن پس به نام عیسای خداوند احترام می‌گذاشتند. **۱۸** هفت چون در این شکنی نیست، پس اگر کسی چیزی بگوید، بسیاری از کسانی که به مسیح ایمان آوردن، آمدند و در ملاً عام شما نباید زد رنجیده خاطر شوید و کاری نستجده انجام دهید. **۳۷** به اعمال گناه‌آلود خود اعتراض کردند. **۱۹** برخی نیز که قبلاً به سحر شما این دو نفر را به اینجا آورده‌اید در صورتی که نه از معبد ما چیزی و جادو اشتغال داشتند، طومارها و طلس‌مهای خود را آوردن و در دزدیده‌اند و نه به الهه ما بی‌احترامی کرده‌اند. **۳۸** اگر دیمیتیروس و مقابل همه سوزانندن. وقتی بهای آنها را تخمین زندن، بالغ بر پنجاه صنعتگران از کسی شکایتی دارند، در دادگاه باز است و قضات هم هزار سکه نقره شد. **۲۰** این پیش‌آمد تأثیر عمیق پیغام خدا را در آماده‌اند تا به شکایتها رسیدگی کنند. بگذارید ایشان از راههای آن نواحی نشان می‌داد. **۲۱** پس از تمام این وقایع، پولس از سوی قانونی اقدام کنند. **۳۹** اگر در مورد موضوع دیگری گله و شکایتی روح خدا هدایت شد که پیش از مراجعت به اورشلیم، از مقدونیه و باشد، در جلسات رسمی انجمش شهر، حل و فصل خواهد شد. **۴۰** آخاییه عبور کند. او می‌گفت: «بعد از آن باید به روم نیز بروم!» **۲۲** نیز این خطر وجود دارد که حاکم رومی به خاطر آشوب امروز، از ما پس همکاران خود، تیموراوس و ارسطووس را جلوتر به یونان فرستاد و بازخواست کند. اگر چنین کند قادر به پاسخگویی نیستیم و هیچ خود کمی پیشتر در آسیا ماند. **۲۳** ولی تقریباً در همین هنگام، در دلیلی برای توجیه آن نداریم.» **۴۱** سپس، ایشان را مخصوص نمود و افسس شورشی بر ضد مسیحیان بر پا شد. **۲۴** این شورش به تحریک همه متفرق شدند.

شخصی به نام دیمیتیروس به راه افتاد که یک زرگ بود و مجسمه‌های **۲۰** وقتی هیاهو پایان یافت، پولس به دنبال مسیحیان فرستاد و نقوای از آرتمیس، یکی از الههای یونانی‌ها، می‌ساخت و برای صنعتگران شهر کسب و کاری فراوان ایجاد می‌کرد. **۲۵** روزی پس از مععظه و تشویق، از آنان خداحافظی کرد و به طرف مقدونیه به

داریم. همان طور که یکی از شعرای شما نیز گفته است که «از نسل شما گوش می‌دادم، ۱۵ اما چون جنگ و جدال شما بر سر کلمات، او هستیم». ۲۹ پس حال که از نسل خدا هستیم، تباید خدا را پنهان شخص و قوایین مذهب خودتان است، خود شما آن را حل و فصل تصور کنیم که صنعتگر از طلا یا نقره یا سنگ ساخته باشد. ۳۰ در کنید. من نه به این چیزها علاقه دارم و نه در آنها دخالت می‌کنم.» گذشته، خدا از نادانی بشر در این امور چشمپوشی می‌کرد، اما اکنون ۱۶ آنگاه ایشان را از دادگاه بیرون کرد. ۱۷ پس ایشان رفته، بر سر به همگان حکم می‌فرماید که تویه کنند و به سوی او بازگردند. ۳۱ سوتانیس که سرپرست جدید کیسیه یهودیان بود، ریختند و او را زیرا او روزی را معین فرموده است که در آن مردم این دنیا را بوسیله بیرون دادگاه کنک زندن. اما گالیو، حاکم آن ایالت، هیچ اعتنای شخص مورد نظر خود با عدل و انصاف داوری کرد. خدا با زنده نکرد. ۱۸ پس از این واقعه پولس متى در آن شهر ماند و بعد با کردن این شخص از مردگان، به همه شنان داد او چه کسی است.» مسیحیان وداع نمود و همراه پریسکیلا و آکیلا از راه دریا به سوی ۳۲ وقتی شنیدند که پولس درباره زنده شدن مرده سخن می‌گوید، به سوریه حرکت کرد، در شهر گنخیره مطابق رسیم یهودیان می‌سر خود او خندهیدند. اما بعضی نیز گفتند: «می خواهیم در این باره باز هم را تراشید، چرا که نذر کرده بود. ۱۹ وقتی به بندر آفسُس رسید، برای ما صحبت کنی.» ۳۳ به این شکل، پولس از میان ایشان بیرون پرسکیلا و آکیلا را در کشتی گذاشت و برای گفتوگو به کیسیه یهود رفت. ۳۴ با این حال، چند نفر او را پیروی کرده، ایمان آوردند. از رفت. ۲۰ یهودیان از او خواستند چند روز پیش ایشان بماند، ولی بین اینها دیونیسیوس، عضو «آریپاگوس»، یعنی انجمن شهر بود، و پولس قبول نکرد زنگ چون می خواست به موقع به اورشلیم برسد. ۲۱ او نیز زنی به نام داماریس، و چند نفر دیگر.

18

داند که اگر خدا بخواهد بعدها به افسس بازگردد. آنگاه دوباره سوار پس از آن، پولس از آن به قُرْئُس رفت. ۲ در آن شهر کشتی شد و آنجا را ترک نمود. ۲۲ در پندر قصیره از کشتی پیاده با مردی یهودی به نام آکیلا، متولد پونوس، آشنا شد. او به اتفاق شد و به دید ایمانداران کلیسا اورشلیم رفت و بعد، از راه دریا همسرش پریسکیلا به تارگی از ایتالیا به قرنتس آمد و بود، زیرا کلودیوس قصیر همه یهودیان را از روم اخراج کرده بود. ۳ پولس نزد آنان ماند و از مسیحیان دیدن کرد و ایشان را در ایمان به خداوند تقویت نمود. مشغول کار شد چون او نیز مانند ایشان خیمه‌دوز بود. ۴ پولس هر ۲۴ در این هنگام، شخصی یهودی به نام آپلیس، از اهالی اسکندریه، شبات به کیسیه می‌رفت و با یهودیان و یونانیان مباحثه می‌کرد و با افسس رسید. او سخنوری ماهر بود و دانشی دقیق از کتب مقدس می‌کوشید آنان را مقتاуд کند. ۵ پس از آنکه سیلاس و تیموთوس داشت. ۲۵ وی در طرقیت خداوند تعیلم یافته بود، و با شور و از مقدونیه رسیدند، پولس تمام وقت خود را صرف موعظه کرد و حرارت روح سخن می‌گفت و به دقت درباره عیسی تعیلم می‌داد، برای یهودیان دلیل می‌آورد که عیسی همان مسیح است. ۶ اما وقتی گرچه تنها از تعمید یحیی آگاهی داشت و بس. ۲۶ وقتی پریسکیلا و یهودیان با او مخالفت کرده، ناسرا گفتند، پولس گرد و خاک آن آکیلا موعظة دلیرانه او را در کیسیه شنیدند، او را نزد خود بردند و شهر را از لایس خود تکاند و گفت: «خوانن بگردن خودتان! طریقت خدا را دقیقتر به او تعلیم دادند. ۲۷ وقتی اپلیس تصمیم من از خون شما مُبرأ هستم. از این پس پیغام خدا را به غیریهودیان گرفت به ایالت اخایه بود، ایمانداران او را تشویق کردند و نامه‌هایی خواهم رساند.» ۷ سپس پولس کیسیه را ترک گفت و به خانه یک براز مسیحیان آن منطقه نوشتند تا او به گروی استقبال کنند. وقتی غیریهودی خدا اپرست به نام تیتوس یوسوس رفت، که خانه‌اش در جوار کیسیه بود. ۸ کُریشپوس، سرپرست کیسیه و همه خانواده‌اش به ایمان آورده بودند، ۲۸ زیرا در حضور همه، تمام دلایل یهودیان را رد خداوند ایمان آوردند. بسیاری دیگر در قُرْئُس که پیام پولس را شنیدند نیز ایمان آورند و تعمید گرفتند. ۹ یک شب خداوند در ریا به همان مسیح است. پولس فرمود: «از هیچ کس نترس! با دلیری موعظه کن و از این کار دست نکش! ۱۰ چون من با تو هستم و کسی نمی‌تواند به تو آسیبی در همان زمان که اپلیس در شهر قرنیس بود، پولس نیز در پرساند. بسیاری در این شهر به من تعلق دارند.» ۱۱ پس پولس یک ماناطقه داخلی سفر می‌کرد، تا اینکه به افسس رسید، و در آنجا با سال و نیم در آنجا ماند و کلام خدا را تعلیم داد. ۱۲ اما وقتی چند ایماندار ملاقات کرد. ۲ پولس از ایشان پرسید: «آیا وقتی به گالیون حاکم ایالت اخایه شد، یهودیان با هم بر ضد پولس برخاستند عیسی مسیح ایمان آوردید، روح القدس را یافتد؟» جواب دادند: و او را برای محاكمه به حضور حاکم بردند. ۱۳ آنان پولس را متهم «نه، ما حتی نمی‌دانیم روح القدس چیست!» ۳ پولس پرسید: «بس ساخته، گفتند: «او مردم را و می‌دارد خدا را با روشهای خلاف به چه ایمانی اعتراف کردید و تعمید گرفتید؟» جواب دادند: «به شریعت عبادت کنند.» ۱۴ ولی درست در همان لحظه که پولس آنچه یحیی تعیلم داده است. ۴ پولس به ایشان گفت: «تعییدی می خواست از خود دفاع کند، گالیون رو به مدعيان کرد و گفت: که یحیی می داد برای این بود که مردم از گناه دست کشیده، به ای یهودیان، گوش کنید! اگر جرم و جنایتی در کار بود، به سخنان سوی خدا بازگردند و به عیسی ایمان بیاورند، یعنی به همان کسی که

19

در همان زمان که اپلیس در شهر قرنیس بود، پولس نیز در پرساند. بسیاری در این شهر به من تعلق دارند.» ۱۱ پس پولس یک ماناطقه داخلی سفر می‌کرد، تا اینکه به افسس رسید، و در آنجا با گالیون حاکم ایالت اخایه شد، یهودیان با هم بر ضد پولس برخاستند عیسی مسیح ایمان آوردید، روح القدس را یافتد؟» جواب دادند: و او را برای محاكمه به حضور حاکم بردند. ۱۳ آنان پولس را متهم «نه، ما حتی نمی‌دانیم روح القدس چیست!» ۳ پولس پرسید: «بس ساخته، گفتند: «او مردم را و می‌دارد خدا را با روشهای خلاف به چه ایمانی اعتراف کردید و تعمید گرفتید؟» جواب دادند: «به شریعت عبادت کنند.» ۱۴ ولی درست در همان لحظه که پولس آنچه یحیی تعیلم داده است. ۴ پولس به ایشان گفت: «تعییدی می خواست از خود دفاع کند، گالیون رو به مدعيان کرد و گفت: که یحیی می داد برای این بود که مردم از گناه دست کشیده، به ای یهودیان، گوش کنید! اگر جرم و جنایتی در کار بود، به سخنان سوی خدا بازگردند و به عیسی ایمان بیاورند، یعنی به همان کسی که

می‌لزید به پای پولس و سیلاس افتاد. **30** سپس ایشان را از زندان طبق معمول به کنیسه یهود رفتند تا پیغام انجل را اعلام نمایند. **11** بیرون آورد و با الشamas گفت: «آتايان، من چه کنم تا نجات یابم؟» ولی اهالی بیره از مردم تسالونیکی تعجب بر بودند و با اشتیاق به پیغام **31** حواب دادند: «به عیسی‌ای خداوند ایمان آور تا تو و تمام افراد آنان گوش می‌دادند و هر روز کتب مقدس را با دقت می‌خواندند تا خانواده‌ات نجات یابید.» **32** آنگاه پیام خداوند را به او و اهل بینند گفته‌های پولس و سیلاس مطابق کلام خدا هست یا نه. **12** خانه‌اش رساندند. **33** او نیز فوری زخمهاي ایشان را شست و سپس به این ترتیب، عده‌ی زیادی از یهودیان و نیز بسیاری از زنان و مردان با اهل خانه‌اش تعمید گرفت. **34** آنگاه پولس و سیلاس را به خانه رسشناس یونانی ایمان آوردند. **13** اما وقتی یهودیان تسالونیکی با خبر برد و به ایشان خواهک داد. زندانیان و اهل خانه او از اینکه به خدا شدند که پولس در بیره موضعه می‌کند، به آنچا رفتند و در آنجا نیز ایمان آورده بودند، بسیار شاد بودند. **35** وقتی صحیح شد از طرف آشوبی بر پا کردند. **14** مسیحیان بی‌رنگ پولس را به سوی کناره دریا دادگاه مأمورانی آمدند و به زندانیان گفتند: «پولس و سیلاس را آزاد فرستادند، ولی سیلاس و تیمواناوس همان جا ماندند. **15** هماراهان کن بروند.» **36** او نیز به پولس گفت: «مقامات شهر دستور داده‌اند پولس تا شهر آتن با او رفته و از آنجا به بیره بازگشته و از طرف که شما را آزاد کنم، پس به سلامتی بروید.» **37** اما پولس جواب پولس برای سیلاس و تیمواناوس پیغام آوردند که هر چه زودتر به آتن داد: «ما را در انتظار مردم زندد و بدون محکمه به زندان اندختند و بروند. **16** وقتی پولس در آتن منتظر سیلاس و تیمواناوس بود، از وجود حالا می‌گویند مخفیانه بیرون برویم! هرگز! چون تابعیت ما رومی آن همه بت که در شهر بود، به شدت آشفته شد. **17** پس برای است، اعضای دادگاه باید با پای خود بیاند و از ما عذرخواهی گفتگو با یهودیان و غیریهودیان خداپرست، به کنیسه یهود می‌رفت و کنند!» **38** مأموران بازگشته و به دادگاه گزارش دادند. وقتی شنیدند هر روز در بازار هر که را می‌دید با وی گفتگو می‌کرد. **18** گروهی از ایشان را از زندان بیرون آوردند و خواهش کردند که از شهر بیرون می‌گذارد. هر روز در بازار یکدیگر دفاع کرد. **19** ایشان این بروند. **40** پولس و سیلاس وقتی از زندان بیرون آمدند، به خانه لیدیه حرفاها را می‌زندند، چون پولس خبر خوش عیسی و قیامت را اعلان بازگشته‌ند تا با ایمانداران ملاقات کنند و یکبار دیگر ایشان را تشویق می‌کرد. **19** پس او را به تالار اجتماعات شهر دعوت کردند که بالای تپه‌ای به نام «آریوپاگوس» بود و گفتند: «بیا درباره این مذهب کنند. سپس آنچا را ترک کردند.

تازه بیشتر برای ما صحبت کن. **20** چون چیزهایی که تو می‌گویی **17** ایشان از شهرهای آمفیپولیس و آبولونیا گذشتند و به برای ما تازگی دارد و می‌خواهیم بیشتر بشنویم. **21** تمام اهالی آتن تسالونیکی رسیدند. در آن شهر یهودیان کنیسه‌ای داشتند. **2** پولس و حتی خارجیان آنچا گوئی کاری نداشتند بهجز اینکه دور هم جمع بر طبق عادت همیشگی خود وارد کنیسه شد و سه هفته‌ی پی دربی شوند و تمام وقت خود را صرف گفتگو درباره ایقاید تازه کنند. روزهای شبّات از کتب مقدس با حضار بحث می‌کرد، **3** و توضیح **22** پس پولس در تالار اجتماعات تپه مریخ در مقابل مردم ایستاد و می‌داد که لازم بود مسیح رنج برد و از مردگان برخیزد. او می‌گفت: «ای اهالی آتن، می‌بینم که شما بسیار مذهبی هستید، **23** «این عیسی که خیرش را به شما دادم، همان مسیح است.» **4** چون وقتی در شهر گردش می‌کردم، پرسشگاههای فراوان شما را عده‌ای از شنوندگان با گروهی از یهودیان یونانی خداپرست و بسیاری از بدقت نگاه می‌کردم. حتی قربانگاهی دیدم که روی آن نوشته شده زنان رسشناس شهر متلاعند شده، ایمان آوردند. **5** اما سران یهود بود «تقدیم به خدایی ناشناخته.» این خدا که شما بدون شناختن حسد بردن و گروهی از ازادل اویاش را از کوجه و بازار جمع کردند می‌پرسید، همان است که می‌خواهتم درباره ایشان با شما سخن بگویم. و آشوب به راه اندختند. سپس، به خانه یاسون پیدا نکردند، یاسون را با عده‌ای از بیخانه‌ها که به دست انسان ساخته شده، ساکن نمی‌شود، **25** و ایمانداران دیگر کشان نزد مقامات شهر بردند، فریاد می‌زدند: «احتیاج به دستینج ما ندارد، چون بی‌نیاز است! زیرا خود او به همه پولس و سیلاس دنیا را به هم ریخته‌اند و حالا به اینجا آمده‌اند تا نفس و حیات می‌بخشد، و هر نیاز انسان را رفع می‌کند. **26** او تمام آرامش شهر ما را نیز بر هم زندند. **7** این یاسون هم آنان را به خانه مردم دنیا را بر یک انسان به وجود آورد، یعنی از آدم، و قومها را در خود راه داده است. اینها خانه هستند چون عیسی را پادشاه سرتاسر این زمین پراکنده ساخته است؛ او زمان به قدرت رسیدن و می‌دانند، نه قیصر را. **8** مردم شهر و همچنین دادرسان از شنیدن سقوط هر یک از قوهای جهان و مزهای آنها را از پیش تعیین کرده این خیر نگران شدند. **9** پس، مقامات شهر از ایشان حشمانت است. **27** قصد خدا این بود که مردمان به جستجوی او برآیدند تا گرفتند که کار خلافی نکنند و بعد آزادشان کردند. **10** همان شب شاید او را یافته، به او برسند؛ حال آنکه او حتی از قلب ما نیز به ما مسیحیان با عجله پولس و سیلاس را به بیره فرستادند. در آنجا باز نزدیکتر است. **28** زیرا در اوست که زندگی و حرکت و هستی

برنایا و پولس نزد شما بفترستیم، **26** افادی که به خاطر خداوند ما بیا و ما را کمک کن.» **10** پس چون این رؤیا را دید، مطمئن عیسی مسیح از جان خود گذشته‌اند. **27** پس ما یهودا و سیلاس را شدیم که خداوند ما را خوانده است تا پیغام انجیل را در مقدونیه نیز می‌فرستیم تا به شما بگویند که نظر ما درباره مشکل شما چیست. اعلام کنیم. از این رو بی درنگ عازم آنجا شدیم. **11** بنابراین، در **28** زیرا با هدایت روح القدس صلاح دیدیم که باری بر دوش شما تروآس سوار قایق شدیم و مستقیم به ساموتراکی رفتیم. روز بعد از نگذاریم، جز این ضروریات که: **29** از گوشت حیواناتی که برای آنجا رسپار نیاپولیس شدیم. **12** و سرانجام به فیلبی رسیدیم که پنهان قربانی می‌شوند و گوشت حیوانات خفه شده و خون و بی‌عفني یکی از شهرهای مستعمرة روم و داخل مرز مقدونیه بود. چند روز پیش از این چیزها دوری کنید، کار خوبی خواهید کرد. همین در آنجا ماندیم. **13** در روز شنبه، از شهر بیرون رفتیم و به کنار **30** این چهار نفری درنگ به انطاکیه رفتند و تمام مسیحیان رودخانه رسیدیم، چون تصور می‌کردیم که در آنجا می‌توایم مکانی را دور هم جمع کردند و آن نامه را به ایشان دادند. **31** وقئی نامه را برای دعا بیامیم. پس به گفگو با زنانی نشستیم که در آنجا گرد آمده خواندن بی اینهاد شاد شدند. **32** سپس، یهودا و سیلاس که هر دو بودند. **14** یکی از این زنان لیدیه نام داشت. او فروشنده پارچه‌های نیز بودند، با سختیان بسیار ایمانداران را تشویق و تقویت کردند. **33** ارغوانی و اهل طبایشا و زنی خداپرست بود. همان طور که به پیام سپس مدتی در آنجا ماندند، و بعد ایمانداران ایشان را به سلامت ما گوش می‌داد، خداوند دل او را گشود، به طوری که هر چه را روانه کردند تا به کلیسا اورشلیم برسکندن. **34** اما سیلاس تصمیم که پولس می‌گفت، می‌پذیرفت. **15** او با تمام اعضا خانواده‌اش گرفت در آنجا بماند. **35** پولس و برنایا در انطاکیه ماندند تا همراه تمدید گرفت و خواهش کرد که میهمان او باشیم و گفت: «اگر دیگران، کلام خدا را تعیلم و بشارت دهند. **36** پس از چندی، اطمینان دارید که براستی به خداوند ایمان دارم، پس بیاید میهمان پولس به برنایا پیشنهاد کرد که بازگردند و به شهرهایی که قبلًا در من باشید. آنقدر اصرار نمود تا سرانجام قبول کردیم. **16** یک آنجا موعظه کرده بودند، سر برند تا بییند ایمانداران در چه حالند. روز که به محل دعا در کار رودخانه می‌رفیم، به کمیزی برخوردیم **37** برنایا موافقت کرد و خواست پوچنا معروف به مرقس را نیز با که اسیر روحی پلید بود و فالکنگری می‌کرد و از این راه سود کلانی خود ببرند. **38** ولی پولس صلاح نمی‌دید کسی را با خود ببرند که عاید ایبانش می‌نمود. **17** آن دختر به دنبال پولس و ما می‌آمد و با در پامفیلیا آنان را ترک نموده و با ایشان همکاری نکرده بود. **39** صدای بلند به مردم می‌گفت: «این مردان خدمتگزاران خدای متعال اختلاف آنان بر سر این موضوع به قدری شدت گرفت که از هم جدا هستند و راه نجات را به شما اعلان می‌کنند». **18** چند روز کار او شدند. برنایا مرقس را برداشت و با کشتنی رسپار قبرس شد؛ **40** اما همین بود تا اینکه پولس آزاده خاطر شد و به روح نایاکی که در او بود پولس، سیلاس را انتخاب کرد و به دست برادران به فیض خداوند گفت: «به نام عیسی مسیح به تو دستور می‌دهم که از وجود این سپرده شده، عازم سفر گشت. **41** سپس به سراسر سوریه و کلیکیه دختر بیرون بیای!» در همان لحظه روح پاید او را رها کرد. **19** وقتی سفر کرده، کلیساها را استوار می‌کرد.

16

به این ترتیب، پولس و سیلاس به شهر دریه و سپس به لستره حضور مقامات شهر فریاد می‌زنند: «این یهودیان شهر ما را به آشوب رفتند. در شهر لستره با شاگردی جوان، به نام تیموتاوس، آشنا شدند. **20** کشیده‌اند. **21** رسومی را تعلیم می‌دهند که برخلاف قوانین ما رومیان مادر وی مسیحی یهودی نژاد، ولی پدرش بیونانی بود. **2** مسیحیان است.» **22** گروهی از مردم شهر نیز با آن همdest شدند. در لستره و قویه درباره تیموتاوس شهادت خوبی می‌دادند. **3** پس، دادگاه لباسهای پولس و سیلاس را از تنشان درآورده و ایشان را پولس از او خواست که در این سفر همراه ایشان برود. ولی به احترام سخت چوب زندن. **23** پس از ضرب و شتم فراوان، هر دو را به یهودیان آن نواحی، پیش از حرکت، تیموتاوس را خنثی کرد، چون همه زندان انداخند و زندانیان را تهدید کردند که اگر اینها فرار کنند، او می‌دانستند که پدرش بیونانی است. **4** سپس، با هم شهر به شهر را خواهند کشت. **24** او نیز ایشان را به بخش درونی زندان برد گشتند و تصمیمی را که رسولان و مشایخ اورشلیم درباره غیریهودیان و پاهای آنان را با زنجیر بست. **25** نیمه‌های شب و قطبی پولس و گرفته بودند، به اطلاع کلیساها رساندند. **5** به این ترتیب، ایمان سیلاس مشغول دعا و سرود خواندن بودند و دیگران نیز به آنان گوش مسیحیان رشد می‌کرد و بر تعداد آنان افزوده می‌شد. **6** وقتی از می‌دانند، **26** ناگهان زلزله‌ای رخ داد! شدت آن به قدری زیاد بود شهرهای ایالات فوجیه و غلطیه گذشتند، روح القدس اجازه نداد که پایه‌های زندان لزید و همه درها باز شد و زنجیرها از دست و این بار به ایالت آسیا بروند. **7** پس به سرحد ایالت میسیا رسیدند و پای زندانیان از خواب پرید و دید تمام کوشیدند از راه شمال به ایالت بطنیا بروند، اما باز روح عیسی به درهای زندان باز است و فکر کرد که زندانیان فرار کرده‌اند؛ پس ایشان اجازه نداد. **8** پس، از ایالت میسیا گذشتند و به شهر تروآس شمشیرش را کشید تا خود را پکشد. **28** ولی پولس فریاد زد: «به آمدند. **9** همان شب پولس رؤیایی دید. در این رؤیا شخصی را در خود صدمه‌ای نزن! ما همه اینجا هستیم!» **29** زندانیان خواست تا مقدونیه بیونان دید که به او الشamas می‌کند و می‌گوید: «به اینجا چراغی براش بیاورند و سراسیمه به درون زندان دوید و در حالی که

و دریا و هر آنچه را که در آنهاست، آفرید. **۱۶** در دوران گذشته، خدا مسیحی شده‌اند باید ختنه شوند و شریعت موسی را نگاه دارند.» قومها را به حال خود رها کرد تا به هر راهی که می‌خواهند بروند، **۶** پس رسولان و مشایخ کلیسا تصمیم گرفتند جلسه‌ای تشکیل **۱۷** با اینکه برای اثبات وجود خود، همواره دلایل کافی به ایشان دهدند تا به این موضوع رسیدگی کنند. **۷** در این جلسه، پس از می‌داد. برای نمونه، از رحمت خود، به موقع برایتان باران می‌فرستد، مباحثه بسیار، پطرس پرخاست و به ایشان گفت: «برادران، شما همه و محصول خوب و غذای کافی به شما عطا می‌کند، و دلخان را می‌دانید که از مدت‌ها پیش خدا مرآ از میان خودتان انتخاب کرد تا از شادی لبیر می‌سازد.» **۸** سرانجام، حتی با این سختنان، به پیغام انجیل را به غیریهودیان برسانم تا ایشان آن را بشوند و ایمان رحمت توanstند مردم را از تقديم قربانی باز دارند. **۹** ولی چند روز آورند. **۸** خدا که از دل مردم باخبر است، روح القدس را همان‌طور بعد، یهودیان از انصاتکیه و قونیه آمدند و اهالی شهر را چنان تحریک که به ما داد، به غیریهودیان نیز از زانی داشت تا این حقیقت را ثابت نمودند که بر سر پولس ریختند و او را سنگسار کردند و به گمان کرد که ایشان را نیز مانند ما پنیدند. **۹** «پس خدا میان ما و آنان اینکه دیگر مرده است، او را کشان کشان به بیرون شهر برند. **۲۰** اما هیچ فرقی نگذاشت، چون همان‌طور که دل ما را با ایمان پاک کرد، چون ایمانداران دور او گرد آمدند، او پرخاست و به شهر بازگشت و دل آنان را نیز پاک نمود. **۱۰** حال، چرا می‌خواهید از کار خدا روز بعد با برناپا به شهر دریه رفت. **۲۱** در آنجا نیز پیغام خدا را به ایزاد بگیرید و باری روی دوش دیگران بگذارید که نه ما توanstیم مردم اعلام کردند و عده‌ای را شاگرد مسیح ساختند. بعد از آن باز حمل کنیم و نه اجداد؟! **۱۱** مگر ایمان ندارید که با پیغام عیسای به لستر، قونیه و انصاتکیه بازگشتد، **۲۲** و در آنجا ایمانداران را خداوند، همه یکسان نجات پیدا می‌کنند؟! **۱۲** بدین ترتیب، بحث تقویت کرده، تشویقشان می‌کردند که به ایمان خود وفادار بمانند، و خاتمه یافت. سپس حضار به برناپا و پولس گوش دادند و ایشان می‌گفتند: «باید با عبور از سختی‌های بسیار، وارد ملکوت خدا معجزاتی را که خدا در میان غیریهودیان به عمل آورده بود، بازگشته.» **۲۳** سپس در هر کلیسا، مسیحیان بالتجهیز را به عنوان شیخ کردند. **۱۳** پس از ایشان، نوبت به یعقوب رسید. او پرخاست و تعیین کردند. آنگاه روزه گرفته، برای ایشان دعا کردند و آنان را به گفت: «برادران، گوش کنید. **۱۴** پطرس برای شما بیان کرد که دست خداوندی که به او ایمان داشتند سپرند. **۲۴** پس از آن، از راه چگونه خدا برای نجستین بار بر غیریهودیان ظاهر شد تا برای جلال پیسیدیه به پیغامه سفر کردند. **۲۵** و باز در پرچم موعله کردند و خود، از میان ایشان قومی جدید انتخاب کرد. **۱۵** و این امر که از آنچا به اثالیه رفتند. **۲۶** سرانجام، با کششی به انصاتکیه سوریه غیریهودیان ایمان می‌آورند، دقیقاً منطبق با کلام انبیا است، همان‌طور بازگشتد، یعنی به شهری که این سفر طولانی را آنچا آغاز کرد و که نوشتند شده: **۱۶** «پس از آن، باز خواهم گشت و خیمه افتاده در آن به فیض خدا سپرده شده بودند تا این خدمت را انجام دهند. داود را از نو بر پا خواهم داشت و ویراههایش را بازسازی خواهم کرد **۲۷** وقتی پولس و برناپا به انصاتکیه رسیدند، مسیحیان را گردآورند و آن را به حالت نخست پرخواهمن گردانید، **۱۷** تا باقی افراد بشر گزارش سفر خود را تقديم کرده، مؤذه دادند که چگونه خدا دردهای بتواند خداهای را جویند، حتی تمام قومهایی که نام مرآ بر خود دارند. ایمان را به روی غیریهودیان نیز گشوده است. **۲۸** آنان مدت زیادی این است سعی خداوندی که این امور را به انجام می‌رساند، **۱۸** اموری که از دیرباز علوم بوده است. **۱۹** (aiōn ḡ165) **۱۹** بنا بر این، نزد مسیحیان انصاتکیه مانندند.

۱۵ در همان زمان که پولس و برناپا در انصاتکیه بودند، عده‌ای از باز می‌گردند، مسائل را دشوار سازیم. **۲۰** فقط بنویسیم که گوشت یهودیه آمدند و به مسیحیان تعليم غلط داده، می‌گفتند: «اگر کسی حیواناتی را که برای بقایانی شده‌اند و خون و حیوانات خفه شده را نخورند و از بی عفی بپرهیزنند. **۲۱** چون سالهای است که روزهای شبّات در هر شهر در کلیسه‌ها این شریعت موسی موعله می‌شود.» **۲۲** پس ایشان پرداختند، تا بالآخره قرار شد مسیحیان انصاتکیه، پولس و برناپا کلیسای آنچا را در این باره جویا شوند. **۳** پس ایشان با بدوفه مشایخ کلیسای ایمان آغاز را در این باره جویا شدند. **۴** پس ایشان اطلاع دهند. این در نظر یکی پهودا معروف به برسبا بود و ایشان اطلاع دهند. این در نظر یکی پهودا معروف به برسبا بود و کلیسا، به سوی اورشلیم حرکت کردند و سر راهشان، در شهرهای دیگری سیلاس. ایشان هر دو از افراد سرشناس کلیسا بودند. **۲۳** متن فیضیه و سامره نیز به مسیحیان سر زدند و مؤذه دادند که غیریهودیان نامه‌ای که با خود بردند، از این قرار بود: «ما رسولان، مشایخ و نیز به مسیح ایمان آورده‌اند؛ و همه از شیخان این خبر شاد شدند. **۴** برادران اهل اورشلیم به شما خبر شاد شدند. **۵** و قصی به اورشلیم رسیدند اعضای کلیسا و رسولان و مشایخ، ایشان را قلیقیه سلام می‌رسانیم. **۲۴** از قرار علوم، افرادی از میان ما نزد شما با آخوش باز پذیرفتند. پولس و برناپا نیز آنچه را که خدا به وسیله ایشان آمده، شما را مشوش ساخته و رنجانده‌اند و بدون دستور ما به شما انجام داده بود گزارش دادند. **۵** آنگاه چند نفر از مسیحیان که گفته‌اند که برای نجات یافن، باید شریعت بهد را نگاه دارید. **۲۵** قبلاً از فرقه فریسیان بودند، پرخاسته، گفتند: «تمام غیریهودیانی که پس، ما تصمیم گرفتیم از طرف خود این دو نماینده را همراه عزیزانمان

هدیه کرده است. این نجات هم برای شماست که از نسل ابراهیم کردید، آن را به غیریهودیان اعلام خواهیم کرد، چون شما نشان دادید می باشید، و هم برای شما غیریهودیان که خدا پرست هستید. 27 که لایق حیات جاودانی نیستید. (aiōnios g166) 47 و این درست «ولی یهودیان شهر اورشلیم، با سران قوم خود عیسی را کشتند، و به همان دستوری است که خداوند به ما داد و فرمود: "تو را برای قومهای این ترتیب پیشگویی پیامبران را تحقق بخشدیدند. ایشان او را نپذیرفتند جهان نور ساختم تا نجات را به کرانهای زمین برسانی."» 48 وقتی و پی نبرند که او همان کسی است که پیامبران دریاهاش پیشگویی غیریهودیان این را شنیدند، بسیار شاد شدند و خداوند را برای پیامش کردند، با اینکه هر شبّت نوشته های آن پیامبران را می خواندند و سپس گفتند، و آنان که برای حیات جاودانی تعیین شده بودند، می شنیدند. 28 هر چند عیسی بی گناه بود، ولی به پیلاس اصرار ایمان آوردند. (aiōnios g166) 49 به این ترتیب، پیام خدا به تمام کردند که او را بکشد. 29 سراجام وقتی تمام بالاهای پیشگویی شده آن ناجیه رسید. 50 آنگاه سران قوم یهود، زنان دپدار و مشخص و را بر سر او آوردند، او را از صلیب پایین آورد، در مقبره گذاشتند. بزرگان شهر را بر ضد پولس و برنابا تحیریک کردند، و به همراه جمعی 30 ولی خدا او را زنده کرد! 31 و کسانی که همراه او از جلیل به از مردم بر سر ایشان ریختند و آنان را از آنجا راندند. 51 پولس و اورشلیم آمدند بودند، بارها او را زنده دیدند. ایشان اکنون شاهدان او برنابا نیز در مقابل این عمل، گرد و خاک آن شهر را از پاهای خود نزد قوم ما، یعنی قوم اسرائیل هستند. 32 «من و برنابا برای همین به تکاندند و از آنجا به شهر رفتدند. 52 اما کسانی که در اثر پیغام اینجا آمدند این خبر خوش را به شما نیز برسانیم. این وعده به آنان ایمان آوردند، سرشار از شادی و روح القدس شدند.

اجداد ما داده شد 33 و خدا آن را با زنده کردن عیسی، برای ما که فرزندان ایشانیم، وفا کرد. این است آنچه در مزمور دوم درباره عیسی نوشته شده است: «تو پسر من هستی! امروز من پدر تو شدیدام». با قدرت سخن گفتند که عده زیادی از یهودیان و غیریهودیان ایمان نپوسد، چنانکه در کتب مقدس آمد: «آن بربات مقدسی را که به پولس و برنابا بدمگمان ساختند و تا توانستند از آنان بدگویی کردند. 34 «زیرا خدا وعده داده بود که او را از مرد گان بrixzand تا در قبر آوردند. 2 اما یهودیانی که ایمان نیاورده بودند، غیریهودیان را نسبت به پولس و برنابا مدت زیادی آنجا راندند. 3 پا وجود این، پولس و برنابا مدت زیادی آنجا ماندند و با دلیری داؤد وعده دادم، برای تو انجام خواهدم داد. 35 مزمور دیگری به طور مفصل شرح می دهد که: «تو نخواهی گذاشت قلوس تو در قبر پیغام خدا را به مردم اعلام ننمودند. خداوند نیز به ایشان قدرت داد تا معجزاتی بزرگ و حیرت آور انجام دهند تا ثابت شود که پیغامشان از پیوسد». 36 این آیه اشاره به داؤد نیست چون داؤد، در زمان خود مطابق میل خدا خدمت کرد و بعد مرد، دفن شد و بدنش نیز پویسد. 37 پس این اشاره به شخص دیگری است، یعنی به کسی است که سران یهود بودند و گروهی دیگر طرفدار رسولان مسیح. 5 آنگاه جمیعی از مردمان غیریهودی و یهودی، به همراه هبرانشان توطئه چیندند خدا او را دوباره زنده کرد و بدنش از مرگ ضرر و زیانی نید. 38 «برادران، توجه کنید! در این مرد، یعنی عیسی برای گناهان شما امید آمژش هست. 39 هر که به او ایمان آورد، از قید تمام گناهانش آزاد خواهد شد و خدا او را خوب و شایسته به حساب خواهد آورد؛ و این کاری است که شریعت موسی هرگز نمی تواند براي ما انجام دهد. 40 پس موظب باشید میادا گفته های پیامبران شامل حال شما نیز می داد و پولس به او چشم دوخته، دید ایمان شفا یافتن دارد. 10 پس به او گفت: «برخیز و بایست!» او نیز از جا جست و شروع کرد و قی خبرش را به شما دهند، باور نکنید!» 42 آن روز وقتی پولس و برنابا کیسه را ترک می گفتند، مردم از ایشان خواهش کردند که هفته بعد نیز درباره این امور برای ایشان صحبت کنند. 43 وقتی جماعت مخصوص شدند، بسیاری از یهودیان و غیریهودیان خدا پرست به دنیا پولس و برنابا رفتند. این دو با ایشان سخن گفتند و تغییشان کردند تا در فیض خدا ثابت قدم بمانند. 44 هفته بعد تقریباً همه مردم شهر آمدند تا کلام خدا را از زبان آنان بشنوند. 45 اما وقتی سران یهود دیدند که مردم اینچنین از پیغام رسولان استقبال می کنند، از روی حسادت از آنان بدگویی کردند و هر چه پولس می گفت، ضد آن را می گفتند. 46 آنگاه پولس و برنابا با دلیری گفتند: «لازم بود که پیغام خدا را اول به شما یهودیان برسانیم. ولی حالا که شما آن را دید

بودند.

- 13 پطرس در زد و خادمه‌ای به نام زدا آمد تا در را باز کند. که ادعای پیغمبری می‌کرد. 7 وی با «سرجیوس پولس» که فرماندار وقفي صدای پطرس را شنید، از فرط شادی، بدون اینکه در را باز رومی قبرس و شخصی فریخنه و دانا بود، طرح دوستی ریخته بود. 14 کنند، برگشت تا به همه مژده دهد که پطرس در می‌زند. 15 ولی آنان فرماندار بربنا و پولس را به حضور خود فراخواند، چون می‌خواست حرف او را باور نکردند و گفتند: «مگر دیوانه شده‌ای؟» اما وقفي پیغام خدا را از زبان آنان بشنو. 8 ولی علیما، همان جادوگر (زیرا دیدند اصرار می‌کند، گفتند: «لابد فرشته است». 16 ولی پطرس معنی نامش همین است) «واحح می‌شد و نمی‌گذاشت فرماندار به بی‌وقفه در می‌زد. سرانجام رفتند و در را باز کردند. وقفي دیدند خود پیغام بربنا و پولس گوش دهد و سعی می‌کرد نگذارد به خداوند پطرس است، مات و مبهوت مانندند. 17 پطرس اشاره کرد که آرام ایمان بیاورد. 9 آنگاه سولس که پولس نیز خوانده می‌شد، پُر از باشند و تعریف کرد که چه اتفاقی افتاده و چطور خداوند او را از زندان روح القدس شده، مستقیم به چشمان علیما گلگاه کرد و گفت: 10 بیرون آورده است. پیش از رفتن نیز از ایشان خواست تا یعقوب و سایر «ای فرزند ابلیس، ای حیله گر بد ذات، ای دشمن تمام خوبی‌ها، آیا برادران را آگاه سازند. بعد به جای امن تری رفت. 18 صبح در زندان از مخالفت کردن با خدا دست برئی داری؟ 11 حال که چنین غوغایی پا شد. همه پطرس را جستجو می‌کردند. 19 وقفي هیرودیس است، خدا تو را چنان می‌زند که تا مدتی کورشی و نور خورشید را به دنبال او فرستاد و آگاه شد که در زندان نیست، هر شانزده نگهبان نبینی!» در ذم، چشمان علیما تیره و تار شد و کورکرانه به این سو را بازداشت کرد، حکم اعدامشان را صادر کرد. آنگاه یهودیه را ترک و آن سو می‌رفت و التمام می‌کرد کسی دست او را بگیرد و راه کرده، به قصیره رفت و مدتی در آنجا ماند. 20 وقفي هیرودیس در را به او نشان دهد. 12 وقفي فرمادنار این را دید، از قدرت پام قصیره بود، گروهی از نمایندگان شهرهای صور و صیدون به دیدن خدا متبحر شد و ایمان آورد. 13 پولس و همراهانش پاؤس را ترک او آمدند. هیرودیس نسبت به اهالی این دو شهر خصوصی عمیقی کردند و با کشته عازم ایالت پامفیلیا شدند و در بندر پرچه پیاده داشت. پس ایشان حمایت بلاسوس و زیر دربار او را به دست آورده شدند. در آنجا پوچنا معروف به مرقس از ایشان جدا شد و به اوشیلیم و از هیرودیس تقاضای صلح کردند، نیزرا اقتصاد شهرهای آنان به داد بازگشت. 14 ولی بربنا و پولس به شهر انطاکیه در ایالت پیسیدیه و ستد با سزمین او بستگی داشت. 21 در روز مقر، هیرودیس لباس رفتند. ایشان روز شبات برای پوستش خدا به کیسه یهود وارد شدند. شاهنامه‌ای پوشید و بر تخت سلطنت نشست و نطقی ایزاد کرد. 22 15 وقفي قرائت تورات و کتب انبیا به پایان رسید، روایی کمیسه مردم فریاد برآوردند: «این صدای خداست، نه صدای انسان!» 23 برایشان پام فرستاده، گفتند: «برادران، اگر سخن آموزنده‌ای دارید، همان لحظه فرشته خداوند هیرودیس را چنان زد که بدنش پر از کرم لطفاً بایمان بیان کنید.» 16 پولس از جا برخاست و با دست اشاره شد و مرد، نیزرا به جای اینکه خدا را تمجید کند، گذاشت مردم او را کرد تا ساخت باشند و گفت: «ای مردان اسرائیل، و ای غیریهودیان پوستش کنند. 24 اما پیغام خدا به سرعت به همه می‌رسید و تعداد خدایپست، به من گوش فرا دهید. 17 «خدای بنی اسرائیل، اجداد ما ایمانداران روزیه روزیه بیشتر می‌شد. 25 بربنا و سولس نیز به اوشیلیم را انتخاب کرد و باشکوه و جلال تمام از چنگ مصری‌ها رهایی رفتند و هدایای مسیحیان را به کلیسا دادند و بعد به شهر انطاکیه بخشید و ایشان را سرافراز نمود. 18 در آن چهل سالی که در بیان خوانده، مغارب شدند. در آین سفر پوچنا معروف به مرقس را نیز با خود بودند. 19 سپس، هفت قوم ساکن بازگشتد. در آین سفر پوچنا معروف به مرقس را نیز با خود بودند. 20 کنعان را از بین برد و سزمین آنان را به اسرائیل به میراث بخشید.
- 13 در کلیسای انطاکیه سوریه، تعدادی نبی و معلم وجود پس از آن، چهارصد و پنجاه سال، یعنی تا زمان مسؤول نبی، رهبران داشت که عبارت بودند از: بربنا، شمعون که به او «سیاه» نیز گوناگون، این قوم را اداره کردند. 21 «پس از آن، قوم خواستند برای می‌گفتند، لوکوپس اهل قیرون، منائن که برادرخوانده هیرودیس پادشاه خود پادشاهی داشته باشند؛ و خدا شاول، پسر قیس از قبیله پیامبرین بود، و سولس. 2 یک روز، وقفي این اشخاص روزه گرفته بودند و را به ایشان داد که چهل سال بر آنان سلطنت کرد. 22 ولی خدا او خدا را عبادت می‌کردند، روح القدس به ایشان فرمود: «برربنا و سولس را بکنار نمود و داود را به جای وی پادشاه ساخت و فرمود: داود، را برای من جدا کنید تا به خدمت مخصوصی که ایشان را بدان فرا پسر پسما، مرد دلخواه من است. او کسی است که هر چه بگویم خوانده‌ام، مشغول شوند.» 3 پس به روزه دعا داده، دستها بر اطاعت، می‌کند. 23 و عیسی، آن نجات‌دهنده‌ای که خدا و عده‌اش سر آن دو گذاشتند و آنان را روانه ساختند. 4 بربنا و پولس با هدایت را به اسرائیل داد، از نسل همین داود پادشاه است. 24 «ولی پیش روح القدس سفر خود را آغاز کردند. نخست به بندار شلوکیه رفتند و از آمدن او، یحیی موعظه می‌کرد که لازم است تمامی قوم اسرائیل از آنجا با کشته عازم جزیره قبرس شدند. 5 در قبرس به شهر سلامیس گناهان خود دست بکشند، به سوی خدا بازگشت نمایند و تعیید رفتند و در کیسه یهودیان کلام خدا را موعظه کردند. پوچنا معروف بگیرند. 25 وقفي یحیی دوره خدمت خود را به پایان رساند، به مرقس نیز به عنوان دستیار، آنها را همراهی می‌کرد. 6 در آن جزیره، مردم گفت: آیا تصور می‌کنید که من مسیح هستم؟ نه، من مسیح شهر به شهر گشتدند و پیغام خدا را به مردم رساندند، تا اینکه به شهر نیستم. مسیح به زودی خواهد آمد. من حتی شایسته نیستم که بند پاپس رسیدند. در آنجا به یک جادوگر یهودی برخوردند به نام پاریشوون کفشهایش را باز کنم. 26 «برادران، خدا این نجات را به همه ما

خبر ایمان آوردن غیریهودیان بلافصله در همه جا پیچید و به گوش رسول و سایر پیروان مسیح در یهودیه نیز رسید. 2 پس هنگامی که بطریشیم بازگشت، ایمانداران یهودی تبار با او در گیر شدند 3 و گفتند که چرا با غیریهودیان نشست و برخاست کرده و از همه بدتر، با آنان بر سر یک سفره غذا خورده است. 4 آنگاه بطریش موضوع را از اول به تفصیل برای ایشان تعریف کرد و گفت: 5 «یک روز در شهر یافا بودم. وقتی دعا می‌کردم، در رؤیا دیدم که چیزی شبیه سفرهای پر زرگ از آسمان پایین آمد که از چهار گوشه آبریان بود. 6 وقتی خوب به آن نگاه کردم دیدم در آن سفره انواع چاربیان اهلی و حشی، خزندگان و پرندگان وجود داشت. 7 سپس صدای شنیدم که به من گفت: برخیز و از هر کدام که می‌خواهی ذبح کن و بخور. 8 «گفتم: ای خداوند، من چنین کاری نخواهم کرد، چون در تمام طول عمرم هرگز به چیزی حرام و ناپاک لب نزدم!» 9 «اما آن صدا از آسمان بر دیگر گفت: آنچه را که خدا پاک ساخته، تو نایاک نخوان!» 10 «این صحنه سه بار تکرار شد. سپس آن سفره دست برتابا و سولس سپردندا تا نزد مشایخ کلیسا ای اورشلیم بیرون.

درباره به آسمان بالا رفت. **11** درست در همین وقت، سه نفر به **12** در همین زمانها بود که هیروودیس پادشاه به آزار و شکنجه خانهای که من در آن میهمان بودم رسیدند. آنها آمده بودند که مرا به عدای از پیروان مسیح پرداخت. **2** بدستور او یعقوب برادر یوحنا با غیرپیوی بزدید. **12** روح القدس به من گفت که هماره ایشان بروم و به شمشیر کشته شد. **3** وقی هیروودیس دید که این کاش موجب خستنای سران بود شده، پطرس را نیز در ایام عید پیسخ یهود دستگیر آمدند. پس به خانه شخصی رسیدم که به دنبال من فرستاده بود. **13** او برای ما تعریف کرد که چگونه فرشته‌ای بر او ظاهر شده و به او گفت: «کسانی به یافا بفرست تا شمعون پطرس را پیدا کنند. **14** او خواهد گفت که چطور تو و خانواده‌ات می‌توانید نجات بیایید!» **15** هنگامی که برای ایشان شروع به صحبت کردم، روح القدس برس ایشان نازل شد، درست همان طور که اول بر ما نازل شد. **16** آنگاه به یاد سخنان خداوند افتادم که فرمود: «یحیی با آب تعیید می‌داد و لی شما با روح القدس تعیید خواهید یافت.» **17** حال، اگر خدا به این غیرپیویان نیز همان هدیه را داد که به ما پس از ایمان آوردند به خداوند عیسی مسیح بخشید، پس من که باشم که سر راه خدا پایستم. **18** وقی این را شنیدند، قانع شدند و گفتند: «خدارا شکر که همان لطفی را که در حق ما نمود، در حق غیرپیویان نیز گفت: «ردایت را بر دوش خود بینداز و به دنبال من بیا!» **9** به این انجام داده و به ایشان این امکان را بخشیده تا دست از گناه کشیده، ترتیب، پطرس از زندان بیرون آمد و به دنبال فرشته به راه افتاد. ولی در به سوی او بازگردند و حیات جاودانی را به دست آورند. **19** پس از تمام این مدت تصویر می‌کرد که خواب می‌بیند و ناور نمی‌کرد که کشیده باشد. **10** سپس از نگهبانان اول و دوم گشتنید تا به دروازه خود رفتند و پیغام انجلی را فقط به یهودیان رساندند. **20** ولی چند نفر از ایمانداران اهل قبرس و قیروان وقتی به انتلاکیه رسیدند، با یونانیان نیز درباره عیسی خداوند سخن گفتند. **21** قدرت خداوند با آنان بود، به طریق که بسیاری از این غیرپیویان ایمان آوردند و به سوی خداوند بازگشت کردند. **22** وقی این خبر به گوش ایمانداران کلیسا ای اورشلیم رسید، برنابا را که اهل قبرس بود، به انتلاکیه فرستادند تا به این نوایمان کمک کند. **23** وقی برنابا به آنچه رسید و دید که خدا

خانه‌اش خدایپست و پریزیگار بودند. کرنیلیوس همیشه با سخاوت به نمی‌دهد که من به خانه شخصی غیریهودی بیایم. ولی خدا در رؤیا
 فقراً یهودی کمک کرده، به درگاه خدا دعا می‌کرد. **۳** یک روز، به من نشان داده است که هرگز نباید کسی را نجس بدانم. **۲۹**
 ساعت سه بعد از ظهر، در رؤیا فرشته خدا را دید. فرشته نزد او آمد و وقتی شما به دنبال من فرستادید، بی چون و چرا آدمد.
 و گفت: «کُرنیلیوس!» **۴** کرنیلیوس با وحشت به او خیره شد و حال بفرمایید به چه علت مرا خواسته‌اید؟» **۳۰** کُرنیلیوس جواب
 پرسید: «سروروم، چه فرمایشی دارید؟» فرشته جواب داد: «دعاهای و داد: «چهار روز پیش، در همین وقت یعنی ساعت سه بعد از ظهر،
 نیکوکارهای تو همچون هدیه یادگاری به پیشگاه خدا رسیده است! طبق عادت در خانه خود مشغول دعا بودم که ناگهان دیدم شخصی
۵ اکون کسانی به یافا بفرست تا شمعون پطرس را به اینجا بیاورند. با لباس نوارانی روپرتو من ایستاده است! **۳۱** او به من گفت:
۶ او در خانه شمعون چرم‌ساز که خانه‌اش در کنار دریاست، میهمان کرنیلیوس، خدا دعاهای تو را شنیده است و کمکهای تو را در حق
 است. **۷** وقتی فرشته ناپایید شد، کرنیلیوس دو نفر از نوکران خود را مردم قبول کرده است! **۳۲** حال چند نفر را به یافا بفرست و شمعون
 با یک سرباز خداشناس که محافظ او بود، فرا خواند **۸** و تمام ماجرا پطرس را دعوت کن تا به اینجا بیاید. او در خانه شمعون چرم‌ساز که
 را به ایشان گفت و آنان را به یافا فرستاد. **۹** روز بعد، وقتی این افراد خانه‌اش در ساحل دریاست، میهمان است. **۳۳** پس بی‌دریگ به
 به شهر یافا نزدیک می‌شند، پطرس به پشت یام رفت تا دعا کنند. دنبال شما فرستادم و شما نیز لطف کرده، زود آمدید. حال، همگی
 ظهر بود **۱۰** و پطرس گرسنه شد. در همان حال که خواک را آماده در اینجا هستیم و در حضور خدا منتظرم تا پیامی را که خداوند
 می‌کردد، پطرس در عالم رؤیا دید که **۱۱** آسمان باز شد و چیزی فرموده که به ما بگویید، بشنویم. **۳۴** آنگاه پطرس جواب داد:
 شیوه سفره‌ای بزرگ به طرف زمین آمد که از چهار گوشه آواریان بود. «حالا می‌فهمم که فقط یهودیان محبوب خدا نیستند! **۳۵** بلکه هر
۱۲ در آن سفره، انواع مختلف چارپایان و خزندگان و پرندگان وجود کس از هر زناد و قومی که خدا را پرسید و کارهای نیک بکند، مورد
 داشت. **۱۳** سپس صدایی به پطرس گفت: «ببخیز و هر کدام را که پسند او واقع می‌شود. **۳۶** شما پیشتر از آن پشارت و مزدهای که خدا
 می‌خواهی، ذبح کن و بخور!» **۱۴** پطرس گفت: «ای خداوند، من به قوم اسرائیل داده آگاه می‌باشید، یعنی این مژده که انسان می‌تواند
 چنین کاری نخواهم کرد، چون در تمام طول عمر هرگز به چیزی به وسیله عیسی مسیح که خداوند همه است، به سوی خدا بازگردد.
 حرام و نایاک لب نزدهام!» **۱۵** باز آن صدا گفت: «آنچه را که خدا **۳۷** شما می‌دانید که این امر چگونه پس از تعییدی که یعنی بدان
 پاک ساخته، تو نایاک نخوار!» **۱۶** این رؤیا سه بار تکرار شد. موعظه می‌کرد، در جلیل آغاز شد و به سرتاسر یهودیه رسید. **۳۸**
 سپس، آن سفره به آسمان بالا رفت. **۱۷** پطرس گنج شده بود، چون و بدون شک می‌دانید که خدا عیسای ناصri را با روح القدس و
 نه معنی این رؤیا را درک می‌کرد و نه می‌دانست چه باید بکند. در قدرت خود متّمس کرد. او به همه جا می‌رفت و کارهای نیک انجام
 همین وقت، آن سه نفری که کرنیلیوس فرستاده بود، خانه را پیدا می‌داد و همه آنای را که تحت ظلم و قدرت ابلیس قرار داشتند شفا
 کرده، به دم در رسیده بودند، **۱۸** و می‌گفتند: «ای شمعون معروف می‌بخشید، زیرا خدا با او بود. **۳۹** و ما رسولان شاهد تمام اعمالی
 به پطرس در اینجا اقامت دارد؟» **۱۹** در حالی که پطرس درباره رؤیا هستیم که او در سرزمین یهود و در اوشیل انعام داد و در همان شهر
 می‌اندیشید، روح القدس به او گفت: «سه نفر آمده‌اند تا تو را بینند. بود که او را بر صلیب کشتد. **۴۰** ولی سه روز بعد، خدا او را زنده
۲۰ بrixیز و پایین برو، و بدون شک و تردید همراه ایشان برو، زیرا کرد و ظاهر فرمود، **۴۱** الیه نه به همه مردم، بلکه به شاهدانی که از
 ایشان را من فرستادم. **۲۱** پطرس پایین رفت و به ایشان گفت: پیش انتخاب کرده بود، یعنی به ما که بعد از زندگ شدن، با او
 من پطرس هستم. چه فرمایشی دارید؟» **۲۲** جواب دادند: «ما از خودریم و نوشیدیم. **۴۲** و خدا ما را فرستاده تا این خبر خوش را به
 جانب کرنیلیوس، افسر رومی آمده‌ایم. او شخص نیکوکار و خداترسی همه برسانیم و بگوییم که خدا عیسی را تعیین نموده تا داور زندگان و
 است و مورد احترام یهودیان نیز می‌باشد. فرشته‌ای نیز به او ظاهر شده مردگان باشد. **۴۳** تمام پیامبران نیز نوشتند که هر کس به او ایمان
 و گفته است که به دنبال شما پرسید و شما را به خانه دعوت کرده، بیاورد، گاهانش بخشیده خواهد شد.» **۴۴** هنوز سخن پطرس تمام
 سخنگاتان را بشنود. **۲۳** پطرس آنان را به خانه برد و پذیرایی کرد و نشده بود که روح القدس بر تمام شنوندگان نازل شد! **۴۵** یهودیان
 روز بعد با ایشان به قیصریه رسیدند. کرنیلیوس بستگان و نیز عطا شده است، مات و میهوت ماندند. **۴۶** زیرا شنیدند که روح القدس به غیریهودیان
 او رفند. **۲۴** فردای آن روز به قیصریه رسیدند. کرنیلیوس بستگان و نیز عطا شده است، مات و میهوت ماندند. **۴۷** زیرا شنیدند که
 دوستان نزدیک خود را هم جمع کرده بود و انتظار ایشان را می‌کشید. ایشان به زبانهای غیر سخن می‌گویند و خدا را می‌ستایند. آنگاه
۲۵ به معض اینکه پطرس وارد خانه شد، کرنیلیوس در مقابل او به پطرس گفت: «حالا که اینها روح القدس را درست مانند ما
 خاک افداد و او را پرسش کرد. **۲۶** اما پطرس او را بrixیزند و یافه‌اند، آیا کسی می‌تواند از تعییدشان در آب مانع گردد؟» **۴۸** پس
 گفت: «بلند شو! من نیز مانند تو یک انسان». **۲۷** پس برخاسته، به نام عیسی مسیح ایشان را تعیید داد. آنگاه کرنیلیوس تماس کرد
 گفتگوکنان به اتفاقی که عده زیادی در آن جمع بودند، رفند. **۲۸** که پطرس چند روزی نزد آنان بماند.
 پطرس به ایشان گفت: «شما خود می‌دانید که قوانین یهود اجازه

معرفی نامه‌هایی خطاب به کنیسه‌های دمشق خواست تا آنها در امر روز کنار دروازه‌های شهر کشیک می‌دهند تا او را به قتل برسانند. بازداشت پروان طریقت که در آن شهر باشند، با وی همکاری کنند. **25** پس طوفاران سولس یک شب او را در زنبیلی گذاشتند و از او می‌خواست ایشان را، چه مرد و چه زن، دست‌بسته به اورشلیم شکاف حصار شهر به پایین فرستادند. **26** وقتی به اورشلیم رسید پیارود. **3** پس راهی دمشق شد، اما در راه، در نزدیکی شهر، ناگهان بسیار کوشید تا نزد ایمانداران برود. ولی همه از او می‌ترسیدند و نوری خیره‌کننده از آسمان گردآگرد سولس تایید، **4** به طوری که بر تصور می‌کردند که حیله‌ای در کار است. **27** تا اینکه بربانا او را نزد زمین افتاد و صدای شنید که به او می‌گفت: «شائع! شائع! چرا رسولان آورد و برای ایشان تعريف کرد که چگونه سولس در راه دمشق به من جفا می‌کنی؟» **5** سولس پرسید: «خداؤندا، تو کیستی؟» خداوند را دیده و خداوند به او چه فرموده و اینکه چگونه در دمشق با آن صدای جواب داد: «من عیسی هستم، همان که تو به او جفا قدرت به نام عیسی وعظ کرده است. **28** پس سولس نزد رسولان می‌رسانی! **6** اکنون برخیز و به شهر برو. در آنجا به تو گفته خواهد ماند و آزادانه در اورشلیم آمد و رفت می‌کرد و با شهامت به نام شد که چه باید بکنی. **7** همسفران سولس مهوت ماندند، چون خداوند موعده می‌نمود. **29** ولی عده‌ای از یهودیان یونانی زبان که صدای می‌شنیدند، ولی کسی را نمی‌دیدند! **8** وقتی سولس به خود سوُس با ایشان بحث می‌کرد، توطه چیدند تا او را بکشند. **30** آمد و از زمین برخاست، متوجه شد که چیزی نمی‌بیند. پس دست وقتی سایر ایمانداران از وضع خطرناک سولس آگاه شدند، او را به او را گرفتند و به دمشق بردند. **9** او در آنجا سه روز نایینا بود و قیصریه بردند و از آنجا به خانه‌اش در طرسوس روانه کردند. **31** به در این مدت نه چیزی خورد و نه چیزی نوشید. **10** در دمشق، این ترتیب کلیسا آرامش یافت و قوت گرفت و در یهودیه و جلیل و شخصی ایماندار زندگی می‌کرد به نام حنانیا. خداوند در رویا به او سامره پیشرفت کرد. ایمانداران در ترس خدا و تسلی روح القدس فرمود: «حنانیا! حنانیا جواب داد: «بله، ای خداوند!» **11** خداوند زندگی می‌کردند و بر تعدادشان افزوده می‌شد. **32** پطرس نیز به همه فرمود: «برخیز و به کوچه‌ای که راست "نام دارد، به خانه یهودا برو و جا می‌رفت و به وضع ایمانداران رسیدگی می‌کرد. در یکی از این سراغ سولس طرسوسی را بگیر. او همین الان مشغول دعاست. **12** سفرها، نزد ایمانداران شهر لد رفت. **33** در آنجا شخصی را دید به من در رویا به او نشان داده‌ام که شخصی به نام حنانیا می‌اید و نام اینیاس که به مدت هشت سال فلاح و ستری بود. **34** پطرس به دست بر سر او می‌گذارد تا دوباره بینا شود!» **13** حنانیا عرض کرد: او گفت: «ای اینیاس، عیسی مسیح تو را شنا می‌دهد! برخیز و «خداؤندا، ولی من شنیده‌ام که این شخص به ایمانداران اورشلیم بسترت را جمع کن!» او نیز بلا فاصله شفا یافت. **35** آنگاه تمام پسیار آزار رسانده است! **14** و می‌گویند از طرف کاهنان اعظم اجازه اهالی لده و شارون با دیدن این معجزه، به خداوند ایمان آوردند. **36** دارد که همه آنانی را که در این شهر نام تو را می‌خوانند، دستگیر در شهر یافا شاگردی بود به نام طایپا (که یونانی آن دورکاس به کنید!) **15** اما خداوند فرمود: «برو و آنچه می‌گوییم، انجام بده، چون معنی غزال است. او زن نیکوکاری بود و همیشه در حق دیگران او وسیله برگزیده من است تا پیام را به قوهای و پادشاهان و همچنین خصوصاً فقرای خوبی می‌کرد. **37** ولی در همین زمان بیمار شد و فوت بین اسرائیل برساند. **16** من به او نشان خواهم داد که چقدر باید در کرد. دوستانش جسد او را شستند و در بالاخانه‌ای گذاشتند تا بین زده راه من زحمت بکشد.» **17** پس حنانیا رفته، سولس را یافت و دست و او را دفن کنند. **38** در این هنگام، شنیدند که پطرس در شهر خود را بر سر او گذاشت و گفت: «برادر شائع، خداوند یعنی همان لده، نزدیک یافا است. پس دو نفر را فرستادند تا او خواهش عیسی که در راه به تو ظاهر شد، مرا فرستاده است که برای تو دعا که هر چه وزدتر به یافا باید. **39** همین که پطرس آمد، او را به کنم تا از روح القدس پر شوی و چشمانت نیز دوباره بینا شود.» **18** بالاخانه‌ای بودند که جسد دورکاس در آن بود. در آنجا بیوه زنان گرد در همان لحظه، چیزی مثل پولک از چشمان سولس افتاد و بینا شد. آمده، گریه کنان لیاشهایی را که دورکاس در زمان حیات خود برای او نیز گشته بود و تعیید یافت. **19** سپس غذا خورد و قوت ایشان دوخته بود، به او نشان می‌دادند. **40** ولی پطرس خواست که گرفت. سولس چند روز در دمشق نزد ایمانداران ماند. **20** آنگاه به همه از اتفاق بیرون روند. آنگاه زانو زد و دعا نمود. سپس رو به جنازه کنیسه‌های یهود رفت و به همه اعلام کرد که عیسی در حقیقت پسر کرد و گفت: «طایپا، بrixz!» آن زن چشمان خود را باز کرد و وقتی خداست! **21** کسانی که سخنان او را می‌شنیدند، مات و مبهوت پطرس را دید، برخاست و نشست! **41** پطرس دستش را گرفت و او می‌مانندند و می‌گفتند: «مگر این همان نیست که در اورشلیم پیروان را برخیزانید و ایمانداران و بیوه زنان را خواند و او را زنده به ایشان عیسی را شکجه می‌داد و اینجا نیز آمده است تا آنها را بگیرد و سپرد. **42** این خیر در سراسر یافا پیچید و بسیاری به خداوند ایمان زندانی کند و برای محکمه نزد کاهنان اعظم بیرد؟» **22** ولی سولس آوردن. **43** پطرس نیز مدتی در آن شهر نزد شمعون چرم‌ساز اقامت با شور و اشتباق فراوان موعده می‌کرد و برای یهودیان دمشق با دلیل و گزید.

برهان ثابت می‌نمود که عیسی در حقیقت همان مسیح است. **23** **10** در شهر روزهای بسیار، سران قوم یهود تصمیم گرفتند او را پس از گذشت روزهای بسیار، سران قوم یهود تصمیم گرفتند او را بکشند. **24** سولس از نقشۀ آنان باخبر شد و دانست که شب و که فرمانده هنگی بود معروف به «هنگ ایتالیایی». **2** او و اهل

سخنان را نداشتند، گوشهای خود را گرفته، فریادی بلند سر دادند و تو ناید باد! گمان می کنی هدیه خدا را می توان با پول خرید! 21 تو بر سر استیفان ریختند، 58 و کشان کشان او را از شهر بیرون بریند تا از این نعمت بی نصیب هستی، چون دلت نز خدا پاک نیست. سنگسارش کنید. شاهدان و متهم کنید گان او، عباها خود را از تن 22 از این شرارت خود توبه کن و دعا کن تا شاید خدا این افکار درآوردن و پیش پای جوانی سویس نام گذاشتند. 59 در همان حالی ناپاکت را بی خشد. 23 زیار می بینم که پر از حسادت تلخ و اسر گناه که استیفان را سنگسار می کردند، او چنین دعا کرد: «ای عیسای هستی!» 24 شمعون با التماس گفت: «برای من دعا کنید تا بالای خداوند، روح مرآ پیدیرا!» 60 سپس روی زانوها افنا و با صدای بلند بر سرم نیاید! 25 پطرس و یوحنا آنچه را که خدا در زندگی آنان گفت: «خداوندا، این گناه را به حساب آنان مگذار!» بعد از این کرده بود، برای ایمانداران سامرء تعریف کردند و کلام خداوند را به آنان تعلیم دادند. آنگاه به اورشلیم بازگشتد. سر راهشان به چند دعا، جان سپرد.

8 و سویس با کشته شدن استیفان موافق بود. از آن روز به بعد، 26 پس از این واقعه، فرشته خداوند به فیلیپ گفت: «بریخیز و رو به شکنجه و آزار ایمانداران کلیسا اورشلیم شروع شد. به طوری که جنوب، به راهی برو که از اورشلیم به بیان غره می رود.» 27 پس همه به پیوه دیه و سامرء فرار کردند. فقط رسولان در اورشلیم باقی فیلیپ به طرف آن جاده به راه افتاد. وقتی به آنجا رسید به خزانه دار ماندند. 2 و لی چند پیوه دی خداشناص جمع شدند و چنانه استیفان را مملکت حبشه برخورد که در دربار «کنداکه»، ملکه حبشه، نفوذ و به حاک سپردند. ایشان از این پیش آمد سپیر اندوهگین بودند. 3 اما قدرت فراوانی داشت. او برای عبادت در معبد به اورشلیم رفه بود، سویس همه جا می رفت و مردان و زنان را به زور بیرون می کشید و به اشیاعیان نبی را با صدای بلند می خواند. 29 روح خدا به فیلیپ زندان می انداخت. 4 و لی ایماندارانی که از اورشلیم گریخته بودند، به گفت: «تندتر برو تا به کالسکه برسی.» 30 فیلیپ جلو دید و هر جا می رفتند خیر خوش دریاره عیسی را به مردم می رساندند. 5 شنید که چه می خواند. پس پرسید: «ایآ آنچه را که می خوانید درک فیلیپ نیز به یکی از شهراهی سامرء رفت و دریاره مسیح با اهالی آنجا می کنید؟» 31 مرد حبشه جواب داد: «نه، وقتی کسی نیست به سخن گفت. 6 مردم، به خاطر معجزات او، به دقت به سخنان او من یامزد، چگونه می توانم درک کنم؟» پس، از فیلیپ خواهش کرد گوش می دادند. 7 ارواح پلید نیز با فریادهای بلند از وجود دیویزگان که سوار کالسکه شود و کنار او بشنیدند. 32 آن قسمتی که از کتب بیرون می آمدند، و مفلوجان و لیگان شفا می گفتند. 8 از این جهت، مقدس می خواند، این بود: «همچنانکه گوسفند را به سوی کشتارگاه آن شهر غرق در شادی شد! 9 در این میان، در شهر سامرء مردی بود می بزند، او را نیز به کشتارگاه بردند. او مثل برهای که پشمهاش را به نام شمعون که سالهای سال جادوگری می کرد و مردم را به حریت می گزیند، لب به اعتراض نگشود. 33 او فروتن بود؛ از این ره گونه وا می داشت و ادعا می کرد که شخص بزرگی است. 10 همگان، از عدالتی در حق او روا داشتند. چه کسی می تواند او نسل او سخن کوچک و بزرگ، از او به عنوان «قدرت دریاره علیم خدا» یاد می کردد. بگوید؟ زیرا حیات او از زمین برداشته شد.» 34 خزانه دار حیشی از 11 ایشان به دقت به سخنان او گوش فرا می دادند، زیرا وی برای فیلیپ پرسید: «ایآ اشیاعیان این چیزها را دریاره خودش می گفت یا دریاره مدتی طولانی با چشم بندی هایش باعث شگفتی آنان شده بود. 12 شخص دیگر؟» 35 آنگاه فیلیپ از آن نوشته مقدس شروع کرد و با اما وقتی مردم به پیغام فیلیپ دریاره ملکوت خدا و عیسی مسیح ایمان استفاده از قسمهای دیگر کتاب مقدس، پای نجاتی خش عیسی را به آوردند، هم مردان و هم زنان تعمید گرفتند. 13 سپس شمعون نیز او رسانید. 36 همچنانکه کالسکه پیش می رفت، به یک برکه آب ایمان آورده، تعمید گرفت. او از فیلیپ جدا شد و از معجزات او رسیدند. مرد حبشه گفت: «نگاه کن! این هم آب! آیا امکان دارد مات و مبهوت می ماند. 14 وقتی رسولان در اورشلیم شنیدند که حالا تعمید بگیرم؟» 37 فیلیپ جواب داد: «اگر با تمام وجودت اهالی سامرء پیغام خدا را قبول کرده اند، پطرس و یوحنا را به آنجا ایمان آورده اند، امکان دارد.» جواب داد: «من ایمان دارم که عیسی فرستادند. 15 وقتی ایشان به سامرء رسیدند، برای نویامانان دعا کردند مسیح، پسر خداست.» 38 پس کالسکه را نگاه داشتند و هر دو تا روح القدس را بیاند، 16 زیرا ایشان فقط به نام عیسی خداوند داخل آب رفتند و فیلیپ او را تعمید داد. 39 وقتی از آب بیرون تعمید گرفته بودند و هنوز روح القدس بر هیچ یک از ایشان نازل نشده آمدند، روح خداوند فیلیپ را برداشت و برد و خزانه دار حبشه دیگر بود. 17 پس پطرس و یوحنا دستهای خود را بر سر این نویامانان او را ندید، ولی راه خود را با خوشحالی پیش گرفت و رفت. 40 اما گذاشتند و ایشان نیز روح القدس را یافتدند. 18 وقتی شمعون دید که فیلیپ در شهر اشدو دیده شد. پس هم در آنجا و هم در شهرهای با قرار گرفتن دستهای رسولان بر سر مردم، روح القدس عطا می شود، سر راه خود، پیغام خدا را به مردم رساند تا به شهر قیصریه رسید. مبلغی بول نزد پطرس و یوحنا آورد تا این قدرت را بخرد. 19 او 9 و اما سویس هنوز سخت به تهدید و کشتار پیرون مسیح گفت: «به من نیز این قدرت را بدهید تا هر وقت دست بر سر کسی می گذارم، روح القدس را بیابد!» 20 اما پطرس جواب داد: «پولت با شدیداً ادامه می داد. او در اورشلیم، نزد کاهن اعظم رفت 2 و از او

همه پسراش به مصر رفتند و عاقبت در همان جا نیز فوت شدند، **37** «همین موسی به قوم اسرائیل گفت: خدا از میان برادران شما، **16** و جنگاهای ایشان را به شکمی بردند و در آرامگاهی که ابراهیم از پیامبری مانند من برایتان خواهد فرستاد. **38** «موسی در بیان با پسراخ حمور، پدر شکمی، خریده بود، به خاک سپرندن. **17** کم نیاکان ما بود، یعنی با مجموع قوم خدا. او واسطه‌ای بود بین قوم زمان تحقق وعده خدا به ابراهیم در مورد آزادی فرزندان او از مصر اسرائیل و آن فرشته‌ای که کلمات حیات بخش را در کوه سینا به او تزویجک می‌شد و تعداد ایشان نیز در مصر به سرعت فرونوی می‌یافت. داد تا آنها را به ما برساند. **39** ولی اجداد ما نخواستند مطبع موسی **18** سپس، پادشاهی در مصر روی کار آمد که بوسfat را نمی‌شاخت شوند. آنها او را رد کردند و خواستند که به مصر بازگردند. **40** و از خدمات او خبر نداشت. **19** این پادشاه دشمن قوم ما بود و ایشان به هارون گفتند: پری ما بنهایی بساز تا خدایان ما باشند و ما والدین عربانی را مجبور می‌کرد نژادان خود را در بیان به حال خود را به مصر بازگرداند، زیرا نمی‌دانیم بر سر این موسی که ما را از پنجه‌ای بگذارند تا بیمیزند. **20** «در همان زمان بود که موسی به دنیا آمد. مصر بیرون آورد، چه آمده است! **41** «پس بُتی به شکل گوساله او طفلی بسیار زیبا بود. پدر و مادرش سه ماه او را در خانه پنهان ساختند و برایش قربانی کردند و به افخار آنچه ساخته بودند، جشن کردند. **21** در آخر وقتی مجبور شدند او را رها کنند، دختر فرعون، گرفتند. **42** از این رو خدا از آنان بیزار شد و ایشان را به حال خود پادشاه مصر، او را یافت و به فرزندی پذیرفت. **22** موسی تمام علم و گذاشت تا اقاب، ماه و ستارگان را عبادت کنند! در کتاب انبیاء، حکمت مصر را فرا گرفت تا جایی که شاهزاده‌ای بانفوذ و سخنوری خداوندی فرماید: ای قوم اسرائیل، در آن چهل سالی که در بیان برچشته شد. **23** «وقتی موسی چهل ساله شد، روزی به فکر رسید سرگردان بودید، آیا برای من قربانی و هدایا آورده‌د؟ **43** نه، عشق و که دیداری از برادران اسرائیلی خود به عمل آورد. **24** در این بازدید علاقه واعقی شما به پنهانان بود، به پرستشگاه بُت مولیک، ستاره بست یک مصری را دید که به یک اسرائیلی ظلم می‌کرد. پس موسی به رفان، و تمام آن بنهایی که ساخته بودید تا آنها را پرسید. پس من حمایت او رفت و آن مصری را کشت. **25** موسی تصویر می‌کرد نیز شما را به آن سوی پایل تبعید خواهیم کرد. **44** «اجداد ما در برادران اسرائیلی اش متوجه شده‌اند که خدا او را به کمک ایشان بیان خیمه عبادت را حمل می‌کردند. این خیمه درست مطابق آن فرستاده است. ولی ایشان به هیچ وجه به این موضوع بی نیزه بودند. نقشه‌ای ساخته شده بود که خدا به موسی نشان داده بود. **45** سالها **26** «روز بعد، باز به دیدن آنان رفت. این بار دید که دو اسرائیلی بعد، وقتی بوش در سزمین موعود، با اقام بت پرست می‌چنگید، با هم دعوا می‌کنند. پس سعی کرد ایشان را با هم آشتبی دهد و این خیمه را به آنچه آورد. قوم اسرائیل نیز تا زمان داود پادشاه، در گفت: عزیزان، شما با هم برادر هستید و نایاب اینچیان با یکدیگر آن عبادت می‌کردند. **46** «خدا نسبت به داود عنایت خاصی دعوا کنید! این کار اشتباهی است! **27** «ولی شخصی که مقصراً بود داشت. داود نیز از خداوند درخواست کرد تا این افخار نصیب شد به موسی گفت: چه کسی تو را حاکم و داور ما ساخته است؟ **28** گردد که برای خدای یعقوب محلی برای سکونت بنا کند. **47** آیا می‌خواهی مرا هم بکشی، همان طور که دیروز آن مصری را کشته؟ ولی در واقع سلیمان بود که آن را ساخت، همان معبد را. **48** اما **29** «وقتی موسی این را شنید، ترسید و به سرزمین میدان گریخت و واقعیت این است که خدای معوال در معایدی که به دست انسان در آنچه همسری اختیار کرد و صاحب دو پسر شد. **30** «چهل سال ساخته شده باشد، متزل نمی‌کند، چنانکه خودش از زبان نی فرموده: بعد، روزی در بیان نزدیک کوه سینا، فرشته‌ای در بوته‌ای شعله‌ور به **49** آسمان، تخت سلطنت من است، و زمین کرسی زیر پایم. آیا او ظاهر شد. **31** موسی با دیدن این منظره، تعجب کرد و دید تا آن می‌توانید معبد اینچیان برایم بسازید؟ آیا می‌توانید چنین مکانی برای را از نزدیک ببیند. اما ناگهان صدای خداوند به گوش او رسید که آسودن برایم بنا کنید؟ **50** مگر دست من تمام این هستی را نیافریده می‌گفت: **32** من هستم خدای اجداد تو، خدای ابراهیم، خدای است! **51** «ای خداینشناسان، ای یاغیان! تا کمی می‌خواهید مانند اسحاق، و خدای یعقوب. «موسی از ترس بر خود لزید و دیگر اجدادتان با روح القدس مقاومت کنید! **52** کدام پیامبری است که جرأت نکرد به بوته نگاه کند. **33** خداوند به او فرمود: کفشهایت را نیاکان شما او را شکنجه و آزار نداده باشند، پیامبرانی که آمدن آن درآور، زیرا جایی که بر آن ایستاده‌ای، زمین مقدس است. **34** من مرد عادل، یعنی مسیح، را پیشوگی می‌کرند؟ و سرانجام مسیح غم و اندوشه قوم خود را در مصر دیدم و نالههای ایشان را شنیدم و را نیز گرفتید و کشته‌ید! **53** بله، شما عمدتاً با خدا و احکام او آمدام تا نجات‌شان دهم. پس بیا تا تو را به مصر پفرستم. **35** «به مخالفت می‌کنید، گرچه این احکام را از فرشتگان دریافت کردید.» این ترتیب، خدا همان کسی را به مصر بازگرداند که قوم اسرائیل **54** سران قوم بیهود از شنیدن این سخنان سخت برآشتفتند و به شدت او را رد کرده و به او گفته بودند: چه کسی تو را حاکم و داور خشمگین شدند. **55** ولی استیفان پر از روح القدس به سوی آسمان ما ساخته است؟ خدا توسط فرشته‌ای که در بوته آتش ظاهر شد خیره شد و جلال خدا را دید و همچنین عیسی را که به دست موسی را فرستاد تا هم حاکم ایشان باشد و هم نجات دهنده ایشان. راست خدا ایستاده بود. **56** پس به ایشان گفت: «نگاه کنید! من **36** موسی با معجزات بسیار قوم اسرائیل را از مصر بیرون آورد، و از آسمان را می‌بینم که گشوده شده و مسیح را می‌بینم که به دست دریای سرخ عبور داد و چهل سال ایشان را در بیان هدایت کرد. راست خدا ایستاده است!» **57** حاضرین که دیگر طاقت شنیدن این

کرد که رسولان را چند لحظه بیرون ببرند. **35** سپس به همکاران به چند نفر رشوه دادند تا بگویند ما شنیدیم که استیفان به موسی و خود گفت: «ای سران قوم اسرائیل، موظب باشید چه تصمیمی به خدا کفر می‌گفت. **12** این تهمت به شدت مردم و مشایخ و درباره این اشخاص می‌گیرید. **36** چندی پیش، مردی به نام تیودا که علمای دنی را بر ضد استیفان تحیر کرد. پس سران قوم بیهود او را ادعای کرد شخص بزرگی است، نزدیک به چهارصد نفر را با خود گرفتند و برای محکمه به مجلس شورا بردند. **13** شاهدان دروغین بر همدست ساخت. او کشته شد و پیروانش نیز بی سر و صدا تار و مار ضد استیفان شهادت داده، می‌گفتند که او مرتب به معبد و تواتر شدند. **37** «پس از او، در زمان سرشاری، شخصی دیگر به نام موسی بد می‌گوید. **14** می‌گفتند: «ما با گوش خودمان شنیدیم که یهودای جلیلی برخاست و عده‌ای مرید پیدا کرد. ولی او نیز کشته می‌گفت عیسای ناصری معبد را خراب خواهد کرد و تمام احکام شد و مزدیانش پراکنده شدند. **38** «پس به نظر من کاری به کار این موسی را باطل خواهد ساخت!» **15** در این لحظه، همه آنان که در اشخاص نداشته باشید. اگر آنچه می‌گویند و می‌کنند از خودشان شورا نشسته بودند، به استیفان خیره شده بودند و دیدند که صورتش است، طولی نمی‌کشد که خودبهخود از بین خواهد رفت. **39** اما همچون صورت فرشته است!

اگر از جانب خداست، نمی‌تواید آنها را از میان بردارد. موظب **7** آنگاه کاهن اعظم از استیفان پرسید: «آیا این تهمت‌ها صحیح باشید میادا با خدا درافتاده باشید.» **40** اعضاش شورا نصیحت او را قبول کردند، و رسولان را آوردند، شلاق زدند و گفتند که دیگر «ارد؟» **2** استیفان گفت: «ای برادران و پدران گوش دهید. خدای درباره عیسی با کسی سخن نگویند. سپس ایشان را آزاد کردند. **41** پرشکوه و جلال، درین شهرین بر جد ما ابراهیم ظاهر شد، پیش از رسولان از آنجا بپرون آمدند و شاد بودند که خدا ایشان را شایسته آنکه او به حران کوچ کند. **3** خدا به او فرمود: ولایت، خانه پدری و دانست که به خاطر نام او رنج بکشند و بی احترامی بیینند. **42** از آن خویشاوندان خود را هر کان و به سرزینی که من تو را بدانید هدایت پس هر روز در خانه‌ها کلام خدا را تعلیم می‌دادند و در معبد وعظ خواهمندو، برو. **4** «پس ابراهیم از سرزین کلدانیان بیرون آمد و به آرود، به سرزینی که شما اکنون در آن زندگی می‌کنید. **5** ولی در

6 با افزایش تعداد ایمانداران، شکایتها در میان ایشان به وجود آن زمان، حتی یک وجب از این زمین را به او نداد. اما به او قول آمد. کسانی که یونانی زبان بودند، گله داشتند که میان بیوهزنان داد که سرانجام تمام این سرزین از آن او و نسل او خواهد شد، و ایشان و بیوهزنان عربی زبان، تبعیض قائل می‌شوند و به اینان به انداره این در حالی بود که ابراهیم هنوز صاحب فرزندی نشده بود. **6** از آنان خوارک نمی‌دهند. **2** پس، آن دوازده رسول تمام ایمانداران را طرف دیگر، خدا به ابراهیم فرمود: «سل تو مدت چهارصد سال جمع کردن و گفتند: «ما باید وقت خود را صرف رساندن پام خدا در مملکت بیگانه‌ای بندگی خواهند کرد و مورد ظلم و ستم قرار باشند انتخاب کنید تا آنان را مستول این کار کنیم. **3** پس برادران خواهند گرفت. **7** و همچین فرمود: من آن قومی را که ایشان را عزیز، از میان خود هفت نفر نیکنام که پر از روح القدس، مجازات خواهمندو و بعد قوم خود را به این سرزین باشند انتخاب کنید تا آنان را مستول این کار کنیم. **4** ما نیز وقت باز خواهیم آورد تا مرا عبادت کنند. **8** «در آن هنگام، خدا آین خود را صرف دعا، موعظه و تعلیم خواهیم نمود.» **5** این پیشنهاد را ختنه را نیز به ابراهیم داد تا نشان عهد و پیمان بین نسل او و خدا همه پسندیدند و این اشخاص را انتخاب کردند: استیفان (مردی) باشد. پس اسحاق، پسر ابراهیم، وقتی هشت روزه بود، ختنه شد. ایمانی قوی و پر از روح القدس)، فیلیپ، پروخروس، نیکانور، تمیون، اسحاق پسر یعقوب بود و یعقوب صاحب دوازده پسر شد که هر کدام پیمانas و نیکلاسos اهل انطاکیه. نیکلاسos یک غیریهودی بود که سریسلهای یکی از قبیله‌های بنی اسرائیل شدند. **9** فرزندان یعقوب اول یهودی و بعد مسیحی شده بود. **6** این هفت نفر را به رسولان به یوسف حسد بردند و او را فروختند تا در مصر غلام شود. ولی معرفی کردن و رسولان نیز برای ایشان دعا کرد، دست بر سرshan خدا با یوسف بود، **10** و او را از تمام غمها و رنجهایش آزاد کرد و گذاشتند و برکشان دادند. **7** پس پام خدا همچنان در همه جا مورد لطف فرعون، پادشاه مصر قرار داد. خدا به یوسف حکمت اعلام می‌شد و تعداد ایمانداران در شهر اورشلیم افزایش می‌یافت. فوق العاده‌ای عطا کرد، تا آنجا که فرعون او را نخست وزیر مصر و وزیر حتی بسیاری از کاهنان یهودی نیز پیرو عیسی شدند. **8** استیفان نیز دربار خود ساخت. **11** «آنگاه قحطی و مصیبی عظیم در مصر و که مردی بسیار بالایمان و پر از قدرت روح القدس بود، در میان مردم کنعان پدید آمد به حدی که اجداد ما چیزی برای خوردن نداشتند. معجزات شگفت‌انگیز و نشانه‌های عظیم به عمل آورد. **9** ولی یعقوب شنید که در مصر هنوز غله پیدا می‌شود، پسران خود روز چند یهودی از کنیسه‌ای مشهور به «آزاد مردان» برای بحث و را فرستاد تا غله بخرند. **13** بار دوم که به مصر رفتند، یوسف خود را مجاذube نزد استیفان آمدند. این عده از قبروان، اسکندریه مصر، قیلیقیه به برادرانش شناسانید، سپس ایشان را به حضور فرعون معزی کرد. و آسیا آمده بودند. **10** ولی کسی نمی‌توانست در برابر حکمت و **14** پس از آن، یوسف پدر خود یعقوب و خانواده برادرانش را به مصر روحی که استیفان با آن سخن می‌گفت، مقاومت کرد. **11** پس آنان آورد که جماعت هفتاد و پنج نفر بودند. **15** به این ترتیب، یعقوب و

هم جمع شده‌اند بر ضد خداوند و مسیح او.²⁷ «این درست همه مؤمنین به طور مرتب برای دعا در معبد، در قسمتی به نام ایوان همان چیزی است که در این شهر رخ داد، زیرا هرودپس پادشاه، و سلیمان جمع می‌شدند.¹³ اما دیگر هیچ کس جرأت نمی‌کرد به پونتیوس پیلاطس فرماندار، و غیربیهودیان، با قوم اسرائیل، ضد عیسی ایشان ملحق شود، گرچه احترام زیادی برای ایشان قائل بودند.¹⁴ با مسیح، خدمتگزار مقدس تو همدست شدند،²⁸ تا کاری را انجام این حال، مردان و زنان بیشتر و بیشتری به خداوند ایمان می‌آوردند دهند که قدرت و اراده تو از پیش مقفل کرده بود.²⁹ و حال، ای و به او می‌پوستند.¹⁵ در نتیجه کار رسولان، مردم بیماران خود خداوند، به تهدیدهای ایشان گوش کن و به ما خدمتگزاران خود را بر روی تخت و تشک به کوچه‌ها می‌آوردند تا وقتی پطرس از جرأت بده تا پیام تو را به مردم برسانیم.³⁰ قدرت شفایبخش خود را آنچه رد می‌شود، دست کم سایه او بر بعضی از ایشان بیفت!¹⁶ نیز بر ما عطا فرما تا به وسیله نام خدمتگزار مقدس تو عیسی، معجزات مردم حتی از اطراف اورشلیم می‌آمدند و دیزدگان و بیماران خود بزرگ و کارهای عجیب انجام دهیم.³¹ پس از این دعا، خانه‌ای را می‌آوردند و همه شفا می‌باشند.¹⁷ پس، کاهن اعظم و همه که در آن بودند به لزه درآمد و همه از روح القدس پر شدند و پیام دستیارانش که از فرقه صدوقی‌ها بودند، از حسد به جوش آمدند، خدا را با جرأت به مردم رسانندن.³² تمام ایمانداران با هم یکدل و¹⁸ و رسولان را گرفتند و به زندان اداختند.¹⁹ ولی همان شب پیکرای بودند، و کسی دارای خود را از آن خود نمی‌دانست، چون هر فرشته خداوند آمده، درهای زندان را باز کرد و آنان را بیرون آورد و به چه را که داشتند، با هم قسمت می‌کردند.³³ رسولان درباره زنده ایشان گفت: «بروید و در صحن معبد بایستید و پیام کامل این شدن عیسی ای خداوند با قدرتی عظیم شهادت می‌دادند، و فیض خدا حیات را به ایشان بیان کنید!»²⁰ پس صبح زود به معبد رفتند و نیرومندانه در ایشان عمل می‌کرد.³⁴ کسی نیز محتاج نبود، چون مشغول موقعه شدند! کاهن اعظم و همکارانش به معبد آمدند و از هر کس زمین یا خانه‌ای داشت، می‌فروخت و پولش را³⁵ به رسولان تمام اعضای شواری یهود و مشایخ اسرائیل دعوت کردند تا جلسه‌ای می‌داد تا بین نیازمندان تقسیم کنند.³⁶ برای مثال، شخصی بود به تشکیل دهنده. چند نفر را نیز فرستادند تا رسولان را از زندان بیاروند و نام پیوست که رسولان او را بزنایا یعنی «مشوّق» لقب داده بودند! او محکم کنند.²² اما وقتی مأموران به زندان رفتند، کسی را در از قبیله لاوی و اهل قبرس بود.³⁷ او مزعره خود را فروخت و پولش را آنچه نیافتند. پس بازگشتند و گواش داده، گفتند:²³ «درهای آورد و پیش قدمهای رسولان گذاشت.

اما وقته درها را باز کردیم، کسی داخل زندان نبود!»²⁴ فرمانده

5 شخصی نیز بود به نام حنانیا، با همسرش سفیره، که زمینی را نگهبانان و کاهن اعظم از این خبر گیر و میهوش شدند و از خود فروخت،² ولی فقط قسمتی از مبلغ آن را نز رسولان آورد و ادعا می‌پرسیدند که سراججام این ماجرا چه خواهد شد!²⁵ در همین کرد که تمام مبلغ را آورده، و بقیه را برای خود نگاه داشت. زن او نیز وقت یک نفر خبر آورد و گفت: «اشخاصی که شما زندانی کردید از حیله او باخیر بود.³ پطرس گفت: «حنانیا، شیطان قلب تو را از بودید، در معبد برای مردم موعظه می‌کنید!»²⁶ فرمانده نگهبانان طمع پر کرده است. وقته گفتنی این تمام قیمت زمین است، در واقع با افراد خود رفت و ایشان را با احترام به جلسه شورا آوردند، چون به روح القدس دروغ گفتی.⁴ زمین مال خودت بود که بفروشی یا می‌تسویل شوند، مردم ایشان را سینگسار کنند. نفرنشی. بعد از فروش هم دست خودت بود که چقدر بدی یا²⁷ پس رسولان را آوردند و ایشان را در برابر شورا حاضر ساختند. ندهی. چرا این کار را کردی؟ تو به ما دروغ نگفته، بلکه به خدا آنگاه کاهن اعظم از ایشان پرسید: «مگر ما به شما نگفتم که دروغ گفتی.»⁵ به محض اینکه حنانیا این سخن را شنید، بر زمین دیگر هرگز در نام این مرد موعظه نکنید! اما شما بخلاف دستور ما، افتاد و جایه‌جا مرد! همه وحشت کردند!⁶ پس جوانان آمدند، تمام شهر اورشلیم را با سخنان خود پر کردند و می‌خواهید خون این او را در کفن پیچیدند و به خاک سپرندن.⁷ حدود سه ساعت مرد را به گردن می‌پیندازید!»²⁹ پطرس و رسولان جواب دادند: بعد، همسر او بی خبر از مرگ شوهرش آمد.⁸ پطرس از او پرسید: «ما دستور خدا را اطاعت می‌کنیم، نه دستور انسان را.³⁰ شما «آیا شما زمیتان را به همین قیمت فروختید؟» گفت: «بلی،» به عیسی را بر روی صليب کشید، اما خدای اجداد ما او را زنده کرد، همین قیمت.⁹ پطرس گفت: «شما جرا با هم همدست شدید تا³¹ او را به دست راست خود نشانده، سرافراز نمود تا پادشاه و روح خدا را امتحان کنید؟ جوانانی که شوهرت را برند و به خاک نجات دهند باشد و قوم اسرائیل فرصت داشته باشند که توبه کنند تا سپردنند، تازه برگشته‌اند. پس تو را نیز خواهند برد.¹⁰ بلافضله آن گناهانشان بخشیده شود.³² حال، ما رسولان، شاهد این واقعه زن نیز پیش پاهای پطرس بر زمین افتاد و جان داد. وقته جوانان هستیم و روح القدس نیز شاهد است، همان روح پاک که خدا او را رسیدند، دیدند که او هم مرده است. پس، جنابه او را نیز برند به مطیعان خود عطا می‌کند.»³³ اعضای شورا از جواب رسولان و در کنار شوهرش به خاک سپرندن.¹¹ در نتیجه، ترس عظیمی به خشم آمدند و تصمیم گرفتند که ایشان را نیز بکشند.³⁴ اما کلیسا و تمام کسانی را که این واقعه را می‌شیدند فرا گرفت.¹² یکی از اعضای شورا به نام غمالاتیل، از فرقه فریسان، که هم در رسولان نشانه‌های معجزه‌آسا و عجایب بسیاری به عمل می‌آوردند. و مسائل دینی خبره بود و هم در نظر مردم محترم، برخاست و خواهش

آنگاه با احترام استادند و با حریت به این واقعه عجیب خیره شدند. تعداد ایمانداران به حدود پنج هزار رسید! ۵ روز بعد، بزرگان و مشایخ ۱۲ پطروس از این فرصت استفاده کرد و به گروهی که در آنجا گرد و علمای دین در اورشلیم تشکیل جلسه دادند. ۶ حتاً کاهن اعظم با آمدۀ بودند گفت: «ای مردان اسرائیلی، چرا اینقدر تعجب کردۀ اید؟ قیافا، یوحنای، اسکندر و سایر سنتگانش نیز حضور داشتند. ۷ آنگاه چرا اینچنین به ما خیره شده‌اید؟ مگر خیال می‌کنید که ما با قدرت و پطروس و یوحنای را آوردند و از ایشان پرسیدند: «این کار را به چه دینداری خودمان این شخص را شفّا داده‌ایم؟ ۸ خدای ابراهیم، قدرت و به چه نامی انجام داده‌اید؟» ۹ پطروس که پر از روح القدس اسحاق، یعقوب که خدای اجداد ماست با این معجزه، خدمتگار بود، به ایشان گفت: «ای بزرگان قوم و مشایخ، اگر ممنظورتان این خود عیسی را سرافراز کرده است. منظوم همان عیسی است که شما کار خیری است که در حق این شخص لنگ کردۀ ایم و می‌پرسید که تسليمش کردید و در حضور پیلاس انکارش نمودید، در صورتی که چگونه شفّا پیدا کرده است، ۱۰ اجازه دهد صریحاً به همه شما پیلاس می‌خواست او را آزاد سازد. ۱۱ بله، شما نخواستید او آزاد و تمامی قوم اسرائیل بگوین که این معجزه را در نام عیسی مسیح شود، بلکه آن مرد پاک و مقدس را رد کردید، و اصوات داشتید به ناصری و با قدرت او انجام داده‌ایم، یعنی همان کسی که شما بر جای او یک قاتل آزاد شود. ۱۵ شما سرجشمه حیات را کشید، ولی صلیب کشید ولی خدا او را زنده کرد. بله، با قدرت اوست که این خدا او را زنده کرد. من و یوحنای شاهد این واقعه هستیم چون بعد از مرد الان صحیح و سالم اینجا استاده است. ۱۱ چون بنا به گفته آنکه او را کشید، ما او را زنده دیدیم! ۱۶ «شما خود می‌دانید که کتب مقدس، عیسی همان سنگی است که شما عمارها را کردید، این مرد فقیر قیلاً لنگ بود. اما اکنون، نام عیسی او را شفّا داده ولی سنگ اصلی ساختمان شده است. ۱۲ غیر از عیسی مسیح است، یعنی ایمان به نام عیسی باعث شفای کامل او شده است. کسی نیست که بتواند ما را رستگار سازد! چون در زیر آسمان، نام ۱۷ «برادران عزیز، در ضمن این را نیز می‌دانم که رفشار شما و سران دیگری وجود ندارد که مردم بتوانند توسط آن از گناه نجات یابند.» قوم شما از روی نادانی بود. ۱۸ از طرف دیگر، دست خدا هم در ۱۳ وقتی اعصاب شورا جرات و شهامت پطروس و یوحنای را دیدند، این کار بود، زیرا مطابق پیشگویی‌های همه انبیاء، مسیح می‌باشد بر مات و مهبوت ماندند، خصوصاً که می‌دیدند افرادی و بدون روی صلیب برای آمریش گناهان ما جان خود را فدا می‌کرد. ۱۹ تحصیلات مذهبی هستند. همچنین بی‌پردنده که ایشان از پروان پس، توهه کشید، از گناهاتان دست بکشید و به سوی خدا بازگردید تا عیسی بوده‌اند. ۱۴ از طرف دیگر، فقیر لنگ نیز صحیح و سالم کار گناهاتان پاک شود و دوران آسودگی و خرمی از جانب خداوند فرا ایشان استاده بود و نمی‌توانستند شفای او را انکار کنند! ۱۵ پس ۲۰ و عیسی را، که همانا مسیح شمام است، بار دیگر پفرستد. ایشان را از تالار شورا بیرون فرستادند تا با یکدیگر مشورت کنند. ۱۶ چون همان طور که خدا از زمانهای قدیم به زبان انبیای مقدس آنان از یکدیگر می‌پرسیدند: «با ایشان چه کهی؟ ما که نمی‌توانیم خود فرموده بود، او باید در آسمان بماند، تا زمانی فرا برسد که خدا منکر این معجزه بزرگ شویم، چون در اورشلیم همه از آن باخبرند. ۱۷ همه چیز را احیا کند و به حالت اول برگرداند. ۲۲ (aiōn g165) ولی شاید بتوانیم جلوی تبلیغاتشان را بگیریم. پس به ایشان می‌گوییم موسی نیز فرموده: «خداؤند خدای شما، از میان برادران شما، پیامبری اگر بار دیگر نام عیسی را بر زبان بیاورند و دست به چنین کارهایی مانند می‌برایان خواهد فرستاد. به هر چه او می‌گوید، باید با دقت بزنند، مسئول عوایق آن خواهند بود.» ۱۸ پس ایشان را احضار گوش کشید؛ ۲۳ هر که به او گوش نداده، از میان قوم منقطع خواهد کرد، گفتنده که دیگر درباره عیسی با کسی سخن نگویند. ۱۹ اما شد.» ۲۴ «مسئل و تعلم پیامبران بعد از او، واقعه امروز را پیشگویی پطروس و یوحنای جواب دادند: «خدّتان قضاویت کنید! آیا درست است که دین ایجادت‌دان و عده داده است که تمام مردم روی زمین را به سیله ۲۰ ما نمی‌توانیم آنچه را که از عیسی دیده و شنیده‌ایم، به کسی نسل ابراهیم برکت دهد. این همان وعده‌ای است که خدا به ابراهیم نگوینم.» ۲۱ پس آن در را پس از تهدیدهای بیشتر رها کردند، چون داد. ۲۶ از این جهت خدا خدمتگار خود را اول از همه نزد شما، نمی‌دانستند چطور مجازاتشان کنند بدون اینکه آشوب تازه‌ای به راه ای بني اسرائیل، فرستاد تا شما را از راههای گاه‌آلودتان بازگرداند و به افتد؛ زیرا به خاطر این معجزه بزرگ، همه خدا را شکر می‌کردند. ۲۲ این وسیله به شما برکت دهد.»

۴ ایشان هنوز مشغول گفتگو با مردم بودند که ناگهان کاهنان کاهنان تصمیمات کاهنان اعظم و مشایخ را برای ایشان بازگشتند و یوحنای به محض اینکه آزاد شدند، نزد سایر رسولان عیسی پاگشتند. ایشان با سرزمگهان معبد و چند تن از فرقهٔ صدوقی‌ها بر ایشان تاختند. آنگاه تمام ایمانداران با هم دعا کردند، گفتنده: «ای خداوند متعال، اعظم با سرزمگهان معبد و پیش از زندگی‌شدن شدند عیسی با مردم ای آفرینش‌آسمان و زمین و دریا و هر آنچه در آنهاست، ۲۵ تو ۲ ایشان از اینکه پطروس و یوحنای درباره زنده شدن عیسی با مردم ای آفرینش‌آسمان و زمین و دریا و هر آنچه در آنهاست، ۲۵ تو سخن می‌گفتند، بسیار مضطرب و پیشان شده بودند. ۳ پس آنان را مدتی پیش به مسیله روح القدس از زبان جدّ ما و خدمتگار خود داود گرفتند و چون عصر بود تا روز بعد زندانی کردند. ۴ اما بسیاری از نبی فرمودی: «چرا قومها شورش می‌کنند؟ چرا ملت‌ها بجهت توطئه کسانی که پیام ایشان را شنیده بودند، ایمان آوردند و به این ترتیب می‌چینند؟ ۲۶ پادشاهان جهان صفات‌آرایی کردند و رهبران ممالک با

و مستنی نیست! **۱۶** آنچه امروز صبح شاهد آن هستید، بیوئل نبی شما باید از گناهانتان دست کشیده، به سوی خدا بازگردید و به نام چین پیشگویی کرده بود: **۱۷** «خدا می فرماید: در روزهای آخر، عیسی مسیح تعیید پگیرید تا خدا گناهان را بپخشند. آنگاه خدا به روح خود را بر همه مردم خواهم ریخت. پسران و دختران شما بتوت شما نیز این هدیه، یعنی روح القدس را عطا خواهد فرمود. **۳۹** زیرا خواهند کرد، جوانان شما رؤیاها و پیران شما خوابها خواهند دید. **۱۸** مسیح به شما که از سوی خداوند، خدای ما دعوت شدهاید، و نیز در آن روزها روح خود را حتی بر غلامان و کنیزان خواهم ریخت و به فرزندان شما و همچنین به کسانی که در سرزمینهای دور هستند، ایشان بتوت خواهند کرد. **۱۹** بالا، در آسمان، عجایب، و پایین، بر وعده داده که روح القدس را عطا فرماید.» **۴۰** سپس پطرس به تفصیل زمین، آیات به ظهور خواهم آورد، از خون و آتش و بخار. **۲۰** پیش از درباره عیسی سخن گفت و تمام شوندگان را تشویق نمود که خود را فرا رسیدن روح پیغمبر و پرشکوه خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون از گناهان مردم شور آن زمانه آزاد شاند. **۴۱** از کسانی که پام او را سرخ خواهد شد **۲۱** اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد پذیرفتند، تقریباً سه هزار نفر تعیید گرفتند و به جمع ایشان پوستند. یافت.» **۲۲** حال، ای مردان اسرائیلی به من گوش دهید! همان طور **۴۲** ایشان خود را وقف تعالیمی ساختند که رسولان می دادند، و با که خود نیز می دانید، خدا به موسیله عیسای ناصری معجزات عجیب سایر ایمانداران رفاقت و مشارکت می کردند، و با هم خوارک خورده، ظاهر کرد تا به همه ثابت کند که عیسی از جانب او آمده است. رسم شام خداوند را پیغمبر می کردند، و مرتب با یکدیگر به دعا **۲۳** از سوی دیگر، خدا مطابق اراده و نقشهای که از پیش تعیین می پرداختند. **۴۳** در ضمن، در اثر معجزات زیادی که توسط رسولان فرموده بود، به شما اجازه داد تا به دست اجنبی های بی دین، عیسی را به عمل می آمد، در دل همه ترسی تأم با احترام نسبت به خدا ایجاد بر صلیب کشیده، **۲۴** ولی خدا او را دوپیاره زنده ساخت و شده بود. **۴۴** به این ترتیب، تمام ایمانداران با هم بودند و هر چه را از قدرت مرگ رهانید، زیرا مرگ نمی توانست چنین کسی را در چنگ که داشتند، با هم قسمت می کردند. **۴۵** ایشان دارایی خود را نیز خود اسپر نگه دارد. **۲۵** «زیرا داؤود نبی می فرماید: خداوند را همیشه می نروختند و بین نقرات تقسیم می نمودند؛ **۴۶** و هر روز مرتب در معبد پیش روی خود دیده ام. او در کار من است و هچ چیز نمی تواند مرا با هم عبادت می کردند، در خانهها براز شام خداوند جمع می شوند، پلزا زند. **۲۶** پس دلم شاد است و زبانم در وجده؛ بدنم نیز در امید و با خوشحالی و شکرگزاری هر چه داشتند با هم می خورند، **۴۷** و ساکن است. **۲۷** زیرا تو جان مرا در چنگال مرگ رها نخواهی کرد و خدا را سپاه می گفتند. اهالی شهر نیز به ایشان احترام می گذاشتند و نخواهی گذاشت قُلَّوسْ تو در قبر پیوسد. **(Hadēs g86)** **۲۸** تو خدا هر روز عدها را نجات می بخشید و به جمع ایشان می افروزد.

راه حیات را به من نشان خواهی داد. حضور تو مرا از شادی لبریز

۳ یک روز بعد از ظهر بطرس و یوحنان به معبد می رفتند تا مانند هر

می کنند.» **۲۹** «برادران عزیز، کمی فکر کنید! این سخنان را جد ما دادو درباره خودش نگفت زیرا او مرد، دفن شد و قبرش نیز هنوز در مراسم دعای ساعت سه شرکت کنند. **۲** وقتی به نزدیکی همینجا در میان ماست. **۳۰** ولی چون نبی بود، می دانست خدا می نروختند، مردی را دیدند که لینگ مادرزاد بود. هر روز او را قول داده و قسم خورده است که از نسل او، مسیح را بر تخت می آورند و در کنار یکی از دروازه های معبد که «دروازه زیما» نام سلطنت او بشانند. **۳۱** داؤود به آینده دور نگاه می کرد و زنده شدن داشت می گذاشتند تا از کسانی که وارد معبد می شوند گایی کنند. مسیح را می دید و می گفت که خدا جان او را در چنگال مرگ **(Hadēs)** رها نخواهد کرد و نخواهد گذاشت پدنش در قبر پیوسد. **۳۲** داؤود در واقع درباره عیسی پیشگویی می کرد و همه ما با نگاه کن!» **۵** گدای لینگ به امید ایکه چیزی به او بدهند، با **g86** اکون شمشان خود دیدیم که خدا عیسی را زنده ساخت. **۳۳** «او اکون اشیاق به ایشان نگاه کرد. **۶** پطرس گفت: «من نفره یا طلایی در آسمان، بر عالی ترین جایگاه افتخار در کنار خدا نشسته است ندارم که به تو بدهم! اما آنجبه را که دارم، به تو می دهم! در نام و روح القدس موعود را از پدر دریافت کرده و او را به پیروان خود عیسی مسیح ناصری به تو دستور می دهم که برخیزی و راه برو!» **۷** عطا فرموده است، که امروز شما تنبیه شاش را می بینید و می شوید. سپس دست او را گرفت و از زمین بلندش کرد. در همان لحظه پاها **۳۴** «زیرا داؤود خودش هرگز به آسمان بالا نرفت. با این حال، و قزوک پاهای او صحیح و سالم شد و قوت گرفت، **۸** به طریق که گفت: «خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بشین از جا پرید، لحظه ای روی پاهای خود ایستاد و به راه افتاد! آنگاه در تا دشمنان را به زیر بیایت بیفکم.» **۳۵** «از این جهت، من حالی که بالا و پایین می پرید و خدا را شکر می کرد، با بطرس و یوحنان امروز بهوضوح و روشنی به همه شما هموطنان اسرائیلی ام می گویم داخل معبد شد. **۹** اشخاصی که آنچا بودند، او را دیدند که راه که خدا همین عیسی را که شما بر روی صلیب کشیده، به عنوان می رود و خدا را شکر می کند، **۱۰** و بی بودند که او همان گلای خداوند و مسیح تعیین فرموده است!» **۳۷** سخنان بطرس مردم را لینگی است که هر روز در کنار «دروازه زیما» معبد می نشست، سخت تحت تأثیر قرار داد. ببابرین، به او و به سایر رسولان گفتند: «بی اندازه تعجب کردند! **۱۱** پس همه به طرف ایوان سلیمان هجوم «برادران، اکون باید چه کنیم؟» **۳۸** پطرس جواب داد: «هر یک از بودند و او را دیدند که کنار بطرس و یوحنان بود و از آنها جدا نمی شد.

اعمال رسولان

1

دو پاره شد و تمام روده‌هایش بیرون ریخت. **۱۹** خبر مرگ او فوری در اورشلیم پیچید و مردم اسم آن زمین را "حقلِ دما"، یعنی زمین خون گذاشتند. «پطرس ادامه داد و گفت: **۲۰** در این مورد در کتاب تعالیم عیسی پرداختم و نوشتم که او چگونه، **۲۱** پس از آنکه احکام مزامیر نوشته شده است: "ای کاش خانه‌اش خراب گردد و کسی در خود را توسط روح القدس به رسولان برگزیده خود داد، به آسمان بالا آن ساکن نشود." و باز می‌فرماید: "مقام او را به دیگری بدهند." **۲۲** او در مدت چهل روز پس از مرگ خود، بارها خود را زنده "پس حال، باید پک نفر دیگر را انتخاب کشیم که در تمام ملتی که رفت. **۲۳** از شاهزاده‌شان خداوند عیسی در میان ما زندگی می‌کرد، با ما بوده باشد، **۲۴** واقعاً زنده شده است. در این فرضیه، او درباره ملکوت خدا با ایشان یعنی از زمانی که یحیی مردم را تعمید می‌داد، تا زمانی که عیسی سخن می‌گفت. **۲۵** در یکی از این دیدارها بود که عیسی به ایشان از میان ما به بالا برده شد. زیرا یکی از این افراد باید با ما شاهد گفت: "از شهر اورشلیم بیرون نروید بلکه منتظر روح القدس باشید زیرا بر رستاخیز او باشد." **۲۶** حاضرین دو نفر را معزوفی کردند، یکی او همان هدیه‌ای است که پدرم وعده‌اش را داده و من نیز درباره‌اش با **۲۷** «یوسف برسایا» که به او یوستوس نیز می‌گفتند، و دیگری «متیاس». شما سخن گفتتم. **۲۸** یحیی شما را با آب تعمید داد ولی تا چند روز **۲۹** «خداآندا، تو از قلب همه باخبری. به دیگر شما با روح القدس تعمید خواهید یافت.» **۳۰** هنگامی که عیسی ما نشان بدی کدام یک از این دو نفر را انتخاب کردند، **۳۱** تا رسول با شاگردان بود آنان از او پرسیدند: «خداآندا، آیا در همین زمان است تو و جانشین یهودای خائن باشد که به سرای عمل خود رسید.» **۳۲** که حکومت از دست رفته اسرائیل را باز برقرار خواهی کرد؟ **۳۳** پس ایشان قرعه انداختند و متیاس انتخاب شد و به جمع آن یازده جواب داد: «این زمانها را پدرم، خدا، تعیین می‌کند و دانستن آنها رسول پوست.

۳۴ ولی آنچه لازم است بدانید این است که وقتی **۳۵** هنگامی که روز پنیکاست فرا رسید، همه با هم در یک جا روح القدس بر شما نازل شود، قادر خواهید یافت تا در اورشلیم، در جمع بودند. **۳۶** ناگهان صدای شیوه صدای وزش باد شدید از آسمان سراسر بهودیه، سامره، و تا دورترین نقاط جهان درباره من شهادت آمد و خانه‌ای را که در آن جمع بودند، پر کرد. **۳۷** سپس چجزی شیوه دهید. **۳۸** پس از آنکه عیسی این سخنان را به پایان رساند، در زبانه‌های آتش ظاهر شده، تقسیم شد و بر سر هر یک از ایشان قرار مقابل چشمان ایشان، به سوی آسمان بالا بُرده شد و ایری او را از گرفت. **۳۹** آنگاه همه از روح القدس پر شدند و برای او لین بار شروع به نظر ایشان پنهان ساخت. **۴۰** ایشان هنوز برای دیدن او به آسمان سخن گفتند که با زبانهای کردند که با آنها آشنایی نداشتند، زیرا روح خیره بودند که ناگهان متوجه شدند دو مرد سفیدپوش در میانشان خدا این قدرت را به ایشان بخشیده بود. **۴۱** آن روزها، یهودیان دیندار ایستاده‌اند **۴۲** و گفتند: «ای مردان جلیلی، چرا اینجا ایستاده‌اید و به برای مرااسم عید از تمام سرزمینها به اورشلیم آمدید بودند. **۴۳** پس آسمان خیره شده‌اید؟ همین عیسی که از شما گرفته و به آسمان وقی صدا از آن خانه به گوش رسید، گروهی با سرعت آمدند تا برده شد، روزی نیز باز خواهد گشت، به همین شکل که دیدید بینندن چه شده است. وقتی شنیدند شاگردان دیندار به آسمان رفت.» **۴۴** این رویداد تاریخی بر روی کوه زیتون واقع شد که با اورشلیم در حدود پک کیلومتر فاصله داشت. پس از می‌گفتند: «این چگونه ممکن است؟ با اینکه این اشخاص از اهالی آنجا به شهر بازگشته‌اند. **۴۵** چون رسیدند، با بالاخانه منزلی رفتند که در آن اقامت داشتند. نام آنانی که حضور داشتند، از این قرار همان سرزمینهایی که ما در آنجا به دنیا آمده‌ایم! **۴۶** ما که از پارت‌ها، است: پطرس، یوحنا، یعقوب، آندریاس، فیلیپ، توما، برتولماء، متی، ماده، ایلامی‌ها، اهالی بین‌النهرین، بهودی، کپوکیه، پونتوس، آسیا، یعقوب (پسر حلقی)، شمعون (عضو حزب فداییان)، یهودا (پسر **۴۷** فرجیه و پمغایله، مصر، قسم قیروانی زبان لیلی، **۴۸** کرت و یعقوب). **۴۹** ایشان به طور مرتب با هم گرد می‌آمدند و در دعا متحده عربستان هستمن، و حتی کسانی که از روم آمده‌اند هم یهودی و هم می‌شندند، به همراه مریم، مادر عیسی، و چند زن دیگر، و برادران آنانی که یهودی شده‌اند، همگی می‌شونیم که این اشخاص به زبان عیسی. **۵۰** در یکی از آن روزها که در حمله صد و بیست نفر خود ما از اعمال عجیب خدا سخن می‌گویند! **۵۱** همه در حالی حاضر بودند، پطرس برخاست و به ایشان گفت: **۵۲** «برادران، لازم که میهوت بودند، از یکدیگر می‌پرسیدند: «این چه واقعه‌ای است؟» بود پیشگویی کتب مقدس درباره یهودا عملی شود که اشخاص شریر **۵۳** بعضی نیز مسخره کرده، می‌گفتند: «اینها مست هستند!» **۵۴** را راهنمایی کرد تا عیسی را بگیرند، زیرا مدتها قبل از آن، دادو آنگاه پطرس با یازده رسول دیگر از جا برخاست و با صدای بلند به نی خیانت یهودا را با الهام از روح القدس پیشگویی کرده بود. **۵۵** ایشان گفت: «ای اهالی اورشلیم، ای زائیونی که در این شهر به سر یهودا یکی از ما بود. او را نیز عیسی مسیح انتخاب کرده بود تا مانند ما رسول خدا باشد. **۵۶** ولی با پولی که با پشت خیانت خود مست نیستند. چون اکنون ساعت نه صبح است و هنگام شرایخواری گرفت، مزاعمی خرید، و در همان جا با سر سقوط کرد، و از میان

می داری؟» پطرس رنجیده خاطر شد که عیسی برای بار سوم از او پرسید که «آیا مرا دوست می داری؟» پس گفت: «سرورم، شما از همه چیز آگاهید. می دانید که دوستانم دارم.» عیسی به او فرمود: «پس به برههای کوچک من خواک بد.» **18** واقعیت این است که وقتی جوان بودی هر کاری می خواستی می توانستی بکنی و هر جا می خواستی می رفی، ولی وقتی پیر شوی، دیگران دست را می گیرند و به این طرف و آن طرف می کشند، و جایی می بیند که نعمی خواهی بروی.» **19** این را فرمود تا پطرس بداند که با چه نوع مرگی خواهد مرد و خدا را جلال خواهد داد. بعد عیسی به او فرمود: «حالا به دنیال من بیا.» **20** پطرس پرگشت و دید شاگردی که عیسی دوستش می داشت به دنیالشان می آید، یعنی همان کسی که سر شام، کنار عیسی تکیه زده، از او پرسیده بود: «استاد، کدام یک از ما به شما خیانت می کنیم؟» **21** پطرس از عیسی پرسید: «سرورم، بر سر او چه خواهد آمد؟» **22** عیسی جواب داد: «اگر بخواهم او بماند تا بازگدم، چه ربطی به تو دارد؟ تو دنیال من بیا.» **23** پس این خبر در میان برادران پیچید که آن شاگرد محظوظ نخواهد مرد. در صورتی که عیسی هرگز چنین چیزی نگفت، او فقط فرمود: «اگر بخواهم او بماند تا بازگدم، چه ربطی به تو دارد.» **24** آن شاگرد تمام این چیزها را دید و اینجا نوشت؛ و ما همه می دانیم که این نوشته‌ها عن حقیقت است. **25** من گمان می کنم اگر تمام رویدادهای زندگی عیسی در کتابها نوشته می شد، دنیا گنجایش آن کتابها را نمی داشت!

داخل نشد. 6 سپس شمعون پطرس رسید و داخل مقبره شد. او نیز و پیش از این بی ایمان میباشد. بلکه ایمان داشته باش!» 28 توما فقط کن خالی را دید، 7 و متوجه شد که پارچهای که به سرو گفت: «ای خداوند من، و ای خدای من.» 29 عیسی به او فرمود: صورت عیسی پیچیده بودند، همان طور پیچیده و جدا از کفن مانده «بعد از اینکه مرا دیدی، ایمان آوردی. ولی خوشبا به حال کسانی بود. 8 آنگاه آن شاگرد نیز داخل مقبره شد و دید و ایمان آورد که که ندیده به من ایمان می آورند.» 30 شاگردان عیسی معجزات عیسی زنده شده است! 9 چون تا آن هنگام هنوز به این حقیقت بی بسیاری از او دیدند که در این کتاب نوشته نشده است. 31 ولی نبرده بودند که کتب مقدس می فرماید که او باید زنده شود. 10 پس همین مقدار نوشته شد تا ایمان آورید که عیسی، همان مسیح و پسر به خانه رفتد. 11 ولی مریم مجدهای به مقبره برگشته بود و حیران خداست و با ایمان به او، زندگی جاوید بیاید.

ایستاده، گریه می کرد. همچنانکه اشک می ریخت، خم شد و داخل 21 پس از چند روز، در کنار دریاچه جلیل، عیسی بار دیگر مقبره را نگاه کرد. 12 در همان هنگام، دو فرشه را دید با جامه های

سفید، که در جایی نشسته بودند که پیکر عیسی گذاشته شده بود، خود را به شاگردانش نشان داد. شرح واقعه چنین بود. 2 چند نفر پیکر نزدیک سر و دیگری نزدیک پاها. 13 فرشته ها از مریم پرسیدند: از شاگردان کنار دریا بودند: شمعون پطرس، توما مسیح به دوقلو، «چرا گریه می کنی؟» جواب داد: «پیکر سرور را برده اند و نمی دانم نتایل اهل قاتای جلیل، پسaran زیدی و دو نفر دیگر از شاگردان. 3 کجا گذاشته اند.» 14 ناگاه مریم احساس کرد کسی پشت سر او شمعون پطرس گفت: «من می روم ماهی بگیرم.» همه گفتند: «ما ایستاده است. برگشت و نگاه کرد. عیسی خودش بود. ولی مریم هم می آیم.» پس، سوار قایق شدند و رفتند، ولی آن شب چیزی او را نشناخت. 15 عیسی از مریم پرسید: «چرا گریه می کنی؟ به نگرفتند. 4 صحیح زود دیدند یک نفر در ساحل ایستاده است، ولی دنبال چه کسی می گردی؟» مریم به گمان اینکه باغبان است، به او چون هوا هنوز نیمه روشن بود، نتوانستند تشخیص دهند که کیست.

گفت: «سرورم، اگر تو او را برده ای، بگو کجا گذاشته ای تا بروم او 5 او صدا زد: «بچه ها، ماهی گرفه اید!» جواب دادند: «نه.» 6 را بردازم.» 16 عیسی گفت: «مریم!» مریم به طرف او برگشت و با گفت: «تورتان را در سمت راست قایق بیندازید تا بگیرید.» آنها هم انداختند. آنقدر ماهی در تور جمع شد که از سنتگینی نتوانستند تور را شادی فریاد زد: «زیوئی!» (که به زبان عبرانیان یعنی «ایستاده»). 17 عیسی فرمود: «به من دست نزن، چون هنوز نزد پدرم بالا نزفهم. ولی بالا بکشند. 7 آنگاه شاگردی که عیسی او را دوست می داشت، به برو و برادران را پیدا کن و به ایشان بگو که من نزد پدر خود و پدر پطرس گفت: «این خداوند است!» شمعون پطرس هم که تا کمر شما و خدای خود و خدای شما بالا می روم.» 18 مریم شاگردان را برهنه بود، بی درنگ لباسش را به خود پیچید و داخل آب پرید و پیدا کرد و به ایشان گفت: «خداوند زنده شده است! من خودم او را شناکان خود را به ساحل رساند. 8 بقیه در قایق ماندند و تور بر از دیدم!» و پیغام او را به ایشان داد. 19 غروب همان روز، شاگردان ماهی را به ساحل کشیدند. ساحل حدود صد متر با قایق فاصله دور هم جمع شدند و از ترس سران قوم پیهود، درها را از پشت بستند. داشت. 9 وقتی به ساحل رسیدند، دیدند آتش روشن است و ماهی ولی ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاده است. عیسی روی آن گذاشته شده، و مقداری هم نان آنجاست. 10 عیسی فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» 20 و زخم دستها و پهلوی فرمود: «چند تا از ماهی هایی را که تازه گرفته اید، بیاورید.» 11 خود را به ایشان نشان داد تا او را بشناسند. وقتی خداوند خود را شمعون پطرس رفت و تور را به ساحل کشید و ماهی ها را شمرد؛ صد دیدند، بی اندازه شاد شدند. 21 عیسی باز به ایشان فرمود: «آرامش و بچاه و سه ماهی بزرگ در تور بود، با وجود این، تور پاره نشده بود. و سلامتی بر شما باد. همچنانکه پدر مرا به این جهان فرستاد، من 12 عیسی فرمود: «باید و صحابه بخورید.» ولی هیچ یک جرأت نیز شما را به میان مردم می فرستم.» 22 آنگاه به ایشان دید و فرمود: نکرد از او پرسید که آیا او خود عیسای خداوند است یا نه، چون همه «روح القدس را بیایند.» 23 هرگاه گناهان کسی را ببخشید، بخشیده مطمئن بودند که خود اوست. 13 آنگاه عیسی نان و ماهی را گرفت می شود، و هرگاه نبخشید، بخشیده نمی شود.» 24 توما معروف به و بین شاگردان تقسیم کرد. 14 این سومین باری بود که عیسی بعد از «دوقلو» که یکی از دوازده شاگرد مسیح بود، آن شب در آن جمع پس از زنده شدن، خود را به شاگردان نشان می داد. 15

آنچه در آنچه دیده اند، جواب داد: صحابه، عیسی از شمعون پطرس پرسید: «شمعون، پسر یونا، آیا تو نبود. 25 پس، وقتی به او گفتند که خداوند را دیده اند، جواب داد: من که باور نمی کنم. تا خودم زخم میخهای صلیب را در دستهای از دیگران پیشتر مرا دوست داری؟» پطرس جواب داد: «بله سرورم، او نبینم و انگشتانم را در آنها نگذارم و به پهلوی زخمی اش دست خودتان می دانید که من شما را دوست دارم.» عیسی به او فرمود: نزمن، باور نمی کنم که او زنده شده است.» 26 یک هفته بعد، باز «پس به برههای من خوارک بده.» 16 عیسی بار دیگر پرسید: شاگردان دور هم جمع شدند. این بار توما نیز با ایشان بود. باز هم «شمعون، پسر یونا، آیا براستی مرا دوست می داری؟» پطرس جواب درها بسته بود که ناگهان عیسی را دیدند که در میانشان ایستاد و داد: «بله سرورم، خودتان می دانید که من شما را دوست می دارم.» فرمود: «آرامش و سلامتی بر شما باد!» 27 عیسی رو به توما کرد و عیسی فرمود: «پس، از گوستاندن من مراقبت کن.» 17 براز بار فرمود: «انگشتت را در زخم دستهایم بگذار. دست به پهلویم بن سوم عیسی به او فرمود: «ای شمعون، ای پسر یونا، آیا مرا دوست

گفت: «شما خودتان او را ببینید و مصلوب کنید. من که دلیلی برای آن شاگرد نیز فرمود: «او مادر تو باشد.» از آن روز به بعد، آن شاگرد محکوم کردن او نیافتاد.» 7 سران پیهود جواب دادند: «مطابق مادر عیسی را به خانه خود برد.» 28 عیسی می‌دانست که دیگر همه شریعت ما، او باید کشته شود، چون ادعا می‌کند که پسر خداست.» چیز تمام شده است. پس برای اینکه مطابق پیشگویی کتب مقدس 8 وقتی پیلاus این را شنید پیشتر وحشت کرد. 9 پس دویاره عیسی عمل کرده باشد، فرمود: «تشنهام.» 29 در آنجا یک کوزه شراب را به داخل کاخ خود برد و از او پرسید: «تو اهل کجای!» ولی ترشیده بود. پس اسفنجی در آن فرو کردن و بر سر نی گذاشتند و عیسی به او جوابی نداد. 10 پیلاus گفت: «چرا جواب نمی‌دهی؟ جلوی دهان او بردند.» 30 وقتی عیسی چشید، فرمود: «تمام شد!» و مگر متوجه نیستی که قدرت آن را دارم که آزادت سازم یا مصلوبت سر خود را پایین انداخت و روح خود را رسیلیم کرد. 31 سران قوم کنم؟» 11 عیسی فرمود: «اگر خدا این قدرت را به تو نمی‌خواستند جسدش را فدای آن روز که شبات و روز اول عید من هیچ کاری نمی‌توانستی بکنی. ولی گناه کسانی که مرا پیش بود، بالای دار بمانند. بنابراین، از پیلاus خواهش کردند که دستور تو آوردند، سنگیت از گناه توست.» 12 پیلاus خیلی تلاش کرد بدهد ساق پاهای ایشان را بشکنند تا زودتر بهمیند و جسدشان را از تا عیسی را آزاد سازد، ولی سران پیهود به او گفتند: «این شخص بالای دار پایین بیاورند.» 32 پس سربازان امدهند و ساق پاهای آن دو یاغی است، چون ادعای پادشاهی می‌کند. پس اگر آزادش کنی، نفر را که همراه عیسی مصلوب شده بودند، شکستند. 33 ولی معلوم می‌شود مطبع قیصر نیستی.» 13 با شنیدن این سخن، پیلاus وقتی به عیسی رسیدند، دیدند که مرده است. پس ساقهای او را عیسی را بیرون آورد و خود بر مستند داوری نشست، در مکانی که به نشکستند. 34 با این حال، یکی از سربازان نیزه خود را به پهلوی «سنگفرش» معروف بود و به زبان عبرانیان «پیاتانا» خوانده می‌شد. عیسی فرو کرد، که بلافضله خون و آب از آن خارج شد. 35 کسی 14 آن روز، روز «آمادگی» برای عید پیش بود، و ظهر هم نزدیک که این وقایع را دید، بر آنها شهادت داده است، و شهادت او را سرتست. پیلاus به پهلویان گفت: «این هم پادشاهان!» 15 مردم است. او می‌داند که حقیقت را می‌گوید، و به این منظور شهادت فریاد زدند: «تا بودش کن، نایبودش کن! مصلوبش کن!» پیلاus می‌دهد تا شما نیز ایمان بیاورید. 36 این امور رخ داد تا نوشته کتب گفت: «می خواهید پادشاهتان را اعدام کنم؟» کاهنان اعظم فریاد مقدس جامه عمل پوشد که می‌فرماید: «هیچ یک از استخوانهای زدنده: «غیر از قیصر، پادشاه دیگری نداریم.» 16 پس پیلاus عیسی او شکسته نخواهد شد.» 37 و در بخشی دیگر نیز آمده که «به را در اختیار ایشان گذاشت تا بُرده، مصلوبش کنند. سربازان عیسی را تماسای کسی خواهند نشست که به او نیزه زندن.» 38 ساعتی بعد، تحولی گرفتند 17 و صلیب را بر دوشش گذاشتند، او را از شهر بیرون یکی از برگان بیهود، به نام یوسف که اهل رامه بود و از ترس سران بردنند تا به محلی به نام جمحجه رسیدند که به زبان عبرانیان چلیحاً قوم، مخفیانه شاگرد عیسی شده بود، با یکی باکی به حضور پیلاus خوانده می‌شود. 18 در آنجا او را با دو نفر دیگر، در دو طرف او رفت و اجازه خواست تا جسد عیسی را از بالای صلیب پایین بیاورد مصلوب کردند، و عیسی در وسط آن دو قرار گرفت. 19 پیلاus و به حاک بسپارد. پیلاus به او نیز پیکر عیسی را دستور داد در بالای صلیب او نوشتهای نصب کنید که روی آن نوشته پایین آورد و با خود برد. 39 به مرده، او، نقدیموس هم که یک شب شده بود: «عیسای ناصری، پادشاه بیهود.» 20 بسیاری از پهلویان آن نزد عیسی آمده بود، حدود سی کیلو مواد مغطر که از مر و چوب عود نوشته را خواندند، زیرا مکانی که عیسی در آن مصلوب شده بود، تهیه شده بود، برای مراسم تدفین آورد. 40 ایشان جسد عیسی را نزدیک شهر بود، و این نوشته هم به زبانهای آرامی، لاتینی گرفتند. 41 یعنی گرفتند و آن را به رسم تدفین بیهود با اظرافات در گفن پیچیدند. رومی باستان) و یونانی بود. 21 پس سران کاهنان به پیلاus گفتند: در نزدیکی محل اعدام، باع کوچکی بود و مقبره‌ای نور در آن قرار «این نوشته را عوض کنید و به جای پادشاه بیهود» بپرسید: «او گفت داشت که تا آن زمان، جسدی در آن گذاشته نشده بود.» 42 پس که من پادشاه بیهود هستم،» 22 پیلاus جواب داد: «آنچه نویشم، چون روز تدارک برای پیش بیهود در پیش بود و قبر در همان نزدیکی نوشتم.» 23 وقتی سربازان عیسی را مصلوب کردند، لیسهای او قرار داشت، جسد عیسی را همان جا دفن کردند.

را بین خود به چهار قسم تقسیم نمودند؛ ولی وقتی به ردای او 20 روز یکشنبه، صبح زود، وقتی هوا هنوز تاریک بود، مریم رسیدند، دیدند که یکپارچه بافته شده و درز ندارد. 24 پس به یکدیگر گفتند: «حیف است این را پاره کنیم. بنابراین قرعه می‌اندازم. مجلدیه به سوی قبر رفت و با کمال تعجب دید که آن سنگ از جلو تا بینیم به که می‌رسد.» و این مطابق پیشگویی کتب مقدس بود که مقبره کبار رفته است. 2 پس شتابان نزد پطرس و آن شاگردی که می‌فرماید: «لباسهای را میان خود تقسیم کردند و بر ردای من قرعه عیسی دوستش می‌داشت آمد و گفت: «بیک سرورمان را از مقبره انداختند.» پس سربازان نیز چنین کردند. 25 در پای صلیب، مریم بردہ‌اند و معلوم نیست کجا گذاشته‌اند.» 3 پس پطرس و آن شاگرد مادر عیسی، خاله عیسی، مریم زن کلوبا و مریم مجلدیه ایستاده دیگر به سوی مقبره روانه شدند. 4 هر دو می‌دویاند، اما آن شاگرد بودند. 26 وقتی عیسی مادر خود را در کنار شاگردی که دوستش دیگر از پطرس جلو افتاد و زودتر از او به آنجا رسید. 5 پس خم شد می‌داشت، دید، به مادر خود گفت: «این پسر تو باشد.» 27 و به و به داخل نگاه کرد و کفن کتابی را دید که در آنجا قرار داشت، اما

پس از پایان دعا، عیسی با شاگردانش به باغی از درختان او پرسید: «مگر تو از شاگردان او نیستی؟» جواب داد: «البته که زیتون واقع در آن سوی دره قدردن رفت. ۲ پهودای خائن نیز آن محل نیستم.» ۲۶ یکی از خدمتکاران کاهن اعظم که از خویشان کسی را می‌شاخت، زیرا عیسی و شاگردانش بارها در آنجا گرد آمده بودند. بود که پطروس گوشش را بزیده بود، گفت: «مگر من خودم تو را در ۳ پس بهودا به همراه سربازان و محافظین مخصوص معبد که کاهنان باغ با عیسی ندیدم؟» ۲۷ باز پطروس حاشا کرد. همان لحظه خروس اعظم و فریسان در اختیارش گذاشته بودند، با سلحنه و مشعلها و چراغها وارد باغ شدند. ۴ عیسی با اینکه می‌دانست چه در انتظار را به کاخ فرماندار رومی فرستاد. یهودیان برای اینکه نجس نشوند، اوست، جلو رفت و از ایشان پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟» داخل کاخ نشدند، چون اگر داخل می‌شدند دیگر نمی‌توانستند ۵ جواب دادند: «عیسی‌ای ناصری را!» عیسی فرمود: «من خودم» («من خودم استم!») وقیعی این را می‌گفت بهودا نیز آنجا ایستاده بود. ۶ به رومی که نامش پیلاش بود، بیرون آمد و پرسید: «اتهام این شخص محض اینکه گفت من خودم هستم، همه عقب‌عقب و فتنه و بر زمین چیست؟ چه شکایتی از او دارید؟» ۳۰ جواب دادند: «اگر مجرم افتدند. ۷ عیسی باز از ایشان پرسید: «چه کسی را می‌خواهید؟» باز بزید و مطابق قوانین مذهبی خودتان محکمه کنید.» سران یهود جواب دادند: «عیسی‌ای ناصری را.» ۸ فرمود: «من که گفتم خودم هستم، او را به تو تسلیم نمی‌کردم.» ۳۱ پیلاش گفت: «پس او را اینجا بیاوردند!» ۹ او چنین کرد تا گفتند: «ما یهودیان اجازه اعدام کسی را نداریم.» ۳۲ این مطابق انجه قبلاً گفته بود از اینجام پرسد که: «هیچ‌یک از کسانی را که به پیشگویی خود عیسی بود که فرموده بود به چه طریقی باید بمیرد. ۳۳ من بخشیدی، از دست ندادم.» ۱۰ در همین وقت، شمعون پطرس پیلاش به داخل کاخ برگشت و دستور داد عیسی را نزد او بیاورند. شمشیر خود را کشید و گوش راست خادم کاهن اعظم را برد. نام آنگاه از او پرسید: «آیا تو پادشاه یهود هستی؟» ۳۴ عیسی پرسید: آن خادم مالخوس بود. ۱۱ عیسی به پطروس فرمود: «شمشیرت را پیلاش گفت: «مگر من یهودی هستم که این چیزها را از غلاف کن. آیا جامی را که پدرم به من داده است، نباید بتوشم؟» ۱۲ آنگاه سربازان و فرماندهان و محافظین معبد یهود عیسی را گرفتند و دستهای او را بستند، ۱۳ و او را نخست نزد حنا، پدرزن قیافا که در آن سال کاهن اعظم بود، بردند. ۱۴ قیافا همان است که به سران قوم یهود گفته بود که بهتر است یک نفر برای قوم بمیرد. ۱۵ شمعون پطرس و نزیب شاگرد دیگر، عیسی را دنبال کردند. آن شاگرد چون با کاهن اعظم آشنا بود، توانست به همراه عیسی داخل خانه کاهن فرمود: «تو می‌گویی که من پادشاهم، به همین منظور است که متولد شدم و به جهان آمده‌ام تا بر حقیقت شهادت دهم؛ و تمام کسانی که حقیقت را دوست می‌دارند، تصدقی می‌کنند که آنچه می‌گوییم آمد و با کنیزی که دریان آنجا بود، گفتگو کرد و پطروس را با خود به داخل خانه برد. ۱۶ آن کنیز از پطروس پرسید: «آیا تو از شاگردان عیسی هستی؟» جواب داد: «نه، نیستم.» ۱۷ بیرون، هوا سرد بود. پس خدمتکاران و مأموران، آتشی درست کردند و دور آن جمع شدند. پطروس نیز به میان ایشان رفت تا خود را گرم کند. ۱۹ در داخل، کاهن اعظم، از عیسی درباره شاگردان و تعالیم او سوالاتی پیک اتفاقاً شوژشی بود).

کرد. ۲۰ عیسی جواب داد: «همه می‌دانند من چه تعلیمی می‌دهم.

من آشکارا در کیسه‌ها و در معبد موعظه کردند؛ تمام سران قوم یهود سخنان ما شنیده‌اند و به کسی مخفیانه چیزی نگفته‌اند. ۲۱ چرا این سؤال را از من می‌کنی؟ از کسانی پرس که سخنان را شنیده‌اند. آن سربازان از خار تاچی ساختند و بر سر او گذاشتند و رداش ارغوانی به او پوشاندند، ۳ و او را مستخره کرده، می‌گفتند: «زنده باد پادشاه یهود!» و به او سیلی می‌زدند. ۴ پیلاش باز بیرون رفت و به یهودیان نگهبانان معبد که آنجا ایستاده بود، به عیسی سیلی زد و گفت: «به کاهن اعظم ایطیور جواب می‌دهی؟» ۲۳ عیسی جواب داد: «اگر سخنی ناراست گفتم، آن را ثابت کن. ولی اگر سخنم راست است، پیلاش به مردم گفت: «بیبنید، این همان شخص است.» ۶ به چرا سیلی می‌زنی؟» ۲۴ سپس حنا عیسی را دست بسته، نزد قیافا فرستاد که او نیز کاهن اعظم بود. ۲۵ در حالی که شمعون پطرس محض اینکه چشم کاهنان اعظم و محافظین مخصوص معبد به عیسی افتاد، فریاد زدند: «مصلوبش کن! مصلوبش کن!» پیلاش در کنار آتش ایستاده بود و خود را گرم می‌کرد، یک نفر دیگر از

«می پرسید منظور چیست که گفتم: «دیگر مرا نخواهید دید، ولی شناساندم. ایشان در دنیا بودند و تو ایشان را به من بخشیدی. در بعد از مدت کوتاهی خواهید دید؟» ۲۰ مردم دنیا از رفق من شاد واقع همیشه از آن تو بودند و تو ایشان را به من دادی؛ و هر چه به خواهند شد، ولی شما محظوظ خواهید گردید و خواهید گردید. ولی ایشان گفت، اطاعت کردند. ۷ حال، می داند که هر چه من دارم، وقتی دوباره مرا ببینید، گریه شما تبدیل به شادی خواهد شد. ۲۱ هدایه توست. ۸ هر دستوری به من دادی، به ایشان دادم و ایشان همچون زنی که درد می کشد تا نوزادی به دنیا آورد؛ ولی بعد از قبول کردند و دانستند که من از نزد تو به این جهان آمدام و ایمان زیمان، رنج او به شادی تبدیل می شود و درد را فراموش می کند، دارند که تو مرا فرستاده ای. ۹ «من برای مردم دنیا نمی کنم بلکه زیرا انسان جدیدی به دنیا آورده است. ۲۲ شما نیز اکنون غمگین برای کسانی دعا می کنم که به من بخشیدی، چون از آن تو هستند. می باشید، ولی دوباره شما را خواهم دید. آنگاه شاد خواهید شد و ۱۰ هر چه از آن من باشد متعلق به تو نیز هست، و هر چه از آن تو کسی نمی تواند آن شادی را از شما بگیرد. ۲۳ در آن هنگام دیگر از باشد متعلق به من هم می باشد. از این جهت، ایشان باعث افتخار و من چیزی نخواهید خواست. من واقعیت را به شما می گویم، شما سربلندی منند. ۱۱ بهزودی من این جهان را گذاشته، نزد تو خواهم خودتان هر چه از پدرم به نام من بخواهید، به شما خواهد داد. ۲۴ تا آمد، ولی ایشان در این جهان می منند. پس ای پدر مقدس، کسانی به حال به نام من چیزی نخواسته اید. بخواهید تا پایید و شاد شوید و را که به من بخشیده ای، با توجهات پدرانهات حفظ فrama تا مند من شادی تان کامل گردد. ۲۵ «این چیزها را با مقلهای به شما گفتم، ولی و تو با هم یکی باشند. ۱۲ تا زمانی که با ایشان بودم، با قدرت نامی زمانی فرا می رسد که دیگر نیازی به این کار نخواهد بود و همه چیز را که به من دادی، از ایشان محافظت کرم. ایشان را طوری حفظ به روشنی درباره پدرم به شما خواهم گفت. ۲۶ آنگاه به نام من کردم که هیچ یک از دست نرفت، مگر آن کس که برای هلاکت مقرر در خواست خواهید کرد. البته لازم نیست که من سفارش شما را به شده بود، تا نوشته کتب مقدس به واقعیت پیویندد. ۱۳ «و حال، نزد پدر بکنم تا آنچه را که می خواهید به شما بدهد؛ ۲۷ چرا که خود تو می آیم. تا وقی که با آنان بودم، چیزهای سپار به ایشان گفتم تا از پدر، شما را دوست دارد، زیرا شما مرا دوست دارید و ایمان دارید که خوشی من لبیز باشند. ۱۴ من احکام تو را به ایشان دادم. دنیا از من از نزد پدرم آمدام. ۲۸ بله، من از نزد پدرم خدا به این آنان نفرت دارد، زیرا آنان به این دنیا تعلق ندارند، چنانکه من ندارم. آمدام و حال دنیا را می گذارم و نزد او باز می گزدم». ۲۹ شاگردان ۱۵ نمی خواهم که ایشان را از دنیا ببری، بلکه می خواهم آنان را از گفتند: «اکنون آشکارا با ما سخن می گویی و نه با مقله. ۳۰ اکنون قدرت شیطان حفظ کنی. ۱۶ ایشان نیز مانند من از این دنیا نیستند. بی بردیم که همه چیز را می دانی و حتی نیاز نداری کسی سؤالش را ۱۷ کلام راستی خود را به آنان یادموز تا پاک و مقدس شوند. ۱۸ با تو در میان بگذار. همین برای ما کافی است تا ایمان بیاریم که همان طور که تو مرا به این جهان فرستادی، من نیز ایشان را به میان شما از نزد خدا آمداید.» ۳۱ عیسی پرسید: «آیا سرانجام به این مردم می فرمسم. ۱۹ من خود را وقف آنان کرده ام تا در راستی و پاکی موضوع ایمان آورید؟ ۳۲ ولی وقی می رسد، و یا بهتر بگویم همین رشد کنید. ۲۰ «من فقط برای این شاگردان دعا نمی کنم؛ بلکه برای الان رسیده است که شما مانند کاه پراکنده می شوید و هر یک به ایمانداران آینده نیز دعا می کنم که به موسیله شهادت ایشان به من خانه خود برومی گردید و مرا تنها می گذارید. ولی من تنها نیستم، چون ایمان خواهند آورد. ۲۱ دعا می کنم تا همه یک باشند، همان طور که پدرم با من است. ۳۳ این چیزها را گفتم تا خجالت آن اسوده باشد. در ای پدر، من و تو با هم یکی هستیم؛ تا همچنانکه تو در منی، و من این دنیا با مشکلات و زحمات فراوان روپو خواهید شد؛ با این حال در تو ایشان نیز با ما یک باشند، تا از این راه مردم جهان آورند شجاع باشید، چون من بر دنیا پیروز شده‌ام.»

17 وقتی عیسی سخنان خود را به پایان رساند، به سوی آسمان من، تا به این ترتیب ایشان نیز به تمام معنا به ما یکی باشند، و مردم نگاه کرد و گفت: «پدر، وقت موعود فرا رسیده است. بزرگی و دنیا بدانند که تو مرا فرستاده ای و بفهمند که ایشان را دوست داری، جلال پسرت را آشکار کن تا او نیز جلال و بزرگی را به تو بازگرداند. به همان اندازه که مرا دوست داری. ۲۴ پدر، می خواهم همه آنانی که تو از خیار زندگی تمام مردم دنیا را به دست او سپرده ای؛ و او به آن عده ای که به او عطا کرده ای، زندگی جاوده می بخشد. (aiōnios g166) ۳ و حیات جاودیان این است که تو را که بیگانه خدای راستین هستی، و عیسی مسیح را که فرستاده ای، بشناسند.

نمی شناسند ولی من تو را می شناسم و این شاگردان می دانند که تو ۴ «بر روی زمین آنچه را که به من محول کرده بودی، انجام دادم تا باعث بزرگی و جلال تو شوم. ۵ و حال، ای شناسانید تا آن محبت بی پایانی که تو نسبت به من داری در ایشان پدر، مرا در حضور خود جلال بده، با همان جلالی که پیش از آفرینش نیز به وجود آید و من هم در ایشان باشم.»

جهان نزد تو داشتم. ۶ «من تو را به کسانی که به من بخشیدی،

«من تاک حقیقی هستم و پدرم باغبان است. ۲ او هر هر که از من نفرت دارد، از پدرم نیز نفرت دارد. ۲۴ اگر من در شاخه‌ای را که میوه ندهد، می‌بُرد و شاخه‌های را که میوه می‌دهند، مقابل چشممان این مردم آکارهای نکرده بود که غیر از من کسی هرس می‌کند تا میوه بیشتری بدنه. ۳ به وسیله احکامی که به شما تا به حال نکرده بود، بی‌تقصیر می‌بودند؛ ولی اینکه حتی با دیدن تمام این معجزات، باز از من و از پدرم نفرت دارند؛ ۲۵ به این دادم، خدا شما را اصلاح و پاک کرده است تا قویتر و مفیدتر باشد. شکل، آنچه در تواریخ ایشان نوشته شده، جامعه عمل می‌پوشد که ۴ در من بماند و بگذارید من هم در شما بمانم. زیرا وقتی شاخه از درخت جدا شود، دیگر نمی‌تواند میوه بدهد. شما نیز جدا از من می‌فرماید؟»^{۱۶} «اما من آن روح شاخه‌های من. هر که در من بماند و من نیز در او، میوه فراوان درخت جدا شود، چون جدا از من هیچ کاری از شما ساخته نیست. ۶ اگر نمی‌توانید بارور و مفید باشید. ۵ «بله، من تاک هستم، شما نیز تسلي بخش را به کمک شما خواهیم فرستاد. او سرچشمه تمام حقایق می‌دهد، چون جدا از من هیچ کاری از شما ساخته نیست. ۶ اگر کسی از من جدا شود، مانند شاخه‌ای بی‌پایه آن را می‌بُرد و دور از ابتدا با من بوده‌اید.»

16

«این امور را از هم اکنون به شما می‌گوییم تا وقتی با مشکلات رویرو می‌شوید، ایمان خود را از دست ندهید. ۲ شما را از کنیسه‌ها بیرون خواهند راند و حتی زمانی فرا خواهد رسید که مردم شاگردان واقعی من محصول فراوان می‌دهند و این، باعث بزرگی و شما را خواهند کشت به خیال اینکه خدا را خدمت می‌کنند. ۳ به جلال پدرم می‌شود. ۹ «همان طور که پدر مرا دوست دارد، من نیز این علت با شما اینچیز رفقار خواهند کرد که نه پدر را می‌شناسند، شما را دوست دارم. پس در محبت من بمانید. ۱۰ اگر از کلام من و نه مرا. ۴ پس در آن موقع به یاد داشته باشید که خبر تمام این اطاعت نمایید، در محبت من خواهید ماند، درست همان گونه که پیش‌آمدنا را از قبیل به شما داده‌ام. علت اینکه این موضوع را زودتر من از احکام پدرم اطاعت می‌کنم و در محبت او می‌مانم. ۱۱ این را به شما نیگفت این است که خودم با شما بودم. ۵ «اما اکنون نزد گفتم تا شما نیز از شادی من لبیر شوید؛ بله، تا مالامال از خوشی کسی می‌روم که مرا فرستاد، و هیچ یک از شما نمی‌پرسید:»^{۱۷} به کجا می‌روی؟»^{۱۸} ۶ در عوض غمگین و محزونید. ۷ رفتن من به نفع شماست، چون اگر نرم، آن روح تسلي بخش نزد شما نخواهد آمد. ولی اگر بروم او خواهد آمد، زیرا من او را نزد شما خواهیم فرستاد. ۸ وقی او یاپید، جهان را در رابطه با گناه، عدالت خدا و داوری اینده محکوم خواهد کرد. ۹ گناه جهان آن است که نمی‌خواهد به من دیگر شما را «بنده»^{۲۰} نمی‌خوانم، چون معمولاً بنده مورد اعتماد ایشان نیست. من شما را «دوستان خود»^{۲۱} می‌خوانم، به این دلیل که به شما اعتماد کرده، هر چه پدرم به من گفته است، همه را به شما گفتمان. ۱۶ «شما مرا برنگزیدید، بلکه من شما را برگزیدم و شما را فرستادم که برومید و میوه‌های ماندنگار بیاورید، تا هر چه از پدرم به نام من بخواهید به شما بدهد. ۱۷ از شما می‌خواهم که یکدیگر را دوست بدارید، ۱۸ چون مردم دنیا از شما نفرت خواهند داشت. اما بدانید که پیش از اینکه از شما نفرت کنند، از من نفرت داشته‌اند. ۱۹ اگر به دنیا دل می‌بستید، دنیا شما را دوست می‌داشت. ولی شما به آن دل نبسته‌اید، چون من شما را از میان مردم دنیا جدا کرده‌ام. به همین دلیل از شما نفرت دارند. ۲۰ آیا به حاطر دارید چه گفتم؟ مقام خدمتکار از ایشان بالاتر نیست. پس اگر مرا اذیت کردن، شما را نیز اذیت خواهند کرد و اگر به سخنان من گوش ندادند، به سخنان شما نیز گوش نخواهند داد. ۲۱ مردم دنیا شما را آزار و اذیت خواهند کرد، از این رو که شما از آن منید و همچین به این دلیل که می‌گوید: «دیگر مرا نخواهید دید، ولی بعد از مدت کوتاهی دوباره مرا خواهید دید؟»^{۲۲} ۱۸ مظفرش از «نزد پدر می‌روم» چیست؟^{۲۳} ۱۹ عیسی متوجه شد که شاگردان می‌خواهند از او سؤال کنند. پس فرمود:

گمان کردند که چون پول دست یهودا بود، عیسی به او دستور داد دهد، چون من نزد پدر باز می‌گردم. **13** شما می‌توانید به نام من، که برود و خوارک بخود و یا چیزی به فقر بددهد. **14** یهودا لقمه را هر چیزی درخواست کنید، و من آن را برایتان انجام خواهم داد. خورد و بی‌درنگ در تاریکی شب بیرون رفت. **15** به محض اینکه چون من که پسر خدا هستم هر چه برای شما انجام دهم، باعث یهودا از اتاق خارج شد، عیسی فرمود: «وقت آن رسیده است که پسر بزرگی و جلال پدر خواهد شد. **16** بله، به نام من هر چه لازم انسان وارد جلالش شود و خدا نیز توسط او جلال یابد. **17** خدا نیز دارد بخواهید تا به شما عطا کنم. **18** اگر ما دوست دارید، از بهزودی بزرگی و جلال خود را به من خواهد داد. **19** ای فرزندان من احکام من اطاعت کنید. **20** و من از پدرم درخواست خواهم کرد که برایم بسیار عزیز هستید، چقدر این لحظات کوتاهند. بهزودی باید تا پشتیبان و تسلی بخش دیگری به شما عطا نماید که همیشه با شما را بگذارم و بروم. آنگاه همان طور که به سران قوم یهود **گفتمن**، **شما بمانند.** **21** این پشتیبان و تسلی بخش همان همه جا به دنبال من خواهید گشت، اما نخواهید یافت و نخواهید روح القدس است که شما را با تمام حقایق آشنا خواهد ساخت. مردم توانست به جایی که می‌روم، بیاید. **22** «پس حال، دسواری تازه به دنیا به او دسترسی ندارند، چون نه در جستجوی او هستند و نه او را شما می‌دهم؛ یکدیگر را دوست بدارید همان گونه که من شما را می‌شناسند. ولی شما در جستجوی او هستید و او را می‌شناسید، دوست می‌دارم. **23** مجتب شما به یکدیگر، به جهان ثابت خواهد چون او همیشه با شماست و در وجودتان خواهد بود. **24** «شما را کرد که شما شاگردان من می‌باشید.» **25** شمعون پطرس پرسید: یعنی و بی‌سرپرست نخواهیم گذاشت و نزد شما خواهی آمد. **26** برای «سرور من، کجا می‌خواهید بروم؟» عیسی جواب داد: «حال، مدت کوتاهی جهان مرا نخواهد دید، اما شما خواهید دید. چون من نمی‌توانی با من بیایی، ولی بعد به دنبال خواهی آمد.» **27** پطس زندهام شما نیز خواهید زیست. **28** وقتی زندگی را از سر گیرم، پرسید: «سرور، چرا نمی‌توانم حالا بیایم؟ من حتی حاضرین جانم را خواهید دانست که من در خدای پدر هستم و شما در من هستید و فدای تو کنم.» **29** عیسی جواب داد: «تو جانش را فدای من می‌نیز در شما هستم. **30** کسی مرا دوست دارد که از احکام من می‌کنی؟ همین امشب پیش از بانگ خروم، سه بار مرا انکار کرده، اطاعت کند؛ و چون مرا دوست دارد، پدرم نیز او را دوست خواهد داشت و من نیز او را دوست خواهیم داشت و خود را به او نشان خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی.»

14 «خطاطران آسوده باشد. شما که به خدا ایمان دارید، به من **اسخیروطی** پرسید: «سرور من، چرا خود را فقط به ما نشان می‌دهی، نیز ایمان داشته باشید. **2** در خانه پدر من متزلگاه بسیار است. اگر امامه به همه مردم این جهان؟» **3** عیسی جواب داد: «من خود را چنین نبود، به شما نمی‌گفتم که می‌روم مکانی برای شما آماده سازم. فقط به کسانی نشان می‌دهم که مرا دوست می‌دارند و از احکام من **3** پس وقتی بروم و مکانی برای شما آماده سازم، خواهیم آمد و شما را اطاعت می‌کنند. پدرم نیز ایشان را دوست دارد و ما نزد ایشان آمده، نزد خود می‌برم تا همیشه در آنجا که من هستم، شما نیز با من با ایشان زندگی خواهیم کرد. **4** اگر کسی مرا دوست نداشته باشید. **4** شما می‌دانید من به کجا می‌روم و می‌دانید چگونه به آنجا باشد، کلام مرا اطاعت نخواهد کرد. سخنانی که می‌شود، از من بیاید.» **5** توما گفت: «ما حتی نمی‌دانیم به کجا می‌رومی، پس نیست، بلکه از پدری است که مرا فرستاده است. **6** این چیزها را چطور می‌توانیم راه را بدانیم؟» **6** عیسی به او فرمود: «من راه و اکنون که با شما هستم، می‌گویم. **7** ولی وقتی پدر «تسلی بخش» را راستی و حیات هستم؛ هیچ کس نمی‌تواند نزد پدر بیاید مگر به وسیله به جای من فرستاد، یعنی همان روح القدس را، او همه چیز را به شما من. **7** اگر می‌دانستید من کیستم، آنگاه می‌دانستید پدرم کیست. تعلیم خواهد داد؛ در ضمن هر چه را که به شما گفته‌ام، بیادتان اما از حالا به بعد، او را می‌شناسید و او را دیده‌اید.» **8** فلیلیخ خواهد آورد. **9** «من هدیه‌ای نزد شما می‌گذارم و می‌روم. این گفت: «خداآوندا، پدر را به ما نشان بده که همین برای ما کافی هدیه، آرامش فکر و دل است. آرامشی که من به شما می‌دهم، مانند است.» **9** عیسی جواب داد: «فلیلیخ، آیا بعد از تمام این مدتی که آرامش‌های دنیا بی‌دوام و زود‌گذر نیست. پس مضطرب و هراسان با شما بودهام، هنوز هم نمی‌دانی من کیستم؟ هر که مرا ببیند، خدای نباشید. **10** فراموش نکنید چه گفتم؛ گفتم که می‌روم و زود باز پدر را دیده است. پس دیگر چرا می‌خواهی او را ببینی؟ **10** آیا می‌گردم. اگر واقعاً مرا دوست داشته باشید، از این خبر شاد خواهید ایمان نداری که من در پدر هستم و او در من است؟ سخنانی که شد، چون نزد پدرم می‌روم که از من بزرگتر است. **29** من همه چیز می‌گویم، از خودم نیست بلکه از پدر من است که در من ساکن را از پیش به شما گفتم تا وقتی واقع می‌شود، به من ایمان آورید. **30** است؛ و اوست که این کارها را می‌کند. **11** فقط ایمان داشته «دیگر فرصلت زیادی نمانده است تا باز با شما سخن گویم، زیرا باش که من در خدای پدر هستم و او در من است؛ و گرنه به خاطر شیطان که فرمانروای این دنیاست، نزدیک می‌شود. البته او بر من این معجزات بزرگ که از من دیده‌ای، به من ایمان آور. **12** اینکه هیچ قدرتی ندارد. **31** من آزادانه آنچه پدر از من می‌خواهد است که من چقدر پدرم را دوست دارم. برخیزید از اینجا همان کارهایی را بکنید که من کرده‌ام، و حتی بزرگتر از اینها نیز انجام بروم.»

همه را به سوی خود جذب خواهم کرد.» **33** عیسی با این گفته، به اینکه از نزد خدا آمده و باید بار دیگر نزد او بازگردد. **4** پس، از نوع مرگ خود بر صلیب اشاره کرد. **34** مردم پرسیدند: «تو از مرگ سر شام پنهان شد، لباس خود را درآورد، حوله‌ای به کمر بست، **5** سخن می‌گویی؟ تا جایی که ما می‌دانیم مسیح باید همیشه زنده آب در لگن ریخت و به شستن پاهای شاگردان و خشک کردن بماند و هرگز نمیرد. پس چرا تو می‌گویی که مسیح باید بمیرد؟ اصلًا آنها با حوله پرداخت. **6** وقتی به شمعون پطرس رسید، پطرس به او درباره که صحبت می‌کنی؟» **(aiōn) g165** **35** عیسی جواب داد: گفت: «سرورم، تو نباید پاهای ما را بشوی.» **7** عیسی جواب «نور من فقیر تا مدتی کوتاه بر شما خواهد تایید؛ پس تا فرصت داد: «اکنون علت کار مرد رک نمی‌کنی؛ ولی یک روز خواهی هست، در نور راه بروید، تا تاریکی بر شما چیزه نشود. آنان که در فهمید.» **8** پطرس بار دیگر با اصوات گفت: «نه، هرگز نمی‌گذارم تاریکی راه می‌روند، نمی‌توانند بیبینند به کجا می‌روند. **36** تا دیر پاهای ما را بشوی.» **9** عیسی فرمود: «اگر پاهای تو را نشومی تو به من نشده، به نور ایمان آورید تا نواری شوید. آنگاه عسی رفت و خود را تعلق نخواهی داشت.» **(aiōn) g165** **37** با وجود تمام معجزاتی که عیسی «سرورم، پس حالا که اینطور است، نه فقط پا، بلکه دست و صورتم کرد، بسیاری از مردم ایمان تیارند که او همان مسیح است. **38** را زین بشوی.» **10** عیسی جواب داد: «کسی که تازه حمام کرده، این درست همان است که اشیای نی پیشگویی کرده بود که: فقط کافی است که پاهای خود را بشوید تا تمام بدنش پاکیزه شود. «خداآندا، چه کسی پیام ما را باور کرده، و بازوی توانی خداوند شما نیز پاکید ولی نه همه.» **11** چون عیسی می‌دانست چه کسی بر چه کسی آشکار شده است؟ **39** البته ایشان نتوانست ایمان به او خیانت خواهد کرد؛ از این جهت گفت که همه شاگردان پاک یاپورند، چون همان طور که اشیاع گفته بود: **40** «خدا چشمانشان را نیستند. **12** پس از آنکه پاهای شاگردان خود را شست، لباس خود را کور و دلهایشان را سخت کرده است، تا با چشمانشان نبینند و با پوشید و سر میز شام نشست و پرسید: «آیا فهمیدید چرا کار را دلهایشان نفهمید و به سوی خدا باز نگزندند تا شفایشان دهد.» **41** کردم؟ **13** شما مرا استاد و خداوند می‌خوانید، و درست می‌گویید اشیاع به این دلیل این را گفت که جلال او را دید و درباره او سخن چون همین طور نیز هست. **14** حال، اگر من که خداوند و استاد گفت. **42** با این همه، بعضی از سران قوم پهود ایمان آوردند که او شما هستم، پاهای شما را شستم، شما نیز باید پاهای یکدیگر را همان مسیح است، ولی به کسی نگفتد چون می‌ترمیلندر فریسان از بشوید. **15** من به شما سرمتشی دادم تا شما نیز همین طور رفخار کنیسه بیرونشان کنند. **43** در واقع چیزی که برای این اشخاص کنید. **16** چون مسلماً خدمتکار از ارابیش بالاتر نیست و قاصد اهمیت داشت، جلب نظر و احترام مردم بود نه جلب رضای خدا. نیز از فرستاده‌اش مهمتر نمی‌باشد. **17** در زندگی، سعادت در **44** پس عیسی با صدای بلند به مردم فرمود: «هر که به من ایمان این است که به آنچه می‌دانید، عمل کنید.» **18** «آن را به همه بیاورد، نه فقط به من، بلکه به کسی نیز ایمان آورده که مرا فرستاده شما نمی‌گوییم، چون تک تک شما را که انتخاب کرده‌ام، خوب است. **45** چون آن که مرا دید، گویی فرستنده مرا دیده است. **46** می‌شناسیم. اما آنچه در کتب مقدس آمده باید جامه عمل پیوشد من مثل نوری آمده‌ام تا در این دنیا تاریک برداشتم تا تمام کسانی که می‌فرمایند: «کسی که نان و نمک مرا می‌خرزد، دشمن من شده که به من ایمان می‌آورند، در تاریکی سرگردان نشوند. **47** اگر کسی است.» **19** این را به شما می‌گوییم تا وقتی واقع شد، به من ایمان صدای مرا بشنوید ولی اطاعت نکند، من از او بازخواست خواهیم بیاورید. **20** بدانید که هر کس فرستاده‌مرا می‌قبول کند، مرا پذیرفته کرد، زیار من نه برای بازخواست بلکه برای نجات جهان آمده‌ام. **48** است و آنکه مرا قبول کند فرستنده مرا پذیرفته است.» **21** پس از ولی تمام کسانی که مرا و سختنار مرا نمی‌پذیرند، در روز قیامت این سخن، عیسی به شدت مهزون شد و با دلی شکسته گفت: بوسیله کلام من از ایشان بازخواست خواهد شد. **49** این سخن از «براستی به شما می‌گوییم که یکی از شما به من خیانت خواهد من نیست، بلکه من آنچه را که پدرم خدا گفته است، به شما کرد.» **22** شاگردان مات و مبهوت به یکدیگر نگاه می‌کردند و در می‌گوییم؛ **50** و می‌دانم که احکام او انسان را به زندگی جاودی حیرت بودند که عیسی این را درباره چه کسی می‌گوید. **23** یکی از می‌رساند. پس من هر چه می‌گویم، همان است که خدا به من شاگردان، که عیسی دوستش می‌داشت، کنار او تکیه زده بود. **24** شمعون پطرس به او اشاره کرد تا پرسید کیست که دست به چنین **(aiōnios) g166** شب عید پسخ فرا رسید. عیسی می‌دانست که وقت آن کیست؟ **25** پس آن شاگرد به عیسی نزدیکتر شد و کار و حشتتاکی می‌زند. **26** وقت شام بود، اکنون محبت خود را که یک لقمه می‌گیرم و به او می‌دهم.» آنگاه لقمه‌ای گرفت و آن در طول خدمت زمینی اش محبت کرده بود، اکنون محبت خود را به را به پهودا پسر شمعون اسخربوطی داد. **27** به محض اینکه لقمه کمال به ایشان نشان داد. **2** وقت شام بود، و ابلیس از پیش، پهودا، از گلوبی پهودا پایین رفت، شیطان داخل او شد. پس عیسی به او پسر شمعون اسخربوطی را برانگیخته بود که به عیسی خیانت کند. فرمود: «کاری را که می‌خواهی انجام دهی، زودتر عملی کن!» **28** **3** عیسی می‌دانست که پدر اختیار همه چیز را به دست او سپرده، و هیچ‌کس به هنگام شام منظور عیسی را نفهمید. **29** فقط بعضی

13

شب عید پسخ فرا رسید. عیسی می‌دانست که وقت آن کیست؟ **26** فرمود: «آن کسی است رسیده که این جهان را ترک کند و نزد پدر برود. او که شاگردانش را که یک لقمه می‌گیرم و به او می‌دهم.» آنگاه لقمه‌ای گرفت و آن در طول خدمت زمینی اش محبت کرده بود، اکنون محبت خود را به را به پهودا پسر شمعون اسخربوطی داد. **27** به محض اینکه لقمه کمال به ایشان نشان داد. **2** وقت شام بود، و ابلیس از پیش، پهودا، از گلوبی پهودا پایین رفت، شیطان داخل او شد. پس عیسی به او پسر شمعون اسخربوطی را برانگیخته بود که به عیسی خیانت کند. فرمود: «کاری را که می‌خواهی انجام دهی، زودتر عملی کن!» **28** **3** عیسی می‌دانست که پدر اختیار همه چیز را به دست او سپرده، و هیچ‌کس به هنگام شام منظور عیسی را نفهمید. **29** فقط بعضی

فرمود: «ایلعازر، بیرون یا!» 44 ایلعازر از قبر بیرون آمد، در حالی که خود نخواهد داشت. ۴۵ وقتی یهودیان اورشلیم شنیدند که عیسی تمام بدنش در گفن پیچیده شده و پارچه‌ای سرو و صورش را پوشانده به آنجا آمد، دسته دسته به بدین او شناختند. آنان در حضن پسیار بود. عیسی فرمود: «او را باز کنید تا بتواند راه برود.» ۴۶ بعضی از مایل بودند ایلعازر را نیز که عیسی او را زنده کرده بود، ببینند. ۱۰ یهودیان که با مریم بودند و این معجزه را دیدند، به عیسی ایمان پس کاهنان اعظم تصمیم گرفتند ایلعازر را هم بکشند، ۱۱ زیرا به آوردن. ۴۷ ولی بعضی نیز نزد فریسان رفته، واقعه را گزارش دادند. خاطر او بعضی از سران قوم یهود نیز ایمان آورده بودند که عیسی کاهنان اعظم و فریسان بی درنگ جلسه‌ای تشکیل دادند تا به همان مسیح است. ۱۲ روز بعد، در تمام شهر خبر پیچید که عیسی این موضوع رسیدگی کنند. ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «چه کنیم؟ به اورشلیم می‌آییم. پس، جمعیت انبویی که برای مراسم عید آمده این شخص معجزات بسیاری انجام می‌دهد. ۱۳ اگر او را به حال بودند، با شاخه‌های نخل به پیشوای او رفتند، در حالی که فیاض خود بگذاریم، تمام این قوم به دنبال او خواهند رفت. آنگاه رومی‌ها به می‌زندن: «هوشیاعا!» «مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید!» اینجا لشکرکشی کرده، معبد و قوم ما را از بین خواهند برد. ۱۴ عیسی نیز کره‌الاغی یافت و بر یکی از ایشان به نام قیافا، که در آن سال کاهن اعظم بود، پرخاست آن سوار شد، همان گونه که نوشته شده است: ۱۵ «ترس، ای دختر و گفت: «شما اصلاً متوجه موضوع نیستید. ۱۶ آیا درک نمی‌کنید صهیون، اینکه پادشاه تو می‌آید، سوار بر کرۀ الاغی!» شاگردان که بهتر است یک نفر برای قوم بمیرد تا آن که همه قوم هلاک او در آن زمان متوجه این پیشگویی نشدنند، ولی بعد از این که عیسی شوند. ۱۷ او این را از خود نگفت، بلکه چون در آن سال کاهن به جلال خود در آسمان بازگشت، بی بودند که تمام این چیزها اعظم بود، به او الهام شد. او با این سخن، در واقع پیشگویی کرد قبلاً درباره او نوشته شده بود، و همان گونه نیز بر او واقع شده بود. که عیسی باید برای قوم یهود فدا شود، ۱۸ و نه فقط برای قوم یهود، ۱۹ درین جمیعت، کسانی که زنده شدن ایلعازر را به چشم خود بلکه برای جمع کردن و متعدد ساختن همه فرزندان خدا که در سراسر دیده بودند، آن را برای دیگران تعریف می‌کردند. ۲۰ در واقع به دنیا پراکنده‌اند. ۲۱ از آن روز به بعد، سران قوم یهود توطئه چیدند تا خاطر همین نشانه معجزه‌آسا بود که مردم با چنان شور و حرارتی به عیسی را به قتل رسانند. ۲۲ عیسی از آن پس، دیگر در میان مردم پیشوای او رفتند. ۲۳ فریسی‌ها به یکدیگر گفتند: «دیگر از ما کاری آشکار نمی‌شد، بلکه با شاگردانش از اورشلیم به دهکده‌ای افرایم در ساخته نیست. بینید، تمام دنیا به دنبال او فرستاد!» ۲۴ عده‌ای نزدیکی بیابان رفت و در آنجا ماند. ۲۵ کم کم عید پیش که از یونانی که برای مراسم عید به اورشلیم آمده بودند، ۲۶ نزد فیلیپ روزهای مقدّس یهود بود نزدیک می‌شد. مردم از سراسر مملکت در که اهل بیت صیدای جلیل بود، رفتند و گفتند: «آقا، ما می‌خواهیم اورشلیم جمع می‌شندند تا خود را برای شرکت در مراسم عید آماده عیسی را ببینیم.» ۲۷ فیلیپ این را با آذریاس در میان گذاشت و کنند. ۲۸ در این میان، همه می‌خواستند عیسی را ببینند، و در معبده دنی دو رفتند و به عیسی گفتند. ۲۹ عیسی جواب داد: «وقت آن کنند. ۳۰ با یکدیگر می‌پرسیدند: «چه فکر می‌کنید؟ آیا عیسی رسیده است که پسر انسان به جلالی که در آسمان داشت بازگردد. برای شرکت در مراسم عید به اورشلیم خواهد آمد؟» ۳۱ ولی از طرف ۳۲ این که می‌گویند عین حقیقت است: اگر دانه گندم در خاک دیگر کاهنان اعظم و فریسان اعلام کرده بودند که هر که عیسی را نیقند و نمیدر، تنها می‌مانند؛ اما اگر بمیرد دانه‌های تازه بسیاری تولید بینند، خبر دهد تا او را بگیرند.

12 شش روز پیش از آغاز عید پیش، عیسی وارد بیت عنیا شد، را برای حیات جاویدان حفظ خواهد کرد. (aiónios g166) ۳۳ همان جایی که ایلعازر مرده را زنده کرده بود. ۳۴ یک شب در آن «هر که بخواهد مرا خدمت کند، پاید به دنبال من بیاید. و هر جا دهکده به افخار عیسی ضیافتی ترتیب دادند. مارتا پذیرایی می‌کرد و من باشم، خدمتگزار نیز پاید باشد. و پدر، هر کسی را که به من ایلعازر با عیسی بر سر سفره نشسته بود. ۳۵ آنگاه مریم شیشه‌ای از خدمت کند، تکریم خواهد کرد. ۳۶ اکنون جانم آشفته است. آیا عطر سینل خالص و گرانبها را برداشته، آن را روی پاهای عیسی باید دعا کنم: «ای پدر، از آنچه می‌خواهد بر من واقع شود، مرا ریخت و با گیسوان خود آنها را خشک کرد. خانه از پوی عطر پر رهایی ده؟» ولی من برای همین امر به این جهان آمدم! ۳۷ پس شد. ۳۸ ولی یهودا اسخربوطی که یکی از شاگردان عیسی بود و بعد می‌گویند: «ای پدر، نام خود را جلال و سرافرازی ده.» ناگاه صدای به او خیانت کرد، گفت: ۳۹ «چرا این عطر به سیصد سکه نقره از آسمان گفت: «جلال دادم و باز جلال خواهم داد.» وقتی فروخته نشد، تا پولش را به فقرابدهم؟» ۴۰ البته او در فکر فقراب نبود مردم این صدا را شنیدند، بعضی گمان بودند که صدای رعد بود و بلکه در فکر خودش بود، چون مستول دخل و خرج و نگهداری پول بعضی دیگر گفتند: «فرشته‌ای با او سخن گفت.» ۴۱ ولی عیسی شاگردان بود و اغلب از این پول می‌دزدید. ۴۲ عیسی جواب داد: «این صدا برای شما بود، نه برای من. ۴۳ چون وقت آن کاری به کار او نداشته باشید! او با این کار، بدن مرد براز دفن رسیده است که خدا مردم دنیا را داوری کند و فرمائزه ای دنیا، آمده کرد. ۴۴ فقرابه میشه دور و بر شما هستند، ولی مرا همیشه با یعنی شیطان را از قدرت بینداز. ۴۵ وقتی مرا از زمین بلند کردید،

بگیرد. 30 من و پدر یک هستیم.» 31 باز سران قوم یهود سنگها «ایلعازر مرده است. 15 و من خوشحالم که در کنار او نبودم، چون برداشتند تا او را بکشند. 32 عیسی فرمود: «از جانب پدرم کارهای مرگ او پک بار دیگر به شما فرصت خواهد داد که به من ایمان نیک بسیاری انجام داده‌ام. برای کدام یک از آنها می‌خواهید مرا آورید. حال بایدند نزد او برویم.» 16 یکی از شاگردان او به نام توما، سنگسار کنید؟» 33 جواب دادند: «ما به خاطر کفری که می‌گویی که به او دوقلو هم می‌گفتند، به شاگردان دیگر گفت: «بایدند ما می‌خواهیم تو را بکشیم، نه برای کارهای خوبت. چون تو یک انسانی نیز بربریم و با او بمیریم.» 17 وقتی به بیت عینا رسیدند، شنیدند ولی ادعای خدایی می‌کنی.» 34 عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در که ایلعازر را چهار روز پیش به خاک سپرده‌اند. 18 بیت عینا فقط تورات شما نوشته نشده که «گفتم شما خدایانید؟» 35 حال، اگر چند کیلومتر تا اورشلیم فاصله داشت 19 و عده‌ای از سران قوم کتب مقدس که نمی‌توانند نادرست باشند، به کسانی که کلام خدا یهود از آنجا آمده بودند تا مارتا و مریم را برای مرگ برادرشان تسلي به ایشان رسید، می‌فرمایند که «خدایان» هستند، 36 آیا کفر است بدهنند. 20 وقتی به مارتا بخیر دادند که عیسی آمده است، برخاست کسی که خدا او را تقدیس کرده و به جهان فرستاده، بگوید «من پسر و بی‌درنگ به پیشوای او رفت، ولی مریم در خانه ماند. 21 مارتا به خدا «همست؟ 37 اگر معجزه نمی‌کنم، به من ایمان نیاورید. 38 عیسی گفت: «سرور، اگر اینجا بودید، برادرم نمی‌مرد. 22 حال نیز ولی اگر می‌کنم و باز نمی‌توانید به خود من ایمان نیاورید، لاقل به دیر نشده؛ اگر از خدا بخواهید، برادرم دوباره زنده خواهد شد.» 23 معجزاتی ایمان آورید تا بدانید که پدر در من است و من در پدر.» عیسی فرمود: «مارتا، برادرت زنده خواهد شد.» 24 مارتا گفت: 39 بار دیگر خواستند او را بگیرند ولی عیسی رفت و از آنان دور «بله، می‌دانم که در روز قیامت زنده خواهد شد.» 25 عیسی فرمود: 40 سپس به آن طرف رود اردن رفت، یعنی نزدیک به جایی که «من قیامت و حیات هستم. هر که به من ایمان داشته باشد، حتی یحیی در آغاز مردم را تعیید می‌داد. 41 در آنچه بسیاری از مردم نزد اگر بمیرد، زنده خواهد شد. 26 و چون به من ایمان دارد، زندگی او آمدند؛ ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «یحیی معجزه‌ای نکرد، ولی حاوید یافته، هرگز هلاک نخواهد شد. مارتا آیا به این گفته من هر چه دریا این شخص گفت، راست بود.» 42 و بسیاری که در ایمان داری؟» 27 مارتا گفت: «بله، سرور، من ایمان دارم که تو مسیح، پسر خدا هستی، همان که منتظر بودیم.» 28 آنگاه مارتا به خانه بازگشت و مریم را از مجلس عزاداری بیرون برد روزی، شخصی به نام ایلعازر بیمار شد. او در بیت عینا و به او گفت: «عیسی اینجاست و می‌خواهد تو را بیبند.» 29 مریم زندگی می‌کرد، در همان دهکده مردم و خوارش مارتا. 2 این مریم بی‌درنگ نزد عیسی رفت. 30 عیسی بیرون دهکده بود، در همان که برادرش اکنون بیمار بود، همان است که عطی گرانها را بر جایی که مارتا با او ملاقات کرده بود. 31 بهدویانی که در خانه پاهای عیسی ریخت و با گیسوانش آنها را خشک کرد. 3 این دو سعی می‌کردند مریم را دلداری دهند، وقتی دیدند که او با عجله از خواهر برای عیسی پیغام فرستاده، گفتند: «سرور ما، دوست عزیزان خانه بیرون می‌رود، تصور کردند که بر سر قبر می‌رود تا باز گریه کند. سخت بیمار است.» 4 وقتی عیسی این خبر را شنید فرمود: «این پس ایشان نیز به دنبال او رفتند. 32 وقتی مریم نزد عیسی رسید، به بیماری موجب مرگ ایلعازر نخواهد شد، بلکه باعث جلال خدا پاهای او افتاد و گفت: «سرور، اگر اینجا بودید، برادرم نمی‌مرد.» 5 خواهد گشت، و پسر خدا نیز از این رویداد جلال خواهد یافت.» 33 وقتی عیسی دید که مریم گریه می‌کند و یهودیان نیز با او ماتم عیسی با اینکه نسبت به مارتا و مریم و ایلعازر لطف خاصی داشت، گرفته‌اند عصیاً متاثر و پیشان گردید. 34 او رسید: «کجا او را دفن 6 اما وقتی خبر بیماری ایلعازر را شنید، در محلی که بود، دو روز کرده‌اید؟» 35 عیسی گریست. 36 پیش بود که سران یهود می‌خواستند تو را در یهودیه بکشند. حال توانست کاری کند که ایلعازر نمیرد؟ 38 باز عیسی به شدت متاثر می‌خواهی باز به آنچا بروی؟ 9 عیسی جواب داد: «در روز، دوازده شد. سرانجام به سر قبر رسیدند. قبر او غاری بود که سنگ بزرگی ساعت هوا روشن است. تا زمانی که همه جا روشن است، مردم جلوی دهانه‌اش بغلانیده بودند. 39 عیسی فرمود: «سنگ را به کنار می‌توانند راه بروند و نیفتدند. آنها راه را می‌بینند زیرا از نور این جهان بغلانید!» ولی مارتا، خواهر ایلعازر گفت: «سرور، حالا دیگر متعفن برخوردارند. 10 فقط در شب است که خطر افتادن وجود دارد، چون شده، چون روز است که او را دفن کرده‌ایم.» 40 عیسی هوا تاریک است.» 11 آنگاه فرمود: «دوست ما ایلعازر خواهید است فرمود: «مگر نگفتم اگر ایمان داشته باشی، جلال خدا را خواهی و من می‌روم تا او را بیدار کنم.» 12 شاگردان به او گفتند: «سرور دید؟» 41 پس سنگ را کنار زدند. آنگاه عیسی به آسمان نگاه می‌پسندید زیرا از نور این جهان بغلانید!» ولی مارتا، خواهر ایلعازر گفت: «سرور، حالا دیگر متعفن ما، پس حالش خوب نخواهد شد.» 13 ولی منظور عیسی این بود کرد و فرمود: «پدر، شکر می‌کنم که دعای ما را شنیده‌ای. 42 البته که ایلعازر مرده است، اما شاگردان تصور کردند متفlorش این است همیشه دعایم را می‌شنوی ولی این را به خاطر مردمی که اینجا هستند که ایلعازر در خواب است. 14 آنگاه عیسی به طور واضح فرمود: گفتم، تا ایمان آورند که تو مرا فرستاده‌ای.» 43 سپس با صدای بلند

خودش پرسید. او بالغ است و می‌تواند خودش همه چیز را بگوید.» بلکه از آنان می‌گیرند، چون با صدای غریب‌ها آشنا نیستند.»⁶

22 پدر و مادر او از ترس سران قوم بیهود چینن گفتند، چون ایشان کسانی که این مقل را شیدند، منظور عیسی را درک نکردند. 7 پس اعلام کرده بودند که هر که بگوید عیسی همان مسیح است، او را برای ایشان توضیح داد و فرمود: «مطمئن باشید که من آن دری تمام مزایای جامعه محروم خواهد کرد. 23 از همین رو بود که هستم که گوشندان از آن وارد می‌شوند. 8 دیگران که پیش از من والدینش گفتند: «او بالغ است؛ از خودش پرسید.» 24 فریضی‌ها آمدند، همه دزد و راهن بودند. به همین جهت، گوشندان واقعی به دوباره آن شخص را که نایبنا بود خواستند و گفتند: «برای این شفا سخنان ایشان گوش ندادند. 9 بله، من در هستم. کسانی که از این خدا را تمجید کن نه عیسی را، چون ما می‌دانیم که عیسی آدم در وارد می‌شوند، نجات پیدا می‌کنند و در داخل و بیرون می‌گردند و گناهکاری است.» 25 جواب داد: «اینکه او گناهکار است با نه، چراگاه سیز و خرم می‌پابند. 10 کار زدن این است که بدزدد، بکشد من نمی‌دانم. فقط می‌دانم که کور بودم و اکنون بینا هستم!» 26 از و نابود کنند؛ اما من آدمهای تا به شما حیات واقعی را به فروانی عطا او پرسیدند: «خوب، عیسی با تو چه کرد؟ چطور چشمانت را باز نمایم. 11 «من شبان نیکو هستم. شبان نیکو از جان خود می‌گذرد کرد؟» 27 جواب داد: «من یک بار به شما گفتم، مگر نشنیدید؟ تا گوشندان را چندگال گرگها تجات دهد. 12 ولی کسی که چرا می‌خواهد دوباره تعریف کنم؟ آیا شما هم می‌خواهید شاگرد او مزدور است و شبان نیست، وقی می‌بیند گرگ می‌آید، گوشندان را بشوید؟» 28 آنها او را دشنام داده، گفتند: «تو خودت شاگرد او گذاشته، فوار می‌کنند، چون گوشندان از آن او نیستند و او شبانانشان هستن. ما شاگرد موسی می‌باشیم. 29 ما می‌دانیم که خدا با موسی نیست. آنگاه گرگ به گله می‌زند و گوشندان را پراکنده می‌کند. سخن می‌گفت. اما درباره این شخص، هیچ چیز نمی‌دانیم.» 30 13 مزدور می‌گزید، چون برای مزد کار می‌کند و به فکر گوشندان جواب داد: «این خیلی عجیب است که او می‌تواند کوری را بینا کند. 14 «من شبان نیکو هستم و گوشندان را می‌شناسم و آنها و شما درباره او هیچ چیز نمی‌دانید؟ 31 همه می‌دانند که خدا به نیز ما می‌شانست. 15 درست همان طور که پدرم ما می‌شاند و من دعای اشخاص شیاد گوش نمی‌دهد، بلکه دعای کسی را می‌شوند او را می‌شناسم. من جان خود را در راه گوشندان فدا می‌کنم. 16 که خداترس باشد و اراده او را نجات دهد. 32 از آغاز جهان تا به من گوشندان دیگری نیز دارم که در این آغل نیستند؛ آنها را نیز باید حال هیچوقت کسی پیدا نشده که بتواند چشمان کور مادرزاد را باز بیاورم. آنها نیز به صدای من توجه کرده، همه با هم یک گله خواهند کنند. (aiōn) 33 اگر این شخص از طرف خدا نبود، چگونه شد و یک شبان خواهند داشت. 17 «پدرم مرد دوست دارد، چون می‌توانست چنین کاری بکند؟» 34 ایشان فریاد زدند: «تو سرایا در من جانم را می‌دهم و باز پس می‌گیرم. 18 کسی نمی‌تواند به زور گاه متولد شده‌ای؛ حال می‌خواهی به ما درس بدیهی؟» پس او را جانم را بستاند. من داراطبلانه آن را فدا می‌کنم. زیرا اختیار این را دارم بیرون کردن. 35 وقتی این خبر به گوش عیسی رسید، او را پیدا که جانم را فدا کنم، و اختیار آن را دارم تا آن را باز پس بگیرم. کرد و فرمود: «آیا تو به پسر انسان ایمان داری؟» 36 جواب داد: این اختیار را پدرم به من داده است. 19 سران قوم بیهود وقی این «سرزم، بگو او کیست، چون می‌خواهم به او ایمان بیاورم.» 37 سخنان را شیدند، باز درباره او اختلاف نظر پیدا کردند. 20 بعضی عیسی فرمود: «تو او را دیده‌ای و هم اکنون با تو سخن می‌گوید.» گفتند: «این مرد دیوانه است و عقل خود را از دست داده است. چرا 38 گفت: «بله، ای خداوند، ایمان دارم.» و عیسی را پرستش کرد. به حرfovای او گوش می‌دهید؟» 21 دیگران گفتند: «به نظر دیوانه عیسی به او فرمود: «من به این جهان آمدم تا داوری کنم، تا به نمی‌آید. مگر دیوانه می‌تواند چشمان کور را باز کند؟» 22 پس از آن نایبیان بینایی بیخشم و به آنایی که تصویر می‌کنند، نشان در اورشلیم جشن سالگرد تقدیس معبد، موسم به جشن خنکا فرا دهم که کورند. 23 بعضی از فریسان که آنچه بودند، گفتند: «آیا رسید، زمستان بود، 23 و عیسی در صحن معبد، در تالار سليمان منظورت این است که ما کوریم؟» 41 عیسی جواب داد: «اگر قدم می‌زد، 24 سران قوم بیهود دور او را گرفند و پرسیدند: «تا به کی کور بودید، گناهی نمی‌داشتید؛ اما حالا که ادعا می‌کنید بینایید، می‌خواهی ما را در شک و تردید نگاه داری؟ اگر تو همان مسیح گناهکار باقی می‌مانید.» 25 عیسی جواب داد: «من

قبل‌اً به شما گفتم ولی باور نکردید. معجزه‌هایی که به قدرت پدرم 10 هر که نخواهد از در وارد آغل گوشندان شود بلکه از می‌کنم، ثابت می‌کند که من مسیح هستم. 26 اما شما به من روی دیوار به داخل پرید، دزد و راهن است. 27 زیرا شبان گوشندان ایمان نمی‌آورد، زیرا جزو گوشندان من نیستند. 27 گوشندان من همیشه از در وارد می‌شد. 3 دریان نیز برای شبان در را باز می‌کند، صدای ما را می‌شناسند، من نیز ایشان را می‌شناسم و آنها به دنبال من گوشندان صدای او را می‌شنوند و نزد او می‌آیند. شبان نام گوشندان می‌آیند. 28 من به ایشان زندگی جاوید می‌بخشم تا هرگز هلاک خود را یک به یک می‌خواند و آنها را بیرون می‌پرد. 4 او پیشاپیش نشوند. هیچ کس نیز نمی‌تواند ایشان را از دست من بگیرد. (aiōn) گوشندان حرکت می‌کند و گوشندان به دنبالش می‌روند، چون 29 چون پدرم ایشان را به من داده است صدای او را می‌شناسند. 5 گوشندان به دنبال غریب‌ها نمی‌روند، و او از همه قویتر است؛ هیچ انسانی نمی‌تواند ایشان را از پدرم

37 بله، می دانم که شما فرزندان ابراهیم هستید. با این حال، بعضی به ایشان فرمود: «این حقیقت محض است که پیش از آنکه ابراهیم از شما می خواهدید، زیرا در دل شما جایی برای تعالیم من باشد، من هستم!» 59 سران قوم که دیگر طاقت شیدن سختان او نیست. 38 «من هر چه از پدرم دیده‌ام، می‌گویم. شما نیز هر چه از را نداشتند، سنگ برداشتن تو را بکشند. ولی عیسی از کار ایشان پدر خود آموخته‌اید، انجام می‌دهید.» 39 گفتند: «پدر ما ابراهیم گذشت و از معبد بیرون رفت و از نظرها پنهان شد.

است.» عیسی جواب داد: «نه، اگر چنین بود، شما نیز از رفقار خوب ابراهیم سرشق می‌گرفتید. 40 من حقایقی را که از خدا 9 وقتی عیسی از محلی می‌گذشت، کور مادرزادی را دید. 2

شنیدم به شما گفته‌ام، با این حال شما می‌خواهید مرا بکشید. شاگردان از او پرسیدند: «استاد، این شخص چرا کور به دنیا آمده ابراهیم هرگز چنین کاری نمی‌کرد! 41 وقتی چنین می‌کنید، از پدر است؟ آیا در اثر گناهان خود او بوده است یا در نتیجه گناهان پدر و

واقعی تان پیروی می‌نمایید.» مردم جواب دادند: «ما که حرام‌واره مادرش!» 3 عیسی جواب داد: «این به خاطر گناهان خودش یا نیستیم. پدر واقعی ما خداست.» 42 عیسی فرمود: «اگر اینطور بود، والدینش نیست. اما این اتفاق افتاد تا قدرت خدا در او دیده شود. 4

مرا دوست می‌داشید. چون من از جانب خدا نزد شما آمدام. من تا فرصت باقیست من باید وظیفه‌ای را که فرستنده من به عهده من خودسرانه نیامده‌ام بلکه خدا مرا پیش شما فرستاده است. 43 چرا گذاشته است انجام دهم، زیرا وقت کمی تا شب باقی مانده و در آن

نمی‌توانید سخنان مرا بفهمید؟ دلیش این است که نمی‌خواهید به من نمی‌توان کاری انجام داد. 5 من تا وقتی در این جهان هستم، به آن گوش دهدی. 44 شما فرزندان پدر واقعی تان ابابیس می‌باشید و دوست نور می‌بخشم!» 6 آنگاه آب دهان بر زمین انداخت و با آن گل

دارید اعمال بد او را انجام دهدی. او از همان اول قاتل بود و از درست کرد و به چشمان کور مالید، 7 و به او فرمود: «به حوض حقیقت نفرت داشت. در وجود او ذراهی حقیقت پیدا نمی‌شود، سیلوحا برو و چشمانت را بشوی.» (سیلوحا به زبان عبری به معنی چون ذات دروغگو و پدر همه دروغگو هاست. 45 به همین دلیل است «فساده» می‌باشد). آن کور نیز رفت، و چشمان خود را در آن

که وقتی من حقیقت را به شما می‌گویم، نمی‌توانید باور کنید. 46 حوض شست و بینا بازگشت. 8 همسایه‌ها و کسانی که او را به کدام یک از شما می‌تواند مرا حتی به یک گناه متمهم سازد؟ پس حال عنوان فقیری نایابا می‌شاختند، از یکدیگر پرسیدند: «آیا این همان

که حقیقت را از من می‌شوند، چرا به من ایمان نمی‌آورید؟ 47 گدای کور است؟» 9 بعضی گفتند همانست و بعضی دیگر گفتند: هر کس که پدرش خدا باشد، با خوشحالی به سخنان خدا گوش «نه، غیرمیکن است که او باشد. اما شباته زیادی به او دارد.» مرد می‌دهد؛ و چون شما گوش نمی‌دهید، ثابت می‌کنید که فرزندان خدا غیرمیکنند. «پس چه شد که بینا نیستید.» 48 سران قوم فریاد زده، گفتند: «ای سامری اجنبی، ما از شدی؟» 11 گفت: «شخصی که مردم او را عیسی می‌خوانند، گل ابتدا درست می‌گفتیم که تو دیوزده‌ای.» 49 عیسی فرمود: «من درست کرد، به چشمانم مالید و گفت که به حوض سیلوحا بروم و دیوزده نیستم. من به پدرم، خدا، احترام می‌گذارم، ولی شما به من گل را از چشمانم بشویم. من هم رفتم و شستم و بینا شدم.» 12 بی احترامی می‌کنید. 50 با اینکه من نمی‌خواهم خود را عزت و پرسیدند: «او حالا کجاست؟» جواب داد: «نمی‌دانم.» 13 پس بزرگی ببخشم، اما این خداست که مرا بزرگی و عزت خواهد بخشید. 14 آن روز که عیسی گل ساخت و او را او را نزد فریسیان بردند. 15 فریسیان جریان را از او پرسیدند: او شفا داد، شبات بود. 16 عیسی از جانب خدا نیست، زیرا روز شبات کار می‌کند.» دیگران ادعا کردند، هرگز نخواهد مرد؟ 53 یعنی تو از پدر ما گفتند: «ولی چگونه یک شخص گناهکار می‌تواند چنین معجزه‌های ایشان را ایجاد کند، هرگز نخواهد مرد.» 54 عیسی به ایشان فرمود: «اگر من بخواهم خودم به آن مردی که قبلاً نایابا بود، گفتند: «تو خودت چه می‌گویی؟ را که می‌دانی؟» 55 عیسی به ایشان اشاره کرد: «آیا این پسر شماست؟ آیا این پسر شماست؟ آیا درست است که ایشان بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعایی کی که هر که از تو عیسی از جانب خدا نیست، زیرا روز شبات کار می‌کند.» دیگران اطاعت کردند، هرگز نخواهد مرد؟ 53 یعنی تو از پدر ما گفتند: «حالا دیگر برای ما ثابت شد که تو دیوزده‌ای. ابراهیم و شستم، بینا شدم.» 16 بعضی از فریسیان گفتند: «اگر چنین باشد، تمام پیامبران بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعایی کی که هر که از تو عیسی از اطاعت کرد، هرگز نخواهد مرد.» 54 عیسی به ایشان اشاره کرد: «آیا این پسر شماست؟ آیا این پسر شماست؟ آیا درست است که ایشان بزرگی ببخشم، اما این کار از شیخ نخواهد داشت، اما این پدر من است این شخص که جشمانت را باز کرد، کیست؟» جواب داد: «به را جلال بدhem، این کار از شیخ نخواهد داشت، اما این پدر من است این شخص که جشمانت را باز کرد، کیست؟»

سran قوم یهود گفتند: «او گل درست کرد و به چشمانم مالید و وقتی چشمانم را احکام مرا اطاعت کرد، هرگز نخواهد مرد.» 55 عیسی به ایشان فرمود: «آیا این پسر شماست؟ آیا این پسر شماست؟ آیا درست است که ایشان بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعایی کی که هر که از تو عیسی از جانب خدا نیست، زیرا روز شبات کار می‌کند.» دیگران تمام پیامبران بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعایی کی که هر که از تو عیسی از اطاعت کرد، هرگز نخواهد مرد؟ 53 یعنی تو از پدر ما گفتند: «ولی چگونه یک شخص گناهکار می‌تواند چنین معجزه‌های

ایشان را ایجاد کند، هرگز نخواهد مرد؟ از پیامبران خدا هم که مردند بزرگتری؟ خود بکند؟» پس بین ایشان اختلاف افتاد. 17 آنگاه فریسی‌ها بازگشتند و ایشان گفتند: «حالا دیگر برای ما ثابت شد که تو دیوزده‌ای. ابراهیم و شستم، بینا شدم.» 16 بعضی از فریسیان گفتند: «اگر چنین باشد، تمام پیامبران بزرگ خدا مردند؛ حال، تو ادعایی کی که هر که از تو عیسی از اطاعت کرد، هرگز نخواهد مرد.» 54 عیسی به ایشان فرمود: «اگر من بخواهم خودم به آن مردی که قبلاً نایابا بود، گفتند: «تو خودت چه می‌گویی؟ را که می‌دانی؟» 55 عیسی به ایشان فرمود: «آیا این پسر شماست؟ آیا این پسر شماست؟ آیا درست است که ایشان بزرگی ببخشم، اما این کار از شیخ نخواهد داشت، اما این پدر من است این شخص که جشمانت را باز کرد، کیست؟» جواب داد: «به

که به من جلال می‌بخشد، همان کسی که ادعا می‌کند خدای نظر من باید پیامبری از طرف خدا باشد.» 18 سran قوم یهود که شما او را نمی‌شناسید، اما من او را می‌شناسم؛ و اگر نمی‌خواستند باور کنند که او نایابا بوده، پدر و مادرش را خواستند شمامت. 55 شما او را نمی‌شناسید، آنگاه مانند شما دروغگو خواهیم بود! ولی 19 و از آنها پرسیدند: «آیا این پسر شمامت؟ آیا درست است که بگوییم او را نمی‌شناسم، آنگاه مانند شما دروغگو خواهیم بود! ولی 20 پدر و مادرش حقیقت این است که من خدا را می‌شناسم و کاملاً مطلع او هستم. کور به دنیا آمده؟ پس چطور چشمانش باز شد؟»

و شاد گردید. 56 سran قوم یهود فریاد زدند: «چه می‌گویی؟ تو که کور به دنیا آمده است. 21 ولی نه می‌دانیم چطور چشمانش باز

حتی پنجاه سال نیز نداری و می‌گویی ابراهیم را دیده‌ای؟ 58 عیسی شد و نه می‌دانیم چه کسی این کار را برایش انجام داده است. از

مردم و قوی این سخن را از عیسی شنیدند، گفتند: «براستی این باید شهادت معتبر نیست.» **۱۴** عیسی فرمود: «من هر چه می‌گویم همان پامبری باشد که منظرش بودیم.» **۱۵** دیگران می‌گفتند: «این عین حقیقت است، حتی اگر درباره خودم باشد. چون منی دانم از خود مسیح است.» بعضی نیز می‌گفتند: «این مرد نمی‌تواند مسیح کجا آمده‌ام و به کجا باز می‌گردم. ولی شما این را نمی‌دانید. **۱۶** باشد. آیا مسیح از جلیل می‌آید؟» **۱۷** مگر در کتب مقدس نوشته شما با معيارهای انسانی مرا قضوت می‌کنید، اما من هیچ کس را نشده که مسیح از نسل داود پادشاه است و در دهکده بیت‌الحم، قضوت نمی‌کنم. **۱۸** اگر نیز چنین کنم، قضوت من کاملاً درست زادگاه داود، متولد می‌شود؟» **۱۹** پس، مردم چند دسته شدند. است، چون من تنها نیستم، بلکه پدری که مرا فرستاد، با من است. **۲۰** بعضی نیز خواستند او را بگیرند، ولی کسی دست به سوی او **۲۱** مطابق شریعت شما، اگر دو نفر درباره موضوعی شهادت دهنند، دراز نکرد. **۲۲** مأمورانی که رفته بودند تا عیسی را بگیرند، دست شهادت ایشان به طور مسلم قابل قبول است. **۲۳** درباره من نیز دو خالی بازگشتند. فریسی‌ها و سران کاهنان پرسیدند: «پس چرا او را نفر هستند که شهادت می‌دهند، یکی خودم و دیگری پدرم که مرا نیاورده‌ای؟» **۲۴** گفتند: «هیچ کس تا به حال مانند این مرد سختانی فرستاده است.» **۲۵** پرسیدند: «پدرت کجاست؟» عیسی جواب چنین داشتند: «پس شما هم فریب خورده‌اید؟ **۲۶** آیا حتی یک نفر از ما بشناسید؟ اگر مرا می‌شناسختید، پدرم را نیز می‌خواهید پدرم را گفتند: «پس شما هم فریب خورده‌اید؟ **۲۷** آیا شریعت به ما اجازه می‌دهد گشت و در گناهاتان خواهید مرد؟ و به جای نیز که من می‌روم، شما کسی را بدون محاکمه، محکوم سازیم؟» **۲۸** باز به ایشان فرمود: «من می‌روم و شما به دنبال من خواهدید در اینجا نقدودیموس، همان که قبلاً نزد عیسی رفته بود و یکی از **۲۹** این مردم نادان که به او این سختان را در قسمتی از معبد که خزانه در آنجا بود، بیان کرد. با ایمان آورده‌اند، شریعت را نمی‌دانند. لغت خدا بر ایشان باد!» **۳۰** این حال کسی او را نگرفت، چون وقت او هنوز به سر نرسیده بود. **۳۱** ایشان بود، برخاست و گفت: **۳۲** آیا شریعت به ما اجازه می‌دهد گشت و در گناهاتان خواهید مرد؟ و به جای نیز که من می‌روم، شما «مگر تو هم جلیلی هستی؟ برو و کتب مقدس را با دقت بخوان تا خودش را بکشد!» **۳۳** مظنووش چیست که می‌گوید جانی می‌روم که شما بیینی که هیچ پامبری از جلیل ظهور نمی‌کند. **۳۴** پس از این نمی‌توانید بیایید؟ **۳۵** آنگاه عیسی به ایشان فرمود: «شما از پایین سخن، همه برخاستند و به خانه‌های خود رفتند.

۳۶ برای همین گفتم که شما در گناهاتان خواهید مرد، چون اگر عیسی به کوه زیتون بازگشت. **۳۷** ولی روز بعد، صبح زود، باز ایمان نیاورید که من همان هستم که ادعا می‌کنم، در گناهاتان به معبد رفت. مردم نیز دور او جمع شدند. عیسی نشست و مشغول خواهید مرد. **۳۸** مردم از او پرسیدند: «تو کیستی؟» عیسی جواب تعلیم ایشان شد. **۳۹** در همین وقت، سران قوم و فریسان نیز را که داد: «من همانم که از اول به شما گفتم. **۴۰** برای خلیل چیزها در حال زنا گرفته بودند، کشان‌کشان به مقابله جمعیت آوردند **۴۱** و به می‌توانم شما را محکوم کنم و خلیل چیزها دارم که به شما تعلیم عیسی گفتند: «استاد، ما این زن را به هنگام عمل زنا گفته‌ایم. دهه؛ اما فعلًاً این کار را نمی‌کنم. فقط چیزهای را می‌گویم که **۴۲** او مطابق قانون موسی باید کشته شود. ولی نظر تو چیست؟» **۴۳** فرستنده من از من خواسته است، و او حقیقت محض است. **۴۴** آنان می‌خواستند عیسی چیزی بگوید تا او را به دام بیندازند و ولی ایشان درک نکردن که او درباره پدرش، خدا، سخن می‌گوید. **۴۵** محکوم کنند. ولی عیسی سر را پایین انداخت و با انگشت بزمین **۴۶** پس، عیسی فرمود: «وقی پسر انسان را بر صلیب بلند کردید، می‌نوشت. **۴۷** سران قوم اصرار می‌کردند که او جواب دهد. پس عیسی آنگاه پی خواهید برد که من هستم، و از خود کاری نمی‌کنم، بلکه سر خود را بلند کرد و به ایشان فرمود: «اگر می‌خواهید او را سنگسار هر چه پار به من آموخته، همان را بیان می‌کنم. **۴۸** کسی که مرا کنید، سنگ اول را باید کسی به او بیند کنم که خود تا به حال گناهی فرسنده است با من است و مرا تنها نگذاشته، زیرا همواره کارهای نکرده باشد.» **۴۹** سپس، دوباره سر را پایین انداخت و به نوشن بر پسندیده او را به جا می‌آورم. **۵۰** در این وقت، بسیاری با شنیدن روح زمین ادامه داد. **۵۱** سران قوم، از پیر گرفته تا جوان، یکایک بیرون این سختان به او ایمان آورند. **۵۲** عیسی به پهلوانی که به او ایمان رفتد تا اینکه در مقابل جمعیت فقط عیسی ماند و آن زن. **۵۳** آنگاه آورده بودند فرمود: «اگر به تعالیم من وفادار بمانند، شاگردان واقعی عیسی بار دیگر سر را بلند کرد و به آن زن فرمود: «آنانی که تو من خواهید بود. **۵۴** آنگاه حقیقت را خواهید شناخت و حقیقت را متهمن می‌ساختند، کجا رفند؟ حتی یک نفر هم نماند که تو را شما را آزاد خواهد ساخت.» **۵۵** گفتند: «منظور چیست که محکوم کند؟» **۵۶** آن گفت: «نه، سرورم!» عیسی در پکی نیوده‌ایم. **۵۷** عیسی جواب داد: «این عن حقیقت است که هر تو را محکوم نمی‌کنم. برو و دیگر گناه نکن.» **۵۸** عیسی در پکی نیوده‌ایم. **۵۹** عیسی جواب داد: «این عن حقیقت است که هر از تعالیم خود، به مردم فرمود: «من نور جهان هستم، هر که مرا پیروی که گناه می‌کند، اسیر و بردگه گاه است. **۶۰** برد جایگاهی دائمی کند، در تاریکی خواهد ماند، زیرا نور حیات بخش را روشن در خانواده ندارد، اما پس برای همیشه متعلق به آن خانواده است. **۶۱** می‌کند.» **۶۲** فریسان گفتند: «تو بر خودت شهادت می‌دهی، پس **۶۳** aiōn g165 پس، اگر پسر شما را آزاد کند، در واقع آزادید.

- بروید؟» **68** شمعون پطروس جواب داد: «سرور ما، نزد که برویم؟ فقط از دست داده‌ای! چه کسی می‌خواهد تو را بکشد؟» **21** عیسی توبی که با سختانت به انسان زندگی جاودی می‌بخشی. **(aιόνιος)** جواب داد: «من یک بیمار را در روز شبات شفا دادم و همه تعجب گردید. **69** و ما ایمان آورده‌ایم و می‌دانیم که توبی آن قدوس خدا.» **22** کردید. **70** آنگاه عیسی فرمود: «من خودم شما دوازده نفر را انتخاب کردم؛ به دستور موسی پسرانان را حتی در روز شبات ختنه می‌کنید. (البته ولی یکی از شما بازچه دست ابابیس است.» **71** عیسی درباره بیهودا ختنه از زمان ابراهیم رسم شد، ته از زمان موسی). **23** اگر روز پسر شمعون اسخربوطی سخن می‌گفت که یکی از آن دوازده شاگرد ختنه پسران به شبات بیفتد، شما او را در روز شبات ختنه می‌کنید بود و در آخر به عیسی خیانت کرد.
- 7** **72** پس از آن عیسی به ناحیه جلیل رفت و در روستاهای آنجا اساس معابرای ظاهری دست برداشید، و با معابرای حقیقی قضاوت می‌گشتند تا از بیوهای دور باشد، زیرا در آنجا سران بیوهود می‌خواستند کنید. **25** بعضی از اهالی اورشليم به یکدیگر می‌گفتند: «مگر این او را بکشند. **2** اما عید خیمه‌ها که یکی از اعیاد بزرگ بیوهود بود، همان نیست که می‌خواهند او را بکشند؟ **26** پس چطور حالا آزادانه نزدیک می‌شد. **3** برادران عیسی به او گفتند: «اینجا را ترک کن و به موضعه می‌کنند و کسی به او چیزی نمی‌گوید؟ شاید سران قوم ما نیز بیوهای برو تا پیروات معجزات تو را بینند. **4** چون اگر بخواهی خود سرانجام بی برداشند که او همان مسیح است. **27** ولی این غیرممکن را اینطور پنهان کنی، هرگز به شهرت نخواهی رسید. اگر براستی است. چون ما شنیده‌ایم که وقتی مسیح بیاید، هیچ کس نمی‌داند از شخص بزرگ هستی، این را به دنیا ثابت کن.» **5** حتی برادرانش کجا آمده است. در صورتی که ما همه می‌دانیم که این شخص کجا نیز به او ایمان نداشتند. **6** عیسی جواب داد: «من نمی‌توانم الان متولد شده است.» **28** پس عیسی به هنگام موعظه خود در معبد، بروم، ولی شما می‌توانید. الان وقت آمدن من نیست. ولی برای شما به مردم فرمود: «شما البته مرا می‌شناسید و می‌دانید کجا متولد و فرقی ندارد که کی بروید، **7** چون مردم دنیا از شما نفرت ندارند کجا بزرگ شده‌ام. ولی من از طرف کسی آمده‌ام که شما او را ولی از من متنفرند، زیرا من اعمال زشت و گناه‌آوردشان را به ایشان نمی‌شناسید، و او حقیقت محض است. **29** من او را می‌شناسم گوشزد می‌کنم. **8** شما الان بروم و در مراسم عید شرکت کنید. برای اینکه ازو او هستم و اوست که مرا نزد شما فرستاد.» **30** با ولی من بعد، در وقت مناسب خواهم آمد.» **9** ایشان رفتند، ولی شنیدن این سخنان، سران قوم خواستند او را بگیرند ولی کسی جرأت عیسی در جلیل ماند. **10** سپس، عیسی نیز برای عید رفت، اما این کار را به خود نداد، چون هنوز زمان مقرر نرسیده بود. **31** با وجود طوری که کسی متوجه آمدن او نشد. **11** در آنجا سران بیوهود او، این، در همان وقت بسیاری ایمان آورده‌ند که او همان مسیح است و را جستجو می‌کردند و با کنجهکاوی از یکدیگر می‌پرسیدند: «پس به یکدیگر گفتند: «ایا انتظار دارید مسیح که چشم به راهش بودیم، عیسی کجاست؟» **12** در میان مردم نیز بحث زیاد بود. برخی طفدار از این پیشتر معجزه کنند؟ **32** هنگامی که فریسان و سران کاهان او بودند و می‌گفتند: «عیسی مرد پرگواری است»، و برخی مخالف شنیدند مردم درباره عیسی چه می‌گویند، بی‌درنگ مأمورانی فرستادند او بودند و می‌گفتند: «نه، عیسی مردم را گمراه می‌کند». **13** با این تا او را بگیرند. **33** آنگاه عیسی به مردم فرمود: «من فقط مدت حال، هیچ کس جرات نمی‌کرد آزادانه درباره او اظهار نظر نظر کرد، چون کوتاهی در میان شما خواهیم بود. پس از آن، نزد فرستنده خود باز از سران قوم بیوهود می‌ترسیدند. **14** وقتی نیزی از ایام عید سپری خواهیم کرد، اما ما شده بود، عیسی وارد معبد شد و برای مردم موعظه کرد. **15** سران نخواهید یافت و به جایی که می‌روم، نمی‌توانید به آن راه بیاید. **35** قوم بیوهود از سخنان او تعجب کردند و به یکدیگر گفتند: «عجبی سران قوم از این گفته عیسی تعجب کردند و از یکدیگر پرسیدند: است! چگونه امکان دارد شخصی که هیچوقت در مدرسه دینی ما «مگر کجا می‌خواهد برو؟ شاید می‌خواهد از این مملکت خارج درس نخواند است، اینقدر معلومات داشته باشد؟» **16** عیسی به شود و نزد بیوهودیان در سایر ممالک برود. شاید هم می‌خواهد نزد ایشان فرمود: «آنچه به شما می‌گویم، از فکر و نظر خود نیست غیربیوهودیان بروند. **36** منظورش چه بود که گفت: «مرا جستجو خواهید بلکه از خدایی است که مرا فرستاده است. **17** اگر کسی براستی کرد، اما ما نخواهید یافت و به جایی که می‌روم، نمی‌توانید به آن راه بخواهد مطابق خواست خدا زندگی کند، بی‌خواهد برد که آنچه بیاید»⁴⁴ **37** در روز آخر عید که مهمترین روز آن بود، عیسی با من می‌گویند، از خدایی است نه از خودم. **18** کسی که نظر خود را صدای بلند به مردم فرمود: «هر که تشننه است، نزد من بیاید و بگوید، هدش این است که مور توجه مردم قرار گیرد؛ ولی کسی که بتوشد. **38** چنانکه در کتب مقدس نوشته شده، هر که به من ایمان می‌خواهد خدا مور تمجید و ستایش فارگیرد، او شخص درستکار و بیاورد، «از درون او نهرهای آب زنده جاری خواهد شد.» **39** منظور بی‌ریایی است. **19** مگر موسی تورات را به شما نداده است؟ اما عیسی از نهرهای آب زنده، همان روح القدس بود که به کسانی هچ یک از شما از آن اطاعت نمی‌کند. چرا می‌خواهید مرا بکشید؟» داده می‌شود که به عیسی ایمان بیاورند. ولی روح القدس هنوز به **40** ایشان از این سخن، یکه خوردن و گفتند: «تو به کلی عقلت را کسی عطا نشده بود، چون عیسی هنوز به جلال نرسیده بود.

شدنند که قایق به ساحل رسیده است. 22 صبح روز بعد، آن سوی قیامت او را زنده خواهم ساخت. 45 همان طور که در کتب انبیا آمده دریاچه، مردم بار دیگر جمع شدنند تا عیسی را بینند، زیرا دیده بودند است: «همه از خدا تعیلم خواهند یافت.» پس کسانی که صدای که شاگردان عیسی با تنها قایقی که در آنجا بود آن محل را ترک خدای پدر را بشنوند و راستی را از او بیامونند، به سوی من می آیندند. گفته و عیسی را با خود نبرده بودند. 23 چند قایق دیگر نیز از تیریه 46 البته منظوم این نیست که کسی خدا را دیده است. هرگز! چون به محلی که خداوند نانها را برکت داد و مردم خودرن، رسیدند. 24 فقط من که از نزد او آدمام، او را دیدهام. 47 «براستی به شما وقیع مردم متوجه شدنند که نه عیسی در آنجا است و نه شاگردان، می گوییم که هر که به من ایمان آورد، از همان لحظه، زندگی جاودید سوار قایق شده، خود را به کفرناحوم رسانندند تا او را بیابند. 25 دارد. 48 (aiōnios g166) من نان حیات هستم. 49 پدران شما وقیع به آنجا رسیدند و عیسی را پیدا کردند، رسیدند: «استاد، کی در بیابان آن نان را خوردند، اما عاقبت مردن. 50 اما که از به اینجا آمدی؟» 26 عیسی جواب داد: «حقیقت این است که این نان آسمانی بخورد، تا ابد زنده می ماند. 51 آن نان زنده شما برای خوارک نزد من آمده‌اید نه به سبب ایمان به من. 27 اینقدر در فکر چیزهای زود گذر این دنیا ناشیش، بلکه تیروی خود را می‌داند. این نان همان بدن من است که فدا می کنم تا جهان حیات می‌داند. این نان نازل شد، منم. هر که از این نان بخورد، تا ابد زنده این کسب زندگی جاودید صرف کیل. این زندگی جاودید را پسر بیابد.» 52 یهودیان با شنیدن این سخن، بار دیگر انسان به شما می‌بخشد، زیرا خدای پدر مهر تأییدش را بر او زده سخت مشاجره کرده، به یکدیگر گفتند: «چه گفته عجیبی! چطور است.» (aiōnios g166) 28 گفتند: «چه باید بکیم تا کارهای می‌خواهد بدنش را به ما بدهد تا بخوریم؟» 53 پس عیسی باز فرمود: مردم نظر خدا را به انجام برسانیم؟» 29 عیسی فرمود: «خدا از شما «براستی به شما می گوییم که تا بدن پسر انسان را نخورد و خون او را می خواهد که به من که فرستاده او هستم، ایمان آورید.» 30 گفتند: نتوشید، هرگز نمی توانید زندگی جاودید داشته باشید. 54 ولی کسی «چه نشانه معجزه‌آسایی به عمل می آوری تا آن را بیسم و به تو ایمان که بدنم را بخورد و خونم را بنوش زندگی جاودید دارد، و من در روز بیاوریم؟ چه عملی انجام می دهی؟» 31 نیاکان ما در بیابان، متنا، آن قیامت او را زنده خواهم ساخت. (aiōnios g166) 55 چون بدنم نان معجزه‌آسا را خوردند، چنانکه نوشه شده: «او از آسمان بدبیشان خوارک واقعی و خونم نوشیدنی واقعی است. 56 به همین دلیل، هر نان داد تا بخورند.» 32 عیسی فرمود: «براستی به شما می گوییم که که بدنم را بخورد و خونم را بپوش، در من خواهد ماند و من در او. این پدر من بود که به ایشان نان می داد، نه موسی. و اکنون نیز 57 من به قدرت پدر خدا زندگی می کنم، همان که مرا به این اوست که می خواهد نان حقیقی را از آسمان به شما بیخشند. 33 این جهان فرستاد. به همین شکل، کسی نیز که از من تغذیه می کند، به نان حقیقی را خدا از آسمان فرستاده است تا به مردم دنیا زندگی قدرت من زندگی خواهد کرد. 58 نان واقعی منم که از آسمان جاودید بیخشند.» 34 گفتند: «آقا، از این نان هر روز به ما بده.» آمدام، نانی که اجداد شما در بیابان خوردند، توانست ایشان را عیسی جواب داد: «نان حیات من هستم. هر که نزد من آید، برای همیشه زنده نگه دارد. اما هر که از این نان بخورد، برای همیشه دیگر هرگز گرسنه نخواهد شد و هر که به من ایمان آورد، هیچگاه زنده خواهد ماند.» (aiōnios g165) 59 عیسی این سخنان را در تشنیه نخواهد گردید. 36 ولی همان گونه که قبلاً گفتم، شما با اینکه کنیسه کفرناحوم بیان کرد. 60 درک این سخنان چنان سخت بود که مرد دیده‌اید، هنوز به من ایمان نباورده‌اید. 37 ولی بعضی نزد من حتی شاگردان عیسی نیز به یکدیگر می گفتند: «درک این تعیلم خواهند آمد و ایشان کسانی هستند که بپدرم، خدا به من داده است بسیار دشوار است. چه کسی می تواند آن را پیذیرد؟» 61 عیسی و ممکن نیست هرگز ایشان را از دست بدhem. 38 چون من از متوجه شد که شاگردان او نیز لب به اعتراض گشوده‌اند؛ پس به آسمان آمدام تا آنچه را که خدا می خواهد انجام دهم، نه آنچه را که ایشان فرمود: «آیا سخنان من باعث آزار شما شده است؟ 62 پس خودم می خواهم. 39 و خدا از من می خواهد که هیچ یک از کسانی اگر بینید که پسر انسان بار دیگر به آسمان، به جانی که قبلاً بود، را که به من بخشدیده، از دست ندهم، بلکه ایشان را در روز قیامت بالا می رود، چه حالی به شما دست خواهد داد؟ 63 فقط روح برخیزانم. 40 چون خواست خدا این است که هر که پسر او را خداست که به انسان زندگی جاودایی می بخشد. از تلاش‌های انسانی دید و به او ایمان آورد، زندگی جاودید بیابد، و من در روز قیامت فایده‌های حاصل نمی گردد. سخنانی که به شما گفتم، روح و حیات او را برخواهم خیزانید.» (aiōnios g166) 41 باز یهودیان لب به هستند. 64 با این حال، بعضی از شما به من ایمان نخواهید آورد.» اعتراض گشودند، چون عیسی ادعا کرده بود نانی است که از آسمان چون عیسی از همان ابتدا می دانست چه کسانی به او ایمان خواهند آمدند است. 42 پس گفتند: «مگر این همان عیسی، پسر یوسف آورد و چه کسی به او خیانت خواهد کرد. 65 پس گفت: «به نیست؟ همه ما پدر و مادرش را می شناسیم! حالاً چطور شده که ادعا همین دلیل گفتم فقط کسی می تواند نزد من بیابد که پدرم خدا او را می کند از آسمان آمده است؟» 43 ولی عیسی جواب داد: «اینقدر به سوی من جذب کند.» 66 با شنیدن این سخن، بسیاری از اعتراض نکنید. 44 فقط کسی می تواند نزد من بیابد که پدرم خدا پروانش از او روی گردانند و دیگر او را پروری نکرندن. 67 آنگاه که مرا فرستاده است او را به سوی من جذب کند، و من در روز عیسی رو به آن دوازده شاگرد کرد و پرسید: «شما نیز می خواهید

هر که بخواهد، حیات می‌بخشد. 22 پدر بر کسی داوری نمی‌کند، نماینده خود شما و از جنس خودتان می‌باشند! 44 تعجبی ندارد بلکه داوری گاهانه تمام مردم را به پسر و اگذار کرده، 23 تا همه به که نمی‌توانید به من ایمان بیاورید، چون خواستار دریافت احترام از او احترام بگذراند همان طور که بخدا احترام می‌گذارند. اگر به پسر یکدیگر هستید، و ب حرمتی که از جانب خدای یگانه می‌آید، احترام نگذارید، در واقع به پدری که او را فرستاده احترام نمی‌گذارید. 45 «با این حال، فکر نکنید کسی که در حضور 24 حقیقت را به شما می‌گوییم: هر که به کلام من گوش دهد و به پدر، شما را متهم خواهد ساخت، من هستم. کسی هست که شما خدا که مرا فرستاده است ایمان بیاورد، زندگی جاودی و هرگز را متهم می‌سازد، همان موسی که به او امید بسته‌اید. 46 شما حتی به خاطر گناهانش بازخواست نخواهد شد، بلکه از همان لحظه از به موسی ایمان ندارید، چون اگر داشتید، به من نیز ایمان می‌آوردید، مرگ نجات پیدا کردید، به زندگی جاودی پیوسته است. (aiōnios) 47 برای اینکه موسی در کتاب تورات درباره من نوشته است. 47 و چون 25 مطمئن باشید زمانی فرا خواهد رسید و در واقع الان فرا نوشته‌های او را قبول ندارید، به من نیز ایمان نمی‌آورید.»

(g166)

رسیده است که صدای پسر خدا به گوش مردگان خواهد رسید و هر 6 پس از این رویداد، عیسی به آن سوی دریاچه جلیل رفت که به آن گوش دهد، زنده خواهد شد. 26 پدر در خود حیات دارد (دریاچه جلیل به دریاچه تبریز نیز معروف است)، 2 و جمعیت و آن را به پسر نیز عطا کرده است تا در خود حیات داشته باشد. 27 ابیوهی او را دنبال می‌کردند، زیرا نشانه‌های معجزه‌آسای را که او و به او اختیار داده است تا مردم را داوری کند، زیرا پسر انسان است. ابیوهی او را شاگردانش نشست. 3 آنگاه عیسی به 28 از این سخن من تعجب نکنید، زیرا زمانی فرا می‌رسد که جمیع با شفای بیماران بعمل آورده، دیده بودند. آن که در قبر هستند، صدای او را خواهند شدند، 29 و از قبر بیرون تپاهی برآمد و با شاگردانش نشست. 4 عید پیح بهودیان نیز نزدیک کسانی که بدی کردند، محکم گزندن. 30 من به تهابی نیز توأم می‌آیند، به فیلیپ فرمود: «از کجا نان بخریم تا این جماعت را سیر کاری انجام دهم. من بر مبنای آنچه خدا من گوید داوری می‌کنم. کشیم؟» 6 عیسی این سؤال را از او کرد تا ببیند نظر او چیست، چون از این رو، داوری من عادلانه است، زیرا در بی انجام اراده کسی عیسی خود می‌دانست چه کند. 7 فیلیپ جواب داد: «خروارها نان هستم که مرا فرستاد، نه اراده خودم. 31 «وقتی دریا به خود چیزی لازم است تا بتوانیم این جمعیت را سیر کنیم.» 8 یکی دیگر از می‌گویند، شما باور نمی‌کنید. 32 اما شخص دیگری هست که به شاگردان عیسی، آندریاس برادر شمعون پطرس، گفت: 9 «پسزیچه‌ای نفع من شهادت می‌دهد، و به شما اطمینان می‌دهم که هر آنچه او اینجاست که پنج نان جو و دو ماهی دارد. ولی این به چه کار این دریا ره من می‌گوید، راست است. 33 شما افرادی را برای تحقیق جمعیت می‌آید؟» 10 عیسی فرمود: «بگویید همه بنشینند.» پس نزد پیحی فرستادید، و شهادت او دریا ره من راست بود. 34 از این تمام جمعیت روی سیزدها نشستند. فقط مردها در آن جمعیت، پنج گذشته، شاهد اصلی من انسان نیست بلکه خداست. گفتم که هزار نفر بودند. 11 آنگاه عیسی نانها را برداشت، خدا را شکر کرد و داد تا بین مردم تقسیم کنند. با ماهیها نیز چنین کرد. مردم هر قدر پیحی شاهد است، تا شما به من ایمان آورید و نجات بیایید. 35

یحیی مانند چراغی بود که نور می‌بخشید و شما حاضر بودید برای خواستند خوردن. 12 وقتی همه سیر شدند، عیسی به شاگردان مدتی در نورش شاد باشید. 36 ولی من شاهدی بزرگر از سخنان فرمود: «تکه‌های باقیمانده را جمع کنید تا چیزی تلف نشود.» 13 پیحی دارم، و آن معجزاتی است که انجام می‌دهم. پدرم به من گفته پس آنها جمع کردند و از پس مانده‌های آن نان جو که مردم خورده است این معجزه‌ها را به عمل بیاوم، و همین معجزه‌هاست که ثابت بودند، دوازده سبد پر شد. 14 وقتی مردم این معجزه بزرگ را دیدند گفتند: «بیرون شک این همان پیامبری است که ما چشم به راهش بوده‌ایم.» 15 وقتی عیسی دید که مردم می‌خواهند او را به زور ببرند و پادشاه کنند، از ایشان جدا شد و به تهابی بر فرار کوھی برآمد. 16 هنگام غروب، شاگردان عیسی به کنار دریاچه رفتند و به انتظار او است که شما به پایام خدا نزد شما فرستاده شده‌ام، ایمان بیاورید. 39

«شما کتب مقدس را به دقت بررسی می‌کنید، چون عقیله دارید که به شما زندگی جاودی می‌دهد. در صورتی که همان کتاب به من 40 اشاره می‌کند و مرا به شما معرفی می‌نماید.»

با این حال شما نمی‌خواهید نزد من بیایید تا زندگی جاودی را به دست آورید. 41 «نظر و تأیید شما برای من هیچ ارزشی ندارد، هنوز پیش از پنج یا شش کیلومتر از ساحل دور نشده بودند که ناگهان در میان ظلمت و توفان، عیسی را دیدند که روی آب به طرف قایق 42 زیرا شما را خوب می‌شناسم که در دلخان نسبت به خدا محبت راه می‌رود. همه وحشت کردند. 20 ولی عیسی به طرف قایق ندارید. 43 من از جانب خدا آمده‌ام و شما مرا رد می‌کنید؛ ولی حاضرید کسانی را قبول کنید که از طرف خدا فرستاده نشده‌اند بلکه «ترسید! منم!» 21 وقتی خواستند او را سوار قایق کنند، متوجه

می کردند که عیسی چیزی بخورد. 32 ولی عیسی به ایشان گفت: به عیسی ایمان آورد. 34 این دومین معجزه عیسی بود که بعد از من خواراکی دارم که شما از آن خبر ندارید. 33 شاگردان از بیرون آمدن از یهودیه، در جلیل انجام داد.

پیکدیگر پرسیدند: «مگر کسی برای او خواراک آورده است؟» 34

5

عیسی فرمود: «خوارک من این است که خواست خدا را به جا آورم و پس از مدتی، عیسی به اورشلیم بازگشت تا در مراسم یکی از کاری را که به عهده من گذاشته است انجام دهم. 35 آیا فکر اعیاد یهود شرکت کند. 2 داخل شهر، نزدیک دروازه ای به نام دروازه می کنید وقت برداشت محصول چهار ماه دیگر، در آخر تابستان گوسفند، استخری بود که به زبان عبری آن را بیت حسدا می گفتند، و است؟ نگاهی به اطراف افغانستان بیندازید تا بینید که مزرعه های وسیعی از پنج سکوی سر پوشیده در اطرافش بود. 3 در آنجا دسته دسته بیماران جانهای مردم برای درو آمده است. 36 دروگران مزد خوبی می گیرند کور و لیگ و افچیج بر روی زمین دراز کشیده بودند و منتظر بودند آب تا این محصول را در ابیارهای آسمانی ذخیره کنند. چه بروک عظیمی استخر تکان بخورد. 4 زیرا هر چند وقت یکار، فرشته ای از آسمان نصیب کارنده و دروکننده می شود! 37 این مُقل، می آمد و آب استخر را تکان می داد و اولین کسی که داخل استخر اینجا هم صدق می کند که دیگران کاشند و ما درو کردیم. 38 من می شدم، شفا می یافت. 5 یکی از بیمارانی که در آنجا بود، مردی بود شما را می فرمست تا محصولی را درو کنید که حزمت کاشتش را که سی و هشت سال تمام زمینگیر بود. 6 وقتی عیسی او را دید دیگران کشیده اند. حزمت را دیگران کشیده اند و محصول را شما و بی برد که بیماری اش طول کشیده است، پرسید: «می خواهی جمع می کنید!» 39 آن زن به هر که در آن شهر می رسید، سخنان شفا بیایی؟ 7 بیمار جواب داد: «سرۆنم، دیگر رمقی در بدنش عیسی را بازگو می کرد و می گفت: «این شخص هر چه تا به حال نمانده است. کسی را نیز ندارم که وقتی آب تکان می خورد، مرا در کرده بودم، به من بازگفت!» از این جهت، بسیاری از سامرانیان به استخر بیندازد. تا می آیم به خود حرکت بدهم، می بینم که قبل از عیسی ایمان آورند. 40 وقتی آنان به نزد عیسی رسیدند، خواهش من، دیگری داخل آب شده است.» 8 عیسی به او فرمود: «برخیز، کردنده که نزد شان بماند. او نیز دو روز با ایشان ماند. 41 در همین بستر را جمع کن و راه برو!» 9 همان لحظه بیمار شفا یافت و دو روز، بسیاری به سخنان او گوش دادند و به او ایمان آورند. 42 بستر خود را جمع کرد و به راه افتاد. ولی آن روز که عیسی این آنگاه به آن زن گفتند: «ما دیگر فقط به خاطر سخن تو به او ایمان معجزه را انجام داد، شبات بود. 10 پس سران قوم بیهود اعترض کنان نمی آوریم، زیرا خودمان سخنان او را شنیده ایم و ایمان داریم که او به مردی که شفا یافته بود گفتند: «چه می کنی؟ مگر نعم دانی امروز نجات دهنده جهان است.» 43 بعد از دو روز، عیسی از آنجا به شبات است و نایاب کاری انجام دهی؟ پس چرا رختخواب را جمع مانطقه جلیل رفت، 44 چون همان طور که خود می گفت: «نبی در می کنی؟» 11 جواب داد: «آن کسی که مرا شفا داد، به من دیار خود مورد احترام نیست.» 45 وقتی به جلیل رسید، مردم با گفت چنین کنم. 12 پرسیدند: «چه کسی به تو چنین دستوری آغوش باز از او استقبال کردند، زیرا در روزهای عید در اورشلیم، داده است؟» 13 آن مرد جوانی نداشت بددهد چون عیسی در میان معجزات او را دیده بودند. 46 همچنانکه در جلیل می گشت، بار جمعیت نایاب شده بود. 14 ولی بعد، عیسی در معبد او را یافت و دیگر به شهر قاتا رفت، همان جایی که در جشن عروسی آب را فرمود: «بینی، تو دیگر شفا پیدا کرده ای، حالا اگر می خواهی وضع تبدیل به شراب کرده بود. وقتی عیسی در آنجا به سر می برد، افسری بدتر از اول نشود، دیگر گناه نکن.» 15 او نزد سران قوم رفت و که پرسش بیمار بود، از شهر کفرناحوم نزد او آمد. 47 او شنیده بود گفت: «کسی که مرا شفا داد، عیسی است.» 16 پس، ایشان به که عیسی از ایالت یهودیه حرکت کرده و به جلیل رسیده است. پس آزار و اذیت عیسی پرداختند و او را متهم به قانون شکنی کردند چون به قاتا آمد، عیسی را یافت و از او خواهش کرد تا نایاب و پرسش را روز شبات این معجزه را انجام داده بود. 17 ولی عیسی جواب داد: شفا دهد، چون پرسش در آستانه مگ بود. 48 عیسی پرسید: «آیا تا پدر من خدا همیشه کارهای نیک انجام می دهد، و من نیز از او معجزات بسیار بینید، ایمان نخواهید آورد؟» 49 آن افسر التمام کرد پیروی می کنم.» 18 با شنیدن این پاسخ، سران قوم بیهود بیش از پیش و گفت: «سرۆنم، خواهش می کنم تا پسر نمرده، بیا و او را شفا در صدد کشتن او برآمدند، چون نه تنهای قانون مذهبی را می شکست، پدیده.» 50 آنگاه عیسی فرمود: «بیگرد به خانه، پسرت شفا یافته بلکه خدا را نیز پدر خود می خواند و به این ترتیب خود را با خدا برابر است.» آن مرد به گفته عیسی اطمینان کرد و به شهر خود بازگشت. می ساخت. 19 عیسی ادامه داد: «براستی به شما می گویم که پسر هنوز در راه بود که خدمتکارانش به او رسیدند و با خوشحالی نمی تواند به میل خود کاری انجام دهد، بلکه فقط کارهای را به عمل مأذده داده، گفتند: «ارباب، پسرت خوب شد!» 52 پرسید: «کی می آورد که می بیند پدرش انجام می دهد. زیرا هر کاری که پدر انجام حالت بهتر شد؟» گفتند: «دیروز در حدود ساعت یک بعد از ظهر، می دهد، پسر نیز انجام می دهد. 20 زیرا پدر، پسر را دوست دارد و ناگهان تب او قطع شد.» 53 پدر فهمید که این همان لحظه ای بود هر چه می کند، به پسر می گوید. او معجزه های پرگر از شفای این که عیسی فرمود: «پسرت شفا یافته است.» پس با تمام خانواده خود مرد نیز انجام خواهد داد تا شما تعجب کنید. 21 زیرا همان گونه که پدر مردگان را زنده می کند و به ایشان حیات می بخشد، پسر نیز به

دلیل است که نور از آسمان به این جهان آمد ولی مردم تاریکی را تا از چاه آب بکشد. عیسی به او فرمود: «کمی آب به من بده.» پیشتر از نور دوست داشتند، چون اعمال و فشارشان بد است. 20 8 شاگردانش برای خرد خوارک، به دهکده رفته بودند. 9 آن مردم از نور آسمانی نفرت دارند، چون می خواهند در تاریکی، گناه زن تعجب کرد، زیرا بهدویان با سامریان معاشرت نمی کنند؛ پس به وزنند؛ پس به نور نزدیک نمی شوند، میادا کارهای گناه‌آگوچشان دیده عیسی گفت: «چطور تو که بهدوی هستی، از من که سامری آب شود و به سرای اعمالشان برستند. 21 ولی درستکاران با شادی به می خواهی؟» 10 عیسی جواب داد: «اگر می دانستی که خدا چه سوی نور می آید تا همه بپینند که آنچه می کنند، پسندیده خداست.» هدایه عالی می خواهد به تو بدهد و اگر می دانستی که من کیستم، 22 پس از آن، عیسی و شاگردان اوشیلیم را ترک گفتند. او مدتی آنگاه از من آب زنده می خواستی.» 11 زن گفت: «تو که ذلو و ناحیه بهدویه با اهالی آنجا به سر برد و ایشان را تعمید می داد. طباب نداری و چاه هم که عمیق است؛ پس این آب زنده را از کجا 23 یحیی در این هنگام نزدیک سالیم در محلی به نام عینون مردم را می آوری؟ 12 مگر تو از جد ما یعقوب بزرگتری؟ چگونه می توانی آب تعمید می داد، چون در آنجا آب زیاد بود و مردم برای تعمید نزد وی بهتر از من به ما بدهی، آنی که یعقوب و پسران و گله ا او از آن می آمدند. 24 این پیش از آن بود که یحیی به زیدان بیفتند. 25 می نویشند؟» 13 عیسی جواب داد: «مردم با نویشدن این آب، باز روزی، میان یکی از بهدویان و شاگردان یحیی بر سر آیین تطهیری بخشی هم تشنۀ می شوند. 14 ولی کسی که از آبی که من می دهم بپوشد، درگرفت. 26 شاگردان یحیی نزد او آمدند و گفتند: «استاد، آن هرگز تشنۀ نخواهد شد، بلکه آن آب در او تبدیل به چشمۀ ای جو شان شخصی که آن طرف رود اردن بود و گفته که مسیح است، اکنون او خواهد شد و به او زندگی جاورد خواهد بخشید.» 165 (aiōnios g166)

نیز مردم را تعمید می دهد و همه نزد او می روند، در صورتی که باشد 15 زن گفت: «آقا، خواهش می کنم قدری از پیش ما بیایند.» 27 یحیی جواب داد: «کسی نمی تواند چیزی آن آب به من بده تا دیگر تشنۀ نشوم و مجبور نباشم هر روز این دریافت کند، مگر آنچه که از آسمان به او عطا شود. 28 کار من راه را بایم و برگردم.» 16 ولی عیسی فرمود: «برو و شوهرت را این است که راه را برای مسیح باز کنم تا مردم همه نزد او بروند. شما بیاور.» 17 زن جواب داد: «شهر ندارم.» عیسی فرمود: «راست خود شاهدید که من صریحاً گفتم که مسیح نیستم، بلکه آدمهای تا گفتی. 18 تا به حال پیچ بار شوهر کرده‌ای، و این مردی که اکنون راه را برای او باز کنم. 29 در یک عروسی، عروس پیش داماد می رود با او زندگی می کنی، شوهر تو نیست. عین حقیقت را گفته!» و دوست داماد در شادی او شریک می شود. من نیز دوست داماد و 19 زن که مات و مبهوت مانده بود، گفت: «آقا، می بینم که نیز از خوشی داماد خوشحالم. 30 او باید روزی روز بزرگتر شود و من هستم!» 20 و بزرگ موضع گفتگو را عوض کرده، گفت: «چرا کوچکتر. 31 او از آسمان آمده و مقامش از همه بالاتر است. من شما بهدویان اینقدر اصرار دارید که فقط اوشیلیم را محل پرستش از این زمین هستم و فقط امور زمینی را درک می کنم. 32 او آنچه را خدا بدانید، در صورتی که ما سامریان مثل اجدادمان این کوه را که دیده و شنیده است بیان می کند، ولی عده کمی سخنان او را باور محل عبادت می دانیم؟» 21 عیسی جواب داد: «ای زن، سخنم را می کنند. 33 کسی که سخنان او را باور می کند، تأیید می کند که باور کن. زمانی می رسید که پدر را نه بر این کوه خواهید پرستید و خدا حقیقت است، 34 زیرا او از جانب خدا فرستاده شده است. او نه در اوشیلیم. 22 شما سامریان درباره کسی که می پرستید چیزی کلام خدا را بیان می کند، چرا که خدا روح خود را بدون حد و حصر نمی دانید، اما ما بهدویان او را می شناسیم، زیرا نجات از طریق قوم به او می بخشند. 35 پدر آسمانی ما او را دوست می دارد، و همه چیز بهدو فرا می رسید. 23 اما زمانی می آید، و در واقع همن الان آمده را به دست او سپرده است. 36 هر که به پسر خدا ایمان بیاورد، است، که پرستیدگان راستین، پدر را به روح و راستی پرستش خواهند حیات جاویدان دارد. اما هر که از پسر خدا احاطه نکند، هرگز کرد. پدر طالب چنین پرستیدگانی است. 24 زیرا خدا روح است، و حیات جاویدان را تجربه نخواهد کرد، بلکه خشم خدا بر او باقی هر که بخواهد او را پرسید، باید به روح و راستی پرسید.» 25 زن گفت: «من می دانم که مسیح به زودی می آید. شما بهدوی ها هم می ماند.» (aiōnios g166)

4 وقی عیسی فهمید که فریسی ها شنیده اند او پیشتر از یحیی کرد. 26 عیسی فرمود: «من که با تو سخن می گویم، همان مسیح مردم را تعمید می دهد و پیرون پیشتری یافته است 2 البته شاگردان هستم!» 27 در همین وقت، شاگردان عیسی از راه رسیدند و وقی عیسی مردم را تعمید می دادند، نه خود او، 3 یهودیه را ترک گفت و دیدند او با یک زن گفتگو می کنند، تعجب کردند، ولی هیچ یک از به جلیل بازگشت. 4 برای رفتن به جلیل، لازم بود عیسی از سامره ایشان جرأت نکرد پرسید چرا با او صحبت می کند. 28 آنگاه زن بگذرد. 5 در طول راه، در سامره، به دهکده ای رسید به نام سوخار، کوزه خود را همان جا کار چاه گذاشت و به شهر بازگشت و به مردم نزدیک به قطعه زمینی که یعقوب به پسر خود، یوسف، داده بود. 6 گفت: «بیایید مردی را بایسید که هر چه تا به حال کرده بودم، به چاه یعقوب در آنجا قرار داشت، و عیسی خسته از سفر، در کنار چاه من بازگفت. فکر نمی کنید او همان مسیح باشد؟» 30 پس مردم از نشست. حادو ظهر بود. 7 چیزی نگذشت که زنی سامری سر رسید ده بیرون ریختند تا عیسی را بیینند. 31 در این میان، شاگردان اصرار

آوردی؟ بعد از این چیزهای بزرگتر خواهی دید.» ۵۱ پس از اینکه عیسی از میان مردگان برخاست و زنده شد، کرد: «براستی به شما می‌گویم که خواهد دید آسمان گشوده شده و شاگردانش این گفته او را به یاد آوردند. آنگاه به کتب مقدس و نیز به فرشتگان خدا بر پسر انسان بالا و پایین می‌روند، چرا که او همان کلام عیسی ایمان آوردند. ۲۳ به خاطر نشانه‌های معجزه‌آسای او در زندگان میان آسمان و زمین است.»

دو روز بعد، مادر عیسی در یک جشن عروسی در دهکده کسی به او بگوید که مردم چقدر زود تغییر عقیده می‌دهند، چون او به آنها اعتماد نکرد، چون از قلب مردم آگاه بود، ۲۵ و لازم نبود قانا در جلیل میهمان بود. ۲ عیسی و شاگردان او نیز به عروسی انسان را خوب می‌شناخت.

دعوت شده بودند. ۳ هنگام جشن، شراب تمام شد. مادر عیسی با ۴ عیسی فرمود: «بانوی

۳

نگرانی نزد او آمد و گفت: «شراب ندارند!» در این میان، مردی بود از گروه فریسان به نام نیقدیموس، که گرامی، چرا مرا درگیر این کار می‌سازی؟ زمان من هنوز فرا رسیده یکی از اعضای شواری عالی بیهود بود. ۲ او شی نزد عیسی آمد است.» ۵ با این حال، مادر عیسی به خدمتکاران گفت: «هر چه و گفت: «استاد، ما روحانیون این شهر، همه می‌دانیم که تو از به شما می‌گویی، انجام دهید.» ۶ در آنجا شش خمراه سنگی بود که طرف خدا آمده‌ای تا ما را تعلیم دهی. نشانه‌های معجزه‌آسایت گواه فقط در مراسم مذهبی یهودیان از آن استفاده می‌شد و نگاهیش هر بر این است که خدا با توست.» ۳ عیسی جواب داد: «براستی پک حدود صد لیتر بود. ۷ عیسی به خدمتکاران فرمود: «این خمرها به تو می‌گوییم، اگر تولدی تازه پیدا نکنی، هرگز نمی‌توانی ملکوت را پر از آب کنید.» ۸ وقتی پر کردند، فرمود: «حالا کمی از آن را خدا را بینی.» ۴ نیقدیموس با تعجب گفت: «منظورت از تولد برادرید و نزد رئیس مجلس ببرید!» ۹ رئیس مجلس خبر نداشت تازه چیست؟ چگونه امکان دارد پیرمردی مثل من، به شکم مادرش آن آب را که شراب شده بود، از کجا آورده‌اند هرچند خدمتکاران بازگردد و دوباره متولد شود؟» ۵ عیسی جواب داد: «آنچه می‌گوییم می‌دانستند.» پس وقتی آن را چشید، داماد را صدا زد ۱۰ و گفت: عین حقیقت است. تا کسی از آب و روح تولد نیابد، نمی‌تواند وارد «میزانان همیشه با شراب خوب از میهمانان پذیرایی می‌کنند و بعد ملکوت خدا شود. ۶ زندگی جسمانی را انسان تولید می‌کند، ولی که همه سرشار گرم شد، شراب از اندر را می‌آورند. ولی تو شراب زندگی روحاً را روح خدا از بالا می‌بخشد. ۷ پس تعجب نکن که خوب را برای آخر نگه داشته‌ای.» ۱۱ پسین ترتیب عیسی نخستین گفتم باید تولد تازه پیدا کنی. ۸ درست همان‌گونه که صدای باد را نشانه معجزه‌آسای خود را در قاتای جلیل به ظهور آورد و جلال خود را می‌شوی وی نمی‌توانی گویند از کجا می‌آید و به کجا می‌رود، آشکار ساخت و شاگردانش به او ایمان آوردند. ۱۲ سپس عیسی با در مرود تولد تازه نیز انسان نمی‌تواند بی برد که روح خدا آن را مادر، برادران و شاگردان خود برای چند روز به شهر گفرنایح رفت. چگونه عطا می‌کنند.» ۹ نیقدیموس پرسید: «منظورت چیست؟ ۱۳ عید پیش که یکی از اعیاد بزرگ بیهود بود، نزدیک می‌شد. پس من سخنان را به درستی درک نمی‌کنم.» ۱۰ عیسی جواب داد: عیسی به شهر اورشلیم رفت. ۱۴ آنجا، در معدب، مردم را دید که «نیقدیموس، تو از علمای دینی اسرائیل هست؛ چگونه این چیزها را برای انجام مراسم قربانی، به خرید و فروش گاو، گوسفند و کبوتر درک نمی‌کنی؟ ۱۱ براستی به تو می‌گوییم که ما آنچه را که می‌دانیم مشغولند. صرافان پولها را روی میزها چیده بودند و با مشتری‌ها داد و دیده‌ایم می‌گوییم ولی شما نمی‌توانید باور کنید. ۱۲ من از امور ستد می‌کردن. ۱۵ عیسی با طناب، تازیانه‌ای ساخت و همه را این دنیا با شما سخن می‌گوییم و شما باور نمی‌کنید. پس اگر از از آنجا بیرون کرد. او گاوان و گوسفندان را بیرون راند و سکمه‌های امور آسمان با شما صحبت کنم چگونه باور خواهید کرد؟ ۱۳ چون صرافان را بر زمین ریخت و میزهای ایشان را واژگون ساخت. ۱۶ هیچ‌کس تا حال به آسمان بالا رفته که از آنجا برگشته باشد. اما سپس به سراغ کبوترفوشن رفت و گفت: «اینها را از اینجا بیرون پسر انسان از آسمان به این جهان آمدید است. ۱۴ همان‌گونه که ببرید و خانه پدر مرا به بازار تبدیل نکنید.» ۱۷ آنگاه شاگردان او آن موسی در بیان مجسمه‌ای بزی از مار را بر بالای چوبی بلند کرد، نبوت کتب مقدس را به یاد آورده‌اند که می‌فرماید: «اشتایقی که برای پسر انسان نیز باید بلند کرده شود، ۱۵ تا هر که به او ایمان آورد، خانه تو دارم، مثل آتش در من زبانه می‌کشد.» ۱۶ سران قوم بیهود از حیات جاودان یابید. ۱۷ خدا پسر خود را به قدری مردم عیسی پرسیدند: «تو چه اجازه و اختیاری داری که این کارها را انجام جهان را دوست دارد که بیگانه پسر خود را فرستاده است، تا هر که به دهی؟ اگر خدا اجازه این را به تو داده، با نشانه‌ای معجزه‌آسا آن را به او ایمان آورد، هلاک نشود بلکه زندگی جاودی بیابد. (aiōnios) ۱۸ زیرا خدا به قدری

ما ثابت کن!» ۱۹ عیسی جواب داد: «بسیار خوب، معجزه‌ای که

g166

۱۷ خدا پسر خود را به جهان نفرستاد تا مردمان را محکوم برای شما می‌کنم این است: این معبد را خراب کنید تا من در عرض سازد، بلکه تا جهان را بموسیله او نجات بخشد. ۱۸ «کسانی که به سه روز آن را دوباره بسازم!» ۲۰ گفتند: «چه می‌گویی؟ چهل و شش او ایمان بیاورند، هیچ نوع محاکومیت و هلاکتی در انتظارشان نیست؛

سال طول کشید تا این خانه را ساختند. تو می‌خواهی در سه روز آن ولی کسانی که به او ایمان نیاورند، از هم اکون محکومند، چون به را بسازی؟» ۲۱ ولی منظور عیسی از «این معبد»، بدن خودش یگانه پسر خدا ایمان نیاورده‌اند. ۱۹ محکومیت بی ایمانان به این

۲

کنم.» 28 این گفتگو در بیت عنیا روی داد. بیت عنیا در آن طرف

رود اردن و جایی است که پیغمبر مرمد را تعمید می‌داد. 29 روز بعد،

در آغاز کلمه بود، کلمه با خدا بود، و کلمه، خدا بود. 2 او یعنی، عیسی را دید که به سوی او می‌آید. پس به مردم گفت: 3 هر چه وجود دارد، به موسیله او آفریده شده و «نگاه کنید! این همان برخای است که خدا فرستاده تا برای آمرش چیزی نیست که توسط او آفریده نشده باشد. 4 در او حیات بود، و گناهان تمام مردم دنیا قربانی شود. 30 این همان کسی است که

این حیات همانا نور جمیع انسان‌ها بود. 5 او همان نوری است که گفتم بعد از من می‌آید ولی مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از در تاریکی می‌درخشید و تاریکی هرگز نمی‌تواند آن را خاموش کند. 31 آنکه من باشم، او وجود داشت. 32 من هم او را نمی‌شناختم، اما

6 خدا یعنی نیست که درستاد 7 تا این نور را به مردم معرفی کند و مردم براز این آمد که مردم را با آب تعمید دهم تا به این وسیله او را به بواسطه او ایمان آورند. 8 یعنی آن نور نبود، او فقط شاهدی بود تا قوم اسرائیل معرفی کنم.» 33 سپس گفت: «من روح خدا را دیدم نور را به مردم معرفی کند. 9 آن نور حقیقی که به هر انسان روشنایی که به شکل کبوتری از آسمان آمد و بر او فوار گرفت. 33 همان طور می‌بخشد، به جهان می‌آمد. 10 گچه جهان را او آفریده بود، اما زمانی که به این جهان آمد، کسی او را نشاخت. 11 او نزد قوم از آسمان آمد و بر کسی قرار گرفت، بدان که او همان است که خود آمد، اما حتی آنها نیز او را نپذیرفتند. 12 اما به تمام کسانی متنظرش هستید. اوست که مردم را با روح القدس تعمید خواهد داد.»

که او را پذیرفتند و به او ایمان آوردند، این حق را داد که فرزندان چون من با چشم خود این را دیده‌ام، شهادت می‌دهم که او خدا گردند. 13 این اشخاص تولدی نو یافتند، نه همچون تولدهای 34 و چون من با اشیاق این روز، وقتی یعنی با دو نفر از شاگردان معمولی که نتیجه امیال و خواسته‌های آدمی است، بلکه این تولد را پسر خاست.» 35 فردای آن روز، وقتی یعنی با دو نفر از شاگردان خدا به ایشان عطا فرمود. 14 کلمه، انسان شد و بر روی این زمین و خود ایستاده بود، 36 عیسی را دید که از آنجا می‌گذرد، یعنی درین دهانه ایشان عطا فرمود. 15 گچه جهان را او نشاختم و لیق خدا می‌گزند، یعنی

درین ما زندگی کرد. او لبیز از فیض و راستی بود. ما جلال او را به با اشتیاق به او نگاه کرد و گفت: «بیبینید! این همان برخای است که خدا داده است.» 37 آنگاه دو شاگرد یعنی برگشته‌ند و در

چشم خود دیدیم، جلال پسر بی نظیر پدر آسمانی ما، خدا. 16 کلامه، انسان شد و بر روی این زمین و برگشت و از ایشان پرسید: «چه می خواهید؟» جواب دادند: «آقا، زیرا پیش از آنکه من باشم، او وجود داشت.» 17 از فراوانی او، کجا اقامت دارید؟» 39 فرمود: «بیایید و بیبینید.» پس همراه عیسی برکاتی فیض آمیز بی دری پنیcip همگی ما شد.

شما گفتم کسی که بعد از من می‌آید، مقامش از من بالاتر است، زیرا پیش از آنکه من باشم، او وجود داشت.» 18 از فراوانی او، کجا اقامت دارید؟» 40 رفند و از ساعت چهار بعد از ظهر تا غروب نزد او ماندند. 19 روزی سران نگاه کرد و فرمود: «تو شمعون، پسر یوتا هستی. ولی از این پس فرمود از اورشلیم، چند تن از کاهنان و دستیارانشان را نزد یعنی فرستادند تا بدانند آیا او ادعای می‌کند که مسیح است یا نه. 20

پطرس نامیده خواهی شد!» (پطرس یعنی «صخره»). 43 روز بعد، یعنی صریحاً اظهار داشت: «نه، من مسیح نیستم.» 21 پرسیدند: عیسی تصمیم گرفت به ایالت جلیل برود. در راه، فیلیپ را دید

«خوب، پس که هستی؟ آیا ایلای پیامبر هستی؟» جواب داد: «نه!» و به او گفت: «همراه من بیا.» 44 (فیلیپ نیز اهل بیت صیدا و پرسیدند: «آیا آن پیامبر نیستی که ما چشم به راهش می‌باشیم؟») همشهری آندریاس و پطرس بود. 45 فیلیپ رفت و نتایل را پیدا باز هم جواب داد: «نه.» 22 گفتند: «پس بگو کیستی تا بتوانم کرد و به او گفت: «نتایل، ما مسیح را یافته‌ایم، همان کسی که

برای سران قوم که ما را به اینجا فرستاده‌اند، جواهی ببریم.» 23 موسی و پیامبر خدا دریاراهش خبر داده‌اند. نامش عیسی است، پسر یعنی گفت: «چنانکه اشیاعیان نبی پیشگویی کرده، من صدای ندا

ناصره؟ مگر ممکن است از ناصره هم چیز خوبی بیرون آید؟» فیلیپ کنده‌ای هستم که در بیان فریاد می‌زند: ای مردم، راه را بزیر آمدن ناصره؟ مگر ممکن است از ناصره هم چیز خوبی بیرون آید؟» فیلیپ خداوند هموار سازید. 24 میس، افرادی که از طرف فرقه فریسی ها گفت: «خدوت بیا و او را بین.» 47 عیسی وقتی دید که نتایل آمده بودند، 25 از او پرسیدند: «خوب، اگر نه مسیح هستی، نه ایلای نزدیک می‌شود، به او فرمود: «بیبینید، این شخص که می‌آید، مردی و نه آن پیامبر، پس با چه اجازه و اختیاری مردم را تعمید می‌دهی؟» نتایل پرسید: «مرا

26 یعنی گفت: «من مردم را فقط با آب تعمید می‌دهم؛ ولی همین از کجا می‌شناسی؟» عیسی فرمود: «قبل از آنکه فیلیپ تو را پیدا جا در میان این جمیعت، کسی هست که شما او را نمی‌شناسید. کنید، من زیر درخت انجیر تو را دیدم.» 49 نتایل حیرت زده گفت:

27 او بهزودی خدمت خود را درین شما آغاز می‌کند. مقام او به «استاد، تو پسر خداری! تو پادشاه اسرائیل می‌باشی!» 50 عیسی قدری بزرگ است که من حتی شایسته نیستم بند کفشهایش را باز

شد. ۵۲ شاگردان او را پرستش کردند و با شادی بسیار به اورشلیم بازگشتند، ۵۳ و به معبد رفتند. آنان همواره در آنجا مانده، خدا را شکر و ستایش می‌کردند.

مقابل ایشان ظاهر شدند. **۵** زنان بسیار ترسیدند و آنان را تعظیم رسیدند و عیسی خواست که به راه خود ادامه دهد. **۲۹** اما چون هوا کردند، آن دو مرد پرسیدند: «چرا درین مودگان به دنبال شخص کم کم تایپک می‌شد، آن دو مرد با اصرار خواهش کردند که شب را زنده می‌گردید؟ **۶** او اینجا نیست! او برخاسته است! به یاد آورید نزد ایشان بماند. پس عیسی به خانه ایشان رفت. **۳۰** وقتی بر سر سختانی را که در جلیل به شما گفت که **۷** «پسر انسان، یعنی سفره نشستند، عیسی نان را برداشت و شکرگزاری نموده، به هر یک عیسی، می‌باشد به دست مردم گناهکار تسلیم شده، مغلوب شود تکمای داد. **۳۱** تاگهان چشمانتشان باز شد و او را شناختند! همان و در روز سوم پرسخیزد!» **۸** آنگاه زنان گفته‌های عیسی را به یاد لحظه عیسی ناپدید شد. **۳۲** آن دو به یکدیگر گفتند: «دیدی و قنی آوردن. **۹** پس با عجله از مقبره بازگشتد تا آن یازده شاگرد و سایرین در راه، مطالب کتاب آسمانی را برای ما شرح می‌داد، چگونه دلمان را از این وقایع آگاه سازند. **۱۰** آنگاه که به سر قبر رفته بودند، عبارت به تپش افتاده بود و به هیجان آمده بودمن؟» **۳۳** پس بی درنگ به بودند از مریم مجذلی، بونا، مریم مادر بعقوب و چند زن دیگر. **۱۱** اورشلیم بازگشتد و نزد آن یازده شاگرد عیسی رفند که با سایر پیروان ولی شاگردان گفته‌های زنان را هذیان پنداشتند و سختانشان را باور او گرد آمده بودند، **۳۴** و می گفتند: «خداآند حقیقتاً زنده شده نکردند. **۱۲** اما پطرس به سوی مقبره می‌بود تا بینند چه اتفاقی افتاده است! پطرس نیز او را دیده است!» **۳۵** آنگاه آن دو نفر نیز ماجراهی است. وقتی به آنجا رسید، خم شد و با دقت به داخل مقبره نگاه خود را تعزیر کردند و گفتند که چگونه عیسی درین راه به ایشان کرد. تنها چیزی که دید، نوارهای کفن کنایی بود که دُور پیکر ظاهر شد و به چه ترتیب سر سفره، هنگام پاره کردن نان، او را عیسی پیچیده بودند، اما اکون خالی بودند! او حیران و تعجب به شناختند. **۳۶** در همان حال که گرم گفتوگو بودند، تاگهان عیسی در خانه بازگشت. **۱۳** در همان روز یکشنبه، دو نفر از پیروان عیسی میانشان ایستاد و سلام کرد. **۳۷** اما همه وحشت کردند، چون تصویر به دهکده عمواس می‌رفند که با اورشلیم فاصله کردند که روح می‌بینند! **۳۸** عیسی فرمود: «چرا وحشت کرده‌اید؟ داشت. **۱۴** در راه درباره وقایع چند روز گذشته گفتوگو می‌کردند، چرا شک دارید و نمی‌خواهید باور کنید که خودم هستم! **۳۹** به جای **۱۵** که تاگهان خود عیسی از راه رسید و با آنان همراه شد. **۱۶** اما میخاند درستها و پایهای نگاه کنید! می‌بینید که واقعاً خودم هستم. چشمانتشان پسته نگاه داشته شد تا او را نشانند. **۱۷** عیسی پرسید: به من دست بزنید تا خاطرچمع شوید که من روح نیستم، چون روح «گویا سخت مشغول بحث هستید! موضوع گفتگویان چیست؟» آن گوشت و استخوان ندارد، اما همین طور که می‌بینید، من دارم.» **۴۰** دو، ایستادند. آثار غم و اندوه از چهره‌شان نمایان بود. **۱۸** یکی در همان حال که سخن می‌گفت، دستها و پایهای خود را به ایشان از آن دو که «کلیوپاس» نام داشت، جواب داد: «تو در این شهر نشان داد. **۴۱** آنان شاد و حیرت‌زده بودند و نمی‌توانستند آنچه را که باید تها کسی باشی که از وقایع چند روز اخیر بی خبر مانده‌ای!» می‌دیدند، باور کنند. عیسی از ایشان پرسید: «آیا در اینجا چیزی **۱۹** عیسی پرسید: «کدام وقایع؟» گفتند: «وقایع که برای عیسای برای خودن دارید؟» **۴۲** آنها مقداری ماهی پنهان به او دادند. **۴۳** او ناصری اتفاق افتاد! او نبی و معلم توانایی بود؛ اعمال و معجزه‌های نیز در برایر چشمانتشان شگفت‌زده ایشان، آن را خورد. **۴۴** آنگاه به خارق العاده‌ای انجام می‌داد و مورد توجه خدا و انسان بود. **۲۰** اما ایشان فرمود: «آیا به یاد دارید که پیش از مرگ، وقتی با شما بودم، کاهنان اعظم و سران مذهبی ما او را گرفتند و تحویل دادند تا به می گفتمن که هر چه در تورات موسی و کتابهای انبیا و زبور دارد، مرگ محکوم شده، مغلوب گردد. **۲۱** ولی ما با امیدی فراوان، درباره من نوشته شده است، همه باید عملی شود؟ حال، با آنچه که تصور می‌کردیم که او همان مسیح موعد است که ظهور کرده تا قوم برای من اتفاق افتاد، همه آنها عملی شد!» **۴۵** آنگاه ذهشان را باز اسرائیل را نجات دهد. علاوه بر اینها، حالا که سوین روز بعد از این کرد تا همه پیشگویی‌های کتاب آسمانی را درک کنند. **۴۶** سپس ماجراها است، **۲۲** چند زن از جمع ما، با سختان خود ما را به فرمود: «بله، از زمانهای دور، در کتابهای انبیا نوشته شده بود که حیرت اندیختند، زی آنان امروز صبح زود به مقبره رفند، **۲۳** اما پیکر مسیح موعد باید رنج و زحمت بینند، جانش را فدا کنند و روز سوم او را نیافتند. ایشان آمدند و به ما گفتند که فرشتگانی را دیده‌اند که زنده شود؛ **۴۷** و این است پیام نجات‌خشی که باید از اورشلیم به همه به آنها گفته‌اند که او زنده است! **۲۴** پس چند نفر از مردان ما به سر قومها بررسد: «همه کسانی که از گناهانشان توبه کنند و به سوی من قیر رفندند و دیدند که هر چه زنان گفته بودند، عین واقعیت بوده بازگردن، آمرزیده خواهند شد.» **۴۸** شما دیده‌اید و شاهد هستید که است، اما عیسی را ندیدن. **۲۵** آنگاه عیسی به ایشان فرمود: همه این پیشگویی‌ها واقع شده است. **۴۹** «اینک من روح القُدُس را چقدر شما نادان هستید! چرا اینقدر برایتان دشوار است که به که پدرم به شما و عده داده است، بر شما خواهم فرستاد. از این رو سختان انبیا ایمان بیاورید؟ **۲۶** آیا ایشان به روشنی پیشگویی نکردند پیش از آنکه این پیام نجات‌خشش را به دیگران اعلام کنید، در اورشلیم که مسیح پیش از آنکه به عربت و جلال خود برسد، می‌باشد تمام بمانید تا روح القدس باید و شما را با قدرت الهی از عالم بالا، مجهر این زحمات را بینید؟» **۲۷** سپس تمام پیشگویی‌های را که درباره کنند. **۵۰** آنگاه عیسی ایشان را با خود تا نزدیکی «بیت عیا» برد. خودش در تورات موسی و کتابهای سایر انبیا آمده بود، برای آنان در آنجا دستهای خود را به سوی آسمان بلند کرد و ایشان را برکت شرح داد. **۲۸** در این هنگام به دهکده عمواس و پایان سفرشان داد، **۵۱** و در همان حال، ایشان را ترک کرد و به آسمان بالا برده

سران یهود و مردم را فرا خواند **۱۴** و به ایشان گفت: «شما این مرد روی صلیب، بالای سر او، تخته‌ای کوپیدنک که روی آن نوشته شده را به انعام شورش به ضد حکومت روم نزد من آوردید. من در حضور بود: «این است پادشاه یهود!» **۳۹** یکی از آن دو جنایتکار که در خودتان ازو بازجویی کردم و متوجه شدم که اتهامات شما علیه او کنار عیسی مصلوب شده بود، به طعنه به او گفت: «اگر تو مسیح بی‌اساس است. **۱۵** هیرودیس نیز به همین نتیجه رسید و به همین هستی، چرا خودت و ما را نجات نمی‌دهی؟» **۴۰** اما آن مجرم علت او را نتو مپس فرستاد. این مرد کاری نکرده است که مجازاش دیگر او را سرزنش کرد و گفت: «حتی‌الان هم که محکوم به مرگ اعدام باشد. **۱۶** بنابراین، فقط دستور می‌دهم شلاقش بزنند، و بعد شده‌ای، از خدا نمی‌ترسی؟ **۴۱** این حق ما است که بمیرم، چون آزادش می‌کنم.» **۱۷** (طبق رسم، در هر عید پیح یک زندانی آزاد گناهکاریم. اما از این شخص، یک خطاب هم سر نزده است.» **۴۲** می‌شد). **۱۸** اما مردم پکصدان فریاد برآوردهند: «اعدامش کن و باراباس سپس رو به عیسی کرد و گفت: «ای عیسی، وقتی ملکوت خود را را برای ما آزاد کن!» **۱۹** (باراباس به جرم شورش و قتل در اورشلم، آغاز کردی، مرا هم به یاد آور!» **۴۳** عیسی جواب داد: «خاطرجمع زندانی شده بود). **۲۰** پیلاش بار دیگر با مردم سخن گفت، چون باش که تو همین امروز با من در بهشت خواهی بود!» **۴۴** به هنگام می‌خواست عیسی را آزاد کند. **۲۱** اما ایشان بلندتر فریاد زدند: ظهر، تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت، **۴۵** و نور خوشید از «مصلوبش کن! مصلوبش کن!» **۲۲** باز برای بار سوم پیلاش گفت: تاییدن بازیستاد. آنگاه پرده ضخیمی که در جایگاه مقس معبده «چرا؟ مگر او چه گناهی کرده است؟ من دلیلی ندارم که به مرگ آویزان بود، از وسط دو پاره شد. **۴۶** سپس عیسی با صدایی بلند محکومش کنم. دستور می‌دهم شلاقش بزنند و آزادش می‌کنم.» **۲۳** گفت: «ای پدر، روح خود را به دستهای تو می‌سپارم.» این را گفت اما مردم با صدایی بلند فریاد می‌زند و با اصرار می‌خواستند که او و جان سپرد. **۴۷** افسر رومی که مأمور اجرای حکم بود، وقتی این مصلوب شود؛ و سرانجام فریادهای ایشان غالباً آمد، **۲۴** و پیلاش صحنه را دید خدا را ستایش کرد و گفت: «این مرد حقیقتاً بی‌گناه به درخواست ایشان، حکم اعدام عیسی را صادر کرد. **۲۵** سپس، بودا» **۴۸** کسانی که برای تماشا گرد آمده بودند، وقتی این اتفاقات باراباس را که به علت شورش و خوبنیزی در حبس بود، آزاد کرد و را دیدند، اندوهگین و سینه‌زنان، به خانه‌های خود بازگشتند. **۴۹** در عیسی را تحولی داد تا هرگونه می‌خواهد با او رفقار کنند. **۲۶** سربازان این میان، دوستان عیسی و زنانی که از جلیل به دنبال او آمده بودند، رومی عیسی را برندن. هنگامی که می‌رفند، مردی به نام شمعون دورتر ایستاده، نگاه می‌کردند. **۵۰** در این میان، شخصی بود نیک و قیرانی را که از مزرعه به شهر بازمی‌گشت، گرفتند و صلیب را بر باتقوا به نام یوسف، از اعضای شورای عالی یهود، **۵۱** اما با تصمیم دوش او گذاشته، وادارش کردند آن را پشت سر عیسی ببرد. **۲۷** و اقدام ایشان موافقت نکرده بود. او که زادگاهش شهر رامه، واقع در جمعیتی اندوه در بی او به راه افتادند و زنان بسیاری نیز در میان آنان یهودی بود، مشتاقانه در انتظار فرارسیدن ملکوت خدا به سر می‌برد. برای او گریه و ماتم می‌کردند و به سینه خود می‌زنند. **۲۸** عیسی رو **۵۲** او نزد پیلاش رفت و جسد عیسی را از بالای صلیب پایین آورد، آن را در به این زنان کرد و گفت: «ای دختران اورشليم، برای من گریه ننده‌اند! **۲۹** چون روزهایی می‌آید که کفن پیچید و در مقبره‌ای تراشیده شده در دل صخره که قیلاً کسی مردم خواهند گفت: «خوشا به حال زنان بی اولاد و رزم‌هایی که در آن گذاشته نشده بود، قوار داد. **۵۴** تمام کار کفن و دفن، همان هرگز نزایده‌اند و سینه‌هایی که هرگز شیر نداده‌اند!» **۳۰** و به کوهها عصر جمعه انجام شد. یهودیان کارهای روز تعطیل شبات را عصر روز التنس خواهند کرد که، «بر ما بیفتد! و به تپه‌ها که» ما را بیوشانید. «جممه تارک می‌دیدند. **۵۵** زنانی که از جلیل به دنبال عیسی آمده **۳۱** زیرا اگر چنین چیزهایی وقتی درخت خشک باشد، چه رخ خواهد داد؟» **۳۲** جسد عیسی چگونه در آن گذاشته شد. پس سیس به خانه بازگشتند پس آن هنگام که درخت خشک باشد، وقتی به محلی و دارو و عطایات تهیه کردند که به رسم آن زمان، به جسد بمالند رسانیدند به نام جمجمه، او را در آنجا به همراه آن دو جنایتکار به تا زود فاسد نشود. اما وقتی دارو آماده شد، دیگر روز شبات فرا صلیب میخکوب کردند، یکی را در سمت راست او، و دیگری را در رسیده بود. پس مطابق قانون مذهبی یهود، در آن روز به استراحت سمت چپ. **۳۴** در چنین وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها پرداختند.

را بیخش، زیرا که نمی‌دانند چه می‌کنند.» سربازان رومی لیاسهای روز یکشنبه، صبح خیلی زود، زنها دارو و عطایات را که عیسی را به حکم قرعه میان خود تقسیم کردند. **۳۵** مردم ایستاده **۲۴** روز یکشنبه، صبح خیلی زود، زنها دارو و عطایات را که بودند و تماشا می‌کردند. سران قوم نیز ایستاده، به او می‌خندیدند و تهیه کرده بودند، با خود برداشته، به سوی مقبره رفتند. **۲** وقتی به مسخره کنان می‌گفتند: «دیگران را نجات می‌داد؛ حال اگر واقعاً آجحا رسیدند، دیدند سنگ از جلوی مقبره به کاری غلطانیه شده مسیح و برگردید خدامست، خود را نجات دهد!» **۳۶** سربازان نیز او را است. **۳** پس وارد مقبره شدند. اما پیکر عیسای خداوند را نیافتند! مسخره نمودند، شراب ترشیده خود را به او تعارف می‌کردند، **۳۷** و **۴** ایشان مات و مبهوت ایستاده، در این فکر بودند که بر سر جسد می‌گفتند: «اگر تو پادشاه یهود هستی، خود را نجات بد!» **۳۸** چه آمده است. نگاه دو مرد با جامه‌هایی درخشان و خیره کننده، در

34 عیسی فرمود: «پطروس، بدان که همین امشب، پیش از بانگ باشی.» جواب داد: «نه آقا، نیستم!» 59 در حدود یک ساعت خروس، سه بار مرا انکار کرده، خواهی گفت که مرا نمی شناسی!» بعد، یک نفر دیگر با تأکید گفت: «من مطمئن هستم که این مرد سپس از شاگردان پرسید: «هنجامی که شما را فرستادم تا پایم یکی از شاگردان عیسی است، چون هر دو اهل جلیل هستند.» 60 انجل را به مردم اعلام کنید، و پول و کولهبار و لباس اضافی با خود پطروس گفت: «ای مرد، از گفته هایت سر در نمی آورم!» و همین که بر نداشته بودی، آیا به چیزی محتاج شدید؟» جواب دادند: «نه.» این را گفت، خروس بانگ زد. 61 همان لحظه عیسی سرش را فرمود: «اما اکنون اگر کولهبار و پول دارید، با خود بردارید؛ و اگر برگرداند و به پطروس سخن نگاه کرد. آنگاه سخن عیسی را به یاد آورد شمشیر ندارید، جامه خود را بفروشید و شمشیری بخرید!» 37 چون که به او گفته بود: «تا فردا صبح، پیش از بانگ خروس، سه بار زمان انجام این پیشگویی درباره من رسیده است که می گوید: او از مرا انکار خواهی کرد!» 62 پس پطروس از حیاط بیرون رفت و به خطاكاران محسوب شد. آری، هر چه درباره من پیشگویی شده تluxی گریست. 63 اما نگهبانانی که عیسی را تحت نظر داشتند، او است، عملی خواهد شد.» 38 گفتند: «استاد، دو شمشیر داریم.» را مسخره می کردند و به او سلیمانی می زدند، 64 و چشمان او را اما عیسی فرمود: «بس است!» 39 آنگاه عیسی همراه شاگردان بسته، می گفتند: «بیوگ کن! بگو بینیم چه کسی تو را زد؟» 65 و خود، از آن بالاخانه بیرون آمد و طبق عادت به کوه زیتون رفت. 40 ناسراهای بسیار دیگر به او می گفتند. 66 وقتی هوا روشن شد، در آنجا به ایشان گفت: «دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» شواری مشایخ، مرکب از کاهنان اعظم و علمای دین، تشکیل جلسه 41 سپس به انداده پرتاپ یک سنگ دورتر رفت و زانو زد و چنین دعا دادند. ایشان عیسی را احضار کرده، 67 از او پرسیدند: «به ما کرد: 42 ای پدر، اگر خواست توست، این جام رنج و عذاب را از بگو، آیا تو مسیح هستی با نه؟» عیسی فرمود: «اگر هم بگویم، باور مقابل من بردار، اما خواست تو را می خواهم، نه خواست خود را.» نخواهید کرد 68 و اگر از شما پرسم، جواب نخواهید داد. 69 اما 43 آنگاه از آسمان فرشتهای ظاهر شد و او را تعقیت کرد. 44 پس از این پس پسر انسان به دست راست خدا خواهد نشت!» 70 او باشدت بیشتری به دعا ادامه داد، و از کشمکش روحی اعجنان همه فریاد زده، گفتند: «بس تو ادعای کنی که پسر خدا هستی؟» در رنج و عذاب بود که عرق او همچون قطرهای درشت خون بر فرمود: «بله، شما خود گفتید که هستم.» 71 فریاد زندن: «دیگر چه زمین می چکید. 45 سرانجام، برخاست و نزد شاگردان برگشت و نیاز به شاهد داریم؟ خودمان کفر را از زبانش شنیدم!»

46 پس به ایشان 23 آنگاه اعضای شورا همگی برخاسته، عیسی را به حضور گفت: «چرا خواهید اید؟ برخیزید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند!» 47 این کلمات هموز بر زبان او بود که ناگاه گروهی با «پیلاسُس»، فرماندار رومی بیهوده بردن، 2 و شکایات خود را علیه او هدایت بیهودا، یکی از دوازده شاگرد عیسی، سر رسیدند. او جلو عنوان کرده، گفتند: «این شخص مردم را تحریک می کند که به او رسماً دوستی، صورت عیسی را بوسید. 48 عیسی به او دولت روم مالیات ندهند، و ادعای کند که مسیح، یعنی پادشاه گفت: «بیهودا، آیا پسر انسان را با وسایل تسلیم می کنی؟» 49 اما ماست.» 3 پیلاسُس از عیسی پرسید: «آیا تو مسیح، پادشاه بیهود شاگردان، وقتی متوجه جریان شدند، فریاد زندن: «استاد، آیا اجازه هستی؟» عیسی جواب داد: «خودت گفتش.» 4 پیلاسُس رو به می دهد بچنگی؟ شمشیرها بیمان حاضر است! 50 همان لحظه کاهنان اعظم و جماعت کرد و گفت: «خوب، اینکه جرم نیست!» پیکی از ایشان به روی خادم کاهن اعظم شمشیر کشید و گوش 5 ایشان پافشاری نموده، گفتند: «اما او در سراسر بیهوده، از جلیل راست او را برد. 51 عیسی بلاfacسله گفت: «دیگر بس است!» تا اورشیم، هر جا می رود، به ضد دولت روم آشوب پیا می کند.» سپس گوش او را المس کرد و شفا داد. 52 آنگاه عیسی به کاهنان 6 پیلاسُس پرسید: «مگر او اهل جلیل است؟» 7 وقتی از این امر اعظم، فرماندهان محافظین معبد و مشایخی که آن گروه را هری اطمینان حاصل کرد، دستور داد او را نزد هیرودیس بیند، زیرا ایالت کردند، گفت: «مگر دز فرای هستم که با چوب و چمام و جلیل چزو قلمرو حکومت هیرودیس بود. اتفاقاً هیرودیس در آن روزها، می کردند، گفت: «اما اکنون نگرفتید؟ اما اکنون زمان شمامت، زمان فراموشی ای عیسی سپار شاد شد، چون درباره او خیلی چیزها شنیده بود و امیدوار چرا در آنجا مرا نگرفتید؟ اما اکنون زمان شمامت، زمان فراموشی ای عیسی سپار شاد شد، چون درباره او خیلی چیزها شنیده بود و امیدوار ظلمت!» 54 به این ترتیب او را گرفته، به خانه کاهن اعظم بردند. بود که با چشم خود یکی از معجزات او را بییند. 9 او سوالات پرسی نیز از دور ایشان را دنبال کرد. 55 سریازان در حیاط آتشی گونگونی از عیسی کرد، اما هیچ جوابی نشینید. 10 در این میان، پطروس نیز از دور ایشان را دنبال کرد. 56 سریازان از در نور آتش دید و او تهمت گرفتند. 11 هیرودیس و سریازانش نیز او را مسخره کرده، مورد را شناخت و گفت: «این مرد هم با عیسی بود!» 57 اما پطروس اهانت قرار دادند، و رادی شاهانه به او پوشاندند و نزد پیلاسُس باز انکار کرد و گفت: «دختر، من اصلاً او را نمی شناسم!» 58 کمی فرستادند. 12 همان روز پیلاسُس و هیرودیس، دشمنی خود را کار بعد، یک نفر دیگر متوجه او شد و گفت: «تو هم باید یکی از آنها گذاشته، با یکدیگر صلح کردن.» 13 آنگاه پیلاسُس، کاهنان اعظم و

داشته باشد. زیرا این قوم دچار مصیبت سختی شده، خشم و غضب شما بر می‌خورد. به دنبال او بروید. به هر خانه‌ای که داخل شد، خدا بر آنان عارض خواهد شد؛ **۲۴** ایشان به مد شمشیر خواهند افتد **۱۱** به صاحب آن خانه پکوید، «استادمان ما را فرستاده است تا اتفاقی و یا اسیر شده، به سزمهنهای بیگانه تعید خواهند گشت. اورشلیم نیز را که برای ما حاضر کرده‌ای تا امشب شام پسح را بخوریم، به ما به دست بیگانگان افتاده، پایمال خواهد شد تا زمانی که دوره تسلط نشان دهی.» **۱۲** او شما را به بالاخانه، به یک اتاق بزرگ و مفروش بیگانگان به پایان رسید. **۲۵** «آنگاه در آسمان اتفاقات عجیبی خواهد خواهد بود. شام را همان جا تدارک بینید.» **۱۳** آن دو شاگرد به افتاد و در خورشید و ماه و ستارگان، عالم‌های هولناکی دیده خواهد شد. شهر رفند و همه چیز را همان‌طور که عیسی گفته بود یافتد و شام بر روی زمین، قومها از غرش دریاها و خروش امواج آن، آشفته و پسح را در آنجا تدارک دیدند. **۱۴** هنگامی که وقت مقرر فرا رسید، پیشان خواهند شد. **۲۶** بسیاری از تصور سروش هولناکی که در عیسی با دوازده رسول بر سر سفره نشست. **۱۵** آنگاه به ایشان فرمود: انتظار دنیاست، ضعف خواهند کرد؛ زیرا نیروهایی که زمین را نگاه «با اشیاق زیاد، در انتظار چین لحظه‌ای بودم، تا پیش از آغاز رنجها داشته‌اند، به لزه در خواهند آمد. **۲۷** آنگاه تمام مردم روی زمین پسر و زحمات، این شام پسح را با شما بخورم. **۱۶** زیرا به شما می‌گویم انسان را خواهند دید که در ابری، با قارت و شکوه عظیم می‌آید. که دیگر از این شام تغواهم خورد تا آن زمان که مفهوم واقعی آن در **۲۸** پس وقتی این رویدادها آغاز می‌شوند، بایستید و به بالا نگاه ملکوت خدا جامه تحقق پوشید. **۱۷** آنگاه پاله‌ای به دست گرفت کنید، زیرا نجات شما نزدیک است! **۲۹** سپس این مثل را بایشان و شکر کرد و آن را به شاگردان داد و فرمود: «بگیرید و میان خود زد؛ «در رخت انجیر یا سایر درختان را بگیرید. **۳۰** وقتی شکوفه تقسیم کنید، **۱۸** زیرا به شما می‌گویم که من تا زمان برقراری ملکوت می‌کنند، بی‌آنکه کسی به شما بگوید، می‌فهمید تا بستان نزدیک خدا، دیگر از این محصول انگر نخواهیم نوشید.» **۱۹** سپس نان را است. **۳۱** همین طور نیز وقتی تمام این نشانه‌ها را بینید، بدانید که برداشت و خدا را شکر نمود و آن را پاره کرد و به ایشان داد و گفت: بهزودی ملکوت خدا آغاز خواهد شد. **۳۲** بیراستی به شما می‌گویم «این بدن من است که در راه شما فدا می‌شود. این را به یاد من به که تا این چیزها اتفاق نیافتد، این نسل از میان نخواهد رفت. **۳۳** جا آورید. **۲۰** به همین ترتیب، پس از شام، جامی دیگر برداشت شد. **۳۴** «پس مراقب باشد! نگذرید پرخوری، میگساری و غم و عهده‌ی که با خون خود آن را مهر می‌کنم. خون من در راه شما ریخته شد. **۳۵** اما اینجا، سر همین سفره، کسی نشسته است که خود غصه‌های زندگی، دلتان را سستگین سازد و آن روز مانند دامی شما را می‌شود. **۲۱** اما اینجا، سر همین سفره، کسی نشسته است که خود غافلگیر کند. **۳۶** زیرا آن روز بر همه مردم جهان خواهد آمد. **۳۷** را دوست ما می‌داند، ولی او همان کسی است که به من خیانت پس هر لحظه مراقب باشد و همیشه دعا کنید تا این رویدادهای می‌کند. **۲۲** پس انسان باید مطابق نقشه خدا کشته شود، اما وای وحشتناک در امان بوده، در حضور پسر انسان بایستید.» **۳۸** به این به حال کسی که او را تسلیم دشمن می‌کند! **۲۳** شاگردان شروع ترتیب، او هر روز در معبد به تعلیم مردم می‌پرداخت و هنگام عصر نیز کردنده به پرسیدن از یکدیگر که کدام یک از ایشان دست به چنین از شهر خارج شده، شب را در کوه زیتون به صبح می‌رساند. **۳۹** کاری خواهد زد! **۲۴** در ضمن بین شاگردان این بحث درگرفت مردم نیز از صبح زود برای شنیدن سخنانش در معبد جمع می‌شدند. **۲۵** عیسی به ایشان گفت: «در این دنیا، پادشاهان و بزرگان به زیر دستانشان دستور می‌دهند و عید فطیر که به پسح نیز معروف است نزدیک می‌شد. **۲۶** اما در میان شما کسی در طی روزهای عید، کاهنان اعظم و سایر علمای دین در پی فرصت از همه بزرگتر است که خود را کوچکتر از همه بداند و به دیگران بودند تا عیسی را بی‌سر و صدا بگیرند و به قتل برسانند، اما از شورش خدمت کند. **۲۷** در این دنیا، ارباب بر سر سفره می‌نشینند و نوکرانش مردم وحشت داشتند. **۳** در همین زمان، شیطان وارد وجود یهودا به او خدمت می‌کنند. اما اینجا بین ما اینظر نیست، چون من اسخriوطی یکی از دوازده شاگرد عیسی شد. **۴** پس او نزد کاهنان خدمتگزار شما هستم. **۲۸** و شما کسانی هستید که در سختیهای اعظم و فرماندهان محافظین معبد رفت تا با ایشان گفتگو کند که من، نسبت به من وفادار بوده‌ایم؛ **۲۹** از این روز، همان گونه که چگونه عیسی را به دستشان تسلیم نماید. **۵** ایشان نیز از این امر پاره به من اجازه داده است تا فرامارویی کنم، من نیز به شما اجازه بسیار شاد شدند و قول دادند که مبلغی به او بدهند. **۶** بنا بر این یهودا می‌دهم که در سلطنت من شریک شوید، **۳۰** و بر سر سفره من به دنبال فرضتی می‌گشت تا به دور از چشم مردم، عیسی را به آنان بنشینید و بخورید و بتوشید، و بر تخته‌نشسته، بر دوازده قبیله اسرائیل تسلیم کند. **۷** روز عید فطیر که می‌بایست برهه پسح قربانی شود، فرا فرامارویی کنید. **۳۱** «ای شمعون، شمعون، شیطان می‌خواست رسید. **۸** پس عیسی، دو نفر از شاگردان، یعنی پطرس و یوحنا را به همگی شما را بی‌زیادی و همانند گندم، غریال کنید؛ **۳۲** اما من برای شهر فرستاده، گفت: «بروید و شام پسح را تدارک ببینید تا بخوریم.» تو دعا کردم تا ایمانت از بین نزد. پس وقتی توبه کردی و به سوی **۹** ایشان از عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی تدارک ببینیم؟» **۱۰** من بازگشتی، ایمان برادران را تقویت و استوار کن!» **۳۳** شمعون فرمود: «وقتی داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در دست به گفت: «خداؤندا، من حاضر با تو به زندان بروم، حتی با تو بمیرم!»

تو می‌گویی و تعلیم می‌دهی، راست و درست است. ما می‌دانیم که هوش و حواسشنان به این است که چگونه اموال بیوهزنان را تصاحب تو بلهون توجه به مقام و موقعیت افراد، همیشه حقیقت را می‌گویی و کنید. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.

راه خدا را بدروستی تعلیم می‌دهی. 22 آیا ما باید به دولت روم خراج

21

وقتی عیسی در معبد ایستاده بود و به اطراف نگاه می‌کرد، بدھیم یا نه؟ 23 عیسی که متوجه مکر و حیله ایشان شده بود،

گفت: 24 «سکه‌ای که من نشان دهید. نقش و نام چه کسی بر ثروتمدانی را دید که هدایای خود را در صندوق پیت المال می‌ریختند.

روی آن است؟» جواب دادند: «قیصر روم». 25 فرمود: «مال قصر در همان حال بیوهزن فقیری نیز آمد و دو سکه ناچیز در صندوق

را به قیصر بدھید، و مال خدا را به خدا!» 26 به این ترتیب، تلاش انداخت. 3 عیسی فرمود: «در واقع این بیوهزن فقیر بیشتر از تمام

آنان برای به دام انداختن عیسی بی تنجیه ماند و از جواب او مات و آن ثروتمدان هدیه داده است. 4 چون آنها قسمت کوچکی از

مهربان ماندند و دیگر حرفي نزندن. 27 سپس عدهای از صدوقی‌ها آنچه را که احتیاج نداشتند دادند، ولی این زن فقیر هر چه داشت

که منکر قیامت هستند نزد او آمدند و پرسیدند: 28 «استاد، در داد.» 5 در این هنگام بعضی از شاگردان عیسی از سنگهای زیبایی

تورات موسی آمده است که اگر مردی بی اولاد فوت شود، برادر آن مرد که در بنای خانه خدا به کار رفته بود و از هدایای گرانبهای که

باشد آن زن بیوه را به همسری بگیرد، و برای برادر خود نسلی باقی مردم وقف کرده بودند، تعزیز می‌کردند. اما عیسی به ایشان فرمود:

بگذارد. 29 حال، هفت برادر بودند؛ اولی زنی گرفت و بی اولاد 6 «روزی فرا می‌رسد که تمام این چیزهایی که می‌بینید، سنگی بر

مرد. 30 برادر کوچکترش با آن بیوه ازدواج کرد و او هم بی اولاد سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو خواهد شد.» 7

مرد. 31 به این ترتیب، تا برادر هفتم، همه یکی پس از دیگری، با ایشان با تعجب گفتند: «استاد، این واقعی در چه زمانی روی خواهد

آن زن ازدواج کردند و همه نیز بی اولاد ماندند. 32 در آخر، آن زن داد! نشانه نزدیک شدن آنها چیست؟» 8 عیسی در جواب فرمود:

نیز مرد. 33 حال در روز قیامت، آن زن همسر کدام یک از این «مواظب باشید کسی شما را گهره نکند. زیرا مسیاری به نام من

برادران خواهد بود؛ چون او را واقع زن همه ایشان بوده است.» 34 آمده، خواهند گفت، «من مسیح هستم» و «زمان موعود فرا رسیده

عیسی جواب داد: «ازدواج، برای مردم فانی این دنیاست؛ (aiōn) (aiōn) 35 اما کسانی که شایسته شمرده شوند که به عالم آینده بشنوید، پوشان نشوید زیرا باید اول چیز وقایعی اتفاق بیفتد، اما به

و قیامت مردگان برسند، نه زن خواهند گرفت و نه شوهر خواهند این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید.» 10 سپس ادامه داد: «قوهای و

کرد، (aiōn) (aiōn) 36 و دیگر نخواهند مرد، زیرا همچون فرشتگان ممالک به هم اعلام چنگ خواهند داد. 11 در جاهای مختلف

خواهد بود. ایشان فرزندان خدا هستند، زیرا فرزندان قیامت‌اند. 37 دنیا، زمین لزمه‌های عظیم، قحطی‌ها و بیماریهای مسی‌پدید خواهد

اما درباره زنده شدن مردگان، موسی به روشی نشان داد که قیامت آمد و در آسمان نیز چیزهای عجیب و هولناک دیده خواهد شد. 12

وجود خواهد داشت. زیرا وقتی موسی بازگر می‌کند که چگونه خدا در «اما قبیل از این واقعی، دورو آزار و جفا و شکنجه پیش خواهد آمد.

بوته سوزان بر او ظاهر شد، از خدا به عنوان خدای ابراهیم، خدای حضور پادشاهان و والیان خواهند کشاند. 13 اما این فرضی خواهد

اسحاق و خدای یعقوب نام می‌برد. 38 بدین‌سان، خدا، خدای حضور پادشاهان و والیان خواهند کشاند. 14 پس پیشاپیش نگران نیاشید که

زنده‌گان است و نه مردگان، زیرا در نظر خدا، همه زنده هستند! 39 بود تا درباره من شهادت دهید. 15 زیرا به شما خواهی آموخت که چه

بسیار خوب جواب دادی! 40 پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد بگویید، به طوری که هیچ‌یک از دشمنانشان، یارای پاسخگویی و

سئوالی از او پرسید. 41 اما بار عیسی خود سؤالی از ایشان کرد. ایستادگی در مقابل شما را نخواهند داشت! 16 پدر و مادر و برادران

او فرمود: «چرا می‌گویند که مسیح موعود پسر دارد است؟» 42 در وستگان و دوستانشان به شما خیانت خواهد کرد و شما را تسلیم

حالی که خود دارد، در کتاب زیور می‌گوید: «خداؤن به خداوند من دشمن خواهند کرد؛ و برخی از شما کشته خواهید شد؛ 17 تمام

گفت: به دست راست من پنشن 43 تا دشمنان را به زیر پایت مردم دنیا به خاطر نام من از شما متنفر خواهند شد. 18 اما موبی از

بیفکنم.» 44 اگر دادو مسیح را «خداؤن من» می‌خواهد، چگونه سر شما گم خواهد شد! 19 اگر تا به آخر تحمل کنید، جانهای

ممکن است مسیح پسر او باشد؟» 45 سپس در حالی که مردم به او خود را نجات خواهید داد. 20 «اما هرگاه دیدید که اورشليم به

گوش می‌دادند، رو به شاگردان خود کرد و گفت: 46 «از این محاصره دشمن درآمد، بداید که زمان نابودی آن فرا رسیده است.

علمای مقتاھر دینی دوری کنید که دوست دارند با قبایهای بلند، 21 آنگاه کسانی که در پهودیه هستند، به تههای اطراف فرار کنند و

خودنمایی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان آنانی که در اورشليم هستند از شهر بیرون بروند و کسانی که در بیرون

تعظیم کنند؛ و چقدر دوست دارند که در کیسه‌های بهترین جا را شهر هستند، به شهر باز نگردند. 22 زیرا آن زمان، هنگام مجازات

داشته باشند و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بشینند. 47 اما حتی خواهد بود، روزهایی که تمام هشدارهای اینها تحقیق خواهند یافت.

وقتی دعاهای طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، تمام 23 وای به حال زنانی که در آن زمان آیستن باشند یا کودک شیرخوار

خدمتکاری بدنه که ده سکه سود آورده بود. 25 «گفتند: قربان، راهی پیدا نمی کردند، چون مردم همواره گرد او جمع می شدند تا او خودش به اندازه کافی دارد! 26 «پادشاه جواب داد: بهله، این سخنانش را بشنوند.

حقیقت همیشه صادق است که کسی که بواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می شود، ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر چقدر هم کوچک باشد از پیغام نجاتبخش خدا را به مردم اعلام می کرد، کاهان اعظم و علمای دست خواهد داد. 27 و اما مخالفینی که نمی خواستند من بر آنان دین به همراه مشایخ نزد او آمدند، 2 و گفتند: «با چه اختیاری این حکومت کنم، ایشان را اکنون به اینجا بیاورید و در حضور من، گردن کارها را اختیار را به تو داده است؟» 28 پس از بیان این حکایت، عیسی پیشاپیش دیگران، به 3 عیسی پاسخ داد: «پیش از آنکه جواب شما را بدهم، می خواهم از سوی اوضاعیم به راه افتاد. 29 وقتی به بیت فاجی و بیت عنیا واقع در شما سوالی پکم: 4 آیا اقدار یحیی برای تعیید دادن مردم از آسمان کوه زیتون رسیدند، دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد، 30 و به بود یا از انسان؟ 5 ایشان درباره این موضوع با یکدیگر مشورت ایشان فرمود: «به دهکده‌های که در مقابل شماست برروی. هنگامی کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی خدا فرستاده شده بود، خود را به که وارد شدید، کره الاغی را خواهید دید که بسته‌اند. تا به حال دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ 6 و کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به اینجا بیاورید. 31 اگر بگوییم از انسان بود، مردم ما را سنتگار خواهند کرد، چون یحیی اگر کسی پرسید: «چرا کره را باز می کنید؟» بگوید: «خداؤند لازمش را پیامبر می دانند. 7 سرانجام گفتند: «ما نمی دانیم از کجاست!» 32 آن دو شاگرد رفتهند و کره الاغ را همان گونه که عیسی 8 عیسی فرمود: «پس در این صورت من هم به سوال شما جواب دارم!» 33 وقتی آن را باز می کردند، صاحبانش پرسیدند: نمی دهم. 9 آنگاه عیسی رو به مردم کرده، این مغل را برای ایشان فرموده بود، یافتند. 34 جواب دادند: تعریف کرد: «شخصی تاکستانی درست کرد و آن را به چند باغان عیسی به راه افتاد، مردم رذای خود را در مقابل او، روی جاده پهن باغانها او را زند و دست خالی برگرداندند. 11 پس صاحب باع می کردند. 35 وقتی به سرازیری کوه زیتون رسیدند، گروه انبیه پیروانش یک نفر دیگر را فرستاد. اما باز هم بی فایده بود؛ او نیز کنک خورد، فریاد شادی برآورده، برای همه معجزات و کارهای عجیبی که او ناسزا شید و دست خالی بارگشت. 12 سومی را فرستاد. او را نیز انعام داده بود، خدا را شکر می کردند، 36 و گفتند: «بخارک باد زند و زخمی کردند و از باع بیرون انداختند. 13 «صاحب باع با پادشاهی که به نام خداوند می آید! آرامش در آسمان، و جلال در خود گفت: حال چه باید کرد؟ فهمیدم چه کنم! پسر عزیزم را خواهم عرض بین باد!» 37 آنگاه برعی از فریسان که در میان جمعیت فرستاد. بدون شک به او احترام خواهند گذاشت. 14 «اما باغانها بودند، به عیسی گفتند: «استاد، پیروانست را امر کن که ساکت و قیچی پسر او را دیدند، با هم مشورت کرده، گفتند: «او وارت است؛ باشند!» 38 عیسی جواب داد: «اگر آنان ساکت شوند، سنگهای پس باید او را بکشیم تا باع مال ما شود.» 15 «پس او را از باع کار راه باشگ شادی برخواهند آور!» 41 اما همین که به اوضاعیم بیرون انداختند و کشتنند. حال به نظر شما، صاحب باع چه خواهد نزدیک شدند و عیسی شهر را از دور دید، برای آن گریست، 42 کرد؟ 16 او خواهد آمد و همه باغانها را خواهد کشت و باع را به و گفت: «کاش می توانستی درک کنی که امروز چه چیزی برایت دیگران اجراء خواهد داد.» شوندگان اعتراض کنند گفتند: «چطور آرامش و صلح می آورد، اما اکنون از دیدگانست پیهان شده است! 43 مسکن است باغانها چنین کاری کنند!» 17 عیسی نگاهی به ایشان پهلوی دشمنات، در پشت همین دیوارها، سنگها ساخته، از هر کرد و گفت: «پس منظور کلام خدا چیست که می گوید: «سنگی سو تو را محاصره کرده، عرصه را بر تو تنگ خواهند نمود. 44 آنگاه که معماران دور افکدند، سنگ اصلی ساخته شده است؟» 18 تو را با خاک یکسان کرده، ساکنات را به خاک و خون خواهند هرد کس بر آن سنگ بیفتند، خرد خواهد شد و اگر آن سنگ بر کسی کشید. حتی نخواهند گذاشت سنگی بر سنگی دیگر باقی بماند، بیفتند، او را له خواهد کرد!» 19 وقتی کاهان اعظم و علمای بلکه همه برعی از زیر و رو خواهند کرد. زیرا فرصتی را که خدا به تو دین این داستان را شنیدند، خواستند همان جا او را دستگیر کنند، داده بود، رد کردی!» 45 سپس وارد معبد شد و کسانی را که در چون فهمیدند که منظور عیسی از باغانهای ظالم در این مغل، خود آنچا مشغول خرید و فروش بودند، بیرون کرد و بساط آنان را در هم آنهاست. اما این کار را نکردند، زیرا از مردم ترسیدند. 20 از این رو ریخت، 46 و به ایشان گفت: «کتب مقدس می فرماید که «خانه من می کوشیدند او را وادر کنند سخنی بگوید تا از آن، علیه خودش خانه دعا خواهد بود»، اما شما آن را لانه دزدان ساخته اید.» 47 از استفاده کنند او را به مقامات روحی تحويل دهن. به همین منظور آن پس عیسی هر روز در خانه خدا تعلیم می داد. کاهان اعظم، چند مأمور مخفی نزد او فرستادند که خود را صادق و درستکار نشان علمای دین و مشایخ قوم در بی فرصتی بودند تا او را بکشند، 48 اما می دانند. 21 ایشان به عیسی گفتند: «استاد، ما می دانیم که آنچه

بدار». **21** آن مرد جواب داد: «همه این احکام را از کودکی انجام باجگیران بود؛ **3** او می‌خواست ببیند عیسیٰ کیست، اما به سبب داده‌ام.» **22** عیسیٰ فرمود: «هنوز یک چیز کم داری. برو و هر چه ازدحام مردم نمی‌توانست، چون کوتاه‌قد بود. **4** پس جلو دود و از داری بفروش و پولش را به فقره بده تا گنج تور در آسمان باشد نه بر درخت چناری که در کنار راه بود، بالا رفت تا آنجا عیسیٰ را ببیند. زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!» **23** ولی وقتی آن مرد این را شنید، **5** وقتی عیسیٰ نزدیک درخت رسید، به بالا نگاه کرد و او را به نام انووه‌گین از آنجا رفت، زیرا گرفت زیادی داشت. **24** در همان حال صدا زد و فرمود: «زَكَّى، بشتاب و پایین بیا! چون امروز باید به خانه که می‌رفت، عیسیٰ او را می‌نگریست. سپس رو به شاگردان کرد تو پیایم و مهمانت باشم!» **6** زَكَّى با عجله پایین آمد و با هیجان و فرمود: «برای ثروتمندان چه سخت است ورود به ملکوت خدا. شادی، عیسیٰ را به خانه خود برد. **7** تمام کسانی که این واقعه را **25** گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد شدن شخص دیدند، گله و شکایت رس داده، با ناراحتی می‌گفتند: «او می‌همان ثروتمند به ملکوت خدا!» **26** کسانی که این سخن را شنیدند، یک گاهکار بدنام شده است! **8** اما زَكَّى در حضور عیسای گفتند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند نجات پیدا کند؟» **27** خداوند ایستاد و گفت: «شَرُورُّ من، اینکه نصف دارای خود را به عیسیٰ فرمود: «آنچه از نظر انسان غیرممکن است، برای خدا ممکن فقرا خواهی بخشید، و اگر از کسی مالیات اضافی گرفته باش، چهار است.» **28** پطرس گفت: «ما خانه و زندگی مان را کردۀای تا از برایر آن را پس خواهیم داد!» **9** عیسیٰ به او فرمود: «این نشان می‌دهد تو پیروی کیمیم.» **29** عیسیٰ جواب داد: «خطار جمع باشید، اگر که امروز نجات به اهل این خانه روی آورده است، زیرا این مرد نیز کسی به خاطر ملکوت خدا، مانند شما خانه، زن و فرزندان، برادران یکی از فرزندان ابراهیم است. **10** زیرا پسر انسان آمده تا گمتشد را و خواهان، و پدر و مادر خود را ترک کند، **30** در همین دنیا چندین بجاید و نجات بخشند. **11** هنگامی که عیسیٰ به اورشلیم نزدیک برایر به او عوض داده خواهد شد و در عالم آینده نیز زندگی جاود را می‌شد، داستانی تعزیف کرد تا نظر بعضی اشخاص را درباره ملکوت خواهد پافت.» **31** سپس آن دوازده خدا اصلاح کرد، چون تصور می‌کردند که ملکوت خدا همان موقع شاگرد را نزد خود گرد آورد و به ایشان فرمود: «چنانکه می‌دانید، ما به آغاز خواهد شد. **12** پس چنین فرمود: «روزی نجیب‌زاده‌ای به سوی اورشلیم می‌روم. وقتی به آنجا برسیم، تمام آنچه که انبیاء سرمذنی دور دست احضار شد تا به مقام پادشاهی منصوب شود و به پیشین درباره پسر انسان پیشگویی کردۀاند، عملی خواهد شد. **32** سرمذن خود بگردد. **13** اما پیش از عزیمت، ده نفر از دستیاران خود در آنچا او را به رومی‌ها تحول خواهند داد، و آنها او را مسخره را فراخواند و به هر یک، سکمه‌ای طلا داد تا در غیاب او به تجارت کرده، به او ای احترامی خواهند کرد و به صورتش آب دهان خواهند پیدازند. **14** اما برخی از اهالی آن ایالت که با او مخالف بودند، انداخت، **33** شلاقش خواهند زد و خواهند کشت. اما در روز سوم نیمایدگانی به حضور امپراتور فرستادند تا اطلاع دهند که مایل نیستند او زنده خواهد شد!» **34** اما شاگردان چیزی از سخنان او درک آن نجیب‌زاده بر آنان حکمرانی کنند. **15** «اما آن شخص به مقام نکردن، و مفهوم آنها از ایشان مخفی نگاه داشته شد، و متوجه پادشاهی منصوب شد و به ایالت خود بازگشت و دستیاران خود را نبودند درباره چه سخن می‌گوید. **35** ایشان در طی راه به نزدیکی فرا خواند تا بیسید با پولش چه کردۀاند و چه مقدار سود به دست شهر اریحا رسیدند. در کنار راه، مردی نایبنا نشسته بود و گذانی آورده‌اند. **16** «پس اولی آمد و گفت: «سرووم، سکه تو ده سکه دیگر می‌کرد. **36** چون صدای رفت و آمد مردم را شنید، پرسید: «چه خبر سود آورده است.» **17** پادشاه گفت: «آغون بر تو، ای خدمتگزار است!» **37** گفتند: «عیسای ناصری در حال عبور است!» **38** خوب! چون در کار و مسئولیت کوچکی که به تو سردهم، امین بلا فاصله فریاد کنан گفت: «ای عیسیٰ، ای پسر داود، بر من رحم بودی، حکمرانی ده شهر را به تو واگذار می‌کنم!» **18** «نفر دوم نیز کن!» **39** آنانی که پیش‌پاپش عیسیٰ می‌رفتند، بر سرش فریاد زدند: «گزارش داد: «سرووم، سکه تو پیچ سکه دیگر سود آورده است.» **19** «ساخت شو!» اما او صدایش را بلندتر می‌کرد که: «ای پسر داود، «سیار خوب! تو نیز حاکم پیچ شهر باش!» **20** به من رحم کن!» **40** عیسیٰ ایستاد و دستور داد او را نزدش بیاورند. «اما سومی همان مبلغی را که در ابتدا گرفته بود، بدون کم و زیاد پس وقتی مرد نایبنا نزدیک شد، عیسیٰ از او پرسید: «چه می‌خواهی برایت آورد و گفت: «سرووم، من سکه تو را در پارچه‌ای پیچیدم و در جای پکنم؟» **21** جواب داد: «سروور من، می‌خواهم نیبا شوم.» **42** عیسیٰ امنی نگاه داشتم. **22** من از تو می‌ترسیدم، چرا که مرد سختگیری فرمود: «سیار خوب، بینا شو! ایمانت تو را شفا داده است!» **43** هستی. چیزی را که متعلق به تو نیست می‌گیری، و از جایی که همان لحظه آن کور، بینایی خود را بازیافت و در حالی که خدا نکاشته‌ای، محصول درو می‌کنی.» **22** پادشاه او را سرزنش کرده، را شکر می‌کرد، از پی عیسیٰ به راه افتاد. وقتی مردم این ماجرا را گفت: «ای خادم بدکار، تو با این سخنان خودت را محکوم کردی! تو که می‌دانستی من اینقدر سختگیر هستم که چیزی را که مال من دیدند، همگی خدا را ستایش کردند.

نیست می‌گیرم و از جایی که نکاشته‌ام، محصول درو می‌کنم، **23**

عیسیٰ وارد اریحا شد و از میان شهر می‌گذشت. **2** در پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی از سفر برمی‌گردم سودش را اریحا شخص ثروتمندی زندگی می‌کرد، به نام «زَكَّى» که رئیس بگیرم؟» **24** «آنگاه به حاضران فرمود که سکه را از او بگیرند و به آن

ایستاده، ۱۳ فریاد زدند: «ای عیسی، ای استاد، بر ما رحم فرما!»

۱۸ روزی عیسی برای شاگردانش مثلی آورد تا نشان دهد که

۱۴ عیسی متوجه آنان شد و فرمود: «نزو کاهنان بروید و خود را به لازم است همیشه دعا کنند و تا جواب دعای خود را نگفته باشد، از ایشان نشان دهید.» هنگامی که می‌فتند، آثار جذام از روی بدنشان دعا کردن باز نایستند. ۲ پس چنین فرمود: «در شهری، قاضی ای بود

محو شد. ۱۵ یکی از آنان وقتی دید که شفا یافته است، در حالی که نه از خدا می‌ترسید و نه اعتنایی به مردم می‌کرد. ۳ یوهزمنی از که با صدای بلند خدا را شکر می‌کرد، نزو عیسی بازگشت. ۱۶ و اهالی همان شهر، دائم نزو او می‌آمد و می‌گفت: «در این دعوای

در برابر او بر خاک افتاد و برای لطفی که در حقش کرده بود، از وی حقوقی، حق مرا از دشمنم بگیر.» ۴ قاضی تا مدتی اعتنایی به تشکر نمود. این شخص، یک سامری بود. ۱۷ عیسی فرمود: «مگر شکایت او نکرد. اما سرانجام با خود گفت: با اینکه نه از خدا

من د نفر را شفا ندادم؟ پس آن نه نفر دیگر کجا هستند؟ ۱۸ آیا می‌ترسم و نه توجهی به مردم دارم، ۵ اما چون این زن مدام مایه به جز این غریبی، کسی نبود که بازگردد و از خدا تشکر کد؟» ۱۹ دردرس من می‌شد، پس حقش را خواهم ستاند، تا دیگر مرا به ستوه پس به آن مرد فرمود: «برخیز و برو! ایمان تو را شفا داده است!» نیازد. ۶ آنگاه عیسای خداوند فرمود: «بینید این قاضی بی انصاف

۲۰ روزی بعضی از فرسیان از عیسی پرسیدند: «ملکوت خدا کی چه می‌گوید؟» ۷ اگر چنین شخص بی انصافی، راضی شود به داد آغاز خواهد شد؟» عیسی جواب داد: «ملکوت خدا با علام قابل مردم برسد، آیا خدا به داد برگردان خود که شبانه روز به درگاه او دیدن آغاز نخواهد شد. ۲۱ و نخواهد گفت که در این گوشه یا آن دعا و تماماس می‌کنند، نخواهد رسید؟ ۸ یقین بدانید که خیلی زود گوشه زمین آغاز شده است، زیرا ملکوت خدا در میان شماست.» دعای ایشان را اجابت خواهد فرمود. اما سوال اینجاست که وقتی

۲۲ کمی بعد، در این باره به شاگردان خود فرمود: «زمانی می‌رسد پسر انسان به این دنیا بازگردد، چند نفر را خواهد یافت که ایمان که آزو خواهد کرد حتی برای یک روز هم که شده، با شما باشم، داشته باشند؟» ۹ سپس برای کسانی که به پاکی و پرهیگاری خود اما این آزو برآورده نخواهد شد. ۲۳ به شما خبر خواهد رسید که من می‌باشند و سایر مردم را حقر می‌شمرندند، این داستان را تعریف بازگشتمان و در فلان جا هستم. اما باور نکنید و به دنبال من نگردید.

کرد: ۱۰ «دو نفر به معبد رفتند تا دعا کنند؛ یکی، فریسی مغوروی ۲۴ زیرا همان طور که صاعقه در یک لحظه می‌درخشد و آسمان را از بود و دیگری، با جگیری بدنام. ۱۱ فریسی کناری ایستاد و با خود یک کزان تا کزان دیگر روش می‌سازد، پسر انسان نیز در روز آمدنش چنین دعا کرد: ای خدا تو را شکر می‌کنم که من مانند سایر مردم، چنین خواهد بود. ۲۵ اما پیش از آن، لازم است که زحمات بسیاری خصوصاً مانند این باجگیری، گناهکار نیستم. نه دزدی می‌کنم، نه به متهمل گرم و توسط این قوم طرد شوم. ۲۶ «زمان ظهور پسر انسان کسی ظالم می‌کنم و نه مرتكب زنا می‌شوم. ۱۲ در هفته دو بار روزه مانند روزگار نوح خواهد بود. ۲۷ مردم سرگم عیش و نوش و مهیمانی می‌گیرند و از هر چه که به دست می‌آورم، یک دهم را در راه تو و عروسی بودند تا آن روز که نوح وارد کشته شد. آنگاه سیل آمد و می‌دهم. ۱۳ «اما آن باجگیر گناهکار در فاصله‌ای دور ایستاد و به همه را نابود کرد. ۲۸ در آن زمان، دنیا مانند زمان لوط خواهد بود هنگام دعا، حتی جرأت نکرد از خجالت سر خود را بلند کرد، بلکه که مردم غرق کارهای روزانه شان بودند؛ می‌خوردند و می‌نوشیدند؛ با اندوه به سینه خود زده، گفت: خدایا، بر من گناهکار رحم فرمای! خرد و فروش می‌کردند؛ می‌کاشتند و می‌ساختند، ۲۹ تا صبح روزی ۱۴ «به شما می‌گویم که این مرد گناهکار، بخشیده شد و به خانه که لوط از شهر سدوم بیرون آمد و آتش و گوگرد از آسمان بارید و رفت، اما آن فریسی خود پیشست، از بخشش و رحمت خدا محروم همه چیز را از بین بر. ۳۰ بله، آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد ماند. زیرا هر که بکوش خود را برگ جلوه دهد، خوار خواهد شد، بود. ۳۱ «در آن روز، کسی که بر پشت بام خانه باشد برای بزدن اما کسی که خود را فروتن سازد، سریلند خواهد گردید.» ۱۵ مردم اموالشان به داخل خانه باز نگردد؛ و کسی که در مزرعه باشد، به کودکان خود را نزو عیسی آوردند تا بر سر ایشان دست بگذارد و خانه باز نگردد. ۳۲ به خاطر بیاورید بر سر زن لوط چه آمد! ۳۳ هر برکشان دهد. اما شاگردان عیسی وقی این را دیدند، آنها را سرزنش که بخواهد جان خود را حفظ کند، آن را از دست خواهد داد؛ اما کردند. ۱۶ اما عیسی کودکان را نزو خود فرا خواند و به شاگردان هر که جانش را از دست بدده، آن را حفظ خواهد کرد. ۳۴ در آن فرمود: «بگذارید کودکان نزو من بیانید و مانع ایشان نشوید. زیرا شب، دو نفر که بر یک تخت خوابیده باشند، یکی بُرده خواهد شد ملکوت خدا مال کسانی است که مانند این کودکان هستند. ۱۷ و دیگری خواهد ماند. ۳۵ دو زن که در کنار هم سرگرم آرد کردن براستی به شما می‌گویم که هر که ملکوت خدا را ماند یک کودک گدم باشند، یکی بُرده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. ۳۶ دو مرد نزدید، هرگز به آن داخل نخواهد شد. ۱۸ روزی یکی از سران قوم یهود از عیسی پرسید: «ای استاد نیکو، چه پاید بکنم تا زندگی جاوید نصیب شود؟» ۱۹ عیسی از او پرسید: «چرا مرا نیکو می‌خوانی؟ هیچ کس نیکو نیست، جر خدا! ۲۰ و اما در مورد سوالات؛ خودت که احکام را می‌دانی: زنا نکن، قتل نکن، دزدی نکن، شهادت دروغ نده، و پدر و مادر خود را گرامی

اجازه می دهد گدانی کنم. ۴ فهمیدم چه کنم! باید کاری کنم که آن ثروتمند هم مرد و او را دفن کردن، ۲۳ اما روحش به دنیا وقفي از اینجا می روم، دوسان زیادی داشته باشم تا از من نگهداری مردگان رفت. در آنجا، در همان حالی که عذاب می کشید، به بالا کشند. ۵ پس هر یک از بدھکاران ارباب خود را فرا خواند و با نگاه کرد و از دور ابراهیم را دید که ایلعازر در کاراش ایستاده است. ایشان گفتگو کرد. از اولی پرسید: چقدر به ارباب من بدھکاری؟ ۶ (Hadēs g86) ۲۴ پس فریاد زد: ای پدر ابراهیم، بر من رحم کن و «جواب داد: صد حلب روغن زیعون». «ماشر گفت: درست است. ایلعازر را به اینجا بفرست تا فقط انگشتتش را در آب فرو برد و زبانم را این هم قبضی است که امضا کرده ام. پاره اش کن و در یک قص خنک سازد، چون در میان این شعله ها عذاب می کشم! ۲۵ اما دیگر، بنویس پنجاه حلب! ۷ از دیگری پرسید: تو چقدر بدھکاری؟ ابراهیم به او گفت: فرزندم، به خاطر بیاور که تو در زندگی، هر چه «جواب داد: صد خوار گدم. «به او گفت: قضی خود را بگیر و به مخ خواستی، داشتنی، اما ایلعازر از همه چیز محروم بود. پس حالا او جای آن بنویس هشتاد خوارا! ۸ آن مرد ثروتمند، مباشر متقلب را در آسایش است و تو در عذاب! ۹ از این گذشته، شکاف عمیقی تحسین کرد، زیرا با زیرکی عمل کرده بود! در واقع، مردمان این دنیا ما را از یکدیگر جدا می کنند، به طوری که نه ساکنین اینجا می توانند در روابط خود با دنیا پیرامون خود، زیرک از فرزندان نور هستند. به آن سو بیایند و نه ساکنین آنها به این سو. ۲۷ «مرد ثروتمند (aiōn) ۱۶۵ ۹ به شما می گویم که از مال و میان دنیا خود گفت: ای پدر ابراهیم، پس التماس می کنم که او را به خانه پدرم استفاده کنید تا دوستانی برای خود بیاید. آنگاه وقتی اموال زینی تان بفرستی، ۲۸ تا پنج براذر مرزا از وجود این محل رنج و عذاب آگاه از میان رفت، در مسکنهای جاده ای پذیرفته خواهد شد. (aiōnios) ۱۶۶ ابراهیم فرمود: «اگر در کارهای کوچک درستکار بشاید، در کارهای موسی و انبیا بارها و بارها ایشان را ازین امر آگاه ساخته اند. برادرانت بزرگ نیز درستکار خواهد بود؛ و اگر در امور جزئی نادرست باشدی، می توانند به سختن ایشان توجه کنند. ۳۰ آن ثروتمند جواب داد: در انجام وظایف بزرگ نیز نادرست خواهد بود. ۱۱ پس اگر در مورد نه، ای پدر ابراهیم! برادرانت به کلام آنها توجهی نمی کند. اما ثروتنهای دنیوی، امین و درستکار نبودید، چگونه در خصوص ثروتهای اگر کسی از مردگان نزد ایشان بود، بدون شک از گناهانشان توبه حقیقی در آسمان به شما اعتماد خواهد کرد؟ ۱۲ و اگر در مال خواهد کرد. ۳۱ «ابراهیم فرمود: اگر به سختن اموال دیگران خبات کنید، چه کسی مال خود شما را به دستان خواهد ندارند، حتی اگر کسی از مردگان هم نزد ایشان برود، به سختن او سپرد؟ ۱۳ «هچی خدمتکاری نمی تواند به دو ارباب خدمت کند، زیرا توجه نخواهد کرد و به راه راست هدایت نخواهد شد.»

با از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری مهر خواهد وزید، و یا سرسریزه یکی خواهد بود و دیگری را خوار خواهد شمرد. همچنین ۱۷ روزی عیسی به شاگردان خود فرمود: «وسوسة گناه همیشه نمی توانید هم بندۀ خدا باشید و هم بندۀ پول.» ۱۴ فریسی‌ها وقتي وجود خواهد داشت، ولی واي به حال کسی که مردم را وسوسه کند. این سختن را شنیدند، او را مسخره کردند، زیرا که پولدوست بودند. ۲ برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش آویخته و به ۱۵ عیسی به ایشان فرمود: «شما دوست دارید خود را در نظر مردم دریا انداده شود تا اینکه باعثلغش یکی از این کودکان گردد. عادل و درستکار نشان دهید، اما خدا از دل شما باخبر است. آنچه ۳ پس مراقب اعمال و کردار خود باشید! «اگر برادرت گاه کند، مردم برایش ارزش سپیاری قائل اند، در نظر خدا نفرت انگیز و ناپسند او را توبیخ کن؛ و اگر توبه کرد، او را بپخش. ۴ حتی اگر روزی است. ۱۶ تا پیش از موعدهای پیحی، تورات موسی و نوشتهای هفت مرتبه به تو بیدی کند، و هر بار نزد تو بازگرد و اظهار پیشمانی انبیا راهنمای شما بودند. اما حال که پیحی مؤده فرا رسیدن ملکوت کند، او را بپخش! ۵ رسولان به خداوند گفتند: «ایمان ما را زیاد خدا را داده است، مردم می کشند به زور وارد آن گردند. ۱۷ اما این کن. ۶ عیسی فرمود: «اگر ایمانی به کوچکی دانه خردل نیز داشته بدان معنی نیست که تورات اعبار خود را از دست داده باشد. آسانتر باشید، می توانید به این درخت توت دستور بدھید که از جایش کنده است که انسان و زمین از میان برود تا نقطه‌ای از تورات یافتند. شده، در دریا کاشته شود، و درخت از دستور شما اطاعت خواهد ۱۸ کرد. ۷ «وقتی خدمتکاری از شخم زدن یا گوسفندچرانی به خانه باز هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، زنا کرد. ۸ «هر که زن خود را طلاق داده شده‌ای ازدواج می گردد، آیا ایباش به او می گوید: «بیا، بینش و غذا بخور؟» نه، کرده است، و هر مردی نیز که با زن طلاق داده شده‌ای ازدواج می گردد، آیا ایباش به او می گوید: «بیا، بینش و غذا بخور؟» نه، کنده، مرتکب زنا شده است.» ۱۹ عیسی فرمود: «مرد ثروتمندی بود خواهد گفت: «شام مرا آماده کن و از من پذیرای نما؛ و منتظر شو تا که جامه‌های نفیس و گرانیها می پوشید و هر روز به عیش و نوش و من پوشید، بعد تو بخور و بتوش.» ۲۰ از خدمتکارش تشكیر خوشگذرانی می برداخت. ۲۰ قبیری رخ‌آرد نیز بود، به نام ایلعازر، نیز نمی کند، زیرا وظیفه اش را انجام می دهد. ۱۰ به همین صورت، که او را کنار دروازه خانه آن ثروتمند می گذاشتند. ۲۱ ایلعازر آزو شما نیز وقتي دستورهای مرا اجرا می کنید، انتظار تعزیف و تمجدید می داشت که از پس مانده خواراک او، شکم خود را سیر کند. حتی نداشته باشید، چون فقط وظیفه خود را انجام داده اید...» ۱۱ عیسی بر سکهها نیز می آمدند و زخمهاش را می لیسیدند. ۲۲ سراجچام آن قبیر سر راه خود به او پوشیم، در مزین چلیل و سامر، ۱۲ وقتي وارد مرد و فرشته‌ها او را نزد ابراهیم بردنند، جایی که نیکان به سر می بزنند. رومستانی می شد، ناگاه ذه جذامی به او برخوردنند. جذامی‌ها، از دور

فرض کنید پادشاهی می خواهد با پادشاه دیگری بجنگد. او ابتدا با را به مزمعه خود فرستاد تا خوکهایش را بچراند. **۱۶** آن پسرب به روزی مشاورانش مشورت می کند تا ببیند که آیا با یک نیروی ده هزار نفری، افتداده بود که آزو می کرد بخواند با خوارک خوکها، شکم خود را می تواند یک لشکر بیست هزار نفری را شکست بددهد یا نه. **۳۲** اگر سیر کند؛ کسی هم به او کمکی نمی کرد. **۱۷** «سرانجام روزی به دید که قادر به این کار نیست، هنگامی که سپاه دشمن هنوز دور خود آمد و فکر کرد: در خانه پدرم، خدمتکاران نیز خوارک کافی و است، نمایندگانی را می فرستد تا درباره شرایط صلح مذاکره کنند. حتی اضافی دارند، و من اینجا از گرسنگی هلاک می شوم!» **۱۸** پس **۳۳** به همین طریق، کسی که می خواهد شاگرد من شود، نخست بخواهم خاست و نزد پدر رفته، به او خواهم گفت: ای پدر، من در پاید بنشینند و حساب کند که آیا می تواند به خاطر من از مال و حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، **۱۹** و دیگر لیاقت این را ندارم دارایی خود چشم پوشد یا نه. **۳۴** «نمک خوب است، اما اگر طعم که مرا پسر خود بدانی. خواهش می کنم مرا به نوکری خود پذیر!» **۲۰** و خاصیتش را از دست بدده، چگونه می توان طعم و خاصیتش را به «پس بی درنگ برخاست و به سوی خانه پدر به راه افتاد. اما هنوز از آن برگرداند؟» **۳۵** نمک بی طعم و بی خاصیت حتی به درد کود زمین خانه خیلی دور بود که پدرش او را دید و دلش به حال او سوخت هم نمی خورد. فقط باید آن را دور ریخت. هر که گوش شنوا دارد، و به استقبالش دوید و او را در آغوش گرفت و بوسید. **۲۱** «پسر به او گفت: پدر، من در حق خدا و در حق تو گناه کرده‌ام، و بنشود!»

۱۵ پسیاری از باجگیران و سایر مطرودین جامعه، اغلب گرد خدمتکاران گفت: عجله کنید! بهترین جامه را از خانه بیاورید و به او می آمدند تا سختخان عیسی را بینند. **۲** اما فریسان و علمای دین از پوشانید! انگشتی را به دستش و کفش پا پایش کنید! **۲۳** و گوساله او ایراد گرفتند که چرا با مردمان بدنام و پست، نشست و برخاست پرواری را بیاورید و سر بربرید تا جشن بگیریم و شادی کنیم! **۲۴** چون می کند و بر سر یک سفره می نشینند. **۳** پس عیسی این مثل را برای این پسر من، مزده بود و زنده شد؛ گم شده بود و پیدا شده است! ایشان آورد: **۴** «اگر یکی از شما، حد گوسفند داشته باشد و یکی «پس ضیافت مفصلی بر پا کردند. **۲۵** در این اثنا، پسر بزرگ در از آنها از گله دور بیفتد و گم شود، چه می کند؟ آیا آن نود و نه مزعره مشغول کار بود. وقتی به خانه بازمی گشت، صدای ساز و گوسفند را در صحرا نمی گذارد و به جستجوی آن گم شده نمی رود تا رقص و پایکوبی شنید. **۲۶** پس یکی از خدمتکاران را صدا کرد و آن را پیدا کند. **۵** وقتی آن را یافت با شادی بر دوش می گذارد **۶** و پرسید: چه خبر است؟ **۲۷** «خدمتکار جواب داد: پرادرت بازگشته و به خانه می آید و دوستان و همسایگان را جمع می کند و می گوید: «با پردرت چون او را صحیح و سالم بازیافه، گوساله پرواری را سر بریده و من شادی کنید، زیرا گوسفند گمشده خود را پیدا کردام.» **۷** به جشن گرفته است! **۲۸** «پرادر بزرگ خشم گرفت و حاضر نشد وارد همین صورت، با توهی یک گناهکار گمراه و بازگشت او به سوی خانه شود. تا اینکه پدرش بیرون آمد و به او التمسا کرد که به خانه خدا، در آسمان شادی بیشتری رخ می دهد تا برای نود و نه نفر دیگر بیاید. **۲۹** اما او در جواب گفت: سالهاتست که من مثل یک غلام که گمراه و سرگردان نشده‌ام. **۸** «با زی را در نظر بگیرید که **۵** به تو خدمت کرده‌ام و حتی یک بار هم از دستورهایت سریعی سکه نقره داشته باشد و یکی را گم کند، آیا چراغ روشن نمی کند نکرده‌ام. اما در تمام این مدت به من چه دادی؟ حتی یک بیگاله هم و با دقت تمام گوشه و کار خانه را نمی گردد و همه جا را جارو ندادی تا سر بیم و با دوستانم به شادی بپردازم!» **۳۰** اما این پسرت نمی کند تا آن را پیدا کند؟ **۹** وقتی آن را پیدا کرد، آیا تمام دوستان که ثروت تو را با فاحشه‌ها تلف کرده، حال که بازگشته است، و همسایگان خود را جمع نمی کند تا با او شادی کنند؟ **۱۰** به بهترین گوساله پرواری را که داشتمیم، سر بریدی و برایش جشن گرفتی! همین سان، فرشتگان خدا شادی می کنند از اینکه یک گناهکار توبه **۳۱** «پدرش گفت: پسر عزیم، تو همیشه در کار من بوده‌ای؛ و هر کند و به سوی خدا بازگردد.» **۱۱** برای آنکه موضوع بیشتر روشن چه من دارم، در واقع به تو تعاق دارد و سهم ارت توسیت! **۳۲** اما شود، عیسی این داستان را نیز بیان فرمود: «مردی دو پسر داشت. حالا باید جشن بگیریم و شادی کنیم، چون این پرادر تو، مرده بود و **۱۲** روزی پسر کوچک به پدرش گفت: پدر، می خواهم سهیمی که از زنده شده است؛ گم شده بود و پیدا شده است!» دارایی تو باید پس از مرگت به من به اirth برسد، از هم اکنون به من

۱۶ عیسی این حکایت را نیز برای شاگردان خود تعریف کرد: پس پدر موافق نمود و دارایی خود را بین دو پسرش تقسیم بدهی. **۱۳** «چیزی نگذشت که پسر کوچکتر، هر چه داشت جمع «مردی ژرتومند مبادری داشت که به حساب دارایی‌های او رسیدگی کرد و به سرزمه‌نی دور دست رفت. در آنجا تمام ثروت خود را در می کرد. اما به او خبر رسید که مبادری اموال او را به هدر می دهد. عیاشیها و راههای نادرست بر باد داد. **۱۴** وقتی تمام پولهایش را **۲** پس او را خواست و به او گفت: شنیده‌ام که اموال مرا حیف و خرج کرده بود، قحطی شدیدی در آن سرزمین پدید آمد، طوری که او میل می کنی! پس هر چه زودتر حساب‌هایت را بیند، چون از کار سخت در تنگی قرار گرفت و نزدیک بود از گرسنگی بمیرد. **۱۵** پس برکارت خواهیم کرد! **۳** «پیشاپیش خود فکر کرد: حالا چه کنم؟ به ناچار رفت و به پندگی یکی از اهالی آن منطقه درآمد. او نیز وی وقتی از این کار برکنار شدم، نه قدرت بیل زدن دارم، و نه غرورم

شخصی از او پرسید: «خداآوندا، آیا فقط تعداد محدودی نجات می‌شود، بالای مجلس نشینیست، زیرا ممکن است مهمانی مهمتر از خواهند یافت؟» عیسی فرمود: **24** «در ملکوت خدا تنگ است. پس شما باید و **9** میزبان از شما بخواهد که جایتان را به او بدهید. بکوشید تا داخل شوید، زیرا بقین بدانید که بسیاری تلاش خواهند آنگاه باید با شرمساری برخیزید و در پایین مجلس بنشینید! **10** پس کرد که داخل گردند، اما نخواهند توانست. **25** زمانی خواهد رسید اول، پایین مجلس بنشینید تا وقتی میزبان شما را آینجا ببیند، باید و که صاحب خانه در را خواهد بست. آنگاه شما بیرون ایستاده، در شما را به بالای مجلس هدایت کند. آنگاه، در حضور مهمانان خواهید زد و التمام خواهید کرد که: خداوندا، خداوندا، در را به سریلنخ خواهید شد. **11** زیرا هر که بکوش خود را بزرگ جلوه دهد، روی ما باز کن! اما او جواب خواهد داد که: من شما را نمی‌شناسم! خوار خواهد شد، اما کسی که خود را فروتن سازد، سریلنخ خواهد **26** «شما خواهید گفت: ما با تو غذا خوردم! تو در کوچه‌های شهر گردید. **12** سپس رو به صاحب خانه کرد و گفت: «هرگاه ضیاقتی ما تعیین داد! چگونه ما را نمی‌شناسی؟ **27** اما او باز خواهد ترتیب می‌دهی، دوستان و برادران و بستگان و همسایگان ثروتمند گفت: من به هچ وجه شما را نمی‌شناسم! ای بدکاران از اینجا دور خود را دعوت نکن، چون ایشان هم در عرض، تو را دعوت خواهند شوید! **28** «آنگاه در آنجا کریه و سایدین دندان بر دندان خواهد بود، کرد. **13** بلکه وقتی مهمانی می‌دهی، قفیران، لنگان و شلان و زیرا خواهید دید که ابراهیم و اصحاب و یعقوب و همه انبیا در ملکوت نایابیان را دعوت کن. **14** آنگاه خدا در روز قیامت درستکاران، خدا هستند و خودتان بیرون مانده‌اید. **29** مردم از سرتاسر جهان، از تو را اجر خواهد داد، زیرا کسانی را خدمت کردی که نتوانستند شرق و غرب، از شمال و جنوب، آمدند، در ضیافت ملکوت خدا محبت را جبران کنند». **15** یکی از آنانی که بر سر سفره نشسته شرکت خواهند کرد. **30** بهله، یقین بدانید هستند کسانی که اکنون بود، چون این سخنان را شنید، گفت: «خوشا به حال کسی که آخر شمرده می‌شوند، ولی اول خواهید گردید و کسانی که اول شمرده در ضیافت ملکوت خدا شرکت کند!» **16** عیسی در جواب او می‌شوند، آخر خواهید شد. **31** همان موقع، چند نفر از فریسی‌ها این داستان را بیان کرد: «شخصی ضیافت مفصلی ترتیب داد و آمدند و به او گفتند: «اگر می‌خواهی زنده بمانی، هر چه زودتر از بسیاری را دعوت کرد. **17** وقتی همه چیز آماده شد، خدمتکار جلیل برو، چون هیرودیس پادشاه قصد دارد تو را بکشد!» **32** عیسی خود را فرستاد تا به دعوت شدگان بگوید، «تشریف بیاورید، همه چیز جواب داد: «بروید و به آن روحه بگوید که من امروز و فردا، ارواح آماده است.» **18** اما هر یک از دعوت شدگان به نوعی عنز و بهانه پلید را بیرون می‌کنم و بیماران را شفا می‌بخشم و روز سوم، خدمتم را آوردن. یکی گفت که قطعه زمینی خربده است و باید برود آن را به پایان خواهم رساند. **33** بهله، امروز و فردا و پس فردا، باید به راه بینید. **19** دیگری گفت که پنج چفت گاو خربده است و باید برود خود ادامه دهم، چون محل است که نی در جای دیگری به غیر از آنها را امتحان کند. **20** یکی دیگر نیز گفت که تازه ازدواج کرده اورشلیم کشته شود! **34** «ای اورشلیم، ای اورشلیم، ای قاتل انبیا و به همین دلیل نمی‌تواند بیاید. **21** «خدمتکار بازگشت و پاسخ سنگسارکننده فرستادگان خدا! چند بار خواستم فرزندان تو را جمع دعوت شدگان را به اطلاع اریاب خود رسانید. اریاب به خشم آمد کنن همان طور که مرغ جوجهای خود را زیر بال خود می‌گیرد، اما و به او گفت: «فری به میدانها و کوچه‌های شهر برو و قفیران و تو نخواستی. **35** پس اکنون خانهات ویران خواهد ماند. و به شما مفلوجان و شلان و کوران را دعوت کن!» **22** وقتی این دستور اجرا می‌گوییم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویید «بارک است شد، باز هنوز جای اضافی باقی بود. **23** پس اریاب به خدمتکارش آن که به نام خداوند می‌آید.»

14 یک روز شبات، عیسی در خانه یکی از بزرگان فریسی کرد که طعم خوارکاهی را که تدارک دیده‌ام، نخواهند دعوت داشت. و آنها او را به دقت زیر نظر داشتند. **2** در آنجا چشید!» **25** یک بار که جمعیت بزرگی به دنیا عیسی می‌رفتند، بیماری نیز حضور داشت که بدنش آب آورده و دستها و پاهایش متورم او رو به ایشان کرد و گفت: **26** «هر که می‌خواهد پیرو من باشد، شده بود. **3** عیسی از فریسان و علمای دین که در آنجا حضور باشد مرا از پدر و مادر، زن و فرزند، برادر و خواهر و حتی از جان داشتند، پرسید: «آیا طبق دستورهای تورات، می‌توان بیماری را در خود نیز پیشتر دوست بدارد. **27** هر که صلیب خود را برداشدارد و روز شبات شفا داد یا نه؟» **4** ایشان پاسخی ندادند! پس عیسی از من پیروی نکند، نمی‌تواند شاگرد من باشد. **28** «اما پیش از بر آن بیمار دست نهاد و شفایش داد و به خانه فرستاد. **5** سپس آنکه در مورد پیروی از من، تصمیمی بگیرید، همه جوانب را خوب رو به ایشان کرد و پرسید: «کدام یک از شما، در روز شبات کار بستجید! اگر کسی در نظر دارد ساختمانی بسازد، ابتدا مخارج آن را نمی‌کند؟ آیا اگر الاغ یا گاوشن در چاه بیغند، بی درنگ نمی‌روید تا برآورد می‌کند تا بینید آیا از عهده آن برمی‌آید یا نه. **29** میادا وقتی بیرونیش بیاورید؟» **6** اما ایشان جوابی ندادند که بدهند. **7** عیسی بپیاد عمارت را گذاشت، سرمایه‌اش تمام شود و نتواند کار را تمام چون دید که همه مهمانان سعی می‌کنند بالای مجلس بنشینند، کنید! آنگاه همه تمسخرکان خواهند گفت: **30** این شخص ساختن ایشان را چنین نصیحت کرد: **8** «هرگاه به جشن عروسی دعوت عمارتی را شروع کرد، اما نتوانست آن را به پایان برساند! **31** «یا

پزند، در را به رویش باز کنند. 37 خوش با حال آن خدمتکارانی که 13 در همین وقت به عیسی اطلاع دادند که پیلاus، گروهی

وقی اربابشان می‌آید، بیدار باشد. یقین بدانید که او خود لباس کار از زائران جلیلی را در اورشلیم به هنگام تقدیم قربانی در معبد، قتل عام بر تن کرده، آنان را بر سر سفره خواهد نشاند و به پذیرایی از ایشان کرده است. 2 عیسی با شنیدن این خبر، فرمود: «آیا تصور می‌کنید خواهد پرداخت. 38 بله، خوش با حال آن غلامانی که وقتی اربابشان این عده، از سایر مردم جلیل گناهکارتر بودند، که این گونه رنج دیدند می‌آید، بیدار باشند، خواه یهش شب باشد، خواه سپیده دم! 39 اگر و کشته شدند؟ 3 به هیچ وجه! شما نیز اگر از راههای بد خوبیش باز صاحب خانه می‌دانست که دزد در چه ساعتی می‌آید، نمی‌گذاشت نگردید و به سوی خدا بارگشت ننمایید، مانند ایشان هلاک خواهد دزد وارد خانه‌اش شود. 40 پس شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان شد! 4 یا آن هجده فرنی که برج «سلوم» بر روی ایشان فرو ریخت و هنگامی باز خواهد گشت که کمتر انتظار را دارد. 41 پطرس از کشته شدند، آیا از همه ساکنان اورشلیم، گناهکارتر بودند؟ 5 هرگز!

عیسی پرسید: «خداؤندا، آیا این را فقط برای ما می‌گویند یا برای شما نیز اگر توبه نکنید، همگی هلاک خواهد شد!» 6 سپس این همه؟ 42 عیسای خداوند در جواب فرمود: «خدمتگار وفادار و دانا داستان را بیان فرمود: «شخصی در باع خود، درخت انجیری کاشته کسی است که اربابش بتواند او را به سرپرستی سایر خدمتگزاران بود. اما هر بار که به آن سر می‌زد، می‌دید که میوه‌ای نوارده است. خانه‌اش بگارد تا خوارک آنان را به موقع بدهد. 43 خوش با حال 7 سرانجام صبرش به پایان رسید و به باغان خود گفت: این درخت چنین خدمتگزاری که وقتی اربابش باز می‌گردد، او را در حال انجام را پیش، چون سه سال تمام انتظار کشیده‌ام و هنوز یک دانه انجیر هم وظیفه بینند. 44 یقین بدانید که او را ناظر تمام دارایی خود خواهد نداده است! نگه داشتنش چه فایده‌ای دارد؟ زمین را نیز بیهوده اشغال ساخت. 45 «ولی اگر آن خدمتگار با خود فکر کند که ارباب به کرده است! 8 «باغبان جواب داد: باز هم به آن فرصت بدھید! این زدی نمی‌آید،» و به آزار همکارانش پردازد و وقت خود را به عیش بگذرانید یک سال دیگر هم بماند تا از آن به خوبی موازنیت کنم و نوش و میگساری بگذراند، 46 آنگاه در روزی که انتظارش را ندارد، کود فراوان به آن بدهم. 9 اگر سال آینده میوه داد که چه بهتر، اما اربابش باز خواهد گشت و او را به سختی تنبیه کرده، به سرنوشت اگر نداد، آنگاه آن را خواهم برید. 10 یک روز شبات، عیسی در خیانتکاران دچار خواهد ساخت. 47 «آن خدمتگاری که وظیفه خود کیسه کلام خدا را تعلیم می‌داد. 11 در آنجا زنی حضور داشت را بداند و به آن عمل نکند، به سختی مجازات خواهد شد. 48 اما که مدت هجده سال، روحی پاید او را علیل ساخته بود به طوری اگر کسی ندانسته عمل خلافی انجام دهد، کمتر مجازات خواهد که پیشش خمیده شده، به هیچ وجه نمی‌توانست راست بایستد.

شد. به هر که مستولیت بزرگی سپرده شود، بازخواست بیشتری نیز 12 وقتی عیسی او را دید، به او فرمود: «ای زن، تو از این مرض از او به عمل خواهد آمد. و نزد هر که امانت بیشتری گذاشته شود، شفایه‌ای!» 13 سپس بر او دست گذاشت و آن زن بالا فاصله از او مطالبه بیشتری نیز خواهد شد. 49 «من آمده‌ام تا بر روی زمین شفا یافته و راست ایستاده، شروع به سایش خداوند نمود! 14 اما آتش داری بیفروزن، و کاش هر چه زودتر این کار انجام شود! 50 اما سرپرست کیسه غضبناک شد، چون عیسی آن زن را روز شبات شفا پیش از آن، باید از تجهیزات سخت بگذرد، و پندر در اندوه هستم، در هفته شش روز باید کار تا آنها به پایان برسند! 51 «آیا گمان می‌برید که آمده‌ام تا صحیح به کرد. در این شش روز باید و شفا بگیرید، اما نه در روز شبات.» زمین بایروم؟ نه! بلکه آمده‌ام تا میان مردم جدایی اندام. 52 از این 15 اما عیسای خداوند در جواب او فرمود: «ای ریاکارا! مگر تو خود پس خانوادها از هم خواند پاشید، دو نفر به جانب من خواهند بود و روز شبات کار نمی‌کنی؟ مگر روز شبات، گاو یا الاغت را از آخر سه نفر بر ضد من. 53 پدر علیه پسر و پسر علیه پدر، مادر علیه باز نمی‌کنی تا براز آب دادن بیرون ببری؟ 16 پس حال چرا از من دختر و دختر علیه مادر، مادر شوهر علیه عروس و عروس علیه مادر ایراد می‌گیری که در روز شبات، این زن را رهایی دادم، زنی که شوهر.» 54 سپس رو به جماعت کرد و فرمود: «وقتی می‌بینید اورها همچون مان از نسل ابراہیم است، و هجده سال در چنگ شیطان اسیر از سوی مغرب می‌آیند، می‌گویند که باران خواهد آمد و مuman طور نیز بود؟» 17 با شنیدن این سخن، دشمنان او همه شرمگین شدند، اما می‌شود. 55 و هنگامی که باد جنوبی می‌وزد، می‌گویند که امروز هوا مردم از مجازات او غرق شادی گشتند. 18 آنگاه عیسی درباره گرم خواهد شد، و همان گونه نیز می‌شود. 56 ای ریاکاران، شما ملکوت خدا مثالی آورد و فرمود: «ملکوت خدا به چه ماند؟ آن را می‌توانید نشانه‌های هوای زمین و آسمان را تعبیر کنید، اما نمی‌دانید به چه تشبیه کنم؟ 19 مانند دانه کوچک خردل است که در باغی چگونه زمان حاضر را تعبیر نمایید! 57 چرا نمی‌خواهید حقیقت را کاشته می‌شود و پس از مدتی، تبدیل به چنان بوره بزرگی می‌گردد پیذیرید؟ 58 «وقتی کسی از تو شاکی است و تو را به دادگاه می‌برد، که بپند کان در میان شاخمه‌هایش آشیانه می‌کنند.» 20 باز گفت: سعی کن پیش از رسیدن به نزد قاضی، با او صلح کنی، میادا تو را «ملکوت خدا را به چه تشبیه کنم؟ 21 مانند خیرمایه‌ای است که پیش قاضی بکشاند و قاضی تو را به مأمور تحويل دهد و مأمور تو را زنی آن را برمی‌دارد و با سه کیسه آرد مخلوط می‌کند تا همه خمیر و رور به زدن بیفکد. 59 و اگر چنین شود، در زندان خواهی ماند، و تا بیاید.» 22 عیسی بر سر راه خود به اورشلیم، به شهرها و دهات دیبار آخر را نبرداخته باشی، بیرون نخواهی آمد!»

انگشتی برای کمک به ایشان تکان دهدید. 47 وای بر شما، زیرا شما من تقسیم کندا!» 14 عیسی در پاسخ فرمود: «ای مرد، چه کسی برای اینی ای که به دست اجدادتان کشته شدند، مقبره می‌سازید. 48 مرا تعین کرده که در میان شما قضاوت و حکمیت کنم؟» 15 بنابراین، شهادت می‌دید که کار نیاکاتنان مورد تأیید شماست. انبیا سپس فرمود: «مراقب باشید! از هر نوع طمع پیرهیزید، زیرا زندگی را ایشان کشتند، و مقبره‌هایشان را شما بنا می‌کنید. 49 «از همین حقیقی به فراوانی ثروت بستگی ندارد.» 16 سپس این حکایت را روست که خدا با حکمتی که دارد درباره شما فرموده است: پیامبر برای ایشان بیان کرد: «شخصی ثروتمد از مزرعه خود محصولی و رسولان نزد شما خواهم فرستاد، اما شما برخی را کشته، و برخی فراوان به دست آورد. 17 پس با خود اندیشهید، گفت: «چه باید دیگر را آزار خواهید رساند. 50 پس خون همه انبیا که از ابتدای پکم؟ جایی برای انبار کردن محصول خود ندارم.» 18 سپس به خود پیدایش چنان تا به حال ریخته شده است، بر گردن این نسل خواهد گفت: «دانستم چه کنم. انبارهای خود را خراب کرده، انبارهای بود، 51 از خون هایل گرفته تا خون زکریا که در معبد، میان مذبح و بزرگتری خواهم ساخت، و تمام غلات و اموال خود را در آنها ذخیره جایگاه مقدس، کشته شد. بله، این نسل برای همه اینها حساب پس خواهم کرد. 19 آنگاه به خود خواهم گفت: ای مرد خوشبخت، تو خواهد داد. 52 وای بر شما ای علمای دین، چون کلید معروف را برای چندین سال، مخصوص فراوان ذخیره کرده‌ای! حالا دیگر آسوده از دسترس مردم خارج ساخته‌اید. نه خودتان وارد ملکوت می‌شوید، و باش و به عیش و نوش پیرزاد و خوش بگذران!» 20 «اما خدا به نه می‌گذارید دیگران وارد شوند.» 53 وقتی عیسی از آن محفل بیرون او فرمود: «ای نادان! همین امشب جانت را خواهم گرفت. آنگاه آمد، فریضی‌ها و علمای دین که از سخنان او بسیار خشنمگین شده اموالی که اندوخه‌ای، به چه کسی خواهد رسید؟» 21 «آن است بودند، او را به سختی مورد انتقاد قرار داده، کوشیدند با سوالات خود سرزنش کسی که در این دنیا مال و ثروت جمع کند، اما رابطه‌ای او را در تنگی قرار دهندا. 54 ایشان از آن پس در صدد برآمدند که با غنی با خدا نداشته باشد. 22 آنگاه به شاگردان خود فرمود: «پس استفاده از سخنان خودش او را به دام بیندازند و گرفتارش سازند. نصیحت من این است که نگران زندگی روزمره خود نباشد، که آیا به انداره کافی خوارک و پوشک دارید یا نه. 23 زیرا زندگی از خوارک

12

亨گامی که هزاران نفر جمع شده بودند، به طوری که و بدن از پوشک با ازیزتر است! 24 به کلاهها نگاه کنید؛ نه یکدیگر را باید می‌کردن، عیسی نخست رو به شاگردان کرد و به می‌کارند، نه درو می‌کند و نه ابیار دارند تا خوارک را ذخیره کنند، ایشان فرمود: «از خمیرهای فریضی‌ها، یعنی از ریاکاری برهنگار باشید! زیرا خدا روزی آنها را می‌رساند. اما شما با ارزشتر از پزندگان هستید! 2 زمان آن خواهد رسید که هر آنچه پنهان است، آشکار شود، و 25 آیا همه نگرانی‌هایتان می‌تواند یک لحظه به عمرتان بیفراشد؟ 26 همگان از آنچه مخفی است، آگاه گردند. 3 هر آنچه در تاریکی پس اگر با غصه خوردن، حتی قادر به انجام کوچکترین کار هم گفته‌اید، در روشنایی شنیده خواهد شد، و آنچه که در اتفاقهای نیستید، پس چرا برای امور بزرگتر نگران و مضطرب می‌شوید؟ 27 «به درسته زمزمه کرده‌اید، بر پامها اعلام خواهد شد تا همه بشنوید! 4 گلهای وحشی نگاه کنید که جگونه رشد و نموا می‌کنند. آنها نه کار ای دوستان من، از آنانی ترسید که قادرند فقط جسمستان را بکشند، می‌کنند و نه برای خود لیاس می‌دوزند. با این حال به شما می‌گویم چون بعد از آن نمی‌توانند کاری بکنند! 5 اما به شما خواهم گفت از که سلیمان نیز با تمام فروشکه خود، هرگز لیاسی به زیانی آنها بر که بتسیید: از خدایی بتسیید که هم قدرت دارد بکشد و هم به جهنم تن نکد. 28 پس اگر خدا به فکر گلهای وحشی است که امروز بیندازد، بله، از او باید ترسیم. 6 (Geenna g1067) **«فیمت پنج هستند و فدا در تور انداخته می‌شون، چقدر پیشتر، ای کامیان، گنجشک چقدر است؟ دو پول سیاه. با وجود این، خدا حتی یکی از به فکر شماست. 29 برای خوارک نیز نگران نباشد که چه بخورید و آنها را فراموش نمی‌کنند! 7 حتی موهای سر شما نیز شمارش شده چه بتوشید! غصه تخویرد، چون خدا روزی شما را می‌رساند. 30 زیرا است. پس نگران نباشد، زیرا ازش شما بیشتر از هزاران گنجشک بی‌ایمان برای این چیزها غصه می‌خورند، اما پدر آسمانی شما از قبل 8 «به شما می‌گویم، هر که نزد مردم مرا اقرار کند، من نیز که می‌داند به اینها نیاز دارد. 31 پس شما به دنبال ملکوت خدا باشید، پسر انسان هستم، او را در حضور فرشتگان خدا، اقرار خواهم کرد. و او همه نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت. 32 «پس ای گله 9 اما هر که مرا نزد مردم انکار کند، در حضور فرشتگان خدا انکار کوچک من، ترسید! چون رضای خاطر پدر شما در این است که خواهد شد. 10 با این حال، هر سخنی که برضد پسر انسان گفته ملکوت را به شما عطا فرماید. 33 بنابراین، هر چه دارید بفروشید و شود، قابل بخشایش است، اما هر که برضد روح القدس سخن گویید، به فقرا بدھید و گنج خود را در آسمان بیندازید. در آسمان کیسه‌ها هرگز آمرزیده نخواهد شد. 11 «هنگامی که شما را برای محاکمه، به هرگز پوسیده نمی‌شوند و به سرفت نمی‌روند و بید آنها را از بین کیسه‌های بهود و نزد بزرگان و حاکمان می‌برند، نگران نباشید که نمی‌برد. 34 زیرا گنجان هر جا باشد، دلان نیز همان جا خواهد برای دفاع از خود، چه بگویید. 12 چون روح القدس همان لحظه به بود. 35 «همواره لیاس بر تن، برای خدمت آماده باشید و چراگان شما خواهد آمودت که چه بگویید.» 13 در این هنگام، شخصی از خود را فروزان نگاه دارید! 36 مانند خدمتکارانی باشید که منتظرند میان جمعیت به او گفت: «استاد، به برادرم بفرما که ارث پدرم را با اریابشان از جشن عروسی بازگردد، و حاضرند هر وقت که برسد و در**

حتی اگر به خاطر دوستی از جا بلنده نشود و به شما نان ندهد، اما می‌کند!» **29** هنگامی که شمار جمعیت فرونی می‌یافتد، عیسیٰ اگر به در زدن ادامه دهد، برخواهد خاست و هر چه نیاز دارد، به فرمود: «مردم این نسل چنان شریزند! همواره از من می‌خواهند آئی به شما خواهد داد، تا مبایدا آبرویش برود. **9** پس به شما می‌گویم، ایشان نشان دهن. اما تها آئی که به ایشان می‌دهم، آیت یونس درخواست کنید تا به شما داده شود؛ بجایید تا پیدا کنید؛ بکویید تا است. **30** آنچه برای او اتفاق افتاد، نشانه‌ای بود برای مردم نینوا در به روی شما باز شود. **10** زیرا هر که درخواست کند، به دست که او را خدا فرستاده است. همچنین آنچه برای پسر انسان اتفاق خواهد اورد، و هر که بجایید، پیدا خواهد کرد، و هر که بکویید، در به می‌افتد، آئی خواهد بود برای این نسل که مرآ خدا فرستاده است. رویش باز خواهد شد. **11** «کدام یک از شما پدران، اگر فرزندش از **31** در روز داوری، ملکه سپا برخواهد خاست و مردم این دوره و زمانه او ماهی بخواهد، به او مار می‌دهد؟ **12** یا اگر تخم مغ بخواهد، آیا را محکوم خواهد ساخت، زیرا او با زحمت فراوان، راهی دراز را به او عقرب می‌دهد؟ هرگذا! **13** «پس اگر شما، اشخاص گاهکار، پیمود تا بتواند سختان حکیمانه سليمان را بشنوید. اما شخصی برتر از می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزنداتان بدهد، چقدر پیشتر سليمان در اینجاست، اما چه کم هستند کسانی که به او گوش پدر آسمانی شما به کسانی که از او درخواست کنند، روح القدس را می‌دهند. **32** در روز داوری، مردم نینوا بر ضد این نسل به پا خاسته، عطا خواهد کرد.» **14** روزی عیسیٰ، روح پلیدی را از شخصی آن را محکوم خواهند ساخت، زیرا ایشان با شنیدن موضعه یونس توبه لال بیرون کرد و زبان آن شخص باز شد. کسانی که این ماجرا را کردند. و اکنون کسی بزرگتر از یونس در اینجا هست، اما حاضر دیدند، پسیار تعجب کردند و به هیجان آمدند. **15** اما بعضی از آن نیستید توبه کنید. **33** «هیچ کس چنان را روش نمی‌کند تا پنهانش میان گفتند: «او ارواح پلید را به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، سازد، بلکه آن را بر چراغدان می‌گلارد تا هر که داخل می‌شود نورش بیرون می‌راند.» **16** عده‌ای دیگر نیز خواستار آئی سامانی شدند، را بینند. **34** چشم تو چراغی است که روشنایی بدنست را تأمین تا اقدار خود را ثابت کند. **17** عیسیٰ افکار هر کی از ایشان را می‌کند. اگر چشمت سالم باشد، تمام وجودت نیز سرشار از روشنایی خواند و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ داخلی شود، نایابی ایشان خواهد بود. اما اگر چشمت ناسالم باشد، وجودت مملو از تاریکی حتمی است. و هر خانه‌ای نیز که در آن در اثر دشمنی ها تفرقه ایجاد خواهد بود. **35** پس هوشیار باشید، مبایدا به جای نور، تاریکی بر گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **18** شما می‌گویید شیطان به من وجودتان حکمفرما باشد! **36** اگر باطن شما نورانی بوده، هیچ نقطه قدرت داده تا ارواح پلید او را بیرون نمم. اما اگر شیطان بر ضد تاریکی در آن نباشد، آنگاه سراسر وجودتان درخشنان خواهد بود، خودش تجزیه شده، با خودش می‌جنگد، در این صورت حکومت او گویی چراغی پُرور بر شما می‌تابد. **37** وقتی عیسیٰ سخنان خود را چگونه برقرار خواهد ماند؟ **19** و اگر قدرت من از شیطان است، به پایان رسانید، یکی از فریضی‌ها، او را برای صرف غذا دعوت کرد. تکلیف مریدان شما چه خواهد شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج عیسیٰ به خانه او رفت و بر سر سفره نشست. **38** اما آن فریضی وقتی می‌کنند؟ از این رو، ایشان شما را به خاطر حرفی که زدید، محکوم دید که عیسیٰ دستهایش را پیش از خودن نشست، تعجب کرد! خواهد ساخت! **20** اما اگر من با قدرت خدا، ارواح پلید را بیرون **39** خداوند به او فرمود: «شما فریسان بیرون کاسه و پنشقاب را می‌کنم، پس بدانید که ملکوت خدا به میان شما آمده است. **21** آنقدر تمیز می‌کنید تا بدرخشد، ولی درون شما از کثافت طمع و زیرا زمانی که شخصی نیرومند، مانند شیطان، کاملاً مسلح، از کاخ خبات پر است. **40** ای نادانان، آیا همان خدایی که ظاهر را افرید، خود محافظت می‌کند، اموالش در امن و امان است. **22** تا زمانی باطن را نیز نیافرید؟ **41** پس با کمک به فقیران، باطن خود را پاک که شخصی نیرومندتر حمله کند و بر او چیزه شود، و اسلحه او را سازید، و آنگاه همه چیز برایان پاک خواهد بود. **42** «وای بر شما بگیرد و اموالش را غارت کند. **23** هر که با من نباشد، بر ضد من ای فریسان! شما حتی دهیک محصول نعناع و شداب و هرگونه است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من کار می‌کند. **24** سبزی دیگر را هدیه می‌دهید، اما عدالت را نادیمه می‌گیرید و از وقتی یک روح پلید، کسی را ترک می‌کند، به صحره‌ای بی‌آب محبت به خدا غافل هستید. شما باید دهیک را بدهید، ولی عدالت می‌رود تا جایی برای استراحت بیابد. اما چون جای مناسی نمی‌باید، و محبت را نیز فراموش نکنید. **43** «وای بر شما ای فریضی‌ها، زیرا می‌گوید: «به شخصی که از او درآمد، باز می‌گردم.» **25** پس باز دوست دارید که در کیسه‌ها در بهترین جا بشنیدند و هنگام عبور از می‌گردد و می‌بیند که خانه قبلى اش جارو شده و مرتب است. **26** کوچه و بازار مردم به شما تعظیم کنند. **44** چه عذاب هولناکی در سپس هفت روح دیگر پیدا می‌کند که از خودش هم پلیدتر هستند، و انتظار شمامست! شما مانند قبرهایی هستید که در صحراء میان علفها وارد آن شخص شده، در آنجا زندگی می‌کنند. به این ترتیب، وضع پنهان اند، مردم از کناره‌تان رد می‌شوند بی‌آنکه بدانند چقدر فاسد آن شخص بدتر از قبل می‌شود.» **27** این سخنان هنوز بر زبان عیسیٰ هستید.» **45** یکی از علمای دین که در آنجا ایستاده بود، به عیسیٰ بود که زنی از میان جمعیت با صدای بلند گفت: «خوش با حال آن گفت: «استاد، با این سخنان به ما نیز تعین کردی!» **46** عیسیٰ مادری که تو را به دنیا آورد و شیر داد!» **28** عیسیٰ در جواب فرمود: «و شما ای علمای دین، وای بر شما، زیرا تکالیف دینی «اما خوشبخت تر کسی است که کلام خدا را می‌شود و به آن عمل بسیار سینگی بروش مردم می‌گذارید، اما هرگز حاضر نیستید حتی

خاک شهرت را که بر پاهای ما نشسته، می تکانیم. اما بدانید که جواب، داستانی تعريف کرد و فرمود: «یک یهودی از اورشلیم به شهر ملکوت خدا نزدیک شده است.» **12** به شما می گوییم که در روز اریحا می رفت. در راه به دست راهنمان افتاد. ایشان لباس و پول او را داری وضع شهر فاسد سلوم بهتر از وضع چین شهری خواهد بود. گرفتند و او را کنک زده، نیمه جان کنار جاده اندادهند و رفتد. **31** **13** «وای بر تو ای خورزین، و وای بر تو ای بیت صیدا! زیرا اگر از قضاء، کاهنی یهودی از آنجا می گذشت. وقتی او را کنار جاده معجزاتی که در شما انجام داد، در شهرهای فاسد صور و صیلوون بهتر از قضا، کاهنی یهودی از آنجا می گذشت. **32** انجام داده بودم، اهالی آنها مدت‌ها قبل، از گاهانشان توبه می کردند، سپس یکی از خادمان خانه خدا از راه رسید و نگاهی به او کرد. اما و پلاس پوش و خاکستریشین می شدند تا پیشمانی خود را نشان دهند. او نیز راه خود را در پیش گرفت و رفت. **33** «آنگاه یک سامری از راه **14** بله، در روز داروی، وضع صور و صیلوون بهتر از وضع شما رسید (یهودی‌ها و سامری‌ها، با یکدیگر دشمنی داشتند). وقتی آن خواهد بود. **15** و تو ای کفرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی رفت؟ مجموع را دید، دلش به حال او ساخت، **34** نزدیک رفت و کارش هرگز! تو به عالم مردگان پایین خواهی رفت!» **16** **(Hadēs g86)** نشست، زخمها یاش را شست و مرهم مالید و بست. سپس او را بر سپس به شاگردان خود گفت: «هر که پای شما را پنداشد، مرا پندرقه الاغ خود سوار کرد و به مهمانخانه‌ای برد و از او مراقبت نمود. **35** است، و هر که شما را رد کرد، در واقع مرا رد کرده است، و هر که روز بعد، هنگامی که آنچا را ترک می کرد، مقداری پول به صاحب مرا رد کند، فرستنده مرا رد کرده است.» **17** پس از مدتی، آن مهمانخانه داد و گفت: از این شخص مراقبت کن و اگر بیشتر از این هفتاد شاگرد بازگشته و با خوشحالی به عیسی خبر داده، گفتند: خرج کنی، وقی برگشتم، پرداخت خواهم کرد! **36** «حال، به نظر خداوندا، حتی ارواح پلید نیز به نام تو، از ما اطاعت می کنند!» تو کدام یک از این سه نفر، همسایه آن مرد بیچاره بود؟³⁷ **37** **18** عیسی فرمود: «بلی، من شیطان را دیدم که همچون برق، از داد: «آنکه بر او ترحم نمود و کمکش کرد.» عیسی فرمود: «تو نیز آسمان به زیر افاد! **19** من به شما اقدار بخشیده‌ام تا مارها و عقربها برو و چینن کن!» **38** در سر راه خود به اورشلیم، عیسی و شاگردان را لگدمal کنید و بر تمام قدرت دشمن چیز شوید؛ و هیچ چیز به دهی رسیدند. در آنجا زنی به نام مارتا ایشان را به خانه خود هرگز به شما آسیب نخواهد رسانید! **20** با وجود این، فقط از این دعوت کرد. **39** او خواهی داشت به نام مریم. وقتی عیسی به خانه شادی نکید که ارواح پلید از شما اطاعت می کنند، بلکه از این شاد ایشان آمد، مریم با خیالی آسوده نشست تا به سخنان او گوش فرا باشید که نام شما در آسمان ثبت شده است! **21** آنگاه دل عیسی دهد. **40** اما مارتا که برای پندریایی از آن همه میهمان، پریشان شده سرشار از شادی روح خدا گردید و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان و به تکابر افتابه بود، نزد عیسی آمد و گفت: «سرور من، آیا این دور زمین، سپاس تو را که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیرک از انصاف نیست که خواهم اینجا بشنید و من به تنهایی همه کارها می پنداشند، پنهان ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که مانند را انجام دهم؟ لطفاً به او بفرما تا به من کمک کنند!» **41** عیسای کودکان اند. به ای پدر، خشنودی تو این بود که به این طریق عمل خداوند به او فرمود: «مارتا، تو برای همه چیز خود را ناراحت و کنی.» **22** سپس به شاگردان خود گفت: «پدرم همه چیز را به مضطرب می کنی، **42** اما فقط یک چیز اهمیت دارد. مریم همان دست من سپرده است. هیچ کس براستی پسر را نمی شناسد جز پسر و نیز آناتی که پسر ساز!» **23** سپس، در تنهایی به آن دوازده **11** روزی عیسی مشغول دعا بود. وقتی دعاپیش تمام شد، یکی شاگرد فرمود: «خوش با حال شما که این چیزها را می بینید! **24** به شما می گوییم که بسیاری از انبیا و پادشاهان آزو داشتند آنچه را که شما می بینید، بینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می شنوند، اما نشینیدند!» **25** روزی یکی از علمای دین که می خواست اعتقادات عیسی را امتحان کند، از او پرسید: «استاد، چه باید بکنم تا زندگی جاوید نصیبم شود؟» **26** **(aiōnios g166)** عیسی به او گفت: «در کتاب تورات، در این پاره چه نوشته شده است؟» **27** جواب داد: «نوشته شده که خداوند، خدای خود را با تمامی دارید و نیمه شب در خانه‌اش را می زنید و می گوید: «ای رفیق، سه گرده نان به من قرض بده، **6** چون یکی از دوستانم همین الان از سفر نزد آمده و هیچ خوراکی ندارم که به او بدهم.» **7** او از داخل عیسی فرمود: «بسیار خوب، تو نیز چنین کن تا حیات جاودانی داشته باشی.» **29** اما او چون می خواست سوال خود را موجه و به جا جلوه دهد، باز پرسید: «خوب، همسایه من کیست؟» **30** عیسی در

که تا ملکوت خدا را نبینند، نخواهند مرد.» **28** حدود هشت روز ارواح پلید را از مردم بیرون می کرد؛ ولی ما به او گفتم که این کار را پس از این سختان، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشت و نکد چون از گروه ما نبود.» **50** عیسی گفت: «مانع او نمودی، بر فراز کوهی برآمد تا دعا کند. **29** به هنگام دعا، ناگهان چهرا چون کسی که بر ضد شما نباشد، با شمامست.» **51** هنگامی که عیسی نورانی شد و لباسش از سفیدی، چشم را خیره می کرد. **30** زمان بازگشت عیسی به آسمان نزدیک شد، با عزمی راسخ به سوی ناگاه، دو مرد، یعنی موسی و ایلیا، ظاهر شدند و با عیسی به گفتگو اورشلیم به راه افتاد. **52** و چند نفر را جلوتر فرستاد تا در یکی از پرداختند. **31** ظاهر ایشان بس پرشکوه بود. گفتگوی ایشان دهکده های سامری نشین، محلی برای اقامت ایشان آمده سازند. **53** خروج عیسی از این جهان بود، امری که قرار بود در اورشلیم اتفاق اما اهالی آن دهکده، ایشان را پذیری فتند چون می دانستند که عازم بیفتند. **32** اما در این هنگام، پطرس و همراهانش به خواب رفته اورشلیم هستند. (سامران و یهودیان، دشمنی دیرینه ای با یکدیگر بودند. وقتی بیدار شدند، عیسی و آن دو مرد را غرق در نور و جلال داشتند). **54** وقی فرستاد گان برگشتد و این خبر را آوردند، یعقوب و دیدند. **33** هنگامی که موسی و ایلیا آن محل را ترک می گفتند، یوحنا به عیسی گفتند: «استاد، آیا می خواهی از خدا درخواست کنیم پطرس که دستپاچه بود و نمی دانست چه می گوید، به عیسی گفت: که از آسمان آتش پفرستد و ایشان را از بین برد، همان گونه که ایلیا «استاد، چه خوب است ما اینجا هستیم! بکارار سه سایبان بسازیم، نیز کرد؟» **55** اما عیسی ایشان را سرزنش نمود. **56** بنابراین از آنجا برای تو، یکی برای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» **34** سخن به آبادی دیگری رفتند. **57** در بین راه، شخصی به عیسی گفت: پطرس همز تمام شده بود که ایری درخشنان پدیدار گشت و وقتی بر «هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.» **58** اما عیسی به او گفت: ایشان سایه انداخت، شاگردان را ترس فرا گرفت. **35** آنگاه از ایر «روباها برای خود لانه دارند و پندگان، آشیانه؛ اما پسر انسان جایی ندانی در رسید که «این است پسر من که او برگزیده ام؛ به او ندارد که حتی سرش را بر آن بگذارد.» **59** یکبار نیز او کسی را گوش فرا دهد!» **36** چون ندا خاتمه یافت، متوجه شدند که عیسی دعوت کرد تا پیروی اش نماید. آن شخص گفت: «سروم، اجازه دهانش تمام شده بود که ایری درخشنان پدیدار گشت و وقتی بر «هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.» **60** عیسی به او تنهاست. آنان تا مدت‌های، به کسی درباره این واقعه چیزی نگفتند. بفرما تا اول به خانه بازگردم و پدرم را دفن کنم.» **61** عیسی به او روز بعد، وقتی از تپه پایین می آمدند، با جمعیت پیروگی روپرور گفت: «بگذار مودگان، مودگان خود را دفن کنند. وظیفه تو این شدنند. **38** ناگهان مردی از میان جمعیت فریاد زد: «استاد، التناس است که بیانی و مژده ملکوت خدا را در همه جا اعلام نمایی.» **62** عیسی برم پسرم، که تنها فرزندم است، نظر لطف بینداری، **39** شخصی نیز به عیسی گفت: «خداؤندا، من حاضرم تو را پیروی چون یک روح پلید مرتب داخل وجود او می شود و او را به فریاد کنم. اما بگذار اول بروم و با خانواده‌ام خدا حافظی کنم!» **63** عیسی کشیدن و می دارد. این روح پلید او را مستشی می کند، به طریق که به او فرمود: «کسی که آغاز به شخم زدن بکند و بعد، به عقب نگاه دهانش کف می کند. او همیشه به پسر حمله می کند و به سختی او کند، لیاقت خدمت در ملکوت خدا را ندارد!»

را رها می سازد. **40** از شاگردان درخواست کردم که این روح را **10** آنگاه، عیسای خداوند هفتاد نفر دیگر را تعیین کرد و از وجود پسر بیرون کنند، اما نتوانستند.» **41** عیسی فرمود: «ای مردم بی ایمان و نامطیع! تا کی باید با شما باشم و رفتار شما را ایشان را دو به دو به شهرها و نقاطی که خود عازم آن بود، فرستاد، تحمل کنم؟ پسرت را نزد من بیاور!» **42** در همان هنگام که پسر را می آوردند، روح پلید او را به شدت تکان داد و بر زمین زد. پسر از صاحب محصول درخواست کنید تا برای جمع آوری محصول، می غلتند و دهانش کف می کرد. اما عیسی به روح پلید نهیب زد و کارگران بیشتری بفرستد. **3** بروید و فراموش نکنید که من شما را پسر را شفا بخشید و به پدرش سپرد. **43** مردم همه از قدرت خدا همچون برهها به میان گرگها می فرستم. **4** با خود نه پول بودارید، نه شگفت‌زده شده بودند. در همان حال که همه با حیرت از کارهای کوله‌بار و نه حتی یک جفت کفش اضافی. در بین راه نیز برای سلام عجیب عیسی تعریف می کردند، او به شاگردان خود فرمود: **44** «به و احوال پرسی وقت تلف نکنید. **5** وارد هر خانه‌ای که شدید، قبل آنچه می گوییم، خوب توجه کنید: پسر انسان را به دست مردم تسلیم از هر چیز بگویید: برکت بر این خانه باشد. **6** اگر کسی در آنچا خواهد کرد.» **45** اما شاگردان مظور او را نفهمیدند، چون ذهنشان نداشته باشد، برکت به خود شما برمی گردد. **7** پس در همان خانه کور شده بود و می ترسیدند در این باره از او سوال کنند. **46** سپس بیانید و از خانه به خانه‌ای دیگر نقل مکان نکنید. هر چه به شما است! **47** عیسی که متوجه افکار ایشان شده بود، کودکی را نزد می دهند، بخوبید و بتوشید، زیرا کارگر مستحق مرد خویش است! **8** خود خواند، **48** و به ایشان فرمود: «هر که به خاطر من این کودک وقتی وارد شهری شدید و از شما استقبال کردند، هر چه پیش شما را پذیرد، مرا پذیرفته است؛ و هر که مرا پذیرد، فرستنده مرا پذیرفته بگذارند، بخوبید، **9** و بیماران آنچا را شفا دهید و به ایشان بگویید: است. زیرا در میان شما کسی واقعاً بزرگتر است که از همه کوچکتر ملکوت خدا به شما نزدیک شده است. **10** اما اگر شهری شما را باشد.» **49** یوحنا، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو پذیریافت، به کوچه‌های آن بروید و بگویید: **11** «ما حتی گرد و

افتاد. مردم از هر طرف دور او را گرفته بودند و بر او فشار می‌آوردند. می‌گفتند که او همان یحیای تعمیددهنده است که زنده شده است.

43 در میان آن جمیعت، زنی بود که مدت دوازده سال خونریزی 8 عده‌ای دیگر نیز می‌گفتند که او همان ایلیا است که ظهر کرده باشد و با اینکه تمام دارایی اش را صرف معالجه خود نموده بود یکی از پیامبران گذشته است که زنده شده است. 9 اما هیرودیس نتوانسته بود بپهود بیابد. 44 از پشت سر عیسی، خود را به او رساند می‌گفت: «من خود سر بحی را از تنش جدا کردم! پس این دیگر و به گوشة ردای او دست زد. به محض اینکه دستش به گوشة ردای کیست که این داستانهای عجیب و غریب را درباره اش می‌شنوی؟» و عیسی رسید، خونریزی اش قطع شد. 45 عیسی ناگهان برگشت و او می‌کوشید عیسی را ملاقات کند. 10 پس از ملتی، رسولان پرسید: «چه کسی به من دست زد؟» همه انکار کردند. پطرس برگشتند و عیسی را از آنجه انجام داده بودند، آگاه ساختند. آنگاه گفت: «استاد، می‌بینید که مردم از هر طرف فشار می‌آورند...» 46 عیسی همراه ایشان، به دور از چشم مردم، به سوی شهر بیت‌صیدا به اما عیسی فرمود: «یک نفر با قصدی خاص به من دست زد، زیرا راه افتاد. 11 اما پس از مردم از مقصداً باخبر شدند و به دنبالش احساس کردند نیروی شفابخشی از من صادر شد!» 47 آن زن که راه افتادند. عیسی نیز با خوشروی ایشان را پذیرفت و باز درباره دید عیسی از همه چیز آگاهی دارد، با ترس و لرز آمد و در برای او به ملکوت خدا ایشان را تعلیم داد و بیماران را شفا بخشد. 12 تزویج زان افتاد. آنگاه در حضور همه بیان کرد که به چه علت به او دست غروب، دوازده شاگرد عیسی نزد او آمدند و گفتند: «مردم را مرخص زده و چگونه شفا یافته است. 48 عیسی به او گفت: «دختر، فرما تا به دهات و مزعجه‌های اطراف بروند و خوارک و سرپناهی بیابند، ایمان تو را شفا داده است. به سلامت برو!» 49 عیسی هنوز چون در این بیابان، چیزی برای خوددن پیدا نمی‌شد.» 13 عیسی با آن زن سخن می‌گفت که شخصی از خانه یا پرورش آمد و به او جواب داد: «شما خودتان به ایشان خوارک بدهید!» شاگردان با خبر داده گفت: «دخترت مرد. دیگر به استاد حزمت نده.» 50 تعجب گفتند: «چگونه؟ ما حتی برای خودمان، چیزی جز پنج نان و اما وقیعی عیسی این را شنید، به پایروس گفت: «تیرس! فقط ایمان دو ماهی نداریم! شاید می‌خواهی که بروم و برای تمام این جمیعت داشته باش، و دخترت شفا خواهد یافت!» 51 هنگامی که به خانه غذا بخیریم؟» 14 فقط تعداد مردها در آن جمیعت، حمله پنج هزار رسیدند، عیسی اجازه نداد که به غیر از پطرس، یعقوب، یوحنا و پدر نفر بود. آنگاه عیسی فرمود: «به مردم بگویید که در دسته‌های پنجاه و مادر آن دختر، شخص دیگری با او وارد اتاق شود. 52 در آن خانه نفری، بر روی زمین بشنیدن.» 15 شاگردان همه را نشاندند. 16 عده زیادی جمع شده و گریه و زاری می‌کردند. عیسی به ایشان عیسی آن پنج نان و دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه فرمود: «گریه نکنید! دختر نمرده؛ فقط خواهید است!» 53 همه به کرد، پرکت داد. سپس نانها را تکتفکه کرد و به شاگردانش داد تا در او خذیدندن، چون می‌دانستند که دختر مرده است. 54 آنگاه عیسی میان مردم تقسیم کنند. 17 همه خوددن و سیر شدن و شاگردان از وارد اتاق شد و دست دختر را گرفت و فرمود: «دختر، بrixier!» خرد های باقی مانده، دوازده میبد برداشتند. 18 یک روز که عیسی به 55 همان لحظه، او زنده شد و فوراً از جا برخاست! عیسی فرمود: «نهایی دعا می‌کرد، شاگردانش نزد او آمدند و او از ایشان پرسید: «به چیزی به او بدمید تا بخورد.» 56 والدین او حیرت کرده بودند، اما نظر مردم، من که هستم؟» 19 جواب دادند: «بعضی‌ها می‌گویند عیسی به ایشان دستور اکید داد که به کسی نگویند چه اتفاقی افتاده که یحیای تعمیددهنده هستی؛ عده‌های نیز می‌گویند ایلیا و یا یکی از ایشان گذشته هستی که زنده شده است.» 20 آنگاه از ایشان پرسید: «شما چه؟ شما مرد که می‌دانید؟» پطرس در جواب گفت:

9 روزی عیسی دوازده شاگرد خود را فرا خواند و به ایشان قادر و اقتدار داد تا ارواح پلید را از وجود دیویزدگان بیرون کنند و بیماران را این را به کسی نگویند. 21 اما عیسی به ایشان دستور اکید داد که شفا بخشد. 2 آنگاه ایشان را فرستاد تا فرا رسیدن ملکوت خدا را به پسر انسان رفع بسیار پکشد و مشایع و کاهان اعظم و علمای دین مردم اعلام نمایند و بیماران را شفا دهند. 3 پیش از آنکه به راه او را محکوم کرده، پکشند، اما او روز سوم زنده خواهد شد!» 23 افتد، عیسی به آنان فرمود: «در این سفر، هیچ چیز با خود نبرید، نه سپس به همه فرمود: «اگر کسی از شما بخواهد پرور من باشد پاید از چوپیدستی، نه کوله‌پار، نه خوارک، نه پول و نه لباس اضافی. 4 به خودخواهی دست بردارد و هر روز صلیب خود را بر دوش گیرد و مرا هر خانه‌ای که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه پریو کند. 24 هر که بخواهد جان خود را نجات دهد، آن را از بمانید. 5 اگر اهالی شهری به پیغام شما توجهی نکردن، به هنگام دست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست بددهد، ترک آن شهر، حتی گرد و خاک آنچا را نیز از پاهایتان بکانید تا آن را نجات خواهد داد. 25 چه فایده که انسان تمام دنیا را برد، اما شهادتی بر ضد آنها باشد.» 6 پس شاگردان، شهر به شهر و آبادی جانش را از دست بددهد یا آن را تلف کند؟ 26 «و اگر کسی از به آبادی می‌گشتد و پیغام انجیل را به مردم می‌رسانند و بیماران را من و از سختان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز هنگامی که شفا می‌بخشدند. 7 وقیعی که هیرودیس حکمران جلیل خیر معجزات در جلال خود و جلال پدر، با فرشتگان جلیل خیر عیسی را شنید، حیران و پریشان شد، زیرا بعضی درباره عیسی خواهد داشت. 27 اما یقین بدانید که در اینجا کسانی ایستاده‌اند

همه شهرها نزد عیسی می‌آمدند. یک روز، عده‌زیادی نزدش جمع عیسی را بیدار کردند و فریاد زدند: «استاد، استاد، نزدیک است غرق شدن و او این مُثُل را برای ایشان بیان نمود». **۵** «روزی کشاورزی شویم!» عیسی پرخاست و بر باد و امواج سهمگین نهیب زد. آنگاه برای پاشیدن بذر خود بیرون رفت. هنگامی که بذر می‌پاشید، مقداری توفان فروکش کرد و همه جا آرامش پدید آمد. **25** سپس از ایشان از بذرها در جاده افتاد و لگدمال شد و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن پرسید: «ایمانتان کجاست؟» ایشان با ترس و تعجب به یکدیگر زمین خشک برداشتند و خوردند. **6** بعضی میان سنگها افhad و سیز گفتند: «این کیست که حتی به باد و دریا فرمان می‌دهد و از او شد، اما چون زمین رطوبت نداشت، زود پُرمد و خشکید. **7** بعضی فرمان می‌برند؟» **26** این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین دیگر از بذرها لاپلاخارها افتاد، و خارها با بذرها رشد کرده، آن چراسیان رسیدند که مقابل منطقه جلیل بود. **27** وقتی عیسی از قایق گیاهان طرف را خفه کردند. **8** اما مقداری از بذرها در زمین خوب پیاده شد، مردی دیزده از شهر به سوی او آمد. او نه لایس می‌پوشید افتاد و روید و صد بایر محصول داد.» سپس با صدای بلند فرمود: و نه در خانه می‌ماند بلکه در قرستانها زندگی می‌کرد. **28** به محض حکایت چیست؟» **10** فرمود: «دانستن اسرار ملکوت خدا به شما «ای عیسی، پسر خدای متعال، با من چه کار داری؟» التمام می‌کنم عطا شده، اما برای تعلیم به دیگران، از مُثُل استفاده می‌کنم، تا مرا عذاب ندهی!» **29** زیرا عیسی به روح پلید دستور می‌داد که از آن نوشته کتب مقدس تحقیق یابد که می‌فرماید: «نگاه می‌کنند، وجود آن مرد بیرون بیاید. این روح پلید بارها به آن مرد حمله کرده بود اما نمی‌پینند؛ می‌شنوند، اما نمی‌فهمند.» **11** «معنی حکایت این و حتی هنگامی که دست و پایش را با زنجیر می‌بستند، به آسانی است: بذر، همان کلام خداست. **12** گذرگاه مزعجه که بعضی از زنجیرها را می‌گیسیخت و سر به بیابان می‌گذاشت. او به طور کامل بذرها در آنجا افتاد، دل سخت کسانی را نشان می‌دهد که کلام در چنگال ارواح پلید اسری بود. **30** عیسی از او پرسید: «نام تو خدا را می‌شنوند، اما بعد ابلیس آمده، کلام را می‌راید و می‌برد و چیست؟» جواب داد: «لیویون»، زیرا ارواح پلید بسیاری وارد او شده نمی‌گذارند ایمان بیاورند و نجات پیدا کنند، **13** خاکی که زیرش بودند. **31** سپس ارواح پلید به عیسی التمام رسیدند که آنها را به سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و آن را با هاویه نفرستند. **32** از قضا، در آن حوالی یک گله شادی می‌پذیرند، اما چون ریشه ندارند، ملتی ایمان می‌آورند، سپس خوک بر تپه‌ای می‌چرید. ارواح پلید به عیسی التمام کردن که وقتی با وسوسه رویرو می‌شوند ایمان خود را از دست می‌دهند. **14** اجازه دهد داخل خرکها گردند. عیسی اجازه داد. **33** آنگاه ارواح زمینی که از خارها پوشیده شده، حالت کسانی را نشان می‌دهد که پلید از وجود آن مرد بیرون آمده بود و در درون خوکها رفتند. نگاه تمام کلام را می‌شنوند، اما گزارانها، مادیات و لذات زندگی، کلام خدا آن گله از سراسری تهه به دریاچه ریختند و خنه شدند. **34** وقتی را در آنها خفه کرده، ثمری به بار نمی‌آید. **15** «اما زمین خوب خوک چراها این را دیدند، فرار کردند و در شهر و روستا ماجرا را برای بیانگر کسانی است که با قلبی آماده و پذیراً به کلام خدا گوش مردم بازگفتند. **35** طولی نشکشید که مردم دسته‌آمدند تا واقعه را می‌دهند و با جدیت از آن اطاعت می‌کنند تا ثمر به بار آورند. **16** به چشم خود بینند. وقتی آن دیوانه را دیدند که لایس پوشیده و پیش «هیچ کس چراغ را روشن نمی‌کند که آن را بپوشاند یا زیر تخت پاهای عیسی عاقل نششے است، ترسیدند. **36** کسانی که ماجرا را بگذارند! بلکه آن را بر چراخ‌گذان می‌گذارند تا هر که از داخل می‌شود، به چشم دیده بودند، برای دیگران تعریف می‌کردند که آن دیویزه نورش را بینند. **17** همین طور نیز هر آنچه مخفی است، عیان شد، و چگونه شفا پافته بود. **37** مردم که از این واقعه دچار وحشت شده هر آنچه نهفته است، ظاهر شود و همگان از آن آگاه گردند. **18** بودند، از عیسی خواهش کردن که از آنجا برود و دیگر کاری به پس از آنچه می‌شونید، دقت کنید. چون کسی که بتواند آنچه را کارشان نداشته باشد. پس او سوار قایق شد تا به کناره دیگر دریاچه که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر داده می‌شود. ولی بازگردد. **38** مردی که ارواح پلید از او بیرون آمده بودند به عیسی کسی که کارش را درست انجام ندهد، همان نیز که گمان می‌کند التمام کرد که اجازه دهد همراه او برود. اما عیسی اجازه نداد و به دار، از دست خواهد داد.» **19** یکبار، مادر و برادران عیسی آمدهند او فرمود: «**39** نزد خالدوناهات بیگرد و بگو که خدا چه کار بزرگی تا او را بینند، اما به علت از دحام جمعیت توانستند وارد خانه‌ای برایت انجام داده است.» او نیز به شهر رفت و برای همه بازگش نمود شوند که در آن تعلیم می‌داد. **20** به عیسی خبر دادند که: «مادر و که عیسی چه معجزه بزرگی در حق او انجام داده است. **40** هنگامی برادرانت بیرون ایستاده‌اند و منتظرند تو را بینند.» **21** عیسی پاسخ که عیسی به کناره دیگر دریاچه بازگشت، مردم با آغوش باز از او داد: «مادر و برادران من کسانی هستند که پیغام خدا را می‌شنوند و استقبال کردن، چون متقطعاً بودند. **41** ناگهان مردی به نام بایروس آن را اطاعت می‌کنند.» **22** روزی عیسی به شاگردانش فرمود: «به که سرپرست کیسه شهر بود، آمد و بر پاهای عیسی افتاد و به او آن طرف دریاچه برویم.» پس سوار قایق شدند و رفتند. **23** درین التمام کرد که همراه او به خانه‌اش برود، **42** و دختر واژده ساله‌اش راه، عیسی را خواب در بود. ناگهان توفان سختی درگرفت، طوی را که تنها فرزندش بود و در آستانه مونگ قرار داشت، شفا دهد. که آب قایق را پر کرد و جانشان به خطر افتاد. **24** شاگردان با عجله عیسی خواهش او را پذیرفت و در میان انبوه جمعیت، با او به راه

و بر آن دست گذاشت. کسانی که تابوت را می بردند، ایستادند. با جگیران و گناهکاران!“ **35** اما درست بودن حکمت را از نتایج عیسی فرمود: «ای جوان، به تو می گویم، برخیزا! **15** بلافصله، آن زندگی پیروانش می توان ثابت کرد.» **36** روزی یکی از فیضیان عیسی چون برخاست و نشست و با کسانی که دور او را گرفته بودند، را برای صرف خدا به خانه خود دعوت کرد. عیسی نیز دعوت او را مشغول گفتگو شد! به این ترتیب، عیسی او را به مادرش بازگردانید. پذیرفت و به خانه او رفت. وقتی سر سفره نشسته بودند، **37** زنی **16** تمام کسانی که این معجزه را دیدند، با ترس و احترام، خدا را بدکاره که شنیده بود عیسی در خانه آن فریسی است، شیشه‌ای نفیس شکر کرده، می گفتند: «پیامبری برزگ در میان ما ظهرور کرده است! پر از عطر گرانبهای برداشت، **38** وارد خانه شد و پشت سر عیسی، خداوند به یاری ما آمده است!» **17** آنگاه خبر این معجزه در سراسر نزد پاهاش نشست و شروع به گریستن کرد. قطوه‌های اشک او روی ایالت یهودیه و در سزمینهای اطراف منتشر شد. **18** هنگامی که پاهاش عیسی می چکید و او با گیسوانش آنها را پاک می کرد، سپس یعنی خبر کارهای عیسی را از زیان شاگردان خود شنید، دو نفر از پاهاش عیسی را بوسید و روی آنها عطر ریخت. **39** صاحب خانه ایشان را فرا خواند **19** و آنها را نزد او فرستاد تا پرسند: «آیا تو همان یعنی آن فریسی، وقتی این وضع را مشاهده نمود و آن زن را شناخت، مسیح موعود هستی، یا پاید منتظر کس دیگری باشیم؟» **20** آن دو با خود گفت: «اگر این مرد فرستاده خدا بود، یقیناً متوجه می شد که شاگرد نزد عیسی رسیدند و گفتند: «یحیای تعییدهندۀ ما را نزد تو این زن گناهکار و پلید است!» **40** عیسی خیالات دل او را درک فرستاده تا از تو پرسیم؟ آیا تو همان مسیح موعود هستی، یا باید کرد و به او گفت: «شمعون، می خواهم چیزی به تو بگویم،» شمعون منتظر کس دیگری باشیم؟» **21** در همان لحظه، عیسی سپاری گفت: «شخصی از دو نفر طلب داشت، از یکی سکه و از را از بیماریها و امراض و ارواح پلید شفا داد، و به نایابیان بینای و گفت: «شخصی از دو نفر طلب داشت، از یکی ۵۰۰ سکه و از بخشید. **22** آنگاه به شاگردان یعنی پاسخ داد: «نزد یحیی برگردید دیگری ۵۰ سکه. **42** اما هیچ‌یک از آن دو، نمی توانست بدھی و آنچه دیدید و شنیدید، رای او بیان کرد که چگونه نایابیان بینا خود را پیرداد. پس آن مرد مهریان هر دو را بخشید و از طلب خود می شوند، لنگان راه می روند، جذامی‌ها شفا می بانند، ناشوایان شنوا چشمپوشی کرد! حال، به نظر تو کدام پک از آن دو او را بیشتر می گردند، مرده‌ها زنده می شوند و به قیران بشارت داده می شود. دوست خواهد داشت؟» **43** شمعون جواب داد: «به نظر من، آن که **23** و به او بگویید: خوش به حال کسی که به سبب من نلغزد،» پیشتر بدھکار بود. «عیسی فرمود: «درست گفتن!» **44** پس به آن **24** وقتی فرستادگان یحیی رفتند، عیسی به سخن گفتن درباره او زن اشاره کرد و به شمعون گفت: «به این زن که اینجا زانو زده پرداخت و به جماعت گفت: «برای دیدن چگونه مردی به بیان رفه است، خوب نگاه کن! وقتی به خانه تو آمدم به خودت زحمت بودید؟ آیا مردی سست چون نی، که از هر بادی به لزه در می آید؟ ندادی که برای شنتشوی پاهاش، آب بیاوری. اما او پاهاشی مرا با **25** یا انتظار داشتید مردی را بیسید با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که اشک چشمانش شست و با موهای سرش خشک کرد. **45** به رسم لباسهای فاخر می پوشید و در تجمل زندگی می کنند، در قصرهای معمول، صورتم را نبوسیدی؛ اما از وقتی که داخل خانه شدم، این زن پادشاهاند! **26** آیا رفه بودید یا پیشتر اینست؟ بله، به شما می گویم از بوسیدن پاهاش من دست نکشیده است. **46** تو غلت کردی که که یحیی از یک پامیر نیز برتر است. **27** او همان کسی است که به رسم احترام، روغن بر سر بهمالی، ولی او پاهاش مرا عطاگری کرده کتب مقدس درباره‌اش می فرماید: «من پیام آور خود را پیشایش تو است. **47** از اینروست که او محبت بیشتری نشان می دهد، چون می فرست، و او راه را پیش رویت آمده خواهد خواهد ساخت.» **28** به شما گناهان بسیارش آمریزیده شده است. اما هر که کمتر بخشیده شده می گوییم که از میان تمامی انسانهایی که تا به حال زیسته‌اند، کسی باشد، محبت کمتری نشان می دهد. **48** آنگاه رو به آن زن کرد و بزرگتر از یحیی نیست: با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت خدا شد! **49** اشخاصی که بر سر سفره بزرگتر از اوست. **29** تمام کسانی که پیغام یحیی را شنیدند، حتی حضور داشتند، با خود می گفتند: «این مرد کیست که گناهان مردم با جگیران، تسلیم خواست خدا گردیده، از دست او تعیید گرفتند. را نیز می آمزد؟» **50** عیسی به آن زن فرمود: «ایمانت باعث نجات **30** ولی فریسی‌ها و علمای دین، دعوت خدا را رد کردند و حاضر شده است! برخیز و آسوده خاطر برو.»

نشدند از او تعیید بگیرند. **31** «پس مردم این نسل را به چه می توانم **8** چندی بعد، عیسی سفری به شهرها و دهات ایالت جلیل کرد تشییه کنم؟ دریاره آنها چه می توانم بگویم؟ **32** مانند کودکانی هستند که در کوچه و بازار بازی می کنند، و از دوستان خود شکایت تا همه جا مزده ملکوت خدا را اعلام کرد. آن دوازده شاگرد **2** و کرد، می گویند: «برایان آهگ عروسی نواختیم، نقصیدیم؛ آهگ عرا چند زن که از ارواح پلید و یا از امراض شفا یافته بودند نیز او را نواختیم، گریه نکردید.» **33** زیرا دریاره یحیای تعییدهندۀ که وقت همراهی می کردند. مریم مجده‌لیله که عیسی هفت روح پلید از وجود او خود را صرف نان خوردند و شراب نوشیدن نمی کرد، می گفتند که بیرون کرده بود، **3** یونا، همسر خواز (ئیس دربار هیرودیس)، و سوسن دیو زده است! **34** اما پسر انسان که در ضیافت‌ها شرکت می کند و از جمله این زنان بودند. ایشان و سپاری از زنان دیگر، از دارایی می خورد و می نوشد، می گویند: «پرخور و میگسار است و همیشین شخصی خود، عیسی و شاگردانش را خدمت می کردن. **4** مردم از

انتظار شماست؛ بدانید که اجداد آنان با انبیای قدیم نیز همین گونه میوه‌اش نیز خوب خواهد بود، و اگر بد باشد، میوه‌اش نیز بد خواهد رفقار کردند. **24** «اما وای به حال شما ژوئن‌دان، زیرا خوشی شما بود. **44** درخت را از میوه‌اش می‌شناستند. نه بوته خار انجیر می‌دهد و فقط در این جهان است. **25** «وای به حال شما که اکون سرید، نه بوته مشک، انگور! **45** شخص نیکو از خزانه دل نیکوش، نیزه گرسنگی سختی در انتظار شماست! «وای به حال شما که امروز چیزهای نیکو بیرون می‌آورد، و انسان شیر از خزانه دل بدش، چیزهای خندانید، زیرا عزرا و اندوه انتظاران را می‌کشد! **26** «وای بر شما، شریانه. زیرا سخن‌انی از زبان انسان جاری می‌شود که دلش از آن لبریز آنگاه که مردم از شما تعریف و تمجید کنند، زیرا نیاکان ایشان با است. **46** «چگونه مرا «خداؤندا!» می‌خوانید، اما مستورهایم انبیای دروغین نیز به همین گونه رفتار می‌کردند! **27** «اما به همه شما را اطاعت نمی‌کنید؟ **47** هر که نزد من آید و سخنان را بشنو و به که سخنان را می‌شود، می‌گویم که شمنان خود را دوست بدارید و آنها عمل کند، **48** مانند شخصی است که خانه‌اش را بر بنیاد به کسانی که از شما نفرت دارند، خوبی کنید. **28** برای آناتی که به محکم سنتگی می‌سازد. وقتی سلاب بیاید و به آن خانه فشار بیارد، شما ناسزا می‌گویند، دعای خیر کنید. برای افرادی که به شما آزار پا بر جا می‌ماند، زیرا بنیادی محکم دارد. **49** اما کسی که سخنان می‌رسانند، برکت خدا را طلبید. **29** «اگر کسی به یک طرف مرا می‌شند و اطاعت نمی‌کند، مانند کسی است که خانه‌اش را صورت سلیل بزند، طرف دیگر را نیز به او پیشکش کن! اگر کسی روی زمین سست بنا می‌کند. هرگاه سیل به آن خانه فشار آورده، فرو خواست عبایت را از تو بگیرد، قبایت را هم از او دریغ نکن. **30** اگر می‌ریزد و ویران می‌شود.»

کسی از تو چیزی بخواهد، به او بده، و اگر کسی اموال را از تو **7** هنگامی که عیسی این سخنان را به پایان رسانید، به کفرنامه بگیرد، در فکر پس گرفتن نباش. **31** با مردم آن گونه رفتار کنید که انتظار دارید با شما رفتار کنند. **32** «اگر فقط کسانی را دوست بدارید که شما را دوست می‌دانند، چه بتری بر دیگران دارید؟» حتی خطاکاران نیز چنین می‌کنند! **33** اگر فقط به کسانی خوبی کنید که به شما خوبی می‌کنند، آیا کار بزرگی کرده‌اید؟ گاهکاران نیز چنین پس به اصرار، به عیسی التمام کردنده که همراه ایشان برود و آن آنان با اصرار، به عیسی التمام کردنده که همراه ایشان برود و آن پس به این شفای دهد. ایشان گفتند: «این افسر مرد بسیار نیکوکاری غلام را شفا دهد. ایشان گفتند: «این افسر مرد بسیار نیکوکاری را پس می‌گیرند، به یکدیگر قرض می‌دهند. **35** «اما شما، دشمنانتان را دوست بدارید و به ایشان خوبی کنید! قرض بدهید و نگران پس گرفتن آن نباشید. در این صورت پاداش آسمانی شما بزرگ خواهد بود، زیرا همچون فرزندان خدای متعال رفتار کرده‌اید، چون خدا نیز نسبت به حق ناشناسان و بدکاران مهریان است. **36** پس مانند پدر آسمانی خود دلسوز باشید. **37** «در مرد دیگران قضاآوت نکنید، تا خودتان مورد قضاآوت قرار نگیرید. دیگران را محکوم نکنید، تا خدا نیز شما را محکوم نکند. دیگران را بپنهانیید تا خودتان نیز بخشنوده شوید. **38** بدهید تا به شما داده شود. هدیه‌ای که می‌دهید، به طور یکی بگوییم «برو»، می‌رود، یا به دیگری بگوییم «بایا»، می‌آید، یا اگر و تکان داده شده، که در دامنه‌تان ریخته خواهد شد! زیرا هر پنهانه‌ای که به کار بپرید، همان برای شما به کار خواهد رفت.» **39** سپس شنیدن این سخن، حیرت کرد! سپس رو به جماعته که به دنبالش عیسی این مثل را آورد: «ایا کور می‌تواند عصاکش کور دیگر بشود؟» می‌آمدند کرد و گفت: «براستی به شما می‌گویم که چنین ایمانی آیا اگر یکی در چاه بیفتند، دیگری را هم به دنبال خود نمی‌کشد؟» **40** شاگرد پرتر از استادش نیست، اما شاگردی که به طور کامل تربیت شده باشد، مانند استادش خواهد شد. **41** «چرا پر کاه را در چشم گروه بزرگی از مردم نیز همراه او بودند. **12** وقتی به دروازه شهر برادرت می‌بینی، اما تیر چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ **42** چگونه رسیدند، دیدند که جنازه‌ای را می‌برند. جوانی که تها پسر یک بیوه زن بود، مرده بود. بسیاری از اهالی آن شهر، با آن زن عزاداری می‌کردند. **13** وقتی عیسای خداوند، آن مادر داغدیبه را دید، دلش به حال نخست چوب را از چشم خود درآور، آنگاه می‌توانی بهتر بینی تا پر کاه را از چشم برادرت درآوری. **43** «اگر درخت خوب باشد، او سوخت و فرمود: «گریه نکن!» **14** سپس نزدیک تابوت رفت

فمود: «ای مرد، گناهات پخته شد!» **21** فریسان و علمای دین به کف دست می‌مالیدند و پوستش را کنده، می‌خوردند. **2** بعضی از که در آنجا بودند، با خود فکر کردند: «چه کفری! مگر این شخص فریسان که این صحنه را دیدند، به عیسی گفتند: «چرا با خوشچینی خود را که می‌داند؟ غیر از خدا، چه کسی می‌تواند گناهان انسان در روز شبات، احکام مذهبی را زیر پا می‌گذارد؟» **3** عیسی جواب را پیشنهاد کرد: **22** عیسی فوراً متوجه افکار آنان شد و فرمود: «چرا داد: «مگر در تکب مقدس نخوانهاید که وقی دادوه پادشاه و یارانش در دل خود چنین می‌اندیشید؟» **23** گفتن کدام یک آسائیر است؟ گرسنه بودند، چه کردند؟ **4** او وارد معبد شد و با خودن نان حضور، اینکه بگوییم «گناهات آمزید شد»، یا اینکه بگوییم، «برخیز و راه احکام مذهبی را زیر پا گذاشت، زیرا فقط کاهان اجازه داشتند از آن برو؟» **24** پس اگر اینکو به شما ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این نان بخورند. او از این نان بهارانش نیز داد. **5** سپس عیسی فرمود: «ای اقتدار آمریش گناهان را دارد.» آنگاه رو به مرد افليج کرد و «پسر انسان، صاحب اختیار شبات نیز هست!» **6** یک روز دیگر که گفت: «برخیز و بستر را جمع کن و به خانه برو!» **25** آن مرد در باز شبات بود، عیسی به کنیسه رفت و به تعیین پرداخت. از قضایا در برایر چشممان همه، فوراً از جا برخاست، بستر خود را برداشت و در آنجا مردمی حضور داشت که دست راستش از کار افتاده بود. **7** حالی که با تمام وجود خدا را شکر می‌کرد، به خانه رفت. **26** علمای دینی و فریسی‌ها عیسی را زیر نظر داشتند تا بینند آیا در آن حیرت همه حضار را فرا گرفته بود. ایشان با ترس همراه با احترام روز شبات کسی را شفا می‌دهد یا نه، چون دنبال بهانه‌ای بودند تا او خدا را شکر می‌کردند و می‌گفتند: «امروز شاهد اتفاقات عجیبی را متفهم کنند که در شبات کار می‌کند.» **8** عیسی که افکار ایشان را بودیم! **27** پس از آن، وقی عیسی از شهر خارج می‌شد، با جگیری درک کرده بود، به آن مرد فرمود: «ای اینجا بایست تا همه بتوانند تو را دید که در محل کارش نشسته است. نام این شخص، لاوی بود. را بینند!» او نیز رفت و ایستاد. **9** عیسی به فریسی‌ها و علمای دینی عیسی ب او فرمود: «ایا از من پیروی کن!» **28** همان لحظه، فرمود: «سؤالی از شما دارم: آیا طبق شریعت در روز شبات باید نیکی لاوی همه چیز را رها کرد و به دنبال عیسی به راه افداد.» **29** مدتی کرد یا بدی؟ باید جان انسان را نجات داد یا آن را نابود کرد؟» **10** بعد، لاوی در خانه خود ضیافت بزرگی به افتخار عیسی ترتیب داد. سپس به یکی ایشان نگریست و به آن مرد گفت: «دستت را دراز جمعی از همکاران باجگیر او و میهمانان دیگر نیز دعوت داشتند. کن!» او نیز اطاعت کرد و دستش سالم شد. **11** دشمنان عیسی از **30** اما فریسان و علمای واسطه به ایشان نزد شاگردان عیسی رفت، این کار او به خشم آمده، با یکدیگر به گفتگو پرداختند که با او لب به شکایت گشودند و گفتند: «چرا شما با این اشخاص پست چه کنید.» **12** در یکی از آن روزها، عیسی برای دعا به کوهستان می‌خوردید و می‌آشایید؟ **31** عیسی در جواب ایشان گفت: «بیماران رفت و تمام شب را به راز و نیاز با خدا پرداخت.» **13** صبح زود، نیاز به پرشک دارند، نه تدرستان! **32** من آمدام تا گناهکاران را پیروان خود را فرا خوندن و از میان آهها، ووازده نفر را برگردید و ایشان را به توبه دعوت کنم، نه آنانی را که خود را عادل می‌پندازند!» **33** رسول خواند: **14** شمعون (که او را پطرس نامید)، آندریاس (برادر یکباره به عیسی گفتند: «شاگردان یخیی اغلب اوقات در روزه به سر پطرس، یعقوب، یوحنا، فیلیپ، برتولاما، **15** متی، توما، یعقوب (پسر می‌برند و دعا می‌کنند. شاگردان فریسی‌ها نیز چنین می‌کنند. اما حلقی)، شمعون (معروف به فدایی)، **16** یهودا (پسر یعقوب)، یهودا چرا شاگردان تو، همیشه در حال خودن و نوشیدن هستند؟» **34** اسخربیوطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). **17** سپس عیسی در جواب، از ایشان پرسید: «ایا در جشن عروسی، تا وقتی که همگی از دامنه کوه پایین آمدند و به محلی وسیع و هموار رسیدند. داماد آنچاست، می‌توانید میهمانان را به روزه داشتن و دار کنید؟» **35** در آنجا تمام پیروانش و گروه پسیاری از مردم، گرد او جمع شدند. اما زمانی می‌رسد که داماد از آنها گرفته خواهد شد، و در آن زمان این عده از سراسر ایالت یهودیه، اورشلیم و حتی سواحل شمالي صور روزه خواهد گرفت.» **36** سپس عیسی مثنی اورد و گفت: «کسی و صدیون آمده بودند تا سختنان او را بشنوند و از امراض خود شفا لیامس نو را پاره نمی‌کند تا تکه‌ای از پارچه آن را به لباس کهنه و صله یابند.» **18** آن کسانی نیز که از ارواح پلید رنج می‌برند، آمدند و شفا بزند، چون نه فقط لباس نواز بین می‌رود، بلکه پارگی لباس کهنه یافتدند. **19** مردم همه کوشش می‌کردند خود را به او برسانند، چون به نیز با وصله نو، بادرت می‌شد. **37** همچنین کسی شراب تازه را در محض اینکه به او دست می‌زندند، نیروی از او صادر می‌شد و آنان را مشکه‌ای کهنه نمی‌ریند، چون شراب تازه، مشکه‌ای را پاره می‌کند، شفا می‌بخشید! **20** در این هنگام، عیسی رو به شاگردان خود کرد آنگاه هم شراب می‌ریند و هم مشکه‌ای از بین می‌روند. **38** شراب تازه و فرمود: «خوشبا به حال شما که قفسید، زیرا ملکوت خدا از آن را باید در مشکه‌ای تازه ریخت.» **39** اما پس از نوشیدن شراب کهنه، شمامست! **21** «خوشبا به حال شما که ایکون گرسنه‌اید، زیرا سیر و دیگر کسی تمایلی به شراب کهنه بی‌نیاز خواهید شد. خوشبا به حال شما که گریان هستید، زیرا زمانی خواهد رسید که از خوشی خواهید خنید!» **22** «خوشبا به حال شما، بهتر است.»

وقی که مردم به خاطر پسر انسان، از شما متنفر شوند و شما را در در یکی از روزهای شبات، عیسی و شاگردانش از میان جمع خود راه ندهند و به شما ناسوا گویند و تهمت زند! **23** در این کشتارهای گندم می‌گذشتند و شاگردان خوشه‌های گندم را می‌چیزندند، گونه موقع شادی و پایکوبی کنید، زیرا در آسمان پاداشی بزرگ در

که "ای طیب، خود را شفا بده!" و به من پگویید: "معجزاتی را که ۵ روزی عیسی در کنار دریاچه جنسیارت ایستاده بود و جمعیت

شیدهایم در کفرناحوم انجام داده‌ای، در اینجا، در شهر خود نیز انجام از هر طرف به سوی او هجوم می‌آوردند تا کلام خدا را بشنوند. ۲ بدله! ۲۴ اما بدانید که هیچ نبی در دیار خود پذیرفته نیست! ۲۵ در آنگاه عیسی دو قایق خالی در ساحل دریاچه دید که ماهیگیرها از آنها

زمان ایلیای نبی، در اسرائیل سه سال و نیم باران تبارید و قحطی بیرون آمده بودند و ترهای خود را پاک می‌کردند. ۳ پس سوار یکی سختی پدید آمد. با اینکه در آن زمان، بیوه‌زن بسیاری در اسرائیل از آن قایقها شد و به شمعون که صاحب قایق بود، فرمود که آن را بودند که نیاز به کمک داشتند، ۲۶ خدا ایلیا را به باری هیچ‌یک از اندکی از ساحل دور نماید تا در آن نشسته، از آنچه مردم را تعلیم آنان نفرستاد، بلکه او را نزد بیوه‌زنی غیرپرده‌ی از اهالی صرفه صیدون دهد. ۴ پس از آنکه سخنان خود را به پایان رسانید، به شمعون فرستاد. ۲۷ یا ایشان نبی را در نظر بگیرید که تعمان سوری را از چشم «اکون قایق را به جای عمیق دریاچه ببر، و تورهایتان را به آب

جذام شفا داد، در صورتی که در اسرائیل جدامی‌های بسیاری بودند بیندازید تا ماهی فراوان صید کنید!» ۵ شمعون در جواب گفت: که احتیاج به شفا داشتند. ۲۸ حضار از این سخنان به خشم «استاد، دیشب زحمت بسیار کشیدیم، ولی چیزی صید نکردیم. اما

آمدند ۲۹ و برخاسته، او را از شهر بیرون کردند و به سرشیسی تپه‌ای اکون به دستور تو، یکبار دیگر تورها را خواهم انداخت!» ۶ این بار که شهرشان بر آن قرار داشت، بردند تا او را آجبا به پایین بیندازند. انقدر ماهی گرفتند که نزدیک بود تورها پاره شوند! ۷ بنابراین از ۳۰ اما عیسی از میان ایشان گذشت و رفت. ۳۱ پس از آن، عیسی همکاران خود در قایق دیگر کمک خواستند. طولی نکشید که هر

به کفرناحوم، یکی از شهرهای ایالت جليل رفت و در روزهای شبانات دو قایق از ماهی پر شد، به طوری که نزدیک بود غرق شوند! ۸ کلام خدا را برای مردم شرح می‌داد. ۳۲ در آنجا نیز، مردم از تعالیم او و فقی شمعون پطرس فرمود: «توس! از این پس، مردم را برای خدا صید خواهی شکفت‌زده شدند، زیرا با قدرت و اقتدار سخن می‌گفت. ۳۳ در آن است، در مقابل عیسی زانو زد و گفت: "سرو من، از من دور شو، کیسمه مردی بود که روح پلید داشت. او با دیدن عیسی فریاد باروید: ۳۴ «ای عیسای ناصری، چرا ما را آسوده نمی‌گذاری؟ آیا آمده‌ای مقدار ماهی، او و همکارانش وحشت‌زده شده بودند. ۱۰ همکاران او، ما را هلاک سازی؟ تو را می‌شناسم. تو قوام خدا هستی!» ۳۵

عیسی اجازه نداد آن روح پلید بیش از این چیزی بگوید و به او دستور پطرس فرمود: «توس! از این پس، مردم را برای خدا صید خواهی داده، گفت: «ساقت باش! از این مرد بیرون بیا!» روح پلید در برادر کرد!» ۱۱ وقتی به خشکی رسیدند، بی درنگ هر چه داشتند، رها چشمان بهت‌زده همه، آن مرد را بر زمین انداحت و بی آنکه آسیب کردن و به دنبال عیسی به راه افتدند. ۱۲ روزی عیسی در یکی از بیشتری به او برساند، از جسم او خارج شد. ۱۳ مردم حیرت‌زده، از شهرباها بود که ناگاه یک چذامی او را دید و پیش پاهایش به خاک یکدیگر می‌پرسیدند: «مگر چه قادری در سخنان این مرد هست افاده و گفت: «سرو من، اگر بخواهی، می‌توانی مرآ شفا داده، پاک که حتی ارواح پلید نیز از او اطاعت می‌کنند؟» ۱۴ بدين گونه خبر سازی. ۱۵ عیسی دست خود را دراز کرد و بر او گذاشت و فرمود: کارهای عیسی در سراسر آن ناحیه پیچید. ۱۶ عیسی بر بالین او خم شد و به تپ نهبه زد و تپ قطع چذامی‌های شفا یاب! در همان لحظه، چذام را از بین بیرون آمد و به خانه شمعون رفت. در آنچا مادر زن شمعون، به تپ رفت! ۱۷ عیسی به او فرمود: «در این باره به کسی چیزی نگو، بلکه شدیدی مبتلا شده بود؛ آنها به عیسی التمس کردند که او را شفا نزد کاهن برو تا تو را معاینه کند. آن قربانی را هم که موسی برای پخشند. ۱۸ عیسی بر بالین او خم شد و به تپ نهبه زد و تپ قطع چذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت بیر تا به همه ثابت شود شد. او بی درنگ برخاست و مشغول پذیرایی از آنها شد. ۱۹ غروب که شفا یافته‌ای. ۲۰ کارهای عیسی روزی روزی بیشتر زیاند مردم آن روز، مردم تمام افرادی را که مبتلا به بیماریهای گوناگون بودند، نزد می‌شد و همه دسته‌دسته می‌آمدند تا پیغام او را بشنوند و از امراض عیسی آوردن. او نیز بر یکایک آنها دست می‌گذاشت و آنان را شفا یاباند. ۲۱ ولی عیسی بیشتر اوقات برای دعا به نقاط در شفا می‌بخشید. ۲۲ روحهای پلید نیز به فرمان عیسی، فریاد کنند از افاده در خارج شهر رفت. ۲۳ روزی عیسی در خانه‌ای مشغول جسم دیوانگ خارج می‌شدند و می‌گفتند: «تو پسر خدا هستی!» تعلم مردم بود. عده‌ای از علمای دین و فریسان نیز از اورشلیم و سایر اما او روح پلید را ساخت می‌کرد و نمی‌گذاشت چیزی پگویند، شهرهای جلیل و یهودیه در آنجا حضور داشتند. در همان حال، چون می‌دانستند که او مسیح است. ۲۴ فردای آن روز، صبح زود، عیسی با قدرت خداوند، بیماران را شفا می‌بخشید. ۲۵ در آن میان، عیسی برای دعا، به محل دروازه‌های رفت. اما مردم در جستجوی او چند نفر آمدند و مرد مقلوبی را روی تشكی به همراه آورده‌اند. آنها بودند، وقتی او را یافتند، به او بسیار التمس کردند که همان جا در کوشیدند که خود را از میان آنبوه جمعیت به داخل خانه، نزد عیسی کفرناحوم بماند و از نزد ایشان نرود. ۲۶ عیسی به آنان گفت: «لازم برسانند. ۲۷ اما چون به سبب ازدحام جمعیت موفق به این کار است که به شهرهای دیگر نیز بروم و مدد فرا رسیدن ملکوت خدا را نشانند، به پشت بام رفتند و بعضی از سفالهای سقف را برداشتند و به مردم اعلام کنم، زیرا برای همین منظور فرستاده شده‌ام. ۲۸ پس ملقولی را با شکش به پایین فرستادند و در وسط جمعیت، در مقابل در سراسر آن سرزمین، در کیسه‌ها، پیغام خدا را به مردم می‌رسانید. ۲۹ عیسی گذاشتند. ۳۰ وقتی عیسی ایمان ایشان را دید، به آن مرد فلچ

16 بحیی در این باره به مردم گفت: «من شما را با آب تعمید یارد، مهلهل ییل بود. پدر مهلهل ییل، قینان بود. 38 پدر قینان، انوش می دهم. اما بهزودی شخصی خواهد آمد که شما را با روح القدس بود. پدر انوش، شیث بود. پدر شیث، آدم بود. پدر آدم، خدا خالق و آتش تعمید خواهد داد. مقام او بالاتر از من است و من حقی او بود.

شایسته نیستم که بند کفشهایش را باز کنم. 17 او آماده است تا با

چارشاخ خود، کاه را از گندم جدا سازد. سپس خرمدگاه خود را 4 عیسی بر از روح القدس، از رود اردن بازگشت و روح خدا او را پاک ساخته، گندم را در ایثار جمع خواهد کرد، اما کاه را در آتشی در بیابان هدایت می کرد. 2 در آنچه ابلیس به مدت چهل روز او را خاموش نشانی خواهد سوزاند.» 18 و بحیی با نصایحی اینچنین، وسوسه می کرد. در تمام این مدت، عیسی چیزی نخورد؛ از این رو کلام خدا را به مردم اعلام می کرد و مؤذه می داد که ملکوت خدا در پایان، بسیار گرسنه شد. 3 ابلیس به او گفت: «اگر پسر خدا نزدیک است. 19 اما پس از اینکه بحیی آشکارا هیرودیس آتشیپاس را هستی، به این سنگ بگو تان نان شود!» 4 عیسی در جواب فرمود: به سبب ازدواج با هیرودیا، زن برادر خود، و خطاهای فراوان دیگر کشش: «در کتب مقدس نوشته شده که: «انسان تنها به نان زنده نیست.»» سرزنش کرد، 20 هیرودیس او را به زندان انداخت و به این ترتیب، 5 سپس ابلیس او را به مکانی بلند برد و در یک آن، تمام ممالک گناه دیگری بر گناهان بیشمار خود افرود. 21 روزی، وقتی همه در جهان را به او نشان داد، 6 و گفت: «تمام اختیارات و شکوه اینها حال تعمید گرفتن بودند، عیسی نیز تعمید گرفت. و چون مسغول را به تو خواهمن بخشید، زیرا به من داده شده‌اند، و من می توانم آنها را دعا بود، آسمان گشوده شد، 22 و روح القدس به شکل کوتیز نازل به هر که بخواهم واگذار کنم. 7 کافی است مرا پرسش کنی، تا شد و بر او قار گرفت؛ ندانی نیز از آسمان در رسید که می گفت: «همه آنها از آن تو گردند.» 8 عیسی جواب داد: «در کتب مقدس «تو پسر محبوب من هستی! از تو بسیار خشنودم!» 23 عیسی حدوه آمده: «خداؤن، خدای خود را پرسی و تنها او را عبادت کن.»» سی سال داشت که خدمت خود را آغاز کرد. مردم او را پسر یوسف 9 آنگاه ابلیس از آنجا او را به اوزشیم برد و بر روی پام معبد قرار داد می دانستند. پدر یوسف، هالی بود. 24 پدر هالی، میات بود. پدر و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پر کن، 10 میانات، لاوی بود. پدر لاوی، ملکی بود. پدر ملکی، یانا بود. پدر یانا، چون نوشته شده است: «به فرشتگان خود فرمان خواهد داد تا تو را یوسف بود. 25 پدر یوسف، میاتیا بود. پدر میاتیا، آموس بود. پدر حفظ کنند. 11 آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی آموس، ناخوم بود. پدر ناخوم، حسلی بود. پدر حسلی، نجی بود. پایت هم به سنگی نخورد.» 12 عیسی پاسخ داد: «بله، ولی 26 پدر نجی، مائت بود. پدر میاتیا، شمعی این نیز نوشته شده که: «خداؤن، خدای خود را آزمایش نکن.»» بود. پدر شمعی، یوسف بود. پدر یوسف، یهودا بود. پدر یهودا، 13 و گفت ابلیس تمام وسوسه‌های خود را به پایان رساند، برای مدتی یوحننا بود. 27 پدر یوحننا، رسیا بود. پدر رسیا، زربایبل بود. پدر رسیا، شهیری بود. 28 پدر شهیری، جلیل بازگشت. همه جا گفکو درباره او بود. 15 و به طور مرتبا در ملکی بود. پدر ملکی، ادی بود. پدر ادی، قوسان بود. پدر قوسان، کنیسه‌های ایشان تعلیم می داد، و همه تحسینش می کردند. 16 ایلمودام بود. پدر ایلمودام، عیر بود. 29 پدر عیر، یوسی بود. پدر وقی به ناصره، شهری که در آن بزرگ شده بود آمد، طبق عادت یوسی، العازار بود. پدر العازار، یوریم بود. پدر یوریم، میات بود. پدر همیشگیش، روز شبات به کنیسه شهر رفت. در حین مراسم، او میات، لاوی بود. 30 پدر لاوی، شمعون بود. پدر شمعون، یهودا بود. پدر شمعون از کلام خدا را برای جماعت بخواند. 17 آنگاه بود. پدر یهودا، یوسف بود. پدر یوسف، یونان بود. پدر یونان، ابیاقیم طومار اشعیای نبی را به او دادند. او طومار را باز کرد و آن قسمت را بود. 31 پدر ابیاقیم، ملیا بود. پدر ملیا، میتان بود. پدر میتان، میات بود. پدر میات، خواندن که می فرماید: «روح خداوند بر من است، زیرا مرا مسح یسی بود. پدر یسی، عویید بود. پدر عویید، بوعز بود. پدر بوعز، آزادی دهن و بیانی را به نایابیان اعلام نمایم و ستمدیدگان را آزاد شلمون بود. پدر شلمون، نحشون بود. 33 پدر نحشون، عمیداداب سازم؛ 19 و بشارت دهن که زمان لطف خداوند فرا رسیده است.» بود. پدر عمیداداب، ارام بود. پدر ارام، حصرن بود. پدر حصرن، 20 سپس طومار را پیچید و به خادم کنیسه سپید و نشست. و در فارض بود. پدر فارص، سروج بود. پدر سروج، عو شنیدید، همین امروز جامه عمل پوشید!» 22 همه کسانی که در یعقوب، اسحاق بود. پدر اسحاق، ابراهیم بود. پدر ابراهیم، تارح بود. به سخن گفتن با ایشان شروع کرد و فرمود: «آیاتی که هم اکنون پدر تارح، ناحور بود. 35 پدر ناحور، سروج بود. پدر سروج، رعو شنیدید، همین امروز جامه عمل پوشید!» 22 همه کسانی که در بود. پدر رعو، فلیح بود. پدر فلیح، عابر بود. پدر عابر، صالح بود. آنچه بودند او را تحسین نمودند. آنها تحت تأثیر سخنان فیض بخش او 36 پدر صالح، قینان بود. پدر قینان، افریکشاد بود. پدر افریکشاد، قفار گرفته، از یکدیگر می پرسیدند: «چگونه چنین چیزی امکان دارد؟ سام بود. پدر سام، نوح بود. پدر نوح، لمک بود. 37 پدر لمک، مگر این شخص، همان پسر یوسف نیست؟» 23 عیسی به ایشان متوضالح بود. پدر متوضالح، خنخ بود. پدر خنخ، یارد بود. پدر فرمود: «بی شک می خواهید این ضرب المثل را در حق من بیاورید

آورند، عیسی را نیز به آنجا بردند تا به خداوند وقف کنند؛ **23** زیرا بود و به سخنان آنها گوش می‌داد و از آنها سؤال می‌کرد. **47** هر که در شریعت آمده بود که پسر ارشد هر خانواده باید وقف خداوند سخنان او را می‌شنید، از فهم و جوانهای او به حیرت فرو می‌رفت. **24** پس والدین عیسی برای طهارت خود، قربانی لازم را تقدیم **48** والدینش وقتی او را دیدند، متحیر شدند! مادرش با او گفت: کردند، که مطابق شریعت می‌باشد تو قمری یا دو جوجه کوتور «پسرم، چرا با ما چنین کردی؟ من و پدرت، دلوپس بودیم و همه جا باشد. **25** در آن زمان مردی صالح، خداترس و پر از روح القدس، به راه دنبالت گشیم!» **49** عیسی پاسخ داد: «چه نیازی بود به دنبال نام شمعون، در اورشلیم زندگی می‌کرد. او در انتظار بود تا مسیح بگردید؟ مگر نمی‌دانستید که من باید در خانه پدرم باشم؟» **50** اما ظهور کند و اسرائیل را نجات بخشد. **26** روح القدس بر او آشکار آنان منظور عیسی را درک نکردند. **51** آنگاه عیسی به همراه یوسف ساخته بود که تا مسیح موعود را نبیند، چشم از جهان فرو نخواهد و مريم به ناصره بازگشت و همواره مطبع ایشان بود. مادرش نیز تمام بست. **27** آن روز، روح القدس او را هدایت کرد که به خانه خدا این امور را در خاطر خود نگاه می‌داشت. **52** اما عیسی در حکمت بود؛ و هنگامی که یوسف و مریم، عیسای کوچک را آوردند تا و قامت رشد می‌کرد و مورد پسند خدا و مردم بود.

مطابق شریعت، به خدا وقف کنند، **28** شمعون، او را در آغوش **3** در سال پانزدهم فمانواری تیبریوس قصر روم، هنگامی که کشید و خدا را ستایش کرد و گفت: **29** «خداوندا، اکنون دیگر می‌توانم با خیالی آسوده چشم از جهان فرو بندم، هماین طور که قول پیشیس پلاشُس والی یهودیه بود، هیرودیس حاکم جلیل، فلیپ برادر داده بودی. **30** با چشم انداختن خود نجات تو را دیده‌ام، **31** بجانی که هیرودیس حاکم انتوره و تراخونیتس، و لیسانیوس حاکم آلبیه، **2** و برای همه ملت‌ها آمده کرده‌ای. **32** او همچون نوری بر دیگر قومها خواهد تایید و مایه سریلنکی قوم تو، بنی اسرائیل، خواهد شد!» **33** شمعون نوری بر دیگر قومها زکریا، نازل شد. **3** پس یحیی رسالت خود را آغاز کرد، در مناطق اطراف رود ادن می‌گشت و به مردم معوظه می‌کرد که تعیید بگزیند یوسف و مریم مات و میهوت استاده بودند و از آنچه دریاه عیسی گفته می‌شد، به شگفت آمده بودند. **34** اما شمعون برای ایشان تا نشان دهنده که از گناهانشان دست کشیده‌اند و به سوی خدا بازگشته‌اند تا گناهانشان آمزیده شود. **4** یحیی همان کسی است دعای خیر کرد. سپس به مریم، مادر کودک گفت: «این کودک تعیین شده تا باعث افاده و برخاستن بسیاری از بنی اسرائیل شود، که اشعیای نبی دیراهاش گفته بود: «او صدای است در بیابان و آینی باشد که بر علیه‌اش سخن بگویند، **35** و بدین طور افکار دلهای بسیاری آشکار خواهد شد. شمشیری نیز به قلب تو فرو خواهد رفت!» **36** در معبد زنی می‌زیست به نام آتا، دختر فنوئیل از قبیله خواهند کرد! راههای کج راست و جاده‌های ناهموار صاف خواهند شد. **6** آنگاه همه مردم نجات خدا را خواهند دید.» **7** بسیاری از اشیر که بسیار سالخورده بود، او پس از هفت سال زندگی زناشویی، **37** و تا هشتاد و چهار سالگی همچنان مردم، برای تعیید نزد یحیی می‌آمدند. یکبار او به عده‌ای از ایشان شوهرش را از دست داده بود **37** و تا هشتاد و چهار سالگی همچنان بیوه مانده بود. آتا هرگز معبد را ترک نمی‌کرد، بلکه شب و روز، با **38** هنگامی که شمعون با یوسف آینده خدا بگزیرید؟ **8** رفتاران باید نشان دهد که واقعاً توبه کرده‌اید روز و دعا به عبادت مشغول بود. **39** هنگامی که شمعون با یوسف طلف سخن گفت، آتا نیز وارد شده، خدا را شکر نمود و به تمام یا نه. این فکر را نیز از سرتان بیرون کنید که چون جدتان ابراهیم و مریم سخن می‌گفت، آتا نیز وارد شده، دریاه آن است، از غضب خدا در امان خواهید ماند، زیرا خدا می‌تواند از این کسانی که چشم به راه ظهور راهی دهنده اورشلیم بودند، دریاه آن شیر خود ناصره در ایالت جلیل، بازگشته‌اند. **40** در آنجاه، عیسی رشیه درختان گذاشته شده است. هر درختی که ثمرة نیکو نیاورد، رشد کرد و بزرگ شد، او سرشار از حکمت بود و فیض خدا بر او بربید شده، در آتش افکنده خواهد شد.» **10** از او پرسیدند: «چه قرار داشت. **41** والدین عیسی هر سال برای شرکت در مراسم عید باید بکنیم؟» **11** جواب داد: «اگر دو پراهن دارید، یکی را بدھید پسخ به اورشلیم می‌رفتند. **42** وقتی عیسی دوازده ساله شد، طبق کنیم؟» **12** حتی باجگیران نیز که به بدنامی معروف بودند، برای عازم ناصره شدند. اما عیسی بدون اطلاع یوسف و مادرش، در اورشلیم می‌رفتند. **43** پس از ایپان ایام عید، **13** پاسخ دیدند که عیسی هنوز نزد ایشان نیامده، در میان بستگان و دوستان کنیم؟» یحیی جواب داد: «با زور و تهدید از مردم پول نگیرید. خود به دنبال او گشتند، **45** اما او را نیافتدند. پس مجgor شدند به تهمت ناروا به کسی نزند و به حقوقی که می‌گیرید، قانون باشید.» اورشلیم بازگزند و او را جستجو کنند. **46** سرانجام، پس از سه روز جستجو، او را در صحن معبد یافتند که در میان علمای دین نشسته و همه از خود می‌پرسیدند که آیا یحیی همان مسیح است یا نه؟

می ترسند. 51 او دست خود را با قدرت دراز کرده و متفکران را همراه هدایت نماید.» 80 آن کودک رشد می کرد و در روح، نیرومند نقشه هایشان پراکنده ساخته است. 52 سلاطین را از تخت به زیر می شد. او در بیانها به سر می زد، تا روزی فرا رسید که می بایست کشیده و فروختان را سربلند کرده است. 53 گرستگان را نعمت‌های خدمت خود را به طور علی‌الله در میان قوم اسرائیل آغاز کرد.

خود سیر کرده، اما ثروتمندان را تهی دست روانه نموده است. 54 او 2 در آن زمان، اوگوسسوس، قیصر روم، فرمان داد تا مردم را در رحمت خود را به یاد آورده، و خادم خویش اسرائیل را یاری داده است. 55 بله، او که وعده ایدی خود را که به ابراهیم و فرزندانش تمام سرزینهای تحت سلطه امپراتوری اش سرشماری کنند. 2 این داده بود، به یاد آورده است.» 56 مرمی حدود سه ماه اولین سرشماری زمانی صورت گرفت که کورنیوس بر سوریه فرمان نزد الیزابت ماند. میسپس به خانه خود پارگشت. 57 سرانجام، انتظار می راند. 3 برای شرکت در سرشماری، هر شخص می بایست به شهر الیزابت پایان یافت و زمان وضع حملش فرا رسید و پسری به دنیا آبا و اجدادی خود می رفت. 4 این روز، یوسف نیز از شهر ناصره آورد. 58 وقتی که همسایگان و بستگان او از این خبر آگاهی یافتند در دیار جلیل، به زادگاه داود پادشاه یعنی بیت‌لحم در دیار یهودیه و دیدند که خداوند چه لطف بزرگی در حق او نموده است، نزد رفت زیرا او از نسل داود پادشاه بود. 5 مرمی نیز که نامزد یوسف او آمد، در شادی اش شریک شدند. 59 چون نوزاد هشت روزه بود و آخرین روزهای بارداری خود را می گذراند، همراه او رفت تا او آمد، در شادی اش شریک شدند. 60 اما الیزابت پنیریت و مرمی فرا رسید، 7 و نخستین فرزند خود را که پسر بود، به دنیا آورد گفت: «نام او یحیی خواهد بود.» 61 گفتند: «اما در خانواده و او را در فداقی پیچید و در آخری خوابانید، زیرا در مسافت‌خانه تو، کسی چنین نامی نداشته است.» 62 پس با اشاره، از پدر آتجاه برای ایشان جا نبود. 8 در دشتهای اطراف آن شهر، چویانانی نوزاد پرستیدند که می خواهد نام او را چه بگذارد. 63 زکریا با اشاره، بودند که شبانگاه از گله‌های خود مراقبت می کردند. 9 آن شب، گفتن را باریافت و به شکرگزاری خدا پرداخت. 65 همسایگان با اطمینان خاطر داد و گفت: «متربید! من حامل مژده‌ای برای شما دیدن تمام این وقایع بسیار متعجب شدند، و خبر این ماجرا در سراسر هستم، مژده‌ای شادی بخش برای همه مردم! 11 و آن این است که هستان پهودیه پخش شد. 66 هر که این خبر را میندید، به فکر که همین امروز در شهر داود، نجات‌دهنده‌ای برای شما زاده شد، فرو می‌رفت و از خود می‌پرسید: «این طفل، در آینده چه خواهد همان که مسیح و خداوند است. 12 علامت درستی سخن من این شد؟»، زیرا همه می دیدند که او مورد توجه خاص خداوند قرار دارد. است که نوزادی را خواهید دید که در فداق پیچیده و در آخرین آنگاه پدرش زکریا، از روح القدس پر شد و نبوت کرده، چنین خوابانیده‌اند. 13 ناگهان گروه بشماری از فرشتگان آسمانی به آن گفت: 68 «خداوند، خدای اسرائیل را سپاس باد، زیرا به یاری قوم فرشته پیوستند. آنان در ستابیش خدا، می سراییدند و می گفتند: 14 خود شفافته و ایشان را رهایی بخشدیده است. 69 او بمزودی برای ما «خدنا را در آسمانها جلال باد و بر زمین، در میان مردمی که خدا را نجات‌دهنده‌ای قدرتمند از نسل داود خواهد فرستاد؛ 70 چنانکه از خشنود می‌ساند، آرامش و صفا برقار باد!» 15 چون فرشتگان به دیوار، از زبان انبیای مقدس خود و عده می داد (aiōn g165) 71 که آسمان بازگشتد، چویانان به یکدیگر گفتند: «بیایید به بیت‌لحم شخصی را خواهد فرستاد تا ما از چنگ دشمنانم و از دست همه بروم و این واقعه عجیب را که خداوند خبرش را به ما داده است، به آنایی که از ما نفرت دارند، رهایی بخشد. 72 «او نسبت به نیاکان چشم بینیم.» 16 پس با شتاب به بیت‌لحم رفتند و مرمی و یوسف را می‌آورده است، 73 همان عهدی را که با سوگند با جد ما، ابراهیم چویانانی درنگ ماجرا را به گوش همه رسانند و سخنانی را که بست، 74 که ما را از دست دشمنان رهایی بخشد تا بتوانیم بدن فرشته درباره نوزاد گفته بود، بازگو کردند. 18 هر که گفته‌های آنان را ترس و واهمه او را عبادت کنیم 75 و تمام روزهای عمر خود را به می شنید، حیرت زده می شد. 19 اما مرمی، تمام این رویدادها را در دل حضور او با پاکی و عدالت بگذرانیم. 76 «و تو ای فرزند من، نبی خود نگاه می داشت و اغلب درباره آنها به فکر فرو می رفت. 20 خدای متعال نامیده خواهی شد، زیرا پیشایش خداوند حرکت خواهی پس چویانان به صحراء نزد گله‌های خود بازگشتد و به سبب آنچه کرد تا راه او را آماده نمایی، 77 و قوم او را آگاه سازی که با آمرش مطابق گفته فرشتگان دیده و شنیده بودند، خدا را سپاس می گفتند. گناهاتشان نجات خواهد یافت. 78 اینها، همه به سبب رحمت و 21 در روز هشتم تولد نوزاد، در مراسم ختنه او، نامش را عیسی شفقت می پایان خدای ماست. بمزودی سپیده صبح از افق آسمان بر گذاشتند، یعنی همان نامی که فرشته پیش از باردار شدن مرمی، برای ما طلوع خواهد کرد 79 تا بر کسانی که در تاریکی و سایه مرگ او تعیین کرده بود. 22 روزی که قرار بود والدین عیسی به اورشلیم، به ساکن هستند، بتاید و همه ما را به سوی آرامش و صلح و صفا خانه خدا بروند و مطابق شریعت موسی، مراسم طهارت خود را بجا

ایشان سخن گوید، از اشارات او بی بردند که در جایگاه مقدس

معبد رؤیایی دیده است. **۲۳** زکریا پس از پایان دوره خدمتش، به

خانه خود بازگشت. **۲۴** طولی نکشید که همسرش الزیارت باردار انجام رسیده است. **۲** برای انجام این کار، آنها از مطالبی استفاده شد. او برای مدت پنج ماه گوشنهنشی اختیار کرد و کاری کرد که دیگر در

کردۀ اند که از طریق شاهدان عینی و قایع و شاگردان اولیه، در دسترس ما قرار گرفته است. **۳** از آنجا که من خود، این مطالب را از آغاز تا

پایان، با دقت برسی و مطالعه کرده‌ام، چنین صلاح دیدم که ماجرا

۲۷ تا نزد دختری برای نام مریم برود. مریم نامزدی داشت به نام یوسف، را به طور کامل و به ترتیب برای شما، عالیجاتاب توفیقیوس، بنویسم،

۴ تا از درستی تعیلمی که یافته‌اید، اطمینان حاصل کنید. **۵** ماجرا را از نسل داؤود پادشاه. **۲۸** جبراییل بر مریم ظاهر شد و گفت: «درود از کاهنی یهودی آغاز می‌کنم، با نام زکریا، که در زمان هیرودیس،

بر تو، که بسیار مورد لطف هستی! خداوند با توست!» **۲۹** مریم از پادشاه یهودیه، زندگی می‌کرد. او عضو دسته‌ای از کاهنان معبد بود

که آییناً نام داشت. همسرش الزیارت نیز مانند خود او از قبیله کاهنان می‌تواند باشد. **۳۰** فرشته به او گفت: «ای مریم، نترس! زیرا خدا بر

یهود و از نسل هارون برادر موسی بود. **۶** زکریا و الزیارت هر دو در نظر خدا بسیار درستکار بودند و با جان و دل تمام احکام و فرایض

خداؤند را رعایت می‌کردند. **۷** اما آنها فرزندی نداشتند، زیرا الزیارت نازار بود؛ از این گذشته، هر دو بسیار سالخورد بودند. **۸** یکبار که

گروه زکریا در معبد خدمت می‌کرد، و او به انجام وظایف کاهنی خود مشغول بود، **۹** به حکم قرعه نوبت به او رسید که به جایگاه مقام

معبد داخل شود و در آنجا بخور بسوزاند. **۱۰** به هنگام سوزاندن

پاسخ داد: «روح القدس بر تو خواهد آمد، و قارت خدای معمال بر تو ناگهان فرشته‌ای بر زکریا ظاهر شد و در طرف راست مذبح بخور

ایستاد. **۱۲** زکریا از دیدن فرشته مبهوت و هراسان شد. **۱۳** فرشته به او گفت: «ای زکریا، نترس! چون آمدام به تو خبر دهم که خدا

دعایت را شنیده است، و همسرش الزیارت برایت پسری به دنیا خواهد آورد که نامش را یحیی خواهی گذاشت. **۱۴** این پسر باعث شادی و

شروع شما خواهد شد، و بسیاری نیز از تولدش شادی خواهد نمود. **۱۵** زکریا او در نظر خداوند بزرگ خواهد بود. او هرگز تایید شرایط

مشروبات سُکّآور بتوشد، چون حتی پیش از تولد، از روح القدس پر خواهد بود! **۱۶** بسیاری از بني اسرائیل توسط او به سوی خداوند،

خدای خود بازگشت خواهند نمود. **۱۷** او خدمت خود را با همان

روح و قدرت ایلیای نبی انجام خواهد داد. او پیشایش مسیح خواهد آمد تا مردم را برای ظهور او آماده کند و دل پدران را به سوی فرزندان

بازگرداند. او سبب خواهد شد افراد سرکش، حکمت خداترسان را افتخار بزرگی است برای من، که مادر خداوند به دیدنم بیاید! **۴۴**

۱۸ زکریا به فرشته گفت: «ولی این غیرممکن است، چون وقتی وارد شدی و به من سلام کردی، به محض اینکه صدای سلام مریم به پذیرند.»

من پیر شده‌ام و همسرم نیز سالخورده است!» **۱۹** فرشته در جواب را شنیدم، پچه از شادی در رژم من به حرکت درآمده!

گفت: «من جبراییل هستم که در حضور خدا می‌ایستم و اوست که به حال تو، زیرا ایمان آوردی که هر چه خدا به تو گفته است، به

مرا فرستاده تا این خبر خوش را به تو بدهم. **۲۰** اما حال که سخنان انجام خواهد رسید!» **۴۶** مریم گفت: «خداؤند را با تمام وجود

مرا باور نکردی، لال خواهی شد و تا زمانی که کودک به دنیا بیاید سیاست می‌کنم، **۴۷** و روح من، به سبب نجات دهنده‌ام خدا، شاد و

بارای سخن گفتن نخواهی داشت؛ زیرا آنچه گفتم، در زمان مقرر مسروراست! **۴۸** چون او من ناچیز را مورد عنایت قرار داده است. از

واقع خواهد شد.» **۲۱** در این میان، مردم در صحن معبد منتظر زکریا این پس، همه نسلها مرا خوشیخت خواهند خواند، **۴۹** زیرا خدای بودند و از اینکه او در بیرون آمدن از جایگاه مقدس این همه تأخیر قادر و قدوس در حق من کارهای بزرگ کرده است. **۵۰** «لطف

می‌کرد، در حیرت بودند. **۲۲** سرانجام وقتی بیرون آمد و نتوانست با و رحمت او، نسل نسل شامل حال آنانی می‌شود که از او

آخر عیسی به آن یازده شاگرد، بهنگام صرف خوراک ظاهر شد و ایشان را به حاطری ایمانی و ناباوری سماجت‌آگوشنش سوزنش کرد، زیرا گفته‌های کسانی را که او را بعد از رستاخیزش دیده بودند، باور نکرده بودند. **۱۵** پس به ایشان گفت: «حال باید به سراسر دنیا بروید و پیغام انجیل را به مردم برسانید. **۱۶** کسانی که ایمان بیاورند و تعمید بگیرند، نجات می‌یابند، اما کسانی که ایمان نیاورند، داروی خواهند شد. **۱۷** «کسانی که ایمان می‌آورند، با قدرت من، ارواح پاپید را از مردم بیرون خواهند کرد و به زیانهای تازه سخن خواهند گفت. **۱۸** مارها را برخواهد داشت و در امان خواهند بود، و اگر زهر کشندۀای نیز بخورند آسیبی نخواهند دید، و دست بر بیماران خواهند گذاشت و ایشان را شفا خواهند بخشید.» **۱۹** چون خداوند عیسی سخنان خود را به پایان رساند، به آسمان بالا برده شد و به دست راست خدا نشست. **۲۰** پس شاگردان به همه جا رفته، پیغام انجیل را به همه می‌رسانند. خداوند نیز با ایشان کار می‌کرد و با معجزاتی که عطا می‌فرمود، پیغام ایشان را ثابت می‌کرد.

و در ضمن می خواست ایشان را راضی نگاه دارد، بار ایاس را برای یعقوب کوچک و پوشاند. ۴۱ این زنان هنگامی که ایشان آزاد کرد و دستور داد عیسی را پس از شلاق زدن، بپرند و عیسی در جلیل بود، او را پیروی و خدمت می کردند. بسیاری زنان مصلوب کنند. ۱۶ آنگاه سریازان رومی عیسی را به حیاط کاخ دیگر نیز که همراه او به اورشلیم آمد بودند، در آنجا حضور داشتند. فرمانداری بودند و تمام سریازان را جمع کردند. ۱۷ سپس روزی ۴۲ آن روز، روز تهمه، یعنی روز پیش از شبات بود. نزدیک غروب، ارجمندی به او پوشاندند و تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند. ۱۸ شخصی به نام یوسف، اهل رامه، که یکی از اعضای معترضان آنها در مقابل او تعظیم کرده، می گفتند: «درود بر پادشاه یهود!» شواری عالی یهود بود و مشتاقانه در انتظار فرا رسیدن ملکوت خدا به ۱۹ سپس با چوب بر سرش می زدند و بر او آب دهان می انداختند و سر می برد، شهامت به خرج داد و نزد پیلاس رفت و جسد عیسی را جلوی او زانو زده، با ریختنند او را سجده می کردند. ۲۰ پس از درخواست کرد. ۴۴ پیلاس که تعجب کرده بود عیسی به این زودی اینکه از مسخره کردن او خسته شدند، شنل را از دوش برداده، فوت کرده باشد، افسر مسئول را حاضر کرد و موضوع را از او جویا لباس خودش را به او پوشانیدند، و او را بودند تا مصلوبش کنند. ۲۱ شد. ۴۵ وقتی آن افسر مرگ عیسی را تأیید کرد، پیلاس اجازه داد در راه به رهگذری بربخوردند که از صحراء به شهر بازمی گشت. نام او یوسف پیکر را ببرد. ۴۶ یوسف نیز مقداری پارچه کتان خرد و جسد شمعون اهل قیرون، و پدر اسکندر و روس بود. سریازان او را وادر را از بالای صلیب پایین آورد و در آن پیچید و در مقبره ای که در کردند صلیب عیسی را بر دوش بگیرد و ببرد. ۲۲ سریازان عیسی را صحره تراشیده شده بود، قفار داد. سپس سنگی نیز جلوی در مقبره به محلی بربند به نام چلچله، که به معنی جمجمه است. ۲۳ که شبیه غار بود، غلستانید. ۴۷ مریم مجدهله و مریم مادر یوشا نیز آنجا ایشان به او شرایی مخلوط با مر دادند تا پوشد، اما او نپذیرفت. بودند و دیدند جسد عیسی را کجا گذاشتند.

۱۶ آنگاه او را بر صلیب می خکوب کردند و برای تقسیم جامه هایش

عصر روز شبات، در پایان روز استراحت، مریم مجدهله، سالومه و مریم مادر یعقوب داروهای معطر خریدند تا مطابق رسم یهود، پیکر عیسی را با آن معطر سازند. ۲ روز بعد که یکشنبه بود، صبح زود پیش از طلوع آفتاب، رهسپار مقبره شدند. ۳ در بین راه از همیگر می پرسیدند: «چه کسی سنگ را برای ما از جلوی مقبره او. ۲۸ به این ترتیب، پیشگویی کتب مقدس به انجام رسید که می فرماید: «او از خطاکاران محسوب شد.» ۲۹ کسانی که از آنجا رد می شدند، سرهای خود را تکان داد، ریختنند کنان می گفتند: «تو که می خواستی معبد را خراب کنی و در عرض سه روز آن را باز بازیزی، ۳۰ خود را نجات بد و از صلیب پایین بیا!» ۳۱ کاهان اعظم و علمای دین نیز که در آنجا حضور داشتند، مسخره کنان می گفتند: «دیگران را نجات می داد، اما نمی توانند خودش را نجات دهد! ۳۲ بگزار مسیح، پادشاه اسرائیل، همین الان از صلیب پایین بیاید تا بیینم و به او ایمان بیاورم!» حتی آن دو مرد نیز که در کنار او به صلیب کشیده شده بودند، به او دشنام می دادند. ۳۳ آن روز، از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر، تاریکی تمام آن سرزمین را فراگرفت. ۳۴ در ساعت سه، عیسی با صدای بلند فریاد زد: «ایلوئی، ایلوئی، لئتا سبقتني؟»، یعنی «خدای من، خدای من، چرا مرا واگذارشی؟» ۳۵ بعضی که آنجا ایستاده بودند، تصور کردند که ایلیاییانی را صدا می زند. ۳۶ یکی از آنان دید و طرفی از شراب ترشیده را بر سر یک چوب گذاشت و نزدیک دهان او برد تا بپوشد و گفت: «او را به حال خود بگذاریم و بیین که آیا ایلیایی می آید تا او را پایین بیاورد!» ۳۷ آنگاه عیسی فریاد دیگری برازد و جان سپرد. ۳۸ در این هنگام، پرده معبد از بالا تا پایین دو پاره شد. ۳۹ وقتی افسر رومی در پای صلیب، دید که عیسی چگونه جان سپرد، گفت: «واقعاً این مرد پسر خدا بود!» ۴۰ چند زن نیز آنجا بودند که از دیگران خبر دادند. در میان ایشان مریم مجدهله، مریم (مادر

(note: The most reliable and earliest manuscripts do not include Mark 16:9-20.)

عیسی روز یکشنبه صبح زود، از شما در آنجا بینند، درست همان طور که پیش از مرگ به شما گفته بود. ۸ زنان هراسان و متحیر، از مقبره بیرون رفتند و گریختند. ۹ ایشان چنان ترسان بودند که کسی چیزی بگویند. ۱۰ عیسی روزی که شبات است، او اینجا نیست. او برخاسته و زنده شده است! نگاه کنید! این هم جایی که پیکرش را گذاشته بودند! ۱۷ آکنون بروید و به شاگردان اولین کسی که او پیش از شما به جلیل می رود تا شما را در آنجا بینید، درست همان طور که پیش از مرگ به شما گفته بود. ۱۸ زنان هراسان و متحیر، از مقبره بیرون رفتند و گریختند. ۱۹ ایشان چنان ترسان بودند که کسی چیزی بگویند. ۲۰ عیسی روز یکشنبه صبح زود، از میان مردگان برخاست. اولین کسی که او را دید، مریم مجدهله بود، که عیسی هفت روح پلید را از او بیرون کرد بود. ۲۱ او نیز رفت و به شاگردان عیسی که گریان و پریشانحال بودند، خبر داد. ۲۲ اما آنها وقتی شنیدند که عیسی زنده شده و مریم او را دیده است، باور نکردند. ۲۳ تا اینکه عصر همان روز، عیسی با ظاهری متفاوت خود را به دو نفر از ایشان نشان داد. آنان از شهر اورشلیم به سوی یکی از دهات اطراف می رفتند. ۲۴ ایشان شتابان به اورشلیم بازگشتد و به دور این وقایع را می دیدند. در میان ایشان مریم مجدهله، مریم (مادر

عذابی که براش مقدر است، دور بماند. **36** او دعا کرده، گفت: خاموش ماند و پاسخی نداد. پس کاهن اعظم پرسید: «آیا تو مسیح، آبا، ای پدر، هر کاری نزد تو امکان پذیر است. پس این جام رنج و پسر خدای مبارک هستی؟» **62** عیسی گفت: «هستم، و پسر عذاب را از مقابله من بردار. اما خواست تو را می خواهم، نه خواست انسان را خواهید دید که به دست راست خدا نشسته، بر ابرهای خود را.» **37** آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در خواندن. آسمان می آید. **63** کاهن اعظم یقه لباس خود را درید و فریاد زد: پس به پطرس گفت: «شمعون! خواهی؟ توانستی خیلی یک ساعت با «دیگر چه نیاز به شاهد داریم؟» **64** خودتان شیدید که کفر گفت. من بیدار بمانی؟ **38** بیدار بمانید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه چه رأی می دهدی؟» همگی فتو ادانند که باید بمیرد. **65** آنگاه بخری نکند. روح تمایل دارد، اما جسم ضعیف است.» **39** باز رفت و از آنها بر صورتش آب دهان می انداختند و چشمانش را می بستند و همان دعا را کرد. **40** وقتی پارگشت، دید که هنوز در خواندن، به صورتش سیلی می زندن و با ریختن می گفتند: «بنوت کن!» چون نمی توانستند پلکهایشان را باز نگاه دارند و نمی دانستند چه نگهبانان نیز به هنگام بردنش، او را می زندن. **66** اما پطرس هنوز بگویند. **41** وقتی برای بار سوم برگشت، گفت: «آیا هنوز در خوابید پایین، در حیات بود. در آن حال، یکی از کینزان کاهن اعظم نیز به استراحت می کنید؟ پس است! اکنون زمان مقرر فرا رسیده است آجها آمد **67** و او را دید که کنار آتش خود را گرم می کند؛ پس به او و پسر انسان در چنگ بدکاران گرفوار می شود. **42** برگزید، باید خیره شد و گفت: «مثل اینکه تو هم با عیسای ناصری بودی!» **68** برویم. نگاه کنید، این هم تسليم کننده من!» **43** سخن عیسی هنوز پطرس انکار کرد و گفت: «نمی دانم چه می گویی!» و به گوشش دیگر به پایان نرسیده بود که پهودا، یکی از دوازده شاگرد عیسی، از راه حیاط رفت. همان وقت خروس بانگ زد. **69** آن کنیز دیواره پطرس را رسید؛ عدهای پسیار نیز با شمشیر و چوب و چماق او را همراهی دید و به دیگران گفت: «او را می بینید؟ او هم یکی از آنهاست!» **44** می کردند. آنان از طرف کاهن اعظم و سران قوم بیهود آمده بودند. **70** باز پطرس انکار کرد. کمی بعد، دیگران که دور آتش بودند، به **45** تسليم کننده او بیهودا، به همراهان خود گفته بود: «هر که را او گفتند: «تو باید یکی از آنها باشی، چون لهجهات جلیلی است!» بیوسم، همان است؛ او را بگزید.» **46** پس به محض اینکه بیهودا **71** پطرس لعنت کرد و قسم خورد که من او را نمی شناسم. **72** باز رسید، نزد عیسی رفت و گفت: «استاد!» و او را بوسید. **47** آنان نیز دوم خروس بانگ زد و پطرس گفته عیسی را به یاد آورد که به او گفته عیسی را گرفند و محکم بستند تا ببرند. **48** ولی یکی از آنان که بود: «پیش از آنکه خروس دو بار بانگ بزند، تو سه بار مرا انکار همراه عیسی بود، شمشیر خود را کشید و با یک ضربه، گوش غلام خواهی کرد.» پس سخت اندوهگین شد و گریست.

کاهن اعظم را بید. **48** عیسی گفت: «مگر من دز فاری هستم که **15** صبح زود، کاهن اعظم، مشایخ و علمای دین، یعنی تمام با چوب و چماق و شمشیر به سراغم آمدند؟» **49** چرا در معبد ما نگرفتند؟ من که هر روز در آنجا بودم و تعلیم می دادم. ولی لازم است اعضای شورای عالی، پس از مشورت و تصمیم گیری، عیسی را دست تمام اینها اتفاق یافتند تا پیشگویی کلام خدا جامه عمل بپوشد. **50** بسته، به پیلاus، فرماندار رومی، تحولی دادند. **2** پیلاus از عیسی در این گیوادر، تمام شاگردان او را تنها گذاشته، فرار کردند. **51** پرسید: «تو پادشاه بیهود هستی؟» عیسی جواب داد: «بلی، چنین جوانی نیز از پشت سرشان می آمد که فقط پارچه‌ای بر خود اندخته است که می گویی.» **3** کاهن اعظم، اهتمامات بسیاری علیه عیسی بود. چون کوشیدند او را بگزیدند، **52** پارچه را در دست آنها رها کرد وارد می کردند. **4** پس پیلاus باز از او پرسید: «چرا هیچ نمی گویی؟ و عربان پا به فرار گذاشت. **53** پس عیسی را به خانه کاهن اعظم بین چه تهمت‌های به تو می زندن.» **5** ولی عیسی باز هیچ نگفت، درینگ، تمام کاهن اعظم و مشایخ و علمای دین در آنجا به طوری که پیلاus تعجب کرد. **6** و رسم فرماندار این بود که بزندن. **54** پطرس نیز از دور به دنبال عیسی می آمد تا وارد خانه هر سال در عید پیش، یک زندانی را به خواست مردم آزاد کند. کاهن اعظم شد و میان سپاهان، کنار آتش نشست. **55** در داخل **7** یکی از زندانیان در آن سال باراباس بود که با یاغیان دیگر در خانه، کاهن اعظم و اعضای شورای عالی بیهود سعی می کردند علیه شورشی در شهر، مرتکب قتل شده بود. **8** از این روز، عدهای از عیسی مدرکی به دست آورند تا بتوانند به مرگ محکومش کنند، اما جمعیت نزد پیلاus رفته، خواهش کردند مانند هر سال یک زندانی را موفق نشدند مدرکی علیه او بیابند. **56** چند نفر نیز شهادت دروغ براشان آزاد سازد. **9** پیلاus پرسید: «آیا می خواهید پادشاه بیهود را دادند ولی گفته هایشان با هم یکسان نبود. **57** سرانجام، بعضی براشان آزاد کنم!» **10** نیزرا او فرمیده بود که کاهن اعظم از روی برخاسته، به دروغ علیه او شهادت داده، گفتند: **58** «ما شنیدیم که حсадت عیسی را دستگیر کردند. **11** ولی کاهن اعظم مردم را می گفت من این میم را که با دست انسان ساخته شده است، تحریک کردند تا به عوض عیسی، آزادی باراباس را بخواهند. **12** خراب می کنم و بدون کمک دست انسان، در عرض سه روز، معبدی پیلاus پرسید: «اگر باراباس را آزاد کنم، با این شخص که می گویند دیگر می سازم.» **59** ولی این تهمت نیز به جای نرسید. **60** آنگاه پادشاه بیهود است، چه کنم؟» **13** فریاد زندن: «مصلوبش کن!» **14** کاهن اعظم در حضور شورای عالی برخاست و از عیسی پرسید: پیلاus پرسید: «چرا؟ مگر چه گناهی کرده است؟» ولی باز فریاد «خوب، چه می گویی؟ آیا آنچه می گویند صحت دارد؟» **61** عیسی زندن: «مصلوبش کن!» **15** پیلاus که از شورش مردم بیمناک بود،

او فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا برگزیدگان خود را از گوشش و کنار برایت تدارک بینیم تا شام پسح را بخوری؟» **۱۳** عیسی دو نفر از زمین و آسمان جمع کنند. **۲۸** «حال از درخت انجیر درس بگیرید. ایشان را به اورشلیم فرستاد تا شام را حاضر کنند و گفت: «وقی هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و برگ می‌آورد، می‌فهمید باستان داخل شهر شوید، مردی با کوزه‌ای آب در دست به شما بر می‌خورد. نزدیک است. **۲۹** همین طور نیز وقی تمام این نشانها را بینیم، به دنبال او بروید. **۱۴** به هر خانه‌ای که داخل شد، به صاحب آن بدانید که پایان کار سیار نزدیک شده است. **۳۰** «براستی به شما خانه بگویید،» استادمان ما را فرستاده است تا اتفاق را که برای ما می‌گوییم که تا این چیزها اتفاق نیافتد، این نسل از میان نخواهد رفت. حاضر کردۀای تا مشب شام پسح را بخوریم، به ما نشان دهی. »**۱۵** **۳۱** آسمان و زمین از بین خواهند رفت، اما کلام من هرگز زایل او شما را به بالاخانه، به یک اتفاق برگ و مفروش و آماده خواهد برد. نخواهد شد. **۳۲** «اما هیچ کس نمی‌داند در چه روز و ساعتی دنیا به شام را همان جا تدارک بیابید.» **۱۶** پس آن دو شاگرد به شهر رفتند آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن و همه چیز را همان طور که عیسی گفته بود یافتد و شام پسح را در بی خبر است. فقط پدرم خدا آن را می‌داند. **۳۳** پس پیدار و آماده آنچا تدارک دیدند. **۱۷** هنگام شب، عیسی و بقیه شاگردان رسیدند. باشیم، چون نمی‌دانند از لحظه کی فرمی رسید. **۳۴** «بازگشت من **۱۸** وقتی دور سفره نشستند، عیسی گفت: «براستی به شما می‌گویم مانند بازگشت مردی است که به سزمهین دیگری به سفر رفته است، که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد. بله، یکی از خود شما و برای هر یک از خدمتگزاران خود وظیفه خاصی معین کرده و به که اینجا با من شام می‌خورد. »**۱۹** همه از این سخن غمگین شدند دریان نیز فرموده تا منتظر بازگشت او باشد. **۳۵** «پس شما هم آماده و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «من که آن شخص نیستم؟» باشید چون نمی‌دانند صاحب خانه چه روزی باز می‌گردد: سر شب، **۲۰** عیسی جواب داد: «یکی از شما دوازده نفر است، همان که نان نیمة شب، سحر یا صبح. مواطی باشید که وقتی می‌آیم، در خواب خود را با من در این کاسه فرو می‌برد. »**۲۱** پس انسان باید بمورد، غفلت نباشید. باز هم می‌گوییم چشم به راه من باشید. این است پیام همان طور که در کتب مقدس درباره او نوشته شده است. اما وای به حال آنکه او را تسلیم دشمن می‌کند. برای او بهتر می‌بود که هرگز از من به شما و به همه. »

۱۴ دو روز به عید پسح مانده بود. در ایام این عید، یهودیان شکر نمود؛ سپس آن را تکه‌تکه کرد و به شاگردان داد و فرمود: فقط نان فطیر می‌خوردن. کاهنان اعظم و علمای دین هنوز در بی بگیرید، این بدن من است. »**۲۳** پس از آن جام شراب را برداشت، فرست می‌گشتند تا عیسی را بی سر و صدا دستگیر کنند و بکشد. شکر کرد و به ایشان داد و همه از آن نوشیدند. **۲۴** آنگاه به ایشان ۲ ولی می‌گفتند: «در روزهای عید نمی‌توان این کار را کرد می‌داد مردم فرمود: «این خون من است که با آن، پیمان جدید میان خدا و قوش سر به شورش بگذارند. »**۳** در این هنگام، عیسی در بیت عیشا در راه بسیاری ریخته می‌شد. **۲۵** براستی به خانه شمعون چذامی میهمان بود. وقت شام، زنی با یک شیشه عطر شما می‌گوییم که دیگر از این محصول انگور نخواهیم نوشید تا روزی گرانبهای از مشبل خالص وارد شد و شیشه را باز کرد و عطر را بر سر که آن را در ملکوت خدا، تازه بیوش. »**۲۶** سپس سروی خواندن و عیسی ریخت. **۴** بعضی از حضار از این عمل تاراحت شده، به سوی کوههای زیتون به راه افتادند. **۲۷** آنگاه عیسی به ایشان فرمود: یکدیگر گفتند: «افسوس! چرا عطر به این گرانی بهادر رفت؟ »**۵** «همه شما مرا تهای می‌گذارید. چون در کتب مقدس نوشته شده که می‌شد آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و بولش را به فقرنا بدھیم. »**۲۸** اما پس از به این ترتیب، آن زن را سخت سرزنش کردند. **۶** ولی عیسی گفت: زنده شدم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنچا خواهیم دید. »**۲۹** «کاری به کار او نداشته باشید! چرا او را آوار می‌دهید؟ او کار نیکویی پطروس گفت: «حتی اگر همه تو را تهای بگذارند، من از کارت دور در حق من کرده است. »**۷** فقرنا همشده دور و بر شما هستند، هرگاه نخواهیم شد. »**۳۰** عیسی به او گفت: «بابور کن که همین امشب، بخواهید می‌توانید کمکشان کنید. ولی من مدت زیادی با شما پیش از آنکه خروس دو بر پانگ بزند، تو سه بار مرا انکار کرده، نخواهیم بود. »**۸** این زن هر چه از دستش برمی‌آمد، انجم داد. در واقع خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی! »**۳۱** ولی پطروس گفت: «حتی اگر بدن مرا پیشایش برای دفن، تدهین کرد. »**۹** براستی به شما می‌گوییم، لازم باشد، با تو خواهیم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهیم کرد!» بقیه در هر نقطه جهان که انجیل موعظه شود، خدمتی نیز که این زن به شاگردان نیز چنین گفتند. **۳۲** سپس به یک باز زیتون رسیدند، که من کرد، ذکر خواهد شد. »**۱۰** آنگاه یهودای اسخیریوطی که یکی از به باع جتیسمانی معروف بود. عیسی به شاگردان خود گفت: «شما دوازده شاگرد بود، نزد کاهنان اعظم رفت تا عیسی را به ایشان تسلیم اینجا بنشینید تا من بروم دعا کنم. »**۳۳** او پطروس، یعقوب و یوحنا را کرد. **۱۱** کاهنان وقی دانستند به چه منظور آمده است، بسیار شاد نیز با خود برد. در حالی که پریشانی و اضطراب وجود او را فرا گرفته شدند و به او وعده پول دادند. او نیز در بی فرست می‌گشت تا بود. **۳۴** به ایشان گفت: «از شدت حزن و اندوه، در آستانه مرگ عیسی را به ایشان تسلیم کند. »**۱۲** در روز اول عید فطیر که در آن برهه است. شما همین جا بمانید و با من بیدار باشید. »**۳۵** سپس کمی پسح را برقانی می‌کردند، شاگردان عیسی پرسیدند: «کجا می‌خواهی دورتر رفت و بر زمین افتاده، دعا کرد که اگر ممکن باشد از رنج و

خداؤند یکاست. **30** خداوند، خدای خود را با تمامی دل و با پطرس و یعقوب و یوحنا و آندریاس در خلوت نزد او آمدند و پرسیدند: تمامی جان و با تمامی فکر و با تمامی وقت خود دوست بدار. **31** ۴ «به ما بگر این وقایع در چه زمانی روی خواهد داد؟ نشانه نزدیک و دومن حکم مهم این است: «همسایهات را همچون جان خویش شدن وقوع آنها چیست؟» **5** عیسی جواب داد: «موظاب باشید دوست بدار.» هیچ دستوری مهمتر از این دو نیست. **32** عالم کسی شما را گمراه نکند. **6** زیرا بسیاری به نام من آمده، خواهند مذهبی در جواب عیسی گفت: «استاد، کاملاً درست فرمودید. گفت، «من مسیح هستم» و عده زیادی را گمراه خواهند کرد. **7** فقط یک خدا وجود دارد و غیر از خدای دیگری نیست. **33** از دور و نزدیک خبر چنگها به گوشتان خواهد رسید. اما پریشان و من قبول دارم که دوست داشتن خدا با تمامی دل و با تمامی نشویل زیرا چنگها اتفاق خواهند افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر عقل و با تمامی قوت خود و دوست داشتن همسایه همچون جان خواهد رسید. **8** «قوها و ممالک به هم اعلان چنگ خواهند داد، خویش مهتر از همه هدایا و قربانیهاست.» **34** عیسی که دید این و در جاهای مختلف دنیا، زمین لزدها و قحطی‌ها پدید خواهند شخص متوجه حقیقت شده است، فرمود: «تو از ملکوت خدا دور آمد. اما اینها تنها آغاز درد زایمان است. **9** وقتی این رویدادها را نیستی.» پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او پرسید. دیدیم، مراقب خود باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محکم خواهند **35** یک روز که عیسی در معبد به مردم تعلیم می‌داد، پرسید: «چرا سپرد و در کنیسه‌ها شلاق خواهند زد. بله، شما را به خاطر من، نزد علمای دین می‌گویند که مسیح موعود، پسر داوود است؟ **36** در والیان و پادشاهان خواهند برد. ولی همین امر، فرصت مناسبی خواهد حالی که داود خودش، وقتی از روح خدا به او الهام شد، چنین بود تا درباره من به آنها شهادت دهید. **10** پیام انجیل باید اول گفت: «خداؤند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا به تمام قومها پرسد و بعد زمان به آخر خواهد رسید. **11** اما وقتی دشمنت را به زیر پایت بیفکنم.» **37** اگر داود خودش، مسیح شما را می‌گیرند و به دادگاه می‌برند، پیشاپیش نگران نباشید که چه را «خداؤند من» می‌خواند، چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟» بگویید. هر چه خدا به شما می‌گوید همان را بگویید، زیرا در آن مردم از این گونه سوالات بسیار لذت می‌برند و با شور و علاقه فراوان موقع، روح القدس سخن خواهد گفت، نه شما. **12** «برادر، برادر به سختان او گوش می‌دادند. **38** باز خطاب به مردم فرمود: «از این خود را و پدر، فرزندش را تسلیم مرگ خواهد کرد. فرزندان بر ضد علمای مظاهر دیگر کنید که دوست دارند با قیاحای بلند، والدین خود برخاسته، سبب قتل آنان خواهند شد. **13** همه به خاطر خودنماهی کنند و به هنگام عبور از کوچه و بازار، مردم به ایشان من از شما متفرق خواهند شد. اما هر که تا به آخر، زحمات را تحمل تعظیم کنند؛ **39** و چقدر دوست دارند که در کنیسه‌ها بهترین جا کنند، نجات خواهد یافت. **14** «پس وقتی «مکروه و پر انگر» را در جایی را داشته باشد و در ضیافت‌ها بر صدر مجلس بشنید. **40** اما که ناید، بريا ببینيد (خوانده توجه کند)، آنگاه کسانی که در پهوده حتی وقتی دعاها طولانی می‌کنند و تظاهر به دینداری می‌نمایند، هستند، به تپه‌های اطراف فرار کنند. **15** و کسانی که روی پشت تمام هوش و حواسان به این است که چگونه اموال بیوه زنان را بام می‌باشند، به هنگام فرار حتی برای برشاشن چیزی داخل خانه تصاحب کنند. از این رو مجازات آنان بسیار شدید خواهد بود.» **41** زوند؛ **16** و همین طور کسانی که در مرعه مستند، برای برشاشن سپس عیسی به مکانی از معبد رفت که در آنجا صندوق اعانتات لباس به خانه بزنگردند. **17** «واي به حال زناني که در آن زمان قرار داشت. او به مردمی که پول خود را در صندوق می‌انداختند، آیستن باشد یا کودک شیرخوار داشته باشد. **18** دعا کنید که می‌نگریست. بعضی که ثروتمند بودند، مبلغ زیادی تقديم می‌کردند. **19** چون در آن روزها مردم به چنان در آن میان، بیوه زن فقیری آمد و دو سکه ناچیز در صندوق مصیبته دچار خواهند شد که از آغاز جهانی که خدا آفرید تا به حال انداخت. **42** **43** عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: روى نداده است و هرگز نزیر روی خواهد داد. **20** و اگر خداوند آن آنچه این بیوه زن فقیر در صندوق انداخت، از تمام آنچه که این روزهای سخت را کوتاه نمی‌کرد، هیچ انسانی جان به در نمی‌برد؛ اما ژرتومندان هدیه کردند، بیشتر بود. **44** چون آنها قسمت کوچکی از محض خاطر برگردید گاش آن روزها را کوتاه کرده است. **21** «در آن آنچه را که احتیاج نداشتند دادند، ولی این زن فقیر هر چه داشت، روزها اگر کسی به شما بگوید، «بین، مسیح اینجاست!» یا «بین، یعنی تمام روزی خود را داد.»

13 آن روز، هنگامی که از معبد بیرون می‌رفتند، یکی از ممکن بود حتی برگردان خدا را هم گمراه می‌کردند. **23** پس شاگردان به تعریف از ساختمانهای معبد پرداخت و گفت: «استاد مراقب خود باشید. من اینها را از پیش به شما گفتم. **24** اما در آن بینید این ساختمانها چقدر زیبا هستند! چه سنگ بُری‌های طریقی روزها، پس از آن مصیبتهای، خورشید تیره و تار شده، ماه دیگر نور دارند!» **2** عیسی جواب داد: «بلی، این ساختمانهای زیبا را می‌بینید؟ خواهد داد. **25** ستارگان فرو خواهند ریخت و نیروهایی که زمین را بدان که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو نگاه داشته‌اند، به لزه در خواهند آمد. **26** «آنگاه تمام مردم، پسر خواهد شد.» **3** وقتی عیسی در کوه زیتون، روپروری معبد نشسته بود، انسان را خواهند دید که در ابرها با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. **27**

گفت: «در کتب مقدس نوشته شده که "خانه من خانه دعا برای همه را فرستاد، با این تصور که به او احترام خواهد گذاشت. 7 ولی قوهها خوانده خواهد شد"»، اما شما آن را لانه درزان ساختهاید. 18 باغبانها به یکدیگر گفتند: "او وارث است؛ پس باید او را بکشیم تا هنگامی که کاهنان اعظم و علمای دین از کار عیسی بخبر شدند، باع مال ما شود." 8 پس او را گرفتند و کشند و جنازه اش را از باع در بی فرست برای کشتن او برآمدند. اما از او می ترسیدند، زیرا همه بیرون انداشتند. 9 «حال به نظر شما، صاحب باع چه خواهد کرد؟ از تعالی او شگفت زده بودند. 19 عصر آن روز، مانند روزهای دیگر او خواهد آمد و همه باغبانها را خواهد کشت و باع را به دیگران از شهر بیرون رفته‌اند. 20 صبح روز بعد، وقتی به اورشلیم بازمی‌گشتد، اجاره خواهد داد. 10 مگر در کتب مقدس نخواهد اید که: "ستگی شاگردان درخت انجیر را دیدند که از ریشه خشک شده است. 21 که عماران دور افکنندن، سنگ اصلی ساخته اش شده است. 11 این پطرس به خاطر آورد که عیسی روز قبل، درخت را نفرین کرده بود. کار خداوند است و در نظر متعجب می‌نماید."» 12 سران قوم پس با تعجب گفت: «استاد نگاه کنید! درخت انجیری که نفرین بیهود خواسته همان جا او را بگیردند، چون فهمیدند که منظور عیسی کردید، خشک شده است!» 22 عیسی گفت: «به خدا ایمان از باغبانهای ظالم، اشاره به ایشان می‌باشد. اما از مردم ترسیدند، پس داشته باشید. 23 براستی به شما می‌گویم: اگر کسی به این کوه او را به حال خود گذاشتند و رفته‌اند. 13 اما بعداً، چند تن از فرسیان پگوید، "از جا کنده شو و به دریا افکنده شو"؛ و در دل خود شک و هیرودیان را به عنوان جاسوس فستادند تا از گفته‌های عیسی دلیلی نکنند، بلکه ایمان داشته باشد که آنچه می‌گوید روی خواهد داد، بیاند و بازداشت شنند. 14 پس جاسوسان آمدند و گفتند: «استاد، برای او انجام خواهد شد. 24 خوب گوش کنید: هر چه در دعا می‌دانیم صادق هستی، و از کسی ترس نداری زیرا تحت تاثیر پخواهد، ایمان داشته باشید که آن را یافته‌اید، و از آن شما خواهد همان جا او را بگیردند، بلکه راه خدا را به درستی تعلم بود. 25 «ولی وقتی دعا می‌کنید، اگر نسبت به کسی کینه‌ای در می‌دهی. آیا باید به دولت روم خراج داد یا نه؟» 15 عیسی متوجه دل دارید، او را بپخشید، تا پدر آسمانی شما نیز گناهان شما را نیزگ ایشان شد و فرمود: «چرا می‌خواهید مرا آزمایش کنید. سکه‌ای پیشخواست. 26 اما اگر شما نیبخشید، پدر آسمانی شما نیز گناهان شما به من نشان دهید تا بگویند.» 16 وقتی سکه را به او آمدند، پرسید: را نخواهد بخشید.» 27 آنها بار دیگر وارد اورشلیم شدند. به محض «نقش و اسم چه کسی روی این سکه است؟» جواب دادند: «قیصر اینکه عیسی قدم به معبد گذاشت، کاهنان اعظم و علمای دین روم.» 17 فرمود: «مال قیصر را به قیصر بدهید، و مال خدا را به مشایخ دور او را گرفتند 28 و پرسیدند: «با چه اختیاری همه خدا!» جواب عیسی ایشان را حیران کرد. 18 سپس عده‌ای از این کارها را انجام می‌دهی؟ چه کسی حق انجام آنها را به تو داده صدقی‌ها که منکر قیامت هستند، نزد او آمدند و پرسیدند: 19 است؟» 29 عیسی فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که «استاد، در تورات موسی آمده است که اگر مردی بی‌ولاد فوت شود، اول به سوال من جواب دهید. 30 آیا اقتدار یعنی برای تعمید دادن برادر آن زن بیو به زنی گرفت و بی‌ولاد فوت کرد. 22 مردم از آسمان بود یا از انسان؟ جواب مرا بدهید.» 31 ایشان درباره نسلی باقی بگذارد. 20 حال، هفت برادر بودند؛ اولی زنی گرفت و این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، گفتند: «اگر بگوییم از سوی بی‌ولاد مُد. 21 پس دوی همسر او را به زنی گرفت، ولی او هم خدا فرستاده شده بود، خود را به دام انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: بی‌فرزند مرد. سومی هم او را به زنی گرفت و بی‌ولاد فوت کرد. 22 پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ 32 و اگر بگوییم از انسان بود، ممکن و به همین ترتیب، همه برادرها مردند ولی هیچ‌کدام صاحب فرزند است. 33 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» عیسی فرمود: همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همه می‌دانستند. 34 سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» عیسی فرمود: همسر کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در روز قیامت، آن زن، پس در این صورت من هم به سوال شما جواب نمی‌دهم.» 24 عیسی جواب داد: «شما چقدر گمراهید، ایشان بوده است.» 25 زیرا در روز زیرا نه از کلام خدا چیزی می‌دانید نه از قدرت خدا. 26 زیرا در روز عیسی برای تعلیم مردم، حکایات و مثالهای بسیاری بیان می‌کرد. او بکار فرمود: «شخصی تاکستانی درست کرد و دور آن خواهند بود. 26 «اما درباره زنده شدن مردگان، مگر سرگذشت دیواری کشید. در آن حوضچه‌ای نیز برای گرفتن آب انگور گند و موسی و بوته سوزان را در کتاب تورات نخواهند اید؟ در آنچه خدا به یک برج دیدهایی نیز بنا کرد. سپس باع را به چند باغبان اجاره داد و خود به سفر رفت. 2 در فصل انگورچینی، خدمتکارش را فرستاد تا یعقوب. 27 پس خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای زنده‌گان سهیم خود را از محصول باع پگید. 3 ولی باغبانها او را گرفته، زندن می‌باشد. حال می‌بینید چقدر در اشتباهید؟ 28 یکی از علمای دین و دست خالی برگدانندن. 4 «صاحب باع یک نفر دیگر را فرستاد؛ که در آنجا ایستاده بود و به گفت و گوی ایشان گوش می‌داد، وقتی این بار به او دشام دادند و او را زندن و سریش را نیز شکستند. 5 نفر دید عیسی چه جواب دندان شکنی به آنان داد، پرسید: «از تمام بعدی را نیز کشند. دیگران را هم یا زندن یا کشند.» 6 تا اینکه فقط احکام خدا، کدام یک از همه مهمتر است؟» 29 عیسی پاسخ داد: یک نفر برای صاحب تاکستان باقی ماند، یعنی تنها پسرش. آخر او «مهمترین حکم این است: "بشنو، ای اسرائیل، خداوند خدای ما،

نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی از نظر خدا اینطور نیست، از آن راه می‌گذرد، شروع به داد و فریاد کرد و گفت: «ای عیسی، زیرا برای خدا همه چیز ممکن است.» **28** آنگاه پطرس گفت: «ما ای پسر داود، بر من رحم کن!» **48** بسیاری از مردم بر سرش فریاد از همه چیز دست کشیده‌ایم تا از تو پریوی کنیم. **29** عیسی جواب زندن: «ساخت شو!» اما او صدایش را بلندتر می‌کرد که: «ای پسر داد: «خاطرجمع باشید، اگر کسی چیزی را به خاطر من و انجیل از داود، به من رحم کن!» **49** وقتی سر و صدای او به گوش عیسی دست پدهد، مثل خانه، برادر، خواهر، پدر، مادر، فرزند و اموال رسید، همان جا ایستاد و فرمود: «بگویید اینجا بیايد». پس مردم خود، **30** خدا به او صد پسر بیشتر خانه، برادر، خواهر، مادر و او را صدا زده، گفتند: «بخت به تو روی آورده؛ برخیز که تو را فرزند و زمین خواهد داد، همراه با رنج و حمّت. و در عالم آینده می‌خواند.» **50** بارتیمائوس ردای کهنهٔ خود را کناری انداشت و نیز زندگی جاود نصیب او خواهد شد. **31** عیسی پرسید: «چه می‌خواهی **g165** **aiōn** **aiōnios** از جا پرید و پیش عیسی آمد. **51** عیسی پرسید: «چه می‌خواهی **g166** **32** ولی بسیاری که اکنون اول هستند، آخر خواهند شد و برايت بکم؟» گفت: «استاد، می‌خواهم بینا شم.» **52** عیسی به او کسانی که آخرند، اول.» **33** پس ایشان به سوی اورشلیم به راه فرمود: «برو که ایمانت تو را شفای داده است.» آن مرد بی‌درنگ بینایی افتدند. عیسی جلو می‌رفت و شاگردان به دنبال او ناگهان ترس و خود را بازیافت و از پی عیسی در راه روانه شد.

حیرت سراسر وجود شاگردان را فرامگرفت. عیسی دوازده شاگرد را **11** هنگامی که به حوالی اورشلیم، به نزدیکی بیت‌فاجی و به کناری کشید و یکبار دیگر به ایشان گفت که در اورشلیم چه سرنوشتی در انتظار اوست. او فرمود: **33** «اکنون به اورشلیم می‌روم، بیت‌عینا واقع در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد **2** و به ایشان فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی که وارد شدید، کره‌الاغی را خواهید دید که آنها او را به مرگ محکوم خواهند کرد. سپس وی را به رومی‌ها تحويل بسته‌اند. تا به حال کسی بر آن سوار نشده است. آن را باز کنید و به خواهند داد. **34** ایشان او را مسخره خواهید کرد و به روشن آب اینجا بیاورید. **3** و اگر کسی پرسید: «چه می‌کنید؟» بگویید: «خداؤند دهان انداخته، او را شلاق خواهند زد و سرانجام او را خواهند کشت؛ **35** عیسی پرسان ولی پس از سه روز او زنده خواهد شد.» **36** عیسی پرسید: «چه لطفی؟» **37** گفتند: «استاد، ممکن است لطفی در حق ما رفتد و کره‌الاغ را یافتد که در کوچه‌ای، کنار در خانه‌ای بسته شده بکنی؟» **38** عیسی پرسید: «چه می‌کنید؟ چرا که را باز می‌کنید؟» **6** پس تخت باشکوهت پنهانی، اجاهه بفرما یکی از ما در سمت راست و بودند، پرسیدند: «چه می‌کنید؟ چرا که را باز می‌کنید؟» **7** گویید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید از جام تلخ رنج و **39** عیسی جواب داد: «شما نمی‌دانید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید از جام تلخ رنج و عذایی که من باید بنوشم، شما نیز بپوشید؟ یا رنج و عذای را که من باید در آن تعیید بگیرم، شما نیز در آن تعیید بگیرید؟» **40** عیسی جواب نوشید و در تعییدی که می‌گیرم، شما هم تعیید خواهید گرفت، **41** عیسی و در سمت راست و چپ خود از جام من خواهید دادند: «بله، می‌توانیم.» **42** عیسی فرمود: «البته از جام من خواهید دادند که شما را در سمت راست و چپ پشت آن انداختند تا او سوار شود. **8** عده زیادی از مردم نیز راه‌های خود را در مقابل او، روی جاده پهن می‌کردند و عده‌ای که در آن نزدیکی ایستاده بودند، **43** عیسی پرسید: «چه می‌کنید؟ چرا که را باز می‌کنید؟» **10** عیسی از جام من خواهید پنهان شد. **44** عیسی همه را نیز نظر گرفت و بیرون آمد. هنگام غروب، شهر را ترک گفت در خواستی کرده‌اند، بر آن دو خشمگین شدند. **45** پس عیسی همه شاگردان را فرا خوانده، گفت: «در این دنیا، حکمرانان بر مردم ریاست می‌کنند و اربابان به زیرستان خود دستور می‌دهند. **46** عیسی هنگامی که از بیت‌عینا برومی‌گشتند، عیسی گرسنه شد. **13** کمی در میان شما نباید چنین باشد. بلکه برعکس، هر که می‌خواهد در دورت درخت انجری دید که برگ داشت، پس به طرف آن رفت تا میان شما بزرگ باشد، باید خدمتگزار همه باشد. **47** و هر که می‌خواهد در میان شما اول باشد، باید غلام همه باشد. **48** چون پسر که دیگر هرگز کسی از تو میوه نخورد!» **49** شاگردانش این را شنیدند. انسان نیز نیامده تا کسی به او خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانش را در راه آزادی دیگران فدا سازد. **50** سپس به ارجح رسیدند. وقتی از شهر بیرون می‌رفتند، جمعیتی ایوبه به بیرون راند و بساتر صرافان و کوتی‌فروشان را واژگون ساخت، **16** و بود و گدایی می‌کرد. **51** وقتی بارتیمائوس شنید که عیسای ناصri نگداشت کسی با کالایی وارد محوطه معبد شود. **52** سپس به مردم

نمی‌رود.» **30** عیسی از آنجا به جلیل رفت و سعی کرد از نظر مردم عادت خود، به تعلیم ایشان پرداخت. **2** آنگاه بعضی از فریسان پیش دور بماند، **31** تا بتواند وقت پیشتری را با شاگردانش صرف کند آمدند تا با بحث و گفتوگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند: و ایشان را تعلیم دهد. او به ایشان می‌گفت: «پسر انسان را به آیا مرد اجازه دارد زن خود را طلاق دهد؟» **3** عیسی نیز از ایشان دست مردم تسليم خواهند کرد و او را خواهند کشت. اما پس از سه پرسید: «موسی در مورد طلاق چه دستوری داده است؟» **4** جواب روز زنده خواهد شد.» **32** ولی منظور او را نفهمیدند و می‌ترسیدند: «موسی اجازه داده که مرد طلاق‌نامه‌ای بنویسد و زن خود را هرا پرسیدن. **33** سپس به کفرناحوم رسیدند. وقتی به خانه‌ای وارد شدند کنند. **5** عیسی فرمود: «موسی به علت سنگدلی شما این حکم را که بنا بود در آنجا بمانند، عیسی از ایشان پرسید: «درین راه با هم صادر کرد. **6** اما در ابتدای آفرینش، خدا! ایشان را مرد و زن آفرید.» چه می‌گفتند؟» **34** ایشان خجالت می‌کشیدند جواب دهند، زیرا در **7** «به این سبب است که مرد از پدر و مادر خود جدا می‌شود و به بین راه بحث و گفتوگو می‌کردند که کدام یک از ایشان از همه برگزرن خود می‌پوندد، **8** و آن دو یک تن می‌شوند». بنابراین، از آن پس است. **35** پس عیسی نشست و آنها را دور خود جمع کرد و گفت: دیگر دو تن نیستند بلکه یک تن. **9** پس آنچه را خدا پیوست، انسان هر که می‌خواهد اول پاشد، پاید آخر همه و خدمتگزار همه باشد.» **10** بعداً وقتی عیسی در خانه تها بود، شاگردانش بار **36** سپس کوکی را به میان آورد و او را در آتش گرفت و گفت: دیگر سر صحبت را درباره همین موضوع باز کردند. **11** عیسی به **37** هر که به خاطر من چنین کوکی را پنیدند، در واقع مرا پذیرفته ایشان فرمود: «هر که زن خود را طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج است، و هر که مرا پنیدند، نه فقط مرا، بلکه فرستنده مرا نیز پذیرفته کند، نسبت به زن خود مرتكب زنا شده است. **12** همچنین اگر زنی است.» **38** یوحنان، به او گفت: «استاد، مردی را دیدیم که به نام تو از شوهش جدا شود و با مرد دیگری ازدواج کند، او نیز مرتكب زنا ارواح پلید را از مردم بیرون می‌کرد؛ ولی ما به او گفتهیم که این کار را شده است.» **13** مردم کوکدان خود را نزد عیسی آوردند تا بر سر نکند چون از گروه ما نبود.» **39** عیسی فرمود: «مانع او نشود، چون ایشان دست بگذارد و برکشان دهد. اما شاگردان عیسی آنها را برای کسی که به اسم من معجزه‌ای می‌کند، مخالف من نیست. **40** این کار سرزنش کردند. **14** ولی وقتی عیسی رفار شاگردان را دید، کسی که بر ضد ما نیست، با ما است. **41** اگر کسی به شما حتی تاراحت شد و به ایشان گفت: «بگذرد کوکدان نزد من بیاند و یک لیوان آب بدهد، فقط به خاطر اینکه به مسیح تعانق دارید، بدون مانع ایشان شوید. زیرا مملکوت خدا مال کسانی است که ماند این شک بی‌پاداش نخواهد ماند. **42** ولی اگر کسی باعث شود یکی کوکدان هستند. **15** بر اینست به شما می‌گویم که هر که مملکوت خدا از این کوکدان که به من ایمان دارند، ایشان را از دست بدهد، را ماند یک کوکد کار نزدیکی، هرگز به آن داخل نخواهد شد.» **16** برای او بهتر است که یک سینگ بزرگ دور گردش آویخته و به دریا آنگاه پهنه‌ها را در آتش گرفت و دست بر سر ایشان گذاشت و آنان انداخته شود. **43** «اگر دستت باعث لغوش تو می‌شود، آن را قطع را برکت داد. **17** وقتی عیسی عازم سفر بود، شخصی با عجله آمده، کن، زیرا بهتر است با یک دست به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو نزد او زانو زد و پرسید: «ای استاد نیکو، چه پاید بکنم تا زندگی دست به دوزخ بروم، جایی که آتش آن هرگز خاموش نمی‌شود. جاوید نصیب شود؟» **18** عیسی از او پرسید: «چرا (Geenna g1067) **44** جایی که کرم آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی مرا نیکو می‌خوانی؟ هیچ کس نیکو نیست، جر خدا! **19** و اما در نمی‌پنیرد. **45** و اگر پایت باعث لغوش تو می‌شود، آن را قطع کن و مورد مسئولت، خودت که احکام را می‌دانی: قتل نکن، زنا نکن، دور انداز، زیرا بهتر است با یک پا به حیات وارد شوی، تا اینکه با دو زدی نکن، شهادت دروغ نده، کسی را غرب نده و پدر و مادر خود پا به دوزخ انداخته شوی.» **46** جایی که کرم را گرامی بدار.» **20** مرد جواب داد: «همه این احکام را از کوکد کی آنها نمی‌میرد و آتش خاموشی نمی‌پنیرد. **47** «اگر چشمت باعث انجام داده‌ام.» **21** عیسی نگاهی گرم و پر محبت به او کرد و لغوش تو می‌گردد، آن را از حلقه داروای، زیرا بهتر است با یک چشم فرمود: «تو فقط یک چیز کم داری؛ بروم و هر چه داری بفروش و وارد مملکوت خدا شوی تا اینکه با دو چشم به دوزخ انداخته شوی. پوشش را به فقرابده تا گنج تو در آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و **48** جایی که کرم‌های بدن خوار هرگز نمی‌میرند و مرا پریوی کن!» **22** مرد با چهارهای در هم و افسرده، از آنجا رفت، آتش، هیچگاه خاموش نمی‌شود. **49** «زیرا هر کس با آتش نمکین و زیرا ثروت زیادی داشت. **23** عیسی لحظه‌ای به اطراف نگاه کرد آزموده خواهد شد. **50** «نمک خوب است، اما اگر طعم و خاصیتش و بعد به شاگردان خود فرمود: «برای ثروتمندان چه سخت است را از دست بدده، چگونه می‌توان طعم و خاصیتش را به آن برگرداند؟ ورود به مملکوت خدا.» **24** شاگردان از این گفته عیسی تعجب پس شما نیز در میان خود خاصیت نمک را داشته باشید و با هم در کردند. پس عیسی بازگفت: «ای فرزندان، ورود به مملکوت خدا بسیار صلح و صفا زندگی کنید.» **25** گذشتن شتر از سوراخ سوزن آسانتر است از وارد شدن شخص ثروتمند به مملکوت خدا!» **26** شاگردان از این سخن رود اردن رفت. باز عده زیادی در آنجا نزد او گرد آمدند و او نیز طبق نجات پیدا کند؟» **27** عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از

10

عیسی از کفرناحوم به طرف سرزمین یهودیه و قسمت شرقی شگفت‌زده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می‌تواند رود اردن رفت. باز عده زیادی در آنجا نزد او گرد آمدند و او نیز طبق نجات پیدا کند؟» **27** عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از

عیسی بار دیگر دستهایش را روی چشمان آن مرد گذاشت. آنگاه ندایی از آن در رسید که «این است پسر عزیز من؟ به او گوش فرا چشمان وی باز شد و بینای خود را بازیافت، و همه چیز را به خوبی دیده.» 8 ایشان بالافصله به اطراف نگاه کردند، ولی جز عیسی می دید. 26 عیسی او را به سوی خانه و خانواده اش فستاد و فرمود کسی را ندیدند. 9 هنگامی که از کوه بپایین می آمدند، عیسی به که وارد دهکده نشد. 27 عیسی با شاگردان خود، ایالت جلیل را ایشان دستور داد تا درباره آنچه دیده اند به کسی چیزی نگویند تا ترک گفت و به دهات قصیره فیلیپی رفت. درین راه از ایشان زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود. 10 آنان نیز اطاعت پرسید: «مردم درباره من چه نظری دارند؟ به نظر آنها من که هستم؟» نمودند، ولی اغلب درباره آن ماجرا با یکدیگر گفته اند و در 28 شاگردان جواب دادند: «بعضی ها می گویند که همان یحیای این فکر بودند که منظور عیسی از «زنده شدن» چه بوده است. تعمیدهندنه هستی؛ عدهای هم می گویند که ایلیا یا یکی دیگر از 11 سپس از عیسی پرسیدند: «چرا علمای دین یهود اصرار دارند پیامران هستی که دوباره ظهرور کرده است.» 29 پرسید: «شما چه که قبل از ظهر مسیح، ایلیای نبی باید دوباره ظهرور کند؟» 12 می گویند؟ به نظر شما من که هستم؟» پطرس جواب داد: «تو مسیح عیسی پاسخ داد: «البته که اول ایلیا می آید تا همه چیز را آمامده کند. هستی.» 30 ولی عیسی به ایشان دستور اکید داد که درباره او چیزی ولی در مرد پسر انسان، در کتب مقدس چه نوشته شده است؟ به کسی نگویند. 31 آنگاه عیسی به ایشان گفت که لازم است پسر نوشته شده که او عذاب خواهد کشید، و با خفت و خواری با او انسان آزار بسیار بیند و از طرف مشایخ و کاهن اعظم و علمای رفتار خواهد کرد. 13 اما من به شما می گویم، همان طور که نوشته دین محکوم شده، کشته شده، اما پس از سه روز زنده خواهد شد. شده، ایلیا آمده است، و با بسیار بدرفتاری کردند.» 14 وقتی نزد 32 وقتی عیسی این مطلب را آشکارا بیان کرد، پطرس او را به کناری بقیه شاگردان رسیدند، دیدند عده زیادی دور آنها جمع شده اند و کشید و به او گفت که نباید به شاگردان کرد؛ سپس با لحنی تند به جماعت بممجد اینکه عیسی را دیدند، غرق در حیرت شدند، و عیسی برگشت و نگاهی به شاگردان کرد؛ سپس با لحنی تند به جماعت بممجد اینکه عیسی را دیدند، غرق در حیرت شدند، و پطرس فرمود: «دور شو از من ای شیطان! تو با دید انسانی به این شتابان دویندند تا او را تعیت گویند.» 16 عیسی پرسید: «درباره چه موضوع نگاه می کنی، نه با دید خدای.» 34 آنگاه شاگردان و مردم بحث می کنید؟» 17 مردی از آن میان جواب داد: «استاد، پسرم را فراخواند و فرمود: «اگر کسی از شما بخواهد پیرو من باشد باید از را به اینجا آوردم تا او را شنا دهید. او نمی تواند حرف بزند چون خودخواهی دست بردارد و صلیب خود را بر دوش گیرد و مرا پیروی اسیر یک روح پلید است.» 18 هرگاه روح پلید سرم را می گیرد، کنند. 35 هر که بخواهد جان خود را نجات دهد، آن را از دست او را بر زمین می کوید و دهانش کف می کند و دندانهایش به هم خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من و به خاطر انجیل از می خورند و بدنش مثل جو布 خشک می شود. از شاگردات خواهش دست بددهد، آن را نجات خواهد داد. 36 «چه فایده که انسان تمام کردم روح پلید را از او بیرون کنند، ولی نتوانستند.» 19 عیسی دنیا را ببرد، اما جانش را از دست بددهد؟ 37 مگر چیزی با ارزیشتر از فرمود: «ای مردم بی ایمان! تا کی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد جان او پیدا می شود؟» 38 و اگر کسی در این روزگار فاسد و بی از من بیاورید.» 20 پس او را آوردند؛ اما به محض اینکه چشمش به گناه از من و از سختان من عار داشته باشد، پسر انسان نیز هنگامی عیسی افتاد، روح پلید او را تکان سختی داد و بر زمین زد. پسر که در جلال پدر خود، با فرشتگان مقدس بازگردد، از او عار خواهد می غلبید و دهانش کف می کرد. 21 عیسی از پدر او پرسید: «از کی چنین شده است؟» جواب داد: «از کوکدی.» 22 روح پلید بارها او را در آب و آتش انداخته تا نابودش کند. به ما رحم کن و اگر عیسی به شاگردان خود فرمود: «بیکن بدانید که در اینجا می توانی او را شنا بدده.» 23 عیسی فرمود: «اگر می توانم؟ اگر کسانی ایستاده اند که تا آمدن قدرتمند ملکوت خدا را نبینند، نخواهند ایمان داشته باشی همه چیز بزیست امکان خواهد داشت.» 24 پدر مرد. 2 شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و یوحنا را برداشت و فوری با صدای بلند جواب داد: «بلی، ایمان دارم؛ کمک کن تا آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. در آنجا، ظاهر عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد 3 و لیاوش درخشان و بسیار روح پلید نهیب زده، گفت: «ای روح کر و لال، به تو می گویم از سفید شد، چنانکه هیچ کس بر روی زمین نمی تواند لباسی را آنقدر این پسر بیرون برو و دیگر داخل او نشو!» 26 روح پلید نعرواءی زد و سفید بشوید. 4 آنگاه ایلیا و موسی ظاهر شدند و با عیسی به گفته اند بار دیگر پسر را تکان داد و از او خارج شد. پسر غش کرد و مانند پرداختند. 5 پطرس شگفت زده گفت: «استاد، چه خوب است ما مرد بی حرکت بر زمین افتاد. مردم به یکدیگر گفتند: «مرد!» 27 اما اینجا هستیم! بگذار سه سایبان بسازیم، یکی برای تو، یکی برای عیسی دست او را گرفت و بلند کرد. پسر، صحیح و سالم بر پاهای موسی، و یکی دیگر هم برای ایلیا.» 6 پطرس این حرف را زد خود ایستاد. 28 بعداً وقتی عیسی در خانه تنها بود، شاگردانش در تا چیزی گفته باشد، چون نمی دانست چه بگوید و همه از ترس خلوت از او پرسیدند: «چرا ما نتوانستیم روح پلید را از وجود پسر می لرزیدند. 7 اما در همان حال، ابری بالای سرشار سایه افکند و بیرون کنیم؟» 29 عیسی فرمود: «این نوع روح پلید جز با دعا بیرون

دارد، بشنو!» **17** وقتی عیسیٰ وارد خانه‌ای شد تا از جمعیت دور ۸ در یکی از همان روزها، بار دیگر جمعیتی انبوه نزد او جمع باشد، شاگردان مقصود او را از این گفته جویا شدند. **18** عیسیٰ به شدند و باز خوارکشان تمام شد. عیسیٰ شاگردان خود را فرا خواند و ایشان فرمود: «آیا شما نیز درک نمی‌کنید؟ منگر نمی‌دانید که آنچه به ایشان فرمود: **2** «دلم به حال این مردم می‌سوزد، الان سه روز می‌خورید، به روحتان لطمهدای نمی‌زند و آن را نجس نمی‌سازد؟» **19** است که با من هستند و دیگر چیزی برایشان نمانده تا بخورند. **3** زیرا خوارک با قلب و روح شما کاری ندارد، بلکه از معاده شما عبور اگر ایشان را گرسنه به خانه‌ایشان پفرستم، مطمئناً در راه ضعف می‌کند و دفع می‌شود.» (با این گفته، عیسیٰ نشان داد که راه نوع خواهند کرد، چون بعضی از ایشان از راه دور آمده‌اند). **4** شاگردانش خوارک، پاک و حلال است). **20** سپس افروز: «آنچه از درون با تعجب گفتند: «در این بیابان از کجا می‌توانیم برای آنها انسان بیرون می‌آید، آن است که او را نجس می‌سازد.» **21** چون نان تهیه کنیم؟» **5** عیسیٰ پرسید: «چقدر نان دارید؟» جواب دادند: اینهاست که از وجود و دل انسان بیرون می‌آید: فکرهای پلید، روابط «نانتان». **6** پس به مردم فرمود تا بر زمین بنشینند. سپس هفت نامشروع، دزدی، آدمکشی، زنا، **22** طمع، شرارت، فرب و تغلب، نان را گرفت و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. هرزگی، حسادت، بدگویی و غیبت، خودپیشی و هرگونه حماقت دیگر. **23** تمام این چیزهای شرم‌آور از وجود و قلب انسان سرجشمه می‌گیرند و انسان را نجس ساخته، او را از خدا دور می‌کنند. **24** آنگاه عیسیٰ ایالت جلیل را ترک گفته، به نواحی صور رفت. او وارد خانه‌ای شد و نمی‌خواست کسی متوجه آمدنش گردد؛ ولی میسر شد، چون مانند همیشه خبر ورودش فوری در همه جا پیچید. **25** همان موقع، زنی نزد او آمد که دختر کوچکش گرفوار روحی پلید **11** وقتی فریسان از آمدن عیسیٰ باخبر شدند، گرد آمدند تا با او به بود. او خبر معجزات عیسیٰ را شنیده بود. از این رو آمد و بر پاهای بحث و مجادله پیدا زند. آنها برای آزمایش او، آیینی آسمانی از او عیسیٰ افتاد، **26** و التماس کرد که فرزندش را از شر آن روح پلید خواستند تا اقدار خود را ثابت کند. **12** عیسیٰ آهی از دل برآورد نجات دهد. این زن اهل فیضیه سوریه و غیرپیهودی بود. **27** عیسیٰ به و گفت: «چرا این نسل دائم در بی آیت هستند؟ براستی به شما او گفت: «من یا بد نخست قوم خود، یعنی بیهودیان را یاری کنم. می‌گوییم، هیچ آیینی به آنها نخواهم داد!» **13** پس ایشان را ترک درست نیست که نان را از دست فرزندان بگیریم و جلوی سگها گفت و سوار قایق شد و به آن طرف دریاچه رفت. **14** ولی شاگردان بینازم.» **28** زن جواب داد: «درست است، سروزم. ولی سکه‌ها هم قبل از حرکت، فراموش کردند به اندازه کافی با خود نان بردارند و در از خودهای نان فرزندان می‌خورند.» **29** عیسیٰ گفت: «آفین، نیکو گفت و سوار قایق شد و به آن طرف دریاچه پیش پاسخ گفتی. به خاطر همین پاسخ، دخترت را شفا می‌بخشم. به و گفت: «مواظب باشید و از خانه‌ات برگرد! روح پلید از دخترت بیرون رفته است.» **30** هنگامی خمیرمایه فوبی‌ها و خمیرمایه هیرودیس خود را دور نگه داردید. **16** که زن به خانه‌اش رسید، دید دخترش آرم بر تخت دراز کشیده و پس شاگردان در این باره که نان با خود نیاورده‌اند شروع به بحث با روح پلید از او بیرون رفته است. **31** سپس عیسیٰ از صور به صیدون یکدیگر کردند. **17** عیسیٰ بی برد که با یکدیگر دریاره چه گفتوگو رفت و از راه دکاپولیس به طرف دریاچه جلیل بازگشت. **32** در می‌کنند. پس گفت: «چرا در این باره بحث می‌کنید که نان ندارید؟ آنجا مردی را پیش او آوردند که کر بود و در ضملن لکت زیان هم آیا هنوز هم نمی‌بینید و نمی‌فهمید؟ آیا دلتان آنقدر سخت است که داشت. آنان التماس کردند تا عیسیٰ دستهایش را بر سر او بگذارند نمی‌توانید درک کنید؟ **18** شما که چشم دارید، پس چرا نمی‌بینید؟ و او را شفا دهد. **33** عیسیٰ او را از میان جمعیت به گوش‌های چرا گوشها بیان را باز نمی‌کنید تا بشنوید؟ **19** آیا فراموش کردید چطور برد و انگشتانش را در گوش او گذاشت و آب دهان انداخت و به پنج هزار نفر را پنج نان سیر کردم؟ **20** چند سبد پر از باقیمانده‌ها زیان مرد مالید. **34** سپس به سوی آسمان نگاه کرد و آهی کشید و برداشتید؟» جواب دادند: «دوازده سبد.» **20** گفت: «وقتی با هفت گفت: «باز شو!» **35** بلافاصله آن مرد شفا یافت و توانست به نان، چهار هزار نفر را سیر کردم، چند زیلی از خودهای جمع کرید؟» خوبی بشنو و صحبت کند. **36** عیسیٰ به مردم فرمود که به کسی گفتند: «فهت زنیل!» **21** گفت: «آیا هنوز هم درک نمی‌کنید؟» **22** هنگامی که به بیت صیدا رسیدند، مرد کوری را نزد او آوردند و از چیزی نگویند. اما هر چقدر بیشتر ایشان را قدغن می‌کرد، بیشتر خیر را پیش می‌کرد. **37** چون این معجزه تأثیر عمیقی بر آنها گذاشت او خواهش کردند که بر او دست بگذارد و شفایش دهد. **23** عیسیٰ بود. ایشان به یکدیگر می‌گفتند: «کارهای این مرد چه عالی است. دست آن مرد را گرفت و از ده بیرون برد، آب دهان به چشمها ای او حتی کر و لال را نیز شفا می‌بخشد.» **24** مرد به اطراف نگاه کرد و گفت: «می‌بینم، ولی نه می‌بینی؟» **25** کاملاً خوب. مردم را مثل تنه درختان می‌بینم که راه می‌روند.»

کند. 27 یکی از جلادان را به زندان فرستاد تا سر یحیی را از تن شاگردان سخت حیرت زده شده بودند. 52 چون هنوز به اهمیت جدا کند و برایش بیاورد. 28 جلاد نیز به زندان رفت و سر یحیی را معجزه نامها بی نیزه بودند و دلشان سخت شده بود. 53 وقتی به آن برید و آن را در یک سینی برای دختر آورد. او نیز سر بریده را نزد سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جنیسارت از قایق پیاده شدند و در مادرش بود. 29 هنگامی که شاگردان یحیی از ماجرا باخبر شدند، آنجا لنگر انداختند. 54 از قایق که بیرون آمدند، مردم فوری او را آمدند و بدن او را برده، به خاک سپردهند. 30 پس از مدتی، رسولان شناختند 55 و در سراسر آن ناحیه خبر ورود او را پخش کردند. طولی نزد عیسی برگشتند و او را از کارهایی که کرده و تعالیمی که داده نکشید که از هر طرف بیماران را روی تختها نزد او آوردند. 56 31 عیسی به ایشان گفت: «بیایید از عوایعی عیسی هر جا قدم می گذاشت، چه در دهات و چه در شهرها و بودند آگاه ساختند. 32 عیسی به ایشان گفت: «بیایید از مدرن چیزی بخورند. 32 پس سوار می کردند که لاق اجراه دهد به له رداش دست پزند؛ و هر که به جمعیت کمی دور شویم و استراحت کنیم». رفت و آمد مردم آنقدر چه در مزعجهای، مردم بیماران را بر سر راه او می گذاشتند و التمساص زیاد بود که حتی فرصت نمی کردند چیزی بخورند. 33 پس سوار می کردند که لاق اجراه دهد به له رداش دست پزند؛ و هر که به قایقی شدند تا به جای خلوتی بروند. 33 وقتی مردم دیدند که ایشان او دست می زد، شفا می یافت.

7 روزی چند نفر از فریسان و علمای دین بیهود از اوضاع آمدند از آنکه عیسی و شاگردانش از قایق پیاده شوند، در آن محل حاضر بودند. 34 وقتی عیسی از قایق پیاده شد، جمعیتی انبوه را دید، و تا با عیسی ملافات کنند. 2 وقتی آنها دیدند که بعضی از شاگردان دلش به حال ایشان سوخت، زیرا مانند گوشندهای بی شبان بودند، او با دستهای نجس، یعنی ناشسته، غذا می خوردند، آنان را سرزنش پس چیزهای بسیاری به ایشان آموخت. 35 نزدیک غروب، شاگردان کردند. 3 زیرا یهودیان، بخصوص فرقه فریسان، تا دستهای ایشان نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای خودن نشوند، هرگز دست به غذا نمی زندن. این یکی از نهایت پیدا نمی شود. هوا نیز رو به تاریکی می رود. 36 پس به مردم بگو به است. 4 از این روز، هر کار که از بازار به خانه می آیند، پیش از غذا دهات و مزعجهای اطراف بروند و برای خود خوارک تهیه کنند». همیشه باید به این ترتیب شستشو کنند. این فقط یک نمونه از قوانین دهات و مزعجهای اطراف بروند و برای خود خوارک بدهید.» و مقررات بسیاری است که طی سالیان دراز به جا آورده‌اند و هنوز هم 37 ولی عیسی فرمود: «شما خودتان به ایشان خوارک بدهید.» 38 عیسی فرمود: «این که مردم را دسته‌دهنده بر دست خالی؟ ما دویست دیبار لازم داریم تا بتوانیم غذا به آن سخت پاییند می پاشند. نمونه دیگر، شستن پیله‌ها، دیگها و پرسیدند: «با دست خالی؟ ما دویست دیبار لازم داریم تا بتوانیم غذا کاسه‌هast. 5 پس فریسان و علمای دین از عیسی پرسیدند: «چرا بخیریم و آنها را سیر کنیم!» 38 عیسی فرمود: «بروید بینید چقدر نان کاسه‌هast. 6 شما چه خوب گفته که!» این قوم با زبان خود مردا تکریم می کنند، اما دارم.» پس از پس و جو، آمدند و گفتند که پیچ نان و دو ماهی شاگردان این سنت قدیمی ما را رعایت نمی کنند و پیش از غذا، دارند. 39 آنگاه عیسی به شاگردانش فرمود تا مردم را دسته‌دهنده بر دستهای خود را نمی شویند؟ آنها با دستهای نجس غذا می خورند. 6 عیسی در پاسخ ایشان فرمود: «ای ریاکاران، اشیای نمی در وصف سبزه‌ها بنشانند. 40 طولی نکشید که مردم در گروههای پیچاء نفری شما چه خوب گفته که!» این قوم با زبان خود مردا تکریم می کنند، اما و صد نفری، بر زمین نشستند. 41 عیسی آن پیچ نان و دو ماهی را برداشت و به سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تکه کرد و به شاگردانش داد تا پیش مردم بگذارند؛ دو ماهی را نیز جای احکام الهی به مردم تعلیم می دهند.» 8 چون شما دستورهای بین همه تقسیم کرد. 42 همه خودند و سیر شدند 43 و شاگردان مهم خدا را کارکار گذاشتاید و آداب و رسوم خود را جانشین آن از خودهای نان و ماهی، دوازده سیب پر برداشتند. 44 جمیعاً پیچ هزار ساخته اید. 9 حتی حاضرید احکام خدا را زیر پا بگذارید تا آداب و مرد با خانواده‌هایشان نان خوردن. 45 بالاصله پس از آن، عیسی با رسوم خودتان را حفظ کنید. 10 برای مثال، موسی از طرف خدا این اصرار، از شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند و به بیت صیدا در آن طرف دریاچه بروند، و خودش مردم را مرضص کرد. 46 پس شما می گویید که هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود عیسی مردم را مرضص فرمود و خودش به کوه رفت تا دعا کد. 47 به هنگام غروب، قایق شاگردان به وسط دریاچه رسیده بود و عیسی هنوز در تنهایی مشفوع دعا بود. 48 در این هنگام، او دید که ایشان در رحمت افتاده‌اند، زیرا باشد تندی می وزید. اما نزدیک ساعت سه اجازه می دهید نسبت به پدر و مادر محتاجش بی اعتنا شود. 13 صبح، عیسی در حالی که روی آب راه می رفته، به آنها نزدیک شما با این کارمان فرمان خدا را زیر پا می گذارید تا سنت خود را به شما بدhem، در راه خدا صدقه داده‌am. 12 و به این ترتیب، به او شد و می خواست از ایشان بگذرد 49 که شاگردان او را در حال دیگران منتقل کنید و از این گونه کارها بسیار انجام می دهید.» 14 راه رفتن روی آب دیدند، و به گمان اینکه روحی می بینند، از ترس آنگاه عیسی مردم را نزد خود فرا خواند و فرمود: «همه شما خوب فریاد زدند، 50 چون همه او را می دیدند و مضطرب شده بودند. گوش دهید و سعی کنید بهم بفهمید. 15 آنچه انسان را نجس می سازد، ولی عیسی بی درنگ با ایشان صحبت کرده، گفت: «قوی باشید! چیزهایی نیست که وارد بدنش می شود. بلکه آنچه از دل او بیرون نترسید! منم!» 51 آنگاه سوار قایق شد و باد از وزیدن بازیستاد. می آید، همان است که او را نجس می سازد. 16 هر که گوش شنوا

رساند و به ردای او دست زد، **28** چون با خود فکر کرده بود: «اگر مختلف رفته، به تعلیم دادن مردم پرداخت. 7 او دوازده شاگرد خود فقط به ردایش دست پزمن، شفا خواهیم یافت.» **29** پس همین کار را فرا خواند و ایشان را دو به دو فرستاد و به ایشان اقدار داد تا را کرد و فوری خونریزی اش قطع شد و خود نیز متوجه شد که شفا ارواح پلید را از مردم بیرون کنند. **8** در ضمن این فرمود: «جز یافته است. **30** عیسی نیز همان لحظه درک کرد که از او نیروی چوپدستی چیزی همراه خود نباید. نه خوارک، نه کولهبار، نه پول در شفابخشی صادر شد. پس به اطراف نگاهی کرد و پرسید: «چه کمزیرند خود؟ **9** و نه حتی کفش و لباس اضافی. **10** به هر خانه‌ای کسی به لباس من دست زد؟» **31** شاگردانش با تعجب به او گفتند: که وارد شدید، تا هنگام ترک آن محل، در آن خانه بمانید. **11** اگر «می‌بینی که از همه طرف به تو فشار می‌آورند، و می‌پرسی چه کسی در جایی شما را نپذیرفتند و حاضر نبودند به سخنانタン گوش دهند، از به تو دست زد؟» **32** ولی عیسی همچنان به اطراف نگاه می‌کرد تا آنجا بیرون بروید و گرد و خاکی را که از آن ده بر پاهاشان نشسته کسی را که به لباسش دست زده بود، پیدا کنند. **33** آن زن که است پاک کنید، تا نشان دهید که آنان چه فرصتی را از دست داشتند چه اتفاقی برایش افاده، با ترس و لرز پیش آمد و در مقابل داده‌اند.» **12** پس ایشان رفته، همه مردم را به توبه از گناهان دعوت پاهاش عیسی به زمین افتاد و گفت که چه کرده است. **34** عیسی کردند. **13** ایشان روحهای پلید زیادی را بیرون کردند و بیماران به او گفت: «دخترم، ایمانت تو را شفا داده! به سلامت برو و از بسیاری را بروغن تدهیں کرده، شفا دادند. **14** طولی نکشید که این بلا آزاد باش!» **35** عیسی هنوز با آن زن سخن می‌گفت که خبر کارهای عیسی به گوش هیرودیس پادشاه رسید زیرا همه جا عده‌ای از خانه پایروس آمدند و به او خبر داده، گفتند: «دخترت گفتگو دریا راه معجزات او بود. بعضی می‌گفتند: «یی شک، این همان مرد. دیگر چرا به استاد رحمت می‌دهی؟» **36** وقتی عیسی این را پیچای تعییندهنده است که زنده شده، و به همین دلیل است که شنید، به پایروس گفت: «نترس! فقط ایمان داشته باش!» **37** این می‌تواند چنین معجزاتی انجام دهد.» **15** عده‌ای نیز بر این گمان را گفت و اجازه نداد غیر از پطرس، یعقوب و یوحنا کسی دیگر بودند که او همان ایلایی نبی است که ظهر کرده است. دیگران همراهش به خانه پایروس بروند. **38** وقتی به خانه پایروس رسیدند، نیز می‌گفتند که او پامیری است مانند پامیران پرگ گذشته. **16** دیدند عده‌ای پریشانحال، با صدای بلند شیون و زاری می‌گفتند. **39** اما هیرودیس می‌گفت: «نه، این باید همان پیغمی باشد که من عیسی داخل شد و به ایشان فرمود: «چرا گریه و زاری راه انداخه‌اید؟ سرش را از تن جدا کردم، و حالا دوباره زنده شده است.» **17** دختر نمرده، فقط خوابیده است.» **40** اما آنها به او خندیدند؛ ولی ماجرا از این قرار بود که هیرودیس سریازانی فرستاده، پیغمی را دستگیر یعنی همه را بیرون کرد و با پدر و مادر و آن سه شاگرد، وارد اتفاقی کرد و به زندان انداخته بود، به خاطر هیرودیا که زن فیلیپ، پدر اش که دختر در آن آمده بود. **41** عیسی دشنش را گرفت و فرمود: هیرودیس بود، و حالا هیرودیس او را به زنی گرفته بود. **18** پیغمی به «تالیتا، کوم!»، یعنی «ای دختر کوچک، به تو می‌کوییم بrixiez!» **42** هیرودیس گفته بود: «ازدواج تو با هیرودیا، همسر برادرت فیلیپ، آن دختر که دوازده سال پیشتر نداشت، فوری برخاست و شروع به کار درستی نیست.» **19** هیرودیا از پیغمی کینه به دل داشت و راه رفتن کرد. پدر و مادرش با دیدن این معجزه، غرق در حیرت و می‌خواست او را بکشد، اما این کار بدون اجازه هیرودیس ممکن شگفتی شدند. **43** عیسی با تأکید بسیار به ایشان فرمود که ماجرا را نبود. **20** هیرودیس به پیغمی احترام می‌گذاشت چون می‌دانست که او مرد نیک و مقدسی است؛ بنابراین، از او حمایت می‌کرد و گفت: «برای خواهی بگو تا به تو بدهم.»

6 آنگاه عیسی از آن دیار روانه شد و همراه شاگردانش به ناصره، هرگاه با پیغمی گفتگو می‌نمود، وجدانش ناراحت می‌شد. با این شهری که در آن پرگ شده بود، بازگشت. **21** روز شنبه به کنیسه مناسی برای هیرودیا پیش آمد. به این ترتیب که هیرودیس در روز تولد رفت و به تعلیم دادن پرداخت. بسیاری از مردم با شنیدن سخنان او خود، ضیافتی ترتیب داد و همه دریان و فرماندهان و بزرگان ایالت غرق در شگفتی شده، می‌گفتند: «این مرد همه این حکمت و جلیل را دعوت کرد. **22** آنگاه دختر هیرودیا وارد مجلس شد و قدرت معجزات را از کجا به دست آورده است؟ **3** او که همان نجار رقصید و هیرودیس و میهمانانش را شاد کرد. پس هیرودیس پادشاه است و مادرش مریم و برادرانش هم یعقوب و پوشا و یهودا و شمعون برای اقس خورد و گفت: «هر چه می‌خواهی بگو تا به تو بدهم.» هستند؛ خواهانش نیز در میان ما زندگی می‌کنند. و بدین ترتیب به **23** و نیز سوگند خورده گفت: «هر چه از من بخواهی، حتی نصف او حسادت وزیده، بی احترامی کردند. **4** عیسی به ایشان فرمود: مملکتم را، به تو خواهم داد.» **24** دختر بی درنگ نزد مادرش رفت تا «نی همه جا مورد احترام است، جز در وطنش و در میان خویشان و با او مشورت کند. مادرش نیز به او گفت: «سر پیغمی را درخواست خانواده خود.» **5** او نتوانست معجزه بزرگی در آن شهر انجام دهد کن!» **25** دختر با عجله برگشت و درخواستش را به پادشاه گفت: چون مردم به او ایمان نداشتند، فقط دست خود را بر چند بیمار «از تو می‌خواهیم سر پیغمی را نهین الان در یک طبقی به گذاشت و ایشان را شفا بخشدید. **6** عیسی نمی‌توانست باور کند که من بدھی.» **26** پادشاه از گفته خود سخت پیشمان شد، اما چون همشهریان او تا این حد بی ایمان باشند. آنگاه عیسی به دهکده‌های در حضور میهمانانش قسم خورده بود، نتوانست درخواست او را داد.

کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم بیشتر به سنجهای تیر می‌زد و زخمی می‌کرد. **6** وقتی عیسی را از دور داده می‌شد. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را هر دید، به طرف او دوید و در مقابلش به خاک افتاده، **7** نعره زد؛ چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. **26** «حال، داستان «ای عیسی، ای پسر خدای متعال، با من چه کار داری؟ تو را به دیگری تعزیف می‌کنم تا بدانید ملکوت خدا چگونه است: کشاورزی خدا مرا عذاب نده!» **8** زیرا عیسی به آن روح پلید فرمان داده بود در مژواعمال بذر پاشید و رفت. **27** روزها گذاشت و کم کم بذر سبز که: «ای روح پلید از این مرد خارج شو!» **9** عیسی از او پرسید: شد و رشد کرد بدون آنکه کشاورز بداند چگونه این امر اتفاق افتاد. «نام تو چیست؟» جواب داد: «نام من یزیون است، چون ما عده 28 زیرا زمین بدون کمک کسی، خودش بذر را به شمر می‌آورد. یعنی زیادی هستیم که داخل این مرد شده‌ایم.» **10** ارواح پلید شروع به اول ساقه پالا می‌آید، بعد خوش درست می‌شود، و بعد از آن دانه خواهش و تمنا کرده که از آن سرزمین بپرداشان نکند. **11** از قضاء، کامل در خوش پدید می‌آید. **29** وقتی به شمر رسید، کشاورز داس در آن حوالی یک گله خوک می‌چرید. **12** پس ارواح پلید از او را برمی‌دارد تا محصول را درو کند. **30** سپس گفت: «چطور استدعا کرده، گفتند: «ما را به درون خوکها بفرست؛ بگذار وارد آنها می‌توانم ملکوت خدا را برای شما تشریح کنم؟ با چه مثلی آن را شویم.» **13** عیسی اجازه داد. پس همه روجهای پلید از آن مرد بیرون برایتان شرح دهم؟ **31** مانند دانه خردل است که گوجه یکی از آمدند و به درون خوکها رفتند و تمام آن گله که تعداد آن حدود دو کوچکترین دانه‌هast است که در زمین می‌کارند، **32** ولی وقتی کاشته هزار خوک بود، از سرشیبی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند. شد، از همه گیاهان بزرگر می‌شود و شاخه‌های بلند می‌آورد، به **14** خوک‌چرانها فرار کرده، این واقعه را در شهر و روستا به مردم طریکه پرندگان می‌توانند زیر سایه‌اش آشیانه بسانند». **33** او پیام خبر دادند، و جماعت نیز با عجله آمدند تا اتفاقی را که افتاده بود خدا را تا آنچه که مردم می‌توانستند بهفهمند، به صورت داستان و با بیینند. **15** طولی نکشید که عده زیادی دور عیسی جمع شدند و مقلعه‌ای بسیار برای ایشان بیان می‌کرد. **34** در واقع عیسی همیشه به وقتی دیدند آن دیویزه که پیش از آن گرفار یک یزیون روح پلید بود، صورت داستان و مثل به مردم تعلیم می‌داد. ولی وقتی با شاگردانش ایکون لباس پوشیده و عاقل در آنچه نشسته است، ترسیدند. **16** تنها می‌شد، معنی آنها را برای ایشان شرح می‌داد. **35** غروب کسانی که ماجرا را به چشم خود دیده بودند، آنچه بر مرد دیویزه و آن روز، عیسی به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه بروم». **36** خوکها اتفاق افتاده بود، برای مردم تعزیف کردند. **17** به طریکه پس آن عده‌ای را که در ساحل گرد آمده بودند، روانه کردند و با چیزی نگذشت که جمیعت بزرگی جمع شدند و از عیسی خواهش همان قایقی که عیسی در آن نشسته بود، به راه افتادند. البته عده‌ای که کردند که از سرزمینشان برود و دیگر کاری به کارشان نداشته باشد. نیز با قایقهای دیگر همراهشان رفتند. **37** چیزی نگذشت که توفانی **18** وقتی عیسی سوار قایق می‌شد، مردی که قبلاً دیویزه بود به او شدید درگرفت. امواج سهمگین، قایق را آنچنان در هم می‌کویید که التمسا کرد تا او را نیز همراه خود ببرد. **19** ولی عیسی اجازه نداد و نزدیک بود از آب پر شده، غرق شود. **38** اما عیسی در انتهای گفت: «به خانه‌ات برق و بد و به اقام و آشناپایان بگو که خدا برای تو قایق آسوده خاطر، سر را بر بالشی گذاشته و خواهید بود. شاگردان چه کرده و چگونه لطف او شامل حال تو شده است.» **20** او سراسریمه او را بیدار کردند و گفتند: «استاد، به فکر ما می‌یستی؟ ما نیز روانه شد و در تمام سرزمین دکاپلیس برای همه بازگو می‌کرد غرق می‌شویم!» **39** او پرخاست و بر باد نهیب زد و به دریا فرمان که عیسی چه کار بزرگی برایش انجام داده، و همه از شنیدن آن داد: «ساخت شو! آرام باش!» همان لحظه باد از وزیدن بازیستاد و مبهوت می‌شدند. **21** عیسی سوار قایق شد و به آن سوی دریاچه آرامشی کامل پدید آمد. **40** عیسی به شاگردانش فرمود: «چرا اینقدر رفت. وقتی به ساحل رسید، عده زیادی نزدش گرد آمدند. **22** در ترسیده بودید؟ آیا هنوز هم به من اعتماد ندارید؟» **41** ایشان در حالی این هنگام مردی به نام یاپروس که سرپرست کیسه یهودیان آن شهر که ترس سراسر وجودشان را فرا گرفته بود، به یکدیگر می‌گفتند: «این بود، خود را به عیسی رساند و در مقابل پاهای او به خاک افتاد. کیست که حتی باد و دریا هم از او فرمان می‌برند!»

5 به این ترتیب به آن طرف دریاچه، به سرزمین چراسیان رسیدند. نمیرد. **24** عیسی با او به راه افتاد. در همان حال، عده بیشماری 2 هنگامی که عیسی پا به ساحل گذاشت، شخصی که گرفار روح نیز به دنبالش روانه شدند. تعداد افراد به قدری زیاد بود که از هر پلید بود از قبرستان بیرون آمد و به او برخورد. **3** این مرد همیشه در طرف بر او فشار می‌آوردند. **25** در میان آن جمعیت، زنی بود که قبرستان به سر می‌برد، و هیچ کس نمی‌توانست حتی با زنجیر نیز او را مدت دوازده سال خونریزی داشت. **26** با اینکه برای معالجه، به پیندد، **4** چون بارها او را به زنجیر کشیده و دست و پایش را نیز در پرشکان سیاری مراجعه کرده بود و برای این کار تمام دارایی اش را پابندهای آهین بسته بودند، ولی زنجیرها را پاره کرده و پابندها را هم نیز از دست داده بود، ولی بهبود نیافه بود، بلکه بر عکس رفتاره شکسته بود. او به قدری نیرومند بود که کسی نمی‌توانست او را رام بدرت هم شده بود. **27** ولی او شنیده بود که عیسی بیماران را شفا کنند. **5** روز و شب در کوهستان و قبرستان نعه می‌کشید و خود را می‌بخشد. به همین دلیل، خود را از میان مردم به پشت سر عیسی

شهرت ندهند. ۱۳ سپس عیسی به کوهی برآمد و از آنانی که متنظر ۲ او مطالب بسیاری را به شکل مُثُل به مردم می‌آموخت، مانند نظر بودند، دعوت کرد تا نزد او بیایند. ۱۴ سپس، از میانشان این مُثُل: ۳ «گوش کنید! روزی کشاورزی رفت تا در مزرعه‌اش بذرداوازده نفر را برگردید و ایشان را رسول نامید، تا همراه او باشند و ایشان بکاردا. ۴ هنگامی که بذردا می‌پاشید، مقداری از بذرها در جاده را بفرستد که پیام خدا را به گوش مردم برسانند، ۱۵ و این اقتدار را افتدادن و پرنده‌ها آمده، آنها را از آن زمین خشک پرداشتند و خوردند. داشته باشد که ارواح پلید را بیرون برانند. ۱۶ آن دوازده نفر که ۵ بعضی روی خاکی افتدند که زیرش زمین سنجلاخ بود. بدرا روى تعیین کرد ایمان هستند: شمعون (که عیسی او را «پطروس» لقب آن خاک کم عمق، خیلی زود سبز شدند. ۶ ولی وقتی خورشید داد؛ ۷ یعقوب و یوحنا (که پسران زیدی بودند و عیسی آنان را برآمد، همه سوختند و از بین رفتند، چون ریشه عیمیقی نداشتند. ۷ «پسران رعل» لقب داد؛ ۸ آندریاس، فیلیپ، برتولیما، متی، نوما، بعضی دیگر از بذرها لاپای خارها افتدند، و خارها رشد کرده، آن یعقوب (پسر حلقی)، تَّائِی، شمعون (عضو حزب فداییان)؛ ۹ و گیاهان طوفی را خفه کردن و نگذاشتند ثمی بدهند. ۸ اما مقداری بهدای اسخیریوطی (همان که بعداً به عیسی خیانت کرد). ۲۰ وقتی از بذرها در زمین خوب افتدند و جوانه زدند و محصول به بار آورند، عیسی به خانه‌که محل اقامتش بود پارگشت، باز عدهٔ زیادی جمع مخصوصی سی یا صد برابر آنچه کاشته شده بود. ۹ سپس شدند، به طوری که حتی فرست غذا خوردن نیز پیدا نکردند. ۲۱ گفت: «هر که گوش شنوا دارد، بشنو!» ۱۰ پس از آن، وقتی آن نزدیکانش با شنیدن این خبر آمدند تا او را به خانه‌اش بینند، زیرا فکر دوازده نفر و سایر پیروانش با او تنها بودند، او پریسیدند: «منظور از می‌کردند عقلش را از دست داده است. ۲۲ عده‌ای از علمای دین این داستان چه بود؟» ۱۱ عیسی جواب داد: «درک اسرار ملکوت نیز که از اورشلیم آمده بودند، می‌گفتند: «شیطان به چند جلدش رفته! او خدا به شما عطا شده. اما برای آنانی که از من پیروی نمی‌کنند، باید ارواح پلید را به قدرت رئیس ارواح پلید بیرون می‌راند.» ۲۳ عیسی همه چیز را به صورت مُثُل بیان کرد، ۱۲ تا این نوشته کتب مقدس ایشان را نزد خود فراخواند و مُثُلها زده، از ایشان پرسید: «چگونه تحقق یابد که: «وقتی آنچه را انجام می‌دهم، ببینند، آن را درک نخواهند ممکن است شیطان خودش را بیرون براند؟» ۲۴ مملکتی که دچار فهمید. وقتی آنچه را که می‌گوییم، بشوند، آن را درک نخواهند کرد. جنگ داخلی شود، نابودی اش حتمی است. ۲۵ همچنین، خانه‌ای اگر نه، نزد من بازمی‌گردند و آمرزیده می‌شوند.» ۱۳ سپس به ایشان نیز که در آن در اثر دشمنی‌ها نفرجه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد گفت: «اگر منظور این مُثُل را درک نکردد، مُثُلها دیگر را که پاشید. ۲۶ و اگر شیطان بر ضد خودش تعزیزه شده، با خودش خواهمن گفت، چگونه خواهد فهمید؟ ۱۴ منظور از کشاورز کسی می‌جنگید، قادر به انجام هیچ کاری نمی‌شد و تا به حال نایبد شده است که پیام خدا را بذر در دل مردم می‌کارد. ۱۵ آن جاده بود. ۲۷ در ضمن، چگونه امکان دارد شخص به خانه مردی قوی خشک که بعضی بذرها بر آن افتد، بیانگر کسانی است که پیام خدا مانند شیطان داخل شود و اموال او را غارت کند؟ فقط شخصی را می‌شنوند، ولی چون قلبشان ساخت است، شیطان می‌آید و آنچه را نیزمندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی که بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و بی درگذ آن را با خانه‌اش را غارت کند. ۲۸ عین حقیقت را به شما می‌گوییم که هر بیانگر کسانی است که پیام خدا را می‌شنوند و بی درگذ آن را با گاه و کفری قابل بخشش است، ۲۹ اما هر که به روح القدس کفر شادی می‌پذیرند. ۱۷ اما چون ریشه ندارند، زیاد دوام نمی‌آورند. اینها گوید، هرگز آمرزیده نخواهد شد و بار این گاه تا ابد بر دوش او گرچه اول خوب پیش می‌روند ولی همین که به خاطر کلام آزار و خواهد ماند.» ۳۰ عیسی این را به اذیتی ببیند، فروی ایمان خود را از دست می‌دهد. ۱۸ زمینی که این علت گفت که مردم به جای اینکه معجزات او را ناشی از قدرت از خارها پوشیده شده بود، حالت کسی را نشان می‌دهد که کلام روح القدس بدانند، می‌گفتند که او به قدرت شیطان معجزه می‌کند. را می‌شود، ۱۹ اما نگرانی‌های زندگی، زرق و برق ثروت و هوس ۳۱ آنگاه مادر و برادران عیسی آمدند و بیرون ایستاده، کسی را چیزهای دیگر در او رسخ کرده، کلام خدا را در او خفه می‌کنند، و فرستادند تا او را خبر کند. ۳۲ در حالی که عیسی در میان عده‌ای هیچ ثمری به بار نمی‌آید. ۲۰ اما زمین خوب بیانگر نشسته بود، به او پیغام داده، گفتند: «مادر و برادرانت بیرون منتظر کسانی است که کلام خدا را می‌پذیرند و محصولی به بار می‌آورند» هستند. ۳۳ در پاسخ ایشان فرمود: «مادر من کیست؟ برادرانم که سی، یا چشم‌پوشیده شده بود.» چه کسانی هستند؟ ۳۴ و نگاهی به آنانی که در اطرافش نشسته ۲۱ سپس از ایشان پرسید: «چراگی را که روشن می‌کنند، آیا زیر بودند انداخت و فرمود: «ینها هستند مادر و برادران من. ۳۵ هر که کاسه یا تخت می‌گذارند؟ نه، بلکه آن را روی پایه می‌گذارند تا نورش خواست خدا را بهجا آورد، برادر و خواهر و مادر من است.» بر همه بتابد. ۲۲ همین طور نیز هر چه پوشیده است روزی عیان خواهد شد، و هر چه مخفی است ظاهر خواهد شد. ۲۳ هر که بار دیگر عیسی در کار دریاچه به تعلیم مردم پرداخت و گوش شنوا دارد، بشوند. ۲۴ سپس ادامه داد: «به آنچه می‌شنوید، گروهی دور او جمع شدند، به طوری که مجبور شد سوار قایقه شود خوب توجه کنید! زیرا هر چه دقیقت گوش کنید، درک بیشتری به و کمی از ساحل فاصله بگیرد و از همان جا با مردم سخن بگوید. شما عطا خواهد شد، و بیشتر نیز دریافت خواهد کرد. ۲۵ چون

۴

پس از چند روز، عیسی به کفرناحوم بازگشت و مردم خبردار لیاس پوسيده را، با پارچه‌ای نو که هنوز آب نرفته، وصله نمی‌کند، زیرا شدند که او در خانه است. **۲** پس طولی نکشید که خانه از مردم پر وقی آن وصله آب رفت، از آن لیاس کهنه جدا می‌گردد، و پارگی شد، به طوری که حتی بیرون خانه نیز جای ایستادن نبود. در آن آبدتر می‌شود. **۲۲** همچنین، کسی شراب تازه را در مشکه‌های حال، او پیام خدا را برای مردم بیان می‌کرد. **۳** در همین هنگام، کهنه نمی‌زید، چون شراب مشکها را پاره می‌کند؛ آنگاه هم شراب چهار نفر آمدند و مردم مفlogio را بر تختخی آورند. **۴** ولی نتوانستند خود را از لایلای جمعیت به عیسی برسانند. پس به پشت بام فرتند و ریخت. **۲۳** در یکی از روزهای شبات، عیسی و شاگردانش از میان کشتارهای گندم می‌گذشتند. در همان حال که می‌رفتند، قسمتی از سقف بالای سر عیسی را برداشتند و مفlogio را با شکش شاگردان خوش‌های گندم را می‌چیزند. **۲۴** فریسان به در مقابل پاها او به پایین فرستادند. **۵** وقتی عیسی دید که چقدر عیسی گفتند: «چرا شاگردان تو را خوشچنی در روز شبات، احکام ایمانشان به او قوی است، به آن افليج فرمود: «فزرنم، گناهات مذهبی را زیر پا می‌گذارند.» **۲۵** اما عیسی پاسخ داد: «مگر تا به بخشیده شد!» **۶** بعضی از علمای دین که در آنجا نشسته بودند، با خود فکر کردند: **۷** «مگر او خداست که چنین چیزی می‌گوید؟ این کفر است! غیر از خدا چه کسی می‌تواند گناهان انسان را ببخشد!» **۸** عیسی همان لحظه فهمید که چه فکر می‌کند، پس رو به ایشان گذاشت، زیرا فقط کاهنان اجازه داشتند از آن نان بخورند. او از این بود، او وارد معبد شد و با خوردن نان حضور، احکام مذهبی را زیر پا فرمود: «چرا در دل خود چنین می‌اندیشید؟ **۹** گفتن کدام یک به این مفlogio آسانتر است، اینکه بگوییم «گناهات آمرزیده شد»، یا اینکه بگوییم «برخیز و تشک خود را بردار و راه برو؟» **۱۰** پس اکون به صاحب اختیار شبات نیز هست.

۱۱ «برخیز و بسترت را دارد.» آنگاه رو به مرد افليج کرد و گفت: **۱۱** «برخیز و بسترت را **۱۲** در کفرناحوم عیسی بار دیگر به کنیسه رفت و در آنجا مردی را جمع کن و به خانه برو!» افليج از جا پرید و بلافصله بستر خود را جمع کرد و در مقابل چشمان حیرت‌زده مردم، از آن خانه خارج دید که دشتش از کار افتاده بود. **۲** آن روز شبات بود؛ به همین دليل مخالفانش او را زیر نظر داشتند تا اگر آن مرد را در آن روز شفا بخشد، این موضوع را بهانه‌ای قرار دهند و او را مهمنم کنند که در شبات کار چنین چیزی ندیده بودیم!» **۱۳** عیسی بار دیگر به ساحل دریا رفت و مردم دور او حلقه زدند. عیسی نیز ایشان را تعیین می‌داد. **۱۴** سپس هنگامی که می‌رفت، لاوی پسر حلقوی را دید؛ او مأمور جمع آوری باج و خراج بود و در محل کارش نشسته بود. عیسی به او فرمود: «با و از من پروری کن.» لاوی نیز بلافصله به دنبال عیسی به راه افتاد. **۱۵** روزی عیسی و شاگردانش در ضیافتی در خانه لاوی، بر سر سفره نشسته بودند. بسیاری از باجگیران و اشخاص بدنام شهر نیز میهمان او بودند. (در میان پیروان عیسی، تعداد این گونه اشخاص زیاد بود). **۱۶** اما بعضی از علمای دین که فریسی بودند، وقتی عیسی را دیدند که با باجگیران و سایر گناهکاران سر یک سفره نشسته است، به شاگردان او گفتند: «چرا او با این اشخاص پست غذا می‌خورد؟» **۱۷** وقتی عیسی سخن آنان را شنید به ایشان فرمود: «بیماران نیاز به پزشک دارند، نه تدرستان! من آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم، نه آنای را که خود را عادل می‌پندازند!» **۱۸** پیروان یحیی و نیز فریسان عادت داشتند به طور مرتب روزه بگیرند، پس عده‌ای نزد عیسی آمدند و از او پرسیدند: «چرا شاگردان یحیی و شاگردان فریسان روزه می‌گیرند، اما شاگردان تو روزه نمی‌گیرند؟» **۱۹** عیسی به ایشان فرمود: «ایا ممکن است میهمانان جشن عروسی تا زمانی که داماد با ایشان است، روزه بگیرند؟ تا وقتی داماد با آنهاست نمی‌توانند روزه بگیرند.» **۲۰** اما روزی خواهد آمد که داماد از ایشان گرفته خواهد شد، و در آن زمان، روزه خواهد گرفت. **۲۱** «هیچ کس

به ایشان تعلیم می‌داد، نه مانند علمای دین. 23 در آن کنیسه مردی

بود که روح پلید داشت. او با دیدن عیسی ناگهان فریاد براوید: 24

آغاز انجیل عیسی مسیح، پسر خدا: 2 همان گونه که در «ای عیسی‌ای ناصری، چرا ما را آسوده نمی‌گذاری؟ آیا آمده‌ای ما را کتاب اشیاعی نبی نوشته شده: «من پیام‌آور خود را پیشاپیش تو هلاک سازی؟ تو را می‌شناسم. تو قاتلوس خدا هستی!» 25 عیسی می‌فرستم، و او راهت را آمده خواهد ساخت. 3 او صدایی است که به آن روح پلید اجازه نداد بیش از این چیز بگوید، و به او دستور در بیان پانگ بر می‌آورد و می‌گوید: «راه را برای آمدن خداوند آماده داده، گفت: «ساخت باش! از این مرد بیرون بیا!» 26 همان دم، کید! جاده را برای او هموار سازید!» 4 این شخص همان یجیای روح پلید او را به زمین زد، نعمه‌ای براورد و از جسم او خارج شد.

تعمید‌هندۀ بود که در بیان ظاهر شده، به مردم موضعه می‌کرد که تعمید بگیرند تا نشان دهند که از گناهانشان دست کشیده‌اند می‌گفتند: «این دیگر چه نوع تعلیم جدیدی است؟ کلام او به قدری قدرت دارد که حتی ارواح پلید نیز از او فرمان می‌برند!» 28 طولی نکشید که خبر کارهای عیسی در سراسر ایالت جلیل پیچید. 29

او شریلم و از تمام سرزمین یهودیه به آن بیان می‌شافتند تا سخنان او را بشنوند. آنان به اعمال و رفتار بد خود اعتراف می‌کردند و از پیشی در رود اردن تعمید می‌گرفتند. 6 لباس پیش شتر و ایشان را باز کنند. 7 او از چرم و خوارکش نیز ملخ و عمل صحرایی بود. مردم چنین می‌گفت: «بعزودی شخصی خواهد آمد که از من خوبی بزرگ‌تر است، به طوری که من حتی شایسته نیستم که خم شده بند کشیده شما را باز کنم. 8 من شما را با آب تعمید می‌دهم، ولی او

شما را به روح القدس تعمید خواهد داد.» 9 یکی از همان روزها، عیسی آوردند. 33 تمام اهالی شهر نیز برای تماشای جلوی در خانه عیسی از شهر ناصره، واقع در ایالت جلیل، نزد پیشی هنوز همچنان شمعون و آندریاس رفت. 30 وقتی به خانه رسیدند، دیدند که

مادر زن شمعون تب کرده و خواهید است؛ فوری به عیسی خبر کردند. 31 عیسی از کیمیه بیرون آمد، و بی‌درنگ به اتفاق یعقوب و یوحنا به دادند. 32 همان لحظه تب‌قطع شد و برخاست و مشغول پذیرایی گردید. 33

کشیده شما را باز کنم. 34 عیسی از شهر بودند. 35 عیسی پیسیاری را که به بیماریهای گوناگون رود اردن تعمید گرفت. 10 هنگامی که عیسی از آب بیرون می‌آمد، دچار بودند، شفا بخشید و روحهای پلید سیاری را از دیوید گان دید که آسمان باز شد و روح القدس به شکل کبوتری فرود آمد و بر بیرون کرد، اما به روحهای پلید اجازه نداد چیزی بگویند نیز ایشان را

او قرار گرفت، 11 و ندایی از آسمان در رسید و گفت: «تو پسر می‌شاختند. 36 پس از این بروم، تا به اهالی آنچا نیز بخواست و تهای به جای خلوتی رفت تا در آنچا دعا کند. 37 پس از آنکه پیش از این

رویداد، روح خدا، عیسی را به بیان برد. 38 او در آنچا چهل روز بعد شمعون با ساریین به جستجوی او رفته‌است. 39 وقتی او را یافتند، تنها ماند. فقط حیوانات وحشی با او بودند. در این مدت شیطان او را پس از این فرمود: «ایشان فرمود: «اید به شهراهی دیگر هم بروم، تا به اهالی آنچا نیز بعد، پس از آنکه پیش از این ملاقات می‌نمودند. 14 مدتها پیغام را برسانم، چون به خاطر همین آمدeman.» 39 پس در تمام عیسی به جلیل آمد تا پیام خدا را به مردم برساند. 15 او فرمود: «ایشان فرمود: «همه به دنبال شما می‌گردند.» 38 ولی عیسی در جواب

«زمان موعود فر رسیده است و ملکوت خدا تزدیک شده است. پس، ایشان فرمود: «اید به شهراهی دیگر هم بروم، تا به اهالی آنچا نیز از گناهان خود توبه کنید و به این خبر خوش ایمان بیاورید.» 16

روزی عیسی در کارهای دریاچه جلیل قدم می‌زد که شمعون و برادرش شفا بخشی و پاک سازی. 41 عیسی دلش برای او سوخت، پس دست بر او گذاشت، فرمود: «لبته که می‌خواهی، شفا بیا!» 42

آندریاس را دید که تور به دریا می‌انداشتند، زیرا شغل هر دو ماهیگیری بود. 17 عیسی ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال من بیاید و من به شما نشان خواهیم داد که چگونه انسان‌ها را برای خدا صید کنید.» 18 ایشان نیز بی‌درنگ تورهای خود را بر زمین گذاشتند و به

دنیال او به راه افتادند. 19 قدری جلوتر از آنچا، یعقوب و یوحنا، را معاویه کند. آنچه را هم که موسی برای جذامی‌های شفا یافته تعیین کرده، با خودت بپر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای. 45

پس زیدی را دید که در قایق، تورهای ماهیگیری خود را تعمیر اما او همان‌طور که می‌رفت، فریاد می‌زد که شفا یافته است. در نتیجه، مردم دور عیسی جمع شدند، به طوری که از آن به بعد دیگر نتوانست آزادانه وارد شهری شود. او مجبور بود پس از آن در جاهای دورافتاده بیرون شهر بماند، ولی مردم از همه جا نزد او می‌شافتند.

شیات به کنیسه رفند. در آنچا عیسی پیغام خدا را برای مردم بیان فرمود. 22 مردم از تعلیم او شگفت‌زده شدند، زیرا با قدرت و اقتدار

اسفنجی از شراب ترشیده را بر سر یک چوب گذاشت و نزدیک دهان فراموش نکنید این پیغام را به آنان برسانید». **8** زنان با ترسی آمیخته با او برد تا بنشود. **49** ولی دیگران گفتند: «کاری نداشته باش! بگذار شادی بسیار از قیر خارج شدند و شتابان به سراغ شاگردان رفتند تا بیننم آیا ایلای می‌آید او را نجات دهد یا نه؟» **50** آنگاه عیسی فریاد پیغام فرشته را به ایشان بدھند. **9** در همان حال که می‌دویدند، بلند دیگری پراورد و روح خود را تسليم کرد. **51** در آن لحظه، ناگهان عیسی را در مقابل خود دیدند! او گفت: «سلام!» زنها به ناگهان پرده معبد از بالا تا پایین دو پاره شد و چنان زمین لزهای رخ پاهای او افتدند و او را پرستش کردند. **10** عیسی به ایشان فرمود: داد که سنگها شکافته، **52** و قیرها باز شدند و بسیاری از مقدسین «ترسید! بروید و به برادران من بگویید که هر چه زودتر به جلیل خدا که مرده بودند، زنده شدند؛ **53** و پس از زنده شدن عیسی، از بروند تا مرا در آنجا بینند». **11** زنان هنوز به شهر نرسیده بودند، که قبرستان به اولشیم رفتند و بسیاری ایشان را دیدند. **54** آن افسر رومی چند نگهبان از سر قیر، خود را به شهر رساندند و به کاهان اعظم و سربازانش که وظیفه نگهبانی از عیسی را بر عهده داشتند، از این جوان را گفتند. **12** آنها نیز پس از دیدار و مشورت با مشایخ، پول زمین لزه را رویدادها و حشت کردند و گفتند: «براستی این مرد پسر زیادی به نگهبانان داده، **13** گفتند: «بگویید،»شاگردان عیسی شبانه خدا بود.» **55** عده‌ای از زنان که عیسی را خدمت می‌کردند و به آمدند و وقتی ما در خواب بودیم، جسد او را دردیدند.» **14** اگر این دنبال او از جلیل آمده بودند، در آنجا حضور داشتند و از دور ناظر موضوع به گوش فرماندار برسد، ما جوابش را خواهیم داد تا مشکلی واقعه بودند. **56** در بین ایشان مریم مجده، مریم مادر یعقوب و برای شما ایجاد نشود.» **15** نگهبانان رشوه را گرفتند و خبر دروغ را یوسف، و نیز مادر یعقوب و پیحنا، پسران زیدی، دیده می‌شدند. شایع کردند، به طوری که هنوز هم که هنوز است، یهودیان این قسمه **57** هنگام غروب، مردی ثرومند به نام یوسف که اهل رامه و یکی از راپور می‌کنند. **16** پس بازده شاگرد عیسی به جلیل رفتند و بر پیروان عیسی بود، **58** به حضور پیلاس رفت و از او جسد عیسی را کوهی که عیسی گفته بود، جمع شدند. **17** وقتی عیسی را در آنجا درخواست کرد، پیلاس دستور داد جسد را در اختیار او قرار دهدن. دیدند، او را پرستش کردند، ولی بعضی از ایشان شک داشتند که او **59** یوسف جسد را گرفت و در کتان پاکی پیچید، **60** و در مقبره‌ای همان عیسی باشد. **18** آنگاه عیسی جلو آمد و به ایشان فرمود: که به تازگی برای خود در صخره ترشیده بود، جای داد. سپس سنگی «تمام اختیارات در آسمان و زمین به من داده شده است. **19** پس بزرگ در مقابل قبر داد و رفت. **61** مریم مجده و آن مریم دیگر بروید و تمام قوتها را شاگرد من سازید و ایشان را به اسم پدر و پسر در آنجا روبروی قبر نشسته بودند. **62** روز بعد، پس از مراسم اولین و روح القدس تعیید دهید؛ **20** و به ایشان تعليم دهید که تمام روز پیش، کاهان اعظم و فریسان نزد پیلاس گفتند: **63** و گفتند: دستورهایی را که به شما داده‌ام، اطاعت کنند. مطمئن باشید هر جا «قریان، به یاد داریم که آن فریکار وققی زنده بود، می‌گفت:»من پس که بروید، حتی اگر دو ترین نقطه دنیا باشد، من همیشه همراه شما از سه روز زنده می‌شوم.» **64** پس خواهش می‌کنیم دستور فرماید قبر هستم!» **(aiōn g165)**

را تا سه روز زیر نظر داشته باشند، تا شاگردانش تنوانند بیایند و جسد او را بدرزند و ادعا کنند که او زنده شده است! اگر موقعی به این کار شوند، وضع بدتر از اول می‌شود.» **65** پیلاس گفت: «چرا از نگهبانان معبد استفاده نمی‌کنید؟ آنان خوب می‌توانند از قبر محافظت کنند.» **66** پس رفتند و سرگ در قبر را مهر و موم کردند و نگهبانان گماشتند تا کسی به قبر نزدیک نشود.

28

بعد از شبّات، صبح زود روز یکشنبه، مریم مجده و آن مریم دیگر به سر قبر رفتند. **2** ناگهان زمین لزهای شدید رخ داد، زیرا یکی از فرشتگان خداوند از آسمان پایین آمده، به سوی مقبره رفت و سرگ دهانه آن را به کناری غلتاند و بر آن نشست. **3** صورت فرشته می‌درخشید و لیاوش مثل برف سفید بود. **4** نگهبانان با دیدن او به شدت ترسیده، لزان شدند و همچون مرده، بی حرکت بر زمین افتادند. **5** فرشته به زنان گفت: «ترسید! می‌دانم به دنبال عیسای مصلوب می‌گردید؛ **6** او اینجا نیست! همان طور که خودش گفته بود، زنده شده است. بیایند و جایی که جسد او را گذاشته بودند، به چشم خود بینند. **7** و اکنون شتابان رفته، به شاگردانش بگویید که او زنده شده است و به جلیل می‌رود تا ایشان را در آنجا بینند.

گفت: «من اصلاً این مرد را نمی‌شناسم.» درست در همین هنگام کنم؟» مردم فریاد زدند: «باراباس را!» ۲۲ پیلاس پرسید: «پس با خروس بانگ زد، ۷۵ و پطروس گفته عیسی را به یاد آورد که گفته عیسی که مسیح شماست، چه کنم؟» مردم یکصدآ فریاد زدند: بود: «پیش از بانگ خروس، تو سه بار مرا انکار خواهی کرد.» پس «مصلوبش کن!» ۲۳ پیلاس پرسید: «چرا؟ مگر چه گناهی کرده است؟» ولی باز فریاد زدند: «مصلوبش کن!» ۲۴ وقتی پیلاس دید

بیرون رفت و به تلخی گریست.

27

چون صبح شد، کاهنان اعظم و مشایخ، با یکدیگر دستور داد کاسه آبی حاضر کنند، و در مقابل چشمان مردم دستهای مشورت کردند تا راهی بیاند که عیسی را بکشند. ۲ پس او را خود را شست و گفت: «من از خون این مرد، بری هستم؛ دیگر دست بسته به پیلاس، فرماندار رومی، تحويل دادند. ۳ اما بهودا، خودتان می‌دانید!» ۲۵ جمیعت فریاد زدند: «خونش به گردن ما و تسلیم کننده او، وقتی دید که عیسی به مرگ محکوم شده است، از فرزندان ما باشد!» ۲۶ پس پیلاس، باراباس را برای ایشان آزاد کرد و کار خود پیشمان شد و سی سکه نقره ای را که گرفته بود، نزد کاهنان دستور داد عیسی را پس از شلاق زدن، بپرند و مصلوب کنند. ۲۷ اعظم و سران قوم آورد تا به ایشان بازگرداند. ۴ او به آنان گفت: سربازان ابتدا عیسی را به حیاط کاخ فرماندار بفرستند و تمام سربازان را «من گناه کرده‌ام چون باعث محکومیت مرد بی گناهی شده‌ام.» آنان به دور او جمع کردند. ۲۸ سپس، لباس او را درآوردند و رذای ارغوانی جواب دادند: «به ما چه؟ خودت خواستی!» ۵ پس او سکه‌ها را در به او پوشاندند، ۲۹ و تاجی از خار ساخته، بر سر او گذاشتند، و معبد ریخت و بیرون رفت و خود را با خطاب خفه کرد. ۶ کاهنان یک چوب، به نشانه عصای سلطنت، به دست راست او دادند و در اعظم سکه‌ها را از روی زمین جمع کردند و گفتند: «ریختن این براپرش زان زده، با ریختند می‌گفتند: «درود بر پادشاه یهود!» ۳۰ سکه‌ها در خزانه معبد حرام است، زیرا خونهایست.» ۷ بنابراین، پس پس از آن، به صورتش آب دهان انداختند و چوب را از دستش گرفته، از بحث و مشورت، قرار بر این شد که با آن پول قطعه زمینی را پخرند بر سریش زند. ۳۱ پس از اینکه از مسخره کردن او خسنه شدند، که کوزه‌گرها از خاکش استفاده می‌کردند، و از آن زمین به عنوان شغل را از دوشش برداشته، لباس خودش را به او پوشانیدند، و او را قبرستان بیگانگانی استفاده کنند که در اورشلم فوت می‌شدند. ۸ به بودند تا مصلوبش می‌شدند. ۳۲ در راه، به مردی پرخورند از اهالی قیریوان همین، دلیل آن قبرستان تا به امروز نیز به «زمین خون» معروف است. که نامش شمعون بود. او را وادر کردن صلیب عیسی را بر دوش ۹ این واقعه، پیشگویی ارمیای نبی را به انجام رساند که فرموده بود: بگیرد و ببرد. ۳۳ وقتی به محلی به نام چلچنا که به معنی جمجمه «آنها سی سکه نقره یعنی قیمتی را که مردم اسرائیل برای او تعیین است، رسیدند، ۳۴ سربازان به او شرابی مخلوط به زراد بادند؛ اما کرده بودند برداشتند، ۱۰ و از کوزه‌گرها زمینی خربزه، همان گونه که وقتی آن را چشید، نخواست بپوشد. ۳۵ سربازان، پس از مصلوب خداوند به من فرموده بود.» ۱۱ در این هنگام، عیسی را به حضور کردن او، بر سر تقسیم لیاسهایش قرعه انداختند. ۳۶ سپس همان جا پیلاس، فرماندار رومی آوردند. فرماندار از او پرسید: «آیا تو پادشاه در اطراف صلیب به تماشای جان دادن او نشستند. ۳۷ تقصیرنامه او بیود هستی؟» عیسی جواب داد: «همین طور است که می‌گویی.» رانی بالای سرش بر صلیب نصب کردند: «این است عیسی، پادشاه ۱۲ آنگاه کاهنان اعظم و سران قوم یهود اتهاماتی بر او وارد ساختند، یهود.» ۳۸ دو شورشی رانی با او به صلیب کشیدند، یکی در اما او هیچ جواب نداد. ۱۳ پس پیلاس به او گفت: «نمی‌شنوی سمت راست و دیگری در سمت چپ او. ۳۹ کسانی که از آنچه را چه می‌گویند؟» ۱۴ اما عیسی همچنان خاموش بود، به طوری که می‌شدند، سرهای خود را تکان داده، ریختند کنан ۴۰ می‌گفتند: سکوت او فرماندار را نیز به تعجب ودادشت. ۱۵ و رسم فرماندار بر «تو که می‌خواستی معبد را خراب کنی و در عرض سه روز آن را باز این بود که هر سال در عید پیش، یک زندانی را به خواست مردم آزاد بسازی، خود را نجات بد! اگر واقعاً پسر خدایی، از صلیب پایین ۱۶ در آن سال، زندانی مشهوری به اسم باراباس در زندان بود. بیا!» ۴۱ کاهنان اعظم و علمای دین و مشایخ نیز او را مسخره کرد. ۱۷ آن روز صبح، وقتی مردم گرد آمدند، پیلاس به ایشان گفت: کرده، می‌گفتند: ۴۲ «دیگران را نجات می‌داد اما نمی‌تواند خودش را کدام پک از این دو نفر را می‌خواهد برایان آزاد کنم: باراباس نجات دهد! اگر پادشاه اسرائیل است همین الان از صلیب پایین بیاد یا عیسی را که مسیح شماست؟» ۱۸ چون خوب می‌دانست که تا به این یاریم؟ ۴۳ او به خدا توكل کرد، پس اگر خدا درستش سران قوم از روی حسادت عیسی را دستگیر کرده‌اند. ۱۹ در همان دارد، بگنار نجاتش دهد، زیرا ادعای کرد که پسر خداست! ۴۴ هنگام که پیلاس جلسه دادگاه را اداره می‌کرد، همسر شبراوی او حتی آن دو شورشی نیز که با او مصلوب شده بودند، به او دشنام پیغامی فرستاده، گفت: «با این مرد بی گناه کاری نداشته باش، چون می‌دادند. ۴۵ آن روز، از ظهر تا ساعت سه بعد از ظهر، تاریکی دیشب به خاطر او خواهیا وحشتتاکی دیده‌ام.» ۲۰ کاهنان اعظم و تمام آن سربازین را فراگرفت. ۴۶ نزدیک به ساعت سه، عیسی با مقامات قوم پیش از این فرصت استفاده کردند و مردم را واداشتند که صدای بلند فریاد زد: «ایلی، ایلی، لئما سَقْفَتِی،» یعنی «خدای من، از پیلاس آزادی باراباس و اعدام عیسی را بخواهند. ۲۱ پس فرماندار خدای من، چرا مرا واگذاشتی؟» ۴۷ بعضی که آنچه ایستاده بودند، دوباره پرسید: «کدام یک از این دو نفر را می‌خواهد برایان آزاد تصور کردنده که ایلیا نبی را صدا می‌زند. ۴۸ یکی از آنان دوید و

است که با آن، پیمان جدید میان خدا و قومش را مهر می‌کنم. خون عیسی به او فرمود: «شمیثیر را غلاف کن. هر که شمشیر بکشد، من برای آمزش گماهان بسیاری ریخته می‌شود.» 29 به شما می‌گویم با شمشیر نیز کشته خواهد شد. 53 مگر نمی‌دانی که می‌توانم که من دیگر از این محصول انگور نخواهم نوشید تا روزی که آن را با از پدرم درخواست کنم تا هزاران فرشته به کمک من بفرستد؟ 54 شما در ملکوت پدرم، تازه بنوشم.» 30 سپس سرودی خواندن و به ولی اگر چنین کنم، چگونه پیشگویی‌های کتب مقدس جامده عمل سوی کوه زیتون به راه افتادند. 31 آنگاه عیسی به ایشان فرمود: «خواهد پویشید که می‌فرمایند چنین واقعیتی باید رخ دهد؟» 55 آنگاه «امشب همه شما مرا تنها می‌گذارید. چون در کتب مقدس نوشته رو به آن عده کرد و گفت: «مگر من دزد فرازی هستم که با چوب و شده که خدا چوپان را می‌زند و گوسفندان گله پراکنده می‌شوند.» 32 چماق و شمشیر به سراغم آمدۀ اید؟ من هر روز در پرایر چشماندان در اما پس از زنده شدم، به جلیل خواهم رفت و شما را در آنجا خواهم معبد بود و به مردم تعیلم می‌دادم؛ چرا در آنجا مرا نگرفتید؟ 56 دید.» 33 پطرس گفت: «اگر حتی همه تو را تنها بگذراند، من از بله، می‌باپیست ایطرومی شد، چون تمام این واقعیت را انبیا در کتب کنارت دور نخواهم شد.» 34 عیسی به او گفت: «باور کن که مقدس پیشگویی کرده‌اند.» در این گیوردار، تمام شاگردان، او را تنها همین امنب، پیش از پانگ خرس، تو سه بار ما انکار کرده، گذاشته، فرار کردند. 57 پس آن گروه، عیسی را به خانه قیافا، خواهی گفت که مرا نمی‌شناسی! 35 ولی پطرس گفت: «حتی اگر کاهن اعظم بردند. در آنجا تمام علمای دین و مشایخ بهود جمع لازم باشد، با تو خواهم مرد، ولی هرگز تو را انکار نخواهم کرد!» بقیه بودند. 58 در ضمن، پطرس هم از دور به دنبال عیسی رفت تا شاگردان نیز چنین گفتند. 36 پس عیسی با شاگردان خود به یک وارد حیاط خانه کاهن اعظم شد و کار سربازان نشست تا بپیش بر باغ زیتون رسیدند، که به باغ جتیسمانی معروف بود. او به ایشان سر عیسی چه می‌آید. 59 کاهن اعظم، و در واقع، تمام اعضا گفت: «شما اینجا بنشیید تا من کمی دورتر رفته، دعا کنم.» 37 شورای عالی بهود جمع شده بودند و به دنبال شاهدانی می‌گشتند که سپس پطرس و دو پسر زیدی یعنی عقبو و یوحنا را نیز با خود برد و به دروغ به عیسی تهمت بزند، تا بواند به مرگ محکوم شدند. در حالی که اندوه و اضطراب وجود او را فرامگرفته بود، 38 ولی با این که چند نفر را یافتد و آنان نیز شهادت دروغ دادند، گفت: «از شدت حزن و اندوه، در آستانه مرگ هستم. شما همین‌جا ولی سخنان ایشان با هم یکی نبود. سرانجام دو نفر را پیدا کردند که بمانید و با من بیدار باشید.» 39 سپس کمی دورتر رفت و بر زمین 61 می‌گفتند: «اين مرد می‌گفت من می‌توانم معبد را خراب کنم، و افتاد و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن است، این جام رنج و آن را ظرف سه روز باز بنا نمایم.» 62 آنگاه کاهن اعظم برخاست و عذاب را از مقابل من بزدار، اما نه به خواهش من، بلکه به خواست به عیسی گفت: «خوب، چه می‌گویی؟ آیا آنچه می‌گویند صحت تو.» 40 آنگاه نزد آن سه شاگرد برگشت و دید که در خواهید. پس دارد؟» 63 ولی عیسی خاموش ماند. کاهن اعظم به او گفت: «به به پطرس گفت: «تو نتوانستی یک ساعت با من بیدار بمانید؟ نام خدای زنده از تو می‌خواهم جواب بدی. آیا تو مسیح، پسر خدا 41 بیدار بمانید و دعا کنید تا وسوسه بر شما غلبه نکند. روح تمایل هستی یا نه؟» 64 عیسی جواب داد: «تو خودت می‌گویی! و من دارد، اما جسم ضعیف است.» 42 باز ایشان را گذاشت و رفت هم به شما می‌گویم که از این پس پسر انسان را خواهید دید که به و چنین دعا کرد: «پدر، اگر ممکن نیست این جام از مقابل من دست راست خدا نشسته، بر ابرهای آسمان می‌آید.» 65 آنگاه برداشته شود، پس آن را نوش. آنچه خواست توست بشود. 43 کاهن اعظم پیغام لایس خود را درید و فریاد زد: «کفر گفت! دیگر چه وقتی بازگشت، دید که هنوز در خوابید، چون نمی‌توانستند پلکهایشان نیاز به شاهد داریم؟ خودتان شنیدید که کفر گفت. 66 چه رأی را باز نگاه دارند. 44 پس برای بار سوم رفت و همان دعا را کرد. می‌دیدی؟» 67 همه فریاد زدند: «باید بمیرد!» آنگاه به صورتش آب سپس، نزد شاگردان بازگشت و گفت: «آیا هنوز در خوابید و دهان انداخه، او را زدند. بعضی نیز به او سیلی زده، 68 با ریختند استراحت می‌کنید؟ اکنون زمان مقرر فرا رسیده است و پسر انسان در می‌گفتند: «ای مسیح، نیوت کن! بگو بیینم چه کسی تو را زد؟» چنگ بد کاران گرفتار می‌شد. 46 برخیزید، باید برویم. نگاه کید، 69 اما پطرس هنوز بیرون خانه، در حیاط نشسته بود که یکی از این هم تسلیم کننده من!» 47 سخن عیسی هنوز به پایان نرسیده بود کنیزان کاهن اعظم نزد او آمد و گفت: «به گمانم تو نیز با عیسای که بهود، از راه رسیده. همراه او عده‌ای با شمشیر و چوب و چماق جلیلی بودی!» 70 ولی پطرس در حضور همه منکر شد و گفت: نیز آمده بودند. آنان از سوی کاهن اعظم و مشایخ قوم فرستاده شده «نمی‌دانم چه می‌گویی!» 71 اندکی بعد، در کار در، کنیز دیگری بودند. 48 تسلیم کننده او بهود، به همراه خود گفته بود: «هر که به او برخورد و به آنانی که در آنجا بودند گفت: «اين مرد نیز با را بیوسم، همان است؛ او را بگیرید.» 49 پس بهودا مستقیم به سوی عیسای ناصیر بود. 72 پطرس دوباره انکار کرد، و حتی این بار عیسی رفت و گفت: «سلام استاد!» و او را بوسید. 50 عیسی قسم خورده، گفت: «من اصلاً این مرد را نمی‌شناسم.» 73 ولی گفت: «دوست من، کار خود را ناجم بده!» پس آن عده جلو رفتند کمی بعد، کسانی که آنجا ایستاده بودند پیش پطرس آمدند، به او و عیسی را گرفتند. 51 در این لحظه یکی از همراهان عیسی شمشیر گفتند: «تو حتماً یکی از شاگردان او هستی، چون لهجهات جلیلی خود را کشید و با یک ضریبه، گوش غلام کاهن اعظم را برد. 52 است!» 74 پطرس این بار به لعنت کرد و قسم خوردن شروع کرد و

پول تو!“ 26 «اما ارباب جواب داد: “ای خادم بدکار و تبل! تو

26

چون عیسی همه این سخنان را به پایان رساند، به شاگردانش

که می‌دانستی من آنقدر سخنگیر که از زمینی که چیزی در آن گفت: 2 «همان طور که می‌دانید، دو روز دیگر عید پسح اغزار نکاشتم، محصول درو می‌کنم، و از زمینی که بذر در آن پیشیده‌ام می‌شود، در این عید مرا دستگیر کرده، بر صلیب خواهد کشت.» محصول جمع می‌کنم، 27 پس چرا پولم را به صرافان ندادی تا وقتی 3 در این هنگام، کاهن اعظم و مشایخ قوم در خانه قیافا، کاهن از سفر برمی‌گردم سودش را بگیرم؟» 28 سپس اضافه کرد: «پول این اعظم، گرد آمدند، 4 و با یکدیگر مشورت کردند که با چه حیله‌ای مرد را بگیرید و به آن شخصی بدھید که ده کیسه طلا دارد. 29 عیسی را دستگیر کرده، بکشند؛ 5 ولی تصمیم گرفتند این کار را به چون کسی که بتواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد، به او باز هم هنگام عید نکشند تا آشوبی به راه نیفتند. 6 در آن هنگام عیسی در پیشتر داده می‌شد. ولی کسی که کارش را درست انجام ندهد، آن را بیعت عینا در خانه شمعون جذامی بود. 7 سر سفره، زنی با کشیشه هر چقدر هم کوچک باشد از دست خواهد داد. 30 حالا این عطر گرانبها وارد شد و عطر را بر سر عیسی ریخت. 8 شاگردانش خدمتگزار را که به درد هیچ کاری نمی‌خورد، بگیرید و در تاریکی وقته این را دیدند، اوقاتشان تالع شد و گفتند: 9 «حیف از این عطر بیندازی، تا در آجبا از شدت گریه، خداوندی را بر هم پشتارد.» که تلف شد. می‌شد آن را به سیصد سکه نقره بفروشیم و پولش را به 31 «هنگامی که من، مسیح موعود، باشکوه و جلال خود و همراه با فقرا بادهیم.» 10 عیسی که می‌دانست به یکدیگر چه می‌گویند، تمام فرشتگانم بیایم، آنگاه بر تخت باشکوه خود خواهم نشست. گفت: «چرا این زن را آزار می‌دهید؟ او کار نیکویی در حق من 32 سپس تمام قوهای روی زمن در مقابل من خواهد ایستاد و گردد است. 11 فقرا را همیشه با خود دارد، ولی مردم همیشه با خود من ایشان را از هم جدا خواهیم کرد، همان طور که یک چوپان، 32 نخواهید داشت. 12 این زن در واقع با ریختن این عطر روی من، گوسفندان را از پرها جدا می‌کند؛ 33 گوسفندها را در طرف راستم بدن مرای دفن آماده کرد. 13 براستی به شما می‌گویم، در هر قرار می‌دهم و پرها را در طرف چشم. 34 «آنگاه به عنوان پادشاه، به نقطه جهان که انجلیل موعده شود، خدمتی نیز که این زن به من کسانی که در طرف راست منند خواهیم گفت: «بیایید ای عزیزان گرد، ذکر خواهد شد.» 14 آنگاه بهودای استخربوطی که یکی از پدرم! بیایید تا شما را در برکات ملکوت خدا سهیم گردانم، برکاتی دوازده شاگرد بود، نزد کاهن اعظم رفت 15 و گفت: «چقدر به که از آغاز آفریش دنیا برای شما آماده شده بود. 35 زیرا وقته من می‌دهید شاد بود. 36 برهنه بودم، به من آب دادید؛ او دادند. 16 از آن هنگام، او به دنبال فرست مناسبی بود تا عیسی غریب بودم، به من جا دادید؛ 36 برهنه بودم، به من لیاس دادید؛ را به ایشان تسلیم کند. 17 روز اول عید فطیر فرا رسید. شاگردان بیمار و زندانی بودم، به عیادتم آمدید. 37 «نیکوکاران در پاسخ عیسی نزد او آمده، پرسیدند: «کجا می‌خواهی برایت تدارک بینین تا خواهند گفت: «خداوندا، کی گرسنه بودید تا به شما خوارک بدهیم؟ شام پسح را بخوری؟» 18 او در جواب گفت که به شهر نزد فلان کی تشنۀ بودید تا به شما آب بدهیم؟ 38 کی غریب بودید تا شما شخص رفقه، بگویند: «استاد ما می‌گوید: وقت من فرا رسیده است. را به منزل ببریم یا برهنه بودید تا لیاس پیوشانیم؟ 39 کی بیمار یا می‌خواهم با شاگردان در منزل شما شام پسح را بخوریم.» 19 زندانی بودید تا به ملاقات شما بیاییم؟» 40 «آنگاه به ایشان خواهیم شاگردان طبق گفتة عیسی عمل کرده، شام پسح را در آنجا تدارک گفت: «وقتی این خدمتها را به کوچکترین برادران من می‌کردید، در دیدند. 20 شب، عیسی با دوازده شاگرد خود بر سر سفره نشست. واقع به من می‌نمودید. 41 «سپس به کسانی که در طرف چپ من 21 هنگام خودرن شام او به ایشان گفت: «براستی به شما می‌گویم قرار دارند، خواهیم گفت: «ای لعنت شدگان از اینجا بروید و به آتش که یکی از شما به من خیانت خواهد کرد.» 22 همه از این سخن ابدی داخل شوید که برای ایپیس و فرشتگان او آماده شده است. غمگین شدند و یکی پس از دیگری از او پرسیدند: «سرورم، من که 42 زیرا گرسنه بودم و شما به من خوارک ندادید، آن شخص نیستم؟» 23 او در پاسخ فرمود: «آن که دستش را با تشنۀ بودم و به من آب ندادید، 43 غریب بودم و به من جا ندادید؛ دست من به سوی بشقاب دراز کرد، همان کسی است که به من برهنه بودم و مرا پیوشاندید؛ بیمار و زندانی بودم و شما به ملاقات خیانت می‌کند. 24 پسر انسان باید بمیرد، همان طور که در کتب نیامدید.» 44 «آنها جواب خواهند داد: «خداوندا، کی شما گرسنه و مقدس درباره او نوشته شده است. اما وای به حال آنکه او را تسلیم تشنۀ یا غریب و برهنه یا بیمار و زندانی بودید و ما خدمتی به شما دشمن می‌کند. برای او بهتر می‌بود که هرگز به دنیا نمی‌آمد.» 25 نکردید؟» 45 «در جواب خواهیم گفت: «وقتی به کوچکترین برادران یهودا نیز که بعد به او خیانت کرده، از او پرسید: «استاد، آیا آن من کمک نکردید، در واقع به من کمک نکردید.» 46 «و این شخص من؟» عیسی جواب داد: «بله، خودت گفتی!» 26 وقی اشخاص به مجازات جاودان خواهند رسید، ولی نیکوکاران به زندگی شام می‌خوردند، عیسی نان را برداشت و شکر نمود؛ سپس آن را جاودی خواهند پیوست.» (aiōnios g166)

خواهند شد! **29** «بالافصله، پس از آن مصیبتها، خورشید تیره و تن از این ندیمه‌ها دانا و پنج تن دیگر نادان بودند. **3** ندیمه‌های تار شده، ماه دیگر نور نخواهد داد. ستارگان فرو خواهند ریخت و نادان چراگهای خود را برداشتند، اما روغن با خود نبودند. **4** ولی نیروهایی که زمین را نگاه داشته‌اند، به لزه در خواهند آمد. **30** «و ندیمه‌های دانا با چراگهای خود ظرفهایی بر از روغن نیز بردند. **5** سرانجام نشانه آمدن پسر انسان در آسمان ظاهر خواهد شد. آنکه چون آمدن داماد به طول انجامید، ندیمه‌ها به خواب رفتند. **6** اما در مردم در سراسر جهان عزا خواهند گرفت و پسر انسان را خواهند نیمه‌های شب، صدایی به گوش رسید که: «داماد می‌آید! برخیزید و دید که بر ابرهای آسمان، با قدرت و شکوه عظیم می‌آید. **31** او به پیشوازش بروید!» **7** همه ندیمه‌ها بیدار شدند و چراگهای خود را فرشتگان خود را با صدای بلند شیپور خواهد فرستاد تا برگردیدگان آماده کردند. **8** پنج دختری که روغن کافی نیاورده بودند، چون خود را از گوشش و کنار زمین و آسمان جمع کنند. **32** «حال از چراگهایشان در حال حاموش شدن بود، از پنج دختر دیگر روغن درخت انجیر درس بگیرید. هر وقت شاخه‌های آن جوانه می‌زند و خواستند. **9** ولی ایشان جواب دادند: «اگر از روغن خود به شما بیگ می‌آورد، می‌فهمید تا بستان نزدیک است. **33** همین طور نیز وقتی بدھیم، برای خودمان کفایت نخواهد کرد. بهتر است بروید و از تمام این شانه‌ها را بینید، بدانید که پایان کار سپیار نزدیک شده فروشندگان برای خودتان روغن بخرید.» **10** ولی وقتی آنان برای خرد است. **34** «براستی به شما می‌گوییم که تا این چیزها اتفاق نیافتد، روغن رفته بودند، داماد از راه رسید و کسانی که آماده بودند، با او به این نسل از میان نخواهد رفت. **35** «آسمان و زمین از بین خواهند جشن عروسی داخل شدند و در بسته شد. **11** کمی بعد، آن پنج رفت، اما کلام من هرگز زلزله نخواهد شد. **36** اما هیچ کس نمی‌داند دختر دیگر رسیدند و از پشت در فریاد زند: «سرور ما، سرور ما، در در چه روز و ساعتی دنیا به آخر خواهد رسید، حتی فرشتگان هم را باز کنید!» **12** اما او جواب داد: «براستی به شما می‌گوییم، من نمی‌دانند، پسر خدا نیز از آن می‌خبر است. فقط پدرم خدا آن را شما را نمی‌شناسم!» **13** پس بیدار باشید چون نمی‌دانید در چه روز می‌داند. **37** ۳۷ مان ظهر پسر انسان مانند روگزار نوح خواهد بود. **38** و ساعتی باز می‌گردم. **14** «ملکوت آسمان را می‌توان با این حکایت در روزهای پیش از توفان، قبل از اینکه نوح وارد کشته شود، مردم نیز تشییع کرد: مردی عزم سفر داشت. پس خدمتگزاران خود را سرگرم عیش و نوش و میهمانی و عروسی بودند. **39** در آن وقت فراخواند و به آنان سرمایه‌ای داد تا در غیاب او، آن را به کار بیندازند. کسی باور نمی‌کرد که واقعاً توفانی در کار باشد، تا آن که توفان آمد. **15** به هر کدام به ادارهٔ توانایی اش داد: به اولی پنج کیسه طلا، به و همه آنان را با خود برد. آمدن پسر انسان نیز چنین خواهد بود. **40** دومی دو کیسه طلا و به سومی یک کیسه طلا. سپس عازم سفر آنگاه از دو مرد که در مزرعه با هم کار می‌کنند، یکی برده خواهد شد. **16** اولی که پنج کیسه طلا گرفته بود، بی درنگ مشغول خرد و شد و دیگری خواهد ماند؛ **41** دو زن که در کنار هم سرگرم آرد فروش شد و طولی نکشید که پنج کیسه طلا دیگر هم به دارای او کردن گندم باشند، یکی برده خواهد شد و دیگری خواهد ماند. **42** اضافه شد. **17** دومی هم که دو کیسه طلا داشت، همین کار را پس شما هم آماده باشید چون نمی‌دانید خداوند شما چه روزی باز کرد و دو کیسه طلا دیگر نیز سود برد. **18** ولی سومی که یک می‌گردد. **43** «اگر صاحب خانه می‌دانست که در در چه ساعتی کیسه طلا داشت، زمین را کند و پلوش را زیر سنگ مخفی کرد. **19** می‌آید، بیدار می‌ماند و نمی‌گذاشت زد وارد خانه‌اش شود. **44** پس از مدتی طولانی، ارباب از سفر برگشت و خدمتگزاران خود شما نیز آماده باشید، زیرا پسر انسان هنگامی باز خواهد گشت که را برای تسویه حساب فرا خواند. **20** شخصی که پنج کیسه طلا کمتر انتظارش را دارد. **45** «خدمتگزار وفادار و دانا کسی است که گرفته بود، پنج کیسه دیگر نیز تحويل داد و گفت: «ای سرور، به من اربابش بتواند او را به سرپرستی سایر خدمتگزاران خانه‌اش بگارد تا پنج کیسه دادی، این هم پنج کیسه دیگر که سود کرده‌ام.» **21** خوارک آنان را بهموقوع بدهد. **46** خوش با حال چینین خدمتگزاری ارباب به او گفت: «آفین، ای خادم نیک و امین! حال که در امور که وقتی اربابش باز می‌گردد، او را در حال انجام وظیفه بیند. **47** کوچک امین و درستکار بودی، مسئولیتهای بیشتری به تو خواهم یقین بدانید که او را ناظر تمام دارای خود خواهد ساخت. **48** «ولی سپرد. بیا و در شادی من شریک شو!» **22** سپس آن که دو کیسه اگر آن خدمتگزار شریر باشد و با خود فکر کند که «اربابم به این گرفته بود جلو آمد و گفت: «به من دو کیسه طلا دادی، این هم دو زودی نمی‌آید،» **49** و به آزار همکارانش پردازد و مشغول عیاشی با کیسه دیگر که سود کرده‌ام. **23** «ارباب به او گفت: «آفین، ای میگساران شود، **50** آنگاه در روزی که انتظارش را ندارد، اربابش باز خادم نیک و امین! حال که در امور کوچک امین و درستکار بودی، خواهد گشت **51** و او را به سختی تنبیه کرده، به سرنوشت ریاکاران مسئولیتهای بیشتری به تو خواهم سپرد. بیا و در شادی من شریک دچار خواهد ساخت و به جای خواهد انداخت که گریه و ناله و شو!» **24** آنگاه خدمتگزاری که یک کیسه طلا گرفته بود، جلو آمد و گفت: «سرورم، می‌دانستم که آنقدر مرد سختگیری هستی که از فشار دندان بر دندان باشد.

25 در آن زمان، ملکوت آسمان شیشه‌ای ندیمه خواهد بود که بدر در آن نباشیدهای مخصوص جمع می‌کنی. **25** پس، از ترسم چراگهای خود را روشن کردن تا به استقبال داماد بروند. **26** پنج پولت را زیر سنگ مخفی کردم تا مبادا از دست بروند. بفرما، این هم

مذبح قسم می خورید، در واقع به خود مذبح و هر چه که بر آن است که سنگی بر سنگی دیگر باقی نخواهد ماند، بلکه همه زیر و رو قسم یاد می کنید؛ **21** و وقتی به معبد قسم می خورید، در واقع به خواهد شد. **3** ساعتی بعد، وقتی او در دامنه کوه زیتون نشسته خود خانه و به خدایی که در آن خانه هست قسم یاد می کنید؛ بود، شاگردانش آمده، از و پرسیدند: «به ما بگو این واقعی در چه **22** وقتی به آسمان قسم می خورید، در واقع به تخت خدا و خود زمانی روی خواهد داد؟ نشانه بازگشت تو و آخر دنی چیست؟؟» خدا که بر تخت نشسته است قسم می خورید. **23** «اوی به حال **g165** (atōn) ۴ عیسی به ایشان گفت: «مواظب بشید کسی شما شما ای علمای دین و فریسان ریاکار! شما حتی دهیک محصول را گمراه نکنید. **5** زیرا بسیاری به نام من آمده، خواهد گفت، «من نعناع و شوید و زیره باعچهتان را هدیه می دهید، اما حکام مهمتر مسیح هستم» و عده زیادی را گمراه خواهد کرد. **6** از دور و نزدیک شریعت را که عدالت و رحمت و امانت است، نادیده می گردید. شما خبر جنگها به گوششان خواهد رسید. اما پرسش نمودید زیرا جنگها باید دهیک را بدھید، ولی حکام مهمتر را نیز فراموش نکنید. **24** اتفاق خواهد افتاد، اما به این زودی دنیا به آخر نخواهد رسید. ای عصاکش های کور، که پشه را از صافی می گذرانید ولی شتر را **7** قومها و مالک به هم اعلان جنگ خواهند داد، و در جاهای می باغید! **25** «اوی به حال شما ای علمای دین و فریسان ریاکار! مختلف دنیا، قحطی ها و زمین لرزه ها پدید خواهد آمد. **8** اما اینها چون شما بپرون کاسه و بشقاب را آنقدر تمیز می کنید تا بدرخشند، تنها آغاز درد زایمان است. **9** «آنگاه شما را تسلیم خواهند کرد تا ولی درون آنها از طمع و ناپرهیزی پر است. **26** ای فریسانهای کور، شکنجه شوید، و شما را خواهند کشت. تمام مردم دنیا به حاضر نام اول درون کاسه و بشقاب را تمیز کنید که بپرون شان هم پاک خواهد من از شما نفرت خواهد داشت. **10** بسیاری از ایمان خود برخواهد شد. **27** «اوی به حال شما ای علمای دین و فریسان ریاکار! شما گشت و یکدیگر را تسلیم کرده، از هم متفرق خواهند کرد تا مانند قبرهای سفید شده ای هستید که ظاهری زیبا دارند اما داخل آنها بسیاری برخاسته، خود را نبی معروفی خواهند کرد و عده زیادی را پر است از استخوانهای مردانگان و نکاتاف! **28** شما می کوشید خود گمراه خواهد نمود. **12** گناه آنقدر گسترش پیدا خواهد کرد که را دیندار جلوه دهید، ولی در زیر آن عبای مقدستان، دلهایی دارید پر محبت بسیاری سرد خواهد شد. **13** اما هر که تا به آخر، رزمات را از ریا و گاهه. **29** «اوی بر شما ای علمای دین و فریسان ریاکار! تحمل کنید، نجات خواهد یافت. **14** «سرانجام وقتی مؤذه اینجیل به شما برای پیامران مقتله می سازید و آرامگاه مقدسین را زیست می دهید گوش همه مردم جهان رسید و همه از آن باخبر شدند، آنگاه دنیا به **30** و می گویید: «اگر ما به جای اجدادمان بودیم، در کشتن پیامران آخر خواهد رسید. **15** «پس وقتی «مکروه و پر انگر» را بینید که در پا آنها شریک نمی شدیم. » **31** «اما با این گفته، به زیان خود اعلام جای مقدس بر پا شده است (خواننده توجه کنید) **16** آنگاه کسانی که دریاری که فرزندان قاتلان انبیا هستید. **32** شما قدم به قدم از آنان که در بیوهیه هستید به تپه های اطراف فرار کنید، **17** و کسانی که پیروی می کنید؛ شما در اعمال بد، از ایشان پیشی گرفته اید. **33** ای روی پشت باشند، به هنگام فرار حتی برای برداشتن چیزی مارهای خوش خط و خال! چگونه می توانید از مجازات جهنم جان به داخل خانه نزوند؛ **18** و همین طور کسانی که در مزرعه هستند، برای در ببرید؟ **34** (Geenna g1067) «من، انبیا و مردان حکیم و علما برشاشن لیاس به خانه برگردند. **19** «اوی به حال زنایی که در آن را به سوی شما می فرستم، و شما بعضی را به دار خواهید کشید و زمان آبستن باشند یا کوکد شیرخوار داشته باشند. **20** دعا کنید که بعضی را در کیسیهای خود زیر ضربه های شلاق گرفته، شهر به شهر فرار شما در زمستان یا در روز شبات که دروازه های شهر بسته است، آواره خواهد کرد. **35** پس خون مردم می گذاری که بر زمین ریخته نباشد. **21** چون در آن روزها مردم به چنان مصیبی دچار خواهد شده است، به گردن شما خواهد بود، از خون هاییل معمصون گرفته تا شد که از آغاز جهان تا به حال روی نداده است و هرگز نیز روی خون زکریا پرس برخای که او را در داخل معبد، بین محرابگاه و مذبح، نخواهد داد. **22** «در واقع، اگر آن روزهای سخت کوتاه نمی شد، کشته شد. **36** برآستی به شما می گویم که این نسل توان همه اینها را هیچ انسانی جان به در نمی بود؛ اما محض خاطر برگزیدگان خدا، پس خواهد داد. **37** «اوی اورشليم، ای اورشليم، ای قاتل انبیا و آن روزها کوتاه خواهد شد. **23** «در آن روزها اگر کسی به شما سنگسار کننده فرستادگان خدا! چند بار خوسوتم فرزندان تو را جمع بگوید، «بین، مسیح اینجاست!» یا «بین، آنچاست!» باور نکنید. **24** کنم همان طور که مرغ جوجه های خود را زیر بال خود می گیرد، اما تو چون از این مسیح ها و پیامبرهای دروغین زیاد خواهند آمد و حتی نخواستی. **38** پس اکنون خانهات ویران خواهد ماند. **39** زیرا به شما معجزات حریت انگیز نیز خواهد کرد، به طوری که اگر ممکن بود می گویم که دیگر مرا نخواهید دید تا زمانی که بگویند «بارک است حتی برگزیدگان خدا را هم گمراه می کردند. **25** بینید، من اینها را از آن که به نام خداوند می آید. » **26** «پس اگر بینید و به شما بگویند که مسیح پش به شما گفتمن. **27** هنگامی که عیسی از معبد خارج می شد، شاگردانش آمده، نزد ما مخفی شده، باور نکنید. **28** اما عیسی به لحظه از شرق تا غرب را روشن می سازد، آمدن پس انسان نیز چنین ایشان گفت: «این ساختمنها را می بینید؟ براستی به شما می گویم خواهد بود. **29** جایی که لاشه باشد، لاشخورها در آنجا جمع

24

کنند. **16** پس تصمیم گرفتند چند نفر از شاگردان خود را با عده‌ای خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنان را به از هیرودیان نزد عیسی بفرستند و این سؤال را از او بکنند: «استاد، زیر پایت یېگىم». **15** اگر داود مسیح را «خداوند من» می‌خواند، می‌دانیم مردی صادق هستی و راه خدا را به درستی تعليم می‌دهی و از چگونه ممکن است مسیح پسر او باشد؟! **16** ایشان جوابی نداشتند کسی ترسی نداری، زیرا تحت تأثیر ظاهر و مقام افراد قرار نمی‌گیری. بدهند؛ و پس از آن دیگر کسی جرأت نکرد سؤالی از او پرسید.

17 حال به ما بگو آیا باید به دولت روم خراج داد یا خیر؟¹⁸

- 23** آنگاه عیسی خطاب به مردم و شاگردانش فرمود: **2** عیسی که می‌دانست آنها چه نوشته‌ای در سر دارند، جواب داد:
- «ای ریاکاران، با این سوالها می‌خواهید مرا غافلگیر کنید؟ **19** یکی از «علمای دین و فریسان مُقسّران شریعت موسی هستند. **3** پس آنچه سکه‌های را که با آن خراج می‌دهید، به من نشان دهید.» به او به شما تعليم می‌دهند، به جا آورید، اما هیچگاه از اعمالشان سرمشق سکه‌ای دادند. **20** از ایشان پرسید: «نقش و نام چه کسی روی این نگریزید، زیرا هرگر به تعالیمی که می‌دهند، خودشان عمل نمی‌کنند. سکه است؟» **21** جواب دادند: «قیصر روم.» فرمود: «بسیار خوب، **4** ایشان تکالیف دینی بسیار سنگینی بر دوش مردم می‌گذارد، اما مال قیصر را به قیصر پدیدهند، و مال خدا را به خدا.» **22** جواب هرگز حاضر نیستند حتی الگشتی برای کمک به ایشان تکان دهند. عیسی ایشان را مات و مبهوت ساخت؛ پس او رها کرده، رفتند. **5** هر کاری می‌کنند، پرای تظاهر است. دعاها و آیه‌های کتب در همان روز، عده‌ای از صدوقی‌ها که منکر قیامت هستند، نزد مقدس را می‌نویسن و به بازیشان می‌بندند، و دامن رداهایشان را او آمدند و پرسیدند: **24** «استاد، موسی فرموده است که اگر مردی بلندتر می‌دونزد تا جلب توجه کنند و مردم آنان را دیدنار بدانند. **6** بی‌اولاد فوت شود، برادر آن مرد باید آن زن بیو را به همسری پگیرد، چقدر دوست دارند که در ضایافتها بر صدر مجلس بنشینند، و در و برای برادر خود نسلی باقی بگذارد. **25** ما خانواده‌ای را می‌شناخیم کیسی‌ها بهترین جا را داشته باشد، **7** و به هنگام عبور از کوچه که هفت برادر بودند. اولی، زنی گرفت و بی‌اولاد مُرد. بنا براین همسر و بازار مردم به ایشان تعظیم کنند و آنان را «استاد» خطاب کنند. او، زن برادر دومی شد. **26** این یکی هم بی‌اولاد مرد، و آن زن به **8** اما شما چنین القای را از مردم نپذیرید، چون شما یک استاد عقد برادر سومی درآمد؛ و این ادامه یافت و او زن هر هفت برادر شد. دارید و همه شما با هم برابر و برادرید. **9** همچنین، هیچ‌کس را **27** در آخر، آن زن نیز مرد. **28** حال در روز قیامت، آن زن همسر بر روی زمین «پدر نگویید، چون شما یک پدر آسمانی» دارید که کدام یک از این برادران خواهد بود؟ چون او در واقع زن همه ایشان خداست. **10** و نگذارید کسی شما را «استاد» بخواند، چون یک بوده است. **29** عیسی جواب داد: «شما چقدر گمراهید، زیرا نه از استاد دارید که مسیح است. **11** هر چه بیشتر به دیگران خدمت کلام خدا چیزی می‌دانید نه از قدرت خدا. **12** زیرا در روز قیامت، کنید، بزرگتر خواهید بود، زیرا بزرگی در خدمت کردن است. انسانها دیگر ازدواج نمی‌کنند بلکه مثل فرششگان آسمان خواهند زیرا هر که بکوشند خود را بزرگ جلوه دهد، خوار خواهد شد، اما **31** اما درباره روز قیامت، مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید کسی که خود را فروتن سازد، سربلند خواهد گردید. **13** «واي به که خدا می‌فرماید: **32** من هستم خدای ابراهیم، خدای اسحاق حال شما، ای علمای دین و فریسان! چقدر ریاکارید! نه من گذارید و خدای یعقوب؟ پس خدا، خدای مردگان نیست، بلکه خدای ملکوت آسمان وارد شوند و نه خود وارد می‌شوند. **14** زندگان می‌باشد». **33** مردم وقی جواب عیسی را شنیدند از تعليم «واي بر شما ای علمای دین و فریسان! ریاکارا! شما وقی دعاها او در شگفت شدند. **34** اما فریسان وقی شنیدند که عیسی چه طلایی می‌کنید و تظاهر به دینداری می‌نماید، تمام هوش و حواسان جواب دندان شکنی به صدوقیان داده است، تصمیم گرفتند خودشان به این است که چگونه اموال بیوهزنان را تصاحب کنید. از این رو او را در بحث گفارساند. **35** از این رو، یکی از فریسی‌ها که فقهی مجازات شما بسیار شدید خواهد بود. **15** وای به حال شما ای بود، پرسید: **36** «استاد، در میان دستورهای منهی کدام یک از علمای دین و فریسان! شما همه جا زیر با می‌گذارید تا کسی را او را در خودتان سزاوار جهنم می‌سازید. **37** عیسی جواب داد: «خداوند، خدای خود را پیدا کنید که مرید شما شود؛ و وقی موفق شدید، او را دو برابر بدتر با تمامی دل و با تمامی جان و با تمامی فکر خود دوست بدار. **38** از خودتان سزاوار جهنم می‌سازید. **16** «واي به این اولین و همه‌ترین دستور خداست. **39** دومن دستور مهم نیز مانند حال شما ای عصاکش‌های کور! زیرا می‌گویید: «شکالی ندارد کسی اولی است: همسایه‌ای را همچون جان خویش دوست پدار. **40** تمام به معبد قسم بخورد چون می‌تواند قسمش را بشکنند؛ ولی کسی که احکام خدا و گفتار انبیا در این دو حکم خلاصه می‌شود و اگر شما به طرفهای طلایی که در معبد هست، قسم بخورد باید آن را حتماً وفا این دو را انجام دهید، در واقع همه را انجام داده‌اید. **41** در همان کنید.» **17** ای نادانان! ای نایابیان! کدام مهمتر است، طلا یا معبد حال که فریسان دور عیسی را گرفته بودند، از ایشان پرسید: **42** که طلا را تقدیس می‌کند؟ **18** «همچنین می‌گویید: «قسم به مذبح درباره مسیح چه فکر می‌کنید؟ او پسر کیست؟» جواب دادند: را می‌شود شکست، ولی قسم به هدایه روی مذبح را باید حتماً وفا پسر داود پیغمبر. **43** عیسی پرسید: «پس چرا داود با الهام کرد.» **19** ای احمقهای کور! کدام مهمتر است هدایه‌ای که روی خدا، مسیح را خداوند می‌خواند؟ زیرا می‌گوید: **44** «خداوند به مذبح است یا خود مذبح که هدایه را تقدیس می‌کند؟ **20** وقی به

گرسنه شد. **19** کنار جاده درخت انجیری دید؛ جلو رفت تا میوه‌ای از آن بچیند. اما جز برگ چیز دیگری بر درخت نیافت. پس گفت: «بکشیم تا باع مال ما شود.» **39** پس او را از باع بیرون کشیدند و «باشد که دیگر هرگز از تو میوه‌ای به عمل نیابد!» بالاصله درخت خشک شد. **20** شاگردان که از دیدن این واقعه چه خواهد کرد؟⁴¹ سران قم جواب دادند: «حتماً انقام شدیدی حریت زده شده بودند، گفتند: «چه زود درخت انجیر خشک شد!» از آن خواهد گرفت و باع را به باغانهای اجاره خواهد داد تا بتواند **21** عیسی به ایشان گفت: «براستی به شما می‌گوییم اگر ایمان سهیم خود را به موقع از ایشان بگیرد.» **42** آنگاه عیسی از ایشان داشته باشید و شک نکنید، نه فقط این کار، بلکه بزرگتر از این نیز پرسید: «آیا تا به حال در کتب مقدس نخوانده‌اید که: «ستگی که انجام خواهید داد. حتی می‌توانید به این کوه بگویید، «از جا کنده شو معماران دور افکنند، ستگ اصلی ساختمن شده است. این کار و به دریا افکنده شو»، و چین خواهد شد. **22** اگر ایمان داشته خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید؟⁴³ **44** منظورم این است باشید، هر چه در دعا بخواهید، خواهید یافت.» **23** عیسی بار دیگر که ملکوت خدا از شما گرفته و به قومی داده خواهد شد که میوه آن به معبد آمد و به تعلیم مردم پرداخت. کاهنان اعظم و مشایخ قوم را بدشتند. **45** اگر کسی روی این ستگ یقیند، تکه‌تکه خواهد شد؛ پیش آمدند و از او پرسیدند: «با چه اختیاری این کارها را انجام و اگر این ستگ بر روی کسی یافتند، او را به خواهد کرد.» **46** وقتی می‌دهی؟ چه کسی به تو این اختیار را داده است؟» **24** عیسی کاهنان اعظم و فریسان متجوه شدند که عیسی درباره آنان سخن فرمود: «من به شرطی جواب شما را می‌دهم که اول به سؤال من می‌گوید و منظوش از باغانهای ظالم در این مقل، خود آنهاست، جواب دهید. **25** آیا اقدار یخی برای تعیید دادن مردم از آسمان بود **46** تصمیم گرفتند او را بکشند، اما از مردم ترسیدند چون همه یا از انسان؟» ایشان درباره این موضوع با یکدیگر مشورت کرده، عیسی را پیامبر می‌دانستند.

گفتند: «اگر بگوییم از سوی خدا فرستاده شده بود، خود را به دام **22** عیسی برای تشریح ملکوت آسمان، حکایت دیگری بیان انداخته‌ایم، زیرا خواهد پرسید: پس چرا به او ایمان نیاوردید؟ **26** و کرده، گفت: «پادشاهی برای عروسی پسرش جشن مفصلی ترتیب اگر بگوییم از انسان بود، این مردم بر ما هجوم خواهند آورد، چون **27** سرانجام گفتند: «ما نمی‌دانیم!» **28** داد و عده بسیاری را نیز به این جشن دعوت کرد. وقتی همه چیز همه یخی را پیامبر می‌دانند.» عیسی فرمود: «پس در این صورت من هم به شما نمی‌گویم که با چه اقتداری این کارها را می‌کنم. **29** «اما نظرتان در این مورد چیست؟» بگویند: «عمله کنید! به عروسی بیایید! زیرا گوارهای پرواری خود را سر «مردی دو پسر داشت. به پسر بزرگتر گفت: پسرم، امروز به مرعه برو و کار کن. **30** جواب داد: «نمی‌روم!» ولی بعد پشمیان شد و پریختنی زدن و هر یک به سر کار خود رفتند، یکی به مزعه‌اش و رفت. **31** پس از آن، به پسر کوچکترش همین را گفت. او جواب داد: «اطاعت می‌کنم آقا.» ولی نرفت. **32** به نظر شما وارد ملکوت خدا خواهد دستور پدر را اطاعت کرده است؟» جواب دادند: «البته پسر بزرگتر.» آنگاه عیسی منظوش را از این حکایت بیان فرمود: «علمتش باشید باجگیران فاسد و فاحشه‌ها زودتر از شما وارد ملکوت خدا خواهند شد، **33** زیرا یخی شما را به توبه و بازگشت به سوی خدا دعوت کرد، اما شما به دعوتش توجهی نکردید، در حالی که بسیاری از باجگیران و فاحشه‌ها به سخنان او ایمان آورند. حتی با دیدن این موضوع، باز هم شما توبه نکردید و ایمان نیاوردید. **34** «به مقل دیگری گوش کنید: صاحب ملکی تاکستانی درست کرد، دور تا دور آن را دیوار کشید، حوضی برای له کردن انگوخر ساخت، و یک برج آمده کرده بودند، به تن ندارند. **35** «پادشاه از او پرسید: «ای دوست، هم برای دیده‌بانی احداث کرد و باع را به چند باغیان اجاره داد، و خود به سفر رفت. **36** در فصل انگوچینی، خدمتکارانش را فرستاد تا شهم خود را از محصول باع بگیرد. **37** ولی باغبانان ایشان را گرفته، یکی را زدند، یکی را کشند و دیگری را سنگسار کردند. **38** صاحب باع خدمتکاران بیشتری فرستاد تا شهم خود را بگیرد؛ ولی نتیجه همان بود. **39** سرانجام پسر خود را فرستاد، با این تصور دام بینازند و مدرکی از سخنانش علیه او به دست آورند و دستگیرش که به او احترام خواهند گذاشت. **40** ولی وقتی باغانها چشمنشان به

صاحب باغ به سرکارگر خود گفت که کارگرها را فرا بخواند و از که عیسی از آنجا می‌گذرد، صدای خود را بلند کرده، فریاد زندن: آخین تا اوین نفر، مژدهشان را پیردازد.⁹ به کسانی که ساعت پنج به «ای سرور ما، ای پسر داود، بر ما رحم کن!»¹⁰ جمعیت بر کار مشغول شده بودند، مزد یک روز تمام را داد.¹¹ در آخر، نوبت سرشان فریاد زندن: «ساخت شوید!» اما آنان صدای خود را بلندتر کارگرانی شد که اول از همه به کار مشغول شده بودند؛ ایشان انتظار می‌کردند که: «ای سرور ما، ای پسر داود، به ما رحم کن!»¹² داشتند بیشتر از دیگران مزد بگیرند. ولی به آنان نیز همان مقدار سرانجام وقیعیستی به آنجا رسید، ایستاد و از ایشان پرسید: «چه داده شد.¹³ وقتی آنها مژدهشان را گفتند به صاحب باع شکایت می‌خواهید برایتان بکنم؟»¹⁴ جواب دادند: «سرور ما، می‌خواهیم کرده، گفتند:¹⁵ «په اینها که فقط یک ساعت کار کرده‌اند، به چشم‌انمان باز شود!»¹⁶ عیسی سلش به حال ایشان سوخت و اندازه ماده‌اید که تمام روز زیر آفتاب سوزان جان کنده‌ایم؟»¹⁷ دست بر چشم‌انمان گذاشت. بی‌درنگ بینای خود را بازیافتند و از «مالک باغ رو په یکی از ایشان کرده، گفت: ای رفقی، من که به پی عیسی روane شدن.

تو ظلمی نکردم. مگر تو قبول نکردی با مرد یک روز کار کنی؟¹⁸

21 هنگامی که به حوالی اورشليم، به نزدیکی بیت‌فاحی واقع پس مزد خود را بگیر و برو. دلم می‌خواهد به این آخری به همان اندازه مزد بدهم که به تو دادم.¹⁹ آیا من حق ندارم هر طرکه دلم در کوه زیتون رسیدند، عیسی دو نفر از شاگردان خود را جلوتر فرستاد می‌خواهد پولم را خرج کنم؟ آیا این درست است که تو از سخاوت²⁰ و فرمود: «به دهکده‌ای که در مقابل شماست بروید. هنگامی من لذخور شوی؟»²¹ پس کسانی که اکنون آخرند، اول خواهد شد و کسانی که اولند، آخر.²² در راه اورشليم، عیسی دوازده باز کنید و نزد من بیاورید.²³ اگر کسی پرسید که چه می‌کنید، شاگرد خود را به کاری کشید و به ایشان گفت: «آکنون به «خداؤند لازمشان دارد»، او وی درنگ اجازه خواهد داد آنها اورشليم می‌روم، و در آنجا پسر انسان را به کاهان اعظم و علمای را بیاورید.²⁴ با این کار، پیشگویی یکی از انبیای دوران گذشته دین خواهند سپرد. آنها او را به مرگ محکوم خواهند کرد²⁵ و به جامه عمل پوشید که گفته بود: «به اورشليم بگویید: «پادشاهت رومی‌ها تحول خواهند داد تا او را مسخره کنند و شلاق بزنند و به نزد تو می‌آید. او فرتو است و سوار بر الاغ، بر کره‌الاغ.»²⁶ آن صلیب بکشند. اما روز سوم او زنده خواهد شد.²⁷ آنگاه مادر دو شاگرد رفتند و هر چه عیسی گفته بود، انجام دادند. 7 ایشان یعقوب و یوحنا، پسران زیدی، دو پسر خود را نزد عیسی اوردند، در الاغ و کوشاش را آوردند و لباسهای خود را بر پشت آنها انداختند برایش زانو زد و خواهش کرد که درخواست او را اجابت کند.²⁸ از میان جمعیت، عده زیادی راههای خود عیسی پرسید: «چه درخواستی داری؟» آن زن جواب داد: «وقتی در را در مقابل او، روی جاده بپهن می‌کردد و عدهای هم شاخه‌های ملکوت خود، بر تخت سلطنت بشنی، اجاهه بفرما یکی از پسرانم درختان را بریده، جلوی او روی جاده بپهن می‌کردد.²⁹ مردم از جلو در سمت راست و دیگری در سمت چپ تو بشنیدند.³⁰ عیسی و از پشت سر حرکت می‌کرددند و فریاد می‌زنند: «هوشیانعا بر پسر در پاسخ گفت: «شما نمی‌دانید چه می‌خواهید! آیا می‌توانید این جام داود! مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید. هوشیانعا در عرش تلخ رنج و عنای که من باید بهزادی بنوشم، شما نیز بتوشید؟»³¹ بین!³² 10 وقتی او وارد اورشليم شد، تمام شهر به هیجان آمد. جواب دادند: «بله، می‌توانیم.»³³ عیسی به ایشان فرمود: «البته از مردم می‌پرسیدند: «این مرد کیست؟»³⁴ جواب می‌شیدند: «او جام من خواهید نوشید، ولی من اختیار آن را ندارم که شما را در عیسای پیامبر است از ناصره جلیل.»³⁵ آنگاه عیسی به داخل معبد سمت راست و چپ خود بشنام. این جایگاه برای کسانی نگاه رفت و کسانی را که در آنجا خرید و فروش می‌کرددند، بیرون راند داشته شده که پدر آنها را از قبل انتخاب کرده است.³⁶ وقتی و میزهای صرافان و بساط کبوترفروشان را واژگون کرد.³⁷ عیسی بقیه شاگردان فهمیدند که یعقوب و یوحنا چه درخواستی کردند، بر به ایشان گفت: «کتب مقدس می‌فرماید که «خانه من خانه دعا آن دو خشمگین شدند.³⁸ ولی عیسی همه شاگردان را فرا خوانده، خوانده خواهد شد»، اما شما آن را لانه زدن ساخته‌اید.³⁹ در گفت: «در این دنیا، حکمرانان بر مردم ریاست می‌کنند و ایشان به همان حال، نایابیان و افیلان نزد او به معبد آمدند و او همه را شفا زیدستان خود دستور می‌دهند.⁴⁰ ولی در میان شما نباید چنین باشد. بلکه برعکس، هر که می‌خواهد در میان شما بزرگ باشد، پاید و می‌شینیدند که کودکان فریاد زده، می‌گویند: «خوش آمدی، ای خدمتگار همه باشد؛⁴¹ و هر که می‌خواهد در بین شما اول باشد، پسر داود پادشاه!⁴² از این رو به خشم آمده، به عیسی گفتند: باید غلام شما باشد.⁴³ چون پسر انسان نیز نیامده تا کسی به او «نسی شنوی این بچه‌ها چه می‌گویند؟» عیسی جواب داد: «چرا، خدمت کند، بلکه آمده است تا به دیگران کمک کند و جانش را در می‌شونم! مگر شما هرگز کتب مقدس را نخوانده‌اید؟ در آنجا نوشه راه آزادی دیگران فدا سازد.⁴⁴ وقتی عیسی و شاگردان از شهر شده که «کودکان و شیرخوارگان، زبان به متایش تو می‌گشایند!»⁴⁵ اریحا خارج می‌شندند، عده زیادی به دنبال او به راه افتادند.⁴⁶ آنگاه از شهر خارج شده به بیت عینا رفت و شب را در آنجا به همین هنگام، دو کور که کار جاده نشسته بودند، چون شنیدند سر برد.⁴⁷ صبح روز بعد، وقتی عیسی به اورشليم بازمی‌گشت،

رفت که فقط صد دینار از او طلب داشت. پس گلوبی او را فشرده و در همان روزها، شخصی نزد عیسی آمد و پرسید: «استاد، من چه گفت؟» زود باش، بدھی ات را پیداز! **29** بدھکار بر پاھای او افداد کار نیکی انجام دعم تا بیانم زندگی جاوده داشه باشم؟» (aiōnios) عیسی گفت: «چرا از من درباره کار نیکو می پرسی؟ و التمسا کرد: «خواهش می کنم مهلتی به من بده تا تمام بدھی ات را **g166** **30** عیسی گفت: «چرا از من درباره کار نیکو می پرسی؟ پیردازم.» اما طلبکار راضی نشد و او را به زندان انداخت تا فقط یک نفر هست که نیکوست. ولی در جوابت باید بگوییم که پولش را تمام و کمال پیدازد. **31** وقتی دوستان این شخص ماجرا را اگر احکام خدا را نگاه داری، زندگی جاوده خواهی داشت.» **18** شنیدند، بسیار اندوھگین شدند و به حضور پادشاه رفته، تمام جریان پرسید: «کدام یک از احکام را؟!» عیسی جواب داد: «قتل نکن، زنا را به عرض او رساندند. **32** پادشاه بالا فاصله آن مرد را خواست و به نکن، ذمی نکن، شهادت دروغ نده، **19** پدر و مادر خود را گرامی او فرمود: «ای طالم بدجنس! من محض خواهش تو آن قرض کلان را بدار، و همسایهات را همچون جان خوبی دوست بدار.» **20** مرد پیشیدم. **33** آیا حقش نبود تو هم به این همکارت رحم می کردی، جواب داد: «همه این احکام را انجام دادهام. حالا دیگر چه باید همان طور که من به تو رحم کردم؟» **34** پادشاه بسیار غضبناک شد بکنم؟» **21** عیسی به او گفت: «اگر می خواهی این راه را به کمال و دستور داد او را به زندان بیندازند و شکنجه دهد، و تا دینای آخر برسانی، برو و هر چه داری بفروش و پولش را به فقرابه تا گنج تور در قرضش را نپرداخته، آزادش نکنند. **35** «بلی، و اینچنین پدر آسمانی آسمان باشد نه بر زمین! آنگاه بیا و مرا پیروی کن!» **22** ولی وقتی من با شما رفقار خواهد کرد اگر شما برادرتان را از ته دل نبخشید.» مرد جوان این را شنید، اندوھگین از آنجا رفت، زیرا ثروت زیادی داشت. **23** آنگاه عیسی به شاگردانش گفت: «این را بدانید که

19 چون عیسی سخنان خود را به پایان رساند، جلیل را ترک کرد و به ناجیهای از یهودیه در آن سوی رود اردن رفت. **2** جمعیت به شما می گوییم، گذشتن شتر از سوراخ سوزن آساتر است از وارد انبیه نیز به دنیا او به راه افتدند و در آنجا عیسی بیماران ایشان را شدن شخص ترومند به ملکوت خدا!» **25** شاگردان از این سخن شفا پیشید. **3** آنگاه بعضی از فریسان پیش آمدند تا با بحث و شگفتزده شده، پرسیدند: «پس چه کسی در این دنیا می تواند گفتگو، او را غافلگیر کنند. پس به عیسی گفتند: «ایا مرد اجازه دارد نجات پیدا کند؟» **26** عیسی نگاهی به ایشان انداخت و فرمود: «از زن خود را به هر علتی طلاق دهد؟» **4** عیسی جواب داد: «مگر در نظر انسان این کار غیرممکن است، ولی برای خدا همه چیز ممکن کتب مقدس نخوانده اید که در آغاز خلقت، خالق جهان ایشان را است.» **27** پطرس گفت: «ما که از همه چیز دست کشیده ایم تا از مرد و زن آفرید،» **5** و فرمود: «به این سبب است که مرد از پدر و تو پیروی کیم، چه سودی عاید ما می شود؟» **28** عیسی جواب مادر خود جدما می شود و به زن خود می پیوستند، و آن دو یک تن داد: «وقعی من در آن دنیای جدید بر تخت سلطنتی پیشیم، شما می شوند.» **6** بنابراین، از آن پس دیگر دو تن نیستند بلکه یک شاگردان من نیز بر دوازده تخت نشسته، دوازده قبیله اسرائیل را داوری تن. پس آنچه را خدا پیوست، انسان جدا نکند. **7** پرسیدند: «اگر چنین است، چرا موسی فرموده که مرد می تواند به زن خود طلاق نانماده، او را کند؟» **8** عیسی جواب داد: «موسی به زندگی شما اجازه داد که زن خود را طلاق دهد، اما این علت سنتگذلی بیشتر خواهد یافت و فرزند، خانه و زمین چشم پوشد، حد چندان پیشتر خواهد یافت و خواهید نمود. **29** هر که به خاطر من از برادر و خواهر، پدر و مادر و فرزند، خانه و زمین چشم پوشد، حد چندان پیشتر خواهد یافت و خواهید نمود. **30** عیسی گفت: «ما که از همه چیز دست کشیده ایم تا از خواست خدا در آغاز خلقت نبود. **9** و من به شما می گویم، هر که اول.»

زن خود را به هر علتی جز خیانت طلاق دهد و با زن دیگری ازدواج کند، زناکار محسوب می شود.» **10** شاگردان عیسی به او گفتند: «زیرا ملکوت آسمان را می توان به ماجراهی صاحب باغی «با این حساب، ازدواج نکردن بهتر است!» **11** عیسی فرمود: «همه تشبیه کرد که صحیح زود بیرون رفت تا برای باغ خود چند کارگر نمی توانند این گفته را پذیریند، مگر کسانی که خدا توانایی اش را به بگیرد. **2** او با کارگرها قرار گذاشت که به هر یک، مرد یک روز آنان داده باشد. **12** بعضی به علت نقص مادرزادی قادر به ازدواج کامل را پیدازد؛ سپس همه را به سر کارشان فرستاد. **3** « ساعتی نیستند؛ بعضی را نیز مردم ناقص کرده اند و نمی توانند ازدواج کنند؛ و بعد، بار دیگر بیرون رفت و کارگرانی را در میدان دید که بیکار بعضی نیز به خاطر ملکوت آسمان ازدواج نمی کنند. هر که قدرت ایستاده اند. **4** پس آنان را نیز به باع خود فرستاد و گفت که هر چه اجرای این اصل ازدواج را دارد، بگذارید آن را پیدازد.» **13** مردم حقشان باشد، غروب به ایشان خواهد داد. **5** پس آنها نیز مشغول کودکان خود را نزد عیسی آوردنند تا او دست بر سر آنها بگذارد و کار شدند. باز نزدیک ظهر، و نیز ساعت سه بعد از ظهر بیرون رفت دعا کند. ولی شاگردان، آنها را سرزنش کردند. **14** عیسی فرمود: و چنین کرد. **6** « ساعت پنج بعد از ظهر، بار دیگر رفت و چند نفر «بگذارید کودکان نزد من بیایند و مانع ایشان نشوید. زیرا ملکوت دیگر را پیدا کرد که بیکار ایستاده بودند و پرسید: «چرا تمام روز آسمان مال کسانی است که مانند این کودکان هستند.» **15** سپس اینجا بیکار مانده اید؟ **7** «جواب دادند: هیچ کس به ما کار نداد. دست بر سر ایشان گذاشت و آنان را برکت داده، از آنجا رفت. **16** «به ایشان گفت: بروید به باع من و کار کنید. **8** «غروب آن روز،

جمعیت بزرگی رویرو شدند. از آن میان، مردمی آمده، در مقابل عیسیٰ وای به حال کسی که مردم را وسوسه کرد. **۸** اگر دستت یا پای زانو زد و گفت: **۱۵** «سروروم، به پسرم رحم کنید؛ او صرع دارد باعث لغوش تو می‌شود، آن را قطعی کن و دور انداز، زیرا بهتر است با و حمله‌های سخت به او دست می‌دهد، به طوری که خود را در یک دست و یک پا وارد حیات شوی، تا اینکه با دو دست و دو پا آپ و آتش می‌اندازد. **۱۶** من او را نزد شاگردان شما آوردم، ولی به آتش ابدی انداخته شوی. **۱۷** عیسیٰ جواب داد: «ای مردم باعث لغوش تو می‌گردد، آن را از حدقه درآور و دور انداز، زیرا بهتر ایشان توانستند او را شفا دهند.» **۱۸** عیسیٰ آتش دوزخ انداده شوی. **۱۹** بهجت‌های کوچک را تحقیر نکنید، چون آنها در آسمان فرشتگانی دارند بی‌ایمان و نامطیع! تا کمی رفتار شما را تحمل کنم؟ او را نزد من است با یک چشم وارد حیات جاوید شوی تا اینکه با دو چشم در بیاورید.» **۲۰** آنگاه عیسیٰ به روح نایابی که در آن پرس بود، نهیب آتش دوزخ انداده شوی.

۲۱ «**۱۰** هیچگاه این زد و آن روح از پسر بیرون آمد و از آن لحظه، او شفا یافت. **۲۲** پس شاگردان در خلوت از عیسیٰ پرسیدند: «چرا ما توانستیم روح که همیشه در پیشگاه پدر آسمانی من حاضر می‌شوند. **۲۳** زیرا پلید را از وجود پسر بیرون کنیم؟» **۲۴** عیسیٰ گفت: «از آن جهت پسر انسان آمده تا گمشدۀ را نجات بخشد. **۲۵** اگر مردم صد که ایماننا کم است. براستی به شما می‌گویم اگر ایمانی به کوچکی گوسفند داشته باشد، و یکی از آنها از گله دور بیفتند و کم شود، آن دانه خردل نیز داشته باشید، می‌توانید به این کوه بگویید: «از اینجا به مرد چه می‌کند؟ آیا آن نود و نه گوسفند دیگر را در کوهسار رها آنچا متقل شوا؟» و منتقل خواهد شد. برای کسی که ایمان داشته نمی‌کند تا به دنبال گوسفند گمشدۀ اش برود؟ **۲۶** بهله، او می‌رود و باشد، هیچ کاری غیرممکن نیست. **۲۷** ولی این نوع روح پلید از وقتی آن را پیدا کرد، برای آن یک گوسفند بیشتر شاد می‌شود تا برای اینجا خارج نمی‌شود منگر با دعا و روزه.» **۲۸** در همان روزها که آن نود و نه گوسفندی که جانشان در خطر نبوده است. **۲۹** به همین در جلیل به سر می‌برند، عیسیٰ به ایشان گفت: «پسر انسان را ترتیب، خواست پدر آسمانی شما این نیست که حتی یکی از این به دست مردم تسلیم خواهد کرد. **۳۰** آنها او را خواهند کشت، کودکان از دست بود و هلاک گردد. **۳۱** «اگر برادری به تو بدی اما روز سوم زنده خواهد شد.» شاگردان با شنیدن این سخن بسیار کند، برو و خصوصی با او گفتگو کن و او را متوجه خطایش بساز. اندوهگین شدند. **۳۲** وقی به کفرناحوم رسیدند، مأموران اخذ مالیات اگر سخن تو را گوش گرفت و به تصریح اعتراف کرد، برادری را باز معبد پیش چترس آمده، از او پرسیدند: «آیا استادان مالیات معبد را یافته‌ای. **۳۳** ولی اگر قبول نکرد، این بار با دو یا سه شاهد پیش او نمی‌پردازد؟» **۳۴** پطرس جواب داد: «لیته که می‌پردازد!» سپس وارد برو تا این اشخاص شاهد سخنان تو باشند. **۳۵** ولی اگر باز هم به خانه شد تا موضوع را به عیسیٰ بگوید. ولی پیش از آنکه سخنی گفته‌های شما گوش نداد، آنگاه موضوع را با کلیسا در میان بگذاره؛ بگویید، عیسیٰ از او پرسید: «پطرس، چه فکر می‌کنی؟ آیا پادشاهان و اگر کلیساهای تو حق بدند و آن برادر باز هم زیر بار نزد، آنگاه جهان از اتباع خود باج و خراج می‌گیرند، یا از بیگانگانی که اسیر کلیسا باشد با همچون یک بیگانه یا باجگیر فاسد رفتار کند. **۳۶** شده‌اند؟» **۳۷** پطرس جواب داد: «از بیگانگان،» عیسیٰ فرمود: مطمئن باشید که آنچه بر زمین بنیدند، در آسمان نیز بسته خواهد «خوب، پس اتباع از پرداخت باج و خراج معافند!» **۳۸** ولی به هر شد، و آنچه بر زمین بگشایید، در آسمان نیز گشوده خواهد شد. **۳۹** حال، برای اینکه ایشان را نزدیکیم، به ساحل برو و قلابی به آب «این را نزد به شما می‌گویم که اگر دو نفر از شما اینجا بر زمین بیندار و اولین ماهی ای که گرفته، دهشتن را باز کن؛ سکمای در آن درباره چیزی که از خدا می‌خواهید با هم یکدل باشید، پدر آسمانی پیدا می‌کنی که برای مالیات ما دو نفر کافی است. آن را به ایشان من آن را به شما خواهد داد. **۴۰** چون هر جا که دو یا سه نفر به نام من جمع شوند، من آنچا در میان آنها حاضرم.» **۴۱** در این هنگام

18

پطرس پیش آمد و پرسید: «ستور من، پرادری را که به من بدی می‌کند، تا چند مرته باید بخشم؟ آیا هفت بار؟» **22** عیسیٰ جواب داد: «نه، هفتاد مرتبه هفت بار.» **23** آنگاه افود: «واقعی ملکوت ایمان زده او را به میان شاگردان اورد، **24** و گفت: «تا درگیر نشوید و مانند کودکان نگردد، هرگز نخواهد توانست وارد ملکوت آسمان خود را تسربه کند. **25** در جریان این کار، یکی از بدھکاران را به گردید. **4** پس، هر که خود را مانند این کودک فروتن سازد، در ملکوت آسمان بزرگترین خواهد بود؛ **5** و هر که به خاطر من چنین کودکی را پذیرد، در واقع مرا پذیرفته است. **6** ولی اگر کسی باعث شود یکی از این کودکان که به من ایمان دارند، ایمانش را از دست پدیده، برای او بهتر است که یک سنگ بزرگ دور گردنش ایخشه و مهلت پدیده تا همه قرضم را تا به آخر تقدیم کنم.» **27** پادشاه دلش به دریا انداده شود. **7** «وای به حال این دنیا که باعث می‌شود مردم به حال او سوخت و او را آزاد کرد و قرضم را بخشید. **28** ولی ایمانشان را از دست پدیده! البته وسوسه گناه همیشه وجود دارد، ولی وقیق، این بدھکار از دریار پادشاه بپرون آمد، فوری به سراغ همکارش

نانها را به مردم دادند. 37 همه خوردنده و سیر شدند. سپس شاگردان دستور اکید داد که به کسی نگویند که او مسیح است. 21 از آن هفت زنبل پر از خردگاهی باقی مانده بوداشتند. 38 تعداد کسانی پس، عیسی آشکارا به شاگردانش می گفت که لازم است به اولشیم که خوارک خوردنده، غیر از زنها و بچه‌ها، چهار هزار مرد بود. 39 برو و اینکه در آنجا مشاریع و کاهانه اعظم و علمای دین ای او آزار آنگاه عیسی مردم را مخصوص کرد، ولی خودش سوار قایق شده، به داده، خواهند کشت، اما در روز سوم زنده خواهد شد. 22 پطرس او را به کناری کشیده، با مخالفت به او گفت: «سروز من، خدا نکند تا مجده می‌گذارد.» 23 عیسی برگشت و به پطرس که چنین اتفاقی برای شما بیفتند.

16

روزی فریسی‌ها و صدوقي‌ها که سران مذهبی و سیاسی قوم فرمود: «دور شو از من ای شیطان! تو دام خطرناکی برای من هستی! بودند، آمدند تا عیسی را بیامایند. به این مظفر از او خواستند آیینه تو با دید انسانی به این موضوع نگاه می‌کنی، نه با دید خدایی.» آسمانی به ایشان نشان دهد تا اقدام خود را ثابت کند. 2 او جواب 24 آنگاه عیسی به شاگردانش گفت: «اگر کسی از شما بخواهد داد: «شما خوب می‌توانید وضع هوا را پیش‌بینی کنید. اگر عصر، پیرو می‌باشد پاید از خودخواهی دست بردارد و صلیب خود را بر آسمان سرخ باشد، می‌گویند فردا هوا خوب خواهد بود؛ 3 و اگر دوش گیرد و مرا پیروی کند. 25 هر که بخواهد جان خود را برجات صحیب، آسمان سرخ باشد، می‌گویند که باران خواهد بارید. شما که دهد، آن را درست خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از نشانه‌های آسمان را تعییر می‌کنید، چطرب نمی‌توانید نشانه‌های زمانها دست بدده، آن را نجات خواهد داد. 26 چه فایده که انسان تمام را تعییر نمایید! 4 نسل شیر و زنگار آیین می‌طلب! اما تهای آینی که دنیا را ببرد، اما جانش را از دست پدهد؟ مگر چیزی با ارزشتر از به ایشان می‌دهم، آیت یونس نی است.» این را گفت و از ایشان جان او پیدا می‌شود؟ 27 زیرا پسر انسان با فرشتگان خود در شکوه جدا شد. 5 وقی به آن سوی دریا رسیدند، شاگردان متوجه شدند و جلال پدر خود خواهد آمد و هر کس را از روی اعمالش داوری که فراموش کرده‌اند با خود نان بردازند. 6 عیسی به ایشان فرمود: خواهد کرد. 28 یقین بدالید که در اینجا کسانی ایستاده‌اند که تا مواظب باشید و از خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقي‌ها خود را دور نگه پسر انسان را نبینند که در ملکوت خود می‌آید، نخواهد مرد.» 7 پس شاگردان با یکدیگر به بحث پرداختند که چطور

17

فراموش کردن نان بردازند. 8 عیسی پی برد که با یکدیگر دریاره شش روز بعد، عیسی پطرس و یعقوب و برادر او یوحنا را چه گفته‌گویی می‌کنند. پس گفت: «ای کم‌ایمانان، چرا در این باره برداشت و آنان را بر فراز کوهی بلند، به خلوت برد. 2 در آنجا، ظاهر بحث می‌کنید که نان ندارید؟ 9 آیا هنوز هم نمی‌فهمید؟ آیا به عیسی در مقابل چشمان ایشان دگرگون شد، به طوری که چهره اش یاد ندارید آن پنج نان و پنج هزار نفر و چند سبد را که برداشتید؟ چون خورشید درخشان گردید، و ایلیاش همچون نور، سفید شد. 10 یا از یاد برداهید که یکبار دیگر با هفت نان، چهار هزار نفر را 3 ناگاه موسی و ایلیا ظاهر شدند و با عیسی به گفته‌گوی پرداختند. سیر کرد؟ چند زنبل از خردگاهها جمع کردید؟ 11 پس چرا درک 4 پطرس شکفت‌زده گفت: «سروزم، چه خوب است که ما اینجا نمی‌کنید که من دریاره نان سخن نمی‌گوییم؟ باز هم می‌گوییم: از هستیم. اگر بخواهی، سه سایمان می‌سازم، یکی برای تو، یکی برای خمیرمایه فریسی‌ها و صدوقي‌ها خود را دور نگاه دارید.» 12 بالاخره موسی، و یکی دیگر برای ایلیاش. 5 هنوز سخن پطرس تمام نشده شاگردان فهمیدند که منظور عیسی از «خمیرمایه»، همانا تعليمات بود که ابری درخشان بر ایشان سایه افکند و ندانی از آن در رسید فریسی‌ها و صدوقي‌ها است. 13 وقی عیسی به قصیره فلبی رسید، که: «این است پسر عزیز من که از او بسیار خشنودم؛ به او گوش از شاگردانش پرسید: «مردم پسر انسان را که می‌دانند؟» 14 جواب فرا دهید.» 6 با شنیدن این ندا، شاگردان بر زمین افتداده، از ترس دادند: «بعضی‌ها می‌گویند که یحیای تعمیده‌هندۀ است؛ عده‌ای نیز لزیدندن. 7 عیسی نزدیک شد و دست بر ایشان گذاشت و فرمود: می‌گویند ایلیاش، یا ارمیا یا یکی دیگر از پامبران است که دوباره ظهور «برخیزید، نترسید!» 8 هنگامی که آنان چشمان خود را باز کردند، کرده است.» 15 سپس پرسید: «شما چه می‌گوید؟ به نظر شما جز عیسی کسی را ندیدند. 9 هنگامی که از کوه پایین می‌آمدند، من که هستم؟» 16 شمعون پطرس جواب داد: «توبی مسیح، پسر عیسی به ایشان فرمود: «دریاره آنچه دیدید به کسی چیزی نگویند تا خدای زنده!» 17 عیسی فرمود: «ای شمعون، پسر یونا، خوش با زمانی که پسر انسان پس از مرگ زنده شود.» 10 شاگردانش از حال تو! زیرا تو این حقیقت را از انسان نیاموختی، بلکه پدر آسمانی او پرسیدند: «چرا علمای دین بیهود اصرار دارند که قبل از ظهور من این را بر تو آشکار ساخته است. 18 و من نیز می‌گویم که توبی مسیح، ایلیاش نبی باید دوباره ظهور کند؟» 11 عیسی جواب داد: پطرس، یعنی «صخره»، و من بر روی این صخره، کلیساي خود را بنا «لیتنه» که اول ایلیاش می‌آید تا همه چیز را آماده کند. 12 اما من می‌کنم، و قدرتهای جهنم هرگز قادر به نابودی آن نخواهند بود. به شما می‌گویم که ایلیاش آمده است ولی کسی او را نشناخت و پگشایی، در آسمان نیز گشوده خواهد شد.» 20 آنگاه به شاگردانش یحیای تعمیده‌هندۀ سخن می‌گوید. 14 وقی از کوه پایین آمدند، با

او را در حال راه رفتن روی آب دیدند، وحشت زده شدند و از ترس، کورهای دیگر شده‌اند، و اگر یکی در چاه بیفتند، دیگری را هم به فریاد برآورده‌ند که «این شیخ است». 27 اما عیسی می‌درینگ ایشان را دنبال خود می‌کشد. 15 آنگاه پطرس از عیسی خواست تا توضیح صدا زده، گفت: «قوی باشید! نترسید! منم!» 28 پطرس در جواب دهد که چگونه ممکن است انسان چیزی ناپاک بخورد و نجس گفت: «سرزم، اگر خودت هستی، پگو تا من هم روی آب راه بروم نشود. 16 عیسی گفت: «آیا شما نیز هنوز درک نمی‌کنید؟!» 17 آیا نزدت بیام. 29 عیسی فرمود: «بسیار خوب، بیا!» پطرس از متوجه نیستید که آنچه انسان می‌خورد، وارد معاهداش شده، و بعد از قایق بیرون آمد و روی آب راه افتاده، به طرف عیسی رفت. 30 اما بدن دفع می‌گردید؟ 18 اما سخنان بد از دل بد سرچشمه می‌گیرد وقتی به اطراف نگاه کرد و باد را دید، به وحشت افتاد و شروع و گوینده را نجس می‌سازد. 19 زیرا از درون دل است که این کرد به فرو رفتن در آب. پس فریاد زد: «سرزم، نجاتم!» 31 قبیل چزها: نکرهای پلید، آدمکشی، زنا و روابط نامشروع، زردی، عیسی بالا فاصله دست خود را دراز کرد و او را گرفت و فرمود: «ای شهادت دروغ و تهمت. 20 پله، این چیزها هستند که انسان را کم‌ایمان، چرا شک کردی؟» 32 وقتی سوار قایق شدند، باد از وزیدن نجس می‌سازید، نه غذا خودن با دستهای آب نکشیده!» 21 آنگاه بازیستاد. 33 سپس آنانی که در قایق بودند، او را پرستش کرد، عیسی ایالت جلیل را تک گفتند، به تواحی صور و صیلون رفت. 22 حیرت زده گفتند: «واقعاً که تو پسر خدا هستی.» 34 وقتی به آن در آنجا یک زن کنعانی نزد او آمد و التمس کنان گفت: «ای سرور سوی دریاچه رسیدند، در ساحل جیسیارت از قایق پیاده شدند. 35 من، ای پسر داؤود، به من رحم کنید! دختر من سخت گرفتار روحی چون مردم عیسی را شناختند، خبر وروش را به سمعت در تمام منطقه پلید شده است. روح یک لحظه او را راحت نمی‌گذارد.» 23 پخش کردند، و دیری نگذشت که مردم بیماران خود را آوردند تا شفا اما عیسی هیچ جوانی به او نداد، تا اینکه شاگردان از او خواهش یابند. 36 آنها به او التمس می‌کردند تا بیماران اجازه دهد فقط به کرده، گفتند: «جوایی به او بده تا بروم، چون با ناله‌هایش ما را لبه رداشند؛ و هر که به او دست می‌زد، شفایی یافت. خسته کرده است.» 24 عیسی فرمود: «خدای مرا فرستاده تا بیهودان را کم کم، نه غیربیهودیان را، زیرا بیهودیان گوسفندان گم‌گشته خدا

15

در این هنگام عده‌ای از فریسی‌ها و علمای دین از اورشلیم هستند. 25 آنگاه آن زن جلو آمد، پیش پای عیسی به خاک آمدند تا با عیسی بحث کنند. آنها پرسیدند: 2 «چرا شاگردان تو افتاد و التمس کرد، گفت: «سرور من، خواهش می‌کنم به من آداب و رسومی را که از اجداد ما به ما رسیده است، نادیده می‌گیرند کمک کنید.» 26 عیسی فرمود: «درست نیست که نان را از دست و پیش از خودن غذا، دستهایشان را نمی‌شویند!» 3 عیسی جواب فرزندان پیغمبر و جلوی سگها بیندازیم. 27 زن جواب داد: «بله، داد: «چرا خود شما برای اینکه آداب و رسوم گلشنۀ خود را حفظ سرزم، حق با شمامست؛ ولی سگها هم از خردۀ های نانی که از سفرۀ کنید، احکام خدا را زیر پا می‌گذارید؟» 4 یکی از احکام خدا این صاحبشنان می‌ریزد می‌خورند.» 28 عیسی به او فرمود: «ای زن، است که» پدر و مادر خود را گرامی بدار و نیز هر که به پدر و ایمان تو عظیم است. برو که آزویت برآورده شد.» همان لحظه دختر مادر خود ناسرا بگوید، باید کشته شود.» 5 اما شما می‌گویید که او شفای یافت. 29 عیسی از آنجا به راه افتاد و به کناره دریای جلیل هیچ اشکالی ندارد اگر کسی به پدر و مادر خود بگوید: «بخشید، رسید. سپس از کوه بالا رفته، در آنجا نشست. 30 آنگاه مردم نمی‌توانی به شما کمک کنم، چون آنچه می‌باشد به شما بدهم، در دسته‌سته آمده، لنگان و کوران و افاده زمینگر و لال و سایر بیماران راه خدا صدقه دادم.» 6 پس شما با این قانونی که وضع کردیدیم، را نزد او آوردند و او همه ایشان را شفای بخشید. 31 کسانی که در به آنها می‌گویید دیگر واجب نیست پدر و مادر خود را احترام کنند. عمرشان یک کلمه حرف نزد بودند با هیجان سخن می‌گفتند؛ لنگان این چیزین شما برای حفظ سنت خود، کلام خدا را زیر پا می‌گذارید. راه می‌رفتند؛ کسانی که زمینگر بودند جست و خیز می‌کردند؛ و 7 ای ریکاران، اشیاعیان نی در وصف شما چه خوب گفته که 8 آنانی که کور بودند با شگفتی به اطراف نگاه می‌کردند! مردم حیرت این قوم با زیان خود مرا تکریم می‌کنند، اما دلشان از من دور است. کرده بودند و خدای اسرائیل را سپاس می‌گفتند. 32 در این هنگام، 9 عبادت آنان باطل است زیرا رسوم بشیری را به جای احکام الهی به عیسی شاگردان خود را فرا خواند و به ایشان فرمود: «دلم به حال این مردم تعلیم می‌دهند.» 10 سپس، عیسی مردم را نزد خود خواند و مردم می‌سوزد، الان سه روز است که با من هستند و دیگر چیزی فرمود: «خوب گوش دهید و سعی کنید بفهمید. 11 آنچه که به برایشان نمانده تا بخورند. نمی‌خواهیم آنها را گرسنه به خانه‌ایشان دهان فرو می‌رود، آن چیزی نیست که شخص را نجس می‌سازد، بلکه بازگردانم، چون ممکن است در راه ضعف کنند.» 33 شاگردانش آنچه از دهان او بیرون می‌آید، همان است که او را نجس می‌سازد.» جواب دادند: «در این بیان از کجا می‌توانیم برای سیر کردن این 12 در این موقع شاگردانش نزد او آمدند و گفتند: «فریسی‌ها از همه مردم نان تهیه کنیم!» 34 عیسی پرسید: «چقدر نان دارید؟» گفته‌های شما ناراحت شده‌اند.» 13 عیسی جواب داد: «هر نهالی جواب دادند: «هفت نان و چند ماهی کوچک!» 35 پس به مردم که پدر آسمانی من نکاشته باشد، از ریشه کنده خواهد شد. 14 فرمود تا زمین بنشینند. 36 سپس هفت نان و چند ماهی را گفت پس، با آنان کاری نداشته باشید. ایشان کورهایی هستند که عصاکش و خدا را شکر نمود و تکه‌تکه کرده، به شاگردانش داد. ایشان نیز

گفتند: «خواهش می‌کنیم مُقل گنادم و علف هز را برای ما شرح

بده». **37** عیسی پاسخ داد: «پسر انسان همان کسی است که مشاروان خود گفت: «بی‌شک، این همان یحیای تعییدهنه است

بدن خوب می‌کارد. **38** مزرعه نیز این جهان است و بذرهای خوب مردمان ملکوت هستند، و علفهای هز نیز پیروان آن شریر هستند. انجام دهد.» **3** زیرا هیرودیس، به خاطر هیرودیا، که زن برادرش

39 دشمنی که علفهای هز را لابلای گندمها کاشت، ابلیس است. فصل درو، آخر زمان است، و دروغگار، فرشتگان اند.

40 «همان طور که علفهای هز را جمع کردند و در آتش شریعت است.» **5** هیرودیس نیز قصد داشت یحیی را بکشد، اما از

سوزاندنند، در آخر زمان نیز همین طور خواهد شد.» **41** اما در جشن

پسر انسان فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا هر چیزی را که باعث گناه می‌شود و هر انسان بدکاری را از ملکوت او جدا کنند، **42** و شادی هیرودیس شد، **7** به طوری که برای او قسم خورد که هر چه آنها را در داخل کوره آتش بیندازند، جایی که در آن گرمه و فشار

بخواهد، به او بدهد. **8** دختر هیرودیا نیز به تحریک مادرش، گفت: دندان بر دندان است. **43** در آن زمان، انسانهای نیک در ملکوت «سر یحیای تعییدهنه را در همین جا روی یک طبق به من بده.» پدر خود، همچون خوشید خواهند درخشید. هر که گوش شنوا دارد،

9 پادشاه از گفته خود پیشیمان شد، اما چون در حضور میهمانانش بشنود!» **44** «ملکوت آسمان مانند گنجی است که مردی در یک

مزرعه پیدا کرد و دویاره آن را زیر خاک پنهان ساخت و از ذوق آن، **10** زندان، سر یحیی را از تن جدا کرده، **11** در یک طبق آورده و تقديم رفت و هر چه داشت فروخت تا پول کافی به دست آورده و آن مزرعه دختر کردند، دختر نیز آن را نزد مادرش برد. **12** آنگاه شاگردان یحیی

را بخرد و صاحب آن گنج شود.» **45** (و) باز، ملکوت آسمان مانند آمدند و بدن او را برد، به خاک سپرند. سپس نزد عیسی رفته،

تاجرجی است که در جستجوی مروایدهای نفس بود. **46** سرانجام جریان را به او اطلاع دادند. **13** وقتی عیسی از این امر آگاهی

وقتی مرواید گرانبهای یافت، رفت و هر چه داشت فروخت تا آن را یافت، سوار قایقی شد و به جای دورافتادهای رفت تا تنها باشد. اما

بخرد. **47** «باز ملکوت آسمان مانند یک تور ماهگیری است که به مردم که مطلع شدند عیسی به کدام سمت می‌رود، از شهراهی بسیار آب انداخته شد و همه گونه ماهی در آن گرفتار شدند. **48** وقتی عیسی از قایق پیاده شد، پُر شد، آن را به ساحل کشیدند. سپس نشستند، و ماهی‌های خوب

جمعیتی انبوه را دید، و دلش به حال ایشان سوخت و بیمارانی را که را در سیدها گرد آوردهند، اما ماهی‌های بد را در انداختند. **49** در میان جمعیت بودند، شفا بخشید. **15** نزدیک غروب، شاگردان

آخر دنیا نیز همین طور خواهد شد. فرشتگان آمده، بدکاران را از نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای خوردن درستکاران جدا خواهند کرد (aiōn g165) **50** و آنها را در داخل پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. پس به مردم بگو به

کوره آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گرمه و فشار دندان بر دهات اطراف برونده و برای خود خوارک تهیه کنند.» **16** اما عیسی

دندان خواهد بود. **51** آیا همه اینها را درک می‌کنید؟» شاگردانش فرمود: «لازم نیست برونده. خودتان به ایشان خوارک دهید.» **17**

جواب دادند: «بله!» **52** سپس افود: «هر عالم دیگی که اکنون پاسخ دادند: «ما به جز پنج نان و دو ماهی، چیز دیگری نداریم!»

شاگرد ملکوت آسمان شده، مانند صاحب خانه‌ای است که از خانه **18** عیسی فرمود: «آنها را نزد من بیاورید!» **19** سپس به مردم گفت

خود گنجهای نو و کهنه بیرون می‌آورد.» **53** عیسی پس از دنیا این که بر روی سبزهها پنشینند. آنگاه پنج نان و دو ماهی را برداشت و به

حکایت‌ها، آن ناسیجه را ترک گفت، **54** و به شهر ناصره، محل سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تک کرد و به

زندگی خود بازگشت. وقتی در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت، شاگردانش داد تا به مردم بدهند. **20** همه خوردن و سیر شدن و ایشان در حیرت افتادند و گفتند: «این حکمت و قدرت برای معجزه شاگردان از خودهای باقی‌مانده، دوازده سید پر برداشتند. **21** تعداد کردن را از کجا کسب کرده است؟» **55** سپس تمخرکتان گفتند: کسانی که در آن روز غذا دریافت کردند، به جز زنان و کودکان،

«مگر او همان پسر نجار نیست؟ ما که مادرش، مریم را می‌شناسیم، حدود پنج هزار مرد بود. **22** بالافصله پس از آن، عیسی با اصار، از

و همینطور برادرانش، یعقوب و یوسف و شمعون و یهودا را. **56** شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند و به آن طرف دریاچه برونده، و خواههانش نیز همگی اینجا زندگی می‌کنند. پس این چیزها را از خودش مردم را مخصوص کرد. **23** پس از آن، به تنهایی به کوه رفت تا

کجا آموخته است؟» **57** به همین دلیل، بسیار آرده‌های خاطر شدند و دعا کرد. شب فرا رسید و او هنوز در آنچا تنها بود. **24** در این

نخواستند به او ایمان بیاورند. پس عیسی به ایشان گفت: «نی همه هنگام، شاگردان که از ساحل خیلی دور شده بودند، در دریاچه جا مورد اخترام است، جز در وطنش و در میان خانواده خود.» **58** از گرفتار امواج شدنند، زیرا باش تندی می‌زوید و ایشان با امواج دست و

این رو، به علت ای ایمانی شان، معجزه زیادی در آنچا به عمل نیارود. **25** اما نزدیک ساعت سه صبح، عیسی در

حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک شد. **26** ایشان وقتی

14

وقتی هیرودیس، فمانزروای جلیل، درباره عیسی شنید، **2** به

پده. **37** عیسی پاسخ داد: «پسر انسان همان کسی است که مشاروان خود گفت: «بی‌شک، این همان یحیای تعییدهنه است

بدن خوب می‌کارد. **38** مزرعه نیز این جهان است و بذرهای خوب که زنده شده، و به همین دلیل است که می‌تواند چنین معجزاتی

مردمان ملکوت هستند، و علفهای هز نیز پیروان آن شریر هستند. انجام دهد.» **3** زیرا هیرودیس، به خاطر هیرودیا، که زن برادرش

39 دشمنی که علفهای هز را لابلای گندمها کاشت، ابلیس است. فصل درو، آخر زمان است، و دروغگار، فرشتگان اند.

40 «همان طور که علفهای هز را جمع کردند و در آتش شریعت است.» **5** هیرودیس نیز قصد داشت یحیی را بکشد، اما از

سوزاندنند، در آخر زمان نیز همین طور خواهد شد.» **41** اما در جشن

پسر انسان فرشتگان خود را خواهد فرستاد تا هر چیزی را که باعث گناه می‌شود و هر انسان بدکاری را از ملکوت او جدا کنند، **42** و شادی هیرودیس شد، **7** به طوری که هر چه آنها را در داخل کوره آتش بیندازند، جایی که در آن گرمه و فشار

بخواهد، به او بدهد. **8** دختر هیرودیا نیز به تحریک مادرش، گفت: دندان بر دندان است. **43** در آن زمان، انسانهای نیک در ملکوت «سر یحیای تعییدهنه را در همین جا روی یک طبق به من بده.» پدر خود، همچون خوشید خواهند درخشید. هر که گوش شنوا دارد،

9 پادشاه از گفته خود پیشیمان شد، اما چون در حضور میهمانانش بشنود!» **44** «ملکوت آسمان مانند گنجی است که مردی در یک

مزرعه پیدا کرد و دویاره آن را زیر خاک پنهان ساخت و از ذوق آن، **10** زندان، سر یحیی را از تن جدا کرده، **11** در یک طبق آورده و تقديم رفت و هر چه داشت فروخت تا پول کافی به دست آورده و آن مزرعه دختر کردند، دختر نیز آن را نزد مادرش برد. **12** آنگاه شاگردان یحیی

را بخرد و صاحب آن گنج شود.» **45** (و) باز، ملکوت آسمان مانند آمدند و بدن او را برد، به خاک سپرند. سپس نزد عیسی رفته،

تاجرجی است که در جستجوی مروایدهای نفس بود. **46** سرانجام جریان را به او اطلاع دادند. **13** وقتی عیسی از این امر آگاهی

وقتی مرواید گرانبهای یافت، رفت و هر چه داشت فروخت تا آن را یافت، سوار قایقی شد و به جای دورافتادهای رفت تا تنها باشد. اما

بخرد. **47** «باز ملکوت آسمان مانند یک تور ماهگیری است که به مردم که مطلع شدند عیسی به کدام سمت می‌رود، از شهراهی بسیار آب انداخته شد و همه گونه ماهی در آن گرفتار شدند. **48** وقتی عیسی از قایق پیاده شد، پُر شد، آن را به ساحل کشیدند. سپس نشستند، و ماهی‌های خوب

جمعیتی انبوه را دید، و دلش به حال ایشان سوخت و بیمارانی را که را در سیدها گرد آوردهند، اما ماهی‌های بد را در انداختند. **49** در میان جمعیت بودند، شفا بخشید. **15** نزدیک غروب، شاگردان

آخر دنیا نیز همین طور خواهد شد. فرشتگان آمده، بدکاران را از نزد او آمدند و گفتند: «در این جای دور افتاده، چیزی برای خوردن درستکاران جدا خواهند کرد (aiōn g165) **50** و آنها را در داخل پیدا نمی‌شود. هوا نیز رو به تاریکی می‌رود. پس به مردم بگو به

کوره آتش خواهند انداخت، جایی که در آن گرمه و فشار دندان بر دهات اطراف برونده و برای خود خوارک تهیه کنند.» **16** اما عیسی

دندان خواهد بود. **51** آیا همه اینها را درک می‌کنید؟» شاگردانش فرمود: «لازم نیست برونده. خودتان به ایشان خوارک دهید.» **17**

جواب دادند: «بله!» **52** سپس افود: «هر عالم دیگری که اکنون پاسخ دادند: «ما به جز پنج نان و دو ماهی، چیز دیگری نداریم!»

شاگرد ملکوت آسمان شده، مانند صاحب خانه‌ای است که از خانه **18** عیسی فرمود: «آنها را نزد من بیاورید!» **19** سپس به مردم گفت

خود گنجهای نو و کهنه بیرون می‌آورد.» **53** عیسی پس از دنیا این که بر روی سبزهها پنشینند. آنگاه پنج نان و دو ماهی را برداشت و به

حکایت‌ها، آن ناسیجه را ترک گفت، **54** و به شهر ناصره، محل سوی آسمان نگاه کرده، برکت داد. سپس نانها را تکه‌تک کرد و به

زندگی خود بازگشت. وقتی در کنیسه به تعلیم دادن مردم پرداخت، شاگردانش داد تا به مردم بدهند. **20** همه خوردن و سیر شدن و ایشان در حیرت افتادند و گفتند: «این حکمت و قدرت برای معجزه شاگردان از خودهای باقی‌مانده، دوازده سید پر برداشتند. **21** تعداد کردن را از کجا کسب کرده است؟» **55** سپس تمخرکتان گفتند:

کسانی که در آن روز غذا دریافت کردند، به جز زنان و کودکان، «مگر او همان پسر نجار نیست؟ ما که مادرش، مریم را می‌شناسیم، حدود پنج هزار مرد بود. **22** بالافصله پس از آن، عیسی با اصار، از

و همینطور برادرانش، یعقوب و یوسف و شمعون و یهودا را. **56** شاگردانش خواست تا سوار قایق شوند و به آن طرف دریاچه برونده، و خواههانش نیز همگی اینجا زندگی می‌کنند. پس این چیزها را از خودش مردم را مخصوص کرد. **23** پس از آن، به تنهایی به کوه رفت تا

کجا آموخته است؟» **57** به همین دلیل، بسیار آرده‌های خاطر شدند و دعا کرد. شب فرا رسید و او هنوز در آنچا تنها بود. **24** در این

نخواستند به او ایمان بیاورند. پس عیسی به ایشان گفت: «نی همه هنگام، شاگردان که از ساحل خیلی دور شده بودند، در دریاچه جا مورد اخترام است، جز در وطنش و در میان خانواده خود.» **58** از گرفتار امواج شدنند، زیرا باش تندی می‌زوید و ایشان با امواج دست و

این رو، به علت ای ایمانی شان، معجزه زیادی در آنچا به عمل نیارود. **25** اما نزدیک ساعت سه صبح، عیسی در

حالی که روی آب راه می‌رفت، به آنها نزدیک شد. **26** ایشان وقتی

پیدا می کند که از خودش هم پلیاتر هستند، و وارد آن شخص شده، شما می بینید، بیبینند، اما ندیدند؛ و آنچه را که می شنوید، بشنوند، در آنچا زندگی می کنند. به این ترتیب، وضع آن شخص بدتر از قبل اما نشینیدند.¹⁸ «و حال، به معنی مُقْلٰ كشاورز گوش کنید»¹⁹ می شود. تجربه این نسل شیر نیز چنین خواهد بود.²⁰ در همان گذرگاه کشتار که بذرها بر آن افتاب، به کسی اشاره می کند که کلام حال که عیسی با جماعت سخن می گفت، مادر و برادرانش بیرون مربوط به ملکوت را می شنود، اما آن را درک نمی کند. پس شیطان ایستاده بودند و می خواستند با او صحبت کنند.²¹ 47 پس شخصی سر می رسد و بذرها را که در دل او کاشته شده بود، می راید. به او گفت: «مادر و برادرانش بیرون ایستاده اند و می خواهند با تو این همان بذری است که در گذرگاه کاشته شده بود. 20 «خاکی صحبت کنند.»²² عیسی در پاسخ فرمود: «مادر من کیست؟ که زیش سنگ بود، بیانگر کسانی است که پیام خدا را می شنوند برادرانم چه کسانی هستند؟»²³ سپس به شاگردانش اشاره کرد و بی درنگ آن را با شادی می پذیرید،²⁴ اما چون ریشه ندارند، گفت: «اینها هستند مادر و برادران من. 50 هر که اراده پدر آسمانی زیاد دوام نمی آورند. اینها گرچه اول خوب پیش می روند ولی همین که به خاطر کلام آزار و اذیتی بیبینند، فرو ایمان خود را از دست مرا بهجا آورد، او برادر و خواهر و مادر من است!»

همان روز، عیسی از خانه خارج شد و در کنار دریاچه نشست.²⁵ چیزی نگذشت که گروه بزرگی دور او جمع شدند. او برق ثروت، کلام خدا را در او خفه می کنند، و هیچ شمری به بار نیز سوار قایق شد و نشست، و در حالی که همه در ساحل ایستاده نمی آید.²⁶ 3 او مطالب بسیاری به شکل مُقْلٰ کلام خدا را می شنود و درک می کند و محصولی به بار می آورد که برای ایشان بیان کرد، مانند این مُقْلٰ: «روزی کشاورزی رفت تا در صد، یا شصت یا سی برابر آن چیزی است که کاشته شده بود.»²⁷ مزاعمه اش بذر بکارد. 4 هنگامی که بذر می پاشید، مقداری از بذرها²⁸ عیسی مُقْلٰ دیگری به این شرح برای ایشان بیان کرد: «ملکوت در جاده افتاد و پرنده ها آمدند، آنها را از آن زمین خشک پرداشتند آسمان مانند ماجراجی شخصی است که در مرعه خود بذر خوب و خودرند.²⁹ 5 بعضی روی خاکی افتادند که زیش زمین سنگلاخ کاشته بود. 25 اما وقتی همه خواب بودند، دشمنش آمد و لایلای بود. بذرها روی آن خاک کم عمق، خیلی زود سیز شدند. 6 ولی بذر گدم، علف هر کاشت و رفت. 26 وقتی گندم رشد کرد و وقتی خورشید برآمد، همه سوختند و از بین رفتدند، چون ریشه عمیقی خوش داد، علف هر هم با آن بالا آمد.³⁰ 27 «پس کارگرانش آمدند، به ناشستند. 7 بعضی دیگر از بذرها لایلای خارها افتاد، و خارها رشد او کنند؛ اقا، مگر بذر خوب در مزروعات نکاشتی؟ پس علف هر کرده، آن گیاهان طیف را خفه کردند. 8 اما مقداری از بذرها در کجا آمده است؟»³¹ 28 «او جواب داد: «این کار دشمن است.» زمین خوب افتاد و محصول به بار آورد، محصولی صد یا شصت یا گفتند: «خی خواهی برویم علفهای هر زر از خاک بیرون بکشیم»³² سی برابر آنچه کاشته شده بود. 9 هر که گوش شنوا دارد، بشنود!» «جواب داد: «نه! چون ممکن است موقع درآوردن آنها، گندمها را نیز 10 شاگردان عیسی نزد او آمدند و پرسیدند: «چرا وقی با مردم سخن از ریشه درآورید. 30 پگذارید تا وقت درو، هر دو با هم رشد کنند. می گویی، از مُقْلٰ استفاده می کنی؟»³³ 11 عیسی در پاسخ فرمود: آنگاه به درگرها خواهم گفت که اول، علف هر زر را درآورند و دسته زیرا قدرت درک اسرار ملکوت آسمان به شما عطا شده، اما نه به کنند و بسویانند، و بعد، گندم را جمع کنند و به انبان بیاورند.»³⁴ دیگران. 12 چون کسی که بیواند آنچه را که دارد خوب به کار ببرد،³⁵ عیسی مُقْلٰ دیگری برابر ایشان تعريف کرد: «ملکوت آسمان به او باز هم بیشتر داده می شود. ولی کسی که کارش را درست انجام مانند دانه ریز خودل است که در مزاعمه ای کاشته شده باشد. 32 دانه ندهد، آن را هر چقدر هم گوچک باشد از دست خواهد داد. 13 به خرد گرچه یکی از کوچکترین دانه هاست، اما وقتی رشد می کند، از همین دلیل است که از این مُقلها استفاده می کنم، زیرا نگاه می کنند، تمام بوته های دیگر بزرگتر شده، به اندازه یک درخت می شود، به اما نمی بینند و گوش می دهند، اما نمی شنوند و درک نمی کنند.³⁶ 14 طوری که پرنده ها می آیند و در لایلای شاخه هایش لانه می کنند.»³⁷ این امر به نیوت اشیعیان نسبی جامه عمل می پوشاند که می فرماید: «وقی آنچه را که می گوییم، بشنوید، چیزی نخواهید فهمید. وقتی است که نزی آن را برمی دارد و با سه کیسه آرد مخلوط می کند تا همه آنچه را که انجام می دهم، ببینید، آن را درک نخواهید کرد. 15 زیرا خمیر ور بیاید.»³⁸ عیسی برای بیان مقصود خود، همیشه از این دل این مردمان سخت شده، و گوشها بیشان قادر به شنیدن نیست، و نوع مُقلها و حکایات استفاده می کرد. در واقع، او هیچگاه بدون چشمان خود را بسته اند، به گونه ای که چشمهاش نمی توانند ببینند، استفاده از چنین مُقلهایی با آنان سخن نمی گفت. 35 به این ترتیب، و گوشها بیشان قادر به شنیدن نیستند، و دلشان نمی توانند درک کنند، این کلام که خدا از طریق نسبی بیان فرموده بود، به انجام رسید: و نمی توانند نزد من بازگردند تا شفایشان بخشم. «16 «اما خوش با مُقلها سخن گویم. می خواهیم اسراری را بیان کنم که از حال شما که چشمانتان می بینند و گوشها بیان می شنوند. 17 براستی زمان آفرینش جهان تا حال، پوشیده مانده است.»³⁹ آنگاه عیسی به شما می گویم که بسیاری از انبیا و عادلان مشتاق بودند آنچه را که جماعت را ترک گفت و به خانه رفت. پس شاگردانش نزد او آمد،

داود پادشاه و بارانش گرسنه بودند، چه کردند؟ **۴** او وارد معبد تجویه شده و با خودش می‌جنگد. پس چگونه حکومتش پایدار خواهد شد و خودش و همراهانش با خوردن گردههای نان حضور، احکام ماند؟ **27** و اگر قدرت من از شیطان است، تکلیف مریدان شما چه مذهبی را زیر پا گذاشتند، زیرا فقط کاهنات اجازه داشتند از آن نان خواهد شد، زیرا ایشان نیز ارواح پلید اخراج می‌کنند؟ از این رو، بخورند. **5** یا مگر در تورات موسی نخوانده‌اید که کاهناتی که در ایشان شما را به طارح حرفی که زدید، محکوم خواهند ساخت! **28** معبد مشغول خدمت هستند، اجازه دارند حتی در روز شبات نیز کار اما اگر من به موسیله روح خاما، ارواح پلید را بیرون می‌کنم، پس بدانید کنند؟ **6** به شما می‌گویم در اینجا کسی هست که از معبد نیز بزرگر که ملکوت خدا به میان شما آمده است. **29** و نیز چگونه امکان است. **7** اما اگر معنی این جمله از کتب مقدس را درک می‌کردید دارد شخص به خانه مردی قوی مانند شیطان داخل شود و اموال او را که می‌فرماید: «من از شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه ایکه غارت کن!» فقط شخصی نیرومندتر از او می‌تواند چنین کند، کسی قربانی تقدیم کنید»، در آن صورت، شاگردان مرا که خطای نکرده‌اند که بتواند او را بیندد و بعد خانه‌اش را غارت کند. **30** «هر که با من محکوم نمی‌کردید. **8** زیرا پسر انسان، صاحب اختیار شبات نیز نیاشد، بر ضد من است، و هر که با من کار نکند، در واقع علیه من هست». **9** آنگاه عیسی به کنیسه آنها رفت، **10** و در آنجا مردی را کار می‌کند. **31** «پس به شما می‌گویم، هر نوع گناه و هر کفری دید که دستش از کار افتاده بود، فریسی‌ها از عیسی پرسیدند: آیا قابل بخشایش است - به جز کفر به روح القدس که هرگز آمزیده شریعت به شخص اجزاء می‌دهد در روز شبات کسی را شفا دهد؟» نخواهد شد. **32** هر سخنی که بر ضد پسر انسان گفته شود، قابل البهجه آنها قصد داشتند از پاسخ او بهانه‌ای بیاند تا بر او اتهام وارد بخشایش است، اما هر که بر ضد روح القدس سخن گوید، هرگز **11** عیسی در پاسخ فرمود: «اگر یکی از شما گوسفندی آمزیده نخواهد شد، نه در این دنیا، و نه در دنیای بعد. **12** هر سخنی که در روز شبات در گودالی بیفتند، آیا برای بیرون آوردن **33** درخت را از میواش می‌توان شاخت. اگر درخت خوب آن، کاری انجام نخواهد داد؟ **13** اما ارزش انسان چقدر بیشتر از باشد، میواش نیز خوب خواهد بود. و اگر درخت بد باشد، میواش گوسفند است! پس طبق شریعت انجام کار نیک در روز شبات روا هم بد خواهد بود. **34** ای افعی زاده‌ها! شما که باطن تان اینقدر است! **13** آنگاه به آن مرد گفت: «دستت را دراز کن!» و قصی بد است، چگونه می‌توانید سخنان نیکو و درست بر زبان بیاورید؟ چنین کرد، آن دستش نیز مانند دست دیگرش سالم شد. **14** پس از زیارت از آنچه دل از آن پر است، سخن می‌گوید. **35** شخص آن فریسی‌ها بیرون رفته و جلسه تشکیل دادند تا برای قتل او توطئه نیکو از خزانه دل نیکوش، چیزهای نیکو بیرون می‌آورد، و انسان بچینند. **15** اما عیسی که از توطئه آنان آگاه بود، آن تاحدی را ترک شیر از خزانه دل بدش، چیزهای شریانه. **36** این را نیز به شما گفت، و عده زیادی به دنبال او روانه شدند. او تمام بیماران ایشان را می‌گویند که انسان بزای هر سخن پوچ که بر زبان می‌راند، پایان در روز شفا بخشید، **16** اما با تأکید از آنها خواست تا به دیگران نگویند که داوری به خدا حساب پس بدهد. **37** پس گفته‌هایتان یا شما را تبرهه او کیست. **17** و به این ترتیب، پیشگویی اشیاعی نبی درباره او به خواهند کرد، یا محکوم. **38** روزی برخی از علمای دین و عدای انجام رسید، که می‌فرماید: **18** «این است خدمتگار من، که او را از فریسی‌ها نزد عیسی آمدند و گفتند: «استاد، می‌خواهیم آنی به ما برگزیده‌ام. او محظوظ من است و مایه خشنودی من. روح خود را بر نشان بدهی تا اقتدار خود را ثابت کنی.» **39** اما عیسی پاسخ داد و او خواهم نهاد، و او عدل و انصاف را به قومها اعلان خواهد کرد. فرمود: «نسل شیر و زناکار آنی می‌طلب! اما تهبا آنی که ایشان **19** او نخواهد چنگید و فریاد نخواهد زد و صدایش را در کوی و بزن می‌دهم، آیت بیونس نبی است. **40** زیرا همان طور که بیونس سه روز و بلند نخواهد کرد. **20** بی خردشده را نخواهد شکست، و شعله سه شب در شکم آن ماهی بزرگ ماند، پسر انسان نیز سه روز و سه شمعی را که سوسو می‌زند، خاموش نخواهد کرد. او سرانجام عدل و شب در دل زمین نخواهد ماند. **41** در روز داوری، مردم نیون بر ضد انصاف را به پیروزی خواهد رساند. **21** و نامه مایه امید همه قومها این نسل به پا خواسته، آن را محکوم خواهند ساخت، زیرا ایشان خواهد بود. **22** سپس، مرد دیو زده‌ای را نزدش آوردنده که هم کبر باد شنیدن موضعه بیونس توبه کردند. و اکنون کسی بزرگر از بیونس و هم لال. عیسی او را شفا بخشید، به طوری که توanst هم حرف در اینجا هست، اما حاضر نیستید توبه کنید. **42** در روز داوری، بیونس و هم بییند. **23** مردم همه تعجب کردند و گفتند: «آیا ممکن ملکه سیا بخواهد خاست و مردم این دوره و زمانه را محکوم خواهد است که عیسی، همان پسر داود و مسیح موعود باشد؟» **24** اما ساخت، زیرا او با زحمت فراوان، راهی دراز را پیمود تا بتواند سخنان وقی خبر این معجزه به گوش فریسان رسید، گفتند: «او ارواح پلید را حکیمانه سلیمان را بشنود. اما شخصی بزر از سلیمان در اینجاست، به قدرت شیطان، رئیس ارواح پلید، بیرون می‌راند.» **25** عیسی از اما چه کم هستند کسانی که به او گوش می‌دهند. **43** «وقتی یک افکار ایشان آگاهی یافت و فرمود: «هر مملکتی که دچار جنگ روح پلید، کسی را ترک می‌کند، به صحراء‌های بی‌آب می‌رود تا جایی داخلی شود، نایابی اش حتمی است. شهر یا خانه‌ای نیز که در آن برای استراحت بیاند، اما نمی‌باید. **44** پس می‌گوید: «به شخصی در اثر دشمنی‌ها تفرقه ایجاد گردد، از هم فرو خواهد پاشید. **26** که از او درآمد، باز می‌گردد، و می‌بیند که خانه حال اگر شیطان بخواهد شیطان را بیرون کند، به این معنی است که قبلی اش خالی، جارو شده و مرتب است. **45** سپس هفت روح دیگر

کرد. 34 «گمان میرید که آمدام صلح به زمین بیاوم! نیامدهام تا می کردن. 14 و اگر حاضرید آنچه را که می گوییم پذیرید، او همان صلح بیاوم، بلکه تا شمشیر بیاوم. 35 من آمدام تا» پسر را علیه ایلیای نبی است که طبق گفته انبیا، می بایست بیايد. 15 هر که پدرش، دختر را علیه مادرش، و عروس را علیه مادرشوهرش بیانگیرم. گوش شنوا دارد، بشود. 16 «این نسل را به چه می توانم تشیبه کنم؟ 36 به طوری که اهل خانه شخص، دشمنان او خواهند بود.» 37 مانند کودکانی هستند که در کوچه و بازار بازی می کنند، از دوستان «اگر پدر یا مادر خود را بیش از من دوست بدارید، شایسته نیستید خود شکایت کرده، می گویند: 17 «برایان آنگ عروسی نواختیم، که از آن من باشید؛ و اگر پسر یا دختر خود را بیش از من دوست نزدیکید؛ آنگ عزا نواختیم، گریه نکردید.» 18 چون بحی که بدارید، شایسته نیستید که از آن من باشید. 38 هر که حاضر نباشد وقت خود را صرف خوردن و نوشیدن نمی کرد، می گویند: «دیزده صلیب خود را بردارد و از من پیروی کن، شایسته نیست که از آن است.» 19 اما پسر انسان که در ضیافت ها شرکت می کند و من باشد. 39 هر که بخواهد جان خود را حفظ کند، آن را در دست می خورد و می نوشد، می گویند: «پرخور و میگسار است و همنشین خواهد داد؛ اما هر که جانش را به خاطر من از دست بدهد، آن را باجگیران و گناهکاران!» اما درست بودن حکمت را از تابعی و ثمراتش خواهد یافت. 40 «هر که شما را پذیرید، مرا پذیرفته است؛ و هر که می توان ثابت کرد.» 20 آنگاه عیسی به سرنش شهرهای پرداخت مرا پذیرید، فرستنده مرا پذیرفته است. 41 هر که پیامبری را به عنوان که اکثر معجزات خود را در آنها به عمل آورده بود، اما آنها از گناهان فرستنده ای از سوی خدا پذیرید، خود نیز پاداش یک پیامبر را دریافت خود توبه نکرده و به سوی خدا بازگشت نکرده بودند. 21 «وای بر تو خواهد کرد، و هر که شخص صالحی را به خاطر صالح بودنش ای خوزن، و تو ای بیت صدی! زیرا آگر معجزاتی که در پذیرید، پاداشی مانند پاداش او خواهد یافت. 42 و اگر کسی به شما انجام دادم، در شهرهای فاسد صور و صیدون انجماد داده بودم، این کوچکان، از آن رو که شاگرد منند، حتی یک لیوان آب خنک اهالی آنها مدت‌ها قبل، از گناهانشان توبه می کردند، و پلاس پوش و خاکسترینشین می شنند تا پشمایخ خود را نشان دهند. 22 اما به بدهد، براستی به شما می گوییم، بی پاداش نخواهد ماند.»

11 عیسی پس از آنکه این دستور العمل را به آن دوازده شاگرد شما خواهد بود. 23 و تو ای کفرناحوم، آیا به آسمان بالا خواهی خود داد، از آنجا روانه شد تا در شهرهای سرتاسر آن منطقه تعلم رفت؟ هرگز! تو به عالم مددگان پایین خواهی رفت، زیرا آگر معجزاتی دهد و موعظه کنند. 2 وقیع بحی که در زندان بود، بخیر کارهای که در تو به عمل آوردم، در شهر فاسد سلیمان ایجاد داده بودم، تا به مسیح را شنید، شاگردان خود را نزد او فرستاد تا از او بپرسند: 3 «آیا تو می گوییم که در روز تو همان مسیح موعود هستی، یا باید منتظر کس دیگری باشیم؟» 4 در این هنگام، عیسی در جواب ایشان فرمود: «نید بحی بازگردید و آنچه شنیدید و عیسی دعا کرد و فرمود: «ای پدر، مالک آسمان و زمین، سپاس تو را دیدید، برای او بیان کنید که 5 چگونه نایابیان بینا می شوند، لنگان که این امور را از کسانی که خود را دانا و زیریک می پنارند، پنهان راه می روند، جذامی ها شفای می بانند، ناشنایان شنوی گردند، مردها ساختی و آنها را بر کسانی آشکار فرمودی که مانند کودکانند. 26 زنده می شوند و به فقیران بشارت داده می شود. 6 و به او بگویید: بهل ای پدر، خشنودی تو این بود که به این طریق عمل کنی. 27 خوش با حال کسی که به سبب من لغفر. 7 وقیع شاگردان بحی «پدر همه چیز را به دست من سپرده است. هیچ کس براستی پسر را می رفتند، عیسی شروع کرد به سخن گفتن با جماعت دریاره ای و نمی شناسید جز پدر، و هیچ کس می شناسید جز پسر و و فرمود: «برای دیدن چگونه مردی به بیان رفته بودید؟ آیا مردی نیز آنانی که پسر بخواهد او را به ایشان بپناساند.» 28 سپس فرمود: سست چون نی، که از هر بادی به لزه در می آید؟ 8 یا انتظار «بیاید نزد من، ای تمامی سحمتکشان و گرانباران، و من به شما داشتید مردی را بیینید با لباسهای نفیس؟ نه، آنان که لباسهای نفیس آسایش خواهم بخشید. 29 بیغ ما بر دوش پکرید و از من بیاموزید، بر تن دارند، در قصرهای پادشاهان زندگی می کنند. 9 آیا رفته بودید زیرا فروتن هستم و افتاده‌دل، و در جانهای خوبیش آسایش خواهید پیامبری را بیینید؟ بهله، به شما می گوییم که بحی از یک پیامبر نیز برتر یافت. 30 زیرا بوغ من راحت است، و باری که بر دوشتان می گذارم، است. 10 بحی همان کسی است که در کتب مقدس درباره اش سبک.»

نوشته شده: «من بیام آور خود را پیشاپیش تو می فرستم، و او راه را پیش رویت آمده خواهد ساخت.» 11 «براستی به شما می گوییم که از 12 در یکی از آن روزها، عیسی در روز شبات با شاگردان خود میان تمامی انسانهای که تا به حال زیسته‌اند، کسی بزرگتر از بحیای از میان کشته‌های گندم می گذشت. شاگردانش که گرسنه بودند، تعجبیده‌ند نیست؛ با این حال، کوچکترین فرد در ملکوت آسمان شروع به چیدن خوش‌های گندم و خوردن دانه‌های آن کردند. 2 اما بزرگتر از اوست. 12 و از زمان شروع رسالت بحیای تاکنون، ملکوت فرسی‌ها وقیع این را دیدند، اعتراض کنان گفتند: «بین، شاگردان تو آسمان با قدرت و شدت رو به گسترش است، و زورمندان به آن با خوشچیبی در روز شبات، احکام مذهبی را زیر پا می گذارند.» 3 حمله‌ور می شوند. 13 زیرا همه انبیا و تورات تا زمان بحی نبیت عیسی در پاسخ فرمود: «مگر در کتب مقدس نخوانده‌اید که وقیع

کردن، عیسی به داخل رفته، دست دختر را گرفت، و دختر از جای را بجویید، و تا هنگام ترک آن محل، در خانه اش بمانید. **12** وقتی خود برخاست. **26** خبر این معجزه در سراسر آن نواحی پیچید. **27** وارد خانه ای می شوید، برای آن خیر و برکت بطلبید. **13** اگر معلوم وقتی عیسی از خانه آن دختر بیرون آمد، دو مرد نایابها به دنبال او شود که آن خانه شایسته است، خیر و برکت که برای آن طلبیدید، افاده، فریاد می زندن: «ای پسر داود پادشاه، بر ما رحم کن.» **28** بر آن قرار خواهد گرفت. اگر شایسته نباشد، برکت به خودتان باز آنان با عیسی وارد خانه ای شدند که در آن اقامت داشت. عیسی از خواهد گشت. **14** اگر اهل خانه ای یا شهری به شما اجازه ورود ایشان پرسید: «ایا ایمان دارید که می توانم چشمان شما را باز کنم؟» ندادند، و یا به سختی اثاثان گوش نسپردند، گرد و خاک آنجا را به گفتند: «بله، ای شرور، ایمان داریم.» **29** پس او دست بر چشمان هنگام ترک محل، از پاهای ایان بتکانید. **15** براستی به شما می گویم ایشان گذاشت و فرمود: «مطابق ایمان اثاثان برا یابان انجام شود!» **30** که در روز داوری، وضع شهرهای فاسد شدوم و غمراه بهتر از وضع ناگهان چشمان ایشان باز شد و توانستند ببینند! عیسی با تأکید به چینن شهری خواهد بود. **16** «من شما را همچون گوشندهان به میان ایشان فرمود: «در این مورد به کسی چیزی نگویید.» **31** اما ایشان گرگها می فرستم. پس مانند مار، هوشیار باشید و مثل کبوتر، بی آزار. بیرون رفند و شهرت او را در سرتاسر آن منطقه پخش کردند. **32** **17** اما مراقب باشید، زیرا مردم شما را گرفته، به محکم خواهد وقتی عیسی و شاگردانش از آنجا خارج می شدند، مردی دیورده را که سپرد، و در کیسه ها شلاق خواهد زد. **18** بله، به خاطر من شما نمی توانست سخن بگوید، نزد او آوردند. **33** پس وقتی عیسی آن را برای محکامه نزد والیان و پادشاهان خواهد برد. اما این فرستی روح پلید را از آن مرد لال بیرون راند، او شروع به حرف زدن کرد. خواهد بود تا درباره من به فرمازیان و غیربیهودیان شهادت دهد. **19** جماعت غرق حیرت شدند و گفتند: «در اسرائیل هرگز چنین چیزی «وقی شما را بازداشت می کنند، نگران نباشید که چگونه پاسخ دهدید نشده است.» **34** اما فریسان گفتند: «او ارواح پلید را به یا چه بگوید، زیرا کلمات مناسب بموقع به شما عطا خواهد شد. قدرت رئیس ارواح پلید، بیرون می راند.» **35** در آن زمان، عیسی به **20** زیرا این شما نیستید که سخن خواهید گفت، بلکه روح پدر تمام شهرها و دهات آن منطقه گشته، در کیسه ها تعلیم می داد و شماست که از طریق شما سخن خواهد گفت. **21** «برادر، برادر مؤذه ملکوت خدا را اعلام می کرد و هر نوع مرض و بیماری را شفا خود را و پدر، فرزندش را تسلیم مرگ خواهد کرد. فرزندان بر ضد می بخشید. **36** وقتی جماعت را دید، دلش به حال آنها سوخت، والدین خود برخاسته، سبب قتل آنان خواهید شد. **22** همه مردم به زیرا مانند گوشندهان بی شبان، سردرگم و درمانده بودند. **37** پس به خاطر من از شما متفرق خواهند شد. اما هر که تا آخر، رزمات را شاگردانش گفت: «محصول بسیار است، اما کارگر کم.» **38** پس، تحمل کند، نجات خواهد یافت. **23** «هرگاه شما را در شهری آزار از صاحب محصول درخواست کنید تا برای جمع آوری محصول، رسانند، به شهری دیگر بگیرید. براستی به شما می گویم که پیش از آنکه بتوانید به تمام شهرهای اسرائیل بروید، پس انسان خواهد آمد. کارگران بیشتری بفرستد.»

24 شاگرد از استاد خود و غلام از اربابش و الاتر نیستند. **25** آنگاه عیسی دوازده شاگردش را نزد خود فرا خواند و به است که شاگرد مانند استاد خود شود، و غلام نیز مانند اربابش. اگر ایشان اقتدار داد تا ارواح پلید را بیرون کنند و هر نوع بیماری و مرض مرا که سپریست خانواده هستم، رئیس ارواح پلید نامیدند، اعضا را شفا دهند. **2** این است نامهای آن دوازده رسول: شمعون (معروف خانواده ام را با چه نامهای بدانتری خواهد خواند. **26** ولی از آنان که به پُطُسْ (برادر پطرس؛ یعقوب پسر زیدی) و یوحنا شما را تهدید می کنند ترسید، زیرا زمان آن خواهد رسید که هر آنچه (برادر یعقوب) **3** فیلیپ، بِرْتولما، توما، متی (با جگیر معروف)، پنهان است، آشکار شود، و همگان از آنچه مخفی است، آگاه یعقوب (پسر حلقی)، تَدَّای، **4** شمعون (عضو حزب فداییان) و یهودا گردند. **27** سخنای که اکون در تاریکی به شما می گوییم، آنها را اسخیروطی (کسی که در آخر به عیسی خیانت کرد). **5** عیسی این در روز روشن بیان کنید. هر چه را که در گوش شما می گوییم، بر دوازده رسول را این دستورالعمل ها به مأموریت فرستاد و به ایشان باهمها اعلام کنید تا همه بشنوند! **28** «ترسید از کسانی که می توانند فرمود: «نzd غیربیهودیان و سامیریان نزدیک، **6** بلکه فقط نزد قوم اسرائیل فقط جسماتان را بگشتند، اما نمی توانند به روحانی آسمی برسانند. بروید که گوشندهان گمشده خدا هستند. **7** بروید و به ایشان اعلام فقط از خدا بترسید که قادر است هم بدن و هم روح شما را در کنید که ملکوت آسمان نزدیک است. **8** بیماران را شفا دهید، **جهنم هلاک کنند.** **29** قیمت دو گنجشک مردگان را زنده کنید، جذامی ها را شفا بخشید، و ارواح پلید را از قدر است؟ پک پول سیاه. اما حتی یک گنجشک هم بدون آگاهی وجود افراد بیرون کنید. مفت دریافت کرده اید، مفت هم بدید. پدر شما بر زمین نمی افتد. **30** حتی موهای سر شما نیز شمارش **9** در کمرینهای ایان، سکه های طلا یا نقره یا مس با خود نبرید، شده است. **31** پس نگران نباشید، زیرا از شما بیشتر از هواران **10** حتی کوله بار و کفش و لباس اضافی و چوپانی نیز بزندارید. گنجشک است. **32** «هر که نزد مردم مرا افرا کند، من نیز او در پگزارید مردم از شما پذیرایی کنند، زیرا کارگر مستحق حضور پدر آسمانی خود اقرار خواهم کرد. **33** اما هر که مرا نزد مردم است. **11** هرگاه وارد شهر یا دهکده ای می شوید، شخص شایسته ای انکار کند، من نیز در حضور پدر آسمانی خود، او را انکار خواهم

به حقیقت پیوست که گفته بود: «او ضعف‌های ما را برداشت و آمزیده شد»، یا اینکه بگویم "برخیز و راه برو؟"⁶ پس اکنون به مرض‌های ما را حمل کرد.¹⁸ وقتی عیسی دید که جمعیت بزرگی شما ثابت می‌کنم که پسر انسان، در این دنیا، اقدار آموزش گکاهان نزد او گرد می‌آید، به شاگردانش فرمود: «به آن طرف دریاچه بروم». را دارد.» آنگاه رو به مرد افلاج کرد و گفت: «برخیز و بستر را در آن لحظه، یکی از علمای دین پهود نزد او آمد و گفت: جمع کن کن و به خانه برو!»⁷ آن مرد از جا پرید و به خانه رفت! استاد، هر جا بروی، از تو پیروی خواهم کرد.⁸ 20 اما عیسی وقتی جمعیت این را دیدند، ترس وجودشان را فرگرفت. ایشان به او گفت: «رویاهها برای خود لانه دارند و پرنگان، آشیانه؛ اما خدا را شکر کردند که چنین قدرتی به انسان بخشیده است.⁹ پسر انسان جانی ندارد که حتی سرش را بر آن بگذارد.»²¹ یکی عیسی بر سر راه خود، به یک باجگیر پرخورد به نام متی، که در دیگر از شاگردانش به او گفت: «تسوّرم، اجراه بقرا تا اول به خانه جایگاه باجگیری نشسته بود. عیسی به او فرمود: «بیا و از من پیروی بازگردم و پدرم را دفن کنم.»²² اما عیسی به او گفت: «دنیال کن! او! او بالاصله به دنیال عیسی راه افتاد. 10 روزی عیسی و من بیا، و بگذار مردگان، مردگان خود را دفن کنند.»²³ آنگاه شاگردانش در ضیافتی در خانه متی، بر سر سفره نشسته بودند. عیسی سوار قایق شد و شاگردانش بیز او را دنیال کردند.²⁴ ناگهان بسیاری از باجگیران و اشخاص بدانم شهر بیز میهمان متی بودند. دریاچه دچار توفاقی سخت شد، به طوری که قایق نزدیک بود غرق¹¹ فریسان و قی این را دیدند، از شاگردان عیسی پرسیدند: «چرا شود. اما عیسی در خواب بود. 25 شاگردانش به او نزدیک شدند و استاد شما با این اشخاص پست غذا می‌خورد؟»¹² عیسی و قی پیدارش کرده، فریاد کنان گفتند: «تسوّرم، ما به دامان برس؛ نزدیک این را شنید، فرمود: «بیماران نیاز به پیشک دارند، نه تدرستان!» است غرق شویم!¹³ عیسی پاسخ داد: «ای کم‌ایمانان! چرا چنین سیس افود؛ بروید و کمی در مرد این کلام تفکر کید که وحشت کردید؟» سپس برخاست و بر باد و امواج نهیب زد، و می‌فرماید: «من از شما انتظار دارم رحم داشته باشید، نه اینکه قربانی آرامشی کامل پدید آمد. 27 شاگردان که حریت زده شده بودند، تقدیم کردند: «زیرا من آدماد تا گاهکاران را به توبه دعوت کنم، نه به پکدیگر می‌گفتند: «این چگونه شخصی است که حتی باد و آنانی را که خود را عادل می‌پنداشند!»¹⁴ روزی شاگردان پیچی نزد امواج نیز از او فرمان می‌برند!¹⁵ وقتی عیسی به آن طرف دریاچه، عیسی آمده، از او پرسیدند: «چرا ما و فریسان روزه می‌گیریم، اما به ناسیه جَدْرَیان رسید، دو مرد دیوذه به او برخوردند. آن دو در شاگردان تو روزه نمی‌گیرند!»¹⁶ عیسی در پاسخ فرمود: «ایا ممکن قیرستان زندگی می‌کردند و چنان خشن و وحشی بودند که کسی است میهمانان جشن عروسی تا زمانی که داماد با ایشان است، جرأت نداشت از آن منطقه عبور کند. 29 آنها فریاد زدند: «ای پسر عزاداری کنند! اما روزی خواهد آمد که داماد از ایشان گرفته خواهد خدا، با ما چه کار داری؟ آیا آدمهای تا قبل از زمانی که خدا تعیین شد، و در آن زمان، روزه خواهد گرفت.»¹⁷ هیچ کس لباس پوشیده کرده، ما را عذاب دهی؟¹⁸ 30 از قضایا، کمی دورتر یک گله خوک را، با پارچه‌ای نو که هنوز آب نرفته، وصله نمی‌کند، زیرا وقتی آن می‌جزید. 31 پس ارواح پلید از عیسی خواهش کرده، گفتند: «اگر وصله آب رفت، از آن لباس کهنه جدا می‌گردد، و پارگی آن بدتر می‌خواهی ما را بیرون کنی، ما را به درون این گله خوکها بفرست.» می‌شد. 17 هیئت‌نطر شراب تازه را در مشکه‌های کهنه نمی‌پزند، زیرا 32 عیسی به آنها گفت: «بسیار خوب، بروید.» ارواح پلید از وجود مشکه‌ها در اثر فشار شراب نو، پاره شوند، و هم مشکه‌ها از بین آن دو مرد بیرون آمدند و به درون خوکها رفتند. ناگاه تمام گله، از مردون و هم شراب ضایع می‌گردد. شراب تازه را پاید در مشکه‌های سراشیبی تپه به دریاچه ریختند و خفه شدند.³³ خوک چنانها فرار تازه ریخت، تا ره دو سالم بمانند.¹⁸ هنوز سخن عیسی تمام کرده، به شهر رفتند و به همه گفتند که بر آن دو دیوذه چه گذشت. نشده بود که سرپرست کیسیه آن محل آمد و در مقابل او زانو زده، 34 در نتیجه، تمام اهالی شهر بیرون ریختند تا عیسی را ببینند، و گفت: «دخترم همین الان فوت کرد. اما اگر فقط بیاید و دستت را وقتی او را دیدند، از او التمس کردند که از آنجا برود و ایشان را به بر او بگذاری، می‌توانی او را به نزدگی بازگذانی.»¹⁹ پس عیسی برخاست و به همراه شاگردانش به سوی خانه او به راه افتاد. 20 حال خودشان بگذارد.

درست در همین وقت، زنی که دوازده سال از خویزی دائمه رنج پس عیسی سوار قایق شد و به شهر خود، که در آن طرف می‌برد، از پشت سر عیسی خود را به اورساند و به گوشه ردای او دریاچه بود، بازگشت. 2 آنگاه مرد مفلوجی را که روی تشکی دراز دست زد،²¹ چون با خود فکر کرده بود: «اگر فقط به رداش کشیده بود، نزد او آوردن. عیسی و قی ایمان ایشان را دید، به آن مرد دست بزنم، شفا خواهم یافت.»²² عیسی برگشت و چون او را مفلوج گفت: «فزندم، نامید نباش! گاهات بخشیده شد!»³ دید، گفت: «دخترم، نامید نباش! ایمان تو را شفا داده است!» آن بعضی از علمای دین که در آنجا حضور داشتند، با خود گفتند: زن در همان لحظه شفا یافت.²³ وقتی عیسی به خانه سرپرست کفر می‌گوید! آیا او فکر می‌کند خداست؟⁴ عیسی که از افکار کیسه رسید، با جماعتی پرهیاهو رویرو شد و صدای موسیقی عزا را ایشان آگاه بود، از آنها پرسید: «چرا چنین افکار پلید به دل خود شنید.»²⁴ پس فرمود: «بیرون بروید. این دختر نمرده؛ فقط خوایده راه می‌دهید؟⁵ گفتن کدام پک آسانتر است؟ اینکه بگویم "گناهات است!" اما آنها به او خنده‌نداشت! 25 سرانجام وقتی مردم را بیرون

رأی صادر کنید، همان‌گونه نیز در مورد شما قضایت خواهد شد. و با آمد، و باد و توفان بر آن خانه وزید، خراب نشد، زیرا روی سخه بنا همان معیاری که دیگران را قضایت کنید، خود نیز مورد قضایت قرار شده بود. **26** اما هر که تعالیم مرا بشنوید و از آنها اطاعت نکنند، خواهید گرفت. **3** چرا پر کاه را در چشم برادرت می‌بینی، اما تیر نادان است. او مانند کسی است که خانه‌اش را بر شن و ماسه بنا چوب را در چشم خود نمی‌بینی؟ **4** چگونه جرأت می‌کنی به برادرت کرد. **27** وقتی باران و سیل آمد و باد و توفان بر آن خانه وزید، چنان بگویی: «بگلار پر کاه را از چشم‌شتر درآور»، حال آنکه خودت تیر خراب شد که اثری از آن باقی نماند». **28** وقتی عیسیٰ یعنی این امور چویی در چشم داری؟ **5** ای ریاکار، نخست چوب را از چشم خود را به پایان رساند، جماعت از تعليم او شگفت‌زده شدند، **29** زیرا با درآور، آنگاه می‌توانی بهتر بینی تا پر کاه را از چشم برادرت درآوری. قدرت و اقتدار به ایشان تعليم می‌داد، نه مانند علمای دین یهود.

6 آنچه مقدس است به سگها ندهید، و مواریدهای خود را جلوی **8** هنگامی که عیسیٰ از بالای تپه به پایین می‌آمد، بسیاری خوکها نیندازید، زیرا آنها مواریدها را لگدمال می‌کنند و بروگشته، به شما حمله‌ور می‌شوند. **7** در خواست کنید تا به شما داده شود؛ بدنبال او به راه افتداند. **2** ناگهان مردی جذامی به او نزدیک شد و بجوبید تا پیدا کنید؛ بکوید تا در به روی شما باز شود. **8** زیرا هر در مقابل او زانو زد و گفت: «ای سرور، اگر بخواهی، می‌توانی مرا که در خواست کنید، به دست خواهد آورد، و هر که بجوبید، پیدا شفا داده، پاک سازی». **3** عیسیٰ دست خود را دراز کرد و بر او خواهد کرد، و هر که بکوید، در به رویش باز خواهد شد. **9** کدام گذاشت و فرمود: «البته که می‌خواهم؛ شفا بیاب!» در همان لحظه، یک از شما اگر فرزندش از او نان بخواهد، به او سنگ می‌دهد؟ **4** آنگاه عیسیٰ به او فرمود: «مواظب باش که **10** یا اگر ماهی بخواهد، به او مار می‌دهد؟ **11** پس اگر شما، در این باره چیزی به کسی نگویی؛ بلکه نزد کاهن برو تو را معاویه اشخاص گناهکار، می‌دانید که باید چیزهای خوب را به فرزنداتان کنند، و آن هدیه‌ای را هم که موسیٰ برای جذامی‌های شفا یافته بدهید، چقدر بیشتر پدر آسمانی شما به کسانی که از او در خواست تعین کرده، با خودت بیر تا به همه ثابت شود که شفا یافته‌ای. **5** کنند، هدایای خوب عطا خواهد کرد. **12** پس با مردم آن گونه رفتار و قصی عیسیٰ وارد شهر کفرناحوم شد، یک افسر رومی نزدش آمد و کنید که انتظار دارید با شما رفتار کنند. این است اصل تواریت و خواهش‌کنان به او گفت: **6** «سرور من، خدمتکار جوان فلاح شده، کتب اینبا. **13** «نهایا با عور از در تنگ می‌توانید به ملکوت خدا در بستر افتاده، و از در به خود می‌پیچد». **7** عیسیٰ به او گفت: دست یابید. راهی که به سوی هلاکت می‌رود بسیار عرض است و «من می‌آم و او را شفا می‌دهم». **8** اما افسر در پاسخ عرض کرد: در واژه‌اش بسیار وسیع، و کسانی که آن را انتخاب می‌کنند، بسیارند. «سرور، من شایسته نیستم که به خانه من بیایی. از همینجا فقط **14** اما دری که به روی حیات جاودان گشده می‌شود، بسیار تنگ سختی بگو که خدمتکارم شفا خواهد یافت. **9** من این را می‌دانم، است و راهش نیز باریک، و تنها عده کمی به آن راه می‌بایند. **15** چون من از افسران مأمور فرمان می‌گیم، و خودم هم سریازانی زیر «مراقب پیامبران دروغین باشید، آنها که در لیاس می‌بینی آزار نزد شما فرام خود دارم. کافی است به یکی بگوییم "برو"؛ می‌رود، یا به می‌آیند، اما در واقع گرگهای درنده می‌باشند. **16** ایشان را می‌توانید دیگری بگوییم "بایا"؛ می‌آید؛ یا اگر به غلام بگوییم "فلان کار را از میوه‌هایشان بشناسید، یعنی از شیوه عملکردشان. آیا انگور را از بوته بکن"؛ انجام می‌دهد. **10** عیسیٰ با شنیدن این سخن، حیرت کرد! خار یا انجری را از خس می‌چینند؟ **17** درخت خوب، میوه خوب سپس رو به کسانی که به دنیا‌ش آمدند کرد و گفت: «براسیتی به می‌دهد و درخت بد، میوه بد. **18** درخت خوب نمی‌تواند میوه بد شما می‌گوییم که چنین ایمانی حتی در اسرائیل هم ننده‌ام. **11** این پدهد؛ درخت بد نیز نمی‌تواند میوه خوب پدهد. **19** پس هر درختی را به شما بگوییم که بسیاری از سرتاسر جهان، از شرق و غرب آمده، که میوه بد پدهد، بریده شده، در آتش اندخته می‌شود. **20** بله، با ابراهیم و اسحاق و یعقوب، در ضیافت ملکوت آسمان همنشین همان طریق که درخت را از میوه‌اش می‌شناسند، شما نیز می‌توانید مردم خواهند شد؛ **12** اما بسیاری از یهودیان، که ملکوت برای آنان مهمی را از اعمالشان بشناسند. **21** «گمان میرید هر که مرآ! خداوند! شده بود، به تاریکی بیرونی افکنده خواهند شد، به جایی که در آن خداوند!» صدا کند، وارد ملکوت آسمان خواهد شد. فقط آنانی وارد گردد و سایدین دنдан بر دنдан خواهد بود. **13** سپس رو به افسر خواهند شد که اراده پدر آسمانی ما در عمل بچا آورند. **22** در روز رومی کرد و گفت: «به خانهات بگرد. مطابق ایمان انجام شد.» داوری، بسیاری به من خواهند گفت: «خداوند! خداوند! ما به نام تو خدمتکار جوان او در همان لحظه شفا یافته بود! **14** هنگامی که نیزت کرده، پیام تو را به مردم رسانیدم، و با ذکر نام تو، ارواح پلید را عیسیٰ به خانه پطروس رسید، دید که مادر زن او تب کرده و در اخراج کردیم، و معجزات بسیاری به نام تو انجام دادیم. **23** اما من رختخواب است. **15** اما وقتی عیسیٰ دست او را لمس کرد تبیش با صراحت پاسخ خواهیم داد: «هرگز شما را نشناخته‌ام. از من دور قطع شد. پس او برخاست و سرگم پندریانی از عیسیٰ شد. **16** هنگام شوید، ای بدکاران.» **24** هر که به تعالیم من گوش فرا می‌دهد و غروب، مردم عده زیادی از دیوزدگان را نزد عیسیٰ آوردند، و او فقط با به آنها عمل می‌کند، شخصی داناست. او مانند کسی است که گفتن یک کلمه، ارواح پلید را از وجود آنان اخراج کرد و همه بیماران خانه‌اش را بر صخره‌ای محکم بنا کرد. **25** هر چه بارید و سیل را شفا بخشید. **17** به این شکل، کلام خدا توسط اشیای نبی

بخواهد، به او بده؛ و اگر از تو قرض بخواهد، او را دست خالی روانه بخشدید. **16** «وقتی روزه می‌گیرید، مانند ریاکاران تظاهر نکنید، زیرا نکن. **43** «شنبهاید که می‌گویند:»همسایهات را دوست بدارو“ با می‌کوشند صورت و قیافه خود را پیشان و نامرتب نشان دهند تا مردم دشمنت داشته باشند. **44** اما من می‌گویم که دشمنان خود را دوست آنها را به خاطر روزه‌داری شان تحسین نکنند. براستی به شما می‌گویم بدارید، و برای آنان که به شما جفا می‌رسانند، دعای خیر کنید. **45** که ایشان پاداش خود را به تمامی دریافت کرده‌اند. **17** اما تو وقتی اگر چنین کنید، همچون فرزندان حقیقی پدر آسمانی خود عمل روزه می‌گیری، سر و صورت خود را تمیز و مرتب کن، **18** تا کسی کردۀ‌اید. زیرا او آفتاب خود را هم بر بدان و هم بر نیکان می‌تاباند و از روزه تو باخبر نشود جز پدرت که نادیدنی است؛ و او از آنچه در باران خود را نیز هم بر عادلان و هم بر بدکاران می‌باراند. **46** اگر خلوت خود می‌کنی آگاه است، و تو را پاداش خواهد داد. **19** گنج فقط کسانی را دوست پدارید که شما را دوست می‌دارند، چه پاداشی خود را بر روی این زمین ذخیره نکنید، جایی که بید و زنگ به آن برای این کار دریافت خواهید کرد؟ حتی با جگیران فاسد نیز چنین آسیب می‌رسانند، و دردان نقب می‌زنند و آن را می‌دزندن. **20** گنج می‌کنند. **47** اگر فقط با دوستان خود مهربانی کنید، چه فرقی با خود را در آسمان ذخیره کنید، جایی که بید و زنگ نمی‌توانند به آن دیگران دارید؟ حتی بت پرستان نیز چنین می‌کنند. **48** پس شما باید آسیب رسانند، و دردان نیز نسب نمی‌زنند و آن را نمی‌دزندن. **21** کامل باشید، همان‌گونه که پدر آسمانی شما کامل است.

گنج تو هر جا باشد، دلت نیز همان جا خواهد بود. **22** چشم تو کاملاً باشید که روشنایی بدن را تأمین می‌کند. اگر چشمت سالم چراگی است که روشنایی بدن را تأمین می‌کند.

6 «مراقب باشید که اعمال نیک خود را پیش مردم به جا نیاورید، باشد، تمام وجودت نیز سرشار از روشنایی خواهد بود. **23** اما اگر به این قصد که شما را ببینند و تحسین کنند، زیرا در این صورت نزد پدر آسمانی تان پاداشی نخواهید داشت. **2** هرگاه به فقیری کمک پس اگر آن روشنایی که گمان می‌بری در توست، در واقع تاریکی می‌کنی، مانند ریاکاران عمل نکن، مانند آنان که در کنیسه‌ها و در کوچه و بازار جار می‌زنند تا مردم تحسین شان کنند. براستی به شما ارباب خدمت کنند، زیرا یا از یکی نفرت خواهد داشت و به دیگری می‌گویند که ایشان پاداش خود را به تمامی از مردم دریافت کرده‌اند. **3** اما وقتی به کسی صدقه‌ای می‌دهی، نگذار حتی خواهد شمرد. همچنین نمی‌توانید هم بندۀ خدا باشید و هم بندۀ کاری که دوست راستت می‌کنند، آگاه شود، **4** تا نیکویی تو در نهان پول. **25** «پس نصیحت من این است که نگران زندگی روزه خود باشد. آنگاه پدر آسمانی ات که امور نهان را می‌بینند، تو را پاداش نیاشید، که آیا به ادارۀ کافی خوارک و نوشیدنی و پوشک دارید یا خواهد داد. **5** تو اما دریاره دعا. هرگاه دعا می‌کنی، مانند ریاکاران نه. آیا زندگی از خوارک و بدن از پوشک با ارزشتر نیست؟ **26** به نیاش که دوست دارند در ملاعِ عام، در گوشه و کنار خیابانها و در پرنده‌گان نگاه کنید؛ نه کارنده، نه در می‌کنند، و نه در انبارها کنیسه‌ها دعا کنند، تا همه ایشان را ببینند. براستی به شما می‌گویند، «ذخیره می‌کنند، زیرا پدر آسمانی شما روزی آنها را می‌رساند. آیا شما ایشان پاداش خود را تماماً از مردم دریافت کرده‌اند. **6** اما تو هرگاه با ارزشتر از آنها نیستید؟ **27** آیا همه نگرانی هایان می‌توانند یک لحظه که دعا می‌کنی، به اتفاق برو و در را پشت سرت بیند، و در خلوات به عورتان بیفراید؟ **28** «چرا نگران لباس و پوشک خود هستید؟ به دل، به درگاه پدر دعا کن. آنگاه پدر آسمانی ات که امور نهان را گلهای صحرایی نگاه کنید که چگونه رشد و نمو می‌کنند. آنها نه می‌بینند، به تو پاداش خواهد داد. **7** «وقتی دعا می‌کنید، مانند کار می‌کنند و نه برای خود لباس می‌دزندن. **29** با این حال به شما کسانی که خدای حقیقی را نمی‌شناسند، وردهای ای معنی تکرار می‌گویند که با تکرار زیاد، دعایشان مستجاب یزیابی آنها بر تمنکرد. **30** اسکر گلهای صحراست می‌شود. **8** شما مانند ایشان نیاشید، زیرا پدر آسمانی شما به خوبی که امروز هستند و فردا در تغیر انداماتخه می‌شوند، چقدر بیشتر، ای آگاه است به چه نیاز دارید، حتی پیش از آنکه از او درخواست کنید. کم ایمانان، به فکر شماست. **31** «پس نگران این چیزها نیاشید و **9** «پس شما این گونه دعا کنید:»ای پدر ما که در آسمانی، نام نگویید چه بخوریم یا چه بنوشیم یا چه بپوشیم. **32** زیرا ایمانان تو مقدس باد. **10** ملکوت تو بیاید. خواست تو آنچنان که در آسمان انجام می‌شود، بر زمین نیز به انجام رسد. **11** نان روزانه ما را امروز به اینها نیاز دارید. **33** پس شما اول از همه بدنبال ملکوت و عدالت ما عطا فرمای. **12** گناهان ما را ببیخش، چنانکه ما نیز آناتی را که در خدا باشید، و او همه نیازهای شما را برآورده خواهد ساخت. **34** حق ما گناه می‌کنند، می‌بخشیم. **13** و نگذار که تسليم وسوسه «پس نگران فدا نباشید، زیرا فدا نگرانی‌های خود را به همراه دارد، شویم، بلکه ما را از آن شیری رهایی ده. زیرا ملکوت و قدرت و جلال مشکلات امروز برای امروز کافی است.

7 «در مورد دیگران قضاؤت نکنید، تا خودتان مورد قضاؤت قرار تا ابد از آن تؤست. آمین!» **14** «اگر آناتی را که در حق شما گناه می‌کنند ببخشید، پدر آسمانی تان نیز شما را خواهد بخشید. **15** اما اگر گناهان دیگران را نیخشید، پدرتان نیز گناهان شما را خواهد نگیرید. **2** زیرا هر طور که دیگران را مورد قضاؤت قرار دهید و برایشان

دردها دچار بودند، و نیز دیزدگان، افراد دچار صرع و معلولان را نزد نباشد، هرگز وارد ملکوت آسمان نخواهد شد. **21** «شینیدهاید که عیسی می آورند و او ایشان را شفنا می پخشید. **25** او به هر جا که به نیاکان ما گفته شده که "قتل نکن و هر که مرتکب قتل شود، قدم می گذاشت، انبو جمعیت از دیار جلیل، منطقه دکاپولیس، شهر محکمه خواهد شد." **22** اما من می گویم که حتی اگر نسبت به اورشلیم و سرتاسر دیار یهودیه، و از شرق رود اردن، به دنبالش به راه برادر خود خشمگین شوی، مورد محکمه قرار خواهی گرفت؛ و اگر به کسی بگویی "بله"، در دادگاه پاسخگو خواهی بود. اگر به دوست ناسرا بگویی، سزاوار آتش جهنم خواهی بود. **Geenna**

5

روزی عیسی جماعت زیادی را دید که جمع شده اند. پس به **g1067** **23** «پس اگر هنگام تقدیم قربانی بر مذبح معبد، به یادت بالای کوهی برآمد و نشست، و شاگردانش نیز دور او جمع شدند. آید که دوست از تو رنجده است، **24** فربانی ات را همان جا بر 2 آنگاه شروع کرد به تعلیم دادن ایشان و فرمود: **3** «خوش با حال مذبح رها کن و اول برو و از دوست طلب بخشش نما و با او آشنا فقیران که به خدا محتاجند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. کن؛ آنگاه بیا و قربانی ات را به خدا تقدیم نما. **25** وقتی کسی از تو **4** «خوش با حال ماتمزدگان، زیرا ایشان تسلی خواهد یافت. **5** شاکر است و تو را به دادگاه می برد، در راه، اختلاف خود را با او «خوش با حال آنان که فروتن هستند، زیرا ایشان وارث زمین خواهند حل کن، مبادا او تو را به قاضی بسیاره، و قاضی نیز تو را به مأمور گشت. **6** «خوش با حال آنان که گرسنه و تشنه عدل و انصاف تحويل دهد، و به زندان بیفتی؛ **26** و اگر چنین شود، در زندان هستند، زیرا سیر خواهند شد. **7** «خوش با حال آنان که بر دیگران خواهی ماند، و تا دیبار آخر را نهداخته باشی، بیرون نخواهی آمد. رحم می کنند، زیرا بر ایشان رحم خواهد شد. **8** «خوش با حال **27** «شینیدهاید که گفته شده "رنا نکن". **28** اما من می گویم که پاکدلان، زیرا خدا را خواهند دید. **9** «خوش با حال آنان که برای نظر شهوت آلود به زنی نگاه کنی، همان لحظه در دل برقراری صلح در میان مردم کوشش می کنند، زیرا ایشان فرزندان خدا خود با او زنا کرده ای. **29** پس اگر چشم راست باعث لغوش تو نامیه خواهند شد. **10** «خوش با حال آنان که در راه عدالت آزار می گردد، آن را از حدقه آلوار و دور انداز، زیرا بهتر است بخشی از می بینند، زیرا ملکوت آسمان از آن ایشان است. **11** «خوش با حال شما، وقتی که مردم به خاطر من شما را مسخره کنند و به شما جفا رسانند و دریاره شما دروغ بگویند و هر نوع سخن بدی در مورد شما بر زبان بیاورند. **12** شاد و خوشحال باشید، زیرا در آسمان پاداش شود. بزرگ در انتظار شماست. بدانید که با اینیای قدیم نیز چنین کردند.

13 «شما نمک جهان هستید. اما اگر نمک طعم و خاصیتش را از را طلاق دهد، باید به او طلاقنامه ای بدهد. **32** اما من به شما دست بدهد، چگونه می توان طعم و خاصیتش را به آن بازگرداند؟ می گویم، هر که زن خود را به هر علتی جز خیانت، طلاق دهد، دیگر به درد هیچ کاری نخواهد خورد، جز اینکه بیرون اندادخته شود و باعث می شود آن زن مرتکب زنا گردد. و هر که با زنی ازدواج کند مردم آن را پایمال کنند. **14** «شما نور جهانید، همچون شهری که که طلاق داده شده، او نیز مرتکب زنا می شود. **33** باز شنیدهاید بر تپه ای بنا شده و نمی توان آن را از دیدهایها پنهان ساخت. **15** که به نیاکان ما گفته شده که "سوگد دروغ مخور و هرگاه به نام خدا همچنین چراغ را روشن نمی کنند تا آن را زیر کاسه ای بگذرانند، قسم پاد کنی، به آن وفا کن." **34** اما من می گویم: هیچگاه قسم بلکه آن را روی چراغدان می گذراند تا به همه کسانی که در خانه نخورید، نه به آسمان که تخت خداست، **35** و نه به زمین که هستند، روشنایی بیخشند. **16** به همین شکل، بگذرادی کارهای پای انداز اوست، و نه به اورشلیم که شهر آن پادشاه بزرگ است؛ نیک شما نمایند نور بر مردم بپاید، تا آنها این کارها را بیشند و پدر به هیچ یک از اینها سوگند بیاد نکنید. **36** به سر خود نیز سوگند آسمانی تان را ستایش کنند. **17** «گمان میرید که آمدام تا تورات مخور، زیرا قادر نیستی موهی را سفید یا سیاه کنی. **37** تنها چیزی که موسي و نوشته های اینیای گذشته را منسخ و باطل سازم، بلکه آمدام با پاید بگوینی، فقط "بله" یا "نه" است. هر سخنی فراتر از این، شیطانی تا آنها را به انجام رسانم. **18** بر ایست به شما می گویم که گفته شده مجازات شخص خطاطکار باید با و زمین از میان نخواهد رفت، مگر زمانی که تمامی تورات، حتی آسیبی که رسانده، متناسب باشد، یعنی "چشم به عوض چشم، و کوچکترین جزء آن، یک به یک عملی شده باشد. **19** پس اگر دندان به عوض دندان. **39** اما من می گویم که در برای شخص شیری کسی کوچکترین حکم را نادیده بگرد و به دیگران نیز تعیلم دهد که مقاومت نکنید! اگر کسی به طرف راست صورت سیلی بزند، طرف چنین کنند، او در ملکوت آسمان کوچکترین خوانده خواهد شد. اما دیگر را نیز به سوی او بگردان. **40** اگر کسی تو را به دادگاه بکشاند هر که از احکام خدا اطاعت نماید و آنها را تعیلم دهد، در ملکوت تا قبایت را از تو بگیرد، عبای خود را نیز به او بیخش. **41** اگر آسمان بزرگ خوانده خواهد شد. **20** «این هشدار را نیز به شما یک سریاز رویی به تو دستور دهد که باری را به مسافت یک میل می دهم؛ تا دینداری شما برتر از دینداری علمای دین یهود و فریضیان برایش حمل کنی، تو دو میل حمل کن. **42** اگر کسی از تو چیزی

کودک او مادر او را برداشته، به سرزمین اسرائیل بازگشت. **۲۲ اما** آنگاه روح خدا عیسی را به بیابان برد تا در آنجا ابلیس او را چون شدید که پسر آرکلاتوس پسر همروودیس، به جای پدرش در پهودیه وسوسه و آزمایش کند. **۲** او پس از آنکه چهل شبانه روز را در روزه سلطنت می کند، ترسید به آنجا بود؛ و پس از آنکه در خواب به او به سر برد، بسیار گرسنه شد. **۳** در این حال، آن وسوسه کشته به هشدار داده شد، راه دیار جلیل را در پیش گرفت **۲۳** و در شهر سراغ او آمد و گفت: «اگر پسر خدا هستی، به این سنگها بگو ناصره ساکن شد. به این ترتیب، آنچه به زبان انبیا گفته شده بود، تا نان شوند». **۴** اما عیسی به او فرمود: «نوشته شده که: انسان جامه عمل پوشید که: «او ناصری خوانده خواهد شد.»

تنهای به نان زنده نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خدا صادر می شود.» **۵** سپس ابلیس او را به اورشلیم، آن شهر مقدس برد و بر روی بام معبد قرارداد، **۶** و گفت: «اگر پسر خدایی، خود را از اینجا به پایین پرت کن، چون نوشته شده است: «به فرشتگان خود فرمان خواهد داد و آنها تو را بر دستهای خود بلند خواهند کرد تا حتی پایت هم به سنگی نخورد.» **۷** عیسی پاسخ داد: «بله، ولی این نیز نوشته شده که: «خداؤنده، خدای خود را آزمایش نکن.» **۸** سپس ابلیس او را به قله کوهی بسیار بلند برد و تمام مالک جهان، و شکوه و جلال آنها را به او نشان داد، **۹** و گفت: «اگر زانو بزنی و مرا پرسش کنی، همه اینها را به تو خواهم بخشید.» **۱۰** عیسی به او گفت: «دور شو از من، ای شیطان! زیرا در کتب مقدس آمده: «خداؤنده، خدای خود را پرسش و تنها او را عبادت کن.» **۱۱** آنگاه ابلیس از او دور شد و فرشتگان آمدند و از وی مراقبت کردند. **۱۲** وقتی عیسی از دستگیری بحیی آگاهی یافت، دیار پهودیه را ترک گفت و به جلیل بازگشت. **۱۳** ابتدا به شهر ناصره رفت و پس از مدتی، رسپار کفرناحوم شد، شهری که در کرانه دریاچه جلیل، در ناحیه زبولون و نفتالی واقع بود. **۱۴** به این ترتیب، آنچه خدا از زبان اشیاعیان نبی گفته بود، انجام شد: **۱۵** «خطه زبولون و نفتالی، کنار دریاچه، آن سوی اردن و تا خود جلیل، که بیگانگان در آن زندگی می کنند؛ **۱۶** مردمانی که در تاریکی به سر بردن، نوری عظیم دیدند، و بر آنان که در دیاری ساکن بودند که مرگ بر آن سایه افکنیده بود، نوری تایید.» **۱۷** از آن هنگام، عیسی به اعلام پیغام خدا شروع کرد که: «از گناهان خود توبه کنید، زیرا ملکوت آسمان نزدیک شده است.» **۱۸** روزی عیسی در کناره دریاچه جلیل قدم می زد که دو برادر را دید به نامهای شمعون، ملقب زیرا ملکوت آسمان نزدیک شده است.» **۱۹** عیسی ایشان را فرا خوانده، گفت: «به دنبال دو ماهیگیری بود. **۲۰** عیسی ایشان را نشان خواهم داد که چگونه انسان ها برای تو نزد من می آینی؟» **۲۱** اما عیسی گفت: «لازم است این کار انجام خدا صید کنید.» **۲۰** ایشان نیز بی درنگ تورهای خود را بر زمین بشود، زیرا باید هر آنچه را که اراده خداست انجام دهیم.» پس بحیی گذاشتند و به دنبال او به راه افتادند. **۲۱** قدری جلوتر از آنجا، در راضی شد که او را تعیید دهد. **۱۶** پس از تعیید، در همان لحظه برادر دیگر یعنی یعقوب و یوحنا را دید که با پدرشان زیدی در قایق نشسته بودند و تورهای خود را تعییر می کردند. او ایشان را نیز دعوت دید که به شکل کبوتری پایین آمد و بر عیسی قرار گرفت. **۱۷** آنگاه کرد تا به دنبالش بروند. **۲۲** ایشان بی درنگ، قایق و پدر خود را رها ندایی از آسمان در رسید که «این است پسر عزیز من، که از او کرده، به دنبال او به راه افتادند. **۲۳** عیسی در سرستار دیار جلیل خشنودنم.»

می گشت و در کنیسه ها تعلیم می داد و مزده ملکوت خدا را اعلام می کرد و هر نوع مرض و بیماری را شفا می بخشید. **۲۴** شهرت او در سراسر سوریه پیچید، و مردم همه بیماران را که به انواع مرضها و

عیسی در دوران سلطنت هیرودیس، در شهر بیت‌لحم، در دیار پیهودیه، چشم به جهان گشود. در آن زمان، چند مغ از مشرق‌زمین

1 این است شجره‌نامه عیسی مسیح، پسر داود، پسر ابراهیم. به اورشلیم آمده، پرسیدند: **2** «کجاست آن نوزاد که باید پادشاه

2 ابراهیم پدر اسحاق بود، و اسحاق پدر یعقوب، و یعقوب پدر یهود گردد؟ ما طلوع ستاره او را در شرق دیده‌ایم و آمدۀایم تا او را

پیهودا و برادران او. **3** یهودا پدر فارص و زارح بود (مادرشان تamar نام پیرستمیم). **3** چون این خبر به گوش هیرودیس پادشاه رسید، او و همه

داشت، فارص پدر حصران بود، و حصران پدر رام. **4** رام پدر مردم اورشلیم با او، مضطرب شدند. **4** او همه کاهنان اعظم و

عمیناداب، عمیناداب پدر نحشون، و نحشون پدر سلمون بود. **5** علمای دین قوم یهود را فرا خواند و از ایشان پرسید: «مسیح موعود

سلمون پدر یوعز بود (که مادرش راحاب بود)، یوغر پدر عویید (که کجا پاید متولد شود؟) **5** ایشان پاسخ دادند: «در بیت‌لحم پیهودیه،

مادرش روت نام داشت)، و عویید پدر یتسی بود. **6** یتسی پدر داود، چرا که نبی چنین نوشته است: **6** تو ای بیت‌لحم که در سرزمین

پادشاه بود و داود پدر سليمان (که مادرش قبلاً زن اوریا بود). **7** یهودا هستی، در میان شهرهای مهم یهودا، به هیچ وجه کمترین

سلیمان پدر رحیعام بود، و رحیعام پدر ایما، و ایما پدر آسا بود. **8** آسا نیستی، زیرا از تو فرمانتروای ظهر خواهد کرد که قم من، بني اسرائیل

پدر یهوشافاط بود، یهوشافاط پدر یورام، و یورام پدر یعزیا بود. **9** عزیا را رهبری خواهد نمود. **7** آنگاه هیرودیس مغان را به طور محروم‌به

پدر یوتاب، یوتاب پدر آحاز، و آحاز پدر حزقيا بود. **10** حزقيا پدر حضور خود فراخواند و زمان دقیق ظهر سtarه را از آنان جویا شد.

منسی پدر آمون، و آمون پدر یوشیا بود. **11** یوشیا پدر یکتیا و **8** پس ایشان را روانه بیت‌لحم کرده، گفت: «بروید و بدقت آن

برادران او بود که در زمان تبعید بني اسرائیل به بابل، به دنیا آمدند. کودک را جستجو کنید. چون او را یافتند، نزد من بازگردید و مرا آگاه

12 بعد از تبعید به بابل: یکتیا پدر سالئی نیل و سالئی نیل پدر زریباپل سازید تا من نیز رفته، او را پیرستم. **9** ایشان پس از شیدن سختان

بود. **13** زریباپل پدر آئی یهود بود، آئی یهود پدر ایلیاقیم، و ایلیاقیم پادشاه به راه افتادند، و ستاباهای که در مشرق دیده بودند، ایشان را به

پدر عازور. **14** عازور پدر صادوق، صادوق پدر یاکین، و یاکین بیت‌لحم هدایت کرد. آن سtarه پیش‌پاش ایشان حرکت کرد تا بالای

پدر ایلی یهود بود. **15** ایلی یهود پدر العازار، العازار پدر متنان، و متنان مکانی که کودک بود، توقف کرد. **10** وقتی ایشان آن سtarه را

پدر یعقوب بود. **16** یعقوب پدر یوسف، و یوسف نیز شهور مریم دیدند، از شادی در پوست خود نمی‌گنجیدند! **11** آنگاه وارد آن

بود. از مریم، عیسی، که لقبش مسیح بود، به دنیا آمد. **17** به این خانه شدند، و کودک را با مادرش، مریم، دیدند. پس پیشانی بر

ترتیب، همه آنانی که نامشان در بالا بوده شد، از ابراهیم تا داود، شاک نهاده، کودک را پرستش کردند. سپس صندوق‌های خود را

چهارده نسل، و از داود تا زمان تبعید یهودیان به بابل، چهارده نسل، گشوده، هدایاتی از طلا و گلند و مر، به پیشگاه‌ها تقدیم کردند.

و از زمان تبعید تا زمان مسیح نیز چهارده نسل بودند. **18** واقعه **12** چون زمان بازگشت فرا رسید، راه دیگری را در پیش گرفتند، زیرا

ولادت عیسی، آن مسیح موعود، چنین بود: مریم، مادر عیسی، نامزد خدا در خواب به آنها فرموده بود که نزد هیرودیس باز نگرددن. **13**

یوسف بود. اما پیش از آنکه ازدواج کنند، معلم شد که مریم به‌واسطه پس از رفتن مغان، فرشته خداوند در خواب بر یوسف ظاهر شد و

روح القدس آبستن شده است. **19** یوسف، شوهر او، مرد نیک و گفت: «برخیز و کودک را برداشته، به مصر فرار کن، و

خداشناسی بود و نمی‌خواست او را در نظر همگان رسوا سازد، پس همان جا بمان تا به تو خبر دهم؛ زیرا هیرودیس در جستجوی کودک

تصمیم گرفت بی‌سر و صدا از او جدا شود. **20** او غرق در چین خواهد بود تا او را به قتل برساند». **14** او همان شب برخاست، مریم

افکاری بود که فرشته‌ای از جانب خداوند در خواب بر او ظاهر شد و کودک را برداشته، رهسپار مصر شد، **15** و تا زمان مرگ هیرودیس

به او گفت: «یوسف، ای پسر داود، از ازدواج با مریم هراسان در آنجا ماند. پس آنچه خداوند به زبان یکی از اینها پیشگویی کرده

می‌باشد، زیرا کودکی که در زخم اوست از روح القدس است. **21** او بود، جامه عمل پوشید که «پسر خود را از مصر فرا خوانم». **16**

پسri به دنیا خواهد آورد، و تو باید نامش را عیسی بگذاری، چرا که چون هیرودیس بی بود که مغان فریبیش داده‌اند، سخت به خشم آمده،

او قوم خود را از گناهانشان نجات خواهد بخشید.» **22** تمام اینها سریازانی فرستاد تا در بیت‌لحم و در آن نواحی، تمام پسران دو ساله

اتفاق افتاد تا آنچه خداوند به‌واسطه نبی خود فرموده بود، جامه عمل و کوچکرای، طبقات زمانی که از مغان تحقیق کرده بود، به قفل

پوشد که: **23** «دختتری باکره آبستن شده، پسri به دنیا خواهد برساند. **17** اینچنین، آنچه از زبان ارمیای نبی گفته شده بود، جامه

آورد، و او را عمانوئیل خواهند خواند.» (عمانوئیل به زبان عبری به عمل پوشید: **18** «صدای زاری و ماتم از رامه به گوش می‌رسد.

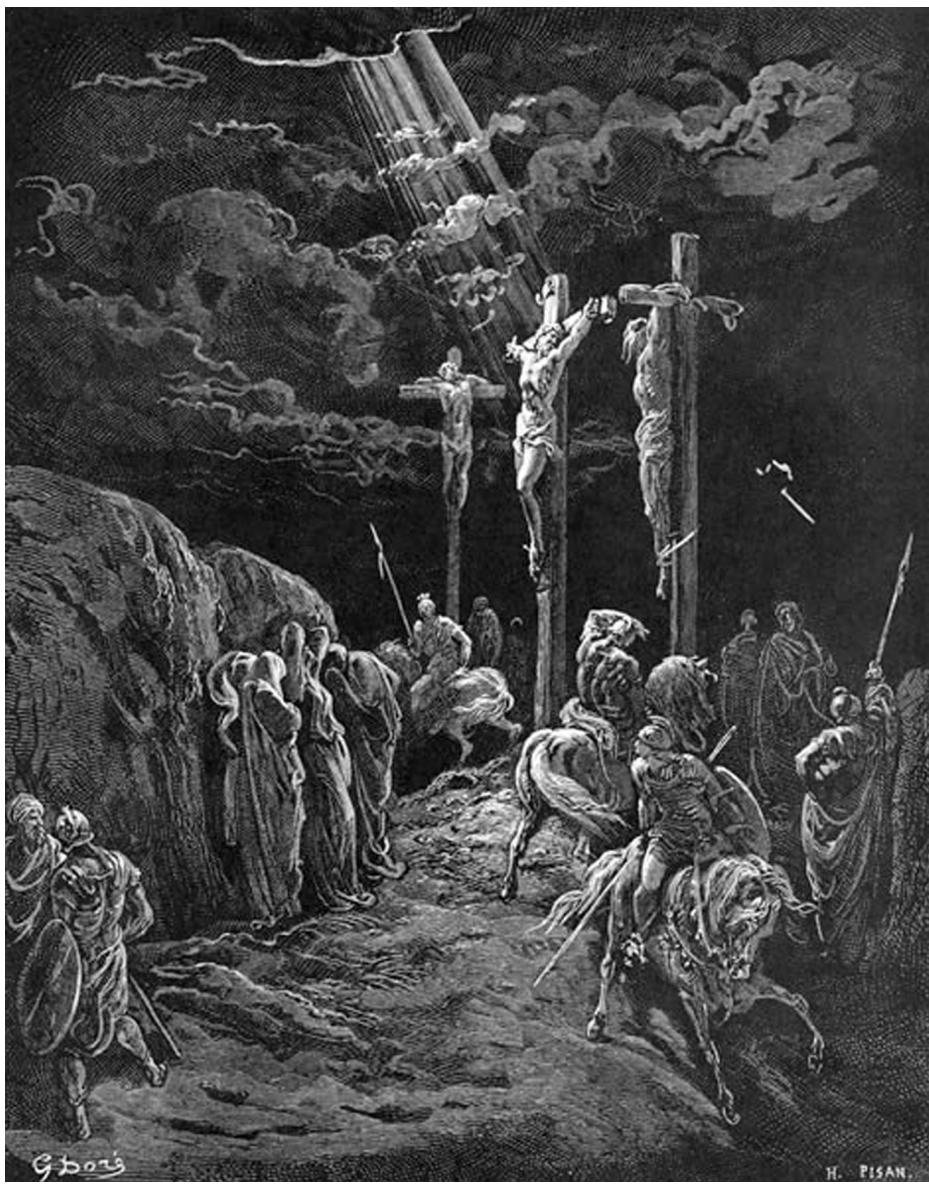
معنی «خدا با ما» است). **24** چون یوسف بیدار شد، طبق دستور راحیل برای فرزندانش گریه می‌کند و نمی‌خواهد تسلي اش بدنه‌ند، چرا

فرشته خداوند عمل کرد و مریم را به خانه‌اش آورد تا همسر او باشد؛ که آنها دیگر نیستند. **19** پس از مرگ هیرودیس، فرشته خداوند در

25 اما با او همبستر نشد تا او پرسش را به دنیا آورد؛ و یوسف او را مصر در خواب بر یوسف ظاهر شد و به او گفت: **20** «برخیز و

«عیسی» نام نهاد. کودک را برداشتند، مرده‌اند. **21** پس یوسف برخاست و

قصد قتل کودک را داشتند، مرده‌اند. **21** پس یوسف برخاست و

در چین و وضعی، عیسی فرمود: «ای پدر، اینها را بیخشن، زیرا که نمی دانند چه می کنند.» سریازان رومی لیاسهای عیسی را به حکم قرعه میان خود تقسیم کردند.

لوقا 23:34

عهد جدید

فرزندان خداشناس داشته باشید. پس مواطین باشید که به همسر خود گفته‌اید؛ ولی شما به او می‌گویید: «بر ضد تو چه گفته‌ایم؟»¹⁴ خیانت نکنید. **16** خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید: «من از طلاق گفته‌اید: «عبادت خدا و اطاعت از او می‌فایده است. چرا برای نفرت دارم، و نیز از اینکه کسی ظلم را همچون جامه به تن کند. اعمالمان باید به حضور خداوند لشکرهای آسمان برویم و اظهار پس مواطین روحهای خود باشید و از خیانت پرهیزید.» این است پشمیانی کنید؟ ببینید چطور آدمهای متکبر خوشبخت زندگی می‌کنند فرموده خداوند لشکرهای آسمان. **17** شما با حرجهایی که می‌زنید و بدکاران کامیاب می‌شوند و با وجود اینکه مرتکب اعمال زشت خداوند را خسته کرده‌اید! می‌پرسید: «با کدام حرجهای؟» با این حرجهای می‌شوند خدا آنها را مجازات نمی‌کند!» **16** آنگاه کسانی که ترس که می‌گویید: «خدایی که به انصاف داوری می‌کند کجاست؟ مثل خداوند را در دل داشتند، با یکدیگر به گفتگو نشستند و خداوند به اینکه او بدکاران را دوست دارد و از آنها خشنود است!»

3 خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «پیام آر خود را می‌فرستم دل داشتند و نام او را گرامی می‌داشتند، نوشته شد. **17** خداوند ترا راه را پیش روی من آماده کند. سپس خداوندی که انتظارش را لشکرهای آسمان می‌فرماید: «در آن روزی که من تعین کردم، آنها می‌کشید ناگهان به خانه خود خواهد آمد. آن پیام‌آوری که شما قوم خاص من خواهند بود و همان طور که پک پدر، پسر مطیع خود را مشتاق دیدارش هستید خواهد آمد و عهد مرا به شما اعلام خواهد می‌بخشد، من نیز ایشان را خواهم بخشید. **18** آنگاه خواهید دید کرد.» **2** اما کیست که یاری ایستادن در مقابل او را داشته باشد؟ و که خدا با اشخاص خوب و بد، با خدمتگزاران خود و آنانی که او را کیست که بتواند آمندش را تحمل کند؟ زیرا او همچون آتش سوزانی خدمت نمی‌کنند، چگونه رفاقت می‌کند.

است که فلر را تصفیه می‌کند و مثل صابوئی است که لیساها را پاک **4** خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «روز داوری مثل توری می‌کند. **3** او مانند کسی که فلر را تصفیه می‌کند لاوبان را همچون طلا و نقره پاک خواهد کرد تا آنها با دل پاک هدایا را به خداوند شعلهور فرا می‌رسد و همه اشخاص مغفور و بدکار را مانند کاه تقديم کنند. **4** آنگاه مثل گذشته، خداوند از هدایایی که مردم یهودا می‌سوزاند. آنها مانند درخت تا رسیده خواهند سوتخت و خاکستر و اورشیل براش می‌آورند خشنود خواهد شد. **5** خداوند لشکرهای خواهند شد. **2** اما برای شما که ترس مرا در دل دارید، آقتاب آسمان می‌فرماید: «من برای داوری به میان شما خواهیم آمد و بر عدالت با پرتو شفابخش خود طلوع خواهد کرد، و شما شاد و سبکبال دند بدکاران شهادت خواهیم داد یعنی بر ضد جادوگران، زناکاران و مثل گوسالهایی که به چراگاه می‌روند، جست و خیز خواهید نمود. دروغگویان، بر ضد تمام کسانی که حق کارگان خود را نمی‌دهند، **3** و خداوند لشکرهای آسمان می‌گوید: در آن روزی که من تعین و کسانی که به بیوه‌زان، بیچیان و غربیان ظلم می‌کنند و از من کرده‌ام، بدکاران را مثل حاکسیتر زیر پاکی خود له خواهید کرد. **4** **6** «من خداوندی تغییرناپذیر هستم. به همین دلیل «دستورها و قوانینی را که بر کوه سینا توسط خدمتگزار خود موسی به نمی‌ترسند.» **7** همه قوم اسرائیل دادم به یاد داشته باشید و از آنها اطاعت کنید. **5** چند شما هم مثل پدران خود از احکام من سریچی نموده، آنها را به «پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و هولناک داوری خداوند، من ایلایی جا نیاورده‌اید، ولی اینکه به سوی من بازگشت نماید و من نیز به نسی را برای شما می‌فرستم. **6** او دل پدران را به سوی فرزندان، و دل سوی شما باز خواهیم گشت. این است آنچه خداوند لشکرهای فرزندان را به سوی پدران متمایل خواهد ساخت، و این باعث خواهد آسمان می‌فرماید. اما شما می‌گویید: مگر ما چه کرده‌ایم که باید شد که من سزمین شما را ویران نکنم.»

بازگشت کنید؟ **8** «آیا کسی از خدا دزدی می‌کند؟ ولی شما از من

دزدی کرده‌اید!» می‌پرسید: مقصودت چیست؟ «مقصودم دهیکا و

هداپایاست. **9** ای قوم اسرائیل، همه شما ملعون هستید، زیرا از مال

من می‌ذدید. **10** دهیک دارای خود را به طور کامل به خانه من

بیاورید تا خوارک کافی در آنجا باشد. و خداوند لشکرهای آسمان

می‌فرماید: به این ترتیب مرا امتحان کنید و ببینید چگونه روزنهای آسمان را باز می‌کنم و شما را از برکات خود لبیز می‌سازم!

خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: من حشرات و آفات را از زمین

شما دور می‌کنم تا محصولات از بین نزد و تاکستانهایتان میوڑه فراوان بدهند. **12** همه قومها شما را سعادتمد خواهند خواند، زیرا صاحب

سزمیانی با صفا خواهید بود.» این است فرموده خداوند لشکرهای آسمان. **13** خداوند می‌فرماید که شما بر ضد او سختان دروغ

کرده قوچ سالمی از گله خود هدیه کند، حیوان معبوی برای من
قریانی نماید. زیرا، خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: من پادشاه

۱۵ این است پیام خداوند که بهوسیله ملاکی نبی به اسرائیل داده عظیم هستم و مردم دنیا باید اسم مرا با ترس و احترام یاد کنند.»

شده. ۲ خداوند می فرماید: «من شما را همیشه دوست داشتم!»
ولی شما می گویید: «تو چگونه ما را دوست داشته‌ای؟» خداوند
می فرماید: «من جد شما یعقوب را محبت نمودم، و به این ترتیب
نشان دادم که شما را دوست دارم، ولی عیسی را که برادرش بود رد
کردم و سزمین کوهستانی او را ویران نمودم و آن را جای شغالهای
بیابان ساختم.» ۴ شاید ادومی‌ها که فرزندان عیسی هستند بگویند:
«ما برمی گردیم و سزمین ویران خود را دویباره آباد می کنیم.» ولی
خداوند لشکرهای آسمان می گوید: «اگر آن را آباد کنند من دوباره
ویرانش خواهم کرد. سزمین آنها» سزمین شرارت «خوانده خواهد شد و
مردم‌شنان به قومی که خداوند تا ابد بر ایشان خشمناک است،»
مشهور خواهند گردید.» ۵ ای قوم اسرائیل، وقتی با چشمانت خود
آنچه را که خداوند انجام می دهد ببینید، خواهید گفت: «براستی
که قدرت عظیم خداوند در آن سوی مژدهای ما نیز دیده می شود.»
۶ خداوند لشکرهای آسمان به کاهنان می فرماید: «پسر، پدر خود
را و غلام، ارباب خویش را احترام می کنند. پس اگر من پدر شما
هستم احترام من کجاست؟ و اگر من ارباب شما هستم، حرمت من
کجاست؟ شما نام مرا بی حرمت کرده‌اید. می گویید: «ما چگونه نام تو
را بی حرمت کرده‌ایم؟» ۷ شما هنگامی نام مرا بی حرمت می کنید
قریانیهای نایاک روی مذبح من می گذارید. بله، با این کارزان مرا
تحقیر می کنید. ۸ حیوانات لیگ و کور و بیمار را برای من قربانی
می کنید. آیا این قبیح نیست؟ اگر آن را به حاکم خود هدیه می گردید
آیا او آن را می پسندید و از شما راضی می شد؟ خداوند لشکرهای
آسمان این را می گوید. ۹ «دعا می کنید و می گوید: «خدایا، بر ما
رحم کن! خداوندا، لطف تو شامل حال ما بشود!» ولی وقتی که چنین
هدایایی می آورید، چطور انتظار دارید دعای شما را اجابت کنم؟»
این است فرموده خداوند لشکرهای آسمان. ۱۰ خداوند لشکرهای
آسمان می فرماید: «ای کاش یکی از شما کاهنان، درها را می بست
تا چنین هدایایی روی مذبح من گذاشته نشود. از شما راضی نیستم و
قریانیهای شما را نمی پذیرم. ۱۱ «نام من در سراسر جهان بهوسیله
مردم غیریهود مورد احترام قرار خواهد گرفت و آنها به احترام نام من
پخور خوشبو خواهند سوزانید و قربانیهای پاک تقدیم خواهند کرد.
آری آنها نام مرا با احترام فراوان یاد خواهند کرد. این است فرموده
خداوند لشکرهای آسمان. ۱۲ ولی شما نام مرا بی حرمت می سازید و
مذبح مرا نجس می کنید، زیرا خوارک نایاک بر آن می گذارید. ۱۳
خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: شما می گوید: «خدمت کردن به
خداوند کار مشکل و خسته کننده‌ای است،» و از دستورهای من
سریچی می کنید. حیوانات دزدیده شده، لیگ و بیمار برای من
قربانی می کنید. آیا فکر می کنید من آنها را از دوست شما قبول خواهی
کرد؟ ۱۴ لعنت بر کسی که بخواهد مرآ فریب دهد و با آنکه نذر

می کنم، ۳ و اگر کسی باز به دروغ نبوت کند، به دست پدر و محل چرخشتهای پادشاه خواهد بود. **۱۱** مردم در اورشلیم در امنیت مادر خودش کشته خواهد شد! به او خواهد گفت: «تو باید کشته ساکن خواهند شد و دیگر هرگز خطر نابودی آنها را تهدید خواهد شوی، چون به نام خداوند کاذبانه نبوت می کنی.» **۴** «در آن روز کرد. **۱۲** خداوند بر سر تمام قومهایی که با اورشلیم جنگیده اند انبیای دروغین از نبیتهاشان خجالت خواهند کشید و دیگر برای این بلاها را نازل می کند: بدن آنها زنده زنده می پرسد، چشمهاشان فربی دادن مردم لباس انبیا را بر تن نخواهند کرد. **۱۳** ۵ هر یک از در حدقه از بین می روند و زبان در دعائشنان خشک می شود. آنها خواهد گفت: «من نبی نیستم، من یک کشاورزم و شغلمن از خداوند آنها را چنان گیج و مضطرب می کند که به جان همدیگر جوانی کشاورزی بوده است.» **۶** و اگر کسی پرسد: «پس این زخمها خواهد افتاد. **۱۴** تمام مردم یهودا در اورشلیم خواهند جنگید و ثروت روی پدن تو چیست؟» جواب می دهد: «در نزاع با دوستان زخمی همه قومهای همسایه، از طلا و نقره گرفته تا لباسهایشان را غارت شده ام.» **۷** خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: «ای شمشیر بر خواهند کرد. **۱۵** همین بلا بر اسپها، قاطرها، شترها، الاغها ضد شبان من، آن مردی که همدوش و همکار من است، برخیز! و تمامی حیوانات دیگر که در اردوگاه دشمن هستند نازل خواهد شبان را بزن تا گوسفدان پراکنده شوند. من قوم خود را خواهم زد **۸**. **۱۶** آنگاه آنای که از این بلاهای کشته جان به در برند، هر دو سوم آنها را بین خواهند رفت. **۹** یک سوم باقمانده را از میان ساله به اورشلیم خواهند آمد تا خداوند لشکرهای آسمان، پادشاه آتش می گذران و آنها را پاک می کنم، درست مثل طلا و نقره که جهان را پرستند و عید خیمهها را جشن بگیرند. **۱۷** اگر قومی برای بهو سیله آتش، خالص می شوند. ایشان نام مرخواهد خواند و من آنها پرستش پادشاه یعنی خداوند لشکرهای آسمان به اورشلیم نیاید، دچار را اجات خواهم نمود. من خواهم گفت: «ایها قوم من هستند.» و خشکسالی خواهد شد. **۱۸** اگر مردم مصر در جشن شرکت نکنند، ایشان خواهد گفت: «یهود خدای ماست.»

۱۴

روز خداوند نزدیک است! در آن روز، خداوند قومها را جمع می کند تا اورشلیم بجنگند. آنها شهر را می گیرند و خانه ها را غارت نموده به زنان تجاوز می کنند و غیمت را بین خود تقسیم می نمایند. **۲۰** در آن روز حتی روی زنگوله اسپها نیز نوشته خواهد شد: «اینها اموال مقدس خداوند هستند.» تمام ظروف خوارک پی خانه خداوند نصف جمعیت را به اسارت می برند و نصف دیگر در میان خبرهای شهر باقی می مانند. **۳** آنگاه خداوند، همچون گذشت، به جنگ آن قومها خواهد رفت. **۲۱** در آن روز، او بر کوه زیتون که در سمت شرقی لشکرهای آسمان خواهد بود. تمام کسانی که برای عادت می آیند از اورشلیم واقع شده است، خواهد ایستاد و کوه زیتون دو نصف خواهد آن ظروف برای پختن گوشت قربانیهای خود استفاده خواهد کرد. **۲۲** در آن روز در خانه خداوند لشکرهای آسمان، دیگر اثری از تاجران نخواهد بود.

۵ شما از میان آن دره فرار خواهید کرد و به آن طرف کوه خواهید رسید. آری، فرار خواهید کرد، همان گونه که اجداد شما قرنها پیش در زمان عزیزا، پادشاه یهودا، از زمین لرده فرار کردنند. خداوند، خدای من خواهد آمد و تمامی مقدسان با او خواهد بود. **۶** در آن روز نه آفتاب خواهد بود و نه سرما و نه شیم، **۷** ولی همه جا روشن خواهد بود! آن روز، روز مخصوصی خواهد بود و فقط خداوند می داند چه هنگام فرا خواهد رسید. دیگر مانند همیشه شب و روز نخواهد بود، بلکه هوا در شب هم مثل روز روشن خواهد بود. **۸** آبهای حیات بخش، هم در زمستان و هم در تابستان از اورشلیم جاری خواهد شد؛ نیمی از آن به سوی دریای مدیترانه، و نیمی دیگر به سوی دریای مرده خواهد رفت. **۹** در آن روز، خداوند، پادشاه سراسر جهان خواهد بود و مردم تنها او را خواهند پرستید و او را خداوند خواهد دانست. **۱۰** تمامی سرزمین از جمیع (مرز شمالی یهود) تا رمون (مرز جنوبی) دشت پهناوری خواهد شد، ولی اورشلیم در محل مرفتعی قرار خواهد داشت و وسعت آن از دروازه بنیامین تا محل دروازه قدیمی و از آنجا تا دروازه زاویه، و از برج حنن تلیں تا

12 خداوند می فرماید: «قدرت خود را به قوم خود می بخشم و آنها را به فکر گله نیست! شمشیر خداوند بر بازو و چشم راست او فروود قوی می سازم و ایشان از من پیروی خواهند کرد.»

- 11** ای لپنان، دروازه‌های خود را باز کن تا آتش، درختان سرو تو این است پیام خداوند برای اسرائیل. خداوند که آسمانها را را پسوزاند. **2** ای درختان صنوبر، برای تمامی درختان سرو که تباہ گسترنید و بنیاد زمین را نهاد و روح انسان را در درونش قرار داد، شده‌اند گریه کنید. ای بلوط‌های باشان زاری کنید، زیرا جنگل عظیم چنین می گوید: **2** «اورشليم را برای قومهای همسایه که سپاهیان نابود شده است. **3** ای حاکمان، گریه و زاری کنید، زیرا جاه و خود را برای محاصره اورشليم و سایر شهرهای یهودا می فستند، مثل جلال شما بر باد رفته است. غرش این شیران را پیش‌بینید، چون دره جامی سریجیه آور می سازم. **3** هنگامی که تمام قومهای جهان بر ضد اردن پرسکوهشان ویران شده است. **4** خداوند، خدامی به من فرمود: اورشليم جمع شوند، من اورشليم را برای آنها مانند سنگ عظیمی برو و چوپان گوسفندانی باش که قرار است سریزده شوند. **5** رهبران خواهم ساخت، که هر کس پیخواهد آن را تکان دهد خود سخت شرور، قوم ما خرد و فروش می کند. چوپانانشان آنها را با بی رحمی گیجی و همه سوارانشان را به جنون دچار خواهم کرد. من مراقب می فروشند و می گویند: «خدا را شکر! ثروتمند شدم!» و خدیدارانشان گیجی و همه سوارانشان را به کوری مبتلا آنها را خریده سر می بزند بدون اینکه مجازات شوند. **6** خداوند دشمنانشان یهودا خواهم بود، اما اسباب دشمنانشان را به کوری مبتلا می فرماید: «من دیگر بر مردم این سزمین رحمن خواهم کرد، بلکه خواهم ساخت. **5** آنگاه رهبران یهودا در دل خود خواهند گفت: مردم می گذارم آنها در چنگ رهبران شرور خودشان گرفتار شده، کشته اورشليم قرقی هستند، زیرا خداوند لشکرهای آسمان، خدای ایشان شوند. رهبران شرور، این سزمین را مبدل به بیابان خواهند کرد و من است. **6** «در آن روز، رهبران یهودا را مثل شعله آتشی که جنگلها و مانع کارشان نخواهم شد.» **7** پس من گله ستمدیدهای را که برای مزارع را می سوزاند، می گردانم. آنها تمام قومهای همسایه را از راست کشتار مقرر شده بود چرانیدم. سپس دو عصای چوبانی در دست و چپ خواهند شدند، اینکه اورشليم در امنیت خواهند بود. **7** گرفنه یکی را «الطف» و دیگری را «اتحاد» نامیدم و همان طور که به «خداوند سایر شهرهای یهودا را پیش از اورشليم پیروز می گرداند تا من دستور داده شده بود، گله را چرانیدم. **8** در عرض یک ماه، از مردم اورشليم و نسل سلطنتی داود از پیروزی خود مغور شوند. **8** شر سه چوپان این گله آزاد شدم؛ ولی گوسفندان از من متفرق گشتد «در آن روز خداوند از مردم اورشليم دفاع خواهد کرد. ضعیفترین آنها و من نیز از دست آنها خسته و بیزار گشتم. **9** پس به آنها گفتم: مثل داود پادشاه قوی خواهد بود، و نسل سلطنتی داود از دخانیت خدا و «از این به بعد چوپان شما نخواهم بود. آن که مردی است بگذار مثل فرشته خداوند در پیشایش آنها حرکت خواهند کرد! **9** زیرا قصد بمیرد و آن که کشته شدنی است بگذار کشته شود. آنها هم من این است که تمام قومهای را که به چنگ اورشليم می آیند نابود که باقی می مانند بگذار همدیگر را بدرند و بخورند!» **10** آنگاه کنم. **10** «من روح فیض و دعا را بر خاندان داود و بر ساکنان عصایم را که «الطف» نام داشت شکستم تا نشان دهن عهدی را اورشليم خواهم ریخت، و آنها بر من که نیزه زده‌اند خواهند نگیرست و کشته شدند که خداوند به سیل کاری که من کردم پایی به **11** در آن روز، در اورشليم ماتم بزرگی بر پا خواهد شد همانند ماتم آنها می دهد. **12** من به آنها گفتم: «اگر مایلید، مزد مرا بدھید و اگر عظیمی که برای هدّ و مون در وادی مجدون بر پا نمودند. **12** نه، ندھید.» پس با سی سکه نقره مزد مرا دادند. **13** خداوند به من تمامی این سزمین سوگواری خواهد گرفت که گویی پسر ارشدشان مرده است. بودند، متوجه شدند که خداوند به سیل کاری که در مقابل ازشت به تو دادند، نزد خاندان داود جداگانه، و زنانشان جداگانه، طایفه خاندان ناتان کوژه گر پیدا زار! پس من آن سی سکه نقره را گرفم و آن را در خانه جداگانه، و زنانشان جداگانه؛ **13** طایفه خاندان لاوی جداگانه، و خداوند نزد کوژه گر انداختم. **14** سپس عصای دیگم را که «پیوند» زنانشان جداگانه؛ طایفه شمعی جداگانه، و زنانشان جداگانه؛ **14** نام داشت شکستم تا نشان دهن که پیوند برادری بن یهودا و اسرائیل همه طائفه‌های باقیمانده، هر یک جداگانه، و زنانشان جداگانه. شکسته شده است. **15** آنگاه خداوند به من فرمود: «بار دیگر برو و در نقش چوبانی نادان ظاهر شو.» **16** او به من فرمود: «این نشان جاری خواهد شد، چشمهای که ایشان را از همه گناهان و می دهد که من برای قوم، چوبانی تعیین می کنم که نه به آنای که ناپاکی هایشان پاک خواهد ساخت.» **2** خداوند لشکرهای آسمان می میرند اهمیت می دهد، نه از بردها مراقبت می کند، نه زخمیان را معالجه می نماید، نه سالمها را خوارک می دهد، و نه لنگانی را که نی توانند راه برونند بر دوش می گیرند؛ بلکه گوسفندان چاق را می خورد برمی اندازم، به طوری که اثری از آن باقی نماند و نام پتها فراموش و سمهایشان را می کند. **17** وای بر این چوپان وظیفه‌نشناس که

بروم.» **۲۲ آری**، بسیاری از مردم، و حتی قومهای بزرگ به اورشلیم نزد تیرهاش را مثل برق آسمان خواهد انداخت. خداوند یهوه شیپور جنگ خداوند لشکرهای آسمان خواهند آمد تا او را عبادت نموده از او طلب را به صدا در خواهد آورد و مانند گردبادی که از صحرای جنوب برکت کنید. **۲۳ خداوند لشکرهای آسمان** چنین می فرماید: در آن بلند می شود، به جنگ دشمن خواهد رفت. **۱۵** خداوند لشکرهای روزها ده نفر از قومهای مختلف دست به دامن یک نفر یهودی شده آسمان از قوم خود دفاع خواهد کرد و ایشان دشمنان خود را با خواهند گفت: ما نیز با خود بیر چون می دانیم خدا با توست.» سنگهای فلاخُن شکست خواهند داد. ایشان مانند مردان مست، در جنگ فریاد خواهند زد و خون دشمنانش را خواهند ریخت،

۱۶ خداوند مجازات قومها را اعلام نموده است، چون او نه فقط مانند خون قربانی که از پیله بر مذبح رینخته می شود. در آن قوم اسرائیل را زیر نظر دارد، بلکه مراقب همه قومهای جهان نیز روز، یهوه خداشان آنها را خواهد رهاید، درست مانند چوپانی که می پاشد. او حداخ، دمشق و حمات را که در نزدیکی دمشق است گوسفندانش را می راهند. ایشان مانند نگیهای تاج، در سرزمین او مجازات خواهد کرد. حتی صور و صیدون هم با وجود مهارت‌شن خواهند داد. **۱۷** بینید چه عالی و زیبا هستند! گقدم، مردان از مجازات او در امان نخواهند ماند. **۳** هر چند صور براي خود جوان را شکوفا خواهد ساخت و شراب تازه، دوشیزگان را.

استحکاماتی ساخته و آنقدر ثروت جمع کرده که نقره و طلا براي

۱۰ او چون ریگ بیابان است، **۴** ولی خداوند همه این چیزها را از او در فصل بهار از خداوند بخواهید باران بیاراند، زیرا اوست خواهند گرفت. استحکاماتش را به دیرا خواهد ریخت و او را به آتش که ابرها را می فرستد و باران را به فراوانی می باراند تا مزارع، حاصلاحیز کشیده با خاک یکسان خواهد کرد. **۵** وقتی اشقولون این واقعه را شوئند. **۲** بتها و فالگیران نمی توانند چنین درخواستی را اجابت بینید و هشتم خواهد شد. غرہ از درد به خود خواهد پیچید و عuron می بینند و خواهانی که تعییر می کنند از ترس خواهد لرزید، زیرا وقتی بینند صور قادر نیست جلوی پیش روی دروغ محض است و باعث گمراهی مردم می شود. تسلی ای که آنها دشمنان را بگیرد، امیدشان بر بد خواهد رفت. غرہ شکست خواهد می دهنند تا فایده است. قوم من مثل گوسفندان گمشده، سرگردان و خورد و پادشاهش کشته خواهد شد، و اشقولون خالی از سکنه خواهد آواره شده‌اند زیرا شبانی ندارند که آنها را هدایت کنند. **۳** «خشم من شد. **۶** اجنبیان شهر آشدود را تسخیر خواهند کرد، و من غرور بر شیاناتان منشیع است، و من این رهیان را مجازات خواهم کرد؛ فلسطینیان را در هم خواهم شکست. **۷** آنها دیگر گوشت حرام و زیرا که خداوند لشکرهای آسمان آمده تا به گله خود یعنی یهودا گوشته که هنوز خون در آن هست، نخواهند خورد. فلسطینی‌های عقرنون نیز خواهند آمد. **۵** ایشان را مانند اسب مغورو میدان چنگ نیرومند سازد. که باقی بمانند مراد عبادت خواهند شد. فلسطینی‌های عقرنون یکی از طوائف **۴** از یهودا سنگ زایده، میخ خیمه، کمان چنگ و همه رهیان پدید یهودا در میان قوم من پذیرفته خواهند شد. فلسطینی‌های عقرنون این لگدم خواهند کرد؛ خواهند چنگید و اسب سواران را بر زمین خواهند کار را کردند. **۸** من در اطراف سرزمین خود نگهبانی خواهم داد تا افکند، زیرا خداوند با ایشان است. **۶** «یهودا را تقویت خواهم کرد از ورود سپاهیان مهاجم به خاک اسرائیل جلوگیری کنم. به دقت و خاندان یوسف را نجات خواهم بخشید. بر آنها رحمت نموده حرکات دشمن را زیر نظر می گیرم و اجازه نمی دهم ستمگران بیگانه ایشان را به وطنشان باز خواهم گرداند. وضعیت آنها طوری خواهد بود بار دیگر سرزمین قوم مراد تاخت و تاز قرار دهند. **۹** «ای دختر که گویی هرگز ایشان را ترک نکرده‌اند. من خداوند، خدا ایشان صهیون، شادی کن! ای اورشلیم فریاد پیروزی براور! اینک پادشاهت هستم و دعای ایشان را اجابت خواهم کرد. **۷** مردم اسرائیل مثل نزد تو می آید؛ او عادل و پیروزمند است، اما ستمگران بیگانه ایشان را به وطنشان باز خواهم گرداند. دلشان چنان شاد خواهد شد که که از ایهای جنگی را از اسرائیل و اسپهای شجاع خواهند بود. فرزندانشان این بركات را به یاد اورده خوشحال اورشلیم برخواهم داشت، و کمانهای جنگ شکسته خواهند شد، خواهند شد. دل ایشان از آنچه خداوند انجام داده است شاد خواهد زیرا پادشاه شما در میان تمام قومها صلح برقرار خواهد کرد. قلمرو گردید. **۸** ایشان را فرا خوانده، دور هم جمع خواهم کرد. من آنها را حکومت او از دریا تا دریا و از رود راه تا دورتین نقطه زمین خواهد نجات خواهم داد و ایشان مثل گذشته زیاد خواهند شد. **۹** هر چند **۱۱** به خاطر عهدی که با شما بستم و آن را با خون مهر کردم، ایشان را مثل بندر در میان قومها پراکنده ساخته‌ام، ولی آنها در آن اسیران شما را از چاه هلاکت خواهیم رهانید. **۱۲** ای اسیرانی که در سرزمینهای دور مرا به یاد خواهند آورد. آنها با فرزندانشان زنده مانده به انتظار آزادی هستند، به شهر امن خود بازگردید. امروز به شما قول وطن خود برخواهند گشت. **۱۰** آنها را از مصر و آشور باز می گردانم می دهم که سختیهای را که کشیده‌اید دو برابر جیران کنم! **۱۳** و به زمین جله‌عاد و لیبان می آورم و ایشان تمام آن سرزمین را پر خواهند ای یهودا، تو کمان من و ای اسرائیل، تو تیر من هستی. اورشلیم ساخت. **۱۱** وقتی از میان دریای مشکلات عبور می کنند من امواج را را همچون شمشیر سریاری شجاع بر ضد مردان یونان به حرکت کنار زده اعماق رود نیل را خشک خواهیم کرد. آمدور مغورو، پست درمی آرم.» **۱۴** خداوند قوم خود را هنگام چنگ رهی رهی خواهد کرد. خواهند شد و مصر قادرمند، قادرت خود را از دست خواهند داد.»

هدهیه‌ای از طرف حلداری، طوبیا، یدعیا و یوشیا در خانه خداوند بگذار چنین می‌فرماید: اورشلیم بار دیگر آباد خواهد شد و مردان و زنان تا یادگاری باشد.» **۱۵** مردمی که در جاهای دور دست زندگی سالخورده عصا به دست باز در میدانهای شهر خواهد نشست، **۵** می‌کنند، خواهد آمد و در بازسازی خانه خداوند کمک خواهند کرد که آن از بجهه‌هایی که سرگم بازی هستند پر خواهد شد. **۶** کرد؛ آنگاه خواهد دانست که خداوند لشکرهای آسمان مرا نزد شما «خداوند لشکرهای آسمان چنین می‌فرماید: این شاید برای شما که فرستاده است. این هنگامی اتفاق خواهد افتاد که شما از خداوند، بازماندگان قوم هستید باورکردنی نباشد، ولی انجام آن برای من کار آسانی است. این است آنچه خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید.

خدای خویش کاملاً اطاعت کنید.

7 خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: مطمئن باشید که من قوم در سال چهارم سلطنت داریوش پادشاه، در روز چهارم از ماه خود را از مشرق و غرب و هر جایی که پراکنده شده باشد نجات نهم یعنی ماه کیسلو، خداوند پیام دیگری به من داد. **۲** یهودیان شهر می‌دهم **۸** و آنها را برمی‌گردانم تا در کمال امنیت در اورشلیم ساکن بیت‌ئیل، گروهی از مردان خود را به سریستی شراسر و رجم ملک به شوند. آنها قوم من، و من خدای آنها خواهم بود و با عدالت و خانه خدا فرستادند تا از خداوند مستلت کنند **۳** و از کاهنان خانه راستی بر ایشان حکمرانی خواهم کرد. **۹** خداوند لشکرهای آسمان خداوند لشکرهای آسمان و انبیا پیرسند که آیا به روزه و سوگواری خود می‌فرماید: حال، دست به کار شوید و با دلگزینی کار کنید، زیرا از در ماه پنجم ادامه بدھند، چنانکه در این سالها این کار را کرداده‌اند، هنگامی که پی ریزی خانه خداوند لشکرهای آسمان را شروع کردید، یا نه. **۴** خداوند لشکرهای آسمان به من فرمود که این جواب را به انبیا با سخنان خود پیوسته شما را تشویق کرده‌اند. **۱۰** زیرا پیش از آنها بدhem: **۵** «به قوم و کاهنان خداوند لشکرهای آسمان می‌گفتند و سوگواری می‌کردند، برای پولی برای کاریه حیوان نبود، و مسافران از خطط دشمن در امان نبودند. ماههای پنجم و هفتم روزه می‌گرفتند و سوگواری می‌کردند، برای پولی برای کاریه حیوان نبود، و مسافران از خطط دشمن در امان نبودند. خاطر من نبود. **۶** اکنون نیز هنگام برگزاری عیدهای مقدس، به فکر من هر کس را بر ضد همسایه‌اش برانگیخته بودم. **۱۱** ولی خداوند من نیستند، بلکه فقط به فکر خوردن و نوشیدن و سرگرمی خودشان لشکرهای آسمان می‌فرماید: اکنون دیگر با بازماندگان قوم مثل هستند. **۷** همین هشدار را من سالها قبل وقتی هنوز اورشلیم امن و گذشته عمل نخواهم کرد. **۱۲** به طوری که در صلح و آرامش کشت آباد بود و شهراهی مجاور و جنوب آن نیز مسکونی بودند، توسط انبیا و رزع خواهید کرد و محصول فراوان به دست خواهد آورد. درختان به گوش قوم رساندم.» **۸** سپس خداوند لشکرهای آسمان به زکریا انگور از میوه پر خواهند شد و بر زمین باران فراوان خواهد بارید. تمام فرمود که این پیام را به ایشان بدھد: «نسیت به یکدیگر درستکار و این بركات نصیب بازماندگان قوم خواهد شد. **۱۳** پیش از این، با انصاف و رحم و مهربان باشید. **۱۰** از ظلم کدن به بیوزنان قومهای دیگر بپهدا و اسرائیل را ملعون می‌دانستند. اما اکنون من شما و پیمان و افراد غریب و فقیر دست بردارید و برای یکدیگر توطئه را نجات خواهم داد تا مبارک باشید. پس نرسید، بلکه قوی باشید و نچینید. **۱۱** اما اجداد شما به این پیام گوش ندادند. آنها سریچه متشغول بازسازی معبد شوید. **۱۴** «زیرا خداوند لشکرهای آسمان نموده گوشهای خود را گرفتند تا صدایم را نشنوند. **۱۲** دلهای خود می‌فرماید: وقی اجاد دشنا مرا خشمگین ساختند، تصمیم گرفتم را مثل سنگ، سخت کردند و نخواستند دستورهایی را که خداوند شما را مجازات کنم؛ و خداوند لشکرهای آسمان من گوید که از این لشکرهای آسمان با روح خود به مسیله انبیای گذشته به ایشان داده کار چشمپوشی نکرم. **۱۵** اما الان تصمیم دار اورشلیم و خاندان بود، بشنوند. به همین دلیل بود که خشم عظیم خداوند لشکرهای بپهدا را برکت دهم. پس نرسید! **۱۶** اما وظيفة شما این است: گفتار آسمان بر ایشان نازل شد.» **۱۳** خداوند لشکرها چنین می‌فرماید: هر یک از شما با همسایه‌تان راست باشد. در محکمه‌های خود من فریاد برآوردم ولی آنها صدایم را نشنیده گرفتند. من نیز وقتی آنها عادلانه رأی دیده تا صلح و آشنا برقرار شود. **۱۷** در فک اذیت به سوی من فریاد برآوردن به دعای ایشان گوش ندادم. **۱۴** همچون دیگران نباشید و قسم دروغ نخویید، چون من از این کارها نفرت گردید آنها را در میان قومهای دور پراکنده ساختم. دشمن سزمین دارم.» **۱۸** پیام دیگری از جانب خداوند لشکرهای آسمان بر من آبادشان را چنان ویران کرد که حتی یک نفر نیز در آن باقی نماند. نازل شد: **۱۹** «خداوند لشکرهای آسمان چنین می‌فرماید: ایدن گونه، سزمین دلپذیر خود را به ایشان تبدیل کردند.»

8 پار دیگر پیام خداوند لشکرهای آسمان بر من نازل گردید: **۲** «خداوند لشکرهای آسمان چنین می‌فرماید: از آنچه که دشمنان بر سر اورشلیم آورده‌اند بسیار خشمگین هستم، زیرا من اورشلیم را چنین می‌فرماید: «مردمان بسیاری از ممالک جهان به اورشلیم هجوم دوست دارم. **۳** اکنون به سزمین خود اورشلیم باز می‌گردم و در آنجا ساکن می‌شوم؛ و اورشلیم، «شهر امنین» و کوه خداوند لشکرهای آسمان «کوه مقدس» نامیده خواهد شد. **۴** «خداوند لشکرهای آسمان بپایان خداوند لشکرهای آسمان را پرستش کنیم. من تصمیم دار

«یک دستار تمیز هم بر سرش بگذارید.» در حالی که فرشته خداوند می‌بینم به طول ده متر و عرض پنج متر که در حال پرواز است.³ ایستاده بود به او یک دستار تمیز هم دادند. آنگاه فرشته خطاب به گفت: «این طومار لعنهای خدا را در بردازد و آنها را به سراسر جهان پھوشه گفت⁷ که خداوند لشکرهای آسمان چنین می‌فرماید: «اگر می‌برد. نوشتۀ روی آن نشان می‌دهد که تمام دزدان و دروغگویان از قوانین من اطاعت کنی و هر آنچه به تو می‌گوییم انجام دهی، تو را محکوم به مرگ هستند.»⁴ خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید که سرپرست خانه خود می‌سازم و به تو اجازه می‌دهم مثل این فرشتهها به این لعنهای کسانی که دزدی می‌کنند و آنها که به نام حضور من بیایی.⁸ ای پھوش کاهن اعظم و ای همه کاهنان، به او قسم دروغ می‌خورند، می‌فرستد تا بر خانه‌هایشان قرار بگیرد و من گوش دهد! شما نشانهای هستید از آنچه در آینده واقع خواهد آنها را به کلی نابود کنید.⁵ فرشته بار دیگر ظاهر شد و گفت:

شد: من خدمتگار خود را که «شاخه» نامیده می‌شود خواهیم اورد.⁹ «بالا را نگاه کن. چیز دیگری در حال پرواز است.»⁶ پرسیدم: حال به سنگی که در مقابل پھوش قرار داده‌نم نگاه کن، سنگی با «آن چیست؟» جواب داد: «یک بشکه بزرگ است. این بشکه پر هفت سطح. خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: من نقشی بر آن است از گاهانی که سراسر زمین را فرا گرفته‌ام.»⁷ ناگهان سرپوش حک خواهم کرد، و گاه این سرزمین را در یک روز رفع خواهم نمود. سنگین سری بشکه کار رفت و من توانستم زمی را که در بشکه ۱۰ آری، خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: هنگامی که آن روز نشسته بود بیایم!⁸ فرشته گفت: «آن زنشانه فساد و شرارت فرا رسد هر یک از شما همسایه خود را دعوت خواهد کرد تا بیاید و است.» آنگاه زن را به داخل بشکه هل داد و دویاره سرپوش سری در زیر درختان انگور و انجیرستان در صلح و صفا بنشینید.⁹

۴ فرشتهای که با من صحبت می‌کرد، مرا مثل شخصی که خواهیزد باشد، بیدار کرد.² سپس از من پرسید: «چه می‌بینی؟»³ پرسیدم: « بشکه را کجا جوایز بگیرد، و پروازکان با خود بردند.¹⁰ از فرشته پرسیدم: « بشکه را کجا جوایز بگیرد، و پروازکان با خود بردند.¹¹ جواب داد: «آن را به بایل می‌برند. تا جایگاهی برای آن پسازند و بشکه را در آن قرار دهند. آن روندانی هست که به سهیله هفت لوله‌ای که به آن متصل است به چراگاه روغن می‌رساند.³ همچنین دو درخت زیتون می‌بینم که

۶ در یک رؤیایی چهار اربه دیدم که از میان دو کوه مسی یکی در طرف راست و دیگری در طرف چپ چراغدان قرار دارد.⁴ سپس از فرشته پرسیدم: «ای سرورم اینها چیستند و چه معنای دارند؟»⁵ فرشته گفت: «ایا نمی‌دانی؟»⁶ گفتم: «نه، سرورم، نمی‌دانم.» سپس فرشته گفت: «این است آنچه خداوند به زریابیل می‌گوید: نه سرورم، اینها چه هستند؟»⁵ جواب داد: «اینها چهار روح آسمانی به قدرت، نه به قوت، بلکه به روح من؛ خداوند لشکرهای آسمان هستند که در حضور خداوند تمامی زمین می‌ایستند و اینک برای این را می‌گوید.⁷ ای زریابیل، این کوه مشکلات در برابر تو فرو انجام فرمیم او به حرکت درآیده‌اند.⁶ اسپهای سیاه به طرف شمال، خواهد ریخت و وقتی تو آخرین سنگ بنای خانه مرا گذاشته، مردم اسپهای سفید به طرف غرب و اسپهای ابلق به طرف جنوب خواهند فریاد خواهند زد؛ برکت خداوند بر آن باد!»⁸ پیام دیگری از جانب رفت.⁷ اسپهای قوی بینایی می‌کردند که حرکت کنند و در سراسر خداوند بر من نازل شده، گفت:⁹ «دستهای زریابیل این خانه را زمین بگردند. خداوند فرمود: «بروید و گشته خود را آغاز کنید.» پیاد نهاد و دستهای وی آن را تمام خواهد کرد. وقتی این کار انجام پس آنها راه افتادند و تمام زمین را گشتهند.⁸ آنگاه خداوند مرا شود آنگاه قوم من خواهند دانست که خداوند، خدای لشکرهای احضار کرد و فرمود: «آنها که به سرزمین شمال رفتند، حکم مرا آسمان مرا نزد شما فرستاده است.¹⁰ هر چند مردم از اینکه در کار اجرا کرده خشم مرا در آنجا فرو نشاندند.⁹ در پیامی دیگر خداوند بنای خانه من پیشرفت چشمگیری حاصل نشده دلسزند، اما وقتی به من فرمود: «حلدای، طوبیا و یدعیا از طرف یهودیان تعیید زریابیل را مشغول کار بینند، امیدوار خواهند شد.»¹¹ سپس از فرشته شده در بایل، هدایایی از طلا و نقره آورده‌اند. هدایا را از آنها بگیر و پرسیدم: «آن دو درخت زیتون دو طرف چراغدان¹² و آن دو شاخه به خانه یوشیا (پسر صفتیا) برو و با آنها تاجی سپاس. سپس تاج را بر زیتون کار دو لوله طلا که از آنها روغن می‌ریزد، چه هستند؟»¹³ سر پھوش (پسر پھوصادق) کاهن اعظم بگزار.¹² به او بگو که گفت: «ایا نمی‌دانی؟»¹⁴ گفتم: «نه، سرورم، نمی‌دانم.»¹⁴ آنگاه او خداوند لشکرهای آسمان چنین می‌فرماید: «تو نمونه‌ای هستی از به من گفت: «آنها نشانه دو مردی هستند که خداوند، مالک تمامی آن مردی که «شاخه» نامیده می‌شود. او از جایی که هست جوانه خواهد زد و خانه خداوند را بازسازی خواهد کرد.¹³ اوست آنکه جهان، آنها را برگزیده و مسح کرده تا او را خدمت کنند.»

۵ بار دیگر به آسمان چشم دوختم و طوماری را در حال پرواز او در مقام کاهن و پادشاه حکمرانی خواهد کرد، و بین این دو دیدم.² فرشته از من پرسید: «چه می‌بینی؟»³ جواب داد: «طوماری مقام هماهنگی کامل خواهد بود.»¹⁴ سپس، این تاج را به عنوان

زکریا

۱ در سال دوم سلطنت داریوش پادشاه، در ماه هشتم، پیامی از بگیرند و بر روی سندان خرد کنند و به دور اندازند.

برای انجام چه کاری آمده‌اند؟» فرشته جواب داد: «آمده‌اند تا آن چهار شاخی را که باعث پراکنده‌گی می‌سینت بار مردم بهودا شده‌اند،

- جانب خداوند بر زکریا (پسر بزرگ و نوء عدوی نبی) نازل شده گفت: **۲** در یک رؤای دیگر مردی را دیدم که چوب اندازه‌گیری در دست داشت. **۳** پرسیدم: «کجا مردی؟» گفت: «می‌روم اورشلیم را اندازه‌بگیر، تا بینم طول و عرضش چیست؟» **۴** آنگاه فرشته‌ای بازگشت کنید، من هم به سوی شما باز می‌گردم. این است آنچه خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید. **۵** مانند اجداد خود نباشد که انبیای پیشین به آنان می‌گفتهند: «خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: از راههای بد و کارهای زشتان بازگشت کنید»، اما توجهی به ایشان نمی‌کردد. **۶** «اجداد شما امروز کجا هستند؟ آیا انبیای پیشین تا ابد زنده مانندند؟ **۷** آنها همگی مردند، ولی آنچه توسط خادمان خود انبیا گفته بودم، بر اجدادتان واقع شد. ایشان سرانجام بازگشت نموده گفتند: خداوند لشکرهای آسمان ما را به سرای اعمالمان رسانیده و آنچه را که به ما اخطار نموده بود، همان را انجام داده است. **۸** در روز پیست و چهارم، ماه پازدهم یعنی ماه شباط، از سال دوم سلطنت داریوش پادشاه، پیامی دیگر از جانب خداوند به من، زکریا رسید. در یک رؤای شبانه مردی را دیدم سوار بر اسبی سرخ که در میان درختان آس در وادی ایستاده بود. پشت سر او انسانی به رنگهای سرخ، زرد و سفید دیده می‌شدند. **۹** پرسیدم: «ای سرورم، این اسبها برای چه آنچه ایستاده‌اند؟» فرشته جواب داد: «به تو خواهم گفت.» **۱۰** سپس به من گفت که خداوند آنها را فرستاده است تا زمین را پرسی کنند. **۱۱** آنگاه سواران آن اسبها به فرشته خداوند گزارش داده گفتند: «در سراسر جهان گشته‌یم و همه جا صلح و آرامش برقرار بود.» **۱۲** فرشته خداوند چون این را شنید گفت: «ای خداوند لشکرهای آسمان، مدت هفتاد سال بر اورشلیم و شهرهای یهودا خشمگین بودی. چقدر طول می‌کشد تا دوباره بر ایشان رحمة فرمایی؟» **۱۳** جواب خداوند به فرشته تسلی آمیز و اطمینانبخش بود. **۱۴** آنگاه فرشته به من گفت: «این پام را از طرف خداوند لشکرهای آسمان با صدای بلند اعلام کن: من برای اورشلیم و کوه صهيون آن را برکت دهد. **۱۵** ای انسانها، در حضور خداوند خاموش باشید، زیرا او از جایگاه مقدس خود برخاسته است.
- خشمگیم، زیرا ایشان بیشتر از آنچه می‌خواستم قوم را آزار ساندند. **۱۶** پس خداوند چنین می‌گوید: من با رحمت بسیار به اورشلیم باز که در حضور فرشته خداوند ایستاده بود. شیطان نیز آنچه در سمت خواهم گشت و خانه من و تمام اورشلیم از نو ساخته خواهد شد؛ راست فرشته ایستاده بود و تهمت‌های زیادی به پیشگویی می‌زد. **۱۷** این است آنچه خداوند لشکرهای آسمان فرموده است. **۱۸** در زیارت خداوند به شیطان گفت: «ای شیطان، خداوند تو را توبیخ کند. بگو، خداوند لشکرهای آسمان چنین می‌فرماید: بار دیگر شهرهای اسرائیل دویاره مملو از سعادت خواهند شد و من بار دیگر اورشلیم را تسلی و برکت داده در آن ساکن خواهم گشت.» **۱۹** از فرشته پرسیدم: «اینها چه دیگر، چهار شاخ حیوان دیدم!» از فرشته پرسیدم: «اینها چه هستند؟» جواب داد: «اینها نماینده آن چهار قدرت بزرگ جهانی از تنش درآورید.» بعد رو به پیشگویی کرد، گفت: «بین، گاهان تو هستند که مردم بهودا، اسرائیل و اورشلیم را پراکنده ساخته‌اند.» **۲۰** سپس فرشته، چهار آهنگر به من نشان داد. **۲۱** پرسیدم: «این مردان

بود، زیرا تو را برگردیده‌ام.» این است آنچه خداوند لشکرهاش آسمان
می‌فرماید.

پاشید و کار کنید، چون من با شما هستم، این را خداوند لشکرهاش آسمان می گوید. 5 وقتی از مصر بیرون می آمدید به شما و عده دادم

در سال دوم سلطنت داریوش، در روز اول ماه ششم، خداوند پیامی توسط حَجَّی نبی برای زروپایل (پسر شتاتیل) حاکم بیهودا، خداوند لشکرهاش آسمان می فرماید: بار دیگر آسمانها و زمین، دریاها و برای بهوش (پسر یهوصادق) کاهن اعظم، فرستاد. 2 خداوند و خشکی را به لرده درمی آورم. 7 تمام قومها را سرنگون می کنم، و لشکرهاش آسمان به حَجَّی نبی فرمود: «این قوم می گویند که اکنون ثروت آنها به این خانه سرازیر می شود. و خداوند لشکرهاش آسمان وقت بازاری خانه خدا نیست.» 3 سپس، خداوند این پیام را توسط لشکرهاش آسمان می فرماید: تمام طلا و نقره دنیا از آن من است. 9

حَجَّی نبی برای قوم فرستاد: 4 «آیا این درست است که شما در خانه‌های نوساخته زندگی کنید ولی خانه من خراب بماند؟» 5 پس خداوند لشکرهاش آسمان می گوید: شکوه و عظمت آینده این خانه حال خداوند لشکرهاش آسمان چنین می گوید: به نتیجه کارهایتان از شکوه و عظمت خانه قبلي بیشتر خواهد بود و در این مکان به نگاه کنید: 6 بذر زیاد می کارید، ولی محصول کم بردشت می کنید؛ قوم خود صلح و سلامتی خواهی بخشید.» این است آتجه خداوند

می خورید ولی سیر نمی شوید؛ می نوشید ولی تشنگی تان رفع نمی گردد؛ 10 در روز بیست و چهارم ماه نهم از دومین سال سلطنت داریوش، این پیام از جانب خداوند به حَجَّی نبی لیاس می پوشید اما گرم نمی شوید؛ مزد می گیرید ولی گویی آن را در نازل شد: 11 «خداوند لشکرهاش آسمان می فرماید: از کاهنان بخواه کیسه‌های سرواخ می گذارید. 7 «خداوند لشکرهاش آسمان چنین

می گوید: خوب فکر کنید و بینید چه کردید و نتیجه‌اش چه بوده است! 8 حال به کوه رفته، چوب بیاورید و خانه مرا دوباره بسازید تا من از آن راضی شوم و در آنجا مردم احترام مرا بجا آورند. 9 «انتظار

محصول فراوانی داشتید، اما خیلی کم به دست آوردید؛ وقتی همان دیگری تماس پیدا کنید، آیا آن خوارک مقدس می شود؟» 10 کاهن مقدار کم را هم به منزل آوردید، آن را از بین برد. می دانید چرا؟ جواب دادند: «نه، مقدس نمی شود!» 13 سپس حَجَّی پرسید: «و

خداوند لشکرهاش آسمان می فرماید: چون خانه من خوارک مانده و اما اگر شخصی به جسد مردهای دست بزند و بدین ترتیب نجس شما فقط به فکر خانه‌های خود هستید. 10 به همین علت است که شود و بعد به یکی از این خوارکها دست بزند، آیا آن خوارک نجس آسمان نمی بارد و زمین محصول خود را نمی دهد. 11 من در سرزمین می شود؟» کاهن جواب دادند: «بلی، نجس می شود.» 14 پس

شما خشکسالی پدید آورده‌ام و این خشکسالی تمام کوهها، مرتعه‌ها،

حَجَّی گفت: «خداوند می فرماید شما نیز در نظر من همین طور نجس تاکستانها، باعهای زیتون و سایر محصولات و حتی انسان و حیوان هستید و هر کاری که می کنید و هر قربانی که به خانه من می آورید، تمام حاصل دسترنج شما را فرا خواهد گرفت.» 12 آنگاه زروپایل و نجس است. 15 خوب فکر کنید و بینید قبل از اینکه دست به کار

بهوش و تمام کسانی که از اسارت برگشته بودند از خداوند ترسیدند وقتی انتظار داشتید دو خوارک محصول بردشت کنید، فقط نصف و پیام حَجَّی نبی را که خداوند، خداشان به او داده بود اطاعت کردند. 13 سپس خداوند بار دیگر توسط نبی خود حَجَّی به قوم

فرمود: «من با شما هستم.» 14 خداوند روح زروپایل فرزند شتاتیل سراغ خدمهایان می رفید، بیشتر از بیست لیر نمی یافتید. 17 من فرماندار بیهودا، و روح بهوش فرزند یهوصادق کاهن اعظم، و روح محصولات شما را با باد سوزان، آفت و تگرگ از بین برد، اما با تمامی باقی‌ماندگان قوم را برانگیخت تا خانه بهوه خدای خود، خدای وجود همه اینها به سوی من بازگشت نکردید. 18 ولی از امروز لشکرهاش آسمان، را بسازند. 15 پس، در سال دوم سلطنت داریوش گذاشته شده است، بینید من برای شما چه خواهم کرد. 19 آگرچه در روز بیست و چهارم ماه ششم خانه خداوند ساخته شد.

غلهای در ابیارها باقی نمانده، و هنوز درختان انگور، انجیر، انار در روز بیست و یکم ماه هفتم همان سال، خداوند به حَجَّی و زیتون میوه نداده‌اند، ولی من به شما برکت خواهم داد.» 20

گفت: 2 «اکنون با زروپایل فرزند شتاتیل، فرماندار بیهودا، بهوش در همان روز پیام دیگری از جانب خداوند به حَجَّی رسید: 21 فرزند یهوصادق، کاهن اعظم، و نیز با تمامی باقی‌ماندگان قوم سخن «به زروپایل، حاکم بیهودا بگو که بهزودی آسمانها و زمین را به لرده بگو و از ایشان بپرس: 3 «آیا کسی در بین شما هست که شکوه و درمی آورم، 22 تختهای فرمانروایان را واژگون می کنم، و اسیها کشته عظمت خانه خدا آن طوری که در سابق بود به خاطر آورده؟ آیا از بین می برم. ارایه‌ها و سواران را سرنگون می کنم، و اسیها کشته

این خانه‌ای که می سازید در مقایسه با خانه قبلي به نظر شما ناچیز می شوند و سوارانشان پیکدیگر را با شمشیر از پای در می آورند. 23 نمی آید؟ 4 اما اکنون خداوند می فرماید: هر چند به ظاهر چنین «خداوند لشکرهاش آسمان می فرماید: وقتی که این امور واقع گردد، است اما مایوس نشود. ای زروپایل و بهوش و همه قوم، قوی دل ای زروپایل، خدمتگزار من، تو برای من مانند نگین انگشت خواهی

حَجَّی

اصلاح‌پذیر نیست؛ به خداوند توکل نمی‌کند و به او نزدیک نمی‌شود.

۳ رهبر اورشایم مثل شیرهای غران، و قاضیانش مانند گرگهای گرسنه

شب هستند که از صید خود چیزی را تا صبح باقی نمی‌گذارند. **۴**

انیبای آن دروغگو و سودجو می‌باشدند. کاهنانش احکام خدا را به نفع

خود تحریف کرده، خانه خدا را نجس می‌سازند. **۵** خدا در میان

مردم شهر حضور دارد. او عادل و با انصاف است و هر یامداد احکام

خود را نمایان می‌سازد و کوتاهی نمی‌کند، با وجود این، بدکاران شهر

با شرمی به شرارت خود ادامه می‌دهند. **۶** خداوند می‌فرماید:

«قمهای بسیار را نابود کردام و استحکامات آنها را از بین برداهم.

شهرهای آنها را با کوچه‌هایشان چنان ویران کردام که حتی یک نفر

هم در آنها باقی نمانده است. **۷** گفتم حتماً مردم اورشایم به من

گوش خواهند داد و به هشدارهایم توجه خواهند نمود و بدین ترتیب

جلوی خرابی شهر و مجازاتی را که مقرر کرده‌ام خواهند گرفت.

ولی آنها چنین نکردند بلکه به کارهای فاسد خود ادامه دادند. **۸**

خداوند می‌فرماید: «صیر کنید، بهزودی وقت آن می‌رسد که بر ضد

قمهای شورو به پا خیزیم. زیرا تصمیم گرفته‌ام قمهای جهان را جمع

کنم و خشم و غصب خود را بر آنها فرو زیم. تمام جهان از آتش

غیرت من گذاخته خواهد شد. **۹** آنگاه به قمهای جهان، زبان

پاک خواهم داد تا همه آنها فقط نام مرا بخواهند و تنها مرا عبادت

کنند. **۱۰** قوم پراکنده من از فراسوی رودهای حبشه با هدایای خود

آمد، مرا پرسش خواهند کرد. **۱۱** ای قم من، در آن زمان دیگر از

یاغیگری‌های گذشته خود شرمنده نخواهید شد، زیرا من اشخاص

متکبر را از میان شما برمی‌دارم. در کوه مقدس من تکری و وجود نخواهد

داشت. **۱۲** کسانی که باقی بمانند، متواضع و فروتن خواهند بود و

به نام من توکل خواهند نمود. **۱۳** آنها دیگر ظالم، دروغگو و حقه‌باز

نخواهند بود. در آرماش و انبیت به سر خواهند برد و هیچ‌کس آنها را

نخواهد ترسانید. **۱۴** ای اورشایم با شادی سرود بخوان! ای اسرائیل

بانگ شادی برآور! **۱۵** زیرا خداوند مجازات تو را از تو دور کرده و

دشمنانت را به عقب رانده است. پیوه پادشاه اسرائیل، در میان

توست، پس دیگر بلا تو را نخواهد ترسانید! **۱۶** در آن روز به اورشایم

خواهند گفت: «ای صَهِيون، نترس، و قوی باش! **۱۷** زیرا پیوه

خدایت که در میان توست نجات دهنده‌ای توانا می‌باشد. او از تو

راضی خواهد بود، و تو را دوست خواهdest داشت و وجود تو مایه شادی

و سرور او خواهد بود. **۱۸** خداوند می‌فرماید: «به غمهایی که از

حضرت عیدهای خود دارید پایان خواهم بخشید و بار این ننگ را از

دوشنان برخواهم داشت. **۱۹** تمام کسانی را که به شما ظلم کرده‌اند

مجازات خواهم نمود. اشخاص ضعیف و درمانده قوم خود را رهایی

خواهم بخشید و رانده‌شده‌گان را که مسخره و رسوا شده‌اند، جمع

کرده، سرافراز خواهم نمود. **۲۰** بله، در آن زمان وقتی شما را جمع

نموده، اموالان را پیش چشمانتان به شما بازگردانم، آنگاه در میان

تمام مردم جهان سرافراز خواهید شد.» این را خداوند فرموده است.

مرگ برهاند، زیرا تمام زمین از آتش غیرت او گذاخته خواهد شد. او به سرعت زمین را از وجود ساکنان آن پاک خواهد ساخت.

2 این است پیامی که خداوند در دوران سلطنت یوشا (پسر آمن)، پادشاه یهودا، به صfnیا داد. (صفنیا پسر کوشی، کوشی پسر جدلیا، جدلیا پسر امریا، و امریا پسر حرقیای پادشاه بود) **2** خداوند ای قومی که حیا ندارید، به خود آید، **2** پیش از آنکه داروی آغاز گرد و فرصت شما چون کاه بر باد رود، قلی از آنکه خشم خداوند فرو زید و روز هولناک غضب او فرا رسد. **3** ای تمامی فروتنانی که احکام او را بجا می‌آورید، به راستی عمل کنید و در حضور خداوند فوت شوید تا شاید شما را از خشم خود در آن روز هلاکت مصون بدارید. **4** شهراهی غرمه، اشقولون، اشدود و عقرعون، پیش کن و ویران خواهد شد. **5** وای بر شما ای فلسطینی‌هایی که در ساحل دریا و در سرزمین کعبان زندگی می‌کنید، زیرا شما هم داروی خواهید شد. خداوند شما را به هلاکت خواهد رساند و حتی یک نفر از شما هم باقی نخواهد ماند. **6** زمینهای ساحلی شما مکانی برای شبانان و آتلی گوستندهای خواهد شد. **7** بازماندگان قبیله یهودا، سرزمین شما را اشغال کرده گله‌های خود را در آنجا خواهند چرانید و خود در خانه‌های اشقولون خواهند خوابید؛ زیرا خداوند با مهریانی از قدم خود یاد نموده، خوشبختی آنها را باز خواهد گردانید. **8** اهانتهای مردم موآب و عمون را شنیدم که قوم مرا مسخره نموده، تهدید به کرده تا سرزمین یهودا را غارت کنند. **8** خداوند می‌فرماید: «در آن روز داروی، رهبران و شاهزادگان یهودا و تمام کسانی را که از رسوم خدای اسرائیل می‌فرماید: «به حیات خود قسم، موآب و عمون مثل در پرستان پیری می‌کنند مجازات خواهم کرد». **9** آری، آنای را که در پرستش خود، روشهای کافران را به کار می‌برند و نیز کسانی را که کشتار و غارت می‌کنند تا معابد خدايان خود را پر سازند، مجازات خواهم کرد. **10** در آن روز صدای ناله و فیض از دروازه‌های اورشلیم به گوش خواهد رسید و صدای نعره دشمن از تپه‌ها شنیده خواهد شد. **11** «ای ساکنان محله بازار اورشلیم، از غم و اندوه شیون کنید، زیرا تمام تاجران حریص شما نایب خواهد شد. **12** «در آن روز، با چراغ در اورشلیم خواهم گشت و کسانی را که با خیال راحت گناه می‌ورزند و گمگان می‌کنند که من کاری به کارشان ندارم، پیدا کرده مجازات خواهم نمود. **13** اموالشان را به دست دشمن خواهم داد و خانه‌هایشان را با خاک یکسان خواهم کرد. خانه‌ها خواهند ساخت، و لی نخواهند توانست در آنها ساکن شوند. تاکستانها غرس خواهند کرد، ولی هرگز شراب آنها را نخواهند نوشید.» **14** آن روز هولناک خداوند نزدیک است و به سرعت فرا می‌رسد. در آن روز حتی مردان قدرتمند به تلخی خواهند گرفست. **15** آن روز، روزی است که غضب خداوند افروخته می‌شود. روز سختی و اضطراب است، روز خرابی و ویرانی، روز تاریکی و ظلمت، روز ابرها و سیاهی‌ها! **16** شیبور به صدا در می‌آید، جنگ شروع می‌شود، شهراهی حصاردار و برجهای بلند و آژگون می‌گردند. **17** خداوند می‌فرماید: «شما را مثل آدم کری که به دنبال راه می‌گردد، درمانه خواهند نمود، چون نسبت به من گناه وزیده‌اید. بنابراین، خون شما بر خاک ریخته خواهد شد و بدنهایتان همان جا روی زمین خواهد گندید.» **18** در آن روز غضب خدا، طلا و نقره شما نخواهد توانست جان شما را از

این است دعای حقوق نبی: ۲ ای خداوند، خبری را که به من دادی شنیدم و برای کارهایی که انجام خواهی داد با ترس و احترام تو را پرستش می‌کنم. دوباره مثل سالهای گذشته قدرت خود را به ما نشان ده نجات یابیم و در حین غضب خود، رحمت را به پاد آور. ۳ خدا را می‌پیغم که از تیغان می‌آی، آن قدوس از کوه فاران حرکت می‌کند. جلالش آسمانها را در بر گرفته و زمین از حمد و سپاس او پر است! ۴ درخشش او مانند طلوع خورشید است و از دستهای او که قادرتش در آنها نهفته است، نور می‌تابد. ۵ او مرض را پیشاپیش خود می‌فرستد و به مرگ فرمان می‌دهد که به دنبال او بیاید. ۶ وقتی او می‌ایستد زمین تکان می‌خورد و هنگامی که نگاه می‌کند، قومها می‌ازند. کوههای ازی خود می‌شوند و تپه‌های ابدی با خاک یکسان می‌گردند. قادرت او بی‌زوال است. ۷ مردمان کوشان و مدیان را می‌پیغم که دچار ترس و اضطراب شده‌اند. ۸ خداوندا، آیا تو بر رودخانه‌ها و دریا خشمگین بودی که بر اسیان و اربابهایت سوار شدی؟ نه، تو برای پیروزی قومت این کار را کردی. ۹ تو کمان را به دست گرفته، تیرها را آماده کردی و صاعقه را فرستاده زمین را شکافتی. ۱۰ کوهها تو را دیدند و به لزه افتادند و سیلانها جاری شدند. آبهای عمیق طغیان کردند و امواجشان بالا آمدند. ۱۱ از نور تیرهایت و از برق نیزه‌های درخشانت خورشید و ماه ایستادند. ۱۲ با غضب جهان را پسمندی و قوهما را زیر پای خود لگدمال کردی. ۱۳ تو برای نجات قوم برگزیده خود بربخاستی و رهبر شیرین را نابود کردی و پیروانش را از بین بردى. ۱۴ آنها مثل گردباد بیرون آمده، خیال کردند اسرائیل به آسانی به چنگکشان می‌افتد، ولی تو با سلاحلهای خودشان آنها را نابود کردی. ۱۵ با اسیان خود از دریا عبور کردی و آبهای نیرومند را زیر پا نهادی. ۱۶ وقتی اینها را شنیدم، ترسیدم و لبهايم لرزیدند. بدلم بی حس و زانونم سست گردید. به آرامی انتظار روزی را می‌کشم که خدا رقموی را که بر ما هجوم می‌آورد مجازات کند. ۱۷ هر چند درخت انجیر شکوفه ندهد و درخت انگور میوه نیاورد، هر چند محصول زیتون از بین برود و زمینها بایر بمانند، هر چند گلهای در صحرا بمیرند و آغلها از حیوانات خالی شوند، ۱۸ اما من شاد و خوشحال خواهم بود، زیرا خداوند نجات دهنده من است. ۱۹ خداوند یهوه قوت من است! او به من قوت می‌دهد تا مانند آهو بدم و از سخره‌های بلند، بالا بروم. برای رهبر سرایندگان، با همراهی سازهای زهی.

حقوق

1

نمی‌افتد، ولی مطمئن باش که سرانجام در وقت معین به وقوع خواهد پیوست. هر چند تا موقع آن، مدت زیادی طول بکشد، ولی منتظر آن باش، زیرا موقع آن حتمی و بدون تأخیر خواهد بود. ۴ «به کسانی که ای خداوند، تا به کسی از تو کمک بطلبیم و تو نشنوی؟ فریاد به خود می‌باند نگاه کن! این بدکاران نایبود خواهد شد، اما عادل به ایمان خواهد زیست. ۵» به درستی که ثروت، خیانتکار است و این برمی‌آورم «خشونت!»، اما بی‌فایده است، زیرا تو ما را از ظلم نجات نمی‌دهی. ۳ تا به کسی باید ناظر این بی‌عدالتی ای که اطراف مرا گرفته مراگ، قومها را یکی پس از دیگری به کام خود می‌کشند و اسیر است باشم؟ چرا کاری نمی‌کسی؟ به هر جا که نگاه می‌کنم خرابی و ظلم می‌بینم، همه جا را جنگ و دشمنی فرا گرفته است. ۴ قانون بایلی‌های متکبر را به دام خواهد انداخت. آنها با حرص و غل، مانند می‌خواهند گذاشته‌اند و عدالت مفهوم خود را از دست داده است. ۵ «به قومهای اطراف خود نگاه کنید و تعجب نمایید! شما از آنچه سست شده و عدالت هرگز بجا آورده نمی‌شود. شریان، درستکاران را در تنگنا گذاشته‌اند، باور نکنید! ۶ اما زمانی خواهد بسازند و هرگز سیر نمی‌شوند. (Sheol h7585) ۶ اما زمانی خواهد می‌خواهند گذاشته‌اند ای اسیرشان! آنها را تمسخر کرده، خواهند گفت: «ای! آمد که همه این اسیرشان! آنها را تمسخر کرده، خواهند گفت: «ای! کسانی که مال و ثروت مردم را به زور از چنگشان درآورده‌اید، اینک به سرای ستمتگری‌ها و غارتگری‌های خود می‌رسید.» ۷ ای کسانی که بر دیگران ظلم کرده‌اید، طبلکاران ناگهان برخاسته، بر سرتان خواهند ریخت و شما را که درمانده شده‌اید غارت خواهند کرد. ۸ بسیاری از قومها را غارت کردید و حال، بقیه قومها شما را غارت تا خانه مسکنها را که مال خودشان نیست به قدرت می‌رسانند تا به سراسر جهان بایلی‌های ظالم و ستمگر را به قدرت خواهند کرد و تعجب نمایید! شما از آنچه می‌خواهند گذاشته‌اند و عدالت مفهوم خود را از دست داده باشند، باور نکنید! ۹ ای برشما که از راههای نادرست ثروت اندوخته‌اید آنها هولناک و مهیبند، هر چه بخواهند می‌کنند، و کسی را بارای مقاومت در برایر آنها نیست. ۱۰ ای برشما که قومها را تازندگی امن و راحتی داشته باشید. ۱۱ ای برشما که قومها را گرگان شب وحشی تر. سواران آنها از سرمهین دور دست می‌تازند و نایبود کرده‌اید، زیرا ننگ و نایبودی برای خود به بار آورده‌اید. ۱۱ حتی همچون عقاب بر سر صید خود فرود می‌آیند. ۹ با خشونت به پیش ۱۲ ای برشما که شهرها را با پیوی که از راه آدمکشی و غارت به می‌تازند و مثل ریگ بیابان اسیر می‌گیرند. ۱۰ «پادشاهان و بزرگان را تمخر می‌کنند و قلعه‌ها را به هیچ می‌شمارند. در پشت دیوار همچنان عقاب بر سر صید خود فرود می‌آیند. ۹ با خشونت به پیش را خدای خود می‌دانند.» ۱۲ ای بیوه، خدای من! ای قدوس من که زماني خواهد رسید که درک و شناخت عظمت خداوند، جهان را از ازل هستی! تو نخواهی گذاشت که ما نایبود شویم. ای خدایی که پر خواهد ساخت. ۱۵ ای برشما که همسایگان خود را در زیر ضربه‌هایان مانند آدمهای مست، بی‌حال و گیج می‌کنید و در آن صخره‌ما هستی، تو به بایلی‌ها قدرت بخشیدن تا ما را تبیه کنید. ۱۳ درست است که ما گناهکاریم، ولی آنها از ما گناهکارند. حال از رسوای آنها لذت می‌برید. ۱۶ بزدوی شکوه و جلال خود چشمان تو پاکتر از آن است که بر گناه بنگرد، و تو عاملتر از آن خواهید نوشید و گیج شده، به زمین خواهید اتفاق. ۱۷ جنگلهای هستی که بی‌انصافی را تحمل کنی. پس چرا هنگامی که شریان مردمی را که از خودشان عادلترند می‌بلغند، خاموش می‌مانی؟ ۱۴ لبنان را از بین برید، اکنون خود شما نایبود خواهید شد! حیوانات چرا مردم را مانند ماهیان و جانوران دریا که مدافعی ندارند به قلاب آنجرا را به وحشت اندامهای کشید، پس حال، برای تمام آدمکشی‌ها بایلی‌ها می‌داندی؟ آنها با تور خود مردم را به دام می‌اندازند و از صید خواهید شد. ۱۸ از پرستش بهایی که به دست انسان ساخته شده‌اند آنها شادی می‌کنند. ۱۶ سیپس رفته، به تورهای خود قربانی تقدیم می‌کنند و برای دامهای خویش بخور می‌سوزانند، زیرا خبرک و ثروت نادان بودید که به ساخته دست خودتان تکل کردید! ۱۹ ای برشود را مدبیون این تورها می‌دانند. ۱۷ آیا تو می‌گذرانی آنها دام به آنایی که از بنهای چوپین و بی‌جان خود می‌خواهند که به پا خیزند و کشیار خود ادامه دهند و مردم را بی‌رحمانه نایبود کنند؟ ایشان را نجات دهن! و از سنتگهای بی‌زیان انتظار دارند که سخن

2

اکنون از برج دیدبانی خود بالا می‌روم و بر حصار ایستاده، بگویند و ایشان را راهنمایی کنند! بیرون بتها با طلا و نقره پوشانیده منتظر می‌مانم تا بییمن خداوند به شکایت من چه جواب می‌دهد. ۲ شده است، ولی در درونشان نفّسی نیست. ۲۰ خداوند در معبد آنگاه خداوند به من فرمود: «آنچه را به تو نشان می‌دهم با خطی مقدس خویش است؛ پس تمام چهان در حضور او خاموش باشد. درشت و خوانا بر تخته سنگی بنویس تا هر کس بتواند با یک نگاه آن را بخواند. ۳ اگرچه آنچه به تو نشان می‌دهم در حال حاضر اتفاق

بر سنگفرش خیابانها کوپیده، کشتند. رهبرانش را به زنجیر کشیدند و آنها را به حکم قرعه بین خودشان تقسیم کرده، به خدمت خود درآوردن. **۱۱** ای نیتو، تو نیز مانند افراد مست، گیج و مبهوت خواهی شد و پناهگاهی جستجو خواهی کرد تا خود را از چنگ دشمن پنهان کنی. **۱۲** تمام قلعه‌های تو مانند درختان انجری هستند که میوه‌هایشان رسیده باشد. وقتی درختان انجر را تکان دهند نویر رسیده آنها در دهان تکان دهندگانش می‌افتد. **۱۳** سریازانت همچون زنان، ضعیف و درمانده می‌شوند. دروازه‌های سرزمینت به روی دشمن باز شده به آتش کشیده می‌شوند. **۱۴** برای محاصره شدن آمده شو! آب کافی ذخیره کن! قلعه‌های را تقویت نما! خشتهای زیادی برای تعمیر دیوارهای آماده کن! به گودالها داخل شده، گل را پا زن و آن را در قالبهای خشت‌سازی بزیر! **۱۵** ولی بدان که آتش تو را می‌بعد و شمشیر، تو را قطعه قطعه می‌کند. دشمن، تو را مثل ملخهای که هر چه بر سر راهشان قرار گیرد می‌خورند، خواهد بعید. هر چند مثل ملخ زیاد شوی باز هم راه فاری نداری. **۱۶** تاجران تو که از ستارگان آسمان زیادتر بودند، مانند مور و ملخ هجوم آورده، ثروت تو را با خود خواهند برداشت. **۱۷** بزرگان و سردارات مثل ملخهای هستند که در سرما، روی دیوارها دور هم جمع می‌شوند، اما همینکه آفتاب برهمی آید و هوا گرم می‌شود، پرواز می‌کنند و ناپدید می‌گردند. **۱۸** ای پادشاه آشور، رهبرانست در خوابید و نجیب‌زادگانست مردانه. قوم تو در کوهها پراکنده شده‌اند و دیگر رهبری نمانده که جمعشان کنید. **۱۹** درمانی برای زخمهاست پیدا نمی‌شود و جراحت تو عصیتر از آنست که شفا پابد. همه کسانی که از نابودی تو باخبر شوند از شادی دست خواهند زد، چون کسی را نمی‌توان یافت که از ظلم و ستم تو در امان بوده باشد.

ناحوم

1

تو در خیابانها و میدانها به سرعت از هم پیشی می‌گیرند؛ مانند برق جلو می‌روند و مثل مشعل می‌درخشنند! ۵ پادشاه بر سر افسرانش خداوند این رؤیا را که درباره نینوا است به ناحوم القوشی نشان فریاد می‌زند و آنها دستپاچه شده، با عجله به طرف دیوارهای شهر داد؛ ۲ یهوه خدای غیور است و از کسانی که با اوی مخالفت می‌دوند تا سنگرهایشان را بر پا سازند. ۶ اما خیلی دیر شده است! در پیجه‌های رودخانه باز است. دشمن به داخل شهر رخته کرده است. خداوند این روزهای شدید مشاهده کرد. ابرها حاکم زیر پای او هستند! ۴ به طوفانهاش را می‌روند و مثل فاختهها می‌ناند و سینه می‌زنند. ۸ شهر نینوا چون فرمان خداوند دریاها و رودها خشک می‌شوند، چراگاههای سیز و خرم مخزن آئی است که سوراخ شده باشد. اهالی آن با شتاب از آن بیرون باشان و کمل از بین می‌روند و جنگلهای سرسیز لیبان طراوت و خرمی می‌ریزند و به فریادهای آورده‌اند؛ او اسیر کرده‌اند و ندیمه‌هایش گریان به دنبال او خود را از دست می‌دهند. ۵ در حضور او کوهها می‌لرزند، تپه‌ها گذاخته می‌شوند، زمین متلاشی می‌گردد و ساکنانش نابود می‌شوند. ۱۰ شهر نینوا خراب و متربوک شده است. دلها از ترس آب شده‌اند، زانوها می‌لرزند، رمقی در مردم نمانده و رنگ از صورتها او مانند آتش فرو می‌ریزد و کوهها در برایر خشم او خرد می‌شوند. ۶ کیست که بتواند در برایر خشم خدا ایستادگی کند؟ غصب دلیران کجاست؟ نینوا که در آن پیر و جوان بدون ترس و دلهره خداوند نیکوست و در روز بلا و سختی پناهگاه می‌باشد. او از کسانی که به او توکل می‌کند مراقبت می‌نماید، ۸ ولی دشمنان خود را با سیلابی شدید از بین می‌برد و آنها را به ظلمت مرگ روانه می‌کند. ۹ ای نینوا، چرا به فکر مخالفت با خداوند هستی؟ او بایک و خانه‌های را از غنایم و اسیران جنگ پر سازی! ۱۳ بدان که اکنون ضریبه تو را از پای در خواهد آورد، به طوری که دیگر نخواهی توانست مقاومت کنی. ۱۰ دشمنانش را همچون خارهای به هم پیچیده و می‌سوزاند و دلیران تو را هلاک می‌کند. دیگر هرگز از سرزمینهای ماندن کسانی که از مستی تلولو می‌خورند به داخل آتش می‌اندازد و آنها همچون کاه در شعله‌های آتش سوخته شده دود می‌شوند. ۱۱

این پادشاه تو کیست که جرأت می‌کند بر ضد خداوند توطه کند؟

3

وای بر نینوا، شهری که از دروغ و قتل و غارت پر است، خداوند می‌فرماید: «سپاه آشور هر قدر هم قوی و بزرگ باشد، و قریانیان آن را پایانی نیست! ۲ به صدای ضربه‌های تازیانه‌ها که بر پیکر اسیان وارد می‌آید گوش کنید! غرش چرخها، تاخت و تاز دشمنان را پایمال می‌کردی تا زنان و فرزندان را سیر کنی و شهرها خود را با سیلابی شدید از بین می‌برد و آنها را به ظلمت مرگ روانه کرد، اما بر دیگر تنبیه‌تان نخواهم کرد. ۱۳ اینک زنجیرهای شما را پاره می‌کنم و شما را از قید اسارت پادشاه آشور آزاد می‌سازم.» ۱۴ خداوند به پادشاه آشور می‌فرماید: «نسل تو را از بین می‌برم تا نام و نشانی از تو باقی نماند. بتهها و بنتخانه‌های تو را نابود خواهم کرد و قبرت را خواهم کند، زیرا تو نفرت‌انگیزی.» ۱۵ بیبیلد، قاصدی از کوهها سرازیر شده، خبر خوش پیروزی را ندا می‌دهد. ای یهودا، عیدهای خود را برگزار نما و نذرهاخ خود را به خدا وفا کن، چون دشمن، دیگر هرگز برنمی‌گردد. او برای همیشه ریشه کن شده است!

2

ای نینوا، عمرت به سر آمده است! سپاهیان دشمن، تو مردم جهان نشان می‌دهم که تو چقدر فاسد هستی. ۷ هر که تو را محاصره کرده‌اند. پس حصارهای خود را تقویت کن. جاده را ببیند از تو فرار کرده، فریاد خواهد زد: «نینوا ویران شده است!» ولی دیدبانی نما و آماده جنگ باش. ۲ تو سرزمین یهودا را ویران شده است! ۸ ای نینوا آیا تو از ولی خداوند عزت و قدرت‌شان را به ایشان باز می‌گرداند. شاخه‌های شهر تیس، پایتخت مصر بهتر هستی که آبهای رود نیل از هر طرف تاک اسرائیل بریده شده‌اند، اما او شکوه آن را باز خواهد گرداند. ۳ آن را در بر گرفته، مانند حصاری آن را محافظت می‌نمود؟ ۹ او بر سپرهای سرخ دشمن برق می‌زند! لباسهای نظامی سرخ رنگ آنها را جبهه و تمام سرزمین مصر فرمان می‌راند و فوط و لیپی متحدین بین! اراههای درخشان آنها را مشاهده نما که در کنار هم به وسیله نیرومندش بودند و به باری او می‌شافتند. ۱۰ با وجود این، تیس اسپهای به پیش حرکت می‌کنند. دشمن آماده حمله است! ۴ اراههای سقوط کرد. دشمنان، اهالی آن را به اسارت درآوردند و فرزندانشان را

را از مصر بیرون آوردم، از پندگی نجات‌تان دادم و موسی، هارون و رسیده است و همه آشفته خواهند شد. **۵** به هیچ کس اعتماد نکن، میریم را فرستادم تا شما را دلایت کنند. **۵** ای قوم من، به یاد آورید نه به بپرین دوست و نه حقی به همسرت! **۶** زیرا پسر به پدر اهانت چکونه بالا، پادشاه مواب، سعی کرد به سیله نفرین پسر بعور، می‌کند، دختر با مادرش مخالفت می‌وزد و عروس با مادرش و شما را نایود کند، اما من او را وادار کردم به جای لعنت، برای شما دشمنی می‌کند. اهل خانه شخص، دشمنان او می‌باشند. **۷** و اما دعای خیر کنید. آنچه را که در مسیر شطیم تا ججال اتفاق افتاد به من منتظر یاری خداوند هستم، و برای خدای نجات خود انتظار خاطر آورید و به کارهای عادلانه من می‌ببرید. **۸** وقی برای عبادت می‌کشم. او دعای مرآ مستجاب خواهد بود. **۹** ای دشمنان به ما خداوند، خدای قادر مطلق می‌آیم، چه چیز به حضور او بیاوریم؟ آیا نخدنید، زیرا اگرچه به زمین بیفتیم، باز برخواهیم خاست! اگرچه اگر بهترین گوسلالها را ببرای او قربانی کنیم او از ما راضی خواهد در تاریکی باشیم، خود خداوند روشنایی ما خواهد بود! **۹** وقی شد؟ **۱۰** اگر هزاران گوسفند و دهها هزار نهر پر از روغن زیتون به او خداوند ما را تنبیه کند، تحمل خواهیم کرد، زیرا نسبت به او گناه تقدیم کنیم او از ما خشند خواهد گردید؟ آیا اگر فرزند ارشد خود را کرده‌ایم، سرانجام او در برابر دشمنانمان از ما حمایت کرده، ایشان برای گناه خود قربانی کنیم او گناه ما را خواهد بخشید؟ **۸** خداوند به را به سبب تمام پذیهایی که به ما روا داشته‌اند، مجازات خواهد مرفوعه است که از ما چه می‌خواهد. آنچه او از ما می‌خواهد این کرد. خداوند ما را از تاریکی بیرون آورده، در روشنایی قرار خواهد است که رحم و انصاف داشته باشیم و با کمال فروتنی احکامش را داد و ما شاهد اجرای عدالت او خواهیم بود. **۱۰** آنگاه دشمنانمان بجا آوریم. **۹** ترسیدن از نام خداوند خدمتی است. خداوند خطاب خواهد دید که خداوند پیشیان ماست و از این که به ما طمعه زده به اورشیل می‌فرماید: «ای مردمی که در شهر جمع شده‌اید، به می‌گفتند: «خدای شما کجاست؟» شرمدنه خواهند شد. آنگاه من گوش دهید! **۱۱** ای گاهکاران، در خانه‌های خود گنجهایی با چشمان خود خواهیم دید که ایشان مثل گل کوچمه‌ها پایمال انبوخه‌اید که از اموال دزدی و با استفاده از ترازوهای تقلى به دست می‌شوند. **۱۱** ای اسرائیل، شهرهایت بزرگتر و بهتر از قبل بازسازی آورده‌اید. **۱۲** آیا این انصاف است که من کسانی را که از ترازوها و خواهند شد، و مزهایت گسترش خواهند یافت. **۱۲** در آن روز، قوم سنگهای تقلی استفاده می‌کنید بیخشم؟ **۱۲** فوتمندان شما مال و تو از آشور و مصر، از تاجیه رود فرات، و از دریاها و کوهستانهای دور ثروت خود را از راه ظلم و زور به دست آورده‌اند. همقطنان شما به دست نزد تو بار خواهند گشت. **۱۳** اما سرزمینهای دیگر به سبب دروغگویی عادت کرده‌اند و حرف راست از دهانشان بیرون نمی‌آید! گناهان مردمشان ویران خواهند گردید. **۱۴** ای خداوند، بیا و بر قوم **۱۳** «بنابراین، به سبب تمام گناهاتان شما را محروم می‌کنم و به خود شبانی کن؛ گله خود را رهبری فرما و گوسفندات را که در نابودی می‌کشم. **۱۴** خوارک خواهید خورد، ولی هرگز سیر نخواهد چنگل تها مانده‌اند، مانند گذشته به چهارگاههای سریس و حاصل‌لتیر شد و همیشه از گرسنگی رنج خواهید برد. مال و میال ذخیره خواهید باشان و جلعاد هدایت کن. **۱۵** خداوند در پاسخ می‌فرماید: «مثل کرد، اما چیزی برای شما باقی نخواهد ماند. آنچه را نیز باقی بماند به زمانی که شما را از اسارت مصر بیرون آوردم، معجزه‌های بزرگی برای دشمنان خواهم داد. **۱۵** خواهید کاشت، ولی درو نخواهید گرفت، ولی خودتان از آن بیهده خواهید قدرت ناچیزشان شرمدنه خواهند شد. از ترس دست بر دهان خواهند ماند. انگور را زیر پا له خواهید کرد، ولی شراب آن را نخواهید نوشید، گذاشت و گوشاهیشان کر خواهد شد. **۱۷** مثل مار خاک را خواهند **۱۶** زیرا از کارهای پلید «عری» پادشاه و پسرش «آخاب» سرمشق لیسید، و مانند خزندگان از سروخاهای خود بیرون خیلده، با ترس و می‌گیرید. شما از راه و رسم آنها پیروی می‌کنید، بنابراین شما را به لز در حضور بیوه، خدای ما خواهند ایستاد. **۱۸** خداوندا، خدایی نابودی خواهیم کشید. مردم جهان شما را تحقیر خواهند کرد و قومها مثل تو نیست که گناه را بیخشد. تو گناهان بازماندگان قوم خود را از شما شرم خواهند داشت. »

۱۹ بله، بار دیگر بر ما ترحم خواهی کرد. گناهان ما را زیر پاهای **۷** وای بر من! من مانند شخص گرسنه‌ای هستم که روی درختان خود لگدمال خواهی کرد و آنها را به اعماق دریا خواهی افکند! **۲۰** میوه‌ای نمی‌باید و بر تاکها انگوری بیدا نمی‌کند. هیچ انگور و انجری چنانکه قنها پیش به یعقوب و عده فرمودی ما را برکت خواهی داد و بر درختان باقی نمانده است. **۲** هیچ پرهیزگاری روی زمین یافت همان‌طور که برای پدران ما سوگند خورده، با آنها عهد بستی، بر ما نمی‌شود و انسان درستکاری در بین مردم دیده نمی‌شود. همه قاتل رحم خواهی کرد.

هستند و برای پرداردن خود دام می‌گسترانند. **۳** دستهایشان برای ارتکاب گناه مهارت دارند. حاکم و قاضی هر دو رشوه می‌خواهند. قدرتمندان به آنها رشوه می‌دهند و می‌گویند چه می‌خواهند و آنها نیز برای انجام خواسته‌های ایشان نقشه می‌کشند. **۴** حتی بهترین ایشان مثل خارند و صالح تربیشان مانند خاریست. ولی روز مجازات آنها

خجالت خواهند پوشاند، زیرا دیگر از جانب خدا جوانی برای شما اورشليم به پا خیزید و این خرم را بکویید. من به شما شاخهای نخواهد آمد.»⁸ و اما من از قدرت روح خداوند پر شده‌ام تا بدون آنهنی و سمهای مغرنیخن خواهم داد تا قوهای بسیاری را پایمال ترس، گناهان قوم اسرائیل را به آنها اعلام کنم.⁹ پس ای رهبران نمایید و اموالشان را که به زور به چنگ آورده‌اند، به خداوند که اسرائیل که از عدالت نفرت دارد و بی انصافی می‌کنید، به من گوش مالک تمامی زمین است تقديم کنید.»

دهيد! **10** ای کسانی که اورشليم را از خون و ظلم پر ساخته‌ماید، **5** ای شهر لشکرها، سربازات را بسیج کن، زیرا محاصره شده‌ای.

11 ای رهبران رشوه‌خوار، ای کاهنان و انبیا! که تا به شما مزد ندهند موعظه نمی‌کنید و نبیت نمی‌نمایید، ولی وانمود می‌کنید که به دشمن با عصای خود به صورت حاکم اسرائیل ضریبه خواهند زد.² خدا توکل دارد و می‌کویید: «خداوند در میان ماست، پس هیچ اما تو، ای بیت لحم افزانه، هر چند که در یهودا روسای کوچکی آسیبی به ما نخواهد رسید.»¹² به خاطر شما اورشليم با خاک بیش نیستی با وجود این از تو کسی برای من ظهر خواهد کرد که از یکسان شده، به صورت توده‌ای سنتگ در خواهد آمد و کوهی که ازل بوده است و او قوم من اسرائیل را هری خواهد نمود.³ پس قوم خانه خداوند بر آن قرار دارد به جنگل تبدیل خواهد شد. اسرائیل به دست دشمن تسليم خواهند شد تا زمانی که زن حامله فرزند خود را به دنیا آورد. آنگاه بقیه قوم اسرائیل که در اسارت هستند

4 در روزهای آخر، کوهی که خانه خداوند بر آن قرار دارد، باز خواهند گشت و به برادران خود ملحق خواهند شد. **4** وقتی بلندترین قله دنیا محسوب خواهد شد و مردم از سزمینهای مختلف به او باید با قوت و جلال خداوند، خدای خود گله خود را خواهد آنجا روانه خواهند گردید.² انان خواهند گفت: «بیایید به کوه چرازید. قوم او در امیت زندگی خواهند کرد، زیرا تمام مردم جهان به خداوند که خانه خدای اسرائیل بر آن قرار دارد برویم تا او قوانین خود عظمت او بی خواهد برد،⁵ و او صلح و سلامتی به امغان خواهد را به ما بادهد و ما آنها را اطاعت کنیم.» زیرا خداوند دستورهای آورد. هنگامی که آشوری‌ها به سزمین ما هجوم آورد، وارد قلعه‌هایمان خود را در اورشليم صادر می‌کند.³ خداوند در میان قومها داوری شوند، رهبران نیرومند خود را به مقابله با آنها خواهیم فرستاد؛⁶ و خواهند کرد و به منازعات بین قدرتهای بزرگ در سزمینهای دور دست ایشان با شمشیرهای از غلاف کشیده، آشور، سزمین نمود را فتح خاتمه خواهد داد. ایشان شمشیرهای خود را برای ساختن گاوهان در خواهند کرد. زمانی که آشوری‌ها به سزمین ما حمله‌ور شوند، او ما را هم خواهند شکست، و نیزه‌های خویش را برای تهیه ارده. قومها دیگر از دست ایشان خواهد رهانید.⁷ آنگاه بازماندگان اسرائیل برای به جان هم نخواهند افتاد و خود را برای چنگ آماده نخواهند کرد. قومها بسیار، شتم و بارانی از جانب خداوند خواهند بود. آنها به **4** هر کس در خانه خود در صلح و امیت زندگی خواهد کرد، خدا اعتماد خواهند داشت نه به انسان.⁸ ایشان در میان قومها و زیرا چیزی که باعث ترس شود وجود نخواهد داشت. این وعده را ملتهای بسیار مانند شیری درنده در میان گله‌های گوسفند خواهند خداوند لشکرهای آسمان داده است.⁵ قومها جهان خدایان خود بود، که هنگام عبور پایمال می‌کند و می‌درد و کسی نمی‌تواند آنها را را عبادت می‌کنند و از آنها پیروی می‌نمایید، ولی ما تا ابد خداوند، برهان.⁹ قوم اسرائیل در برابر دشمنانش خواهد ایستاد و آنها را نابود خدای خود را عبادت خواهیم کرد و از اپیروی خواهیم نمود.⁶ خواهند کرد.¹⁰ خداوند به قوم اسرائیل می‌فرماید: «در آن زمان تمام خداوند می‌فرماید: «در آن روز قوم بیمار و لنگ خود را که از سزمین اسپیها و ارایه‌های شما را از بین خواهیم برد،¹¹ شهراهی شما را خود رانده شده و تبیه گشته‌اند، دویاره در وطن خودشان به قدرت خراب نموده، همه قلعه‌هایان را ویران خواهیم کرد.¹² به جادوگری خواهم رسانید و از آنها قوم نیرومندی به وجود خواهیم آورد، و من تا شما پایان خواهیم داد و دیگر فالگیرانی نخواهند بود تا با آنها مشورت ابد در اورشليم بر آنها سلطنت خواهیم کرد.⁸ ای اورشليم، ای برج کنید.¹³ تمام بتهای شما را سرنگون خواهیم ساخت. دیگر هرگز دیدگانی خدا، قوت و قدرت سلطنت خود را مثل ساقی باز خواهی آنچه را که با دست خود ساخته‌اید عبادت نخواهید کرد.¹⁴ بتهای یافت!»⁹ ای اورشليم چرا فریاد برمی‌آوری؟ چرا مثل زنی که می‌زاید، را که در سزمین شماست منهدم خواهیم کرد و شهراهیان را با خاک درد می‌کشی؟ آیا به این علت است که پادشاهی نداری و مشاورات یکسان خواهیم نمود.¹⁵ «من با خشم و غضب از اقوامی که مرا از بین رفته‌اند!»¹⁰ ای مردم اورشليم از در به خود بپیچید و بپالد، اطاعت نمی‌کنند انتقام خواهیم گرفت.»

چون باید این شهر را ترک کرده، در صحرا زندگی کنید! شما به **6** اکنون به آنچه خداوند می‌کویید، گوش فرا دهید: برخیز و سزمین دور دست بایل تبعید می‌شود؛ ولی در آنجا من به داد شما می‌رسم و شما را از چنگ دشمن رهایی می‌بخشم.¹¹ درست دادخواهی خود را ارائه ده و بگذار کوهها و تپه‌ها آنچه را که می‌گویی است که قومهای زیادی بر ضد شما برخاسته‌اند و تشنّه خون شما بشنوند.² ای کوهها، ای اساسهای جاودانی زمین، به دادخواهی هستند و می‌خواهند شما را نابود کنند،¹² ولی آنها از قصد خداوند خداوند گوش فرا دهید! خداوند علیه قوم خود شکایت دارد و او بی اطلاعند و نمی‌دانند که روزی فرا می‌رسد که خداوند آنها را مثقال اسرائیل را متهم می‌سازد.³ خداوند می‌فرماید: «ای قوم من، چه باقه‌ها در خرمگاه جمع می‌کند. **13** خداوند می‌فرماید: «ای مردم کرده‌ام که از من خسته و روگردان شده‌اید؟ جواب دهید!»⁴ من شما

را دارد. ۲ به زمینها و خانه‌های مردم طمع می‌کنید و آنها را از چندگشان درمی‌آورید. اموال و خانه‌کسی از دست شما در امان

در دوران سلطنت یوتام و آحاز و چرقبا، پادشاهان بیهودا، نیست. ۳ پس خداوند می‌فرماید: «من فقص دارم بر سر شما بلا خداوند این پیام را درباره اورشلیم و سامره، به صورت رویا به میکاه نازل کنم و شما قادر نخواهید بود از آن فرار کنید. روزگار تان سیاه مورشی داد. ۴ ای تمام قومها بشنوید! ای همه ساکنان زمین گوش خواهد شد و دیگر با تکر راه نخواهید رفت، ۴ آنگاه دشمنان شما با دهید! خداوند از خانه مقدس خود بر ضد شما شهادت می‌دهد. ۳ تمسخر نوحه سرایی کرده خواهید گفت: «خانه خراب و نابود شدیم. اینک خداوند تخت فرمانروای خود را در آسمان تک کرده و از فراز خداوند سرزمین ما را از ما گرفته و ما را آواره کرده و مزعجهایمان کوھها به زمین می‌آید. ۴ کوهها در زیر پاهاش مثل موم آب می‌شوند و مانند سیل از بلندیها به دره سرایر می‌گردند. ۵ تمام اینها به سبب بازگردانده شود، شما سهیمی از آن نخواهید داشت». ۶ ولی آنان گناهان مردم اسرائیل و بیهودا اتفاق می‌افتد. بتپرستی و عصیان سامره می‌گویند: «این چیزها را بر زبان نیاور، در این مورد صحبت نکن! اورشلیم را که پایتختهای اسرائیل و بیهودا هستند، پر ساخته است. رسواهی هرگز دامنگیر ما نخواهد شد». ۷ خداوند می‌فرماید: «ای خداوند می‌فرماید: «شهر سامره را به صورت تودهای از خاک خاندان اسرائیل، آیا فکر می‌کنید صیر من تمام شده است که اینچیزین درمی‌آرم؟ آن را چنان شخم می‌زنم که بتوان برای کشت انگور از آن با خشونت با شما صحبت می‌کنم؟ مگر نعمی دانید که من با کسانی استفاده کرد. حصار و قلعه‌های آن را خراب کرده، سنجگاهیش را به که درستکار باشند با مهربانی سخن می‌رانم؟ ۸ ولی در این روزها دره می‌ریم تا بینادش نمایان شود. ۷ تمام پهباش خرد خواهید شد و قوم من به دشمنی با من پرخاسته‌اند! شما پیراهن کسانی که به همه هدایای معبدش در آتش خواهید سوخت. من همه تمثالهایش را شما اطمینان کرده‌اند از آنها می‌گیرید و آنان را به شکل از جنگ نابود خواهیم کرد. او هدایاش را از فاحشگی به دست آورده است. ۹ بیوه‌زان قوم ما از خانه‌های باصفایشان بیرون پس آنها را از دست خواهد داد و آنها به فاحشهای دیگر داده می‌رایند و فرزندانشان را از هرگونه حق خدادادی محروم می‌کنید. ۱۰ خواهید شد.» ۸ من گریه می‌کنم و ماتم می‌گیرم، مثل شغال زوجه پرخیزید و بروید! اینجا دیگر در امنیت و آسایش نخواهید بود، زیرا به می‌رسیده است. ۹ این را به شفیر جسد نگویید و نگذارید اهالی زماني می‌رسيد که من بازماندگان قوم تو را مانند گوسفندان به آغل باز آنجا گریه شما را بشنوید! ای ساکنان بیت‌عفره از شدت درد و می‌گردان و سرزمین تو، بار دیگر مانند چراگاهی مملو از گوسفند، پر شرمندگی در خاک بغلانید! ۱۱ مردم شافیر برنه و سرافکنده به از جمعیت خواهد شد. ۱۳ من راه را برای ایشان باز می‌کنم تا اسارت بده می‌شوند. اهالی صغان جرأت نمی‌کنند از خانه‌ایشان از میان دروازه‌های شهرهایی که در آنها اسیر هستند عبور کرده، به بیرون بیایند. وقتی صدای ماتم مردم بیت‌ایصل را بشنوید، بدانید سرزمین خود بازگردنده. من که خداوند و پادشاه ایشان هستم ایشان را که در آنجا پناهگاهی نیست. ۱۲ ساکنان ماروت از فرط انتظار رهبری خواهم کرد.»

بیمار شده‌اند، چون بلا از جانب خداوند بر ضد اورشلیم نازل شده ۳ ای رهیان بني اسرائیل، گوش کنید! شما کسانی هستید که ای مردم لاکیش بشتابید! بر سرعترين ارابه‌های خود سوار باید مفهوم عدالت را بدانید، ۲ ولی در عوض از خوبی متغیرد و بدی را درست می‌دارید. شما پوست قوم مرا می‌کنید و گوشتی بر اسرائیل را دنبال کردید و برای سایر شهرا سرمش شدید. ۱۴ ای بدنشان باقی نمی‌گذارید. ۳ آنها را می‌بلعید، پوست از تشنان جدا مردم بیهودا، هدایای خداحافظی به شهر مورشت جت بفرستید، زیرا می‌کنید و استخوانهایشان را مانند گوشتشی که تکتکه کرده در دیگ امیدی برای نجات آن نیست. شهر اکریب پادشاهان اسرائیل را فریفته است. ۱۵ ای مردم مزینه، دشمنان را بشما مسلط خواهید شد و او به دعای شما گوش نخواهد داد. او روی خود را از شما برخواهد بزرگ اسرائیل به غار عدولام پناه خواهید برد. ۱۶ برای فرزندان خود گرداند، زیرا مرتکب کارهای زشت شده‌اند. ۵ خداوند می‌فرماید: ماتم کنید، چون آنها را آغوشتان خواهند برد و دیگر هرگز آنها را «ای انبیای دروغگو که قوم مرا گمراه کرده، برای کسی که به شما نخواهید دید. سرهایتان را بترانید و خود را مانند کرکس کچل سازید، مود می‌دهد با صدای بلند سلامتی می‌طلبد و کسی را که مزد زیرا فرزندان عزیزان را به سرزمینهای دور دست به اسارت خواهند برد.

۲ وای بر شما که شب بر سر خود نقشه‌های شوم می‌کشید و دیگر رؤیا نبینید و پیشگویی نکنید. آفات بر شما غاروب خواهد کرد و روزگار تاریک خواهد شد. ۷ انبیا و پیشگویان شما روی خود را از صبح زود بر می‌خیزید تا آنها را عملی سازید؛ زیرا قدرت انجامش

بیخشد. یونس از سایه گیاه بسیار شاد شد. ۷ اما صبح روز بعد خدا کرمی به وجود آورد و کرم ساقه گیاه را خورد و گیاه خشک شد. ۸ وقتی که آفتاب برآمد و هوا گرم شد، خداوند بادی سوزان از جانب شرق بر یونس وزانید و آفتاب چنان بر سر او تایید که بی تاب شده، آزوی مرگ کرد و گفت: «برای من مرون بهتر از زنده ماندن است.» ۹ آنگاه خداوند به یونس فرمود: «آیا از خشک شدن گیاه باید خشمگین شوی؟» یونس گفت: «بلی، باید تا به حد مرگ هم خشمگین شوم.» ۱۰ خداوند فرمود: «برای گیاهی که در یک شب به وجود آمد و در یک شب از بین رفت دلت سوخت، با آنکه براپیش هیچ رحمتی نکشیده بودی؛ ۱۱ پس آیا دل من برای شهر بزرگ نینوا نسوزد که در آن بیش از صد و بیست هزار نفر که دست چپ و راست خود را از هم تشخیص نمی دهند و نیز حیوانات بسیار وجود دارد؟»

خود دور اندخته‌ای و دیگر نمی‌توانم خانه مقدس است را ببینم.

«در امواج دریا فرو رفتم. مرگ بسیار نزدیک بود. آبها مرا احاطه

خداوند این پیغام را برای پونس پسر امیتای فرستاد: ۲ «به کردند و علنهای دریا دور سرم پیچیدن. ۶ تا عمق کوهها فرو رفتم. شهر بزرگ نینوا برو و بر ضد آن فریاد برآورده، بگو که شارت آنها به

درهای زندگی به رویم بسته شد و در دیار مرگ زندانی شدم. ولی ای پیشگاه من رسیده است.» ۳ ولی پونس که نمی‌خواست به نینوا بروд خداوند، خدای من، تو مرا از چندگال مرگ زندانی! ۷ وقتی که تصمیم گرفت از حضور خداوند به ترشیش فرار کند. او به بندر یافا تمام امید خود را از دست داده بود، بار دیگر تو را ای خداوند به یاد رفت و در آنجا کشته‌ای دید که عازم ترشیش بود. پونس کربه خود را آورد و دعای قلب من در خانه مقدس است به حضور تو رسید. ۸

پرداخت و سوار کشته شد. ۴ اما همین که کشته از ساحل دور «کسانی که پنهای باطل را می‌پرسند از پریو تو برگشته‌اند، ۹ ولی شد، ناگهان خداوند باد شدیدی وزانید و دریا را ملاطمه ساخت من با سرودهای تشكیر برای تو قریانی خواهم کرد و نذر خود را به تو

به طوری که نزدیک بود کشته در هم بشکند. ۵ ملوانان از ترس آنگاه خداوند به ماهی امر فرمود که پونس را از دهان خود به ساحل یافکند جان خود، هر کدام از خدای خود کمک طلبیدند. آنها برارا

به دریا ریختند تا کشته سبک شود. در تمام این مدت، پونس با آنگاه کشته ای دید که عازم ترشیش بود. پونس را از دهان خود به ساحل یافکند و ماهی چنین کرد.

خیال راحت در ابیار کشته خواهد بود! ۶ ناخدای کشته نزد او ۳ آنگاه خداوند بار دیگر به پونس فرمود: ۲ «به شهر بزرگ نینوا رفت و فریاد زد: «چگونه می‌توانی در چنین اوضاعی راحت بخواهی؟

برخیز و نزد خدای خود فریاد برآور تا شاید به ما رحم کرده، ما را کرده، به نینوا رفت. نینوا شهر بسیار بزرگی بود به طوری که سه روز نجات دهد!» ۷ آنگاه کارکان کشته تصمیم گرفتند قرعه بیندازند تا

طول می‌کشید تا کسی سراسر آن را بیساید. ۴ پونس وارد شهر شد و بینند کدام یک از آنها خدایان را به خشم آورده و باعث این طوفان

وحشتناک شده است. قرعه به نام پونس افتاد. ۸ آنها از او پرسیدند: «به ما بگو به چه علت این بلا بر ما عارض شده است؟ تو کیستی؟

کارت چیست؟ اهل کجاستی؟ از چه قویی هستی؟» ۹ پونس گفت: «من عبرانی هستم و یهود، خدای آسمان را که دریا و خشکی را آفرید می‌پرستم.» ۱۰ سپس به ایشان گفت که از حضور خداوند فرار کرده است. آنها وقی این را شنیدند بسیار ترسیدند و گفتند: «چرا این کار

را کردی؟» ۱۱ تلاطم دریا بر لحظه بیشتر می‌شد، پس به او گفتند: «با تو چه کنیم تا طوفان آرام شود؟» ۱۲ پونس گفت: «مرا به دریا

بیندازید و دریا دوباره آرام می‌شود؛ چون می‌دانم این طوفان وحشتناک به سبب من دامنگیر شما شده است.» ۱۳ ملوانان کوشش کردند

کشته را به ساحل برسانند، ولی موفق نشدند. طوفان شدیدتر از آن بود که بیوان با آن دست و پنجه نم کرد! ۱۴ پس آنها نزد خداوند

دعا کرده، گفتند: «ای خداوند، ما برای مرگ این شخص هلاک نکن و ما را مستول مرگ او ندان؛ زیرا همه اینها خواست تو بوده

است.» ۱۵ آنگاه پونس را برداشته، او را به دریا خروشان انداختند او نزد خداوند دعا کرد و گفت: «خداوندا، وقی در مملکت خود

و طوفان قطع شد! ۱۶ آنها سخت از خداوند ترسیدند و قریانی‌ها بود و تو به من گفتی به اینجا بایم، می‌دانستم که تو از تصمیم

تقاضیم او نمودند و نذرها کردند. ۱۷ همان موقع خداوند ماهی بزرگی خود منصرف خواهی شد، زیرا تو خدای مهربان و بخششده هستی و

فرستاد و ماهی پونس را بلعید و پونس سه روز و سه شب در شکم دیر غضبیانک می‌شوی و بسیار احسان می‌کنی. برای همین بود که

خواستم به ترشیش فرار کنم. ۳ «خداوندا، اینک جانم را بگیر، زیرا ماهی ماند.

برای من مردن بهتر از زنده ماندن است.» ۴ آنگاه خداوند به وی

آنگاه پونس از شکم ماهی نزد بیهود، خدای خود دعا کرده فرمود: «ایا درست است که از این بابت خشمگین شوی؟» ۵ پونس

گفت: ۲ «به هنگام سختی، خداوند را خواندم و او مرا اجابت از شهر خارج شده، به طرف شرق رفت. در خارج از شهر برای فرمود. از عالم مرگ فریاد برآوردم و تو ای خداوند، به داد من رسیدی! خود سایانی ساخته، زیر سایه آن منتظر نهشت تا بینند بر سر شهر

شدم و امواج خروشانت مرا پوشانید. ۴ به خود گفتم که مرا از نظر پهن آن را بر سر پونس گسترانید تا بر او سایه بیندازد و به او راحتی

این را خداوند می فرماید. **19** اهالی جنوب یهودا، کوهستان ادوم را اشغال خواهند کرد و اهالی جلگه‌های یهودا، دشنهای فلسطین را خداوند، آینده سرزمین ادوم را در رویابی به عوبديا نشان تصرف نموده، دوباره مراجعت افزایم و سامره را به چنگ خواهند آورد و داد. از جانب خداوند خبر رسیده که قاصدی با این پیام نزد قومها قبیله بنیامین، جعلعاد را خواهد گرفت. **20** تبعیدشدگان اسرائیلی فرستاده شده است: «آماده شوید تا به چنگ ادوم برویم.» **21** خداوند مراجعت نموده، فینیقیه را تا صرفه در شمال، اشغال خواهند کرد و می فرماید: «ای ادوم، تو را در میان قومها خوار و ضعیف می سازم. آنانی که از اورشلیم به آسای صغير به اسارت رفته بودند، به وطن خود 3 از اينکه بر صخره‌های بلند ساكن هستند به خود می بالی و با بازگشته، شهرهای جنوب یهودا را خواهند گرفت. **22** نجات یافته‌گان غرور می گویند: «کیست که دستش در اعن بلندهایها به من برسد! خود از کوه صهیون در اورشلیم بالا خواهند رفت تا بر کوههای ادوم را گول نزن! **23** اگر همچون عقاب به اوج آسمانها بروی و آشیانه حکومت کنند و خود خداوند، پادشاه ایشان خواهد بود!

خود را بین ستارگان بر پا داری، تو را از آنجا به زمین می آورم.»

این است آنچه خداوند می گوید. **24** «اگر دردها شبانگاه آمده تو

را غارت می کردند به مراتب برای تو بهتر می بود، زیرا همه چیز را

نمی بردند! یا اگر انگوچیان به سراغ تو می آمدند پس از چیدن انگور

خوشاهی چند باقی می گذاشتند! **25** اما اکنون ای ادوم، تو غارت

خواهی شد و تمام ثروت به یغما خواهد رفت. **26** «تمام همپیمانات

دشمن تو می شوند و دست به دست هم داده، تو را از سرزمینت بیرون

می رانند. دوستان مورد اعتمادت، برای تو دام می گذارند و تو از آن

اگاه خواهی شد.» **27** خداوند می فرماید: «در آن روز در سراسر ادوم

حتی یک شخص دانا باقی نخواهد ماند! زیرا من همه دانایان ادوم را

نایود خواهم کرد. **28** دلیرتین سربازان یهیمان، هراسان خواهند گردید،

و همه در کوهستان ادوم کشته خواهند شد. **29** «به سبب ظلمی که

به برادر خود اسرائیل کردی رسوا و برای همیشه ریشه کن خواهی شد؛

30 زیرا اسرائیل را به هنگام سختی و احیاجش ترک کردی. وقتی که

مهاجمان، ثروت او را غارت می کردن و بر اورشلیم قرعه انداخته، آن

را میان خود تقسیم می نمودند، تو کنار ایستاده، نخواستی هیچ کمکی

به او بکنی و مانند یکی از دشمنانش عمل نمودی. **31** «تو ناید این

کار را می کردی. وقتی که برادرانت را به سرزمینهای بیگانه می بردند،

نمی باست می نشستی و آنها را تماشا می کردی. در روز مصیبت

مردم یهودا نمی باست شادی می کردی و زمانی که در سختی بودند

نمی باست به آنها می خندهیدی. **32** روزی که اسرائیل گرفتار این

مصلیت و بلا شده بود، تو نیز به او بدی رساندی و رفته، غارت شن

کردی. **33** بر سر چهاراه‌ها ایستادی و کسانی را که سعی می کردن

فرار کنند کشته. در آن زمان وحشت و پریشانی، بازماندگان اسرائیل

را دستگیر نموده، تحويل دشمن دادی. **34** «من، خداوند بمزودی از

تمام قومها انقام خواهم کشید. ای ادوم، همان طور که با اسرائیل

رفار کردی، با تو نیز به همان گونه رفتار خواهد شد. هر چه کردی بر

سر خودت خواهد آمد. **35** بر بالای کوه مقدس من، جام مکافاتم را

نوشید و از بین خواهند رفت و اثیری از آنها باقی نخواهد ماند. **36**

«ولی کوه مقدس من در اورشلیم، پناهگاه و محل نجات خواهد شد.

اسرائیل سرزمین خود را دوباره تصرف خواهد نمود **37** و مانند آتش،

ادوم را خواهد سوزاند به طوری که از ادوم کسی باقی نخواهد ماند.»

چکید. ۱۴ من قوم خود اسرائیل را از اسارت باز می‌گردانم. آنها شهرهای ویران خود را بازسازی نموده، دوباره در آنها ساکن خواهند شد. باغها و تاکستانها غرس نموده شراب آنها را خواهند نوشید و میوه آنها را خواهند خورد. ۱۵ ایشان را در سرزمینی که به آنها داده‌ام، مستقر خواهم ساخت و ایشان بار دیگر ریشه‌کن نخواهند شد.» یهود خدای شما این را می‌فرماید.

گشت، و من بر ضد خاندان پُرپُعام، با شمشیر بروخواهم خاست.» تراشید، چنانکه گوئی یگانه پسرتان مرده است. آن روز، روز بسیار ۱۰ اما وقتی آمصیا، کاهن بیت‌لیل، آنچه را که عamos می‌گفت تاریخی خواهد بود. ۱۱ خداوند می‌فرماید: «روزی خواهد رسید که شنید، با عجله این پیغام را برای بزیعام پادشاه فرستاد: «عamos به من قحطی شدیدی در این سرزمین پدید خواهم آورد. این قحطی، قوم ما خیانت می‌کند و علیه تو توطنه می‌چیند. سخنان او غیرقابل قحطی نان و آب نخواهد بود، بلکه قحطی کلام خدا. ۱۲ مردم از تحمل است. ۱۱ عamos می‌گوید تو کشته می‌شوی و قوم اسرائیل شرق تا غرب و از شمال تا جنوب کلام خدا خواهند دید ولی به سرزمینهای دور دست به تبعید و اسارت برد می‌شوند. ۱۲ موفق به پیدا کردن آن نخواهند شد. ۱۳ در آن روز حتی دختران زیبا آنگاه آمصیا به عamos گفت: «ای نبی، از سرزمین ما خارج شو! به مردان جوان نیز از تشنجی ضعف خواهند کرد ۱۴ و آنایی که به سرزمین پهلو بازگرد و در آنجا بتوت کن و نان بخور. ۱۳ دیگر در بهای شرم‌آور سامووه و بهای دان و پرشیع سوگند یاد می‌کنند خواهند بیت‌لیل برای ما نبوت نکن، چون عادتگاه پادشاه و مقرب سلطنتی او افتاد و دیگر هرگز بلند نخواهند شد.»

در اینجا قرار دارد. ۱۴ ولی عamos جواب داد: «من نه نبی هستم، ۹ خداوند را دیدم که کنار مذبح ایستاده بود و می‌گفت: «سر نه از نسل انبیا. کارم چوپانی و چیز میوه‌های صحرایی بود، ۱۵ اما خداوند از کار چوپانی گرفت و گفت: «برو و برای قوم من اسرائیل سوتنهای خانه خدا را بشکن تا سوتنهای فرو ریخته، سقف خانه بر سر نبوت کن.» ۱۶ ولی تو به من می‌گویی که بر ضد اسرائیل پیشگویی مردم خراب شود. کسی جان به در نخواهد برد. حتی کسانی هم که نکنم، پس به پیامی که خداوند برای تو دارد گوش کن: ۱۷ «چون دست خود را دراز کرده آنها را از آنجا بیرون خواهم کشید و اگر به در کار خداوند دخالت کردی، زنت در همین شهر فاحشه خواهد شد، پسران و دخترات کشته خواهند شد و املاک تقسیم خواهد گردید. خودت نیز در سرزمین بیگانه خواهی مرد و قوم اسرائیل از وطن آسمانها فار کنند، ایشان را به زیر خواهم آورد. ۳ (Sheol h7585) اگر در کوه کومل پهان شوند، در راه کشته خواهند شد. ۲ اگر به درز بروند، دست خود را دراز کرده آنها را از آنجا بیرون خواهم کشید و اگر به در قعر خود تبعید شده، به اسارت خواهند رفت.»

اگر به اسارت هم بروند، من آنها را در آنجا خواهم کشت. قصد ۸ آنگاه خداوند، در رویا یک سبد پر از میوه‌های رسیده به من من این است که این قوم مجازات شوند. ۵ خداوند نشان داد. ۲ او پرسید: «عamos، چه می‌بینی؟» جواب داد: «یک لشکرهای آسمان، زمین را لمس می‌کند و زمین گداخمه می‌شود و سبد پر از میوه‌های رسیده.» خداوند فرمود: «این میوه‌های نمونه‌ای از همه ساکنانش ماتم می‌گیرند. تمام زمین مثل رود نبل مصر بالا می‌آید قوم من اسرائیل است که برای مجازات آماده شده‌اند. دیگر مجازات و دویاره فرو می‌شنیدن. ۶ آنکه خانه خود را در آسمانها ساخته و ایشان را به تعویق نخواهم انداخت. ۳ در آن روز سرودهایی که مردم پایه آن را بر زمین نهاده است، و آب دریا را فرا می‌خواند و آن را بر در خانه خدا می‌خواند به گریه و زاری تبدیل خواهد شد. احساد زمین می‌باراند، نامش خداوند است! ۷ خداوند می‌فرماید: «ای قوم مردم در همه جا پراکنده خواهند شد و آنها را بی سر و صدا جمع اسرائیل، آیا برای من شما از حبشه‌ها بهتر هستید؟ آیا من که شما کرده، به خارج شهر خواهند برد. من خداوند بیوه، چنین می‌گویم.» را از مصر بیرون آوردم، برای سایر قومها نیز همین کار را نکردم؟ ۴ گوش کنید! ای کسانی که بر فقراء ظلم می‌کنید و نیازمندان را فلسطینی‌ها را از کفتور و سوری‌ها را از قبر بیرون آوردم. ۸ چشمان پایمال می‌نمایید. ۵ ای کسانی که آزو دارد روز شبانات و جشنیهای من مملکت گناهکار اسرائیل را می‌بیند و من آن را بر روی زمین محظوظ می‌نمایم. هر چه زودتر تمام شوند تا دویاره به کسب خود پردازید و با خواهم ساخت؛ ولی خاندان اسرائیل را به کای از بین نخواهم برد، ۹ ترازوهای دستکاری شده و سنگهای سبکتر، مشتریان خود را فریب بلکه مقرر می‌دارم که اسرائیل به وسیله سایر قومها مثل غله‌ای که در داده، پول بیشتری از ایشان بگیرید. ۶ ای کسانی که فقرتا را در غربال است الک گردد و کاملاً از بدکاران پاک شود. ۱۰ تمام مقابل یک سکه نقره و یک چفت کفش به بردگی می‌گیرید و پس گناهکارانی که می‌گویند: «خدا نمی‌گذارد بلایی به ما پرسد»، با مانده گندم خود را به آنها می‌فروشید. ۷ خداوند که مایه سریندی شمشیر کشته خواهند شد. ۱۱ آنگاه در آن زمان، خیمه افتاده اسرائیل است، قسم خورده می‌فرماید: «من این کارهای شورانه دادو را از نو بر پا خواهم داشت و خرایی دیوارهایش را تعمیر خواهم شما را فراموش نخواهم کرد. ۸ پس سرزمین اسرائیل به لزه خواهد کرد؛ ویرانهایش را بازسازی کرد، آن را به عظمت سایقش باز خواهم افتاد و تمام قوم ماتم خواهند گرفت. سرزمین اسرائیل مانند رود نبل گرداند. ۱۲ و آنچه را که از ادوم و تمام قومهایی که نام مردا بر خود مصیر در وقت سیلاب، متلاطم شده بی‌الا خواهد آمد و دویاره فرو باقی بماند، اسرائیل تصاحب خواهد کرد.» خداوندی که خواهد نشست. ۹ در آن زمان، کاری خواهم کرد که آفتاب هنگام تمام اینها را بجا می‌آورد چنین فرموده است. ۱۳ خداوند می‌فرماید: ظهر، غروب کند و زمین در روز روشن، تاریک شود. ۱۰ جشنیهای «زمانی فرا خواهد رسید که فراوانی محصول خواهد بود و غله چنان شما را به مجالس عزا و ترانه‌های شاد شما را به مرثیه مبدل خواهیم سریع رشد خواهد کرد که دروغگان فرستاد درویدن نخواهند داشت، و کرد. آنگاه لیاس عزا پوشیده سرهایتان را به علامت سوگواری خواهید از فراوانی انگور، از دائمه کوههای اسرائیل شراب شیرین فرو خواهد

که از سنگ می‌سازید، ساکن نخواهید شد و شراب تاکستانهای بر تختهای عاج دراز می‌کشید، اطرافتان را از وسائل خوشگذرانی پر دلپسندی را که غرس می‌کنید، نخواهید چشید، ۱۲ زیرا می‌دانم چه می‌کنید و گوشت للذینهین برهها و مرغوبتین گوساله‌ها را می‌خورید. گناهان بزرگ مرتكب شده‌اید و چه جنایات بی‌شمایر از شما سر ۵ مانند دادوه سرود می‌سازید و همراه با نوای بربیت می‌خوانید. ۶ زده است. شما دشمن تمام خوبی‌ها هستید. رشوه می‌گیرید و در حق کاسه کاسه شراب می‌نوشید و با عطرهای خوشبو، خود را معطر قفرا، عدالت را بجا نمی‌آوردید. ۱۳ پس هر که عاقل باشد سکوت می‌سازید و از ویرانی قوم خود نگران نیستید. ۷ بنابراین، شما جزو خواهد کرد، زیرا زمان بدی خواهد بود. ۱۴ نیکوکار باشید و از بدی اولین کسانی خواهید بود که به اسارت برد می‌شوند. دوران عیاشی دوری کنید تا زنده بمانید. آنگاه چنانکه ادعا کرده‌اید، خداوند، شما به پایان خواهید رسید. ۸ خداوند، خدای لشکرهای آسمان به خدای لشکرهای آسمان مدد کار شما خواهد بود. ۱۵ از بدی نفرت ذات خود قسم خوده و فرموده است: «من از تکبر اسرائیل نفرت دارم کنید و نیک را دوست بدارید. محکمه خود را به جایگاه واقعی و از کاخهای مجلش بیارم، پس پایتخت آن را به رهجه در آن است عدالت تبدیل کنید تا شاید خداوند، خدای لشکرهای آسمان به دشمنانش واگذار خواهم کرد.» ۹ اگر ده نفر در یک خانه پنهان بازماند گان قوم خود رحم کند. ۱۰ خداوند، خدای لشکرهای آسمان شده باشند، آنها هم ناید خواهید شد. ۱۰ وقتی خویشاوند شخص چنین می‌فرماید: «در تمام کوچه‌های شهر ناله و شیون خواهد بود. مردهای برای دفن جسد او بیاید، از تهای کسی که در خانه زنده مانده حتی از کشاورزان نیز خواهید خواست تا همراه مرثیه‌خوانان نوحه‌گری است خواهد پرسید: «آیا کس دیگری باقیمانده است؟» او جواب نمایند. ۱۷ در هر تاکستانی ماتم و زاری خواهد بود، زیرا من برای خواهدداد: «نه.» بعد آن خویشاوند خواهد گفت: «ساخت باش مجاهات ازان میان شما عبور خواهم کرد.» این است فرموده خداوند. و نام خداوند را بر زبان ناور. ۱۱ خداوند دستور داده است که ۱۸ ای بر شما که می‌گویند: «ای کاش روز خداوند فرا می‌رسید.» خانه‌های بزرگ و کوچک با خاک یکسان شوند. ۱۲ آیا ممکن شما نمی‌دانید چه می‌طلبید، چون آن روز، روز روشنایی و کامیابی است اسب روی صخره بود؟ و یا گاگو در آنجا ششم پرند؟ تصویر خواهد بود، بلکه روز تاریکی و فنا! ۱۹ در آن روز شما مانند کسی چنین عملی احمقانه است، ولی کاری که شما می‌کنید احمقانه‌تر خواهید بود که از شیری فرار کنید و با خرسی روپرو شود؛ و یا مثل از آن است! شما حق را به باطل تبدیل می‌کنید و انصاف را به کسی که به خانه‌اش وارد شده، دستش را به دیوار تکه دهد و ماری کام مردم تاخت نمایید. ۱۳ به قدرت خود فخر می‌کنید، ولی فخر او را بگزند. ۲۰ آری، روز خداوند برای شما روزی تاریک و نالمید شما پوچ و بی‌اساس است. ۱۴ خداوند، خدای لشکرهای آسمان کننده خواهد بود و اثری از روشنایی در آن دیده نخواهد شد. ۲۱ می‌فرماید: «ای اسرائیل، قومی را بر ضد تو می‌فرستم تا از میز شمالی خداوند می‌فرماید: «من از ظاهرسازی و ریاکاری شما نفرت دارم که تا انتهای مز جویی یعنی از حمات تا نهر عربی، تو را به تنگ آور.» با عیدها و مجالس مذهبی خود، وانمود می‌کنید که به من اخترام ۷ در رؤیایی که خداوند به من نشان داد دیدم برداشت محصول می‌گذارید. ۲۲ من قراینهای سوختنی و شکرگزاری شما را نمی‌پذیرم و به قراینهای سلامتی شما توجه نمی‌کنم. ۲۳ سردهای حید خود اول غله که سهم پادشاه بود تمام شده و محصول دوم، تازه سبز شده را از من دور کنید، زیرا من به آنها گوش نمی‌دهم. ۲۴ به جای آن بود. سپس دیدم خداوند انبوهی ملخ فرستاد. ۲ ملخها هر چه سر بر گذاشید عدالت مانند رودخانه و انصاف همچون نهر دائمی جاری راهشان بود، خودرند. آنگاه من گفتم: «ای خداوند، التمام می‌کنم شود! ۲۵ ای قوم اسرائیل، در آن چهل سالی که در بیان سرگردان قوم خود را بیخش و این آفت را از آنها دور کن، زیرا اسرائیل کوچک بودید، آیا برای من قراینه و هدایا آوردید؟ ۲۶ ولی علاقه واقعی شما و ضعیف است و نمی‌تواند طاقت بیاورد.» ۳ خداوند نیز ترجم فرمود به خدا ایان بود یعنی به سکوت، خدای پادشاه شما و به کیوان، و گفت: «این بلا را نمی‌فرستم.» ۴ آنگاه خداوند، آتش بزرگی را که خدای ستارگان و به تمامی تمثالهایی که برای خود ساخته بودید.» برای مجاهات آنها تدارک دیده بود، به من نشان داد. این آتش ایهای ۲۷ خداوند، خدای لشکرهای آسمان می‌فرماید: «پس من نیز شما را عمیق دریا را بلعید و تمام زمین را سوزانید. ۵ گفتم: «ای خداوند، التمام می‌کنم این کار را نکن، زیرا اسرائیل کوچک و ضعیف است به آن سوی دمشق تبعید خواهیم کرد.»

۶ پس خداوند از این نقشه هم منصرف و نمی‌تواند طاقت بیاورد. ۶ پس خداوند از این آتش ایهای ۶

وای بر شما ای رهبران و بزرگان قوم اسرائیل که در اورشلیم و شد و فرمود: «این کار را نیز نخواهم کرد.» ۷ سپس، این رؤیا را به سامره وقت خود را به خوشگذرانی و عیاشی می‌گذرانید. ای شما که من نشان داد: خداوند در کبار دیوار راستی که با شاقول تراز شده بود احسان امانت می‌کنید، ۲ به کلبه بروید و ببینید چه بر سر آن شهر ایستاده، با شاقول آن را امتحان می‌کرد تا ببیند تراز است یا نه. ۸ آمده است. به حمات بزرگ بروید و از آنجا به جست در سرزمین آنگاه خداوند به من فرمود: «عاموس، چه می‌بینی؟» گفتم: «یک فلسطینی. آنها از مملکت شما بهتر و بزرگتر بودند، ولی بینید چه بر شاقول.» خداوند فرمود: «من به موسیله شاقول، قوم را امتحان می‌کنم سر آنها آمده است! ۳ شما فکر مجازاتی را که در انتظار ایان است از و این بار، دیگر از مجاهات کردن آنها منصرف نخواهیم شد. ۹ خود دور می‌کنید، اما با اعمال خود روز داوری را نزدیک می‌سازید. ۴ بتخانه‌های اسرائیل ناید خواهند شد و عبادتگاه‌هایشان ویران خواهند

اگر درباره مسیر خود توافق نکرده باشند؟ **۴** تا دلیلی نداشته باشم، آیا فایده‌ای نداشت و باز به سوی من بازگشت نکردید. **۷** سه ماه به مثل شیر غرش می‌کنم؟ شیر ژان وقی غرش می‌کند نشان می‌دهد که فصل درو مانده بود که جلوی باران را گرفتم و محصول شما را از بین خود را برای طعمه آماده می‌کند. **۵** آیا پرندگان در دام گرفتار می‌شود برم. در یک شهر باران گرفتار نمی‌باشد! بر یک اگر طمعه‌ای در آن نباشد؟ آیا تله بسته می‌شود، وقی چیزی نگفته مزرعه باران می‌بارید، ولی مزرعه دیگر خشک و بی‌آب بود. **8** مردم باشد؟ **۶** وقی شیپور جنگ در شهر به صدا در می‌اید، آیا تایید مردم شهر به شهر برای نوشیدن جرعه‌ای آب، می‌گشتند اما آپ کافی نگران شوند؟ آیا بلا بر شهر نازل می‌شود، اگر خداوند آن را مقر پیدا نمی‌کند. با این حال، به سوی من بازگشت نکردید.» این نکرده باشد؟ **۷** بهیقین خداوند یهوه کاری نمی‌کند مگر آنکه نقشه است فرموده خداوند. **۹** «آفت بر مزرعه‌ها و تاکستانهای انگور شما خود را به میسله انبیا آشکار کند. **8** شیر غرش کرده است! کیست که فرمودتم. مبلغ، درختان انجیر و زیتون شما را خودر. با این حال، به نترسد؟ خداوند یهوه سخن گفته است، کیست که پیامش را اعلان سوی من بازگشت نکردید. **10** همان بلاهای را که بر مصیر فرمودتم نکنند. **9** ساکنان قصرهای اشدواد و مصر را جمع کنید و به آنها بر سر شما بیز آوردم. جوانان شما را در جنگ کشتم و اسیهای شما بگویید: «روی کوههای سامره بشنیدن تا شاهد آشوب و ظلم در را تار و مار کردم. بینی شما از بیوی تعفن اجساد اردوگاهاتن پر شد. اسرائیل باشید.» **10** خداوند می‌فرماید: «قوم من درستکاری را از یاد با این حال به سوی من بازگشت نکردید.» این است فرموده خداوند. برده‌اند. کاخهای آنها پر از غایمی است که از راه دزدی و غارت به **11** «بعضی از شهرهای شما را مثل سدوم و عموره به کلی از بین دست آمده است. **11** بنابراین، دشمن می‌اید و آنها را محاصره برمد، و آنها نیز که باقی مانند مانند هیزم نیم سوخته‌ای بودند که نموده، قلعه‌هایشان را ویران می‌کند و آن کاخهای مجلل را غارت آنها را از میان آتش بیرون کشیده باشد.» خداوند می‌فرماید: «با این می‌نماید.» **12** خداوند می‌فرماید: «هرگاه چیزی بخواهد گوشنده حالت، به سوی من بازگشت نکردید. **12** بنابراین، تمام بلاهای را از چنگ شیر برهاند، فقط می‌توانند دو ساق یا یک گوش گوشنده را که درباره آنها سخن گفتمان بر سر شما خواهم آورد. پس ای اسرائیل، از دهان شیر بیرون بکشد. در سامره نیز وضعیت همین طور خواهد بود آماده شو تا هنگام داوری با خدای خود روپو شوی.» **13** زیرا تو با فقط عده کمی از پنی اسرائیل که بر تختهای مجلل نشسته‌اند جان کسی سروکارداری که کوهها را ساخت و بادها را آفرید و تمام افکار به در خواهند برد.» **13** خداوند، خدای لشکرهای آسمان می‌فرماید: انسان را می‌داند. او صبح روش را تاریک می‌گرداند و کوهها را در «به این اعلامیه گوش کنید و آن را در سراسر اسرائیل به گوش همه زیر پاهاش خرد می‌کند. نام او خداوند، خدای لشکرهای آسمان برسانید. **14** همان روزی که اسرائیل را به سبب گاهاش تنبیه کنم، است.

مدبّحهای بعها را نیز در بیت‌ثیل ناید خواهیم کرد. شاخهای مذبّح **5**

ای اسرائیل، به مرثیه‌ای که برای تو می‌خوانم گوش بد: **2** برپیده می‌شوند و به زمین می‌افتدن. **15** کاخهای ثروتمندان را خراب خواهیم کرد و خانه‌های زیبای بیلاقی و قشلاقی و قصرهای ساخته اسرائیل باکره از پای افتاده است و نمی‌تواند برخیزد. کسی نیست شده از عاج ایشان را با خاک یکسان خواهیم ساخت.» این است او را برخیزاند. او را به حال خود گذاشته‌اند تا بمیرد. **3** خداوند می‌فرماید: «از یک شهر اسرائیل هزار نفر به چنگ می‌روند و فقط صد فرموده خداوند.

4 گوش کنید، ای زنان سامره که مانند گواهای سزمین باشان، زنده برمی‌گردند. **4** خداوند به قوم اسرائیل می‌فرماید: «مرا بطلید و چاق شده‌اید و بر فقیران ظلم می‌کنید، نیازمندان را پایمال می‌نمایید و زنده بمانید. **5** در طلب بتهای بیت‌ثیل و جلجال و پرشیع نیاشید؛ به شوهران خود می‌گویید: «شراب بیاورید تا بنوشیم.» **2** خداوند زیرا مردم جلجال به اسارت برده خواهند شد و مردم بیت‌ثیل ناید به ذات پاک خود قسم خورد و فرموده است: «زمانی می‌رسد که خواهند گردید.» **6** خدا را بطلید و زنده بمانید، در غیر این صورت غلام به دهانان انداخته همه شما را مثل ماهی خواهند کشید و با او مثل آتش در سراسر اسرائیل افروخته می‌شود و آن را می‌سوزاند و خود خواهند برد! **3** شما را از خانه‌های زیبایان بیرون می‌کشند و از هیچ کدام از بتهای بیت‌ثیل نمی‌توانند آن را خاموش کنند. **7** ای مردم نزدیکترین شکاف حصار بیرون می‌اندازند. این است فرموده خداوند. شرور، شما انصاف را به کام مردم تالع کرده‌اید و عدالت را پایمال **4** حال، اگر می‌خواهید، باز هم در بیت‌ثیل و جلجال برای بتها نموده‌اید. **8** در طلب کسی نیاشید که صورت فلکی ثريا و جبار را قربانی کنید! تا می‌توانید سریچی نمایید و گناهاتان را زیاد کنید! هر آفرید، او که تاریکی شب را به صبح روشن، و روز را به شب تبدیل روز صبح قربانی کنید و هفته‌ای دو بار دهیکهایتان را بیاورید! **5** به می‌کند، او که آب دریا را فرا می‌خواند و آن را بر زمین می‌باراند. بهله، مراسم ظاهری خود ادامه داده، هدایات خود را تقدیم کنید و همه جا در طلب خداوند باشید. **9** او قلعه‌های مستحکم قدرتمندان را بر سر از این هدایایی که داده‌اید سخن بگویید! این همان کاریست که شما آنها خراب می‌کنید. **10** شما از قضات درستکار نفرت دارید و از اسرائیلی‌ها دوست دارید انجام دهید!» این است فرموده خداوند یهوه. کسانی که راست می‌گویند بیزارید. **11** حق فقیران را پایمال می‌کنید **6** خداوند می‌فرماید: «من به شهرهای شما قحطی فرمودتم، ولی و گندم‌شان را به زور می‌گیرید. بنابراین، هرگز در خانه‌های زیبایی

خداؤنده می فرماید: «اهالی موآب بارها مرتکب گناه شده‌اند و

من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت،

عاموس، چوپانی از اهالی تقعیع بود. دو سال قبل از وقوع زلزله، زیرا آنها استخوانهای پادشاه ادوم را با بی‌شرمی سوزانده آنها را تبدیل به در زمان عربیا، پادشاه یهودا و بی‌عام (پسر یهوآش) پادشاه اسرائیل، حاکم‌ساز کردند. 2 من هم در عوض، موآب را به آتش می‌کشم

خداؤنده این رؤیا را درباره آینده اسرائیل به او نشان داد. 2 عاموس و کاخهای قریوت را می‌سوزانم. موآب در میان آشوب و هیاوهای درباره آتچه دید و شنید چنین می‌گوید: «خداؤنده از کوه صهیون در جنگجویان و صدای شیورها از پای در خواهد آمد. 3 من پادشاه و اورشلیم صدای خود را بلند کرده، می‌غُرد! چراگاههای سیز و خرم رهبری اور خواهم کشت». این است فرموده خداوند. 4 خداوند

کوه کرمل خشک می‌شوند و چوپانها ماتم می‌گیرند. 3 خداوند می‌فرماید: «اهالی یهودا بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش می‌فرماید: «اهالی دمشق بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت. آنها نسبت به

نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا همان طور که با شریعت من بی‌اعتنایی کرده، احکام مرا بجا نیاوردند. آنها با همان مبله‌های آهنه خرم را می‌کوبند، آنها هم در جلاعده قوم را در دروغهای گمراه شدند، که پدرانشان را فریب داد. 5 پس من یهودا کوییدند. 4 پس من قصر حرائل پادشاه را به آتش خواهم کشید و را با آتش نابود می‌کنم و تمام قلعه‌های اورشلیم را می‌سوزانم.» 6

قلعه مستحکم پنهاد را ویران خواهم کرد. 5 پشت‌بندهای را که خداوند می‌فرماید: «مردم اسرائیل بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این دروازه‌های خواهم شکست و مردمانش را تا داشت را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت. آنها با

آن هلاک خواهم ساخت و پادشاه بیت‌عدن را نابود خواهم کرد. قبول رشو، مانع از اجرای عدالت می‌شوند. آنها مردم شریف را به اهالی سوریه به شهر قیر به اسارت خواهید رفت.» این است فرموده نقره و مردم قفری را به یک جفت صندل می‌فروشنند. 7 آنها قفر را به

خداؤنده می‌فرماید: «مردم غرہ بارها گناه شده‌اند خاک می‌اندازند و پایمال می‌کنند و افکارگان را با لگد از سر راه خود و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، دور می‌سازند. پدر و پسر با یک دختر همبستر می‌شوند و نام مقدس زیرا آنها قوم مرا تبعید نموده، ایشان را به عنوان برده در اروم فروختند. مرا بی‌حرمت می‌سازند. 8 در جشنهای مذهبی بالباسهای که با

7 پس من حصارهای غرہ را به آتش خواهم کشید و تمام قلعه‌هایش بانصفای از بدھکاران خود گرفته‌اند بر پشتیها لم می‌دهند و در معبد را ویران خواهم کرد. 8 اهالی اشدود را می‌کشم. شهر عقرون و خدای خود شرایی را که با مال حرام خریده‌اند سر می‌کشند. 9

پادشاه اشقولون را از بین می‌برم. تمام فلسطینی‌هایی که باقی مانده‌اند «اما در حالی که قوم من تماشا می‌کرد، من اموری‌ها را که همچون هلاک خواهند شد.» این است فرموده خداوند. 9 خداوند می‌فرماید: درختان سرو، بلند قد و مانند درختان بلوط قوی بودند، به کلی از

«اهالی صور بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد میان برده، میوه‌هایشان را از بالا و ریشه‌هایشان را از پائین نابود کدم. و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا بیمان برادری خود را با 10 شما را از مصر بیرون آوردم و مدت چهل سال در بیابان رهبری اسرائیل شکستند و به ایشان حمله کرده، آنها را به ادوم به اسارت کدم تا زمین اموری‌ها را به تصرف خود درآورید. 11 پس این شما را بردنده. 10 پس من حصارهای شهر صور را به آتش می‌کشم و تمام انتخاب کدم تا نزدیه‌های من و انبیای من باشند». خداوند می‌پرسد:

قلعه‌ها و کاخهایش را می‌سوزانم. 11 خداوند می‌فرماید: «مردم «ای اسرائیل، آیا می‌توانید این حقایق را انکار کنید؟ 12 اما شما به ادوم بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم گذشت، چون آنها با بی‌رحمی تمام به ساکت گردانیده، نگذاشید حرف بزنند! 13 بنابراین من شما را مثل

جان برادران اسرائیلی خود افتدند و با خشم و غضب آنها را از دم گاری‌هایی که زیر بار باقه‌ها به صدا می‌افتدند، به ناله می‌اندازم. 14

شمیشی گردانند. 12 پس من هم شهر تیمان را به آتش خواهم گذشت، چون آنها با بی‌رحمی تمام به ساکت گردانیده، نگذاشید گناه کنند و انبیای من از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، چون آنها با بی‌رحمی تمام به ساکت گردانیده، نگذاشید حرف بزنند! 13 بنابراین من شما را مثل

جان برادران اسرائیلی خود افتدند و با خشم و غضب آنها را از دم گاری‌هایی که زیر بار باقه‌ها به صدا می‌افتدند، به ناله می‌اندازم. 14

آتش خواهم کشید و قلعه‌ها و کاخهایش را خواهم سوزاند. در آنجا 3 ای اسرائیل، به بیام خداوند گوش دهدیم. این بیام برای تمام

کشید و قلعه‌های بصره را خواهیم سوزاند. 13 خداوند می‌فرماید: خواهید شد و دلواران از رهانیدن خود عاجز خواهند بود. 15 تیراندازان

«اهالی عمون بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم تیرشان به خط خواهد رفت، سرعتین دونگان از فرار باز خواهند کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا در جنگ جلاعده برای ماند. بهترین سوارکاران هم نخواهند توانست جان به در بردند. 16 در

توسعه مزهای خود دست به کشثار هولناکی زدند و با شمشیر، شکم آن روز، شجاعتین افراد شما سلاحهای خود را به زمین انداخته، برای زنان حامله را پاره کردند. 14 «پس، من حصارهای شهر رهی را به نجات جان خود خواهند گزینخت.» خداوند این را فرموده است.

آتش خواهم کشید و قلعه‌ها و کاخهایش را خواهم سوزاند. در آنجا 3 ای اسرائیل، به بیام خداوند گوش دهدیم. این بیام برای تمام

شاهزادگان عمون همه با هم به اسارت خواهند رفت.» این است قومی است که او از سزمین مصر بیرون آورد: 2 از میان تمام اقوام روی زمین، من تنها شما را انتخاب کردم، به همین دلیل، وقی گناه

می‌کنید، شما را تنبیه می‌کنم. 3 آیا دو نفر می‌توانند با هم راه روند

از شمال بر شما هجوم آورده‌اند، از سرزمینتان بیرون می‌رانم و آنها آواره کرده‌اید. 7 «ولی من دوباره آنها را از جاهایی که به آنها فروخته را به نقاط دور دست می‌فرستم؛ ایشان را به سرزمینهای بی‌آب و شده‌اند باز می‌گردانم و همه اعمال شما را بر سر خودتان خواهم علف باز می‌گردانم تا در آنجا بیمیرند. نصف آنها به دریا مرده آورد. 8 من پسران و دختران شما را به مردم یهودا خواهم فروخت و نصف دیگران را به دریای مدیترانه رانده خواهند شد. آنگاه بتو ایشان هم آنها را به سپاهیان که در سرزمینی دور دست ساکنند خواهند تعفن لاشه آنها بلند خواهد شد. من آنها را به سبب آنچه بر سر فروخت، من که خداوند هستم این را می‌گویم. 9 «برای چندگاه آماده شما آورده‌اند نایب خواهم کرد.» 10 ای قوم من، ترسان نباشید، شوید و به همه خبر دهید! بهترین سریازان خود را بسیج کنید و تمام بلکه وجود و شادی کنید، زیرا خداوند کارهای عظیم برای شما کرده سپاهیان خود را فرا خواهید. 10 گاآنهای خود را ذوب نموده، است. 22 ای گله‌ها و رمه‌ها نترسید، چون چراگاهها سبز شمشیر بسازید و از ارهای خود نیزه تهیه کنید. شخص ضعیف می‌شوند. درختان باز میوه خود را خواهند داد و انجیر و انگور به بگوید: «من قوی هستم!» 11 ای همه قومها، بشتابید و از هر طرف فراوانی یافت خواهند شد. 23 ای مردم اورشلیم، شادی کنید! در جمع شوید. اکنون ای خداوند، چندگواران خود را فرود آرا 12 خداوند، خدای خود شادمان باشید! زیرا بارانی که او می‌فرستد، خداوند می‌فرماید: «قوهای جمع شوند و به دره بیوهشافاط بیایند، چون نشانه‌ای از عدالت اوست. بار دیگر در پاییز بارانهای پاییزی و در بهار من در آنجا نشسته، همه را داوری خواهم کرد. 13 داسهای را آماده بارانهای بهاری خواهند بارید. 24 خرمگاه‌ها دوباره پر از گندم شده، کنید، زیرا محصول رسیده و آماده است. انگوهای داخل چرشت را چرخشتهای از روغن زیتون و شراب لبیر خواهند گردید. 25 خداوند با پا له کنید، چون از شرات این مردم لبیر شده است.» 14 مردم می‌فرماید: «تمام محصولی را که سالهای قيل ملخها آن لشکر بزرگ دسته دسته در دره بیوهشافاط جمع می‌شوند، زیرا در آنجا روز خداوند و نایبود کننده‌ای که بر ضد شما فرستادن خوردنده، به شما پس خواهم بزودی فرا خواهد رسید. 15 آفتاب و ماه تاریک می‌شوند و ستاره‌ها داد! 26 بار دیگر غذای کافی خورده، سیر خواهید شد و ما به دیگر نمی‌درخشند. 16 خداوند از اورشلیم فریاد برمی‌آورد. آسمان و خاطر معجزاتی که برای شما انجام داده ام ستابیش خواهید کرد و شما زمین می‌لرزند؛ اما خداوند همچنان پناهگاه و قلعه قوم خود اسرائیل ای قوم من دیگر هرگز سرافکنده نخواهید شد. 27 ای اسرائیل، شما خواهد بود. 17 آنگاه خواهید دانست که من یهوه خدای شما، در خواهید دانست که من در میان شما می‌باشم و تها من خداوند، کوہ مقدس خود صهیون، ساکن اورشلیم براز همیشه از آن من خدای شما هستم و دیگر هرگز سرافکنده نخواهید شد. 28 «پس از خواهید بود و زمانی می‌رسد که دیگر هیچ سپاه بیگانه‌ای از آن گذار آن، روح خود را بر همه مردم خواهم ریخت. پسران و دختران شما نخواهد شد. 18 از کوهها شراب تازه خواهد چکید و از بلندیها نیزت خواهید کرد، پیران شما خوابها و جوانان شما رویاها خواهید شیر جای خواهد شد. نهایی خشک بهودا از آب بر خواهند شد و دید. 29 در آن روزها روح خود را حتی بر غلامان و کیزیان خواهیم از خانه خداوند چشمهای خواهید جوشید تا دره شطیم را سیراب ریخت. 30 «در آسمان و بر زمین عجایب به ظهر خواهیم آورد، از سازد. 19 مصر و ادوم هر دو به سبب ظلمی که به سرزمین یهودا خون و آتش و سترنهای دود. 31 پیش از فرا رسیدن روز بزرگ و کردن از بین خواهند رفت، زیرا مردم می‌گذار آنچا را کشند. 20 هولناک خداوند، آفتاب تاریک و ماه مانند خون سرخ خواهید شد. «ولی یهودا و اورشلیم تا به ابد پایدار خواهند ماند. 21 من انتقام خون اما هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت. همان طور قوم خود را خواهیم گرفت و از تقصیر کسانی که بر آنها ظلم کردند، که خداوند وعده داده است، بر کوه صهیون در اورشلیم گروهی راهی نخواهیم گذشت. من در اورشلیم با قوم خود ساکن خواهیم شد.» خواهند یافت، یعنی کسانی که خداوند ایشان را برگزیده است.»

3 خداوند می‌فرماید:

«در آن زمان وقتی رفاه و سعادت را به یهودا و اورشلیم بازگردانم، 2 سپاهیان جهان را در دره بیوهشافاط جمع خواهیم کرد و در آنجا ایشان را به خاطر میراث خود، اسرائیل محاکمه خواهیم نمود، چون قوم مرا در میان قومها پراکنده ساخته، سرزمین مرا تقسیم کردند. 3 آنها بر سر افراد قوم من قمار کردند و پسران را در ازای فاحشه‌ها و دختران را در مقابل شراب فروختند تا مست کنند. 4 «ای صور و صیدون، و ای شهرهای فلسطین چه می‌خواهید بکنید؟ آیا می‌خواهید از من انتقام بگیرید؟ اگر چنین کنید من بی‌درنگ شما را مجازات خواهیم کرد. 5 طلا و نقره و تمام گنجینه‌های گرانبهای مرا گرفته و آنها را به پتخانه‌های خود بردید. 6 مردم یهودا و اورشلیم را به یونانیان فروخته‌اید و ایشان را از سرزمینشان

شیپور خطر را در اورشلیم به صدا درآورد! بگذارید صدای آن

بر بالای کوه مقدس من شنیده شود! همه از ترس بلزنده، زیرا روز

این پیام از جانب خداوند به بیوئیل پسر فتوئیل رسید: **۲** ای داوری خداوند نزدیک می‌شود. **۲** آن روز، روز تاریکی و ظلمت، روز

ریش‌سفیدان بشنوید! ای همه ساکنان زمین گوش فرا دهید! آیا در ایهای سیاه و تاریکی غلیظ است. چه لشکر نیرومندی! کوها را

روزگار شما را روزگار نیاکانان هرگز چنین چیزی رخ داده است؟ **۳** در مثل میاهی شب می‌پوشاند! این قوم چقدر نیرومندند! مثل آنها پیش

سالهای آینده این را برای فرزندانتان تعریف کنید تا آنان نیز آن را از این هرگز دیده نشده و پس از این نیز دیده نخواهد شد! **۳** مانند

سینه به سینه برای نسلهای بعدی تعریف کنند. **۴** ملخها دسته‌دسته آتش زمین را می‌خورند. زمین در برایر ایشان مانند باغ عدن است ولی

خواهند آمد و محصول شما را خواهند خورد. آنچه ملخهای جونده از وقتی آن را پشت سر می‌گذراند به بیابان سوخته تبدیل می‌شود. هیچ

محصول باقی بگذارند، ملخهای دونده خواهند خورد، آنچه ملخهای چیز در برایر آنها سالم نمی‌ماند. **۴** آنها شیشه‌ای اسپهای تندره هستند.

دونده باقی بگذارند، ملخهای جونده خواهند خورد و آنچه ملخهای **۵** تماشا کنید چطور روی کوهها جست و خیر می‌کنند! به صدای

جهنده باقی بگذارند، ملخهای فربعلنده خواهند خورد. **۵** ای که از خود در می‌آورند گوش فرا دهید! صدای آنها همچون غرش

مستان، بیدار شوید و زاری کنید؛ ای میگساران، شیون کنید! زیرا ارایه‌ها، و صدای آتشی است که مزععه را می‌سوزاند و مانند غریبو سپاه

هر چه انگوهر بوده خراب شده و هر چه شراب داشتید از بین رفته بزرگ است که به میدان جنگ می‌رود! **۶** مردم با دیدن آنها به خود

است! **۶** لشکر بزرگ از ملخ، تمام سزمین اسرائیل را پوشانده است. می‌لزند و رنگ از رویشان می‌پرد. **۷** آنها همچون جنگواران حمله

آنقدر زیادند که نمی‌توان آنها را شمرد. دندانهایشان مانند دندان شیر می‌کنند، و مانند سربازان از حصارها بالا می‌روند. در صفوپ منظم

تیز است! **۷** تاکستان مرا از بین برده‌اند و پوست درختان انجر را حرکت می‌کنند **۸** و بدن اینکه مانعی برای یکدیگر باشند مستقیم

کنند، شاخهای و نتهای آنها را سفید و لخت باقی گذاشته‌اند. **۸** به جلو می‌روند. با هیچ سلاحی نمی‌توان مانع پیشوای آنها شد. **۹**

همچون دختر جوانی که نامدوش مرده باشد، گریه و زاری نماید. **۹** به داخل شهر هجوم می‌برند، از دیوارها بالا می‌روند و مثل دزد از

غله و شرایی که می‌باشد به خانه خداوند تقدیم شود، از بین رفته پنجه وارد خانه‌ها می‌شوند. **۱۰** زمین در برایر آنها به حرکت می‌آید

است. کاهنان که خدمتگزاران خداوند هستند، ماتم گرفته‌اند. **۱۰** و آسمان می‌لزد. خورشید و ماه، تیره و تار شده، ستارگان ناپدید

در مزععه‌ها محصولی باقی نمانده، غله و انگوهر و روغن زیتون از بین می‌گردند. **۱۱** خداوند با صدای بلند آنها را رهبری می‌کند. این سپاه

رفته و همه جا را غم و غصه فرا گرفته است. **۱۱** ای کشاورزان، بزرگ و نیرومند خداوند است که فرمان او را بجا می‌ورد. روز داوری

گریه کنید و ای باغانان، زاری نماید؛ زیرا مخصوص گندم و جو از خداوند روزی وحشت‌آور و هولناک است. کیست که بتواند آن را

میان رفته است. **۱۲** درختان انگوهر خشک شده، و درختان انجر و تحمل کنید؟ **۱۲** خداوند می‌فرماید: «الآن تا وقت باقی است با تمام

انار، خرما و سیب، و تمام درختان دیگر نابود شده‌اند. شادی از دل خود، با روزه و گریه و ماتم به سوی من بازگشت کنید. **۱۳** اگر

انسان رخت برسیته است. **۱۳** ای کاهنان، لباس ماتم پیوژید. ای براستی پشماینید، دلهایتان را چاک بینید نه لیاسهایان را». به سوی

خدمتگزاران خدای من، تمام شب در برایر مدبیع گریه کنید، چون خداوند، خدای خود بازگشت نماید، زیرا او بخشندۀ و مهربان است.

دیگر غله و شرایی نمانده تا به خانه خدايان هدیه کنید. **۱۴** روزه را زود به خشم نمی‌آید، رحمتش بسیار است و راضی به مجازات شما

اعلام کنید و خبر دهید که مردم جمع شوند. ریش‌سفیدان همراه نمی‌باشد. **۱۴** کسی چه می‌داند، شاید او از خشم خود بگردد و

با تمام قوم در خانه خداوند، خدای خود جمع شوند و آنچا در آنقدر شما را برکت دهد که باز غله و شراب کافی داشته باشید

حضور او گریه و ناله کنند. **۱۵** وای بر ما، چون روز هولناک مجازات و بیواند به خداوند هدیه کنید! **۱۵** در کوه صهیون شیپور را به

نزویک می‌شود. نابودی از جانب خدای قادر مطلق فری رسیده است! صدا درآورید! روزه را اعلام کنید و همه قوم را در یک جا جمع

۱۶ خوارک از برایر چشمانتان ناپدید شده، و شادی و خوشی از کرده، **۱۶** آنها را تقدیس کنید. پیران و کودکان و شیرخوارگان را هم

خانه خدای ما رخت برسیته است. **۱۷** پدر در زمین پوسیده می‌شود. جمع کنید. داماد را از خانه و عروس را از حجلمه‌اش فرا خواهید.

انبارها و سیلوها خالی شده‌اند. غله در مزععه‌ها تلف شده است. کاهنانی که خدمتگزاران خداوند هستند در میان قوم و مدبیع ایستاده،

۱۸ گوان چون چراگاهی ندارند سرگرداند و از گرسنگی می‌ناند و گریه کنند و دعا نموده، بگویند: «خداوندا، بر قوم خود رحم فرماء،

گوسفندان تلف می‌شوند. **۱۹** ای خداوند، ما را یاری فرمای! زیرا گرما نگذار بتپرستان بر ایشان حکمرانی کنند، زیرا آنها از آن تو هستند.

و خشکسالی چراگاهها را خشکانیده و تمام درختان را سوزانیده نگذار بتپرستان ایشان را مسخره کرده، بگویند: پس خدای شما

است. **۲۰** حتی حیوانات وحشی هم برای کمک به سوی تو فریاد کجاست؟ **۲۰** آنگاه خداوند به خاطر آبروی سزمین خود به غیرت

برمی‌آورند، چون آبی برای خودن ندارند. نهارهای کوهستانها خشک آمده، بر قوم خود شفقت خواهد فرمود. **۲۰** خداوند خواهد گفت:

«من برای شما غله و شراب و روغن می‌فرستم تا سیر شوید. بار دیگر شده و چراگاهها زیر آفتاب به کلی سوخته‌اند.

در بین بتپرستان مسخره نخواهید شد. **۲۰** سربازان دشمن را که

که برای خود خواستی؟ آیا آنها می‌توانند تو را نجات دهند؟ **11**

در خشم خود پادشاهی به تو دادم و در غضبم او را گرفتم. **12**

«گاهان اسرائیل ثبت شده و آماده مجازات است. **13** با وجود این،

فرصتی برای زنده ماندن او هست. اما او مانند بجه لجوچی است که

نمی‌خواهد از رحم مادرش بیرون بیاید! **14** آیا او را از چنگال گور

برهانم؟ آیا از مرگ نجاتش بدهم؟ ای مرگ، بلاهای تو کجاست؟ و

ای گور هلاکت تو کجاست؟ من دیگر بر این قوم رحم نخواهم کرد.

(Sheol h7585) **15** هر چند افزایم در میان برادرانش تمربیخت بود،

ولی من باد شرقی را از بیابان به شدت بر او می‌وزانم تا تمام چشمهای

و چاههای او خشک شود و ثروتش به تاراج رود. **16** سامره باید

سرای گناهایش را ببیند، چون بر ضد خدای خود برخاسته است.

مردمش به دست سپاهیان مهاجم کشته خواهند شد، بچههایش به

زمین کوپیده شده، از بین خواهند رفت و شکم زنان حاملهایش با

شمثیث پاره خواهد شد.»

14

ای اسرائیل، به سوی خداوند، خدای خود بازگشت کن،

زیرا در زیر بار گناهانت خرد شدهای. **2** نزد خداوند آیید و دعا کنید

و گویید: «ای خداوند، گناهان ما را از ما دور کن، به ما رحمة

فرموده، ما را پیذیر تا شکرگزاریهای خود را به تو تقدیم کنیم. **3** نه

آشور می‌تواند ما را نجات دهد و نه قدرت جنگی ما. دیگر هرگز

پنهانی را که ساخته‌ایم خدايان خود نخواهیم خواند؛ زیرا ای خداوند،

یتیمان از تو رحمةت می‌بایند. **4** خداوند می‌فرماید: «شما را از

بت پرسنی و بی ایمانی شفا خواهیم بخشید و محبت من حد و مزی

نخواهد داشت، زیرا خشم و غضب من برای همیشه فرو خواهد

نشست. **5** من همچون باران بر اسرائیل خواهم بارید و او مانند

سوسن، خواهد شکفت و مانند سرو آزاد لبنان، در زمین ریشه خواهد

داند. **6** شاخه‌هایش به زیبایی شاخه‌های زیتون گسترش خواهد شد

و عطر و بوی آن همچون عطر و بوی جنگلهای لبنان خواهد بود. **7**

قون من بر دیگر زیر سایه من استراحت خواهد کرد و مانند گندم گل

خواهد داد، و مانند باغی پر آب و تاکستانی پر شکوفه و همچون

شراب لبنان معطر خواهد بود. **8** «اسرائیل خواهد گفت: مرا با پنهان

چه کار است؟ و من دعای او را اجابت کرده، مراقب او خواهم بود.

من همچون درختی همیشه سبز، در تمام مدت سال به او میوه خواهم

داد.» **9** هر که دانست این چیزها را درک کند. آن که فهم دارد

گوش دهد، زیرا راههای خداوند راست و درست است و نیکان در آن

راه خواهد رفت، ولی بدکاران لغزیده، خواهند افتاد.

11

تا محصولی از محبت من درو کنید. زمین سخت دلهای خود را که کرده است عادلانه مجازات خواهد کرد. **3** یعقوب، جد اسرائیل، شخمن بزند، زیرا اینک وقت آنست که خداوند را بطلبید تا بیاید و در شکم مادرش با برادرش نزاع کرد و وقیعه مرد بالغی شد، حتی با بر شما باران عدالت را بباراند. **13** ولی شما بذر شرارت کاشتید خدا نیز جنگید. **4** آری، با فرشته کشتنی گرفت و پیروز شد، سپس با و محصلول ظلم درو کردید و ثمرة دروغهایتان را خوردید. شما به گریه و التناس از او تقاضای برکت نمود. در بیتلیل خداوند را دید و قدرت نظامی و سپاه پرگ خود اعتماد کردید، **14** بنابراین، توں و خدا با او صحبت کرد **5** همان خداوند، خدای لشکرهای آسمان وحشت از جنگ، شما را فرا خواهد گرفت و تمام قلعه‌هایتان واؤگون که نامش بیوه است. **6** پس حال، ای اسرائیل، به سوی خداوند خواهند شد، درست همان طور که شلمان شهر بیت اربیل را خراب بازگشت نمایم و راستی زندگی کن و با صبر و تحمل در کرد و مادران و فرزندان آنجا را به خاک و خون کشید. **15** ای مردم خداوند می‌فرماید: «اسرائیل مانند فروشندهای بیتلیل، به سبب شرارت‌های زیادتان عاقبت شما هم همین است. است که اجتناس خود را با تاریخی نادرست می‌فروشد و فریبکاری را پادشاه اسرائیل به محض شروع جنگ کشته خواهد شد.

زمانی که اسرائیل کودک بود او را دوست داشتم، و پسر منهم کنید. **9** «ولی من که خداوند تو هستم و تو را از پرده‌گی مصر خود را از مصر فرا خواندم. **2** ولی هر چه بیشتر او را به سوی خود رهانیدم، بار دیگر تو را می‌فرستم تا در خیمه‌ها زندگی کنی. **10** خداوند، بیشتر از من دور شد و برای بعل قربانی کرد و برای بتها بخور «من انتیابی خود را فرستادم تا با رویاها و مثلهای زیاد، شما را از سوزانید. **3** از بچگی او را تربیت کردم، او را در آتش‌گرفتم و راه خوب غفلت بیدار کنید، **11** ولی هنوز در جلال مذبحها مثل شیار رفتن را به او یاد دادم؛ ولی او نخواست بهفهمد که این من بودم که او کشتارها ردیف به ردیف و پشت سر هم قوار دارند تا روی آنها برای را شفا دادم. **4** با کمند محبت، اسرائیل را به سوی خود کشیدم؛ بهایان قربانی کنید. جلعاد هم از پتها پر است و ساکنانش به بطالت بار از دوشش برداشتم و خم شده، او را خوارک دادم. **5** ولی او گرفتار شده، بتها را پرستش می‌کنند». **12** یعقوب به ارام فرار کرد و به سوی من بازگشت نمی‌کنند، پس دویاره به مصر خواهد رفت و با کار چوبانی همسری برای خود گرفت. **13** خداوند پیامبری فرستاد آشور بر او سلطنت خواهد کرد. **6** آتش جنگ در شهرهایش شعله‌ور تا قوم خود را از مصر بیرون آورد و از ایشان محافظت نماید. **14** ولی خواهد شد. دشمنانش به دروازه‌های او حمله خواهد کرد و او در اینک اسرائیل خداوند را به شدت به خشم آورده است، پس خداوند میان سنتگرهای خود به دام دشمن خواهد افتاد. **7** قوم من تصمیم او را به جرم گناهانش محکوم به مرگ خواهد کرد.

گفته‌اند مرا ترک کنند، پس هرجند مرا قادر متعال خطاب کنند،

13

اما من به فریادشان نخواهم رسید. **8** ای اسرائیل، چگونه تو را از زمانی چنین بود که هرگاه افرایم سخن می‌گفت، مردم از دست بدhem؟ چگونه بگذارم بروی؟ چگونه می‌توانم تو را مثل ادمه و توں می‌لزیندند، چون او در اسرائیل قبیله‌ای مهمن بود. ولی اکنون مردم صبیئم هلاک کنم؟ دل من آشوب است و شفقت من در درونم افرایم با پرستش بعل محکوم به فنا شده است. **2** قوم بیش از پیش می‌جوشد! **9** در شدت خشم خود تو را مجازات نخواهم کرد و دیگر نافرمانی می‌کنند. نقره‌های خود را آب می‌کنند تا آن را در قالب تو را از بین نخواهم برد؛ زیرا من خدا هستم، نه انسان. من خدایی ریخته برای خود بتهایی بسازند بتهایی که حاصل فکر و دست انسان مقدّس هستم و در میان شما ساکنم. من دیگر با خشم به سراغ است. می‌گویند: «برای این پتها قربانی کنید! بتهای گوساله شکل شما نخواهم آمد. **10** قوم من از من پیروی خواهد کرد و من مثل را بپرسید!» **3** این قوم مثل مه و شبتم صبح‌گاهی بهزودی از بین شیر بر دشمنانشان نخواهم غرید. ایشان لزان از غرب باز خواهند خواهند رفت و مثل کاه در برای باد و مثل دودی که از دودکش گشت؛ **11** آنها لزان خواهد آمد، مثل دسته بزرگی از پرندگان از خارج می‌شود زایل خواهند شد. **4** خداوند می‌فرماید: «تنهای من مصر و مانند کبوتران از آشور پرواز خواهد کرد. من دویاره ایشان را به خدا هستم و از زمانی که شما را از مصر بیرون آورده‌ام خداوند شما خانه‌شان باز می‌گردانم. این وعده‌ای است از جانب خداوند. **12** بوده‌ام. غیر از من خدای دیگری نیست و نجات‌دهنده دیگری وجود خداوند می‌فرماید: «خاندان اسرائیل با دروغ و فریب مرا احاطه کرده ندارد. **5** در بیان، در آن سزمهین خشک و سوزان، از شما مواطیت است، اما یهودا هنوز نسبت به من که خدای امین و مقدّس هستم، نمودم؛ **6** ولی پس از اینکه خوردید و سیر شدید، مغورو شده، مرا فراموش کردید. **7** بنابراین، مثل شیر به شما حمله می‌کنم و مانند وفادار است.»

12

مردم اسرائیل از باد تغایریه می‌کنند، و تمام روز در بی باد خرسی که بچه‌هایش را از او گرفته باشند، شما را تکه‌تکه خواهم شرقی می‌دوند. آنها دروغ و خشونت را می‌افرایند، با آشور عهد کرد؛ و مانند شیری شما را خواهم بلید، و چون حیوانی وحشی می‌بنندند در حالی که روغن زیعون به مصر می‌فرستند تا حمامیشان شما را خواهیم درید. **9** «ای اسرائیل، هلاک خواهی شد، آن هم کند. **2** خداوند از یهودا شکایت دارد و اسرائیل را برای کارهای بدی توسط من که تنها یاور تو هستم. **10** کجا هستند پادشاه و رهبرانی

این مراسم مورد پستد من نیست. من گناه آنها را فراموش نخواهم کرد خواهد بود.» **۱۳** اسرائیل را دیدم که مانند صور در چمنزاری زیبا و ایشان را مجازات کرده به مصر باز خواهیم گرداند. **۱۴** «اسرائیل غرس شده بود؛ اما آکنون فرزندانش را به کشتارگاه بیرون می بود. قصرهای بزرگ ساخته و بیهودا برای شهراهی استحکامات دفاعی ای خداوند، برای قوم تو چه آزویی بکنم؟ آزوی رحم های را می کنم عظیمی بنا کرده است، ولی آنها آقیننده خود را فراموش کرده اند. پس که نزایند و سینه هایی که خشک شوند و نتوانند شیر بدنهند. **۱۵** خداوند فرماید: «تمامی شرارت ایشان از ججال شروع شد. در این قصرها و استحکامات را به آتش خواهیم کشید.»

۹ ای اسرائیل، مثل سایر قومها شادی نکن، چون به خدای خود سبب بتپرستی بیرون می کنم. دیگر آنها را دوست نخواهیم داشت، خبات و وزیده، مانند یک فاحشه خود را در ای اجرتی فروخته ای چون تمام رهبرانشان یاغی هستند. **۱۶** اسرائیل محکوم به فاست، و در همه خرمگاهها، بهها را پرستش کرده ای. **۲** بنا براین غله تو ریشه اسرائیل خشکیده و دیگر ثمری نخواهد داد؛ اگر هم ثمری کم خواهد شد و انگورهایت روی شاخه ها فاسد خواهد گردید. بددهد و فرزندانی بزاید، آنها را خواهیم کشت. **۱۷** خدای من قوم **۳** ای قوم اسرائیل، شما دیگر در سزمین خداوند زندگی نخواهید. اسرائیل را ترک خواهید گفت، زیر آنها گوش نمی دهند و اطاعت کرد. شما را به مصر و آشور خواهند برد و در آنجا ساکن شاهد نمی کنند. ایشان در میان قومها آواره خواهند شد.

10 اسرائیل مانند درخت انگوری است که شاخه های پر بار بود به متظیر قربانی در راه خداوند شرابی بزیند؛ و هرگونه قربانی ای که در آنجا تقدیم کنید او را خشنود نخواهد کرد. قربانیهای شما دارد. ولی چه سود؟ هر چه ثروتش زیادتر می شود، آن را برای مذبحهای مثل خوارکی خواهید بود که در مراسم عزاداری خورده می شود؛ تمام بتها خرج می کند. هر چه محصولاتش فراوانتر می شود، مجسمه ها کسانی که گوشت آن قربانیها را بخورند نجس خواهند شد. شما حق و بتهای زیباتری می سازد. **۲** دل مردمانش با خدا راست نیست. نخواهید داشت آن قربانیها را به خانه خداوند بیاورید و به او تقدیم آنها خطکارند و باید مجازات شوند. خدا مذبحهای بکدنهایش کنید، زیر آنها قربانی محسوب نخواهند شد. **۵** پس وقتی شما را به را در هم خواهید کویید و بتهایشان را خرد خواهد کرد. **۳** آنگاه اسرارت به آتشور بیند، در روزهای مقدس و عیدهای خداوند چه خواهند گفت: «ما خداوند را ترک کردیم و او پادشاه ما را از ما خواهید کرد؟ اموال جا مانده شما را چه کسی به ارث خواهد برد؟ گرفت. ولی اگر پادشاهی نیز می داشتیم چه کاری می توانست برای ما مصri ها آنها را تصرف نموده، مردگان شما را جمع آوری خواهند کرد بکند؟» **۴** ایشان قسم دروغ می خورند و به قولها و عهدهای خود وفا و در شهر ممفیس به خاک خواهند سپرد، و خار و خس در میان نمی کنند. بنا براین، مجازات مثل علفهای سمی کثار مزروعه، در میان ویرانهایشان خواهد روید. **۷** زمان مجازات اسرائیل فرا رسیده و روز آنها خواهد روید. **۵** مردم سامره می ترسند میادا بت گوساله شکلشان مکافات او نزدیک است. اسرائیل بهزودی این را خواهد فهمید. مردم در بیت تیل صدمه ای بینند. کاهنها و مردم عرا می گیرند زیرا جلال آن اسرائیل دریاریه من می گویند: «این نبی احمق است.» آنها فاسد و از بین رفته است. **۶** وقتی که مثل پرده به آشور برد شوند، خدای گاهکارند و با بعض و کنیه دریاره کسانی که از روح خدا الهام گوساله شکلشان را با خود خواهند برد تا به پادشاه آنچا هدیه کنند! می گیرند سخن می گویند و ایشان را دیوانه می خوانند. **۸** خدا مرا اسرائیل به سبب توکل نمودن به این بت، مسخره و رسوا خواهد فرستاده است تا نگهبان قوم او باشم، ولی مردم اسرائیل در تمام شد. **۷** سامره و پادشاهش مثل تکه چوبی روی امواج دریا، نایدید راههایم دام می گذارند و در خانه خداوند آشکارا نفرت خود را نسبت خواهند شد. **۸** پتکده های آون در بیت قیل، جانی که قوم اسرائیل به من نشان می دهند. **۹** این قوم مانند زمانی که در چیز بودند، در گناه کردند، با خاک یکسان خواهند شد. خار و خس در اطراف فساد غرق شده اند. خدا این را فراموش نمی کند و بدون شک ایشان آنها خواهد روید و قوم به کوهها التمس خواهند کرد که «بر ما را به سواز اعمالشان خواهد رسانید. **۱۰** خداوند می گوید: «ای بیفتید» و به تپهها که «ما را پیوشاپید». **۹** ای اسرائیل، از آن شب اسرائیل، در آن زمان، یافتن تو برای من مانند یافتن انگور در بیان و هولناک در چجه تاکتون دست از گناه نکشیده ای. آیا آنهای که در دیدن نور انجیر در ابتدای موسمیش، لذت یابند. ولی پس از آن چجه گناه کردند نایدند **۱۰** پس به سبب سرکشی هایست، بر تو مرا در شهر فغور به خاطر خدای بعل ترک کردي و خود را به ضد تو برمی خیزیم و سپاهیان قومها را علیه تو بسیج می کنم تا تو را خدایان دیگر سپردی؛ طولی نکشید که تو هم مثل آنها پلید و کشیف برای گناهات که روی هم انباشه شده، مجازات کنم. **۱۱** اسرائیل شدی. **۱۱** شکوه و جلال اسرائیل همچون پرنده ای پرواز می کند و مانند گوساله ماده ای تریت یافته، به کوییدن خرم عادت کرده است دور می شود، زیرا فرزندان او به هنگام تولد می بینند یا سقط می شوند، و این کار آسان را دوست می دارد. قبل از هرگز بیو غسنگین بر گردن او و یا هرگز در رحم شکل نمی گیرند. **۱۲** اگر فرزندانش بزرگ هم نگذاشته و از گردن ظریف او چشم پوشی کرده بودم، ولی اینک اور بشوند، آنها را از او می گیرم. همه قوم اسرائیل محکوم به فنا هستند. برای سخنم زدن و صاف کردن زمین آماده می کنم. یهودا باید شخم آری، روزی که از اسرائیل برگردم و او را تنها بگذارم روز غم انگیزی بزند، و اسرائیل زمین را شیار کند. **۱۲** بذر نیکوی عدالت را بکارید

شدت پیچارگی خود متوجه گاهانشان شده، آنها را اعتراف کنند و مرا نمی‌دانند. موهای سر اسرائیل سفید شده و عمر او به پایان رسیده، بطلیند. زیرا ایشان در مصیب خوش، مشتاقانه مرا خواهد جست.» اما او از آن بی خبر است. **۱۰** فخر او به خدایان دیگر، آشکارا او را رسوا کرده است. با این حال به سوی خدای خود بازگشت نمی‌کند

۶ قوم اسرائیل می‌گویند: «باید به سوی خداوند بازگشت نمایم. و در صدد یافتن او بزنی آید. **۱۱** «قوم اسرائیل مانند کبوتر، نادان او ما را دریده و خودش نیز ما را شفا خواهد داد. او ما را مجروح و بی فهم هستند. آنها از مصر کمک می‌خواهند و به آشور پرواز ساخته و خود بر زخم ما را شفا خواهد گذاشت. **۲** بعد از دو سه روز می‌کنند؛ **۱۲** ولی من در حین پروازش تور خود را بر ایشان می‌اندازم ما را دوباره زنده خواهد کرد و ما در حضور او زندگی خواهیم نمود. و مثل پندهای آنها را از آسمان به زمین می‌کشم و به خاطر تمام **۳** بیاید تلاش کیم تا خداوند را بشناسیم! همان طور که دمیدن کارهای شرارتارشان ایشان را مجازات می‌کنم. **۱۳** «وای بر قوم من! سپیده صبح و ریزش باران بهاری حتمی است، اجابت دعای ما از بگذر آنها هلاک شوند، زیرا مرآ ترک کرده و به من گاه ورزیده‌اند. جانب او نیز حتمی است.» **۴** اما خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل و می‌خواستم ایشان را نجات بخشم، ولی آنها با من صادق نبودند. **۱۴** بیهودا، من با شما چه کنم؟ زیرا محبت شما مانند ابر صبحگاهی آنها از صمم دل به حضور من فریاد بر نمی‌آورند، بلکه در بستر خود زودگذر است و همچون شیشم به زودی ناپدید می‌شود. **۵** به این ناله و شیوه می‌کنند. آنها خود را زخمی کرده، برا غله و شراب به دلیل است که من انبیاء خود را فرستاده‌ام تا کلام داوری مرا بین بهما دعا می‌کنند، و از من روی برمی‌گردانند. **۱۵** «من ایشان را باری کنند و از هلاکتی که در انتظارشان است شما را آگاه سازند. پس نموده و نیرومند ساختهام، ولی از من روگردان شده‌اند. **۱۶** «آنها به بدانید که داوری من چون صاعقه بر شما فرود خواهد آمد. **۶** من از همه جا نگاه می‌کنند، جر به آسمان و به سوی خدای متعال. مانند شما محبت می‌خواهیم نه قربانی. من از هدایای شما خشنود نیستم کمان کجی هستند که هرگز تیرش به هدف نمی‌خورد. رهبرانشان به بلکه خواهان آنمن که مرا بشناسید. **۷** «ولی شما نیز مانند آدم، عهد دلیل گستاخی و بی‌احرامی نسبت به من با شمشیر دشمن نایبود مرا شکستید و به من خیانت ورزیدید. **۸** جلعاد، شهر گناهکاران و خواهند شد و تمام مردم مصر به ایشان خواهد خندید.»

قاتلان است. **۹** اهالی آن راهنمن تبهکاری هستند که برای قربانیان خود در کمین می‌نشینند. گاهان در طول راه شکم، کشثار می‌کنند **۸** خداوند می‌فرماید: «شیبور خطر را به صدا درآورید! دشمن مظل و دست به هر نوع گناهی می‌زنند. **۱۰** آری، من عملی هولناک در عقاب بر سر قوم من فرود می‌آید، چون قوم من عهد مرا شکسته و اسرائیل دیده‌ام؛ مردم به دنبال خدایان دیگر رفته و به کلی نجس از فرمانهایم سریچی کرده‌اند. **۲** «اسرائیل از من باری می‌خواهند شده‌اند. **۱۱** «ای بیهودا، مجازاتهای بسیاری نیز در انتظار توست، و مراد خدای خود می‌خوانند. **۳** ولی دیگر دیر شده است! قوم اسرائیل فرصتی را که داشتند با بی‌اعتنایی از دست دادند، پس اینک هرجند می‌خواستم سعادت را به قوم خویش بازگردانم.

7 «هر وقت خواستم اسرائیل را شفا دهم و ایشان را دوباره کامیاب را بدن تأیید من تعیین کرده و بهایی از طلا و نقره ساخته‌اند، پس سازم، دیدم باز گناه می‌کنند. پایتحث آن سامره مملو از آدمهای اینک نایبود خواهند شد. **۵** «ای سامره، من از این بُنی که به شکل فریبکار و دزد و راهنزن است! **۲** ساکنان آنجا نمی‌دانند که من هرگز گوساله ساخته‌ای بیزارم. آتش غضیم بر ضد تو شعلهور است. چقدر شرارتان را فراموش نمی‌کنم. اعمال گناه‌آلودشان از همه طرف آنها را طول خواهد کشید تا یک انسان درستکار در میان تو پیدا شود؟ لومی دهد و من همه را می‌بینم. **۳** «پادشاه از شرارت مردم لذت **۶** چقدر طول خواهد کشید تا بهمه گوساله‌ای که می‌پرسنی، می‌برد و رهبران از دروغهایشان. **۴** همگی آنها زناکارند و در آتش ساخته دست انسان است؟ این گوساله، خدا نیست! پس خرد شهوت می‌سوزند. آتش شهوت آنها مانند آتش آمده تور نایابی است خواهد شد. **۷** آنها باد می‌کارند و گردید درو می‌کنند. خوش‌های که خمیرش را مالش داده و منتظر برآمدن آن است. **۵** «در جشنهای گدمدانش محصولی نمی‌دهد و اگر محصولی نیز بدهد بیگانگان آن پادشاه، رهبران از شراب مست می‌شوند و او نیز با کسانی که وی را می‌خورند. **۸** «اسرائیل بعلیده شده و اکنون همچون طرفی شکسته دست اندانخهاند هم پایله می‌گردند. **۶** دلهیابان از دسیسه بازی، در میان قومها افتاده است. **۹** ایشان همچون گورخری تنها که در بی مثل تور زبانه می‌کشد. توطئه آنها تمام شب به آرامی می‌سوزد و یافتن زوج است، به آشور رفته‌اند. مردم اسرائیل خود را به عاشقان همین که صبح شد مثل آتش ملتنهای شعلهور می‌گردد. **۷** «مردم زیادی فروخته‌اند. **۱۰** با اینکه دولتی از سرمینهای مختلف با پول اسرائیل مانند توری سوزان شده، پادشاهان و رهبرانشان را یکی پس از خریده‌اند، اما من ایشان را به اسری می‌فرستم تا زیر بار ظلم و ستم دیگری کشند و فریاد هیچ‌کدام برای درخواست کمک از من، بلند پادشاه آشور جانشان به سته آید. **۱۱** «اسرائیل مذهب‌های زیادی نشد. **۸** «قوم من با بت پرستان آمیزش کرده، راههای گناه‌آلود آنها را ساخته است، ولی نه برای پرستش من! آنها مذهب‌های گاهاند! **۱۲** یاد می‌گیرند. آنها همچون نان نیم بخته‌ای هستند که نمی‌شود خورد. هزاران حکم از شریعت خود به ایشان دادم، اما آنها را چیزی غریب **۹** پرستش خدایان بیگانه قوت ایشان را گرفته است، ولی خودشان دانستند. **۱۳** قوم اسرائیل مراسم قربانیهای خود را دوست دارند، ولی

می‌دارم، هر چند ایشان به سوی خدایان دیگر رفته‌اند و قرصهای نان می‌کنید. بله، قومی که فهم ندارند هلاک خواهد شد. **۱۵ هرچند کشمیشی به بتهاشان تقدیم می‌کنند.** **۲** بنا براین، من زن خود را به تو ای اسرائیل فاحشگی می‌کنم، ولی یهودا را به این گناه آسود نکن. پانزده مثقال نقره و پنجاه من جو خردیم **۳** و به او گفتم که باید با کسانی که از روی ریا و نادرستی مرا در جلجال و بیت‌ئیل پرستش مدت زیادی منتظر من بماند و در این مدت به دنبال مردهای دیگر می‌کنند همراه نشو. عبادت ایشان فقط ظاهر است. **۱۶** پس اسرائیل نرود و از فاحشگی خود کاملاً دست بردارد؛ من نیز در این مدت همچون گوساله‌ای سرکشند، پس آیا خداوند ایشان را همچون برهه منتظر او خواهم بود. **۴** این امر نشان می‌دهد که اسرائیل سالیان به چراگاههای سبز و خرم رهبری خواهد کرد **۱۷** اسرائیل به بتها درازی را بدون پادشاه و رهبر، بدون مذبح و معبد و کاهن، و حتی پیوسته؛ او را به حال خود واگذارید. **۱۸** «مردان اسرائیل بعد از بدون بت به سر خواهند برد. **۵** پس از آن ایشان به سوی خداوند، میگساری به دنبال زنان بد کاره می‌روند. بیشترمی‌پسندند خداشان و داود، پادشاهشان بازگشت خواهند نمود. ایشان با ترس تا شرافت را. **۱۹** بنا براین باد عظیمی آنها را خواهد برد و در رسوایی، و لرز به سوی خداوند خواهند آمد و از برکات او برخوردار خواهند از این جهان خواهند رفت، چون برای بتها قربانی می‌کنند.

گردید.

۵

۴ «ای کاهنان و ای رهبران اسرائیل گوش دهید؛ ای خاندان ای قوم اسرائیل، به کلام خداوند گوش کنید. خداوند شما سلطنتی، این را بشنوید: نابودی شما حتمی است، زیرا در کوه را به محکمه کشیده و این است اتهامات شما: در سرزمین شما مصنه و تابور به سیله قوم را فرب داده‌اید. **۲** ای یاغیان، شما صداقت و مهربانی و خداشناسی وجود ندارد. **۲** لعنت می‌کنید، بی‌رحمانه کشتار می‌کنید و حدی نمی‌شناشید، پس من همه شما دروغ می‌گویید، آدم می‌کشید، دزدی می‌کنید و موتك زنا می‌شود. را تبیه خواهمن کرد. **۳** «من افرادی را خوب می‌شنااسم و اسرائیل در همه جا ظلم و زورگویی و خونریزی دیده می‌شود. **۳** به همین دلیل نمی‌تواند خود را از من پنهان کند. همان‌طور که یک فاحشه شوهرش است که زمین شما بارور نمی‌باشد، تمام موجودات زنده بیمار شده، را ترک می‌کند، شما هم مرا ترک کرده و نایاک شده‌اید. **۴** کارهای می‌بیند و چارپایان و پرندگان و حتی ماهیان از بین می‌روند. **۴** شما مانع می‌شود از اینکه به سوی من بازگشت کنید، زیرا روح خداوند می‌گوید: «هیچ‌کس، دیگری را متهمن نکند، زنا می‌کند و تقصیر را به زناکاری در اعماق وجود شما ریشه دوانده است و نمی‌تواند مرا گردن او نیاندازد. ای کاهنان، من شما را متهمن می‌کنم. **۵** شما روز بشناسید. **۵** تکبر مردم اسرائیل بر ضد آنها گواهی می‌دهد. اسرائیل و شب مرتكب خططا و لغوش می‌شوید و اینها نیز با شما در این کار و افرادی در زیر بار گناهانشان خواهند لغزید و مردم یهودا نیز در بی همراهند. پس من مادرتان اسرائیل را از بین خواهمن برد. **۶** قوم من ایشان به زمین خواهند افتد. **۶** آنان سرانجام با گله‌ها و رمه‌های خود نایود شده‌اند، زیرا مرا نمی‌شناستند؛ و این تقصیر شما کاهنان است، خواهند آمد تا برای خداوند قربانی کنند، ولی او را پیدا نخواهند کرد، زیرا خود شما نیز نمی‌خواهید مرآ بشناسید. من شما را کاهن خود زیرا او از ایشان دور شده است. **۷** آنها به خداوند خیانت وزیده‌اند و نمی‌دانم. شما قوانین مرا فراموش کرده‌اید، من نیز فرزندان شما را فرزندانی ناشیشود به دنیا آوردۀ‌اند. پس بزودی دنی دروغ‌عن شان، فراموش خواهمن کرد. **۷** هر چه کاهنان زیادتر شدند، بیشتر نسبت به ایشان را با دار و ندارشان خواهد بلعید. **۸** شیبور خطر را در چجه و من گناه کردند. آنها شکوه و جلال مرا با ننگ و رسوابی بهنا عوض رامه و بیت‌ئیل به صدا درآورید! ای مردم بیامین به خود بملزید! **۹** در کردن. **۸** کاهنان از گناهان قوم اسرائیل سود می‌برند و با حرص و روز مجازات، اسرائیل به ویرانه‌ای تبدیل خواهی شد. آنچه را که واقع و لع منظرنند آنها بیشتر گناه بکنند. **۹** کاهنان همانند قوم گناهکارند. خواهد شد من در میان قبایل اسرائیل اعلام می‌کنم. **۱۰** خداوند بنا براین، هم کاهنان و هم قوم را به سبب تمام اعمال بدشان مجازات می‌فرماید: «رهبران یهودا به صورت پستزین زدن در آمده‌اند؛ بنا براین، خواهمن کرد. **۱۰** ایشان خواهند خورد، ولی سیر نخواهند شد؛ زنا خشم خود را مثل سیلاپ بر ایشان خواهمن ریخت. **۱۱** اسرائیل به خواهند کرد، ولی زیاد نخواهند شد؛ زیرا مرا ترک کرده **۱۱** و به حکم من در هم کوییده خواهد شد، زیرا مایل نیست از بت پرسنی خدايان دیگری روی آورده‌اند. «میگساری و هوسرانی، عقل را از خود دست بکشد. **۱۲** من همچون بید که پشم را از بین می‌برد، سر قوم من ریوده است؛ **۱۲** آنها از خدای چوبی کسب تکلیف اسرائیل را از بین خواهمن برد و شیره جان یهودا را گرفته، او را خشک می‌کنند و از عصای چوبی راهنمایی می‌خواهند. دلستگی به بتها، خواهمن کرد. **۱۳** «هنگامی که اسرائیل و یهودا بی بردنند که تا چه آنها را گمراه کرده است. ایشان به خدمت خدایان دیگر درآمده، به اندازه بیمار شده‌اند، اسرائیل به آشور روی آورد و به پادشاهش پناه برد. من خیانت کرده‌اند. **۱۳** روی کوهها برای قربانی می‌کنند. به ولی آشور نه قادر است درد او را درمان کند و نه کمکی به او برساند. کوهستانها می‌روند تا زیر سایه باصفای درختان بلند بخور بسوانند. **۱۴** «مثل شیری که شکم شکار خود را می‌درد، من اسرائیل و یهودا در آنجا دخترانタン به فاحشگی کشانده می‌شوند و عروساتتان زنا را تکه پاره خواهمن کرد و با خود خواهمن برد و رهانده‌ای نخواهد بود. می‌کنند؛ **۱۴** ولی من آنها را تبیه نخواهمن کرد، چون خود شما **۱۵** سپس آنها را ترک کرده، به خانه خود باز خواهمن گشست تا در مردها هم همان کارها را انجام می‌دهید و با فاحشنه‌های بتخانه‌ها زنا

برسد. دنبال آنها خواهد گشت، ولی پیدایشان نخواهد کرد. آنگاه

خواهد گفت: «بهر است نزد شور خود بازگردم، چون وققی که با او

در دوران سلطنت عزیزا، پوتام، آحاز و جزقیا، پادشاهان یهودا و بودم زندگی ام بهتر می گذشت.» ۱۰ این فهمد که هر چه دارد از بیعام پسر یوآش، پادشاه اسرائیل، این پیامها از طرف خداوند به هوشع من دارد. تمام طلا و نقره‌ای را که او برای پرسشش بت خود بعل به پسر بشیری رسید.

۲ اولین پیامی که خداوند به هوشع داد این بود: «برو و با زنی فاحشه ازدواج کن تا آن زن از مردانی دیگر بچه‌های را که همیشه سر موعد برای او فراهم می کردم به او نخواهم داد و برای تو بزاید. این امر به روشنی نشان خواهد داد که چگونه قوم من لیسنهایی که برای پوشش برهنگی اش به او می دادم از او پس خواهم بی‌وفایی کرداند و با پرسش خدايان دیگر آشکارا مرتکب زنا شده و

گرفت. ۱۰ فاخت اورا در نظر فاسقانش آشکار خواهم ساخت و به من خیانت وزیده‌اند.» ۳ پس، هوشع با «گومر» دختر دبلایم هیچ کس نخواهد توانست او را از دست من خلاصی بخشد. ۱۱ به ازدواج کرد و گومر حامله شده، پسری برایش زاید. ۱۲ آنگاه خداوند تمام خوشیها و بزمها، عیدها و جشنهاش پایان خواهم داد.

فمود: «نم این پسر را بزرعیل بگذر، زیرا می خواهم بهزودی در دره تاکستانها و باغهای میوه‌ای را که ادعای می کند فاسقانش به او هدیه بزرعیل، خاندان یهودی پادشاه را مجازات کنم و انتقام خونهای را که داده‌اند نابود می کنم. آنها را به صورت جنگل درمی آورم و میوه‌هایش را ریخته است بگیرم. در دره بزرعیل قدرت اسرائیل را در هم شکسته به نصیب حیوانات صحرا می گردانم. ۱۳ به سبب تمام آن روزهایی که استقلال این قوم پایان خواهم داد.» ۶ طولی نکشید که گومر بار بیش خودش بعل، پیغور می سوزانید و گوشواره‌هایش را به گوش

دیگر حامله شده، دختری زاید. خداوند به هوشع فمود: «نم او را می کرد و با طلا و جواهرات، خود را می آراست و مرا تک نموده، به لوروخامه (یعنی) دیگر رحمت بس است» بگذر، چون دیگر بر دنبال فاسقانش می رفت، او را مجازات خواهم کرد. این را خداوند مردم اسرائیل رحم نمی کنم و آنان را نمی بخشم؛ ۷ ولی بر مردم می فرماید. ۱۴ ولی دوباره دل او را به دست می آورم و او را به پایان

یهودا رحمت خواهم نمود و من، خود، بدن هیچ‌گونه کمکی از خواهمند بود در آنجا با وی سخنانی دلنشین خواهم گفت. ۱۵ در جانب سپاهیان و سلاحهایشان، ایشان را از چنگ دشمنانشان خواهم آنچا باغهای انگوش را به او پس خواهم داد، و «دره زحمات» رهاید. ۸ بعد از اینکه گومر لوروخامه را از شیر گرفت، بار دیگر او را به «دوراهه امید» مبدل خواهم ساخت. او باز در آنجا ماند

حامله شد و این بار پسری زاید. ۹ خداوند فمود: «اسمش را لوعی روزهای جوانی اش و مثل زمان قدیم که او را از اسارت مصر آزاد کردم (یعنی) قوم من نیست» بگذر، چون اسرائیل از آن من نیست و من سرود خواهد خواند. ۱۶ در آن روز مرا به جای «سروور من»، «شهر

خدای او نیستم». ۱۰ با وجود این، زمانی می رسد که اسرائیلی ها مثل من» خطاب خواهد کرد. ۱۷ کاری می کنم که بعل را فراموش کند ریگ دریا بی شمار خواهد شد! آنگاه به جای اینکه خداوند به ایشان و دیگر اسمش را نیز بر زبان نیاورد. ۱۸ در آن زمان، بین شما و بگوید: «شما قوم من نیستید» خواهد گفت: «شما پسران خدای حیوانات وحشی و پرندگان و خزندگان عهدی قرار می دهم تا دیگر از زنده هستید!» ۱۱ آنگاه مردم یهودا و مردم اسرائیل با هم متحد شده، هم ترسید؛ و تمام سلاحهای جنگی را از بین برد، به جنگها پایان

یک رهبر خواهند داشت و با هم از تبعید مراجعت خواهند کرد. روز خواهند داد. آنگاه در امنیت خواهند زیست. ۱۹ من با زنجیر عدالت بزرعیل روز عظیمی خواهد بود زیرا خدا بار دیگر قوم خود را در سرزمین و انصاف و محبت و رحمت، شما را برای همیشه به خود پیوند خواهم داد. ۲۰ من عهدی را که با شما بسته‌ام بجا خواهیم آورد و خود ساکن خواهد ساخت.

شما را نامند خود خواهم ساخت و شما مرا در آن زمان واقعاً خواهید در آن روز براذران خود را عَمَیْ یعنی «قوم من» و خواهاران خود شناخت. ۲۱ در آن روز من دعاهای قوم خود اسرائیل را اجابت را روحانه یعنی «محبوبان من» خواهی خواند. ۲۲ مادرت را توبیخ خواهیم کرد. بر زمین باران خواهیم فرستاد و زمین نیز غله و انگور و

کن، زیرا زن مرد دیگری شده است و من دیگر شوهر او نیستم. از او زیتون تولید خواهد کرد، و ایشان بزرعیل را خطاب خواهند کرد. ۲۳ بخواه تا از فاحشگی دست براذران و دیگر خودگریشی نکنند؛ ۳ در آن زمان قوم اسرائیل را برای خود در زمین خواهیم کاشت. به گزنه او را مثلاً روزی که از مادر متولد شد عربان خواهیم ساخت و کسانی که گفته بودم «دیگر رحمت بس است»، رحم خواهیم نمود و

مانند زمینی که دچار خشکسالی شده باشد از تشنجی هلاک خواهیم بآنانی که گفته بودم «قوم من نیستید»، خواهیم گفت: «اکنون کرد. ۴ از فرزندان او چون فرزندان خودم مراقبت خواهیم کرد، زیرا شما قوم من هستید» و ایشان جواب خواهند داد: «تو خدای ما آنها از آن من نیستند بلکه فرزندان مردان دیگری هستند. ۵ مادرشان هستی».

مرتکب زنا شده و با بی شرمی گفته است: «دنبال مردانی می روم که ۳ آنگاه خداوند به من فرمود: «برو و دوباره زن خود را براذران و نزد من خوارک و پوشک می دهنند». ۶ ولی من دیواری از خار و خس به دور او می کشم و مانعی بر سر راه او می گذارم تا راهش را بیدا خود بیاور. هر چند او زنا را دوست دارد و معشوقه مرد دیگری است، نکنید. ۷ به طوری که وقتی دنبال فاسقانش می دود نتواند به آنها ولی تو او را دوست داشته باش؛ چنانکه من نیز اسرائیل را دوست

ادامه خواهد داد تا زمان مجازاتش فرا رسید؛ زیرا آنچه خدا مقدار فرموده خواهد کشید. وقتی ظلم و ستمی که بر قوم خدا می‌شود پایان یابد، است واقع خواهد شد. **37** او نه به بت اجداد خود توجه خواهد این واقعیت نیز به پایان خواهد رسید. **8** آنچه را که او گفت شنیدم، کرد، نه به بُنی که محبوب زنان است و نه به هیچ بت دیگری، ولی آن را درک نکردم. پس گفتم: «ای سرورم، آخر این واقع چه بلکه خود را از همه اینها برتر خواهد پنداشت. **38** تنها بُنی که او خواهد شد.» **9** او جواب داد: «ای دانیال، تو راه خود را ادامه بده، خواهد پرسید، بُنی است که از قاعدها محافظت می‌کند. به این بُنی زیرا آنچه گفتم مهر خواهد شد و مخفی خواهد ماند تا زمان آخر که اجادش آن را نمی‌شناختند، طلا و نقره، سنجگاهی گرانها و فرا رسید. **10** عده زیادی پاک و ظاهر خواهند شد، ولی بدکاران هدایای نفیس تقدیم خواهد کرد. **39** او با توكل به این بت بیگانه به کارهای بدشان ادامه خواهند داد. از بدکاران هیچ کدام چیزی قاعده‌های مستحکم حمله خواهد برد و کسانی را که مطیع او شوند به شخواهند فهمید، اما حکیمان همه چیز را درک خواهند کرد. **11** از قدرت و حکومت خواهد رساند و به عنوان پاداش، سزمهین زیادی را بین وقتی که تقدیم قربانیهای روزانه منع شود و مکروه ویرانگر در خانه خدا ایشان تقسیم خواهد کرد. **40** «در زمان آخر، پادشاه جنوب به جنگ بر پا گردد، یک دوره هزار و دویست و نواد روزه سپری خواهد شد. پادشاه شمال خواهد آمد و او نیز با ارایه‌ها و سواران و کشتی‌های **12** خوشا به حال آن که صبر می‌کند تا به پایان دوره هزار و سیصد و سیزده مثل گردباد به مقابله او خواهد رفت. پادشاه شمال سیل آسما به سی و پیچ روزه برسد! **13** «اما ای دانیال، تو راه خود را ادامه بده تا سزمهینهای زیادی پوش خواهد برد **41** و آنها را تسخیر خواهد کرد و پایان زندگی ای فرا رسید و بیارامی. اما بدان که در زمان آخر زنده

از بین این قومها، ادویه‌ها و موایی‌ها و اکثر عمومنی‌ها جان به در خواهد برد، **42** اما مصر و سزمهینهای بسیار دیگر به اشغال او در خواهد آمد. **43** او تمام خزانه‌های طلا و نقره و اشیاء نفیس مصر را غارت خواهد کرد، و اهالی لبی و حبشه خراج گزاران او خواهد شد. **44** «ولی از مشرق و شمال اخباری به گوش او خواهد رسید و او را مضرط خواهد ساخت، پس با خشم زیاد برگشته، در سر راه خود بسیاری را نایب خواهد کرد. **45** بین اورشیل و دریا ارد و زده، خیمه‌های شاهانه خود را بر پا خواهد کرد، ولی در همان جا اجلش خواهد رسید و بدون اینکه کسی بتواند کمکش کند، خواهد مرد.»

12 آن فرستاده آسمانی که لباس کتان بر تن داشت، در ادامه

سخنانش گفت: «در آن زمان، فرشته اعظم، میکائیل، به حمایت از قوم تو برخواهد خاست. سپس چنان دوران سختی پیش خواهد آمد که در تاریخ پسر بی‌سابقه بوده است، اما هر که از قوم تو نامش در کتاب خدا نوشته شده باشد، رستگار خواهد شد. **2** «تمام مرگان زنده خواهند شد بعضی برای زندگی جاودانی و برخی برای شرمزاری و خواری جاودانی. **3** «حکیمان همچون آفتاب خواهند درخشید و کسانی که بسیاری را به راه راست هدایت کرده‌اند، چون ستارگان تا ابد درخشان خواهند بود.» **4** سپس به من گفت: «اما تو ای دانیال، این پیشگویی را مثل یک راز نگه دار؛ آن را مهر کن تا وقتی که زمان آخر فرا رسید. بسیاری به سرعت حرکت خواهند کرد و علم خواهد افروزد.» **5** آنگاه من، دانیال، نگاه کردم و دو نفر دیگر را نیز دیدم که یکی در این سوی رودخانه و دیگری در آن سوی آن ایستاده بودند. **6** یکی از آنها از آن فرستاده آسمانی که لباس کتان بر تن داشت و در این هنگام بالای رودخانه ایستاده بود، پرسید: «چقدر طول خواهد کشید تا این واقعیت عجیب به پایان برسد؟» **7** او در جواب، دوست خود را به سوی آسمان بلند کرد و به خدایی که تا ابد باقی است قسم خورد و گفت: «این وضع تا سه سال و نیم طول

همه ثروتمندتر خواهد بود و به سیله ثروتش، قدرت کسب کرده همه حفظ شکوه سلطنتش مأموری خواهد فرستاد تا از مردم باج و خراج را بر ضد پیمان تحریک خواهد کرد. **۳** «سپس پادشاه نیرومندی بگیرد. اما طولی نخواهد کشید که آن پادشاه کشته خواهد شد، ولی روی کار خواهد آمد. قلمرو سلطنت او وسیع خواهد بود. او هر چه نه در چنگ گا آشوب.» **۲۱** آن فرستاده آسمانی ادامه داد: «پادشاه بخواهد انجام خواهد داد. **۴** اما در اوج قدرت، سلطنتش از هم بعدی سرزمین شمال، شخص شروری خواهد بود که بدون اینکه خواهد پاشید و به چهار سلطنت ضعیفتر تقسیم خواهد شد. فرزندی حق سلطنت داشته باشد، به طور ناگهانی خواهد آمد و با حیله و از او به پادشاهی نخواهد رسید، زیرا سلطنت او ریشه کنده شده، دسیسه سلطنت را به چنگ خواهد آورد. **۲۲** او قدرت کاهن اعظم و به دیگران داده خواهد شد. **۵** «پادشاه جنوب قدرت کسب خواهد تمام مخالفان خود را در هم خواهد شکست. **۲۳** او ابتدا با مردم کرد، ولی یکی از سردارانش بر ضد او شوش نموده، سلطنت را از پیمان خواهد بست، سپس آنان را فربی خواهد داد و به کمک عده دست وی خواهد گرفت و با قدرت پیشتری سلطنت خواهد کرد. **۶** کمی به قدرت خواهد رسید. **۲۴** او با یک حمله غالگرانه وارد «چند سال پس از آن، بین پادشاه جنوب و پادشاه شمال پیمان صلح حاصلخیزترین ولايتها خواهد شد و کاری خواهد کرد که قبل از هیچ یک بسته خواهد شد و برای تحکیم این پیمان، دختر پادشاه جنوب به از اجدادش انجام نداده بودند. او غایم جنگی را بین افرادش تقسیم عقد پادشاه شمال در خواهد آمد. ولی این پیمان بهزودی گسته خواهد کرد؛ سپس برای تسخیر قلعه‌ها نقشه‌ها خواهد کشید، اما خواهد شد و آن دختر با پسر و افادی که همراهش بودند کشته نقشه‌هایش عملی نخواهد شد. **۲۵** بعد به خود دل و جرات خواهد خواهد شد. **۷** سپس یکی از سرگان آن دختر به سلطنت خواهد داد و لشکر بزرگی برای جنگ با پادشاه جنوب فراهم خواهد کرد. رسید و بر ضد پادشاه شمال لشکرکشی خواهد کرد وارد قلعه او پادشاه جنوب نیز با لشکری پسیار بزرگ و قوی به چنگ او خواهد شده، او را شکست خواهد داد. **۸** ابتها و ظروف گرانبهای طلا و رفت، ولی در اثر توطئه‌ای شکست خواهد خورد. **۲۶** نزدیکان پادشاه نقره سرزمین شمال را به سرزمین خود خواهد برد. پس از آن، چند باعث سقوط او خواهد شد و عده زیادی از سریانش تار و مار سال صلح برقرار خواهد شد. **۹** سپس، پادشاه شمال به قلمرو پادشاه کشته خواهد شد. **۲۷** سپس این دو پادشاه در حالی که جنوب حمله خواهد کرد، ولی مجبور به عقب‌نشینی خواهد شد. **۱۰** برای یکدیگر توطیه چیده‌اند سر یک سفره خواهند نشست و به هم «پسران پادشاه شمال، لشکر بزرگی تشکیل خواهند داد و مثل میل دروغ خواهند گفت. اما هیچ‌یک کاری از پیش نخواهد برد، زیرا هموز وارد سرزمین جنوب خواهند شد و تا قلعه پادشاه پیشوای خواهند کرد. موعد مقر فرا نرسیده است. **۲۸** پس پادشاه شمال با غایم فروان، **۱۱** آنگاه پادشاه جنوب با خشم فراوان به چنگ پادشاه شمال خواهد رسپار مملکت خود خواهد شد. او در راه بازگشت، از اسرائیل عبور رفت و لشکر عظیم او را شکست خواهد داد. **۱۲** پادشاه جنوب از خواهد کرد و پیرانی هایی در آن ایجاد خواهد نمود؛ سپس به مملکت این پیروزی مغورو شده، هزاران نفر از دشمنان خود را نایاب خواهد خود باز خواهد گشت. **۲۹** «بعد در وقت مقرر، یکبار دیگر به کرد، اما قدرت او دوام نخواهد یافت. **۱۳** «چند سال بعد، پادشاه سرزمین جنوب لشکرکشی خواهد کرد، ولی این بار نتیجه کار طور شمال با لشکری عظیم و مجهرت از قبیل، پادشاه جنوب از خواهد کرد و پیرانی هایی در آن ایجاد خواهد نمود؛ سپس به مملکت آن زمان عده زیادی بر ضد پادشاه جنوب قیام خواهند کرد و حتی تهدید خواهند کرد و او ترسیده، عقب‌نشینی خواهد نمود. اما او بر آشوبگرانی از قم یهود به آنان خواهد پیوست تا پیشوایگوی ها را عملی قوم عهد مقدس خشمناک خواهد شد و به کسانی که عهد مقدس را سازند، ولی شکست خواهد خورد. **۱۵** آنگاه پادشاه شمال خواهد ترک گویند، پادشاه خواهد داد. **۳۱** سریانش قلعه معبد را تسخیر آمد و شهر حصاردار پادشاه جنوب را محاصره خواهد کرد و آن را کرده، قدس را آلوهه خواهند نمود. او مانع تقدیم قربانیهای روزانه خواهد گرفت. لشکر پادشاه جنوب یاری مقاومت خواهد داشت و خواهد شد و مکروه ویرانگر را در معبد بر پا خواهد نمود. **۳۲** و با حتی سریان قوی آنها کاری از پیش نخواهد برد. **۱۶** پادشاه شمال حیله‌گری، آنان را به سوی خود خواهد کشید. ولی کسانی که از طبق خواست خود عمل خواهد نمود و کسی یاری مقاومت در برابر خدا پیروی می‌کنند به شدت با او مخالفت خواهد کرد. **۳۳** «در آن او را نخواهد داشت. او وارد سرزمین زیبای اسرائیل خواهد شد و آن را زمان حکیمان قوم، بسیاری را تعلیم خواهد داد، ولی برعی از آنان در ویران خواهد نمود. **۱۷** او برای فتح تمام سرزمین پادشاه جنوب نقشه اندامخه خواهد شد و برعی دیگر با شمشیر کشته و بغضی نیز خواهد کشید و برای این منظور با او پیمان خواهد بست و یکی از زندانی و غارت خواهد گردید. **۳۴** اما در این میان به پیرون خدا دخترانش را به عقد او در خواهد آورد، ولی نقشه‌اش عملی نخواهد کمکهایی خواهد شد. سپس بسیاری از خدانشانان با نیرنگ به آنها شد. **۱۸** آنگاه متوجه حکومتهای ساحلی خواهد گردید و بسیاری از خواهد بیوست. **۳۵** عده‌ای از حکیمان کشته خواهد شد، اما این آنها را فتح خواهد کرد. ولی سرداری او را شکست خواهد داد و او با باعث خواهد گردید که قوم پاک و ظاهر شوند. این وضع همچنان خفت و خواری عقب‌نشینی خواهد کرد. **۱۹** پادشاه شمال در راه ادامه خواهد یافت تا زمان مقرر خدا فرا رسید. **۳۶** «پادشاه هر چه بازگشت به وطن خود از پایی در خواهد آمد و اثری از او باقی نخواهد بخواهد انجام خواهد داد. او خود را بالاتر و بزرگتر از هر خدایی ماند. **۲۰** «پادشاه دیگری پس از او روی کار خواهد آمد که برای خواهد دانست و به خدای خدایان کفر خواهد گفت. او به این کار

تو در میان قومها معروف شد چنانکه امروز می‌بینیم. هر چند ما زدم و نه ظاهرم را آراستم. **4** روز بیست و چهارم اولین ماه سال در گاه کردہایم و پر از شرارت هستیم، **16** ولی ای خداوند، التمام کنار رود برگ دجله ایستاده بودم. **5** وقتی به بالا نگاه کردم ناگهان می‌کنم به خاطر امانت، خشم و غضبی را شهر مقدس اورشلیم مردی را دیدم که لباس کنان پوشیده و کمرنده از طلای خالص به برگردانی، زیرا قوم تو و شهر تو به سبب گناهان ما و شرارت اجداد ما کمر بسته بود. بدین او مانند گوهر می‌درخشید، صورتش برق می‌زد مورد تمسخر همسایگان واقع گردیده‌اند. **17** «ای خدای ما دعای و چشممانش مثل شعله‌های آتش بود. بازها و پاهایش مانند مفرغ خدمتگزار خود را بشنو! به التمام من توجه فرماء! به خاطر خداوندیت صیقلی شده و صدایش شیشه‌ای غوغایی گروههای بی‌شمار مردم بود. **7** بر خانه مقدس است که ویران شده نظر لطف بینداز! **18** ای خدای من، از آن عده‌ای که در آنجا ایستاده بودیم، تنها من، دانیال، آن رویا را گوش پده و دعای ما را بشنو. چشممان را باز کن و خراشی شهری دیدم. آنچنان ترسی همراهان مرزا فرا گرفت که گریختند و خود را را که نام تو بر آن است، ببین. ما به سبب شایستگی خود از تو پنهان کردند. **8** من تنها ماندم و به آن رویای حیرت‌انگیز چشم درخواست کمک نمی‌کنیم، بلکه به خاطر رحمت عظیم تو! **19** دوختم. رنگم پریده بود و رمق و توانی در من نمانده بود. **9** وقتی آن «ای خداوند، دعای ما را بشنو و گناهان ما را بیخش. ای خداوند، مرد با من سخن گفت من روی حاک افتادم و از حال رفتم. **10** اما به درخواست ما گوش پده و عمل نما و به خاطر خودت، ای خدای دستی مرزا لمس نمود و مرا بر دستها و زانوهای لزانم بلند کرد. **11** او من، تأخیر نکن، زیرا نام تو بر این قوم و بر این شهر می‌باشد.» به من گفت: «ای دانیال، ای مرد معجب خدا، برخیز و به آنچه **20** زمانی که مشغول دعا بودم و به گناهان خود و گناهان قوم خود می‌خواهم به تو بگویم با دقت گوش پده! زیرا برای همین نزد تو اسرائیل اعتراض می‌کردم و از خداوند، خدایم برای شهر مقدسش فرستاده شدم». پس در حالی که هنوز می‌زیند سر پا ایستادم. **12** اورشلیم التمام می‌نمودم، **21** جرایل که او را در خواب قبلی دیده سپس او گفت: «ای دانیال، نترس! چون از همان روز او که در بودم، با سرعت پرواز کرد و هنگام قربانی عصر نزد من رسید **22** و به حضور خدای خود روزه گرفتی و از او خواستی تا به تو فهم بدهد، اما من گفت: «دانیال، من آمده‌ام به تو فهم بیخشم تا بتوانی این اسرار درخواست شد و خدا همان روز مرا نزد تو فرستاده. **13** اما را بفهمی. **23** همان لحظه که مشغول دعا شدی، جواب دعای تو فرشته‌ای که بر مملکت پارس حکمرانی می‌کند بیست و یک روز با داده شد و من آمده‌ام تو را از آن آگاه سازم، زیرا خدا تو را بسیار من مقاومت کرد و مانع آمدن من شد. سرانجام میکائیل که یکی از دوست دارد. پس، حال، دقت کن تا آنچه را که درباره خواست فرشتگان اعظم است، به یاری من آمد **14** و من توانستم به اینجا می‌گوییم، بفهمی. **24** «به امر خدا برای قوم تو و شهر مقدس تو بیایم تا به تو بگویم که در آینده برای قومت چه روی خواهد داد؛ زیرا هفتاد هفته» طول خواهد کشید تا طبق پیشگویی انبیا فساد و شرارت این رویا مربوط به آینده است. **15** تمام این مدت سرمه را به زیر ازین برود، کفاره گناهان داده شود، عدالت جادوایی برقرار گردد و اندانخته بودم و نمی‌توانستم کلمه‌ای حرف بزنم. **16** آنگاه آن فرستاده قدس‌الاقدس دویاره تقدیس شود. **25** بدان و آگاه باش که از زمان که شیوه انسان بود لبهایم را لمس کرد تا توانستم باز سخن بگویم. صدور فرمان بازارسازی اورشلیم تا ظهور مسیح رهبر، هفت «هفت» و من به او گفتمن: «ای سرورم، این رویا به قدری مرا به وحشت اندانخه شست و دو «هفت» طول خواهد کشید و با وجود اوضاع بحرانی، که دیگر قوتی در من نمانده است؛ **17** پس چگونه می‌توانم با شما اورشلیم با کوچه‌ها و حصارهایش بازارسازی خواهد شد. **26** «پس از حرف بزنم؟ دیگر توان ندارم و به سختی نفس می‌کشم.» **18** او باز آن دوره شست و دو «هفت» مسیح کشته خواهد شد، اما نه برای مرزا لمس کرد و من قوت گرفتم. **19** او گفت: «ای مرد محبوب خودش. سپس پادشاهی همراه سپاهیانش به اورشلیم و معبد حمله خدا، نترس! سلامتی بر تو باد! دلیر و قوی باش!» وقتی این را گفت برد، آنها را خراب خواهد کرد. آخر زمان مانند طوفان فرا خواهد قوت گرفتم. سپس گفتمن: «ای سرورم، حال، سخن بگویید، زیرا به رسید و جنگ و خایبیها را که مقرر شده، با خود خواهد آورد. **27** من قوت دادید.» **20** او گفت: «می‌دانی چرا نزد تو آمده‌ام؟ آمده‌ام این پادشاه با اشخاص زیادی پیمان یک «هفت‌ای» می‌بنده، ولی وقتی تا بگویم در «کتاب حق» چه نوشته شده است. وقتی از نزد تو بازگردم، نصف این مدت گذشته باشد، مانع تقديم قربانیها و هدایا خواهد به جنگ فرشته‌ای که بر پارس حکمرانی می‌کند خواهم رفت و پس از شد. سپس این خایبکار، خانه خدا را آلوه خواهد ساخت، ولی او با فرشته‌ای که بر بیوان حکمرانی می‌کند خواهم چندگیل. در این سرانجام آنچه برای او مقرر شده بر سریش خواهد آمد.»

10 در سال سوم سلطنت کوروش، پادشاه پارس، دانیال که **11** سپس آن فرستاده آسمانی گفت: «من همان کسی هستم

به او بلطشصر هم می‌گفتند، رویایی دیگر دید و تعییر آن به او که فرستاده شدم تا داریوش مادی را در سال اول سلطنتش تقویت و آشکار شد. این رویا دریاره یک جنگ برگ بود که در آینده به وقوع حمایت کنم. **2** اما حال می‌خواهم به تو نشان دهم چه وقایعی در می‌پیوست. **2** در آن روزها من، دانیال، سه هفتاد تمام در ماتم بودم. آینده رخ خواهد داد: در مملکت پارس سه پادشاه دیگر به سلطنت **3** در این مدت نه خوارک کافی خوردم، نه لب به گوشت و شراب خواهند رسید. پس از آن، پادشاه چهارم روى کار خواهد آمد که از

دیده بودم فکر می کردم، ناگهان یک بز نر از غرب ظاهر شد. او به کشتار قدرتمندان و قوم مقدس خدا خواهد زد. 25 با مهارت، آنقدر سریع می دید که موقع دیدن پاهایش به زمین نمی رسید. این بز نقشه های حیله گرانه خود را عملی خواهد کرد و با یک حمله غالغلگیر که یک شاخ بلند در وسط چشمانش داشت 6 با تمام قدرت به کننده عده زیادی را از بین خواهد برد. آنقدر مغروف خواهد شد که بر طرف آن قوچ دو شاخ دوید. 7 سپس با غضب بر قوه حمله برد ضد «سرور وران» خواهد بدخاست، ولی سرانجام نابود خواهد گردید و دو شاخش را شکست و او را که بارای پاریز نداشت به زمین اما نه با قدرت بشری. 26 «خواهی را نیز که درباره قربانیهای روزانه کوپید و پایمال کرد، و کسی نبود او را از دستش نجات دهد. 8 بز صبح و عصر دیدی به وقوع خواهد بیوست. ولی تو این خواب را نر بسیار بزرگ شد، ولی در حالی که در اوج قدرت بود ناگهان مخفی نگه دار، زیرا در آینده بسیار دور واقع خواهد شد.» 27 آنگاه شاخش شکست و به جای آن چهار شاخ بلند در چهارجهت من چند روزی ضعیف و بیمار شدم. سپس بدخاستم و طبق معمول به مختلف درآمد. 9 از یکی از این شاخهای شاخ کوچکی درآمد و کارهایی که پادشاه به من سپرده بود، مشغول شدم. ولی رؤیایی که طولی نکشید که رو به جنوب و مشرق و به طرف سرزمین زیبای دیده بودم فکر مرا مشغول کرده بود، زیرا درک آن مشکل بود.

اسرائیل رشد کرد و 10 آنقدر قوی شد که بر ضد قوای آسمانی 9 در نخستین سال داریوش مادی (پسر خشاپیراش) که بر پایلی ها بدخاست و بعضی از ستارگان را به زمین ریخت و پایمال کرد. 11 او حتی بر ضد «فماندۀ قوای آسمانی» قیام کرد، مانع تقديم قربانیهای حکومت می کرد، 2 بهله، در نخستین سال سلطنت او، من، دانیال، روزانه به او شد و خانه مقدس او را ویران ساخت. 12 به خاطر گناه با خواندن کتب مقدس متوجه کلام خداوند به ارمیای نبی شدم قوم به او اجازه داده شد قوی شود و مانع تقديم قربانیهای روزانه که فرموده بود ویرانی اورشلیم هفتاد سال طول خواهد کشید. 3 آن شاخ هر چه خواست انجام داد و حقیقت و عدالت را پس دست دعا و التماس به سوی خداوند دراز کرد و روزه گرفتم، گردد. پایمال کرد. 13 سپس شنیدم که دو فرشته مقدس با هم گفتوگو پلاس پوشیدم و خاکستر بر سر ریختم 4 و در دعا اعتراف کرده، می کردند. یکی از آنها از دیگری پرسید: «تا به کی این وضع ادامه گفتم: «ای خداوند، تو خدای بزرگ و مهیب هستی. تو همیشه به پیدا خواهد کرد؟ تا به کی قربانیهای روزانه تقديم نخواهد شد؟ تا به وعده هایت وفا می کنی و به کسانی که تو را دوست دارند و اوامر تو را کی عصیان باعث ویرانی خواهد شد؟ تا به کی معبد و قوای آسمانی اطاعت می کنند، رحمت می نمایی. 5 ولی ما گناه کرده و مرتکب پایمال خواهند شد؟» 14 شنیدم که فرشته دیگر جواب داد: «هوار و شرارت شده ایم، ما سرکش و خطکاریم و از دستورهای تو سریچی چند و پنجاه روز طول خواهد کشید و در این مدت قربانیهای روزانه نموده ایم. 6 به سختنان اینبا که خدمتگزاران تو بودند و پایم تو را به صبح و عصر تقديم نخواهند شد. سپس معبد دوباره اجیا خواهد پادشاهان و بزرگان و اجداد افراد قوم ما رساندند، گوش نداده ایم. 7 15 وقتی سعی می کردم معنی این خواب را بفهمم، ناگهان «ای خداوند، عدالت از آن توست و شرمندگی از آن ما، ما که از گردید. 16 و جذب شیوه انسان در پاریز من ایستاد، 16 و صدای از آن سوی اهالی بیودا و اورشلیم و تمام اسرائیل هستیم و به سبب خیانتی که به رودخانه اولای شنیدم که گفت: «ای جبرایل، معنی این خواب را به تو کرده ایم، در سرزمینهای دور و نزدیک پراکنده شده ایم. 8 آری، ای دانیال بگو.» 17 پس جبرایل به طرف من آمد و من وحشت کرد و خداوند، ما و پادشاهان و بزرگان و اجداد ما رسوایش دادیم زیرا به تو رو به زمین افراهم. او به من گفت: «ای انسان خاکی بدان که تو گناه کرده ایم. 9 اما تو بخشندۀ و مهربان هستی و کسانی را که به آنچه دیدی مربوط به زمان آخر است.» 18 در حالی که او سخن می گفت من بیوش بر زمین افتادم. ولی او مرا گرفت و بلند کرد 19 و گفت: «آلمده ام تا به تو بگویم در اوایخر غضب خدا چه خواهد شد. پا گذاشت ایم. 11 تمام بین اسرائیل از احکام تو سریچی کرده، از تو برگشته اند و به صدایت گوش نداده اند. همه ما به تو گناه کرده ایم و به همین سبب لعنه هایی که در کتاب تورات خدمتگزاریت موسی نوشته شده، بر سر ما آمده است. 12 هر چه درباره ما و رهبرانمان گفته بودی به وقوع پیوسته است. آن بالای عظیمی که در اورشلیم بر سر ما اولین پادشاه آن مملکت می پاشد. 22 آن شاخی که دیدی شکست و چهار شاخ دیگر به جایش درآمد، به این مفهوم است که حکومت یونان چهار قسمت خواهد شد و هر قسمت پادشاهی خواهد داشت، تورات موسی نوشته شده بر سر ما آمد، ولی با وجود این باز تخصیستم ولی هیچ کدام به اندازه پادشاه اول بزرگ نخواهد بود. 23 «در پایان آن بز نر، پادشاهی ماد و پاریس است. 21 آن بز نر، پادشاهی یونان است و شاخ بلندی که در وسط دو چشم بود، اولین پادشاه آن مملکت می پاشد. 22 آن شاخی که دیدی شکست به همین ترتیب تعیین شده در آخر است. 20 آن قوچ آنچه را که دیدی، پادشاهی ماد و پاریس است. 21 آن بز نر، پادشاهی یونان است و شاخ بلندی که در وسط دو چشم بود، اولین پادشاه آن مملکت می پاشد. 22 آن شاخی که دیدی شکست و چهار شاخ دیگر به جایش درآمد، به این مفهوم است که حکومت یونان چهار قسمت خواهد شد و هر قسمت پادشاهی خواهد داشت، تورات موسی نوشته شده بر سر ما آمد، ولی با وجود این باز تخصیستم ولی هیچ کدام به اندازه پادشاه اول بزرگ نخواهد بود. 23 «در پایان آنچه در هیچ جای دنیا دیده نشده است. 13 این بلا طبق آنچه در سلطنت آنها، وقتی شرارت آنها از حد پگزند، پادشاه دیگری به از ما راضی شوی. 14 بنا بر این، تو که مراقب کارهای ما بودی ما قدرت خواهد رسید که بسیار ظالم و مکار خواهد بود. 24 او قدرت را تنبیه کرده زیرا تو ای خداوند، خدای ما، همیشه عادلانه عمل زیادی کسب خواهد کرد، ولی نه با توانایی خودش. او عامل تباہی می کنی؛ با وجود این ما به تو گوش فرا ندادیم. 15 «ای خداوند، و خرابی خواهد بود و هر طور بخواهد عمل خواهد نمود و دست خدای ما، تو با قدرت قوم خود را از مصر بیرون آوردی، و نام

کردن! 25 سپس داریوش پادشاه، این پیام را به تمام قومهای دنیا که او ابدی و سلطنتش بی‌زوال است. 15 من، دانیال، از تمام آنچه از تراویدها و زیانهای گوناگون بودند، نوشت: «با درود فراوان! «بدین دیده بودم گیج و مضطرب شدم. 16 پس به یکی از کسانی که کنار وسیله فرمان می‌دهم که هر کس در هر قسمت از قلمرو پادشاهی من تخت استاده بود نزدیک شده، معنی این رؤیا را از او پرسیدم و او نیز که باشد، باید از خدای دانیال بترسد و به او احترام بگذارد؛ زیرا او آن را اینچنین شرح داد: 17 «این چهار وحش بزرگ، چهار پادشاه خدای زنده و جاودان است و سلطنتش بی‌زوال و بی‌پایان می‌باشد. هستند که بر زمین سلطنت خواهند کرد. 18 ولی سرانجام برگزیدگان 27 اوست که نجات می‌بخشد و می‌رهاند. او معجزات و کارهای خدای متعال قدرت سلطنت را به دست خواهند گرفت، و تا ابد الالاد شگفت‌انگیز در آسمان و زمین انجام می‌دهد. اوست که دانیال را از حکومت خواهند کرد.» 19 سپس درباره وحش چهارم که از سه چنگ شیران نجات داد.» 20 به این ترتیب دانیال در دوران سلطنت وحش دیگر متفاوت بود سوال کرد، آنکه هولناک بود و با دندانهای داریوش و کوروش پارسی، موفق و کامیاب بود.

7 در سال اول سلطنت بلشصر پادشاه بابل، یک شب دانیال کوچکی که بعد برآمد و نیز درباره سه تا آن ده شاخ که از ریشه خواهی دید و آن را نوشت. این است شرح خواب او: 2 من، دانیال، کنده شد، سوال کردم، یعنی شاخی که چشم داشت و از دهانش در خواب دریای پهناوری دیدم که در اثر وریش باد از هر سو، متلاطم سخنان تکبرآمیز بیرون می‌آمد و از شاخهای دیگر بلندتر بود؛ 21 شد. 3 سپس چهار وحش بزرگ از دریا بیرون آمدند. هر کدام از چون دیده بودم که این شاخ با برگزیدگان خدا چنگ کرده، بر آنها آنها با دیگری تفاوت داشت. 4 اولی شبیه شیر بود، اما بالهای پیروز شد، 22 تا اینکه «قدیم الایام» آمد و داوری را آغاز کرده، عقاب داشت! وقتی به آن خیره شده بودم بالهایش کنده شد و دیگر از برگزیدگان خدای متعال حمایت نمود و زمانی رسید که قدرت نتوانست پرواز کند و مانند انسان روی دو پایش بر زمین ایستاد و سلطنت به ایشان واگذار شد. 23 او به من گفت: «وحش چهارم، عقل انسان به او داده شد. 5 وحش دوم شبیه خرس بود و روی سلطنت چهارم است که بر زمین ظهور خواهد کرد. این سلطنت پاهایش ایستاد و آماده حمله شد. در میان دندانهایش سه دندنه دیدم از سلطنت‌های دیگر متفاوت خواهد بود و تمام مردم دنیا را پاره‌پاره و صدایی شیدم که به آن وحش می‌گفت: «برخیز و هر چه می‌توانی کرده بیز پاهایش له خواهد نمود. 24 ده شاخ او ده پادشاه هستند گوشت بخور!» 6 سومین وحش شبیه پلنگ بود. او بر پیشش چهار که از این سلطنت به قدرت می‌رسند. سپس پادشاهی دیگر روی بال مثل بالهای پرنده‌گان داشت و دارای چهار سر بود! به این وحش کار خواهد آمد که با سه پادشاه پیشین فرق خواهد داشت و آنها را اقتدار و تسلط بر مردم داده شد. 7 سپس در خواب وحش چهارم را سرکوب خواهد کرد. 25 او بر ضد خدای متعال سخن خواهد گفت دیدم که بسیار هولناک و نیرومند بود. این وحش قربانیان خود را با و برگزیدگان او ظلم خواهد کرد و خواهد کوشید تمام قوانین و دندانهای بزرگ و آهینه‌یش پاره‌پاره کرد و بقیه را بیز پاهایش له نمود. اعیاد مذهبی را دگرگون سازد. برگزیدگان خدا به مدت سه سال و نیم این وحش از سه وحش دیگر متفاوت بود و ده شاخ داشت. 8 وقتی در زیر سلطنه او خواهد بود. 26 «اما پس از آن، داوری آغاز خواهد به شاخهایش خیره شده بودم، ناگهان یک شاخ کوچک دیگر از میان شد و قدرت سلطنت این پادشاه از او گرفته شده به کلی از بین آنها ظاهر شد و سه تا از شاخهای اول از ریشه کنده شدند. این شاخ خواهد رفت. 27 آنگاه قدرت و عظمت تمام سلطنت‌های دنیا به کوچک چشمانی چون چشم انسان داشت و از دهانش سخنان برگزیدگان خدای متعال واگذار خواهد شد. سلطنت خدای متعال تکبرآمیز بیرون می‌آمد. 9 آنگاه تختهای دیدم که برای داوری برقرار سلطنتی جاودانی خواهد بود و تمام پادشاهان جهان او را عبادت و شد و «قدیم الایام» بر تخت خود نشست. لباس او همچون برق، اطاعت خواهد کرد.» 28 این بود خوبی که دیدم. وقتی بیدار سفید و موی سرش مانند پشم، خالص بود. تخت او شعلهور بود و بر شدم، بسیار آشته بودم و از ترس زنگم پریده بود، اما خوبی را برای چرخهای آتشین قرار داشت. 10 رودخانه‌ای از آتش در برابر جزیره کسی تعریف نکردم. داشت. هزاران نفر او را خدمت می‌کردند و میلیونها نفر در حضورش

ایستاده بودند. آنگاه دفترها برای داوری گشوده شد. 11 سپس آن 8 در سال سوم سلطنت بلشصر، خوابی دیگر دیدم. 2 در وحش چهارم را دیدم که کشته شد و بدنش در آتش سوزانده شد، زیرا خواب دیدم که در شهر سلطنتی شوش واقع در استان عیلام، در کنار شاخی که او داشت سخنان تکبرآمیز می‌گفت. 12 قدرت سلطنت رودخانه اولای ایستاده بودم. 3 وقتی به اطراف نگاه می‌کردم، یک سه وحش دیگر نیز از ایشان گرفته شد، ولی اجازه داده شد مدتی قوچ دیدم که دو شاخ بلند داشت و کنار رودخانه ایستاده بود. سپس همچنان زنده بمانند. 13 آنگاه در رویاهای شبانه خود دیدم کسی دیدم یکی از این شاخها رشد کرد و از شاخ دیگر بلندتر شد. 4 این مانند پسر انسان با ایرهای آسمان می‌آمد. او نزد «قدیم الایام» رسید قوچ به سوی مغرب، شمال و جنوب شاخ می‌زد و هیچ جانداری و به حضور او آورده شد. 14 و اقدام و جلال و قدرت سلطنت به نمی‌توانست با او مقابله کند یا از چنگش جان به در برد. او هر طور او داده شد تا همه قومها از هر زیان و نیزاد او را خدمت کنند. قدرت می‌خواست عمل می‌کرد و بزرگ می‌شد. 5 در حالی که درباره آنچه

ای پادشاه، خدای متعال به جدت نیوگندنر، سلطنت و عظمت و می کنیم قانونی وضع کنید و دستور اکید بدھید که مدت سی روز هر افتخار بخشدید. **19** چنان عظمتی به او داد که مردم از هر قوم و زناد کس درخواستی دارد تها از پادشاه بطلبد و اگر کسی آن را از خدا یا وزبان از او می ترسیند. هر که را می خواست می کشت و هر که انسان دیگری بطلبد در چاه شیران انداخته شود. **8** ای پادشاه، را می خواست زنده نگاه می داشت؛ هر که را می خواست سرافراز درخواست می کنیم این فرمان را امضا کنید تا همچون قانون مادها و می گرداند و هر که را می خواست پست می ساخت. **20** اما او مبتدی پارس‌ها لازم الاجرا و تغییرناپذیر شود.» **9** پس داریوش پادشاه این و متکبر و مغور شد، پس خدا او را از سلطنت برکار کرد و شکوه و فرمان را نوشت و امضا کرد. **10** وقتی دانیال از صدور فرمان پادشاه جلالش را از او گرفت. **21** از میان انسانها رانده شد و عقل انسانی آکاهی یافت رهسپار خانه‌اش شد. هنگامی که به خانه رسید به او به عقل حیوانی تبیل گشت. با گورخان به سر می برد و مثل گاو بالاخانه رفت و پنجه‌ها را که رو به اورشلیم بود، باز کرد و زان زده علف می خورد و بدنش از شبنم آسمان تر می شد تا سرانجام فهمید دعا نمود. او مطابق معمول روزی سه بار نزد خدای خود دعا می کرد که دنیا در تساطع خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را و او را پرسش می نمود. **11** وقتی دشمنان دانیال او را در حال دعا و به هر که اراده کند، می بخشدید. **22** «اما تو ای پاشرش که بر تخت درخواست حاجت از خدا دیدند، **12** همه با هم نزد پادشاه وفند و نیوگندنر نشته‌ای، با اینکه این چیزها را می دانستی، ولی فروتن گفتند: «ای پادشاه، آیا فرمانی امضا نفرمودید که تا سی روز کسی نشاید. **23** تو به خداوند آسمانها بی حرمتی کردی و جامه‌ای خانه نباید درخواست خود را از خدایی یا انسانی، غیر از پادشاه، بطلبد و او را به اینجا آورده، با بزرگان و زنان و کنیات در آنها شراب نوشیدی اگر کسی از این فرمان سریچی کند، در چاه شیران انداخته شود؟» و بنهای خود را که از طلا و نقره، مفرغ و آهن، چوب و سنگ پادشاه جواب داد: «آری، این فرمان همچون فرمان مادها و پارس‌ها ساخته شده‌اند که نه می بینند و نه می شنوند و نه چیزی می فهمند، لازم الاجرا و تغییرناپذیر است.» **13** آنگاه به پادشاه گفتند: «این پرسشش کردی؛ ولی آن خدا را که زندگی و سرنشیت در دست دانیال که یکی از اسرائیل یهودی است روزی سه مرتبه دعا می کند و اوست تمجید نمودی. **24** پس خدا آن دست را فرستاد تا این پیام را به پادشاه و فرمانی که صادر شده اعتنا نماید.» **14** وقتی پادشاه پنویسد: منا، منا، تغیل، فرسین. **26** معنی این نوشته چنین است: این را شنید از اینکه چنین فرمانی صادر کرده، سخت تاراحت شد منا یعنی «شمرده شده». خدا روحهای سلطنت تو را شمرده است و تصمیم گرفت دانیال را نجات دهد. پس تا غروب در این فکر دوره آن به سر رسیده است. **27** تغیل یعنی «وزن شده». خدا تو بود که راهی برای نجات دانیال بیاباد. **15** آن اشخاص به هنگام را در ترازوی خود وزن کرده و تو را ناقص یافته است. **28** فرسین غروب دوباره نزد پادشاه بازگشتند و گفتند: «ای پادشاه، همان طور که یعنی «تقسیم شده». مملکت تو تقسیم می شود و به مادها و پارس‌ها می دانی، طبق قانون مادها و پارس‌ها، فرمان پادشاه غیرقابل تغییر داده خواهد شد.» **29** پس به فرمان پاشرش، پاس ارغوانی سلطنتی را است.» **16** پس سرانجام پادشاه دستور داد دانیال را بگیرند و در به دانیال پوشانیدند، طوق طلا را به گردنش انداختند و اعلان کردند چاه شیران بیندازند. او به دانیال گفت: «خدای تو که همیشه او را که شخص سوم مملکت است. **30** همان شب پاشرش، پادشاه با پل عبادت می کنی تو را برخاند.» سپس او را به چاه شیران انداختند. کشته شد **31** و داریوش مادی که در آن وقت شصت و دو ساله بود **17** سنگی نیز آوردند و بر دهانه چاه گذاشتند. پادشاه با انگشت خود و انگشت‌های امیران خویش آن را مهر کرد تا کسی نتواند دانیال را بر تخت سلطنت نشست.

6 داریوش صد و پیست حاکم بر تمام مملکت گماشت تا آن به غذا بزند یا در بزم شرکت کند تا صبح بیدار ماند. **19** روز بعد، را اداره کنند، **2** و سه وزیر نیز منصوب نمود تا بر کار حاکمان نظارت کرده، از منافع پادشاه حفاظت نمایند. **3** طولی نکشید که دانیال به دلیل دانایی خاصی که داشت نشان داد که از سایر وزیران خدایت که همیشه او را عبادت می کردی توانست تو را از چنگال و حاکمان باکفایت‌تر است. پس پادشاه تصمیم گرفت اداره امور شیران نجات دهد؟» **21** آنگاه صدای دانیال به گوش پادشاه رسید: مملکت را به دست او سپارید. **4** این امر باعث شد که سایر وزیران و «پادشاه تا ابد زنده بماند» **22** آری، خدای من فرشته خود را فرستاد حاکمان به دانیال حسادت کنید. ایشان سعی کردند در کار او ایجاد و دهان شیران را بست تا به من آسیبی نرساند، چون من در حضور و اشتباهی پیدا کنند، ولی موفق نشدند؛ زیرا دانیال در اداره امور **23** پادشاه خدا بی تصمیم و نسبت به تو نیز خطابی نکرده‌ام. مملکت درستکار بود و هیچ خطأ و اشتباهی از او سر نمی زد. **5** سرانجام به یکدیگر گفتند: «ما هرگز نمی توانیم ایرادی برای مهم دانیال را از چاه بیرون آورند. وقتی ساختن او پیدا کنیم. فقط به وسیله مذهبش می توانیم او را به دام توکل کرده بود. **24** آنگاه به دستور پادشاه افرادی را که دانیال را افکیم.» **6** آنها نزد پادشاه رفتند و گفتند: «داریوش پادشاه تا ابد مهم کرده بودند، آوردند و ایشان را با زنان و فرزندانشان به چاه شیران زنده بمانند! **7** ما وزیران، امیران، حاکمان، والیان و مشاوران، پیشنهاد انداختند. آنان هموز به ته چاه نرسیده بودند که شیران پاروپاره‌شان

شاخه‌هایش پناه گرفته بودند، 22 ای پادشاه، آن درخت تویی، زیرا تو درست و بر حق است حمد و سپاس می‌گوییم و نام او را به بزرگی یاد بسیار قوی و بزرگ شده‌ای و عظمت تو تا به آسمان و حکومت تو می‌کنم. او قادر است آنانی را که متکبرند، پست و خوار نسازد.

تا دورترین نقاط جهان رسیده است. 23 «سپس فرشته مقدس را 5 یک شب بل疏صر پادشاه ضیافت بزرگی ترتیب داد و هزار نفر از دیدی که از آسمان به زمین آمد و گفت: «درخت را ببرید و از بین

ببرید، ولی کنده و ریشه‌های آن را در زمین باقی بگذارید و آن را با بزرگان مملکت را به بادهنشی دعوت کرد. 2 وقیعی بل疏صر سرگم زنجیر آهنی و مفرغین بینید و در میان سبزه‌های صحراء رها کرد. شرابخواری بود، دستور داد که جاماهای طلا و نقره را که جادش بگذارید با شیمی آسمان تر شود و هفت سال با حیوانات صحراء علف نیوکدنه‌ی از خانه خدا در اورشلم به بایل آورده بود، یاپورند. وقیعی آنها بخورد. 24 «ای پادشاه آنچه در این خواب دیده‌ای چیزی است که را آورند، پادشاه و بزرگان و زنان و کیمان پادشاه در آنها شراب خدای متعال برای تو مقرر داشته است. تعییر خواب چنین است: نوشیدن و بتهای خود را که از طلا و نقره، مفرغ و آهن، چوب و

25 تو از میان انسانها رانده خواهی شد و با حیوانات صحراء به سنگ ساخته شده بود، پوشش کردند. 5 اما در حالی که غرق عیش سرخواهی برد و مانند گاو علف خواهی خورد و از شیمی آسمان تر و نوش بودند، ناگهان انگشتیهای دست انسانی بیرون آمده شروع کرد خواهی شد. هفت سال به این ترتیب خواهد گذشت تا بدانی در به نوشتن روی دیواری که در مقابل چراگادان بود. پادشاه با چشمان تسلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را به مر که خود دید که آن انگشتیها می‌نوشند 6 و از ترس رنگش پرید و چنان اراده کند می‌بخشد. 26 اما چون گفته شد کنده و ریشه‌ها در زمین و حشته‌ده شد که زانوهایش به هم می‌خورد و نمی‌توانست روی پاهایش باقی بماند، پس وقیعی بی بیزی که خدا بر زمین حکومت می‌کند، بایستد. 7 سپس، فریاد زد: «جادوگران، طالع‌بینان و منجمان را آنگاه دویاره بر تخت سلطنت خواهی نشست. 27 پس، ای پادشاه، یاورید! مر که پواند نوشته روی دیوار را بخواند و معنی اش را به پیشیخت من گویش کن. از گاه کردن دست بردار و هر چه راست من بگوید، لیس ارجوانی سلطنتی را به او می‌پوشانم، طرق طلا را

و درست است انجام بده و به رنجدیدگان احسان کن تا شاید در به گردنه‌ی اندازم و او شخص سوم مملکت خواهد شد. 8

امان بمانی.» 28 تمام این بلاها بر سر نیوکدنه‌ی پادشاه آمد. 29 اما وقیعی حکیمان آمدند، هیچ کدام نتوانستند نوشته روی دیوار را

دوازده ماه بعد از این خواب، یک روز هنگامی که بر پشت بام قصر بخواند و معنی اش را بگویند. 9 ترس و حشمت پادشاه پیشتر شد!

خدود در بایل قدم می‌زد، 30 و در وصف بایل گفت: «چه شهر بزرگان نیز به وحشت افتاده بودند. 10 اما وقیعی ملکه مادر از جریان

برگ و زیبای! من با قدرت خود این شهر را برای مقرب سلطنتیم بنا باخیر شد، با شتاب خود را به تالار ضیافت رساند و به بل疏صر

کردم تا شکوه و عظمت خود را به دنیا نشان دهم.» 31 سخنان او گفت: «پادشاه تا به اید زنده بماند! تسان و مضرطب نیاش. 11 در

هیوز تمام نشده بود که صدایی از آسمان گفت: «ای نیوکدنه‌ی مملکت تو مردی وجود دارد که روح خدایان مقدس در اوست.

پادشاه، این پیام برای توست: قدرت سلطنت از تو گرفته می‌شود. در زمان جدت، نیوکدنه‌ی او نشان داد که از بصیرت و دانایی و

32 از میان انسانها رانده می‌شوی و با حیوانات صحراء به سر می‌بری حکمت خدایی بrixوردار است و جدت او را به ریاست منجمان و

و مانند گاو علف می‌خوری. هفت سال به این ترتیب می‌گذرد تا جادوگران و طالع‌بینان و رملان منصوب کرد. 12 این شخص دانیال

بدانی در تسليط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک است که پادشاه او را بلطخش رساند. او را احضار کن، زیرا او

دنیا را به مر که اراده کند می‌بخشد.» 33 در همان ساعت این مرد حکیم و دانایی است و می‌تواند خوابها را تعبیر کند، امسار را

پیشگویی بر نیوکدنه‌ی انجام شد. او از میان انسانها رانده شده، مانند کشف نماید و مسائل دشوار را حل کند. او معنی نوشته روی دیوار را

گاو علف می‌خورد و بدنش با شیمی آسمان تر می‌شد. موهایش مثل به تو خواهد گفت.» 13 پس دانیال را به حضور پادشاه آوردند.

پرهای عقاب دار شد و ناخنهاش همچون چنگال پرندگان گردید. پادشاه از او رسید: «آیا تو همان دانیال از اسرای یهودی هستی

34 در پایان هفت سال، من که نیوکدنه‌ی هستم وقیع سرم را بلنده که نیوکدنه‌ی پادشاه از سرمیمین بیهودا به اینجا آورده؟ 14 شنیده‌ام

کردم و به آسمان چشم دوختم عقلمن به من بازگشت. آنگاه خدای روح خدایان در توست و شخصی هستی پر از حکمت و بصیرت و

متعال را پرداختم کردم و آن وجود ابدی را که سلطنت می‌کند و دانایی. 15 حکیمان و منجمان من سعی کردند آن نوشته روی دیوار

سلطنتی جادوایی است، ستایش نمودم. 35 تمام مردم دنیا در برایر را بخوانند و معنی اش را به من بگویند، ولی نتوانستند. 16 درباره تو

او هیچ شمرده می‌شوند. او در میان قدرتهای آسمانی و در بین آدمیان شنیده‌ام که می‌توانی اسرار را کشف نمایی و مسائل مشکل را حل

خاکی آنچه می‌خواهد می‌کند. هیچ کس نمی‌تواند مانع او شود و یا کنی. اگر بتوانی این نوشته را بخوانی و معنی آن را به من بگویی،

او را مورد بازخواست قرار دهد. 36 وقیعی عقلمن به سرم بازگشت، به تو لباس ارجوانی سلطنتی را می‌پوشانم، طرق طلا را به گردنت

شکوه و عظمت سلطنت خود را باز یافتم. مشاوران و امیران زند من می‌اندازم و تو را شخص سوم مملکت می‌گردانم.» 17 دانیال جواب

بازگشتند و من بر تخت سلطنت نشستم و عظمتم بیشتر از پیش شد. داد: «این انعامها را برای خود نگاه دار یا به شخص دیگری بده؛ ولی

37 اکنون من، نیوکدنه‌ی فرمانروای آسمانها را که تمام اعمالش من آن نوشته را خواهیم خواند و معنی اش را به تو خواهم گفت. 18

پادشاه سریچی می‌کنند و حاضر نیستند خدایان شما را پرسندید و ۴ نیوکنیسر پادشاه، این پام را برای تمام قومهای دنیا که از مجسمه طلا را که بر پا نموده‌اید، سجده کنند. ۱۳ نیوکنیسر نژادها و زیانهای گوناگون بودند، فرستاد: با درود فراوان! ۲ من خواهم بسیار غضبناک شد و دستور داد شدراک، میشک و عبدنغو را به کارهای عجیبی را که خدای متعال در حق من کرد است برای حضورش بیاورند. وقتی آنها را آوردند ۱۴ پادشاه از ایشان پرسید: شما بیان کنم. ۳ کارهای او چقدر بزرگ و شگفتانگیز است. ای شدراک، میشک و عبدنغو آیا حقیقت دارد که نه خدایان مرا پادشاهی او جاودانی است و سلطنتش بی‌زوال! ۴ من نیوکنیسر در می‌پرسندید و نه مجسمه طلا را که بر پا نموده‌ام؟ ۱۵ حال خود را ناز و نعمت در قصر خود زندگی می‌کردم. ۵ پک شب خوابی دیدم آماده کنید تا وقتی صدای آلات موسیقی را می‌شنوید به خاک بیفتد که مرا ساخت به وحشت انداخت. ۶ دستور دادم تمام حکیمان و مجسمه را سجده کنید. اگر این کار را نخنید بی‌درنگ به داخل پاپل را حضار کنند تا خواب را تعییر نمایند. ۷ وقتی همه مجمنان، کروه آتش انداخته خواهید شد؛ آنگاه بینیم کدام خدایی می‌تواند جادوگران، فالگیران و طالع‌بینان آمدند، من خوابم را برای ایشان شما را از دست من برهانند. ۱۶ شدراک، میشک و عبدنغو جواب تعزیز کردم، اما آنها توانستند آن را تعییر کنند. ۸ سرانجام دنیال دادند: «ای نیوکنیسر، ما لازم نمی‌بینیم در این مرد من خدای من بنده از خواب را تعییر نمایند. ۹ اگر این کار را سجده کنید بازگو کرده، گفتم: ۹ «ای بلطwasher، رئیس حکیمان، دست تو خواهد رهانید. ۱۰ ولی حتی اگر نیزهاند، بدان که خدایان مردی که نام خدای من بلطwasher بر او گذاشته شده و روح خدایان بدھیم. ۱۷ اگر به داخل کروه آتش انداخته شویم، خدای ما که او را مقدس در اوست، به حضور من آمد و من خوابی را که دیده بودم می‌پرسیم قادر است ما را نجات دهد. پس ای پادشاه، او ما را از باری او بازگو کرده، گفتم: ۹ «ای بلطwasher، رئیس حکیمان، دست تو خواهد رهانید. ۱۸ ولی حتی اگر نیزهاند، بدان که خدایان می‌تواند روح خدایان مقدس در توست و دانستن هیچ رازی برای تو و مجسمه طلا تورا سجده نخواهیم کرد. ۱۹ نیوکنیسر به شدت مشکل نیست. به من بگو معنی این خوابی که دیده‌ام چیست: ۱۰ بر شدراک، میشک و عبدنغو غضبناک شد و دستور داد آتش کروه «درخت بسیار بلندی دیدم که در وسط زمین روییده بود. این درخت را هفت بار پیشتر کنند ۲۰ و چند نفر از حقیرین سریازان خود را آنقدر بزرگ شد که سرش به آسمان رسید به طوری که همه مردم دنیا احضار کرد تا شدراک، میشک و عبدنغو را بینند و در آتش بینندازند. می‌توانستند آن را بینند. ۱۱ برگهایش تر و تازه و شاخه‌هایش پر باز ۲۱ پس آنها را محکم پستند و به داخل کروه آتش انداختند. ۲۲ آتش بود و میوه کافی برای همه مردم داشت. جانوران صحرابی زیر سایه‌اش کروه که به دستور پادشاه زیاد شده بود آنچنان شدید بود که سریازان آرمیده و پوندگان در میان شاخه‌هایش پنهان گرفته بودند و تمام مردم مأمور اجرای حکم پادشاه را کشتن! ۲۳ به این ترتیب، شدراک و دنیا از میوه‌اش می‌خوردند. ۱۳ «سپس، در خواب دیدم که فرشته میشک و عبدنغو دست و پا بسته در میان شعله‌های سوزان افتابند. مقدسی از آسمان به زمین آمد ۱۴ و با صدای بلند گفت: درخت را ۲۴ ناگهان نیوکنیسر حیرت‌زده از جا برخاست و از مشوارون خود بپرید و شاخه‌هایش را قلعه کنید، میوه و برگهایش را به زمین بروزید تا پرسید: «مگر ما سه نفر را در آتش نینداختیم؟» گفتند: «بلی، ای حیوانات از زیر آن و پوندگان از روی شاخه‌هایش بروند. ۱۵ ولی کنده پادشاه، چنین است. ۲۵ نیوکنیسر گفت: «ولی من چهار نفر را درخت و ریشه‌های آن را در زمین باقی بگذارید و آن را با زنجیر در آتش می‌بینم! دست و پای آنها باز است و در میان شعله‌های آتش آهی و مغفرین بینندید و در میان سبزه‌های صحراب رها کنید. بگذارید قدم می‌زنند و هیچ آسیبی به آنها نمی‌رسد! چهارمی شیشه خدایان شیشم آسمان او را تر کند و با حیوانات صحراء علف بخورد! ۱۶ است!» ۲۶ آنگاه نیوکنیسر به دهانه کروه آتش نزدیک شد و فریاد بگذارید برای هفت سال عقل انسانی او به عقل حیوانی تبدیل شود! ۱۷ «ای شدراک، میشک، عبدنغو! ای خدمتگزاران خدای متعال، بیرون بیایید!» پس ایشان از میان آتش بیرون آمدند. ۲۷ سپس امیران، جهان بدانند که دنیا در تسلط خدای متعال است و او حکومت بر ممالک دنیا را به هر که اراده کند می‌بخشد، حتی به حقیرین آتش به بدن آنها آسیبی نرسانیده، موی از سرشار سوخته نشده، اثرب ادمیان! ۱۸ «ای بلطwasher، این بود خوابی که دیدم. حال به من از سوختگی روی لایشان نیست و حتی بوی دور نیز نمی‌دهند! ۲۸ بگو تعییرش چیست. تمام حکیمان مملکت من از تعییر این خواب آنگاه نیوکنیسر گفت: «ستایش بر خدای شدراک، میشک و عبدنغو عاجز مانده‌اند، ولی تو می‌توانی آن را تعییر کنی زیرا روح خدایان که فرشته خود را فرستاد تا خدمتگزاران خود را که به او تولک کرده مقدس در توست.» ۱۹ آنگاه دنیال که به بلطwasher نیز معروف بود بودند نجات دهد. آنها فرمان پادشاه را اطاعت نکردند و حاضر شدند بهمیرند، ولی خدایی را جز خدای خود پرستش و بندگی نکنند. ۲۹ «پس فرمان من این است: از هر نژاد و قوم و زیان، هر کس بر ضد خدای شدراک و میشک و عبدنغو سختی بگوید، تکه‌تکه خواهد شد بیفتند، نه برای تو! ۲۰ آن درختی که دیدی بزرگ شد و سرش به و خانه‌اش خراب خواهد گردید؛ زیرا هیچ خدایی مانند خدای ایشان آسمان رسید به طوری که تمام دنیا توانستند آن را بینند، ۲۱ و نمی‌تواند اینچین بندگانش را نجات بخشد. ۳۰ پادشاه به شدراک برگهای تر و تازه و شاخه‌های پر باز و میوه کافی برای همه مردم داشت، و حیوانات صحراب زیر سایه‌اش آرمیده و پوندگان در میان و میشک و عبدنغو مقام والاتری در سرزمین بایل داد.

سپاس باد! زیرا حکمت و توانایی از آن اوست، ۲۱ وقنهای و زمانها در قسمتی از گل بود. این نشان می‌دهد که این سلطنت تقسیم خواهد دست اوست و اوست که پادشاهان را عزل و نصب می‌کند. اوست شد و بعضی از قسمتهای آن مثل آهن قوی و بعضی مثل گل ضعیف که به حکیمان، حکمت و به دانایان، دانایی می‌بخشد. ۲۲ اوست خواهد بود. ۴۳ مخلوط آهن و گل نشان می‌دهد که خانواده‌های که اسرار عمیق و نهان را آشکار می‌سازد. او نور است و آچه را که سلطنتی سعی خواهد کرد از راه وصلت، با یکدیگر متحد شوند، در تاریکی مخفی است، می‌داند. ۲۳ ای خدای اجدادم، از تو ولی همان طور که آهن با گل مخلوط نمی‌شود، آنها نیز متحد نخواهد سپاسگزارم، زیرا به من حکمت و توانایی بخشیده‌ای و دعای ما را شد. ۴۴ «در دوران سلطنت آن پادشاهان، خدای آسمانها سلطنتی اجابت کرده، مرآ از خواب پادشاه و معنی آن آگاه ساخته‌ای». ۲۴ برقرار خواهد ساخت که هرگز از بین نخواهد رفت و کسی بر آن پیروز آنگاه دانیال نزد اریوک که از طرف پادشاه دستور داشت حکیمان بایل نخواهد شد، بلکه همه آن سلطنتها را در هم کویده مغلوب خواهد را بکشد، رفت و گفت: «حکیمان بایل را نکش. مرآ نزد پادشاه بیر ساخت و خودش تا ابیدار خواهد ماند. ۴۵ این است معنی آن تا آنچه را می‌خواهد بداند به او بگویم. ۲۵ پس اریوک با عجله سنگی که بدون دخالت دست انسان از کوه جدا شد و تمام آهن، دانیال را به حضور پادشاه برد و گفت: «من یکی از اسیران بهودی را مفرغ، گل، نقره و طلا را خرد کرد. به این وسیله خدای بزرگ آنچه را پیدا کرده‌ام که می‌تواند خواب پادشاه را بگوید. ۲۶ پادشاه به دانیال که در آینده اتفاق خواهد افتاد، به پادشاه نشان داده است. تعبیر گفت: «آیا تو می‌توانی بگویی چه خوابی دیده‌ام و تعییرش چیست؟» خواب عین همین است که گفتم. ۴۶ آنگاه نیوکندنیصر در برابر ۲۷ دانیال جواب داد: «هیچ حکم، مجمجم، جادوگر و طالعیستی دانیال خم شده او را تعظیم کرد و دستور داد برای او قربانی کنند و نمی‌تواند این خواسته پادشاه را به جا آورد. ۲۸ ولی خدای در آسمان بخور بسویاند. ۴۷ پادشاه به دانیال گفت: «براستی خدای شما هست که رازها را آشکار می‌سازد. او آنچه را که در آینده می‌باید خدای خدايان و خداوند پادشاهان و آشکار کننده اسرار است، چون اتفاق بیفتند، از پیش به پادشاه خبر داده است. خوابی که پادشاه او این راز را بر تو آشکار کرده است.» ۴۸ سپس، پادشاه به دانیال دیده، این است: ۲۹ «ای پادشاه، وقتی در خواب بودید، خدایی که مقام والای داد و هدایای ارزنده فراوانی به او بخشید و او را حاکم رازها را آشکار می‌سازد شما را از آنچه که در آینده اتفاق خواهد افتاد تمام بایل و رئیس همه حکیمان خود ساخت. ۴۹ آنگاه پادشاه در آگاه شدن، بلکه از این نظر بر من آشکار شد تا پادشاه از تعییر مملکتی گماشت، اما خود دانیال در دربار نیوکندنیصر ماند.

آنگاه شوند. ۳۱ «ای پادشاه، در خواب مجسمه بزرگی را دیدید که سپار درخشان و ترسناک بود. ۳۲ سر این مجسمه از طلای ۳ نیوکندنیصر مجسمه‌ای از طلا که خالص، سینه و بازوها پیش از نقره، شکم و رانهایش از مفرغ، ۳۳ ساخت و آن را در دشت «دورا» در سرزمین بایل بر پا نمود. ۲ ساقهایش از آهن، پاهایش قسمتی از آهن و قسمتی از گل بود. ۳۴ سپس به تمام امیران، حاکمان، والیان، قاضیان، خزانه‌داران، مشاوران، در همان حالی که به آن خبره شده بودید، سنگی بدون دخالت و کیلان و سایر مقامات مملکت پیغام فرستاد که برای تبرک نمودن دست انسان از کوه جدا شد و به پاهای آهنه و گلی آن مجسمه مجسمه‌اش بایدند. وقتی همه آمدند و در برابر آن مجسمه ایستادند، اصابت کرد و آنها را خرد نمود. ۳۵ سپس مجسمه، که از طلا و چارچی دربار با صدای بلند اعلام کرد: «ای مردمی که از نژادها، نقره و مفرغ و گل و آهن بود، فرو ریخت و به شکل ذرات ریز درآمد قومها و زیانهای گوناگون جمع شده‌اید، به فرمان پادشاه ۵ وقتی و باد آنها را مانند کاه پراکنده کرد، به طوری که اثری از آن باقی صدای گرنا و سرنا و چنگ و بربط و ستور و نی و هر نوع ساز دیگر نماند. اما سنگی که آن مجسمه را خرد کرده بود کوه بزرگی شد و را بشنوید، همه باید به خاک بیفتید و مجسمه طلا را که نیوکندنیصر تمام دنیا را در برگرفت. ۳۶ «خواب این بود، اما حال تعییر آن: ۳۷ پادشاه بر پا کرده، سجده کنید. ۶ هر که از این فرمان سریچی «ای پادشاه، شما شاه شاهان هستید، زیرا خدای آسمانها به شما نماید، بی درنگ به داخل کوره آتش انداخته خواهد شد.» ۷ پس سلطنت و قدرت و توانایی و شکوه بخشیده است. ۳۸ او شما را بر وقتی الات موسیقی نواخته شدند، همه مردم، از هر قوم و نژاد و زبان تمام مردم جهان و حیوانات و پرندگان مسلط گردانیده است. سر که بودند به خاک افتادند و مجسمه را سجده کردند. ۸ ولی عدهای طلائی آن مجسمه شما هستید. ۳۹ اما وقتی سلطنت شما به پایان نزد پادشاه رفتند و علیه یهودیان، زیان به اعتراض گشوده، رسد، سلطنت دیگری روی کار خواهد آمد که ضعیفتر از سلطنت گفتند: «پادشاه تا به ابد زنده بماند! ۱۰ فرمانی از پادشاه صادر شد شما خواهد بود. پس از آن، سلطنت سومی که همان شکم مفرغین که وقتی صدای گرنا و سرنا و چنگ و بربط و ستور و نی و هر نوع آن مجسمه باشد روى کار خواهد آمد و بر تمام دنیا سلطنت خواهد ساز دیگر شنیده شود، همه باید به خاک بیفتند و مجسمه طلا را کرد. ۴۰ پس از آن، سلطنت چهارم به ظهور خواهد رسید و همچون پیرستاند، ۱۱ و اگر کسی این کار را نکند، به داخل کوره آتش آهن قوی خواهد بود و همه چیز را در هم کویده خرد خواهد کرد. انداخته شود. ۱۲ چند یهودی به نامهای شدک، میشک و عینه، ۴۱ همان طور که دیدید پاها و انگشت‌های مجسمه قسمتی از آهن و یعنی همان کسانی که بر اداره مملکتی بایل گماشتند، از دستور

چهار جوان را در پاسخ دادن به آن، ده مرتبه بیش از حکمت تمام جادوگران و مجمنان آن دیار می‌پافت. 21 دانیال تا هنگام فتح بابل

در سال سوم سلطنت یهودی‌ها پادشاه نیوکندیصر پادشاه به دست کوروش پادشاه، همچنان در دریار خدمت می‌کرد.

- بابل با سپاهیان خود به اورشلیم حمله کرد و آن را محاصره نمود. 2 نیوکندیصر در سال دوم سلطنت خواهی دید. این خواب خداوند اجازه داد که او یهودی‌ها را به اسارت گیرد و ظروف مقدس خانه خدا را غارت کند. او کسانی را که اسیر کرده بود با خود به اشراط زادگان یهودی اسیر شده، چند تن را انتخاب کند و زبان و رملان خود را احضار کرد تا خواهش را تعییر کند. وقتی همه در حضورش ایستادند 3 گفت: «خواهی دیده‌ام که مرا ماضطرب کرده، از شما علوم بایلی را به آنان یاد دهد. این افراد می‌باشند جوانانی باشند بدون نقص عضو، خوش قیافه، با استعداد، تیزهوش و دانا، تا شایستگی خدمت در دریار را داشته باشند. 5 پادشاه مقرر داشت که در طول سه سال تعلیم و تربیت ایشان، هر روز از خوارکی که او می‌خورد و شرایی که او می‌نوشید به آنان بدهند و پس از پایان سه سال، آنها را به خدمت او بیاورند. 6 در بین افرادی که انتخاب شدند، چهار جوان از قبیله یهودا به اسمی دانیال، حتیا، میشاپل و عزريا بودند، 7 که وزیر دربار نامهای جدید بایلی به آنها داد. او دانیال را بلطخصر، ما تعریف نکنید چطور می‌توانیم تعییرش کنیم؟ 8 پادشاه جواب داد: «مطمئن دنبال فرست می‌گردید که از حکم من جان به در بربرید؛ 9 ولی بدانید اگر خواب را نگویید حکم من در مورد شما اجرا خواهد شد. شما با هم تبانی کرده‌اید که به من دروغ بگویید به امید اینکه با گذشت زمان این موضوع فراموش شود. خواب مرا بگویید تا من هم مطمئن شوم تعییری که می‌کنید درست است.» 10 حکیمان در جواب پادشاه گفتند: «در تمام دنیا کسی پیدا نمی‌شود که بتواند این خواسته پادشاه را نجام دهد. تا به حال هیچ پادشاه یا حاکمی، از مجمنان و جادوگران و طالع‌بینان خود چنین چیزی نخواسته است. 11 آنچه که پادشاه می‌خواهد ناممکن است. هیچ کس جز خدایان نمی‌تواند به شما بگویید چه خواهی دیده‌اید. خدایان هم با انسانها زندگی نمی‌کنند تا از ایشان کمک بگیریم.» 12 پادشاه وقتی این را شنید چنان خشمگین شد که فرمان قتل تمام می‌خورد مقابله کند و آنگاه در مورد خوارک آنها نظر دهد. 14 آن مأمور موافقت کرد و به مدت ده روز ایشان را امتحان نمود. 15 وقتی مهلات مقرر به سر رسید، دانیال و سه رفیق او از جوانان دیگر که از خوارک پادشاه می‌خوردند سالمتر و قویتر بودند. 16 پس مأمور وزیر دریار از آن به بعد به جای خوارک و شراب تعیین شده، به آنان او سخن گفت. دانیال پرسید: «چرا پادشاه چنین فرمانی صادر کرده است؟» آنگاه اریوک تمام ماجرا را برای دانیال تعريف کرد. 16 پس دانیال به حضور پادشاه رفت و از او مهلت خواست تا خواب او را تعییر کند. 17 سپس به خانه رفت و موضوع را با یاران خود حتیا، میشاپل و عزريا در میان نهاد. 18 او از ایشان خواست که از خدای آسمانها را ستایش نموده، 20 گفت: «بر نام خدا تا ابد که درخواست نمایند تا بر ایشان رحم کند و نشان دهد که آسمانها درخواست نمایند تا بر ایشان تعیین شوند. 19 نیوکندیصر با هر یک از آنها گفتگو کرد. دانیال، حتیا، میشاپل و عزريا از پیش بودند؛ پس پادشاه ایشان را به خدمت گماشت. 20 پادشاه هر مسئله‌ای را که مطرح می‌کرد، حکمت و دانایی این

امتداد رود اردن پیش می‌رود و از کنار دریای مرده گذشته به تامار چراغه تعیین شود. **18** دو مزرعه هر یک به طول پنج کیلومتر و عرض می‌رسد و اسرائیل را از جله‌عام جدا می‌کند. زمین حواران، دمشق و دو نیم کیلومتر، یکی در طرف شرق و دیگری در طرف غرب شهر، جلعاد در شرق آن قرار خواهد داشت. **19** «مرز جنوبی از تامار تا مفصل به ملک مقدس باشد. این مزارع برای استفاده عموم اهالی شهر چشممه‌های مریوت قادر کشیده شده، از آنجا در مسیر رودخانه می‌باشند. **19** تمام ساکنان شهر، از هر قبیله‌ای که باشند می‌توانند مرزی مصر امتداد یافته، به دریای مدیترانه می‌رسد. **20** «مرز غربی از آنها استفاده کنند. **20** تمام این منطقه با ملک مقدس خداوند انتهای مرز جنوبی آغاز شده در امتداد دریای مدیترانه ادامه می‌یابد روی هم مربعی به ضلع دوازده و نیم کیلومتر تشکیل می‌دهند. **21** و به مرز شمالی ختم می‌شود. **21** «زمین محدود میان این مزاه زمینهای دو طرف این ناحیه مربع شکل به حاکم تعليق دارد. این باید بین قبایل اسرائیل تقسیم شود. **22** زمین را چون یک ارت برای زمینهای از شرق به مرز شرقی اسرائیل و از غرب به مرز غربی آن محدود خودتان و برای غریبان و خانواده‌های ایشان که در میان شما هستند، هستند، و از شمال به زمین یهودا و از جنوب به زمین بنیامین ختم تقسیم نمایید. آنها باید از همان حقوق و مزایای شما اسرائیلی‌ها می‌شوند. **23** در جنوب زمین مخصوص، زمینهای سایر قبایل اسرائیل برخوردار باشند. **23** سهم این غریبه‌ها باید از زمینهای قبیله‌ای که در قرار دارند. سهم این قبایل که بین مرز شرقی اسرائیل و دریای مدیترانه آن زندگی می‌کنند، به ایشان داده شود. این را من که خداوند یهود در غرب قرار دارد به ترتیب از شمال به جنوب به شرح زیر است: بنیامین، شمعون، پسکار، زبولون، جاد. **24** مرز جنوبی جاد از تامار هستم گفته‌ام.»

48

این است اسمی قبیله‌ها و زمین سهم هر یک از آنها: مرزی مصر امتداد یافته به دریای مدیترانه می‌رسد. **29** خداوند یهود شمالی زمین قبیله دان که همان مرز شمالی سرزمین می‌باشد، از می‌فرماید: «سرزمین اسرائیل باید به این ترتیب بین دوازده قبیله اسرائیل دریای مدیترانه تا شهر جتلون، و از آنجا تا گذرگاه حمات، شهر گذرگاه تقسیم شود». **30** شهر دوازده دروازه دار و هر دروازه به نام یکی از عینون و مرز بین دمشق و حمات کشیده می‌شود. **2** سهم قبایل دیگر قبایل اسرائیل نامیده می‌شود. طول هر یک از حصارهای شهر دو کیلومتر و دریای مدیترانه در غرب قرار می‌گیرد، به ترتیب از شمال به جنوب به شرح زیر است: آشیر، نفتالی، منسی، نام ریوین، یهودا و لاوی می‌باشد. دروازه‌های حصار شرقی به نام افرایم، رئوین، یهودا. **8** در جنوب یهودا، زمین مخصوصی قرار دارد یوسف، بنیامین و دان می‌باشند. دروازه‌های حصار جنوبی به نام که از شمال به جنوب دوازده کیلومتر و نیم است و طول آن از شرق شمعون، پسکار و زبولون می‌باشند. دروازه‌های حصار غربی به نام جاد، آشیر و نفتالی می‌باشند. **35** محیط شهر نه کیلومتر و نام آن در وسط این زمین مخصوص، ملک مقدس خداوند به طول دوازده شهر نیز از این به بعد «خداوند آنجاست» خواهد بود.

کیلومتر و نیم و عرض ده کیلومتر قرار دارد. **10** کاهنان سهمی از این زمین خواهد داشت. سهم آنان از شرق به غرب دوازده کیلومتر و نیم و از شمال به جنوب پنج کیلومتر می‌باشد. خانه خداوند در وسط زمین کاهنان قرار دارد. **11** این زمین برای کاهنان نسل صادوق است که مرا اطاعت نمودند و هنگامی که قوم اسرائیل و بقیه قبیله لاوی گمراه شدند و گناه وزیدند، ایشان مرا ترک نکردند. **12** هنگام تقسیم زمین، این قسمت که مقدس‌ترین زمین است، سهم مخصوص ایشان باشد. زمینی که کنار آن قرار دارد محل سکونت سایر لاویان است. **13** شکل و اندازه آن مثل زمین اول می‌باشد. این دو زمین روی هم دوازده و نیم کیلومتر طول و ده کیلومتر عرض دارند. **14** هیچ قسمتی از این زمین که ملک مقدس خداوند است، نباید فروخته یا معاوذه و یا به کسی انتقال داده شود. این زمین مقدس و متعلق به خداوند است. **15** در جنوب ملک مقدس خداوند، منطقه‌ای به طول دوازده و نیم کیلومتر و عرض دو و نیم کیلومتر برای استفاده عموم وجود دارد. قوم می‌توانند در آن قسمت زندگی کنند و از زمین استفاده نمایند. شهر باید در وسط آن ساخته شود. **16** این شهر به شکل مربعی به ضلع دو کیلومتر و دویست و پنجاه متر باشد. **17** دور تا دور شهر یک زمین خالی به عرض صد و بیست و پنج متر برای

هنگام عیدها، وقتی قوم برای عبادت خداوند می‌آیند، کسانی که از سمت راست خانه، یعنی از سمت جنوبی قریب‌انی می‌گذرد. ۲ سپس، دروازه شمالی وارد خانه خدا می‌شوند باید از دروازه جنوبی خارج مرا از راه دروازه شمالی از حیاط بیرون آورد و از آنجا دور زده، به شوند و کسانی که از دروازه جنوبی وارد شده‌اند باید از دروازه شمالی دروازه شرقی حیاط بیرونی رفیم. در آنجا دیدم آب رودخانه از سمت بیرون بروند. هیچ‌کس حق ندارد از دروازه‌ای که وارد شده خارج جنوبی دروازه شرقی جاری بود. ۳ آن مرد با چوب اندازه‌گیری خود شود، بلکه باید از دروازه مقابل بیرون رود. ۱۰ در این عیدها، حاکم پانصد مت در طول رودخانه به طرف شرق اندازه گرفت و در آنجا مرا باید همراه مردم باشد، وقتی آنها داخل می‌شوند او نیز داخل شود و با خود از آب عبور داد. آب در این نقطه از رودخانه به قوزک پایم وقتی خارج می‌شوند او هم خارج شود. ۱۱ «بابابراین»، در عیدها و می‌رسید. ۴ پانصد مت دیگر در طول رودخانه اندازه گرفت و باز به جشن‌های مقدس، با هر گاو جوان یک گفتگو شود و با هر من گفت که از آن عبور کنم. این دفعه آب تا زایم می‌رسید. ۵ قوچ هم یک ایله؛ ولی برای بره‌ها هر مقدار که بخواهند می‌توانند پانصد مت دورتر از آن آب تا کرم می‌رسید. پانصد مت دیگر بیمود و هدیه کنند. همراه هر ایله آرد، یک هین روغن زیتون نیز تقدیم شود. این بار رودخانه به قدری عمیق بود که نمی‌توانستم از آن عبور کنم و ۱۲ هر وقت که حاکم بخواهد هدیه داوطلبانه تقدیم کند، خواه هدیه مجبوی بودم شناکنان از آن بگذرم. ۶ او به من گفت آنچه را که او قریانی سوختنی باشد و خواه قربانی سلامتی، باید دروازه شرقی دیده‌ام به خاطر بسیار؛ بعد مرا از کنار آن رودخانه بازگرداند. ۷ حیاط داخلی برایش باز شود تا بتواند قربانیهای را مثل قربانیهای روز به هنگام بازگشت دیدم در دو طرف رودخانه درختان زیبادی سبز شبّات تقدیم کند. بعد او باید از همان راه بیرون بود و پشت سر او شده‌اند! ۸ او به من گفت: «این رودخانه از میان بیان و دره اردن دروازه بسته شود. ۱۳ هر روز صبح یک بره یک ساله بی‌عیب، به سمت شرق جاری است و به دریای مردی ریز و در آنجا آبهای به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقدیم شود. ۱۴ همچنین هر روز شور را شما می‌دهد و آنها را پاک و گوارا می‌گرداند. ۹ هر چیزی که صبح هدیه آردي که از یک ششم ایله آرد نم و یک سوم هین روغن با آب این رودخانه تماس پیدا کند، زنده می‌شود. ماهیان دریای مردی زیتون تشکیل شده باشد، تقدیم شود. این یک قانون دائمی است که بی‌نهایت زیاد می‌شوند، چون آبهایش شفا می‌باشد. به هر جا که این هر روز صبح یک بره و هدیه آردي همراه با روغن زیتون به عنوان آب جاری شود، در آنجا حیات پیدی می‌آورد. ۱۰ ماهیگیران در قربانی روزانه، به خداوند تقدیم شود.» ۱۶ خداوند بیوه می‌فرماید: ساحل دریای مردی ایستند و از عین جعلایم مشغول «اگر حاکم قطعه زمینی به یکی از پسرانش هدیه کند، آن زمین برای ماهیگیری می‌شوند. ساحل آن پر از تورهای ماهیگیری خواهد شد که همیشه به او تعلق خواهد داشت. ۱۷ ولی اگر به یکی از غلامانش برای خشک شدن، آنها را جلوی آفتاب پهن کرده‌اند. دریای مردی زمینی بیخشند، آن غلام فقط می‌تواند آن زمین را تا سال آزادی خود مثل دریانه مدیرانه از انواع ماهیها پر خواهد شد. ۱۱ ولی مردابها و نگه دارد. بعد آن زمین باید به حاکم پس داده شود. دارایی حاکم بالاتر قهقهی شفا تغواهند یافت، بلکه همان طور شور باقی خواهند فقط به پسرانش به ارت می‌رسد. ۱۸ حاکم حق ندارد ملک افراد ماند. ۱۲ در ساحل دریای مرد اندiox درختان میوه خواهند روید قوم را غصب نماید و ایشان را از میان ملک خودشان بیرون کند. که برگهایشان هرگز پژمرده نغواهند شد و درخانه همیشه پر میوه اگر او بخواهد به پسرانش زمینی بیخشند باید از املاک خود بدد.» خواهند بود و هر ماه محصول تازه به بار خواهند آورد، چون با آب ۱۹ سپس، آن مرد از دری که کار دروازه بود، مرا به اتفاقهای مقدس رودخانه ای که از خانه خدا جاری است، آیاری خواهند شد. میوه کاهنان که رو به شمال بودند آورد. آنجا در انتهای سمت غربی آنها خوارک مقی و برگهای آنها شفایخش خواهد بود. ۱۳ خداوند اتفاقها، او جایی را به من نشان داد ۲۰ و گفت: «در اینجا کاهنان بیوه می‌فرماید: «سزمین اسرائیل باید به این ترتیب میان دوازده قبیله گوشت قربانی جرم و قربانی گناه را می‌پیند و با آردي که هدیه می‌شود اسرائیل تقسیم شود: به قبیله یوسف (افرام و منسی) دو قسمت داده نان درست می‌کنند. این کارها را در اینجا انجام می‌دهند تا چیزی از شود، ۱۴ ولی به هر یک از قبیله‌های دیگر یک قسمت به طور این قربانیهای مقدس به حیاط بیرونی بوده نشود و به قوم صدمه‌ای مساوی داده شود. من برای پدرانatan قسم خورده بودم که این زمین را نرسد. ۲۱ بار دیگر مرا به حیاط بیرونی آورد و به هر یک از چهار ایشان بدهم، پس، حال، این زمین ملک شما خواهد بود. ۱۵ گوشة حیاط برد. در هر گوشة حیاط، اتفاق برگی به طول بیست متر «مز شمالی از دریای مدیرانه تا شهر حتلون و از آنجا تا گلنگاه و عرض پانزده متر دیدم. ۲۲ دور داخل این اتفاق طاقچه‌ای حمات و از آنجا تا شهر صدد ادامه می‌پاید، ۱۶ سپس به سمت سنگی چسبیده به دیوار با احیاقی در زیر آن قرار داشت که برای طبخ بیروته و سیرایم که در مزر میان دمشق و حمامات قرار دارند پیش می‌رود به کار می‌رفت. ۲۴ او به من گفت: «خدماتین خانه خدا قربانیهای و به شهر یکن که در سرحد حوران است، ختم می‌شود. ۱۷ پس مز شمالی از دریای مدیرانه تا شهر عینون در شرق خواهد بود و را که قوم تقدیم می‌کنند، در این اتفاقها می‌پیند.»

۴۷ آن مرد بار دیگر ما به راه ورودی خانه خدا آورد. دیدم از شهر عینون تا کوه حوران خواهد بود. سپس از آنجا به سمت غرب رودخانه‌ای از زیر آستانه خانه خدا به طرف مشرق جاری است و از پیچیده در دماغه جنوبی دریای جلیل به رود اردن می‌رسد. از آنجا در

قربانیهای جرم که قوم به خانه خدا می‌آورند تأمین می‌شود. هر کس کنند. این را من که خداوند بیوه هستم می‌گویم. **16** «قوم اسرائیل هر چه به خداوند تقدیم نماید به کاهنان تعلی می‌گیرد. **30** نوب همه باید هدایای خود را به "حاکم" بدهند. **17** وظيفة حاکم این است که محصولات و تمام هدایایی که به خداوند وقف می‌کنید مال کاهنان به هنگام عبدهای اول ماه، روزهای شبات و سایر اعیاد، حیوانات خواهد بود. نوب محسوب غلهایتان را هم باید به کاهنان بدهد تا قربانی سوختنی، هدایای آردی و هدایای نوشیدنی را برای قوم آماده خداوند خانه‌هایتان را برکت دهد. **31** کاهنان نباید گوشت پرنده و سازد. او باید قربانی گناه، هدایای آردی، قربانی سوختنی و قربانی حیوانی را که مرده یا به‌وسیله جانوری دریده شده، بخورند. **18** خداوند بیوه می‌فرماید: «در روز اول از ماه اول هر سال، برای تطهیر خانه خدا

45

وقتی زمین میان قبایل اسرائیل تقسیم می‌شود، باید یک گاو جوان بی عیب قربانی کن. **19** کاهن مقداری از خون این قسمت از آن به عنوان ملک مقدس به خداوند وقف گردد. این ملک قربانی گناه را گرفته، آن را بر چارچوب در خانه خدا، بر چهار گوشه باید طولش دوازده کیلومتر و نیم و عرضش ده کیلومتر باشد. تمام این مذبح و بر چهار چوب دروازه حیاط داخلی پیش‌آمد. **20** در روز هفتم ملک، مقدس خواهد بود. **2** این ملک مقدس باید به دو قسمت همان ماه، برای هر کس که سه‌ها یا ایستادنسته مرتک گناهی شده مساوی تقسیم شود به طوری که طول هر قسمت دوازده کیلومتر و باشد نیز همین کار را بکن. پسین ترتیب خانه خدا تطهیر خواهد نیم و عرض آن پنج کیلومتر باشد. در یکی از این دو قسمت، باید شد. **21** «در روز چهاردهم همان ماه، عید پیش رج را به مدت هفت خانه خدا ساخته شود. مساحت خانه خدا دویست و پنجاه متربع روز جشن بگیرد. در طی این هفت روز، فقط نان بدون حمیرمایه باشد و زمین اطراف آن به عرض بیست و پنج متر خالی بماند. خودره شود. **22** در روز اول عید، حاکم باید برای رفع گناه خود و **4** این قسمت از زمین، مقدس خواهد بود. منازل کاهنانی که در گناه تمام قوم اسرائیل، یک گاو قربانی کند. **23** در هر هفت روز خانه خدا خدمت می‌کنند، و نیز خانه خدا در این قسمت از ملک عید، او باید قربانی سوختنی برای تقدیم به خداوند تدارک بیند. این مقدس ساخته خواهد شد. **5** قسمت دیگر ملک مقدس، که آن قربانی، روزانه شامل هفت گاو و هفت قرق یعنی عیب باشد. برای هم دوازده کیلومتر و نیم طول و پنج کیلومتر عرض دارد باید برای کفاره گناه هم هر روز یک بزرگ‌ترین قربانی شود. **24** حاکم باید یک ایفه محل سکونت لاویان که در خانه خدا خدمت می‌کنند ایفه هدایه آردی با هر گاو و یک ایفه هدایه آردی با هر قرق تقدیم کند و باید. **6** «کنار ملک مقدس یک قطعه زمین دیگر هم به طول دوازده نیز همراه هر ایفه آرد، یک هن روغن زیتون بدهد. **25** «روز پانزدهم کیلومتر و نیم و عرض دو کیلومتر و نیم در نظر گرفته شود. در این ماه هفتم، عید سایانیها را به مدت هفت روز جشن بگیرد. در طی زمین، یک شهر برای قوم اسرائیل ساخته شود. **7** «دو قطعه زمین نیز هفت روز این عید نیز حاکم باید قربانی گناه، قربانی سوختنی، هدایه و دیگری در جوار شرقی آنها به طوری که طول هر یک از این دو قطعه زمین شود، یکی در جوار غربی ملک مقدس و شهر، آردی و روغن تقدیم کند.

46

قطعه زمین برای مجموع عرض ملک مقدس و عرض شهر باشد. **46** خداوند بیوه می‌فرماید: «دروازه شرقی حیاط داخلی، شش این زمین از شرق به غرب به موازات یکی از زمینهای قبایل اسرائیل روز هفته بسته باشد، ولی در روز شبات و روزهای اول ماه باز شود. باشد. **8** این دو قطعه زمین، سهم حاکم خواهد بود و حاکمان، **2** حاکم از حیاط بیرونی وارد اتاق بزرگ محظوظ دروازه شود و کنار دیگر بر قوم ظلم نخواهد کرد بلکه تمام زمین باقی مانده را به طور چارچوب دروازه بایستد و در حالی که کاهن، قربانی سوختنی و مساوی بین قبایل اسرائیل تقسیم نموده، سهم هر قبیله را به خودشان قربانی سلامتی او را تقدیم می‌کند، در آستانه دروازه عبادت کند، واگذار خواهند کرد. **9** خداوند بیوه به حاکمان اسرائیل می‌فرماید: سپس از دروازه خارج شود. دروازه تا غروب باز بماند. **3** قوم باید در «از غارت کردن و فریب دادن قوم من دست بکشید و ایشان را از روزهای شبات و روزهای اول ماه، چلوی این دروازه خداوند را پرسش میان ملک و خانه‌هایشان بیرون نکنید. همیشه با انصاف و درستکار نمایند. **4** «قربانیهای سوختنی که حاکم در روزهای شبات به خداوند باشید. **10** «در معاملات خود تقلب نکنید بلکه از وزنه‌ها و میزانهای تقدیم می‌کند، شش بره بی عیب و یک قرق بی عیب باشند. **5** هدیه درست استفاده نمایند. **11** ایفه و بت باید به یک اندازه یعنی هر آردی که او با هر قرق تقدیم می‌کند، باید یک ایفه باشد، ولی برای یک، یک دهم حومر که واحد اندازه‌گیری است باشند. **12** یک برهها هر مقدار هدیه که بخواهد می‌تواند بدهد. همراه هر ایفه آرد، مثقال باید برابر بیست گراه و یک منا برابر شصت مثقال باشد. **13** یک هن روغن زیتون نیز تقدیم کند. **6** در روز اول ماه، یک گاو «میزان هدایایی که تقدیم می‌کنید بدهین قرار است: یک شصتم از جو جوان بی عیب، شش بره و یک قرق بی عیب بیاورد. **7** هدیه آردی که و گندمی که برداشت می‌کنید، یک‌صدام از روغنی که از درختان او با هر گاو تقدیم می‌کند باید یک ایفه باشد و برای هر قرق نیز یک زیتون خود می‌گیرید، یک گوسفند از هر دویست گوسفندی که در ایفه. ولی برای برهها هر مقدار هدیه که بخواهد می‌تواند بدهد، همراه چراگاههای اسرائیل دارید. اینها هدایای آردی و قربانیهای سوختنی و هر ایفه آرد، یک هن روغن زیتون نیز تقدیم کند. **8** «حاکم باید از قربانیهای سلامتی هستند که قوم باید برای کفاره گناهانشان تقدیم راه اتاق بزرگ دروازه داخل شده، از همان راه نیز خارج شود. **9** اما

19 برای این کار به کاهانی که از قبیله لاوی و از نسل صادوق می‌توانند در خانه خدا به عنوان نگهبان خدمت کنند و به کارهای آن هستند و می‌توانند برای خدمت به حضور من بیایند، یک گوساله رسیدگی نمایند. ایشان باید جوانانی را که برای قریانی سوختن آورده برای قریانی گنگ بده. 20 سپس، خودت مقداری از خوش را بردار و می‌شوند، سر بربرد و آماده باشند تا به قم کمک کنند. 12 ولی چون بر چهار شاخ مذبح و بر چهار گوش سکوی میانی و لبه آن پاش. با ایشان قوم مرآ به پرسش خدایان دیگر تغییر نمودند و باعث شدن این عمل، مذبح را طاهر ساخته، آن را تبرک نمایی. 21 بعد آنها در گاه غرق شوند، به این سبب من که خداوند یهوه هستم قسم گوساله‌ای را که برای قریانی گناه تقديم شده بگیر و آن را در جای می‌خورم که ایشان را تنبیه کنم. 13 آنها نباید به من نزدیک شوند و تعیین شده، بیرون از خانه خدا بسوازن. 22 «روز دوم یک بزرگ نر به عنوان کاهن مرآ خدمت کنند. به هیچ کدام از اشیاء مقدس من بی‌عیب برای قریانی گناه تقديم کن تا مذبح با خون آن طاهر شود نباید دست برزند. بدین ترتیب ایشان سران گناهانی را که مرتک همان گونه که با خون گوساله طاهر شده بود. 23 وقتی این مراسم شده‌اند می‌بینند و رسوا می‌شوند. 14 ایشان فقط به عنوان نگهبان در تطهیر را انجام دادی، یک گوساله و یک فوج بی‌عیب از میان گله خانه من خدمت خواهند کرد و قم را در کارهای عادی کمک بگیر و آنها را قربانی کن. 24 آنها را به حضور من بیاور تا کاهنان خواهند نمود. 15 «اما وقتی بنی اسرائیل به سبب بینها مرآ ترک کردند، روی آنها نمک پاشیده، آنها را به عنوان قربانی سوختنی تقديم کنند. از قبیله لاوی، فقط پسران صادوق به خدمت کاهنی خود در خانه من 25 ۲۶ تا هفت روز، هر روز یک بزرگ نر، یک گوساله و یک فوج از میان ادامه دادند. بنابراین فقط اینها باید به حضور من بیاند و مرآ خدمت گله گرفته، آنها را به عنوان قربانی گناه تقديم کن. همه آنها باید کنند و قربانیها را تقديم نمایند. 16 فقط ایشان به خانه من داخل بی‌عیب باشند. 26 این کار را به منظور تبرک مذبح تا هفت روز خواهند شد و به مذبح فقط پسران اسرائیل به سبب بینها مرآ خواهند شد. آنها در حضور من انجام بده تا به این طبق مذبح طاهر و آماده شود. 27 بعد از این خدمت کرده، مراسم مرآ بجا خواهند اورد. 17 «وقتی بخواهند از هفت روز، کاهنان باید قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی را که دروازه وارد حیاط داخلی بشوند، باید فقط لباس کشانی بپوشند. به مردم می‌آورند، روی مذبح تقديم کنند. آنگاه من از شما خشنود هنگام خدمت در حیاط داخلی یا در خانه خدا نباید هیچ لباس پشمی بر تن داشته باشند. 18 دستارها و زیر جامه‌های ایشان باید از خواهم شد. این را من که خداوند یهوه هستم می‌گویم.»

44 سپس، آن مرد مرآ دوباره به دروازه شرقی حیاط بیرونی بود، به حیاط بیرونی نزد قوم باز می‌گردند، باید لباسهای خدمت را از تن ولی دروازه بسته بود. 2 خداوند به من گفت: «اين دروازه باید خود درآورند و در اتفاقهای مقدس بگذارند و لباسهای دیگر بپوشند، همیشه بسته باشد و هرگز باز نشود. هیچ کس از آن عبور نکند، زیرا میادا قوم به لباسهای مقدس آنها دست برزند و صدمه‌ای ببینند. من که یهوه، خدای اسرائیل هستم از آن داخل شده‌ام؛ پس باید بسته 20 «آنها نباید موی سر خود را برداشند یا موی باند داشته باشند، بمانند. 3 فقط حاکم می‌تواند در محوطه دروازه بشیند و در حضور بلکه باید آن را کوتاه کنند. 21 وقتی کاهنی وارد حیاط داخلی من خوارک مقدس بخورد. ولی او فقط از راه اتاق بزرگ واقع در می‌شد نباید شراب خود را باشد. 22 او مجاز است فقط با یک انها دروازه می‌تواند وارد محوطه دروازه شود و از آن هم بیرون بود.» دختر یهودی باکره یا بیوهای که شهورش کاهن بوده ازدواج کند. او 4 آنگاه آن مرد مرآ از راه دروازه شمالی به جلوی خانه خدا آورد. نگاه نمی‌تواند با زنی که طلاق داده شده ازدواج کند. 23 کاهنان باید کدم و دیدم حضور پرچال خداوند، خانه را پر کرد. به خاک افتابام فرق میان چیزهای مقدس و نامقدس، پاک و نپاک را به قم من و سجده کردم. 5 خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، به آنچه تعیلم دهن. 24 «کاهنان در مقام قاضی، باید اختلاف موجود میان می‌بینی و می‌شوند به دقت توجه نما و قوانین خانه خدا را که به تو قوم را حل و فصل کنند. هر حکمی که صادر کنند باید بر اساس می‌گویند مراعات کن. مواظب باش افزاد ناشایست وارد خانه خدا را که به تو قوم را حل و فصل کنند. کاهنان باید در تمام عیدهای مقدس، قوانین و نشوند. 6 به قوم سرکش اسرائیل بگو که خداوند یهوه می‌فرماید: ای دستورهای مرآ بجا آورند و مواظب باشند که حرمت روز شبات نگه بینی اسرائیل، شما هنگام تقديم قربانی به من، اشخاص اجنبی ختنه داشته شود. 25 «کاهن نباید به بدن شخص مرده نزدیک شود و نشانده سرکش را به خانه من اورده و آن را آلوهه کرداده. پس علاوه بر خود را نجس سازد. مگر آنکه آن بدن، جسد پدر یا مادرش، پسر همه گناهانان، عهد مرآ هم شکسته‌اید. 8 وظایف مقدسی را که به یا دخترش، برادر یا خواهری که شهور نداشته، باشد. 26 در این شما سپرده بود انجام نداده‌اید، بلکه اجنبی‌ها را اجیر کرده‌اید تا صورت، پس از طاهر شدن باید هفت روز صیر کند تا باز بتواند به امور مقدس خانه مرآ اداره کنند.» 9 خداوند یهوه می‌فرماید: «هیچ وظایف خود در خانه خدا ادامه دهد. 27 روز اول که به سر کار خود اجنبی ختنه نشانده سرکشی حق ندارد داخل خانه مقدس من شود، باز می‌گردد وارد حیاط داخلی و خانه خدا می‌شود، باید برای خود حتی آن اجنبی‌های که در میان قوم اسرائیل زندگی می‌کنند! 10 قربانی گناه تقديم کند. این را من که خداوند یهوه هستم می‌گویم. مردان قبیله لاوی باید تنبیه شوند، چون وقتی قوم اسرائیل از من دور 28 «کاهنان باید ملک داشته باشند. چون من میراث و ملک ایشان شدند و به سوی بتها روى آوردن، ایشان نیز مرآ ترک کردن. 11 آنها هستم! 29 «خوارک ایشان از هدایای آردی و قربانیهای گناه و

دیوارهای دو طرف این اتاق نیز نقشهای نخل حکاکی شده بود، و پنجه‌هایی در آن دیوارها قرار داشت. اتفاقهای مجاور خانه خدا نیز رو به مشرق بود آورد. ۲ ناگهان حضور پرچال خادی اسرائیل از دارای سایبان بودند.

43 سپس آن مرد بار دیگر مرا به کنار دروازه حیاط بیرونی که مشرق پدیدار شد. صدای او مانند غرش آهای خروشان بود و زمین از حضور پرچالش روش شد. ۳ آنچه در این رویا دیدم شبیه رؤیایی بود که در کنار رود کیار دیده بودم و نیز رؤیایی که در آن، او را وقیعی برای ویران کردن اورشليم می‌آمد دیدم. سپس در حضور او به خاک افتدام ۴ و در این هنگام حضور پرچال خداوند از دروازه شرقی داخل خانه خدا شد. ۵ آنگاه روح خدا مرا از زمین بلند کرد و به حیاط رو به فضایی با عرض ده متر در امتداد طول خانه خدا، و طرف دیگر ش رو به سنتگفرش حیاط بیرونی بود. این ساختمان سه طبقه داشت و اتفاقهای طبقه بالایی از اتفاقهای طبقه پایینی عقب‌تر بودند.

4 جلوی اتفاقهای روح به شمال یک راهرو به عرض پنج متر و طول پنجاه متر وجود داشت و درهای ساختمان رو به آن باز می‌شد. ۵

اتفاقهای طبقه بالایی عقب‌تر در نتیجه از اتفاقهای طبقه پایینی تگز بودند. ۶ اتفاقهای طبقه سوم برخلاف سایر اتفاقهای حیاط، سون

ایشان بار دیگر با پرستش خدایان و سونهای یادبود سلاطین خود، نام نداشتند و کوچکتر از اتفاقهای طبقات زیرین بودند. ۷ اتفاقهای شمالی

که به طرف حیاط بیرونی بودند مجموعاً بیست و پنج متر طول داشتند یعنی به اندازه نصف طول ردیف اتفاقهای داخلی که به طرف خانه خدا قرار داشت. ولی از انتهای ردیف اتفاقهای کوتاه‌تر اتفاقهای یک دیوار به

موازات اتفاقهای دیگر کشیده شده بود. ۹ از حیاط بیرونی در سمت شرق، یک در به این اتفاقها باز می‌شد. در سمت جنوبی خانه خدا نیز ساختمان مشابهی که از دو ردیف اتفاق تشكیل شده بود، وجود داشت. این ساختمان نیز بین خانه خدا و حیاط بیرونی قرار داشت.

11 بین دو ردیف اتفاقهای این ساختمان، مثل ساختمان شمالی، یک راهرو بود. طول و عرض و شکل درهای خروجی این ساختمان درست مثل آن ساختمان شمالی بود. 12 در ابتدای راهرو، به موازات دیوار روی رو که به طرف شرق کشیده شده بود، دری برای ورود به اتفاقهای قرار ایشان بتویس. 13 آن مرد به من گفت: «این دو ساختمان شمالی و جنوبی که از دو طرف خانه خدا هستند، مقدس است. به، قانون خانه خدا همین است.» 13 اندازه‌های مذبح این است: بلندی پایه شکل آن

که به حضور خدا قربانی تقدیم می‌کنند، مقدس‌ترین هدایا را می‌خورند و هدایای آردی، قربانیهای گناه و قربانیهای جرم را در آنها می‌گذارند،

یک سکوی چهارگوش به بلندی یک متر قرار داشت که از هر طرف زیرا اتفاقهای مقدس است. 14 وقتی کاهان بخواهد از خانه خدا بیرون

بروند، باید پیش از رفتن به حیاط بیرونی، لباسهای خود را عوض بلندی دو متر ساخته شده بود. این سکوی هم از هر طرف نیم متر با کنند. آنها باید لباسهای مخصوص خدمت را از تن بیرون بیاورند،

لیه سکوی اول فاصله داشت. 15 سکوی سوم نیز به همین ترتیب چون این لباسها مقدس است. پیش از ورود به آن قسمتهای از ساختمان روى سکوی دوم قرار گرفته بود. قربانیها را روی سکوی سوم که چهار

که به روی عموم باز است، باید لباسهای دیگری بپوشند.» 15 آن شاخ بر چهار گوشه آن بود می‌سوزانندن. 16 هر ضلع سکوی سوم مرد پس از اندازه گرفتن قسمتهای داخلی خانه خدا، مرا از دروازه شش متر بود. 17 هر ضلع سکوی مربع شکل دم هفت متر و ارتفاع شرقی بیرون بر دتا محوطه بیرون را هم اندازه بگیرد. 16 خانه خدا در لیه سکو یک وجب بود. (فاصله لیه پایه تا سکوی اول، از هر طرف یک محوطه مربع شکل محصور بود و طول هر حصار آن دویست و نیم متر بود). در سمت شرقی مذبح پله‌هایی برای بالا رفتن از آن پنجاه متر بود. این حصار دور خانه خدا برای این بود که محل مقدس وجود داشت. 18 خداوند بیوه به من فرمود: «ای پسر انسان، به آنچه می‌گوییم توجه کن! وقتی این مذبح ساخته شد باید قربانیهای سوختنی بر آن تقدیم شود و خون آنها روی مذبح پاشیده گردد.

42 سپس آن مرد از خانه خدا به حیاط داخلی بازگرداند و به طرف اتفاقهایی برد که در قسمت شمالی حیاط خانه خدا و نزدیک ساختمان غربی بود. ۲ این اتفاقها ساختمانی را به طول پنجاه متر و عرض بیست و پنج متر تشکیل می‌دادند. ۳ یک طرف این ساختمان رو به فضایی با عرض ده متر در امتداد طول خانه خدا، و طرف دیگر ش رو به سنتگفرش حیاط بیرونی بود. این ساختمان سه طبقه داشت و اتفاقهای طبقه بالایی از اتفاقهای طبقه پایینی عقب‌تر بودند.

4 جلوی اتفاقهای روح به شمال یک راهرو به عرض پنج متر و طول پنجاه متر وجود داشت و در نتیجه از اتفاقهای طبقه پایینی تگز بودند. ۶ اتفاقهای طبقه سوم برخلاف سایر اتفاقهای حیاط، سون

ایشان بار دیگر با پرستش خدایان و سونهای یادبود سلاطین خود، نام نداشتند و کوچکتر از اتفاقهای طبقات زیرین بودند. ۷ اتفاقهای شمالی

که به طرف حیاط بیرونی بودند مجموعاً بیست و پنج متر طول داشتند یعنی به اندازه نصف طول ردیف اتفاقهای داخلی که به طرف خانه خدا قرار داشت. ولی از انتهای ردیف اتفاقهای کوتاه‌تر اتفاقهای یک دیوار به

موازات اتفاقهای دیگر کشیده شده بود. ۹ از حیاط بیرونی در سمت شرق، یک در به این اتفاقها باز می‌شد. در سمت جنوبی خانه خدا نیز ساختمان مشابهی که از دو ردیف اتفاق تشكیل شده بود، وجود داشت. این ساختمان نیز بین خانه خدا و حیاط بیرونی قرار داشت.

11 بین دو ردیف اتفاقهای این ساختمان، مثل ساختمان شمالی، یک راهرو بود. طول و عرض و شکل درهای خروجی این ساختمان درست مثل آن ساختمان شمالی بود. 12 در ابتدای راهرو، به موازات دیوار روی رو که به طرف شرق کشیده شده بود، دری برای ورود به اتفاقهای قرار ایشان بتویس. 13 آن مرد به من گفت: «این دو ساختمان شمالی و جنوبی که در دو طرف خانه خدا هستند، مقدس است. به، قانون خانه خدا همین است.» 13 اندازه‌های مذبح این است: بلندی پایه شکل آن

که به حضور خدا قربانی تقدیم می‌کنند، مقدس‌ترین هدایا را می‌خورند و هدایای آردی، قربانیهای گناه و قربانیهای جرم را در آنها می‌گذارند،

یک سکوی چهارگوش به بلندی یک متر قرار داشت که از هر طرف زیرا اتفاقهای مقدس است. 14 وقتی کاهان بخواهد از خانه خدا بیرون

بروند، باید پیش از رفتن به حیاط بیرونی، لباسهای خود را عوض بلندی دو متر ساخته شده بود. این سکوی هم از هر طرف نیم متر با کنند. آنها باید لباسهای مخصوص خدمت را از تن بیرون بیاورند،

لیه سکوی اول فاصله داشت. 15 سکوی سوم نیز به همین ترتیب چون این لباسها مقدس است. پیش از ورود به آن قسمتهای از ساختمان روى سکوی دوم قرار گرفته بود. قربانیها را روی سکوی سوم که چهار

که به روی عموم باز است، باید لباسهای دیگری بپوشند.» 15 آن شاخ بر چهار گوشه آن بود می‌سوزانندن. 16 هر ضلع سکوی سوم مرد پس از اندازه گرفتن قسمتهای داخلی خانه خدا، مرا از دروازه شش متر بود. 17 هر ضلع سکوی مربع شکل دم هفت متر و ارتفاع شرقی بیرون بر دتا محوطه بیرون را هم اندازه بگیرد. 16 خانه خدا در لیه سکو یک وجب بود. (فاصله لیه پایه تا سکوی اول، از هر طرف یک محوطه مربع شکل محصور بود و طول هر حصار آن دویست و نیم متر بود). در سمت شرقی مذبح پله‌هایی برای بالا رفتن از آن پنجاه متر بود. این حصار دور خانه خدا برای این بود که محل مقدس وجود داشت. 18 خداوند بیوه به من فرمود: «ای پسر انسان، به آن محل عمومی جدا کند.

نگهبانی، اتاق بزرگ و دیوارهای تزیین شده در داخل تالار، و چندین دیوار یک ردیف اتاقهای کوچک به عرض دو متر وجود داشت.⁶ پنجه‌رود وجود داشت. طول محوطه این دروازه هم بیست و پنج متر و این اتاقها در سه طبقه ساخته شده و هر طبقه شامل سی اتاق بود. پنهانیش دوازده متر و نیم بود. **37** اتاق بزرگ آن روپری حیاط بیرونی قسمت بیرونی دیوار خانه خدا به صورت پله بود و سقف اتاقهای قرار داشت و دیوارهای تالار با نقشهای نخل تزیین شده بود. این طبقه اول و دوم به ترتیب روی پله اول و دوم قرار می‌گرفت. به طرف دروازه هم هشت پله داشت. **38** از اتاق بزرگ دروازه شمالی دری به که اتاقهای طبقه سوم از اتاقهای طبقه دوم، و اتاقهای طبقه دوم از یک اتاق دیگر باز می‌شد که در آنجا گوشت قربانیها را پیش از اتاقهای طبقه اول، بزرگ‌بودند. بدین ترتیب سنگینی اتاقها روی پله‌ها آنکه به مذیح بیرون، می‌شستند. **39** در هر طرف اتاق بزرگ، دو قرار می‌گرفت و به دیوار خانه خدا فشار وارد نمی‌شد. در دو طرف میز بود که حیوانات را برای قربانی ساختنی، قربانی گناه و قربانی خانه خدا در قسمت بیرونی اتاقها، پله‌هایی برای رفتن به طبقات بالا جرم روی آنها سر می‌بریدند. **40** بیرون اتاق بزرگ نیز چهار میز قرار درست شده بود. **8** ضخامت دیوار بیرونی این اتاقها دو متر و نیم داشت که در دو طرف راه ورودی دروازه شمالی قرار گرفته بودند. **41** بود. یک در از طرف شمال خانه خدا و یک در از طرف جنوب آن پس روی هم‌رفته هشت میز بود، چهار میز در داخل و چهار میز در به سوی این اتاقها باز می‌شد. من متوجه شدم که دور تا دور خانه بیرون که حیوانات قربانی را روی آنها ذبح می‌کردند. **42** چهار میز خدا یک سکو، همکف با اتاقهای مجاور وجود داشت که سه متر سنگی نیز وجود داشت که چاقوها و لوازم دیگر قربانی را روی آنها بلندتر از زمین بود و با پهنانی دو متر و نیم دور تا دور خانه خدا را فرا می‌گذاشتند. طول و عرض هر یک از این میزها هفتاد و پنج سانتی‌متر گونه بود. در دو طرف خانه خدا در حیاط داخلی، به فاصله ده و بلندی آن نیم متر بود. **43** لاشه قربانیها روی این میزها گذاشته متر دورتر از سکوها، یک سری اتاق به موازات اتاقهای مجاور خانه می‌شد. دور تا دور دیوار اتاق بزرگ چنگکهایی به طول تقریبی ده خدا ساخته شده بود. **12** یک ساختمان در سمت غربی و روپری سانسی متر کوپیده شده بود. **44** در حیاط داخلی، دو اتاق بود، یکی حیاط خانه خدا قرار داشت که عرض آن سی و پنج متر، و طولش در کنار دروازه شمالی و رو به جنوب، دیگری در کنار دروازه جنوبی و چهل و پنج متر و ضخامت دیوارهایش دو متر و نیم بود. **13** سپس رو به شمال. **45** او به من گفت: «اتاق کنار دروازه شمالی برای آن مرد از بیرون، طول خانه خدا را اندازه گرفت؛ اندازه آن پنجاه کاهنایی است که بر خانه خدا نظارت می‌کند». **46** اتاق کنار دروازه متر بود. در ضمن، از پشت دیوار غربی خانه خدا تا انتهای دیوار جنوبی برای کاهنایی است که مسئول مذیح می‌باشند. این کاهنایان از ساختمان واقع در غرب خانه خدا، که در واقع شامل حیاط پشتی نسل صادق هستند، زیرا از بین تمام لاویان فقط ایشان می‌توانند به خانه خدا و تمام عرض آن ساختمان می‌شد، پنجاه متر بود. **14** حضور خداوند نزدیک شده، او را خدمت کنند». **47** سپس، آن مرد پهنهای حیاط داخلی جلوی خانه خدا نیز پنجاه متر بود. **15** او طول حیاط داخلی را اندازه گرفت، مساحت آن پنجاه مترمربع بود. خانه ساختمان واقع در سمت غربی خانه خدا را نیز اندازه گرفت. آن هم خدا در غرب آن واقع شده بود و مذبحی در جلوی خانه خدا که در طرفش دیوارهای دو طرفش، پنجاه متر بود. اتاق ورودی خانه داشت. **48** سپس مرا به اتاق ورودی خانه خدا آورد و دیوارهای دو خدا، قدس و قدس‌الاقدس، **16** همه از گفت تا پنجه‌ها روکش طرف راه ورود به اتاق را اندازه گرفت. ضخامت هر یک دو متر و نیم چوب داشتند. پنجه‌های نیز پوشانده می‌شدند. **17** بر دیوارهای داخلی بود. عرض راه ورودی هفت متر و عرض دیوارهای دو طرف آن هر خانه خدا تا قسمت بالای درها نقشهای کروی و نخل، به طور یک، یک متر و نیم بود. **49** عرض این اتاق ورودی ده متر و طول آن یک در میان، حکاکی شده بودند. هر کدام از کروپیان دو صورت از شرق به غرب شش متر بود. برای رفتن به این اتاق می‌باشد از ده داشت: **19** یکی از دو صورت که شبیه صورت انسان بود رو به پله بالا رفت. در طرفین راه ورودی، دو ستون قرار داشت.

41 آنگاه آن مرد مرا به اتاق اول معبد یعنی قدس برد. او اول به نقش نخل سمت دیگر بود. دور تا دور دیوار داخلی خانه خدا درگاه قدس را اندازه گرفت؛ از بیرون به داخل سه متر و **2** پهنانی آن چارچوب درهای قدس مربع شکل بود و به همین شکل بود. **21** چارچوب درهای قدس مربع شکل بود و پنچ متر بود. دیوارهای طرفین آن هر یک به عرض ده متر و نیم بودند. ارتفاع یک متر و نیم و مساحت یک مترمربع بود. بعد خود قدس را اندازه گرفت؛ طول آن بیست متر و عرض آن ده متر گوششهای، پایه و چهار طرف آن همه از چوب بود. آن مرد با اشاره به بود. **3** سپس به اتاق اندرون که پشت قدس بود رفت و چارچوب مذبح چوبی به من گفت: «این میزی است که در حضور خداوند درگاه آن را اندازه گرفت؛ از بیرون به داخل یک متر و پهنانی آن می‌باشد.» **23** در انتهای راه ورودی قدس یک در بود و نیز در سه متر بود. دیوارهای طرفین آن هر یک به عرض یک متر و نیم انتهای راه ورودی قدس‌الاقدس در دیگری وجود داشت. **24** این بودند. **4** سپس اتاق اندرونی را اندازه گرفت؛ ده مترمربع بود. او به درها دو لنگه داشتند و از وسط باز می‌شدند. **25** درهای قدس نیز من گفت: «این قدس‌الاقدس است.» **5** بعد دیوار خانه خدا را ماند دیوارها با نقشهای کروپیان و نخلها تزیین شده بودند. بر بالای اندازه گرفت. ضخامتش سه متر بود. دور تا دور قسمت بیرونی این قسمت بیرونی اتاق ورودی، یک سایبان چوبی قرار داشت. **26** بر

برای نام قدوس خود دارم نشان خواهم داد. **26** وقی آنها بار دیگر در دیوارهای داخل تالار با نقشهای نخل تزیین شده بودند. **17** سپس، وطن خود را از تهدید دیگران در امنیت ساکن شوند آنگاه دیگر به از راه ورودی انتها اتاق بزرگ، وارد حیاط شدیم. دور تا دور حیاط من خیانت نخواهند کرد و سرافکنکه نخواهد شد. **27** آنرا از سی اتاق ساخته شده بود. جلوی این اتاقها پیاده رو سنگفرشی وجود سرمزینهای دشمنانشان به وطن باز می گردانم و بدین ترتیب، به موسیله داشت، **18** که دور تا دور حیاط را می پوشاند. سطح این حیاط ایشان به قوهای نشان می دهم که من بیرونی از سطح حیاط داخلی پاسیتر بود. **19** روبروی دروازه شرقی، خواهند دانست که من بیوه، خدای ایشان هستم و این منم که آنان دروازه دیگری قرار داشت که رو به حیاط داخلی باز می شد. او را به اسارت می فرستم و باز می گردانم و نمی گذارم حتی یک نفر از فاصله بین دو دروازه را اندازه گرفت، این فاصله پنجاه متر بود. **20** آنها در سزیمن بیگانه باقی بماند. **29** من روح خود را بر آنها می زیم سپس، آن مرد به طرف دروازه شمالی که رو به حیاط بیرونی باز و دیگر هرگز روی خود را از ایشان برنمی گردانم. من که خداوند بیوه می شد، رفت و آن را اندازه گرفت. **21** در اینجا هم در هر طرف تالار دروازه، سه اتاق نگهبانی بود و اندازه آنها درست مثل اندازه ایشان به قوهای دروازه شرقی بود. طول محبوطه دروازه در مجموع بیست و پنج اتاقهای دروازه شرقی بود. اتاقهای دروازه شرقی بود. اتاقهای دروازه شرقی بود. اتاقهای دروازه شرقی بود.

40

در سال بیست و پنجم تبعیدمان، یعنی چهارده سال بعد از مترا، عرض آن از بالای یک اتاق نگهبانی تا بالای اتاق مقابله دوازده تسعیخ اورشلیم، در روز دهم از ماه اول سال بود که دست خداوند مترا و نیم بود. **22** اتاق بزرگ، پنجدها، تربیتات دیوارهای این دروازه بر من قرار گرفت. **2** او در رؤیا مرا به سزیمن اسرائیل برد و روی مانند دروازه شرقی بود. در اینجا نیز هفت پله در جلوی دروازه قرار کوهی بلند که بر جانب جنوبی آن بود، قرار داد. از آنجا بناهای در اتاق بزرگ نیز در انتهای تالار دروازه بود. **23** مقابله دروازه مقابل خود دیدم که شبیه یک شهر بود. **3** وقی مرا نزدیکتر برد، شمالی هم مانند دروازه شرقی، دروازه دیگری وجود داشت که به مردی را دیدم که صورتش مثل مفرغ می درخشید و کنار دروازه خانه حیاط داخلی باز می شد. فاصله بین این دو دروازه نیز پنجاه متر بود. خدا ایستاده بود. او یک رسمنان و یک چوب اندازه گیری در دست **24** بعد مرا به دروازه سمت جنوب برد و قسمتهای مختلف آن را داشت. **4** آن مرد به من گفت: «ای پسر انسان، نگاه کن، گوش اندازه گرفت؛ اندازه آن درست اندازه دروازه های دیگر بود. **25** مانند بد و هر چه به تو نشان می دهم، به خاطر سپار، زیرا برای همین دروازه های دیگر، یک تالار داشت و در دیوارهایش چند پنجه بود. منظور به اینجا آورده شده ای. سپس نزد قوم اسرائیل بزرگ و ایشان را از طول محبوطه این دروازه مانند بقیه بیست و پنج مترا و عرضش دوازده آنچه که دیده ای باخبر ساز. **5** آن مرد با چوب اندازه گیری خود که مترا و نیم بود. **26** در اینجا نیز هفت پله به طرف دروازه بالا می رفت سه مترا بود شروع کرد به اندازه گرفتن حصار بیرونی خانه خدا که و دیوارهای داخل تالار با نقشهای نخل تزیین شده بودند. **27** روبروی گردآگرد آن بود. بلندی حصار سه مترا و ضخامت آن هم سه مترا بود. دروازه، دروازه دیگری قرار داشت که به حیاط داخلی باز می شد. **6** بعد مرا به طرف دروازه شرقی برد. از هفت پله بالا رفتم و از فاصله بین این دو دروازه نیز پنجاه مترا بود. **28** سپس، آن مرد مرا از دروازه داخل یک دالان سه مترا شدیم. **7** از دالان که گذشیم وارد راه دروازه جنوبی به حیاط داخلی برد. او محبوطه این دروازه را هم تالاری شدیم که در هر طرف آن سه اتاق نگهبانی بود. مساحت اندازه گرفت. اندازه آن همان اندازه دروازه های بیرونی بود. **29** اندازه هر یک از این اتاقها سه مترومی بود. فاصله بین دیوارهای اتفاقهای اتفاقهای نگهبانی، اتاق بزرگ و دیوارهای تالار نیز همان بود. چند مجاور دو مترا و نیم بود. در جلوی هر یک از اتفاقهای نگهبانی، دیوار پنجه در اتفاقها نصب شده بود. مثل دروازه های دیگر، طول محبوطه کوتاهی به بلندی نیم مترا و ضخامت نیم مترا وجود داشت. در انتهای این دروازه بیست و پنج مترا و پهنایش دوازده مترا و نیم بود. **31** تالار، دالان سه مترا دیگری به پهنای شش مترا و نیم وجود داشت. اتاق بزرگ آن رو به حیاط بیرونی باز می شد و دیوارهای تالار آن باز می شد. پلنی هر لنگه در آن دو مترا و نیم بود. این دالان به یک اتاق بزرگ نقشهای نخل تزیین شده بود. تفاوت این دروازه با بقیه این بود که به روبروی خانه خدا بود، منتهی می شد. طول این اتاق از شرق جای هفت پله، هشت پله به طرف بالا داشت. **32** بعد مرا از راه به غرب چهار مترا بود. و دیوارهای انتهای آن که در دو طرف راه دروازه شرقی به حیاط داخلی برد و محبوطه آن را اندازه گرفت. اندازه ورودی به حیاط خانه خدا قرار داشتند، هر یک به ضخامت یک مترا آن مانند اندازه دروازه های دیگر بود. **33** اندازه اتفاقهای نگهبانی، بودند. **13** سپس، او پهنای سقف تالار را اندازه گرفت یعنی از دیوار اتاق بزرگ و دیوارهای تالار نیز همان بود. چند پنجه نیز در اتفاقها انتهای یک اتاق نگهبانی تا دیوار انتهای اتفاق نگهبانی روبرو. این نصب شده بود. طول محبوطه دروازه بیست و پنج مترا، و پهنای فاصله دوازده مترا و نیم بود. **14** سپس او اتفاق انتهای تالار را که رو آن دروازه مترا و نیم بود. **34** اتفاق بزرگ آن رو به حیاط بیرونی باز به حیاط خانه خدا باز می شد، اندازه گرفت. طول آن از شمال به می شد و دیوارهای تالار آن با نقشهای نخل تزیین شده بود. جلوی جنوب ده مترا بود. **15** فاصله بین دیوار بیرونی دروازه تا دیوار انتهای این دروازه، هشت پله قرار داشت. **35** آنگاه آن مرد مرا به دروازه اتفاق بزرگ مجموعاً بیست و پنج مترا بود. **16** تمام دیوارهای انتهایی حیاط داخلی حیاط داخلی برد و آن را اندازه گرفت. اندازه های این دروازه اتفاقها و نیز دیوارهای بین آنها، دارای پنجه های مشبك بودند. تمام نیز مانند اندازه های سایر دروازه ها بود. **36** در این قسمت نیز اتفاقهای

را خواهید پیشاند.» **10** خداوند یهوه می فرماید: «در آن هنگام تو دانست که من یهوه، خدای قدوس قوم اسرائیل هستم.» **8** خداوند نقشه‌های پلیدی در سر خواهی پروازند؛ **11** و خواهی گفت: «اسرائیل یهوه می گوید: «آن روز داوری خواهد رسید و همه چیز درست به سرزینی بی دفاع است و شهرهایش حصار ندارند! به جنگ آن می روم همان طبقی که گفته‌ام اتفاق خواهد افتاد.» **9** «ساکنان شهرهای و این قوم را که در کمال امنیت و اطمینان زندگی می کنند، از بین اسرائیل از شهر خارج شده، تمام سلاحهای شما را یعنی سپرها، می برم!» **12** به آن شهرهایی که زمانی خراب بودند، ولی ایک آباد کمانها، تیرها و چمچها را برای سوزاندن جمع خواهند کرد و گشته و از مردمی پر شده‌اند که از سرزینهای دیگر بازگشته‌اند، این برای هیم هفت سال کافی خواهد بود. **10** این سلاحهای جنگی حمله می کنم و غایم فراوان به دست می آمم. زیرا اکنون اسرائیل گاو تا هفت سال آتش آنها را تأمین خواهد کرد. از صحراء هیم نخواهند و گوسفند و ترور بسیار دارد و مرکز تجارت دیاست.» **13** «مدم آورد و از جنگل چوب نخواهد برد، چون این سلاحها احیاج آنها را سبا و ددان، و تجار تریش به تو خواهند گفت؟ آیا با سپاه خود از لحظات هیم رفع خواهد کرد. قوم اسرائیل غارت کنندگان خود را آمده‌ای تا طلا و نقره و اموال ایشان را غارت کنی و حیواناتشان را با غارت خواهند نمود.» خداوند یهوه این را فرموده است. **11** خداوند خود ببری؟» **14** خداوند یهوه به جوج می فرماید: «زمانی که قوم می فرماید: «من در اسرائیل در "وادی عابران"، که در شرق دریا من در سرزمین خود در امنیت زندگی کنند، تو برمی خیری و **15** با مرده قرار دارد، برای جوج و تمام سپاهیان او گورستان بزرگ درست سپاه عظیم خود از شمال می آیی و مثل ابر زمین را می پوشانی. این، می کنم به طوری که راه عابران را مسدود خواهد ساخت. جوج و تمام در آینده دور اتفاق خواهد افتاد. من تو را به جنگ سرزمین خود سپاهیانش در آنجا دفن خواهند شد و نام آن وادی به "دره سپاهیان می آرم، ولی بعد در برابر چشمان همه قومها تو را از میان برمی دارم تا جوج" تبدیل می گردد. **12** هفت ماه طول خواهد کشید تا قوم اسرائیل به همه آنها قدوسیت خود را نشان دهم و تا آنها بدانند که من خدا جنابرهای را دفن کنند و زمین را پاک سازند. **13** تمام اسرائیل‌ها جمع هستم.» **17** خداوند یهوه می فرماید: «تو همانی که مدت‌ها پیش خواهند شد و اجساد را دفن خواهند کرد. این روز پیروزی من، برای توسط خدمتگزارانم یعنی انبیای اسرائیل در بارهات پیشگویی کرده، اسرائیل روزی فراموش نشدنی خواهد بود. **14** پس از پایان این هفت گفتم که بعد از آنکه سالهای پسیار بگذرد، تو را به جنگ قوم خود، عده‌ای تعیین می شوند تا در سراسر زمین پگردند و اجدادی را خواهیم آورد. **18** اما وقتی خراب کردن سرزمین اسرائیل بیایی، که باقی مانده‌اند پیدا کنند و دفن نمایند تا زمین دوباره پاک شود. خشم من افروخته خواهد شد. **19** من با غیرت و غضب گفتم که **15** هر وقت آنها استخوان انسانی را بینند، علامتی کارش می گذارند در آن روز در اسرائیل زلزله مهیبی رخ خواهد داد. **20** و در حضور من تا دفن کنندگان بیایند و آن را به دره سپاهیان جوج ببرند و در آنجا تمام حیوانات و انسانها خواهند لرزند. صخره‌ها تکان خواهند خود و دفن کنند. **16** (در آن محل شهری به نام این سپاهیان خواهد بود.) حصارها فرو خواهند ریخت. **21** من که خداوند یهوه هستم می گویم به این ترتیب، زمین بار دیگر پاک خواهد شد.» **17** خداوند یهوه به تو را ای جوج، به ره نوع ترسی گرفnar خواهی ساخت و سریازان تو من فرمود: «ای پسر انسان، تمام پرندگان و جانوران را صدا کن و به به جان هم افتداد، پیداگر را خواهند کشت! **22** من با شمشیر، آنها پکو که خداوند می گوید: «باید و قربانی ای را که برای شما مرض، طوفانهای سهمگین و سیل آسا، نگرگ درشت و آتش و گوگرد آماده کرده‌ام بخورید. به کوههای اسرائیل بیایید و گوشتش بخورید و با تو و تمام سریازان و همپیمانات خواهیم جنگید. **23** به این طریق خون بنشود! **18** گوشت جنگلگاران را بخورید و خون رهبران جهان را عظمت و قدوسیت خویش را به همه قومهای جهان نشان خواهیم داد بنوشید که مانند قچها، برهای، بزها و گاوها پرواری باشان ذبح و آنها خواهند دانست که من یهوه هستم.»

39 «ای پسر انسان، باز درباره جوج پیشگویی کن و بگو: «ای مهمنامه من بیایید و بر سر سفرهای گوشت اسیان، سواران و جنگاوران جوج که پادشاه ماشک و توبال هستی، خداوند یهوه می گوید من بر را بخورید! من که خداوند یهوه هستم این را می گویم.» **21** «در میان ضد تو هستم. **2** تو را از راهی که می روی باز می گردانم و از شمال قومها جلال و عظمت خود را به این طریق نشان خواهیم داد. همه به طرف کوههای اسرائیل می آرم. **3** سلاحهای سپاهیان را از مجازات شدن جوج را خواهند دید و خواهند دانست که این کار من دستهایشان می اندازم. **4** تو و تمام سپاه عظیمت در کوهها خواهید مرد. شما را نصیب لاشخورها و جانوران می گردانم. **5** در صحرا از هستم. **23** قومها بی خواهند برد که قوم اسرائیل به سبب گناهان خود پای در خواهید آمد. من که خداوند یهوه هستم این را گفتم. **6** بر بعید شده بودند، زیرا به خدای خود خیانت کرده بودند. پس من نیز ماجروح و تمام همپیمانات که در سواحل در امنیت زندگی می کنند، روى خود را از آنان برگرداندم و گذاشتم دشمنانشان ایشان را نایبود آتش می بارام و آنها خواهند دانست که من یهوه هستم.» **7** «به کنند. **24** رویم را از ایشان برگرداندم و آنان را به سرای گناهان و این طریق نام قدوس خود را به قوم خود اسرائیل می شناسانم و دیگر اعمال زشنان رساندم.» **25** خداوند یهوه می فرماید: «ولی ایک به اجازه نمی دهم که نام قدوس من بی حرمت شود. آنگاه قومها خواهند اسارت قوم خود پایان می دهم و بر ایشان رحم می کنم و غیرتی را که

بود، اکنون همچون باغ عدن شده است! شهرهای خراب دویاره بنا (یعنی افرایم) و تمامی خاندان اسرائیل که با او متحدند.“ ۱۷ هر دو گردیده و خوشان حصار کشیده شده و پر از جمعیت گشته‌اند.” آنها را به هم بجسبان تا مثل یک عصا در دستت باشند. ۱۸ وقتی ۳۶ آنگاه تمام قومهای همچواری که هنوز باقی مانده‌اند، خواهند قویت پرسند که منظورت از اینها چیست، ۱۹ به آنها بگو: “خداآند دانست من که خداوند هستم شهرهای خراب را آباد کرده و در یهود چنین می‌فرماید: من افرایم و قبایل اسرائیل را به یهودا ملحق زمینهای متروک محصول فراوان به بار آورده‌ام. من که یهود هستم این می‌سازم و آنها مثل یک عصا در دست خواهند بود.“ ۲۰ پس در را گفتم و بدان عمل می‌کنم.“ ۲۱ خداوند یهوده می‌فرماید: «من بار حالی که آن عصاها را که روی آنها نوشته، دارای می‌کنی تا مردم دیگر دعاهای قوم اسرائیل را اجابت خواهمن کرد و ایشان را مثل گله بیینند ۲۱ به ایشان بگو که خداوند یهوده می‌فرماید: قوم اسرائیل را از گوسفند زیاد خواهمن نمود. ۳۸ شهرهای متروکشان از جمعیت مسلو میان قومها جمع می‌کنم و از سراسر دنیا ایشان را به وطن خودشان باز خواهد گشت درست مانند روزهای عید که اورشلیم از گوسفندان می‌گردانم ۲۲ تا به صورت یک قوم واحد را آید. یک پادشاه بر همهٔ قریانی، پر می‌شد. آنگاه خواهند دانست که من یهوده هستم.» ایشان سلطنت خواهد کرد. دیگر به دو قوم تقسیم نخواهد شد، ۲۳ و دیگر با بتپرسنی و سایر گناهان، خودشان را آلدۀ تحاوید

۳۷

دست خداوند بر من قرار گرفت و مرا در روح خداوند به ساخت. من ایشان را از همهٔ گناهانشان پاک می‌سازم و نجات درهای که پر از استخوانهای خشک بود، پردم. ۲ او مرا به هر سو در می‌دهم. آنگاه قوم واقعی من خواهند شد و من خدای ایشان خواهم میان استخوانهای را که روی زمین پخش شده بودند گردانید. ۳ سپس به بود. ۲۴ خدمتگزار من دارو، پادشاه ایشان خواهد شد و آنها یک من گفت: «ای پسر انسان، آیا این استخوانها می‌توانند دویاره جان رهبر خواهند داشت و تمام دستورها و قوانین مرا اطاعت نموده، پیگیرند و انسانهای زنده‌ای شوند؟» گفتمن: «ای خداوند یهوده، تو خواسته‌هایم را بجا خواهند آورد. ۲۵ آنها در سرزمینی که بدراشان می‌دانی.» ۴ آنگاه به من فرمود که بر این استخوانها نوبت کرده، زندگی گردند، ساکن می‌شوند، یعنی همان سرزمینی که به خدمتگزار بگویم: «ای استخوانهای خشک به کلام خداوند گوش دهید! ۵ یعقوب دادم. خود و فرزندان و نوه‌هایشان، نسل اندر نسل، در آنجا خداوند یهوده می‌گوید: من به شما جان می‌بخشم تا دویاره زنده شوید. ساکن خواهند شد. خدمتگزار دارو تا به ابد پادشاه آنان خواهد ۶ گوشت و بی به شما می‌دهم و با پوست، شما را می‌بوشان. در بود. ۲۶ من با ایشان عهد می‌بندم که تا به ابد ایشان را در امیت شما روح می‌دم تا زنده شوید. آنگاه خواهید دانست که من یهوده نگه دارم. من آنها را در سرزمینشان مستقر کرده، جمعیت‌شان را زیاد هستمن.» ۷ آنچه را که خداوند فرموده بود به استخوانها گفتمن. تاگهان خواهمن نمود و خانه مقدس خود را تا به ابد در میان ایشان قرار خواهمن سروصدایی برخاست و استخوانهای هر بدن به یکدیگر پیوستند! ۸ داد. ۲۷ خانه من در میان ایشان خواهد بود و من خدای ایشان ۸ سپس در حالی که نگاه می‌کردم، دیدم گوشت و بی بر روی خواهیم بود و آنها قوم من. ۲۸ وقتی خانه مقدس من تا ابد در میان استخوانها ظاهر شد و پوست، آنها را پوشانید. اما بدنهای هنوز جان ایشان برقرار بماند، آنگاه سایر قومها خواهند دانست من که یهوده ندانستند. ۹ خداوند یهوده به من فرمود: «ای پسر انسان به روح بگو هستم قوم اسرائیل را برای خود انتخاب کرده‌ام.»

از چهار گوشه دنیا بیاید و به بدنهای این کشته‌شدگان بددت تا دویاره

زنده شوند.» ۱۰ پس همان طور که خداوند به من امر فرموده بود ۳۸ این پیغام نیز از جانب خداوند به من رسید: «ای پسر

گفتمن و روح داخل بدنهای شد و آنها زنده شده، ایستادند و لشکری انسان، رو به جوچ از سرزمین ماجوج، حاکم قوم مشک و توبال، بزرگ تشکیل دادند. ۱۱ سپس خداوند معنی این رؤیا را به من فرمود: بایست و بر ضد او پیشگویی کن. ۳ و بگو که خداوند یهوده چنین «این استخوانها قوم اسرائیل هستند؛ آنها می‌گویند: «ما به صورت می‌فرماید: من بر ضد تو هستم. ۴ قلاط در چاهه‌ات می‌گذارم و تو استخوانهای خشک شده در آمدآهان و همهٔ امیدهایمان بر باد رفته را به سوی هلاکت می‌کشم. سربازان پیاده و سواران مسلح تو بسیج است.» ۱۲ ولی تو به ایشان بگو که خداوند یهوده می‌فرماید: ای شده، سپاه سپیار بزرگ و نیرومندی تشکیل خواهند داد. ۵ پارس، قوم من اسرائیل، من قبرهای اسارت شما را که در آنها دفن شده‌اید کوش، و فقط هم با تمام ملاجھای خود به تو خواهند پیوست. ۶ می‌گشایم و دویاره شما را زنده می‌کنم و به سرزمین اسرائیل باز تمام لشکر سرزمین جویر و توجرمه از شمال، و نیز سپیاری از قومهای می‌گردانم. ۱۳ سرانجام، ای قوم من، خواهید دانست که تو خواهید شد. ۷ ای جوچ، تو رهبر آنها هستی، هستمن. ۱۴ روح خود را در شما قرار می‌دهم و شما باز دیگر احیا پس آماده شو و تدارک چنگ بین! ۸ «پس از یک مدت طولانی از شده، به وطن خودتان باز می‌گردید. آنگاه خواهید دانست من که تو خواسته خواهند شد که نیروهای خود را بسیج کنی. تو به سرزمین یهوده هستم به قولی که داده‌ام عمل می‌کنم. ۱۵ این پیغام نیز از اسرائیل حمله خواهی کرد، سرزمینی که مردم آن از اسارت سرزمینهای طرف خداوند بر من نازل شد: ۱۶ «یک عصا بگیر و روی آن این مختلف بازگشته و در سرزمین خود در امیت ساکن شده‌اند؛ ۹ کلمات را بنویس: «برای یهودا و اسرائیلیان متعدد با او». بعد یک ولی تو و تمام همپیمانانست سپاهی بزرگ تشکیل خواهید داد و مثل عصای دیگر بگیر و این کلمات را روی آن بنویس: «برای یوسف طوفانی سهمگین بر آنها فرود خواهید آمد و مانند ابری سرزمین اسرائیل

شهرهایتان دیگر هرگز آباد نخواهد شد تا بدانید که من یهود هستم. شما از قحطی بمیرند.» **۱۳** خداوند یهود می فرماید: «قومهای دیگر **۱۰** با اینکه من در سرزمین اسرائیل و یهودا حضور دارم، ولی شما به شما طعنه می زنند و می گویند: «اسرائیل سرزمینی است که ساکنان گفته اید این دو قوم مال ما هستند و ما سرزمین آنها را به تصرف خود می باند و داغ فرزندانشان را بر دل آنها می گذارد!» **۱۴** ولی درمی آورید. **۱۱** پس، به حیات خود قسم، خشم و حسد و کینهای را من که خداوند یهود هستم، می گویم که آنها دیگر این ساختن را بر که نسبت به قوم من داشتند تلافی خواهم کرد. هنگامی که شما را زیان نخواهد آورد، زیرا مرگ و میر در اسرائیل کاهش خواهد یافت. مجازات کم، بنی اسرائیل خواهد دانست که به سبب آنچه که بر سر **۱۵** آن قومها دیگر شما را سرزنش و مستخره نخواهند کرد، چون ایشان آورده اید شما را مجازات کردتم. **۱۶** شما نیز خواهید دانست دیگر سبب لغتش قوم خود نخواهد بود. این را من که خداوند یهود که من ساختن کفرآمیز شما را شنیدام که گفته اید سرزمین قوم اسرائیل هستم می گویم.» **۱۷** پیغام دیگری از جانب خداوند بر من نازل شد: خراب شده و ما آنها را خواهیم بعلید. **۱۸** شما بر ضد من ساختن **۱۹** آی پسر انسان، وقتی بنی اسرائیل در سرزمین خودشان زندگی تکبرآمیز بسیار گفته اید و من همه آنها را شنیده ام! **۲۰** خداوند یهود می کردند، آن را با اعمال رشت خود نجس نمودند. رفتار ایشان در به اهالی سعیر می فرماید: «وقتی سرزمین شما را ویران کنم، تمام مردم نظر من مثل یک پارچه کثیف و نجس بود. **۲۱** آن سرزمین را با جهان شادی خواهند کرد. **۲۲** هنگامی که سرزمین من اسرائیل ویران آدمکشی و بت پرستی آسوده شاختند. به این دلیل بود که من خشم شد شما خوشحال شدید و اکنون من برای ویران شدن سرزمین شما خود را بر ایشان فرو ریختم. **۲۳** آنان را به سرزمینهای دیگر تبعید کردم شادی می کنم! ای کوه سعیر، ای سرزمین ادوم، شما به کلی ویران و به این طریق ایشان را به سبب تمام اعمال و رفتار دشمن مجازات خواهید شد. آنگاه همه خواهید دانست که من یهود هستم!» **۲۴** نمود. **۲۵** اما وقتی در میان سرزمینها پراکنده شدند، باعث بی حرمتی ۳۶ «ای پسر انسان، به کوههای اسرائیل نبوت کن و بگو: ای کوههای اسرائیل به پیغام خداوند گوش دهید. **۲۶** خداوند یهود چنین نام قدوس من گشتد، زیرا قومهای دیگر دریابه ایشان گفته اند: «اینها که سرزمین خود را از دست دادند.» **۲۷** من به فکر کوههای اسرائیل به سرزمین خود را از دین قومهای دیگر بی حرمت می فرماید: دشمنانتان به شما اهانت کرده، بلندهای قادیمی شما را از کرده اید. **۲۸** پس، به قوم اسرائیل بگو من که خداوند یهود هستم آن خودشان می دانند. **۲۹** آنها از هر طرف شما را تار و مار کرده، می گویم شما را دوباره به سرزمین تان باز می گردانم، ولی این کار را نه به سرزمینهای مختلف بردهاند و شما مورد ملامت و تمسخر آنان قرار گرفته اید. **۳۰** پس ای کوههای اسرائیل، به کلام من که خداوند یهود هستم فرا ده! به کوهها و تپهها، وادیها و درهها، مزارع و شهرهایی که مدت‌هاست بوسیله قومهای خدناشناش همسایه شما ویران شده و مورد تمسخر قرار گرفته اند، می گویم: **۳۱** خشم من بر شما را از میان قومهای دیگر جمع کرده، به سرزمین تان باز می گردانم. ضد این قومها، بخصوص ادوم، شعله‌ور شده است، چون زمین مرا با آنگاه آب پاک بر شما خواهم ریخت تا از بت پرستی و تمام شادی و با اهانت به قوم من، تصرف نمودند. **۳۲** پس ای جریان، گاهانه دیگر پاک شوید. **۳۳** به شما قلیل تازه خواهم داد و روحی پیشگویی کن و به کوهها و تپهها، به وادیها و دره‌های اسرائیل بگو که تازه در باطن شما خواهیم نهاد. دل سنگی و نامطیع را از شما خواهم گرفت و قلی نم و مطیع به شما خواهیم داد. **۳۴** روح خود را در کرده‌اند سخت خشمگین هستم. **۳۵** من خود به شما قول می دهم شما خواهیم نهاد تا احکام و قوانین مرا اطاعت نماید. **۳۶** «شما در که این قومها مورد تحقیر قرار خواهند گرفت. **۳۷** ولی بر کوههای سرزمین اسرائیل که به اجدادتان دادم ساکن خواهید شد. شما قوم اسرائیل درختان دوباره سبز خواهند شد و برای شما که قوم من هستید من می شوید و من خدای شما. **۳۸** شما را از همه گاهانه‌تان پاک میوه خواهند آورد و شما به سرزمین خویش باز خواهید گشت. **۳۹** من همراه شما هستم و وقتی زمین را شیار کرده، در آن بذر پاشید، شما را برکت خواهیم داد. **۴۰** در سراسر اسرائیل، جمعیت شما را افزایش می دهم و شهرهای ویران شده را پنا نموده، آنها را پر از جمیعت می کنم. **۴۱** نه فقط مردم، بلکه گله‌های گاو و گوسفند شما را هم بازیور می سازم. شهرهای شما مثل گذشته آباد خواهند شد و من شما را از پیش برکت داده، کامیاب خواهیم ساخت. آنگاه خواهید دانست که من یهود هستم. **۴۲** ای اسرائیل که قوم من هستید، من پاک سازم، دوباره شما را به وطن اسرائیل می آورم و ویرانه‌ها را آباد شما را به سرزمین تان باز می گردانم تا بر دیگر در آن ساکن شوید. آن می کنم. **۴۳** زمینها دوباره شیار خواهند شد و دیگر در نظر رهگذران سرزمین متعلق به شما خواهد بود و دیگر نخواهیم گذاشت فرزندان پایر نخواهند بود؛ **۴۴** و آنها خواهند گفت: «این زمینی که ویران شده

در عمل در بی منافع خود هستند. **32** تو برای ایشان مطربی هستی کرد. **18** بعضی از شما بهترین علوفه‌های مرتع را می‌خورد و مابقی را که با ساز و آواز دلنشیش آنها را سرگرم می‌کند. سختگذشت را می‌شنوند، نیز لگدمال می‌کنید. آب زلال را می‌نوشید و بقیه را با گل‌آلود ولی به آنها عمل نمی‌کنند. **33** اما وقتی همه سختگذشتی که گفته‌اند می‌نمایید. **19** برای گوسفندان من چیزی جز چراگاه‌های پایمال شده واقع شوند، که البته واقع خواهد شد، آنگاه خواهند دانست که بک و آبهای گل‌آلود باقی نمی‌گذارید. **20** «بنابراین من خود، بین شما گوسفندان فرهی و شما گوسفندان لاغر داروی خواهم کرد. **21** چون نبی در میان ایشان بوده است.»

شما گوسفندان لاغر را کنار می‌زید و از گله دور می‌کنید. **22**

34 این پیغام از طرف خداوند به من رسید: «ای پسر انسان، پس، من خود گوسفندانم را نجات می‌دهم تا دیگر مورد آزار قرار کلام مرا که بر ضد شبانان، یعنی رهبران قوم اسرائیل است بیان کن و نگیرند. من بین گوسفندان خود داروی می‌کنم و خوب را زد جدا از جانب من که خداوند بیوه هستم به ایشان بگو: ای بر شما ای می‌نمایم. **23** شبانی بر ایشان خواهم گماشت که ایشان را بچراند، شبانان اسرائیل، که به جای چرانیدن گله‌ها خودتان را می‌پرواپند. آیا یعنی خدمتگزار خود دادود را، او از ایشان مواظیت خواهد کرد و وظیفه شبان چرانیدن گوسفندان نیست؟ **3** شما شیر آنها را می‌نوشید، شبان ایشان خواهد بود. **24** من بیوه، خدای ایشان خواهم بود و از پشمچان برای خود لباس می‌دوزید، گوسفندان پرواری را می‌کشید و خدمتگزار دادود، بر ایشان سلطنت خواهد کرد. من که بیوه هستم، گوششان را می‌خورد، اما گله را نمی‌چرانید. **4** از ضعیفان نگهداری این را می‌گویم. **25** با ایشان عهد می‌بنم که ایشان را در امنیت ننموده‌اید و از مرضیان پرستاری نگذارد، دست و پا شکسته‌ها را نگاه دارد. حیوانات خطرناک را از سزمین آنها بیرون می‌رانم تا قوم شکسته‌بندی ننموده‌اید، به دنبال آنها که از گله جا مانده و گم می‌باشند حتی در بیابان و جنگل هم بدون خطر بخوابند. **26** قوم شده‌اند نرفه‌اید. در عوض، با زور و ستم بر ایشان حکمرانی کرد. **27** خود و خانه‌هایشان را که در اطراف کوه من است برکت خواهم داد. **5** پس چون شبان و سریست نداشتند، پراکنده و آواره شدند. هر بارشای برکت را بر آنها خواهم باراند و باران را به موقع برای آنها جانوری که از راه برسد، آنها را می‌درد. **6** گوسفندان من در کوهها، خواهم فرستاد. درختان میوه و مزروعها پر باز خواهند بود و همه تپه‌ها و روی زمین سرگردان شدند و کسی نبود که فکر آنها باشد و در امنیت زندگی خواهند کرد. وقتی زنجیر اسارت را از دست و پای دنبالشان بروند. **7** «پس، ای شبانان، به کلام من که خداوند هستم ایشان باز کنم و آنان را از چنگ کسانی که ایشان را به بد کشیده گوش کنید! **8** من، خداوند بیوه، به حیات خود قسم می‌خورم که بودند برهانم، آنگاه خواهند دانست که من خداوند هستم. **28** چون شما شبانان واقعی نبودید و گله مرا رها کردید و گذاشتید خواک دیگر هیچ قومی آنها را غارت نخواهد کرد و حیوانات وحشی به آنان جانوران بشوند و به جستجوی گوسفندان گمشده نفید، بلکه خود را حمله‌ور نخواهد شد. در امنیت به سر خواهند برد و هیچ کس ایشان پرواپند و گذاشتید گوسفندان من از گرسنگی بپیرند، **9** پس، من را نخواهد ترسانید. **29** به قوم زمنی حاصلخیز خواهم داد تا دیگر بر ضد شما هستم و برای آنچه که بر سر گله‌ام آمده، شما را مسئول او گرسنگی تلف نشوند و دیگر در بین قومهای بیگانه سرافکنده می‌دانم. گله را از دست شما می‌گیرم تا دیگر توانید خود را پرواپند. **30** خداوند بیوه می‌فرماید: «به این طریق همه خواهند گوسفندانم را از چنگ شما نجات می‌دهم تا دیگر آنها را نخورید. دانست که من، بیوه، خدایشان، پشتیبان ایشان می‌باشم و خاندان **11** من که خداوند بیوه هستم می‌گویم که من خودم به جستجوی اسرائیل قوم من هستند. **31** ای گله من و ای گوسفندان چراگاه من، گوسفندانم می‌روم و از آنها نگهداری می‌کنم. **12** مثل یک شبان شما قم من هستید و من خدای شما.»

واقعی مراقب گله‌ام خواهم بود و گوسفندانم را از آن نفاطی که در آن **35** پیغام دیگری از جانب خداوند به من رسید: «ای پسر روز تاریک و ابری پراکنده شده بودند جمع کرده، بریمی گردانم. **13** از پیغام دیگری از جانب خداوند به من رسید: «ای پسر میان سزمینها و قومها آنان را جمع کنم و به سزمین خودشان، انسان، رو به کوه سعیر پایست و بر ضد ساکنانش پیشگویی کن و اسرائیل باز می‌آورم و روی کوهها و تپه‌های سرسبز و خرم اسرائیل، کنار بگو: **3** «خداوند بیوه می‌فرماید: ای ادومی‌ها، من بر ضد شما رودخانه‌ها آنها را می‌چرام. **14** بله، بر روی تپه‌های بلند اسرائیل، هستم و سزمین شما را به کلی ویران و متروک خواهم کرد. **4** چراگاه‌های خوب و پر آب و علف به آنها می‌دهم. آنچا در صلح و شهرهایتان را خراب و ویران خواهم نمود تا بدانید که من بیوه هستم. آرامش می‌خوابند و در چراگاه‌های سبز و خرم کوه می‌چرند. **15** من شما دام با اسرائیل دشمنی کرده‌اید. وقتی بنی اسرائیل در مصیبت خود شبان گوسفندانم خواهم بود و آنها را در آرامش و امنیت خواهم بودند و به سبب گناهانشان مجازات می‌شوند، شما هم در کشتار خواهانید. دنبال گوسفندان جا مانده از گله و گمشدۀ خواهم رفت و آنها شریک گشته‌اند. **6** به حیات خود قسم، حال که از خونریزی آنها را باز خواهم آورد. دست و پا شکسته‌ها را، شکسته‌بندی خواهم لذت می‌برید، من هم خون شما را می‌ریزم. **7** کوه سعیر را ویران و کرد و بیماران را معالجه خواهم نمود. ولی گوسفندان قرقی و فربه را از متروک می‌کنم و تمام کسانی را که از آن عبور کنند از بین می‌برم. **8** بنی می‌رم، زیرا من به انصاف داوری می‌کنم. **17** «ای گله من، من کوهها، تپه‌ها، دروها و رودخانه‌هایتان را از اجساد کشته شدگان با بنی شما داوری کرده، گوسفند را از بز و خوب را از بد جدا خواهم شمشیر پر می‌سازم. **9** سزمین شما را برای همیشه ویران می‌کنم و

به کسانی که با رسایی کشته شده‌اند، ملحق خواهی شد. **29** انتظار داشته باشد کارهای خوب گذشته‌اش او را نجات دهد، باید «ادم نیز با پادشاهان و پرگاشن در آنجا است. آنها نیز با وجود بداند که هیچ کدام از کارهای خوب او به یاد آورده نخواهد شد؛ عظمت و قدرتشان به قعر دنیا مردگان رفته و در کنار کسانی که با وی را برای گناهانش هلاک می‌کنم. **14** هنگامی که به شخص رسایی کشته شده‌اند قرار گرفته‌اند. **30** «تمام بزرگان شمال و همه شورو بگوییم که می‌میرد و او از گناهانش دست بکشد و به راستی و صیادونی‌ها در آنجا هستند؛ مردانی که زمامی با قدرت خود مایه انصاف عمل کند، **15** یعنی اگر آنچه را که گرو گرفته است، پس وحشت و هراس مردم بودند، حال، با خجالت و رسایی به قعر دنیا بدند؛ مالی را که دزدیده است، به صاحبی برمگرداند؛ در راه راست مردگان رفته و در کنار کشته شده‌گان قرار گرفته‌اند.» **31** خداوند بیوه قدم پردارد و بدی نکند؛ در این صورت، حتماً زنده خواهد ماند و می‌فرماید: «وقتی پادشاه مصر با سپاه خود به دنیا مرسد به حساب نخواهد داشت، **16** هیچ‌یک از گناهان گذشته‌اش به حساب نخواهد داشت این دلخوش خواهد شد که تنها او نبوده که با تمام سپاهش کشته آمد و او زنده خواهد ماند، زیرا به خوبی و راستی روی آورده است. شده است. **32** هر چند من پادشاه مصر را مایه رعب و وحشت **17** «با وجود این، قوم تو می‌گویند که خداوند بی انصاف است! ولی ساخته‌ام، ولی او و تمام سپاهش از پای درآمده، به کسانی که با بی انصافی از جانب آنهاست، نه از جانب من! **18** چون باز هم به شما می‌گویم که اگر شخص درستکار به گناه و بدی روی پیاوید، رسایی کشته شده‌اند ملحق خواهند شد.»

33

خداوند در پیغامی دیگر به من فرمود: «ای پسر انسان، به بکشد و به راستی عمل کند، زنده خواهد ماند. **20** با وجود این، قوم خود بگو که اگر لشکری به جنگ سزمینی بفرستم و مردم آن می‌گویند که خداوند عادل و با انصاف نیست. ای بنی اسرائیل، سزمین هم یک دیدبان انتخاب کنند، **3** و آن دیدبان وقتي نزدیک بداند که من هر یک از شما را مطابق اعمالش داوری خواهم کرد.» **21** در سال دوازدهم تبعیدمان، در روز پنجم از ماه دهم، شخصی خبر دهد، **4** آنگاه اگر کسی شیبور خطر را بشنود و به آن توجه نکند که از اورشیل فرار کرده بود، زند من آمد و گفت: «شهر به دست و به دست دشمن کشته شد، خونش به گردن خودش خواهد بود. دشمن افتاده است! **22** عصر روز قبل، یعنی یک روز پیش از آمدن ۵ یزرا اگرچه صدای شیبور را شنیده، اما به آن اهمیت نداده، پس این شخص، دست خداوند بر من قرار گرفته و زبان را باز کرده بود. خودش مقصراست. اگر او به اختصار توجه می‌کرد، جانش را نجات می‌داد. **6** ولی اگر دیدبان بییند که سپاه دشمن می‌آید، اما شیبور پیغام بر من نازل شد: **24** «ای پسر انسان، بازماندگان پراکنده بیوهدا خطر را نوارد و به قوم خبر ندهد، او مستول مرگ ایشان خواهد که در میان شهرهای ویران شده به سر می‌پرند، می‌گویند: «ابراهیم بود. آنها در گناهانشان می‌میرند. ولی من آن دیدبان را مستول مرگ فقط یک نفر بود، با وجود این صاحب تمام سزمین شد! پس ما آنان خواهیم دانست. **7** «ای پسر انسان، من تو را به دیدبانی قوم که تعدادمان زیاد است به یقین خواهیم توانست به آسانی آن را پس اسرائیل تعیین کرده‌ام. پس به آنچه که می‌گوییم، گوش کن و از طرف بگیریم!» **25** به ایشان بگو خداوند بیوه می‌فرماید: «شما گوشت را با من به ایشان خبر بد. **8** وقتی به شخص شیری بگوییم: «تو خواهی خون می‌خوردی، بت می‌پرسید و آدم می‌کشید. آیا خیال می‌کنید به مرد!» و تو به او هشدار ندهی تا از راه بد خود بازگشت کند، آنگاه شما اجازه می‌دهم صاحب این سزمین شوید؟ **26** ای آدمکشان، ای آن شخص در گناه خواهد مرد، ولی تو را مستول مرگ او خواهیم بیوت پستان، ای زن‌کاران، آیا شایسته هستید که صاحب این سزمین دانست. **9** اما اگر به او خبر دهی تا از راه بد خود بازگشت نماید و شوید؟» **27** «به حیات خود قسم، آنهایی که در شهرهای ویران او این کار را نکند، ولی در گناه خودش خواهد مرد، ولی تو دیگر شده به سر می‌پرند با شمشیر کشته می‌شوند. آنانی که در صحرا مستول خواهی بود.» **10** «ای پسر انسان به قوم اسرائیل بگو: شما ساکنند، خوارک جانوران وحشی می‌شوند و کسانی که در قلعه‌ها و می‌گویند: «گناهان ما برای ما یک بار سنگین است. به سبب گناه، غارها هستند با بیماری می‌میرند. **28** این سزمین را متروک و ویران ضعیف و ناتوان شده‌ایم، پس چطور می‌توانیم زنده بمانیم؟» **11** می‌گردانم و به غرور و قدرت آن پایان می‌دهم. آبادی‌های کوهستانی به ایشان بگو خداوند بیوه می‌فرماید: «به حیات خود قسم، من از اسرائیل چنان ویران می‌شوند که حتی کسی از میان آنها عبور نخواهد مردن شخص شورو خشنود نمی‌شوم، بلکه از این خشنود می‌شوم. **29** وقتی مملکت اسرائیل را به سبب گناهان ساکنانش خراب که شخص شورو از راههای بد خود بازگشت کند و زنده بمانند. کنم، آنگاه خواهد دانست که من بیوه هستم. **30** «ای پسر انسان، ای اسرائیل، بازگشت کنید! از راههای بد خود بازگشت کنید! چرا قوم تو وقتی در خانه‌های خود و در کنار دیوار شهر جمع بمعیرید؟» **12** زیرا اگر مرد درستکار به طرف گاه برگردد، اعمال می‌شوند درباره تو می‌گویند: «بیاید زند او برویم و گوش بدیم که از نیکش او را نجات نخواهد داد. اگر شخص شورو هم توبه کند و از طرف خداوند به ما چه می‌گوید.» **31** آنگاه می‌آید و در حضور تو گناهانش دست بکشد، گناهان گذشته او باعث هلاکتش نمی‌شود. می‌نشینید و گوش می‌پیاوید. ولی قصدشان این نیست که آنچه من به **13** «من می‌گویم که آدم درستکار زنده می‌ماند. ولی اگر گناه کند و ایشان می‌گوییم، انجام دهند. آنها فقط به زبان، مرا می‌پرسند، ولی

درخت صنوبری مثل شاخه‌های آن نبود و جوانه‌های هیچ درختی به ابرها می‌پوشانم و نور ماه بر تو نمی‌تابد. 8 بهله، سراسر سرزمین تو جوانه‌های آن نمی‌رسید. 9 به سبب عظمتی که من به او بخشیده تاریک می‌گردد. حتی ستارگان درختان آسمان تو نیز تاریک می‌شوند. بودم، تمام درختان باع عنده به او حسادت می‌کردند. 10 خداوند 9 «وقتی تو را از بین برم، دل پسیاری از قومهای دور دست که بیوه می‌فرماید: «اکنون مصر، این درخت بلند، مغور و متکبر شده هرگز آنها را ندیده‌ای، محروم می‌شود. 10 بهله، پسیاری از ممالک است و خود را از دیگران بهتر و بتر می‌داند و سر به فلک کشیده هراسان می‌شوند و پادشاهان آنها به سبب آنچه که بر سرت می‌آورم به است، 11 پس، او را به دست یک قوم نیرومند تسلیم می‌کنم تا او را شدت می‌ترسند. وقتی شمشیر خود را در برای آنها تاب دهم، به سزا شرارت برساند. من خودم او را سرنگون می‌کنم. 12 لشکر وحشت می‌افتد. در روزی که سقوط کنی همه آنها از ترس جان خود بیگانه‌ای که مایه وحشت و دلهه قومهاست می‌آید و او را قطع خواهد زد.» 11 خداوند بیوه به پادشاه مصر می‌فرماید: «شمشیر می‌کند و به زمین می‌اندازد. شاخه‌های شکسته آن در اطراف کوهها، پادشاه بایل بر تو فرود می‌آید. 12 با سپاه بزرگ بایل که مایه وحشت درهای و رودخانه‌ها پخش و پراکنده می‌شود. تمام کسانی که در قومهاست، تو را از بین می‌برم. غرور تو در هم می‌شکند و قومت زیر سایه‌اش بودند آن را به همان حال افاده، می‌گذارند و از آنجا هلاک می‌شوند. 13 تمام گلهای رمهایی را که در کنار آنها می‌روند. 13 پرندگان، بر تنه آن لانه می‌کنند و حیوانات وحشی می‌چرند، از بین می‌برم و دیگر انسان یا حیوانی نخواهد بود که آن در میان شاخه‌های بزرگ آن می‌خوابند. 14 این درس عبرتی است آنها را گل‌آورد سازد. 14 آن‌اهای مصر شفاف و روان و مثل روغن برای قومهای قوی و کامیاب، تا معروف نشوند؛ زیرا همه محکوم به زیعون صاف خواهد بود؛ این را من که خداوند بیوه هستم می‌گویم. مرگ هستند و مثل تمام مردم دیگر به دنیای مردگان می‌روند.» 15 هنگامی که مصر را بیوان کنم و هر آنچه در آن است از بین برم، خداوند بیوه می‌فرماید: «وقتی مصر سقوط کند دریاها را برمی‌انگیزم تا آنگاه او خواهد داشت که من خداوند بیوه هستم.» 16 خداوند برایش ماتم گزیند و از حرکت باز ایستاد. لبنان را سیاهپوش می‌کنم و بیوه می‌فرماید: «برای بدینجی و اندو مصر گزینه کشید. بگذرید همه تمام درختان، پشمده می‌شوند.» 16 وقتی مصر و قومها برای آن و ساکنانش ماتم گزینند. 17 دو هفته بعد پیغامی دیگر تمام کسانی را که مانند وی هستند به دنیای مردگان بفرستم، قومها از جانب خداوند به من رسید: «ای پسر انسان، برای مردم مصر از صدای افداش وحشت خواهد کرد. تمام درختان عدن، مرغوبیتین و سایر قومهای بزرگ گزینه کن و آنها را به دنیای مردگان بفرست. و بهترین درختان لبنان که همیشه سیراب بودند، وقتی بینند که مصر 19 به مصر بگو: «تو به زیانی خود افتخار می‌کنی، ولی بدان که به هم در دنیای مردگان در کار آنهاست، خوشحال خواهد شد. دنیای مردگان خواهی رفت و در کار آنایی که حقیر می‌شمردی قرار خواهی گرفت.» 20 مصری‌ها نیز مانند بقیه کسانی که با شمشیر کشته شده‌اند، خواهد مرد. همه آنها از دم شمشیر خواهند گذاشت. 17 تمام هم‌پیمانان او نیز که در زیر سایه‌اش بودند (Sheol h7585) هلاک شده، همراه وی به دنیای مردگان خواهند رفت.

18 «ای مصر، تو در میان درختان عدن (یعنی ممالک h7585) باشکوه و عظیم هستی، ولی همراه همه ممالک دیگر به قعر دنیای مردگان سرنگون خواهی شد و در میان ممالکی قرار گیرد. 22 (Sheol h7585) بزرگان که تحقیر کرده و کشته‌اند قرار گیرند.» 22 بزرگان خواهی گرفت که آنها را پست شمرده، با شمشیر کشته. خداوند آشور در آنجا خفته‌اند و قیرهای مردم آشور که همه با شمشیر کشته شده‌اند، گردگرد ایشان است. 23 قیرهای آنها در قعر دنیای مردگان بیوه می‌فرماید: «این است عاقبت پادشاه مصر و تمام قوم او.»

در سال دوازدهم تبعیدمان، در روز اول ماه دوازدهم، این 32 پیغام از جان خداوند به من رسید: 2 «ای پسر انسان، برای پادشاه بزرگ کشته شده‌اند، گردگرد ایشان. این مردانی که با شمشیر بگیر و به او بگو: تو در میان قومهای جهان خود را بکشیر ژیان می‌دانی، در حالی که شبیه تماسحی هستی که در رود نیل حیات خود باعث ترس قومها می‌شدن، حال، با خجالت و رسوانی می‌گردی و آنها را گل‌آورد می‌کنی. 3 «پس خداوند بیوه می‌فرماید: به قعر دنیای مردگان رفته، در کنار کشته‌شده‌گان قرار گرفته‌اند.» 26 لشکری بزرگ می‌فرستم تا تو را به دام من انداخته، به ساحل بکشند. 4 من تو را در آنجا روی خشکی رها می‌کنم تا بمیری. تمام پرندگان ایشان است. این مردانی که زمانی در دل همه رعب و وحشت ایجاد 5 و جانوران وحشی بر سر تو می‌ریند و تو را خورده، سیر می‌شوند. تمام تپه‌ها را از گوشت تو می‌پوشانم و از استخوانهایت درهای را بر سازم. 6 از خون تو زمین را سیراب می‌کنم و با آن کوهها را می‌پوشانم، دفن نشده‌اند بلکه مثل اشخاص عادی دفن شده و به دنیای مردگان رفته‌اند، زیرا در زمان حیات خود باعث رعب و وحشت بودند. 6 (Sheol h7585) 28 «تو نیز ای پادشاه مصر، از پای درآمده،

کم اهمیت و کوچک خواهد بود. **15** آنها از همه قومها پست‌تر در آن است به دست پیگانگان از بین می‌بم. من که بیوه هستم این خواهد بود و دیگر خود را برتر از سایرین نخواهد دانست. من مصر را گفته‌ام. **13** بهای مصر و مثالهای مفیس را می‌شکنم. در مصر آنقدر کوچک می‌کنم که دیگر نتواند بر قوهای پادشاهی نخواهد بود، بلکه شورش و هرج و مرج در آنجا حکم‌فرما کند. **16** قوم اسرائیل نیز دیگر از مصر انتظار هیچ کمکی نخواهد خواهد شد. **14** «شهرهای فَرُّوس، صوغن و پیس را با دست خود داشت. هر وقت به فکر کمک گرفتن از مصر بیفتند، گناهی را خراب می‌کنم. **15** خشم شدیدم را بر پلوسیوم که محکم‌ترین قلعه که قبلاً از این لحظه متربک شده بودند، به یاد خواهد آورد. پس مصر است فرو می‌زیم و مردم تپس را نابود می‌کنم. **16** بله، مصر را خواهد دانست که من خداوند بیوه هستم.» **17** در سال بیست و به آتش می‌کشم. پلوسیوم به درد و عذاب شدید مبتلا می‌گردد. هفتم تبعیدمان، در روز اول ماه اول، از طرف خداوند این پیغام به من حصار تپس در هم می‌شکند و مفیس دچار وحشت دائمی می‌شود. رسید: **18** «ای پسر انسان، وقی نیوکدنشر، پادشاه بایل، با مملکت **17** جوانان اون و فیبیت به دم شمشیر می‌افتد و بقیه مردم به اسری صور می‌جنگید، سریازانش آنقدر بارهای سنتگین حمل کردند که بردۀ می‌شوند. **18** وقی برای در هم شکستن قدرت مصر بیایم، آن موهای سرشان ریخت و پوست شانه‌هایشان سایده شد. اما از آن روز برای تحفچیس هم یک روز تاریک خواهد بود. ابر سیاهی آن را همه زحمتی که در این جنگ کشیدند چیز نصیب نیوکدنشر و خواهد پوشاند و مردم آن به اسارت خواهد رفت. **19** پس، وقی سریازانش نشد. **19** پس، من که خداوند بیوه هستم سرمیمن مصر را مصر را به شدت مجازات کنم، آنگاه خواهد دانست که من بیوه سریازانش نشدم. **20** یک سال بعد، یعنی در یازدهمین سال تبعیدمان، در به نیوکدنشر، پادشاه بایل، می‌دهم تا ثروت آرا را به یغما برد و هر هستم.» **20** یک سال بعد، یعنی در یازدهمین سال تبعیدمان، در چه دارد غارت کند و اجرت سریازانش را بددهد. **20** بله، به جای روز هفتم از ماه اول، از طرف خداوند این پیغام به من رسید: **21** اجرتش سرمیمن مصر را به او می‌دهم، چون در طول آن سیزده سال در «ای پسر انسان، من بازیو پادشاه مصر را شکسته‌ام و کسی آن صور او برای من کار می‌کرد. من که خداوند بیوه هستم این را را شکسته‌بندی نکرده و بر آن مرهم نگذشته تا شنا باید و بواند گفته‌ام. **21** «سرانجام روزی می‌رسد که من قدرت گذشته اسرائیل را شمشیر به دست گیرد. **22** من که خداوند بیوه هستم می‌گویم که به او باز می‌گردانم، و دهان تو را ای جزیقال خواهم گشود تا سخن بر ضد پادشاه مصر می‌باشم و هر دو بازیوش را می‌شکنم (هم آنکه بگویی؛ آنگاه مصر خواهد دانست که من بیوه هستم).» **23** مصری‌ها را به کشورهای دیگر تبعید می‌کنم. **24** **30** خداوند بیوه همچنین به من فرمود: «ای پسر انسان، آنگاه، بازوهای پادشاه بایل را قوی می‌گردانم و شمشیر خودم را به پیشگویی کن و بگو که خداوند بیوه می‌فرماید؛ گریه کنید، چون دست او می‌دهم. اما بازوهای پادشاه مصر را می‌شکنم و او مثل آن روز هولناک نزدیک است. آن روز، روز خداوند است، روز ایها شخص مجرحی که به دم مرگ رسیده باشد در حضور پادشاه بایل و نابودی برای قومها! **4** شمشیری بر مصر فرد می‌آید، زمینش از خواهد نالید، **25** بله، پادشاه بایل را قوی می‌سازم، ولی پادشاه مصر اجساد کشته‌شده‌گان پوشیده می‌شود و ژوپیش غارت می‌گردد و اساس را ضعیف می‌کنم. وقی شمشیر را به دست پادشاه بایل بدhem و او آن فرو می‌ریزد. سرمیمن حبشه نیز تاراج می‌شود. **5** حبشه، فوط، آن را بر سر مصر به حرکت درآورد، آنگاه مصر خواهد دانست که من لود، عریستان، لبی و تمام سرمیهای همپیمانشان نیز در آن جنگ بیوه هستم. **26** هنگامی که مصری‌ها را در میان قومها پراکنده سازم، نابود می‌شوند. **6** خداوند بیوه می‌فرماید: «تمام همپیمان مصر آنگاه خواهد دانست که من بیوه هستم.»

سقوط می‌کنند و لشکر مغورو او در هم شکسته شده، از مجدهای **31** در سال یازدهم تبعیدمان در روز اول ماه سوم، پیغام دیگری اسوان با شمشیر قتل عام می‌گردند. **7** مصر از همه همسایگانش ویران تر می‌شود و شهراهیش خراب‌تر از شهرهای ویران شده اطراف از جانب خداوند به من رسید: **2** «ای پسر انسان، به پادشاه مصر و آنها می‌گردد. **8** وقی مصر را به آتش بکشم و همپیمانش را نابود تمام قوم او بگو: تو نیز مانند آشور هستی. آشور قومی بزرگ و توانا کنم، آنگاه اهالی مصر خواهد دانست که من بیوه هستم. **9** در بود؛ او همچون درخت سرو لبنان، پر شاخ و برگ و سایه‌گستر بود آن زمان، قاصدان تندرو را با کشته‌ها می‌فرست تا حبیشی‌ها را به و سرش به ایها می‌رسید. **4** آهی‌زیر زمین و نهرها او را سیراب وحشت بیفکنند. موقع نابودی مصر، ترس و وحشت سرایای ایشان را کردند و باعث رشد آن می‌شدند، همچنین این آبها تمام درختان فرا می‌گیرد. آن روز نزدیک است!» **10** خداوند بیوه می‌فرماید: اطرافش را نیز آبیاری می‌نمودند. **5** به سبب فراوانی آب، او از همه «بیوکدنشر، پادشاه بایل، مردم مصر را از بین خواهد برد. **11** او درختان بلندتر و پر شاخ و برگ تر شد. **6** در میان شاخه‌هایش لشکریش که مایه وحشت قومها هستند، فرستاده می‌شوند تا سرمیمن پرندگان آشیانه می‌ساختند و در زیر شاخه‌هایش، گله‌ها و رمه‌ها بچه مصر را خراب کنند. آنها با مصر می‌جنگید و زمین را از اجساد می‌زایندند. تمام قومهای بزرگ جهان زیر سایه او بودند. **7** او بزرگ کشته‌شده‌گان می‌پوشاند. **12** من رود نیل را خشک می‌کنم و تمام و زیبا بود و ریشه‌هایش در آب فرو رفته بودند. **8** این درخت از سرمیمن مصر را به زیر سلطه شورون درمی‌آورم. مصر و هر چه را که هر درخت دیگری در باع خدا بلندتر و زیباتر بود. شاخه‌های هیچ

پیغام دیگری از جانب خداوند به من داده شد: **۲** «ای سربازان دشمن از هر طرف به تو حمله کرده، ساکنان تو را از دم شمشیر خواهید گذارند و خون در کوچه‌هایت جاری خواهد شد. قدری مغور شده‌ای که فکر می‌کنی خدا هستی و در قلمرو خود که آنگاه خواهی دانست که من بهوه هستم. **۲۴** تو و سایر همسایگان اسرائیل، دیگر مثل خار، قوم اسرائیل را زخمی نخواهید کرد، هر جزیره‌ای است در وسط دریا، مانند یک خدا بر تخت نشسته‌ای! **۲۵** چند که که قبلًاً آنها را خوار شمردید و با ایشان بدرفتاری کردید. هر چند به خود می‌بالي که مثل خدا هستی، ولی بدان که انسانی بیش نیستی. تو می‌گوینی از دانای دانایی و هیچ رازی از تو مخفی خواهند شد؛ بله، در سرزمینی که به پدرشان بعقوب داد، زیرا ایشان را از سرزمینهای دور که آنها را در آنجا پراکنده ساخته‌ام برمی‌گردانم و طلا و نقره و گنجهای بسیار اندوخته‌ای. **۵** حکمت تو، تو را بسیار ثروتمند و مغور کرده است. **۶** «پس خداوند بهوه می‌فرماید: چون ادعا می‌کنی که مانند خدا دانا هستی، **۷** من سپاه دشمن بی‌رحمی را که مایه وحشت قومه‌است می‌فرستم تا شکوه و زیبایی تو را که به حکمت خود به دست آورده‌ای از بین ببرند. **۸** آنها تو را به قعر چشم می‌فرستند و تو در قلب دریا خواهی مرد. **۹** آیا در حضور

29 فلان خود باز ادعای خدایی خواهی کرد؟ نه، بلکه در آن هنگام تو یک انسان خواهی بود و نه خدا. **۱۰** مثل یک شخص مطروح، به پیغام از جانب خداوند بر من نازل شد: **۲** «ای پسر انسان، رو به دست بیگانه‌ها کشته خواهی شد. من که خداوند بهوه هستم این را گفتمام. **۱۱** بار دیگر خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، سوی مصر نموده، بر ضد پادشاه و تمام مردم آن پیشگویی کن. **۳** به ایشان بگو که خداوند بهوه می‌فرماید: ای پادشاه مصر، ای اژدها! بزرگ که در وسط رودخانه‌ات خواهید ای، من دشمن تو خواهند دانست که من بهوه خدای قوم اسرائیل هستم. **۱۲** چون ادعا می‌کنند و نیزیابی بودی **۱۳** و در عدن که باع خدا بود، قرار داشتی. خود را با انواع سنتگاه‌ای گرانبها از قبیل عقیق سرخ، یاقوت زرد، الماس، زبرجد، جزع، یشم، یاقوت کبود، یاقوت سرخ و زمرد تزیین می‌کردی. زیورهای تو همه از طلا بود. تمام ایها در آن روزی که به وجود آمدی به تو داده شد. **۱۴** تو را به عنوان فرشته نگهبان انتخاب کردم. تو در کوه مقاس من بودی و در میان سنتگاه‌ای درخشان راه می‌رفتی. **۱۵** «از روزی که آفریده شدی در تمام کارهایت کامل و نیز نقص بودی تا اینکه شرارت در تو راه یافت.

۱۶ تجارت زیاد تو با دیگران باعث شد تو ظالم و گاهه‌کار شوی. به این سبب تو را از کوه خود بیرون انداختم. ای فرشته نگهبان، من تو درد و عذاب گرفتار کردي. **۸** بنابراین، من که خداوند بهوه هستم به تو می‌گویم که لشکری به جنگ تو می‌آورم و تمام انسانها و حیوانات را از بین می‌برم. **۹** سرزمین مصر به ویرانی تبدیل خواهد شد و مصری‌ها خواهند دانست من بهوه هستم. «چون گفتی: «رود نیل مال چشمان پادشاهان، درماندهات کرم. **۱۰** پس تقدس خود را به سبب حرص و طمع از دست دادی. پس، از میان خودت آتشی بیرون آوردم ضد رودخانه‌ات هستم و سرزمین مصر را از مجلد تا آسوان و تا مرز و پیش چشمان کسانی که تماساً می‌کردند، تو را سوزاندم و به خاک و خاکستر تبدیل نمودم. **۱۹** تمام کسانی که تو را می‌شناختند، ای حیوانی از آن عبور نخواهد کرد و آن کاملاً ویران و غیر مسکون آنچه که بر سرت آمده است حیران و وحشت‌زده‌اند. تو براي خواهد بود. **۱۲** مصر را از سرزمینهای ویران شده همسایه‌اش ویران تر همیشه از بین رفته‌ای. **۲۰** پیغامی دیگر از جانب خداوند به من می‌سازم و شهرهایش مدت چهل سال خراب می‌مانند و مصری‌ها را رسید: **۲۱** «ای پسر انسان، به سوی شهر صیدون نگاه کرده، بر ضد آن پیشگویی کن و بگو **۲۲** خداوند بهوه چنین می‌فرماید: «ای صیدون، من دشمن تو هستم و قدرتم را به تو نشان خواهم داد. وقتی با مجازات کردن تو قدوسیت خود را آشکار کنم، آنگاه خواهند مصرا قرار دارد و زادگاه خودشان است، زندگی کنند. ولی آنها قومی دانست که من بهوه هستم. **۲۳** امراض مسری بر تو می‌فرستم و

صخرهای صاف تبدیل می‌کنم و آن، مکانی برای ماهیگیران می‌شود «تو با ترشیش تجارت می‌کنی. از آنجا نقره، آهن، روی و سرب که تورهای خود را در آن بگسترانند. باز دیگر هرگز آباد نخواهی شد، فراوان به بازارهایت می‌آید. ۱۳ تاجران یونان، تیوال و ماشک بزدها زیرا من که خداوند بپهلو هستم این را گفته‌ام.» ۱۵ خداوند بپهلو به و ظروف مفرغون برای تو می‌آورند، ۱۴ و تاجران توجرمه، اسب صور چینی می‌گوید: «تمام جزایر از سقوط تو تکان خواهد خورد و بارکش، اسب جنگی و قاطر به تو می‌فروشند. ۱۵ «تاجران رودس و مردم آن نقاط از فریاد ساکنان تو که به دست دشمن کشته می‌شوند کشته بازگانان سزمینهای ساحلی، مجذوب بازارهای تو هستند و عاج و به وحشت خواهند افتاد. ۱۶ آنگاه تمام پادشاهان سزمینهای ساحلی چوب آپوس را کالاهای تو معاوضه می‌کنند. ۱۶ سوریه برای از تختهای خود پایین می‌آیند و رداها و لباسهای فاخر خود را از تن در خرید کالاهای فراواتن تاجران خود را نزد تو می‌فرستند. آنها با خود می‌آورند. ترس آنها را فرا می‌گیرد و آنها از وحشت به خود می‌لرزند و زمرة، ارغوان، پارچه‌های گلدوزی شده، کتان طلیف، مرجان و عقیق بر خاک می‌نشینند. ۱۷ آنها برایت ماتم می‌گیرند و این مرثیه را می‌آورند. ۱۷ بهدو و اسرائیل تجارت خود را با گندم، حلوای عسل، می‌خوانند: ای جزیره مقتدر که قدرت تو در دریا باعث وحشت مردم روغن زیتون و بلسان نزد تو می‌فرستند. ۱۸ دمشق هم برای خرید ساحل نشین شده بود، چگونه تاه شد! ۱۸ بین جزیره‌ها بر اثر کالا و صنایع گوناگون تو، شراب حلبیون و پشم سفید سوری به تو سقوط تو چطور بر خود می‌لرزند! آنها از نابودی تو حیرانند! ۱۹ می‌دهد. ۱۹ دانی‌ها و یونانیان اهل اوزان با تو روابط تجاری دارند و خداوند بپهلو می‌فرماید: «من تو را ای شهر صور، با خاک یکسان برایت آهن، سلیخه و نیشکر می‌آورند. ۲۰ و اهالی ددان نمدهای می‌کنم. آنها تو را خواهند پلید و تو در زیر مجاهدی دیرا غرق خواهی نمی‌برای زین اسبانت به تو می‌فروشند. ۲۱ «عربها و بزرگان قیدار شد. ۲۰ تو را به قعر دنیای مردگان سرنگون می‌کنم تا به آنانی که برایت بره و فوج و بز می‌آورند. ۲۲ بازگانان سپا و رعمه با همه مدتها پیش به خاک سپرده شده‌اند، ملحق شوی. تو را مثل اجساد کسانی که نوع ادویه‌جات و جواهرات و طلا می‌آیند. ۲۳ تجارت حران، کنه، سالنها پیش به خاک دیگر زیبا و آباد نخواهی شد. ۲۱ تو را به سرنوشت همه نوع کالا می‌آورند لباسهای فاخر، پارچه‌های آئی، پارچه‌های وحشتناکی دچار می‌کنم و تو به کلی نابود خواهی شد، به طوری که گلدوزی شده، فرشهای زنگارنگ، طنابها و رسماهانهای نفیس. ۲۵ مردم هر قدر تو را جستجو کنند نتوانند تو را بیابند.» این است آنچه کالاهای تو با کشته‌های بزرگ تجارتی حمل می‌شوند. انباهای خداوند بپهلو می‌فرماید.

27

خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، برای صور این مرثیه دریا در هم شکسته خواهد شد. ۲۷ همه چیز تو از دست خواهد غم‌انگیز را بخوان: ۳ «ای شهر مقدار بندی، ای مرکز تجارت دنیا، رفت. اموال و کالاهای، ناخداهایان و ملوانان، کشته‌سازان و بازگانان، به پیام خداوند بپهلو گوش کن! می‌گویند که در تمام دنیا شهری سریازان و همه قوم تو در روز در هم شکسته شدن کشته‌ایان در دریا زیباتر از تو نیست. ۴ تو حدود خود را به داخل دریا رسانیده‌ای و غرق خواهند شد. ۲۸ از فریاد ناخداهان تو سواحل دریا تکان خواهند سازنده‌گانست تو را مانند یک کشته زیبا ساخته‌اند. ۵ ایشان تخته‌های خودر. ۲۹ «همه دریانوردان به خشکی خواهند آمد و در ساحل تو از بهترین صنایع‌های کوه هرمن درست کرده‌اند و دکلهای تو را ایستاده، نگاه خواهند کرد. ۳۰ به تلخی خواهند گریست، خاک از سروهای لیبان ساخته‌اند. ۶ پاروهایت از چوب بلوط ناحیه باشان بر سر خود خواهند ریخت و در خاکستر خواهند غلظید. ۳۱ از است. عرضه تو را از چوب شمشاد ساحل جنوبی قبرس ساخته‌اند و با غصه و ناراحتی موي سر خود را خواهند کرد، لیاس ماتم پوشیده؛ با عاج آنها را زیست داده‌اند. ۷ بادباهیت از بهترین پارچه‌های کتان تلخی جان برایت گریه خواهند کرد. آنها عزا خواهند گرفت ۳۲ و گلدوزی شده مصر ساخته شده است. سایبان آبی و بنفش تو را این مرثیه را برای تو خواهند خواند: «در تمام دنیا شهری به زیبایی و از ناحیه شرقی جزیره قبرس آورده‌اند. ۸ پاروزنان تو اهل صیدون و عظمت صور نبود، ولی بیینید حالا چگونه در وسط دریا خاموش شده ارود هستند و ملوانان تو از ماهرترین افراد سزمینت می‌باشند. ۹ کار است! ۳۳ ای صور اموال و ثروت تو بسیاری از قومها را سیر می‌کرد. قیراندود کردن درزهای کشته‌ایات به عهده مردان پیر و کارازموده جبال پادشاهان جهان را با کالاهای صادراتی خود ژوپتنند می‌نمودی. ۳۴ است. کشته‌های پر از کالا از همه جا می‌آیند تا با تو داد و ستد اما اینک در هم شکسته شده، زیر دریا مدفن گشته‌ای. تمام کالاهای نمایند. ۱۰ مردان سزمینهای دور دست پارس، لود، و فوط جزو و کارکنست با تو هلاک شده‌اند. ۳۵ همه ساحل نشینان از آنچه که سیاهیان تو می‌باشند. آنها کسر به خدمت تو بسته‌اند و تو افخار به سر تو آمده است حیرانند. پادشاهان ایشان وحشتند و پریشانحال می‌کنند از اینکه ایشان سپرها و کلاهخودهای خود را بر دیوارهایت نگهبانی می‌کنند. سپرها خود را به ردیف مردان جمام بر برجهای ارواد بر دیوارهایت می‌کنند. سپرها خود را کامل می‌کنند. ۱۲ روی دیوارها می‌آورند و شکوه و زیبایی تو را کامل می‌کنند.

خانه مقدسش را که مایه افتخار و دلخوشی شماست و اینقدر آزوی می‌کنم تا بدانند که من یهوه هستم.» **12** خداوند یهوه می‌فرماید: دیدنش را داردید، از میان خواهد برد! و همچنین خواهد گذاشت که «چون قوم از قوم یهودا انتقام گرفت و با این کار مرتكب گناه پسران و دختران شما که در سرزمین یهودا باقی مانده‌اند، با شمشیر بزرگی شد، **13** پس با دست خود ادوم را ویران می‌کنم و ساکنانش را کشته شوند. **22** آنگاه شما نیز مانند من رفقار خواهید کرد، یعنی با گله‌ها و رمه‌هایشان از بین می‌برم. از تیمان تا ددان همه با شمشیر صورت خود را نخواهید پوشتاند، خوارک عزاداران را نخواهید خورد، کشته خواهند شد. **14** این کار به دست قوم اسرائیل به انجام **23** و به رسم سوگواری سر و پای خود را بر هنره نخواهید کرد؛ ماتم و خواهد رسید. ایشان انتقام مرا از شما خواهند گرفت و شدت خشم گریه نخواهید نمود، بلکه به سبب گناهاتان اندوهناک شده، در خفا مرا نشان خواهند داد.» این را خداوند یهوه می‌گوید. **15** خداوند با یکدیگر ماتم خواهید گرفت. **24** من برای شما علامتی هستم؛ یهوه می‌فرماید: «چون فلسطینی‌ها از مردم یهودا انتقام گرفته‌اند و از همان کاری را که من کردم، شما نیز خواهید کرد. هنگامی که این آنها کینه دیری به دل داشته، در صدد بودند آنها را نابود سازند، **16** پیشگویی واقع شود، خواهید دانست که او خداوند یهوه است!» **25** پس من با دست خود فلسطینی‌ها را نابود می‌کنم؛ بهله، تمام کسانی خداوند فرمود: «ای پسر انسان، اینک من در اورشلیم عبادتگاهی را که در سرزمین فلسطین زندگی می‌کنند به کلی از بین می‌برم. **17** که مایه قدرت، شادی و افتخار قوم است و در اشتیاق دیدنش از آنها به شدت انتقام می‌گیرم و آنها را سخت مجازات می‌کنم تا می‌باشند، و نیز زنان و پسران و دختران ایشان را از بین خواهم برد. شدت خشم خود را به آنها نشان دهم. بعد از آن، خواهند دانست **26** در آن روز، هر که رهایی یابد، از اورشلیم به بابل خواهد آمد و تو که من یهوه هستم.»

را از آنچه که اتفاق افتاده است، آنگاه خواهد ساخت. **27** در همان **26** در یازدهمین سال از تبعیدمان، در روز اول ماه، این پیام از روز، قدرت سخن گفتن را که از دستدادهای، باز خواهی یافت و با او گفتگو خواهی کرد. بدین سان برای این قوم نشانه و علامتی جانب خداوند به من رسید: **2** «ای پسر انسان، صور از سقوط خواهی بود و ایشان خواهند دانست که من یهوه هستم!» او که با قومهای دیگر تجارت می‌کرد از بین رفتة است. حال، من

25 پیغام دیگری از طرف خداوند به من رسید: «ای پسر انسان، جای او را در تجارت می‌گیرم و ثروتمند می‌شوم.» **3** بنابراین، خداوند روی خود را به سوی سرزمین عمون برگردان و بر ضد اهالی آنجا یهوه می‌فرماید: «ای صور، من در مقابل تو می‌ایستم و قومها را مثل پیشگویی کن. **3** به ایشان بگو که به آنچه خداوند یهوه می‌فرماید، امואج خروشان دریا بر ضد تو جمع می‌کنم. **4** آنها حصارهای تو را گوش دهند؛ وقتی خانه من و سرزمین اسرائیل ویران می‌گشته و یهودا خراب می‌کنند و برج و باروهایت را فرو می‌بینند. من خاک تو را به اسارت برد می‌شد شما شادی می‌کردید؛ **4** پس من نیز شما را به جارو خواهم کرد تا چیزی جز سخرهای صاف برایت باقی نماند. **5** دست چادرنشین‌های صحراء که در سمت شرقی مملکتتان قرار دارند چیزهای غیر مسکون و جای ماهیگیران می‌شود تا تورهای خود را در تسلیم می‌کنم تا سرزمین تان را اشغال کنم. آنها چادرهای خود را در آنچا پین کنند. من که خداوند یهوه هستم این را گفتمان. صور تاراج میان شما بر پا خواهند کرد، تمام محصولاتتان را برای خود جمع ممالک خواهد گردید **6** و ساکنان سرزمین اصلی آن به ضرب شمشیر خواهند نمود و شیر دامهای شما را خواهند نوشید. **5** شهر زیبه را کشته خواهید شد، آنگاه خواهند دانست که من یهوه هستم. **7** چراگاه شتران می‌کنم. تمام مملکت عمونی‌ها را به صورت ییان خداوند یهوه می‌فرماید: «من نیوکلنسِر، پادشاه بابل شاهان را در درمی‌آورم تا گله‌های گوسفند در آن بچرند. آنگاه خواهید دانست که از شمال با سپاهی عظیم و سواران و اربابهای بیشمار به چندگ تو من یهوه هستم.» **6** خداوند یهوه می‌فرماید: «چون شما به هنگام می‌آورم. **8** او ساکنان خاک اصلی تو را خواهد کشت و شهر را نابودی قوم من کف زدید و شادی کردید و رقصیدید، **7** بنابراین، من محاصره کرده، در برای آن سنگرهای و پیشنهای خواهد ساخت. **9** در نیز دست خود را بر ضد شما دراز خواهم کرد و شما را به دست مقابل حصار تو مجنيقهای را با خواهد کرد و با تبر برج و باروهایت را قومهای دیگر خواهم سپرد تا غارتان کنند. دیگر نمی‌گذارم به صورت در هم خواهد کوپید. **10** اسبابشان آنقدر زیاد خواهند بود که گرد و یک قوم باقی بمانید؛ شما را هلاک می‌کنم تا بدانید که من یهوه هستم. **8** خداوند یهوه می‌فرماید: «چون موآیی‌ها گفته‌اند یهودا از شکسته‌های شود، حصارهای از صدای سواران و اربابها و کالاسکه‌ها هستم.» **8** خداوند یهوه می‌فرماید: «چون موآیی‌ها گفته‌اند یهودا از هیچ قوم دیگری بهتر نیست، **9** پس من نیز حدود شرقی موآب را به خواهند لرزید. **11** سواران، تمام کوچه‌های شهر را اشغال می‌کنند، روی دشمن می‌گشایم و شهرهای آن را که مایه فخر و میاهاتش مردم تو را می‌کشند و بناهای عظیم و معروف را واژگون می‌سازند. هستند از بین می‌برم، یعنی شهرهای بیتیشمیوت، بعل معون، و قریه **12** تمام ثروت و کالاهای تو را غارت و دیوارهای را خراب می‌کنند. تایم را، قابلی چادرنشینی که در صحرای شرق موآب ساکنند، به خانه‌های زیبایت را ویران می‌سازند. سنگها، چیزها و خاک تو را به داخل عمون و موآب خواهند ریخت. در میان قومها، موآب دیگر یک دریا می‌بینند. **13** من به تمام آوازهای تو پایان خواهم داد و دیگر قوم به حساب نخواهد آمد. **11** به این طریق موآیی‌ها را مجازات صدای چنگ در میان تو شنیده نخواهد شد. **14** چیزی تو را

یغما خواهند برد. 27 آنگاه به هزگی و زناکاریات که از مصر به درس عربی گردد برای آنانی که بتپرسنی را دوست می‌دارند. 49 آن ارمنان آورده‌ای، پایان خواهیم داد تا دیگر مشتاق مصر و خدايانش دو خواهر به سزا نتمام زناکاریها و بتپرسنی هایشان خواهند رسید.

28 زیرا من تو را در چنگ دشمنان رها خواهم نمود، یعنی آنگاه خواهند دانست که من خداوند بیوه می‌باشم!»

در چنگ همان کسانی که از ایشان بیزار و متفرق هستی. 29 آنان با

نفرت و کینه، هر کاری به زور گرفته، لخت و عربان رهایت 24 در روز دهم ماه دهم از سال نهم تعییدمان، از جانب

خواهند کرد تا رسایی و زناکاریات بر همه آشکار شود. 30 «تمام خداوند پیغامی دیگر به من رسید، او فرمود: 2 «ای پسر انسان،

این بالاها به این علت بر سرت می‌آید که خدايان قومهای دیگر را تاریخ امروز را یادداشت کن، زیرا در همین روز پادشاه بایل محاصره

پرسش نمودی و با این کار، خود را نجس و ناپاک ساختی؛ 31 تو اورشليم را آغار کرده است. 3 سپس برای قوم یاغی اسرائیل این مثل

راه خواهارت را در پیش گرفته، بنا براین، من از جام او به تو نیز خواهم را تعريف کن و به ایشان بگو خداوند بیوه چنین می‌گوید: «دیگر را

نوشانید. 32 «خداوند بیوه چنین می‌گوید: «از جام بزرگ و عمیق از آب پر سازید و بر آتش بکنارید. 4 آن را از بهترین گوشت ران

مجازات خواهارت، تو نیز خواهی نوشید؛ جامی که از تمسفر و راسته و از بهترین استخوانها پر کنید. 5 برای این کار، بهترین

استهرا پر است. 33 مستی و اضطراب دامنگیرت خواهد شد، زیرا گوسفندان گله را سر ببرید. زیر دیگ، هیزم بسیار بگذرد. گوشت را

جام تو مانند جام خواهارت لبیز از دهشت و ویرانی خواهد شد. 34 آقدر بیزید تا از استخوان جدا شود. سپس تکه‌های گوشت را از آن

تو آن جام را تا به آخر سر خواهی کشید. سپس آن را خود خواهی بیرون آورید تا جایی که یک تکه نیز باقی نماند.» آنگاه خداوند چنین

کرد و به سینه خود خواهی کوید. من، خداوند بیوه این را می‌گویم! ادامه داد: «وای بر تو ای اورشليم، ای شهر جنایتکاران! تو چون

35 «از آنجا که مرا فراموش کردی و از من روگردان شدی، سزای دیگی زنگ زده هستی که هرگز زنگ آن زدوده نشده است. 7

زناکاریها و گناهات را خواهی دید! 36 «ای پسر انسان، اهونه و شرات اورشليم بر همه آشکار است؛ در آنجا آدم می‌کشند و خونشان

اهولیبه را محکوم کن! گناهان کفیشان را اعلام نما! 37 ایشان را بر روی سنگها باقی می‌گذارند تا همه بیینند؛ حتی سعی کنند

مرتکب زنا و قتل شدن، بتپرسنی کردن، و پسرانی را که برای من که آن را پیوشنند! 8 من نیز، خونی را که روی سنگها ریخته شده،

زایده بودند بر منبه‌های خود قربانی کرده، سوزانندن. 38 علاوه همان طور باقی گذاشته‌ام و آن را پیوشنده‌ام تا همواره نزد من فریاد

بر این کارها، در همان روز، خانه مرا نجس کردن و روز شبات را کرده، مرا به خشم بیارود تا از آن شهر انتقام بگیرم. 9 «وای بر

بی حرمت ساختند. 39 آری، در همان روزی که فرزندان خود را برای اورشليم، شهر قاتلین! من توده هیزم نیز آن را خواهم افورد! 10 هیزم

بهایشان قربانی کردند، به خانه من آمدند تا آن را بی حرمت سازند. پیاوید! بگذرد آتش زبانه پکشد و دیگ بچوشد! گوشت را خوب

آری، با این عملشان خانه مرا آگوده کردند! 40 «این دو خواهر بیزید! استخوانها را بیرون بیارید و بسوزانند! 11 سپس دیگ خالی

قادصانی نیز به سزمهنهای دور دست فرستادند تا مردان آنجا را فرا را روی آتش بشکند و دیگ فسادش زدده و پاک

خوانند، یعنی کاهان و بیهایشان را. هنگامی که آمدند، با استقبال شود. 12 اما این کار نیز بیوه دست، چون با وجود حرارت زیاد

گرم آن دو روبرو شدند. آن دو خواهر، همچون روپسی‌ها، استحمام آتش، زنگ و فسادش از بن نمی‌رود. 13 این زنگ و فساد، همان

کردند، به چشمانشان سرمه کشیدند، و خود را به بهترین زیورآلات عیاشی و بتپرسنی مردم اورشليم است! بسیار کوشیدم که طاهرش

آرستند. 41 آنگاه با هم روی رختخواب زیبای قلاب‌لوزی نشستند و سازم، اما نخواستند. بنا براین در فساد و ناپاکی خود خواهند ماند تا

بخور و روغنی را که از آن خانه من بود، بر سفره‌ای در مقابل خود را می‌خشم و غضب خود را بر ایشان بزیرم. 14 من که بیوه

گذارندند. 42 از آنجا صدای مردان عیاش شنیده می‌شد، مردانه هستم، این را گفتمنم و به یقین آنچه گفتمنم واقع خواهد شد. از

هزه، میگسار و بیانگرد؛ آنها النگو به دست ایشان کردند و تاج زیبای ایشان نخواهم گذشت و رحم نخواهم نمود، بلکه ایشان را

بر سرشن گذارند. 43 با خود گفتم که آیا ایشان رغبت می‌کنند با به سزای اعمالشان خواهم رسانید! 15 خداوند پیغامی دیگر به

این فاحشه‌های رشت و فتوت زنا کنند! 44 با این حال، ایشان با من داد و فرمود: 16 «ای پسر انسان، قصد دارم جان زن محبویت

همان میل و رغبت مردان شهوتمنی که پیش فاحشه‌ها می‌روند، نزد را با یک ضریب بگیرم! اما تو ماتم نگیر، برایش گریه نکن و اشک

اوهله و اهلیبه، این روپسی‌های بی حیا فتنند! 45 بنا براین، اشخاص نیز. 17 فقط آه بکش اما خیلی آرام؛ نگذار بر سر قبرش شیون و

درستکار، آن دو را محکوم خواهند کرد، زیرا زناکارند و دستشان زاری کنند؛ به رسم سوگواری، سر و پایت را بر همه نکن، صورت را

به خون آگده است. 46 از این رو، من جماعت بزرگ را علیه نیوشان و خوراک عزاداران را نخور! 18 بامدادان این موضوع را

ایشان خواهیم فرستاد تا ایشان را پیشان ساخته، تاراج نمایند. 47 آن به قوم گفتم و غروب آن روز، همسرم درگذشت. صبح روز بعد،

جماعت آنان را سنگسار کرده، با شمشیر خواهند درید؛ پسران و همان گونه که خداوند فرموده بود، عمل کردم. 19 آنگاه قوم به من

دخلخان ایشان را خواهند کشت و خانه‌هایشان را خواهند سوزان. 48 گفتند: «منظورت از این کارها چیست؟ چه چیزی را می‌خواهی به ما

آنگاه در این سرزمین، به هزگی و زناکاری پایان خواهم داد، تا این بفهمانی؟» 20 جواب داد: «خداوند فرموده تا به شما بگویم که او

دادری من، تاب و توانی در ایشان باقی بماند؟ من بیهود این سخنان را عاشق و دلباخته همسایه‌اش، قوم آشور شد، **6** چون آنها جوانانی گفتمان و آنها را عملی خواهم ساخت! **15** ایشان را در سراسر جهان جذاب و خوش‌اندام، فرماندهان و سدارانی با لباسهای آئی خوشنگ پراکنده خواهم کرد و شارتها و گاهانی را که در میان ایشان است، و سوارکارانی ماهر بودند. **7** پس، او با آنها که برگزیده‌ترین مردان آشور از بین خواهم برد. **16** آنها در میان قومها نی آبرو خواهند شد تا بودند زنا کرد، بتهایشان را پرستید و خود را نجس ساخت. **8** علتش بدانند که من بیهود هستم.» **17** سپس خداوند فرمود: «ای پسر این بود که وقتی مصر را ترک گفت، از فاحشگی دست نکشید، انسان، قوم اسرائیل مانند تقاضه ارزشی هستند که پس از ذوب نقره بلکه همچون دوران جوانی اش که با مصری‌ها همخواب می‌شد و باقی می‌ماند. آنان مس و روی، آهن و سرب هستند که در کوهه از زنا می‌کرد، به هزگی خود ادامه داد. **9** پس، من او را به دست نقره جدا می‌شود. چون ثغلهای ارزشی هستند، از این رو من آشوری‌ها تسلیم نمودم، به دست کسانی که خدایاشان را اینقدر ایشان را به کوهه زرگی خود در اورشلیم خواهی آورد تا با آتش خشم دوست می‌داشت! **10** ایشان رختیهای او را کشند و او را کشند و خود ذوبشان کنم. **21** آتش خشم خود را بر آنان خواهی دمید، بچه‌هایش را برای بردگی با خود بردند. زنان دیگر از سرنوشت او درس **22** همچون نقره، در کوهه آتش گذاخته خواهند شد تا بدانند که عبرت گرفتند و داستند که او به سزا اعمالش رسیده است. **11** من بیهود خشم خود را بر ایشان افروختم.» **23** بار دیگر خداوند «اهولیه، یعنی اورشلیم، با اینکه دید بر سر خواهش چه آمد، اما با من سخن گفت و فرمود: **24** «ای پسر انسان، به قوم اسرائیل در هوسرانی و زناکاری از او هم فاسدتر شد. **12** او به همسایه بگو که سرزنشان ناپاک است و از این رو من خشم خود را بر خود قوم آشور، دل بست که مردانی جذاب، خوش‌اندام و سداران و ایشان فرو خواهی ریخت. **25** بزرگانشان توطنه می‌چینند و همچون سوارکارانی با لباسهای آئی خوشنگ بودند. **13** دیدم که او نیز الوده شیری که غرش‌کنان شکار را می‌درد، بسیاری را می‌کشند، اموال مردم شد و به راه خواهی بزرگش رفت. **14** «او روزیه روز بیشتر در عمق را غصب می‌کند و از راه زور و تجاوز، ثروت می‌اندوزند و باعث فساد غرق می‌شد. او مجذوب تصاویری گردید که بر دیوار نقش افزایش شمار بیوه‌زنان می‌گردند. **26** کاهانشان احکام و قوانین مرا شده بود، تصاویر سرداران باپلی با لباسهای قرمز، کمرندهای زیبا و می‌شکنند، خانه مقدس مرا نجس می‌سازند؛ فرقی بین مقدس و کلاههای رنگارانگ! **16** وقتی این تصاویر را دید، شعله عشق باپلی‌ها نامقدس قائل نمی‌شوند؛ فرقی میان نجس و طاهر را تعیلم نمی‌دهند و در دلش زبانه کشند. پس قاصداتی فرساد و ایشان را زد خود دعوت حرمت روز شبیات را نگاه نمی‌دارند. به همین جهت، نام مقدس کرد. **17** آنها نیز آمده، با او زنا کردند و آنقدر او را بی‌عصمت من در میان آنها بی‌حرمت شده است. **27** هریشان مانند گرگ و نجس ساختند که سرانجام از ایشان متفرق شد و با ایشان قطع شکار خود را می‌درند و برای نفع خود دست به جایت می‌زنند؛ **28** راطه نمود. **18** «من هم وقتی دیدم که اینچیز خود را در اختیار انبیا‌یشان از فکر خود رؤیاها تعریف می‌کنند و به دروغ می‌گویند که دیگران می‌گذارند تا با او زنا کنند، از او بیزار شدم، همان‌گونه که از پیامهایشان از جانب خداوند است؛ حال آنکه من حتی کلمه‌ای نیز خواهش بیزار شده بودم. **19** اما او دوران جوانی و زناکاریهای خود با ایشان سخن نگفتمان. با این کار، گناهان را می‌پوشانند تا زشی آن را در مصر به یاد آورد و به فساد و هوسرانی خود افروز و با مردان دیده نشود، همان‌گونه که دیوار را با گچ می‌پوشانند. **29** حتی مردم شهوتان به فسق و فجور پرداخت. **21** بله، او با حسرت، به فساد عادی نیز مال یکدیگر را می‌خوند، فقر و نیازمندان را ظالمانه غارت و هزگی خود در مصر می‌اندیشید، به دورانی که بکارت خود را می‌کنند و اموال شخصی غریب و بیگانه را با این انصافی از دستشان در اختیار مصری‌ها گذاشت! **22** «حال، ای اهلیه، خداوند بیهود می‌گیرند. **30** «اما من کسی را جستجو می‌کدم که بار دیگر دیوار را با گچ می‌پوشاند. **31** پنایر این، خشم خود را بر آنها خواهم و قع، و به همراه ایشان همه آشوری‌ها که جوانانی خوب چهره کند. ولی کسی را نیافتیم! این روزش غضب من، از شهر دفاع علیه تو گرد آیند. **23** بله، باپلیان و تمام کلدانیان از فقوه، شمع شکاف دیوار شهر را پایستد تا به هنگام ریزش غضب من، از شهر دفاع علیه تو گرد آیند. **24** ایشان از شمال با ریخت و در آتش غضب خود هلاکشان خواهی ساخت، و آنها را به والامقام و چاپک سواراند، خواهند آمد. **25** ایشان از سیار همه گناهانشان خواهم رساند. این را خداوند بیهود می‌گوید. سپاهی آمده، همراه با کالاسکه‌ها و ارباهها به جنگ تو خواهند آمد. مردانی که تا دندهان مسلح می‌باشند، از هر سو تو را محاصره خواهند بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: **2** «ای کرد و من تو را به ایشان تسلیم خواهم نمود تا مطابق راه و رسم پسر انسان، دو خواهر بودند که در جوانی در مصر به زناکاری، اهله، و خودشان، تو را مجازات نمایند. **25** آتش خشم من بر تو شعله‌ور رویی گری کشانده شدند. **4** نام خواهر بزرگتر، اهله، و نام خواهر خواهد شد و خواهم گذاشت که با غصب با تو رفخار کنند. آنان کوچکتر اهلیه بود. این دو خواهر، یکی سامره است و دیگری بینی و گوشهاش را رخوانند برد، بازمانده‌گانش را خواهند کشت و اورشلیم! من با آن دو ازدواج کرد و آنها برایم پسران و دختران فرزندات را به اسارت خواهند برد؛ و هر چه باقی بماند، خواهند زاییدند. **5** ولی بعد، اهله از من روگرداند و به بتها دل بست و سوزاند؛ **26** ایشان رخجهایت را خواهند کند و جواهرات زیبایت را به

23

غلاف نخواهم نمود. 6 «ای پسر انسان، در نظر مردم آه و ناله کن! نهایی تو نیز فرا رسیده است. 26 دستار و تاج را از سرت بردار، از با غم و اندوهی جانگاه آه بکش! 7 اگر از تو پیرسند که چرا آه این پس، دیگر چیزی به ترتیب سابق باقی نخواهد ماند؛ فقرابلند می کشی، بگو که آه و نالهات، به سبب خبر هولناکی است که خواهید شد و ثروتمندان پست و سرافکده! 27 ویرانی! من خداوند یهوه داده است. با شنیدن این خبر، بند لهبا پاره خواهد این سلسله پادشاهی را ویران خواهم نمود و دیگر سر بلند نخواهد شد و هول و هراس بر همه مستولی خواهد گشت؛ دستها سست و کرد تا زمانی که وارت حقیقی آن ظاهر شود. آنگاه همه چیز را به زانوها لزان خواهد گردید. بگو که روز هلاکت و سیاهی ایشان وی خواهم بخشید. 28 «ای پسر انسان، درباره عموی ها نیز نبوت نزدیک است و داویهای من واقع خواهد شد.» 8 خداوند فرمود: 9 نما، زیرا که قوم مرا به هنگام سختی تماسخر کردند. به ایشان چنین «ای پسر انسان، نبوت کن! به مردم بگو که شمشیری تیز و آماده بگو: «شمشیر من علیه شما نیز از غلاف بیرون کشیده شده است! 29 می شود تا مردم را بکشد! شادمانی از بین خواهد رفت، زیرا قوم من شمشیر من تیز و صیقلی شده و مثل برق آسمان می درخششد. 10 احکام مرخوار شمرده است. 11 بهله، شمشیر را صیقل می دهنده فالگیران و جادوگران و انبیای دروغین، به دروغ به شما وعده رهایی از تا بتوان از آن استفاده کرد. این شمشیر تیز و صیقلی شده را به دست پادشاه بابل را داده اند. شما گناهکارید و همراه شریان دیگر دست قاتل می سپارند. 12 ای پسر انسان، زارزار گریه کن و بر هلاک خواهد شد. روز داروی و مجازات نهایی شما فرا رسیده و سر خود بزن، چون آن شمشیر آماده شده تا قوم من اسرائیل و تمام شمشیر بر گردن شما فرو خواهد آمد! 30 آیا پیش از مجازات شما، بزرگانش را هلاک سازد. 13 من قوم خود را امتحان می کنم؛ و اگر شمشیر خود را غلاف کنم؟ نه! من شما را در زادگاهتان مجازات توبه نکنند، همه این بلاای را بر سرشان خواهیم آورد. 14 «ای پسر خواهم نمود. 31 آتش خشم خود را بر شما فرو خواهم ریخت و بر انسان، نبوت کن؛ پیغام مرأ اعلام نما؛ محکم دست بزن! شمشیر را آن خواهم دمید تا شعلهور گردد. شما را به دست مردمانی وحشی و بردار و با تهدید، دو سه بار بالای سرت حرکت بده تا نشان دهی بی حجم که در ویران کردن ماهنده، تسليم خواهم ریخت و بر که چه کشان بزرگی در انتظار این قوم است! 15 بگذران دلهایشان آتش، هیزم خواهید شد و خوتان در سرزمین خودتان خواهد ریخت و از ترس فرو ریزد. چون بر هر دروازه ای برق شمشیر دیده می شود. دیگر کسی شما را به یاد نخواهد آورد، زیرا من که یهوه هستم، این را بهله، شمشیر همچون برق آسمان می درخشند و برای کشن، تیز شده گفته‌ام.»

است! 16 ای شمشیر، از راست بزن! از چپ بزن! هر جا می خواهی 22 پیغامی دیگر از جانب خداوند بر من نازل شد: 2 «ای پسر برو! هر چه می خواهی بکن! 17 بهله، من با غضب، دستهای خود را به هم خواهم زد و شما را مجازات خواهم نمود. آنگاه خشم انسان، اهالی جنایتکار اورشلیم را محکم کن! گناهان کنیفشنان را فرو خواهد نشست! این را من بیهوده می گویم.» 18 سپس خداوند آشکارا اعلام نما! 3 بگو خداوند یهوه چنین می فرماید: «ای شهر فرمود: 19 «ای پسر انسان، نقشهای بکش و بر روی آن دو راه رسم جنایتکاران که محکوم و ملعون هستی، ای شهر بتها که نجس کن، یکی به سوی اورشلیم در پهودا، و دیگری به سوی ریه که شهر و آلدوهای، 4 گاه تو آدمکشی و بتیرپستی است! بنابراین، روز عمویان است. پادشاه بابل شمشیر به دست از آن راهها خواهد آمد. هلاکت تو نزدیک شده و پایان زندگی ات فرا رسیده است؛ تو را عالمی نیز بر سر این دو راهی که از بابل آغاز می شود، نصب کن. نزد قومهای جهان مسخره و رسوا خواهم نمود. 5 ای شهر بدnam و 21 زیرا بهزودی پادشاه بابل بر سر دو راهی خواهد ایستاد. او برای سرکش، قوهای دور و نزدیک تو را به یاد مسخره خواهد گرفت. آنکه بداند به اورشلیم حمله کنند یا به ریه، قال خواهد گرفت و با 6 «تمام بزرگان اسرائیل در اورشلیم از قدرت خود برای آدمکشی تیرهای ترکش خود، قرعه خواهد انداخت و برای بتها قربانی کرده، استفاده می کنند. 7 این شهر، پدر و مادر احترامی ندارند؛ غریبان با جگر قربانیها فال خواهد گرفت تا بینند به کدام راه باید بروند. مظلوم می شوند و بیمان و بیوہزان مورد ظلم و ستم قرار می گیرند؛ 8 22 تیرها به او نشان می دهد که باید به سوی اورشلیم برود! پس او اماکن مقدس مرا خوار می شمارند و حرمت روزهای شبیات را نگاه و سپاهیانش با غریب چنگ، برای کشتن راه افتادن. ایشان در نمی دارند؛ 9 مردم را به ناحق زندانی و محکوم به مرگ می کنند! بر برای دروازه‌ها، منجذیقهایا بر پا کرده و برای تصرف شهر، سینکرها هر کوهی، بتخانه‌ای دیده می شود؛ شهوت پرستی و نایابی کی در همه و برجها خواهد ساخت. 23 اهالی اورشلیم نمی توانند این را باور جا به چشم می خورد؛ 10 عدهای با زن پدر خود زنا می کنند بعضی کنند، چون با بابل پیمان اتحاد بسته اند! اما پادشاه بابل فقط به این دیگر با زن خود در دوره قاعدگی اش همیستر می شوند! 11 زنا با می اندیشند که مردم اورشلیم طغیان کرده اند. پس او خواهد آمد و زن همسایه، با عروس و با خواهر ناتی، امری عادی و رایج گشته ایشان را به اسارت خواهد برد.» 24 بنابراین خداوند یهوه چنین است. 12 این شهر پر است از آدم کشی های مزدور، رباخواران و می گوید: «تعصیات شما آشکار است و خطایا و گناهاتان در همه آنایی که به زور مال مردم را غصب می کنند و می خورند. ایشان مرا کارها و رفتاران، به چشم می خورد. حال، وقت مجازات شما رسیده کاملاً به فراموشی سپرده اند. 13 «پس اکون، من به این سودهای و به تبعید خواهید رفت. 25 «و تو ای پادشاه اسرائیل، روز مجازات نامشروع و خونریزیها پایان می دهم! 14 آیا تصور می کنید در روز

پگویند: «چون خدا توانست از ایشان محافظت کند، ایشان را از بین شما سلطنت خواهم نمود! **34** با قدرت و قهری عظیم، شما را برد.» **15** اما در بیان قسم خوردم که ایشان را به سرزمنی که در آنجا پراکنده هستید، بیرون خواهم آورد. **35** آنان داده بودم، نایورم به سرزمنی که شیر و عسل در آن جاریست و شما را به بیان آورده، در آنجا شما را داوری و محکوم خواهم بهترین جای دنیاست. **16** زیرا از احکام من سریچی کرده، قوانین نمود، همان‌گونه که پدراتنان را پس از بیرون آوردن از مصر، در بیان ما شکستند و روز شبات را بی حرمت کردند، به سوی پنهان کشیده داوری و محکوم کرد. **37** شما را به دقت خواهم شمرد تا فقط عده شدند. **17** با وجود این، بر آنان ترحم نمودم و ایشان را در بیان به کمی از شما بازگردند، **38** و بقیه را که سرکش بوده، به من گناه طور کامل هلاک نکردند و از بین نبردم. **18** «بنابراین، در بیان به می‌کنند، از میان شما جدا خواهم نمود. ایشان را از سرزمنی‌ها که فرزندان ایشان گفتم: "به راه پدران خود نزولد و به سنت آنها عمل به آنجا تبعید شده‌اند بیرون خواهم آورد، ولی نخواهم گذاشت وارد نکنید و خود را با پرسش بهای ایشان نجس نسازید، **19** چون بیوه سرزمین اسرائیل گردند. وقتی اینها اتفاق افتاد، خواهید دانست که من خدای شما، من هستم؛ پس فقط از قوانین من پروری کنید و احکام یهوه هستم. **39** «اما اگر اصرار دارید که به بت‌پرستی خود ادامه مرا بجا آورید، **20** و حرمت روزهای شبات را نگاه دارید، زیرا روز دهیم، من مانع شما نمی‌شم! ولی بدانید که پس از آن، مرآ اطاعت شبات، نشان عهد بین ماست تا به یادتان آورده من یهوه، خدای خواهید نمود و دیگر نام مقدس ما با تقديم هدایا و قربانی به پنهان، شما هستم.» **21** «اما فرزندان ایشان هم نافرمایی کردند. آنان قوانین بی حرمت نخواهید ساخت. **40** زیرا در اورشلیم، روی کوه مقدس ما شکستند و از احکام حیات‌بخشن من سریچی کردند و حرمت روز من، همه اسرائیلی‌ها مرا پرسش خواهید نمود. در آنجا از شما خشنود شبات را نیز نگاه نداشتند. پس خواستم که خشم و غضب خود را خواهمند و قربانیها و بهترین هدایا و نذرها مقدس هدایای همان جا در بیان بر ایشان نازل کنم و همه را از بین برم. **22** اما پذیرفت. **41** وقتی شما را از تبعید بازگردانم، برایم همچون هدایای هنگام بیرون آوردن بنی اسرائیل از مصر دیده بودند، ایشان را از بین تغییر بزرگی ایجاد شده است. **42** زمانی که شما را به وطن خودتان پردازشان بازگشتند. **23** اما همان زمان که در بیان بودند، قسم خوردم که ایشان بازگردانم، یعنی به سرزمنی که وعده آن را به پدراتنان دادم، خواهید نبردم. **24** اما اینها نیز می‌خواهند و دانست که من خداوند هستم. **43** آنگاه تمام گناهان گذشته خود را در سراسر جهان پراکنده سازم، **25** زیرا احکام مرا بجا نیاورند و دانست که من خداوند هستم. **44** آنگاه تمام گناهان گذشته خود قوانین مرا شکستند و روز شبات را بی حرمت کردند، به سوی پنهانی را به یاد آورده، به سبب همه کارهای زشتی که کرده‌اید، از خود پردازانشان بازگشتند. **26** پس من نیز اجازه داد قوانین و احکامی را متفرق خواهید شد. **45** ای قوم اسرائیل، وقتی با وجود تمام بدیها و پیروی کنید که حیات در آنها نیز. **27** بله، گذاشت فرزندان خود را شاره‌تیابان، به خاطر حرمت نام خود، شما را برکت دهم، آنگاه به عنوان قربانی برای بتهایشان بسوزانند و با این کار، خود را نجس خواهید دانست که من یهوه هستم.» **46** سپس این پیغام از جانب سازند. بدین ترتیب ایشان را مجازات کردم تا بدانند که من یهوه خداوند به من رسید: «ای پسر انسان، به سوی اورشلیم نگاه کن هستم. **28** «ای پسر انسان، به قوم اسرائیل بگو که وقتی پردازانش را و کلام مرا بر ضد آن، و بر ضد دشتهای پوشیده از جنگل جنوب، به سرزمن موعود آوردم، در آنجا نیز به من خیانت و وزیدند، چون اعلام نما. **47** درباره آن نبوت نما و بگو که ای جنگل انبوه، به روی هر تپه بلند و زیر هر درخت سبز، برای بتهای قربانی می‌کردند کلام خداوند گوش بده! خداوند می‌فرماید: من در تو آتشی می‌افزوم و بخور می‌سوزانندن؛ عطر و بخور خوشبو و هدایای نوشیدنی خود که تمام درختان سبز و خشک تو را بسوزاند. شعله‌های مهیب آن را می‌آورند و به آنها تقديم می‌کردند، و با این کارها، خشم مرا خاموش نخواهد شد و همه مردم حرارت آن را احساس خواهند کرد. برمو انجیختند. **29** به ایشان گفتم: «این مکان بلند که برای قربانی به **48** آنگاه همه خواهند دانست که من، خداوند، آن را افزون‌خمام و آنچا می‌روید، چیست؟» به همین جهت تا به حال آن محل را مکان خاموش نخواهد شد. **49** گفتم: «ای خداوند یهوه، آنها به من بلند می‌نامند.» **30** آنگاه خداوند یهوه فرمود که به آناتی که نزد می‌گویند که چرا با معملاً با ایشان سخن می‌گویم!»

من آمده بودند، از جانب او چنین بگویم: «ای شما نیز می‌خواهید **21** خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، رو به سوی اورشلیم مانند پدراتنان، با بت‌پرستی، خود را نجس سازید! **31** شما هنوز هم برای بتهای هدیه می‌آورید و پسران کوچک خود را برای آنها قربانی نموده، کلام مرا بر ضد سرزمن اسرائیل و مکانهای مقدس آن اعلام کردند، می‌سوزانند؛ پس چکگونه انتظار دارید که به دعاهاش شما گوش نمایم! **3** بگو که دعاهاش شما گوش نمایم!» **4** «ای اسرائیل، من علیه تو دهم و شما را هدایت نمایم؟ به حیات خود قسم که هیچ هدایت و هستم. من شمشیر خود را از غلاف بیرون کشیده، ساکنات را، پیغامی به شما نخواهم داد. **32** «آنچه در فکرتان هست، هرگز چه عادل و چه شیر، همه را نایود خواهم نمود. **4** شمشیر من عملی نخواهد شد. شما می‌خواهید مثل قمهای مجاور شوید و مانند در سراسر سرزمین، از جنوب تا شمال، همه مردم را از بین خواهد آنها، بتهای چوبی و سنگی را پرسنستید. **33** به حیات خود سوگید که برد. **5** آنگاه همه خواهند دانست که من یهوه شمشیر خود را به من خود، با مشتی آهین و قدرتی عظیم و با خشمی برافروخته، بر دست گرفتم و تا زمانی که مقصود خود را عملی نسازم، آن را

و قوانین من گردد و راستی و انصاف را پیشنه خود سازد، به یقین همیشه تر و تازه و پرشاخ و برگ بود. **۱۱** شاخه‌های قوى و محکم زنده مانده، نخواهد مرد. **۲۲** تمام گناهان گذشته او آمرزیده خواهد آن برای عصای سلاطین مناسب بود. آن درخت از درختان دیگر شد و به سبب راستکارداری اش، زنده خواهد ماند. **۲۳** خداوند بلندر گردید به حدی که از دور جلب توجه می‌کرد. **۱۲** اما دستانی یهود می‌فرماید: «آیا فکر می‌کنید که من از مردن شخص شیری، شاد خشمگین، آن درخت را پیشه کن کرده، بر زمین انداخت. باد شرقی می‌شوم؟ هرگز! شادی من این است که او راههای بد خوش شاخه‌های نیرومند را شکست و خشک کرد و آتش، آتها را سوراند. بازگردد و زنده بماند. **۲۴** اما اگر شخص درستکار عدالت را ترک **۱۳** اکون آن درخت در بیابان کاشته شده است، در زمینی خشک و گوید و مرتکب گناه گردد و مانند سایر گناهکاران رفتار کند، آیا او آب! **۱۴** از درون می‌پوسد و میوه‌اش از بین می‌رود، و از آن یک زنده خواهد ماند؟ البته که نه! تمام خوبی‌های گذشته‌اش نادیده شاخه محکم نیز برای عصای سلاطین باقی نمی‌ماند.» این یک مرثیه گرفته می‌شود و به سبب خیانت و گناهانی که کرده است، خواهد است و بارها سروه شده است!

۲۵ «ولی شما می‌گویید: "روش خداوند منصفانه نیست!" ای **۲۰** هفت سال و پنج ماه و ده روز از تعید ما می‌گذشت، که قوم اسرائیل به من گوش دهید! آیا من بی انصافم یا شما؟ **۲۶** وقتی شخص خوب از درستکاری دست کشد و به گناه روی آورد، به یقین عده‌ای از رهبران اسرائیل آمدند تا از خداوند هدایت بطلبند. ایشان خواهد مرد؛ او به سبب گناهانی که کرده است، خواهد مرد. **۲۷** و مقابل من نشستند و منتظر جواب مانند. **۲** آنگاه خداوند این پیغام اگر شخص بدکار از بدی‌هایش دست بکشد و درستکار و با انصاف را به من داد: **۳** «ای پسر انسان، به رهبران اسرائیل بگو که خداوند گردد، جان خود را نجات خواهد داد، **۲۸** زیرا به وضع بد خود بی یهود چنین می‌فرماید: «چگونه جرأت کرده‌اید که بیاید و از من برده و تصمیم گرفته است که از گناهان خود دست بکشد و زندگی هدایت بطلبید؟ به حیات خود قسم که هدایتی از من نخواهد یافت! درستی را در پیش بگیرد. بیابان، او زنده ماند، نخواهد مرد. **۲۹** **۴** «ای پسر انسان، ایشان را محکوم کن. گناهان این قوم را، از «با وجود این، شما ای قوم اسرائیل می‌گویید: "روش خداوند منصفانه زمان پدرانشان تاکنون، به یادشان بیاور. **۵** به ایشان بگو خداوند نیست!» ای قوم اسرائیل، آیا روش من غیرمنصفانه است، یا روش یهود چنین می‌گوید: «وقتی قوم اسرائیل را انتخاب کردم و خود را در شما؟ **۳۰** ای بني اسرائیل، من هر یک از شما را مطابق اعمالان مصر بر ایشان آشکار ساختم، برای آنان قسم خودرم که ایشان را از داروی خواهان نمود. پس تا فرصت دارید توبه کنید و از گناهان خود بودم، یعنی به سرزمهینی بیاورم که برای ایشان در نظر گرفته دست بکشید، تا باعث هلاکتتان نگردد! **۳۱** گناهاتان را از خود بودم، یعنی به سرزمهینی که شیر و عسل در آن جاریست و بهترین دور نمایید و دل و روحی تازه در خود ایجاد کنید! ای قوم اسرائیل، علاقه‌شان را از خود دور کنند و خود را با پرستش خدایان مصری چرا باید هلاک شوید؟ **۳۲** من از مرگ شما شاد نمی‌شوم. پس توبه نجس نسازند، زیرا من یهود خدای ایشان هستم. **۸** اما آنان یاغی کنید و زنده بمانید!» این را خداوند یهود می‌گوید.

۱۹ خداوند فرمود که برای رهبران اسرائیل این مرثیه را باخوانم: خدایان مصر دست بکشند. پس خواستم که خشم و غضب خود را **۲** مادر تو که بود؟ او ماده شیری بود که فرزندانش را میان شیران همان جا در مصر بر ایشان نازل کنم. **۹** اما برای حفظ حرمت نام زبان بزرگ می‌کرد! **۳** او یکی از بجهه‌های خود را ترتیب کرد تا شیری خود، این کار را نکردم، مبادا مصری‌ها خدای اسرائیل را تمسخر زیان گردد. آن شیرچه شکار کردن را آموخت و آدمخوار شد. **۴** وقتی کرد، پگویند که نتوانست ایشان را از آسیب و بلا دور نگاه دارد. خبر او به گوش قومها رسید، آنها شکارچیان خود را فرستادند و او را پس در برابر چشمان مصری‌ها، قوم خود اسرائیل را از مصر بیرون آوردم در دام انداختند و به زنجیر کشیده، به مصر بردن. **۵** «وقتی مادرش و به بیابان هدایت کرد. **۱۱** در آنجا حکام و قوانین خود را به از او قلع امید کرد، یکی دیگر از بجهه‌های خود را گرفت و او را ایشان اعطای نمودم تا مطابق آنها رفتار کنند و زنده بمانند؛ **۱۲** و ترتیب نمود تا شیری نیرومند گردد. **۶** وقتی او بزرگ شد، شکار کردن روز شبات را به ایشان دادم تا در هفته یک روز استراحت کنند. را آموخت و آدمخوار شد و رهبر شیران گردید. **۷** او کاخها را خراب این علامتی بود بین من و ایشان، تا به یاد آورند که این من یهود و شهرها را ویران کرد. مزععه‌ها را بایر نمود و مخصوص‌لشان را از بین هستم که ایشان را تقاضیس و جدا کرده، قوم خود ساخته‌ام. **۱۳** اما برد، مردم همه او شنیدن غرش او، به خود می‌لرزیدند! **۸** پس قومهای بني اسرائیل در بیابان نیز از من اطاعت نکردند. آنان قوانین مرا زیر پا جهان از هر سو بر او هجوم آورده، او را به دام انداختند و اسیرش گذاشتند و از احکام حیات پیش از سریچی کردند، و حرمت روز کردند. **۹** سپس او را به زنجیر کشیدند و در قفس گذاشتند و به شبات را نگاه نداشتند. پس خواستم که خشم و غضب خود را همان حضور پادشاه بایل بردن. در آنجا او را تحت مراقبت نگه داشتند تا جا در بیابان بر ایشان نازل کم و نابودشان سازم. **۱۴** اما باز برای بار دیگر غرش در کوههای اسرائیل شنیده نشود. **۱۰** «مادر تو حفظ حرمت نام خود، از هلاک کردن ایشان صرف نظر نمودم، همچون درخت انگوری بود که در کنار نهر آب، در اثر آب فراوان، مبادا اقوامی که دیدند من چگونه بني اسرائیل را از مصر بیرون آوردم،

نماید، ۸ هر چند که در زمینی خوب و سیراب کاشته شده بود تا درخت خشک را سبز می کنم. من که بیوه هستم، این را گفته ام و درختی زیبا گردد و شاخ و برگ و میوه فراوان بیاورد. ۹ «حال، انجام خواهم داد. آیا گمان می کنید که آن درخت خواهد توانست به رشد خود ادامه

دهد؟ آیا آن عقاب نحسین، آن را رسیده کن نخواهد کرد و شاخها و ۱۸ بار دیگر خداوند به من پیغامی داد و فرمود: ۲ «چرا مردم

میوه هایش را نخواهد کرد تا خشک شود؟ برای رسیده کن گردش هم در سرزمین اسرائیل این مثُل را به کار می بیند که "غره را پدران خوردند نیازی به نیروی زیاد و افراد بسیار نخواهد بود! ۱۰ اگرچه این تاک، و دندان فرزندانشان گند شد؟» ۳ به حیات خود قسم که شما دیگر خوب کاشته شده، ولی دوامی نخواهد داشت! وقتی باد شرقی و گرم در اسرائیل این مثُل را به کار نخواهید برد، ۴ چون جان همه، برای بر آن بوزد، در همان خاک مرغوب که کاشته شده، خشک خواهد درست من است، چه جان پدران، چه جان

شد و از بین خواهد رفت.» ۱۱ آنگاه خداوند به من فرمود: ۱۲ پسران؛ و قانون من برای داوری این است: هر که گناه کند، فقط

«از این قوم یاغی پرس که آیا معنی داستان عقاب را می دانند؟ به خودش پنهانی اسرائیل نزد؛ زنا نکند و با

ایشان بگو که عقاب اول، پادشاه بایل است که به اورشلیم آمد و باشد، ۶ و به کوهها برای پرستش پنهانی اسرائیل نزد؛ ظلم نکند؛ فقط

پادشاه و بزرگان مملکت را با خود به بایل برد. ۱۳ میس با یکی از زنی که در دوران قاعدگی اش است، همبستر نشود؛ ۷ ظلم نکند؛ اعضای خاندان سلطنتی یعنی همان تخمی که در زمین حاصلخیز گرو بدھکار را به او بزرگداند؛ مال مردم را نخورد، بلکه گرسنگان را

کاشته شد، عهد بست و او را قسم داد که نسبت به این عهد وفادار سیر کند و برهنگان را پیوشاند؛ ۸ قرض بدهد و سود نگیرد؛ از ستم

بماند. به این ترتیب پادشاه بایل، بزرگان قوم را تبعید کرد، ۱۴ تا دروی کند و در مورد دیگران درست و بدون غرض قضاوت نماید؛ ۹

بهدوza ضعیف شده، دیگر نتواند سر بلند کند، بلکه نسبت به عهد و خلاصه تمام دستورها و قوانین مرا اطاعت کند، چنین شخص

خود وفادار بماند. ۱۵ «پا وجود این، پادشاه بهدوza سر به شورش درستکار و نیکوکردار است و به یقین زنده خواهد ماند. این را خداوند

گذاشت و هیئتی به مصر یعنی زند همان عقاب دوم فرستاد تا سپاهی یهودا می گوید. ۱۰ «ولی اگر یک چنین شخصی، پسری ستم پیشه و

بزرگ همراه با اسپان بسیار از او دریافت کند. ولی آیا او با چنین یا آدمکش داشته باشد و مرتکب تمام این کارهای زشت بشود،

پیمان شکنی ها، کاری از پیش خواهد برد؟ آیا به پیروزی دست خواهد ۱۱ و نخواهد آن اعمال نیک را بجا آورد، بلکه بر کوهها بست پرستی

یافت؟ ۱۶ به هیچ وجه! به حیات خود قسم که پادشاه بهدوza در اغفال کند؛ ۱۲ به فقر و مستمندان ظلم

بایل خواهد مرد چون برخلاف پیمانی که با پادشاه بایل بسته بود، کند؛ مال مردم را بخورد؛ گرو بدھکاران را پس نهاده؛ بتها را دوست

عمل کرده است. آری، او در مملکت همان پادشاهی که او را بر بدارد و آنها را پیرستد؛ ۱۳ و ریاحوار باشد؛ آیا این شخص زنده

تخت سلطنت نشاند، خواهد مرد! ۱۷ وقتی پادشاه بایل در برابر خواهد ماند؟ به هیچ وجه! او به سبب همه کارهای زشتی که انجام

اورشلیم، استحکامات بر پا کند و سنگرها بسازد تا بسیاری را هلاک کند؛ ۱۴ به قرقا و مستمندان ظلم

نماید، از سوی پادشاه مصر و لشکر بزرگ او کمکی به بهدوza نخواهد «ولی اگر این پسر گناهکار نیز پسری تمام گناهان

رسید، ۱۸ زیر پا پادشاه بهدوza سوگند و پیمان وفاداری خود را نسبت به پدرش را بیند و تصمیم بگیرد خداترس باشد و برخلاف روش پدرش

پادشاه بایل خوار شمرد و آن را شکست. بنابراین، جان به در نخواهد زندگی کند؛ ۱۵ برای پرستش پنهانی به کوهها نزد؛ زنا نکند؛ ۱۶

برد. ۱۹ «پس خداوند بهدوza چنین می گوید: به حیات خود قسم ظلم نکند؛ گرو نگیرد؛ مال دیگران را گرسنگان را

می خورم که او را مجازات خواهم نمود زیرا سوگندی را که به نام من سیر کند و برهنگان را پیوشاند؛ ۱۷ مستمندان را دستگیری نماید و

خورد بود، زیر پا گذاشت. ۲۰ برای او دامی خواهم گسترد و در ریاحوار نباشد و دستورها و قوانین مرا اطاعت کند، او به سبب گناهان

کمند خود گرفتارش خواهم ساخت و او را به بایل آورد، به سبب پدرش نخواهد مرد، بلکه بی گمان زنده خواهد ماند. ۱۸ اما پدرش به

خیانتی که به من وزریده، محکمه خواهم نمود. ۲۱ بهترین سریازان سبب گناهان خودش خواهد مرد، چون نسبت به دیگران بی رحم بوده

او به ضرب شمشیر کشته خواهند شد و باقی ماندگان، به هر سو و مال مردم را غصب کرده و اعمال نادرست در میان قوم انجام داده

پراکنده خواهد گشت. آنگاه خواهد دانست که من، بیوه، این است. ۱۹ «ممکن است بپرسید که چرا پسر برای گناهان پدرش

سخنان را گفته ام.» ۲۲ خداوند بهدوza چنین می فرماید: «من بهترین و مجازات نمی شود؟ به این دلیل که پسر درستکار و راستکردار بوده و

نازدکرین شاخه را از نوک بلندترین درخت سرو خواهم گرفت و روی احکام و قوانین مرا اطاعت نموده است. بنابراین بی گمان زنده خواهد

قله بلندترین کوه اسرائیل خواهم نشاند. آن شاخه، درختی زیبا و ماند. ۲۰ هر که گناه کند، خودش خواهد مرد! نه پسر برای گناهان

باشکوه خواهد شد که شاخهها آورده، میوه خواهد داد. همه نوع پرندۀ پدرش مجازات خواهد شد و نه پسر برای گناهان پسرش. انسان خوب

در آن آشیانه خواهد کرد و زیر سایه شاخه هایش پناه خواهند گرفت. و درستکار، پادشاه خوبی و نیکوکاری خود را خواهد یافت و انسان

۲۴ آنگاه همه خواهند دانست که من، بیوه، درختان بلند را قطع بددکدار نزد به سرای اعمال خود خواهد رسید. ۲۱ اما اگر شخص

می کنم و درختان کوچک را رشد می دهم؛ درخت سبز را خشک و شروری از تمام بدیها و گناهان خود دست بکشد و مطیع احکام

را از تو باز پس گیرم. تو را در جنگ فلسطینی‌ها که تشنہ خونت از فراوانی نعمت و آسایش و امنیت مغور شده بودند و هیچ به فکر هستند، رها کردند. حتی آنها نیز از رفقار شرم آورت نفرت دارند. 28 فقرا و مستعمندان نبودند. 50 آنها با کمال گستاخی در حضور من «با آشوری‌ها نیز زنا کردی، زیرا با ایشان هم پیمان شدی و بپهایشان را مرتکب اعمال زشت و بتپرسنی می‌شدند؛ بنابراین من نیز ایشان را پرستیدی. ولی با همه اینها، سیر نشدم! 29 پس به بهای بابل، از میان بردم. 51 «سامره حتی نصف گناهان تو را هم مرتکب نشد.

سرزمین بازگانان، روی آوردی، ولی به این هم قاعع نشدم. 30 کارهای زشت و بتپرسنی‌های تو، به مرتب بیشتر از خواهانت بوده «چقدر تو سست اراده هستی! کارهای تو، کارهای یک روسی است. تو روی آنها را سفید کردی! 52 پس تعجب نکن اگر آنها بی حیاست! 31 بر سر هر راه، بتخانه و بر سر هر کوچه، فاحشه‌خانه کمتر از تو مجازات شوند، زیرا گناهان تو به قدری هولناک است که ساختنی! ولی تو مانند فاحشه‌های دیگر، به دنیال پول نیستی. 32 تو در برابر تو، خواهانت پاک و بی گناه به نظر می‌رسند! 53 «ولی روزی همچون همسری خیانتکار هستی که شوهر خود را همه می‌کند و به خواهد رسید که سعادت را به سدوم و سامره و مردم بهداد باز خواهم آگوش مردان دیگر پنهان می‌برد. 33 فاحشه‌ها برای کارشان اجرت گرداند. 54 شرم‌سازی و مجازات سنگین تو باعث تسلی آنها خواهد می‌گیرد، اما تو به فاسقان خود هدیه و رشو می‌دهی نا تو همسرست شد، چون از مجازات آنها شدیدتر خواهد بود. 55 آری، خواهانت شوند. 34 پس تو برعکس فاحشه‌های دیگر عمل می‌کنی؛ بجای سدوم و سامره و دخترانش یعنی آبادی‌های اطرافشان، و خود تو نیز اینکه از فاسقات پول بگیری، تو به آنها پول می‌دهی! 35 «حال، با دخترانت بار دیگر به حالت نخستین خود بربخاهد گشت. 56 در ای فاحشه، کلام خداوند را بشنو: 36 خداوند یهوه چنین می‌فرماید: آن روزها با تکبر و غرور سدوم را مسخره می‌کردی، 57 اما حال که به سبب فساد و زناکاری با فاسقات، یعنی پرسنل و عبادت بهای، و شرارت برای همه عیان و آشکار گشته، خودت نیز مورد تمسخر و نیز برای آنکه فرزندات را برای خدايانات قربانی کردی، 37 اینک ملامت ادوم و تمام همسایگانش و همه فلسطینی‌ها قرار گرفته‌ای. من فاسقان یعنی همدستان را، چه آنانی را که دوست داشتی 58 خداوند می‌فرماید: به سرای هرگزگی و اعمال زشت خود خواهی و چه آنانی را که دوست نداشتندی، همه را گرد خواهم آورد و در رسید. 59 «از آنجا که سوگند و وفاداری را فراموش کردی و عهد زناکاری‌هایت، با خشم و غضب، مجازات و هلاک خواهم نمود. را که در دوران جوانی ات با تو بستم، به یاد خواهم آورد و این بار 39 تو را به دوست این قومها، یعنی فاسقات خواهم سپرید. آنان عهدی جاودان با تو خواهم بست، 60 و تو با شرم‌سازی، اعمال عشرتکده‌ها و بتخانه‌هایت را با خاک یکسان کرده، تمام جواهرات زشت را به یاد خواهی آورد؛ و هنگامی که خواهان بزرگ و کوچک زیبات را غارت خواهید نمود و برهه و بیوا رهایت خواهند ساخت. یعنی سامره و سدوم را باز آرم و ایشان را دختران تو بگردانم تا بر 40 آنها تو را سنگساز کرده، با شمشیر پاره‌باره خواهند نمود. 41 ایشان حکمرانی کنی، از لطف و بزرگواری من خجل و شرمگین خانه‌هایت را خواهند سوزاند و در مقابل زنان دیگر مجازات خواهند شد، چون خودت می‌دانی که شایسته این لطف نبوده‌ای، زیرا گذاشت که به فاسقات یعنی به همدستان اجرت و رشو دهی. ساخت تا بدانی که من یهوه هستم. 63 من گناهانت را خواهم 42 آنگاه آتش خشم و غیرت من فرو خواهد نشست و آرام خواهد آمزید و تو با به یاد آوردن آنها، از خجالت و شرم‌سازی، دیگر دهان گرفت و دیگر غضبناک خواهم بود. 43 تو دروان جوانی خود را به خود را نیز نخواهی گشود.» خداوند یهوه این را می‌گوید.

فراموشی سپریدی و با کارهایت مرا ننجایید و زناکاری‌هایت را هم بر 17 خداوند با من سخن گفت و فرمود: 2 «ای پسر انسان، آنها افروزید. پس من هم تو را به سرای اعمالت می‌رسانم. 44 «ای اورشليم، مردم درباره تو خواهند گفت که چنان مادری، چنین دختری برای قوم اسرائیل داستانی تعریف کن و مظلی بیاور. به ایشان چنین هم باید داشته باشد. 45 تو براستی شبیه مادرت هستی که از شوهر بگو: 3 «عقابی بزرگ با بالهای نیرومند و پهن و پرهای زنگارنگ، و فرزندانش نفرت می‌داشت؛ تو درست شبیه خواهانت هستی که به لیبان آمد و بالترین جوانه درخت سرو را کند و به شهر تجار و از شهوان و فرزندانشان بیزار بودند. براستی که مادرت حقیقی بود و زمینی حاصلخیز، در کنار نهری کاشت تا به سرعت مانند درخت پدرت اموری! 46 «خواهر بزرگ تو سامره است که با دخترانش یعنی پید، رشد کند. 6 این نهال رشد کرد و تبدیل به تاکی کوتاه و پهن آبادی‌های اطرافش، در شمال تو زندگی می‌کند. خواهر کوچک شد، شاخه‌های آن به سوی عقاب رو به بالا نمو کرد و ریشه‌های آن سدوم است که با دخترانش در جنوب تو ساکن هستند. 47 تو نه فقط راهها و گناهان ایشان را تقليد کردی، بلکه در مدتی کوتاه، از در اعماق زمین فرو رفت و شاخه‌های قوی و برگهای انبوه تولید نمود. آن جلو افتادی و از ایشان فاسدتر شدی. 48 به ذات مقدس خود 7 اما روزی، عقاب بزرگ دیگری با بالهای نیرومند و پرهای بسیار، پدیدار گشت. درخت، با دیدن این عقاب، ریشه‌ها و شاخه‌های سوگند که سدوم و آبادی‌های اطرافش، به اندازه تو و آبادی‌هایت، فاسد و شریز نبودند! 49 گناه خواهانت سدوم و دخترانش این بود که خود را به سوی او گستراند تا بلکه این عقاب او را بیشتر سیراب

جان خودشان خواهد شد! این را خداوند بیوه می‌گوید. **15** «با اگر نافت را بریدند، نه تو را شستند و نه در قنادقه پیچیدند. ۵ هیچ کس این سرزمهin را مورد هجوم حیوانات وحشی قرار دهم تا ویرانش کنند، کوچکترین توجهی به تو نداشت و دلش به حال تو نمی‌سوخت و آنچنان که از ترس حیوانات کسی جرأت نکند از آنجا بگذرد، **16** کسی حاضر نبود از تو نگهداری کند. روزی که متولد شدی، چون از اگرچه آن سه مرد درستکار هم در آنجا باشند، به حیات خود سوگند تو کراحت داشتند، تو را در بیابان انداختند و همان جا راهیت کردند. که نخواهند توانست حتی جان فرزندان خود را رهایی دهنده، بلکه فقط **6** «همان وقت از کنار تو عبور کرد و دیلم که در خونت می‌غلشی. خودشان نجات خواهند یافت و بقیه همه از بین خواهند رفت! **17** پس به تو گفتم: زنده بمان! تو را همچون گیاه صحرا پروش دادم، و «با اگر این سرزمهin را درگیر جنگ کنم و سپاه دشمن را بر آن دارم تو رشد کردی و دوشیزه‌ای زیبا شدی؛ سینه‌هایت برامد و موهایت بلند که همه چیز را از بین ببرند، **18** اگرچه این سه مرد خداترس در آن شد، اما عربان بودی. **8** «مدى بعد که از کارت گذشتم به تو سرزمهin زندگی کنند، به حیات خود سوگند که حتی قادر به رهایندن نگاه کردم؛ این بار آماده ازدواج بودی، پس راهیم را بر تو انداختم، جان فرزندانشان نیز نخواهند بود و تنها خودشان نجات خواهند یافت! عربانی ات را پوشاندم و سوگند یاد کرد، با تو پیمان ازدواج بستم و تو **19** «و یا اگر این سرزمهin را دچار وا سازم و در خشم خود، انسان از آن من شای. **9** سپس شششویت دادم تا از خونت پاک شوی و حیوان را هلاک کنم و از بین برم، **20** اگرچه نوح و دانیال و بر بدن روغن مالیم. **10** لباسهای زیبای قلابدوزی شده، از جنس ایوب در میان آنها باشند، به حیات خود سوگند که نخواهند توانست کتان لطیف و ابریشم به تو دادم و کفش از پوست خزر به پایت کردم. حتی جان پسaran و دخترانشان را رهایی دهد؛ درستکاری آنها فقط **11** تو را با زیورآلات آراستم، النگوها به دست کردم و گردنبند به خودشان را نجات خواهد داد! **21** «پس حال، بینید چه مصیبت گردنت انداختم، **12** حلقه در بینی ات و گوشواره در گوشهاست و بزرگی پدید خواهد آمد، زمانی که این چهار مجازات سهمگین خود تاجی زیبا بر سرت گذاشتم. **13** به این ترتیب، طلا و نقره آرسنه و را بر اورشیم بفرستم تا انسان و حیوان را از بین ببرد، یعنی جنگ، زیبا شدی. لباسهای زیبای قلابدوزی شده، از کتان لطیف و ابریشم قحطی، وبا و حیوانات درنده را! **22** «اما اگر کسانی زنده باقی پوشیدی و بهترین خوارکها را خوردی، زیبایی تو خیره کننده بود و بمانند و فرزندان خود را نیز از هلاکت نجات دهنده و به نزد شما به همچون مملکه شدی. **15** «اما تو خواهید دانست که حق داشتم اورشیم را اینچیخن مجازات نمایم. فکر کردی که می‌توانی جدا از نیز کمال خود را حفظ کنی. **23** بهله، با دیدن رفتار و کارهای گاه‌آلود ایشان، بی خواهید برد که بنابراین از زیبایی و آوازهات سرمست شدی و در ورطه زناکاری افادی آنچه کردام، بی سبب نبوده است.» این را خداوند بیوه می‌گوید. **16** و همچون یک فاحشه، خود را در اختیار هر رهگذری گذاشتی.

15 خداوند فرمود: «ای پسر انسان، چوب درخت انگور به چه تزیین بستر فاحشگاتی به کار بردی. چنین چیزی هرگز رخ نداده و کار می‌آید؟ در مقایسه با سایر درختان، به چه دردی می‌خورد؟ **3** آیا نخواهد داد. **17** آن جواهرات و طلا و نقره ای را که به تو داده بودم، چویش مصرفی دارد؟ آیا می‌توان با آن میخنی ساخت و ظروف را بر آن گرفتی و با آنها مجسمه مژدان را ساختی و آنها را پرستش نموده، به اویخت؟ **4** فقط به درد افروختن آتش می‌خورد؛ و هنگامی که آتش، من خیانت کردی. **18** «لباسهای زیبای قلابدوزی شدهای را که به تو دو سریش را سوزاند و میانش را زغال کرد، دیگر برای هیچ کاری بخشیده بودم، به بتھایت پوشاندی! روغن و بخور مرای پرستش فایده‌ای ندارد. **5** پیش از سوختن مصرفی نداشت، چه برسد به بتھایه که برای خوارک زمانی که زغال و نیمسوز شده باشد! **6** «حال، همان گونه که چوب به تو داده بودم، برای آنها نذر کردی تا از تو راضی باشند! **20** پسaran درخت انگور را از میان سایر درختان جنگل برای هیزم تعیین کردام، و دخخانی را که برای من زیبایه بودی، گرفتی و برای خدایاتن قربانی مردم اورشیم را نیز برای مجازات مقرر نموده‌ام. اگر از یک آتش رهایی کردی! آیا زناکاری کافی نبود که به چنین جنایتی هم دست زدی؟ یابند، آتشی دیگر ایشان را فرو خواهد گرفت. آنگاه خواهید دانست **21** تو فرزندان مرا کشته و برای بتھایت کردی و سوزاندی و **22** که من بیوه هستم. **8** به سبب بتپرستی آنها، من سرزمهin شان را مادرت، آتشی دیگر ایشان را فرزندان مرا کشته و گنایه، یک پار هم دوران گذشته را به ویران خواهم ساخت.» این را خداوند بیوه می‌گوید.

16 بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: «ای پسر بزرگی عمارتها برای بتپرستی و زناکاری ات بنا کردی، و زیبایی خود را انسان، اورشیم را از گناهان و اعمال نفرت‌انگیزش آگاه ساز، **3** بی ارزش و خوار کردی و در اختیار هر رهگذری قرار دادی و روزبه روز تو در سرزمهin کعاع چشم به جهان گشودی. پدرت آموری بود و مادرت، حیتی! **4** وقتی به دنیا آمدی، کسی اهمیتی به تو نداد؛ نه جهت دست خود را دراز کردام تا تو را مجازات نمایم و مواهب خود

حال آنکه هیچ کلامی از جانب من بر ایشان نازل نشده است. ۴ را باطل کرده، دعاها یتان را بخواهیم ساخت و قوم خود را از دام ای مردم اسرائیل، انبیای شما مانند روپاوهانی در خرابه‌ها هستند. شما رهایی خواهیم بخشید. ۲۱ دستوارهای افسون را خواهیم درید و ایشان هیچ نفعی به شما نرسانده‌اند. ۵ آنان هیچگاه خایه‌ای حصار قوم را از چنگ شما نجات خواهیم بخشید. ایشان دیگر در دام شما شهر را تعمیر نکردند تا بتوانید در آن روزی که خداوند مقر کرده، در نخواهد بود تا بدانید که من یهوه هستم. ۲۲ شما با دروغهای خود، برابر دشمن باشید. ۶ رویاهای ایشان باطل است و پیشگویی هایشان مردم درستکار را برخلاف میل من، دل شکسته و در دمدم ساخته‌اید، دروغ! می‌گویند که پیغامشان از جانب من است، در حالی که من ولی افاد شور را تشییع کرده‌اید و باعث شداید آنها از راههای ایشان را نفرستاده‌انم. با وجود این، انتظار دارند که پیشگویی هایشان گناه‌آلودشان توبه نکنند و رستگار نشوند. ۲۳ اما از این پس، دیگر عملی شود! ۷ ای پیام‌آوران دروغین، رؤیاها و پیامهایتان، همه دروغ رویاهای باطل نخواهید دید و غیبگویی‌های گمراه کننده نخواهید است! می‌گویید که آنها از طرف من می‌باشد، در حالی که من کرد، زیرا من قوم خود را از نفوذ قدرت شما رهایی خواهم داد تا هیچگاه با شما سخن نگفته‌ام! ۸ از این رو خداوند یهوه می‌فرماید: بدانید که من یهوه هستم!»

«به سبب این رویاهای ساختگی و این دروغها، من بر ضد شما ۱۴ روزی عده‌ای از بزرگان اسرائیل به دیدنم آمدند تا برای هستم، ۹ و شما را مجازات خواهیم نمود و از میان رهبران اسرائیل ریشه کن خواهیم ساخت. نام شما را از دفتر خاندان اسرائیل پاک آنها از خداوند طلب راهنمایی کنم. ۲ همان وقت خداوند با من خواهیم نمود و هیچ‌یک از شما به سرزمین اسرائیل باز نخواهد گشت، سخن گفت و فرمود: ۳ «ای پسر انسان، این اشخاص، دلشان پیش تا بدانید که من خداوند یهوه هستم. ۱۰ «این مردان شریر، قوم مرا بتهایشان است و در بی چیزهایی هستند که آنها را به گناه می‌کشانند؛ فریب داده، می‌گویند که همه چیز در امن و امان است، حال آنکه پس چرا از من طلب راهنمایی می‌کنند؟ ۴ حال، از جانب من به چنین نیست. قوم من دیواری ساخته‌ام سازند و این پیام‌آوران دروغگو ایشان چنین بگو: «هر کس که در اسرائیل بتها و شارت را در دل نیز تشویقشان می‌نمایند و با گچ، آن دیوار را سفید می‌کنند. ۱۱ پس خود جای داده باشد و برای طلب راهنمایی، پیش یک نبی برود، من به این معمارها بگو که دیوارشان فرو خواهد ریخت. باز این سیل آسا که خداوند هستم، خودم به درخواست او پاسخ خواهیم داد، پاسخی خواهیم باراند، تگرگی ساخت خواهیم آورد و طوفانی شدید خواهیم فراخور تعداد بتهایش! ۵ آری، چنین خواهیم کرد تا افکار و دلهای فرستاد تا آن را ویران سازند؛ ۱۲ و آن هنگام که دیوار فرو افتاد، مردم قوم خود را که به سبب بت پرستی شان از من برگشته، دیواره تسخیر بر سر ایشان فریاد خواهید زد: «چرا به ما نگفته‌دید که دیوار ساخت و ۱۳ بله، با طوفان عظیم خشم، تا تگرگ و باران غضب خود، آن را شوید. ۷ زیرا اگر کسی، چه از قوم اسرائیل و چه از بیگانگانی که در از جا کنده، نابودش خواهیم نمود. ۱۴ دیوار گچکاری شده ایشان سرزمین شما زندگی می‌کنند، از پیروی من دست کشیده، در بی بتها خراب و با خاک یکسان خواهد شد و بر سرشاران فرو خواهد ریخت و شراثهای خود برود و در همان حال برای طلب راهنمایی پیش یک مرد خدا بیاید، من که خداوند هستم، خود، جواب او را خواهیم داد. در زیر آن که خواهند شد، تا بدانند که من خداوند یهوه هستم. ۱۵ ۸ «نظر خود را با خشم بر آن شخص خواهیم دوخت و نابودش زمانی که خشم من بر ضد این دیوار و معمارانش بیان یابد، اعلام خواهیم کرد که نه دیواری مانده و نه معماری؛ ۱۶ زیرا معمارانش یا بود، در اینیار دروغگویی بودند که می‌گفتند اورشیل در امان خواهد بود، در حالی که چنین نبود. ۱۷ «حال ای پسر انسان، کلام مرا بر ضد زنانی که افکار خود را به جای پیام من بیان می‌کنند، اعلام نما». ۱۸ خداوند یهوه فرمود که به ایشان چنین بگویم: «وای بر شما که او پاک خواهیم ساخت. ۹ اما اگر یکی از انبیاء، پیامی برای او بیاورد، بدانید که آن نبی گمراه است و پیامش نیز دروغ! من، یهوه، اجازه داده‌ام که او گمراه شود. بنا بر این، قوم خود، اسرائیل را از وجود افسون به آنها می‌فروشید تا بتوانند اختیار زندگی دیگران را به دست بگیرند. آیا می‌خواهید اختیار مرگ و زندگی قوم مرا در دست داشته دور نشوند و دیگر خود را به گناه‌آلوده نسازند، بلکه آنها قوم من باشند و من خدای ایشان!» این را خداوند یهوه می‌گوید. ۱۹ سپس باشید تا جیبتان را پر کنید؟ ۱۹ برای مشتی جو و چند لقمه نان، این پیغام از جانب خداوند بر من نازل شد: ۱۳ «ای پسر انسان، قوم را از من دور می‌سازید. کسانی را که باید زنده بمانند، به کشتن می‌دهید و آنانی را که نباید زنده بمانند، زنده نگه می‌دارید. به این هرگاه مردم این سرزمین از من روگردانده، در حق من گناه وزنده، و به سبب آن ناشان را قطع کنم و چنان قحطی سختی بفرستم تا انسان ترتیب به قوم من دروغ می‌گویید و آنها نیز باور می‌کنند. ۲۰ «از این حیوان از بین بروند، ۱۴ آنگاه حتی اگر نوح و دانیال و ایوب هم رو من بر ضد سحر و جادوی شما هستم که با آنها زندگی افاده قوم و حیوان از بین بردن، ۱۴ آنگاه حتی اگر نوح و دانیال و ایوب هم مرا طلسی کرده‌اید و مانند پرنده‌ای به دام اندخته‌اید. طلسهای شما در میانشان باشند، خداترسی و درستکاری ایشان فقط باعث نجات

را هلاک سازی؟» **14** بار دیگر خداوند سخن گفت و فرمود: **15** پیغامی است از جانب خداوند یهوه به پادشاه و تمام قوم اسرائیل که «ای پسر انسان، آنانی که در اورشلیم باقی مانده‌اند، دیراره هموطنان در اورشلیم هستند. **11** بگو که آنچه کردی، نمایشگر چیزهایی است تعییدی تو می‌گویند: «خداوند آنها را تبعید کرد، چون دلشان از او دور که بر سرشان خواهد آمد، چون از خانه و کاشانه‌شان بیرون رانده، به بود. بنابراین، زمینهای ایشان را به ما داده است.» **16** «ولی تو به اسارت بوده خواهند شد. **12** حتی پادشاه، شبانه اسیاب خود را بر تعییدی‌ها پرگو که هر چند ایشان را در سرزمینهای مختلف پراکنده دوش گذاشته، از شکافی که در دیوار شهر پراپاش ایجاد خواهند ساخته‌اند، اما تا وقتی که در آنجا هستند، من پنهانگاه مقدس ایشان کرد، خواهد گریخت و صورتش را خواهد پوشاند و او سرزمینی را خواهم بود. **17** ایشان را از هر جایی که پراکنده کردام، گرد خواهم که ترک می‌کند نخواهد دید. **13** اما من دام خود را بر او خواهم آورد و سرزمین اسرائیل را بر دیگر به آنها خواهم بخشید. **18** هنگامی انداخت و او را گرفتار خواهم نمود و به شهر بابل خواهم آورد و با این که به آنجا بازگردند، تمام آثار بتپرسنی را از میان خواهند برد. **19** که در بابل خواهد مرد، ولی آنجا را نخواهد دید. **14** اطراقیان، به ایشان دل و روحی تازه خواهم داد. دل سنگی را از ایشان گرفته، مشاورین و محافظین او را به هر سو پراکنده خواهم ساخت و مردم در دل نرم و مطیع به آنان عطا خواهم کرد، **20** تا احکام و سوژه‌های جستجویی‌شان خواهند بود تا ایشان را بکشند. **15** هنگامی که آنها مرا اطاعت کنند. آنگاه آنان قوم من خواهند بود و من خدای ایشان. را در سرزمینهای مختلف پراکنده سازم، آنگاه خواهند دانست که **21** اما آنانی را که در اورشلیم در بی بتپرسنی هستند، به میزان من یهوه هستم. **16** اما تعداد کمی از ایشان را زنده نگاه خواهم اعمالشان خواهم رسانید.» خداوند یهوه این را می‌گوید. **22** آنگاه داشت و نخواهم گذشت که در اثر چنگ و قحطی و بیماری هلاک کرویانی که آن چرخها در کنارشان دیده می‌شد، بالهای خود را شوند، تا در حضور مردم سرزمینهایی که به آنجا تعیید می‌شوند، گشودند. حضور پرجلال خدای اسرائیل نیز بالای ایشان قرار داشت. اقرار کنند که چقدر شرور بوده‌اند و بدانند که من یهوه هستم.» **23** سپس حضور پرجلال خداوند از میان شهر برخاست و روی کوهی **17** سپس این پیغام از طرف خداوند به من رسید: **18** «ای پسر که در شرق شهر بود، قرار گرفت. **24** پس از آن، روح خدا مرا به انسان، خروک را با ترس بخر و آب را با لرز بشو، **19** و از جانب بابل نزد یهودیان تعییدی بازگرداند. به این ترتیب رؤیای سفر من به من به مردم اسرائیل و اورشلیم بگو که به سبب همه گاهانشان، اورشلیم پایان یافت، **25** و من هر چه را که خداوند نشان داده بود، دچار قحطی شده، آب و خوارکشان را چیزهایی خواهند کرد و آن را با دلهوه و هراس خواهند خورد. **20** شهرهای آبادشان ویران و برای تعییدی‌ها بازگو کردم.

21 مزرعه‌هایشان خشک خواهد شد تا بدانند که من یهوه هستم.» **12** بار دیگر پیغامی از طرف خداوند به من رسید. خداوند خداوند همچین فرمود: **22** «ای پسر انسان، این مکل چیست که فرمود: **2** «ای پسر انسان، تو در میان قومی عصیانگر زنگی می‌کنی مردم اسرائیل می‌گویند: «عمر ما تمام شد، پیشگویی‌ها عملی نشد!» که چشم دارند و نمی‌بینند، گوش دارند و نمی‌شنوند، چون یاغی **23** به ایشان بگو که من این مثل را باطل می‌کنم. اینک وقت آن هستند. **3** حال، برای آنکه بدانند که چه واقعه‌ای بهزودی رخ خواهد رسیده که همه این پیشگویی‌ها عملی شوند. **24** از این پس، هیچ داد، بار و بدهات را در روز روشن جمع کن و مانند کسی که به رؤیا و پیشگویی کاذبی در میان مردم اسرائیل وجود نخواهد داشت. تعیید برد می‌شود، در مقابل انتظار ایشان کوچ کن. شاید این یاغیان **25** زیرا من که یهوه هستم، سخن خواهم گفت و هر آنچه گفته بیبینند و معنی کار تو را بفهمند. **4** بار و بدهات را به هنگام روز از پاش بدن تأخیر عملی خواهم ساخت. این سخن را از جانب من به خانه بیرون بیاور تا بتوانند ببینند. سپس مانند اسرائیلی که سفر دور و ایشان بگو: «ای قوم عصیانگر اسرائیل، من دیگر تأخیر نخواهم نمود! درازی در پیش دارند، شبانگاه حرکت کن و **5** در مقابل چشمان در دووان زنگی خودتان هر آنچه گفته‌ام، به انجام خواهم رساند!» ایشان، شکافی در دیوار ایجاد کن و وسایل خود را از آن بیرون ببر. این را خداوند یهوه می‌گوید. **26** سپس این پیغام از طرف خداوند **6** در همان حال که نگاه می‌کنند، بار و به خود را بر دوش بگذار نازل شد: **27** «ای پسر انسان، قوم اسرائیل تصور می‌کنند که رؤیاها و شبانه از آنجا دور شو. صورت را نزی بپوشان تا سرزمینی را که و نبویهای تو در آنیده بسیار دور عملی خواهند شد. **28** پس به ترک می‌کنی نتوانی ببینی. این کار تو نمایشی است از واقعه‌ای که ایشان بگو که یهوه چنین می‌فرماید: «از این پس، دیگر تأخیر رخ بهزودی در اورشلیم روی خواهد داد.» **7** پس همان طور که خدا به نخواهد داد. هر سختی که گفته باشم، واقع خواهد شد!» این را من فرمود، عمل کردم. بار و بدهات را مثل یک تعییدی جمع کردم و خداوند یهوه می‌گوید.

در روز روشن بیرون آوردم و به هنگام شب، شکافی در دیوار ایجاد **13** خداوند با من سخن گفت و فرمود: «ای پسر انسان، کلام گرفتم و در تاریکی بیرون رفتم. **8** صبح روز بعد، خداوند به من مرا بر ضد انبیای دروغین اسرائیل اعلام نمایم، بر ضد انبیایی که افکار چیزین فرمود: **9** «ای پسر انسان، حال که قوم عصیانگر اسرائیل خود را به عنوان پیغام من بیان می‌کنند. **3** خداوند یهوه فرمود: «اوی می‌پرسند که معنی این کارها چیست، **10** به ایشان بگو که این بر انبیای نادانی که خیالات خود را به جای کلام من بازگو می‌کنند،

کسی رحم نکنید. 6 پیر و جوان، دختر و زن و بچه، همه را از بین کرویی چهار صورت داشت؛ نخستین صورت، شبیه صورت گاو، ببرید؛ ولی به کسانی که بر روی پیشانی شان علامت هست، دست دومین، شبیه صورت انسان، سومین، مانند صورت شیر و چهارمین، نزدیک. این کار را از خانه من شروع کنید.» پس با کشتن بزرگان مانند صورت عقاب بود. 15 این کروپیان همان موجوداتی بودند قوم که در خانه خدا بودند، کشتار را شروع کردند. 7 خداوند به که در کنار رود کیار دیده بودم، هنگامی که آنها بالهای خود را ایشان گفت: «این عبادتگاه را آلوهه کنید! حیاط آن را از جاهزه پر می گشودند و به سوی آسمان بالا می رفتد، چرخها نیز همراه آنها سازید! دست به کار شوید!» پس ایشان فرمان خدا را در تمام شهر برمی خاستند و در کنار آنها می ماندند، و قیقی کروپیان می ایستادند، اجرا کردند. 8 وقتی آنها کشتار را شروع کردند و من تنها مانده چرخها هم می ایستادند، چون روح آنها در چرخها نیز قرار داشت. بودم، رو به خاک افتادم و فریاد زدم: «ای خداوند یهوه! آیا تو بر 18 پس از آن، درخشش پرشکوه حضور خداوند آستانه خانه خدا را اورشلیم آقدر غضبانک هستی که در اسرائیل باقی کفت گفت و بالای سر کروپیان قرار گرفت، 19 و در همان حال که مانده باشد، از بین خواهی برد؟» 9 او در پاسخ فرمود: «گناهان قوم نگاه می کردم، کروپیان بالهای خود را گشودند و به همراه چرخها از اسرائیل و یهودا خیلی زیاد است. تمام سرزمین پر است از ظلم و زمین برخاستند و بر بالای دروازه شرقی خانه خدا ایستادند، در حالی جنایت! ایشان می گویند: «خداؤند این را نمی بیند! او این سرزمین را که حضور پرجلال خدای اسرائیل بر فاز آنها قرار داشت. 20 آنگاه رها کرده است!» 10 پس من نیز بر ایشان روح نخواهم کرد و از سر فهیدم که اینها همان موجوداتی بودند که زیر تخت خدای اسرائیل تقصیر ایشان نخواهم گذشت. آنها را به سرای همه اعمالشان خواهم در کنار رود کیار دیده بودم، 21 چون هر یک، چهار صورت و چهار رساند. 11 آنگاه مردی که لباس کنایی پوشیده و دوات و قلم با بال داشتند و زیر بالهایشان چیزی شبیه به دست انسان وجود داشت. خود داشت، آمد و گفت: «فمانی که داده بودی، اجرا شد.» 22 صورت‌هایشان نیز همان صورتهایی بود که در کنار رود کیار دیده بودم، و همچنین هر یک از آنها مستقیم به جلو حرکت می کردند.

10 ناگهان دیدم که بر صفحه‌ای که بالای سر کروپیان بود،

چیزی مثل یک تخت سلطنتی به رنگ یاقوت کبود ظاهر شد. 2 11 سپس روح خدا مرا برداشت و به دروازه شرقی خداوند آنگاه خداوند به مرد کنان پوش فرمود: «به میان چرخهای که نیز آورد. در آنجا بیست و پنج نفر از رهیان قوم، از جمله یائینا (پسر کروپیان است برو و مشتی از زغال افروخته بردار و آن را بر روی شهر غزور) و فاطلیا (پسر پنایا) را دیدم. 2 آنگاه خدا به من گفت: «ای پیاش.» آن مرد در مقابل دیدگان من این کار را کرد. 3 وقتی او به پسر انسان، اینها هستند که در این شهر مشورتهای گمراه کننده به میان چرخها رفت، کروپیان در قسمت جنوی خدا ایستاده مردم می دهند. 3 و می گویند: «وقت آن رسیده که اورشلیم را بازسازی بودند، و ابری حیاط درونی را پر کرد. 4 سپس حضور پرجلال خداوند کنیم تا مثل یک سپر آهنه، ما را در برابر هر گزندی حفظ کند.» 4 از بالای سر کروپیان برخاست و بر آستانه خانه خدا قرار گرفت و پس ای پسر انسان، سختن مرا به ایشان اعلام نمای! 5 سپس روح خانه خدا از ابر جلال پر شد و حیاط آن از درخشش پرشکوه حضور خداوند بر من قرار گرفت و فرمود که این پیغام را به مردم بدhem: «ای خداوند آنکه گشت. 5 صدای بالهای کروپیان، مانند صدای مردم اسرائیل، من می دانم شما چه می گویند و می دانم در فکرتان چه خدای قادر مطلق بود و تا حیاط بیرونی به طور واضح شنیده می شد. می گذرد! 6 دستهای شما به خون بسیاری آلوهه است و کوچه‌هایتان 6 وقتی خداوند به آن مرد کنان پوش دستور داد که به میان کروپیان پر از احساس کشته‌هast. 7 شما می گویند که این شهر، یک سپر بود و از میان چرخها یک مشت زغال افروخته بردار، او رفت و کنار آهنه است، ولی چنین نخواهد بود. شهر از کشته‌ها برخواهد شد و یکی از چرخها استاد، 7 و یکی از کروپیان دست خود را دراز کرد و زنده‌ها را نیز بیرون خواهم کشید و به دم شمشیر خواهم سپر. 8 آیا مقداری زغال افروخته از آتشی که در میانشان بود، برداشت و در از شمشیر می ترسید؟ پس شمشیر را به سراغ خانه خواهم فرستاد. 9 دست مرد کنان پوش گذاشت. او هم گرفت و بیرون رفت. 8 (هر شما را از شهر بیرون خواهم کشید و به دست بیگانه‌ها خواهم سپرید تا کروپی، زیر بالهای خود، چیزی شبیه به دست انسان داشت). 9 هر به سرای اعمالتان برسید. 10 مجازات من در تمام نقاط سرزمین تان، یک از آن چهار کروپی، یک چرخ کنار خود داشت و شنیدم که به گریبانان را خواهد گرفت و کشته خواهد شد. آنگاه خواهید دانست این چرخها «چرخ در چرخ» می گفتند، چون هر چرخ، یک چرخ که من بیوه هستم. 11 یقین بدانید که این شهر برای شما سپر آهنه دیگر در داخل خود داشت. این چرخها مثل یاقوت سبز می درخشیدند و جای امنی نخواهد بود. در هر جای سرزمین اسرائیل که باشید، و نوری سبز متمایل به زرد از خود منتشر می کردند. ساختمن این شما را زرد از خود متنشر می ترسید؟ پس شمشیر را به سراغ خانه خواهم فرستاد. 12 آنگاه شما که به جای اطاعت چرخها به گله‌ای بود که کروپیان می توانستند به هر جهی که بخواهید از من، از روش اقوام بتیرست اطرافان سرمشق می گردید، خواهید بروند. وقتی می خواستند مسیر خود را تغییر بدهند، دور نمی زدند بلکه دانست که من بیوه هستم. 13 هنگامی که این پیغام را به ایشان صورت‌شان به هر سمعتی که متمایل می شد، به همان سمت می رفتند. اعلام می کردم، ناگهان فلطا افتاد و مرد. آنگاه رو به خاک افتادم و هر یک از آن چهار چرخ با پردها و لبهایش پر از چشم بود. 14 هر فریاد زدم: «آه ای خداوند بیوه، آیا می خواهی تمام بازماندگان اسرائیل

اما کسی برای جنگیدن بیرون نمی‌رود، چون همه زیر خشم و غضب شمالی مذبح قرار دارد. **6** خداوند فرمود: «ای پسر انسان، می‌بینی من هستند. **15** اگر از شهر بیرون بروند، شمشیر دشمن انتظارشان را چه می‌کنند؟ می‌بینی قوم اسرائیل در اینجا به چه گناهان و حشمت‌کنی خواهد کشید، و اگر در شهر بمانند، قحطی و بیماری، آنها را از پای دست می‌زنند و باعث می‌شوند از خانه مقتسم دور شو姆؟ ولی بیان در خواهد آورد. **16** هر که موفق به فرار شود، مانند کوتولی که خود گناهان بدتر از اینها را هم به تو نشان بدhem!» **7** آنگاه مرا به دروازه را در کوهها پنهان می‌کند، بی کس خواهد شد و یکه و تنهای برای حیاط بیرونی خانه خدا آورد و سوراخی در دیوار به من نشان داد. **8** گناهان خود خواهد گردیست. **17** دستها همه ضعیف و زانوها همه گفت: «حالا دیوار را بکن! دیوار را کندم تا به در آتاقی رسیدم. **9** لزان خواهد بود. **18** ایشان لباس عزا خواهند پوشید و وحشتده و گفت: «داخل شو و بین چه کارهای رشت و نفرت‌انگیزی در آنجا شرسماز خواهد شد و از غصه و پیشانی سرهای خود را خواهند کنند!» **10** پس داخل شدم و دیدم که بر روی دیوارها، تراشید. **19** «پول و جواهرات خود را دور خواهند ریخت و مثل زیاله تصاویر مار و حیوانات زشت و نپاپک، و تبهای اسرائیل نقش شده بیرون خواهند انداخت. چون در روز غضب خداوند، این چیزها دیگر است. **11** هفتاد نفر از پرگان اسرائیل با یازینیا (پسر شافان) آنجا ارزشی خواهد داشت، و نخواهد توانست خواسته‌هایشان را برآورده استاده بودند و آن تصاویر را پرسش می‌کردند. هر یک از ایشان سازد و شکشكشان را سیر کند. زیرا گناهشان همین پولپرسی است. آتشدایی پر از بخور در دست داشت و ابر غلظی از دود بخور بالای **20** به جواهراشان افتخار می‌کردند و با آنها تبهای نفرت‌انگیز و سرشان تشکیل شده بود. **12** خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، کیف ساختند. پس ثروت‌شان را از دستشان می‌گیرم **21** و به بیگانگان آیا می‌بینی پرگان اسرائیل در خفا چه می‌کنند؟ می‌گویند: «خداوند ما و بددکاران به غنیمت خواهم داد تا آن را از بین ببرند. **22** آنها حتی را نمی‌بینند! او این سزمین را رها کرده است!» **13** سپس گفت: خانه‌ما نیز غارت و ویران خواهد کرد و من مانع ایشان نخواهم «بیا تا گناهان بدتر از اینها را به تو نشان دهم». **14** آنگاه مرا به شد. **23** «برای اسیر نمودن قوم من زنجیرها آماده سازید، چون دروازه شمالی خانه خداوند آورد و زنانی را نشان داد که آنچا نشسته سزمین ایشان از خونزیزی و جنایت پر است. اورشلیم مملو از ظلم و بودن و برای مرگ خدای خود، تموز گریه می‌کردند. **15** خداوند ستمکاری است، از این رو ساکانش را به اسارت خواهم فرستاد. **24** فرمود: «می‌بینی؟ ولی از این بدتر را هم به تو نشان خواهم داد.» **16** شوروتین قومها را به اورشلیم خواهم آورد تا خانه‌هایشان را اشغال سپس مرا به حیاط داخلی خانه خداوند آورد. آنچه در کار دروازه کنند، و استحکامات نظامی را که به آنها می‌بالند در هم بکوبند و خانه خداوند و بین ایوان و مذبح مفرغین، در حدود بیست و پنج نفر عبادتگاهشان را بی‌حرمت نمایند، تا غورشان در هم بشکند. **25** زیرا پشت به عبادتگاه و رو به مشرق استاده بودند و آتفان را پرسش وقت نایودی اسرائیل رسیده است. آزوی آرامش خواهد کرد ولی از می‌کردند! **17** پرسید: «می‌بینی؟ آیا فکر می‌کنی برای مردم بپودا آرامش خبری نخواهد بود. **26** بلا پشت بلا خواهد رسید. همه جا مهمن است که مرتكب این گناهان زشت می‌شوند! علاوه بر تمام این صحبت از بدیختنی خواهد بود! از نبی جویای هدایت خواهند شد کارها، همه جا را از ظلم و ستم پر ساخته‌اند. بین چطربه به من ولی جوانی نخواهد گرفت. گناهان و ریش سفیدان نیز سخنی برای اهانت می‌کنند و به آتش خشم من دامن می‌زنند! **18** ببابرین، من هدایت و راهنمایی نخواهند داشت پادشاه و پرگان از نومیدی گریه نیز با خشم و غضب با ایشان رفتار خواهم کرد. بر آنان رحم نخواهم خواهد کرد. مردم از وحشت خواهند زلیزد، چون مطابق بدیهیا که نمود و از جانشان نخواهم گذشت و اگرچه فریاد کمک برآورند، کرده‌اند، با آنان رفتار خواهم نمود و ایشان را به سرای اعمالشان گوش نخواهم داد.»

خواهم رساند تا پدانند که من بیوه هستم.»

9

آنگاه خدا با صدای بلند گفت: «اموران مجازات شهر را فرا در روز پنجم ماه ششم از سال ششم اسارت، در خانه خود با خوان! بگو سلاح‌هایشان را بیاورند!» **2** ناگاه شش مرد از دروازه پرگان بیهودا گفتگو می‌کردم که ناگاه دست خداوند بیوه بر من قوار شمالی آمدند و هر یک، سلاح خود را در دست داشت. همراه آنها گرفت. **2** همان موقع در رؤیا چیزی شبیه به انسان دیدم که بدنش از مردی بود با لباس کنان که قلم و دوات با خود داشت. آنها همه وارد کمر به پایین مانند شعله‌های آتش تابان بود و از کمر به بالا، همچون خانه خدا شدند و کنار مذبح مفرغین ایستادند. **3** سپس حضور فلزی برق می‌درخشید. **3** سپس چیزی شبیه به دست به طرف دراز پرچال خدا از بالای کروپیانی که بر آنها بود، برخاست و به آستانه شد و موی سر مرا گرفت. آنگاه روح خدا در رؤیا مرا به آسمان بالا عبادتگاه آمد و آن مردی را که لباس کنانی پوشیده بود و قلم و دوات برد و به اورشلیم به دروازه شمالی آورد، که در آنجا آن بت بزرگ که داشت، خطاب کرده، **4** گفت: «در کوچه‌های اورشلیم بگرد و روی باعث خشم خداوند شده بود، قرار داشت. **4** ناگهان حضور پرچال پیشانی کسانی که به خاطر شراثهایی که در این شهر انجام می‌شود، خدای اسرائیل را در آنجا دیدم، درست همان‌طور که قبلاً در بیابان گریه و ماتم می‌کنند، علامت بگذار.» **5** آنگاه شیلیدم که خداوند به دیده بودم. **5** خداوند به من فرمود: «ای پسر انسان، به سمت مردان دیگر فرمود: «به دنبال او به شهر بروید و کسانی را که بر شمال بنگر.» نگاه کردم و دیدم که آن بت بزرگ در کنار دروازه پیشانی‌شان عالمات ندارند، بکشید. هیچ کس را زنده نگذارید و به

آنها خواهمند فرستاد. **3** چند تار مو نیز بردار و در ردای خود مخفی هستم. **8** «اما برعی از شما را از هلاکت رهای خواهم بخشدید و کن. **4** چند تار موی دیگر نیز بردار و در آتش پینزار، از آنجا آتشی ایشان را در میان قومهای جهان پراکنده و تبعید خواهمند کرد. **9** بیرون آمده، تمام خاندان اسرائیل را فرا خواهد گرفت.» **5** خداوند در آنجا مرا به یاد خواهند آورد و خواهید دانست که من ایشان را فرمود: «این تمثیل نشان دهنده بالاهای است که بر شما، اهالی مجازات نموده‌ام، زیرا دل خیانتکار ایشان از من دور گشته و به سوی اورشلیم خواهد آمد. چون از احکام و قوانین من روگردانیده، بدتر از بعها کشیده شده است. آنگاه ایشان به سبب تمام کارهای زشتی که قومهای اطرافان شده‌اید، قومهایی که مرا نمی‌شناسند. **8** بنابراین، مرتکب گردیده‌اند، از خود بیزار شده، **10** خواهند دانست که من من خود برضد شما هستم و در برابر تمام قومها، آشکارا مجازاتتان یهوه هستم و هشدارهای من بیهوهه نبوده است.» **11** خداوند یهوه خواهمند کرد. **9** به سبب گاهان زشتی که مرتکب شده‌اید، شما می‌فرماید: «با غم و اندوه به سر و سینه خود زین و به سبب شرارهای را چنان سخت مجازات خواهمند نمود که نظریش در گذشته دیده قوم خود آه و ناله کن، زیرا بهزودی از جنگ و قحطی و بیماری نشده و در آینده نیز دیده نخواهد شد! **10** پدران، فرزندان‌نشان را هلاک خواهند شد. **12** آنانی که در تعیین‌نده از مرض خواهند مرد، خواهند خورد و فرزندان پدران‌نشان را؛ و کسانی که باقی بمانند در کسانی که در سرزمین اسرائیل به سر می‌برند در جنگ کشته خواهند سراسر دنیا پراکنده خواهند شد. **11** پس خداوند یهوه می‌فرماید: شد، و آنانی که باقی بمانند در محاصره در اثر قحطی و گرسنگی از بهیات خود ساخت و همیشه دشمن را در آنجا به دنبالان خواهمند که من بیهوهه هستم. **14** همگی ایشان را از بین خواهمند برد و فرستاد. **13** آنگاه آتش خشم من فرو خواهد نشست و قوم اسرائیل شهرهایشان را از بیان جنوب تا ریله در شمال، ویران خواهمند ساخت خواهند دانست که من بیهوهه کلام خود را عملی می‌نمایم. **14** تو را تا بدانند که من بیهوهه هستم.»

برای قوهای اطراف و برای رهگذرانی که از کار خراجهای شهرستان **7** بار دیگر خداوند یهوه با من سخن گفت و فرمود: «ای پسر می‌گذرند، درس عربی خواهمند. **15** من شما را در دنیا مایه **7** می‌گذرند، درس عربی خواهمند ساخت. **15** من شما را در دنیا مایه تمسخر و عربت خواهمند گرداند تا همه بدانند که وقتی من با خشم و انسان، به بني اسرائیل بگو: «این پایان کار سرزمین شماست. **3** دیگر غضب بر ضد قومی برمی‌خیزیم، چه سرنوشت غم‌گیری گریانگیر آن هیچ امیدی باقی نمانده، چون به سبب کارهایتان، خشم خود را بر قوم می‌گدد. من که بیهوهه هستم، این را گفته‌ام. **16** «قطخطی را شما فرو خواهمند ریخت و شما را به سرای اعمالتان خواهمند بدم. **4** مانند تیرهای هلاک کشته برشما نازل خواهمند کرد و آن را آنقدر دیگر با چشم شفقت به شما نگاه نخواهمند کرد و دلم برای شما سخت خواهمند ساخت که تکمای نان نیز برای خودن نیاید. **17** نخواهد ساخت. شما را به سرای اعمال زشتان خواهمند رسانید تا علاوه بر گرسنگی، جانوران درنده را نیز خواهمند فرستاد تا فرزندان‌نشان را بدانید که من بیهوهه هستم. **5** «بلا و مصیبت بی دری برشما نازل نابود کشند. بیماری و جنگ سرزمین شما را فرا خواهد گرفت، و به می‌شود. اجل و پایان کارهایان فرا رسیده است. **7** ای اسرائیل، روز ضرب شمشیر دشمن کشته خواهید شد. من که بیهوهه هستم، این را محاکمه‌یان نزدیک شده و آن زمان معین رسیده است. روز حسمت و آشتفتگی نزدیک می‌شود. آن روز، روز ناله‌های غم و درد خواهد بود، گفته‌ام!»

6 خداوند به من فرمود: **2** «ای پسر انسان، به کوههای اسرائیل ریخت و شما را به سبب تمام بدبناهی و شارهایهای تبیه خواهمند؛ چشم بدوز و بر ضد آنها پیشگویی کن، **3** و بگو: «ای کوههای دیگر نه چشم‌پوشی خواهمند کرد و نه ترجم، تا بدانند که من بیهوهه شما اسرائیل، پیغام خداوند یهوه را بشنوید که بر ضد شما و رودخانه‌ها و رامجازات می‌کنم. **10** اجل شما، ای بني اسرائیل فرا رسیده، چون دره‌هایست. جنگی علیه شما بر پا خواهمند نمود تا بختهایان نابود شرارت و غورتان به اوج رسیده است. از این همه جماعت و ثروت و گردند. **4** مذبحهایان ویران خواهند شد و مذبحهای بختوران در هم حشمت، چیزی باقی نخواهد ماند. **12** «بله، آن وقت معین رسیده و خواهند شکست؛ و من مردمانه را پیش بختهایان خواهمند کشتم. آن روز نزدیک شده است. در آن روز دیگر چیزی برای خرد و فروش **5** اجساد بني اسرائیل را پیش بختهایان خواهمند افکند و استخوانهای باقی نخواهد ماند، چون تمامی جماعت گرفتار غصب من خواهند پرستندگان آنها را در میان مذبحهای خواهمند پراکند. **6** هر جا سکونت شد. **13** حتی اگر تاجری باقی بماند، همه چیز را از دست خواهند گزینید، ویرانی خواهند بود. من بتكده‌ها، مذبحهای، بتها، مذبحهای داد، زیرا خشم من بر سر همه قوم اسرائیل فرو خواهد ریخت. آنان که بختور و تمام وسایل پسترسی دیگر را که ساخته‌ای نابود خواهمند کرد. به گاه آلوهه هستند، همه از بین خواهند رفت. **14** «برای لشکر **7** آنگاه که دیاران از اجساد پر شد خواهید دانست که من بیهوهه اسرائیل شیپور آماده باش نواخته می‌شود و همه خود را آماده می‌کنند؛

می باشدند. 8 بنابراین، اینک تو را نیز مانند آنها سرسرخت می سازم، 9 سنگر، منجیق و اردوگاههای دشمن را نقش کن تا نشان دهد که تا در مقابل ایشان مثل المس، سخت و مانند صخره، محکم باشی. شهر در محاصره است. 3 یک تابه آهی نیز بدرار و مثل یک دیوار، پس، از این یاغیان نترس! 10 «ای پسر انسان، تمام سخنان ما در بین خودت و تصویر شهر بگذار، تا نشان دهد که سپاه دشمن چگونه فکر و دل خود جای بده و به آنها توجه کن. 11 آنگاه نزد قومت که اورشلیم را با عزمی آهین، محاصره خواهد کرد. «هر یک از این در تبعید هستند برو و کلام مرا به ایشان اعلام نما؛ چه گوش دهند چیزی که به تو گفتم، معنی بخصوصی دارد، زیرا تمام اینها احظری و چه ندھند.» 12 سپس روح خدا مرا از زمین بلند کرد و وقتی است به قوم اسرائیل، 4 «آنگاه بر پهلوی چپ خود دراز بشک و براي جلال خداوند از جایگاهش بلند شد، از پشت سر خود صدای غمی مدت سیصد و نو روز در همان حال بمان. من گناه اسرائیل را بر تو عظیمی شیدم. 13 این غرش از به هم خوردن بالهای موجودات و می گذارم و در طول این مدت براي گاه آنان، متحمل رنج خواهی چرخهای کنار آنها برمی خاست. 14 روح، مرا برداشت و بُرد. من با شد. براي هر سال مجازات اسرائیل، یک روز دراز خواهی کشید. 6 تلخی و با خشم رفتم، ولی دست پقدرت خداوند بر من بود. 15 بعد از این مدت، برگرد و چهل روز بر پهلوی راست خود بخواب و سپس به تل ایب، در کار رود کیار، نزد یهودیان تبعیدی آمد. در براي گناهان یهودا متحمل رنج شو، براي هر سال مجازات یهودا یک حالی که غرق در حریث و انديشه بودم، هفت روز در میان ایشان روز دراز خواهی کشید. 7 «ضمن نمایش محاصره اورشلیم، آستینت نشستم. 16 در پایان آن هفت روز، خداوند به من فرمود: 17 «ای را بالا بزن و با مشت گره کرده، کلام مرا بر ضد آن اعلام نما. 8 تو پسر انسان، من تو را براي اسرائیل به دیدنای گماشتمام تا هرگاه را طناب می بندم تا نتوانی از یک پهلوی به پهلوی دیگر برگردی، تا هشداری براي قوم داشته باشم، تو آن را به ایشان برسانی. 18 اگر اینکه روزهای محاصره خاتمه یابد. 9 «در طی آن سیصد و نو روز من به شخص بدکاری هشدار بدهم که محکوم به هلاکت است، و اول که بر پهلوی چیت می خواهی، خوارک تو، نانی تهیه شده از آرد تو این هشدار را به او نرسانی، او توبه نخواهد کرد و نجات نخواهد گندم، جبو، باقلاء، عدس و ارزن باشد. آنها را در یک ظرف با هم یافتد. در این صورت او به سبب گناه هلاک خواهد شد؛ اما من مخلوط کن و از آن، نان بپز. 10 نان را جزء بندی خواهی کرد و هر تو را مسئول هلاکت او خواهم دانست و انتقام خون او را از تو روز یک وعده از آن را خواهی خورد، آن هم نه بیشتر از بیست مقال! خواهم گرفت. 19 ولی اگر به او هشدار دهی، و او باز به گاهه خود 11 روزی دو لیوان آب نیز بیشتر نخواهی نوشید! 12 براي پختن نان، ادامه دهد و توبه نکند، آنگاه او در گناهان خود خواهد مرد؛ اما تو آتش را با مدفعه حشک شدنه انسان درست خواهی کرد و این کار را مسئول نخواهی بود. 20 اگر شخص پاک و درستکاری، بدکار و در برابر چشمان مردم انجام خواهی داد. 13 به همین متوال قوم گاههکار شود و تو او را از عاقبت کارش آگاه نسازی، من او را هلاک اسرائیل، در سرزمینهایی که تبعیدشان می کنم، نان نجس و حرام می کنم و او در گناهانش خواهد مرد و اعمال خوب گلشته شدن نیز خواهند خورد.» 14 گفتم: «آه، ای خداوند یهود، چگونه چنین تاثیری در محکومیتش نخواهد داشت؛ اما من تو را مسئول هلاکت او کاری بکنم؟ من در تمام عمر هرگز نجس نشدهام. از جوانی تا به خواهم دانست و تو را مجازات خواهم نمود، 21 ولی اگر به او حال هرگز نه گوشت حرام خودردام، نه گوشت حیواناتی که به موسیله اخطار کنی و او توبه کنید، زنده خواهد ماند و تو نیز جان خود را جانوران، دریده شده باشد و نه گوشت حیوانات مردار. من به هیچ نجات خواهی داد.» 22 در آنجا دست خداوند بر من قرار گرفت و وجه خوارک حرام نخوردهام. 15 خداوند فرمود: «بسیار خوب، به او به من فرمود: «برخیز و به بیابان برو و من در آنجا با تو سخن جای مدفعه انسان، می توانی از مدفعه گاو اسفاده کنی.» 16 آنگاه خواهم گفت. 23 من نیز برخاستم و رفتم. در آنجا شکوه و جلال خداوند فرمود: «ای پسر انسان، من نان را از اورشلیم قطعه خواهم خداوند را دیدم، درست همان گونه که در روایی اول دیده بودم! آنگاه نمود! مردم با دقت زیاد نان و آب را جاریه بندی خواهند کرد و با ترس به روی خود به خاک افتادم. 24 سپس روح خدا داخل من شد و مرا و لرز، ذره ذره خواهند خورد. 17 بله، مردم اورشلیم محتاج نان و آب از زمین بلند کرد و چنین فرمود: «به خانهات برو و خود را در آنجا خواهند شد. ایشان با ترس و لرز به یکدیگر نگاه خواهند کرد و نیز زندانی کن. 25 تو را با طناب خواهند بست تا نتوانی حرکت کنی. بار مجازات گناهانشان، هلاک خواهند گشت.»

26 زیانت را به کامت خواهم چسباند تا نتوانی این یاغیان را رویخ و 5 خداوند فرمود: «ای پسر انسان، شمشیری تیز بگیر و آن را نصیحت کنی. 27 اما هرگاه پیغامی به تو بدهم، زیانت را خواهم گشود تا بتوانی سخن بگویی و کلام مرا به ایشان اعلام نمایی. همچون تیغ سلمانی به کار ببر و با آن موی سر و ریش خود را ببر. بعضی به تو گوش خواهند داد و برخی گوش نخواهند داد، چون قومی سپس موها را در ترازو بگذار و به سه قسمت مساوی تقسیم کن. 2 یک سوم موها را در وسط نقشه ای که از اورشلیم کشیدی، بگذار و یاغی هستند.»

4 خداوند فرمود: «ای پسر انسان، آجری بزرگ بگیر و در مقابل سوم دیگر را در اطراف نقشه پیاش و با آن شمشیر آنها را خرد کن. خود بگذار و نقش شهر اورشلیم را بر آن حک کن. دور شهر، برجها، قسمت آخر را در هوا پراکنده میاز تا باد بپرد و من شمشیری در بی

امواج ساحل یا همچون صدای خدای قادر بملق و یا همانند غوغای لشکر بزرگ بود، وقتی می‌ایستادند، بالهایشان را پایین می‌آوردند. 25

در روز پنجم ماه چهارم از سال سی ام، وقتی من با تبعیدیان هر بار که بالهایشان را پایین می‌آوردند و می‌ایستادند، از صفحه پیهودی در کنار رود کیار در بایل بودم، آسمان گشوده شد و من بلورین بالای سر آنها صدایی به گوش می‌رسید. 26 بر فراز صفحه رویاهای خدا را دیدم. 2 این اتفاق در سال پنجم اسارت یهویاکین بالای سر شان، چیزی شبیه به یک تخت سلطنتی زیبا قرار داشت که پادشاه به موقع پیوست. 3 (خداآنده این پیام را در کنار رود کیار در گویی از یاقوت کبود ساخته شده بود و بر روی آن تخت، وجودی سرزمنی پاییلان به حرثیال کاهن، پسر بویزی، داد؛ و دست خداوند در نشسته بود که به یک انسان شباهت داشت. 27 از کمر به بالا آنجا بر او بود). 4 در یکی از این رویاهای، طوفانی دیدم که از شمال همچون فلزی براق می‌درخشید، و از کمر به پایین، مانند شعله‌های به طرف من می‌آمد. پیش‌اپیش آن، ابر بزرگی از آتش در حرکت بود، آتش، تابان بود. دوتا درخشش را نیز نوری درخشان فرا گرفته بود 28 که هاله‌ای از نور دور آن بود و در درون آن، چیزی مانند فلزی براق، همه رنگ‌های رنگین‌کمان که در روز بارانی در ابر پدیدار می‌شد، در می‌درخشید. 5 سپس، از میان ابر، چهار موجود زنده ظاهر شدند که آن دیده می‌شد. حضور پرچالان خداوند بین گونه بر من ظاهر شد. شبیه انسان بودند. 6 ولی هر یک، چهار صورت و دو جفت با هنگامی که آن منظره را دیدم، به حاک افadam. آنگاه صدای کسی را داشتند! 7 پاهایشان راست و کف پاهایشان به سم گوساله شباهت داشت و مانند فلزی براق، می‌درخشید. 8 زیر هر یک از چهار

2 او به من فرمود: «ای پسر انسان، برخیز و بایست تا با تو بالشان، دستهای می‌دیدم مثل دست انسان. پس هر یک از چهار سخن گویم». 2 هنگامی که او با من تکلم می‌کرد، روح خدا داخل موجود زنده چهار صورت و چهار بال داشت. 9 انتهای بالهای آن من شد و مرا برخیزاند. آنگاه آن صدا را باز شنیدم، 3 که به من چهار موجود زنده به هم‌دیگر وصل بود. آنها مستقیم حرکت می‌کردند بدون آنکه برگردند. 10 هر یک از آنها چهار صورت داشت: در جلو، صورت انسان؛ در طرف راست، صورت شیر؛ در طرف چپ، صورت گاو و در پشت، صورت عقاب. 11 هر کدام دو جفت بال داشتند، که یک جفت باز بود و به نوک بالهای موجودات پهلوی می‌رسید و بشنوید، چه نشنوید، این را خواهند دانست که در میان آنها نباید جفت دیگر، بدنشان را پوشاند. 12 هر یک از این موجودات زنده رو به چهار طرف داشت، پس گروهشان می‌توانست هرجا بخواهد برود، بدون آنکه رویشان را برگرداند. 13 در میان این موجودات زنده، چیزهایی شبیه به زغال افوتخته با مشعل روشن، در حال حرکت بودند. از میان آنها، برق می‌جهید. 14 آن موجودات زنده نیز به سرعت برق به عقب و جلو حرکت می‌کردند. 15 در همان حال که به این چهار موجود زنده خیره شده بودم، زیر آنها و بر روی زمین، در چهار چرخ دیدم زیر هر موجود یک چرخ. 16 چرخها مانند زیرجذب می‌درخشیدند و همه مثل هم بودند. داخل هر چرخ، چرخ دیگری شده، مطالی که حاکی از اندوه، ماتم و نابودی است.

3 او همچنین فرمود: «ای پسر انسان، آنچه را که به تو می‌دهم، لبها و پرهایی بودند و دور لبها پر از چشم بود. 19 وقتی آن بخور. این طومار را بخور! بعد برو و بیعام آن را به قوم اسرائیل برسان.» موجودات زنده حرکت می‌کردند، چرخها هم با آنها حرکت می‌کردند. 2 پس دهان را باز کرد و او طومار را در دهان گذاشت تا بخور. هنگامی که آنها از زمین برمی‌خاستند، چرخها نیز بر می‌خاستند، و 3 سپس گفت: «همه را بخور و شکمت را از آن پر کن!» من نیز وقتی می‌ایستادند، چرخها هم می‌ایستادند، چون روح آن چهار موجود آن را خوردم؛ طعمش مثل عمل شیرین بود. 4 آنگاه گفت: «ای در چرخها نیز قوار داشت. پس موجودات زنده و چرخها تحت هدایت پسر انسان، نزد خاندان اسرائیل برو و سخنان را به ایشان بگو. روحشان بودند. 22 بالای سر موجودات زنده، چیزی شبیه به یک 5 تو را به سرزمینی دور و بیگانه نمی‌فرستم که توانی زیانشان را صفحه بزرگ گسترد شده بود که مانند بلور می‌درخشید و انسان را به بفهمی. 6 تو نزد قبایلی که زبانهای عجیب و غریب و مشکل دارند، هراس می‌انداخت. 23 زیر این صفحه، دو بال هر موجود زنده طوری نمی‌روی؛ هر چند اگر نزد آنها می‌رفتی، به تو گوش می‌دادند. 7 تو باز بود که به بالهای موجود دیگر می‌رسید، و دو بال دیگر، بدنشان را نزد قوم اسرائیل می‌فرستم، ولی ایشان به سخنان تو توجهی نخواهند را می‌پوشانید. 24 وقتی پیرواز می‌کردند، صدای بالهایشان مانند غرش کرد، چون از من روگردان هستند. ایشان همگی سنگدل و سرست

افغان و خیزان راه می‌روند. **۱۴** پیران ما دیگر در کنار دروازه‌های شهر نمی‌نشینند؛ جوانان ما دیگر نمی‌رقصند و آواز نمی‌خوانند. **۱۵** شادی از دلهای ما رخت بریسته و رقص ما به ماتم تبدیل شده است. **۱۶** وای بر ما که گناه کرده‌ایم و شکوه و جلال خود را از دست داده‌ایم. **۱۷** دلهایمان بی تاب و چشمانمان تار شده‌اند، **۱۸** زیرا اورشلم ویران گشته و پناهگاه شغالها شده است. **۱۹** ای خداوند، تو تا ابد باقی هستی و تخت سلطنت تو بی‌زوال است. **۲۰** مدت مدیدی است که تو ما را ترک کرده‌ای و دیگر ما را به یاد نمی‌آوری. **۲۱** ای خداوند، آیا تو ما را به کلی طرد کرده‌ای و تا ابد بر ما غضبناک خواهی بود؟ اگر چنین نیست، پس ما را به سوی خود بازگردان و شکوه دوران گذشتهٔ ما را به ما باز ده.

را مثل خاکریه و زیاله به میان قومها انداخته‌ای. **46** تمام دشمنان خوردند. **11** خداوند خشم خود را به شدت تمام بر ما ریخت و در به ما توهین می‌کنند. **47** خرابی و نابودی دامنگیر ما شده و اورشلیم چنان آتشی بر پا کرد که بنیاد آن را سوزانید. **12** از پادشاهان ترس و خطر زندگی می‌کیم.» **48** به سبب نابودی قوم، روز و مردم دنیا هیچ‌کس باور نمی‌کرد که دشمن پیواند وارد دروازه‌های شب سیل اشک از چشمانم جاریست. آنقدر خواهم گزیست **50** تا اورشلیم بشود. **13** اما چنین شد، زیرا اینبا گاه کرده بودند و کاهنان خداوند از آسمان نظر کردند و پاسخ دهد! **51** هنگامی که می‌بینم چه خون بی گناهان را در شهر ریخته بودند. **14** آنها اینک کوکمال کوکمال بر سر مردم اورشلیم آمدند است، دلم از اندوه پر می‌شود. **52** کسانی در کوچجه‌ها راه می‌روند و کسی به ایشان نزدیک نمی‌شود، زیرا به که هرگز آزارشان نداده بودم، دشمن من شدند و مرا همچون پرنده‌ای خون بی گناهان آلوهه هستند. **15** مردم فریاد کرده به ایشان می‌گویند: به دام انداختند. **53** آنها مر در چاه افکنندند و سر چاه را با سنگ «دور شوید! به ما دست نزدیق، چون تجسس هستید!» پس سرگردان پوشانندند. **54** آب از سرم گذشت و فکر کردم مرگم حتمی است. شده، از سرزمینی به سرزمین دیگر می‌روند ولی هیچ مملکتی به ایشان **55** اما ای خداوند، وقتی از عمق چاه نام تو را خواندم **56** صدایم را جا نمی‌دهد. **16** خود خداوند ایشان را اینچین سرگردان کرده است شنیدی و به نالهایم توجه کردی. **57** آری، هنگامی که تو را خوانم و دیگر به ایشان توجه نمی‌کند. کاهنان و بزرگان عزت و احترام خود به کمک امیدی و گفتی: «ترس!» **58** ای خداوند، تو به داد را از دست داده‌اند. **17** از برجهای دیدنی خود نگزیستیم تا از قوم رسیدی و جانم را از مرگ رهای بخشیدی. **59** ای خداوند، تو همپیمان ما کمکی برسد، ولی انتظار ما بیهوبد بود؛ چشمان ما از ظلمی را که به من کهداش دیده‌ای، پس داوری کن و داد می‌بستان. انتظار تار شد اما آنها به پاری ما نیامدند. **18** دشمنان چنان عرصه را **60** دیده‌ای که چگونه ایشان دشمن من شده و توطنه‌ها بر ضد من بر ما تنگ کرده بودند که حتی نمی‌توانستیم در کوچجه‌ها راه برویم. چیده‌اند. **61** ای خداوند، تو شنیده‌ای که چگونه به من اهانت کرده امیدی برای ما نمانده بود و نابودی ما نزدیک بود. **19** آنها از عقاب علیه من نقشه کشیده‌اند. **62** تو از تمام آنچه که چگونه هر روز نیز تیزوت بودند. به کوهها فرار کردیم، اما ما را پیدا کردند؛ به صحرا درباره من گویند و نقشه‌هایی که می‌کشند باخبری. **63** بین پنهان پریدم ولی در آنجا نیز در کمین ما نشسته بودند. **20** پادشاه چگونه می‌خندند و شب و روز را مسخره می‌کنند. **64** ای خداوند، برگزیده خداوند که همچون نئس حیات بخش برای ما بود، در دام ایشان را به سرای اعمالشان بریسان. **65** ایشان را لعنت کن تا غم و ایشان گرفتار شد، کسی که گمان می‌کردیم زیر سایه‌اش می‌توانیم از تاریکی وجودشان را فرا گیرید. **66** با خشم و غضب آنها را تعقیب گزید دشمنان در امان باشیم! **21** ای اهالی ادوم و عوص، تا می‌توانید کن و از روی زمین محو و نابود گردان.

4 چگونه جوانان اورشلیم که زمانی همچون طلای ناب و خواهید کرد. **22** ای اورشلیم، دوران تعیید تو بهزودی تمام خواهد سنگهای قیمتی، پرازش بودند، اینک درخشندگی خود را از دست شد، زیرا تو جزای گناه خود را داده‌ای. ولی ای ادوم، خدا گناه تو را داده، مانند طوفگ‌گلی، بی ارزش شده‌اند و در کوچجه‌ها افتاده‌اند. **3** بermal ساخته، تو را مجازات خواهد کرد. حتی شغالها به بچه‌های خود شیر می‌دهند، اما قوم من، بنی اسرائیل **5** مانند شتروغ، بی رحم شده و بچه‌های خود را ترک کرده است. **4** ای خداوند، به یاد آور که چه بر سر ما آمده است. بین زیان کودکان شیوخواره از تشنجی به کامشان جسیبیده است؛ بچه‌ها چگونه رسوا شده‌ایم. سرزمن ما به دست دشمنان افتاده است و نان می‌خواهد، اما کسی نیست که به ایشان نان بدهد. **5** آناتی که خانه‌های ما را بیگانگان تصرف کرده‌اند. **3** ما پیتیمیم؛ پدرانمان زمانی خوارک لذیذ می‌خوردند، اینک در کوچجه‌ها گدایی می‌کنند. کشته و مادرانمان بیوه شده‌اند. **4** آب خود را می‌خریم و می‌نوشیم و کسانی که در ناز و نعمت پرگ شده‌اند، اکنون در میان زباله‌ها دنبال هیزم ما به ما فروخته می‌شود. **5** در زیر فشار و آثار دشمنان به سته خوارک می‌گردند. **6** مجازات قوم من از مجازات اهالی سدوم نیز آمده‌ایم و آسایش نداریم. **6** خود را تسليم مصر و آشور کرده‌ایم تا سنگیتر است. اهالی سدوم در یک لحظه نابود شدند و کسی دست نان به دست آوریم و از گرسنگی تمیریم. **7** پدرانمان گناه کردند و پاری به سویشان دراز نکرد. **7** بد شاهزادگان ما از برق پاکتر و مردنده، و اینک جور گناهانشان را ما می‌کشیم. **8** بردگان بر ما از شیر سفیدتر بود و صورتشان مانند لعل، گلگون و مثل یاقوت، حکمرانی می‌کنند و کسی نیست که ما را از دست آنها نجات دهد. درخشان بود؛ **8** اما اینک چهره‌شان سیاht از دوده شده است و **9** برای یک لقمه نان، در بیابانها جانمان را به خطر می‌اندازیم. **10** کسی نمی‌تواند آنها را بشناسد. پوستان به استخوانهایشان چسبیده از شدت گرسنگی در تپ می‌سوزیم و پوست بدنمان مثل تور داغ و مثل چوب، خشک شده است. **9** کسانی که با شمشیر کشته شده است. **11** زنان و دختران ما در اورشلیم و شهرهای بیهودا شدند، خوشبخت تر از کسانی هستند که در اثر فقدان مخصوصی، به عصمت کرده‌اند. **12** رهبران ما را به دار کشیده‌اند و مشایخ ما را تدریج از گرسنگی از بین می‌روند. **10** در زمان محاصره شهر، مادران بی حرمت نموده‌اند. **13** جوانان ما را مانند غلامان، در آسیاب به مهربان از فشار گرسنگی، بچه‌ایشان را با دستهای خود پختند و کارهای سخت وا می‌دارند و کودکان ما زیر بارهای سنگین هیزم،

اورشليم فرو ریخته‌اند. **9** دروازه‌های اورشليم به زمین افتاده‌اند و پوشانده است. **6** مرا مانند کسی که سالهاست مرده، در تاریکی پشت بندهایشان شکسته‌اند. پادشاهان و بزرگان اسرائیل به سرزمینهای نشانده است. **7** با تنجیرهای سنگین مرا بسته و دروم را حصار دور دست تبعید شده‌اند. دیگر شریعت خدا تعیلم داده نمی‌شود و کشیده است تا نتوانم فرار کنم. **8** فریاد برمی‌آوم و کمک می‌طلبم، انبیا نیز از جانب خداوند رؤیا نمی‌بینند. **10** ریش‌سفیدان اورشليم ولی او به داد نمی‌رسد. **9** با دیوارهای سنگی راه مرا بسته است و پلاس بر تن کرده، خاموش بر زمین نشسته‌اند از شدت غم بر سر طرق مرا پر پیچ و خم نموده است. **10** او همچون خرسی در کمین خود خاک می‌بیند. دختران جوان اورشليم از شرم سر خود را به زیر من نشست و مانند شیر بر من هجوم آورد؛ **11** مرا از راهم بیرون می‌افکنند. **11** چشممان از گریه تار شده است. از دیدن مصیبتي که کشیده، پاره‌پاره‌ام کرد و تنها و یی کس راهیم ساخت. **12** او کمانش بر سر قوم آمد، غمی جانکاه وجودم را فرا گرفته است. کوکدان را کشید و مرا هدف قرار داد، **13** و تیرهایش به اعماق قلبم فرو و شیرخوارگان در کوچه‌های شهر از حال رفته‌اند. **12** آنها مانند رفت. **14** مردم تمام روز به من می‌خندند و مرا مسخره می‌کنند. **15** معروجان جنگی در کوچه‌ها افتاده‌اند؛ گرسنه و تشنجه، مادران خود را او زندگی را به کامن تابع کرده است. **16** صورتم را به خاک مالیده می‌خواند و در آغوش ایشان جان می‌دهند. **13** ای اورشليم، غم تو است و دهانم را از سنگریه پر کرده و دندهایهم را شکسته است. را با غم چه کسی می‌توانم مقایسه کنم؟ ای صهیون، چه بگویم و **17** آسایش و سعادت از من رخت برسیه است. **18** رمق و امیدی چگونه تو را دلداری دهم؟ زخم تو همچون دریا عمیق است. چه برايم نمانده، زیرا خداوند مرا ترک گفته است. **19** وقتی مصیب و کسی می‌تواند شفایت دهد؟ **14** انتیا به دروغ برای تو نبوت سرگردانی خود را به یاد می‌آورم، جانم تابع می‌گردد. **20** پله، آنها را کردنده و گناهات را به تو نشان ندادند. آنها با دادن پاماهی دروغ تو داشت به یاد می‌آورم و وجودم پریشان می‌شود. **21** اما نور امیدی بر قلیم را فربیت دادند و باعث اسارت شدند. **15** ای اورشليم، هر رهگذری می‌تابد، وقتی به یاد می‌آورم که **22** محبت خداوند بی انتهاست و که از کارت می‌گذرد با استهبا سر خود را تکان داده می‌گوید: «آیا رحمت او بی‌زوا». **23** وفاداری خدا عظیم است و رحمت او هر این است آن شهری که به زیارتین و محبوبیتین شهر دنیا معروف بامداد از تو نو اغزار می‌شود. **24** به خود می‌گوییم: «من فقط خداوند را بود!» **16** تمام دشمنان تو را مسخره می‌کنند و با نفرت می‌گویند: دارم، پس به او امید خواهم بست». **25** خداوند برای کسانی که به «بالآخره نایویش کردیم! انتظار چنین روزی را می‌کشیدیم و آن را با او توکل دارند و او را می‌طلبد نیکوست. **26** پس خوبست که چشم چشمان خود دیدیم.» **17** اما این کار، کار خداوند بود. او آنچه را امیدمان به او باشد و با صبر منتظر باشیم تا خداوند ما را نجات سالهای پیش فرموده بود انجام داد. ممان گونه که باره اخطار کرده بود، دهد. **27** خوب است انسان در جوانی یاموزد که سختیها را تحمل به اورشليم رحم نکرد و آن را از بین برد و باعث شد دشمنانش از کند. **28** هنگامی که او دچار مصیب می‌گردد بهتر آنست که خارابی شهر شاد شوند و به قدرتشان بپالند. **18** ای مردم اورشليم در سکوت و تنهایی بشینید **29** و در برابر خداوند سر تعظیم فرود حضور خداوند گریه کنید؛ ای دیوارهای اورشليم، شب و روز همچون آورد، زیرا ممکن است امیدی باشد. **30** وقتی او را می‌زنند و اهانت سبل، اشک بربید و چشمان خود را از گریستن بازدارید. **19** شب می‌کنند خوب است آنها را تحمل کند، **31** زیرا خداوند تا ابد او را هنگام بربخید و ناله‌های دل خود را همچون آب در حضور خداوند ترک نخواهد کرد. **32** هر چند خدا کسی را اندوهگین کند، اما بربریزید! دستهای خود را به سوی او بلند کنید و برای فرزندانتان که در رحمتش شامل حال او خواهد شد، زیرا محبت او عظیم است. **33** کوچه‌ها از گرسنگی می‌مریند، التمس نمایید! **20** خداوندا، این قوم او از آژدن و غمگین ساختن انسان خشنده نمی‌گردد. **34** هنگامی تو هستند که آنها را به چنین بلاعی دچار کرده‌اند. بین چگونه مادران که ستمدیدگان جهان زیر پا له می‌شوند، **35** و زمانی که حق کودکانشان را که در آغوش خود پروردده‌اند، می‌خورند؛ و کاهان و انبیا انسانی که خدای معual آن را به وی داده است، پایمال می‌گردد، در خانه خداوند کشته می‌شوند. **21** بین چگونه پر و جوان، دختر و **36** هنگامی که مظلومی در دادگاه محکوم می‌شود، آیا خداوند پسر، به شمشیر دشمن کشته شده و در کوچه‌ها افتاده‌اند. تو در روز اینها را نمی‌بیند؟ **37** کیست که پتواند بدون اجازه خداوند چیزی غضیت بر ایشان رحم نکرده و ایشان را کشته. **22** ای خداوند، تو بگوید واقع شود؟ **38** آیا هم مصیب و هم برکت از جانب خدای دشمنان را بر من فراخواندی و آنها از هر سو ما به وحشت اندانختند. معوال نازل نمی‌شود؟ **39** پس چرا وقتی ما انسانهای فانی به سبب در آن روز غضبیت، کسی جان به در نبرد، تمام فرزندانم که آنها را در گناهانمان تنبیه می‌شونم، گله و شکایت می‌کنیم؟ **40** به جای گله و شکایت بیایید کردار خود را بستجیم و بیازماییم و به سوی خداوند آغوش خود پروردید بودم به دست دشمنان کشته شدند.

3 من کسی هستم که از خشم و غضب خدا مصیبتهای دیده‌ام. بگشاییم و دستهای خود را به سوی او برافزاییم و بگوییم: «ما **2** خدا مرا به اعماق تاریکی کشانده است. **3** او بر ضد من برخاسته گناه کرده‌ایم و سرکش شده‌ایم، و تو ما را نیامزدی‌هایم. **43** «به هنگام و دستش تمام روز بر من بلند است. **4** او گوشت و پوست بدند را خشم خود ما را تعقیب نموده و هلاک کرده‌ای و رحم نعمده‌ای. فرسوده و استخوانهایم را شکسته است. **5** جان مرا با تلخی و مشقت خود را با ابر پوشانیده‌ای تا دعاهاي ما به حضور تو نرسد. **45** ما

جوانان مرا از بین ببرند. خداوند شهر محبوب خود را همچون انگور در جرخت پایمال کرد. **۱۶** «برای این مصیبه‌هاست که می‌گریم و اورشلیم که زمانی شهری پرجمعیت بود اینک متروک شده قطوه‌های اشک بر گونه‌هایم می‌غلتند. آن که به من دلداری می‌داد و است! شهری که در بین قومها محبوب بود اینک بیوه گشته است! جانم را تازه می‌ساخت از من دور شده است. دشمن بر من غالب او که ملکه شهرها بود اکنون برد شده است! **۲** اورشلیم تمام آمده و فرزندانم ای کس شده‌اند. **۱۷** اورشلیم دستهای خود را دراز شب می‌گردید و قطره‌های اشک روی گونه‌هایش می‌غلتند. از میان می‌کند و کمک می‌طلبید، اما کسی نیست که به دادش برسد. یارانش یکی هم باقی نمانده که او را تسلي دهد. دوستانش به او خداوند قومهای همسایه را بر ضد اسرائیل فراخوانده است تا اورشلیم خیانت کرده و همگی با او دشمن شده‌اند. **۱۸** «اما خداوند عادله حکم و زنجیده بیهودا به اسارت رفته‌اند؛ به دیار غربت تبعید شده‌اند و ایک هیچ آسایش ندارند. دشمنان، آنها را احاطه نموده عرصه را بر آنها تگ کرده‌اند. **۴** ارهاهی اورشلیم ماتم گرفته‌اند، زیرا دیگر مردم نمی‌آیند تا در روزهای عید عبادت کنند. دروازه‌های شهر ساکنند، کاهنان و ریش‌سفیدان در حالی که به دنبال لقمه نانی بودند تا خود را زنده نگه دارند، در کوچه‌های شهر از شدت گرسنگی جان دادند. **۱۹** «از یاران کمک خواستم، اما ایشان به من خیانت کردند. تخلک‌ها فرقه است. **۵** دشمناش سرور او شده‌اند و خصمانت در آسایش‌اند. خداوند اورشلیم را برای گناهان بسیارش تنبیه کرده است. دشمنان، فرزندان او را اسیر کرده، به دیار غربت به بردگی برده‌اند. **۶** تمام شکوه و زیبایی اورشلیم از دست رفته است. بزرگانش مانند غزالهای گرسنه دنبال چراکاه می‌گردند و ناتوانتر از آنند که بتوانند از چنگ دشمن فرار کنند. **۷** اینک اورشلیم در میان مصیبتهای، همان گونه که مرا برای گناهانم تنبیه کردای، آنان را نیز به سرای کوچه‌های پرشکوهه گذشته را به یاد می‌آورد. زمانی که او به محاصره دشمن درآمد، هیچ مدد کننده‌ای نداشت؛ دشمن او را مغلوب کرد و به شکست او خندهید. **۸** اورشلیم گناهان بسیاری مرتکب شده و

۲ چگونه خداوند اورشلیم را با ایر خشم و غضب خویش پوشانید و جلال آسمانی اسرائیل را تباہ کرد. او در روز خشم خود، حتی خانه خویش را به یاد نیاورد. **۲** خداوند به خانه‌های قوم اسرائیل رحم نکرد و تمام آنها را ویران نمود. او قلعه‌های اورشلیم را در هم شکست و اسرائیل را با تمام بزرگانش بی‌حرمت نمود. **۳** او به هنگام تحقیرش می‌کنند، زیرا برهنگی و خواری او را دیده‌اند. او می‌نالد و از شرم، چهره خود را می‌پوشاند. **۹** لکه ننگی بر دامن اورشلیم بود، اما او انتقامی نکرد؛ او به عاقبت خود نیاندیشید و ناگهان سقوط کرد. اینک کسی نیست که او را تسلي دهد. او فریاد برمی‌آورد، «خداوند، گنجینه‌های او را غارت کرد و قوهای بیگانه در برایش دشمنش به عبادتگاه مقدسش داخل شدند، قوهایی که خدا وارد آنها را به عبادتگاهش قدغون کرده است.» **۱۰** دشمن، گنجینه‌های او را غارت کرد و قوهای بیگانه در برایش شکست و جوانان برومدن ما را کشت. او خشم خود را همچون شعله گرفت و جوانان برومدن ما را افورد. **۵** بهل، خداوند همچون یک آتش بر خیمه‌های اورشلیم فرد آورد. **۱۱** اهالی اورشلیم برای یک دشمن، اسرائیل را هلاک کرد و قصرها و قلعه‌هایش را ویران نمود و بر آنها را می‌کشد. هر چه داشتند برای خوارک ادادند تا زنده بمانند. اورشلیم می‌گوید: «خداوند، بین چگونه خوار شده‌ام! **۱۲** ای کسانی که از کنارم می‌گذرید، چرا به من نگاه نمی‌کنید؟ نگاهی به من بیندازید و بینند آیا غمی همچون غم من وجود دارد؟» بینید خداوند به هنگام خشم خود به من چه کرده است! **۱۳** «او از آسمان آتش فرستاد و تا مغز استخوان را مسواند. سر راهم دام گسترد و مرا به زمین کشید. او مرار مصیبتم ترک گفت و در غمی بی‌پایان رهایم کرد. **۱۴** «گناهانم را به هم بافت و همچون غم من وجود دارد؟ عیدهای مقدس را گرامی نمی‌دارد. او در شدت خشم خویش اندادخ و مرا زیر بوغ بردگی کشاند. تمام توانم را از من گرفت و مرا نمود حصارهای اورشلیم را در هم بکوبید. او شهر را اندازه‌گیری کرد تا در چنگ دشمنانم که قویتر از من بودند رها کرد. **۱۵** «خداوند تمام هیچ قسمتیش از خرابی در امان نماند؛ و اینک برجها و حصارهای سریا زان شجاع مرا از من گرفت. او لشکری بر ضد من فراخواند تا

به بایل بود. **60** تمام بلایایی را که خدا درباره بایل فرموده بود، یعنی ظروف دیگر مفرغین خانه خدا را با خود برد. او همچنین انبرها، تمام مطالبی را که در بالا ذکر شده است، روی طوماری نوشتم. **61** چراگانها، پیالهها و کاسه‌های طلا و نقره را به همراه برد. **20** دو و آن را به سرایا داده، گفتم: «وقتی به بایل رسیدی، هر چه نوشته‌ام سوتون و حوضجه و دوازده گاو مفرغین که زیر حوضجه قرار داشت به بخوان و سپس چنین بگو:»ای خداوند، تو فرموده‌ای بایل را چنان قادری سنگین بودند که وزن کردن آنها امکان‌پذیر نبود. تمام اینها خراب خواهی کرد که هیچ موجود زنده‌ای در آن یافت نشود و تا ابد در زمان سلیمان پادشاه ساخته شده بود. **21** پاندی هر سوتون در ویران بماند. **63** بعد از خواندن طومار، سنگی به آن بیند و آن را در حدود هشت متر و محیط آن در حدود پنج متر و نیم و ضخامت رود فرات پینداز، **64** و بگو: «بایل نیز به همین شکل غرق خواهد دیوارهایش چهار انگشت بود و میان‌تهی بود، **22** و هر یک از آنها شد و به سبب بلایی که بر سر شرخ خواهد آمد، دیگر هرگز سر بلند نیز سوتونی مفرغین به بلندی دو متر و نیم داشت و گذاگرد هر سر خواهد کرد. »**65** (پیغامهای ارمیا در آینجا پایان می‌پذیرد).

52 صدقیا بیست و یک ساله بود که پادشاه شد و یازده سال دید. **24** در ضمن نیوزرادان، فرمانده سپاه بایل این افراد را نیز در در اورشلیم سلطنت کرد. اسم مادرش حمیطل (دختر ارمیای لبیاد) مخفیگاه‌هایشان در شهر پیدا کرد: سرایا، کاهن اعظم و معاعون او بود. **2** صدقیا مثل یهودی‌اقیم، آنچه در نظر خداوند نادرست بود، به صفینا، سه نفر از نگهبانان خانه خدا، یکی از فرماندهان لشکر با عمل آورد، **3** و خداوند بر اورشلیم و یهودا خشمنگ شده، ایشان را هفت نفر از مشاوران مخصوص پادشاه، کاتب فرمانده سپاه یهودا (که از حضور خود به دور افکد و به تبعید فرستاد. و اما صدقیا علیه مسئول ثبت تعداد سرایان بود) و ثبت نفر از اشخاص مهم دیگر. پادشاه بایل شورش کرد. **4** پس در روز دهم ماه از سال نهم **26** نیوزرادان ایشان را به ریله نزد پادشاه بایل برد، **27** و پادشاه در سلطنت صدقیا، نیوکدینصر، پادشاه بایل، با تمام سپاهیان خود به آنچا همه را کشت. به این ترتیب اهالی یهودا به بایل تبعید شدند. اورشلیم لشکرکشی کرد و در اطراف آن سنگر ساخت. **5** شهر، دو **28** تعداد اسپرانی که در سال هفتم سلطنت نیوکدینصر به بایل بوده سال در محاصره بود. **6** سرانجام در روز نهم ماه چهارم که قحطی شدند، **29** یازده سال بعد، او نفر دیگر را هم در شهر بیداد می‌کرد و آخرین ذخیره نان هم تمام شده بود، **7** مردم از اورشلیم اسپیر کرد و به بایل برد. **30** پنج سال بعد از آن، نیوزرادان اورشلیم، شکافی در دیوار شهر ایجاد کردند. سرایان وقئی این را فرمانده سپاه بایل، **7** نفر دیگر را تبعید کرد. بنابراین، در مجموع، دیدند، علی رغم محاصرة شهر، شبانه از دروازه‌هایی که بین دو دیوار **۳۰** نفر تبعید شدند. **31** در روز بیست و پنجم ماه دوازدهم از ترددیک اغاهی پادشاه بود، بیرون رفتند و به طرف دره اردن گردیدند. سی و هفتمین سال اسپیری یهوداکین، پادشاه یهودا، اولی مردک به **8** ولی سرایان بایلی، ایشان را تعقب کردند و در بیانهای اطراف پادشاهی ایشان را گرفتند، ولی محافظین او فرار کردند. **9** اریحا، صدقیا پادشاه را گرفتند، ولی محافظین او فرار کردند. سپس او را به حضور پادشاه بایل که در شهر ریله در سزمین حمامت او را بر تئام پادشاهان تبعیدی در بایل برتری داد، **33** لیاس نو به او مستقر شده بود، اورزند و پادشاه بایل در آنچا حکم محاکومیت او را پوشاند و از آن پس، او همیشه با پادشاه بایل سر سفره می‌نشست. صادر کرد، **10** و در برابر چشمان صدقیا تمام پسرانش و بزرگان **34** اولی مردک تا روزی که یهوداکین زنده بود، برای رفع احتیاجاتش یهودا را کشت. **11** سپس چشمان او را از حدقه درآورد و او را با به او مقری می‌پرداخت.

زنجیرها بسته، به بایل برد و تا آخر عمر در زندان نگه داشت. **12** در روز دهم ماه پنجم از سال نوزدهم سلطنت نیوکدینصر، پادشاه بایل، **13** نیوزرادان فرمانده سپاه بایل و مشاور پادشاه، وارد اورشلیم شد **14** و سرایانش دیوار شهر را خراب کردند. **15** آنگاه و خانه خداوند، کاخ سلطنتی و تمام خانه‌های بزرگ شهر را به اعداء ایشان کشید، **16** و سرایانش دیوار شهر را خراب کردند. **17** بایلی‌ها کسانی که صدقیا را ترک کرده، به بایلی‌ها پیوسته بودند، و صنعتگران باقی مانده در شهر را به بایل تبعید کرد. **18** تنها عده‌ای فقیر را برای کار کشاورزی و باغبانی در آنچا باقی گذاشت. **19** بایلی‌ها سوتنهای مفرغین خانه خداوند و حوض مفرغ آنها را به بایل بردند. **20** که در آنچا بود، شکستند و تمام مفرغ آنها را به بایل بردند. **21** نیوزرادان تمام دیگهای بزرگ و کوچک مفرغین و خاک‌اندازها را که برای مذبح به کار می‌رفت و انبرها، قاشقها، کاسه‌ها و تمام

۱۹ اما خدای یعقوب مثل این بتها نیست؛ او خالق همه موجودات خواهم دید و چنان مستشان خواهیم کرد تا به خواب ابدی فرو روند و است و اسرائیل، قوم خاص او می باشد؛ نام او خداوند لشکرهای هرگز از آن بیدار نمی شوند. ۴۰ ایشان را مثل بره و فوج و بز به کشتارگاه آسمان است. ۲۰ خداوند می فرماید: «ای بابل، تو گز من هستی. خواهم کشاند. ۴۱ بیبیید بابل چگونه سقوط کرده، آن بابل بزرگ از تو برای در هم کوبیدن قومها و نابود کردن ممالک استفاده کرده‌ام. که مورد ستایش تمام دنیا بود! همه قومهای جهان از دیدن آن به ۲۱ به دست تو لشکرها را تار و مار نمودام و اسب و سوارش، ارابه و حشت خواهند افداد! ۴۲ دریا بر بابل طیخان کرده، امواجش آن را و ارابه‌ران را از بنین بردام. ۲۲ بله، به موسیله تو مردم همه سوزنی‌ها را خواهد پوشانید. ۴۳ شهرهایش ویران گشته، تمام سرزمینیش به بیانی از مرد و زن، پیر و جوان، هلاک ساخته‌ام، ۲۳ چوپانها و گله‌ها، خشک تبدیل خواهد شد. هیچ کس در آنجا زندگی نخواهد کرد و کشاورزان و گاوهایشان را از بنین بردام و حاکمان و فرماندهان را نابود مسافری نیز از آن عبور نخواهد نمود، ۴۴ دیوارهای بابل رو خواهد کرده‌ام. ۲۴ ولی من، تو و مردمت را به خاطر تمام بدبهایی که به ریخت. من بل، خدای بابل را مجازات خواهم کرد و آنچه بالعینه قوم من کرده‌اید، مجازات خواهم نمود». این است فرموده خداوند. است، از دهانش بیرون خواهم آورد و قومها دیگر برای پرسش آن ۲۵ «ای بابل، ای کوه مستحکم، ای ویران کنده جهان، ایک من نخواهند آمد. ۴۵ «ای قوم من، از بابل فرار کنیا. خود را از خشم دشمن توام! دستم را بر ضد تو بلند می کنم و تو از آن بلنده فروع من نجات دهید. ۴۶ وقته شایعه نزدیک شدن نیروهای دشمن را می آورم. از تو چیزی جز یک تپه خاکستر باقی نخواهم گذارد. ۲۶ تو شنیدید، مضطرب نشود. این شایعات در تمام این سالها شنیده برای همیشه ویران خواهی ماند، حتی سنگهایت نیز دیگر برای بنای خواهند شد. سپس ظلم و ستم بر سرزمین حکم‌فرما شده، بابل درگیر ساخته‌مان به کار نخواهد رفت.» این است فرموده خداوند. ۲۷ «به جنگ داخلی خواهند گشت. ۴۷ آنگاه زمانی فرا خواهد رسید که من قومها خبر دیدم تا برای جنگ با بابل بسیج شوند! شیپور جنگ با بابل را تمام بھایش مجازات خواهیم کرد و کوچه‌هایش از جنابهای بیوارید. به سپاهیان آزارات، میمی و اشکاذب بگویید که حمله کنید. پر خواهند شد. ۴۸ آسمان و زمین شادی خواهند نمود، چون از فرماندهایی تعین کنید تا دستور حمله را بدهند. اسیان زیاد فراهم شمال، لشکریان ویرانگر به جنگ باشند پر خواهند آمد. ۴۹ همان طور که آورید! ۲۸ لشکریان پادشاهان ماد و فرماندهانشان و سپاهیان تمام بابل باعث هلاکت پسیاری از قوم اسرائیل شد، خود نیز به همان گونه کشورهایی را که زیر سلطنه آنها هستند، فرا خواهند!» ۲۹ بابل می لزد نابود خواهند گشت. ۵۰ حال، ای شما که از خطر شمشیر، جان به و از درد به خود می پیچد، چون نقشه‌هایی که خداوند بر ضد او دارد، در بدهاید، بروید! درنگ نکنید! هر چند که دور از وطن هستید و به تغییر نمی پذیرند. بابل ویران خواهند شد و کسی در آن باقی نخواهد اولشیم مانندیشید، خداوند را به یاد آورید! ۵۱ «شما می گویید: «ما ماند. ۳۰ سریان شجاعش دیگر نمی چنگد، همه در استحکامات رسوا شدایم، چون بابلی‌های بیگانه، خانه خداوند را بی‌حرمت خود می مانند؛ زیرا جرأت‌شان را از دست داده‌اند و همچون زنان، ساخته‌اند.» ۵۲ ولی بدانید که زمان نابودی بھایان بابل هم فرا خواهد ضعیف شده‌اند. نیروهای مهاجم، خانه‌ها را سوزانده و دروازه‌های رسید. در سراسر این سرزمین ناله مجروحین شنیده خواهند شد. ۵۳ شهر را شکسته‌اند. ۳۱ قاصدان یکی پس از دیگری می شتابید تا به جنی اگر بابل می توانست خود را تا به آسمان برفرازد و برج محکمی پادشاه بابل خبر رسانید که همه چیز از دست رفته است! ۳۲ تمام در آنجا بسازد، باز من غارتگران را به سرای او می فرستادم تا نابودش راهها بسته شده‌اند، استحکامات و برج و باروها سوخته و سریان را بکشند. من، خداوند، این را می گویم. ۵۴ «گوش کنید! از بابل وحشت افتداده‌اند. ۳۳ خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل صدای گریه به گوش می رسید، صدای نابودی عظیم! ۵۵ زیرا من در می فرماید: «به‌زودی بابل مثل گندم زیر پاها خرمون کوبیان، کوبیده حال ویران کردن بابل هستم و صدای بلند آن را خاموش می کنم. خواهد شد.» ۳۴ یهودیان بابل می گویند: «بیونکننصر، پادشاه بابل، لشکریان دشن مناند خروش امواج دریا بر او هجوم می آورند ۵۶ تا ما را دریده و خرد کرده و همه چیزمان را نابود ساخته است؛ مثل ازدها غارتیش نمایند و سریانش را کشته، سلاخهایشان را بشکنند. من مرا بعلیه و شکم خود را از ثروت ما پر کرده و ما را از سرزمین مان خدایی هستم که مجازات می کنم، بنا بر این، بابل را به سرای اعمالش بیرون رانده است. ای کاش ظلم و ستمی که بر ما روا داشته، بر سر خواهیم رساند. ۵۷ بزرگان، حکیمان، رهبران، فرماندهان و مردان خودش بیاید! خدا انتقام خون ما را از او بگیرد!» ۳۶ خداوند جواب جنگی او را مست خواهم ساخت تا به خواب ابدی فرو رفته، دیگر می دهد: «من به دعوی شما رسیدگی خواهم کرد و انتقامتان را هرگز بیدار نمی شوند! این است کلام من که پادشاه جهان و خداوند خواهم گرفت. من رودخانه‌ها و چشمهای بابل را خشک خواهم لشکرهای آسمان هستم!» ۵۸ خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: کرد. ۳۷ این سرزمین به ویرانی ای تبدیل خواهند شد و حیوانات وحشی «دیوارهای بهن بابل با خاک یکسان شده، دروازه‌های بلندش خواهند در آن زندگی خواهند کرد؛ هر که بر آن نظر اندازد، به وحشت سوخت. معمارهای ممالک گوناگون بیهوده زحمت کشیده‌اند، چون خواهد افتاد و کسی در آن ساکن نخواهد شد. ۳۸ بابلی‌ها همگی ثمر کارشان با آتش از بنین خواهد رفت.» ۵۹ در سال چهارم سلطنت مانند شیرها خواهند غرید، و همچون شیرچگان نعره خواهند زد. ۳۹ صدقیا، پادشاه بیهودا، این پیغام بر من نازل شد تا آن را به سرایا (پسر و وقتی همه مست شراب شدند، آنگاه بزم دیگری برایشان تدارک نیریا، نوہ محسیا) برسانم. سرایا، ملتیم صدقیا بود و قرار بود همراه او

51 هیچ کس نتواند بگیرید. همان بلاعی را که با پایل بر سر دیگران آورد، بر خداوند می فرماید: «من مرد ویرانگری را علیه بایل برخواهم

سرش بیاورید، چون از روی تکبر، به من، خداوند مقدس اسرائیل اینگیخت تا آن را ساکنانش نابود کند. 2 خیگانگان را خواهمن فرستاد یعنی احترامی کرده است. 30 بنابراین جوانان او در کوچه‌ها افتاده، تا بایل را مانند خرمون بکویند و ویران سازند و در آن روز بلا، از هر خواهند مرد و همه مردان جنگی اش کشته خواهند شد.» 31 خداوند طرف آن را احاطه کنند. 32 نیزهای دشمن، کمانداران بایل را از پای لشکرهای آسمان می فرماید: «ای قوم مغورو، من بر ضد تو هستم» در خواهد آورد و زرہ مردان جنگی او را خواهد شکافت؛ هیچ یک از چون روز مکافات رسیده است. 32 ای سرزمین متکبر، تو لغزیده، ایشان جان به در نخواهد برد؛ پیر و جوان، پکسان نابود خواهند شد.

فرو خواهی افتاد و هیچ کس تو را بر پا نخواهد کرد. من در شهرهای 4 جنابهای ایشان در تمام سرزمین دیده خواهند شد و مجروحینشان بایل آتشی خواهمن افروخت که همه چیز را در اطراف خود بسوزاند.» 33 خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: «بر مردم اسرائیل و بهودا در حق من که خدای قدوس اسرائیل می باشم. اما من که خداوند ظلم شده است. آنانی که ایشان را اسیر کرده‌اند، سخت مراقیشان لشکرهای آسمان هستم، مردم اسرائیل و بهودا را که در این سرزمین پر هستند و نمی گذارند رهایی یابند. 34 ولی من که نجات‌دهنده ایشان از گاه زندگی می کنند، فراموش نکرده‌ام. 6 «از بایل فرار کنید! می باشم، نبی‌ومند و نام خداوند لشکرهای آسمان می باشد و از جانatan را نجات دهید! مبادا زمانی که بایل را به مکافات گناهانش ایشان حمایت نموده، آرامش و آزادی را به ایشان باز خواهمن گرداند.» 7 بایل در دست من مثل یک اما اهلی بایل، هرگز روی آرامش را نخواهد دید!» 35 خداوند جام طلایی بود که تمام مردم جهان از آن شراب نوشیده، مست و می فرماید: «شمیشیر هلاکت بر ساکنان بایل و بر بزرگان و حکیمانش دیوانه می شدند. 8 ولی این جام طلایی، ناگهان افتاده، خواهد فرو خواهد آمد. 36 تمام حکیمان دروغینش، احمق خواهند شد! در شکست! پس برایش گریه کنید؛ برای او دارو بیاورید، شاید شفا دل مردان شجاع جنگی اش ترس و هراس خواهد افتاد! 37 اسپهایا و یابد! 9 ییگانگانی که در بایل ساکنند، می گویند: «ما خواستیم به او ارابه‌هایش در جنگ از بین خواهند رفت و سربازان مزدورش مانند زنان، کمک کنیم، اما نتوانستیم. اکنون دیگر هیچ چیز نمی تواند نجاتش از ترس ضعف خواهند کرد. خزانه‌هایش نیز همه غارت خواهند شد؛ بدهد. پس او را به حال خودش بگذاریم و به وطنمان برگردیدم، چون 38 حتی ذخایر آبیش نیز از بین خواهند رفت. چون تمام سرزمین از این خداست که او را مجازات می کند.» 10 آنگاه قوم من نیز که در پتها پر است و مردم دیوارهوار به آنها عشق می وزندن. 39 «از این رو بایل اسپند، فریاد بپارده، خواهند گفت: «خداوند از ما حمایت کرده بایل، لانه شترمرغها و شغالها و مسکن حیوانات و حشی خواهند شد. است؛ پس باید تمام کارهای را که او در حق ما انجام داده، برای دیگر هرگز انسانی در آن زندگی نخواهد کرد و برای همیشه ویران اهالی اورشلیم بیان کنیم.» 11 خداوند پادشاهان ماد را برانگیخته خواهد ماند. 40 همان‌گونه که شهرهای سدوم و عمورة و آبادی‌های اطراف آنها را از بین برد، بایل را نیز ویران خواهمن ساخت و دیگر خداوند از کسانی که به قوم او ظلم کردن و خانه‌اش را بی حرمت کسی در آنجا زندگی نخواهد کرد.» این است فرموده خداوند. 41 ای بندگاه روتومتند، ای مرکز «بنگرید! سپاهی بزرگ از طرف شمال می آید! پادشاهان بسیار از بیوارهای بایل، علامت را بر پا نمایید؛ تعداد نگهبانان و کشیچگان سرزمینهای مختلف برای جنگ مهیا می شوند. 42 آنها سلاحهای را اضافه کنید و کمین بگذارید! خداوند هر چه درباره بایل گفته خود را پداشته‌اند و برای کشتار آماده‌اند. ایشان سکگلنده و به کسی است، به انجام خواهد رسانید. 13 ای بندگاه روتومتند، ای مرکز رحم نمی کنند! فریاد آنان مانند خروش دریاست. ای بایل، ایشان بزرگ تجارت، دورهات به پایان رسیده و رشته عمرت پاره شده است! سوار بر اسب، به تاخت به جنگ تو می آیند. 43 «وقی خیر به 14 خداوند لشکرهای آسمان به ذات خود قسم خورده و گفته است پادشاه بایل برسد، دستهایش سست شده، زانوهایش خواهد لزد و که سربازان دشمن، همچون دسته‌های ملخ که مزروعه را می پوشانند، همچون زنی که درد زایمان داشته باشد، به خود خواهد پیچید. 44 «همان‌گونه که شیری از چنگلهای اردن بیرون می آید و ناگهان به گوسفندان در حال چریدن هجوم می آورد، من نیز ناگهان بر بایلی‌ها هجوم آورده، ایشان را از سرزمینشان بیرون خواهمن راند. آنگاه شخص به فرمان اوست که ابرها در آسمان می غرنند؛ اوست که ابرها را از مردم نظر خود را تعیین خواهمن نمود تا بر ایشان حکومت کند. زیرا نقطای دور دست می آورد، پرق ایجاد می کند، باران می فرستد، و باد کیست که مثل من باشد و کیست که بتواند از من بازخواست کند؟ را از خزانه‌های خود بیرون می آورد. 16 پس آنانی که در مقابل کدام رهبر است که با من مخالفت نماید؟ 45 بنابراین، اراده من بتهایشان سجده می کنند، چقدر نادانند! سازندگان پیشان شمسوار و درباره بایل و مردم آن این است که دشمن، آنها و حتی کردکنانشان را رسوا خواهند شد، زیرا مجسمه را خدا نامند، در حالی که نشانی به زور ببرد، و همه چیزشان را نابود کنند. 46 از صدای شکست از زندگی در آن نیست. 18 همه این بتها، بی ارزش و مستخره‌اند! بایل، زمین خواهد لزید و قومها فریاد مردم آن را خواهند شنید.» وقتی سازندگانشان از بین بروند، خودشان هم از میان خواهند رفت.

بروی آوردن و می گویند: «ما محاصره شده ایم و از بین خواهیم رفت!» خواهید خورد و خطأ نخواهند رفت! **۱۰** با پل را غارت خواهند کرد و **۳۰** فرار کنید! هر چه زودتر بگویند. ای اهالی محاصره به بیانها غیبیت فراوان نسبیت غارت کنندگان خواهد شد. من، خداوند، این را پنهان نمایم، زیرا نیوکنکنیصَر، پادشاه با پل بر ضد شما توطئه چیده و می گویم.**۱۱** «ای مردم با پل، ای غارت کنندگان قوم من، شما برای نابودی شما آماده می شوید.» **۳۱** خداوند به نیوکنکنیصَر پادشاه، شادید و همچون کارهای پروار در چرگاههای سیز و خرم می چرید و فرموده است: «برو و به آن قایل چادرنشین شروتنتم حمله کن که مانند اسپهای نر شیوه می زنید و سرمهستید! **۱۲** ولی بدانید که شهر تصور می کنند در رفاه و امنیت هستند و به خود می بالند که مستقل پراوازه شما نیز تحقیر و رسوا خواهد شد. با پل سرزمهینی خواهد شد می باشند؛ شهرهای ایشان نه دیواری دارد و نه دروازه ای. **۳۲** شرها و بی اهمیت، بایانهای خشک و متrock. **۱۳** در اثر خشم و غضب حیواناتشان همه از آن تو خواهند شد. من این مردم را که گوشتهای من، با پل متrock و به کلی ویران خواهد شد و هر که از آنجا عبور می خود را می تراشند، به هر طرف پراکنده خواهیم ساخت و از هر کند، مبهوت و متخت خواهد گردید. **۱۴** «ای قومهای اطراف، برای سو برایشان بلا خواهیم فستاد.» **۳۳** خداوند می فرماید که حاصلور چنگ با با پل آماده شوید! ای تیراندازان، همه تیرهایتان را به سوی او مسکن جانوران صحراء خواهد شد و تا ابد ویران خواهد ماند و دیگر رها کنید، چون به من گناه وزیده است. **۱۵** از هر سو بر او فریاد کسی هرگز در آن زندگی نخواهد کرد. **۳۴** در آغاز سلطنت صدقیا، چنگ برآورید. پنگرید! تسليم می شود! دیوارهای با پل فرو می ریزد! پادشاه بهوده، خداوند لشکرهای آسمان پیامی بر ضد عیلام به من داد این انتقام من است! همان بلاای را که بر سر دیگران آورد، بر سر و فرمود: «من کمانداران عیلام را که مایه قوت آنهاست، در هم او پیاوید. **۱۶** نگارید بزرگها در آنجا تخم بکارند و درونکنندگان خواهیم کوپید. **۳۵** مردم عیلام را به هر سو پراکنده خواهیم ساخت درو نمایند؛ همه غربانی که در آنجا هستند به سرزمین خود فرار طوری که هیچ سرزمهینی نباشد که آوارگان عیلام در آن یافت نشوند. کنند، چون شمشیر دشمن امان نخواهد داد. **۱۷** قوم اسرائیل مانند **۳۷** من با خشم شدید خود، عیلام را دچار بلا و مصیبت خواهیم گوسفندانی هستند که مورد حمله شیران قرار گرفته اند. اول پادشاه کرد و ایشان را به دست دشمنانشان خواهیم سپرد تا به کلی نابودشان آشور آنها را درید، سپس نیوکنکنیصَر، پادشاه با پل، استخوانهای ایشان کنند. **۳۸** من پادشاه و بزرگان عیلام را از بین خواهیم برد و تخت را خرد کرد. **۱۸** از این رو من، خداوند لشکرهای آسمان، خدای سلطنت خود را در آنجا برقار خواهیم نمود. **۳۹** ولی در آینده، عیلام اسرائیل، پادشاه با پل و سرزمین ایشان را مجازات خواهیم کرد، همان طور را دویاره کامیاب خواهیم ساخت. من، خداوند، این را می گویم.» که پادشاه آشور را مجازات نمودم؛ **۱۹** و قوم اسرائیل را به سرزمین خودشان باز خواهیم کردند. **۲۰** ایشان را به آنچه برقار خواهند شد تا به آنجا پادشاهی، در دامی که براحتی گذاشته بود گفارش شده ای، چون با من بازگردند. ایشان با تمام قلب به سوی من باز خواهید گشت و با من دشمنی نمودی! **۲۱** «قوم خشم و غضب خود را بیرون آورده است. با پل در اسرائیل و بیهودا، هر دو گریه کان خواهند آمد و خداوند، خدای خود میان قومها مطروح و منزوی گردیده است! **۲۲** ای با پل، بدون آنکه را خواهند طلبید. **۲۳** آنها راه اورشلیم را جویا خواهند شد تا به آنجا پادشاهی، در دامی که براحتی گذاشته بود گفارش شده ای، چون با من بازگردند. ایشان باشند؛ چوپانانشان ایشان را گمره آسمان با مردم با پل کار دارد. **۲۴** از سرزمینهای دور دست به چنگ کرده و در میان کوهها آواره نموده اند. گوسفندان نیز راه خود را گم باشند! انبارهای غله اش را خالی کنید؛ دیوارهایش را فرو ریزید، کرده اند و نمی دانند چگونه به آغل بازگردند. **۷** دشمنانی که به ایشان خانه هایش را ویران سازید؛ همه جا را با خاک یکسان کنید؛ چیزی برومی خورند، ایشان را می درند و می گویند: «ما اجازه داریم که با ایشان باقی نگذارید! **۲۷** سریان ازش را بکشید، همه را از دم دفع بگذرانید. این گونه رفتار کیم، چون بر ضد خداوند، خدای عادل که امید وای برحال باشی ها! زمان نابودی شان فرا رسیده است! **۲۸** «ولی اجدادشان بود، گناه کردند.» **۸** «ولی حال از با پل فرار کنید! مانند قوم من از با پل جان به در خواهند برد. ایشان به سرزمین خود باز بزهای را که پیش اپنای گله می ووند، قوم ما به خانه هایش است. **۹** خواهید گشت تا خیر دهد که من چگونه از کسانی که خانه ام نیز ایشان را از قوهای نیرومند شمال را برخواهیم انگیخت تا را خراب کرده اند، انتقام گرفته ام. **۲۹** «کمانداران و تیراندازان را بر پل هجوم آورند و نابودش کنند؛ تیرهای آنها همگی به هدف جمع کنید تا به با پل بیایند و شهر را محاصره کنند، طوری که

در انتظار شماست. 44 هر که از شما بخواهد از چنگال وحشت چشم امید بیوهایتان به من خواهد بود.» 12 زیرا خداوند چنین بگرید، در چاه خواهد افتاد و آنکه خود را از چاه بیرون بکشد، در می‌گوید: «اگر شخص بی‌گناه، رنج و زحمت می‌بیند، چقدر بیشتر دام گرفتار خواهد شد. راه فرار نخواهید داشت، چون زمان مجازاتتان توان! زیرا تو بی‌سزا نخواهی ماند بلکه بهیقین جام مجازات را خواهی فرا رسیده است.» این است فرموده خداوند. 45 «فرازیان بی‌تاب، به نوشید! 13 من به نام خود قسم خوردهام که شهر بصره با خاک حشون پنهان خواهند بود، ولی از این شهر که زمانی، سیحون پادشاه یکسان شد، باعث ترس خواهد گردید و همچنین مورد نظرین و بر آن حکمرانی می‌کرد، آتشی بیرون خواهد آمد و سراسر مواب و تمسخر قوار خواهد گرفت و دهات اطرافش برای همیشه خرابه باقی تمام اهالی یاغی آن را خواهد سوزاند.» 46 وای به حال قوم مواب، خواهد ماند. 14 این خبر از جانب خداوند به من رسید: «سپهی قومی که خدا ایشان، بت کوش است! زیرا نابود گشته‌اند و پسران و نزد قومها خواهم فرستاد تا از آنها دعوت کند که علیه ادوم متوجه دخترانشان، به اسارت بrede شده‌اند.» 47 ولی خداوند می‌فرماید که در شوند و آن را از بین بیند. 15 من ادوم را در میان قومها و مردم، ایام آخر بار دیگر مواب را مورد توجه و لطف خود قرار خواهد داد. کوچک و خوار خواهم ساخت! 16 ای ادوم، که در کوهها و در در اینجا پیشگویی درباره مواب به پایان می‌رسد.)

49

خداؤند درباره عموی‌ها چنین می‌فرماید: «ای شما که بت خواهم کشید.» 17 خداوند می‌فرماید: «سزوشت ادوم وحشت‌تاک ملکوم را می‌برستید، چرا شهرهای قبیله جاد را تصرف کردید و در است! هر که از آنجا عبور کند، از دیدنش می‌بیند شده، به وحشت آنها ساکن شده‌اید؟ مگر تعداد بین اسرائیل برای پر کردن این شهرها چنانچه کافی نمی‌باشد؟ آیا کسی نیست که از این شهرها ای اطراف آن، مثل شهرهای سدوم کافی نمی‌باشد؟ آیا کسی نیست که از این شهرها دفاع کند؟ 2 عموره خاموش و بی صدا خواهد شد؛ دیگر کسی در آنجا زندگی بنابراین روزی خواهد رسید که شما را بای این کار، مجازات خواهم نخواهد کرد. 19 همان‌گونه که شیری از چنگلهای ارد بیرون کرد و پایتخت شما، ربه را ویران خواهم نمود. ربه با خاک یکسان می‌آید و ناگهان به گومندان در حال چریدن هجوم می‌آورد، من نیز خواهد شد و آبادی‌های اطرافش در آتش خواهد سوخت. آنگاه ناگهان بر ادومی‌ها هجوم آورده، ایشان را از سزمینشان بیرون خواهم بین اسرائیل خواهند آمد و زمینهای خود را دوباره تصاحب خواهند راند. آنگاه شخص مورد نظر خود را تعیین خواهم نمود تا براشان نمود. همان‌گونه که دیگران را بی خانمان کردید، شما را بی خانمان حکومت کنید. زیرا کیست که مثل من باشد و کیست که بتواند از خواهند ساخت. 3 «ای مردم حشون ناله کنید، زیرا عای ویران شده من بازخواست کنید؟ کدام رهبر است که با من مخالفت نماید؟ 20 است! ای دختران ربه گریه کنید و لیاس عزا بپوشید! ماتم بگردید و بنابراین اراده من در مورد مردم ادوم و ساکنان تیمان این است که پوشانحال به این سو و آن سو بدویوید؛ چون بت شما ملکوم با تمام دشمن، آنها و حتی کوکانشان را به زور ببرد و خانه‌هایشان را ویران کاها و بزرگانش به تبعید بوده خواهد شد. 4 ای قوم ناسپاس، کنید. 21 «از صدای شکست ادوم، زمین خواهد لرزید. فریاد مردم شما به دره‌ای حاصلخیزی‌تان می‌پاید، ولی همگی آنها بمزودی نابود آم، تا دریای سرخ شنیده خواهد شد. 22 دشمن مانند عقابی با خواهند شد. شما به قدرت خود تکیه می‌کنید و گمان می‌پرید هرگز بالهای گشوده بر شهر بصره پرواز کرده، بر آن فرود خواهد آمد. در آن کسی جرأت نخواهد کرد به شما حمله کنید. 5 ولی من، خداوند روز، چنگاوران ادوم مانند زنی که در حال زاییدن است، هراسان و لشکرهای آسمان، شما را از هر سو به وحشت خواهیم انداشت، پوشان خواهند شد.» 23 خداوند درباره دمشق چنین می‌گوید: زیرا قومهای همسایه، شما را از سزمین‌تان بیرون خواهند نمود و «مردم شهرهای حمات و ارفاد وحشت کردند، چون خبر نابودی کسی نخواهد بود که فریان را دوباره جمع کنید. 6 ولی در آینده خود را شنیده‌اند. دلشان مثل دریای خروشان و طوفانی، آشفته است بار دیگر کامیابی را به عموی‌ها بار خواهم گرداند. من، خداوند، و آرام نمی‌گیرد. 24 مردم دمشق همه ضعف کرده، فرار می‌کنند؛ این را می‌گوییم. 7 خداوند لشکرهای آسمان به ادومی‌ها چین همچون زنی که می‌زاید، همه هراسان و مضطربند. 25 چگونه این می‌فرماید: «آن مردان حکیم و دانای شما کجا هستند؟ آیا در تمام شهر پرآوازه و پرنشاط، متورک شده است! 26 خداوند لشکرهای شهر تیمان یکی نیز باقی نمانده است؟ 8 ای مردم ددان، به دورترين آسمان می‌فرماید: در آن روز، اجساد جوانانش در کوچجه‌ها خواهند نقاطط صحراء فرار کنید، چون وقتی ادوم را مجازات کنم، شما را هم افتاد و تمام سریانش از بین خواهند رفت. 27 من دیوارهای دمشق مجازات خواهم نمود! 9 آنانی که انگور می‌چینند مقدار کمی هم را به آتش خواهم کشید و قصرهای بندهد پادشاه را خواهم سوزاند.» برای فقرا باقی می‌گذارند؛ حتی دزدها نیز همه چیز را نمی‌برند! ولی 28 این پیشگویی درباره طایفه قیار و مردم نواحی حاصرو است که من سزمین عیسی را تماماً غارت خواهیم کرد؛ مخفیگاههایش را نیز به دست نیوکنیصر، پادشاه بابل مغلوب شدند. خداوند می‌فرماید: آشکار خواهم ساخت تا جایی برای پنهان شدن باقی نماند. فرزندان، «بر مردم قیار هجوم بیاورید و این ساکنین مشرق‌زمین را از بین ببرید. برادران و همسایگان او همه نابود خواهند شد؛ خودش نیز از بین 29 گله و رمه و خیمه‌های ایشان و هر چه را در آنهاست بگردید و خواهند رفت. 11 اما من از کودکان یتیم نگهداری خواهم کرد و تمام شترهایشان را ببرید. «مردم از هر طرف با ترس و وحشت فریاد

استراحت کن!»⁷ ولی چطور می‌تواند آرام گیرد، در حالی که من او خواهند داد: «مواب به دست دشمن افتد است. گریه و فریاد سر را مأمور کرده‌ام تا شهر اشقولون و شهرهای ساحلی را از بین ببرد». دهید و در کناره‌های رود ارنون اعلام کرد که مواب ویران شده است.⁸ 21 «تمام شهرهای واقع در فلاٹ نیز مجازات و خراب خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل، درباره مواب شده‌اند، یعنی شهرهای حولون، یهصه، میفاعت، 22 دیبور، نبو، چنین می‌فرماید: «وای به حال شهر نبو، زیرا خراب خواهد شد. قریه بیت‌دبلاطیم، 23 قریه تایم، بیت‌معون، 24 قربوت، تایم و قلعه‌ایش ویران و تسخیر شده، مردمش رسوخا خواهند گشت. بصره، و تمام شهرهای دور و نزدیک سرزمین مواب.»⁹ 25 خداوند عظمت و شکوه مواب از بین خواهد رفت. مردم شهر حشیون برای می‌فرماید: «قدرت مواب در هم شکسته است، شاخهایش بریده شده خراجی آن نتشهها کشیده‌اند. می‌گویند: «باید ریشه این قوم را از بیخ و بازویهای شکسته است. 26 پگذارید مواب مثل پک مست، لولولو و بن برکتیم.» شهر مددین در سکوت و خاموشی فرو خواهد رفت، بخورد و پیغفت، چون از فرمان خداوند سریچی کرده است. او در قی چون دشمن، ساکنانش را تار و مار خواهد کرد. مردم حورونایم فریاد خود می‌غلنند، به طوری که همه به او می‌خندند. 27 ای مواب، خواهد رزد؟¹⁰ نبودی، شکست بزرگ! مواب از بین رفت! «کودکانش به یاد آور چگونه بنی اسرائیل را مسخره می‌کردی. با او چنان رفتار نیز ناله سر خواهند داد. 5 فاریان، گریه کنان از تپه‌های لوحتی بالا می‌کردی که گویی به همراه دزدان دستگیر شده است! 28 ای نیز تاله سر خواهند داد. 6 سرخهای شکست سرداد، خواهند اهالی مواب، از شهرهای خود کنید و مثل فاختهها که در شکاف خواهند رفت و در سرازیری حورونایم فریاد شکست سرداد، خواهند اهالی مواب، چه در دشت از دستش برنسی آید! 31 ای مواب گیلان و برای اهالی گفت: 6 «برای حفظ جاتان فرار کنید. در بیانها پهان شوید!»¹¹ 7 سخه‌ها آشیانه می‌سازند، در غارها ساکن شوید. 29 غرور مواب را ای مواب چون به ثروت و توانایی خود تکیه کردی، پس هلاک همه شنیده‌اند؛ همه از تکبر، گستاخی و دل مغور او باخیزند. 30 خواهی شد، و خدایت، کموش نیز با کاهنان و پرگانش به سرزمینهای من، خداوند، از ادعاهای گستاخانه و پوج او کاهم؛ و می‌دانم کاری دور تبعید خواهد گردید! 8 «تمام رومتاها و شهرهای، چه در دشت از دستش برنسی آید. 31 از این رو برای مواب گیلان و برای اهالی باشند چه در دره، همگی خراب خواهند شد، چون من، خداوند، قیرحارس دلم می‌سوزد.»³² بیشتر از آنچه برای مردم یغیر گریستم، این را گفته‌ام. 9 کاش مواب بال می‌داشت و می‌توانست پرواز کند و برای مردم سبمه خواهم گریست. شهر سبمه، مانند درخت اکون میوه‌ها و پگزید، چون شهرهایش خراب خواهند شد و کسی در آنها باقی که شاخه‌هایش تا دریای مرده و تا یغیر می‌رسید؛ ولی اکون میوه‌ها و نخواهد ماند. 10 ملعون باد کسی که شمشیرش را با خون تو سرخ انگوشهای را غارتگران از بین برده‌اند. 33 شادی و خرمی از سرزمین نکد! ملعون باد کسی که کاری را که خداوند به او سپرده، به سستی حاصل‌خیز مواب رخت برسیه است؛ از چرخشتها دیگر شراب بیرون انجام دهد! 11 «مواب از ابتدای تاریخ خود تاکنون، در امیت و به نمی‌آید و کسی انگووها را با فریاد شادی نمی‌افشد. فریادهایی به دور از جنگ و جدال به سر برده و هرگز به تبعید نرفته است. مواب گوش می‌رسد، ولی نه فریاد شادی. 34 نالهها و فریادهای دلخراش در همچون شراب دست نخورده‌ای است که از کوزهای دیگر همه جا شنیده می‌شود از حشیون تا العاله و یاهص، و از صوغر تا ریخته نشده و به همین دلیل طعم و بوی آن تغیر نکرده است. 12 حورونایم و عجلت شلشیا. حتی چرگاههای سرسبز نمی‌نمیز نیز خشک ولی بدزودی زمانی فرا خواهد رسید که من افرادی را به سراغش خواهم شده است. 35 خداوند می‌فرماید: «من در مواب تمام کسانی را فرستاد تا کوزهایش را بر زمین، خالی کنند و بشکنند! 13 سرناجم، که در پیکدها برای بپناه قبایانی می‌کنند و برای خدايان خود بخور مواب از وجود خدای خود کموش خجل خواهد شد، همان طور که می‌سوزانند، از بین خواهی بر. 36 دلم برای مواب و قیرحارس به غافان بنی اسرائیل در بیت‌ئیل از گوسله طلایی خود شرم‌ساز شد. 14 آمدند، چون تمام دارایی شان از میان رفته است. 37 از غم و غصه، «چگونه می‌توانید به خود بیالید و بگویید: ما همگی شجاع و جنگ می‌سر و ریش خود را می‌کنند و دستشان را می‌خراشند و لباس عرا آزموده هستیم؟»¹⁵ 15 حال آنکه مواب ویران خواهد شد و بهترین می‌پوشند. 38 از تمام خانه‌ها و کوچه‌های مواب صدای آه و ناله جوانانش به قتل خواهد رسید. من که پادشاه جهان هستم و نامم بلند است، چون مواب را مثل یک ظرف بی‌صرف، خود کرده‌ام. خداوند لشکرهای آسمان می‌باشد، این را گفته‌ام. 16 بلا و مصیبت 39 بیینید چگونه در هم شکسته شده است! به صدای شیون و زاری بزودی بر مواب نازل خواهد شد. 17 ای تمام قومهای مجاور او گوش دهید! به رسوایی مواب نگاه کنید! اینکه برای همسایگان مواب، ای همه کسانی که با شهرت و آوازه او آشناشید، برای او ماتم خود باعث خنده شده است و برای عده‌ای، موجب وحشت!⁴⁰ 40 بگیرید! بیینید قدرت و عظمت او چگونه در هم شکسته است! 18 خداوند می‌فرماید: «عقایی با بالهای گشوده بر فزار مواب پرواز خواهد ای اهالی دیبور، از شکوه و جلالتان به زیر بیاید و به خاک سیاه کرد و برای تخریب و نابودی بر آن فرود خواهد آمد. 41 شهرها و پنشنید، چون کسانی که مواب را ویران می‌کنند، دیبور را نیز ویران قلعه‌های مواب تسخیر خواهد شد. در آن روز جنگ‌اورانش مانند زنی خواهد کرد و تمام برج و باروهایش را خراب خواهند نمود. 19 که از درد زیمان به خود می‌پیچد، هراسان و پریشان خواهد گشت. ای اهالی عروغیر، بر سر راه بایستید و تماساً کنید و از فاریان و 42 دیگر قومی به نام مواب وجود نخواهد داشت، چون بر ضد بازماندگان مواب پرسید که چه اتفاقی افتاده است. 20 آنها جواب خداوند طغیان کرده است. 43 ای مردم مواب، وحشت و چاه و دام

- خداؤند دریاره قومهای مختلف با من سخن گفت. 2 خداؤند فرمیس به کلی را آماده کنید و برای تبعید مهیا شوید، چون شهر ممفیس به کلی نخستین قوم، مصر بود. در سال چهارم سلطنت پهلویاقیم (پسر یوشنا)، پادشاه یهودا، هنگامی که سپاه نکو، پادشاه مصر، در نبرد کرکمیش در کنار رود فرات از نیوکرینچر، پادشاه بابل شکست خورد، خداؤند دریاره مصری‌ها چنین فرمود: 3 «سرداران مصری به سریازان دستور می‌دهند که سپرهای را بردازند و به میدان جنگ هجوم بزنند! 4 اسپهای را زین کنند و سوار شوند. کلاهخود بر سر بگذارند، نیزه‌ها را تیز کنند و روز پوشند. 5 اما چه می‌بینم؟ لشکریان مصر از ترس در حال فرار هستند! قوبیتین سریازانشان بدون آنکه به پشت سر نگاه کنند، پا به فرار گذاشت! 6 این روز مصیبت و زمان مجازات ایشان فرا رسیده است. 22 مصر مانند گوسالهای فربانده، آنها نیز برگشته، پا به فرار خواهد گذاشت، زیرا روز مصیبت و زمان مجازات ایشان فرا رسیده است. 23 مصر مانند ماری است که هیس کنان می‌گزید، زیرا دشمنانش با زین کنند و سوار شوند. 24 مصر مانند ماری است که درختان را می‌برند، با تاب و توان به پیش می‌تاژند، و مانند کسانی که درختان را می‌برند، با هستند! قوبیتین سریازانشان بدون آنکه به پشت سر نگاه کنند، پا به فرار گذاشته‌اند! بله، ترس و وحشت از هر سو بر آنان هجوم آورده است! 6 نه قوبیتین رزمدگانشان و نه سریعتین آنها، هیچ‌یک جان به در نخواهند برد. در شمال، کنار رود فرات، همه می‌لغزند و می‌افتد. 7 «این کدام سپاه نیرومندی است که به پیش می‌رود و همچون رود نیل که به هنگام طغیان، بالا می‌آید، زمینهای اطراف را فرا می‌گیرد؟ 8 این لشکر مصر است که با تکبر ادعایی کنید که مثل طغیان نمود، یعنی به دست نیوکرینچر، پادشاه بابل و سپاه او، ولی بعد از این دوره، سرزمین مصر بار دیگر آباد خواهد شد و مردم در آن زندگی خواهند کرد. من، خداوند، این را می‌گویم. 27 «ولی ای فرزندان پیش بباید! 10 چون امروز، روز خداوند، آن خداوند لشکرهای آسمان، ای اهالی سودان و لمبی که سپرداران لشکر مصر هستید، ای لویدیان که کماندارانش می‌باشید، به پنده من یعقوب، ترسیدی؛ ای پنی اسرائیل، هراس به خود راه ندهید! آسمان، است! روزی است که خداوند از دشمنانش انتقام می‌گیرد. 9 پس ای نیل، دنیا را خواهد گرفت و دشمنان را نابود خواهد کرد. 26 تمام کسانی را نیز که به او امید نهادند، مجازات خواهیم کرد، و ایشان را به دست کسانی که تشنه خونشان هستند تسلیم خواهیم داد، سرزمین مصر بار دیگر آباد خواهد شد و مردم در آن زندگی ای اهالی سودان و لمبی که ای ای فرزندان لشکرهای آسمان، در سرزمین شمال، نزد ای اهالی سودان و لمبی که شمشیر او انقدر می‌کشد تا سیر شده، از خون شما می‌گردد. 28 ای فرزندان امروز خداوند، آن خداوند لشکرهای آسمان، در جلعاد بروید! ولی برای زخمهای شما علاجی نیست. اگرچه داروهای بسیار مصرف نمایید، اما شفا نخواهید یافت. 12 رسوایی تان به گوش همه رسیده و فریاد نامیدی و شکست شما دنیا را پر کرده است.
- سرویان دلیر شما در میدان جنگ می‌لغزند و روی هم می‌افتد. 47 این است پیام خداوند به ارمایان نبی دریاره فلسطینیان پیش از آنکه سپاه مصر، شهر فلسطینی غزه را تصرف کند. 2 خداوند می‌فرماید: «بنگرید! از سوی شمال سیلی می‌آید، مانند رودی که طغیان کرده باشد! سیل می‌آید تا سرزمین فلسطینیان و هر چه در آن است، و شهرها و مردمانش را از میان ببرد. مردم و ساکنین آنجا از ترس و وحشت، فریاد خواهند زد و گریه و زاری خواهند نمود، 3 زیرا صدای سه اسپهای خوش ارایه‌ها و چرخهای آن به گوش می‌رسد! 4 پدران می‌گزینند، بدون آنکه به فکر فرزندان درمانده خود باشند! چون شمشیر هلاکت، همه اطرافیان شما را نابود کرده است! 15 چرا جنگجویان شما می‌افتد و بر نمی‌خیزند؟ چون خداوند آنها را زمین کوپیده است. 16 بسیاری از آنها می‌لغزند و دسته دسته روی هم می‌افتد. آنگاه سریازان مردor که اهل سرزمینهای دیگر هستند، خواهند گفت: «بباید به زادگاه خویش و نزد قوم خود بگردیم تا از کششاری که در اینجاست، در آمان باشیم!» 17 در آنجا خواهند گفت: «فروعن پادشاه مصر طبل توخالی است که فرست را از دست داده است!» 18 «من، خداوند لشکرهای آسمان که پادشاه همه جهان هستم، به حیات خود قسم می‌خورم که شخصی نیرومند بر مصر هجوم خواهد آورد؛ او مانند کوه تاپور در میان کوههای دیگر خداوند، کی آرام خواهی گرفت؟ به غلاف خود برگرد و آرام بگیر و خواهید کرد؟ 6 مردم فریاد برآورده خواهند گفت: «ای شمشیر است و مانند کوه کرمل بر کنار دریا. 19 ای مردم مصر، اسباب خود

مجلد، تحفه‌نخیس، ممفیس، و آنهایی که در سراسر جنوب مصر گفتند: «آیا خیال می‌کنی ما بدون اطلاع و کمک شوهرانمان ملکه ساکن بودند، به من چنین فرمود: «شما دیدید که من با اورشلیم و آسمان را می‌پرسیدیم و هدایای نوشیدنی، تقدیمش می‌کردیم و برای سایر شهراهی پهودا چه کردم! حتی امروز هم ویران و خالی از سکنه او نانهای شیرینی با تصویر خودش می‌ختم؟» ۲۰ پس به تمام مردان هستند، ۳ چون ساکنین آنها خدایان ییگانه‌ای را می‌پرسیدند که نه و زنانی که این جواب را به من دادند، گفت: ۲۱ «آیا تصور می‌کنید خداوندان می‌شناختند و نه اجدادشان، و با این شرارتها خشم مرا خداوند نمی‌دانست که شما و اجدادتان، پادشاهان و بزرگانان، و شعله‌ور ساختند. ۴ با اینکه من همواره خدمتگزاران خود، انبیا را تمام مردم در شهراهی پهودا و کوچه‌های اورشلیم، برای بخور می‌فرستادم تا ایشان را از این کارهای نفرت‌انگیز منع کنند، ۵ ولی می‌سوزاندید؟ بله، او می‌دانست، ۲۲ ولی چون دیگر نمی‌توانست آنها گوش نمی‌دادند و از گناهان خود دست نمی‌کشیدند، بلکه به پیش از این کارهای زشت شما را تحمل کرد، سزمیتیان را ویران و پرسش بتها ادامه می‌دادند. ۶ به همین جهت، خشم و غضب ملعون کرد، به طوری که تا امروز خالی از سکنه مانده است. من همانند آتش بر شهراهی پهودا و کوچه‌های اورشلیم فرود آمد و ۲۳ به این دلیل تمام این بلاها بر سر شما آمده که برای بخور همان طور که امروز می‌بینید، همه جا را ویران ساخته است. ۷ پس می‌سوزاندید و نسبت به خداوند گناه می‌کردید و نمی‌خواستید او را حال خداوند لشکرها، خدای اسرائیل می‌فرمایید: چرا تیشه به ریشه اطاعت کنید. ۲۴ سخنان خود را خطاب به همه مردمان پهودا خود می‌زیند؟ چرا کاری می‌کنید که همگی از مرد و زن، طفل و منجمله جمیع زنان، ادامه دادم و توجه آنها را به کلام خداوند جلب نوارد، از میان پهودا مقطع شوند، و کسی از شما باقی نماند؟ ۸ چرا کرده، گفتم که ۲۵ خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل چنین در مصر با پرسیدن بتها و سوزاندن بخور برای آنها، آتش خشم و می‌فرماید: «شما و زنانان گفته‌اید که هرگز از پیروی و پرسش ملکه غضب مرا شعله‌ور می‌سازید؟ با این کارها خودتان را نایبود خواهید کرد آسمان دست نخواهید کشید و این را با اعمال و رفتاران ثابت و مورد لعنت و نفرت همه قومهای روی زمین خواهید شد. ۹ آیا کرده‌اید. بسیار خوب، پس به قول و قرار و نزرتان وفا کنید! ۲۶ ولی گناهان پدران خود را فراموش کرده‌اید؟ آیا گناهای را که پادشاهان و ای اهالی پهودا که در مصر ساکن هستید، به آنچه می‌گویید، گوش ملکه‌هایان، خود شما و زنانان در پهودا و اورشلیم منزکب شده‌اید، کنید! من به نام پرشکوه خود قسم خورده‌ام که از این پس هرگز به از یاد ببرده‌اید؟ ۱۰ حتی تا این لحظه نیز، هیچ کس از کرده‌خود دعای شما توجیه نکنم و به درخواست کمک شما اعتنای ننمایم. پشیمان نشده و هیچ کس نخواسته نزد من بازگردد و از دستورهای که ۲۷ من همیشه مراقب شما خواهم بود، اما نه برای خوبی کردن! به شما و پدران شما داده‌ام، پیروی نماید. ۱۱ «از این رو من، تربیتی خواهم داد که بدی و بلا بر سرتان نازل شود و در اثر جنگ و خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل اراده کرده‌ام همه مردم پهودا قحطی نایب شوید و از بین بروید. ۲۸ فقط عده کمی از مرگ را نایبود کنم، ۱۲ و باقیمانده مردم پهودا را نیز که تصصم دارند رهایی یافته، از مصر به پهودا مراجعت خواهند کرد. آنگاه آنایی که مانند شما به مصر بیایند، از بین بیرون. در اینجا آنها خوار و ذلیل، زنده مانده باشند، خواهند دانست چه کسی راست می‌گوید من یا ملعون و منفور خواهند گردید و در اثر جنگ و قحطی همه از خرد و آنها! ۲۹ و برای اینکه به شما ثابت شود که همین جا در مصر شما را بزرگ هلاک خواهند شد. ۱۳ «همان گونه که ایشان را در اورشلیم مجازات خواهم کرد و بر شما بلا نازل خواهی نمود، این علامت را به با جنگ، قحطی و مرض مجازات کردم، در مصر نیز همان طور شما می‌دهم: ۳۰ حفر، پادشاه مصر را به دست دشمنانش که به مجازات خواهی نمود. ۱۴ از اهالی پهودا که در مصر سکونت خویش تشنگانه خواهیم سپرده، همان گونه که صدقیا، پادشاه پهودا را گزیده‌اند، کسی زنده باقی نخواهد ماند؛ بجز چند فراری، هیچ یک تحويل بیوکنیص پادشاه بایل دادم.» این را خداوند می‌گوید.

از آنها نخواهند توانست به پهودا بازگردد به جایی که اینقدر مشتاقش ۴۵ در سال چهارم سلطنت پهلوی‌قیم پادشاه (پسر یوشیا، پادشاه هستند!» ۱۵ آنگاه تمام مردانی که می‌دانستند همسرانشان برای بتها بخور می‌سوزانند، و زنان حاضر در آنجا و گروه بزرگی از پهودیان ساکن جنوب مصر، چنین جواب دادند: ۱۶ «ما به دروغهای تو که دعا می‌کنی پیغام خداوند است، گوش نخواهیم داد! ۱۷ ما هر چه دوست داشته باشیم، خواهیم کرد. برای ملکه آسمان بخور خواهیم سوزاند و برایش قربانی خواهیم کرد، همان گونه که خود و اجدادمان، پادشاهان و بزرگانمان، قبلًا در شهراهای اورشلیم این کار را انجام می‌دادیم. در آن زمان خوارک به اندازه کافی داشتیم، خوشبخت بودیم و دچار هچ بلالی نمی‌شدیم! ۱۸ ولی از روزی که از بخور سوزاندن و پرسش ملکه آسمان دست کشیدیم، بدینخت شده‌ایم و در اثر جنگ و قحطی از بین می‌رومیم.» ۱۹ زنان نیز چنین پاس زحمات، هر جا بروی جانت را حفظ خواهیم کرد!

موفق شد به سرزمین عموی ها بگزید. ۱۶ یوحانان و افرادش بی درنگ دیگر هرگز وطنتان را نخواهید دید.»^{۱۹} در پایان گفتم: «ای همه سربازان، زنان، بچه ها و خواجه سرایانی را که نجات داده بودند، باقیماندگان یهودا، خداوند به شما گفته است که به مصر نروید و من برداشتند و از جمیون به دهکده جیروت کمها در نزدیکی بیتلحم هم هشدار لازم را به شما دادم. ۲۰ پس بدانید که اگر به مصر بروید رفتند، تا از آنجا از ترس بایلی ها به مصر بگزینند، زیرا جدلیا، فرماندار اشتباه بزرگی مرتکب می شوید. شما از من خواستید تا برایتان دعا کنم و گفید که هر چه خداوند بگوید اطاعت خواهید کرد. ۲۱ امروز پادشاه بایل، به دست اسماعیل کشته شده بود.

آنچه خداوند فرمود، کلمه به کلمه به شما گفته ام، ولی شما اطاعت تمام مردم، از کوچک تا بزرگ، نزد من آمدند **۲** و گفتند: «الناس در آنجا در اثر جنگ و قحطی و بیماری خواهید مرد.»^{۲۲} حال که اصرار دارید به مصر بروید، یقین بدانید که می کنیم برا کی مذاکره کن، چون همان گونه که می بینی، از آن قوم **۴۳** بزرگ فقط عده کمی باقی مانده ایم. **۳** از خداوند، خدای خودت درخواست نمای تا به ما نشان دهد چه کنیم و به کجا بروم.»^۴ عزیزا (پسر هوشعی) و یوحانان (پسر قاریخ) و سایر اشخاص خود پسند جواب دادم: «بسیار خوب، من طبق درخواست شما، به حضور گفتند: «تو دروغ می گویی! خداوند، خدای ما به تو نگفته است که خداوند، خدای شما دعا خواهم کرد و هر چه بفرماید، به شما ما به مصر بروم! باروک (پسر نیریا) بر ضد ما توطنه چیده و به تو خواهم گفت و چیزی را پنهان نخواهم نمود!»^۵ آنها گفتند: «بیوه گفته است که این مطالب را بگوینی تا ما اینجا بمانیم و بایلی ها ما را خدایت شاهدی امین بر ضد ما پاشد اگر از اطاعت هر آنچه او به ما بکشند یا به تبعید ببرند.»^۶ پس یوحانان و سرداران لشکر و سایر می گوید، امتناع ورزیم، **۶** چه طبق درخواه ما باشد، چه نباشد! ما مردم نخواستند دستور خداوند را اطاعت کنند و در بیرون بمانند. **۵** بیوه خدای خود را که تو را به حضور او می فرمیستم، اطاعت خواهیم همی ایشان، حتی تمام کسانی که به سرزمینهای نزدیک فرار کرده و نمود، زیرا اگر مطیع دستورهای او باشیم، همه چیز برای ما به خیر و بعد بازگشته بودند، با یوحانان و سرداران لشکر عازم مصر شدند.

خوبی تمام خواهد شد.»^۷ ده روز بعد، خداوند به دعای من جواب **۶** در این گروه، مردان، زنان، کودکان و نیز دختران پادشاه و تمام داد. **۸** من نیز یوحانان و سایر سرداران لشکر و تمام قوم را از بزرگ تا کسانی که بزورزادان، فرمانده سپاه بایل، به دست جدلیا سپرده بود، کوچک فرا خواندم **۹** و به ایشان گفتمن: «درخواست شما را به درگاه دیده می شدند؛ ایشان حتی من و باروک را به زور با خود بردند. **۷** به خداوند، خدای اسرائیل برم و او در پاسخ، چنین فرمود: **۱۰** «در این ترتیب به مصر رسیدم و وارد شهر تحفخیس شدیم، زیرا آنها از این سرزمین بمانید. اگر بمانید، شما را استوار و برقار خواهیم ساخت دستور خداوند سریچی گردند. **۸** آنچه در تحفخیس بار دیگر و دیگر شما را منهدم و پراکنده نخواهیم کرد، چون از بلایی که بر خداوند با من سخن گفت و فرمود: **۹** «مردان یهودا را جمع کن و سرتان آوردم، بسیار غمگین شدام. **۱۱** دیگر از پادشاه بایل ترسید، در برابر چشمان ایشان، سنگهای بزرگی بگیر و در سنگفرش محوطه چون من با شما هستم تا شما را نجات دهم و از دست او برهانم. مشرف بر دروازه قصر پادشاه مصر در تحفخیس بپنهان کن، **۱۰** **۱۲** من از روی رحمت خود، کاری خواهیم کرد که او بر شما نظر و به مردان یهودا بگو که من، خداوند لشکرهای آسمان، خدای لطف داشته باشد و اجازه دهد که در سرزمین خود باقی بمانید.»^{۱۰} اسرائیل بندۀ خود، نیوگدین‌شیر، پادشاه بایل را به مصر خواهیم آورد، و **۱۳** «ولی اگر خداوند را اطاعت نکنید و نخواهید در این سرزمین او تخت سلطنت خود را روی همین سنگهایی که در اینجا بپنهان بمانید، و برای رفتن به مصر پافشاری نمایید، به این امید که بتوانید شده‌اند، برقار خواهد ساخت و سایران شاهانه‌اش را روی آنها بخواهد در آنجا از جنگ، گرسنگی و ترس و هراس در امان باشید، **۱۵** در افرادش. **۱۱** او مملکت مصر را ویران خواهد ساخت و آنای را که این صورت، ای بازماندگان یهودا، خداوند قادر متعال، خدای اسرائیل محاکم به مرگند، خواهد کشت، آنای را که محکوم به تبعیدند، به به شما چنین می فرماید: «اگر اصرار دارید که به مصر بروید، **۱۶** اسیری خواهد برد و آنای را که باید با شمشیر کشته شوند، از دم جنگ و قحطی ای که از آن می ترسید، در آنجا دامنگیریان خواهد شد شمشیر خواهد گذراند. **۱۲** همچنین معبدهای خدایان بیرون به غنیمت و در همان جا از بین خواهید رفت. **۱۷** این سرنوشت کسانی است آتش خواهد کشید، و پنهانا را خواهد سوزاند و یا با خود به غنیمت که اصرار دارند به مصر بروند و در آنجا بمانند؛ بله، شما همگی در خواهد برد. همان گونه که چوپان ککهای لباس خود را یک به یک اثر جنگ، گرسنگی و بیماری خواهید مرد و هیچ یک از شما از بلایی برمی چیند، نیوگدین‌شیر هم مصر را تمام غارت خواهد کرد و پیروزمندانه که در آنجا بر سرتان خواهیم آورد، جان به در نخواهد برد. **۱۸** زیرا آنچا را ترک خواهد گفت. **۱۳** او سنتوهای معبد خورشید را خواهد خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل می فرماید: همان گونه که شکست و معبدهای خدایان مصر را به آتش خواهد کشید.»

آتش خشم و غضب من بر سر اهالی اورشلیم ریخت، به محض اینکه **۴۴** خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل درباره تمام وارد مصر شود، بر سر شما نیز خواهد ریخت. شما مورد نفرت و یهودانی که در شمال مصر زندگی می کردند، یعنی در شهرهای انجرار قرار خواهید گرفت و به شما نفرین و ناسزا خواهند گفت و

اخیقام، نوہ شافان) بسپارند تا مرا به خانه خود ببرد. به این ترتیب من بنابراین از تمام این سرزمینها به یهودا بازگشتند و در مصنه نزد جدلیا به میان قوم خود که در آن سرزمین باقی مانده بودند، بازگشتم. **15** سکونت گردیدند و به کشت و زرع پرداختند و محصول فراوان جمع پیش از حمله باپلی‌ها، زمانی که من هنوز در زندان بودم، خداوند کردند. **16** پس از مدتی، بوحانان (پسر قاریح) و سایر سرداران لشکر این پیغام را به من داد: «به سراغ عبدملک حبیشی بفرست که تسليم باپلی‌ها نشده بودند، به مصنه آمدند و به جدلیا اطلاع و به او بگو که خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل چنین دادند که بعلیس، پادشاه عمونی‌ها، اسماعیل (پسر نتبیا) را مأمور می‌فرماید:»¹⁷ بلاهای را که قیلاً گفته بودم، بهزودی بر سر این شهر کرده تا او را بکشد. ولی جدلیا گفته آنها را باور نکرد. **18** بوحانان خواهم آورد، و تو نیز شاهد آن خواهی بود. **19** ولی تو را از مهلکه در مصنه مرحمانه به جدلیا گفت: «اجازه بده که بروم و اسماعیل را نجات خواهم داد و به دست کسانی که از ایشان می‌ترسی، کشته بکشم. هیچ کس هم از ماجرا باخبر نخواهد شد. چرا بگذاریم او تو خواهی شد. **20** به پاس ایمان و اعتمادی که نسبت به من داری، را بکشد؟ هیچ فکر کردۀ‌ای در آن صورت بر سر یهودیانی که به جانت را حفظ می‌کنم و تو را در امان نگه خواهم داشت.»

40 اسیران اورشلیم و یهودا که به بابل برده می‌شدند، در راه به چنین کاری بکن؛ آنچه درباره اسماعیل می‌گویی حقیقت ندارد.»

رامه رسیدند. من نیز در میان ایشان بودم؛ ولی در آنجا نبوزرادان **41** فرمادنده سپاه بابل زنجیرهای مرا گشود و آزادم کرد. **2** او مرا فرا خواند اما در ماه هفتم، اسماعیل (پسر نتبیا، نوہ الشمامع) که از و گفت: «خداوند، خدای تو گفته بود که این سرزمین را بیرون خواهد خاندان سلطنتی و یکی از مقامات بلند پایه پادشاه بود، به همراه ده نمود؛ **3** و اکنون او قول خود را عملی کرده است. تمام این بایلا نفر به مصنه نزد جدلیا آمد. هنگامی که با هم غذا می‌خورند، **2** بدین سبب است که شما نسبت به او گناه کرداید و او را اطاعت ناگهان اسماعیل و همراهانش، شمشیرهایشان را کشیدند و بر جدلیا ننموده‌اید. **4** حال، من زنجیرهایت را می‌گشایم و آزادت می‌کنم. که پادشاه بایل او را فرماندار ساخته بود، حملهور شده، او را کشیدند. اگر می‌خواهی با من به بایل بیایی، ترتیبی می‌دهم که از تو به خوبی **3** سپس بیرون رفتند و تمام سریازان یهودی و بایلی را که در مصنه با مراقبت به عمل آید؛ ولی اگر نمی‌خواهی بیایی، اشکالی ندارد؛ تمام جدلیا بودند، قتل عام کردند. **4** روز بعد، پیش از آنکه خبر این این سرزمین پیش روی توسه، به هر جایی که دوست داری، برو. **5** ماجرا پخش شود، **5** هشتاد نفر از شهرهای شکیم، شیله و سامره از اما اگر قصد داری بمانی، نزد جدلیا (پسر اخیقام، نوہ شافان)، که نزدیکی مصنه عبور می‌کردند و به رسم عزاداری، با ریش تراشیده، پادشاه بایل او را حاکم یهودا ساخته است، برو و در میان بقیه قوم که لیساهای دریده و صورت خراشیده، با هدیه و بخور به خانه خداوند جدلیا بر ایشان حکومت می‌کند، بمان. به هر حال، مختار هستی. می‌رفتند. **6** اسماعیل در حالی که می‌گریست، برای استقبال آنها از در هر جا که می‌خواهی، ساکن شو! سپس مقداری خوارک و پول شهر بیرون رفت. وقتی به ایشان رسید، گفت: «بایلید و بینید چه بر من داد و مرا آزاد کرد. **6** پس به شهر مصنه نزد جدلیا آمد و در سر جدلیا آمده است!» **7** وقتی همه وارد شهر شدند، اسماعیل و میان بقیه قوم که در یهودا باقی مانده بودند، ساکن شدم. **7** در این همدستانش آنها را نیز کشیدند و جنائزهایشان را در گودان انداختند. میان بعضی از سرداران لشکر و سریازانشان هنوز تسليم باپلی‌ها نشده **8** ولی در آن گروه، ده نفر بودند که به اسماعیل قول دادند که بودند و در صحرا به سر می‌بردند. ولی وقتی شنیدند که جدلیا از طرف اگر آنها را نکشد، بروند و هر چه گندم، جو، روغن و عسل پنهان پادشاه بایل، سرپرست بازماندگان و فقرای سرزمین شده است، **8** کرده‌اند، برایش بیاورند. پس آن ده نفر را نکشند. **9** گودالی که برای دیدن جدلیا به مصنه آمدند. این افراد عبارت بودند از: اسماعیل اسماعیل جنازه مقتولین را در آن انداخت همان گودالی است که (پسر نتبیا)، بوحانان (پسر قاریح)، سرایا (پسر تحوموت)، آسای پادشاه، به هنگام بایی برج و باروی مصنه در زمان جنگ با پسران عیفای (اهل نظرففات)، بینیا (پسر معکاتی)، و سریازان ایشان. بعشا، پادشاه اسرائیل، حفر نموده بود. **10** در ضمن اسماعیل، **9** جدلیا آنها را مطعمش ساخته، گفت: «اگر تسليم باپلی‌ها بشوید، دختران پادشاه و بازماندگان قوم را که در مصنه بودند و نبوزرادان در امن و امان خواهید ماند. همین‌جا بمانید، به پادشاه بایل خدمت فرماندهانه گاره پادشاه بایل ایشان را به دست جدلیا سپرده بود، اسیر کنید تا همه چیز به خیر و صلاحان شود. **10** من در مصنه می‌مانم کرد و همه را با خود برداشت و به سوی سرزمین عموئی‌ها به راه تا به بایلی‌ها که برای رسیدگی به امور این سرزمین می‌آیند، پاسخگو افتد. **11** ولی بوحانان (پسر قاریح) و سایر سرداران لشکر وقتی از باش؛ ولی شما در هر شهری که می‌خواهید، می‌توانید ساکن شوید جنایت اسماعیل آگاهی یافتند، **12** با تمام نفرات خود به تعقیب او و زمین را آباد کنید و به جمع‌آوری و ذخیره کردن میوه، شراب و پرداختند تا او را بکشند. آنها در نزدیکی برکه بزرگ واقع در جبعون روغن منشغل شوید.» **11** یهودیانی نیز که به موآب، عمون، ادوم و به او رسیدند. **13** اشخاصی که در اسارت اسماعیل بودند، وقتی آبادی‌های اطراف گریخته بودند، شنیدند که پادشاه بایل عده‌ای را در بوحانان و همراهان او را دیدند، از خوشحالی فریاد پراوردند و به سوی یهودا باقی گذاشته، و نیز جدلیا فرماندار سرزمین شده است. **12** آنها دویدند. **15** در این گیرودار اسماعیل با هشت نفر از همدستانش

3 خداوند فرموده که پادشاه بایل بی گمان اورشليم را تصرف خواهد برد می شوند، خواهند گفت: «دستان نزدیک پادشاه به او خیانت کردا»⁴ ۴ پس آنها با شنیدن این سخنان، نزد پادشاه رفتند و گفتند: کرده‌اند و در سختیها او را به حال خود رها نموده‌اند!» **23** تمام زنان «استدعا می کنیم که دستور بفرمایی این شخص را اعدام کنند، چون و فرزندات به دست بایل‌ها خواهند افتد و خود نیز موفق به فرار سخنانش روحیه مردم و این چند سریاز باقی مانده را تضعیف می کند. نخواهی شد و در چنگ پادشاه بایل گرفتار خواهی گشت و این شهر او یک خانی است.» **5** صدقیای پادشاه موافقت کرد و گفت: در آتش خواهد سوت!» **24** صدقیا گفت: «مواظب باش کسی از «بسیار خوب، هر طور صلاح می دانید، عمل کنید. من نمی توانم گفتگوی ما اطلاع پیدا نکند تا خطری متوجه جانت بشناسد!» **25** برخلاف میل شما کاری بکنم!» **6** پس آنها مرا از زندان بیرون آوردند هنگامی که درباریان باخبر شوند که با تو صحبت کرده‌ام، تو را به و با طناب به داخل چاهی که متعلق به شاهزاده ملکیا بود، پایین مروگ تهدید خواهند نمود تا از موضوع گفتگوی ما آگاهی باید؛ **26** فرستادند. آن چاه آب نداشت، ولی ته آن پر از گل و لای بود، و من ولی به ایشان فقط بگو که به پادشاه اتسام کردم که مرا به سیاهچال در گل فرو رفتم. **7** عبدالملک حبیشی که خواجه سرا و از مقامات خانه بیوتان باز نگرداند، چون در آنجا خواهی مرد!» **27** همان طور مهم دربار بود، شنید که مرا به سیاهچال انداده‌اند. پس با عجله هم شد. طولی نکشید که تمام بزرگان، نزد من آمدند و پرسیدند که خود را به دروازه بنیامین رساند، و به پادشاه که در آنجا مردم را به با پادشاه چه گفتگویی داشته‌اند. من نیز همان‌گونه که پادشاه گفته حضور می‌پذیرفت گفت: «ای سرور من، افراد تو کار طالمانه‌ای بود، به آنها جواب دادم. ایشان هم تعویستند کار دیگری بکنند، زیرا کرده‌اند که ارمیا را در چاه انداده‌اند. او در آنجا از گرسنگی خواهد کسی سخنان من و پادشاه را نشینیده بود.» **28** به این ترتیب تا روزی مرد، چون در شهر یک تکه نان هم پیدا نمی‌شود!» **10** پس پادشاه که اورشليم به دست بایل‌ها افتد، در زندان قصر پادشاه ماندم.

به عبدالملک دستور داد که سی نفر را با خود ببرد و مرا پیش از آنکه بمیرم از چاه بیرون بیارو. **11** عبدالملک بلاقصله همراه با این افراد به انبار کاخ رفت و از آنجا مقداری پارچه و لباسهای کهنه برداشت. سپس بر سر چاه آمد و آنها را برای من با طناب پایین فرستاد و **12** به من گفت: «این پارچه‌ها و لباسهای کهنه را زیر بغلت بگذار تا وقتی تو را با طناب بالا می‌کشیم، اذیت نشوی! وقی من حاضر شدم، **13** مرا بیرون کشیدند و به زندان قصر پادشاه بازگرداند تا همان جا پیمان. **14** پس از مدتی، صدقیای پادشاه، به دنبال من فرستاد و مرا در محل دروازه سوم خانه خدا به حضور خود آورد و به من گفت: «از تو سوالی دارم و می‌خواهم حقیقت را هر چه که هست، به من پسونی!» **15** گفت: «اگر حقیقت را بگوییم، مرا خواهی کشت و بایل‌ها، پادشاه را تعقیب کردن و او را در دشت اریحا گرفتند و به حضور نیوگاننصر، پادشاه بایل آوردند. او در شهر ریله واقع در خاک حمام مستقر شده بود. در آنجا او حکم مجازات صدقیا را صادر کرد. **6** پادشاه بایل دستور داد فرزندان صدقیا و مقامات بیودا را در رابر چشمان او اعدام کنند. **7** سپس امر کرد که چشمان صدقیا را از حدقه درآورند و او را با زنجیر بینندن و به بایل بینند. **8** در این ماند و این شهر هم به آتش کشیده نخواهد شد؛ **18** ولی اگر تسلیم صدقیای گفتم: «خداوند، خدای لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل فرموده که اگر تسلیم پادشاه بایل شوی، تو و خانواده‌تان زنده خواهید نشونی، بایل‌ها این شهر را تصرف کرده، به آتش خواهند کشید و تو نیز گرفتار خواهی شد!» **19** پادشاه گفت: «من می‌ترسم تسلیم شوی، چون ممکن است بایل‌ها مرا به دست بیودیان طوفدار خود، بسپارند. آنگاه معلوم نیست چه بلایی بر سرم خواهند آورد.» **20** جواب دادم: «بینین بدان که تو را به آنها نخواهند سپرد. استدعا می‌کنم که از کرده بود که از من به خوبی مواظب نماید و هر چه می‌خواهم، در اختیار بگذارد.» **13** پس نیوزرادان، فرمانده سپاه بایل و نیوزربان رئیس خواجه‌سرایان و نوجل شاخص، مشاور پادشاه و سایر مقامات طبق داد **22** که تمام زنانی که در کاخ سلطنتی باقی مانده‌اند، به دست فرماندهان سپاه بایل خواهند افتد. هنگامی که ایشان از کاخ بیرون

خواهش ایشان عمل کرد. **16** وقتی طومار خوانده شد، ایشان با ترس بخواهند که برای قوم دعا کنم. **4** (در آن زمان من هنوز زندانی به یکدیگر نگاه کردند و به باروک گفتند: «ما باید این موضوع را به نشده بودم و به هر جا که می خواستم می رفتم». **5** وقتی سپاهیان عرض پادشاه برسانیم. **17** ولی اول بگو که این مطالب را جگونه مصر به مزهای جنوبی بیهودا رسیدند تا شهر محاصره شده اورشلیم را نوشته؟ آیا آنها را ارمیا گفته است؟ **18** باروک جواب داد: «ارمیا آزاد کنند، سپاهیان بابل از محاصره دست کشیدند تا با مصریها آنها را کلمه به کلمه گفت و من با مرکب روی این طومار نوشتم». بجنگید. **6** خداوند به من فرمود که **7** از جانب او به فرستادگان **19** ایشان به باروک گفتند: «تو و ارمیا خود را پنهان کنید و به پادشاه چنین بگوی: «پادشاه بیهودا شما را به حضور من فرستاده تا از هیچ کس نگویید کجا هستید!» **20** بعد طومار را در اتاق البشامع، آینده باخبر شود. به او بگویید که سپاهیان مصر که برای کمک کاتب دربار، گذاشتند و به حضور پادشاه رفتند تا قضیه را به اطلاع به شما آمداند، به مصر عقب نشینی خواهند کرد، **8** و بایلی ها او برسانند. **21** پادشاه «بیهودی» را فرستاد تا طومار را بیاورد. او نیز باز خواهند گشت تا به این شهر حمله کنند و آن را بگیرند و به آن را از اتاق البشامع کاتب آورد و برای پادشاه و تمام مقامات آتش بکشدند. **9** خود را فریب نهادید و فکر نکنید بایلی ها دیگر دربار که حضور داشتند، خواند. **22** ماه نهم بود و پادشاه در کاخ باز نمی گردند. آنها بهینه باز خواهند گشت! **10** حتی اگر تمام زمستانی مقابله آتش نشسته بود. **23** وقتی «بیهودی» چند سنتون از آن سپاه بابل را چنان در هم بکویید که فقط عده ای سرباز زخمی در را خواند، پادشاه آن قسمت را با چاقو برد و در آتش انداخت، و به چادرهایشان باقی بمانند، همانها افغان و خیزان بیرون خواهند آمد و تدریج که طومار خوانده می شد همین کار را ادامه داد تا تمام طومار را شما را شکست خواهند کرد! **11** حتی اگر تمام سوزاند. **24** او و اطرافیانش از شنیدن کلام خدا نترسیدند و غمگین هنگامی که سپاه بابل از محاصره اورشلیم دست کشید تا با سپاه نشستند، **25** و با اینکه التاثان، دلایا و جرمیا به پادشاه التمسک کردند مصر وارد جنگ شود، **12** من از اورشلیم عازم سوزمین بنیامین شدم تا که طومار را سوزاند، ولی او توجهی ننمود. **26** آنگاه پادشاه به ملکی که خریده بودم، سرکشی ننمایم. **13** ولی به محض اینکه به شاهزاده پیرحیل و سرایا (پسر عزیزیل) و شلمیا (پسر عبدیل) دستور دروازه بنیامین رسیدم، رئیس نگهبانان ما به اتهام جاسوسی برای داد که مرا و باروک کاتب را بازداشت کنند، ولی خداوند ما را پنهان بایلی ها دستگیر کرد. (این نگهبان، رئیس پسر شلمیا، نوه حنینا بود). کرده بود. **27** پس از آنکه پادشاه طومار را سوزاند، خداوند به من **14** من گفتم که هرگز قصد خانت و جاسوسی نداشتم. ولی بیریا فرمود که **28** طوماری دیگر تهیه کنم و همه سختانی را که در طومار توجهی نکرد و مرا نزد مقامات شهر برد. **15** آنها بر من خشمگین قبلي نوشته بودم و یهودیاً چنین می فرماید: «تو آن دربار، که آن را به زندان تبدیل کرده بودند، انداختند. من مدت طومار را سوزاندی، زیرا در آن نوشته شده بود که پادشاه بابل این زیادی در آنجا زندانی بودم. **17** سرانجام صدقیای پادشاه به دنبال مملکت را ویران خواهد کرد و هر چه را که در آن است از انسان و من فرستاد و مرا به کاخ سلطنتی آورد و مخفیانه از من پرسید: «آیا به حیوان از بین خواهد برد. **30** بنابراین ای یهودیاً، پادشاه بیهودا، تاریکی از طرف خداوند پیغامی داری؟» گفتم: «بلی، دارم! خداوند از نسل تو کسی بر تخت پادشاهی داود که تکیه نخواهد زد. جنازه فرموده که تو تسلیم پادشاه بابل خواهی شد!» **18** آنگاه موضوع تو بیرون انداده خواهد شد تا روز، زیر آتفاب سوزان و شب، در زندانی شدن خود را پیش کشیدم و از پادشاه پرسیدم: «مگر من چه سرما باقی بماند. **31** تو را و خاندان را و بزرگان مملکت را به کرده ام که مرا به زندان اندادهاید؟ جرم چیست؟ آیا من نسبت خاطر گناهاتان مجازات خواهم نمود، و تمام بلاهایی را که گفتم، به تو یا به درباریان و یا به این مردم خطایی مرتکب شده ام؟ **19** بر سر تو و بر سر تمام مردم بیهودا و اورشلیم خواهم آورد، چون به آن نیایی شما کجا هستند که پیشگویی می کردند پادشاه بایل به هشدارهای این توجهی نمی کنید. **32** پس طوماری دیگر گرفتم و آن سوزمین ما حمله نخواهد کرد! **20** ای پادشاه، تقاضا می کنم مرا به را به باروک کاتب پسر نیریا دادم، و او تمامی سختان طوماری را که آن سیاهجال بازنگران، چون بدون شک در آنجا جان خواهم داد. «**21** پس صدقیای پادشاه بیهودا در آتش سوزاند بود، از دهان من بر آن نوشت، بلکه مرا در زندان قصر پادشاه نگه دارند و تا وقتی که نان در شهر و مطالب بسیاری مانند آنها نیز بر آن افروز شد.

بیدا می شود، هر روز مقداری نان تازه به من پدهند. بدین ترتیب من **37** نیوگدینصَر، پادشاه بابل، به جای یهودایکین (پسر یهودیاً) به زندان قصر پادشاه منتقل شدم.

پادشاه، صدقیای (پسر بیشای) را بر تخت پادشاهی بیهودا نشاند. **2** **38** اما شفطیا (پسر مرتان)، جدلیا (پسر فشور)، یوکل (پسر بودند، هیچ یک به پیغمبهایی که خداوند توسط من به آنها می داد، شلمیا) و فشور (پسر ملکیا) شنیدند که من به مردم چنین می گفتم: توجهی نمی کردند. **3** با وجود این، صدقیای پادشاه، بیهودک (پسر **2** «خداوند می فرماید: هر که در شهر بماند با شمشیر و قحطی و شلمیا) و صنفیای کاهن (پسر معسیا) را نزد من فرستاد تا از من بیماری خواهد مرد، ولی هر که تسلیم بایلی ها شود، زنده خواهد ماند.

هنگام بستن این عهد، گوسلهای را دو پاره کردید و از میان پارههایش دست بکشید تا اجازه دهم در این سوزمینی که به شما و پدرانتان گذشتید، اما عهدهتان را شکستید؛ بنابراین من نیز شما را پارهپاره بخشیده‌ام، در صلح و آرامش زندگی کنید، اما شما گوش ندادید و خواهم کرد. بله، خواه از بزرگان مملکت باشید، خواه درباری، خواه اطاعت نکردید.¹⁶ رکای ها دستور جدشان یوناداب را به طور کامل کاهن باشید خواه فرد معمولی، با همه شما چنین رفتار خواهم کرد. اجرا می‌کنند، ولی شما دستورهای مرا اطاعت نمی‌کنید.¹⁷ پس **20** شما را در چنگ دشمنان که تشنه خوشنان هستند، رها خواهیم خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل می‌فرمایید؛ هر بار با شما کرد تا کشته شوید، و اجسادتان را خوارک لاشخورها و جانوران سخن گفتم، توجه نکردید و هر بار شما را خواندم، جواب ندادید! وحشی خواهم نمود.²¹ هر چند پادشاه بابل، برای مدت کوتاهی بنابراین ای اهالی یهودا و ساکنین اورشلیم، من تمام بلاهایی را که دست از محاصره این شهر کشیده است، ولی من صدقیاً (پادشاه گفتگم، بر شما نازل خواهیم نمود!)¹⁸ سپس رو به رکای ها کرد، (یهودا) و درباریان او را تسليم سپاه بابل خواهم کرد.²² من امر گفتم: «خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل می‌فرمایید که چون خواهم نمود که سپاهیان بابل بازگردند و به این شهر حمله کنند و آن شما دستور جدشان یوناداب را از هر حیث اطاعت کرده‌اید، بنابراین از را بگیرند و به آتش بکشند؛ کاری خواهیم کرد که شهرهای یهودا دودمان او همیشه مردانی باقی خواهد بود تا مرا عبادت و خدمت همگی ویران شوند و موجود زنده‌ای در آنها باقی نماند.»

35 زمانی که یهویاقم (پسر یوشیا) پادشاه یهودا بود، خداوند به

36 در سال چهارم سلطنت یهویاقم (پسر یوشیا)، پادشاه یهودا، من فرمود: **2** «نند طایفه رکای ها برو و ایشان را به خانه خداوند خداوند این پیام را به من داد: **2** «طوماری تبیه کن و تمام سختیان دعوت کن و آنها را به یکی از اتفاقهای درونی ببر و به ایشان شراب مرا که علیه اسرائیل و یهودا و اقوام دیگر گفتگم، از نخستین پیام در تعارف کن.» **3** پس پیش بازیبا، که نام پدر بزرگش زمان یوشیا تا امروز، همه را در آن بتویس. **3** شاید وقتی مردم یهودا حضنباشد، رفتم و او را با همه برادران و پسرانش که نماینده طایفه تمام بلاهای را که قصد دارم بر سرشان بیاورم به صورت نوشته بیستند، رکای ها بودند، **4** به خانه خداوند آوردم و به اتفاق پسران حاتان نبی توبه کنند و از راههای بد خوش بازگشت نمایند. آنگاه من نیز ایشان (پسر یوحنا) بورم. این اتفاق کنار اتفاق مخصوص درباریان و بالای را خواهیم آوردیم.» **4** باروک (پسر نبیا) را نزد خود خواندم و هر آنچه اتفاق معسیا (پسر شلوم) نگهبان خانه خدا قرار داشت. **5** آنگاه جام خداوند فرموده بود، برای او بازگو کردم و او همه را نوشت. **5** سپس و کوزه‌های شراب مقابل ایشان گذاشتم و تعارف کردم تا بتوشنند. **6** به او گفتتم: «من در اینجا زندانی ام و نمی‌توانم به خانه خداوند بروم. اما ایشان گفتند: «نه، ما شراب نمی‌نوشیم، چون پدرمان یوناداب **6** بنابراین تو در روزی که مردم روزه می‌گیرند، به خانه خداوند برو و (پسر رکاب) وصیت نموده است که نه ما و نه فرزندانمان، هرگز لب این طومار را صدای بلند بخوان، چون در آن روز، مردم از سراسر به شراب نزینم. **7** همچنین به ما سفارش کرده است که نه خانه یهودا در آنجا گرد خواهد آمد. **7** شاید از آنکه دیر شود، از خداوند طلب بخواش کنند، زیرا بلای که همیشه چادرنشین باشیم؛ و گفته است اگر اطاعت کنیم، در این خداوند علیه این قوم اعلام فرموده، بسیار سخت است.» **8** باروک به سرزمین عمر طولانی و زندگی خوبی خواهیم داشت. **8** ما هم تمام گفته من عمل کرد و کلام خداوند را در خانه خداوند برای مردم دستورهای او را اطاعت کردۀ‌ایم. از آن زمان تا به حال نه خودمان خواند. **9** این امر، در ماه نهم از سال پنجم سلطنت یهویاقم (پسر لب به شراب زده‌ایم، نه زنان و پسران و دخترانمان! **9** ما نه خانه یوشیا) روی داد. در آن روز مردم از سراسر یهودا به اورشلیم آمده بودند ساخته‌ایم، نه صاحب مزرعه هستیم و نه کشاورزی می‌کنیم. **10** ما تا در مrasm روزه در معبد، شرکت نمایند. **10** وقتی همه آماده شدیدن در چاره‌ها ساکنیم و دستور پدرمان یوناداب را اطاعت کردۀ‌ایم. **11** شدند، باروک به اتفاق جرمیا (پسر شافان) کاتب دربار رفت و از اما وقتی بیوک‌نیص پادشاه بابل به این سوزمین حمله کرد، از ترس سپاه آنجا، سختن ارمیا را از آن طومار برای مردم خواند. (این اتفاق در حیاط بابلی ها و سپاه سوری ها تصسیم گرفتیم به اورشلیم بیاییم و در شهر بالای خانه خداوند و نزدیک «دوازهه جدید» واقع شده بود). **11** زندگی کنیم. برای همین است که اینکه در اینجا هستیم. **12** پس میکایا (پسر جرمیا، نوہ شافان) پیغام خداوند را از آن از این ماجرا، خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل، به ارمیا طومار شنید، **12** بی‌درنگ به اتفاق منشی دربار رفت که در آنجا فرمود که کلام او را به اهالی یهودا و ساکنین اورشلیم اعلام داشته، از بزرگان قوم دور هم جمع بودند، از جمله البیشاماع کاتب، دلایا (پسر جانب او چنین بگوید: «آیا شما نمی‌خواهید از رکای ها درس عبرت شمعیا)، البیشاماع کاتب، دلایا (پسر بگیرید؟ **14** آنها دستور جدشان را اطاعت کردند و تا به امروز لب حتیا). **13** میکایا پیغامی را که باروک برای قوم خوانده بود، برای به شراب نزده‌اند، ولی شما از دستورهای من هرگز اطاعت نکردۀ‌اید. ایشان بازگو کرد؛ **14** آنگاه بزرگان قوم، شخصی به نام یهودی (پسر با اینکه همواره شما را نصیحت نمودم، **15** و انبیای خود را نزد تنبیا، نوہ شلمیا، نبیره کوشی) را نزد باروک فرستادند تا از او بخواهد شما فرستادم تا بگویند که از راههای بد بازگردید و از بتپرسنی که باید و آن طومار را برای ایشان نیز بخواند. باروک هم مطابق

ایشان برگردانده‌ام. 6 «با وجود این، زمانی خواهد رسید که خرابیهای شب، و نظام زمین و آسمان برقرار است، دیگر قوم خود و فرزندان اورشلیم را ترمیم خواهیم کرد و به اهالی آن سعادت و آسایش خواهیم نمود، بلکه کسی را از نسل دادوو، بر فرزندان بخشدید. 7 اسریان یهودا و اسرائیل را باز خواهیم آورد و مانند گذشته، ابراهیم، اسحاق و یعقوب فراماروا خواهیم ساخت و بر ایشان رحمت ایشان را کامیاب خواهیم گرداند. 8 آنان را از تمام گاهانی که نسبت خواهیم کرد و سعادت از دست رفته را به ایشان باز خواهیم گرداند.»

به من مرتب شده‌اند، پاک خواهیم نمود و خواهیم امزید. 9 آنگاه

34

زمانی که نیوکنیصر، پادشاه بابل، با همه سپاهیان خود که این شهر مایه شادی و افتخار من خواهد بود و باعث خواهد شد تمام قومهای دنیا، مرا تمجید و تکریم کنند! همه مردم جهان احسان و از مردم سزمینهای تحت سلطه او تشکیل می‌شد، به اورشلیم و لطفی را که در حق قوم خواهیم کرد، خواهند دید و از ترس خواهید سایر شهراهی یهودا حمله کرد، خداوند به من فرمود که این پیغام را لزید. 10 خداوند می‌فرماید: «مردم می‌گویند که شهرهای یهودا و به صدقیه، پادشاه یهودا، اعلام نمایم: «یهود خدای اسرائیل چنین کوچه‌های اورشلیم همه ویران و خالی از سکنه و حیوانات شده است. می‌گوید: من این شهر را به دست پادشاه بابل تسليم خواهیم کرد تا 11 ولی در همنین مکان بار دیگر آواز سرور و شدامی و صدای آن را به آتش بکشد. 3 تو نیز راه فرار نخواهی داشت بلکه گرفتار شاد عروس و داماد شیده خواهند شد. مردم به خانه من قربانیهای خواهی شد و تو را به حضور پادشاه بابل خواهند برد؛ او تو را محکوم شکرگزاری آورده، خواهند گفت: «یا باید خداوند لشکرهای آسمان خواهد ساخت و به بابل تبعید خواهد نمود. 4 حال ای صدقیا، را تمجید نمایم، زیرا او نیکو و مهربان است و رحمت او همیشه پادشاه یهودا، به آنچه خداوند می‌گوید گوش فراد: تو در جنگ پارچه‌جاست!» من این سزمین را بیش از دوران گذشته، سعادتمند کشته نخواهی شد، 5 بلکه در آرامش خواهی مرد. مردم همان‌گونه حیوانی در آن به چشم نمی‌خورد، بار دیگر چونان گله‌های خود را خواهند گفت: «افسوس که پادشاهمان درگذشت!» این، آن چیزی را کامیاب خواهیم نمود. 12 «خداوند لشکرهای آسمان سوزاند، به خور سوزاندند، به می‌فرماید: در این سزمین که همه شهرهایش ویران شده و انسان و یادبود تو نیز بخور خواهند سوزان. آنها در سوگ تو ماتم کرده، یاف: در آبادی‌های کوهستانی، در شهرهای واقع در دشت، در تمام پادشاه یهودا دادم. 7 در این وقت، سپاه بابل، شهراهای اورشلیم و دشتهای نگ، در حاک پیامین، اطراف اورشلیم و در تمام شهرهای لاکیش و عرقه را محاصره کرده بود، یعنی تنها شهرهای حصاردار یهودا. 14 بله، روزی می‌اید که به تمام وعده‌های خوبی که به اهالی باقیمانده یهودا که هنوز مقاومت می‌کردد. 8 بعد از آنکه صدقیا خواهند چراید، 13 و شمار گوسفندانشان در همه جا فرونوی خواهد است که اراده نموده‌ام.» 6 من پیغام خدا را در اورشلیم به صدقیا یافت: در آبادی‌های کوهستانی، در شهرهای واقع در دشت، در تمام پادشاه یهودا دادم. 7 در این وقت، سپاه بابل، شهراهای اورشلیم و دشتهای نگ، در حاک پیامین، اطراف اورشلیم و در تمام شهرهای لاکیش و عرقه را محاصره کرده بود، یعنی تنها شهرهای حصاردار یهودا. 14 بله، روزی می‌اید که به تمام وعده‌های خوبی که به اهالی باقیمانده یهودا که هنوز مقاومت می‌کردد. 8 بعد از آنکه صدقیا اسرائیل و یهودا دادام، وفا خواهم نمود. 15 «در آن زمان از نسل پادشاه یهودا، تمام بردۀ‌های اورشلیم را آزاد کرد، پیغمایی از طرف داود، شخص عادلی را بر تخت سلطنت خواهیم نشاند تا با عدل و خداوند به من رسید. 9 (صدقیای پادشاه، طی یک عهد مذهبی، انصاف حکومت کند. 16 در آن روزها، اهالی یهودا و اورشلیم در دستور داده بود هر کس که غلام یا کنیزی عباری دارد، او را آزاد کند آسمایش و امینیت زندگی خواهند کرد و این شهر «خداوند عدالت و گفته بود که هیچ‌کس حق ندارد از یهودیان کسی را غلام خود می‌نامیده خواهد شد! 17 یقین بدانید که از آن به بعد، از دودمان سازد، چون همه با هم برادرند. 10 بزرگان قوم و مردم نیز همه دستور ما» نامیده خواهد شد! 18 یقین بدانید که از آن به بعد، از دودمان سازد، چون همه با هم برادرند. 11 اما اقدام همواره کسی وجود خواهد داشت که بر تخت سلطنت اسرائیل پادشاه را اطاعت کرده، بردۀ‌های خود را آزاد نمودند. 12 اما اقدام تکیه بزند، 18 و کاهانی از نسل لاوی نیز همواره در عبارتگاه ایشان موقعي بود، چون پس از مدتی تصمیمشان را عوض کردند و مشغول خدمت خواهند بود تا قربانیهای سوختنی، هدایای آردی و دویاره آنها را برد خود ساختند! 12 برای همین خداوند این پیغام را قربانیهای دیگر به حضور من تقديم کنند.» 19 سپس این پیغام از برای اهالی اورشلیم به من داد. 13 پیام خداوند، خدای اسرائیل این طرف خداوند به من رسید: 20 «اگر بتوانی عهدی را که با روز و بود: «سالها پیش و وقتی اجداد شما را در مصر از بردگی رهایی دادم، شب دارم، بشکنی تا نظمشان بر هم بخورد، آنگاه من نیز عهد و با ایشان عهدی بستم و گفتم که 14 هر بردۀ عربانی که شش سال پیمان خود را با خدمتگزارم داود خواهم شکست تا از نسل او کسی خدمت کند، در سال هفتم باید آزاد گردد. اما ایشان دستور مرا نیاشد که وارث تاج و تختش شود، و عهد خود را با خدمتگزارانم اطاعت نکردن. 15 جندي پیش، شما راه خود را تغیر دادید و آنچه یعنی لاویان کاهن نیز خواهیم گست. 22 چنانکه ستارگان آسمان و را که مورد پستد من بود، انجام دادید و بردۀ‌های خود را آزاد کردید، ماسه‌های ساحل دریاها را نمی‌توان شمرد، همچنان نسل بندهام داود و در این مورد در خانه من عهد بستید. 16 اما حال، عهد خود را زیر و خدمتگزارانم لاویان آنقدر زیاد خواهند شد که قابل شمارش نخواهند پا گذاشته‌اید و به نام من بی‌احترامی کرده‌اید و ایشان را به زور بردۀ بود.» 23 خداوند بار دیگر به من فرمود: 24 «آیا نشینیده‌ای مردم چه خود ساخته‌اید و آزادی ای را که آزویشان بود، از ایشان گرفته‌اید. آنها با ریختند می‌گویند: «خداوند که اسرائیل و یهودا 17 پس چون مرأ اطاعت نمایید و ایشان را رها نمی‌کنید، من می‌گویند! آنها با ریختند می‌گویند: «خداوند که اسرائیل و یهودا 17 پس چون مرأ اطاعت نمایید و ایشان را رها نمی‌کنید، من را برگردی به بود، اکنون ایشان را به حال خود و گذاشته است! دیگر هم به موسیله چنگ و قحطی و بیماری، شما را در چنگال مرگ رها نمی‌توان اسرائیل را پک قوم خواند!» 25 ولی تا وقتی قوانین روز و خواهیم کرد، و در سراسر دنیا تبعید و آواره خواهیم نمود. 18 شما به

شاهدانی که قبله را امضا کرده بودند، و نیز در برایر تمام یهودیانی که اسرائیل و یهودا، یعنی گاهان پادشاهان، بزرگان، کاهنان و انبیا شان در حیاط نگهبانان نشسته بودند، به باروک پسر نبیرا، نوه موسیسا و مردم اورشیم مرا به شدت خشمگین کرده است. 33 آنها مرا ترک دادم، 33 و در حضور همه به او گفتم که 14 خداوند لشکرهای گفته‌اند و نمی خواهند نمود من بازگردند. با اینکه پیوسته ایشان را تعلیم آسمان، خدای اسرائیل چنین می فرماید: «این قبائل مهر و موم شده و دادم که درست را از نادرست، و خوب را از بد تشخیص دهنده، رونوشت آن را بگیر و در یک کوزه بگذار تا سالها محفوظ بماند. ولی گوش ندادند و اصلاح نشدند. 34 حتی خانه عبادت مرا با 15 زیرا خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل، چنین می فرماید: بست پرسنی نجس کرده‌اند. 35 در وادی هنوم برای بت بعل مذبحهای این استاد در آینده ارزش خواهند داشت، زیرا روزی خواهد رسید که بلند ساخته‌اند و بر آنها فرزندان خود را برای بت مولک به عنوان قبایانی هر کس بار دیگر صاحب املاک خود خواهد گردید و خانه‌ها و سوزانه‌اند، کاری که من هرگز دستورش را نداده و حتی به فکنم نیز تاکستانها و مزرعه‌ها خرید و فروش خواهند شد. 16 بعد از آنکه خطور نکرده بود. بله، آنها با این شارت‌هایها، یهودا را به چنین گاهان قبله‌ها را به باروک دادم، به حضور خداوند دعا کرده، گفتم: 17 بزرگی کشانه‌اند! 36 اینک خداوند، خدای اسرائیل می فرماید: «ای خداوند، تو آسمانها و زمین را با قدرت بی پایان افریده‌ای و «دریا را این شهر گفته می شود که در اثر جنگ، قحطی و بیماری به هیچ کاری برای تو مشکل نیست! 18 هر چند فرزندان را به سزا دست پادشاه بایل خواهد افتاد؛ اما بشوید من دریا آن چه می گوییم: گاهان پدرانشان می رسانی، با این حال هزاران نفر از احسان تو 37 من ساکنان آن را از تمام سزمینهای که بر اثر خشم و غضبم برخوردار می شوند. تو خدای بزرگ و توانا هستی و نامت، خداوند ایشان را به آنچه پراکنده ساختم، به همین مکان باز خواهم آورد تا در لشکرهای آسمان است! 19 حکمت تو عظیم است و کارهای آسایش و امنیت زندگی کنند. 38 آنها قم من خواهند بود و من کارهایش پاداش می دهمی. 20 در سرزمین مصر معجزات بزرگی انجام برای خیریت خود و نسلهای آینده‌شان، همیشه مرا عبادت کنند. دادی، و تا به امروز نیز در اسرائیل و در میان پومنها، کارهای عجیب 40 «با ایشان عهد و پیمان جاودایی خواهم بست و دیگر هرگز انجام می دهی، و از این راه خود را به همه می شناسانی. 21 «تو احسان و برکت خود را از ایشان دریغ نخواهم نمود؛ در دلشان میل و اسرائیل را با معجزات بزرگ و قدرت زیاد که باعث ترس دشمنان اشتیاقی ایجاد خواهم کرد که همواره مرا پیروی نمایند و هرگز مرا گردید، از مصر پیرون آورده‌ی، 22 و این سرزمین حاصلخیز را که شیر ترک نکنند. 41 از احسان نمودن به ایشان مسروخ خواهم شد و عسل در آن چاری است به ایشان بخشیدی که در گذشته، وعدة با شادی فراوان، بار دیگر ایشان را در این سرزمین مستقر خواهم آن را به اجدادشان داده بودی. 23 ولی وقتی پدرانشان آمدند و آن را ساخت. 42 همان گونه که این بلا را بر ایشان نازل کردم، در آینده فتح کردند و در آنچه سروسامان گرفتند، از اطاعت تو سر باز زند و تمام وعده‌های نیکوکی را که به آنها داده‌ام به انجام خواهم رساند. از شریعت تو پیروی نکردند و هیچ یک از اواتر تو را انجام ندادند؛ 43 «در همین سرزمینی که ایشان موردن تاخت و تاز بایل‌ها قرار گذین سبب است که به این بلاها، گرفتارشان کرده‌ای. 24 بدیگر که گرفته و خالی از سکنه و حیوانات شده است، بار دیگر مزعمه‌ها و چگونه بایل‌ها دور شهر سنگ ساخته‌اند! شهر زیر فشار جنگ و املاک خرد و فروش خواهند شد. 44 بهله، در خاک بنیامین و در قحطی و بیماری به دست آنها خواهد افتاد. همه چیز مطابق گفته اورشیم، در شهرهای یهودا و کوهستانهای، در دشت فلسطین و حتی تو روی داده است، همان گونه که خواست تو بود. 25 در چین در صحراي نگب، باز مرعه خرد و فروش خواهند شد و قبله‌ها در شرابی که شهر به دست دشمن می افتد، تو دستور دادی که این حضور شاهدان، تنظیم و مهر و موم خواهند گردید، زیرا من این قوم را مزمعه را بخشم؛ من هم در حضور این گواهان برای آن قیمت خوبی به سرزمین خودشان باز خواهم آورد. من، خداوند، این را می گوییم.» پرداختم، و دستور تو را اطاعت نمدم.» 26 آنگاه خداوند به من

33 وقیعه یهود در زندان بودم، کلام خداوند بار دیگر بر من نازل چنین فرمود: 27 «من، خداوند، خدای تمام انسانها هستم! هیچ کاری برای من دشوار نیست. 28 بله، من این شهر را به بایل‌ها و به بیوکنیصر، پادشاه بایل تسلیم خواهم نمود. ایشان شهر را فتح خواهند کرد، 29 و داخل شده، آن را به آتش خواهند کشید و همه این خانه‌ها را خواهند سوزاند، خانه‌های اسرائیل چنین می گوید: بدان که حتی می سوزانند و به بتهای دیگر هدیه نوشیدنی تقاضیم می کردند و آتش خشم و غضب مرا شعله‌ور می ساختند! 30 مردم اسرائیل و یهودا از بیزند، 5 سربازان بایل داخل خواهند شد و اهالی این شهر جان به در نخواهند برد؛ زیرا در شدت خشم و غضب خود اراده نمودم 31 این شهر، از روز بنا تا به حال، باعث خشم و غضب من بود که ایشان را نابود کنم. به سبب تمام شرارت‌های ایشان، روی خود را از است؛ بنابراین من نیز آن را ویران خواهم ساخت. 32 «گاهان مردم

آه و ناله‌ای تلخ؛ راحیل برای فرزندانش گریه می‌کند و نمی‌خواهد و ایشان قوم من. **34** دیگر کسی به همسایه خود تعلیم نخواهد داد تسلی اش بدنهن، چرا که آنها دیگر نیستند. **16** ولی ای مادر قوم و یا کسی به خوشاوند خود نخواهد گفت، «خداؤند را بشناس!» زیرا من، دیگر گریه نکن، چون آنچه برای ایشان کرده‌ای، بی‌پاداش همه، از کوچک و بزرگ، مرا خواهند شناخت. من نیز خطایای نخواهد ماند؛ فرزندات از سرزمین دشمن نزد تو باز خواهند گشت. ایشان را خواهم بخشید و گناهانشان را دیگر به یاد نخواهم آورد.» **17** باله، امیدی برای آیندهات وجود دارد، چون فرزندات بار دیگر **35** آن خداوندی که در روز، روشنای آتاب و در شب، نور ماه و به وطنشان باز خواهند گشت. **18** «آه و ناله قوم خود اسرائیل را ستارگان را از آنانی می‌دارد و امواج دریا را به خروش می‌آورد، و نام او شنیده‌ام که می‌گوید: «مرا ساخت تنبیه کردی و من اصلاح شدم، خداوند لشکرهای آسمان است، چنین می‌فرماید: **36** «تا زمانی که چون مانند گوساله‌ای بودم که شخم زدن نمی‌دانم. ولی حال مرا این قوانین طبیعی برقاراند، اسرائیل هم به عنوان یک قوم باقی خواهند نزد خودت بازگردان؛ من آماده‌ام تا به سوی تو ای خداوند، خدای ماند. **37** اگر روزی بتوان آسمانها را اندازه گرفت و بنیاد زمین را پیدا من، بازگردم. **19** از تو رو برگرداندم، ولی بعد پیشیمان شدم. برای نمود، آنگاه من نیز بی اسرائیل را به سبب گناهانشان ترک خواهم نادانی ام، بر سر خود زم و برای تمام کارهای شرم‌اوی که در جوانی نمودا **38** (زمانی می‌آید که سراسر اورشليم برای من بازسازی خواهد کرده بودم، بی‌اندازه شرم‌منه شدم). **20** «ولی ای قوم من اسرائیل، تو شد، از برج حنن تیل در ضلع شمال شرقی تا دروازه زایه در شمال هنوز پسر من و فرزند دلپند من هستی! لازم بود که تو را تنبیه کنم، غربی و از تپه جارب در جنوب غربی تا جوست در جنوب شرقی. **40** ولی بدان که بر تو رحم خواهم نمود؛ زیرا هنوز دوست دارم و دل من تمام شهر با گورستان و دره خاکستر و تمام زمینها تا نهر قدرون و از برای تو می‌تپد. **21** بنابراین هنگامی که به تبعید می‌روی بر سر آنچا تا دروازه امپ در ضلع شرقی شهر، برای من مقدسان خواهند بود راه خود علاجی نصب کن تا از همان مسیر به شهرهای سرزمین و دیگر هرگز به دست دشمن نخواهند افتاد و ویران نخواهند گردید.»

32 در سال دهم سلطنت صدقیا، پادشاه یهودا، که مصادف با سرگردانی بمانی؟ زیرا خداوند چیزی نو بر زمین انجام خواهد داد: هجدویین سال سلطنت نبی‌کندُنصر بود، پیغمایی از طرف خداوند بر خداوند لشکرهای آسمان، من نازل شد. **2** در این زمان که اورشليم در محاصره سپاه نبی‌کندُنصر، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «تعییدش‌گان قوم من وقی از اسارت بازگردن، در یهودا و شهرهای آن خواهند گفت: «ای مسکن عالات، پادشاه بابل بود، من در حیاط زندان واقع در کاخ پادشاه یهودا، ای کوه مقدس، خداوند تو را برکت دهد!» **24** آنگاه شهرنشینان با روسایان و چوپانان، همگی در سرزمین یهودا در صلح و صفا زندگی خواهند کرد؛ **25** من به خستگان، آسودگی خواهم بخشید و به افسردادگان، شادی عطا خواهم کرد! **26** مردم راحت خواهند خوابید و خوابهای شیرین خواهند دید.» **27** خداوند می‌فرماید: «زمانی می‌آید که من سرزمین اسرائیل و یهودا از جمعیت مملو ساخته، حیوانات ماند تا مرگت فرا رسد. پس چرا در برای ایشان مقاومت می‌کنی؟ این آنچا را نیز زیاد خواهمن کرد. **28** همان گونه که در گذشته اراده خود را برای نایبودی اسرائیل به ذقت عملی ساختم، اکنون نیز خواست خود را برای احیای ایشان دقیقاً به انجام خواهم رساند. **29** در آن زمان، دیگر این ضرب المثل را به کار نخواهند برد که فرزندان جور گیاهان پدرانشان را می‌کشند. **30** چون هر کس فقط مکافات گهانان خود را خواهد دید و به سبب گناهان خود خواهد مرد. هر کس غوره پس همان طور که خداوند گفته بود، حنم‌تیل در حیاط زندان به دیدنم بخورد، دندان خودش کند می‌شود!» **31** خداوند می‌فرماید: «روزی فرا می‌رسد که با خاندان اسرائیل و خاندان یهودا عهدی تازه خواهی بست. **32** این عهد مانند عهد پیشین نخواهد بود عهدی که با اجدادشان بستم، در روزی که دست ایشان را گرفته، از سرزمین مصر بیرون آوردم»، زیرا خداوند می‌گوید، «آنها عهد مرا شکستند، با آنکه من آنها را دوست داشتم، همچون شوهری که زنش را دوست می‌دارد.» **33** اما خداوند می‌گوید: «این است آن عهدی که با خاندان اسرائیل خواهم بست: شریعت خود را در باطن ایشان خواهم سپس قبله مهر و موم شده را که تمام شرایط در آن قید شده بود و نهاد و بر دل ایشان خواهم نوشت. آنگاه من خدای ایشان خواهم بود

است؟ 7 روز هولناکی در پیش است! نظری آن تا به حال دیده نشده او را به طور کامل به انجام رساند! در روزهای آینده این را خواهید است؛ آن روز، زمان سختی قوم من است، ولی از آن نجات خواهند فهمید.

یافته. 8 «خداؤنده لشکرهای آسمان می‌فرماید: در آن روز، بوغ

بندگی را از گردنشان برداشته، خواهمن شکست، زیجیرها را از دست

31

خداؤنده می‌فرماید: «روزی فرا خواهد رسید که تمام قبیله‌های

و پایشان باز خواهمن کرد و دیگر بیگانگان را بندگی نخواهند نمود، اسرائیل با تمام وجود مرآ خدای خود خواهند داشت و من نیز آنها را

9 بلکه ایشان یهوه، خدای خود و داوود، پادشاه خوبش را که بر به عنوان قوم خود خواهمن پذیرفت! 2 من از ایشان مراقبت خواهمن

آنها می‌گمارم، خدمت خواهند کرد. 10 «پس ای فرزندان بنده من نمود، همان طور که از آنانی که از مصر رهایی یافتدند، توجه و مراقبت

یعقوب، نرسید! ای اسرائیل، هراس به خود راه نهید! من شما نمودم؛ در آن روزها که بني اسرائیل در بیانها به استراحت و آرامش

و فرزندانتان را از نقاط دور دست و از سرزمین تعیید به وطنیان باز نیاز داشتند، من لطف و رحمت خود را به ایشان نشان دادم. 3

خواهمن گرداند و در آنجا، در امنیت و آسایش زندگی خواهید کرد و از همان گذشته‌های دور، به ایشان گفتم: «ای قوم من، شما را

دیگر کسی باعث ترس شما نخواهد شد. 11 من با شما هستم و همیشه دوست داشتم؛ با مهر و محبت عمیقی شما را به سوی خود

نجات‌خان خواهمن داد؛ حتی اگر قوهای را که شما را در میانشان کشیده‌ایم. 4 من شما را احیا و بنا خواهمن نمود؛ باز دیگر دف به

پراکنده کردم، به کلی تارومار کنم، شما را از بین نخواهمن برد؛ البته دست خواهید گرفت و با نوای موسیقی از شادی خواهید رقصید. 5

شما را بی تنبیه نخواهمن گذاشت، اما تنبیه شما مصنفانه و عادله باز کوههای سارمه تاکستانها ایجاد خواهید کرد و از محصول آنها

خواهد بود.» 12 این است آنچه خداوند می‌فرماید: «ای قوم من، خواهید خورد.» 6 «روزی خواهید خورد که دیدبانها بر روی تپه‌های

گاهه تو مانند زخمی است علاج نپذیر! 13 کسی نیست که تو افرایم صدا خواهند زد: «برخیزید تا با هم به صهیون نزد خداوند،

را باری دهد یا زخمیایت را بیندد؛ دارو و درمان هم دیگر فایده خدای خود بروم.» 7 سب حال به سبب تمام کارهایی که برای

ندارد. 14 تمام دلباختگانست تو را ترک کرده‌اند و حتی حالت را نیز اسرائیل، سرآمد همه قومها انجام خواهمن داد، با شادی سرود بخواهید؛

نمی‌پرسند. تو را بی رحمانه زخمی کرده‌ام گویی دشمنت بوده‌ام؛ تو را حمد و سرور اعلام کنید: «خداؤنده قوم خود را نجات داده و

سخت تنبیه کرده‌ام، چون گناهات بسیار و شرارت بزرگ است! 15 بازماندگان اسرائیل را بخشنیده است؟ 8 چون من از شمال و

«چرا به مجازات اعتراف داری؟ در تو، درمانی ندارد! تو را این از دورتین نقاط جهان، ایشان را باز خواهمن آورد؛ حتی کوران و لنگان

گونه سخت مجازات کرده‌ام، چون گناهات بسیار و شرارت بزرگ را فراموش نخواهمن کرد؛ مداران جوان را نیز با کوکانشان و زنانی را

است! 16 «ولی در آن روز، تمام کسانی که تو را می‌درند، دردیه که وقت وضع حملشان رسیده، همگی را به اینجا باز خواهمن گردانند.

خواهند شد. تمام دشمنت به اسارت خواهند رفت. کسانی که جماعت بزرگی به اینجا باز خواهند گشت. 9 ایشان اشکربیان و

تو را غارت می‌کنند، غارت خواهند شد، و کسانی که به تو ظلم دعاکان خواهند آمد. من با مراقبت زیاد، ایشان را از کنار نهرهای

می‌کنند، مورد ظلم قرار خواهند گرفت. 17 سلامتی و تندیسی را آب و از راههای هموار هدایت خواهمن نمود تا نلغزند، زیرا من پایر

به تو باز خواهمن گرداند و زخمیایت را شفا خواهمن داد، هر چند اسرائیل هست و افرایم پسر ارشد من است!» 10 ای مردم جهان،

که اکون تو را «فراموش شده» و اورشیلیم را «شهر متروک» می‌نامند. کلام خداوند را بشنوید و آن را به همه نقاط دور دست برسانید و به

18 «من، خداوند، قوم خود را به سرزمینشان باز خواهمن گرداند و همه بگویید: «همان خدایی که قوم خود را پراکنده ساخت، باز دیگر

خانواده‌های ایشان را مورد لطف خود قرار خواهمن داد. شهر اورشیلیم بر ایشان را دور هم جمع خواهند کرد و از ایشان محافظت خواهند نمود،

روی خراههایش باز بنا خواهند شد، قصر پادشاهی آن بازسازی شده، همان طور که چوبان از گله خود مراقبت می‌کند. 11 خداوند اسرائیل

مانند گلشته خواهند گشت 19 و شهرها غرق خوشی و شکرگزاری را از چنگ کسانی که از ایشان قوبیزند، نجات خواهند داد! 12 آنها

خواهند شد. من ایشان را بركت خواهمن داد تا افزوده شوند و قومی به سرزمین خود باز خواهند گشت و بر روی تپه‌های صهیون، آواز

سریلنده و محتم باشند. 20 کامیابی دوران گذشته را به ایشان باز شادمانی سر خواهند داد؛ از بركات الهی، یعنی فراوانی گندم و شراب

خواهمن گرداند و آنها را استوار و پایدار خواهمن ساخت؛ و هر که را و روغن، و گله و رمه، غرق شادی خواهند شد؛ همچون باعی سراب

ایشان ستم کند، مجازات خواهمن نمود. 21 حاکم ایشان دیگر از خواهند بود و دیگر هرگز غمگین نخواهند شد. 13 دختران جوان از

بیگانگان نخواهند بود بلکه از میان قوم خودشان برخواهد خاست. من فرط خوشی خواهند رقصید و مداران از پیر و جوان، همه شادی خواهند

او را خواهمن خواند تا کاهن عبادتگاه من باشد و به نزد من آید، زیرا نمود؛ زیرا خداوند همه ایشان را تسلی خواهند داد و غم و غصه آنها را

چه کسی جرأت دارد بدون آنکه او را خوانده باشم، نزد من آید؟ 22 به شادی تبدیل خواهند کرد، چون دوران اسارت‌شان به سر خواهند آمد.

آنکاه ایشان قوم من خواهند بود و من خدای ایشان!» 23 گردید 14 کاهن را با قربانیهای فراوانی که مردم تقدیم خواهند کرد، شاد

ویران کنیده غضب خداوند ناگهان می‌خوشد و بر سر بدکاران نازل خواهند نمود و قومش را با بركات خود مسروپ خواهند ساخت!» 15

24 غضب شدید خداوند فرو نخواهد نشست تا مقصود خداوند می‌فرماید: «از شهر رامه صدایی به گوش می‌رسد، صدای

همین امسال عمرت به پایان خواهد رسید، چون مردم را علیه خداوند کردم.» این است فرموده خداوند. **20** همگی شما که در بابل اسیرید، به کلام خداوند گوش دهید. **21** خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل درباره آحاب (پسر قولایا) و صدقیا (پسر معسیا) که

شورانیده‌ای!» **17** دو ماہ بعد، حنیبا مرد.

29

پس از آنکه یهودی‌کین پادشاه و مادرش به همراه درباریان، به نام او، پیشگویی‌های دروغ می‌کنند، فرموده است: «آنها را به بزرگان یهودا و اورشليم و صنعتگران و پیشواران به دست نیزکنیصر خواهد سپد تا در مقابل چشمان همه کشته شوند. به بابل به اسارت برده شدند، نامه‌ای از اورشليم برای سران یهود و **22** سرنوشت شوم آنها برای همه تبعیدیان یهودا که در بابل هستند کاهنان، انبیا و تمام قوم تبعیدی نوشتم، **3** و آن را به وسیله العاسه ضرب‌المثل خواهد شد، به طوری که هر که بخواهد کسی را نفرین (پسر شافان) و چمریا (پسر حلقیا) به بابل فرستادم. این دو نفر کند، خواهد گفت: «خداوند تو را به سرنوشت صدقیا و آخاب دچار سفیران صدقیا پادشاه یهودا بودند که قرار بود به حضور نیزکنیصر کند که پادشاه آنها باشد آنها را زندگانه سوزانید!» **23** چون این افاد در به بابل بروند. متن نامه چنین بود: **4** خداوند لشکرهای آسمان، میان قوم خدا گناهان هولناکی مرتکب شده‌اند؛ با زبان همسایگان خدای اسرائیل، به همه شما که به خواست او از اورشليم به بابل خود زنا کرده‌اند و از طرف خداوند به دروغ برای مردم پیام آورده‌اند. تبعید شده‌ایان، می‌فرماید: **5** «خانه‌ها بسازید و در آنها زندگی کنید؛ خداوند بر همه کارهای آنها ناظر و آگاه است. من، خداوند، این را درختان بکارید و از میوه آنها بخورید، چون سالهای زیادی در آنجا می‌گوییم.» **24** خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل، درباره خواهد بود. **6** ازدواج کنید و صاحب فرزند شوید؛ بگذرید فرزنداتان شمعیای نحالی پیامی به من داد. این شخص نامه‌ای خطاب به هم ازدواج کنند و بچه‌دار شوند، تا در آنجا تعدادات انفروده شود! مردم اورشليم، کاهنان و صنعتیای کاهن (پسر معسیا) نوشته بود که در **7** خواهان آسایش و پیشرفت بابل باشید و برای آن نزد من دعا آن به صفتیای چنین گفته بود: **26** «خداوند تو را به جای یهودیان کنید، چون آرامش آنچا، آسایش شماست!» **8** خداوند لشکرهای تعیین کرده تا در خانه خدا در اورشليم کاهن باشی و وظیفه تو این آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: «نگذرید انبیای دروغین و فالگیرانی است که هر دیوانه‌ای را که ادعا کند نبی خداست، بگیری و در که در میان شما هستند شما را فریب دهند؛ به خوابها و رویها و زنجبیر نگه داری.» **27** پس چرا با ارمایی عناتوتی چنین عمل پیشگویی‌های آنها گوش ندهید. **9** آنها به نام من به دروغ پیشگویی نکرده‌ای که ادعا می‌کند از طرف خدا سخن می‌گوید؟ **28** چون می‌کنند، در حالی که من آنها را نفرستادم.» این است فرموده برای ما که در بابلیم نامه نوشته و گفته است که سالها در اینجا اسیر خداوند. **10** و حال خداوند می‌فرماید: «اما وقی هفتاد سال اسارت خواهیم ماند، و ما را تشویق کرده است که خانه‌ها بسازیم تا بتوانیم در بابل تمام شود، همان‌طور که قول دادم، بر شما نظر لطف خواهیم مدت‌ها در آنجا زندگی کنیم و درختان میوه بکاریم تا بتوانیم در آنده از انداخت و شما را به وطنتان باز خواهیم گرداند. **11** خواست و اراده میوه‌اش بخوبیم!» **29** صفتیای نامه را پیش من آورد و برايم خواند. **30** من، سعادتمندی شماست و نه بدبختی تان، و کسی به چو من از آن آنگاه خداوند به من فرمود که **31** نامه‌ای برای تمام تبعیدی‌های بابل آگاه نیست. من می‌خواهم به شما امید و آینده خوبی بیخشم. **12** در بفرستم و در آن چنین بنویسم: خداوند درباره شمعیای نحالی چنین آن زمان، مرا خواهید خواند و نزد من دعا خواهید کرد و من به دعای می‌فرماید: «او برای شما به دروغ پیشگویی می‌کند و شما را فریب شما پاسخ خواهیم داد؛ **13** و اگر با تمام وجود مرا بطلیبد مرا خواهید می‌دهد و می‌خواهید که دروغی‌اش را باور کنید، در حالی که من او یافت. **14** بله، بی‌گمان مرا خواهید یافت و من به اسارت شما را نفرستادم. **32** پس من نیز او و فرزندانش را مجازات خواهیم کرد و پایان خواهیم بخشید و شما را از سزمینهایی که شما را به آنجا تبعید هیچ‌کس از خانواده او در میان شما باقی نخواهد ماند. او آن لطف و کرده‌ام جمع کرده، به سزمین خودتان باز خواهیم آورد.» این است احسانی را که در حق قوم خواهیم نمود، نخواهد دید، چون شما را فرموده خداوند. **15** ولی حال چون انبیای دروغین را در میان خود راه بر پند من برازنگیخته است. من، خداوند، این را می‌گوییم.» داده‌اید و می‌گویید که خداوند آنها را فرستاده است. **16** اما خداوند درباره پادشاهی که از خاندان داود است و کسانی که در اورشليم **30** پیام دیگری از جانب خداوند بر ارمیا نازل شد: **2** «یهود باقی مانده‌اند، یعنی بستگان شما که به بابل تبعید نشده‌اند، چنین خدای اسرائیل چنین می‌گوید: هر آنچه به تو گفته‌ام در طوماری می‌فرماید: **17** آری، خداوند لشکرهای آسمان می‌گوید: «جنگ بنویس، **3** چون زمانی فرا خواهد رسید که بر قوم خود اسرائیل و و قحطی و با خواهیم فرستاد. ایشان را مانند انجیرهای گندیده‌ای یهودا نظر لطف خواهیم انداخت و ایشان را به این سزمین که به خواهیم ساخت که قابل خوردن نیستند و باید دور ریخته شوند! **18** پدرانشان داده‌ام باز خواهیم آورد تا دویاره مالک آن شوند و در آن آنها را در سراسر جهان سرگردان خواهیم کرد؛ در هر سزمینی که زندگی کنند.» **4** پس خداوند درباره اسرائیل و یهودا چنین فرمود: **5** پراکنده‌شان سازم، مورد نفرین و مسخره و ملامت واقع خواهند شد «فزاید وحشت به گوش می‌رسد؛ تو سر بر همه جا حکمرنایست و مایه وحشت خواهید بود، **19** چون نخواستند به سختان من آرامشی نیست! **6** آیا مرد، آیستن می‌شود؟ پس چرا مردان مانند زنانی گوش فرا دهند، با اینکه بارها به وسیله انبیای خود با ایشان صحبت که می‌زایند، دستهای خود را بر کمر گذاشته‌اند و رنگشان پریده

اورشليم به حضور صدقیای پادشاه آمده بودند، اعلام نمایم تا آن را ۲۰ یعنی درباره آنچه نبود نصر پادشاه باشد، وقتی که پهلویان پسر به پادشاهان ممالک خود برسانند. پس به ایشان گفتم که خداوند پهلویاً قایق پادشاه بیهودا و تمامی بزرگان بیهودا و اورشليم را از اورشليم به لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: ۵ «من با قدرت بابل به تبعید می‌برم، آنها را با خود ببرم، ۲۱ آری، خداوند لشکرهای عظیم خود، دنیا و تمام انسانها و همه حیوانات را آفریدام، و آنها آسمان، خدای اسرائیل، درباره اسپایی که هنوز در خانه خداوند و را در اختیار هر کس که مابل باشم قرار می‌دهم. ۶ بنابراین من خانه پادشاه بیهودا و اورشليم بر جای مانده‌اند، چنین می‌فرماید: ۲۲ تمام سرمیه‌های شما را به پنده خود نبود نیوکدنشر، پادشاه بابل، خواهم تمام اینها هم به بابل برد خواهد شد و در آنجا خواهد ماند تا روزی بخشید و حتی حیوانات وحشی را نیز مطیع او خواهم ساخت. ۷ که من بر قوم نظر لطف بیندازم. در آن زمان اینها را از بابل باز تمام قومها، خدمتگزار او و پسرش و نواخ خواهد بود تا زمانی خواهم آورد.»

که نوبت شکست مملکت او هم برسد؛ آنگاه قوهای مختلف و ۲۸ در همان سال، در ابتدای سلطنت صدقیا، پادشاه بیهودا، در پادشاهان بزرگ، سرمیان بابل را تصرف کرده، مردم آن را پنده خود خواهد ساخت. ۸ هر قومی را که نخواهد تسليم نیوکدنشر پادشاه ماه پنجم از سال چهارم، یک نبی دروغین به نام حنینا (پسر عزور)، بابل شود و زیر یوغ بندگی او برود، با چنگ، قحطی و بوا مجازات اهل جمعون، در خانه خداوند ایستاد و در مقابل کاهنان و مردم، رو خواه کرد تا مغلوب او شود. ۹ «به سخنان انبیای دروغین و کسانی به من کرد و گفت: ۲ خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل که آینده را بالا گیری و خواب و رویا و اضمار ارواح و جادوگری می‌فرماید: من یوغ بندگی پادشاه بابل را از گردن شما برمی‌دارم. ۳ پیشگویی می‌کنند گوش ندهید؛ آنها می‌گویند که تسليم پادشاه بابل بعد از سال، تمام ظروف و اشیاء گرانبهای خانه خداوند را که نشوید؛ ۱۰ ولی همه دروغ می‌گویند. اگر شما به سخنانشان گوش نبود نیوکدنشر به بابل برد، پس خواهم آورد. ۴ پهلویان (پسر پهلویاً) بدهید و تسليم پادشاه بابل نشوید، من خود، شما را از سرمیان تان پادشاه بیهودا را نیز با تمام کسانی که به بابل به اسارت رفته‌اند، به بیرون خواهیم کرد و در سرمینهای دور دست پراکنده خواهیم ساخت اینجا باز خواهیم گرداند. بله، من یوغی را که پادشاه بابل بر گردن ناید شوید. ۱۱ اما به هر قومی که تسليم و مطیع پادشاه بابل شما گذاشته، خواهیم شکست. من، خداوند، این را می‌گویم.» شود، اجازه خواهیم داد در سرمیان خود بماند و به کشت و زرع ۵ آنگاه من در حضور کاهنان و مردمی که در خانه خدا جمع پردازد. من، خداوند، این را می‌گویم.» ۱۲ تمام این پیشگویی‌ها را شده بودند، به حنینا گفت: «آمین! خدا کند پیشگویی‌های تو برای صدقیا، پادشاه بیهودا نیز تکرار کرد و گفت: «اگر می‌خواهی همه عملی شوند! امیدوارم هر چه گفته، خداوند همان را بکند و خودت و قوت زنده بماند، تسليم پادشاه بابل و قوم او شوید. ۱۳ گنجینه‌های این عادتگاه را با تمام عزیزان ما که در بابل اسربند، باز چرا اصرار داری کاری بکنی که همگی از بین بروند؟ چرا باید با آورد. ۷ ولی حال در حضور تمام این مردم به سخنان من گوش بده! جنگ و قحطی و بوا کشته شوید، با لاهایی که خداوند بر هر قومی ۸ انبیای گذشته که پیش از من و تو بدهاند، اکثراً بر ضد قومی‌ها که تسليم پادشاه بابل نشود، خواهد فرستاد؟ ۱۴ به انبیای دروغین دیگر پیشگویی می‌کردد و همیشه از جنگ و قحطی، بلا و مرض گوش ندهید؛ آنها می‌گویند که پادشاه بابل نمی‌تواند شما را شکست خبر می‌دادند. ۹ اما آن نی ای که درباره صلح و آرامش پیشگویی بددهد، ولی دروغ می‌گویند، ۱۵ چون من ایشان را نفرستادم و آنها می‌کند، زمانی ثابت می‌شود که از جانب خداوند سخن گفته است به اسم من پامهای دروغین می‌آورند؛ پس اگر سخنان ایشان را پیروی که پیشگویی اش به انجام برسد. ۱۰ آنگاه حنینا نی یوغ را که نمایی، شما را از این سرمیان بیرون خواهیم کرد و از بین خواهیم برد، بر گردن من بود، برداشت و آن را شکست. ۱۱ سپس به جمعیتی هم تو و هم انبیای دروغیست را.» ۱۶ آنگاه کاهنان و مردم را خطاب که در آنجا بودند، گفت: «خداوند قول داده است که دو سال دیگر کرده، گفت که خداوند چنین می‌فرماید: «به سخنان انبیای دروغین یوغ نیوکدنشر، پادشاه بابل را به همین شکل از گردن قومها بدارد و توجه نکنید؛ آنها می‌گویند که ظروف طلا که از خانه خداوند به بابل آن را بشکند و ایشان را آزاد سازد.» با شنیدن سخنان او، من از آنجا برد شده، بهزودی باز آورده خواهد شد؛ این دروغ است. ۱۷ به بیرون رفت. ۱۸ پس از مدتی خداوند به من فرمود: ۱۳ «برو به آنها گوش ندهید. تسليم پادشاه بابل شوید و زنده بماند، و گزنه بگو که خداوند چنین می‌فرماید: «تو یوغ چوپین را شکستی، این شهر با خاک یکسان خواهد شد. ۱۹ اگر آنها انبیای خداوند ولی یوغ آنهین جای آن را خواهد گرفت. ۲۰ خداوند لشکرهای هستند و پامهای خود را از او دریافت می‌کنند، پس اکنون از خداوند آسمان، خدای اسرائیل می‌فرماید: من بر گردن تمام این قومها، یوغ لشکرهای آسمان تقاضا کنند تا ظروف طلایی که هنوز در خانه آنهین گذاشتم را نیوکدنشر، پادشاه بابل را بندگی نمایند. حتی خداوند و در کاخ پادشاه بیهودا و دیگر کاخهای اورشليم باقی مانده، تمام حیوانات وحشی را مطیع او ساخته‌ام!» ۲۱ آنگاه به حنینا به بابل برد نشوند! ۲۲ زیرا خداوند لشکرهای آسمان درباره ستوهای گفت: «حنینا، گوش کن! خداوند تو را نفرستاده و با تو سخن نگفته جلوی معبد، حوض مفرغین که دریاچه نامیده می‌شود، گاری‌های است. تو می‌خواهی مردم را مجور کنی که به وعده‌های دروغین تو آب و دیگر اسبابی که در این شهر بر جای مانده‌اند، چنین می‌گوید امید بینندن. ۲۳ از این جهت خداوند فرموده که تو خواهی مرد؛

کن و به ایشان بگو که خداوند از جایگاه مقدس خود در آسمان بر امر رسیدگی کنند. **۱۱** آنگاه کاهنان و انبیای دروغین، ادعای خود را قومش و تمام ساکنان جهان باشگ برمی‌آورد؛ باشگ او مانند فریاد در حضور بزرگان و مردم عنوان کرده، گفتند: «شما به گوش خود انگورچیانی است که انگور را زیر پا له می‌کنند. **۳۱** فریاد داوری شنیده‌اید که این شخص، درباره این شهر چه پیشگویی هایی کرده و خداوند به دورترين نقاط دنيا می‌رسد، چون او عليه تمام قومهاي بي برده‌اید که چه آنم خائني است! بنابراین او باید اعدام شود.» **۱۲** جهان اقامه دعوي می‌کند. او هر انساني را محاكمه خواهد کرد و من در دفاع از خود گفتم: «خداوند مرا فرستاده تا عليه اين عبادتگاه تمام بدکاران را به مرگ تسليم خواهد نمود.» **۳۲** خداوند لشکرهای و اين شهر پيشگوئي كنم؛ من هر چه گفته‌ام، همه از جانب خداوند آسمان می‌فرماید: «بلا و مكافات مانند گرددادی عظیم، قومها را بوده است. **۱۳** ولی اگر شما روش زندگی و اعمال خود را اصلاح يكى پس از ديگرگ در هم خواهد كوييد و به همه کرانهای زمين كنيد و خداوند، خدای خود را اطاعت نمایيد، او نيز مجازاتي را که خواهد رسيد. **۳۳** در آن روز جنارهای کسانی که خداوند کشته براي شما در نظر گرفته است، اجرآ خواهد کرد. **۱۴** واما من، در است، سراسر زمين را پر خواهد ساخت؛ کسی براي آنها عزاداري اختيار شما هستم؛ هر طور که صلاح می‌دانيد، با من رفخار کنيد. خواهد کرد؛ جزاوهایشان را نيز جمع آوري و دفن خواهند نمود بلکه **۱۵** ولی اگر ما بکشيد، یقين بدانيد که شخص بى گناهی را به قتل مانند فضله بر روی زمين باقی خواهند ماند. **۳۴** اى رهبران و اى رسانده‌ايده و خون من به گردن شما و اين شهر و تمame اهالى آن شبانان قومها، گرچه کنيد و فریاد برآورید و در خاک بغلتید، چون زمان خواهد بود، زيرا براستي خداوند مرا نزد شما فرستاده تا اين پیغام را به آوارگي و هلاكتخان فرا رسیده است؛ مثل طوف مرغوب، خواهيد شما اعلام نمایم.» **۱۶** پس مردم و بزرگان قوم به کاهنان و انبیای افتاد و خرد خواهيد شد؛ **۳۵** راه فرار و پنهانگاهی نيز براي ايان وجود دروغين گفتند: «اين مرد را نمي توان محکوم به مرگ کرد، چون به نام خواهد داشت. **۳۶** صدای گریه شبانان و شيون صاحجان گله به خداوند، خدای ما، با ما سخن گفته است.» **۱۷** آنگاه چند نفر گوش می‌رسد، زيرا خداوند چراگاههایشان را خراب کرده و مملکت از مشابه قوم برخاستد و به مردم گفتند: **۱۸** «اين تصميم خوي شما را که در آرامش بود، وپر ان نموده است. **۳۸** خداوند شما را ترک است! در گذشته نيز میکاهی مورشتي در زمان حرقیقا، پادشاه يهودا، کرده، همانند شيری که لانه خود را ترک می‌گويد؛ در اثر خشم پيشگوئي کرده، به مردم يهودا گفت: «خداوند لشکرهای آسمان چنین شدید او، سرزمینتان در جنگها، وپر و با خاک يکسان شده است. می‌فرماید: اورشليم مانند مزاعی که شخمن زده می‌شود، زير و رو و با خاک يکسان خواهد گردید و در محلی که خانه خدا برياست،

26

در اوپل سلطنت يهوه‌يقيم (پسر يوشيا) پادشاه يهودا، اين جنگلی به وجود خواهد آمد!» **۱۹** آيا جزقيا پادشاه يهودا يا کسی پیغام از طرف خداوند بر من نازل شد: **۲۰** «در صحن خانه خداوند دیگر در يهودا، نبي خدا را براي اين سخنان كشند؟ نه بلکه به کلام بايست و سخنان مرا بدون کم و کاست به تمام کسانی که از نقاط خداوند احترام گذاشتند و از آن اطاعت نمودند و به خداوند التمام مختلف سرزمین يهودا براي عبادت آمداده‌اند، اعلام نما. **۳** شايد گوش کردنده که به ايشان رحم کنده، خداوند هم از مجازاتي که براي ايشان بدنهن و از راههای بد خود بازگردن و من نيز از تمام مجازاتهای در نظر گرفته بود، چشم‌پوشی کرد. حال اگر ما ارميا را به خاطر که به سبب اعمال بدشان براي ايشان در نظر گرفته‌ام، چشم‌پوشی اعلام پیغام خدا بکشيم، خدا بلاعی عظیمي بر ما نازل خواهد کرد!» **۴** اين است سخنانی که باید به ايشان اعلام نمایم؟ **من ۲۰** (بني ديگري) که در آن زمان مانند ارميا، کلام خداوند را عليه خدمتگزارانم انيبا را همواره نزد شما فرستاده‌ام، ولی شما به سخنان آنها اورشليم و سرزمين يهودا (پسر شمعیا) اهل قریه گوش نداده‌اید. حال اگر به ناطاعتي خود ادامه دهيد و دستورهای يعازم بود. **۲۱** وقتی سخنان او به گوش يهوه‌يقيم پادشاه، و سرداران و را که به شما داده‌ام، اجرا نکنيد و به سخنان آنها توجه ننمایيد، بزرگان رسيد، پادشاه فرستاد تا او را بکشند؛ ولی اوريا خبردار شد و به **۶** آنگاه همان طور که خيمه عبادت را در شهر شيلوه از بين يرم، مصر گريخت. **۲۲** يهوه‌يقيم پادشاه نيز النatan (پسر عکبر) را چند اين خانه عبادت را نيز از بين خواهم برد و اورشليم مورد نفرين تمام نفر دیگر به مصر فرستاد تا اوريا را دستگير کنند. **۲۳** آنها او را گرفته قومهای جهان و انجه را که خداوند به من فرموده بود بازگو بکشند و جانهاش را در قبرستان عمومی بیندازند). **۲۴** ولی الخقام گوش مردم رساندم و هر آنچه را که خداوند به من فرموده بود بازگو بکشند و جانهاش را در قبرستان عمومی بیندازند). **۲۵** ولی الخقام کردم، کاهنان و انبیای دروغين و مردم بر سر من ریختند و فریاد (پسر شافان) از من پشتیبانی کرد و نگذشت بزرگان قوم مرا به دست برآوردنده: «تو باید کشته شوی! **۹** به چه حقی می‌گویی که خداوند مردم بسپارند تا کشته شوم.

این عبادتگاه را مانند خيمه عبادت شيلوه خراب خواهد کرد و اورشليم

27

در آغاز سلطنت صدقیا (پسر يوشيا) پادشاه يهودا، به دستور را وپر و متروک خواهد ساخت؟» در اين هنگام مردم از هر طرف دور من جمع شده بودند. **۱۰** وقتی بزرگان يهودا از جريان باخبر خداوند يوغى ساختم و آن را بندهای چرمی به گردن بستم، مانند شدند، خود را به شتاب از کاخ سلطنتی به خانه خداوند رسانند و يوغى که هنگام شخم به گردن گاو می‌بندند. **۳** سپس خداوند فرمود بر جایگاه مخصوص خود، در محوطه دروازه جدید نشستند تا به اين که پیغام او را به سفیران ادوم، موآب، عمون، صور و صیدون که به

24

24

پس از آنکه نیوگردن پسر، پادشاه بابل، یهودا کین (پسر یهودا) یهودا را همراه با برگان یهودا و صنتگران و آهنگران به بابل به هجوم یاورند و شما را به کلی نایود کنند، طوری که برای همیشه انسکشت نما و سوا شوید! **10** خوشی و شادی و چشنهای عروسی را مقابله خانه خداوند در اورشلیم قرار داشتند. **2** در یک سبد انجرهای اسارت برد، خداوند در رؤیا، دو سبد انجری به من نشان داد که در رسیده و تازه بودند و در سبد دیگر انجرهای بد و گندیده‌ای که در نمی شد خورد. **3** خداوند به من فرمود: «ارمیا، چه می بینی؟» جواب دادم: «انجرهای خوب خیلی خوبند؛ ولی انجرهای بد آنقدر بدانند که نمی شود خود را». **4** آنگاه کلام خداوند بر من نازل شده، گفت: **5** «یهود خدای اسرائیل چنین می فرماید: «انجرهای خوب نمونه تبعیدیان یهوداست که از این سزمنین به بابل فرسنادام. **6** من بر آنان نظر لطف انداخته، مراقب خواهم بود که در آنجا با ایشان خوش‌رفتاری شود و ایشان را به این سزمنین باز خواهم گرداند؛ من تبیین خواهم گذاشت ایشان ریشه‌کن و نایود شوند بلکه ایشان را حمایت کرده، استوار خواهم ساخت. **7** به ایشان دلی خواهم داد که مشتاق خداوند، خدای اسرائیل به من فرمود: «این جام شراب را که از خشم شناخت من باشد؛ آنها قم من خواهند شد و من خدای ایشان، چون با تمام دل نزد من باز خواهند گشت.» **8** (ولی) انجرهای بد، نمونه و غضب من لبیر شده است، بگیر و به تمام قوهایی که تو را نزد صدقیا، پادشاه یهودا، اطرافان او و بقیه مردم اورشلیم است که در این سزمنین باقی مانده‌اند یا در مصر ساکنند. من با ایشان همان کاری را خواهیم کرد که با انجرهای گندیده بی مصرف می کنند. **9** ایشان را مورد نفرت تمام مردم دنیا قرار خواهیم داد و در هر جایی که ایشان را اواره کنم، مورد تمسخر، سرزنش و نفرين واقع خواهند شد. **10** همه را گرفتار جنگ و قحطی و بیماری خواهیم نمود تا از سزمنین اسرائیل که آن را به ایشان و به پدرانشان دادم، محظوظ نباشد.

25

در سال چهارم سلطنت یهودیقیم (پسر یوشیا)، پادشاه یهودا، و پادشاهان شهرهای فلسطین هم از آن نوشیدند، یعنی شهرهای بیگانی برای تمام مردم یهودا، از جانب خدا بر من نازل شد. در این اشقولون، غرہ، عقرون و باقیمانده شهر اشدو. ۲۱ به سران قوهای سال بود که نیوگذرنشر، پادشاه بابل، به سلطنت رسید. ۲ به تمام ادوم، موآب و عمون هم رفت. ۲۲ تمام پادشاهان صور و صبدون، و مردم یهودا و اهالی اورشلیم چنین گفتند: «از سال سیزدهم سلطنت پادشاهان سرزمینهای دریای مدیترانه، ۲۳ ددان، تیما، بوز و مردمی یوشیا (پسر آمون)، پادشاه یهودا، تا به حال که بیست و سه سال که در نقاط دوردست زندگی می‌کنند ۲۴ تمام پادشاهان عرب، قابیل می‌گذارند، کلام خداوند بر من نازل شده است؛ من نیز با کمال چادرنشین بیانها، ۲۵ پادشاهان زمری، علام و ماد، ۲۶ تمام وفاداری آنها را به شما اعلام کردام، ولی شما گوش ندادهاید. ۴ پادشاهان سرزمینهای دور و نزدیک شمال و همه ممالک جهان یکی خداوند همواره انبیای خود را تز شما فرستاده است، ولی شما توجهی پس از دیگری از آن جام نوشیدند و سرانجام خود پادشاه بابل هم نکرداید و تحوخاستهاید گوش بدید. ۵ آنها به شما می‌گفتند که از آن جام غضب الهی نوشید. ۲۷ بیس خداوند به من فرمود: از راههای بد و از کارهای شرارت بارatan دست بکشید تا خداوند «به ایشان بگو»، خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل چنین اجراه دهد در این سرزمینی که برای همیشه به شما و به اجدادتان می‌فرماید: از این جام غضب من بتوشید تا مست شوید و قی کنید، داده است، زندگ کنید. ۶ آنها از شما می‌خواستند که به دنیا به زمین بینغیتید و دیگر برخیزید، زیرا شما را به مصیبت و جنگ بتپرسنی نروید و با این کارها، خشم خداوند را شعلهور نسازید، گرفتار خواهم نمود.» ۲۸ و اگر نخواهند جام را بگیرند و بتوشند، به میاد شما را مجازات کنند؛ ۷ ولی شما گوش نداداید و با پرسش ایشان بگو: «خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: باید بتوشید! ۲۹ بتهایی که با دست خود ساخته بودید به آتش خشم خداوند دامن من مجازات خواهد ماند؟ یقین بدانید که مجازات خواهد شد. من بر زدید تا بر شما بلا نازل نماید. ۸ «حال، خداوند لشکرهای آسمان بی مجازات خواهد ماند؟ یقین بدانید که مجازات خواهد شد. من بر می‌فرماید: «چون از من اعطا ننمودید، من نیز تمام اقوام شمال را به تمام مردم روی زمین، بلاش شمشیر و جنگ خواهم فرستاد.» این رهبری نیوگذرنشر، پادشاه بابل، که او را برای این کار برگزیده‌ام، گرد است فرموده خداوند لشکرهای آسمان. ۳۰ «پس علیه آنها پیشگوی

کرده اید، شما را مجازات می کنم؛ **۳** و من خود بقیه گلدم را از ایشان به سخنان او توجه کرده تا آن را درک نماید؟ **۱۹** اینک همه سرمیمهایی که ایشان را به آنجا رانده ام جمع خواهم کرد و به خداوند گردید گردید غضب خود را می فرستد تا زمین را از وجود سرزمین خودشان باز خواهم آورد، و آنها صاحب فرزندان بسیار شده، این اشخاص بد کار پاک سازد؛ **۲۰** آتش خشم و غضب خداوند تعدادشان زیاد خواهد گردید. **۴** آنگاه شبانایی برای آنها تعین خواهم خاموش نخواهد شد تا زمانی که ایشان را به مجازاتشان برسانند. در نمود که از ایشان به خوبی مراقبت کنند، آنگاه دیگر از چیزی ترسان آینده این را به خوبی درک خواهید کرد! **۲۱** خداوند من فرماید: و هراسان نخواهند گشت و هیچ یک گم نخواهند شد! **۵** «اینک «من این انبیا را نفرستادم، ولی ادعای من کنند که از جانب من سخن روزی فرا خواهد رسید که من شخص عادلی را از نسل داود به می گویند؛ هیچ پیغامی به ایشان ندادم، ولی می گویند که سخنان ما پادشاهی منصوب خواهم نمود؛ او پادشاهی خواهد بود که با حکمت بیان می دارد. **۲۲** اگر آنها از جانب من بودند می توانستند پیغام ما و عدالت حکومت کرده، در سراسر دنیا عدالت را اجرا خواهد نمود، به مردم اعلام نمایند و ایشان را از راههای گناه‌آمودشان بازگردانند. و نام او «خداوند، عدالت ما» خواهد بود. در آن زمان، بهودا نجات **۲۳** من خدایی نیستم که فقط در یک جا باشم، بلکه در همه جا خواهد یافت و اسرائیل در صالح و آرامش زندگی خواهد کرد. **۷** «در حاضر هستم؛ **۲۴** پس آیا کسی می تواند خود را از نظر من پنهان خدای زنده که بنی اسرائیل را از مصر رهایی داد؟ **۸** بلکه نخواهند **۲۵** «من از سخنان این انبیا مطلع هستم؛ می دانم که به دروغ ادعا گفت: «قسم به خدای زنده که قوم اسرائیل را از سرمیمهایی که ایشان می کنند که من کلام خود را در خواب بر ایشان نازل کرده‌ام! **۲۶** تا را به آنجا تبعید کرده بود، به سرزمین خودشان بازگرداند.» **۹** به کی این پیام آوران دروغین با حروفهای ساختگی شان قوم مرد فربی سبب انبیای دروغین و حیله‌گر دلم شکسته و تم لزان است! مانند خواهند داد؟ **۲۷** آنها با این انبیای دروغین می کوشند قوم را کسی که مست شراب می باشد، گچ و حیرانم، به سبب خداوند و ادارند تا مرا فراموش کنند، درست همان طور که پدرانشان مرا فراموش و به سبب کلام مقدسش. **۱۰** این سرزمین پر از اشخاص نزاکات کردن و دنیال بت بعل رفتهند. **۲۸** بگنارید این انبیای دروغگو خواب می باشد؛ انبیا شرورند و نیرویشان را در راه نادرست به کار می بینند؛ و خیلهای خودشان را بیان کنند و سخنگویان واقعی من نیز کلام مرا بنباریان، زمین در اثر لعنت خدا خشک شده و چراگاهها نیز از بین با امانت به گوش مردم برسانند، چون کاه و گلدم به سادگی از رفته اند. **۱۱** خداوند می فرماید: «کاهانهان هم مانند انبیا از من دور یکدیگر قابل تشخیص هستند! **۲۹** کلام من مثل آتش می سوزاند و هستند؛ حتی در خانه من نیز شرارت می وزند. **۱۲** از این رو، راهی مانند پُنک صخره را خرد می کند. **۳۰** «بنباریان، من بر ضد این که مردند تاریک و لغزند خواهد بود و در آن لغیده، خواهد افکار؛ انبیایی هستم که سخنان یکدیگر را از هم می دزند و آن را به پس در زمان معنی بر آنها بلا نازل خواهیم کرد و مجازاتشان خواهیم عنوان کلام من اعلام می دارند! **۳۲** من بر ضد این پیام آوران دروغین نمود. **۱۳** «انبیای سامره بسیار شرور بودند؛ آنها از سوی بت بعل پیام هستم که با خوبیهای ساختگی و دروغیهای خود، قوم مرد به گمراهی می آورند و با این کار، قوم من، اسرائیل را به گاههای می کشانند؛ و می کشانند؛ من هرگز چنین افادی را نفرستاده و مأمور نکرده‌ام؛ برای من همه اینها را می دیدم. **۱۴** ولی اینک انبیای اورشلیم از آنها نیز همین هیچ نفعی از آنها به این قوم نخواهد رسید. من، خداوند این را شرورترند و کارهای هولناکی مرتکب می شوند، زنا می کنند و نادرستی می گویند. **۳۳** «وقتی یکی از افراد قوم، یا یکی از انبیا کاهانهان از تو را دوست می دارند، به جای آنکه بد کاران را از راههای گناه‌آمودشان بپرسند: «بار خداوند چیست؟»؛ «جواب بد:» بار شمامید. و خداوند برگردانند، ایشان را به انجام آنها بشویق و ترغیب می کنند. این افاد از می فرماید شما را ترک خواهد کرد!» **۳۴** و اگر کسی از قوم یا از مردم شهرهای سلوم و عموره نیز فاسدترند.» **۱۵** بنابراین، خداوند انبیا با از کاهانهان درباره پیغام خداوند با تمثیر صحبت کنند، او و لشکرهای آسمان می فرماید: «من به انبیای اورشلیم خواهک تلخ خداوندش را مجازات خواهم نمود. **۳۵** می توانید از یکدیگر این سوال خواهیم خوارید و زهر خواهم نوشانید، چون ایشان باعث شده‌اند که را بکنید: «خداوند چه جوابی داده است؟» و یا «خداوند چه گفته خداشناسی و گناه، در سراسر این سرزمین رواج یابند.» **۱۶** خداوند است؟ **۳۶** ولی دیگر عمارت پیغام خداوند را به زبان نیاورید، چون لشکرهای آسمان می فرماید: «به سخنان این انبیای اورشلیم خواهک به هر یک از شما سخنان خود را به عنوان پیغام بیان می کنید و با این شما امیدهای بیهوده می دهند، گوش ندهید، چون سخنان ایشان از کار، کلام خداوند لشکرهای آسمان را تغییر می دهید. **۳۷** می توانید طرف من نیست بلکه ساخته و پرداخته خودشان است! **۱۷** پیوسته به از نبی بپرسید: «خداوند چه جوابی داده است؟» و یا «خداوند چه گفته آنانی که به من بی احترامی می کنند، می گویند: جای نگرانی نیست؛ است؟» **۳۸** ولی اگر صحبت از پیغام خداوند بکنید، در حالی که همه چیز به خوبی پیش می رود؛ و به آنانی که در بی هوسهای خود من گفته ام آن را با بی احترامی بر زبان نیاورید، **۳۹** آنگاه شما را مانند هستند به دروغ می گویند: «خداوند گفته است که هیچ بلالی بر شما باز از دوش خود افکنده، شما را با شهری که به شما و به پدرانتان نازل نخواهد شد.» **۱۸** ولی کدام یک این انبیا آنقدر به خداوند داده بودم، از حضور خود دور خواهم انداخت، **۴۰** و شما را به عار و نزدیک است تا افکار او را بداند و کلام او را بشنوید؟ کدام یک رسوایی جاودانی دچار خواهم نمود که هیچگاه فراموش نشود.»

بهودا که از نسل داود هستند، چنین می‌فرماید: «به هنگام داروی، ساختن کاخهای پرشکوه، سلطنت پایدار می‌ماند؟ چرا سلطنت همواره با عدل و انصاف قضاوت کنید؛ از مظلوم در مقابل ظالم پدرت یوشیآ تندر دام یافت؟ چون او عادل و با انصاف بود. به حمایت کنید؛ در غیر این صورت خشم من به سبب شرارتان اخوخته همین علت هم در همه کارهایش کامیاب می‌شد. ۱۶ او از فقیران و خواهد شد و کسی نخواهد توانست آن را خاموش کند. ۱۳ ای نیازمندان دستگیری می‌کرد، بنابراین همیشه موفق بود. این است مردم اورشلیم، که بر صخره‌ای بلندتر از دشت هموار ساکنید، پدیده معنی شناخت من! ۱۷ ولی تو فقط به دنبال ارضی حرث و آز که من بر ضد شما هستم و با شما خواهم جنگید. شما با تکبر خود هستی؛ خون بی‌گاهان را می‌ریزی و بر قوم خود با ظلم و ستم می‌گویید؛»^{۱۷} کیست که بتواند به ما حمله کند و شهر ما را به تصرف حکومت می‌کنی. ۱۸ «بنابراین ای یهودی‌ها، پسر یوشیا، درآورد؟»^{۱۸} بنابراین من شما را به سرای گناهاتان خواهم رسانید و پس از مرگ هیچ‌کس حقی خانواده‌ات برایت ماتم نخواهد کرد؛ در جنگل‌هایتان چنان آتشی بر پا خواهم نمود که هر چه در اطرافشان قومت نیز به مرگ تو اهمیت نخواهد داد؛ ۱۹ چنان‌تو را از اورشلیم کشان‌کشان بیرون برد، مانند لاشه الاغ به گوشه‌ای خواهند افکد!» پاشد، بسوزاند.»

۲۰ ای مردم اورشلیم به لیبان بروید و در آنجا گرمه کنید؛ در پاشان

خداؤند فرمود که به قصر پادشاه بهودا بروم و به او که بر فریاد پرآرید؛ بر کوههای موآب ناله سر دهید، چون همه متحدهان شما تخت پادشاهی داود نشسته و به تمام درباریان و به اهالی اورشلیم، نایبود شده‌اند و هیچ‌کس برای کمک به شما باقی نمانده است. ۲۱ بگوییم که خداوند چنین می‌فرماید: «عدل و انصاف را بجا آورید زمانی که در سعادت و خوشبختی به سر می‌پردد، خدا با شما و داد مظلومان را از ظالمان بستانید؛ به غربیان، بیتیمان و بیوهزنان سخن گفت، ولی گوش فرا ندادید؛ شما هرگز نخواستید او را اطاعت ظلم نکنید و خون بی‌گناهان را نزینید. ۴ اگر آنچه می‌گوییم انجام نمایید، عادت شما همیشه همین بوده است! ۲۲ حال ورزش باد دهید، احاجزه خواهم داد که همواره پادشاهانی از نسل داود بر تخت خشم خدا ندام هربرانان را نایبود خواهد ساخت؛ همپیمانانشان نیز به سلطنت تکیه بزنند و با درباریان و همه قوم در سعادت و آسایش، اسارت خواهند رفت؛ و سرانجام به سبب شرارت‌هایتان، شرسمار و روزگار بگذرانند. ۵ ولی اگر این حکم را اطاعت نکنید، به ذات خود سرافکنده خواهید گشت. ۲۳ ای کسانی که در کاخهای مزین به قسم که این قصر به ویرانه تبدیل خواهد شد. ۶ زیرا خداوند دریاره چوب سرو لیبان زندگی می‌کنید، بهزادی دردی جان‌کاه همچون قصر پادشاه بهودا چنین می‌فرماید: «اگرچه تو در نظرم مثل سرزمین درد زیامن، شما را فرخواهند گرفت؛ آنگاه همه برای شما دلسوزی حاصل‌خیز جلاعده و مانند کوههای سرسیز لیبان زیبا می‌باشی، اما تو را خواهند گرد. ۲۴ خداوند به یهوداکین، پسر یهودی‌ها، پادشاه بهودا ویرانگر را همراه با تیرهایشان خواهم فرستاد تا تمام سترنها و تیرهای را از انگشتم بیرون می‌آوردم و به دست کسانی می‌دادم که به خونت چویی تو را که از بهترین سروهای آزاد تهیه شده‌اند، قطع کنید و در تشنه‌اند و تو از ایشان وحشت داری، یعنی به دست نیوکننر، آتش بسوزانند. ۸ آنگاه مردم سرزمینهای دیگر وقیع از کنار خربه‌های پادشاه بابل و سپاهیان او! ۲۶ تو و مادرت را به سرزمینی بیگانه این شهر عبور کنند، از یکدیگر خواهند پرسید: «چرا خداوند با این خواهم افکند تا در همان جا بمیرید. ۲۷ شما هرگز به این سرزمین که شهر بزرگ چنین کرد؟»^{۲۷} در پاسخ خواهند شنید: «چون اهالی اینجا آزوی دیدنش را خواهید داشت، باز نخواهید گشت.»^{۲۸} خداوند، خدای خود را فراموش کردند و عهد و پیمانی را که او با آیا این مرد یعنی یهوداکین، مانند ظرف شکسته‌ای شده که کسی ایشان بسته بود، شکستند و بتپرست شدند.»^{۲۹} ۱۰ ای اهالی به آن نیازی ندارد؟ آیا به همین دلیل است که خود و فرزندانش به بهودا، برای یوشیای پادشاه که در جنگ کشته شده، گریه نکنید، سرزمینی بیگانه به اسارت می‌روند؟^{۲۹} ای زمین، ای بلکه برای پرسش بیهوداچار ماتم بگیرید که به اسیری برده خواهد شد؛ زمین! کلام خداوند را بشنو. ۳۰ خداوند می‌فرماید: «نام این مرد چون او در سرزمینی بیگانه خواهد مرد و دیگر وطنش را نخواهد دید.»^{۳۰} (یعنی یهوداکین) را جزو افراد بی‌ولاد بتویس، جزو کسانی که هرگز ۱۱ زیرا خداوند دریاره بیهوداچار، پسر یوشیا پادشاه بهودا، که به جای کامیاب نخواهند شد؛ چون هیچ‌یک از فرزندان او بر تخت سلطنت پدرش پادشاه شد و به اسارت رفت، چنین می‌فرماید: «او دیگر به داود تکیه نخواهد زد و بر بهودا فرمزایی نخواهد کرد!»^{۳۱} اینجا بزنخواهد گشت. ۱۲ او در سرزمینی دور دست خواهد مرد و دیگر هرگز وطنش را نخواهد دید.»^{۳۲} ۱۳ خداوند می‌فرماید: «اوای بر خداوند می‌فرماید: «اوای بر

۲۳ دیگر هرگز وطنش را نخواهد دید.»^{۳۳}

تو ای یهودی‌ها، که قصر باشکوهت را با بهره‌کشی از مردم ای هریان قم من که اینطور گوسفندان مرا پراکنده کرده و از بین می‌سازی؛ از در و دیوار قصرت ظلم و بی‌عدالتی می‌بارد، چون مزد بردیده‌ای.»^{۳۴} پس یهوده خدای اسرائیل دریاره شبانانی که قم او را کارگران را نمی‌پردازی. ۱۴ می‌گویی: «قصر باشکوهی می‌سازم که می‌چرانند چنین می‌فرماید: «شما به جای اینکه گله مرا بچراید و از اتفاقهای بزرگ و پنجه‌های زیادی داشته باشد؛ سقف آن را با چوب آن مراقبت نمایید، آن را به حال خود رها کرده و از خود رانده و سرو آزاد می‌پوشانم و بر آن رنگ قرمز می‌زنم.»^{۳۵} آیا فکر می‌کنی با پراکنده‌شان ساخته‌اید. حال، برای بدیهایی که به گوسفندان من

مانده باشد از گرسنگی مجبور به خودن گوشت فرزندان و دوستانشان که بیفتم، و به یکدیگر می‌گویند: «شاید او خودش را به دام بیندازد؛ شوند». **۱۰** آنگاه خداوند مرا فرمود که آن کوزه را در پرایر چشمان آن وقت می‌توانیم از او انتقام بگیریم. **۱۱** ولی خداوند همچون یک همراهانم بشکنم **۱۲** و به ایشان بگویم که پیام خداوند لشکرهای مرد جنگی، نیرومند و توانا، در کنار ایستاده است؛ پس دشمنانم آسمان این است: «همان گونه که این کوزه خرد شده و دیگر قابل به زمین خواهد افتاد و بر من چیزه نخواهد شد. ایشان شکست تummer نیست، بدین گونه اورشلیم و اهالی آن هم از بین خواهد رفت. خواهند خورد و این رسولی همیشه بر آنها خواهد ماند». **۱۳** ای تعداد کشته‌شدگان به قدری زیاد خواهد بود که جنابهای را در توفت خداوند لشکرهای آسمان که مردم را از روی عدل و انصاف می‌آزمایی دفن خواهد کرد، چنانکه دیگر جایی باقی نماند. **۱۴** اورشلیم را هم و از دلها و افکار ایشان آگاهی، بگذران تا انتقام تو را از ایشان ببینم، مانند توفت پر از جنابهای خواهتم ساخت. **۱۵** خانه‌ای اورشلیم و چون داد خود را نزد تو اوردهام. **۱۶** برای خداوند سرو شکرگزاری کاخهای سلطنتی بهودا را هر جایی که بر بام آن پرای خورشید و ماه خواهمن خواند و او را تمجید خواهمن کرد، زیرا او مظلومان را از دست و ستارگان بخور سوزانیده و هدایای نوشیدنی تقدیم کرده باشند همه را ظالمان رهایی می‌دهد. **۱۷** نفرین بر آن روزی که به دنیا آمدم! نفرین مانند «توفت» با اجساد مردگان نجیس خواهتم ساخت. **۱۸** ارمیا بر آن روزی که مادرم مرا زاید! **۱۹** نفرین بر آن کسی که به پدرم مُدَد پس از اعلام پیام خداوند، هنگامی که از «توفت» بازگشت، در داد که او صاحب پسری شده و با این مُدَد او را شاد ساخت! **۲۰** حیاط خانه خداوند ایستاد و به تمام مردم گفت که **۲۱** خداوند ای کاش مثل شهرهای قدیم که خداوند بدون ترجم زیر و رویشان لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «تمام بلاهایی را کرد، او هم نایبد شود و صحیح تا شب از صدای جنگ در وحشت که گفته‌ام، بر سر اورشلیم و شهرهای اطراف آن خواهمن آورد، چون باشد، **۲۲** زیرا به هنگام تولید مرنا نکشت! ای کاش در شکم مادرم می‌مردم و رحم مادرم گور من می‌شد! **۲۳** من چرا به دنیا آمدم؟ آیا شما با سرخستی از کلام من سرپیچی کرده‌اید.»

۲۰

۲۱ فَشَحَّرَ كَاهِنٌ، پَسْ إِمِيرٌ، كَهْ رَئِيسٌ ناظِرٌانِ خَانَةِ خَادِونَدٍ

بود، شنید که ارمیا چه نوبتی کرده است. **۲** پس به دستور او ارمیای خود را در شرمساری و رسوانی به سر برم؟

۲۲ روزی صدقیای پادشاه، دو نفر از دیریاریان یعنی فشحور (پسر خداوند) بود، در کنده قرار دادند. **۳** روز بعد، وقتی فشحور ارمیا را (ملکیا) و صفتیای کاهن (پسر معسیا) را نزد من فرستاد تا به من آزاد می‌کرد، ارمیا به او گفت: «فَشَحَّرَ، خَادِونَدٌ نَامٌ تُورَّا عَوْضٌ كَرْدَهْ بِكَوْنِيدْرَهْ، پادشاه بایل به ما اعلام جنگ داده است! تو از است؛ او نام تو را» ساکن در وحشت“نهاده است. **۴** خداوند تو و خداوند درخواست کن تا ما را پاری کنند؛ شاید بر ما لطف فرماید دوستانت را دچار هراس و وحشت خواهد ساخت. آنها را خواهی دید و مانند گذشته معجزه‌ای کرده، نیوکنیصر را وادار به عقب‌نشینی که با شمشیر دشمن کشته می‌شوند. خداوند اهالی بهودا را به پادشاه نماید». **۵** آنگاه من فرستادگان پادشاه را نزد او بازگرداند تا به وی بایل تسلیم خواهد کرد و این قوم را به بایل به اسارت خواهد بگویند که خداوند، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «من سلاحهای برد و یا خواهد کشت. **۶** خداوند اجازه خواهد داد که دشمنان، شما را که در جنگ علیه پادشاه بایل و سپاهش به کار می‌برید بی‌اثر اورشلیم را غارت کنند و تمام ثروت و اشیاء قیمتی شهر و جواهرات خواهمن ساخت و ایشان را که شهر را محاصره کرده‌اند به قلب شهر سلطنتی بهودا را به بایل ببرند. **۷** تو ای فشحور، با تمام اعضای خواهمن آورد. **۸** من خود با تمام قدرت و با نهایت خشم و غضب خانوادهات اسیر شده، به بایل خواهید رفت و در همان جا خواهید مرد خود علیه شما خواهمن جنگید، **۹** و تمام ساکنان شهر را، از انسان و دفن خواهید شد هم تو و هم تمام دوستانت که برای آنها به دروغ حیوان، به ویا و حشتناکی مبتلا کرده، خواهمن کشت. **۱۰** سرانجام پیشگویی می‌کردی که اوضاع خوب و آرام است! **۱۱** خداوند، تو به خود صدقیا، پادشاه بهودا و شما دیریاریان و همه آنان را که از وبا و من وعده دادی که کمکم کنی، ولی مرا فرقه‌ای؛ اما من مجموع شمشیر و قحطی جان به در برده باشند به دست نیوکنیصر، پادشاه کلام تو را به ایشان اعلام نمایم، چون از نیرومندتری! من مسخره بایل و لشکریانش خواهمن سپرد، به دست کسانی که تشنۀ خونتان مردم شدهام و صحیح تا شب همه به من می‌خندند. **۱۲** وقتی دهان باز هستند تا بدن ترجم و دلسوی همه را بکشند. **۱۳** سپس خداوند به می‌کنم تا چیزی بگویم، فریاد از نهادم برمی‌آید که: «خشنوت و من فرمود که به مردم چنین بگویم: «اینک دو راه پیش روی شما ویرانی!» آری، این پیامها از جانب خداوند مرا مایه رسوانی و تمسخر می‌گذارم، یکی راه زنده ماندن و دیگری راه مرگ! **۱۴** یا در اورشلیم ساخته است. **۱۵** از طرف دیگر اگر نخواهمن کلام تو را اعلام کنم و بمانید تا در اثر جنگ و قحطی و قحطی و بیماری هلاک شوید، و یا شهر را از جانب تو سخن بگویم، آنگاه کلام تو در دلم مثل آتش، شعله‌ور ترک کرده، خود را به محاصره کنندگانان، بایلی‌ها تسليم کنید تا می‌شود که تا مغز استخوانهایم را می‌سوزاند و نمی‌توانم آرام بگیرم. زنده بمانید. **۱۶** زیرا من تصمیم دارم این شهر را نایبد کنم و به هیچ **۱۷** از هر طرف صدای تهدید آنها را می‌شونم و بدنم می‌لزد. حتی وجه تصمیم را تغیر نخواهمن داد. پادشاه بایل این شهر را تسریخ دوستانم می‌گویند که از دست من شکایت خواهند کرد. آنها مستظریند کرده، با آتش آن را از بین خواهد برد. **۱۸** خداوند به خاندان پادشاه

هم همین دستور را دادم، 23 ولی آنها گوش ندادند و اطاعت نکردند و بیران خواهد شد که هر کس از آن عبور کند، حیرت نماید و از بلکه با سرسختی به دستور من بی توجهی نمودند و اصلاح نشدند. تعجب سر خود را تکان دهد. 17 همان طور که باد شرقی خاک را 24 «حال، اگر شما از من اطاعت نمایید و روز شبات را مقدس پراکنده می کنید، من هم قوم خود را به هنگام رویارویی با دشمنانشان بدارید و در این روز کار نکنید، 25 آنگاه پادشاهانی که بر تخت پراکنده خواهم ساخت؛ و به هنگام مصیبت رویم را برگردانده به دادو می نشینند، سوار بر ارابهها و اسبان، همراه با صاحبمنصبان و ایشان اعتنای خواهمن نمود!» 18 آنگاه قوم گفتند: «باید خود را از مردمان یهودا و ساکنان اورشلیم از دروازه‌های این شهر داخل خواهند شد ارمیا خلاص کنیم! ما خود کاها نیز را به ما شد، و این شهر تا به ابد مسکون خواهد ماند. 26 از اطراف اورشلیم تعلیم می دهند و حکیمانی داریم که ما را راهنمایی می نمایند و انبیایی و از شهرهای یهودا و سرزمین بیامن و از دشتها و کوهستانها و جنوب داریم که بیام خدا را به ما اعلام می کنید؛ دیگر چه انتیاجی به یهودا مردم همه خواهند آمد و قربانیاهای گوناگون به خانه خداوند موضعه ارمیا داریم؟ پس باید به سخنخانش گوش فرا ندهیم و تهمتی بر تقديم خواهند نمود. 27 «اما اگر از من اطاعت نکنید و روز شبات او وارد سازیم تا دیگر بر ضد ما سخن نگوید!» 19 بنابراین ارمیا دعا را به عبادت و استراحت اخصوص ندیه، و اگر در این روز همچون کرده، گفت: «خداآندا، به سخنخانم توجه نما! بین درباره من چه روزهای دیگر، از دروازه‌های اورشلیم کالا به شهر وارد کنید، آنگاه این می گویند. 20 آیا باید خوبی‌های ما را بدی تلافی کنند؟ برا کشتن دروازه‌ها را به آتش خواهیم کشید، آتشی که به کاخهای این سرایت کند من دام گذاشته‌اند حال آنکه من بارها نزد تو از ایشان طرفداری کرده و آنها را از بین ببرد و هیچ کس نتواند شعله‌های آن را خاموش کند.» و کوشیده‌ام خشم تو را از ایشان برگردانم. 21 اما حال خداوندا،

پکنار فرزندانشان از گرسنگی بیمرنده و شمشیر خون آنها را ببرید؟ 18 خداوند به من فرمود: «برخیز و به کارگاه کوزه‌گری برو، و زنانشان بیوه بشوند و مادرانشان داغدیده! مردها از بیماری بیمرنده من در آنجا با تو سخن خواهیم گفت.» 3 برخاستم و به کارگاه و جوانان در جنگ کشته شوند! 22 بگذار وقی سریازان به ناگهه کوزه‌گری رقمم. دیدم که کوزه‌گر بر سر چرخش سرگم کار است؛ 4 بر آنها هجوم می آورند، فریاد و شیون از خانه‌هایشان برخیزد! زیرا بر ولی کوزه‌ای که مشغول ساختنش بود، به شکل دلخواهش در نیامد؛ سر راهم دام گستره‌اند و برایم چاه کنده‌اند. 23 خداوندا، تو از پس آن را دوباره خمیر کرد و بر چرخ گذاشت تا کوزه‌ای دیگر مطابق تمام توطنه‌های ایشان برای کشتن من آگاهی؛ پس آنها را نیخش و میلش بسازد. 5 آنگاه خداوند فرمود: «ای بنی اسرائیل، آیا من گناهشان را از نظرت دور مدار؛ ایشان را به هنگام خشم و غضب نمی توانم با شما همان گونه رفتار کنم که این کوزه‌گر با گلش کرد؟ خود، داوری فرما و در حضور خود هلاک نما!» شما هم در دستهای من، همچون گل در دست کوزه‌گر هستید. 7

هرگاه اعلام نمایم که قصد دارم قومی یا مملکتی را منهدم و بیران 19 روزی خداوند فرمود که کوزه‌ای بخرم و به همراه چند نفر از سازم، 8 اگر آن قوم از شرارت دست کشند و توبه کنند، از قصد ریش سفیدان قوم و کاهنان سالخورد را به وادی بین هنوم در نزدیکی دروازه خود منصرف می شوم و نابودشان خواهیم کرد. 9 و اگر اعلام کنم کوزه‌گران بروم و در آنجا بیام او را اعلام کرده، 3 بگویم که خداوند که می خواهم قومی یا مملکتی را قادر نمایم و بزرگ سازم، 10 اما آن لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل چنین می فرماید: «ای پادشاهان قوم راه و روش خود را تغییر داده، به دنبال شرارت برونده و احکام مرا یهودا و اهالی اورشلیم، به بیام من گوش فرا دهید! چنان بالای هولناکی اطاعت نکنند، آنگاه من نیز نیکویی و برکتی را که در نظر داشتم، به بر سر این شهر خواهیم آورد که هر کس بشنويد مات و مبهوت شود. 4 آن قوم خواهیم داد. 11 «حال برو و به تمام ساکنان یهودا و اورشلیم زیرا بنی اسرائیل مرا ترک کرده و این مکان را از کردار شرم آور و شرورانه هشدار بده و بگو که من علیه ایشان بلاعی تدارک می بینم؛ پس بهتر خوشی پر ساخته‌اند؛ مردم برای بعثه بخور می سوزانند بهایی که نه است از راههای زشنخان بازگردند و کردار خود را اصلاح کنند. مردم این نسل می شناسنند، نه پدرانشان، نه نادرهایان بیهودا. آنها این 12 «اما ایشان جواب خواهند داد: «بیهوده خود را زحمت مده! ما محل را با خون کودکان بی گناه رنگین کرده‌اند. 5 برای بت بعل، هر طور که دلمان می خواهد زندگی خواهیم کرد و امیال سرکش مذهبیان بلنده ساخته، پس از خود را بر آنها می سوزانند کاری که من خود را دنبال خواهیم نمود!» 13 خداوند می فرماید: «حتی در هرگز امر نفموده بودم و حتی از فکر نیز نگذشته بود! 6 «بنابراین میان بت پرستان تاکنون چنین چیزی رخ نداده است! قوم من عمل روزی خواهد رسید که دیگر این وادی را «توفت» یا «ین هنوم» خواهند رشته مرتکب شده که تصویرش را هم نمی توان کرد! 14 فله‌های بلنده نامید، بلکه وادی «کشتارگاه». 7 زیرا من نقشه‌های جنگی یهودا و کوههای لبنان هرگز بدون برف نمی مانند؛ جویبارهای خنک نیز که از اورشلیم را بر هم زده، به دشمن اجازه خواهیم داد تا شما را در این دور دستهای جاری اند، هرگز خشک نمی شوند. 15 به پایداری اینها مکان به خاک و خون بکشند و جنائزهایان خوراک لاشخورها و می توان اعتماد کرد، اما به قوم من اعتمادی نیست! زیرا آنها مرا ترک حیوانات وحشی گردند. 8 شهر اورشلیم را نیز چنان و بیران خواهیم نموده و به بعثه روى آورده‌اند؛ از راههای هموار قدیم بازگشته‌اند و ساخت که هر کس از کنارش عبور نماید، مات و مبهوت شود. 9 در بی راهه‌های گناه قدم می زند. 16 از این رو سرزمینشان چنان اجازه خواهیم داد که دشمن شهر را محاصره کند و کسانی که در آن

حتی در مرگ والدینشان نیز هیچ کس با ایشان همدردی نخواهد زیر هر درخت سبز و روی هر کوه بلند بت می پرستند؛ پس به سبب کرد! **8** پس تو از هم آکنون دیگر در مهمنیها و جشنها آنها گناهاتان، تمام گنجها و بخانهایتان را به تاراج خواهم داد، **4** و شرکت نکن، و حتی با ایشان غذا نخور! **9** چون من، خداوند مجبور خواهید شد این سرزمهین را که به میراث به شما داده بودم ترک لشکرهای آسمان، خدای بنی اسرائیل در طول زندگی تان و در برابر کنید و دشمنانشان را در سرمینهای دور دست بندگی نمایید، چون چشمانتان، به تمام خندها و خوشیها، به همه نعمه های شاد، و آتش خشم مرا شعلهور ساخته اید، آتشی که هرگز خاموش نخواهد همه جشنها عروسی پایان خواهم داد. **10** «وقتی تمام این چیزها شد! **5** «لغعت بر کسی که به انسان تکه می کند و چشم امیدش به را به مردم پازگو کنی، خواهند پرسید: «چرا خداوند چنین مجازات اوست و بر خداوند توکل نمی نماید. **6** او مثل بوته ای است که در سختی برای ما در نظر گرفته است؟ مگر تقصیرمان چیست؟ به یهود بیان خشک و سوزان و در شورزارها می روید، جایی که هیچ گیاه خدای مان چه گناهی کرده ام؟» **11** آنگاه به ایشان بگو که خداوند دیگر وجود ندارد؛ او هرگز خیر و برك نخواهد دید! **7** «خوشای چنین پاسخ می دهد: «علت این است که پدران شما مرا ترک کرده، حال کسی که بر خداوند توکل دارد و تمام امید و اعتمادش بر اوست! از بینها پیروی نمودند و قوانین مرا اطاعت نکردند. **12** ولی شما **8** او مانند درختی خواهد بود که در کار رویدخانه است و ریشه هایش از پدرانشان هم بدکارت هستید. شما در بی هوسهای گناهاتون خود از هر طرف به آب رسد درختی که نه از گراما می ترسد و نه از می روید و نمی خواهید مرا پیروی کنید؛ **13** از این رو شما را از این خشکسالی! برگش شاداب می ماند و از میوه آوردن باز نمی ایستد! **9** سرزمهین بیرون از اندخته، به سرمینی خواهم راند که هرگز نه خود شما «هیچ چیز مانند دل انسان فریبکار و شرور نیست؛ کیست که از آنچا بوده اید و نه اجدادتان؛ در آنچا می توانید شبانه روز به بت پرسی آنچه در آن می گذرد آگاه باشد؟ **10** تنها من که خداوند هستم پیردازید و من هم دیگر بر شما رحم نخواهم نمود.» **14** با این می دانم در دل انسان چه می گذرد! تنها من از درون دل انسان آگاهم خال خداوند می فرماید: «زمانی می آید که مردم هرگاه بخواهند در و انگیزه های او را می دانم و هر کس را مطابق اعمالش جزا می دهم.» مورد کارهای شگفت انگیز من گفتگو کنید، دیگر اعمال عجیب **11** شخصی که ثروتش را از راه نادرست به دست می آورد، همانند مرا به هنگام بیرون آوردن بنی اسرائیل از مصر، ذکر نخواهند نمود، پرنده ای است که لانه خود را از جوجه های دیگران پر می سازد. بلکه در این باره سخن خواهد گفت که من چگونه بنی اسرائیل را از همان گونه که این جوجهها خلیل زود او را واگذاشم می روند، او نیز سرمین شمال و همه سرمینهای که ایشان را به آنها رانده بودم، باز بهزودی ثروتش را از دست خواهد داد و سراجام چوب حمامتش را آوردادم. بهله، من ایشان را به سرمینی که به پدرانشان داده ام باز خواهد خورد. **12** اما ما در برابر تاج جادواني، رفیع و پرجلال تو خواهیم گرداند! **16** خداوند می فرماید: «کون به دنبال ماهیگیران سایش می کنم. **13** ای خداوند، ای امید اسرائیل، تمام کسانی که بسیار می فرستم تا بایدند و شما را از اعماق دریا که در آنچا از ترس از تو برگردند، رسوا و شرمسار می شوند؛ آنها مانند نوشته های روی خشم من خود را پنهان کرده اید، صید کنید! همچنین به دنبال حاکم خواهید شد، چون خداوند را که چشممه آب حیات است، شکارچیان بسیار خواهیم فرستاد تا شما را شکار کنند، همان گونه که ترک کرده اند. **14** خداوندان، تنها تو می توانی مرا شفا بخشی، تنها تو گزون را در کوهها و تپهها، و بزر کوهی را در میان صخره ها شکار می توانی مرا نجات دهی و من تنها تو را سایش می کنم! **15** مردم با نظر من مخفی نیست؛ هرگز نمی توانید گناهاتان را از من پنهان آنها سخن می گفتی چه شد؟ اگر آنها واقعاً از سوی خدا هستند، پس کنید؛ **18** من به سبب همه آنها شما را دو برابر مجازات می کنم، چرا انجام نمی شوند؟» **16** خداوندان، من هیچگاه از تو نخواهستم که چون با بتهای نفرت انگیز خود، زمین مرا آلوهه کرده اید و آن را با بر آنها بالا نازل کنی و هرگز خواستار هلاکت ایشان نبوده ام؛ تو خوب اعمال پداتان پر ساخته اید. **19** ای خداوند، ای قوت من، ای می دانی که من تنها هشدارهای تو را به ایشان اعلام کردم. **17** پشتیبان من، که به هنگام سختی پناهگاهم هستی، قومها از سراسر خداوندان، مرا به وحشت نیانداز! تنها امید من در روز مصیبت، تو جهان نزد تو آمده، خواهند گفت: «پدران ما چقدر ندان بودند که هستی! **18** تمام کسانی را که مرا آزار می دهنند، به رسوای و هراس خدایان پوچ و دروغین را پیروی می کردندا! **20** آیا انسان می تواند براز گرفتار بساز، ولی مرا از هر بلاعی محفوظ بدار، آری، بر ایشان دو خود خدا بسازد؟ بنتی که به دست انسان ساخته شود خدا نیست!» چندان بلا بفترست و نایودشان کن! **19** آنگاه خداوند فرمود که بروم و **21** خداوند می گوید: «قدرت و توانایی خود را به آنها نشان خواهم در کنار دروازه قوم که پادشاهان یهودا از آن عبور می کنند و در کنار داد و سراجام به ایشان خواهیم فهماند که تنها من خداوند هستم.» سایر دروازه های اورشليم باشیم، **20** و در آنچا خطاب به همه مردم بگوییم که خداوند چنین می فرماید: «ای پادشاهان و مردم یهودا، ای **17** «ای قوم یهودا، گناهان شما با قلم آهین و با نوک ساکنان اورشليم و همه کسانی که از این دروازه های عبور می کنید، **21** الماس بر دلهای سنگی تان نوشته شده و بر گوش های مذبحهایتان به این هشدار توجه کنید تا زنده بمانید؛ نباید در روز شبات کار کنید کنده کاری شده است. **2** جوانان یک دم از گناه غافل نمی مانند، بلکه این روز را به عبادت و استراحت اختصاص دهید. به اجدادتان

کرده‌ای؟ آیا از اهالی اورشلیم بیزار شده‌ای؟ چرا ما را آنچنان زده‌ای که خواهد بود؛ مطمئن باش که دشمن را وادار خواهم ساخت که به هیچ درمانی برایمان نباشد؟ ما منتظر بودیم که شفایمان بدھی، ولی هنگام گرفتاری و بدینختی از تو درخواست کمک نماید. ۱۲ «کسی چنین نشد؛ در انتظار صلح و آرامش بودیم، اما اضطراب و ترس ما را نمی‌تواند میله‌های آهنی را بشکند، بخصوص آهن سوزمینهای شمال فرا گرفت! ۲۰ ای خداوند، ما به شرارت خود و گناه اجدادمان را که با مغوغ مخلوط شده باشد؛ همین طور سرسختی این رونیز اعتراف می‌کنیم. بله، ما در حق تو گناه کردایم. ۲۱ خداوند، به کسی نمی‌تواند در هم بشکند! پس به سبب همه گناهانشان در خاطر نام خودت ما را طرد نکن و اورشلیم، جایگاه استقرار تخت پر تمام این سوزمین، ثروت و گنجهایشان را به عنوان غینمت به دست شکوht را ذلیل و خوار مساز. عهدی را که با ماستی به یاد آور و دشمن خواهم سپرد. ۱۴ اجازه خواهم داد تا دشمنانشان ایشان را آن را نشکن! ۲۲ آیا بت می‌تواند باران عطا کند؟ یا آسمان می‌تواند برد به سوزمین پرینز که قبلًا هرگز در آنجا نبوده‌اند؛ زیرا آتش به خودی خود باران بیاراند؟ ای پیهوه خدای ما، چه کسی جز تو خشم من شعلهور شده، ایشان را خواهد سوزاند! ۱۵ آنگاه عرض می‌تواند چنین کارهایی را به انجام رساند؟ از این رو ما، تنها به تو کردم: «خداوند، تو می‌دانی به خاطر توست که این همه توفیین و ناسزا می‌شونم! پس مرا به یاد آور و از من مراقبت نمای! انتقام مرا از آواره‌هند گانم بگیر؛ نسبت به آتها انقدر صبور باش تا موق شوند مرا

۱۵

آنگاه خداوند به من فرمود: «حتی اگر موسی و سموئیل در پیشکشند. ۱۶ آنچه به من تاب و تحمل می‌دهد، کلام توست که حضور من می‌ایستادند و برای این قوم شفاعت می‌نمودند، بر ایشان خواراک روح گرسته من است؛ کلام تو دل اندوهگین‌ها شاد و خرم ترحم نمی‌کردم. این قوم را از نظرم دور کن تا بروند. ۲ اگر از تو می‌سازد. ای خداوند لشکرهای آسمان، چه افتخار بزرگی است که پیشنهاد که به کجا بروند، از جانب من بگو که آنکه محکوم به مرگ نام تو را بر خود دارم! ۱۷ در ضیافت‌های مردم خوشگذران شرکت است، به سوی مرگ؛ آنکه محکوم است با شمشیر کشته شود، به نکردام بلکه به دسوار تو به تهایی نشسته از به یاد آوردن گناهان سوی شمشیر؛ آنکه محکوم است با قحطی هلاک گردد، به سوی ایشان از خشم لمبیر می‌شون. ۱۸ چرا درد من دائمی است؟ چرا فحطی و آنکه محکوم به اسیری است به سوی اسارت و بردگی! ۳ زخم‌های من ایشان نمی‌یابند؟ آیا می‌خواهی مرا نایمید کنی و برای جان من چهار هلاک کننده بر آنان خواهم فرستاد: شمشیر، تا آنان را تشنیه من، سراب باشی؟» ۱۹ خداوند جواب داد: «سخنان پیوشه بپکشد؛ سگان، تا آنان را بدرند؛ لاشخورها، تا آنان را بخورند؛ و مگو، سخنان سنجیده بر زبان بیان! فقط زمانی خواهیم گذاشت پایام آور حیوانات وحشی، تا آنان را تکه پاره کنند. ۴ «به سبب کارهای بدی من باشی که تو من بازگردی و به من توکل نمای؛ در آن صورت به که منسی، پسر جزقیا، پادشاه پیهودا در اورشلیم کرد، ایشان را به چنان جای آنکه آنها بر تو تأثیر بگذارند، تو بر آنها تأثیر خواهی گذاشت. مجازات سختی خواهم رساند که مرمد دنیا از سرنوشتشان وحشت ۲۰ همان گونه که تسمیخ شهری با دیوارهای محکم میسر نیست، من نمایند! ۵ ای اهالی اورشلیم، چه کسی دیگر دلش به حال شما نیز تو را در برای آنها مانند دیواری از مغوغ خواهم ساخت؛ آنها با تو می‌سوزد؟ چه کسی برای شما گریه و زاری می‌کند؟ چه کسی حتی خواهند چنگید، اما پیروز نخواهند شد، چون من با تو هستم تا از تو حاضر می‌شود به خود زحمت بدهد تا احوالات را جویا شود؟ ۶ شما دفاع کنم و رهایی ات دهم. ۲۱ بله، من تو را از چنگ این اشخاص مرا ترک کرده و از من روگردانهاید، پس من نیز دست خود را دراز بدکار بیرون می‌کشم و از شر این مردم سنگدل نجات می‌دهم.»

۱۶

بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: «تو شده‌ام! ۷ کنار دروازه‌های شهرهایان، شما را غربال خواهم کرد. ۸ شمار بیو زنانتان مانند ریگهای ساحل زیاد کوکانی که در اینجا به دنیا بیانده همراه پدران و مادرانشان از گناه دست بردارید. ۹ مادری که صاحب هفت فرزند می‌باشد از غصه زمین باقی خواهند ماند. آنها در اثر چنگ و قحطی کشته خواهند دنی می‌کند، چون تمام پسرانش کشته خواهند شد؛ خورشید زندگی شد و لاشهایشان را لاشخورها و جانوران خواهند خورد. ۵ من او بهزودی غروب می‌کند! او بی اولاد و رسوا خواهد شد! هر که را برکت خود را از ایشان گرفتهام و از احسان و رحمت خود محرومshan زنده باقی مانده باشد به دم شمشیر خواهم سپرد!» ۱۰ گفتم: «وای کرده‌ام؛ پس تو برای آنها نه ماتم بگیر و نه گریه کن! ۶ در این که چه مدد بدینختی هستم! ای کاش مادرم را به دنیا نیاورده بود! به سوزمین چه ثروتمند و چه قبر، همه خواهند مرد، ولی جنائزهایشان هر جا که می‌روم، باید با همه مباحثه و مجادله کنم؛ نه به کسی دفن نخواهند شد؛ نه کسی برای آنها ماتم خواهد گرفت، نه خود را پول به نزول داده‌ام، نه از کسی پول به نزول گرفته‌ام، با وجود این برای ایشان ماجروح خواهد کرد و نه موهای سرش را خواهد تراشید، همه نفرینم می‌کنند!» ۱۱ خداوند فرمود: «یقین بدان آیندهات نیکو ۷ و نه کسی برای تسلی شان با آنها بر سر سفره خواهد نشست؛

باشد و مایه سریلنگی و عزت نام من گردند؛ ولی آنها از من اطاعت و سرافکنده، دست خالی باز می‌گردند. **4** کشاورزان مأیوس و نکردن. **12** سپس خداوند فرمود: «به ایشان بگو: همه مشکهای غمگینند، چون باران نباریده و زمین، خشک شده و ترک خورده شما از شراب پر خواهند شد.» ولی ایشان در جواب به تو خواهند است! **5** در بیابان، آهو بجهاش را به حال خود رها می‌کند، چون گفت: «خود می‌دانیم که مشکهایمان همه از شراب لبیز خواهند علوفه نمی‌یابد. **6** گورخرها نیز روی پهلهای خشک می‌ایستند و مثل شد.» **13** پس تو به ایشان بگو که خداوند می‌فرماید: «مردم این شغالهای تشنه، نفس من زند و در جستجوی علف، چشماسانشان سرزمنی را ماند کسانی که مست شده‌اند، گیج خواهم ساخت، از را خسته می‌کنند، ولی چیزی برای خوردن نمی‌یابند.» **7** ای خداوند، پادشاهی که از خاندان داود است تا کاهان و انبیا و همه ساکنان اگرچه کاهان ما، ما را محکوم می‌سازند، ولی به خاطر عزت نام خود اورشیلم را **14** و ایشان را به جان هم خواهمن اناخت، حتی پدران و ما یاری نمایم! ما بسیار از تو دور شده‌ایم و در حق تو گاه کرده‌ایم. پسران را، تا یکدیگر را ناید کنند؛ و هیچ چیز مرا از هلاک کردن **8** ای امید اسرائیل، ای کسی که در تنگا و گرفتاری نجات‌دهنده آنها باز نخواهد داشت نه دلسوزی، نه ترحم و نه شفقت.» **15** مایی، چرا مثل غربی که از سرزمنی ما رد می‌شود و مسافری که شی خداوند امر فرموده است، پس فرقون شوید و گوش کنید! **16** یهود نزد می‌ماند، نسبت به ما بیگانه گردیده‌ای؟ **9** آیا تو هم درمانده خدای خود را احترام نمایید، پیش از آنکه دیر شود، قیل از آنکه شده‌ای؟ آیا ماند جنگجوی ناتوانی گردیده‌ای که کاری از او ساخته ظلمتی را پدید آورد که نتوانید راه خود را بر روی کوهها بیاید؛ پیش از نیست؟ خداوند، تو در میان مایی و ما نام تو را بر خود داریم و قوم تو آنکه نوی را که انتظار می‌کشیدید به تاریکی مرگبار و سهمگین تبدیل هستیم؛ پس ای خداوند، ما را به حال خود رها نکن! **10** ولی نماید. **17** اگر گوش نکنید، به سبب غرور شما در خفا خواهمن خداوند به این قوم چنین جواب می‌دهد: «شما خرد دوست داشتید از گریست و اشک خواهمن ریخت، چون قوم خداوند به اسارت برده من دور شوید و سرگردان گردید، و هیچ کوشش نکردید احکام مرا می‌شوند. **18** خداوند فرمود: «به پادشاه و مادرش بگو که از تخت بجا آورید. پس من نیز، دیگر شما را نمی‌پذیرم. تمام کارهای بدتان را سلطنت پایین بیایند و به خاک بنشینند، چون تاجهای پرشکوهشان از به پاد آورده، به سبب گناهاتان شما را مجازات خواهمن نمود.» **11** سر آنها برداشته شده است. **19** دروازه‌های شهرهای جنوب یهودا خداوند به من گفت: «از این پس از من نخواه که این قوم را یاری همه بسته است و کسی نیست که آنها را بگشاید؛ اهالی یهودا همه نسام و برکت دهم. **12** حتی اگر روزه بگیرند، به دادشان نخواهم به اسارت رفته‌اند. **20** ای اورشیلم نگاه کن! دشمن از سوی شمال رسید؛ اگر هم هدیه و قربانی بیاورند، نخواهمن پذیریت؛ بلکه ایشان به سوی تو می‌آید! کجاست آن گله زیبایی که به دست تو سبردم تا را با جنگ و قحطی و وبا هلاک خواهمن کرد! **13** آنگاه گفتم: از آن نگهداری کنی؟ **21** هنگامی که بارات تو را شکست داده، بر «خداوند، انبیاشان می‌گویند که نه جنگ می‌شود، نه قحطی؛ آنها تو حکومت کنند، چه حالی به تو دست خواهد داد! همچون زنی که به مردم می‌گویند که تو به ایشان صلح و آرامش پایدار می‌بخشی.» می‌زاید، از درد به خود خواهی پیچید. **22** اگر از خودت پرسی که **14** خداوند فرمود: «این انبیا به نام من به دروغ نبرت می‌کنند؛ من چرا این بالاها بر سرت می‌آید، بدان که به سبب ازیداد گناهات به نه آنها را فرستادم و نه پیامی به ایشان داده‌ام؛ رؤواهای آنان از جانب غارت و پایمالات کرده است. **23** «آیا پک حیشی می‌تواند رنگ میاه شما سخن می‌گویند. **15** من این انبیا فیکار را که به نام من پیام پوشتی را عرض کند؟ یا پلنگ می‌تواند خالهای را پاک کند؟ تو هم می‌آورند مجازات خواهمن کرد، زیرا من به ایشان سخن نگفتم، آنها که تا این حد به کارهای بد عادت کرده‌ای، آیا می‌توانی کار خوب می‌گویند که نه جنگ می‌شود نه قحطی، پس ایشان را در جنگ و بکنی؟ **24** پس چون مرا فراموش کرده و خدایان دروغین را پیروی قحطی هلاک خواهمن ساخت! **16** و این قوم که به این پیشگویی‌ها نموده‌ای، من هم تو را پراکنده می‌کنم، همان طور که باد صحراء کاه را گوش می‌دهند، به همان گونه کشته خواهند شد و نعشهاشان در پراکنده می‌سازد؛ این است آن سرنوشتی که براحت تعیین کرده‌ام. **26** کوچه‌های اورشیلم خواهند افتاد و کسی باقی نخواهد ماند تا جنازه‌ها تو را بر هنره سخوا خواهمن کرد. **27** کارهای زشت تو را دیده‌ام، را دفن کند؛ زن و شوهر، دختر و پسر، همه از بین خواهند رفت، زیرا نایاکی، هوسرانی، زناکاری و بتپرستی هایت را بر تهها و کشتارها! من آنها را به سبب گناهاتان مجازات خواهمن نمود. **17** «پس با ایشان دریاره اندوه خود سخن بیان و بگو: «شب و روز از چشمانم اشک غم جاری است و آرام و قرار ندارم، چون هموطنانم به دم تبغ خداوند دریاره خشکسالی یهودا به ارمیا چنین فرمود: **2** افتاده‌اند و روی زمین در خون خود می‌غلتنند. **18** اگر به صحراء بروم، سرزمنی یهودا عزادار است؛ زندگی و جنب و جوش از شهرها رخت نعش کسانی را می‌پینم که به ضرب شمشیر کشته شده‌اند؛ و اگر به بریسته؛ مردم همه ماتم زده‌اند و صدای آه و نالهشان از اورشیلم به شهر بروم با کسانی روبرو می‌شون که در اثر گرسنگی و بیماری در گوش می‌رسد. **3** ثروتمندان خدمکاران خود را برای آوردن آب به حال مرگید؛ هم انبیا و هم کاهنان به سرمیانی بیگانه برده شده‌اند.» سر چاهها می‌فرستند، اما چاهها همه خشک است؛ پس نامی **19** قوم اسرائیل می‌گویند: «ای خداوند، آیا یهودا را کاملاً ترک

14

شرم آوری که روی آنها برای بست بعل پختور می سوزانید! **14** «ای ارمیا، خواهی کرد؟ **6** حتی برادران و خانواده خودت، علیه تو هستند و دیگر برای این قوم دعا نکن و نزد من برای ایشان شفاعت منما، برایت تو طله چیده‌اند! پس اگرچه با تو دوستانه صحبت کنند، به آنها چون من در زمان مصیبت به داد آنها نخواهم رسید و به دعاشان اعتماد نکن و سخنانشان را باور ننمایم.» **7** آنگاه خداوند فرمود: «من گوش نخواهم داد. **15** قوم محظوظ من دیگر حق ندارند به خانه من بنی اسرائیل را ترک گفته و قوم پرگزیده خود را طرد کرده‌ام! عزیزان وارد شوند! آنها خائن و بتپرسن شده‌اند؛ پس آیا قول وفاداری و خود را تسلیم دشمن کرده‌اند. **8** قوم من مانند شیر چنگل بر من تقدیم قربانی در آنجا، می‌تواند گناهشان را پاک کند و بار دیگر غیریده‌اند، پس من نیز از ایشان بیزار شده‌ام. **9** «قوم من همانند به ایشان خرمی و شادی پیخشد؟ **16** قوم من مانند درخت زیتون پرندۀ رنگارانگی است که از هر طرف مورد حمله مرغان وحشی قرار سرسیز، پر از میوه‌های خوب و زیبا بود؛ اما اکنون شکسته و خرد گرفته است؛ پس حوانات درنده را نیز فرا خواهید تا به این ضیافت شده است، چون من شعله‌های سوزان خشم دشمنان را بر ایشان فرو بیرونند! **10** «بسیاری از حاکمان بیگانه، تاکستان را غارت کرده‌اند آورده‌ام. **17** من، خداوند لشکرهای آسمان که اسرائیل و یهودا را و سزمین محبوب مرا پایمال نموده‌اند. آنها سزمین حاصلخیز مرا به مانند نهال‌های کاشته بودم، اینک بر ایشان بلا نازل می‌کنم؛ چرا که بیابان خشک تبدیل کرده‌اند. **11** بله، آن را ویران ساخته‌اند؛ اینک ایشان با بدکاری‌هایشان و سوزاندن بخور برای بعل مرا خشنگیان نالهای ماتم از آن به گوشم رسید؛ همه جا ویران شده و کسی ساخته‌اند.» **18** آنگاه خداوند، مرا از دسیسه‌هایی که دشمنان علیه بدان توجه ندارد. **12** مهاجمین همه گوش و کنار سزمین را غارت من می‌چیندند، آگاه ساخت! **19** من مانند بره بی‌آزاری که برای می‌کنم، زیرا من شمشیر را فرستاده‌ام تا فرد قوم را هلاک سازد، ذبح می‌برند، به هیچ کس بدگمان نبودم و هرگز فکر نمی‌کردم که و هیچ کس در امان نخواهد بود. **13** گندم کاشته‌اند، ولی خار درو می‌خواهند ما بکشند! در حالی که آنها به یکدیگر می‌گفتند: «بیایید کرده‌اند؛ رحمت بسیار کشیده‌اند، ولی چیزی عایدشان نشده است؛ این مرد را بکشیم تا هم خودش و هم پایهایش از بین بروند. بیایید او از شدت خشم من، مخصوص‌لشان از بین رفته است و به این علت را بکشیم تا نام او از صفحه روزگار محو شود!» **20** ای خداوند همه شرم‌سازند.» **14** خداوند درباره همسایگان شورو قوم اسرائیل که لشکرهای آسمان، ای داور عادل، به افکار و انگیزه‌های ایشان بگر و سزمین او را مورد تهاجم قرار داده‌اند سزمینی که خدا به ایشان داده داد مرا از ایشان بستان، می‌خواهم به چشمان خود بیشم که از ایشان است چنین می‌فرماید: «ایشان را مانند یهودا از سزمینشان بیرون انتقام می‌گیری. **21** این است آنچه خداوند درباره مردم عناوت خواهم راند، **15** ولی بعد از آن، بار دیگر بر آنها ترحم خواهم نمود و کصد جان مرا کرده بودند، می‌فرماید. آنها گفته بودند: «اگر از هر یک را به زمین و مملکت خود باز خواهیم گرداند. **16** اگر این بیوت کردن به نام خداوند دست بزنداری، تو را می‌کشیم.» **22** پس قوهای بست بپرسی، راه و رسم قوم مرا خوب بیاموزند (همان گونه که خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «من ایشان را مجازات خواهم قبلًا به قوم من راه و روش بعل را آموخته بودند)، و به جای بعل مرا کرد! جوانانشان در جنگ کشته خواهند شد و پسران و دخترانشان از خدای خود بدانند، آنگاه جزو قوم من شده کامیاب خواهند شد. گرسنگی جان خواهد داد. **23** برای اهالی عناوت زمان مکافات **17** اما هر قومی که نخواهد مرا اطاعت نماید، او را به کلی ریشه کن تعیین شده و چون آن زمان فرا رسد، یک نفر هم جان به در نخواهد کرده، از بین خواهیم برد.» این کلام خداوند است.

برد!

13

12 ای خداوند، تو عادلت از آن هستی که من با تو بحث به کمرت بیند، ولی آن را نشوی. **2** پس کمرنده خردی خردیم و به و جدل کنم؛ اما می‌خواهم بدام که چرا بدکاران موقفتند؟ چرا کرمم بستم. **3** سپس خداوند به من گفت: **4** «به کار رود فرات اشخاص نادرست در رفاه و آسایشند؟ **2** تو ایشان را مانند درختی که برو و آن کمرنده را در شکاف صخره‌ای پنهان کن.» **5** رفتم و ریشه می‌داند و میوه می‌آورد، کامیاب می‌سازی. به زیان تو را شکر همان طور که خداوند فرموده بود، پنهانش کردم. **6** پس از گذشت ریشه می‌داند، اما دلهایشان از تو دور است! **3** حال آنکه تو از دل من زمانی طولانی، خداوند فرمود که بروم و کمرنده را از کار رود فرات آگاهی و مرا خوب می‌شناسی. خداوند، ایشان را مثل گوسفند به بیاوم. **7** من هم رفتم و آن را از جایی که پنهان کرده بودم، بیرون کشترگاه پیش و به سرای اعمالشان برسان! **4** تا به کی باید این آوردم؛ ولی دیدم که پوسیده است و دیگر به هیچ دردی نمی‌خورد! **8** سزمین به سبب اعمال و رفتار آنها ماتم گیرد؟ حتی گیاهان صحراء آنگاه خداوند فرمود: «به همین گونه من غرور مملکت یهودا و شهر هم به علت گناهان آنها خشک شده و حیوانات و پرندگان از بین اورشليم را می‌پسانت و از بین می‌برم. **10** این قوم بدکار که خواهان رفته‌اند؛ با این حال ایشان می‌گویند: «خدا ما را مجازات نخواهد اطاعت از من نیستند و به دنیا خواهشانهای ناپاک خود می‌روند و کرد!» **5** «اگر با کسانی که انسانی بیش نیستند مسابقه دادی بت می‌پرسند، همچون این کمرنده، پوسیده شده، به هیچ دردی و خسته شدی، پس چگونه با ایشان مسابقه خواهی داد؟ اگر در نخواهند خورد. **11** همان گونه که کمرنده را محکم به دور کمر زمین صاف نتوانستی بایستی و لغزیدی، در جنگل‌های انبو اردن چه می‌بندند، من نیز اسرائیل و یهودا را محکم به خود بستم تا قوم من

ختنه شما هم مثل ختنه آنها، فقط پک رسم و عادت است و بس، و کاشانه‌مان خراب شده؛ پچه‌هایمان را از آغوشمان بردند و دیگر هرگز دل وجود گاه‌آلودتان ختنه نگیریده است.»

خانه‌مان را بسازیم». 21 شبان و رهبران قوم اسرائیل احمق و ندان خانه‌مان را بسازیم.

10

ای بنی اسرائیل، به پیامی که خداوند به شما می‌دهد، گوش شده‌اند و دیگر از خداوند هدایت نمی‌طلبند؛ از این رو شکست فرا همید: 22 از راه و رسم سایر قومها پیروی نکنید و مانند آنها از خواهد خود و قومشان مانند گله بی‌سپریست پرآکنده خواهند شد. حرکات ستارگان و افلاک ترسید و فکر نکنید سرنوشت شما را آنها 22 اینکه هیاوهی به گوش می‌رسد! هیاوهی لشکر بزرگی که از تعیین می‌کند. 3 رسوم آنها چقدر پوج و احمقانه است؛ درختی از سوی شمال می‌آید تا شهرهای یهودا را ویران کند و آنها را لانه شغالها جنگل می‌برند و نجار با ابزارش از آن پیش می‌سازد، 4 سپس با طلا و سازد! 23 ای خداوند، می‌دانم که انسان حاکم بر سرنوشت خود نفره زینتش می‌دهند و با میخ و چکش آن را در محل استقرارش محکم نیست و این توانایی را ندارد که مسیز زندگی خود را تعیین کند. 24 می‌کنند تا نیفتند. 5 درست مانند متربکی در جالیز است که نه خداوند، ما اصلاح کن، ولی با ملایمت، نه با خشم و غضب، و حرف می‌زنند و نه راه می‌روند، بلکه کسی باید آن را بردار و جایه‌جا گزند نایاب می‌شوند. 25 آتش خشم و غضب خود را بر قومهای بربز نماید، پس شما از چنین پیش نرسید! چون نه می‌تواند صدمه‌ای بزند که تو را نمی‌شناسند و از تو پیروی نمی‌کنند، چون بنی اسرائیل را آنها نه کمکی بکند. 6 ای خداوند، خدایی مثل تو وجود ندارد، چون از بین بردند و این سزمین را به کلی ویران کرده‌اند.

11

تو بزرگی و نامت پقدرت است! 7 ای پادشاه تمام قومها، کیست خداوند به من فرمود که به مفاد عهد او گوش فرا دهم و به که از تو نرسد؟ فقط تو شایسته احترامی! در تمام سزمینها و در بین تمام حکیمان، همایان تو یافت نمی‌شود! 8 آنانی که بست می‌پرستند، مردم یهودا و اهالی اورشیلم این پیام را پرسانم: «ملعون باد کسی که همگی احمق و ناداند! از بنهای چوبی چه می‌توانند پیامورزند؟ 9 از سزمین ترشیش ورقهای کوپیده شده نقره، و از «اوکاز» طلا می‌آورند همچون کرمه آتش بود. به ایشان گفته بودم که اگر از من اطاعت کنند و هر چه می‌گوییم انجام دهند، ایشان قوم من خواهند بود و من اجدادتان از سزمین مصر با ایشان بستم، از سزمینی که برای آنها همچون کرمه آتش بود. به ایشان گفته بودم که اگر از من اطاعت دوزند و هنرمندان و زرگان ماهر، آنها را به روی بنهای می‌کشند؛ سپس خدای زنده و پادشاه ابدی هستی! از خشم تو تمام زمین می‌لرزد، و قومها به هنگام غضب تو می‌گزینند و خود را پنهان می‌سازند. 10 ولی خداوند، تو تنها خدای حقیقی می‌باشی، تو خدای زنده و پادشاه ابدی هستی! از خشم تو تمام زمین می‌لرزد، و کسانی که بست می‌پرستند بگویید: «خدایانی که در خلقت آسمان و زمین نقشی نداشته‌اند از روی زمین محو و نابود خواهند شد.» 12 اما خدای ما با قدرت خود زمین را ساخت، و با حکمتش جهان را بنیاد نهاد و با دانایی خود آسمانها را به وجود آورد. 13 به فرمان وقتی اجدادشان را از مصر بیرون آوردم تا به امروز، بارها به تأکید از اوست که ایرها در آسمان می‌غزند؛ اوست که ایرها را از نقاط دور دست زمین برمی‌آورد، رعد و ورق ایجاد می‌کند، باران می‌فرستد، و باد ایشان خواسته‌اند که مرا اطاعت کنند! 14 آنایی که در مقابل بنهایشان توجهی به دستورهای خود بیرون می‌آورد! 15 آنایی که در خرانه‌های خود بیرون می‌آورد! ساجده می‌کنند چقدر نادانند! سازندگان آنها شرم‌سار و رسوخاًهند بنا براین تمام تنبیه‌هایی را که در آن عهد ذکر شده بودند، در حقشان شد، زیرا آنچه می‌سازند، دروغین است و جان در آنها نیست. 15 همه این بتها ارزش و مسخره‌اند! وقتی سازندگانشان از بین برونده، اجرا کردم. 9 خداوند به من فرمود: «اهالی یهودا و اورشیلیم علیه من بتنهایشان هم از میان خواهند رفت. 16 اما خدای عقوب مثیل این سرکش و تاپاک خود رفتند. ایشان با این کار عهد مرا زیر پا گذاشتند، پنهان نیست، او خالق همه موجودات است و بنی اسرائیل قوم خاص او شود! 18 زیرا خداوند می‌فرماید: «این بار شما را این سزمین بیرون هر چه انتقام و طلب رحمت کنند، به دعا ایشان گوش نخواهیم داد. محاصره به سر می‌پرید، اموال خود را جمع کنید و آماده حرکت پس چنان بلاعی بر ایشان خواهیم فرستاد که نتوانند جان به در بربزند و شوید! 19 زیرا خداوند می‌فرماید: «این بار شما را این سزمین بیرون هر چه انتقام و طلب رحمت کنند، به دعا ایشان گوش نخواهیم داد. خواهیم انداخت و چنان بلاعی بر سر شما نازل خواهیم نمود که حتی یک نفرتان نیز جان به در نبرید!» 20 در آن روزها مردم یهودا فریاد تقدیم می‌کردند، پنهان خواهند برد، ولی بنهای هرگز نخواهند توانست کرده، خواهند گفت: «زخم‌هایمان چقدر عجیق است! امیدی به شفا ایشان را از این بلاعی رهایی دهند. 13 ای مردم یهودا، شما به تعداد نیست! ولی باید تحمل کنیم چون این مجازات ماست! 20 خانه و شهرهایتان بت دارید و به تعداد کوچه‌های اورشیلیم، مذبح، مذبحهای

کشتگان خواهند افتاد». **13** خداوند می فرماید: «من تمام محصول می چینند. **9** آیا به خاطر این کارها نباید ایشان را تنبیه کنم؟ آیا زمین ایشان را نابود خواهم ساخت؛ دیگر خوشاهی بر درخت مو و نباید از چنین قومی انقمام بگیر؟» **10** برای کوههای سرسیز این انجری بر درخت انجری دیده نخواهد شد؛ برگها نیز پورمهد می شوند! سزمین و چراگاههای خرم آن می گریم و ماتم می کنم، چون همه هر آنچه به ایشان داده ام، از میان خواهد رفت.» **14** آنگاه قوم خدا سوخته و ویران شده‌اند، هیچ موجود زنده‌ای از آن نمی گذرد؛ نه خواهند گفت: «چرا اینجا نشسته‌ایم؟ باید به شهرهای حصاردار رمه‌های است، نه پرندگان و نه جانوری؛ همه گریخته‌اند. **11** خداوند برویم و آنچه بعزمیرم؛ زیرا خداوند، خدای ما، ما را محکوم به نابودی می فرماید: «اوسلیم را به خرابه تبدیل کرده، آن را لانه شغالها خواهم کرده و جام زهر داده تا بنوشیم، چون ما نسبت به او گناه وزیده‌ایم. کرد؛ شهرهای یهودا را خالی از سکنه و ویران خواهم ساخت.» **12** **15** برای صلح و آرامش انتظار کشیدیم، ولی شهراهی حصاردار رمه‌های است، چرا این سزمین من شنیده باید به بیان خشک و سوزان به راه شفا و سلامتی بودیم، ولی وحشت و اضطراب گریبانگیر ما تبدیل شد، به طوری که کسی جرأت نکند از آن عبور نماید؟ کدام شد.» **16** صدای اسیان دشمن از دان، مرز شماری، شنیده می شود؛ انسان حکیمی می تواند این موضوع را درک کند؟ به چه کسی این را صدای شیشه اسیان نیرومندانش، همه را به لزه انداخته است؛ چون آشکار کرده‌ای تا به مردم توضیح دهد؟» **13** خداوند در جواب دشمن می آید تا این سزمین و شهرها و اهالی آن را نابود سازد. **17** فرمود: «قوم من از دستورهایی که به ایشان داده بودم، سریچی کرده دشمن می فرماید: «من نیروهای دشمن را ماند مارهای سمی به و به آنچه گفته بودم، عمل ننمودند، **14** بلکه به جای آن، در بی جان شما خواهم انداخت مارهای که نمی توانند افسونشان کنند؛ هر خواسته‌های دل سرکش خود رفتند و طبق تعالی اجدادشان، پنهانی چه تلاش کنید، باز شما را گزیده، خواهند کشت.» **18** درد من، بعل را پرسیدند. **15** پس خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل، درمان نمی پذیرد! دل من بی تاب است! **19** گوش کنید! ناله‌های قوم چنین می فرماید: «این سبب به ایشان خواک تلخ خواهی داد و من از هر گوشۀ سرمیان شنیده می شود! آنها می پرسید: «آیا خداوند آب زهارلو خواهی نوشاید؟ **16** ایشان را در میان قومهای که نه در صیغین نیست؟ آیا پادشاه ما در آنجا نیست؟» خداوند جواب خودشان و نه اجدادشان می شناختند، پراکنده خواهش ساخت؛ حتی می دهد: «چرا با پرستیدن بتها و خدایان غریب خود، خشم مرا در آنجا نیز شمشیر هلاکت را به تعیب شان خواهی فرستاد تا به کلی شلمور کردید؟» **20** قوم با اندوه می گویند: «فصل برداشت محصول نابود شوند.» **17** خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: «به آنچه گذشت؛ تابستان آمد و رفت؛ ولی ما هنوز نجات نیافریدیم!» **21** دل روی خواهد داد بینیدیشد! آنگاه به دنیال زنان نوحه‌خوان بفرستید، من به خاطر خدمات و جراحات قوم، خوبین است؛ از شدت غم و به دنیال ماهرترین آنها! **18** از ایشان بخواهید تا با شتاب بیاند و خصه، ماتم زده و حیران. **22** آیا در جلعاد داروی نیست؟ آیا در آچجان نوحه‌سایی کنید که چشمانش از اشک پر شود و از موهایان آنچا طبیی پیدا نمی شود؟ پس چرا قوم من شفا نمی پاید؟ **19** به ناله‌های اهالی اورشلیم گوش دهید که آب جاری گردد!

9 ای کاش سر من مخزن آب می بود و چشمانم چشمۀ اشک تا گشته‌یم! باید که سرمیان را ترک کنیم، چون خانه‌هایمان همه ویران برای کشتگان قوم شب و روز گریه می کردم! **2** ای کاش متلی در شده‌اند.» **20** ای زنان به کلام خداوند گوش دهید و به سختنان بیان می داشتم و برای فراموش کردن قوم به آنچا پناه می بردم، چون او توجه کنید! به دخترانタン نوحه گری و به همسایگانتان عزاداری همگی ایشان زنایکار و خیانت‌پیشه‌اند! **3** خداوند می فرماید: «زبان یاموزید. **21** زیار شیخ مرگ از پنجه‌ها به داخل خانه‌ها و کاخهایتان خود را مثل کمان خم می کنند تا سختنان دروغ خود را مانند تیر رها خزیده است. دیگر بچه‌ها در کوچجه‌ها بازی نمی کنند و جوانان بر سر سازند؛ به جای راستی، دروغ بر سرمیانش حکومت می کنند؛ در گذر جمع نمی شوند، چون همه مرده‌اند. **22** خداوند می فرماید به شرارت وزریدن پیشرفت می کنند و مرد در نظر ندارند.» **4** از دوستانتان ایشان بگو: «بساد مردم مثل فضله در صحراء و مانند باقه در پشت بژحدار باشید! به بژادرتان اعتماد نکنید! چون بژادران همه فریبکارند سر دروغ، خواهند افتاد و کسی نخواهد بود که آنها را دفن کند. و دوستان همه سخن چین! **5** دوست را فربیض می دهد؛ **23** «مرد دانا به حکمت خود افتخار نکند و شخص نبرومند به کسی نیست که سخن راست بگوید؛ ایشان زبان خود را عادت قوت خود نیالد و ثروتمند به ثروت خود فخر نکند؛ **24** بلکه هر داده‌اند که دروغ بگوید؛ آنها با این گناهان، خود را خسته و فرسوده که می خواهد افتخار کند، به این افتخار کند که مرا می شناسد و می کنند! **6** خداوند می فرماید: «تو در میان دروغگویان و فریبکارانی می داند که خداوند هستم و رحمت و انصاف و عدالت را بر زمین زندگی می کنی که نمی خواهند به سوی من بیایند.» **7** بنابراین بجا می آزم؛ چیزهایی که موجب خشنودی و سور من می باشند. **25** خداوند لشکرهای آسمان چنین می فرماید: «آنها را مثل فلز در کوره «زمانی می رسد که تمام کسانی را که فقط در جسم خسته شده‌اند آتش می گذازم تا تصفیه شوند؛ جز این، چه می توانم بکنم؟ **8** زبان تنبیه خواهی کرد، **26** یعنی مصری‌ها، ادویه‌ها، عمونی‌ها، موئی‌ها، دروغگوی آنها، مثل تیری زهارلو است؛ در حضور همسایه‌های خود، ساکنین صحراء که بت پرست هستند، و حتی شما مردم یهودا! چون سختنان دوستانه بر زبان می رانند، ولی پشت سر، علیه ایشان توطئه

سر شما نیز خواهم آورد. با اینکه بارها در این مورد با شما سخن نموده‌اند و در آنجا پس‌ران و دختران خود را برای بتها زندگانده در گفته، هشدار دادم و شما را فرا خواندم، ولی شمانه گوش کردید و نه آتش، قربانی می‌کنند کار رشت و هولناکی که نه امر فرموده بود و نه جواب دادید. پس همان طور که اجازه دادم خانه مرا در شیلهو خراب حتی از خاطرم گذشته بود. 32 بنابراین روزی خواهد رسید که دیگر کنند، اجازه خواهم داد تا این خانه را نیز خراب کنند. بله، این خانه به آنجا“ توفت ”یا وادی“ ابن هنوم ”خواهند گفت، بلکه آن را“ وادی را که به نام من بوده و چشم امیدتان به آن است و این سزمن را که“ کشتارگاه ”خواهند نامید، چون احساس بی شماری از کشمکش‌گان را در به شما و به پدرانتان داده‌ام، ویران خواهتم کرد؛ 15 همان طور که آنجا دفن خواهند کرد، طوری که جایی باقی نماند؛ 33 و لشه‌های برادران افرایمی شما را تبعید نمودم، شما را نیز تبعید خواهتم کرد. 16 قوم من خوارک پرندگان آسمان و حیوانات بیابان خواهند شد و کسی پس تو ای ارمیا، دیگر برای این قوم دعای خیر نکن و براز آنها گریه باقی نخواهdest ماند که آنها را براند. 34 من آوای سرود و شادمانی و زاری و شفاقت ننمایم، چون نخواهتم پذیرفت. 17 مگر نمی‌پسی در هلله‌های عروس و داماد را از شهرهای یهودا و کوچه‌های اورشلیم قطع تمام شهرهای یهودا و در کوچه‌های اورشلیم چه می‌کنند؟ 18 بین خواهمند و این سزمن را به ویرانه مبدل خواهمند ساخت.»

چطور پچمهای هیزم جمع می‌کنند، پدرها آتش می‌افزوند، زنها خمر 8 خداوند می‌فرماید: «در آن وقت، دشمن قبه‌های پادشاهان و درست می‌کنند تا برای بت ”ملکه آسمان“ گرددهای نان پیزند و برای سایر خدایانشان هدایای نوشیدنی تقديم کنند و به این ترتیب مرا به بزرگان یهودا، قبه‌های کاهنان، انبیا و ساکنان اورشلیم را شکافته، استخوانهایشان را بیرون خواهند آورد، 2 و روی زمین در مقابل خشمند آورند! 19 آیا این کارها، به من لطعمه می‌زنند؟ بیشتر از همه به خودشان ضرر می‌رسانند و خودشان را رسوا می‌کنند. 20 پس من بتهایشان، آتفاب و ماه و ستارگان، پهن خواهند کرد پنهانی که مورد آتش خشم و غضب خود را فرو خواهمند ریخت. بله، شعله‌های خشم پرستش و علاقه آنان بود و از آنها پیروی می‌کردند. آن استخوانها دیگر و غضب من، این عبادتگاه را سوزانند، مردم، حیوانات، درختان و جمع آوی و دفن نخواهند شد، بلکه مانند فضله حیوانات بر روی محصولات زمین را از میان خواهند برد و کسی نخواهdest توانست آن زمین خواهند ماند. 3 کسانی که از این قوم فاسد زنده بمانند، به هر را خاموش کنند! 21 خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل چیزی که ایشان را پراکنده کرده باشد مرگ را بر زندگی ترجیح خواهند می‌فرماید؛ «گوشت قربانیها را که ذبح می‌کنید چه آنها را که مجاز با خوردنشان هستند، چه آنها که خوردنشان منع است، فرمود تا به قومش چنین بگوییم: «کسی که می‌افتد، آیا دوباره بلند پیروی را بخورید، 22 چون وقتی پدران شما را از مصر بیرون آوردم، و با نمی‌شود؟ کسی که راه را اشتباه می‌رود، آیا به راه راست باز نمی‌گردد؟ ایشان سخن گفته، دسوارهای خود را به ایشان دام از ایشان هدیه و 5 پس جرا قوم من، اهالی اورشلیم، دچار گمراهی همیشگی شده‌اند؟ قربانی نخواستم، 23 بلکه آنچه به ایشان فرموده بودم این بود: از من چرا به پنهانی دروغین چسبیده‌اند و نمی‌خواهند نزد من بازگردند؟ 6 به پیروی کنید تا من خدای شما باشم و شما قوم من! فقط به هر راهی گفتگوی آنها گوش دادم، ولی یک حرف راست نشیدیم! هیچ‌کس از که من می‌گوییم، بروید تا سعادتمند شوید. 24 ولی ایشان گوش فرا ندادند و توجیه ننمودند، بلکه به دنبال هوی دل خود رفتند و به شده‌ام؟» بلکه مثل اسپی که با سرعت به میدان جنگ می‌رود، همه با جای پیشرفت و بهتر شدن، وضعشان بدتر شد. 25 از روزی که شتاب به سوی راههای گکاه‌آزادشان می‌روند! 7 لکلک می‌داند چه وقت کوچ کنند؛ همین طور فاخته، پرستو و مرغ مانیخوار؛ هر سال در پدران شما از مصر بیرون آمدند تا به امروز، خادمین یعنی انبیای خود را هر روز نزد شما فرستادم. 26 ولی نه به سختانشان گوش دادید زمانی که خدا تعیین کرده است، همه آنها باز می‌گردند؛ ولی قوم من نه به ایشان اعتنای کردید، بلکه سختدil و یاغی شده بدتر از پدرانشان رفقار نمودید. 27 بنابراین ای ارمیا، هر آنچه می‌فرمایم به ایشان بگو، ولی انتظار نداشته باش گوش پدیده! به ایشان هشدار معلمان شما آنها را تغییر داده‌اند تا معنی دیگری بدتهند؟ 9 این معلمان به ظاهر دانای شما برای همین گناه تبعید شده، شرمنده و بدده، ولی منتظر پاسخی نباش. 28 بگو که ایشان قومی هستند که نمی‌خواهند دستورهای خداوند، خدای خود را اطاعت کنند و نمی‌خواهند درس عبرت بگیرند، چون راستی از بین رفته و سخنی نیز بنابراین زنان و مزروعه‌های ایشان را به دیگران خواهمند داد؛ چون همه از آن به میان نمی‌آید. 29 خداوند می‌فرماید: «ای اهالی اورشلیم، آنها از بیک طمعکارند؛ حتی انبیا و کاهنان نیز فقط در بی ازداداری کنید؛ موي خود را به نشانه شرم تراشیده، دور ببریید؛ بر بلندیها برآید و نوحه‌سرايی کنید، چون من از شما خشمگین هستم و می‌پوشاند گویی چیز چندان مهمی نیست؛ می‌گویند؟» آرامش برقرار شما را طرد کرده و ترک نموده‌ام. 30 اهالی یهودا در پرایر چشممان است! در حالی که آرامشی وجود ندارد. 12 آیا قوم من از بت پرستی من شارت ورزیده‌اند و بهای خود را به خانه من آورده و آنچا را شرمنده‌اند؟ نه، ایشان هرگز احساس شرم و حیا نمی‌کنند! از این نجس ساخته‌اند. 31 در وادی“ ابن هنوم ”نیز مذبحی به نام“ توفت ”بنا رو من ایشان را مجازات خواهمند کرد و ایشان جان داده، در میان

تاریک می شود. **۵ آنگاه می گویند:** «باید در تاریکی شب حمله هلاک شوند». **۲۲ خداوند می فرماید:** «از سرزمین شمال لشکری در کمی و تمام کاخهای را از بین ببریم!» **۶ خداوند لشکرهای آسمان حرکت است و قوم نیرومندی برای جنگ با شما پرخاسته‌اند.** **۲۳ چنین می فرماید:** «درخانش را ببرید و با آن در مقابل اورشلیم سنگر ایشان به کمان و نیزه مسلحند، سنگل و بی رحم هستند و وقتی بر پسازید. این شهر باید مجازات بشود، چون پر از ظلم است. **۷ اسبهای خود سوار می شوند،** صدایشان مانند خروش دریاست! آنها همان طور که از چشم، آب فروان می کنند، از این شهر هم شارت برای جنگ با اورشلیم مهیا شده‌اند.» **۲۴ مردم اورشلیم می گویند:** بیرون می چهد! فریاد ظلم و ستم در کوچه‌هایش طین اندخته است. «این خبرها را شنیده‌ایم، برای همین دستهایان لزان شده و مانند بیماری و زخم‌های متعفن آن همواره در پای دیگانم می باشد. **۸ ای زنی که در حال زاییدن است،** دچار هراس و دردیدم. **۲۵ جرأت اهالی اورشلیم،** از این سختیها درس عربت پسگیرید، و گرنه از شما نداریم به صحراء بروم و یا در جاده‌ها قدم بگذاریم، چون دشمن ما بیزار شده، سرزمینتان را ویران خواهم کرد تا کسی تعوادن در آن ساکن مسلح است! ترس از هر سو ما را فرا گرفته است!» **۲۶ خداوند شود.** **۹ خداوند لشکرهای آسمان می فرماید:** «مانند درخت مویی می فرماید: «ای قوم من، لیاس ماتم بر تن کن و به عزا بنیشی؛ مانند که همه خوش‌هایش چیز شده، قوم اسرائیل نیز خوش‌چیزی خواهد کسی که در مرگ تنها پرسش به عزا شنسته، به تاخی سوگواری کن، شد آن گونه که خوش‌های باقی نماند.» **۱۰ من به خداوند گفتم:** چون سریازان غارتگر، ناگهان بر تو هجوم خواهد آورد. **۲۷ ای چه کسی به سخنان و هشدارهای من گوش فرا خواهد داد؟** ایشان ارمیا، من تو را سنج محک قرار داده‌ام تا قوم مرا محک بزنی؛ پس گوش‌های خود را بسته‌اند و نمی خواهند بشنوند. کلام تو ایشان را کدرار و رفتار ایشان را مشاهده و ارزیابی نمایند. **۲۸ آنها کاملاً یاغی ناراحت و خشنگی می سازد و نمی خواهند به گوششان برسد.** **۱۱ به شده و دلشان همچون مفرغ و آهن سخت گردیده است؛** به هر جا سبب تمام این کارهای شرمآورشان من از خشم الهی لبریم و دیگر که می‌رونند، غیبت می‌کنند؛ تمام اعمالشان گاه‌آلود است. **۲۹ نمی توانم تحمل کنم.** «آنگاه خداوند فرمود: «خشم و غصه خود را آهنجگر با افودن دمای کوهه، سرب را تصوفیه می کند، ولی قوم من بر سر اهالی اورشلیم خواهم ریخت بر کودکانی که در کوچه‌ها بازی تصوفیه نایاب‌زند، زیرا بدکاران از آنها جدا نمی شوند. **۳۰ ایشان نقره می کنند،** بر مجلس جوانان، بر زن و شوهرها، و بر سالخوردگان. ناخالص بی مصرف“نامیده خواهند شد، چون من ترکشان کردم.»

۱۲ زنان و خانه‌ها و مزعده‌هایشان، همه به دست دشمن خواهند افتاد، چون من اهالی این سرزمین را تبیه خواهیم کرد. **۱۳ همگی** آنگاه خداوند به ارمیا فرمود **۲** که کبار دروازه خانه خداوند ایشان از کوچک تا بزرگ، دروغگو بوده، به دنبال سود نامشروع بایستید و این پیام را به گوش مردم برسانید: ای مردم یهودا، ای تمام می‌باشد، حتی اپیا و کاهان نیز فریبکارند! **۱۴ آنها زخم‌های قوم مرا** کسانی که در اینجا خداوند را عبادت می‌کنند، به کلام خداوند می‌پوشانند گویی چیز چندان مهمی نیست. می گویند: «آرامش برقار گوش فرا دهید! **۳ خداوند لشکرهای آسمان،** خدای قوم اسرائیل است! در حالی که آرامشی وجود ندارد. **۱۵ آیا قوم من از بت پیرستی می فرماید:** «اگر راهها و اعمالشان را تغییر داده، اصلاح کنید، اجازه شرمده‌اند؟ نه، ایشان بیوی از شرم و حیا نزدندان! از این رو، من خواهم داد در سرزمین خود باقی بمانید. **۴ فریب سخنان دروغ را** ایشان را مجازات خواهم نمود و ایشان در میان کشتگان خواهند نخوردید، فکر نکنید که چون خانه من در اینجاست نخواهم گذاشت افاده.» **۱۶ با وجود این،** خداوند چنین می فرماید: «بر سر جاده‌ها که اورشلیم ویران شود. **۵ من فقط در صورتی اجازه خواهم داد** پایستید و پیرسید راه درست، یعنی راهی که خداشناسان در ایام در این سرزمینی که جاودانه به پدرباتان داده‌ام باقی بمانید که از قدیم می‌پسوندند، کدام است؛ شما نیز همان راه را دنبال نمایید تا کدرار و رفتار بد دست کشیده، با یکدیگر با درستی و انصاف رفتار در وجودتان آرامش بیایید. ولی شما جواب می دهید؟ نه، ما این کنید، از پیمان، بیوه‌زن و غریبان بهره‌کشی نکنید، از ریختن خون راه را پیروی نخواهیم کرد!» **۱۷ بر شما نگهبانانی گماشتم تا به بی گاهان دست بدارید و از پیروی خدایان دیگر که باعث زیان و شما هشدار دهند که به صدای شیبور خطر گوش دهید، ولی شما لطمه شمامست روی گردان شوید. **۸ اما شما به سخنان دروغ و گفتید:** «گوش نخواهیم داد!» **۱۸ پس خداوند می گوید:** «ای قومها بی‌ایه امید بسته‌اید؛ **۹ دزدی می گوید:** «ما در امن و امانی! و باز پشنودید! ای گواهان بنگرید که بر سر ایشان چه خواهد آمد! **۱۹ به دروغ قسم می خورید،** برای بت بعل بخور می سوزانید و خدایان ای زمین گوش بد! من بر سر این قوم بالای خواهم آورد که ثمرة بیگانه را می‌پرستید، **۱۰ و بعد به خانه‌ای که به نام من نامیده شده خیلات گاه‌آلود خودشان است،** چون به کلام من گوش نمی دهند و آمده، در حضور من می‌ایستید و می گوید: «ما در امن و امانی! و باز دستورهای مرا نیز پا می گذارند. **۲۰ پس دیگر چه فایده‌ای دارد که بروم گردید و غرق کارهای زشتستان می شوید.** **۱۱ مگر خانه‌ای که نام از سرزمین سپا برای من بخور می‌آورند و از سرزمینهای دور دست، مرا بر خود دارد، آشیانه زدن است؟ هر آتجه در آنجا می‌کنید، عطرهای گرانبها. من هدایای ایشان را نمی توانم پذیرم؛ دیگر برایم می‌پینم. **۱۲ به شیلوه بروید،** به شهری که نخستین عبادتگاه من در خواشید نیستند. **۲۱ بنا برین من بر سر راه این قسم سنگهای آن قرار داشت،** و ببینید به سبب گناهان قوم اسرائیل، با آن چه قرار خواهیم داد تا پدران، پسران و دوستان و همسایگانشان بلغزند و کردم! **۱۳ به سبب تمام گناهانی که مرتکب شده‌اید همان بلا را بر******

سودی نمی‌بیری، چون عاشقانه از تو برگشته و قصد جانت را دارند. همه جنگجویانی نیرومندند که بدون ترحم می‌کشند. **17** آنها خرمن فریادی به گوش رسید مانند ناله زنی که برای اولین بار می‌زاید. تو را غارت کرده، نان فرزندان را خواهند برد؛ گله‌های گوسفند و این آه و ناله قوم من است که زیر پای دشمنان خود، از نفس افتاده و رمه‌های گلو، انگور و انجر تو را به یغما برد، شهرهای حصاردارت را که خیال می‌کنی در امن و امانند، تاراج خواهند کرد. **18** اما در آن دست التماس دراز کرده است!

زمان هم باز شما را به کلی از میان نخواهم بود. **19** «پس اگر از تو خداوند می‌فرماید: «تمام کوچه‌های اورشليم را بگردید. بر سر ای ارمیا پرسید: چرا خداوند ما را چیز این بلایا می‌کند؟ در پاسخ چهارراه‌ها بایستید. همه جا را خوب جستجو کنید! اگر بتوانید حتی پگو: همان طور که شما خدا را فراموش کردید و در سرزمین خود یک شخص با انصاف و درستکار پیدا کنید، من این شهر را از بین خدایان بیگانه را پرسیدید، به همان ترتیب بیگانگان را در سرزمین خواهیم برد! **20** این قوم حتی به نام من قسم می‌خورند!» **3** ای که از آن شما نیست خدمت و بردگی خواهید کرد. **20** خداوند خداوند، تو به یک چیز اهمیت می‌دهی و آن راستی و درستی است. می‌فرماید که به اهالی یهودا و به قوم اسرائیل چنین اعلام نمایید: **21** تو سعی کردنی ایشان را اصلاح کنی، اما آنها نخواستند؛ هر چند «ای قوم نادان و بی فهم که چشم دارید، ولی نمی‌بینید؛ گوش دارید، ایشان را زدی، ولی دردی احساس نکردند! روی خود را از سنجک ولی نمی‌شوند، این را بشنوید: **22** آیا نایاب به من احترام بگذارد؟ آیا هم سختتر کرده‌اند و نمی‌خواهند توبه کنند. **4** آنگاه گفتم: «از نایاب در حضور من، ترس وجودتان را فرگیرد؟ من که شن را به عنوان اشخاص فقیر و نادان چه انتظاری می‌شود داشت؟ آنها از راهها و قانونی جادوایی، سرحد دیها قرار داد؛ اگرچه دیها خوش برازوند فرمانهای خدا چیزی نمی‌فهمند! پس چطور می‌توانند دستورهای او را و امواجشان به تلاطم آیند، از این حد نمی‌توانند بگذرند!» **23**

اطاعت کنند؟ **5** بنا براین نزد رهبران ایشان رفته و با آنها وارد گفتگو خداوند می‌فرماید: «قوم من دلی سرکش و طغیانگر دارند. ایشان خواهیم شد، زیر آنها راههای خداوند و دستورهای او را می‌دانند.» یاغی شده و مرا ترک گفته‌اند، هیچگاه حرمت مرا نگاه نداشته‌اند، ولی دیدم که ایشان هم از پیروی خدا برگشته و علیه او سر به طغیان هر چند من باران را در بهار و پاییز به ایشان عطا کردم، و فصل برداشته‌اند. **6** به همین دليل شیرهای درزنه چنگل به جان ایشان کشته و برداشت محصول را برای آنان تعیین نمودم. **25** برای همین خواهند افتد، گرگهای بیابان به ایشان حمله خواهند کرد و پلنگها در است که این برکات نیکو را از ایشان گرفته‌اند؛ گاه، ایشان را از تمام اطراف شهراهیشان کمین خواهند کرد تا هر کس را که بیرون برود، این بخشش‌ها محروم کرده است. **26** «در میان قوم من اشخاص پاره‌باره کنند؛ زیر آنهاشان از حد گذشته و بارها از خدا روی بدکاری وجود دارند که همچون شکارچیانی که برای شکار کمین برگردانده‌اند. **7** خداوند می‌گوید: «دیگر چگونه می‌توانم شما را می‌گذارند، ایشان هم برای انسان دام می‌گذارند. **27** همان طور ببخشم؟ چون حتی فرزنداتان مرا ترک گفته‌اند و آنچه را که خدا که شکارچی قفس خود را پر از پرندۀ می‌کند، ایشان نیز خانه‌های نیست می‌پرستند. من خوارک به آنها دادم تا سیر بشوند، ولی به خود را از نفشه‌های فریکارانه و غارتگرانه پرکرده‌اند، به همین دليل جای تشکر، غرق زناکاری شدند و وقت خود را با فاحشه‌ها تلف است که اکنون قدرتند و ثروتمند هستند. **28** خوب می‌خورند و کردند. **8** آنها مثل اسیان سیر و سرجالی هستند که برای جفت خوب می‌پوشند و رفتار بدشان حد و اندازه‌ای ندارد؛ نه به داد پیمان ماده همسایه خود شیشه می‌کشند. **9** آیا برای این کارهای شرم‌آور می‌رسند و نه حق فقیران را به آنها می‌دهند. **29** بنا براین من ایشان را تنبیه‌شان نکنم؟ آیا نایاب از چن قومی انتقام بگیر؟ **10** «پس ای مجازات خواهیم کرد و از چن قومی انتقام خواهیم گرفت!» **30** اتفاق دشمنان به تاکستان‌هایشان هجمون بپرید و خرابشان کنید! ولی به عجیب و هویاکی در این سرزمین روی داده است: **31** اینجا پامهای کلی نایود نکید. شاخه‌هایشان را قطع کنید، چون از آن خداوند دروغیمن روی دهد و کاهان نیز پنا بر گفته‌ایشان عمل می‌نمایند، قوم نیستند. **11** خداوند می‌فرماید: مردم اسرائیل و مردم یهودا به من من هم از این وضع راضی‌اند. اما بدانید که چیزی به نایودی شما خیانت بزرگی کرده‌اند؛ **12** آنها دریاره من به دروغ گفته‌اند: «او با ما نمانده است؛ آنگاه چه خواهید کرد؟»

کاری ندارد! هیچ بلایی بر سر ما نخواهد آمد. نه قحطی خواهد شد **6** ای اهالی بیانمین فرار کنید! برای نجات جانان از اورشليم و نه جنگ. **13** اینجا، همگی طبلهای توخالی هستند و کلام خدا در ای اهالی بیانمین فرار کنید! برای نجات جانان از اورشليم دهان هیچ‌یک از ایشان نیست؛ بلایی که ما را از آن می‌ترسانند، بر بگزیرید! در شهر تقوی شیبور خطر را به صدا درآورید، در بیت هکاریم سر خودشان خواهد آمد!» **14** از این رو خداوند، خدای لشکرهای نشانه‌های خطر را بر پا کنید، چون بلا و ویرانی عظیمی از سوی آسمان، به من چینی فرمود: «برای این گونه سختان است که من سوی این سو می‌آید! **2** من اورشليم را نایود خواهیم کرد شهری کلام خود را در دهان تو ای ارمیا، مانند آتش می‌سازم و این قوم را که مانند دختری زیبا و طریف است. **3** پادشاهان با سپاهیانشان همانند هیزم می‌گردانم تا ایشان را بسوزانند. **15** خداوند می‌فرماید: گردآگرد آن خیمه خواهند زد و هر یک در هر کجا که بخواهند مستقر «ای بني اسرائیل، من قومی را از دور دست بر ضد تو خواهیم فسأتند، خواهند شد. **4** بینی، برای چنگ آماده می‌شوند. هنگام ظهر جنگ قومی نیرومند و قدیمی که زبانشان را نمی‌فهمی. **16** کمانداران آنها درمی‌گیرد و تمام بعد از ظهر به شدت ادامه می‌یابد تا شامگاه که هوا

به " محل سلطنت خداوند" مشهور خواهد شد و تمام قومها در آنجا به وعده آرامش و سلامتی دادی، حال آنکه اکنون شمشیر بر گلوی حضور خداوند خواهند آمد و دیگر سرکشی نخواهند نمود و به دنبال ایشان قرار گرفته است!)**11** در آن زمان خداوند از بیان، بادی خواسته‌های ناپاکشان نخواهند رفت. **18** در آن هنگام اهالی یهودا و سوزان بر ایشان خواهد فرستاد نه بادی ملايم برای زدودن خاشاک اسرائیل با هم از تبعید شمال بازگشته، به سرمی خواهند آمد که من خرم، بلکه طوفانی شدید. به این ترتیب خداوند هلاکت قوم خود را به اجدادشان به ارت داد. **19** «مایل بود در آنجا با فرزندانم ساکن اعلام می‌کند. **13** نگاه کن! دشمن ماند ابر به سوی ما می‌آید؛ شوم؛ در نظر داشتم این سرزمین حاصلخیز را که در دنیا بی‌همتاست، ارايه‌های او همچون گردبادند و اسپانش از عقاب تیزبروت. وای بر به شما پدیدم؛ انتظار داشتم مرا؟ پدر» صدا کنید و هیچ فکر نمی‌کرد مم، چون غارت شده‌ایم! **14** ای اهالی اورشلیم دلهای خود را از که بار دیگر از من روی بگردانید؛ **20** اما شما به من خیانت کردید شارت پاک کنید تا نتاجات باید! تا به کمی خواهید افکار ناپاک را و از من دور شده، به بتهای پیگانه دل بستید. شما مانند زن بی‌وقایی در دلخان نگاه دارید؟ **15** قاصدان از شهر دان تا کوهستان افرایم، هستید که شوهرش را ترک کرده باشد. **21** از کوهها صدای گروه و همه جا مصیبت شما را اعلام می‌کنند. **16** آنها می‌آیند تا به قومها زاری شنیده می‌شود؛ این صدای گریه بینی اسرائیل است که از خدا هشدار دهد و به اورشلیم بگویند که دشمن از سرزمین دور می‌آید و روی گردانده و سرگردان شده‌اند! **22** ای فرزندان ناخلف و سرش نزد علیه شهراهی یهودا غریبو جنگ برآورد. **17** خداوند می‌فرماید: خدا بازگردید تا شما را از بی‌ایمانی شفا دهد. ایشان می‌گویند: «البته همان‌گونه که کشاورزان، مزرعه‌ای را احاطه می‌کنند، دشمن هم که می‌آیم، چون تو خداوند، خدای ما هستی. **23** ما از بتپرسنی بر شهر اورشلیم را محاصره خواهد کرد، زیرا قوم من بر ضد من شورش بالای پنهان و عیاشی بر روی کوهها خسته شده‌ایم؛ این کارها بیهوده کرده‌اند. **18** ای یهودا، این بالای نتیجه رفتار و کارهای خود تو است؛ بنی اسرائیل تنها در پناه خداوند، خدای ما می‌تواند نتاجات یابد. است؛ مجازات تو بسیار تلخ است و همچون شمشیری در قلب فرو **24** از کودکی با چشمان خود دیدیم که چگونه دسترنج پدرانمان، رفته است. **19** دردی طاقت فریسا وجود را فرا گرفته و دلم بی‌تاب از گله‌ها و رمه‌ها و پسران و دختران، در اثر بتپرسنی شرم آورشان شده است! دیگر نمی‌توانم ساکت و آرام بمانم، چون صدای شیپور بلعیده شد! **25** هم ما و هم پدرانمان از کودکی نسبت به خداوند، دشمن و فریاد جنگ در گوش طین افکنده است. **20** خرابی از بی خدایمان گاهه کرده‌ایم و دستورهای او را بپریو ننموده‌ایم؛ پس بگذار خرابی فرا می‌رسد تا سرزمین ما را به کلی ویران کند. ناگهان، در یک چشم به هم زدن، تمام خیمه‌ها غارت می‌شوند و خانه‌ها به ویرانه در شرم‌ساری مان غرق شویم! بگذار رسوایی، ما را فرا گیرد!» **21** این وضع تا به کمی طول می‌کشد؟ تا به کمی تبدیل می‌گردد.

4 خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل، اگر نزد من بازگردی و دست باید خوش جنگ و صدای شیپور جنگ را بشویم؟ **22** خداوند در از بتپرسنی برداری و به من وفادار بمانی، **2** اگر تنها مرا خدای خود جواب می‌فرماید: «تا وقتی که قوم من در حماقت‌شان بمانند! چون بدانی و با انصاف و راستی و درستی زندگی کنی، انگاهه قومهای ایشان نمی‌خواهد مرا بشناسند. آنها مثل بجهه‌های نادان و احمقند؛ جهان با دیدن تو به سوی من خواهد آمد و از من بروت یافته، به من بروت یافته، اگر باید کردن بسیار استادند، ولی در خوبی کردن هیچ استعدادی افتخار خواهد نمود.» **3** خداوند به اهالی یهودا و اورشلیم چشم ندارند. **23** به زمین نظر انداختم؛ همه جا ویران بود! به آسمان می‌فرماید: «زمین سخت دلخان را سختم بزینید، و تخم خوب را در نگاه کردم؛ آن هم تیره و تار بود! **24** به کوهها نظر کردم؛ به خود میان خارها نکارید. **4** ای مردان یهودا و ساکنان اورشلیم، دلهایان را می‌لرزیند و پنهان از جا کنده می‌شندن. **25** نگاه کردم و دیدم برای خداوند ختنه کنید، و گرچه آتش خشم من شما را به سبب تمام نه آدمی بود و نه پرندۀ‌ای؛ همه گریخته بودند. **26** بستان، بیان گاهانタン خواهد سوزاند و کسی نخواهد توانست آن را خاموش کند. گردیده و تمام شهرها از حضور خداوند و شدت خشم او خراب شده **5** شیپورها را در تمام سرزمین یهودا به صدرا درآورید! با صدای بوند. **27** خداوند دستور ویرانی سرزمین یهودا را صادر کرده است. با بلند فریاد برآورید و به اهالی یهودا و اورشلیم اعلام کرده، بگویند که این همه، خداوند می‌فرماید: «این سرزمین به کلی ویران خواهد شد. **6** راه اورشلیم را با عالمات شد و گروه کوچکی باقی خواهد ماند. **28** به سبب فرمانی که بر مشخص کنید! فرار کنید و درنگ ننمایید! چون من بلا و ویرانی ضد قوم صادر کردم، تمام مردم دنیا عرا خواهند گرفت و آسمانها مهلكی از سوی شمال بر شما نازل خواهیم کرد. **7** نابود کننده قومها سیاه خواهند شد. ولی من اراده خود را اعلام کردم و آن را تغییر مانند شیری از مخفیگاه خود بیرون آمد، به سوی سرزمین شما در نخواهیم داد؛ تصمیم خود را گرفته و آن را بزنخواهم گشت.» **29** حرکت است! شهرهایتان خراب و خالی از سکنه خواهد شد. **8** پس اهالی شهرها از صدای نزدیک شدن سواران و کمانداران فرار خواهند لیاس ماتم پیوشید و گریه و زاری کنید، زیرا شدت خشم خداوند هنوز کرد. عده‌ای در پیشه‌ها پنهان خواهند شد و برخی به کوهها خواهند کاهش نیافته است. **9** در آن روز، دل پادشاه و بزرگان از ترس فرو گریخت. شهرها از سکنه خالی شده، مردم از ترس فرار خواهند کرد. ریخته، کاههان متخت و انبیا پریشان خواهند شد.» **10** (خداوند، ای که غارت شده‌ای چرا دیگر لباس فاخر می‌پوشی و خود را با مردم از آنچه تو گفته فریب خوردۀ‌اند! چون تو به اهالی اورشلیم جواهرات می‌آرایی و به چشمانست سرمه می‌کشی؟ از این تلاش‌ها هیچ

انس و الفت خود را با من بزیدی و گفتی: «تو را خدمت نخواهم ایشان تکیه می کنید طرد کرده است؛ با وجود تمام کمکهای ایشان، کرد!» روی هر تپه و زیر هر درخت سبز مانند فاحشهای برای پنهان خواهد شد؛ باز هم کاری از پیش نخواهد برد.»

کشیدی. 21 اما تو را همچون تاکی بزرگزدید که از پذر اصیل 3 خداوند می فرماید: «اگر مردی زن خود را طلاق بدده و زن از باشد، غرس کردم. پس چگونه فاسد شده، به تاکی وحشی تبدیل

گشته؟ 22 با هر چه که خود را بشوی، پاک نخواهی شد. به او جدا شده، همسر مردی دیگر شود، آن مرد دیگر او را به همسری گناهی آلوهه شده‌ای که پاک شدنی محال است؛ گناه تو همیشه در نخواهد گرفت، چون چینی کاری سبب فساد آن سرزمین خواهد شد.

نظم خواهد ماند. 23 چگونه می توانی بگویی که منحرف نشده‌ای و ولی تو، هر چند مرا تک کردي و به من خبات وزیبدی، با وجود این پنهانی بعل را نپرسیده‌ای؟ ای ماده شتر بی قرار که به دنبال جفت از تو می خواهم که نزد من بازگردی. 2 آیا در سراسر این سرزمین

می گردی، به همه دشتهای سرمیعت نگاه کن و خطاهای خوبش را جایی بپیدا می شود که با زنای خود، یعنی پرستش بتها، آن را آلوهه ملاحظه نما و به گناهان هولناکت اعتراف کن! 24 تو مثل گورخری نکرده باشی؟ مانند فاحشه، بر راه به انتظار فاسق می نشینی، هستی که شهوهش او را به یابان می کشاند و کسی نمی تواند مانع او درست مغل عرب باده نشین که در کمین رهگذر می نشیند. تو با شود. هر گورخر نزی که تو را بخواهد بی هیچ حسمی تو را به دست کارهای شرم آور خود زمین را آلوهه کرده‌ای 3 برای همین است که نه

می آورد، چون خودت را در آغوشش می اندازی! 25 چرا از این همه رگبار می بارد و نه بازان بهاری، چون تو ماند بک روسبی شرم و حیا را دوندگی خسنه کننده در بی پنهان دست بزنی داری؟ تو در جواب از خود دور کرده‌ای. 4 با این حال به من می گویی: ای پدر، از زمان

می گویی: نه، دیگر نمی توانم بزرگدم. من عاشق این پنهانی بیگانه کوکتی تو را دوست داشته‌ای؛ پس تا ابد بر من خشمگین نخواهی شده‌ام و دیگر قادر به دل کنند نیستم. 26 «قون من مانند دزدی ماند! این را می گویی و هر کار زشتی که از دستت برآید، انجام

که در حال ذذی گرفnar می شود، خجل و شرمگین خواهد شد؛ می دهی». 6 در زمان سلطنت یوسفیان پادشاه، خداوند به من فرمود:

پادشاهان، بزرگان، کاهان و انبیا نیز به همین وضع دچار خواهند «می بینی اسرائیل خیانتکار چه می کند؟ مثل یک زن هزه که در هر

گردید. چوب تراشیده را پدر خود و پئی را که از سنگ ساخته شده، فرستی خود را در اختیار مردان دیگر قرار می دهد، اسرائیل هم روی هر مادر خود می خواهند؛ ولی وققی در رحمت و مصیبت گرفnar می شوند تپه و زیر هر درخت سبز، بت می پرستند. 7 من فکر می کردم روزی نزد

نzd من آه و ناله می کنند تا بتجاشان دهم! 28 بگذارید پنهانی که من باز خواهد گشت و بار دیگر از آن من خواهد شد، اما چنین خود ساخته‌اید، در زمان مصیبت، شما را نجات دهن! شما که به نشد. خواهر خیانت پیشه او، یهودا هم یاغیگری های دائمی اسرائیل تعداد شهرهای یهودا بست دارد! 29 دیگر به من پنهان نیازورده، چون را دید. 8 با اینکه یهودا دید که من اسرائیل بی وفا را طلاق دادم،

شما همه سرکش هستید. 30 فرزندان شما را تنبیه کرده‌ام، ولی چه نترسید و اینک او نزیر مرا تک کرده، تن به روسبی گری داده و به سوی

فایده، چون خود را اصلاح نکردن! همچون شیری که شکار خود را بست پرستی رفته است. 9 او با پیروانی پنهانی سنگی و چوبی را می کشد، شما هم انبیای می کشته‌اید. 31 «ای قوم من، به کلام پرستیده، زمین را آلوهه می سازد؛ با این حال این گناهان در نظر او

من گوش فرا دهید: آیا من در حق بقی اسرائیل بی انصافی کرده‌ام؟ آیا بی اهمیت جلوه می کند. 10 یهودا، این خواهر خیانت پیشه، هنگامی

برای ایشان مانند یک زمین تاریک و پریلا بوده‌ام؟ پس چرا قوم من نزیر که نزد من بازگشت، توبه‌اش ظاهری بود نه از صمیم قلب. 11

می گویند: سرانجام از دست خدا رها شدیم، دیگر نمی خواهیم با در واقع گناه اسرائیل بی وفا سبکتر از گاه یهودا خائن است! 12

چنین خدای سرکار داشته باشیم! 32 «ایا ممکن است دوشیزه‌ای همچنین خداوند به من گفت که بروم و به اسرائیل بگویم: «ای قوم

زیور آلتاش را از یاد ببرد؟ آیا امکان دارد تازه عروسی، لباس عروسی اش گناهکار من، نزد من بگرد، چون من باگذشت و دلسوزم و تا ابد از را فراموش کند؟ با این حال، قوم من ساله‌است ما که برایشان تو خشمگین نمی مام. 13 به گناهات اقرار کن! بپذیر که نسبت به

همچون گنجی گرانهای بوده‌ام، فراموش کرده‌اند! 33 «چقدر ماهراه خداوند، خدای خود سرکش شده‌ای و با پرستش پنهان در زیر هر

fascan را به سوی خود جلب می کنید! حتی با ساخته‌ترين زنان بدکاره درختی، متربک زنا گشته‌ای؛ اعتراف کن که نخواستی مرا پیروی

هم می توانند از شما چیزهایی بیاموزند! 34 ایستان به خون فقیران کنی. 14 ای فرزندان خطکار، به سوی من بازگردید، چون من سرور

بی گناه آغشته است. شما آنان را که هرگز برای سرقت وارد منزل شما هستم و شما را در هر جا که باشید بار دیگر به صهیون باز

شما نشده بودند، بی جهت کشته‌اید! 35 با این حال می گویید: ما می گردانم 15 و رهبرانی بر شما می گمارم که مورد پسند من باشند تا بی گناهیم و کاری نکرده‌ایم که خدا خشمگین شود! اما من شما را از روی فهم و حکمت، شما را رهبری کنند! 16 خداوند می فرماید:

به شدت محاذات می کنم، چون می گویید: بی گناهیم! 36 «مدام به «وقتی بار دیگر سرزمین شما از جمعیت پر شود، دیگر حسرت

دبیل هم پیمانان جدید می گردید، اما همان گونه که آشور شما را رها دوران گذشته را نخواهد خورد، دورانی که صندوق عهد خداوند در

کرد، مصر نزیر کمکی به شما نخواهد کرد. 37 از آنجا نزیر نامید و اختیارات بود؛ دیگر کسی از آن روزها یاد نخواهد کرد و صندوق عهد سرافکنده باز خواهد گشت، چون خداوند کسانی را که شما به خداوند دوباره ساخته نخواهد شد. 17 در آن زمان شهر اورشليم

می آوم، زمانی را که تازه عروس بودی! در آن روزها چقدر مشتاق بودی که مورد پسند من باشی! چقدر مراد دوست می داشتی! حتی در

این کتاب حاوی سخنان ارمیا پسر حلقيا است. ارمیا یکی از ببابانهای خشك و سوزان نيز همراه می آمدی. ۳ اى اسرائیل، تو در کاهنان شهر عناتوت (واقع در سرزمین بیامین) بود. ۲ نخستین پیام آن روزها قوم مقدس من و نخستین فرزند من بودی. اگر کسی به تو خداوند در سال سیزدهم سلطنت یوشیا (پسر آمون)، پادشاه یهودا، آزار می رساند او را محکوم کرد، به بالای سخت گرفقار می ساختم.» بر ارمیا نازل شد. ۳ پیامهای دیگری نیز در دوره سلطنت یهودیاقیم ۴ اى خاندان یعقوب و اى تمامی طوابق اسرائیل، کلام خداوند را پسر یوشیا، پادشاه یهودا) تا یازدهمین سال پادشاهی صدقیا (پسر بشنوید. ۵ خداوند چنین می فرماید: «چرا پدران شما از من دل یوشیا، پادشاه یهودا)، بر او نازل شد. در ماه پنجم همین سال بود که اورشليم به تصرف درآمد و اهالي شهر اسیر و تبعید شدند. ۶ گویا فراموش خداوند به من فرمود: «پیش از آنکه در رحم مادرت شکل بگیری تو کردن؟ چه کوتاهی در حق ایشان کردم که از من رو برگردانند؟ آنها را انتخاب کردم. پیش از اینکه چشم به جهان بگشایی، تو را برگردید خشك و سوزان هدایت کردم، و از سرزمینهای خطرناک پر از گوдал و تعیین کردم تا در بیان مردم جهان پیام آور من باشی.» ۶ اما من کسی از آنها عبور نمی کند ۷ و آنها را به سرمیان حاصلخیز آوردم تا گفتم: «خداوندا، این کار از من ساخته نیست! من جوانی بی تجربه که این من بودم که ایشان را از مصر نجات داده، در ببابانهای خداوند به من فرمود: «چنین مگوا چون به هر جایی که تو را از محصول و برکات آن بخوردار شوند؛ اما ایشان آنجا را به گناه بفرستم، خواهی رفت و هر چه به تو بگویم، خواهی گفت. ۸ از فساد کشیدن و میراث مرا به شرارت آلوه ساختند. ۹ حتی مردم نرس، زیرا من با تو هستم و از تو محافظت می کنم.» ۹ آنگاه کاهنانشان هم در فکر من نبودند، و داورانشان نیز به من اعتنای نکردند، حکام ایشان بر ضد من برخاستند و انبیای آنها بت بعل را دست بر لهایم گذاشت و گفت: «اینک کلام خود را در دهات گذاشت! ۱۰ از امروز رسالت تو آغاز می شود! تو باید به قومها و پرستیدن و عمر خود را با کارهای یهوده تلف کرددن. ۹ «بنابراین حکومتها هشدار دهی و بگویی که من برعی از ایشان را ریشه کن کرده، از بین خواهم برد و برعی دیگر را پا بر جا نگاه داشته، تقویت خواهم کرد.» ۱۱ سپس فرمود: «ارمیا، نگاه کن! چه می بینی؟» گفتم: «شاخه ای از درخت بادام!» ۱۲ فرمود: «چنین است! و این بدان معناست که مراقب خواهم بود تا هر آنچه گفته‌ام، انجام شود.» کسانی را به جزء قبرس در غرب و به صحراei قیدار در شرق بفرستید ۱۳ بار دیگر خداوند از من پرسید: «حالا چه می بینی؟» جواب و بینید آیا در آنچه تا به حال چنین اتفاق عربی رخ داده است؟ اما دادم: «یک دیگ آب جوش که از سوی شمال بر این سرزمین فرو قوم من از خدایی که موج سربلندی شان بود روگردان شده، به دنیا می ریزد.» ۱۴ فرمود: «آری، بلایی از سوی شمال بر تمام اهالی این ببابانهای بی جان رفهادن! ۱۲ آسمانها از چنین کاری حریت زده شده، سرزمین نازل خواهد شد. ۱۵ من سپاهیان مملکه‌های شمالی را به خود می لرزند؛ ۱۳ زیرا قوم من متربک دو خط شده‌اند: اول فرا خواهم خواند تا به اورشليم آمده تخت فمانروایی خود را کنار بینیکه، مرآ که چشممه آب حیات هستم ترک نموده‌اند و دوم بینیکه دروازه‌های شهر بر پا دارند و همه حصارهای آن و سایر شهرهای یهودا را تسخیر کنند. ۱۶ این است مجازات قوم من به سبب شرارتی‌ایشان! در خود نگه دارند! ۱۴ «مگر قوم اسرائیل، برای بندگی و غلامی آنها مرآ ترک گفته، برای خدايان دیگر بخور می سوزانند و در برابر انتخاب شده که این گونه اسیر گشته، به جای دور برد می شود؟ ۱۵ ببابانهای که خود ساخته‌اند، سجاده می کنند. ۱۷ حال، بrixz و آماده «سپاهیان نیرومند شمال مانند شیران غران به سوی سرزمین اسرائیل در شو و آنچه که من می گویم به ایشان بگو. از آنها مترب و گزنه کاری حرکتند تا آن را ویران ساخته، شهرهایش را بسوزانند و با خاک یکسان می کنم که در برابر آنها آشفته و هراسان شوی! ۱۸ امروز تو را در برابر گشتند. ۱۶ نیروهای مصر نیز بر ضد او برخاسته، از شهرهای خود آنها همچون شهری حصاردار و ستوی آهنهن و دیواری مفرغعن، مقاوم و تحفچیس می آیند تا عظمت و قدرت اسرائیل را در هم می سازم تا در برابر تمام افراد این سرزمین بایستی، در برابر پادشاهان بکویند. ۱۷ اى اورشليم، تو خود باعث شدی که چنین بلایی بر تو یهودا، بزرگان، کاهنان و همه مردم. ۱۹ آنها با تو به سبیز برخواهند نازل شود، چون وقی خداوند، خدایت می خواست تو را راهنمای خاست، اما کاری از پیش نخواهند برد، چون من، خداوند، با تو کنند، از او سریچی کردی!» ۱۸ خداوند، که خداوند لشکرهای آسمان است، می فرماید: «از اتحاد با مصر و آشور چه نفعی برده‌ای؟ هستم و تو را رهایی خواهم داد.»

بار دیگر خداوند با من سخن گفت و فرمود: ۲ «برو و به خواهی دید که سریچی از خدا و بی احترامی به او چه عاقب بدی اهالی اورشليم بگو که خداوند چنین می فرماید: گذشته‌ها را به یاد دارد! ۲۰ از مدت‌ها پیش بوغ مرآ از گردنت باز کردی، رشته‌های شرات و گناه خودت، تو را تنبیه و مجازات خواهد کرد. آنگاه

نخواهند دید، زیرا هم آنان را و هم فرزندانشان را برکت خواهم داد. خواهید کرد و در آغوش او به خواب خواهید رفت و بر زانوانش نوازش 24 حتی پیش از آنکه مرا بخوانند به آنان جواب خواهم داد، و پیش خواهید شد. 13 من مانند مادری که فرزندش را دلداری می‌دهد، از اینکه دعایشان را تمام کنند آن را اجابت خواهم کرد. 25 گرگ و شما را در اورشلیم تسلی خواهم داد. 14 هنگامی که این رویدادها را بره با هم خواهند چرید، شیر مانند گاو کاه خواهد خورد، اما خوارک بینید، دل شما شاد خواهد شد و قوت و نشاط سراسر وجودتان را فرامار خواهد کرد. در کوه مقدس من هیچ چیز و هیچ کس صدمه خواهد گرفت. آنگاه خواهید فهمید من که خداوند هستم خالمنگاران خواهد دید و نایبود نخواهد شد.»

15 اینک خداوند با آتش و با اربابهای تندره می‌آید تا کسانی را که خداوند می‌فرماید: «آسمان، تخت سلطنت من است، و مردم غضب او هستند به سختی مجازات کند. 16 او با آتش و زمین کرسی زیر پایم. آیا می‌توانید عبدي اینچنین برایم بسازید؟ آیا شمشیر خود تمام مردم گناهکار جهان را مجازات خواهد کرد و می‌توانید چنین مکانی برای آسودن برایم بنا کنید؟ 2 دست من تمام عده زیادی را خواهد کشت. 17 خداوند می‌گوید: «کسانی که در این هستی را آفریده است. من نزد کسی ساکن می‌شوم که فرقن و باغهای خود، در پشت درخانه بت می‌پرستند و گوشت خوک و توبه کار است و از کلام من می‌ترسد. 3 «اما من از آنان که به موش و خوارکهای حرام دیگر می‌خورند، هلاک خواهد شد. 18 من راههای خود می‌روند و گناهان خود را دوست می‌دانند، دور هستم و از کارها و فکرهای آنان آگاهی کامل دارم. من می‌آم تا همه قومها و قربانیها بشان را قبول نمی‌کنم. این گونه افراط وقی بر مذبح من گاوی نژادهای جهان را جمع کنم و ایشان را به اورشلیم بیارم تا جلال مرا قربانی می‌کنند، مانند آنست که انسانی را می‌کشند، و هنگامی که بینند. 19 در آنجا معجزه‌ای بر ضد آنان نشان خواهم داد و آنان را گوسرفتند را ذبح می‌کنند، مانند آنست که سگی را قربانی می‌کنند. مجازات خواهم کرد. اما ازین ایشان عده‌ای را حفظ خواهم کرد و وقتی هدیه‌ای به من تقدیم می‌کنند مثل آنست که خون خوک را آنان را به سرمیمهای دور دست که هنوز نام مرا نشنیده‌اند و به قارت تقدیم می‌کنند، و وقتی بخور می‌سوزانند مانند آنست که بت را و عظمت من بی نبرده‌اند خواهم فرستاد، یعنی به ترشیش، لبی، می‌پرستند. 4 من نیز مصیبه‌ای را که از آن وحشت دارند بر آنها لیدیه (که تیراندازان ماهر دارد)، تویال و یونان. آری، ایشان را به این عارض می‌کنم، زیرا وقتی آنان را خواندم جواب ندادند و هنگامی که سرمیمهای خواهم فرستاد تا عظمت مرا به مردم آجنا اعلام کنند. 20 با آنان صحبت کردم گوش ندادند، بلکه آنچه را که در نظر من سپس ایشان هموطنان شما را از آن سرمیمهای جمع خواهند کرد و آنان ناپسند بود انجام دادند و آنچه را که نخواستم اختیار کردند. 5 ای را بر اسبها، اربابها، تختهای روان، قاطرها و شترها سوار کردند، به کوه کسانی که از خداوند می‌ترسید و او را اطاعت می‌کنید، به کلام او مقدس من در اورشلیم خواهند آورد و به عنوان هدیه به من تقدیم گوش دهید. او می‌فرماید: «برادراتان از شما نفرت دارند و شما را از خواهند کرد، همان گونه که بین اسرائیل هدایای خود را در طوف پاک خود می‌رانند، زیرا به من ایمان دارید. آنها شما را مسخره کردند، به خانه من می‌آورند و به من تقدیم می‌کرند. 21 و من برعی از می‌گویند: «خداوند بزرگ است و سرانجام شما را نجات خواهد داد و ایشان را کاهن و لاوی خود خواهم ساخت. 22 «همان گونه که ما شادی شما را خواهیم دید!» اما خود ایشان بهزودی رسوا و سرافکنده آسمانها و زمین جدیدی که من می‌سازم در حضور من پایدار می‌ماند. خواهند شد. 6 در شهر چه غرغایی است؟ این چه صدایی است همچنان نسل شما و نام شما نیز پایدار خواهند ماند. 23 همه مردم که از خانه خدا به گوش می‌رسد؟ این صدای خداوند است که از ماه به ماه و هفته به اورشلیم خواهند آمد تا می‌پرستش کنند. دشمنانش انتقام می‌گیرد.» 7 خداوند می‌گوید: «چه کسی تا به 24 هنگامی که آنان اورشلیم را ترک می‌کنند، جنائز کسانی را که بر حال چنین چیز عجیب دیده یا شنیده است که قومی ناگهان در یک ضد من برخاسته بودند، ملاحمه خواهند کرد. کرمی که بدنیهای آنها روز متولد شود؟ اما قوم اسرائیل در یک روز متولد خواهد شد؛ اورشلیم را می‌خورد هرگز نخواهد مود و آتشی که ایشان را می‌سوزاند هرگز حتی قبل از اینکه در زایمانش شروع شود، فرزندان خود را به دنیا حاموش نخواهد شد. همه مردم با نفرت به آنان نگاه خواهند کرد.» خواهند آورد. 9 آیا فکر می‌کنید که من قوم خود را تا به مرحله تولد می‌رسانم، اما او را همان جا رها می‌کنم تا متولد نشود؟ نه، هرگز!»

10 ای همه کسانی که اورشلیم را دوست دارید و برایش سوگواری می‌کنید، اینک خوشحال باشید و با او به شادی پردازید! 11 مانند کودکی که از شیر مادر تغذیه می‌کند، شما نیز از وفور نعمت اورشلیم بهره‌مند خواهید شد و لذت خواهید برد. 12 زیرا خداوند می‌گوید: «من صلح و سلامتی در اورشلیم پدید خواهم آورد و ثروت قومهای جهان را مانند رودخانه‌ای که آشی هرگز خشک نمی‌شود به آنجا سرازیر خواهم کرد. شما مانند کودکان شیرخوار، از اورشلیم تغذیه

مقدس تو، مدت زمانی کوتاه مکان مقدس تو را در تصرف خود است. من دیگر تصمیم خود را گرفتم و ساكت نخواهم نشست و داشتم، اما اینک دشمنان ما آن را ویران کرده‌اند. **۱۹** ای خداوند، آنان را به سرای اعمالشان خواهیم رساند. **۷** آنان را برای گناهاتی که چرا با ما طوری رفوار می‌کنی که گویا هرگز قوم تو نبوده‌ایم و تو نیز خود و اجدادشان متک شده‌اند مجازات خواهیم کرد. آنان بر روی کوهها برای بتها بخور سوزانده‌اند و به اهانت کرده‌اند. بنابراین، هرگز رهبر ما نبوده‌ای؟

آن را به سرای اعمالشان خواهیم رساند. **۸** خداوند می‌فرماید:

64

ای کاش آسمانها را می‌شکافتی و پایین می‌آمدی! حضور تو «هیچ» کس انگور خوب را از بین نمی‌برد، بلکه از آن شراب تهیه کوهها را می‌جنباید **۲** و آنها را مانند آنی که بر روی آتش بخشش می‌کنند. من هم تمام قوم خود را از بین نخواهیم برد، بلکه کسانی را می‌آید، می‌لرزانید. ای کاش می‌آمدی و قدرت خود را به دشمنات که مرا خدمت می‌کنند، حفظ خواهیم کرد. **۹** اسرائیل‌هایی را که از نشان می‌دادی و حضور تو آنها را به لزه می‌انداخت. **۳** زمانی تو این قبیله بهدو هستند برکت خواهیم داد و نسل آنان سزمنین کوهستانی کار را کردی؛ هنگامی که انتظار آن را نداشتم تو آمدی و با حضور مرا تصرف خواهند کرد. قوم برگردیده من که مرا خدمت می‌کنند خود کوهها را لرزاندی. **۴** از آغاز جهان تا به حال، نه کسی دیده و در این سزمنین زندگی خواهند کرد. **۱۰** آنان مرا خواهند پرسیدند و نه کسی شنیده که خدای دیگری غیر از تو برای پرستنگانش چینی باشد گله‌های خود را در دشتهای شارون و دره عاکور خواهند کارهای بکنند. **۵** تو کسانی را نزد خود می‌پذیری که با خوشحالی چرانید. **۱۱** اما خداوند به بقیه قوم خود که او را ترک کرده‌اند آنچه را که راست است انجام می‌دهند. ولی ما آنچه را که راست چنین می‌گوییم: «شما عبادتگاه مرا به دست فراموشی سپرده‌اید و است انجام ندادیدم و تو بر ما غضبناک شدی. آیا برای ما که مدت خدایان» بخت و «سنروشت» را می‌پرسیدند. **۱۲** پس بدانید که تیره زیادی در گناه غوطه‌ور بوده‌ایم امیدی هست؟ **۶** همه ما گناه‌کاریم؛ بخت شده، به سرنوشت شومی دچار خواهید شد و از بین خواهید حتی کارهای خوب ما نیز نتمام به گناه آلوهه است. گناهانمان ما را رفت! هنگامی که شما را صدا کردم جواب ندادید، و وقتی سخن مانند برگهای پاییزی خشک کرده، و خطایای ما همچون باد ما را گفتم گوش ندادید؛ بلکه آنچه را که در نظام ناپسند بود انجام با خود می‌برد و پراکنده می‌کند. **۷** کسی نیست که دست دعا دادید. **۱۳** بنابراین خداوند لشکرهای آسمان می‌فرماید: «به شما پسوی تو دراز کند و از تو پاری خواهد. تو روی خود را از ما می‌گوییم که خدمتگزاران من سیر خواهند شد، ولی شما گرسنه خواهید برگردانیده‌ای و به سبب گناهانمان، ما را ترک کرده‌ای. **۸** اما ای ماند؛ آنان آب خواهند نوشید، اما شما تشنیه خواهید بود؛ آنان شادی خداوند، تو پدر ما هستی. ما گل هستیم و تو کوزه‌گر. همه ما خواهند کرد، ولی شما غمگین و شرمینه خواهید شد؛ **۱۴** آنان از ساخته دست تو هستیم. **۹** پس، ای خداوند، تا این حد بر ما خوشحالی آوار خواهند خواند، اما شما از غم و ناراحتی فریاد خواهید خشمگین نباش و گناهان ما را تا به ابد به خاطر نسپار. بر ما نظر زد. **۱۵** نام شما در بین قوم من نامی ملعون خواهد بود. من که لطف بیفکن، زیرا ما قوم تو هستیم. **۱۰** شهرهای مقدس تو ویران خداوند هستم شما را خواهیم کشت و به خدمتگزاران راستین خود شده‌اند. اورشیلیم مانند بیابان متروک شده است. **۱۱** عبادتگاه مقدس نامی جدید خواهیم داد. **۱۶** خداوند می‌فرماید: «زوی خواهد آمد و زیبای ما که اجدادمان در آن تو را عبادت می‌کردند، سوخته و تمام که هر کس بخواهد برکتی بطلبید یا سوگندی یاد کنند، تنها خدای گنجینه‌های ما از بین رفته است. **۱۲** ای خداوند، آیا پس از این همه حق را بر زبان خواهد راند. سختیهای گذشته به کلی فراموش شده، مصیبت باز ساكت می‌مانی و می‌گذاری بیش از طاقت خود رنج از بین خواهد رفت، **۱۷** زیرا من زمین جدیدی می‌سازم. هر چه در چشمگین نباش و گناهان ما را تا به ابد به خاطر نسپار. بر ما نظر زد. **۱۸** گذشته بوده کاملاً فراموش شده، دیگر به یاد آورده نخواهد شد. **۱۹** بکشیم؟

65

خداوند می‌فرماید: «به آنایی که مرا نمی‌جستند، خود را اورشیلیم را نیز از نو می‌آفینی تا شهر شادی و سور شما باشد. **۱۹** آشکار ساختم؛ و مردمانی که در جستجوی من نبودند، می‌باخند. **۲۰** من خود نیز برای وجود اورشیلیم و ساکنانش شادی خواهیم کرد. در تمام روز دستهایم را به سوی قومی سرکشی دراز کردم. اما آنها آنچا دیگر صدای گریه و زاری شنیده نخواهد شد. **۲۰** «نوزادان به راههای گناه آلوهه و طرقهای کج خود می‌روند. **۳** آنها دائم مرا دیگر در سین کم نخواهند مدد و سد سالگان جوان محسوب خواهند خشمگین می‌سازند. در مذبحهای باعهایشان به بتها خویش قربانی شد. تنها کسانی بیش از وقت خواهند مرد که گناه می‌کنند و زیر تقاضیم می‌کنند و برای آنها بخور می‌سوزانند. **۴** شبها به قبرستانهای لعنت هستند. **۲۱** در آن روزها، هر که خانه‌ای بسازد خود در آن داخل غارها می‌رونند تا ارواح مردگان را پرسش کنند. گوشت خوک و ساکن خواهند شد و هر که باع انگوری غرس کند خود از میوه آن خواریکهای حرام دیگر می‌خورند، **۵** ولی به دیگران می‌گویند: به ما خواهد خورد، زیرا دیگر خانه‌ها و باغهای انگور قوم من به دست نزدیک نشود، ما را نجس نکنید، ما از شما مقدس تر هستیم.» دشمن نخواهد افتاد. ایشان مانند درختان، عمر طولانی خواهد زده‌اند. **۶** «حکم محکومیت این قوم در حضور من نوشته شده دیگر زخمهاشان بر باد نخواهد رفت و فرزندانشان رنگ مصیبت را

کرد و ثروت آنان از آن شما خواهد شد. 7 رسایی و سرافکندگی یافتنگان خداوند نامیده خواهید شد و اورشلیم «شهر محبوب خدا» و شما پایان خواهد یافت و سعادت مضاعف و شادی ابدی نصیحتان «شهر مبارک خداوند» خوانده خواهد شد.

خواهد شد. 8 خداوند می فرماید: «عدل و انصاف را دوست دار و از غارت و ستم بیزارم. پاداش رنج و زحمت قوم خود را خواهم داد و

63 این کیست که از بصره ادوم می آید؟ این کیست که در

با ایشان عهد جاودایی خواهیم بست. 9 فرزندانشان در میان قوهای لیاسی باشکوه و سرخ رنگ، با قدرت و اقتدار گام بر زمین می نهند؟

جهان معروف خواهد شد. هر که آنان را بینند اعتراف خواهد کرد «این منم، خداوند، که نجاتان را اعلام می کنم! این منم که قادرت که قوم برگزیده و مبارک خداوند هستند.» 10 اورشلیم می گوید: دارم نجات دهنم.» 2 چرا لیاس او اینچیخن سرخ است؟ مگر او خداوند خوشی عظیمی به من داده و مراد شاد ساخته است! او لیاس در چرخشش، انگور زیر پای خود نشده است؟ 3 خداوند پاسخ

نجات و ردای عدالت را به من پوشانده است! من مانند ادامادی می دهد: «بله، من به تنهایی انگور را در چرخشش، زیر پا فشدم.

هستم که بر سرش تاج نهاده اند و همچون عروسی هستم که با کسی نبود و من کمک کنند. در غضب خود، دشمنان را مانند زورآلات، خود را آراسته است. 11 خداوند عدالت خود را در تمام انگور زیر پا له کردم. خون آنان بر لیاس پاشید و تمام لیاس را آلوهه

جهان آشکار خواهد کرد و همه قومها او را ستایش خواهد نمود. کرد. 4 وقتی رسیده بود که انتقام قوم خود را بگیرم و ایشان را از عدالت او در باغ جهان خواهد روید و شکوفه خواهد آورد!»

62

من برای اورشلیم دعا خواهم کرد و ساكت نخواهم نشست یاری کرد و من به تنهایی پیروز شدم. 6 با خشم خود قومها را زار و

تا آن هنگام که اورشلیم نجات یابد و پیروزی او مانند مشعلی در ناتوان کرده، آنها را پایمال نمودم و خونشان را به زمین ریختم.» 7 از تاریکی پدرخشد. 2 ای اورشلیم، قومها پیروزی تو را به چشم خواهید لطف و مهربانی خداوند سخن خواهیم گفت و به سبب تمام کارهای

دید و پادشاهان شکوه و عظمت تو را مشاهده خواهید کرد. خداوند که برای ما کرده است او را ستایش خواهیم کرد. او با محبت و

نام جدیدی بر تو خواهد نهاد، 3 و تو برای خداوند تاج افخار رحمتی بی حد خوشی قوم اسرائیل را مورد لطف خود قرار داد. 8

خواهیم بود. 4 تو را دیگر «شهر متروک» نخواهند خواند و اسرائیل را خداوند فرمود: «بني اسرائیل قوم من هستند و به من خیانت نخواهند

سوزمین ترک شده» نخواهند نامید. نام جدید تو «شهر محبوب کرد». او نجات دهنده ایشان شد 9 و در تمامی نزجهای ایشان، او خدا» و نام جدید اسرائیل، «عروس خدا» خواهد بود، زیرا خداوند به نیز رنج کشید، و فرشته حضور وی ایشان را نجات داد. در محبت و

تو رغبت خواهد داشت و اسرائیل را همسر خود خواهد دانست. 5 کاشیه را به یاد آوردن نیز به تو دل خواهد بست. 6 ای اورشلیم، بر حصارهای دیدبانانی گماشتیدم که رحمت خود ایشان را بلند کرد و حمل

همان گونه که یک مرد جوان، دوشیزه ای را به عقد خود درمی آورد، نمود. 10 اما ایشان نافرمانی کرده، روح قلوس او را محزن ساختند.

آفرینشند تو نیز تو را همسر خود خواهد ساخت. همان گونه که داماد پس، او نیز دشمن ایشان شد و با آنان جنگید. 11 آنگاه ایشان به تازه عروش دل می بندد، خداوند نیز به تو دل خواهد بست. گاشیه را به یاد آوردن که چگونه موسی قوم خود را از مصر بیرون

کشیده ای غارت کنند. آنان ساكت نخواهند شد تا هنگامی که خداوند به رهبری موسی از میان دریا عبور داد؟ کجاست آن خدایی که روح و عده‌هایش عمل کند. ای کسانی که دعا می کنید، خداوند را آرامی قدوس خود را به میان فرشتاد؟ 12 کجاست او که وقتی موسی

ندهید تا هنگامی که اورشلیم را استوار کند و آن را محل عبادت تمام دست خود را بلند کرد، با قدرت عظیم خود دریا را در برابر قوم مردم جهان سازد. 8 خداوند برای اورشلیم قسم خورده و با قدرت اسرائیل شکافت و با این کار خود شهرت جهانی پیدا کرد؟ 13 چه خویش به آن عمل خواهد کرد. او گفته است: «دیگر اجازه نخواهم کسانی ایشان را در اعماق دریا رهبری کرد؟ آنان مانند اسپانی اصلی که

داد دشمنان تو بر تو بیوش آورند و غله و شراب را که برایش زحمت در بیابان می دوند، هرگز لنگریدند. 14 آنان مانند گلهای بودند که آرام کشیده ای غارت کنند. 9 ساکنان تو نانی را که از غله خود به دست در دره می چرند، زیرا روح خداوند به ایشان آرامش داده بود. «بله، تو آورده‌اند خواهند خورد و خداوند را شکر خواهند گفت؛ آنها شرایی را قوم خود را بهره‌ی کردی، و نام تو برای این کار شهرت یافت.» 15

که با دست خود درست کرده‌اند در صحن خانه خداوند خواهند ای خداوند از آسمان به ما نگاه کن و از جایگاه باشکوه و مقدس است نوشید.» 10 ای مردم اورشلیم از شهر خارج شوید و جاده‌ای برای به ما نظر انداز. کجاست آن معجتبی که در حق ما نشان می دادی؟ بازگشت قوم خود آماده سازید! سنگها را از سر راه بزداید و پرچم را کجاست قدرت و رحمت و دلسوزی تو؟ 16 تو پدر ما هستی! حتی

برافرازید تا قومها آن را بینند و بدانند 11 که خداوند به تمام مردم اگر ابراهیم و یعقوب نیز ما را فراموش کنند، تو ای یهوه، از ازل تا ابد

جهان اعلام می کند که به شما بگویند: «ای مردم اورشلیم، خداوند پدر و نجات دهنده ما خواهی بود. 17 خداوند، چرا گذاشتی از

به نجات شما می آید و قوم خود را که آزاد ساخته است همراه خود راههای تو منحرف شویم؟ چرا دلهایی ساخت به ما دادی تا از تو می آورد!» 12 ای مردم اورشلیم، شما «قوم مقدس خدا» و «نجات نرسیم؟ به خاطر بندگانت بازگرد! به خاطر قومت بازگرد! 18 ما، قوم

فراموشی سپهادایم. **۱۵** راستی از بین رفته است؛ و هر که بخواهد از «از جنگل لبنان چوپهای درختان صنوبر و کاج و چنار را برای تو ای ناراستی دوری کند، مورد سرزنش واقع می‌شود.» خداوند تمام این اورشلیم خواهند آورد تا تو را بازسازی کنند و خانهٔ مرا تزیین نمایند و بدیها را دیده و غمگین است. **۱۶** او تعجب می‌کند که چرا کسی شهر ما باشکوه سازند. **۱۷** پسران کسانی که بر تو ظلم کردند نیست به داد مظلومان برسد. پس او خود آماده می‌شود تا ایشان را خواهند آمد و در مقابل تو زانو زده، تعظیم خواهند کرد و کسانی که نجات دهد، زیرا او خدای عادلی است. **۱۸** خداوند عدالت را مانند تو را تعقیب کرده‌اند بر پایهایت خواهند افتاد و تو را سجدۀ خواهند زره می‌پوشد و کلاه‌خود نجات را بر سر می‌گذارد. سراسر وجود او کرد. آنها تو را شهر خداوند و صَهِيون قدوس اسرائیل خواهند نامید. آنکه از حس عدالت خواهی است؛ او از ظالمان انتقام خواهد کشید. **۱۹** تو زمانی متربک و مطرود بودی و کسی از تو عبور نمی‌کرد، اما **۲۰** دشمنان خود را به سرای اعمالشان خواهند رسانید و مخالفان خود اینکه تو را برای همیشه باشکوه می‌سازم و تو تا ابد محل شادمانی را حتی اگر در سرمینهای دور دست نیز باشند، چرا خواهد داد. **۲۱** خواهی بود. **۲۲** قومها و پادشاهان جهان نیازهای تو را برآورده خواهند همه مردم، از شرق تا غرب، از قدرت او خواهند ترسید و به او احترام ساخت و مانند یک مادر از تو مراقبت خواهند نمود. آنگاه خواهی خواهند گذاشت. او مانند سیلایی عظیم و طوفانی شدید خواهد آمد. فهمید که من یهود خدای قادر اسرائیل، حامی و نجات‌دهنده تو خداوند به قوم خود می‌گوید: «نجات دهنده‌ای به اورشلیم خواهد هستم.» **۲۳** من مفرغ تو را به طلاق تبدیل می‌کنم و آهن تو را به آمد تا کسانی را که در اسرائیل از گناهانشان دست می‌کشند، نجات نقره، چوب تو را به مفرغ، و سنگ تو را به آهن. رهبان و حاکمانی بخشند. **۲۴** و اما من با شما این عهد را می‌بنم: روح من که به تو خواهم داد که با صلح و عدالت بر تو حکومت کند. **۲۵** ظلم بر شمامست و کلام من که در دهان شمامست، هرگز از شما دور و خراپی را از تو دور خواهیم کرد و مانند دیواری محافظ، تو را احاطه خواهند شد. این است عهد من با شما و با نسلهای شما تا ابد.» خواهم نمود و تو مرا سپاس خواهی گفت چرا که تو را نجات دادام.

۲۶ «تو دیگر به روشنایی خوشنید و ماه احیاج نخواهی داشت، زیرا اورشلیم برخیز و بگذر نور تو بدرخشد، زیرا جلال من که خداوند هستم نور جادوی تو و زیبایی تو خواهیم بود. **۲۷** خداوند بر تو تابان است! تمام قومهای جهان در تاریکی فرو آفتاب تو هرگز غروب نخواهد کرد و ماه تو زوال نخواهد پذیرفت، زیرا خواهند رفت، اما نور جلال خداوند بر تو خواهد تاید، **۲۸** و پادشاهان من نور جادوی تو خواهیم بود، و روزهای سوگواریت پایان خواهند و قومها به سوی تو خواهند آمد تا نور جلال خداوند را که بر تو تابان یافته. **۲۹** همه افراد قوم تو مردمانی درستکار خواهند بود و سرزمین است مشاهده کنند. **۳۰** به اطراف خود نگاه کن و بین چگونه قوم تو خود را تا ابد حفظ خواهند کرد. من ایشان را با دستان خود در آنجا جمع شده به سوی تو می‌آیند. ایشان پسران و دختران را در آغوش خواهیم کاشت تا عظمت و جلال خود را ظاهر کنم. **۳۱** حتی گرفته، از راه دور به وطن باز می‌گرددن. **۳۲** تو این را به چشم خواهی کوچکترین و ضعیفترین خاندان تو بزرگ شده، به قومی نیرومند تبدیل دید و شاد خواهی شد و از شدت هیجان خواهی لزید. گنجهای خواهند شد. هنگامی که زمان معین فرا رسد من که یهود هستم این را جهان از راه دریا به سوی تو خواهد آمد و ثروت قومها نزد تو جمع می‌درنگ انجام خواهم داد.»

۳۳ کاروانهای شتر از میدان و عیشه و سبا خواهند آمد و خواهند شد. **۳۴** کاروانهای شتر از میدان و عیشه و سبا خواهند آمد و با خود طلا و بخور خواهند آورد. مردم خداوند را ستایش خواهند کرد **۳۵** روح خداوند یهود بر من است، زیرا که خداوند مرا مسح و کارهای او را بشارت خواهند داد. **۳۶** تمام گله‌های قیار و نبایت کرده تا به بني نوایان بشارت دهم. او مرا فرستاده تا دلشکستگان را را نزد تو خواهند آورد تا بر مدیح خانهٔ خداوند قربانی کنند. در آن روز تسلي بخشم، و به اسیران مؤده آزادی دهم و رهانی را به زندانیان خداوند خانهٔ پرشکوه خود را زیست خواهد داد. **۳۷** اینها کیستند که اعلام نمایم. **۳۸** او مرا فرستاده تا به قوم او که سوگوارند تسلي دهم مانند ابر به سوی سرمین اسرائیل در حرکتند؟ ایشان به کبوترهایی و بگوییم که زمان لطف خداوند برای ایشان و روز غضب او برای می‌مانند که به لانه‌های خود باز می‌گرددن. **۳۹** اینها قوم خدا هستند دشمنانشان فرا رسیده است. **۴۰** من غم مردم زده اورشلیم را به که سوار بر کشتی از سرمینهای دور دست به وطن باز می‌گردند و با شادی و سرور، و نوحه آنان را به سرود حمد و ستایش تبدیل خواهیم خود طلا و نقره می‌آورند، زیرا خدای مقدس اسرائیل که در تمام دنیا کرد. آنان همچون درختان به دست خداوند کاشته خواهند شد و آنچه مشهور است، قوم خود را در نظر همه قومها عزت و احترام بخشدید را که راست و درست است انجام داده، باعث سرافرازی و ستایش وی است. **۴۱** خداوند به اورشلیم می‌گوید: «بیگانگان آمده، دیوارهای خواهند بود. **۴۲** ایشان خرابهای قدیمی را بازسازی خواهند کرد و تو را بازسازی خواهند کرد و پادشاهان آنها تو را خدمت خواهند نمود، شهراهی را که از مدت‌ها پیش و پیران بوده‌اند آباد خواهند نمود. **۴۳** ای زیرا هر چند در خشم خود تو را مجازات کردم، اما به لطف خویش بر قوم من، بیگانگان شما را خدمت خواهند کرد. ایشان گله‌هایتان تو رحم خواهیم کرد. **۴۴** روز و شب، دروازه‌هایت باز خواهد بود تا را خواهند چراند و زمینهایتان را شخم خواهند زد و از باعهایتان پادشاهان جهان ثروت کشورهای خود را نزد تو بیاورند. **۴۵** هر قومی نگهداری خواهند کرد. **۴۶** شما «کاهنان خداوند» و «خدمتگاران که نخواهند تو را خدمت کند، هلاک شده، از بین خواهد رفت. **۴۷** خدای ما» نامیده خواهید شد. گنجهای قومها را تصاحب خواهید

بردارید.» **15** خدای متعال و مقدس که تا ابد زنده است، چنین تاریکی اطراف افغان مانند روز روشن خواهد شد؛ **11** و من شما را همیشه می‌گویید: «من در مکانهای بلند و مقدس ساکتم و نیز در وجود هدایت نموده، با چیزهای خوب سیرستان خواهم کرد. شما را قوی و کسی که روحی متواضع و توبه کار دارد، تا دل او را زنده سازم و سالم نگاه خواهیم داشت. شما مانند بارگاهی بر آب نیرویی تازه به او بخشم. **16** من تا ابد شما را محکوم نخواهم کرد و خواهید بود. **12** هموطنان خراجهای قایمی شهرهای افغانستان را دوباره بر شما خشمنگی نخواهیم ماند، زیرا اگر چنین کنم تمام جانهای بنا خواهند کرد و شما به قومی معروف خواهید شد که حصارها و که آفریده ام از بین خواهند رفت. **17** من به علت طمعکاری شما شهرهای خود را بازارسازی می‌کنم. **13** خداوند می‌فرماید: «اگر روز غضبناک شدم و تبیهتان کردم و شما را ترک گفتم، اما شما راه خود مقدس شیات را نگاه دارید و در آن روز کار نکنید و به خوشگذرانی را ادامه دادید و از آن دست نکشیدی. **18** کارهای شما را می‌بینم، نپذرازید، بلکه آن را محترم و مقدس بدارید و در آن روز مرا عبادت اما با وجود این شما را شفا خواهم داد. شما را هدایت خواهیم کرد و کنید، در بی هوی و هوس خود نروید و سختان بیهوده نگویید، **14** تسلی خواهیم داد. به شما کمک خواهیم کرد تا برای گناهاتان ماتم آنگاه شادی من نصیب شما خواهد شد. من شما را در تمام جهان بگیرید و به آنها اعتراف کنید. **19** همه مردم از سلامتی برخوردار سریلند خواهیم کرد و برکاتی را که به جداتان یعقوب و عده داده ام خواهند شد چه آنانی که نزدیکند؛ زیرا من نصیب شما خواهیم ساخت. من که خداوند هستم این را می‌گویم.»

ایشان را شفا خواهیم بخشید. **20** اما شیریان مانند دریای ملاطی **59** هستند که هرگز آرام نمی‌گیرد، بلکه همیشه گل و لجن بالا می‌آورد. **21** برای شیریان سلامتی و آرامش وجود ندارد.» این است آنچه شما را می‌شوند. **2** اما گناهان شما باعث شده او با شما قلعه رابطه کنید و دعاهای شما را جواب ندهد. **3** دستهای شما به خون آلوه خداوند می‌فرماید: «صدای خود را چون شیپور بلند کن و است و انگشتهایان به گاهه. لبهاش شما سختان دروغ می‌گوید و از گناهان قوم را به ایشان اعلام کن. **2** آنها هر روز مرا عبادت می‌کنند زیانتان حرفاهاز نشت شنیده می‌شود. **4** کسی در دادگاه عدالت را وانمود می‌کنند که مایلند احکام مرا بدانند و اوامر مرا اجرا کنند. اجرا نمی‌کند و مردم با دروغهای خود رائی دادگاه را به نفع خود می‌گویند که هرگز احکام عادلانه مرا زیر پا نگذاشته‌اند و همیشه از تغییر می‌دهند. به شرارت آبستن می‌شوند و گاه می‌زایند. **5** نقشة پرسش من لذت برده‌اند.» **3** قوم اسرائیل می‌گویند: «چرا وقتی روزه شومشان مانند تخم افعی است که وقتی شکسته می‌شود افعی از آن می‌گیریم خداوند نمی‌بیند؟ چرا وقتی به خود ریاضت می‌دهم او به ما بیرون می‌آید و مردم را به هلاکت می‌رسانند! اما نقشه‌های اشان عملی توجه نمی‌کند؟» خداوند چنین پاسخ می‌دهد: «دلیلش این است که نخواهند شد و هیچ فایده‌ای به ایشان نخواهند رسانید. آنها مانند در ایام روزه‌داری باز دنبال سود خود هستند و بر کارگران زیر دست لباسی هستند که از تار عنکبوت بافته شده باشند. **7** پاهایشان برای خود ظلم می‌کنند. **4** روزه‌داری شما باعث می‌شود با یکدیگر با شرارت می‌دوند و برای ریختن خون بی گناهان می‌شتابند! هر جا خشونت رفتار کنید و بجنگید. آیا فکر می‌کنید این نوع روزه مقبول می‌روند و پیرانی و خرابی برجای می‌گذارند. **8** آنها عاری از صلح و من است؟ **5** هنگامی که قصد دارید روزه بگیرید، خود را ریاضت آرامش اند. تمام کارهای اشان از روی بی انصافی است. راههای اشان کچ می‌دهد و سرتان را مثل نی خم می‌کنید و روی پلاس و خاکستر هستند، و هر که در آنها قدم بگذارد از آسایش برخوردار نخواهد شد. دراز می‌کشید و گمان می‌کنید با این کارها مقبول من خواهید شد. **9** مردم می‌گویند: «الان فهمیدیم چرا خدا ما را از دست دشمنانمان **6** «روزه‌ای که من می‌پسندم این است که زنجیرهای ظلم را پاره نجات نمی‌دهد و چرا هنگامی که در انتظار نور بودیم، تاریکی به کنید و بیو ستم را بشکنید و مظلومان را آزاد کنید؛ **7** خوارکان را سragامان آمد! **10** مانند شخص نایبا، کورمال کورمال راه می‌رویم و با گرسنگان تقسیم کنید و فقیران بی کس را به خانه خود بیاورید؛ در روز روشن جانی را نمی‌بینم و به زمین می‌افتم؛ گویی در دنیا اشخاص برهنه را لیس پیوشنید و از کمک به بستگانان دریغ نکنید. مردگان زندگی می‌کنیم! **11** همه ما همچون خرسهای گرسنه خرناص **8** اگر چنین کنید من نیز رحمت خود را همچون سپیده مد بر شما می‌کشم و مانند فاختهها می‌نالیم. به خداوند روی می‌آوریم تا ما را خواهیم تاباند و امراض شما را فوری شفا خواهیم داد. حضور پرجلال نجات دهد، اما بی‌فایده است؛ زیرا او از ما روگردن شده است. **12** من همیشه با شما خواهد بود و شما را از هر طرف محافظت خواهد گناهانی که نسبت به خداوند مرتکب شده‌ایم در حضور او روی هم کرد. **9** وقتی دعا کنید اجابت خواهیم کرد و هنگامی که کمک ایشان شده و علیه ما شهادت می‌دهند. «ای خداوند، می‌دانیم بطلیید، به یاری شما خواهیم آمد.» **10** اگر از ظلم کردن به ضعفا دست که گناهکاریم. **13** ما تو را ترک گفته و رد کرده‌ایم و از پیروی تو بردارید و ناحق به کسی تهمت نزنید و سختان دروغ شایع نکنید؛ دست برداشتایم. ما ظالم و یاغی هستیم. فکرهای ما کچ است و **10** از خوارک خود به گرسنگان بدهید و به کسانی که در تنگنا حرفاها می‌پر از دروغ. **14** انصاف را زیر پا گذاشتایم؛ عدالت را از هستند کمک کنید، آنگاه نور شما در تاریکی خواهد درخشید و خود راندایم؛ حقیقت را در کوچه‌ها انداخته‌ایم و صداقت را به بوئه

ظاهر ساخت، ۵ شما نیز قومهای بیگانه را فراخواهید خواند و آنها می‌دهد که مانند حیوانات درنده به قوم او حمله کنند و آنان را بدرند. آمده، مطیع شما خواهند شد. من که یهود خدای مقدس اسرائیل ۱۰ او می‌گویید: «برهان اسرائیل که می‌بایست قوم مرزا از خطر آگاه هستم این کار را برای خودم خواهم کرد و به شما عزت و افتخار سازند، خود کور هستند و فهم ندارند. مانند سکه‌های گلهای هستند خواهم بخشید.» ۶ خداوند را مادامی که یافته می‌شود بطلیبد، و که هنگام خطر پارس نمی‌کنند؛ فقط دوست دارند دراز بکشند و مادامی که نزدیک است او را بخوانید. ۷ ای گاهکاران، از کارها و بخوابید. ۱۱ سکه‌های حریصی هستند که هرگز سیر نمی‌شوند. این فکرهای فاسد خود دست بکشید و به سوی خداوند بازگشت کنید، ربهان قوم، فهم و شعور ندارند. هر چه دلشان می‌خواهد می‌کنند و زیرا او بسیار بخشنده است و بر شما رحم خواهد کرد. ۸ خداوند فقط دنیال سود خود هستند. ۱۲ آنها می‌گویند: «باید شراب بیاوریم فرماید: «فکرهای من فکرهای شما نیست، راههای من هم و بنوشیم و مست شویم. زندگی همین است. فردا روز بهتری خواهیم راههای شما نیست. ۹ به همان اندازه که آسمان بلندتر از زمین داشت!»»

است، راههای من نیز از راههای شما و فکرهای من از فکرهای شما بلندتر و برتراست. ۱۰ «کلام من ماند برف و باران است.

همان گونه که برف و باران از آسمان می‌بارند و زمین را سیراب و بارور خداشناش پیش از وقت می‌میرند و کسی نیست که در این باره فکر می‌سازند و به کشاورز بذر و به گرسنه نان می‌بخشنند، ۱۱ کلام من نیز هنگامی که از دهان بیرون می‌آید بی‌ثمر نمی‌ماند، بلکه مقصود انسانهای خوب، دیده از جهان فرو می‌بندند و اشخاص است نجات یابند. ۲ هنگامی که خداشناشان می‌میرند، از آرامش مرا عملی می‌سازد و آنچه را اراده کرده‌ام انجام می‌دهد. ۱۲ «ای قوم بخوردار می‌شوند و استراحت می‌یابند. ۳ و اما شما ای بدکاران، من، شما با شادی از بابل بیرون خواهید آمد و با ارامش آنجا را ترک جلو بیایید! ای اولاد جادوگران و زناکاران، نزدیک بیایید! ۴ شما چه خواهید گفت. کوهها و پیهای اطراف شما با شادی سرود خواهید هنگامی که گاهکار و دروغگو شما همان اشخاصی هستند که زیر سایه آدمهای خوار و خواهید داشت! ۱۳ به جای خار درختان سبز و خوشبوی چون صنوبر و آس خواهند روید. درختان زنا می‌کنید و در دره و زیر شکاف صخره‌های بلند فرزندان و خس، درختان سبز و خوشبوی چون صنوبر و آس خواهند روید. خود را برای بتها قربانی می‌کنید. ۶ سکه‌ای صاف را از میان دره‌ها این معجزه، یادبودی جادوگانی خواهد بود از آنچه من انجام دادم.» خود را برای بتها خواهید کنید. ۷ سکه‌ای گوناگون به آنها بر می‌دارید و آنها را چون خدا می‌پرسید و هدایای گوناگون به آنها خواهند داشت و درختان صحراء برای شما دست خواهند زد! ۱۴

۱۵ خداوند به قوم خود چنین می‌گوید: «با انصاف رفتار کنید و تقاضیم می‌کنید. آیا فکر می‌کنید این رفتاران خدا را خشنود می‌کند؟ آنچه را که راست و درست است انجام دهید، زیرا بزودی می‌آید تا ۷ به کوههای بلند می‌روید تا در آنجا زنا کنید و برای بتهايان قربانی شما را آزاد سازم. ۲ من کسانی را که حرمت روز « شبّات » را نگاه کنید. ۸ شما بتهايان را پشت درهای پسته قرار می‌دهید و آنها را می‌دارند و از انجام دادن هر کار بدی دوری می‌کنند، برکت خواهند می‌پرسید. این عمل شما زناکاری است، زیرا به جای اینکه خدا را داد. ۳ قومهای غیریهود نیز وقتی خداوند را پیغامبرند، از برکت ایشان نگاه می‌زنند و عبادت باشید و عبادت کنید، به بتها عشق می‌ورزید و آنها را بخوردار خواهند شد. پس ایشان نگویند: «خداوند ما را از قوم خود می‌پرسید. ۹ با عطر و روغن به حضور بت «مولک» می‌روید تا آنها نمی‌داند.» همچنین مردانی که نمی‌توانند صاحب فرزند شوند گمان را تقدیمشن کنید. به سفرهای دور و دراز می‌روید، حتی به جهنم هم نکنند که از قوم خدا جدا هستند؛ ۴ زیرا خداوند درباره آنها می‌گوید: پا می‌گذارد، تا شاید خدايان تازه‌های بیاید و به آنها دل بیندید. «اگر ایشان حرمت روز شبّات را نگاه دارند و آنچه را که مورد پسند

من است بجا آورند و به عهد من وفادار بمانند، ۵ آنگاه نام ایشان در ولی دست برئی دارید. به خود قوت قلب می‌دهید و پیش می‌روید. خانه من و در میان قوم من تا ابد به یادگار خواهد ماند و نامی پر ۱۱ خداوند می‌فرماید: «این بتها چه هستند که از آنها می‌ترسید و به افتخارت از نام کسانی خواهد بود که صاحب فرزند هستند.» ۶ من خیانت می‌کنید؟ چرا مرا دیگر به باد نمی‌آورید؟ آیا علت اینکه از همچنین خداوند در مورد قومهای غیریهود که به قوم او ملحظ می‌شوند من نمی‌ترسید این نیست که سکوت کرده‌ام و چیزی نگفته‌ام؟ ۱۲ و او را خدمت می‌کنند، و او را دوست داشته، خدمتگزار او می‌شوند، شما فکر می‌کنید کار درستی انجام می‌دهید، ولی وقتی من کارهای خانه عبادتم ایشان را شاد خواهیم ساخت و قربانیها و هدایای ایشان را کاری ساخته نیست و آنها به فریاد شما نخواهند رسید؛ آنها به قدری چنین می‌گوید: «اگر حرمت روز شبّات را نگاه دارند و به عهد من زشت شما را برملا سازم، آنگاه بتها شما نیز قادر نخواهند بود شما وفادار بمانند، ۷ ایشان را نیز به کوه مقدس خود خواهیم آورد و در را بیاری دهند. ۱۳ از دست این بتها که برای خود جمع کرده‌اید خانه عبادتم ایشان را شاد خواهیم ساخت و قربانیها و هدایای ایشان را کاری ساخته نیست و آنها به فریاد شما نخواهند رسید؛ آنها به قدری قبول خواهیم کرد. خانه من خانه دعا برای همه قومها خوانده خواهد ضعیفند که یک وزش باد می‌تواند آنها را از جا برکنید و با خود ببرد. ۱۴ خداوند که بینی اسرائیل را از تبعید به وطن باز می‌گرداند، اما بدانید کسانی که به من توکل دارند مالک زمین و وارث کوه می‌فرماید: «علاوه بر قوم خود اسرائیل، قومهای دیگر را نیز جمع مقدس من خواهند شد.» خداوند می‌گوید: «قوم من به سوی کرده، به اسرائیل خواهیم آورد.» ۹ خداوند به قومهای بیگانه دستور من باز می‌گردند! پس راه را آماده سازید و سنگها و موانع را از سر راه

بست، زیرا آنچه بدیشان گفته نشده بود، خواهد دید، و آنچه را تصاحب خواهد کرد و شهراهی ویران را دوباره آباد خواهد ساخت.

نشینید بودند، درک خواهد کرد.»

4 ترس و نگران نباش، زیرا دیگر رسوا و خوار نخواهی شد. خیانتی را

که در جوانیت مرتکب شده‌ای به یاد نخواهی آورد و تنهایی زمان

53

چه کسی پیام ما را باور کرده، و بازوی توانای خداوند بر بیوگی ات را فراموش خواهی کرد؛ 5 زیرا آفریننده تو که نامش خداوند

چه کسی آشکار شده است! 2 در نظر خدا او مانند درخت سبزی لشکرهای آسمان است، شهرو تو خواهد بود. خدای قدرlos اسرائیل بود که در زمین خشک و شورهزار روپیده و ریشه دوانده باشد؛ اما در که خدای تمام جهان است، نجات‌دهنده تو خواهد بود. 6 ای

نظر ما او زیبایی و جلوه‌ای نداشت که مشتاقش باشیم. 3 او را خوار اسرائیل، تو مانند زن جوان رنجیده‌ای هستی که شهروش او را ترک

شمردمی و رد کردیم، اما او درد و غم ما را تحمل کرد. همه ما از او گفته باشد. اما خداوند نزد خود می‌خواند و می‌گوید: 7

رو بروگردانیدم. او خوار شد و ما هیچ اهمیت ندادم. 4 این دردهای «برای اندک زمانی تو را ترک گفتم، اما اینک با محبتی عمیق تو را

ما بود که او به جان گرفته بود، این رنجهای ما بود که او بر خود نزد خود برمی‌گردانم.» 8 خداوند که حامی توست می‌فرماید: «در

حمل می‌کرد؛ اما ما گمان کردیم این درد و رنج اهمیت ندادم. 5 برای گاهان ما بود که او متروکه جاردنی تو را دوست خراهم داشت. 9 «همان گونه که در زمان نوح

شد و برای شرارت ما بود که او را زندن. او تنبیه شد تا مسلمانی قسم خوردم که دیگر نگذارم طوفان جهان را فرا گیرد، اکنون نیز قسم

کامل داشته باشیم، از زخمی‌ها او ما شنا باقیمیم. 6 ما همچون می‌خورم که بار دیگر بر تو خشمگین نشوم و تو را تنبیه نکم. 10 هر

گوسفندانی که آواره شده باشند، گمراه شده بودیم؛ راه خدا را ترک چند کوهها جایه‌جا شوند و تپه‌ها نابود گردند، اما محبت من نسبت

کرده به راههای خود رفته بودیم. با وجود این، خداوند تقصیرها و به تو هرگز از بین نخواهد رفت و پیمان سلامتی ای که با تو بسته‌ام

گاهان همه ما را به حساب او گلایشت! 7 با او با بی‌رحمی رفار هیچوقت شکسه نخواهد شد.» خداوند که تو را دوست دارد این را

کردند، اما او تحمل کرد و زبان به شکایت نگشود. همچنانکه بُرَه می‌گوید. 11 «ای شهر داغلایده و رنجور من که تسلی نیافهای،

را به سوی کشتارگاه می‌برند، او را نیز به کشتارگاه بردند. او مثل من تو را بازسازی خواهم کرد؛ تو را با سنگهای خواهی گویندی که پشنجهایش را می‌چینند، لب به اعتراض نگشود. 8 به نهاد. 12 برجایت را بالعل و دروازه‌ها و دیوارهایت را با گوهرهای

ناحی او را به مرگ سپرندند و کسی از نسل او اعتراض نکرد. زیرا او از درخشان بنای خواهم کرد. 13 همه فرزندان ایز من تعلم خواهند

دنیای زندگان منقطع شد؛ آری، به سبب عصیان قوم من مجازات گرفت و سلامتی و کامیابی روز افزونی نصب ایشان خواهد شد. 14

شد. 9 هنگامی که خواستند او را همراه خطکاران ذفن کنند، او عدل و انصاف در تو حکم‌فرما خواهد شد و تو از ظلم و آزار دیگران

را در قبر مردی ثروتمند گذاشتند؛ اما هیچ خطای از او سر نزد در امان خواهی ماند. در صلح و آرامش به سر خواهی برد و دیگر

بود و هیچ حرف نادرستی از دهانش بیرون نیامده بود. 10 خداوند نخواهی ترسید. 15 اگر قومی بر تو هجوم آورند، این امر با اجازه من

می‌فرماید: «این خواست من بود که او رنج بکشد و بمیرد. او جانش نخواهد بود. پس آنانی که با تو بجنگند، از پای در خواهند آمد. 16

را قربانی کرد تا آمزش گاهان را به ارمغان آورد، پناهیان صاحب «آهنگر که آتش کوره را می‌دمد و اسلحه می‌سازد، من آفریده‌ام. فرزندان بی شمار خواهد شد. او زندگی را از سر خواهد گرفت و اراده سریان را نیز که اسلحه به دست می‌گیرد و می‌جنگد، من به وجود

من به دست او اجر خواهد شد. 11 هنگامی که بینند عذایی که آوردمام؛ 17 و من می‌گویم هر اسلحه‌ای که بر ضد تو ساخته شد

کشیده چه شمری به بار آورده، راضی و خشنود خواهد شد. خدمتگرگار کاری از پیش نخواهد برد و تو بر تمام مدعيات غالب خواهی شد.

عادل من بار گاهان بسیاری از مردم را به دوش خواهد گرفت و من من خدمتگرگارانم را حمایت می‌کنم و به آنان پیروزی می‌بخشم.» این

به خاطر او آنها را خواهی بخشید. 12 به او مقامی بزرگ و قادری است آنچه خداوند می‌فرماید.

عظیم خواهم داد، زیرا او خود را فدا کرد، از خطکاران محسوب

55

خداوند می‌فرماید: «ای همه تشکگان، نزد آبها بیاید؛ ای شد، بار گاهان بسیاری را بر دوش گرفت و برای خطکاران شفاعت

54

همه شما که پول ندارید، بیاید نان بخرید و بخورید! بیاید شیر و

شراب را بدون پول بخرید و بنوشید! 2 چرا پول خود را خرج چیزی

فرزندان تو زیادتر از فرزندان زنی خواهد شد که شهروش او را ترک می‌کنید که خودرنی نیست؟ چرا دسترنج خود را صرف چیزی می‌کنید

نگفته باشد! 2 خیمه‌ای را که در آن زندگی می‌کنی و سیعتر کن و بهترین خوارک را بخورید و از آن لذت ببرید. 3 «ای قوم من، با

پرده‌های آن را پهنتر ساز، طنابهایش را دراز کن و میخهایش را محکم گوششایی باز و شنوا نزد من بیاید تا زنده بمانیم. من با شما عهده

ساز؛ 3 زیرا بهزودی جمعیت تو زیاد خواهد شد. فرزندان تو نزد جاودانی می‌بندم و برکاتی را که به داود پادشاه و عده دادهای به شما

با خواهند گشت و این سرزمین را که به دست بیگانگان افتد، می‌دهم. 4 همان گونه که او سرزمینها را تسخیر کرد و قدرت مرا

آوردم. **۳** «من بار دیگر اسرائیل را برکت خواهم داد و خرابهای آن را رسیده‌اند. دیگر کسی باقی نمانده تا تو را دلداری و تسلی دهد.

آباد خواهم ساخت. زمینهای بایر و بیانهای خشک آن چون باغ مردم تو مانند آهوانی هستند که در دام صیاد گیر کرده باشند؛ آنها عدن سرسیز خواهند شد. خوشی و شادمانی همه جا را پر خواهد در کوچه‌های افتاده‌اند و قدرت ندارند از جا برخیزند، زیرا خداوند ساخت، و شکرگزاری همراه با سرودهای شاد در همه جا به گوش غضب خود را بر آنها نازل کرده است. **۲۱** اما ای مصیبت‌زده که خواهد رسید. **۴** «ای قوم من، به من گوش دهید، ای مردم من، مست و گیج هستی، اما نه از شراب، اکنون گوش بد. **۲۲** خداوند صدایم را بشنوید، زیرا احکام من صادر خواهد شد و عدالت نوری تو بیوه که مدافعان توست چنین می‌گوید: «من کاسه غضب خود را برای قومهای جهان خواهد بود. **۵** بزودی می‌آیم تا آنها را نجات که باعث سرگیجه تو شده از دست تو می‌گیرم و تو دیگر مجبور دور دست به من است، و برای باروی پتوان من انتظار می‌کشند. **۶** خواهم داد که بر تو ظالم می‌کنند و به تو می‌گویند: «در کوچه‌ها دراز چشمان خود را به آسمان بدویزد و به زمین زیر پایتان نگاه کنید، بکش تا تو را مانند خاک زمین لگدمال کنیم.»»

روزی خواهد آمد که آسمان مانند دود، تاپید خواهد شد و زمین

۵۲

برخیز ای اورشلیم، برخیز و بار دیگر خود را قوی ساز! ای همچون لباس، پوسیده خواهد شد و مردمش خواهند مرد. اما نجاتی که من به ارمغان می‌آورم برای همیشه باقی خواهد ماند و عدالت من شهر مقاس، لباس زیبایت را پوش، زیرا اشخاص ختنه نشده و نجس هرگز از بین خواهد رفت. **۷** «ای کسانی که احکام مرا دوست می‌دارید و خوب را از بد تشخیص می‌دهید، به من گوش کنید! **۸** زیرا بید، آنها را مانند لباس از بین سرزنش و تهمت مردم نرسید؛ **۹** زیرا بید، آنها را همچون پشم خواهد خورد. اما عدالت هرگز از بین خواهد رفت و کار نجات‌بخشن من نسل اندر نسل خواهد برد و کم، ایشان را همچون پشم خواهد خورد. اما عدالت هرگز از بین خواهد رفت و با قدرت ما را نجات ده کرد؛ **۱۰** ای اورشلیم، چنین می‌فرماید: «در گذشته با میل باقی خواهد ماند.» **۱۱** ای خداوند برخیز و با قدرت ما را نجات ده کرد؛ **۱۲** ای اسیرشگان اورشلیم، بندهای اسارت را از گردن خود باز همان گونه که در گذشته ما را نجات دادی. تو همان خدایی هستی را اسیر کرده‌اند و از شادی فریاد برمی‌آورند و هر روز نام مرا کفر که ازدهای رود نیل، یعنی مصر را نابود کردی. **۱۳** اما روزی خواهد آمد که شما، ای قوم من، به قدرتی که ساختنی و راهی از میان آن باز کردی تا قومی که آزاد ساخته بودی از نام من است بی خواهید برد و خواهید فهمید که این من هستم، آن عبور کنید. **۱۴** کسانی که خداوند آزادشان کرده، سرودخوانان با بله من هستم، که با شما سخن می‌گوییم. **۱۵** چه زیاست باهای شادی جاودانی، از آن راه به اورشلیم خواهند آمد. غم و ناله آنان کسی که از کوهستان می‌آید و بشارت می‌آورد، بشارت صلح و برای همیشه پایان خواهد یافت و جای خود را به شادی و سرود نجات، و به صهیون می‌گوید: «خدای تو سلطنت می‌کند!» **۱۶** دیدنیان از شادی با صدای بلند سرود می‌خواهند، زیرا با چشمان خود خواهد داد. **۱۷** خداوند می‌فرماید: «من هستم که به شما تسلی می‌دهم و شما را شاد می‌سازم؛ پس چرا از انسان فانی می‌ترسید انسانی که مانند گیاه، خشک شده، از بین می‌رود؟ **۱۸** اما شما اورشلیم با صدای بلند آوار شادمانی سر دهید، زیرا خداوند اورشلیم را خداوند، آورینده خود را فراموش کرده‌اید، او را که آسمان را همچون خیمه گستراند و زمین را بینان نهاد. چرا دائم از ظلم و ستم انسانها برایر چشمان تمام قومها، قدرت مقدس خود را به کار خواهد برد و می‌ترسید و تمام روز از خشم دشمنان می‌هارسید؟ کجاست خشم قید اسارت آزاد خواهید شد. دیگر در **۱۹** شما اسریان، بزودی آزاد خواهید شد. **۲۰** اینک خود را از ستمکش آنها؟ **۲۱** شما اسریان، می‌بینند که خداوند دوباره به اورشلیم باز می‌گردد. **۲۲** ای خرابهای سیاه‌چالها گرسته نخواهید ماند و نخواهید مرد. **۲۳** من می‌بینم خدای زیرا آنها نایاک هستند. **۲۴** اینک خود را از نهادم و آسمانها را برقرار ساختم، به اسرائیل می‌گویم: شما قوم من نخواهید رفت و لازم نخواهد بود که بگریزید، زیرا خداوند پیشاپیش شما خواهد رفت و خود خدای اسرائیل، حافظ شما خواهد بود. **۲۵** هستید. من احکام خود را به شما داده‌ام و با دست خود شما را خداوند می‌فرماید: «خدمنگار من در کار خود کامیاب و بسیار جام غضب خداوند نوشیده‌ای. آن را تا تم سر کشیده‌ای و سرگیجه سرافراز خواهد شد. **۲۶** بسیاری از مردم با دیدن او متوجه می‌شوند، گرفته‌ای. **۲۷** کسی از ساکنات باقی نمانده تا دستت را بگیرد و زیرا صورت او به قدری عوض شده که دیگر شکل انسان ندارد. **۲۸** تو را راهنمایی کنید. **۲۹** بایی مضاعف بر تو عارض شده است، او خون خود را بر قومهای پسیار خواهد پاشید و آنها را از گناه پاک سرمیخت خراب شده و مردمانت از قحطی و شمشیر به هلاکت خواهد ساخت. پادشاهان جهان در حضور او دهان خود را خواهند

به مردمش باز خواهم گرداند. 9 من توسط تو کسانی را که اسیرند و تو ظلم کنند به جان هم خواهم انداخت تا گوشت یکدیگر را بخورند در تاریکی زندگی می‌کنند آزاد کرده، به ایشان خواهم گفت: «بیرون و خون یکدیگر را بتوشند. آنگاه تمام مردم دنیا خواهند دانست که بیانید و در روشنایی زندگی کنید.» آنان گوستاندان من خواهد بود و من بیوه، خدای قادر اسرائیل هستم که تو را نجات می‌دهم و حفظ در چراغ‌گاههای سرسیز و بر پهلهایی که قبلًا خشک و بی علف بود می‌کنم.»

خواهد چرب. 10 گرسنه و تنهنه تخواهند شد و حرارت خوشید به 50 خداوند به قوم خود می‌گوید: «آیا فکر می‌کنید من شما را ایشان آسیب نخواهد رسانید، زیرا کسی که ایشان را دارد آنان

را هدایت خواهد کرد و نزد چشم‌های آب رهبری خواهد نمود. 11 از سرزمین خود بیرون کردم همان گونه که یک مرد زنش را طلاق داده، من تمام کوههایم را برای قوم خود به راههای صاف تبدیل خواهم از خانه بیرون می‌کنم؟ اگر چنین است، پس کجاست طلاقمه؟ آیا کرد و بر فزار درهای، جاده‌ها خواهند ساخت تا ایشان از آن عبور فکر می‌کنید من بودم که شما را به اسارت فروختم چنانکه پدری کنند. 12 قوم من از جاهای دور دست باز خواهند گشت عدهای فرزندانش را چون برد می‌فروشد؟ نه، هرگز! شما به سبب گناهان از شمال، عدهای از غرب و عدهای از سرزمین جنوب.» 13 ای خود به اسارت برده شدید. 2 چرا هنگامی که به نجاتان آمدم آسمانها، آواز شادی سر دهدید! ای زمین، شادمان باش! و ای کوهها مرا نپذیرفید! چرا هنگامی که صدایشان کردم پاسخ ندادید؟ آیا فکر با شادی سرود بخوانید، زیرا خداوند بر قوم رنجیده خود ترحم کرده، می‌کنید من قدرت ندارم شما را آزاد کنم؟ با یک اشاره دریا را خشک ایشان را تسلی می‌دهد. 14 با وجود این، ساکنان اورشلیم می‌گویند: می‌سازم و وودخانه را به بیان خشک تبدیل می‌کنم به طوری که

«خداوند ما را ترک گفته و فراموش کرده است.» 15 خداوند چنین ماهی‌های آن از آبی می‌میرند و می‌گندند. 3 من همان هستم که پاسخ می‌دهد: «آیا یک مادر جگر گوشۀ خود را فراموش می‌کند؟ بوشی بر آسمان می‌کشم و سراسر آن را تاریک می‌سازم.» 4 خداوند

با پرس خود رحم نمی‌کند؟ حقی اگر مادری طفلش را فراموش بیوه به من آموخته که چه بگویم و چگونه خستگان را به کلام خود کنده، من شما را فراموش نخواهم کرد! 16 ای اورشلیم، من نام تو را توانایی بششم. او هر صبح مرا بیدار می‌کند و فهم مرا روش می‌سازد بر کف دستم نوشتم و دیوارهای همیشه در نظر من است. 17 تا خواست او را بدانم. 5 خداوند بیوه با من صحبت کرد و من به

بیزودی فرزندان تو خواهند آمد تا تو را دوپاره بنا کنند و تمام کسانی سخنانش گوش دادم. با این مخالفت نکرم و از او بزنگشتم. 6 پیشتم که تو را ویران کرده‌اند، از تو بیرون خواهند رفت. 18 سرت را بالا را به ضرب شلاق کسانی که مرا می‌زند سپردم و در برای کسانی کن و به اطراف خود نظر انداز. بین چگونه قوم تو جمع شده‌اند و به که ریش مرا می‌کنند و به صورت آب دهان می‌انداختند و به من سوی تو می‌آیند. به حیات خود قسم که آنها نزد تو خواهند آمد و تو اهانت می‌کرند، مقاومت نکرم. 7 از هات آنان ترسی ندارم، زیرا به آنها فخر خواهی کرد همان‌طور که یک عروس به زیورالات خود خداوند بیوه یاور من است. پنایران، روی خود را همچون سنگ فخر می‌کند. 19 «خرابهای و زمینهای ویران تو از مردم پر خواهند شد خارا ساختهایم تا خواست خداوند را بجا آورم. یقین دارم پیروز خواهم و دشمنات که تو را اسیر کرده بودند، از تو دور خواهند شد. 20 شد، 8 زیرا خداوند نزدیک است و از حق من دفاع خواهد کرد.

فرزندان تو که در دیار تبعید به دنیا آمدند به تو خواهند گفت: «این پس کیست که جرأت کند با من بجنگد؟ دشمنان کجا هستند؟ سرزمین برای ما کوچک است. ما به جای وسیعتری نیاز داریم.» 21 بگذر جلو بیایند! 9 خداوند بیوه پشتیان من است، پس کیست که آنگاه از خود خواهی پرسید: «چه کسی اینها را برای من زایده است؟ بتواند مرا محکوم سازد؟ تمام دشمنان مانند لیاس بید خورد از بن

چه کسی اینها را برای من بزرگ کرده است؟ بیشتر فرزندانم کشته خواهند رفت! 10 ای کسانی که توی خداوند را در دل دارید و شده‌اند و بقیه به اسیری رفته مرا تنها گذاشته‌اند. پس اینها از کجا مطیع خدمتگار او هستند، به خداوند اعتماد کنید. هر چند راه شما آمده‌اند!» 22 خداوند بیوه به قوم اسرائیل می‌فرماید: «اینکه به تاریک باشد و هیچ نوری به آن نتابد، اما شما به خدای خود اطمینان اشاره من قومهای جهان پسروانت را در آغوش گرفته، دختران را بر داشته باشید. 11 اما شما که به روشنایی خود اعتماد می‌کنید و خود دش خواهند گذاشت و آنان را نزد تو باز خواهند آورد. 23 پادشاهان را با آتش خویش کرم می‌کنید، این است آنچه از من دریافت خواهید و ملکه‌ها مانند دایه از تو مراقبت خواهند کرد و در براحت زانو زده، کرد: در عناب خواهید خوايد.

خاک پایت را خواهند لیسید. آنگاه خواهی دانست که من خداوند 51 خداوند می‌فرماید: «ای کسانی که می‌خواهید نجات یابید، هستم و کسانی را که چشم امیدشان به من باشد، نومید نخواهم ای کسانی که چشم امیدتان به من است، سخنان مرا بشنوید. به معدنی که از آن استخراج شده‌اید و به صخره‌ای که از آن جدا گشته‌اید، توجه نمایید. 2 به اجدادتان ابراهیم و سارا فکر کنید که از خداوند جواب می‌دهد: «من غنایم را از چنگ فاتح چنگ در خراهم آورد و اسرائیل را از دست حاکم ستمگر خواهم رهانید. من با دشمنان نداشت و تنها بود، اما من او را برکت دادم و قوم بزرگی از او به وجود

تو خواهیم چنگید و فرزندانست را خواهیم رهانید. 26 کسانی را که به

بنابراین، بلا بر تو خواهم فرستاد و تو نخواهی توانست با سحر و ۱۵ اما من این را پیشگویی می‌کنم. بله، من کوروش را خوانده‌ام و جادویت آن را دفع کنی. ویرانی غیرمتوجه‌ای که فکرش را نکرده‌ای به او این مأموریت را داده‌ام و او را کامیاب خواهم ساخت. ۱۶ بر تو خواهد آمد. ۱۲ «ارواح ناپاک را که طی این سالها پرستش «به من نزدیک شوید و گوش دهید. من همیشه آشکارا گفتم که می‌کردی احضار کن. آنها را صدا کن تا بیانند و به تو کمک کنند در آینده چه رخ خواهد داد تا شما بتوانید آن را بهمیهد.» (اکنون تا شاید باز بتوانی در دل دشمنان تو و حشت ایجاد کنی! ۱۳ خداوند یهوده مرا با روح خود شما فرستاده است. ۱۷ خداوند که تو مشاوران زیادی داری طالع‌بینان و سرتاره‌شناسانی که می‌کوشید تو را نجات‌دهنده قوم اسرائیل و خدای قدوس ایشان است چنین می‌گوید: از رویدادهای آینده آگاه سازند. آنها را فرا خوان تا به تو کمک کنند. «ای اسرائیل، من یهوده، خدای تو هستم، که آنچه برای تو نیکوست، ۱۴ اما پدان که آنان همچون کاه در آتش خواهند سوتخت. آنان قادر آن را به تو تعیلم می‌دهم و تو را به راههایی که پاید بروی هدایت نخواهند بود حتی خود را نجات دهنده، زیرا آتش، آتشی نخواهد می‌کنم. ۱۸ «ای کاش به اوامر من گوش می‌دادید، آنگاه برکات بود که آنان بخواهند خود را با آن گرم کنند، بلکه آتشی که همه مانند نهر برای شما جاری می‌شد و پیروزی مانند امواج دریا به شما چیز را می‌سوزاند! ۱۵ تنها سودی که از این مشاوران دیرینه عاید می‌رسید. ۱۹ نسل شما مانند شنای ساحل دریا بی شمار می‌شدند و می‌شود همین است! همه آنان به راه خود خواهند رفت و تو را تنها من نمی‌گذاشتم ایشان هلاک شوند.» ۲۰ ای قوم اسرائیل، از بابل خواهند گذاشت، و کسی نخواهد ماند تا تو را نجات دهد.» بیرون بیایید! از اسارت آزاد شوید! با صدای بلند سرود بخوانید و این پیام را به گوش تمام مردم جهان برسانید: «خداوند قوم اسرائیل را که

48

ای قوم اسرائیل، ای کسانی که از نسل یهودا هستید، گوش خدمتگزاران او هستند، آزاد ساخته است!» ۲۱ هنگامی که خداوند کنید: شما به نام خداوند قسم می‌خورید و ادعا می‌کنید که خدای قوم خود را از بیان خشک عبور داد ایشان تشنگی نکشیدند، زیرا او اسرائیل را می‌پرستید، اما این کار را از روی صداقت و راستی انجام صخره را شکافت و از آن، آب جاری ساخت تا ایشان بتوشد. ۲۲ نمی‌دهید. ۲ با وجود این، افتخار می‌کنید که در شهر مقدس زندگی خداوند می‌فرماید: «سریزان از سلامتی بخوردان نخواهند شد.»

49

ای مردم سزمهیهای دور دست به من گوش دهید! پیش از توکل دارید. ۳ خداوند می‌گوید: «آنچه را که می‌باشیست رخ دهد، از مدت‌ها پیش به شما اطلاع دادم؛ سپس بناگاه آنها را به عمل آوردم. آنکه من به دنیا باییم خداوند مرا برگزید، و هنگامی که هنوز در شکم ۴ می‌دانستم که دلهایتان همچون سنگ و سرهایتان مانند آهن ساخت مادرم بودم او را به اسم خواند. ۲ خداوند سخنان مرا مانند شمشیر، است. ۵ این بود که آنچه می‌خواستم برای شما انجام دهم از مدت‌ها تیز کرده است. او مرا نزد دستش پنهان نموده و مرا مانند یک تیر تیز پیش به شما خبر دادم تا نگویید که بتهایتان آنها را بجا آورده‌اند. ۶ در ترکش خود گذاشته است. ۳ خداوند به من گفت: «تو خدمتگزار پیشگویی‌های ما شنیده‌اید و موقع آنها را دیده‌اید، اما نمی‌خواهید نیرومند من هستی. تو باعث خواهی شد که مردم مرا بستاید.» ۴ اعتراف کنید که پیشگویی‌های من درست بوده است. اکنون چیزهای جواب داد: «اما کار من برای مردم بیهوده بوده و من بی‌جهت تازه‌ای می‌گویم که تا به حال از وجود آنها بی‌اطلاع بوده‌اید. ۷ نیروی خود را برای آنان صرف کرده‌ام.» با این حال خدمت خود را و چیزهای را به وجود می‌آورم که پیش از این نیوده است و درباره تمامًا به خداوند و اگذار می‌کنم تا او آن را به ثمر رساند. ۵ خداوند آنها چیزی نشینیده‌اید، تا دیگر نگویید: «این چیزها را می‌دانستیم!» که مرا از شکم مادرم برای خدمتش برگزید و به من مأموریت داد تا قوم ۸ «بله، چیزهای کاملاً تازه به شما می‌گویم، چیزهایی که هرگز آواره او اسرائیل را به سوی او بازگردانم، و برای انجام این کار به من نشینیده‌اید، چون می‌دانم اشخاص خیانتکاری هستید و او طفویلت نیروی کافی بخشید و افتخار انجام آن را نصیب کرد، به من فرمود: همیشه یاغی بوده‌اید. ۹ با وجود این، به خاطر حرمت نام، خشم ۶ «اینکی کاری مهمت از باز آوردن و احیای اسرائیل به تو و اگذار خود را فرو برد، شما را از بین نخواهیم برد. ۱۰ شما را تصوفیه کردم، می‌کنم. ای خدمتگزار من، تو را برای قومهای جهان نور می‌سازم تا اما نه مانند نقره؛ شما را در کوره مصیبت تصوفیه کردم. ۱۱ بله، به نجات مرا به کرانه‌ای زمین برسانی.» ۷ خداوند که نجات دهنده و خاطر خودم شما را از بین نخواهیم برد می‌دانم اقامت بتپرست بگویند که خدای مقدس اسرائیل است، به او که از طرف مردم حقیر و طرد بتهایشان مرا مغلوب کردن. من به بتهای آنها اجازه نمی‌دهم در شده و نزد دست حاکمان قرار گرفته است، چنین می‌فرماید: «وقتی جلال من شریک شوند. ۱۲ «ای اسرائیل، ای قوم برگزیده من، گوش پادشاهان تو را بیینند، به احترام تو از جای خود بخواهند خاست و کنید! تنها من خدا هستم. من اول و آخر هستم. ۱۳ دستهای من شاهزادگان به تو تعظیم خواهند کرد، زیرا من که خداوند امین و بود که زمین را بنیاد نهاد و آسمانها را گسترانید. آنها گوش به فرمان خدای مقدس اسرائیل هستم تو را برگزیده‌ام.» ۸ خداوند می‌فرماید: من هستند. ۱۴ «همه شما بیایید و بشنوید. هیچ کدام از خدایان «فriاد تو را در وقت مناسب خواهیم شنید. در روز نجات به باری ای شما قادر نیست پیشگویی کند که مردی را که من برگزیده‌ام حکومت خواهیم شافت. تو را از هر گزندی حفظ خواهیم نمود و توسط تو با بایل را سرنگون خواهد کرد و آنچه اراده کرده‌ام بجا خواهد آورد. قوم اسرائیل عهد خواهیم بست و سرزمینشان را از نو آباد کرده، آن را

فرمان من هستند. **۱۳** اکنون نیز کوروش را برانگیخته‌ام تا به هدف را آفریده‌ام و از شما نگه داری خواهم نمود. شما را با خود خواهم عادلانه من جامه عمل پوشاند. من تمام راههاییش را راست خواهم برد و نجات‌دهنده شما خواهم بود. **۵** خداوند می‌گوید: «مرا با ساخت. او بی‌آنکه انتظار پاداش داشته باشد، شهر من اورشلیم را چه کسی مقابله می‌کنید؟ آیا کسی را می‌توانید پیدا کنید که با بازسازی خواهد کرد و قوم اسرییر مرا آزاد خواهد ساخت.» این است من برایر کنید؟ **۶** آیا مرا به بینها تشییه می‌کنید که مردم با طلا کلام خداوند لشکرهای آسمان. **۱۴** خداوند به اسرائیل می‌فرماید: و نقره خود آن را می‌سازید؟ آنها زیگر را اجیر می‌کنند تا ثروت‌شان «مصری‌ها، حیشی‌ها، و مردم بلند قد سپا تابع تو خواهند شد و را بگیرد و از آن خدایی بسازد؛ سپس زانو می‌زنند و آن را سجده تمام کالاهای تجاری آنان از آن تو خواهد گردید. آنان در زنجیرهای می‌کنند! **۷** بت را بر دوش می‌گیرند و به این طرف و آن طرف اسارت نزد خواهند آمد و در برابرت زانو زده، خواهند گفت: «یک می‌برند. هنگامی که آن را بر زمین می‌گذارند همان جا می‌ماند، خدا وجود دارد، آن هم خدای توست! **۱۵** ای خدای نجات‌دهنده چون نمی‌تواند حرکت کند! وقتی کسی نزدش دعا می‌کند، جوابی اسرائیل، براسنی کارهایت شگفت‌انگیز است!» **۱۶** تمام پرستیدگان نمی‌دهد، چون بت نمی‌تواند ناراحتی او را بطرف سازد. **۸** ای پنهانیها می‌باشند و شرم‌سار خواهند شد، زیرا خداوند نجات‌جوادی نصیب او خواهد شدما را از رویدادهای آینده آگاه ساخته‌ام. زیرا تنها من خدا هستم و ساخت. **۱۷** اما اسرائیل هرگز مایوس و گناهکاران این را فراموش نکند، **۹** و به یاد داشته باشید که من بارها شرم‌سار خواهند شد، زیرا خداوند نجات‌جوادی نصیب او خواهد شدما را از رویدادهای آینده آگاه ساخته‌ام. زیرا تنها من خدا هستم و ساخت. **۱۸** خداوند آسمانها و زمین را آفریده و آنها را استوار نموده کسی دیگر مانند من نیست که **۱۰** بتواند به شما بگوید در آینده چه است. او جهان را بیهوده نیازنده، بلکه برای سکونت و زندگی آن را رخ خواهد داد. آنچه بگویم واقع خواهد شد و هر چه اراده کنم به ساخته است. او می‌فرماید: «من خداوند هستم و دیگری نیست! انجام خواهد رسید. **۱۱** مردمی را از مشرق، از آن سرزمین دور دست **۱۹** من وعده‌ایم را واضح و روشن اعلام می‌کنم و در نهان سخن فرا می‌خوانم. او مانند یک پرندۀ شکاری فروض خواهد آمد و آنچه را نمی‌گویم تا همه مقصود مرا بفهمند. من به اسرائیل گفته‌ام که آنچه اراده نمودهام انجام خواهد داد. آنچه گفتمام واقع خواهد شد. **۱۲** ای را به ایشان و عده داده‌ام بی شک بجا خواهیم آورد. من که بیهوده هستم مردم دیر باور که فکر می‌کنید آزادی شما دور است، به من گوش به راستی و صداقت سخن می‌گویم. **۲۰** ای قومهایی که از دست دهید. **۱۳** من روز آزادیتان را نزدیک آورده‌ام. من تأثیر نخواهم کرد و کوروش می‌گریزد، جمع شوید و نزدیک آید و به سخنان من گوش اورشلیم را نجات خواهم داد و اسرائیل را سرافراز خواهم ساخت.»

دهید. چه ناداند آنانی که بنهای چوبی را با خود حمل می‌کنند و **۴۷** خداوند می‌گوید: «ای بابل، از تخت خود به زیر بیا و بر نزد خدایانی که نمی‌توانند نجات‌شان دهند، دعا می‌کنند. **۲۱** با هم مشورت کنید، و اگر می‌توانید دلیل بیاورید و ثابت کنید که بت پرسنی حاکم بشین، زیرا دوران عظمت تو به سر آمدید است. تو زمانی مانند عمل درستی است! غیر از من که بیهوده هستم، چه کسی گفته که یک شاهزاده باکره، لطیف و نازنین بودی، اما اینکه بردۀ‌ای بیش این چیزها در مورد کوروش عملی خواهد شد؟ غیر از من خدایی نیستی. **۲** دستاس را بگیر و گدم را آرد کن. روینتند را بردار، دامت نیست. من خدای عادل و نجات‌دهنده هستم و دیگری نیست! تا را بالا بگیر تا از نهرا عبور کنی. **۳** تو عربان و رسوا خواهی شد. من حال کدام بت به شما گفته است که این واقعیت رخ خواهند داد؟ **۲۲** از تو انقام خواهم گرفت و به تو رحم نخواهم کرد.» **۴** بله، خدای ای تمام ساکنان زمین نزد من آیند تا نجات باید، زیرا من خدا هستم قدرlos اسرائیل که نامش خداوند لشکرهای آسمان است ما را از دست و خدایی دیگر نیست. **۲۳** به ذات خود قسم خوردگام و هرگز از بابل نجات خواهد داد! **۵** خداوند به بابل می‌گوید: «ای بابل، در قسم خود برینمی گردم که هر زانویی در بابر من خم خواهد شد و تاریکی بشین و خاموش باش. دیگر تو را "ملکه ممالک" نخواهند هر زبانی به من سوگند وفاداری یاد خواهد کرد. **۲۴** مردم خواهند خواند. **۶** ای بابل، من بر قم خود اسرائیل خشمگین بودم و برای گفت: «عدالت و قوت ما از خداوند است.» و کسانی که از من اینکه آنان را تنبیه کرده باشم، اجازه دادم به چند تو بیفتند، اما تو بر خشمناک بودند، شرمنده خواهند شد. **۲۵** من تمام بني اسرائیل را آنان رحم نکردم و حتی پیران را به انجام کارهای سخت واداشتی. **۷** تو گمان کردی همیشه ملکه خواهی بوده؛ و هرگز به عاقبت کار خود نجات خواهم داد و آنان مرا ستایش خواهند کرد.»

۸ ای مملکت خوشگذران که فکر می‌کنی در امن و نبینیدشیدی. **۹** ای درستی می‌دان و **۴۶** «زمانی مردم بابل بنهای خود، "بیل" و "نبو" را می‌پرسیدند، امان هستی، گوش کن. تو خود را مانند خدا، بی نظری می‌دانی. اما اینک این دو بت روی گاری گذاشته شده و چارپایان خسته آنها می‌گویی: «من هرگز بیوه نخواهم شد. هیچگاه فرزندانم را از دست را می‌کشند. **۲** خدایان بابل اسرییر شده‌اند و به جای دیگری برده نخواهم داد.» **۹** اما با وجود تمام جادوگری‌هایت، در یک لحظه و می‌شوند؛ آنها قادر نیستند خود را نجات دهند. **۳** ای بازماندگان در یک روز این دو بلا بر سرت خواهند آمد: هم بیوه می‌شوی و هم بنی اسرائیل، به من گوش دهید. من شما را آفریده‌ام و از بد و تولد بی‌ولاد. **۱۰** تو با خیال راحت به شرارت خود ادامه دادی و گمان تاکنون از شما نگه داری کردگام. **۴** من خدای شما هستم و تا وقوعی کردی هیچ‌کس تو را نمی‌بیند. علم و دانش تو باعث شد منحرف پیر شوید و موهایان سفید شود از شما مراقبت خواهم کرد. من شما شوی و به خود بگویی: «من هستم، و غیر از من کسی نیست.» **۱۱**

گفت: «من از آن خداوند هستم.» **6** خداوند لشکرهاي آسمان که کوهها و جنگلها و اي تمام درختان، تزم ننمایید، زیرا خداوند بهای پادشاه و حامی اسرائیل است چنین می فرماید: «من ابتدا و انتها آزادی اسرائیل را پداخته و با این کار عظمت خود را نشان داده هستم و غير از من خدای نیست. **7** چه کسی می تواند کارهایی است. **24** خداوند که آفرینده و حامی اسرائیل است می فرماید: «من را که من کرده‌ام انجام بدهد و یا آنچه را که در آینده رخ خواهد خداوند هستم. همه چیز را من آفریده‌ام. من به تنهايی آسمانها را داد از اول تا آخر پیشگویی کنند؟ **8** ای قوم من نترسید، چون آنچه گسترانید و زمین و تمام موجودات آن را به وجود آوردم. **25** من را که می بايست رخ دهد از اول به شما خبر دادم و شما شاهدان همان کسی هستم که دروغ جادوگران را برمال می سازم و خلاف من هستید. آیا غير از من خدای دیگری هست؟! نه! ما صخره پیشگویی رمالان عمل می کنم؛ سخنان حکیمان را تکذیب کرده، دیگری و خدای دیگری را نمی شناسیم! **9** چه ناداند کسانی که حکمت آنان را به حماقت تبییل می کنم. **26** «اما سخنگویان و بت می سازند و آن را خدای خود می توانند. آنها خود شاهدان همان کسی هستم که دروغ جادوگران را برمال می سازم و خلاف نه می بینند و نه می فهمند، بنابراین هیچ سودی به آنان نخواهد رساند. خرابهای اورشلیم بازسازی خواهد شد و شهرهای یهودا بار دیگر آباد کسانی که بت می پرستند عاقبت نومید و شرم‌ساز خواهد شد. **10** خواهد شد. پس بدایند که مطابق گفته ایشان انجام خواهد شد. **27** کسی که با دستهای خود خداش را بسازد چه کمکی می تواند چه می گویند، همان را بشک شود، خشک می شود. **28** اکنون نیز از او انتظار داشته باشد؟ **11** تمام بت پرستان همراه با کسانی که درباره کوروش می گویند که او رهبری است که من بگزیده‌ام و خواست خود انسانند، ولی ادعایی کنند که خدا می سازند با سرافکندگی در مرا انجام خواهد داد. او اورشلیم را بازسازی خواهد کرد و خانه مرا حضور خدا خواهند ایستاد و ترسان و شرم‌ساز خواهد شد. **12** آنها دوباره بنا داد خواهد نهاد.

45 آهن را از کوره در می آورند و به نیروی بازوی خود آنقدر با پنک بر آن خداوند کوروش را بگزیده و به او توانایی بخشیده تا پادشاه می کویند تا ایزاری از آن بسازند. در حین کار گرسنه و تنشه و خسته شود و سرزمه‌نیها را فتح کند و پادشاهان مقندر را شکست دهد. **13** سپس تکه چوبی برداشته، آن را اندازه می گیرند و با قلم نشان می گذارند و آن را با ایزاری که ساخته‌اند می تراشند و از آن پیش کوروش بسته نخواهد ماند. **2** خداوند می فرماید: «ای کوروش، من به شکل انسان می سازند پیش که حتی نمی تواند از جایش حرکت کند! **14** برای تهیه چوب از درختان سرو با صورت یا بلوط استفاده پیش‌بایش تو حرکت می کنم، کوهها را صاف می کنم، دروازه‌های مغزین و پشت‌بدهای آهنه را می شکنم. **3** گنجهای پنهان شده در تاریکی و ثروت‌های نهفته را به تو می دهم. آنگاه خواهی فهمید که من دهد. **15** قسمتی از درخت را برای گرم کردن خود و پختن نان می سوزانند، و با باقیمانده آن خدایی می سازند و در پرایرش سجده برگزیده‌ام تا به اسرائیل که خدمتگزار من و قوم بگزیده من است می کنند. **16** با قسمتی از چوب درخت غذا می پزند و با قسمت دیگر آتش درست می کنند و خود را گرم کرده، می گویند: «بدید! چه گرم است!» **17** آنگاه با تکه چوبی که باقی مانده برای خود پیش کاری می سازند و در پرایرش زانو زده، عبادت می کنند و نزد آن دعا کرده، می گویند: «تو خدای ما هستی، ما را نجات ده!» **18** آنها فهم و شعور ندارند، زیرا چشم باطن خود را نسبت به حقیقت بسته‌اند. **19** کسی که بت می سازد آنقدر شعور ندارد که بگویند: «قسمتی از چوب را سوزاندم تا گرم شوم و با آن نام را پختم تا سیر شوم و گوشتش را روی آن کیاب کرده، خوردم، حال چگونه می توانم با بقیه اینها را آفریده‌ام.» **9** وای بر کسی که با خالق خود می جنگد! آیا همان چوب خدایی بسازم و آن را سجده کنم؟ **20** کسی که چنین کاری می کند مانند آن است که به جای نان، خاکستر بخورداد او چنان اسیر افکار احمقانه خود است که قادر نیست پفهمد که آنچه انسان با دستهای خود می سازند تواند خدا باشد. **21** خداوند می فرماید: «ای اسرائیل، به خاطر داشته باش که تو خدمتگزار من هستی. من تو را به وجود آورده‌ام و هرگز تو را فراموش نخواهم کرد. **22** گناهات را محظوظ کرده‌ام؛ آنها مانند شبنم صیبحگاهی، به هنگام آنچه به وجود آورده‌ام از من بازخواست کنند و یا به من بگویند که چه باشد بکنم. **12** من زمین را ساختم و انسان را بر روی آن خلک کردم. ظهر ناپدید شده‌اندا بازگرد، زیرا بهای آزادی تو را پرداختهام.» **23** ای آسمانها سرو بخوانید. ای اعماق زمین بانگ شادی برآورید! ای با دست خود آسمانها را گسترانیدم. ماه و خورشید و ستارگان زیر آسمانها سرو بخوانید.

صف و هموار خواهم کرد. **17** آنگاه کسانی که به بتها اعتماد شما انجام داده است، شما شاهدان من هستید. **18** من خدا هستم می‌کنند و آنها را خدا من نامند مایوس و رسوا خواهند شد. **19** ای و همیشه نیز خدا خواهم بود. کسی نمی‌تواند از دست من بگریبد کران بشنوید، و ای کوران ببینید. من شما را برگردیدم تا رسولان و هیچ کس نمی‌تواند مانع کار من بشود.» **20** خدای مقدس که مطیع من باشد، اما شما به آنچه دیده و شنیده‌اید توجه نمی‌کنید. خداوند و نجات دهنده اسرائیل است می‌فرماید: «ای اسرائیل، برای شما قومی کور و کر هستید.» **21** خداوند قوانین عالی خود را به قوم نجات شما، سپاهی به بابلی می‌فرستم تا بایلی هرا اسیر کرده، آنان را خویش عطا فرمود تا ایشان آن را محترم بدارند و توسط آن عدالت او را در کشی‌های بروزند که به آنها فخر می‌کردن و از وطنشان دور به مردم جهان نشان دهند. **22** اما قوم او از عهده انجام این کار ننند. **23** ای اسرائیل، من خدای مقدس شما هستم. من آفریننده و برنمی‌آیند. زیرا آنها تاراج شده‌اند و در سیاهچال زندانی هستند. پادشاه شما هستم. **24** **24** من همان خداوندی هستم که آنها را کبار ایشان غارت شده‌اند و کسی نیست به دادشان برسد. **25** آیا در زده، از میان دریا راهی باز کردم **26** و سربازان قوی مصر را با همه میان شما کسی هست که به این سختگیران توجه کند و درس عبرت ارایه‌ها و اسبابشان بیرون آوردم تا زیر امواج دریا روند و شمع گیرد؟ **27** چه کسی اجازه داد اسرائیل غارت و تاراج شود؟ آیا این زندگی‌شان تا ابد حاموش شود. **28** «اما آن را فراموش کنید، زیرا در همان خداوندی نیست که به او گناه کردن! بله، آنها راههای او را برابر آنچه که می‌خواهیم انجام دهم هچ است! **29** می‌خواهیم کار دنبال نکردن و از قوانین او اطاعت ننمودند، **30** برای همین بود که تاره و بی‌سابقه‌ای انجام دهم. هم اکنون آن را انجام می‌دهم، آیا آن را خداوند اینچنین بر قوم خود خشمگین شد و بالای جنگ را دامنگیر نمی‌بینید؟ در بیان جهان برای خداوند بزرگ‌ترین ایشان ساخت. آتش خشم او سراسر قوم را فرا گرفت، اما ایشان باز خود بارگردند. برای ایشان در صحراء نهراها به وجود می‌آورم! درس عبرت نگرفتند.

43

اما ای اسرائیل، خداوند که تو را آفریده است اینک چنین قوم برگردیدم را سیراب کنم. **21** ای بنی اسرائیل، شما را براز خود به نام خداوند ام. تو مال من هستی. **22** هنگامی که از آهای عصیق قوم من، شما مرا ستایش نمی‌کنید و از من خسته شده‌اید. **23** بگذری من با تو خواهیم بود. هنگامی که سیل مشکلات بر تو هجوم گویند برای قیانی سوختنی به من تقدیم نکرده‌اید. با قربانیهای خود آورده، نخواهیم گذاشت غرق شوی! هنگامی که از میان آتش ظلم و مرا احترام ننموده‌اید. من از شما نخواهیم هدیه و بخور برای من ستم عبور کنی، شعله‌ایش تو را نخواهید سوزاند! **3** زیرا من بیوه، بیوارید، تا باری بر شما نگذاشته باشم و شما را خسته نکرده باشم. **24** نه بخور خوشبو برای من خریده‌اید و نه با تقدیم چزیق قربانیها را فدای آزادی تو می‌کنم. **4** تمام ممالک جهان را فدای تو خواهیم خشندوم کرده‌اید. به جای آنها بار گناهاتان را به من تقدیم کرده‌اید، زیرا تو برای من گرانبهای و عزیز هستی و من تو را دوست دارم. و با خطایهایان مرا خسته کرده‌اید. **25** با وجود این من خدایی هستم **5** «ترس، زیرا من با تو هستم. فرزندات را از شرق و مغرب، **6** از که با خاطر خودم گناهان شما را پاک می‌سازم و آنها را دیگر هرگز به شمال و جنوب جمع خواهیم کرد. پسран و دخترانم را از گوش و کنار یاد نخواهیم آورد. **26** «ایا دلیل قانع کننده‌ای دارید که به من ارائه جهان برخواهم گردانید. **7** تمام کسانی که مرا خدای خود می‌دانند، دهد و ثابت کنید که شما می‌گاه هستید؟ **27** جه اول شما نسبت خواهند آمد، زیرا ایشان را برای جلال خود آفریده‌ام.» **8** خداوند **9** همه قومها را جمع ساختم و گذاشتمن تا رسوا شوید.»

44

چنین رویدادهایی را پیشگویی کرده است؟ کدام یک می‌تواند بگوید فردا چه می‌شود؟ چه کسی دیده است که آنها یک کلمه حرف اسرائیل، گوش کن. **2** من همان خداوندی هستم که تو را آفریدم و بزنند؟ هیچ کس گواهی نمی‌دهد، پس باید اعتراف کنند که تنها من از بدو تولد یاور تو بوده‌ام. ای اسرائیل، تو خدمتگزار من و قوم برگردیده می‌توانم از آینده خبر دهم.» **10** خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل، من هستمی، پس نترس. **3** بر زمین تشنیهات آب خواهیم ریخت و شما شاهدان و خدمتگزاران من هستید. شما را انتخاب کرده‌ام تا مرا مزعجهای خشک تو را سیراب خواهیم کرد. روح خود را بر فرزندات بشناسید و ایمان بیوارید و بفهمید که تنها من خدا هستم و خدای خواهیم ریخت و ایشان را با برکات خود پر خواهیم ساخت. **4** آنان دیگر هرگز نبوده و نیست و نخواهد بود. **11** من خداوند هستم و غیر مانند سبزه‌های آبیاری شده و درختان بید کنار رودخانه رشد و نمو از نجات دهنده‌ای نیست. **12** من بودم که از آینده خبر می‌دادم خواهند کرد. **5** هر یک از آنان لقب «اسرائیلی» را بر خود خواهد و به کمک شما می‌شناختم. خدای دیگری نبود که این کارها را برای گرفت و بر دستهای خویش نام خداوند را خواهد نوشت و خواهد

را تعیین نموده است؟ مگر نه من، که بیوه خداوند از لی و ابدی پادشاهان مسلط خواهم ساخت. مثل کوزه گری که گل را لگدمال هستم؟ **۵** «مردم سرمیمهای دور دست و قیقی کارهای مرد دیدند از می کنند، او نیز آنها را پایمال خواهد کرد. **۶** آیا کسی تا به حال ترس لزیدند. اینک آنها دور هم جمع شده‌اند **۶** و یکدیگر را کمک این را پیشگویی کرده است؟ آیا کسی به شما خبر داده که چنین و تشویق می کنند **۷** تا پیش بسازند. نجار و زرگر و آهنگر به یاری هم واقعه‌ای رخ خواهد داد تا بگوییم که او درست پیشگویی می کند؟ **۷** من شتابند، قسمتهای مختلف بت را به هم وصل می کنم و با میخ من اولین کسی بود که اورشایم مؤده داده، گفتم: ای اورشایم، آن را به دیوار می کوبند تا نیفتند! **۸** «اما ای اسرائیل، ای بندۀ من، تو قوم تو به وطن باز خواهند گشت. **۲۸** هیچ یک از بتها چیزی برای قوم برگزیده من هستی. تو از خاندان دوست من ابراهیم هستی. **۹** گفتن نداشتند. وقتی از آنها سؤال کردم جوابی نشیدم. **۲۹** تمام این من تو را از انصاصات جهان فرا خواندم و گفتم که تو بندۀ من هستی. خدایان احجام بی جان هستند و هیچ کاری از دستشان بزنمی‌آید.»

من تو را برگزیده‌ام و ترکت نخواهم کرد. **۱۰** نرس، چون من با **۴۲** «این است خدمتگزار من که او را تعویت می کنم. او تو هستم؛ نیگران نشو، زیرا من خدامای تو هستم. من تو را تقویت تو خواهم داد و یاری خواهم داد و تو را حمایت کرده، تعجات خواهم برگزیده من است و مایه خشنودی من. روح خود را بر او خواهمن نهاد. پیششید. **۱۱** «دشمنات که بر تو خشمگین هستند رسوا خواهند شد او عدل و انصاف را برای قومها به ارمغان خواهد آورد. **۲** او فریاد و کسانی که با تو مخالفت می کنند هلاک خواهند گردید. **۱۲** همه نخواهند زد و صدایش را در کوی و بزرن بلند نخواهد کرد. **۳** نی آنان از بین خواهند رفت و اثربی از آنان باقی نخواهد ماند. **۱۳** من خرد شده را نخواهد شکست، و شعله شمعی را که سوسو می زند، که بیوه، خدامای تو هستم دست راستست را گرفتم و می گویم نرس، خاموش نخواهد کرد. او عدل و انصاف واقعی را به اجرا در خواهد زیرا تو را یاری خواهم داد. **۱۴** خداوند می گوید: «ای اسرائیل، هر آورد. **۴** دلسدر و نومید نخواهند شد و عدالت را بر زمین استوار خواهد چند کوچک و ضعیف هستی، ولی نرس، زیرا تو را یاری خواهم داد. **۵** من، خدامای مقدس اسرائیل، خداوند و نجات‌دهنده تو هستم. **۱۵** تو بیوه، خدامای که آسمانها را آفرید و گستراند و زمین و هر چه را مانند خرمکوب تازه با زندانهای تیز خواهی بود و همه دشمنات را که در آن است به وجود آورد و نفس و حیات به تمام مردم جهان در هم کوپیده، خرد خواهی کرد و آنها را ماند کاه جمع کرده، می بخشند، به خدمتگزار خود چنین می گوید: **۶** «من که خداوند کوکه از آنها خواهی ساخت. **۱۶** آنها را به هوا خواهی افشارند و باد هستم تو را خوانده‌ام و به تو قدرت داده‌ام تا عدالت را برقرار سازی. همه را خواهد برد و گردیاد آنها را پراکنده خواهند ساخت. آنکه من توسط تو با تمام قومهای جهان عهد می بندم و به مسیله تو به مردم دنیا که خداوند، خدامای مقدس اسرائیل مستم مایه شادمانی تو خواهیم بود نور می بخشم. **۷** تو چشمان کوران را باز خواهی کرد و آنها را که و تو به من افتخار خواهی کرد. **۱۷** وقتی فقر و نیازمندان دنبال آب در زندانهای تاریک اسپرند آزاد خواهی ساخت. **۸** «من بیوه هستم و بگردند و پیدا نکنند و زیانشان از تشنجی خشک شود، من به دعای نام من همین است. جلال خود را به کسی نمی دهم و بهها را شریک ایشان جواب خواهم داد. من که بیوه، خدامای اسرائیل هستم هرگز ستایش خود نمی سازم. **۹** آنچه تا به حال پیشگویی کردادم، انجام آنان را ترک نخواهم کرد. **۱۸** بر تپه‌های خشک برای ایشان رودخانه گرفته است. اینک پیشگویی های جدیدی می کنم و شما را از آینده جاری می کنم و در میان دردها، به آنان چشمه‌های آب می دهم. خبر می دهم. **۱۰** ای جزیره‌های دور دست و ای کسانی که در آنها پیان را به برکه آب و زمین خشک را به چشممه مبدل می سازم. **۱۹** زندگی می کنند، در وصف خداوند سروی سروی تازه بخوانید. ای دریاها و کاری می کنم که در زمین بایر، درخت سرو آزاد و آس و زینون و ای همه کسانی که در آنها سفر می کنند، او را پرستش نمایید. **۱۱** شمشاد و صوبر و کاج بروید. **۲۰** هر کس این را بیند و در آن تفکر صحراء و شهرهایش خدا را ستایش کنند. اهالی «قیدار» او را پیرستاند. کند خواهد فهمید که من خداوند، خدامای مقدس اسرائیل این کار ساکنان «سالع» از قله کوهها فریاد شادی سر دهد! **۱۲** کسانی که را کرده‌ام. **۲۱** خداوند که پادشاه اسرائیل است چنین می گوید: در سرمیمهای دور دست زندگی می کنند جلال خداوند را بیان کنند «بگذارید خدامای قومهای دیگر بیاند و قویتیون دلایل خود را ارائه و او را ستایش نمایند. **۱۳** خداوند همچون جنگاوری توانای به میدان دهند! **۲۲** بگذارید آنچه را در گلشته اتفاق افتاده برای ما شرح جنگ خواهد آمد و فریاد برآورده، دشمنان خود را شکست خواهد دهند. بگذارید از آینده به ما خبر دهند و پیشگویی کنند تا بدانیم چه داد. **۱۴** او خواهد گفت: «مدت مدیدی است که سکوت کرده و پیش خواهد آمد. **۲۳** بله، اگر آنها براستی خدا هستند بگذارید منند زنی که درد زیمان او را گرفته باشد، فریاد خواهم زد. **۱۵** بگویند که چه اتفاقاتی بعد از این خواهد افتاد. بگذارید معجزه‌ای بگذارید آنچه را در دیانتش حیران شویم. **۲۴** اما بدانید آنها هیچ هستند و کوهها و پهنهای را با خاک یکسان خواهیم کرد و تمام گیاهان را از بین کاری از دستشان بزنمی‌آید، و هر که آنها را انتخاب کند خود را آلوهه خواهی برد و همه رودخانه‌ها و نهرها را خشک خواهیم کرد. **۱۶** قوم می سازد. **۲۵** «اما من مردی را از شرق برگزیده‌ام و او را از شمال به کورباطن خود را به راهی که پیشتر آن را ندیده بودند هدایت خواهم جنگ قومها خواهم فرستاد. او نام مرا خواهد خواند و من او را بر کرد. تاریکی را پیش روی ایشان روشن خواهم ساخت و راه آنها را

ایشان نشان داد. بدین ترتیب، فرستادگان بایلی تمام خزانین او را سطل و مانند غباری در ترازو، ناچیز هستند. همه جزایر دنیا برای او دیدند و چیزی از نظر آنان پوشیده نماند. **3** آنگاه اشیاعیان نبی نزد گردی پیش نیستند و او می‌تواند آنها را از جایشان تکان دهد. **16** حرقیاقی پادشاه رفت و از او پرسید: «این مردان از کجا آمده بودند و اگر تمام حوانات لبنان را برای خدا قربانی کنیم باز کم است و اگر چه می‌خواستند؟» حرقیاقاً جواب داد: «از جای دور! آنها از بایل آمده تمام جنگلهای لبنان را برای روشن کردن آتش قربانی به کار برمی‌باز بودند». **4** اشیاعیا پرسید: «در کاخ تو چه دیدند؟» حرقیاقاً جواب داد: کافی نیست. **17** تمام قوهایها در نظر او هیچ هستند و ناچیز به شمار «تمام خزانین مرا». **5** اشیاعیا به او گفت: «پس به این پیام که از می‌آید. **18** چگونه می‌توان خدا را توصیف کرد؟ او را چه چیز سوی خداوند لشکرهای آسمان است گوش کن: **6** «زمانی می‌رسد می‌توان مقایسه نمود؟ **19** آیا می‌توان او را با یک بت مقایسه کرد؟ که هر چه در کاخ داری و گنجهایی که اجدادت انلوخه‌هاند به بایل بُتی که بت ساز آن را ساخته و با طلا پوشانده و به گردنش زنجیر برده خواهد شد و چیزی از آنها باقی نخواهد ماند. **7** بایل‌ها برعی نفرهای انداخه است؟ **20** فقیری که نمی‌تواند خدايانی از طلا و نقره از پسرانت را به اسارت گرفته، آنان را خواجه خواهند کرد و در کاخ درست کند، درختی می‌باید که چوبش با دوام باشد و آن را به دست پادشاه بایل به خدمت خواهند گماشت». **8** حرقیاقاً جواب داد: صنعتگری ماهر می‌دهد تا برای خدايانی سازد، خدايانی که حقی قادر «پیامی که از جانب خداوند به من دادی، نیکوست». زیرا با خود به حرکت نیست! **21** آیا تا به حال ندانسته‌اید و نشیده‌اید و کسی فکر می‌کرد که: «دست کم تا وقتی که زنده‌ام این اتفاق نخواهد افتاد به شما نگفته که دنیا چگونه به وجود آمده است؟ **22** خدا دنیا را آفریده است؛ همان خدایی که بر فراز کوه زمین نشسته و مردم روی زمین در نظر او مانند مورچه هستند. او آسمانها را مثل پرده پهن

40 خدای اسرائیل می‌فرماید: «تسلى دهید! قوم مرا تسلى می‌کند و از آنها خیمه‌ای برای سکونت خود می‌سازد. **23** او رهبران دهید! **24** اهالی اوشیلیم را دلداری دهید و به آنان بگویید که روزهای بزرگ دنیا را ساقط می‌کند و از بین می‌برد. **24** هنوز ریشه نزد خدا سخت ایشان به سر آمده و گناهانشان بخشیده شده، زیرا من به انداده بر آنها می‌دم، و آنها پژمرده شده، مثل کاه پراکنده می‌گرددن. **25** گناهانشان آنها را تنبیه کرده‌ام.» **3** صدایی می‌شونم که می‌گویید: خداوند قدوس می‌پرسد: «شما مرا با چه کسی مقایسه می‌کنید؟ «راهی از وسط بیابان برای آمدن خداوند آمده کنید. راه او را در صحرا صاف کنید. **4** دردها را پر کنید؛ کوهها و تپه‌ها را هموار کنید؛ راههای کج را راست و جاده‌های ناهموار را صاف کنید. **5** است از آنها مثل یک لشکر سان می‌بیند، تعدادشان را می‌داند و آنگاه شکوه و جلال خداوند ظاهر خواهد شد و همه مردم آن را خواهند دید. خداوند این را وعده فرموده است.» **6** بار دیگر آن هیچ کدام از آنها گم شوند. **27** پس، ای اسرائیل، چرا می‌گویی صدا می‌گوید: «با صدای بلند بگو!» پرسیدم: «با صدای بلند چه خداوند رجهای مرنا نمی‌بیند و با می‌انصف رفشار نمی‌کند؟ **28** بگویم؟» گفت: «با صدای بلند بگو که انسان مانند علف است. آیا تا به حال ندانسته و نشیده‌ای که بیهود خدای سرمدی، خالق تمام زیبایی او همچون گل صحراست که پژمرده می‌شود. **7** وقتی خدا تمام دنیا هرگز درمانده و خسته نمی‌شود و هیچ کس نمی‌تواند به عمق می‌دم علف خشک می‌شود و گل پژمرده. بله، انسان مانند علف از افکار او بی برد؟ **29** او به خستگان نیرو می‌بخشد و به ضعیفان بین می‌رود. **8** گیاه خشک می‌شود و گل پژمرده می‌گردد، اما کلام قدرت عطا می‌کند. **30** حتی جوانان هم درمانده و خسته می‌شوند و خدای ما براهی همیشه باقی می‌ماند.» **9** ای قاصد خوش خبر، از قله دلاران از پای در می‌آیند، **31** اما آنایی که به خداوند امید بسته‌اند کوه، اوشیلیم را صدا کن. پیامت را با تمام قدرت اعلام کن و نترس. نیروی تازه می‌بایند و مانند عقباً پرواز می‌کنند؛ می‌دوند و خسته به شهرهای بیهود بگو: «خدای شما می‌آید!» **10** پله، خداوند بیهود نمی‌شوند، راه می‌روند و ناتوان نمی‌گرددن.

می‌آید تا با قدرت حکومت کند. پاداشش همراه او است و هر کس می‌آید تا با مطابق اعمالش پاداش خواهد داد. **11** او مانند شبان، گله خود را **41** خداوند می‌فرماید: «ای سرزمینهای دور دست، ساکت خواهد چراند؛ بیهود را در آغوش خواهد گرفت و می‌شیشا را با مالایمت باشید و به من گوش دهید! قبیرون دلایل خود را از ارائه دهد. نزدیک هدایت خواهد کرد. **12** آیا کسی غیر از خدا می‌تواند اقیانوس را در پیاسید و سخن بگویید. دادگاه آماده شنیدن سخنان شماست. **2** «چه دست نگه دارد و یا آسمان را با وجب اندازه گیرد؟ آیا کسی غیر از او کسی این مرد را از مشرق آورده است که هر جا قدم می‌گذارد آنچه را می‌تواند خاک زمین را در ترازو بزید و یا کوهها و تپه‌ها را با پیان وزن فتح می‌کند؟ چه کسی او را بر قومها و پادشاهان پیروز گردانیده کنند؟ **13** کیست که بتواند به روح خداوند پند دهد؟ کیست که است؟ شمشیر او سپاهیان آنان را مثل غار به زمین می‌اندازد و کمانش بتواند معلم با مشاور او باشد؟ **14** آیا او تا به حال به دیگران محتاج آنان را چون کاه پراکنده می‌کند. **3** آنان را تا جاهای دور که قبل بوده است که به او حکمت و دانش بیاموزند و راه راست را به او باد آن پایش به آنچا نرسیده بود تعقیب می‌کند و به سلامت پیش دهند؟ **15** به هیچ وجه! تمام مردم جهان در برایر او مثل قطره آبی در می‌رود. **4** چه کسی این کارها را کرده است؟ کیست که سیر تاریخ

کسی بلند کرده‌ای و بر چه کسی با تکیر نگریسته‌ای؟ بر خدای کرده‌ام مطابق میل تو رفتار کنم.» سپس بعض گلوبیش را گرفت و به قلوس اسرائیل! **24** «تو افرادت را نزد من فرستادی تا به من فخر تاریخی گردیست. **4** پیش از آنکه اشیاعا قصر را ترک کند خداوند بار بفروشی و بگویی که با ارايه‌های بلند لبنا و قله‌های آن را دیگر با او سخن گفت و فرمود: **5** «نزد حرقیا رهبر قوم من بزرگ و به فتح کرده‌ای، بلندترین درختان سرو آزاد و بهترین صنوبرهایش را قطع او بگو که یهود، خدای جدت داود دعای تو را شنیده و اشکهای را نموده و به دورترین نقاط جنگلکش رسیده‌ای. **25** تو افتخار می‌کنی دیده است. او پانزده سال دیگر بر عمر تو خواهد افروزد. **6** او تو را و که چاههای آب زیادی را تصرف کرده و از آنها آب نوشیده‌ای و این شهر را از چنگ پادشاه آشور نجات خواهد داد. **7** اشیاعا به او پای تو به رود نیل مصر رسیده، آن را خشک کرده است. **26** «آیا گفت: «برای اینکه بدانی سخنانی را که خداوند به تو گفته، انجام نمی‌دانی که این من بودم که به تو اجازه انجام چنین کارهایی را خواهد داد، او علامتی به تو می‌دهد. **8** آن علامت این است که دادم؟ من از قدیم چنین مقدار نموده بودم که تو آن شهرهای حصاردار خداوند سایه ساعت آفتابی آحار را در درجه به عقب بر می‌گرداند.» را تصرف کرده، ویران نمایی. **27** از این جهت بود که اهالی آن پس سایه آفتاب د درجه به عقب برگشت. **9** وقتی جزیای پادشاه از شهرها در برابر تو هیچ قدرتی نداشتند. آنها مانند علف صحراء و گیاه بیماری‌ای که داشت شفا یافت این شعر را سراید: **10** فکر می‌کدم نوسته‌ای بودند که در زیر آفتاب سوزان خشک شده، پیش از رسیدن در بهار خوش زندگی را بدرود خواهم گفت، و به دنیا مردگان پژمرده گردیدند. **28** اما من از همه فکرها و کارهای تو و تنفری خواهم شافت. **(Sheol h7585) 11** فکر می‌کدم در این دنیا که نسبت به من داری آکام. **29** به سبب این غرور و تنفری که زندگان دیگر هرگز خداوند را نخواهم دید و نگاهم بر هیچ انسانی نسبت به من داری، برینی تو افسار زده در دهانت لگام خواهم نخواهد افتاب. **12** مانند خمیمه شبانان که پایین می‌کشند و جمع گذاشت و تو را از راهی که آمدہ‌ای باز خواهم گردانید.» **30** سپس می‌کنند، حیات من فرو می‌ریخت؛ همچون پارچه دستیاف که از اشیاعا به حرقیا گفت: «علامت این رویدادها این است: امسال و دستگاه بافندگی جدا می‌کند، رشته عمرم پاره می‌شد. **13** تمام سال دیگر از گیاهان خودرو استفاده خواهید کرد، اما در سال سوم شب ناله و زاری می‌کردم، گوئی شیری دنده‌هایم را خرد می‌کرد؛ فکر خواهید کاشت و خواهید دروید، تاکستانها غرس خواهید نمود و از می‌کردم خدا جانم را می‌گیرد. **14** صدایم به زحمت شنیده می‌شد، میوه‌شان خواهید خورد. **31** بازماندگان بهودا بار دیگر در سرزمین مانند قری می‌نالیم. از سب به آسمان چشم دوخته بودم، چشمانم خود ریشه دوانیده ثمر خواهند آورد **32** و در اورشلیم باقی خواهند ضعیف شده بود. دعا کردم که خداوند کمک کند. **15** چه بگویم ماند، زیرا غیرت خداوند لشکرهای آسمان این امر را بجا خواهد که خداوند مرا بدین روز انداخته بود. از تلخی جان، خواب از آورد. **33** «خداوند درباره پادشاه آشور چنین می‌گوید: او به این چشمان رفه بود. **16** ای خداوند، تنبیه تو مغاید است و به انسان شهر داخل نخواهد شد، سپر به دست در برابر آن نخواهد ایستاد، حیات می‌بخشد. تو مرا سلامتی و شفا بخشیدی تو عمر دویاره به پشتی‌ای در مقابل حصارش بنا نخواهد کرد و حتی یک تیر هم به من دادی. **17** بله، به نفع من شد که این همه زحمت دیدم. زیرا تو داخل اورشلیم نخواهد انداخت. **34** او از همان راهی که آمده است مرا محبت کردی، از مرگ تعاجم دادی و همه گیاهان را بخشیدی و باز خواهد گشت، **35** زیرا من به خاطر خود و به خاطر بندهام داود فراموش کردی. **18** کسی در دنیا مردگان نمی‌تواند تو را تمجدی از این شهر دفاع خواهم کرد و آن را نجات خواهیم داد.» **36** در کنده، و یا به وفاداری توکل کند. **(Sheol h7585) 19** زندگانی که همان شب فرشته خداوند صد و هشتاد و پنج هزار نفر از سریان تو را مستیش می‌کنند، چنانکه من امروز تو را سپاس می‌گویم. بله، آشوری را کشتم، به طوری که صبح روز بعد، تا آنجا که چشم زندگانی که برای فرزندان خود تعریف می‌کنند که تو امین و وفادار کار می‌کرد، جنائزه دیده می‌شد. **37** پس سنتواریب، پادشاه آشور هستی. **20** خداوندا، تو مرا شفا دادی، و من در تمام روزهای عمرم عقب‌نشینی کرده، به نینوا برگشت. **38** او در حالی که در معبد تو را با سرود ستایش خواهم کرد. **21** و اما اشیاعا به افاد حرقیای خدای خود بسروک مشغول عبادت بود، پسرانش ادرملک و شراسر او پادشاه گفته بود که مقداری انجیر بگیرند و آن را له کرده، روی دمل را با شمشیر کشتند و به سرزمین آرارات فرار کردند و یکی دیگر از حرقیا بگذارند و او شفا خواهد یافت. **22** و حرقیا پرسیده بود: «برای اینکه ثابت شود که خداوند مرا شفا خواهد داد و من خواهم توانستم پسرانش، به نام آسیحدون به جای او پادشاه آشور شد.

به خانه خداوند بروم او چه نشانه‌ای به من می‌دهد؟» **38**

در آن روزها حرقیا سخت بیمار شد و نزدیک بود بمیرد. **39** اشعای نبی (پسر آموص) به عبادتش رفت و از جانب خداوند این پیغام را به او داد: «وصیت را بکن، چون عمرت به آخر رسیده نامه‌ای همراه با هدیه‌ای برای حرقیا فرستاد، زیرا شنیده بود که پس از است؛ تو از این مرض شفا نخواهی یافت.» **2** حرقیا صورت خود را یک بیماری بهبود یافته است. **2** حرقیا فرستادگان بایلی به طرف دیوار برگردانید و نزد خداوند دعا کرده، گفت: **3** «خداوندا، را به خوشی پذیرفت و آن را به کاخ سلطنتی برد و تمام خزانه‌های به خاطر آور چقدر نسبت به تو وفادار و امین بوده‌ام و چطور سعی طلا و نقره، عطربات و روغنهاي معطر، و نير اسلحه خانه خود را به

می کنی، بدان که این عصای دست تو، نی ضعیفی است که طاقت

37

وقی جرقیای پادشاه این خبر را شنید، لباس خود را پاره وزن تو را ندارد و بزودی می شکند و به دست فرو می رو. هر که به کرده، پلاس پوشید و به خانه خداوند رفت تا دعا کند. 2 سپس به پادشاه مصر امید بیند عاقیبش همین است! 7 اگر شما بگویید به «الیاقیم، شبنا و کاهان ریش سفید گفت که پلاس پوشید و نزد اشیاع یهوه، خدای خود تکیه می کنیم، بدانید که او همان خدایی است که نبی (پسر آموص) بروند 3 و به او بگویند که جرقیای پادشاه چنین جرقیا تمام معبدهای او را که بر فراز تپهها بودند خراب کرده و دستور می گوید: «امروز روز مصیبت و سختی و اهانت است. وضعیت ما داده است که همه مردم در باری مذیع اورشلیم عبادت کنند. 8 من مثل وضعیت نبی است که منتظر وضع حمل است، اما قدرت زاییدن از طرف آقایم، پادشاه آشور حاضر با شما شرط بیندم. اگر بتوانید دو آینه خود را که به هزار اسب سوار پیدا کنید من دو هزار اسب به شما خواهم داد تا بر خدای زنده اهانت کرده است، بشنوید و او را مجازات نماید. برای آنها سوار شوند! 9 حتی اگر مصر هم به شما اسب سوار بدهد باز به بازماندگان قوم ما دعا کن». 5 وقی فرستاد گان جرقیا این پیغام را به انداره یک افسر ساده آقایم قادر نخواهید داشت. 10 آیا خیال اشیاع دادند، 6 او در جواب گفت: «خداؤند می فرماید که به آقای می کنید من بدون دستور خداوند به اینجا آمدام؟ نه! خداوند به من خود بگویید از سخنان کفرآمیز آشوری ها ترسد؛ 7 زیرا من کاری فرموده است تا به سزمین شما هجوم آورم و نابودش کنم!» 11 می کنم که پادشاه آشور با شنیدن خبری به وطنش بازگردد و در آنجا آنگاه «الیاقیم، شبنا و یوآخ به او گفتند: «تمنا می کنیم به زبان ارامی کشته شود». 8 سردار آشور شید که پادشاه آشور از لاکشی برای صحبت کنید، زیرا ما آن را می نهیم. به زبان عبری حرف نزدیک، چنگ به لبne رفته است، پس او نیز به لبne رفت. 9 طولی نکشید خبری به پادشاه آشور رسید که ترهaque، پادشاه جبشه، لشکر خود را 12 ولی فرمانده آشور جواب داد: «مگر سرورم مرا فرستاده است برای حمله به او پسیح کرده است. بنابراین پادشاه پیش از رفتن به که فقط با شما و پادشاه صحبت کنم؟ مگر مرا نزد این مردمی که آن چنگ، برای جرقیای پادشاه نامهای با این مضامون فرستاد: 10 آن خدایی که بر او تکیه می کنی تو را فربی نداده. وقتی می گوید که محکومند تا از تجاست خود بخورند و از ادرار خود بتوشنند!» 13 پادشاه آشور اورشلیم را فتح نخواهد کرد، سخنهش را باور نکن. 11 تو آنگاه فرمانده آشور با صدای بلند به زبان عبری به مردمی که روی خود شنیده ای که پادشاهان آشور به هر جا رفته اند چه کرده اند و حصار شهر بودند گفت: «به پیغام پادشاه برگ آشور گوش دهید: چگونه شهرها را از بین برده اند. پس خیال نکن که تو می توانی از 14 نگذارید جرقیای پادشاه شما را فربی دهد. او هرگز نمی تواند شما چنگ من فرار کنی. 12 آیا خدایان اقوامی چون جوزان، حاران، را از چنگ من برهاند. 15 او شما را وادار می کند به خدا توکل کنید، و می گوید: خداوند بدون شک ما را خواهد رهانید و این شهر به ایشان را نجات دادند! اجداد ما تمام آنها را از میان برداشتند. 13 بر دست پادشاه آشور نخواهد افتاد! 16 اما شما به جرقیای پادشاه سر پادشاه حمات و پادشاه ارفاد و سلاطین سفروارم، هیعنی، و عوا چه گوش ندهید. پادشاه آشور می گوید که تسليم شوید و در سزمین خود آمد؟» 17 جرقیا نامه را از فاصدان گرفت و خواند. سپس به خانه با امنیت و آرامش زندگی کنید 17 تا زمانی که بیایم و شما را به خداوند رفت و آن نامه را در حضور خداوند پهن کرد. 15 بعد سزمینی دیگر برم که مانند سزمین شما پر از نان و شراب، غله و چنین دعا کرد: 16 «ای خداوند لشکرهای آسمان، ای خدای عسل، و درخان انگور و زیتون است. اگر چنین کنید زنده خواهد اسرائل که بر تخت خود در میان کوروپیان نشسته ای. تو تنهای خدای ماند. 18 پس به جرقیا گوش ندهید، زیرا شما را خواهد زیستی. تو آسمان و زمین را آفریده ای. 17 ای می گوید که خداوند شما را خواهد رهانید. آیا تاکنون خدایان دیگر خداوند، سخنان سنحاریب را بشنو و بین این مرد چگونه به تو، ای هرگز توانسته اند بندگان خود را از چنگ پادشاه آشور نجات دهند؟ 19 بر سر خدایان حمات، ارفاد و سفروارم چه آمد؟ آیا آنها توانستند آشور تمام آن اقوام را از بین برده اند و سزمین ایشان را بیرون کرده اند، سامره را نجات دهند؟ 20 کدام خدا هرگز توانسته است سزمینی را 19 و خدایان آنها را سوزانده اند. اما آنها خدا نبودند. آنها نایبود از چنگ من نجات دهد؟ پس چه چیز سبب شده است فکر کنید شدن، چون ساخته دست انسان و از چوب و سنگ بودند. 20 که خداوند شما می تواند اورشلیم را نجات دهد؟» 21 مردمی که ای یهوه خدای ما، التمسا می کنیم که ما را از چنگ پادشاه آشور روی حصار بودند سکوت کردند، زیرا پادشاه دستور داده بود که نجات دهی تا تمام قومهای جهان بدانند که تنها تو خدا هستی.» چیزی نگویند. 22 سپس «الیاقیم، شبنا و یوآخ لیاسهای خود را باره 21 شعبای نبی برای جرقیای پادشاه این پیغام را فرستاد: «یهوه، کرده، نزد جرقیای پادشاه رفتند و آنچه را که فرمانده قوای آشور گفته خدای اسراییل می فرماید که دعای تو را در مورد سنحاریب، پادشاه آشور شنیده است. 22 و جواب او به سنحاریب این است: شهر اورشلیم از تو نمی ترسد، بلکه تو را مسخره می کند. 23 تو می دانی به چه کسی اهانت کرده و کفر گفته ای؟ می دانی صدایت را بر چه

زیانشان را نمی‌فهمیدید دیگر اثری نیست. ۲۰ به اورشلیم، این شهر خواهند آورد و آنها را زیر بال و پر خود پرورش خواهند داد. لاشخورها جشنهای مقدس نگاه کنید و بینید چگونه در صلح و امنیت به سر با جفتهای خود در آنجا جمع خواهند شد. ۱۶ کتاب خداوند را می‌برد! اورشلیم محکم و پا بر جا خواهد بود درست مانند خیمه‌ای که مطالعه و بررسی کنید و از آنجه که او انجام خواهد داد آگاه شوید. میخهایش کنده نمی‌شود و طنابهایش پاره نمی‌گردد. ۲۱ خداوند تمام جزئیات این کتاب واقع خواهد شد. هیچ لاشخوری بدون جفت پرچلال ما را همچون رودخانه‌ای وسیع محافظت خواهد کرد تا هیچ در آن سرزمین تعواده بود خداوند این را فرموده است و روح او به آن دشمنی نتواند از آن عبور کرده، به ما بپوش برد! ۲۲ خداوند پادشاه و جامه عمل خواهد پوشاند. ۱۷ خداوند این سرزمین را پیموده و تقسیم رهبر ماست؛ او از ما مراقبت خواهد کرد و ما را نجات خواهد داد. کرده و آن را به این جانوران و اگذار نموده است تا برای همیشه، نسل ۲۳ طناب کشتهای دشمن سست خواهد شد و پاپهای دکل اندر نسل در آن زندگی کنند.

را نگه داشت و افراد دشمن نخواهند توانست بادانها را ۳۵ بکشند. ما تمام غنایم دشمن را به چنگ خواهیم آورد؛ حتی لنگان نیز سهمی از این غنایم خواهد برد. ۲۴ هر که در سرزمین ما باشد سرود و شادی همه جا را پر خواهد ساخت. بیانها مانند کوههای دیگر نخواهد گفت: «بیمار هستم»؛ تمام گناهان ساکنان این لبنان سیز و خرم خواهند شد و صحرایها همچون چراگاههای کامل و سرزمین پخشیده خواهد شد. خداوند شکوه و زیبای خود را نمایان خواهد ساخت و همه آن را خواهند دید. ۳ مردم دلسود

ای قومهای روی زمین نزدیک آمد و به این پیام گوش و مأیوس را با این خبر شاد کنید. ۴ به آنایی که می‌ترسند، قوت قلب دهید. ای مردم دنیا، سختنان مرا بشنوید: ۲ خداوند بر تمام قومها و دهید و بگویید: «دلبر باشید و نرسید، زیرا خدای شما می‌آید تا از سپاهیانشان خشمگین است. او آنها را به مرگ محکوم کرده است و دشمنان انتقام بگیرد و آنها را به سرای اعمالشان برساند». ۵ آنها را خواهد کشت. ۳ جنائزهای آنان دفن نخواهند شد و بوی تعفن و قنی ایجاد چشمها کوران را بینا و گوشها کران را شنوا خواهد آنها زمین را پر خواهد ساخت و خون ایشان از کوهها جاری خواهد ساخت. ۶ لنگ مانند آهو جست و خیز خواهد کرد و لال سرود گردید. ۴ خورشید و ماه نایاب خواهند شد و آسمان مثل طوماری خواهد خواند. در بیان، چشمها و در صحراء، نهرها جاری خواهند بود که از درخت می‌افتد، فرو خواهند ریخت. ۵ خداوند شمشیر خواهند گردید. آنجا که شغالها در آن می‌خوابیدند از علف و بوریا و خود را در آسمان آماده کرده است تا بر قدم که مورد غضب از نی پر خواهد شد. ۸ در زمین ویان راهی باز خواهد شد و آن را هستند، فرود آورد. ۶ شمشیر خداوند از خون آنها پوشیده خواهد شد «شهراه مقدس» خواهند نامید و هیچ شخص بدکار از آن عبور و آنها را مانند بره و بیغالة دیجی، سر خواهد برد. بهله، خداوند در نخواهد کرد. در آنجا خداوند همراه شما خواهد بود و کسانی که در سرزمین ادوم مذبح بزرگی ترتیب خواهد داد و کشتار عظیمی به راه آن گام بردازند اگرچه جاهل باشند گمراه نخواهند شد. ۹ در کنار آن خواهد انداخت. ۷ نیرومندان هلاک خواهند شد، جوانان و اشخاص راه نه شیری کمین خواهد کرد و نه حیوان درنده دیگری. نجات کارآموده از بین خواهند رفت. زمین از خون سیراب و خاک از چربی یافگان در آن سفر خواهند کرد. ۱۰ و کسانی که خداوند آزادشان حاصلخیز خواهد گردید. ۸ زیرا آن روز، روز انتقام گرفتن از ادوم کرده، سرودخوانان با شادی جاودانی، از آن راه به اورشلیم خواهند است و سال تلافی کردن ظلمهایی که به اسرائیل کرده است. ۹ آمد. غم و ناله آنان برای همیشه پایان خواهد یافت و جای خود را به نهرهای ادوم پر از قبر گذاخته و زمین آن از آتش پوشیده خواهد شد. شادی و سرود خواهد داد.

۱۰ ادوم روز و شب خواهد سوتخت و تا ابد دار از آن بپرخواهد ۳۶ خاست؛ نسل اندر نسل، ویان خواهد ماند و دیگر کسی در آنجا در چهاردهمین سال سلطنت حرقیا؛ ستحاریب، پادشاه آشور زندگی نخواهد کرد، ۱۱ جغدها و کلاگها آن سرزمین را اشغال تمام شهرهای حصاردار یهودا را محاصره نموده، تسخیر کرد. ۲ خواهند نمود؛ زیرا خداوند ادوم را به نایابی محکوم کرده است. ۱۲ سپس لشکری را به سریپستی فرمانده قوای خود از لاکیش به اورشلیم از طبقه اشراف کسی باقی نخواهد ماند تا بتواند پادشاه شود. تمام نزد حرقیات پادشاه فرستاد. او بر سر راه مزعره رخت شورها نزد قات رهبرانش از بین خواهند رفت. ۱۳ قصرها و قلعه‌هایش پوشیده از خار برکه بالا اردو زد. ۳ (پسر حلقیا)، سریپست امور دربار حرقیای خواهند شد و شغالها و شتمرغها در آنجا لانه خواهند کرد. ۱۴ پادشاه؛ شبا، کاتب و پیاس (پسر آساف)، وقایع نگار دربار نزد او حیوانات وحشی از ادوم گوش خواهند کرد و زوجه آنها در شب، همه رفتند. ۴ فرمانده قوای آشور این پیغام را برای حرقیا فرستاد: «پادشاه جا خواهد پیچید. هیولاهاش شب بر سر یکدیگر فریاد خواهند زد و بزرگ آشیور می‌گوید که تو به چه کسی امید بسته‌ای؟ ۵ تو که از غولها برای استراحت به آنجا جغدها آشیانه تایپر جنگی و قدرت نظامی برخودار نیستی، بگو چه کسی تکیه گاه خواهند کرد، تخم خواهند گذاشت، جوجه‌هایشان را از تخم بیرون توست که اینچنین بر ضد من قیام کرده‌ای؟ ۶ اگر به مصر تکیه

خود پر می‌زند تا از جو جههایش حمایت کند، من نیز از اورشلیم خواهند کرد. **۱۹** حتی جنگل از پارش تگرگ صاف خواهد شد و حمایت خواهم گرد و آن را نجات خواهمن داد». **۶** خدا می‌فرماید: «شهر با خاک یکسان خواهد گردید. **۲۰** بله، خدا قوم خود را برکت ای بني اسرائیل، شما نسبت به من گناهان زیادی مرتکب شده‌اید، خواهد داد آن گونه که به هنگام کشت زمین، محصول فراوان خواهد اما الان به سوی من برگردید! **۷** روزی خواهد آمد که همه شما روید و گلهها و رمه‌هایشان در چراگاههای سیز و خرم خواهند چرید.

پنهان طلا و نقره را که با دستهای گناه‌آلو خود ساخته‌اید، دور **۳۳** وای بر شما ای آشوری‌ها که همه را غارت می‌کنید و خواهید ریخت. **۸** در آن روز آشوری‌ها هلاک خواهند شد، ولی نه با

شمیر انسان، بلکه با شمشیر خدا. سپاه آنان تارومار خواهد شد و پیمانهای را که با قومهای دیگر بسته‌اید زیر پا می‌گذارید. بهزودی این جوانانشان اسیر خواهند گردید. **۹** فرماندهان آشور وقیع پرچم جنگ غارت و خانت شما پایان خواهد یافت و آنگاه خود شما مورد غارت اسرائیل را بینند از ترس خواهند لرزید و فرار خواهند کرد.» این را و خیانت واقع خواهید شد. **۲** ای خداوند، بر ما رحم کن، زیرا چشم خداوند می‌فرماید خداوندی که آتشش بر مذبح اورشلیم روشن است. امید ما به توست. هر بامداد به ما قادرست عطا کن و ما را از سختی نجات ده. **۳** دشمن وقتی صدایت را بشنود خواهد گریخت؛ زمانی

زمانی خواهد رسید که پادشاهی عادل بر تخت سلطنت که تو برخیزی قومها پراکنده خواهند شد. **۴** اموال دشمنان ما، مانند خواهد نشست و رهبرانی با انصاف مملکت را اداره خواهند کرد. **۲** مرعه‌ای که مورد هجوم ملخ واقع شده باشد، غارت خواهد گردید.

هر یک از آنان پناهگاهی در برابر باد و طوفان خواهد بود. آنان مانند **۵** خداوند بزرگ و والاست و بر همه چیز تسلط دارد. او اورشلیم را از جوی آب در بیان خشک، و مثل سایه خنک یک صخره بزرگ در عدل و انصاف پر خواهد ساخت **۶** و به قوه پهودا استحکام خواهد زمین بی آب و علف خواهند بود؛ **۳** و چشم و گوش خود را نسبت به بخشید. او همیشه از قوم خود حمایت می‌کند و به ایشان حکمت و نیازهای مردم بیان نگه خواهد داشت. **۴** آنان بی‌وحصله نخواهند بود بصیرت می‌بخشند. خدازمی کنج بزرگ ایشان است! **۷** اما در

بلکه با فهم و میانست با مردم سخن خواهند گفت. **۵** در آن زمان، حال حاضر فرستاد گان قوم پهودا از شدت نالیمیدی گریانند، زیرا آشور افراد پست و خسیس دیگر ساخته‌مند و نجیب خوانده نخواهند شد. تقاضای ایشان را برای صلح نپذیرفته است. **۸** شاهراهای پهودا

۶ هر که شخص بدکاری را بینند، او را خواهد شناخت و کسی خراب شده و دیگر اثیری از مسافران نیست. آشوری‌ها پیمان صلح را فریب آدمهای ریاکار را نخواهد خورد؛ بر همه آشکار خواهد شد که زیر پا نهاده‌اند و به وعده‌هایی که در حضور گواهان داده‌اند توجهی سختان آنان در مورد خداوند دروغ بوده و آنان هرگز به گرسنگان ندارند؛ آنها به هیچ‌کس اعتنا نمی‌کنند. **۹** سرزمین اسرائیل از بین کمک نکردند. **۷** نیرنگ و چابلوسوی اشخاص شورو و دروغایی رفته، لبنان نابود شده، شارون به بیان تبدیل گشته و برهگاهی درختان که آنان برای پایمال کردن حق فقیران در دادگاه می‌گویند، افشا باشان و کرمل ریخته است. **۱۰** اما خداوند می‌فرماید: «برمی خیزم و خواهد گردید. **۸** اما اشخاص خوب در حق دیگران بخشند و قدرت و توانایی خود را نشان می‌دهم! **۱۱** ای آشوری‌ها، هر چه باگذشت خواهند بود و خدا ایشان را به خاطر کارهای خوبیان بركت تلاش کنید سودی نخواهد داشت. نفس خودتان به آتش تبدیل شده، خواهد داد. **۹** ای زنانی که راحت و آسوده زندگی می‌کنید، به من شما را خواهد کشت. **۱۲** سپاهیان شما مثل خارهایی که در آتش گوش دهید. **۱۰** شما که آن بی‌غم هستید، سال دیگر همین موقع اندامخته می‌شوند، سوخته و خاکستر خواهند شد. **۱۳** ای قومهای پیشانحال خواهید شد، زیرا محصول انگور و سایر میوه‌هایتان از بین که دور هستید، به آنچه که درام توجه کنید؛ ای قومهایی که نزدیک خواهد رفت. **۱۱** ای زنان آسوده خیال، بترسید و بزرگی، لباسهای هستید، به قدرت من بی ببرید. **۱۴** گناهکاران و خدانشناصانی که خود را از تن درآورید و رخت عزا پیو شدید **۱۲** و ماتم بگیرید، زیرا در اورشلیم هستید از ترس می‌لرزند و فریاد برمی‌آورند: «کدام پک از ما مزروعه‌های پر محصولان بمزودی از دست می‌روند و باغهای بارور می‌توانند آتش سوزان و دائمی مجازات خدا جان به در برد؟» **۱۵** انگورستان نابود می‌شوند. **۱۳** بله، ای قوم من، برای خانه‌های شادتان کسی می‌تواند از این آتش جان به در برد که درستکار باشد و به برای شهر پر افتخاران گریه کنید، زیرا سرزمین شما پوشیده از خار و راستی عمل نماید، به خاطر میانع خود ظلم نکنند، رشه نگیرد، و با خس خواهد شد. **۱۴** کاخهایتان و بیان و شهرهای پر جمعیت‌تان کسانی که شرارت و جنایت می‌کنند همدست نشود. **۱۶** چنین خالی از سکنه خواهند شد. برجهای دیدبانی تان خراب خواهند شد و اشیا در امنیت به سر خواهند برد و صخره‌های استحکام، پناهگاه حیوانات وحشی و گورخان و گوسفندان در آنجا خواهند چرید. **۱۵** ایشان خواهند بود. **۱۷** بار دیگر چشمان شما پادشاهتان را در شکوه اما یک بار دیگر، خدا روح خود را از آسمان بر ما خواهد ریخت. و زیبایی‌اش خواهند دید و سرزمین وسیعی را که او بر آن سلطنت آنگاه بیان به بستان تبدیل خواهد شد و بستان به جنگل. **۱۶** می‌کند مشاهده خواهند کرد. **۱۸** در آن زمان به روزهای ترسناکی که انصاف بر بیان حکف‌ها خواهد شد و عدالت بر بستان. **۱۷** و ما در گذشته داشتید فکر خواهید کرد روزهایی که سرداران آشور برجهای از صلح و آرامش و اطمینان و امینت همیشگی پرخوددار خواهیم شما را می‌شمرند تا بینند چقدر غبیمت می‌توانند از شما به دست شد. **۱۸** قوم خدا در کمال امنیت و آسایش در خانه‌هایشان زندگی آورند. **۱۹** ولی آن روزها گذشته است و از آن قوم ستمگری که

تا شهرهای صون و حانیس می‌رسد، **۵** اما همه آنایی که به او خود را که با روکش نقره و طلا پوشیده شده‌اند مانند اشیاء کثیف امید بسته‌اند، شرم‌ساز خواهند شد. او هیچ کمکی به شما نخواهد بیرون خواهید ریخت و از خود دور خواهید کرد. **۲۳** آنگاه خدا به کرد. او فقط مایه شرم‌ساری و سرافکنگی شما خواهد شد. **۶** هنگام کشت به شما باران خواهد بخشید تا محصول پر بار و فراوان این پام درباره حیوانات نیگب است: «بیبینید چگونه گنجهایشان را داشته باشید. رمهایشان در چراگاههای سرسیز خواهند چرید **۲۴** و بار الاغها و شتران کرده، به طرف مصر در حرکتند! ایشان از میان الاغها و گاوهایشان که زمین را شخم می‌زنند از بهترین علوفه تعدیه بیابانهای هولناک و خطرناک که پر از شیرهای درنده و مارهای سمی خواهند کرد. **۲۵** در آن روز، برجهای دشمنانش فرو خواهند ریخت و است می‌گذرند تا نزد قومی برسند که هیچ کمکی به ایشان نخواهد خودشان نیز کشته خواهند شد، اما برای شما از هر کوه و تپه‌ای کرد. **۷** کمک مصر بیهوده و بی‌فایده است؛ به همین دلیل است چشمها و جویهای آب جاری خواهند گشت. **۲۶** ماه مثل آفتاب که مصر را؟ اژدهای بی‌خاصیت «لقب داده‌اند». **۸** خداوند به من روشانی خواهد داد و آفتاب هفت برابر روشنتر از همیشه خواهد گشت که تمام اینها را در طوماری بنویسم و ثبت کنم تا برای آیندگان تایید. همه اینها هنگامی روی خواهند داد که خداوند قوم خود را که سندی ابدی باشد از یاغیگری انق قوم. **۹** زیرا قوم اسرائیل قومی یاغی متروکه کرده، شفا دهد و زخمهاشان را بینند! **۲۷** اینک خداوند از هستند و نمی‌خواهند از قوانین خداوند اطاعت کنند. **۱۰** آنها به انبیا جای دور می‌آید! خشم او شعله‌ور است و دود غلیظی او را احاطه می‌گویند: «برای ما نبوت نکید و حقیقت را نگویید. سخنان دلپذیر کرده است. او سخن می‌گوید و کلماتش مثل آتش می‌سوزاند. **۲۸** به ما بگویید و رؤیاهای شیرین برای ما تعریف کنید. **۱۱** نمی‌خواهیم نفس دهان او مانند سبل خروشانی است که تا به گردن دشمنانش درباره خدای قدوس اسرائیل چیزی بشویم. پس راه و رسم او را به ما می‌رسد. او قوهای متکبر را غربال کرده، نایاب خواهد ساخت و بر تعیلم ندهید.» **۱۲** اما پاسخ خدای قدوس اسرائیل این است: «شما دهانشان لگام زده آنها را به هلاکت خواهد برد. **۲۹** اما شما ای به پیام من اعطا نمی‌کنید، بلکه به ظلم و دروغ تکیه می‌کنید. **۱۳** قوم خدا با شادی سرود خواهید خواند، درست ماند و قی که در پس بدانید که این گناهاتان باعث نایابی شما خواهند شد. شما مانند جشنها مقدس می‌خواهید، و شادمان خواهید شد درست همانند دیوار بلندی هستید که در آن شکاف ایجاد شده و هر لحظه ممکن کسانی که روانه می‌شوند تا آهنگ نی به سوی خانه خداوند که است فرو زید. این دیوار ناگهان فرو خواهد ریخت و در هم خواهد پناهگاه اسرائیل است پیش بروند. **۳۰** خداوند صدای پرچال خود را شکست، **۱۴** و شکستگی آن مانند شکستگی کوزه‌ای خواهد بود به گوش مردم خواهد رساند و مردم قدرت و شدت غضب او را در که ناگهان از دست کوزه‌گر می‌افتد و چنان می‌شود شعله‌های سوزان و طوفان و سبل و تگرگ مشاهده خواهند کرد. که نمی‌توان از تکه‌های آن حتی برای گرفتن آتش از آتشدان و با **۳۱** با شنیده شدن صدای خداوند نیروی آتشور ضربه خوردده، در هم پرداشتن آب از حوض استفاده کرد. **۱۵** خداوند یهوه، خدای قدوس خواهد شکست. **۳۲** همزمان با ضرباتی که خداوند در جنگ با اسرائیل چنین می‌فرماید: «به سوی من بازگشت کنید و با خجالی آشوری‌ها بر آنان وارد می‌آوردم قوم خدا با ساز و آواز به شادی خواهند آسوده به من اعتقاد کنید، تا نجات یابید و قدرت کسب کنید.» اما پرداخت! **۳۳** از مدت‌ها پیش «وقت» برای سوزاندن خدای آشور آمده شما این کار را نمی‌کنید، **۱۶** بلکه در این فکر هستید که بر انسان شده است. در آنجا هیزم فراون روی هم انبانشته شده و نکس خداوند تیزرو سوار شده، از چنگ دشمن فرار کنید. البته شما به اجرای فرار همچون آتش آتش‌آتششان بر آن دمیده، آن را به آتش خواهد کشید. خواهید کرد اما انسان تعقیب کنندگان تیزرو از انسان شما خواهد بود. **۱۷** یک نفر از آنان هزار نفر از شما را فرایر خواهید داد و پنج نفر از آنان همه شما را تار و مار خواهند کرد به طوری که از تمام و از او کمک بخواهند، بر سریازان قوی و ارايه‌های پیشمار مصر لشکر شما جز یک پرچم بر نوک تپه، چیزی باقی نماند. **۱۸** با این توکل می‌کنند. **۲** خداوند نیز می‌داند چه کنند. او از تصمیم خود بحال، خداوند هنوز منتظر است تا به سوی او بازگشت نماید. او بزمی‌گردد و بر کسانی که بدی می‌کنند و با بدکاران همdest می‌خواهد بر شما رحم کند، چون یهوه خدای با انصافی است. **۱۹** ای قوم اسرائیل خوش با حال کسانی که به او اعتماد می‌کنند. **۳** مصری‌ها انسانند، و نه خدا! انسان که در اورشلیم زندگی می‌کنید، شما دیگر گریه نخواهید کرد، زیرا مجازات بلند کنند، هم مصری‌ها و هم کسانی که از مصر کمک خداوند دعای شما را خواهید شنید و به برای شما خواهد آمد. **۲۰** خداوند به شما نان مشقئت و آبِ مصیبت داد، اما او خودش با گرچه خداوند به شما نان مشقئت و آبِ مصیبت داد، اما او خودش با شما خواهید بود و شما را راهنمایی خواهید کرد. او را با چشمانتان چویانان بترسد مشغول خودن شکار خود می‌شود؛ همین گونه من نیز خواهید دید و خود را از شما پنهان نخواهید کرد. **۲۱** هرگاه به طرف راست یا چپ بروید، از پشت سر خود صدای او را خواهید شنید که خداوند لشکرهای آسمان هستم برای دفاع از کوه صهیون خواهم که می‌گوید: «راه این است، از این راه بروید.» **۲۲** همه بجهای آمد و از کسی نخواهیم ترسید. مانند پرنده‌ای که در اطراف آشیانه

نخواهد شد. ۱۷ انصاف، ریسمان آن و عدالت، شاقول آن خواهد شکاکان، در حیرت و کری خود باقی بمانید! شما مست هستید اما بود.» باش تگرگ پناهگاه شما را که بر دروغ استوار است ویران نه از میگساری، سرگچه گفتهاید اما نه از شرابخواری! ۱۰ خداوند خواهد کرد و سیل مخفیگاه شما را خواهد برد. ۱۸ فراردادی که با خواب سنتگی به شما داده است. او چشمانت انبیا و روایاتیندگان مرگ و دنیا مردگان بستهاید باطل خواهد شد، بنابراین وقتی مصیب شما را بسته است، ۱۱ آن گونه که رؤیاها و الهامهای را که داده بیاید شما را از پای درمی‌آورد. ۱۹ مصیب روز و می‌شود نمی‌تواند بیینند. این رؤیاها برای ایشان مانند طماری است شب به سراغتان خواهد آمد و شما را گرفتار خواهد کرد. هر بار که مهر و موم شده که اگر آن را به دست کسی که خواندن می‌داند پیامی از خدا بشنوید و حشت سراپايان را فرا خواهد گرفت. ۲۰ شما بدهید، می‌گوید: «نمی‌توانم بخوانم چون مهر و موم شده است»، مانند کسی خواهید بود که می‌خواهد بخوابید اما بسترش کوتاهتر از ۱۲ و اگر به کسی بدهید که خواندن نمی‌داند او نیز می‌گوید: آتست که بر آن دراز بکشد و لحافش تنگتر از آنکه او را بیوشاند. «نمی‌توانم بخوانم چون خواندن نمی‌دانم.» ۲۱ خداوند می‌فرماید: ۲۱ خداوند با خشم و غضب خواهد آمد تا کارهای شگفت‌انگیز «این قوم می‌گویند قوم منند. آنها با زبان خود مرا تکریم می‌کنند، ولی خود را به انجام رساند همان گونه که در کوه فracیم و دره جمعون این دلخان از من دور است. پرستش ایشان توخالی و چیزی جز ساخته کار را کرد. ۲۲ پس، از تماسخ درست بدراید میادا مجازات شما بشر نیست. ۱۴ پس با ضربات غیرمنتظره خود، این قوم را به حیرت سنگیتر شود، زیرا خداوند، خداوند لشکرهای آسمان به من گفته که خواهم انداخت. حکمت حکیمان ایشان نابود خواهد شد و فهم قصد دارد تمام زمین را نابود کند. ۲۳ به من گوش کید! به سخنان فهیمان ایشان از بین خواهد رفت.» ۱۵ وای بر آنای که کوشش من توجه کید! ۲۴ آیا کشاورز تمام وقت خود را صرف شخم زدن می‌کنند نقشه‌های خود را از خداوند پنهان کنند. آن نقشه‌های خود زمین می‌کند و در آن هیچ بذری نمی‌کارد؟ آیا او فقط به آماده کردن را در تاریکی به اجرا می‌گذارند و می‌گویند: «چه کسی می‌تواند ما را خاک سرگم است و پس؟ ۲۵ البته او می‌داند که باید آن را آماده بپسند! چه کسی می‌تواند ما را بشناسد؟» ۱۶ آن در اشیاه هستند کنند تا در آن تخم گشیز و زیوره را کجا پیاشد و فرقی بین کوزه و کوزه‌گر قائل نیستند. آیا مصنوع به صانع خود بذر گندم و جو و ذرت را کجا بکارد. ۲۶ او می‌داند چه کند زیرا می‌گوید: «تو مرا ناساخته‌ای؟» و یا به او می‌گوید: «تو نمی‌دانی چه خداشی به او باد داده است. ۲۷ او هرگز برای کوپیدن گشیز و زیوره می‌کنی؟» ۱۷ پس از مدت کوتاهی لیبان دویاره به بوستان پریمر از خرمکوب استفاده نمی‌کند، بلکه با چوب آنها را می‌کوید. ۲۸ و جنگل پر درخت تبدیل خواهد شد. ۱۸ در آن روز، ناشنایان برای تهیه آرد، او می‌داند چه مدت پاید گندم را خرمکوبی کند و کلمات کتابی را که خوانده شود خواهد شنید و نایابیان که در چگونه چیز ایله خود را بر آن پگرداند بدون اینکه ایشان ایله، گندم تاریکی زندگی کرده‌اند با چشانشان خواهید دید. ۱۹ بار دیگر تمام این داشت از خداوند لشکرهای آسمان که رأی و فقیران و فروتنان وجود و شادی خود را در خداوند، خدا اقدوس را له کنید. ۲۹ تمام این داشت از خداوند لشکرهای آسمان که رأی و فقیران و فروتنان وجود و شادی خود را در خداوند، خدا اقدوس حکمتش عجیب و عظیم است صادر می‌گردد.

۲۹ وای بر آریلیل، شهر داود! هر سال قربانهای زیادتری به شد. ۲۱ کسانی که با شهادت دروغ بی گناه را مجرم می‌سازند، خدا تقدیم می‌کنی، ۲ ولی خدا تو را سخت مجازات خواهد کرد و با نیزگ رأی دادگاه را تغیر می‌دهند و با سخنان بی اساس باعث تو را که به آریلیل معروف هستی به مذبحی پوشیده از خون تبدیل می‌شوند حق به حقدار نرسد، جان به در نخواهد برد. ۲۲ بنابراین، خواهد کرد. ۳ او از هر طرف تو را محاصره کرده، بر تو پورش خواهد خداوندی که ابراهیم را رهانید درباره اسرائیل چنین می‌گوید: «ای قوم برد. ۴ تو سقوط خواهی کرد و نالهات مانند صدای ارواح مردگان، من، ازین به بعد دیگر سرافکده نخواهید شد و رنگ چجههات از از زیر خاک به زحمت شنیده خواهد شد. ۵ اما دشمنان تو نیز تو سخون خواهد بود. ۲۳ وقتی فرزندان خود را که من به شما می‌بخشم خرد خواهند شد و کسانی که بر تو ظلم می‌کرند همچون کاه در بینیند، آنگاه با توس و احترام مرزا که خدای قدوس اسرائیل هستم برابر باد، رانده و پراکنده خواهند شد. در یک چشم بهم زدن سیاست خواهید کرد. ۲۴ اشخاص گمراه حقیقت را خواهند شناخت خداوند لشکرهای آسمان با رعد و زلزله و صدای مهیب، با گردید و افاد سرکش تعلیم پذیر خواهند شد.»

طوفان و شعله آتش به کمک تو خواهد شنافت ۷ و تمام سپاهیان ۳۰ دشمن را که تو را محاصره کرده و مورد پورش خود قرار داده‌اند و با تو خداوند می‌فرماید: «وای بر فرزندان یاغی من! آن نقشه‌ها می‌جنگید مثل خواب و رؤیای شبانه محو و نابود خواهد کرد. ۸ ای می‌کشند که نقشه‌های من نیست. پیامهای می‌بینند که از روح من اورشليم، آنای که با تو جنگ می‌کنند مانند شخص گرسنه‌ای خواهند نیست، و بدین ترتیب گناه بر گناه می‌افزایند. ۲ آن بدن آنکه با بود که خواب می‌بیند که خواک می‌خورد، اما وقتی بیدار می‌شود من مشورت کنید به مصر می‌روند تا از فرعون کمک بگیرند، زیرا بر هنوز گرسنه است، و یا شخص تشنیه‌ای که در خواب می‌بیند که آب قدرت او امید بسته‌اند. ۳ ولی امید بستن بر قدرت پادشاه مصر جر می‌نوشد، اما وقتی بیدار می‌شود عطش او همچنان باقی است. ۹ ای نومیدی و رسوانی سودی نخواهد داشت. ۴ هر چند تسلط فرعون

ما حکومت کرده‌اند، اما ارباب واقعی ما تو هستی و ما تنها تو را کسی که خوش‌های گندم را دانه‌دانه برمی‌چیند و از پوستش جدا پرسش خواهیم کرد. **۱۴** آنان مردند و از بین رفتند و دیگر هرگز باز می‌کند، بنی اسرائیل را از رو فرات تا مصر جمع خواهد کرد. نمی‌گرددند. تو آنها را به سرای اعمالشان رساندی و نایپد کردی و در آن روز، شیپور بزرگ نواخته خواهد شد و بسیاری از قوم پیوه که به نامشان را از خاطرها محو ساختی. **۱۵** ای خداوند، قوم خود را آشنا و مصر تعیید شده‌اند باز خواهند گشت و خداوند را در اورشلیم افروزد و مملکت ما را وسیع ساختی. این سبب شده است که تو بر کوه مقدسش پرستش خواهند کرد.

معروف شوی و نامت بر سر زبانها بیفتند. **۱۶** خداوند، تو قومت را **۲۸** وای بر سامر! وای بر این شهری که با دره‌های حاصلخیز تنبیه کردی و ایشان هنگام ساختی، در خفا به درگاه تو دعا کردند.

ای خداوند، ما در حضور تو مثل زن حامله‌ای هستیم که هنگام احاطه شده و مایه افتخار میگساران اسرائیل است! شراب، هیران زاییدن درد می‌کشد و فریاد برمی‌آورد. **۱۷** هر چند حامله شده، درد اسرائیل را از پای درآورده است. جلال اسرائیل که همانند تاج گلی بر کشیدیم، ولی چیزی نزاییدیم! نوانستیم برای ساکنان زمین نجات به سر هیران بشود، در حال پژمردن است. **۲** خداوند کسی را دارد ارعان آزیم، و به دنیا حیات ببخشمیم. **۱۹** اما مردگان قوم تو زنده که زورآور و توانا است. خداوند او را مانند تگرگ شدید و طوفان شده، از خاک برخواهند خاست؛ زیرا شیم تو بر بدنهای ایشان مهلك و سیلاط خروشان بر سرزمین اسرائیل می‌فرستد تا آن را فرا خواهد نشست و به آنها حیات خواهد بخشید. کسانی که در خاک بگیرد. **۳** آنگاه شهری که مایه افتخار میگساران اسرائیل است زیر زمین خفته‌اند بیدار شده، سرود شادمانی سر خواهند داد. **۲۰** ای قوم پاها پایمال خواهد شد. **۴** شکوه و زیبایی درمهای حاصلخیز آن من، به خانه‌های خود بروید و درها را پشت سر خود بینید. مدت ناگهان از بین خواهد رفت درست مانند نوبت انجر که به محض کوتاهی خود را پنهان کنید تا غصب خدا بگذرد. **۲۱** زیرا خداوند از دیده شدن بر سر شاخه‌ها، چبله و خورده می‌شود. **۵** روزی خواهد آسمان می‌آید تا مردم دنیا را به سبب گاهانشان مجازات کند. زمین آمد که خداوند لشکرهای آسمان، خود برای بازمانده‌گان قومش تاج تمام خونهای ریخته شده را آشکار خواهد ساخت و دیگر اجساد جلال و زیبایی خواهد بود. **۶** او به قضات توانایی تشخیص خواهد بخشید و به سریازان قدرت خواهد داد تا از دروازه‌های شهر دفاع کشته‌شدگان را در خود پنهان نخواهد کرد.

اما اینک اشخاص مست اورشلیم را اداره می‌کنند! حتی **۲۷** در آن روز، خداوند با شمشیر بسیار تیز و برنده خود، لیویاتان کاهنان و انبیا نیز مستند؛ شراب ایشان را چنان مست و گیج کرده را که ماری تیزرو و پیچنده است به سرای اعمالش خواهد رساند و که قادر نستند پیامهای خدا را دریابند و آنها را به مردم رسانده، آنان آن ازدها را که در دریاست خواهد گشت. **۲** در آن روز، خداوند را ارشاد کنند. **۳** سفرهایشان پر از استغفار و کفافت است و هیچ درباره تاکستان پر بار خود خواهد گفت: «من یهوه، از این جای پاکیزهای دیده نمی‌شود. **۹** آنها می‌گویند: «اعیا به چه کسی تاکستان مراقبت می‌نمایم و مرتب آن را آییاری می‌کنم. روز و شب تعیلم می‌دهد؟ چه کسی به تعیلم او احتیاج دارد؟ تعیلم او فقط مواظب هستم تا کسی به آن آسیب نرساند. **۴** دیگر بر تاکستان خود برای بجهه‌ها خوب است! **۱۰** او هر مطلبی را برای راهی ما تکرار خشمگین نیستم. اگر بینم خارها مزاهمش هستند، آنها را یکجا می‌کند و کلمه به کلمه توضیح می‌دهد. **۱۱** چون مردم به این آتش خواهیم زد، مگر اینکه دشمنان قوم من تسلیم شوند و از من تعیلم گوش نمی‌دهند، خدا قوم بیگانه‌ای را خواهد فرستاد تا به زبان تقاضایی صلح کنند. **۶** زمانی خواهد رسید که اسرائیل ریشه خواهد بیگانه با قوم خود سخن بگوید! **۱۲** خدا به قوم خود فرموده بود: زد، غنچه و شکوفه خواهد آورد و دنیا را از میوه پر خواهد ساخت. **۷** «اینجا جای استراحت است؛ پس خستگان استراحت کنند. اینجا خداوند به اندازه‌ای که دشمنان قوم اسرائیل را تنبیه کرده است این قوم مکان آرامی است.» اما ایشان نخواستند بشونند. **۱۳** پس خداوند را تنبیه نکرده است. **۸** او برای مجازات اسرائیل، آنها را از سرزمینشان هر مطلبی را بارها برای ایشان تکرار خواهد کرد و آن را کلمه به به دیار دور تعیید کرد گویی باد شرقی وزید و آنان را با خود برد. **۹** او کلمه توضیح خواهد داد. این قوم افتاده، خرد خواهند شد و در دام این کار را کرد تا گناه قوم اسرائیل را کفاره کند؛ و این ثمرة کامل خواهند افتد و سرانجام اسیر خواهند شد. **۱۴** پس ای حکمرانان پاک شدن گناه آنها خواهد بود. وقتی او تمام سنگهای مذیح را اورشلیم که همه چیز را به باد مسخره می‌گیرید، به آنچه خداوند همچون سنگ آهک تکه‌تکه کند، ستونهای اشیه و مذبحهای بخور می‌فرماید توجه کنید. **۱۵** شما با فخر می‌گویند: «با مرگ معامله دیگر بپا نخواهند ماند. **۱۰** شهراهی مستحکم اسرائیل خالی از کردهایم و با دنیای مردگان قرارداد بستهایم. اطمینان داریم که هرگاه سکنه شده و مانند بیابان متروک گردیده‌اند. در آنجا گاها می‌چرند و مصیبی رخ دهد هیچ گرفتی به ما نخواهد رسید؛ زیرا با دروغ و شاخ و برگ درختان را می‌خورند. **۱۱** وقتی شاخه‌های درختان خشک فریب برای خود مخفیگاه ساخته‌ایم.» **۱۶** پس (Sheol h7585) می‌شوند، از درخت می‌افتدند و زنها آنها را جمع کرده، در ا Jacqu خداوند بیوه چنین می‌فرماید: «اینک من سنگ بنیادی در صهیون می‌سوزانند. این قوم فهم ندارد، پس صانع و خالق آنها بر آنها رحم و می‌نهم، سنگ گرانبهای و آموخته شده. این یک سنگ زاویه مطمئن شفقت نخواهد کرد. **۱۲** اما زمانی خواهد رسید که خداوند مانند است که می‌شود بر آن بنا کرد. هر که توکل کند ترسان و لزان

نایاب گردیده است. آنانی که شاد بودند اکنون غمگینند. **8** دیگر بر دیوار گلی پیش می برد **5** و همچون گرمایی است که زمین را نوای دلشین دف و چنگ شنیده نمی شود. آن روزهای خوش به سر می سوزاند. اما تو، ای خداوند، صدای دشمنان ما را خاموش کردی، آمده است. **9** دیگر بزم می و مطری وجود ندارد و شراب به کام و مانند ابری که گرمای روز را کاهاش می دهد، سرود ستمگران را نوشندگانش تاخت است. **10** در شهر هرج و مرج است و مردم در خاموش ساختی. **6** خداوند لشکرهای آسمان در اورشلیم، بر کوه خاتمه خود را محکم می بندند تا کسی وارد نشود. **11** در کوچه‌ها صهیون، ضیافتی برای تمام قومهای جهان بر پا خواهد کرد و سفرهای فریاد آنانی به گوش می رسد که به دنبال شراب می گردند. شادیها از اتباع غذایانی لذتی و شرابهای کهنه گوارا خواهد گستراند. بین رفته و خوشیها از روی زمین رخت برسیته است. **12** شهر ویران **7** در آنجا او ابر تیره را که بر تمام مردم دنیا سایه افکنده است کفار گشته و دروازه‌هایش شکسته شده و از بین رفته‌اند. **13** در تمام خواهند زد **8** و مرگ را برای همیشه نایب خواهد کرد. خداوند اشکها ممالک دنیا این اتفاق خواهند افتاد. دنیا مانند درخت زیتونی خواهد را از چشمها پاک خواهد کرد و ننگ قوم خود را از روی تمام زمین بود که تکانیده شده باشد، و یا خوشة انگوکی که میوه‌اش را چیده برخواهد داشت. این را خداوند فرموده است. **9** در آن روز، مردم باشند. **14** کسانی که باقی بمانند از شادی فریاد خواهند زد و آواز خواهند گفت: «این همان خدای ماست که بر او امید بسته بودیم. خواهند خواند. آنان که در غرب هستند پرگی خداوند را خواهند داشت، این را متنظرش بودیم. اینک او ما را نجات استود. **15** و آنانی که در شرق هستند او را سپاس خواهند گفت. داده است، پس بیایید برای این نجات شاد و مسرور باشیم!» **10** ساکنان جزایر نیز بیوه خدای اسرائیل را پرستش خواهند کرد **16** و از دست خداوند کوه صهیون را حفظ خواهد کرد، اما مردم موآب زیر سرزینهای دور دست صدای مردم را خواهیم شنید که در وصف پای او له خواهند شد همان گونه که کاه در گنبدان له می شود. **11** خدای عادل سرود می خوانند. اما افسوس! افسوس که بدکاران و آنها دستهای خود را مثل شناگران، با مهارت باز خواهند کرد تا شنا خیات پیشگان به شرارت خود ادامه می دهد. این مرا غمگین و نامید کند، اما خدا دستهایشان را سست خواهد کرد و غور آنها را در هم می کند. **17** ای مردم دنیا بدانید که ترس و گودال و دام در انتظار خواهند شکست. **12** او قلعه‌های موآب را با حصارهای بلندشان در شمامت. **18** اگر از ترس فرار کنید در گودال خواهید افتاد، و اگر از هم کوییده، بر زمین خواهد ریخت و با خاک یکسان خواهد کرد. گودال بیرون بیایید در دام گرفتار خواهید شد. از آسمان به شدت **26** در آن روز، این سرود در سرزمین بیهودا خوانده خواهد شد: باران خواهند بارید و اساس زمین تکان خواهد خورد. **19** زمین در هم خواهند شکست و خرد شده، از هم خواهند پاشید. **20** زمین مانند شهر ما قوی و محکم است و خدا با حصار نجات‌بخش خود ما را مستی است که افغان و خیزان راه می رود و مثل خیمه‌ای است که حفظ می کند. **21** دروزهای را بگشایید تا قوم عادل و با ایمان وارد در برابر طوفان تکان می خورد. دنیا زیر پار گاهش خم شده و یک شوند. **3** ای خداوند، کسانی را که به تو توکل دارند و در عزم خود روز خواهند افتاد و دیگر بزنخواهد خاست. **21** در آن روز، خداوند را سختند در آرامش کامل نگاه خواهی داشت. **4** همیشه بر خداوند نیروهای را که در آسمان هستند و قدرتمندی را که بر زمین حکومت توکل کنید، او جان پنهان جاودانی ماست! **5** خدا اشخاص مغورو را می کند مجازات خواهند کرد. **22** آنان مانند اسرائیلی که در سیاهچال پست گردانیده و شهر مستحکم آنان را با خاک یکسان کرده است. زندانی هستند نگه داری خواهند شد تا روز محکمه فرا رسد. **23** **6** کسانی که زیر ظلم و ستم بوده‌اند اینک پیروزمندانه بر حربهای ماه تایک خواهند شد و خوشید دیگر نور نخواهد داد، زیر خداوند شهر قلم می گذارند و آن را لگتمال می کنند. **7** راه درستکاران راست لشکرهای آسمان سلطنت خواهد کرد. او بر کوه صهیون جلوس است؛ پس ای خدای راستی راه ایشان را هموار ساز. **8** ای خداوند، فرموده، در اورشلیم حکومت خواهد کرد و رهبران دنیا شکوه و جلال ما از خواست تو پیروی می کنیم و به تو امید بسته‌ایم؛ اشتیاق قلب ما تهنا تو هستی. **9** شب را در اشتیاق تو به سر می برم و هنگام سپیده دم تو را می طلیم. هنگامی که تو جهان را داوری کنی آنگاه

25 ای خداوند، تو را ستایش می کنیم و نامت را گرامی مردم مفهوم عادات را خواهند آموخت. **10** هر چند تو نسبت به می دارم، چون تو خدای من هستی. تو کارهای شکفت‌انگیز که‌کهای گاهکاران رجم هستی، اما آنان هرگز یاد نمی گیرند که خوبی کنند. و آنچه را که از قدیم اراده نموده‌ای در کمال درستی و امانت به آنان در این سرزمین خوبیان به بدکاری خود ادامه می دهند و به جلال انجام رساینده‌ای. **2** شهرها را با خاک یکسان کرده‌ای و قلعه‌های و عظمت تو توجه نمی کنند. **11** دشمنات نمی دانند که تو آنها را مستحکم را از بین بردایی. کاخهای دشمنان ما ویران شده‌اند و هرگز مجازات خواهی کرد. خداوند، آنها را مجازات کن و نشان بده که بنا نخواهند شد. **3** بنابراین، قویترین قومهای جهان تو را خواهند قومت را دوست داری. بگذار سرافکنده شووند؛ بگذار در آتش خشم پرستید و ظالمترین قومها از تو خواهند ترسید. **4** ای خداوند، تو برای تو بسوزند. **12** خداوند، می دانیم تو برای ما صلح و سلامتی به فقیران و بی کسان به هنگام سختی پناهگاه هستی، در برابر طوفان سر امغان خواهی آورد، زیرا تا به حال هر موقفيتی که کسب کرداده، در پنهان، و در گرمای روز سایه. نفس ستمگران مانند سیلاجی است که واقع تو به ما عنایت فرموده‌ای. **13** ای خداوند، اریابان بسیاری بر

دست گرفته‌اند. 7 دشتهای سرسیز یهودا از اربابه‌های دشمن پر شده این بندر لگر می‌انداختند. اما اینک صور در سکوت مرگبار فرو رفته است و سواران دشمن به پشت دروازه‌های شهر رسیده‌اند. 8 نیروی است! 4 شرم بر تو باد ای صیلون، ای فرزند مستحکم دریا! زیرا دفاعی یهودا در هم شکسته است. برای آوردن اسلحه به اسلحه‌خانه دریا می‌گوید: «من هرگز درد نکشیده و نزایدیده و کودکی پیروزش می‌دوید. 9 رخنه‌های حصار شهر داود را برسی می‌کنید، میس نداده‌ام.» 5 چون خبر خارجی صور به مصر رسد او نیز سخت خواهد خانه‌های اورشلیم را می‌شمارید تا آنها را خراب کنید و مصالحتشان را ترسید. 6 ای مردم فنیقی، گری کنان به ترشیش فرار کنید! 7 آیا این برای تعمیر حصار به کار ببرید. برای ذخیره کردن آب، 11 آب ابیار همان شهر تاریخی و پرکشوه شما، صور است که چین و ویران گشته؟ در داخل شهر درست می‌کنید تا آب پرکه قدمی تحاتی را در آن زمانی مردم صور به جاهای دور می‌رفتند تا سرمیه‌ها را تصاحب کرده بروزید. تمام این کارها را می‌کنید اما به خدا که سازنده همه چیز آنها را محل سکونت خود سازند. 8 چه کسی این مفہیت را بر سر است توجیه ندارید. 12 خداوند، خداوند لشکرهای آسمان از شما این شهر سلطنتی که تجار و بازرگانانش در تمام جهان معروفند، اورده می‌خواهد که گریه و ماتم کنید، موی خود را پیش‌بینید و پلاس پوشید. است؟ 9 خداوند لشکرهای آسمان این کار را کرده تا غرور صور را 13 اما شما شادی می‌کنید، گاو و گوسفند سر می‌پزید تا گوشتشان بشکد و آنای را که در جهان معروفند خوار سازد. 10 ای مردم را با شراب بخوردید و خوش بگذرانید. می‌گوید: «باید بخورید و ترشیش، سرمیه خود را مثل کناره‌های رود نیل حاصلخیز کنید، زیرا بنویشیم، چون فردا می‌میریم.» 14 خداوند لشکرهای آسمان به من دیگر مانع بر سر راه شما نیست. 11 خداوند دست خود را بر دریا گفته که این گناه شما تا به هنگام مرگ هرگز آمزیده نخواهد شد. دراز کرده ممالک دنیا را تکان می‌دهد. او دستور داده که شهرهای بله، این را خداوند لشکرهای آسمان فرموده است. 15 خداوند، تجاري فنیقه را ویران کنند. 12 ای مردم بلا دیده صیلون، شما خداوند لشکرهای آسمان به من فرمود که نزد «شبنا» وزیر دربار بروم و دیگر از آسایش بrixوردار نخواهید شد. اگر به قبرس نیز فرار کنید در به او چینین بگوییم: 16 «تو در اینجا چه می‌کنی؟ چه کسی به تو آنجا راحت نخواهد بود. 13 به بابل نگاه کنید! بینید چگونه مردم اجازه داده در اینجا قبری برای خود بکنی؟ ای کسی که قبر خود را این سرمیه از بین رفتن! آشوری‌ها بابل را به محلی جهت و خوش در این صخره بلند می‌تراشی، 17 هر مقامی که داشته باشی، خداوند صحراء تبدیل کردنده؛ آنها شهر را محاصره کرده، با منجیجهایشان تو را برمی‌دارد و دور می‌اندازد. 18 تو را مانند یک گوی برمی‌دارد و کاخهایش را در هم کوبیدن و این سرمیه را خاک یکسان کردن. به سرمیه دور پرتاب می‌کنند. در آنجا تو در کنار اربابهایت که به 14 ای کشته‌های ترشیش که در دریا هستید زاری کنید، زیرا بندرگاه آنها افخار می‌کردی خواهی مرد. تو مایه ننگ دربار هستی، 19 پس شما ویران شده است. 15 صور مدت هفتاد سال، که طول عمر یک خداوند تو را از این مقام و منصبی که داری برکت خواهد کرد. 20 پادشاه است، به فراموشی سیرده خواهد شد. پس از آن هفتاد سال، خداوند به شبنا چینن می‌گوید: «در آن روز، خدمتگزار خود، الیاقیم، صور مانند فاحشة آن سرودی خواهد بود که کلماتش چنین است: پسر حلقيا را به جای تو خواهم نشاند. 21 لیاس تو را به او خواهم 16 «ای فاحشة فراموش شده، چنگ را به دست بگیر و در شهر پوشاند و کمرنیت را به کمرش خواهیم بست و اقتدار تو را به او بگرد. خوش بیزار و آوازهای سیار پیخوان، تا مردم دیواره تو را به باد خواهیم داد. او برای مردم اورشلیم و خاندان یهودا پدر خواهد بود. آورند.» 17 بهله، پس از گذشت آن هفتاد سال، خداوند اجازه خواهد کلید دربار داود پادشاه را به او خواهیم داد و او هر دری را داد صور دیواره رونق باید و با مشتريان خود در تمام دنیا تجارت کند. پگشاید کسی آن را نخواهد بست و هر دری را بینید کسی آن را 18 اما سودی که عاید صور شود در خزانه او ذخیره نخواهد شد، نخواهد گشود! 23 او را مانند میخی، محکم در جای خود خواهیم بلکه وقف خداوند خواهد گردید تا به مصرف خوارک و پوشک کوپید و او مایه سربلندی خاندان خود خواهد شد. 24 «اما تمام پیروان راه خداوند برسد.

خاندان و فرزندان او مانند کاسه‌ها و کوزه‌هایی که بر میخ می‌آیند بر 24 خداوند زمین را ویران و متروک خواهد کرد؛ پوسته‌اش را او خواهد آویخت. 25 وقتی چنین شود آن میخی که محکم به دیوار کوبیده شده است، شل شده، خواهد افتاد و باری که بر آن است سرنوشت دچار خواهد شد: کاهن و غیرکاهن، نوکر و ارباب، کنیز متلایشی خواهد شد.» این را خداوند لشکرهای آسمان فرموده است.

23 پیامی برای صور: ای کشته‌های ترشیش که از سرمیه‌ها و کوزه‌هایی که بر میخ می‌آیند بر دور دست باز می‌گردید، برای صور گریه کنید، زیرا چنان ویران شده فرموده است. 4 زمین خشک و پمرده می‌شود و بلندیهای آن پست که نه خانه‌ای و نه بندرگاهی برایش باقی مانده است! آنچه در قبرس می‌گردد. 5 مردم روی زمین از احکام و اوامر خدا سرپیچی کرده، درباره‌اش شنیدید حقیقت دارد. 2 زمانی بدر صور مرکز تجارت دنیا عهد جادوانی او را شکسته‌اند؛ 6 بنا بر این جهان دچار لعنت شده محسوب می‌شد. کشته‌های صیلون که از مصر غله و از رود نیل است. ساکنان آن تاوان گکاهان خود را پس می‌دهند. زمین سوخته و حصاد می‌آورند تا تاجران صیلون با آن با تمام دنیا تجارت کنند، در عده کمی از مردم باقی مانده‌اند. 7 محصول انگور کم شده و شراب

مصری‌ها مانند زنان ضعیف خواهند شد و هنگامی که بینند خداوند محاصره کن! خدا به ناله قومهایی که زیر دست بابل هستند پایان لشکرهای آسمان دستش را برای مجازات آنان دراز کرده است از توں می‌دهد. ۳ با دیدن و شنیدن این چیزها ماهوش شدم و دردی چون خواهند لزید. ۱۷ ایشان با شنیدن اسم سزمین بیودا به وحشت درد زیبمان همه وجودم را فرا گرفت. ۴ می‌ترسیدم و قلبم به شدت خواهند افتاد. این را خداوند لشکرهای آسمان اراده نموده است. ۱۸ می‌تپید. آزو می‌کردم هر چه زودتر شب فرا رسد، ولی آرامش شب نیز در آن زمان، پیچ شهر در سزمین مصر از خداوند لشکرهای آسمان جای خود را به وحشت داده بود. ۵ در روزی دیلم فرشا پنهان شده و پیروی نموده، به زیان کعبایان سخن خواهند گفت، و یکی از این سفره چیده شده است و عده‌ای مشغول خودن و نوشیدنند. ناگهان شهرها «شهر آفتاب» نامیده خواهد شد. ۱۹ در آن روز، مذهبی در فرمانی صادر می‌شود: «ای سرداران بrixیید و سپههای خود را برای سوط مصر، و ستون یادبودی در مرز آن، برای خداوند پا خواهد چنگ آمده سازید!» ۶ در این هنگام خداوند به من فرمود: «یک شد. ۲۰ ایها نشان دهنده حضور خداوند لشکرهای آسمان در دیدبان تعین کن تا هر چه را می‌بیند، خبر دهد. ۷ هنگامی که بینند سزمین مصر خواهند بود. از آن پس، هرگاه مصری‌ها دعا کرده، از سواران جفت جفت بر الاغ و شتر می‌آیند باید دقت کنند.» ۸ پس خداوند بخواهند تا آنها را از دست ظالمان برهاند، او برای ایشان دیدبان را بالای حصار گذاشت. یک روز او فریاد زد: «ای سرور، حامی و نجات دهنده‌ای خواهد فرستاد و ایشان را نجات خواهد داد. روزها و شنبهای بر دیدبانگاه خود ایستاده دیدبانی کرده‌اند. اینک فرج ۲۱ خداوند خود را به مصری‌ها آشکار خواهد کرد و ایشان خداوند را سواران جفت جفت می‌آیند!» در این هنگام، صدای خواهند شناخت. مردم مصر با تقدیم قربانیها و هدایا او را عبادت شنیدم که می‌گفت: «بابل سقوط کردا بابل سقوط کردا! همه بهای خواهند کرد و نذرها خود را به وی ادا خواهند نمود. ۲۲ به این بابل خرد شدند و روی زمین افتدند!» ۱۰ ای قوم من اسرائیل، ای ترتیب، خداوند اول مصری‌ها را تنبیه خواهد کرد، سپس برگشته ایشان قومی که مانند گلدم کوپیده و غربال شده‌اید، به این خبر خوشی که را شفا خواهد داد. به، مصری‌ها به سوی خداوند بازگشت خواهند از جانب خداوند لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل، به شما اعلام کرد و او دعایشان را شنیده، آنان را شفا خواهد داد. ۲۳ در آن روز، کردم، گوش دهید. ۱۱ این پیام برای دومه است: یک نفر از ادوم شاهراهی از مصر به آشور کشیده خواهد شد، و مصری‌ها و آشوری‌ها می‌زنند: «ای دیدبان، از شب چه خبر؟ چقدر مانده شب به سزمینهای یکدیگر رفت و آمد خواهند کرد و هر دو یک خدا را تمام شود؟» ۱۲ من جواب می‌دهم: «بزودی روز داوری شما فرا خواهند پرسید. ۲۴ اسرائیل نیز با ایشان متحده خواهد شد و هر سه می‌رسد. به سوی خدا بازگشت کنید تا من خبر خوشی به شما دهم. مملکت با هم باعث برکت تمام جهان خواهد گردید. ۲۵ خداوند اورا بطلیبد و دوباره بیاید و پرسید.» ۱۳ این پیام برای عربستان لشکرهای آسمان آنها را برکت داده، خواهد گفت: «متارک باد قوم است: ای مردم ددان که در بیانهای عربستان ارد می‌زنید، ۱۴ به من مصر و صنعت دست من آشور و میراث من اسرائیل!» تشنگانی که نزد شما می‌آیند آب دهید؛ ای مردم تیما به فرایان خوارک دهید. ۱۵ ایها از شمشیر برهنه و کمان کشیده و از چنگ ۲۰ سرگن، پادشاه آشور، سردار سپاه خود را به شهر اشدو در ساخت گریخته‌اند. ۱۶ خداوند به من گفت: «درست پس از یک فلسطین فرستاد و آن را تسخیر کرد. ۲ سه سال پیش از این رویداد، سال قدرت و شوکت قبیله قیدار از بین خواهد رفت ۱۷ و از تیراندازان خداوند به اشیاعا پسر آمous فرموده بود که لباس و کفش خود را از جنگواران این قبیله بیش از چند نفر باقی نخواهند ماند. من که تن در بیار و عربان و پا برهنه راه برود، و اشیاعا چین کرد. ۳ یهوه خدای اسرائیل هستم این را می‌گویم.» هنگامی که اشدو به دست آشور افتاد خداوند فرمود: «خدمتگزار

من اشیاعا مدت سه سال عربان و پا برهنه راه رفته است. این نشانه ۲۲ این پیغام درباره اورشليم، وادی رویا است: چه شده است؟ بلاهای هولناکی است که من بر مصر و حبشه خواهیم آورد. ۴ چرا مردم شهر به پشت بامها می‌دوند؟ ۲ در تمام شهر غوغای برپاست! پادشاه آشور مردم مصر و حبشه را اسیر خواهد کرد و بزرگ برای این شهر شاد و پر جنب و جوش چه پیش آمده است؟ مردان را مجبور خواهد ساخت عربان و پا برهنه راه بروند تا مصر را رسوا اورشليم کشته شده‌اند اما نه در چنگ، و نه با شمشیر. ۳ همه رهبران کنند. ۵ آنگاه مردمی که در سواحل فلسطین زندگی می‌کنند و بدون اینکه تیری بیفکنند تسلیم شدند. وقتی تکیه گاهشان حبشه، و فخرشان مصر است، پیشان و رسوا شده، دشمن هنوز دور بود مردم با هم گریختند و اسیر گردیدند. ۴ پس مرا خواهند گفت: «اگر بر سر مصر که می‌خواستیم از دست آشور به او به حال خود بگذارید تا برای مصیبت قوم، به تلخی بگیرم. کوشش پناه ببریم چین بلایی آمد، پس بر سر ما چه خواهد آمد؟» نکید مرا تسلی دهید، ۵ زیرا اینک زمان آن رسیده که خداوند، خداوند لشکرهای آسمان اورشليم را چخار مصیبت و آشتفتگی و ۲۱ این پیام برای بابل است: مهاجمی از سزمین دهشت، انهدام کند. دیوارهای شهر ما فرو ریخته است. فریاد مردم در کوهها مانند گردباد بیانی، به سوی بابل می‌آید. ۲ رؤای ترسناکی می‌بینم، طنبی می‌افکند. ۶ سپاهیان عیلام تیر و کمان را آماده کرده، بر رویای خیانت و نابودی! ای لشکر عیلام حمله کن! ای لشکر ماد اسبهای خود سوار شده‌اند و سریازان سزمین «قیر» سپههای خود را به

آنها بی جهت خود را خسته می کنند، زیرا دعایشان مستجاب نخواهد می شود گوش دهد! **4** خداوند به من چنین فرموده است: «من شد. **13** این بود پیغامی که خداوند از قبل درباره موآب فرموده بود. از مکان خود به آرامی نظر خواهم کرد، به آرامی یک روز باصفای **14** اما اینک خداوند می فرماید: «درست پس از سه سال، شکوه و تابستانی و یک صبح دلپذیر پائیزی در وقت حصاد». **5** زیرا پیش از جلال موآب از بین خواهد رفت و از جماعت زیاد آن عده کمی باقی این که حصاد را جمع کنند، درست پس از ریخته شدن شکوهها و خواهند ماند و آنها نیز قوت خود را در دست خواهند داد.» **6** سریازان حشی در صحراء خواهد مرد رسیدن انگور، جبشه مانند درخت انگوری که شاخه هایش را با اراده بریده باشند، نابود خواهد شد. **7** سریازان حشی در صحراء خواهد مرد **17** این است پیغام خدا درباره دمشق: «دمشق از بین خواهد و اجسادشان برای پوندگان شکاری و حیوانات وحشی واگذاشته رفت و تبدیل به ویرانه خواهد شد. **2** شهرهای «عرویبر» متروک خواهد خواهد شد. پوندگان شکاری در تابستان، و حیوانات وحشی در شد و گوسفندان در آنجا خواهند خواهید و کسی نخواهد بود که زمستان، از لاهه های آنها تغذیه خواهد کرد. **7** اما زمانی خواهد آنها را بترساند. **3** اسرائیل قادرتش را از دست خواهد داد و دمشق رسید که این قوم قدبلند و دمشق رسید که همه جا خوف و هراس ایجاد سقوط خواهد کرد. بازماندگان سوریه مانند قوم اسرائیل خوار و ضعیف می کردد و سزمیشان میان رودخانهها بود به اورشلیم که خداوند خواهند شد.» این را خداوند لشکرهای آسمان فرموده است. **4** لشکرهای آسمان نام خود را در آن قرار داده است خواهند آمد و برای خداوند می فرماید: «عظمت اسرائیل محظوظ خواهد شد و ثروتش از بین او هدیه خواهند آورد.

خواهد رفت. **5** در آن روز، اسرائیل مانند کشتزارهای دره رفائل **19** پیامی برای مصر: خداوند بر ابری تندرو سوار شده و به خواهد بود که پس از درو، چیزی در آن باقی نمی ماند. **6** عده بسیار کمی از قوم اسرائیل باقی خواهند ماند، همان گونه که پس از جنگ مصر می آید. بقیه مصر در برابر او می لرزند و دلهای مصری ها چیلن زیتون دو سه دانه روی شاخه های بلند، و چهار پنج دانه نوک از ترس ضعف می کنند. **2** خداوند می فرماید: «مصری ها را بر ضد شاخه های کوچک باقی می ماند.» این را بجهوه، خدای اسرائیل فرموده یکدیگر خواهم برانگیخت تا برادر با برادر، همسایه با همسایه، است. **7** در آن روز، مردم به سوی آفرینش خود که خدای قدوس شهر با شهر، و مملکت با مملکت بجنگند. **3** تدبیرهایی را که اسرائیل است روی خواهند آورد، **8** و دیگر به مذجدها و بقیه که مصربی ها اندیشیده اند بی اثر خواهیم کرد و آنان روحیه خود را خواهند دست خود ساخته اند، یعنی اشیعیم و بقیه آفتاب، رو نخواهند نمود. باخت. ایشان برای دریافت کمک، به پهایشان پناه خواهند برد و **9** در آن روز، شهرهای مستحکم ویران خواهند شد همچون شهرهای برای چاره جویی، به احضار کنندگان ارواح و افسونگران و جادوگران حیوها و اموری ها که ساکنانشان آنها را در حین فرار برای اسرائیلی ها متول خواهند شد.» **4** خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: «من واگذاشتند. **10** ای اسرائیل، تو خدای نجات دهنده خود و صخره مصری ها را به دست حاکمی ستمگر و پیرحم تسلیم می کنم تا بر آنها مستحکم خویش را فراموش کرده ای و درختان می کاری تا در زیر آنها حکمرانی کنند. **5** آب رود نیل کم خواهد شد و بعد از متى بقیه را بپرسی. **11** ولی بدان که حتی اگر در همان روزی که درختان خشک خواهد گردید. **6** نهرها متعفن خواهند شد و آب جویها کم را می کاری آنها نمو کرده، شکوفه آورند، با وجود این محصولی شده، خواهند خشکید. نی و بوریا پشمerde خواهند گردید، **7** تمام نخواهند داد. در آن روز، آنچه نصبی شما می شود بالای کشیده و سبزه ها و مزروعه های کنار رود نیل خشک شده، از بین خواهند رفت و درد علاج نایابی خواهد بود. **12** قومهای جهان مثل دریا می خروشند و تمام محصول تلف خواهد شد. **8** همه ماهیگرانی که تور و قلاب همچون طوفان غرش می کنند **13** و مانند سیل بیوش می آورند. اما خدا به رود نیل می انداند نومید خواهند شد و زاری خواهند کرد. **9** آنها را خاموش می کنند و به عقب می رانند. ایشان مانند کاه در برابر پارچه یافانی که با کان پارچه می پافتند مأیوس خواهند گردید، **10** و پاد، و خاک در برابر گردیده استند. **14** در شب رعب و وحشت همه بافندگان و کارگران نومید و دل شکسته خواهند شد. **11** بزرگان ایجاد می کنند، ولی پیش از فرا رسیدن صبح نابود می شوند. این سوای شهر صون نادانند و هر مشورت و پندی که به پادشاه مصر می دهند کسانی است که سرزمین ما را تاراج می کنند و به یغما می بزنند. احمقانه است. پس چگونه به پادشاه می گویند: «ما از نسل حکیمان و پادشاهان قدیم هستیم!» **12** ای پادشاه مصر مشاوران دانای تو

18 در آن سوی رودخانه های جبشه سزمینی هست که قایقهای کجا هستند؟ بگذار آنها به تو اطلاع دهنده که خداوند لشکرهای پادبانی در آبهایش رفت و آمد می کنند. **2** سزمینی که سفیران خود را آسمان بر ضد مصر چه اراده کرده است. **13** رهبران صون و بر قایقهای ساخته شده از نی، به رود نیل می فرستند. ای سفیران مفیس و تمام بزرگان مصر نادان و گمراهنده و مصر را به نابودی تندرو به آن سزمینی بروید که بین رودخانه ها است و قویی بلند بالا و کشانده اند. **14** خداوند سرگچه به آنها داده و آنها داده و نیزه ای در آن زندگی می کنند قومی که همه جا خوف و هراس ایجاد اشخاص میست که بر قی خود می افتدند و بلند می شوند و نمی دانند به کرده اند. **3** ای مردم دنیا توجه کنید! به پرچمی که بر قله کوهها کجا می روند، گمراه کرده اند. **15** هیچ کس نمی تواند مصر را نجات برافراشته می شود بنگرید و به صدای شیپوری که برای جنگ نواخته دهد نه بزرگ نه کوچک، نه ثروتمند و نه فقیر. **16** در آن روز،

می گفتی: «تا به آسمان بالا خواهم رفت، تخت سلطنتیم را بالای

سنارگان خدا خواهم نهاد و بر قله کوهی در شمال که خدایان بر آن مواب در یک شب ویران می شوند. **2** در دیوین قوم عزادار مواب به اجتماع می کنند جلوس خواهم کرد. **14** به بالای ابرها خواهم رفت بخانه ها پناه می بزند تا برای شهراهای نبو و میدبا گریه کنم. همه و مانند خدای متعال خواهم شد.» **15** اما تو به دنیای مردگان که مردم موي سرو ريش خود را تراشیده، **3** لباس عرا پوشیده اند و در در غر زمین است، سرنگون شدی. **(Sheol h7585) 16** اینک

کوچه ها راه می روند. از هر خانه ای صدای شیون و زاری بلند است. وقتی مردگان تو را می بینند به تو خیره شده، می پرسند: «آیا این همان **4** صدای گریه شهراهای حشیون و العاله تا یاهص نیز شنیده می شود.

کسی است که زمین و قدرتهای جهان را می لرزاند؟ **17** آیا این همان حتی جنگاوران مواب نیز ناله می کنند و از شدت ترس می ارزند. **5**

کسی است که دنیا را پریان می کرد و شهراها را از بین می برد و بر دلم برای مواب نالان است. مردم مواب به صوغ و عجلت شلشیا اسپریان خود رحم نمی کرد؟» **18** «پادشاهان جهان، شکوهمندانه فرار می کنند؛ با گریه از گردنه لوحیت بالا می روند؛ صدای ناله الله ایشان در قبرهایشان آرامیده اند، **19** ولی جنazole تو مثل شاخه ای شکسته، در طول راه حورونایم به گوش می رسد. **6** رودخانه نمرم خشک شده دور اندخته شده است. تعش تو در قیر رو باز است و روی آن را

است! علف سرسیز کنار رودخانهها پلاسیده و نهالها از بین رفته اند. جنارهای کشته شدگان جنگ پوشانده و مانند لاشه پایمال شده، تا

7 مردم اندوخته خود را بر می دارند تا از راه دره بیدها فرار کنند. **8** به سنگهای ته گودال فرو رفته است. **20** تو مانند پادشاهان دیگر شیون مواب در مزهای آن طین افکنده است و صدای زاری آن تا دفن نخواهد شد، زیرا مملکت خود را از بین برد و قوم خود را به

نابودی کشاندی. از خاندان شرور تو کسی زنده نخواهد ماند. **21**

شده است، ولی خدا باز هم اهالی دیمون را مجازات خواهد کرد. پس از ته طول راه حورونایم به گوش می رسد. **22** آنها باقی نخواهد ماند تا دنیا را فتح کند و شهرها در آن سازد.

خداؤند لشکرهای آسمان می فرماید: «من خود بر ضد بابل برخواهم

16 آوارگان مواب از شهر سالع که در صحراست، برای پادشاه خاست و آن را نابود خواهم کرد. نسل بابلی ها را ریشه کن خواهیم کرد تا دیگر کسی از آنها زنده نماند.» **23** خداوند لشکرهای آسمان بیهودا برای به عنوان خارج می فرماید. **2** دختران مواب مانند پرندگان

می فرماید: «بابل را به بالاتر تبدیل خواهیم کرد تا جدها در آن منزل بی اشیانه، در کناره رود ارون آواره شده اند. **3** از مردم بیهودا کمک کنند. با جاروی هلاکت، بابل را جارو خواهیم کرد تا هر چه دارد از می خواهد و با التمسا می گویند: «ما را زیر سایه خود پنهان دهید. از

بین برو». **24** خداوند لشکرهای آسمان قسم خوده، می گوید: «ما حمایت کنید. نگذارید به دست دشمن بیفتم. **4** اجزء دهید ما آنچه اراده نموده و تقدیر کرده ام به یقین واقع خواهد شد. **25** آوارگان در میان شما بمانیم. ما را از نظر دشمنانمان پنهان کنید!»

من سپاه آشور را هنگامی که به سرزمین من اسرائیل برسد، شکست (سراجمان ظالم نابود خواهد شد و ستمکار و تاراج کننده از بین

خواهی داد و سربازانش را روی کوههایم تار و مار خواهیم کرد. **26** نشست و با عدل و انصاف بر مردم حکومت خواهد کرد. حکومت

من دیگر بدهد آنها نخواهد بود و آنها را بندگی نخواهد کرد. **27** به خداوند «ما دریار موابی ها شنیده ایم. می دانیم چنان متکبرند و به خود فخر

لشکرهای آسمان این را تقدیر کرده است. پس چه کسی می تواند آن می کنند، اما فخر آنها بی اساس است.» **7** مردم مواب برای سرزمین را باطل کرد! این دست اوست که دراز شده است، بنا بر این چه کسی خود گریه می کنند؛ نان کشمکشی قیرحارت را به یاد می آورند و آه

نمود. این است آنچه برای قومها تقدير کردم.» **28** در سالی که آغاز پادشاه درگذشت، این می کشند. **8** مزروعه های حشیون و تاکستانهای سبمه از بین رفته اند؛

پیغام از سوی خدا نازل شد: **29** ای فلسطینی ها، از مرگ پادشاهی درختان انگور را فرماندهان سپاه دشمن بزیده اند. زمانی شاخه های این

که بر شما ظلم می کرد شادی نکنید، زیرا پرسش از او بدتر خواهد درختان انگور تا به شهر یعنی می رسید و از بیابان گذشته، تا دریای

کرد! از مار، افعی به وجود می آید و از افعی، اذدهای آتشین! **30** مرده امداد می بافت. **9** برای عیزی و باغهای انگور سبمه گریه می کنم

خداؤند بیچارگان قوم خود را شبانی خواهد کرد و آنها در چراگاه او و ماتم می گیرم. اشکم چون سبل برای حشیون و العاله جاری می شود،

راحت خواهند خواهید، اما بر شما فلسطینی ها قحطی خواهد فرستاد و زیرا میوه ها و محصولات تلف شده است. **10** شادی و خوشحالی

شما را هلاک خواهد کرد. **31** ای شهراهی فلسطین گریه و شیون برداشت محصول از بین رفته است؛ در باغهای انگور، دیگر نعمه های

کنید و بلزید، زیرا قشونی قدرتمند همچون دودی سیاه از شمال در شاد به گوش نمی رسد؛ دیگر کسی انگور را در چرخشتها، زیر پا

حرکت است و سربازانش برای جنگیدن به جلو می تازند! **32** پس به نمی فشد؛ صدای شادمانی خاموش شده است. **11** دل من مانند

فسیحه گانی که از فلسطین می آیند چه باید گفت؟ باید گفت که بربط برای مواب می نالد و برای قیرحارت آه می کشد. **12** اهالی خداوند اورشیل را بنیاد نهاده تمام رنج دیده اند و در آن پناه گیرند. مواب بی جهت به سوی بخانه های خود بالا می روند تا دعا کنند؛

16 برای بازماندگان قوم او در آشور شاهراهی خواهد بود تا آنان مانند شکارچی قار گرفته باشد به وطن خود فرار خواهند کرد. **15** هر که اجداد خود که از مصر بیرون آمدند، به سزمین خود بازگردند.

گیر بیفتد با شمشیر یا نیزه کشته خواهد شد. **16** اطفال کوچک در برابر چشممان والدینشان به زمین کوپیده خواهند شد؛ خانه‌ها غارت و

در آن روز، اسرائیل این سرود را خواهد خواند: «ای زنان بی عصمت خواهند گردید. **17** من مادها را که توجهی به طلا

خداوند، تو را شکر می‌کنم، زیرا بر من غضبناک بودی، اما اینک مرا و نقره ندارند به ضد پایی‌ها برخواهم انگیخت تا پایی‌ها نتوانند با

تسلی می‌دهی و دیگر غضبناک نیستی. **18** براستی خدا نجات دهنده پیشکش کردن ثروت خود جان خود را نجات دهنده. **18** سپاهیان

من است؛ بر او توکل خواهم کرد و نخواهم ترسید. خداوند بیوه مهاجم بر جوانان و کودکان رحم نخواهند کرد و آنها را با تیر و کمان

قوت و سرود من است؛ او نجات من است». **3** پس با شادمانی از هدف قار خواهند داد. **19** به این ترتیب، خدا بایل را که جلال

چشممه‌های نجات آب خواهید کشید، **4** و در آن روز خواهید گفت: «مالک و زینت فخر کلدانیان است مانند سدم و عمره با خاک

«خداوند را شکر کنید! نام او را سنتایش نمایید! اعمال او را به دنیا پیکان خواهد کرد. **20** بایل دیگر هرگز آباد و قابل سکونت نخواهد

اعلام کنید! بگویید که او عظیم است! **5** برای خداوند سرود بسازید، شد. حتی اعراب چادرنشین نیز در آنجا خیمه نخواهند زد و چوپانان

زیوارهای پرگی انجام داده است. بگذارید تمام جهان بداند که او گوستان خود را در آن مکان نخواهند چرانید. **21** تهی حیوانات

چه کرده است. **6** بگذارید مردم اورشیلم فریاد شادی سر دهند، زیرا وحشی در آنجا به سر خواهند برد و رویاهای در آن محل لانه خواهند

خدای قلموس اسرائیل عظیم است و در میان قوش حضور دارد.» کرد. جعلدها در خانه‌های آنجا ساکن خواهند شد و بیهای وحشی در

آنجا جست و خیز خواهند کرد. **22** صدای زوره گرگها و شغالها از

13 این است پیامی که اشعیا پسر آموص درباره بایل از خدا دریافت کرد: **2** پیغم جنگ را بر تپه‌ای بلند برآفراید و سربازان را فرا بایل نزدیک است!»

خوانید و دروازه‌های مجلل بایل را به آنها نشان دهد تا به سوی آنها

14 **3** من این سربازان را آماده کرده‌ام، و جنگاورانم را فرا بیوش بزن. **4** من این سربازان را آماده کرده‌ام، و جنگاورانم را فرا

خواهند کرد. **5** خداوند تا خشم خود را جاری سازم، و آنها بر پیروزی من شادی برخواهند گرد و در سزمینشان ساکن خواهند ساخت. بیگانگان مهاجر

خواهند کرد. **6** صدایی در کوهها به گوش می‌رسد! این صدا، در آنجا با خاندان یعقوب زندگی خواهند کرد. **2** قومهای جهان به

صدای جمع شدن قومهای جهان است. خداوند لشکرهای آسمان ایشان کمک خواهند کرد تا به وطن خود بازگردد. قوم اسرائیل در

آنها را برای جنگ آماده می‌کند. **5** آنها از سزمینهای پسیار دور سزمینی که خداوند به ایشان داده قمهای دیگر را به بردگی خواهند

می‌آیند، ایشان همچون اسلحه‌ای در دست خداوند هستند تا توسط گرفت. آنایی که قوم اسرائیل را اسیر کرده بودند، خود به اسارت

آنها تمامی خاک بایل را ویران کند و غضب خود را فرو نشاند. ایشان در خواهند آمد و بی اسرائیل بر دشمنان خود فرمانروایی خواهند

6 الله کنید، زیرا روز خداوند نزدیک است روزی که خدای قادر کرد. **3** هنگامی که خداوند قوم خود را از درد و اضطراب، بندگی و

مطلق شما را هلاک کند. **7** در آن روز، دستهای همه از ترس بردگی رهایی بخشد، **4** آنگاه ایشان با ریشخند به پادشاه بایل چنین

ست خواهد شد و دلها آب خواهد گردید. **8** همه هراسان خواهند خواهند گفت: «ای پادشاه ظالم سرانجام نایوب شدی و ستمکارهایت

شد و دردی شدید مانند درد زنی که می‌زايد وجودشان را فرا خواهد گرفت. بر یکدیگر نظر خواهند افکند از دیدن صورتهای دگرگون شکست. **6** تو با خشم و غضب، مردم را پیوسته شکنجه و آزار

شده یکدیگر به وحشت خواهند افتاب. **9** اینک روز هولناک خشم می‌دادی، **7** اما اکنون تمام مردم از دست تو آسوده شده، در آرامش

و غضب خداوند فرا می‌رسد! زمین و پیران خواهد شد و گناهکاران زندگی می‌کنند و از شادی سرود می‌خوانند. **8** حتی صنیورها و

هلاک خواهند گردید. **10** آسمان بالای سرشان تاریک خواهد شد و سروهای لبنا نیز با شادمانی می‌سازند؛ «از زمانی که تو مقطوط کردی

ستارگان نور نخواهند داشت، خوشید هنگام طلوع تاریک خواهد شد دیگر کسی نیست که ما را قطع کنند!» **9** «دنیای مردگان آماده و ماه روشنایی نخواهد بخشید. **11** خداوند می‌فرماید: «من دنیا را به

خطار شارتش، و پدکاران را به سبب گناهاتشان مجازات خواهیم پیش مرده‌اند، آنجا در انتظار تو هستند. **(Sheol h7585)** **10** آنها

کرد. تمام متکبران را خوار خواهم ساخت و همه ستمگار را پست و قنی تو را بینند به تو خواهند گفت: «تو نیز مانند ما ضعیف شدی خواهیم کرد. **12** مردمان را کمیابتر از طلای خالص و طلای اوفیر و با ما فرق نداری! **11** حشمت تو از دست رفته است و نوای

خواهیم کرد. **13** من، خداوند لشکرهای آسمان، در روز خشم دلشیش بريطهای کاخ تو دیگر به گوش نمی‌رسد. اکنون تشک تو طوفانی خود، آسمانها را خواهم لرزاند و زمین را از جای خود تکان کرمهها هستند و لحافت مویانه‌ها.» **14** «ای **(Sheol h7585)** **12** خواهیم داد.

«**15** بیگانگانی که در بایل ساکن باشند به سزمینهای ستاره درخشان صیغ، چگونه از آسمان افتدی! ای که بر قومهای خود خواهند رفت. آنان مانند گلهای پراکنده و آهوبی که مورد تعقیب جهان مسلط بودی، چگونه بر زمین افکنده شدی! **13** در دل خود

12

مالکی را که بتهایشان بیش از بتهای اورشلیم و سامره بودند از بین جلیم فریاد برآورید! ای اهالی لیشه و ای مردم بیچاره عناتوت گوش بردید. **۱۱** ما سامره را با تمام بتهایش نابود کردیم و همن کار را نیز دهید! **۳۱** اهالی مدینه و ساکنان جیبیم فراری شدنداند. **۳۲** امروز با اورشلیم و بتهایش خواهیم کرد. »**۱۲** پس از آن که خداوند پادشاه دشمن در نوب توقف می کند، او مشت خود را گره کرده و به طرف آشور را برای مجازات کوه صهیون و اورشلیم به کار گرفت، آنگاه اورشلیم که بر کوه صهیون قرار دارد تکان می دهد. **۳۳** اما همان گونه برمی گردد و پادشاه مغورو و متکبر آشور را نیز مجازات می کند. **۱۳** که هیزم شکن درخان جنگل لبان را با ضربهای تیر قطع می کند، پادشاه آشور می گوید: «من به قدرت و حکمت و داشت خود در این خداوند، آن خداوند لشکرها آسمان، نیز آن درخت بزرگ را با یک چنگها پیروز شدهام. من به نیروی خود مزهای مالک را از میان ضربه قطع خواهد کرد، و شاخهای بلند و تنومند آن کنده شده به برداشتم و پادشاهان را سکرکوب کرد و گنجایشان را به یغما بردم. زمین خواهد افتاد.

۱۴ مالک دنیا را ماند آشیانه پرندهان تکان دادم و ثروت آن را که مثل تخمهای پرندهان به زمین می ریخت جمع کردم بدون این که **۱۱** کنده خاندان داود جوانه خواهد زد! بله، از ریشه کهنه آن کسی جرأت کند بالی برمی تکان هد و یا همانش را باز کرده، شاخهای تازه میوه خواهد داد. **۲** روح خداوند بر آن شاخه قرار خواهد چیزیک کند. **۱۵** اما خداوند می فرماید: «آیا تیر به خود می بالد گرفت، یعنی روح حکمت و فهم، روح مشورت و قوت، و روح که قادرتش بیش از هیزم شکن است؟ آیا اره خود را بالاتر از کسی شناخت و ترس از خداوند. **۳** تمام خوشی او در اطاعت از خداوند می داند که اوه می کند؟ آیا عصا انسان را بلند می کند یا انسان عصا خواهد بود. او بر اساس آنچه دیده یا شنیده می شود داوری نخواهد را!» **۱۶** خداوند لشکرها آسمان بر جنگاوران تنومند پادشاه آشور کرد؛ **۴** بلکه از حق فقرا و مظلومان دفاع خواهد کرد. جهان را به بالی خواهد فرستاد تا آنها را ضعیف و نحیف کند و مانند آتش آنها عصای دهانش خواهد زد و بدکاران را به نفس لهایش هلاک خواهد را بسویاند. **۱۷** خدای پاک که نور اسرائیل است همچون شعله آتش کرد. **۵** عدالت را مچخون کمرید به کمر خواهد بست و حقیقت را در یک روز همه چیز را مانند خار و خس خواهد سوزاند. **۱۸** جنگل مانند شال کمر. **۶** در آن زمان گرگ و بره در کنار هم به سر خواهند رسید که کسانی که در اسرائیل و یهودا باقی مانده باشند، دیگر خواهند خواهید، و شیر مانند گاو علف خواهد خورد. **۸** بچه شیرخوار تکیه گاهشان آشور نخواهد بود، بلکه از صمیم قلب بر خداوند که در میان مارها، بدون خطر بازی خواهد کرد؛ و طفلی که از شیر گرفته یگانه قدوس اسرائیل است توکل خواهند داشت. **۲۱** تعداد کمی، شده باشد دست خود را داخل لانه افعی خواهد کرد می آنکه آسیب یعنی باقی ماندگان یعقوب به سوی خدای قادر مطلق باز خواهند بینید. **۹** هیچ بدی و گزندی در کوه مقدس خدا وجود نخواهد گشت. **۲۲** هر چند اکنون قوم اسرائیل مانند شنای ساحل دریا داشت، زیرا همان گونه که دریا از آب پر است همچنان جهان از بی شمارند، ولی در آن زمان عده کمی از ایشان باقی خواهند ماند و شناخت خداوند پر خواهد شد. **۱۰** در آن روز، وارث تخت داود این عده به وطن باز خواهند گشت، زیرا مجازات عادلانهای که تعیین خواهد شد، اجرا خواهد شد. **۲۳** خداوند، آن خداوند لشکرها آسمان، آمد و سزمهین او از شکوه و جلال پر خواهد شد. **۱۱** در آن زمان خداوند بار دیگر دست خود را دراز خواهد کرد و بازماندگان قوم بدون درنگ و با قطعیت تمام سزمهین ایشان را ویران خواهد کرد. **۲۴** خداوند آن خداوند لشکرها آسمان، می فرماید: «ای قوم من که در خود را از آشور، مصر، سودان، حبشه، عیلام، بابل، حمات، و از صهیون ساکنید، از آشوریان نرسیم، حتی اگر مانند مصریان در قدیم دست خواهیم کشید، از هلاک کردن آنها خواهیم پرداخت.» **۲۵** زیرا پس از مدت کوتاهی از مجازات شما پر اکنده شدهاند، از گوشش و کنار دنیا جمع خواهد کرد. **۱۳** سرانجام خداوند لشکرها آسمان ایشان را مجازات خواهد کرد همان گونه که دشمنی و کیهانی ایشان اسرائیل و یهودا بود از بین خواهد رفت و میدیانی ها را در کنار صخره غراب، و مصری ها را در دریا هلاک کرد. آن دو دیگر با هم نخواهند چنگید. **۱۴** آنان با هم متحد شده، **۲۷** در آن روز خداوند به اسارت شما پایان خواهد داد و شما قوی بفرسیتینان که در غرب هستند بپوش خواهند برد و اقوامی را که خواهید شد و بیغ بندگی از گردن شما خواهد افتاد. **۲۸** سریان در شرق سکونت دارند غارت خواهند کرد. سزمهین ادوم و موآب را دشمن به شهر عای رسیده اند! از مغرون عبور کرده و ساز و برج خود تصرف خواهند کرد و سزمهین عمون را مطیع خود خواهند ساخت. **۱۵** خداوند خلیج دریای مصر را خشک خواهد ساخت و دست خود را در مکماش گذاشته اند. **۲۹** از گذرگاه گذشته اند و می خواهند شب را در جمع به سر زند. اهالی شهر رامه هراسانند. تمام مردم را بر رو فرات بلند خواهد کرد و پاد تندی خواهد فرستاد تا آن را به چیزی، شهر شائلول، از ترس جان خود فرار می کنند. **۳۰** ای مردم هفت نهر تقسیم کنید؛ آنگاه مردم را از آن خشکی عبور خواهد داد.

سنگی خواهد بود که سبب لغش شود و سخرهای که باعث سقوط است؛ زیرا این قوم مغورو شده‌اند و می‌گویند: **۱۰** «هر چند خشتهای گردد، او برای ساکنان اورشلیم دامی پنهان خواهد بود. **۱۵** بسیاری از خانه‌های ما ریخته، ولی با سنگها آنها را بازسازی خواهیم کرد. هر آنان لغزیده، خواهد افتاد و خرد خواهد شد و بسیاری دیگر در دام چند درختان انجیر ما بربیده شده‌اند، اما به جای آنها درختان سرو افتداده، گرفتار خواهد گردید.» **۱۶** ای شاگردان من، شما باید کلام خواهیم کاشت.» **۱۱** خداوند دشمنان اسرائیل را علیه او برانگیخته و دستورهایی را که خدا به من داده است مهرب و موم کرده، حفظ است. **۱۲** او سوری‌ها را از شرق و فلسطینی‌ها را از غرب فرستاده تا کنید. **۱۷** من منظمه تا خداوند ما را باری کند، هر چند اکون خود اسرائیل را بیلعدن. با این حال، خشم خداوند فروکش نکرده و دست را از قوم خوبش پنهان کرده است. بر او امیدوار خواهم بود. **۱۸** من و او همچنان برای مجازات دراز است. **۱۳** اما اسرائیل توه نمی‌کند و فرزندانی که خداوند به من داده است، از طرف خداوند لشکرهای به سوی خداوند لشکرهای آسمان بزمی‌گردد. **۱۴** پناهانی، خداوند آسمان که اورشلیم ساکن است برای اسرائیل علامت و نشانه در یک روز مردم اسرائیل و رهبرانش را مجازات خواهد کرد و سرو هستیم. **۱۹** وقتی مردم به شما می‌گویند که با فالگیران و جادوگرانی دم این قوم را خواهد برد! **۱۵** ریش سفیدان و اشرف اسرائیل سر قوم که زیر لب ورد می‌خوانند مشورت کنید، شما در جواب بگویید: «ایا هستند و انبیای کاذبند دم آن. **۱۶** اینها که هادیان قوم هستند قوم را از مردگان درباره زندگان مشورت بخواهیم؟ چرا از خدای خود مشورت به گمراهی و نابودی کشانده‌اند. **۱۷** خداوند جوانانشان را مجازات نخواهیم؟» **۲۰** مردم موافق کلام و دستورهای خدا سخن نمی‌گویند و خواهد کرد و حقی بر بیوونان و پیمانشان نیز رحم نخواهد نمود، زیرا کلامشان عاری از نور حقیقت است. **۲۱** ایشان در تنگی و گرسنگی همه ایشان خداشتناس و شور و دروغگو هستند. به این سبب است قرار خواهد گرفت و آواره خواهد شد. از شدت گرسنگی و پیشانی که هنوز خشم خدا فروکش نکرده و دست او برای مجازات ایشان پادشاه و خدای خود را نفرین خواهد کرد. به آسمان خواهد نگریست دراز است. **۱۸** شرارت این قوم باعث شده غضب خداوند لشکرهای **۲۲** و به زمین نگاه خواهد کرد، ولی چیزی جر تنگی و پیشانی و آسمان افروخته گردد و مانند آتشی که خار و خس را می‌سوزاند و تاریکی نخواهد دید، و به سوی تاریکی محض رانده خواهد شد. تمام جنگل را فرا می‌گیرد و دود غلیظی به آسمان می‌فرستد، همه می‌کنند، مردم احترام قرار خواهد داد. **۲** مردمانی که در تاریکی راه نمی‌کند و دست او هنوز برای مجازات ایشان دراز است.

۹ اما این تاریکی برای قوم خدا که در تنگی هستند تا ابد باقی نمی‌کند. **۲۰** لقمه را از دست یکدیگر می‌قاید و می‌خوردند اما نخواهد ماند. خدا سرزمین قبایل زیولون و نفتالی را در گذشته خوار و سیر نمی‌شوند. از شدت گرسنگی حتی بچه‌های خودشان را نیز ذلیل ساخته بود، اما در آینده او تمام این سرزمین را از دریا میدیرانه می‌خورند! **۲۱** قبیله منسی و قبیله افرایم بر ضد یکدیگر، و هر دو گرفته تا آن سوی اردن و تا خود جلیل که بیگانگان در آن زندگی بر ضد بیوهای برجسته‌اند. ولی با وجود این خشم خداوند فروکش می‌کنند، مورد احترام قرار خواهد داد. **۱۰** مردمانی که در تاریکی راه نمی‌کند و دست او هنوز برای مجازات ایشان دراز است.

می‌رون، نوری عظیم خواهد تایید. **۳** ای خداوند، تو خوشی قوم خود **۱۰** وای بر قاضیان بی‌انصاف که قوانین غیر عادله وضع می‌کنند ساکن بودند، نوری خواهد تایید. آنها همچون کسانی که با تا حق قلمیران و بیوونان و پیمان قوم را پایمال کنند و اموالشان را به را افروزدی و به ایشان شادمانی بخشیدی. آنها همچون کسانی که با خوشحالی غایم غارت ببرند و بر ایشان ظلم کنند. **۳** در روز باخوسات، وقتی خدا شادی محصول را درو می‌کنند، و مانند آنانی که با خوشحالی غایم غارت ببرند و بر ایشان ظلم کنند. **۴** ای از سرزمین دور دست بر شما مصیبت بفرستد، چه خواهید کرد؟ تو یوغی را که بر گردن آنها بود شکستی و ایشان را از دست قوم به چه کسی پناه خواهد برد؟ گنجهایتان را کجا مخفی خواهد تجاوزگر رهانیدی، همچنانکه در گذشته میانی‌ها را شکست داده، کرد؟ **۴** در آن روز هر چه دارید زیر پای اسران و کشته‌شدگان از قومت را آزاد ساختنی. **۵** تمام اسلحه‌ها و لباسهای جنگی که به خون بین خواهد رفت. با این حال، غضب خدا فروکش نخواهد کرد و آغشته‌اند خواهد سوت و از بین خواهد رفت. **۶** زیرا فرزندی برای دست او برای مجازات شما همچنان دراز خواهد بود. **۵** خداوند نشست و بر سرزمین او تا ابد سلطنت خواهد کرد. پایه حکومتش را بر قوم خداشتناس که مورد خشم من هستند خواهیم فرستاد تا آنها را عدل و انصاف استوار خواهد ساخت، و گسترش فرمانروایی صلح بپور غارت کنند و مانند گل، زیر پاهای خود لگدمال نمایندن. **۷** اما او را انتهایی نخواهد بود. خداوند لشکرهای آسمان چنین اراده فرموده پادشاه آشور نمی‌داند که وسیله‌ای است در دست خدا. آزوی دل او و این را انجام خواهد داد. **۸** خداوند بر ضد خاندان یعقوب سخن این است که اقام بسیاری را نابود کند. **۸** می‌گوید: «سرداران من گفته، او قوم اسرائیل را مجازات خواهد کرد، **۹** و تمام قوم که در هر یک پادشاهی هستند! **۹** شهرهای کرکمیش و کلنو و حمات و سامرہ و سایر شهرها هستند خواهد فهمید که او این کار را کرده ازداد را تسخیر کردیم؛ سامرہ و دمشق نیز تسلیم ما شدند. **۱۰**

در سرزمین خود باقی می‌مانند، اما آنان نیز از بین خواهند رفت. با این احصار خواهد کرد و ایشان مثل زیور بر سر شما خواهند ریخت. **19** حال قوم اسرائیل مانند بلوط و چنار خواهند بود که چون قطع شود آنها در دسته‌های پرگ آمده، در سراسر مملکتتان پخش خواهند کنده‌اش در زمین باقی می‌ماند و دوباره رشد می‌کنند.»

بلکه حتی درهای بایر، غارها و زمینهای پر از خار را نیز اشغال

7 در زمانی که آغاز (پسر یوتام و نوه عزیزا) بر یهودا سلطنت خواهد کرد. **20** در آن روز، خداوند یعنی از موارد رود فرات اجیر می‌کرد، رصین، پادشاه سوریه و فتح (پسر رملیا)، پادشاه اسرائیل به خواهد کرد، یعنی پادشاه آشور را، تا بوسیله اور شیلم حمله کردن، ولی نتوانستند آن را تصرف کنند. **2** وقتی به پراشید: سرزمینتان، مخصوصاً لاتان و مردمانتان. **21** «پس از این غارت خاندان دارد خبر رسید که سوریه و اسرائیل با هم متحد شده‌اند تا با کشتار، تمام سرزمینتان به چراگاه تبدیل خواهد شد. همه گله‌ها و یهودا بجنگد، دل پادشاه یهودا و قوم او از ترس لرزید، همان طور که رمه‌ها از بین خواهند رفت. کسی بیش از پک گاو و دو گوسفند درختان چندگل در برابر طوفان می‌لرزند. **3** سپس خداوند به اشعا نخواهد داشت. ولی فراوانی چراگاه باعث خواهد شد که شیر زیاد فرمود: «تو با پسرت شایاشوب به دیدن آغاز پادشاه برو. او را در شود. کسانی که در این سرزمین باقی مانده باشند خوراکشان که و جاده‌ای که رخششیها در آن کار می‌کنند، در انهای قنات حوض عمل صحرایی خواهد بود. **23** در آن زمان تاکستانهای آباد و پرثمر بالای پیدا خواهی کرد. **4** به او بگو که نگران نباشد، فقط آماده به زمینهای بایر و پر از خار تبدیل خواهد شد. **24** مردم با تیر و باشد و آزم بنشیند. آتش خشم رصین پادشاه سوریه و فتح پسر رملیا کسان از آنجا عبور خواهد کرد، زیرا تمام زمین به صحرای حیوانات مانند دودی است که از دو تکه هیزم بلند می‌شود؛ بگو از آنها وحشی تبدیل خواهد شد. **25** دیگر کسی به دامنه تپه‌ها که زمانی نترسد. **5** بهله، پادشاهان سوریه و اسرائیل بر ضد یهودا با هم تبانی آباد بودند نخواهد رفت، چون این تپه‌ها را خار و خس خواهد پوشاند کرده، می‌گویند. **6** «باید به یهودا لشکرکشی کنیم و مردمانش را به فقط گلavan و گوسفندان در آنجا خواهد چرید.»

وحشت اندیز و آن را تسخیر کرده، پسر طبلی را بر تخت پادشاهی **8** پنشنایم. **7** اما من که خداوند هستم می‌گویم که این نقشه عملی خداوند به من فرمود که لوحی بزرگ بگیرم و با خط درشت

نخواهد شد، **8** زیرا قدرت سوریه محدود است به پایتختش دمشق و روی آن بنویسم: «مهیر شلال حاش بز» **2** من از اوریای کاهن و قدرت دمشق نیز محدود است به پادشاهش رصین. همچنین اسرائیل زکریا (پسر بیرکیا) که مردانی امن هستند خواست هنگام نوشتن حاضر نیز قادریتی بیش از پایتختش سامره و سامره نیز قدرتی بیش از پادشاهش باشند و شهادت دهند که من آن را نوشته‌ام. **3** پس از چندی، فتح ندارد. بدانید که پادشاهی اسرائیل در عرض شخص و پیچ سال همسر حامله شد و هنگامی که پسونان به دنیا آمد خداوند فرمود: از بین خواهد رفت. آیا را باور می‌کنید؟ اگر سخنان مرأ باور نکنید «نم او را مهیر شلال حاش بز بگذار. **4** پیش از آنکه این پسر شما نیز از بین خواهد رفت.» **10** سپس خداوند پیام دیگری برای بعواند «پدر» و «مادر» بگوید، پادشاه آشور به دمشق و سامره پیوش آغاز پادشاه فرنستاد: **11** «ای آغاز، از من علامتی بخواه تا مطمئن خواهد بود و اموال آنها را غارت خواهد کرد.» **5** پس از آن، باز شوی که دشمنت را شکست خواهم داد. هر علامتی که بخواهی، خداوند به من فرمود: **6** «حال که مردم یهودا آهیهای ملايم نهر شیلوه چه در زمین باشد چه در آسمان، برايت انجام خواهد شد.» **Sheol** (Sheol) را خوار می‌شمارند و دلشان را بر صین پادشاه و فتح پادشاه خوش

12 اما پادشاه قبول نکرد و گفت: «این کار را نخواهیم کرد است، **7** من سیلانی نیرومند از رود فرات، یعنی پادشاه آشور را با خداوند را امتحان نخواهیم نمود.» **13** پس اشعا گفت: «ای تمامی شکوهش، بر آنها خواهیم آورد. این سیلان بر تمامی آبراههای خاندان دارود، آیا این کافی نیست که مردم را از خود بیزار کرده‌اید؟ خود طفیل کرده، **8** به سوی یهودا پیش خواهد رفت و آن را تا به اینک می‌خواهید خدای ما نیز از خود بیزار کنید؟ **14** حال که چنین گردن خواهد پوشاند؛ با الهایش را باز کرده، سرتاسر سرزمین تو را، است خداوند خودش علامتی به شما خواهد داد. آن علامت این ای عمانوئل، پر خواهد ساخت.» **9** ای قومها هر کاری از دستستان است که با کره آبستن شده، پسri به دنیا خواهد آورد و نامش را برمی‌آید بکید، ولی بدانید که موقع نخواهید شد و شکست خواهید عمانوئل خواهد گذاشت. **15** قبل از اینکه این پسر از شیر گفته شود خود. ای همه دشمنان گوش دهید: برای جنگ آماده شوید، ولی و خوب و بد را تشخیص دهد، سرزمین این دو پادشاه که اینقدر از بدانید که پیروز نخواهید شد. **10** با هم مشورت کنید و نقشۀ حمله آنها وحشت دارید، متوجه خواهد شد. **17** «اما پس از آن خداوند، را پکشید، اما بدانید که نقشه شما عالمی نخواهد شد، زیرا خدا با ما تو و قومت و خاندان را به آنجان بایی دجاج خواهد ساخت که از است! **11** خداوند به تأکید به من امر کرد که راه مردم یهودا را در زمانی که پادشاهی سلیمان به دو مملکت اسرائیل و یهودا تقسیم پیش نگیرم، و فرمود: **12** «هر آنچه این قوم توطه می‌نماید، شما شد، تاکنون تغییر دیده نشده است. بهله، او پادشاه آشور را به نپذیرید، و از آنچه می‌ترسند شما از آن بیم و هراس نداشته باشید. سرزمینت خواهد فرنستاد.» **18** خداوند سپاهیان مصر را فرا خواهد **13** بدانید که خداوند لشکرهای آسمان، مقدس است و تنها از او خواند و آنها مانند مگس بر شما هجوم خواهند آورد و سربازان آشور را باید بترسید. **14** او برای شما پناهگاه است. اما برای یهودا و اسرائیل

حکم کنید! ۴ دیگر چه می‌باشد برای تاکستان خود می‌کردم که خداوند بر قوم خود خشنمانک است و دست خود را دراز کرده تا نگردم؟ پس چرا وقتی منتظر انگور شیرین بودم، انگور ترش آورد؟ ۵ ایشان را تاکستان خود چه خواهم کرد. تپه‌ها به لزه در می‌آیند، و لاشهای مردم مثل حال به شما می‌گویم با تاکستان خود چه خواهم کرد. من دیواری را زیاله در خیابانها اندخته می‌شوند. با وجود این، خشم و غضب او که دورش کشیده‌ام، خراب خواهم کرد تا به چراغاه تبدیل شود و زیر پایان نمی‌یابد و او دست از مجازات ایشان بزندی دارد. ۶ خداوند پای حیوانات پایمال گزدد. ۶ تاکستان را دیگر هرس نخواهم کرد و قوهایی را از دور دست فرا خواهد خواند تا به اورشلیم بیایند. آنها زمینش را دیگر نخواهم کنند. آن را و می‌گذران تا در آن خار و خس به سرعت خواهند آمد ۷ و در راه خسته نخواهند شد و پایشان بروید و به ابرها دستور می‌دهم که دیگر بر آن نبارند.» ۷ داستان نخواهد لغزید و توقف نخواهند کرد. کمریندها و بند کفشهایشان باز تاکستان، داستان قوم خداوند لشکرهای آسمان است. بنی اسرائیل خواهند شد. خواهند دوید بدون آنکه استراحت کنند یا بخوانند. همان تاکستان هستند و مردم بیهودا نهالهای که خداوند با خشنودی ۲۸ تیرهایشان تیر و کمانهایشان خمیده است. سم اسپهای ایشان در تاکستان خود نشاند. او از قوم خود انتظار انصاف داشت، ولی مانند سنج خارا محکم است و چرخهای ارباهایشان مثل گردباد ایشان بر مردم ظلم و ستم روا داشتند. او انتظار عدالت داشت، اما می‌خرخد. ۲۹ ایشان چون شیر می‌غزید و بر سر شکار فروز می‌آیند فریاد مظلومان به گوشش می‌رسید. ۸ وای بر شما که دائم خانه و آن را با خود به جایی می‌برند که کسی تواند از چنگشان نجات مزمعه می‌خرید تا دیگر جایی برای دیگران نماند و خود به تنهایی در دهد. ۳۰ در آن روز، آنها مانند دریای خروشان بر سر قوم من خواهند سرمیتان ساکن شوید. ۹ خداوند لشکرهای آسمان به من فرمود که غزید و تاریکی و اندوه سراسر اسرائیل را فرا خواهد گرفت و آسمان آن این خانه‌های بزرگ و زیبا ویران و خالی از سکنه خواهد شد. ۱۰ از تیره خواهد شد.

ده جوip تاکستان، یک بشکه شراب نیز به دست نخواهد آمد و ده ۶ در سالی که عربای پادشاه درگذشت، خداوند را دیدم که بر من دانه، حیی یک من غله نیز نخواهد داد! ۱۱ وای بر شما که تختی بلند و باشکوه نشسته بود و معبد از جلال او پر شده بود. ۲ صحیح زود بلند می‌شوید و تانیمه شب به عیش و نوش می‌پردازید. ۱۲ اطراف تخت را فرشتگان احاطه کرده بودند. هر فرشته شش بال با پریط و چنگ، دف و نی و شراب محفل خود را گرم می‌کنید، اما داشت که با دو بال صورت خود را می‌پوشاند، و با دو بال پاهای به کارهای خداوند نمی‌اندیشید. ۱۳ بنابراین، ای قوم من، به خاطر این نایخوردی به سرمیتان دور دست تبعید خواهید شد. رهبراننا از گرسنگی و مردم عادی از تشنگی خواهند مزد. ۱۴ دنیای مردگان با ولع زیاد دهان خود را باز کرده، تا آنها را به کام خود فرو برد. بزرگان و اشراف زادگان هرمه مردم عادی که شادی می‌کنند، همگی طعمه مرگ خواهند شد. ۱۵ در آن روز، متکران پست خواهند شد و همه خوار و ذلیل خواهند گردید، ۱۶ اما خداوند لشکرهای آسمان برتر از همه خواهد بود، زیرا فقط او مقدس، عادل و نیکوست. ۱۷ در آن روزها، حیوانات در میان ویرانهای دولتمندان اورشلیم خواهند چرید؛ آنجا چراغاه بدها و گوساله‌ها و بزها خواهد شد. ۱۸ وای بر آنانی که مثل حیوانی که به گاری بسته شده باشد، گماهانشان را با طناب به دنبال خود می‌کشند، ۱۹ و با تماسخ می‌گویند: «ای خدا، زود باش ما را تبیه کن! می خواهیم بینیم چه کاری از دستت برمی‌آید!» ۲۰ وای بر شما که خوب را بد و بد را خوب می‌دانید؛ تاریکی را به جای نور و نور را به جای تاریکی می‌گذارید، تلخی را شیرینی و شیرینی را تلخی می‌خوانید. ۲۱ وای بر شما که خود را دانا می‌پندارید و به نظر خود عاقل می‌نمایید؛ ۲۲ وای بر شما که استادید اما نه در اجرای عدالت، بلکه در شرابخواری و میگساری! ۲۳ از بدکاران رشوه می‌گیرید و آنان را تبرئه می‌کنید و حق نیکوکاران را پایمال می‌نمایید. ۲۴ بنابراین مانند کاه و علف خشک که در آتش می‌افتد و می‌سوزد، ریشه‌هایخان خواهد گندید و شکوفه‌هاییان خشک خواهد شد، زیرا قویین خداوند لشکرهای آسمان ویران گردد، ۱۲ و من همه آنها را به سرمیتان دور دست بفرستم و سرمیان آنها متروک شود. ۱۳ در آن زمان هر چند یک دهم از قوم من را دور انداخته، کلام خدای مقدس اسرائیل را خوار شمرده‌اید. ۲۵

حضور او به درون غارها و شکاف صخره‌ها خواهند خزید و خود را در قوم من، رهیان شما کودکاند و حاکماندان زنان. آنان شما را به خاک پنهان خواهند کرد. **۱۱** در آن روز، بلندپروازی و تکبر انسانها گمراهی و نابودی می‌کشانند. **۱۳** خداوند برخاسته تا قوم خود را نابود خواهد شد و فقط خداوند متعال خواهد بود. **۱۲** روزی خواهد محکمه و داوری کرد. **۱۴** او بزرگان و رهیان قوم را محکمه خواهد رسید که خداوند لشکرکارهای آسمان بر ضد اشخاص مغفول و متکبر و کرد، زیرا آنان تاکستانهای فقیران را غارت کرده، انبارهای خود را بر بر آنچه برآفرانشته شده باشد، برخواهد خاست و آتها را پست ساخته‌اند. **۱۵** خداوند لشکرکارهای آسمان می‌فرماید: «شما را چه خواهند کرد. **۱۳** همه سروهای بلند لبیان و بلوطهای ستر باشان خم شده است که اینچیجن برق من ستم می‌کنید و آنان را به خاک و خواهند گردید. **۱۴** تمام کوهها و تپه‌های بلند، **۱۵** و همه برجها و خون می‌کشید؟» **۱۶** خداوند زنان مغفول صهیون را نیز محکمه حصارهای مرتفع با خاک یکسان خواهند شد. **۱۷** تمام کشتی‌های خواهند کرد. آنان با عشهو راه می‌روند و النگوهاخ خود را به صدا در برگ و باشکوه، در برابر خداوند متلاشی خواهند گردید. **۱۸** تمام می‌آورند و با چشمانت شهوت انگیز در میان جماعت پرسه می‌زنند. شکوه و عظمت انسان از بین خواهند رفت و غور آدمیان به خاک **۱۷** خداوند بلای گری بر این زنان خواهد فرستاد تا سرهایشان کچل نشانده خواهند شد. پیها به کلی نابود خواهند گردید و در آن روز فقط و بی مو شوند. **۱۸** در آن روز خداوند تمام زینت‌آلتشان را از ایشان خداوند متعال خواهد بود. **۱۹** هنگامی که خداوند برخیرد تا زمین را خواهد گرفت گوشواره‌ها، النگوها، رویندها، **۲۰** کلاهها، زینت‌پاها، بلزاند، تمام دشمنان از تو س و از هیبت جلال او به درون غارها و دعاهایی که بر کمر و بازو می‌بنند، عطردانها، **۲۱** انگشتها و شکاف صخره‌ها خواهند خزید. **۲۰** آنگاه مردم بهای طلا و نقره خود حلقه‌های زینتی بیبی، **۲۲** لباسهای نفیس و بلند، شالها، کیفها، **۲۳** را که برای پرستش ساخته بودند، برای موشاهی کور و خفاسهای خواهند آئینه‌ها، دستمالهای زیبای کتابان، روسربیها و چادرها. آری، خداوند از گذشت. **۲۱** ایشان به درون غارها خواهند خزید تا از هیبت جلال همه اینها محروم‌شان خواهد کرد. **۲۴** به جای بیو خوش عطر، بوی خداوند که برخاسته است تا زمین را به لرزه درآورد، خود را در میان گند تعفن خواهند داد. به جای کمرنید، طباب به کمر خواهند شکافهای صخره‌ها پنهان سازند. **۲۲** انسان قدر ضعیف است! او بست. به جای لباسهای بلند و زیبا، لباس عزا خواهند پوشید. تمام مثل نفسی که می‌کشد نایابیدار است! هرگز به انسان توکل نکنید. موهای زیبایشان خواهد ریخت و زیبایی شان به رسوایی تبدیل خواهد شد. **۲۵** شوهرانشان در میدان جنگ کشته خواهند شد **۲۶** و شهر

۳

خداوند، خدای لشکرکارهای آسمان، بهزودی رزق و روزی اورشليم متروک شده، در سوگ آنان خواهد نشست و ناله سر خواهد داد. و یهودا را قطع خواهد کرد و بزرگان مملکت را از میان برخواهد **۴** داشت. قحطی نان و آب خواهد بود. **۲** جنگواران و سپاهیان، در آن زمان تعداد مردان به قدری کم خواهد بود که هفت زن داروان و انبیا، فالگیران و ریش‌سفیدان، **۳** سرداران و اشرافزادگان و دست به دامن یک مرد شده، خواهند گفت: «ما خود خوارک و حکیمان، صنعتگران ماهر و جادوگران زبردست، همگی از بین خواهند پوشان خود را تهیه می‌کنیم. فقط اجازه بده تو را شوهر خود بخواهیم رفت. **۴** به جای آنان، کودکان مملکت را اداره خواهند کرد. **۵** همه تا نزد مردم شرمگین نشویم. **۲** در آن روز شاخه خداوند زیبا و جا هرج و مرج خواهد بود و هر کس حق دیگری را پایمال خواهد پرشکوه خواهد بود و ثمری که خداوند در اسرائیل تولید نموده است نمود. همسایه با همسایه به نزاع خواهد پداخت، جوانان احترام مایه فخر و زینت نیجات یافتگان آن سرزمین خواهد گردید. **۳** کسانی پیران را نگه نخواهند داشت و اشخاص پست علیه انسانهای شریف که برگردید شده‌اند تا در اورشليم زنده بمانند، در امان خواهند بود و برخواهند خاست. **۶** روزی خواهد رسید که افراد یک خاندان، یکی قوم پاک خدا نامیده خواهند شد. **۴** خداوند نجاست دختران صهیون را از بین خود انتخاب کرده، خواهند گفت: «تو لیاس اضافه داری، را خواهد شست و لکه‌های خون اورشليم را با روح داوری و روح کمکی از دست من برمی‌آید! من نیز خوارک و پوشان ندارم. مرا خواهد بود و او مانند گذشته، در روز با ابر غلیظ و در شب با شعله رهبر خود نکنید!» **۸** آری، اورشليم خراب خواهد شد و یهودا از بین آتش از ایشان محافظت خواهد کرد. **۶** جلال او در گرمای روز خواهد رفت، زیرا مردم بر ضد خداوند سخن می‌گویند و عمل می‌کنند سایپان ایشان خواهد بود و در باران و طوفان پناهگاه ایشان.

و به حضور پرجلال او اهانت می‌نمایند. **۹** چهره آنان راز درونشان را **۵** اینک سرودی دریاره محبوب خود و تاکستانش می‌سازیم: فاش می‌سازد و نشان می‌دهد که گناهکارند. آنان مانند مردم سودوم و محبوب من تاکستانی بر تپه‌ای حاصلخیز داشت. **۲** او زمینش را کند عموره آشکارا گاه می‌کنند. وای بر آنان، زیرا با این کارهای زشت، و سنگهایش را دور ریخت، و بهترین درختان مور را در آن کاشت. خود را دچار مصیبت کرده‌اند. **۱۰** به عادلان بگویید: «سعادتمندی نصیب شما خواهد شد و از شمرة کارهای خود بهره‌مند خواهید گردید.» **۱۱** ولی به شیران بگویید: «وای بر شما، زیرا مصیبت نصیب شما خواهد شد و به سرای اعمالتان خواهید رسید.» **۱۲** ای می‌گویید: «ای اهالی اورشليم و یهودا، شما در میان من و تاکستانم

دهید، به دم شمشیر دشمن کشته خواهید شد.» این کلام خداوند است. **۲۱** ای اورشلیم، زمانی تو نسبت به خداوند وفادار بودی، اما

این کتاب شامل رؤیاهای است که اشعیا پسر آموص درباره اینک همچون یک فاحشه به دنبال خدایان دیگر می‌روی. زمانی شهر بیهودا و پاتخت آن اورشلیم دید. او این رؤیاها را در دوران سلطنت عدل و انصاف بودی، اما اینک فلانی می‌صرف شده‌ای. زمانی عربیا، بوتام، آخاز و جرقیا، پادشاهان سرزمین یهودا دید. **۲۲** ای آسمان چون تقره خالص بودی، ولی می‌صرف شده‌ای. زمانی و زمین، به آنچه خداوند می‌فرماید گوش کنید: «فرزندان پرورد و همچون شراب ناب بودی، ولی اکون با شرابی آمیخته با آب شده‌ای. بزرگ کردم، اما آنها بر ضد من برحاستند. **۲۳** رهبرات شورشگر و شریک دزدانند؛ همه رشوه‌خوارند و هدیه الاغ صاحب خویش را می‌شناسند، اما قوم من فهم ندارد و اسرائیل خدای خود را نمی‌شناسند.» **۲۴** ای بر شما قوم گناهکار که پشتیبان زیر بار گناهاتان خم شده است. وا بر شما مردم شرور و فاسد که از خداوند، قدوس اسرائیل روگردانده و او را ترک گفته‌اید. **۵** چرا باز انتقام نگیر آرام نمی‌شم. **۲۵** دست خود را به ضد شما بلند می‌کنم کاری می‌کنید که صدمه بینید؟ آیا به اندازه کافی مجازات نشده‌اید؟ و شما را مثل فلار در کره می‌گذارم تا از ناخالصی خود پاک شوید. **۲۶** «مانند گذشته، رهبران و مشاورانی لائق به شما خواهمن بخشید تا ای اسرائیل، فکر و دلت تماماً بیمار است. **۶** از سرتا پا مجرح و مضروب هستی؛ جای سالم در بدن نمانده است. رزم‌هایت باز اورشلیم را به شهر عدالت و امانت مشهور سازند.» **۲۷** صهیون مانده و عفونی شده، کسی آنها را بخیه نزد و مرهم نمایلده است. **۷** ای قوم اسرائیل، سرمیتان ویران گشته و شههایتان به آتش کشیده خواهند شد. **۲۸** اما گاهه‌کاران و عصیانگران را به هلاکت خواهد شده است. بیگانگان در برابر چشمانتان سرمیتان را غارت می‌کنند و آنچه می‌بینند به نابودی می‌کشند. **۸** اورشلیم همچون کلبه‌ای در تاکستان و مانند آلونکی در بوستان خیار، بی دفاع و تها مانده است. **۹** اگر خداوند لشکرهای آسمان باقیماند گانی براپایان نمی‌گذشت مانند اهالی سلام و عموره به کلی از بین رفته بودیم. **۱۰** ای حاکمان و ای مردم اورشلیم که چون اهالی سلام و عموره فاسد هستید، به

۲ پیغام دیگری درباره سرزمین یهودا و شهر اورشلیم از جانب خداوند به اشعیا پسر آموص رسید: **۲** در روزهای آخر، کوهی که خانه خداوند بر آن قرار دارد، بلندترین قله دنیا محسوب خواهد شد و مردم از سرمیتهای مختلف به آنچه روانه خواهند گردید. **۳** آنان خواهند گفت: «بیایید به کوه خداوند که خانه خدای یعقوب بر آن قرار دارد بروم تا او قوانین خود را به ما یاد دهد و ما آنها را اطاعت کنیم.» زیرا خداوند احکام خود را از صهیون و کلامش را از اورشلیم صادر می‌کند. **۴** خداوند در میان قومها داوری خواهد کرد و به میزانات بین قومها خاتمه خواهد داد. ایشان شمشیرهای خود را برای ساختن گواهان در هم خواهند شکست، و نیزه‌های خویش را برای تهییه اره. قومها دیگر به جان هم نخواهند افتاد و خود را برای جنگ آماده خواهند کرد. **۵** ای نسل یعقوب بیایید در نور خداوند راه بروم! **۶** تو، ای خداوند، قوم خود خاندان یعقوب را ترک کردگاهی زیرا سرمیان ایشان از جادوگری شرقی‌ها و فلسطینی‌ها پر شده و مردم رسموم بیگانگان را به جا می‌آورند. **۷** سرمیان آنها مسلم از طلا و تقره گشته و گنجهایشان بی انهاست، زمینشان از اسیها پر شده و ارایه‌هایشان پیغام بررسید و از حق بیوزناتان دفاع کنید.» **۸** خداوند می‌فرماید: «بیایید این موضوع را بین خود حل کنیم: اگرچه لکه‌های گناهاتان دست خویش را پرستش می‌کنند، یعنی آنچه را که با انگشتان خود به سرخی خون باشد، اما من آنها را مانند پشم پاک می‌کنم و شما را همچون برف سفید می‌سازم! **۹** کافی است مرا اطاعت کنید تا شما پس تو آنها را نخواهی بخشید. **۱۰** مردم از ترس خداوند و هیبت را از محصول زمین سیر کنم. **۱۱** اما اگر به سریچی از من ادامه

همچون خوشی‌های خرماست. 8 به خود گفتم: «از این درخت نخل بالا خواهم رفت و شاخهایش را خواهم گرفت.» سینه‌هایت مانند خوشی‌های انگور است و نفس تو بوى دل انگیز سبب می‌دهد؛ 9 بوسه‌هایت چون گوارانترین شرابها است. محبوه باشد که این شراب به محظیون برسد و بر لبان و دهانش به ملایمیت جاری شود. 10 من از آن محظیوم هستم و محظیوم مشتاق من است. 11 ای محظیوم من، یا تا به دشنهای بروم؛ شب را در دهکده‌ای به سر ببریم، 12 و صبح زود برخاسته، به میان تاکستانها بروم تا بیینم که آیا درختان انگور گل کرده و گلهایشان شکفته‌اند؟ بیینم درختان انار شکوفه کرده‌اند؟ در آنجا من عشق خود را به تو تقدیم خواهم کرد. 13 مهر گیاهها رایحه خود را پخش می‌کنند و نزدیک درهای ما همه نوع میوه خوش طعم وجود دارد. من همه نوع لذت نو و کنه برای تو، ای محظیوم من، ذخیره کرده‌ام.

8

ای کاش تو بادر من بودی که از سینه مادرم شیر خورده است. آنگاه هر جا تو را می‌دیدم می‌توانستم تو را بسوم، بدون آنکه رسوا شم. 2 دستت را می‌گرفتم و تو را به خانه مادرم که مرا بزرگ کرده، می‌بردم. در آنجا شراب خوش طعم و عصاره انار خود را به تو می‌دادم تا بشوی. 3 دست چپ تو زیر سر من می‌بود و دست راست من در آغوش می‌کشید. 4 ای دختران اورشليم، شما قسم می‌دهم که مرا حم عشق ما نشود. 5 این کیست که بر محظیوم خود تکیه کرده و از صحراء می‌آید؟ محظیوم در زیر آن درخت سیب، جایی که مادرت با درد زایمان تو را به دنیا آورد، من عشق را در دلت بیدار کردم. 6 عشق من در دل خود مهر کن و مرا چون حلقة طلا بر بازویت بیند تا همیشه با تو باشم. عشق مانند مرگ قدرتمند است و شعله‌اش همچون شعله‌های پرقدرت آتش با بی‌رحمی می‌سوزاند و نابود می‌کند. (Sheol h7558) 7 آبهای بسیار نمی‌توانند شعله عشق را خاموش کنند و سیلانها قادر نیستند آن را فرو نشانند. هر که بکوشد با ثروتش عشق را بچنگ آورد، جز خفت و خواری چیزی عایدش نخواهد شد. 8 خواهر کوچکی داریم که سینه‌هایش هنوز بزرگ نشده‌اند. اگر کسی به خواستگاری او بیاید چه خواهیم کرد؟ 9 اگر او دیوار می‌بزد او برجهای نقره می‌ساختم و اگر در می‌بزد با روکشی از چوب سرو او را می‌پوشاندیم. 10 من دیوارم و سینه‌هایم برجهای آن. من دل از محظیوم خود را بوده‌ام. 11 سلیمان در بعل هامون تاکستانی داشت و آن را به کشاورزان اجراه داد که هر یک، هزار سکه به او بدهند. 12 اما ای سلیمان، من تاکستان خود را به تو می‌دهم، هزار سکه آن مال توست و دویست سکه مال کسانی که از آن نگهداری می‌کنند. 13 ای محبوه من، بگذار صدایت را از پاغ بشنوم، دوستانم منتظرند تا صدایت را بشنوند. 14 نزد من بیا ای محظیوم من، همچون غزال و بجه آهو بر کوههای عطرآگین، به سوی من بیا.

کندر خواهم رفت. 7 تو چه زیبایی، ای محبوبه من! در تو هیچ گونه‌هایش مانند گلزارها، معطر هستند. لبانش مثل سوستهای است نقصی نیست. 8 ای عروس من، با من بیا. از بلندیهای لبنان، از قله که از آنها عطر مُر می‌چکد. 14 دستهایش همچون طلای است که آمانه و از فراز سپر و حرمون، جایی که شیرین و پلیگان لانه دارند، به با یاقوت آساته شده باشند. پیکرش عاج شفاف گوهرنشان است. زیر بیا. 9 ای محبوبه من و ای عروس من، تو با یک نگاهت دلم 15 ساقهایش چون ستنهای مومر است که در پایه‌های طلای نشانده را بودی و با یک حلقه گردنبندت مرآ در بند کشیدی. 10 ای شده باشند. سیماه او همچون سروهای لبنان بی همتاست. 16 محبوبه من و ای عروس من، چه گواراست عشق تو! عشق تو! دلپذیر دهانش شیرین است و وجودش دوست داشتی. ای دختران اورشليم، از شراب است و خوشبوتر از تمامی عظرها. 11 از لبنان تو عسل این است محبوب و یار من.

می‌چکد و در زیر زیانت شیر و عسل نهفته است. بوی لبان تو 6 ای زیانتین زنان، محبوب تو کجا رفته است؟ بگو تا با هم همچون رایجه دل‌انگیز درخان Lebanon است. 12 ای محبوبه من و ای عروس من، تو مانند باغی بسته، و همچون چشممهای دست یافتنی، بروم و او را بیدا کنیم. 2 محبوب من به با غ خود نزد درخان معطر تنها از آن من هستی. 13 تو مغل بوسنان زیبای انار هستی که در آن بلسان رفته است، تا گله‌اش را بچراند و سوستها بچیند. 3 من از آن میوه‌های خوش طعم به ثمر می‌رسند. در تو سبل و حنا، زعفران و محبوب خود هستم و محبوب از آن من است. او گله خود را در نیشکر، دارچین و گیاهان معطری چون مُر و عود می‌رویند. 15 تو میان سوستها می‌چراند. 4 ای محبوبه من، تو همچون سزمین ترمه مانند چشممه‌ساري هستی که باعها را سیراب می‌کند و همچون آب دریا هستی. تو مانند اورشليم، زیبا، و همچون لشکري آرامه برای روانی هستی که از کوههای لبنان جاري می‌شود. 16 ای نسیم 5 نگاهت را از من برگردان، زیرا چشمانت بر شمال، و ای باد جنوب، برخیزید! برخیزید! و بر من که با غ آمده‌اند. گیسوان مراج تو مانند گله برهای است که از هستم بوزید تا بوی خوش من همه جا پرکنده شود. بگذارید او به کوه جله‌دان سازیز می‌شوند. 6 دندانهای تو به سفیدی گوشنده‌اند با غ خود بیاید و از میوه‌های خوش طعم آن بخورد.

هیچ کدام تنها نیست. 7 گونه‌هایت از پشت روند تو همانند دو 5 ای محبوبه من و ای عروس من، من به با غ خود آمدمام! مُر و نیمه انار است. 8 در میان سخت ملکه و هشتاد کنیز و هزاران عظرهایم را جمع می‌کنم، عسل خود را می‌خورم و شیر و شراب را دوشیزه، کسی را مانند کوتور خود بی عیب نیافتم. او عزیز و یگانه می‌نوشم. دوستان ای دوستان بخوردید و بنوشید و از عشق سرمست مادرش است. دوشیزگان وقتی او را می‌بینند تحسینش می‌کنند و سرشار شوید. 2 می‌خوابیم، اما دلم آرام ندارد. صدای محبوبیم ملکه‌ها و کنیزان او را می‌ستایند. 10 این کیست که مثل سپیده را می‌شونم که بر در کوپیده، می‌گوید: «باز کن ای محبوبه من و صبح می‌درخشند و چون ماه زیبا و مثل آفتاب پاک و مانند ستارگان ای دلدار من، ای کبیر من که در تو عیی نیست. سرم از ژاله پرکشوه است؟» 11 من به میان درخان گرد و رفتم تا دره‌های سرسیز شبانگاهی خیس شده و شینم بر موهایم نشسته است. 3 ولی من و بیگهای تازه تاکها و شکوفه‌های درخان انار را تماشا کنم. 12 اما لباسم را از تن در آورده‌ام، چگونه می‌توانم دویاره آن را پیوشم؟ پایهایم نفهمیدم چگونه به آنجا رسیدم، زیرا اشیاقم مرا چون کسی که بر اراده را شسته‌ام، چگونه می‌توانم آنها را دویاره کشیف کنم؟ 4 محبوب شاهزادگان سوار است به پیش می‌راند. 13 برگرد، ای دختر شوئی دستش را از سوراخ در داخل کرده و می‌کوشد در را باز کند. دلم برگرد. برگرد تا تو را تماشا کنیم. محبوبه جرا می‌خواهد مرا تماشا برای او به شدت می‌پند. 5 برمی‌خیزم تا در را به روی او بگشایم. کنید چنانکه گویی رقص محناهیم را تماشا می‌کنید؟

وقتی دست بر قفل می‌نهم، انگشتانم به عطر مُر آغشته می‌گردد. 7 ای شاهزاده من، پاهای تو در صندل، چه زیاست. انحنای در را برای محبوبیم باز می‌کنم، ولی او رفته است. چقدر دلم می‌خواهد باز صدایش را بشنوم! دنبالش می‌گردم، اما او را در هیچ جا رانهایش همچون جواهراتی است که به دست هنرمندان ماهر تراش نمی‌یابم. صدایش می‌کنم، ولی جوانی نمی‌شنوم. 7 شیگردهای شهر داده شده باشند. 2 ناف تو مانند جامی است که پر از شراب گوارا مرا می‌یابند و می‌زنند و مجروح می‌گردند. نگهبانان حصار را دارند. کمر تو همچون خرمون گندمی است که سوستها احاطه‌اش از من می‌گیرند. 8 ای دختران اورشليم، شما را قسم می‌دهم که اگر کرده باشند. 3 سینه‌هایت مثل بچه غزالهای دوقلو هستند. 4 محبوب مرا یافتدید به او بگویید که من از عشق او بیمارم. 9 ای گردنت مثل برجی از عاج است و چشمانت مانند آب زلال برکه‌های زیانتین زنان، مگر محبوب تو چه برتری بر دیگران دارد که ما را حشیون نزد دروازه بیت ریم. بینی تو به زیبایی برج Lebanon است که بر اینچنین قسم می‌دهی؟ 10 محبوب من سفیدرو و زیاست. او در سر راه دمشق می‌باشد. 5 سرت مانند کوه کُمل افزایش است و میان ده هزار همتایی ندارد. 11 سر او با موهای مراج سیاه زنگش، با گیسوانت به لطفات اطلس‌اند، و حلقه‌های موهایت پادشاهان را ارزشتر از طلای ناب است. 12 چشمانتش به لطافت کوتایانی است اسیر خود می‌سازند. 6 تو چه زیبایی، ای محبوبه من؛ تو چه شیرین که کنار نهرهای آب نشسته‌اند و گوئی خود را در شیر شسته‌اند. 13 و چه دلپستی! 7 مانند درخت نخل، بلند قامتی و سینه‌هایت

غزلها

1

صدای پرندگان در ولایت ما به گوش می‌رسد. ۱۳ درخت انجیر نور خود را داده و هوا از رایحه تاکهای نوشکفته، عطرآگین گشته است. غزل غزلهای سلیمان. ۲ مرا با لبانت بیوس، زیرا عشق تو ای محبوبه من، ای زیبای من، بrixz و بیا. ۱۴ ای کبوتر من که در دلپذیر از شراب است. ۳ تو خوشبو هستی و نامت رایحه عطرهای شکاف صخره‌ها و پشت سنگها پنهان هستی، بگذار صدای شیرین دل‌نگیر را به خاطر می‌آورد؛ عجب نیست که دختران شیفته تو را بضمون و صورت زیبایت را بینم. ۱۵ رویاهان کوچک را که می‌شوند. ۴ مرا با خود پیر، بیا تا از اینجا دور شویم. پادشاه مرا به تاکستانها را خراب می‌کنند بگزیرید، چون تاکستان ما شکوفه کرده است. ۱۶ محبوم از آن من است و من از آن محبوم. او گله خود حجله خود بید. دوستان تو مایه شادی و سوره ما هستی؛ عشق تو را بیش از شراب می‌سازیم. محبوبه شایسته است که تو را تحسین کنند. ۵ ای دختران اورشلیم، من سیاه اما زیبا هستم، همچون چادرهای قیاد و خیمه‌های سلیمان. ۶ به من که سیاه هستم اینچنین خیره مشوید، زیرا آفتاب مرا سوزانیده است. برادران بر من خشمگین شده مرا فرستادند تا در زیر آفتاب سوزان از تاکستانها نگاهبانی کنم، و من نتوانست از تاکستان خود مراقبت نمایم. ۷ ای محبوب من، به من بگو امروز گلهای را کجا می‌چاری؟ هنگام ظهر گوسفندان را کجا می‌خوابانی؟ چرا برای یافت تو، در میان گلهای دوستان شیگردان شوم؟ ۸ ای زیباترین زن دنیا، اگر نمی‌دانی، رد گلهای را بگیر و به سوی خیمه‌های چوبانان بیا و در آنجا برقاهماییت را چجران. ۹ ای محبوبه من، تو همچون مادیان ارباب فرعون، زیبا هستی. ۱۰ گونه‌هایت با گوشواره‌های طلا با اویوهای نقره خواهیم دربارست. ۱۱ ما برایت گوشواره‌های طلا با اویوهای نقره خواهیم ساخت. ۱۲ آنگاه که پادشاه بر سفره خوش نشسته بود، اناق از اطراف می‌افشاند؟ ۷ نگاه کنید! این تخت روان سلیمان است که سرگردان شو. ۱۳ محبوب من که در سینه‌های آرمیده، رایحه عطر من پر شد. ۱۴ محبوب من مانند شکوههای حنا رایحه‌ای چون مُ خوشیو دارد. ۱۵ تو چه زیبایی، ای محبوبه من! چشمانت به زیبایی و لطفات کیوتزان است. ۱۶ ای محبوب من، تو چه جذاب و دوست داشتنی هستی! سبزه‌زارها بستر ۱۰ ستونهایش از نقره و سایانش از طلاست. پشته آن از پارچه ما هستند ۱۷ و درختان سرو و صنوبر بر ما سایه می‌افکنند.

2

شب هنگام در بستر خویش او را که جانم دوستش دارد به خواب دیدم: به دنبال او می‌گشتم، اما او را نمی‌یافتم. ۲ پس به خود گفتم: «برمی خیزم و در کوچه‌ها و میدانهای شهر محبوب جانم را جستجو خواهم کرد.» پس همه جا را گشتم اما او را نیافم! ۳ شیگردان شهر مرد دیدند و من از آنان پرسیدم: «ایا او را که جانم سرگردان شوم؟ ۸ ای زیباترین زن دنیا، اگر نمی‌دانی، رد گلهای را بگیر و دوستش دارد دیده‌اید؟» ۴ هنوز از ایشان چندان دور نشده بودم که محبوم را یافتم. او را گرفتم و رها نکردم تا به خانه مادرم آوردم. ۵ ای دختران اورشلیم، شما را به غزالها و آموان صحراء قسم می‌دهم که مراحم عشق ما نشوید. ۶ این کیست که مثل ستون دود از بیان پیداست و بوی خوش مُ و کندر و عطرهایی که تاجران می‌فروشند به ساخت. ۱۲ آنگاه که پادشاه بر سفره خوش نشسته بود، اناق از اطراف می‌افشاند؟ ۷ نگاه کنید! این تخت روان سلیمان است که شصت نفر از نیرومندترین سیاهیان اسرائیل آن را همراهی می‌کنند. ۸ همه آنان شمشیر زنانی ماهر و جنگاورانی کارآزموده‌اند. هر یک شمشیری بر کمر بسته‌اند تا در برابر حمله‌های شبانه از پادشاه دفاع کنند. ۹ تخت روان سلیمان پادشاه از چوب لبنان ساخته شده است. ۱۰ سنتونهایش از نقره و سایانش از طلاست. پشته آن از پارچه ارغوان است که به دست دختران اورشلیم، بیرون بیاید و سلیمان پادشاه را شده است. ۱۱ ای دختران اورشلیم، بیرون بیاید و سلیمان پادشاه را در میان زنان همچون سوسنی است در میان خارها. ۳ محبوب من بینید، او را با تاجی که مادرش در روز شاد عروسی اش بر سر وی میان مردان مانند درخت سبیی است در میان درختان جنگلی. در زیر سایه‌اش می‌نشیم، و میوه‌اش کامم را شیرین می‌سازد. ۴ او را به تالار ضیافت آورد و به همه نشان داد که چقدر مرا دوست دارد. ۵ مرا با کشمش تعقیت دهدی، و جانم را با سبب تازه کنید، زیرا من از عشق او بیمارم. ۶ دست چپ او نیز سر من است و دست راستش مرا در آغوش می‌کشد. ۷ ای دختران اورشلیم، شما را به غزالها و کدام جفت خویش را دارد و هیچ کدام تنها نیست. ۳ لبانت سرخ و آهوان صحراء قسم می‌دهم که مراحم عشق ما نشوید. ۸ گوش کنید! این محبوب من است که دوان دوان از کوهها و تپه‌ها می‌آید. ۹ محبوب من همچون غزال و پجه آهو است. او پشت دیوار ما از پنجه نگاه می‌کند. ۱۰ محبوب به من گفت: «ای محبوبه من، ای زیبای سینه‌های من، بrixz و بیا. ۱۱ زمستان گذشته است. فصل باران تمام شده و رفته است. ۱۲ گلهای شکفته و زمان نغمه سرایی فرا رسیده است.

3

من نرگس شارون و سوسن وادیها هستم. ۲ آری، محبوبه من در میان زنان همچون سوسنی است در میان خارها. ۳ محبوب من در نهاد، تماسا کنید. میان مردان مانند درخت سبیی است در میان درختان جنگلی. در زیر سایه‌اش می‌نشیم، و میوه‌اش کامم را شیرین می‌سازد. ۴ او را به تالار ضیافت آورد و به همه نشان داد که چقدر مرا دوست دارد. ۵ مرا با کشمش تعقیت دهدی، و جانم را با سبب تازه کنید، زیرا من از عشق او بیمارم. ۶ دست چپ او نیز سر من است و دست راستش مرا در آغوش می‌کشد. ۷ ای دختران اورشلیم، شما را به غزالها و کدام جفت خویش را دارد و هیچ کدام تنها نیست. ۳ لبانت سرخ و آهوان صحراء قسم می‌دهم که مراحم عشق ما نشوید. ۸ گوش کنید! این محبوب من است که دوان دوان از کوهها و تپه‌ها می‌آید. ۹ محبوب من همچون غزال و پجه آهو است. او پشت دیوار ما از پنجه نگاه می‌کند. ۱۰ محبوب به من گفت: «ای محبوبه من، ای زیبای سینه‌ای من، بrixz و بیا. ۱۱ زمستان گذشته است. فصل باران تمام شده و رفته است. ۱۲ گلهای شکفته و زمان نغمه سرایی فرا رسیده است.

خسته می‌کند. **۱۳** در خاتمه، حاصل کلام را بشنویم: انسان باید از خداوند پرسید و احکام او را نگاه دارد، زیرا تمام وظيفة او همین است. **۱۴** خدا هر عمل خوب یا بد ما را، حتی اگر در خفا نیز انجام شود، داوری خواهد کرد.

نادانان بهتر است. **18** حکمت از اسلحه جنگ مفیدتر است، اما کودک چگونه در رحم مادرش شکل می‌گیرد، همچنین نمی‌توانی
اشتباه یک نادان می‌تواند خرابی زیادی به بار آورد.

کارهای خدا را که خالق همه چیز است درک کنی. **6** تو روز و شب بذر خود را بکار، چون نمی‌دانی کدام قسمت از بدرا ثمر

مچجانکه مگس‌های مرده می‌توانند یک شیشه عطر را خواهد داد؛ شاید هر چه کاشته‌ای ثمر بدده. **7** نور، شیرین است؛
معفن کنند، همچنین یک حفاظت کوچک می‌تواند حکمت و عزت چه لذت‌بخش است دیدن طلوع آفتاب! **8** انسان تا می‌تواند باید

شخص را ارزش نماید. **2** دل شخص خدمدند او را به انجام از سالهای عمرش لذت برد و نیز بداند که سرانجام خواهد مرد و
کارهای درست و می‌دارد، اما دل شخص نادان او را به طرف بدی و روزهای بسیاری در تاریکی و پیهودگی به سر خواهد برد. **9** ای

گناه می‌کشاند. **3** آدم نادان را می‌توان حقی از راه رفتش شناخت. جوان، روزهای جوانی را با شادی پگذران و از آن لذت ببر و هر چه

4 وقتی رئیس تو از دست تو خشمگین می‌شود از کار خود دست دلت می‌خواهد انجام بده، ولی به یاد داشته باش که برای هر کاری
نکش. اگر در مقابل خشم او آرام بمانی از بروز اشتباهات بیشتر که انجام می‌دهی باید به خدا پاسخ دهی. **10** روزهای جوانی زود

جلوگیری خواهی کرد. **5** بدی دیگری نیز در زیر این آسمان دیده‌ام می‌گذرد، پس نگذار جوانیت با غم و سختی سپری شود.

که در اثر اشتباهات بrix پادشاهان به وجود می‌آید: **6** به اشخاص **12** نگذار هیجان جوانی سبب شود آفرینشند خود را فراموش

نادان مقام و منصب‌های عالی داده می‌شود؛ برای ثروتمدان اهمیتی
قابل نمی‌شوند؛ **7** غلامان سوار بر اسبیدن، ولی بزرگان مانند بردگان، کنی. او را در روزهای جوانی ات به یاد آور، قبل از اینکه روزهای
پیاده راه می‌روند. **8** آن که چاه می‌کند ممکن است در آن پیفتند؛ سخت زندگی فرا رسد و تو پیر شده، بگویی: «زندگی دیگر لذت

کسی که دیوار را سوراخ می‌کند ممکن است مار او را بگرد. **9** آن ندارد». **2** او را به یاد آور قل از اینکه ابرهای تیره آسمان زندگی تو را
که در معدن سنگ کار می‌کند ممکن است از سنگها صدمه بیند؛ فرا گزند، و دیگر خورشید و ماه و ستارگان در آن تدریخشند. **3** او را

کسی که درخت می‌برد ممکن است از این کار آسیبی به او برسد. به یاد آور قل از اینکه پاهای تو که همچون محافظان خانه از بدن

10 تبر کند، احتیاج به نیریو بیشتری دارد، پس کسی که تیغه آن را نگهداری می‌کند، بلزند، و شانه‌هایت که مانند پهلوانان حمایت
از قل تیز می‌کند، عاقل است. **11** پس از اینکه مار کسی را گزید، می‌کند خشم شوند. او را به یاد آور قل از اینکه دندانهایت که خوارک
آوردن افسونگری فایده است. **12** سختان شخص دانا دلشین است، را در دهان آسیاب می‌کند، کم شوند و دیگر نتوانند بجرونند، و
ولی حرفهای آدم نادان باعث تیاهی خودش می‌گردد؛ **13** ابتدای چشمانست که مانند کسانی هستند که از پجره‌ها می‌گزند، کم سو

حرفهای او حمامت است و انتهاه آن دیوانگی محض؛ **14** او زیاد گزند و نتوانند چیزی را بینند. **4** او را به یاد آور، قبل از اینکه

حروف می‌زند. ولی کیست که از آینده خبر داشته باشد و بداند که گوشهاست، همچون درها، بسته شوند و نتوانند سر و صدای کوچه و
چه پیش خواهد آمد؟ **15** آدم نادان حقی از انجام دادن کوچکردن صدای آسیاب و نغمه موسیقی و آواز پرندگان را بشنوند. **5** او را به

کار خسته می‌شود، زیرا شعر انجام دادن آن را ندارد. **16** وای بر یاد آور قل از اینکه از هر بلندی بترسی؛ و از خطر راهها هراسان
سرزمینی که پادشاهش غلامی بیش نیست و رهبرانش صحیح‌گاهان شوی؛ قل از اینکه موهایت مانند شکوفه درخت بدام سفید شوند، و

می‌خورند و مست می‌کنند! **17** خوش به حال مملکتی که پادشاه آن تو مانند ملخ بی جان خود را به سختی روی زمین بکشی، و آتش
نجیب‌زاده است و هبرانش به موقع و به اندازه می‌خوردند و می‌نوشند و هیجان جوانی ات به خاموشی رود. او را به یاد آور قل از اینکه به

مسن نمی‌کند. **18** در اثر تبلی سقف خانه چکه می‌کند و فرو خانه جادوانی بروی و مردم برای سوگواری تو جمع شوند. **6** بله،
می‌ریزد. **19** جشن، شادی می‌آورد و شراب باعث خوشی می‌گردد، آفرینش خویش را به یاد آور، قبل از آنکه رشته نقره‌ای عمرت پاره

اما بدون بول نمی‌شود اینها را فراهم کرد. **20** حتی در فکر خود شود و جام طلا بشکند، کوزه کنار چشمته خود شود و چرخ بر سر
پادشاه را نفرین نکن و حتی در اتفاق خوابت شخص ثروتمند را لعنت چاه آب متلاشی گردد، **7** بدن به خاک زمین که از آن سرمشته

نکن، چون ممکن است پرندگانی حرفهای را به گوش آنان برساند! شده برگردد و روح به سوی خداوند که آن را عطا کرده، پرواز کند.

8 «علم» می‌گوید: «بیهودگی است! بیهودگی است! همه چیز

از مال خود با سخاوتمندی به دیگران بیخش، چون بیخشش بیهودگی است! **9** «علم» آنچه را که می‌دانست به مردم تعلیم

تو بدون عوض نمی‌ماند. **2** مالی را که می‌خواهی بیخشی به چندین می‌داد، زیرا مرد دانایی بود. او پس از تفکر و تحقیق، مثلهای بسیاری

نفر بیخش، زیرا نمی‌دانی چه پیش خواهد آمد. **3** درخت به هر طرف تالیف کرد. **10** «علم» کوشش کرد با سختان دلشین، حقایق را

که سقوط کند در همان جا نیز روی زمین خواهد افتاد. وقی ابر از صادقانه یان کند. **11** گفتار حکیمان مانند سُکه‌های گوارانی درآور

آب پر شود، بر زمین خواهد بارید. **4** کشاورزی که برای کار کردن اما مفید هستند. گنجینه سختانشان همچون چوبی هستند که میخ بر

منتظر هوای مساعد بماند، نه چیزی خواهد کاشت و نه چیزی درو سرش دارد و شبان با آن گوسفندان را می‌راند. **12** ولی پسمن، از همه

خواهد کرد. **5** همان طور که نمی‌دانی یاد چگونه می‌وژد و یا بدن اینها گذشته، بدان که نوشتن کتب تمامی ندارد و مطالعه آنها بدن را

10

بی خشنودی خداوند است از دام او رهایی می‌یابد، اما آدم گناهکار کمتر درک خواهد کرد. حتی حکیمان نیز بیهوده ادعا می‌کنند که گرفتار آن می‌شود. 27 «علم» می‌گوید: «نتیجه تحقیق من این قادر به درک آن هستند.

است. پس از بررسی اوضاع از هر جانب به این نتیجه رسید. 28

هرچند بارها جستجو کردم، ولی به آنچه که می‌خواستم نرسیدم. از 9 پس از بررسی تمام این چیزها فهمیدم که هر چند زندگی میان هزار نفر فقط یک مرد خوب یافتم اما از این آنها یک زن خوب اشخاص درستکار و خردمند در دست خداست، ولی رویدادهای هم نیافت! 29 بالاخره به این نتیجه رسیدم که خدا انسانها را خوب خواهایند و ناخواهایند برای آنان رخ می‌دهد و انسان نمی‌فهمد چرا؟ 2 این رویدادها برای همه انسانها رخ می‌دهد، چه درستکار باشند چه بدکار، چه خوب باشند چه بد، چه پاک باشند چه ناپاک، چه

8 چه خوب است که انسان دانا باشد و مفهوم هر چیزی را دینار باشند چه بی دین. فرقی نمی‌کند که انسان خوب باشد یا بداند. حکمت چهره انسان را تابان می‌سازد و سختی چهاره او را نرم گناهکار، قسم دروغ بخورد یا از قسم خوردن بترسد. 3 یکی از می‌کند. 2 از پادشاه اطاعت کن، زیرا در حضور خدا سوگند وفاداری بذلتین چیزهایی که در زیر این آسمان اتفاق می‌افتد این است که همه یاد نموده‌ای. 3 از زیر بار مستولیتی که پادشاه به عهده تو گذاشته نوع واقعه برای همه رخ می‌دهد. به همین دلیل است که انسان شانه خالی نکن و از فرمانش سرپیچی ننمای، زیرا او هر چه بخواهد مادامی که زنده است دیوانهار به شرارت روی می‌آورد. 4 فقط برای می‌تواند بکند. 4 در فرمان پادشاه اقدار هست و کسی نمی‌تواند به زنده‌ها امید هست. سگ زنده از شیر مرده بهتر است! 5 زیرا زنده‌ها او بگوید: «چه می‌کنی؟» 5 کسانی که مطبع فرمان او باشند در اقلال می‌دانند که خواهند مرد! ولی مرده‌ها چیزی نمی‌دانند. برای امان خواهند بود. شخص دانا می‌داند کی و چگونه فرمان او را انجم مزده‌ها پاداشی نیست و حتی یاد آنها زیر از خاطره‌ها محظی شود. 6 دهد. 6 بهله، برای انجام دادن هر کاری، وقت و راه مناسبی وجود محبتشان، نفرشان و احساساتشان، همه از بین می‌رود و آنها دیگر دارد، هر چند انسان با مشکلات زیاد روپرور باشد. 7 انسان از آینده تا ابد در زیر این آسمان نقشی نخواهد داشت. 7 پس برو و نان خبر ندارد و کسی هم نمی‌تواند به او بگوید که چه پیش خواهد آمد. خود را بالذ بخور و شراب خود را با شادی بنوش و بدان که این 8 او قادر نیست از مرگ فرار کند و یا مانع فرا رسیدن روز مرگش کار توت مورد قبول خداوند است. 8 همیشه شاد و خرم باش! 9 در بشود. مرگ جنگی است که از آن رهایی نیست و هیچ کس نمی‌تواند این روزهای بیهوده زندگی که خداوند در زیر این آسمان به تو داده با حیله و نیرنگ، خود را از آن نجات دهد. 9 من درباره آنچه که در است با زنی که دوستش داری خوش بگذران، چون این است پاداش زیر این آسمان اتفاق می‌افتد، اندیشیدم و دیدم که چطور انسانی بر همه زحماتی که در زندگی خود، زیر این آسمان می‌کشی. 10 هر انسان دیگر ظلم می‌کند. 10 دیدم ظالمان مردند و دفن شدند و کاری که می‌کنی آن را خوب انجام بده، چون در عالم مردگان، که مردم از سر بر آنها برگشته در همان شهری که آنها مرتکب ظلم شده بعد از مرگ به آنچا خواهی رفت، نه کار کردن هست، نه نقشه بودند، از آنها تعزیز و تمجید کردند! این زیر بیهودگی است. 11 کشیدن، نه دانستن و نه فهمیدن. 11 من متوجه وقی خداوند گناهکاران را فوری مجازات نمی‌کند، مردم فکر می‌کنند، چیز دیگری نیز شدم و آن بود که در دنیا همیشه سریعترين دونده، می‌توانند گناه کنند و در امان بمانند. 12 اگرچه ممکن است یک برندۀ مسابقه نمی‌شود و همیشه قویتین سر باز در میدان چنگ پریزو گناهکار با وجود گناهان زیاده بماند، ولی بدون شک سعادت نمی‌گردد. اشخاص دانا همیشه شکمشان سیر نیست و افاد عاقل و واقعی از آن کسانی است که از خدا می‌ترسند و حرمت او را در دل ماهر همیشه به ثروت و نعمت نمی‌رسند، بلکه در همگی دست زمان دارند. 13 گناهکاران روی خوشبختی را تاخته‌اند دید و عمرشان و حادثه در کار است. 12 انسان هرگز نمی‌داند چه بر سرش خواهد ماند سایه، زودگذر خواهد بود، زیرا از خدا نمی‌ترسند. 14 بیهودگی آنده. همان طور که ماهی در تور گرفتار می‌شود و پرنده به دام می‌افتد، دیگری نیز در دنیا وجود دارد: گاهی مجازات بدکاران به درستکاران انسان نیز وقی که انتظارش را ندارد در دام بلا گرفتار می‌گردد. 13 می‌رسد و پاداش درستکاران به بدکاران. می‌گوییم این نیز بیهودگی در زیر این آسمان با نمونه‌ای از حکمت روپرور شدم که بر من تأثیر است. 15 پس من لذت‌های زندگی را ستودم، زیرا در زیر این آسمان عمیق گلشت: 14 شهر کوچکی بود که عده کمی در آن زندگی چیزی بهتر از این نیست که انسان بخورد و بنوش و خوش باشد. به می‌کردند. پادشاه بزرگی با سپاه خود آمده، آن را محاصره نمود و این ترتیب او می‌تواند در تمام زحماتش، از این زندگی که خداوند در تدارک حمله به شهر را دید. 15 در آن شهر مرد فقیری زندگی زیر آسمان به او داده است، لذت ببرد. 16 در تلاش شبانه روزی می‌کرد که بسیار خردمند بود. او با حکمتی که داشت توانست شهر خود برای کسب حکمت و دانستن اموری که در دنیا اتفاق می‌افتد، را نجات دهد. اما هیچ کس او را به یاد نیاورد. 16 آنگاه فهمیدم که 17 به این نتیجه رسیدم که انسان قادر نیست آنچه را که خداوند در اگرچه حکمت از قوت بهتر است، با وجود این اگر شخص خردمند، زیر این آسمان به عمل می‌آورد، درک کند. هر چه بیشتر تلاش کند قبیر باشد خوار شمرده می‌شود و کسی به سخنانش اعتنا نمی‌کند. 17 ولی با این حال، سخنان آرام شخص خردمند از فریاد پادشاه

بالاتری است که او نیز زیر دست مأمور بالاتری قرار دارد. این سلسه عایدش نمی‌گردد. **12** کیست که بداند در این عمر کوتاه و بیهوده مراتب، باعث شود اجرای عدالت مغلل شود. **9** حتی پادشاه نیز که همچون سایه گذراست، چه چیز برای انسان خوب است؟ و از مزاع بهره می‌کشد. **10** آدم پولوست هرگز قانون نمی‌شود و دائم کیست که بداند در آینده در زیر این آسمان چه اتفاقی خواهد افتاد؟ به فکر جمع کردن ثروت است. این نیز بیهودگی است. **11** هر چه ثروت است، بیشتر شود، مخازن نیز بیشتر می‌شود؛ پس آنم ترومند که با **7** نیکامی از بهترین عطرها نیز خوشبوتر است. روز مرگ از روز چشمانش خرج شدن ثروتش را می‌بیند، چه سودی از ثروتش می‌برد؟ **2** رفتن به خانه‌ای که در آن عزارادار می‌کنند بهتر از **12** خواب کارگر شیرین است، چه کم بخورد چه زیاد؛ اما دارای رفتن به خانه‌ای است که در آن جشن برپاست، زیرا زندگان باید شخص ترومند نمی‌گذرد او راحت بخواهد. **13** مصیبت دیگری در همیشه این را به یاد داشته باشد که روزی خواهد مرد. **3** غم از نیز آسمان دیده‌ام: شخصی که برای آینده ثروت جمع می‌کند، **14** خنده بهتر است، زیرا هر چند صورت را غمگین می‌کند اما باعث ولی در اثر حادثه بدی ثروتش بر باد می‌رود و چیزی برای فرزندانش صفاتی دل می‌گردد. **4** کسی که دائم به فکر خوشگذرانی است، باقی نمی‌ماند. **15** برهمه به دنیا می‌آید و برجهن از دنیا می‌رود و از نادان است، شخص دانا به مرگ می‌اندشد. **5** گوش دادن به اعتقاد دسترنج خود چیزی با خود نمی‌برد. **16** چه مصیبی! انسان می‌آید و اشخاص دانا بهتر است از گوش دادن به تعريف و تمجيد نادانان، **6** می‌رود و نفعی نمی‌برد، زیرا زحماتش مانند دویلن به دنبال باد است. که مانند صدای ترق و ترق خارها در آتش، بی معنی است. **7** گرفتن **17** او تمام عمر را در تاریکی و نومیدی و درد و خشم می‌گذراند. رشه، شخص دانا را نادان می‌سازد و دل او را فاسد می‌کند. **8** **18** من این را فهمیدم که بهترین چیزی که انسان در تمام زندگی انتهای امر از ابتدایی بهتر است. صبر از غرور بهتر است. **9** بر می‌تواند انجام دهد این است که بخورد و بتوشد و از دسترنجی که در خشم خود چیزه شو، زیرا کسانی که زود خشمگین می‌شوند نادانند. زیر آسمان حاصل نموده، لذت ببرد، زیرا نصیبی همین است. **19** **10** حسرت «زوہای خوب گذشته» را نخواهیم داشت. **11** حکمت پیش از آن نیست. **12** اگر خداوند به کسی مال و ثروت بدهد و توانایی عطا کند تا از آن استفاده نماید، او باید این بخشش خدا را که نصیبی شده پذیرد و حکمت و ثروت هر دو پناهگاهی برای انسان هستند، اما برتری از کار خود لذت ببرد. **20** چنین شخصی که نصیبی شده پذیرد و حکمت در این است که حیات می‌بخشد. **13** در مورد آنچه که خدا نخواهد خود، زیرا خداوند دل او را از شادی پر کرده است. خداوند انجام داده است فکر کن. آیا کسی می‌تواند آنچه را که خدا کچ ساخته، راست نماید؟ **14** پس وقتی سعادت به تو روی می‌آورد

6 مصیبت دیگری در زیر آسمان دیدم که برای انسان طاقت شادی کن و هنگامی که سختیها به تو هجوم می‌آورند بدان که فرساست. **2** خدا به بعضی اشخاص مال و ثروت و عزت پخشیده خداوند هم خوشی می‌دهد و هم سختی و انسان نمی‌داند در آینده است به طوری که هر چه دلشان بخواهد می‌توانند به دست آورند، چه اتفاقی خواهد افتاد. **15** در این زندگی بوج و بیهوده خیلی چیزها و لی به آنها توانایی استفاده از اموالشان را نداده است، پس اموالشان دیده‌ام، از جمله ایکه برخی نیکوکاران زود می‌میرند در حالی که نسبی دیگران می‌شود. این نیز بیهودگی و مصیبی بزرگ است. **3** برخی بدکاران عمر طولانی می‌کنند. **16** پس پیش از حد بدکار و اگر کسی صد فرزند داشته باشد و سالهای زیادی زندگی کند، اما از خردمند نیاش مبادا خود را از بین بیری، **17** و پیش از حد بدکار و زندگی لذت نبرد و بعد از مرگش جناهزا را با احترام دفن نکنند، نادان هم نباش مبادا پیش از اجلت بمیری. **18** از خدا بترس و از این می‌گوییم بچه سقط شده از او بهتر است. **4** هر چند بچه سقط دو افراط به دور باش تا کامیاب شوی. **19** یک مرد حکم تواناتر از شده، بیهوده به دنیا می‌آید و به ظلمت فرو می‌رود و هیچ نام و ده حاکم است که بر یک شهر حکومت می‌کنند. **20** در دنیا مرد نشانی از او باقی نمی‌ماند، **5** آقاب را نمی‌بیند و از وجود آن آگاه عادلی وجود ندارد که هر چه می‌کند درست باشد و هرگز خطای از نمی‌شود، ولی با این حال از آرامش بیشتری برخوردار است **6** تا او سر نزند. **21** حرجهایی را که از مردم می‌شونی به دل نگیر، حتی کسی که هزاران سال عمر کند اما روی خوشی را نبیند. از همه اینها وقی که می‌شونی غلامت به تو ناسزا می‌گوید؛ **22** چون تو خودت گذشته، همگی به یک جا می‌روند. **7** تمامی زحمات انسان برای خوب می‌دانی که بارها به دیگران ناسزا گفته‌ای. **23** من تمام این شکمش است، با وجود این هرگز سیر نمی‌شود. **8** پس برتری شخص چیزها را با حکمت بررسی کردم و تصمیم گرفتم به دنبال حکمت دانا و یا فقیری که بداند چگونه زندگی کند، بر یک نادان چیست؟ بروم، ولی حکمت از من دور بود. **24** کیست که بتواند آن را به **9** این نیز ماند دویلن به دنبال باد، بیهوده است. بهتر است انسان دست آورد؟ حکمت بسیار عمیق و دور از دسترس است. **25** پس به آنچه که دارد قانع باشد تا اینکه دائم در اشتیاق کسب آنچه تحقیق و جستجوی حکمت پرداختم تا به دلیل هر چیزی بی برم و ندارد به سر ببرد. **10** هر چه اتفاق می‌افتد از پیش تعیین شده و دریابم که هر که شرارت و بدی می‌کند احقر و دیوانه است. **26** زن انسان خاکی نمی‌تواند با خدای قادر مطلق مجادله کند. **11** هر چه حیله‌گر تلغیتر از مرگ است. عشق او مانند دام، مردان را گفтар بیشتر مجادله کنند، بیهودگی سخنانش آشکارتر می‌شود و هیچ سودی می‌سازد و بازوانش مانند کمند آنها را به بند می‌کشد. کسی که در

3

برای هر چیزی که در زیر آسمان انجام می‌گیرد، زمان معنی زیرا ظلمهای را که زیر این آسمان می‌شود ندیده‌اند. **4** همچنین وجود دارد: **2** زمانی برای تولد، زمانی برای کاشتن، زمانی برای مرگ. زمانی برای کاشتن، زمانی برای برداشتن. **3** زمانی برای کشتن، زمانی برای شفا دادن. زمانی برای خراب کردن، زمانی برای ساختن. **4** زمانی برای گریه، زمانی برای خنده. زمانی برای ماتم، زمانی برای رقص. **5** زمانی برای دور ریختن سنگها، زمانی برای جمع کردن سنگها. زمانی برای در آغوش گرفتن، زمانی برای اجتناب از در آغوش گرفتن. **6** زمانی برای به دست آوردن، زمانی برای از دست دادن. زمانی برای نگاه داشتن، زمانی برای دور انداختن. **7** زمانی برای پاره کردن، زمانی برای دوختن. زمانی برای سکوت، زمانی برای گفتن. **8** زمانی برای محبت، زمانی برای نفرت. زمانی برای جنگ، زمانی برای آدمی از زحمتی که می‌کشد چه نفعی می‌پردازد؟ **10** من درباره کارهایی که خداوند بر دوش انسان نهاده تا انجام دهد، اندیشیدم **11** و دیدم که خداوند برای هر کاری زمان مناسبی مقرر کرده است. همچنین، او در دل انسان اشیاق به درک ابدیت را نهاده است، اما انسان قادر نیست کار خدا را از ابتدا تا انتها درک کند. **12** پس به این نتیجه رسیدم که برای انسان چیزی بهتر از این نیست که شاد باشد و تا تنهایست چطور می‌تواند خود را گرم کند؟ **12** اگر شخص، تنها باشد و کسی بر او حمله کند، از پای درمی‌آید، اما اگر دو نفر باشد می‌توانند از خود دفاع کنند. رسیمان سه لایه آسانی پاره نمی‌شود. **13** پک جوان فقیر و حکیم بهتر از پادشاه پیر و نادانی است که نصیحت نمی‌پذیرد. **14** چنین جوان فقیری حتی ممکن است از کنچ زدنان به تخت پادشاهی برسد. **15** مردمی که زیر این آسمان زندگی می‌کنند از چنین جوانی که جانشین پادشاه شده است حمایت نمایند. **16** او می‌تواند بر عده زیادی حکومت کند؛ اما نسل بعدی، او را نیز برکتان می‌کند! این نیز مانند دویدن به دنبال باد، بیوهو است.

5

5 وقتی وارد خانه خدا می‌شوی، مراقب رفتار باش. مثل اشخاص نادان نیاش که در آنجا قربانی تقديم می‌کنند بدون اینکه متوجه اعمال بد خود باشند. وقتی به آنچه می‌روی گوشتهای خود را باز کن تا چیزی یاد نشان دهد که بهتر از حیوان نیستند. **19** زیرا عاقبت انسان و حیوان یکی است، هر دو جان می‌دهند و می‌میرند؛ پس انسان هیچ برتری بر حیوان ندارد. همه چیز بیوهوگی است! **20** همه به یک جا می‌روند، از خاک به وجود آمده‌اند و به خاک باز می‌گردند. **21** چلور می‌توان فهمید که روح انسان به بالا پرروای می‌کند و روح حیوان به قعر زمین فرو می‌رود؟» **22** پس دریافتیم که برای انسان چیزی بهتر از این نیست که از دسترنج خود لذت ببرد، زیرا سهم او از زندگی همین است، چون وقتی بمیرد دیگر چه کسی می‌تواند او را بازگرداند تا آنچه را که پس از او اتفاق می‌افتد ببیند.

4

4 سپس ظلمهای را که در زیر این آسمان می‌شد مشاهده کردم. اشکهای مظلومانی را دیدم که فریادرسی ندادشتند. قدرت در دست ظالمان بود و کسی نبود که به داد مظلومان برسد. **2** پس گفتم کسانی که قل از ما مرده‌اند از آنانی که هنوز زده‌اند خوشبخت‌ترند؛ **3** و خوشبخت‌تر از همه کسانی هستند که هنوز به دنیا نیامده‌اند،

رمه داشتم. **8** از گنجیه‌های سلطنتی ولایاتی که بر آنها حکومت می‌کردم طلا و نقره برای خود انداختم. مردان و زنان مطرab داشتم و اینها سخنان پسر دارود است که در اورشلیم سلطنت می‌کرد در حرم‌سرای من زنان بسیاری بودند. از هیچ لذتی که انسان می‌تواند و به «علم» معروف بود: **2** بیهودگی است! «علم» می‌گوید: داشته باشد می‌نصیب نبودم. **9** بدین ترتیب، از همه کسانی که قبل زندگی، سراسر بیهودگی است! **3** آدمی از تمامی زحماتی که در زیر از من در اورشلیم بودند، برتر و بزرگتر شدم و در عن حاکمتم نیز آسمان می‌کشد چه سودی نصیب‌ش می‌شود؟ **4** نسلها یکی پس از با من بود. **10** هر چه خواستم به دست آوردم و از هیچ خوشی و دیگری می‌آیند و می‌روند، ولی دنیا همچنان باقی است. **5** آفتاب لذتی خود را محروم نساختم. از کارهایی که کرده بودم لذت می‌بردم طلوع می‌کند و غروب می‌کند و باز با شتاب به جایی باز می‌گردد که و همن لذت، پاداش تمام زحمات بود. **11** اما وقتی به همه کارهایی باید از آن طلوع کند. **6** باد به طرف جنوب می‌وزد، و از آنجا به که کرده و چیزهایی که برای آنها زحمت کشیده بودم نگاه کردم، طرف شمال دور می‌زند. می‌وزد و می‌وزد و باز به جای اول خود باز دیدم همه آنها مانند دویبن به دنبال باد بیهوده است، و در زیر آسمان می‌گردد. **7** آب رودخانه‌ها به دریا می‌ریزد، اما دریا هرگز پر نمی‌شود. هیچ چیز از ارش ندارد. **12** یک پادشاه، غیر از آنچه پادشاهان قبل از آنها دویاره به رودخانه‌ها باز می‌گردند و باز روانه دریا می‌شوند. **8** او کرده‌اند، چه می‌تواند بکند؟ پس من به مطالعه و مقایسه حکمت همه چیز خسته کننده است. آنقدر خسته کننده که زیان از وصف و حماقت و جهالت پرداختم. **13** دیدم همان طور که نور بر تاریکی آن ناقوس است. نه چشم از دیدن سیر می‌شود و نه گوش از شیلن. **14** شخص حکم گذشته‌های دور وجود داشته است. **11** یادی از گذشتگان نیست. خواهم شد، پس حکمت من چه سودی برای من خواهد داشت؟ آیندگان نیز از ما یاد نخواهند کرد. **12** من که «علم» هستم، در هیچ! این نیز بیهودگی است. **16** زیرا حکیم و احمق هر دو اورشلیم بر اسرائیل سلطنت می‌کرد. **13** با حکمت خود، سخت به می‌مرند و به فراموشی سپرده می‌شوند و دیگر هرگز یادی از آنها مطالعه و تحقیق درباره هر چه در زیر آسمان انجام می‌شود پرداختم. **17** پس، از زندگی بیزار شدم، زیرا آنچه در زیر آسمان این چه کار سخت و پرزمتی است که خدا به عهده انسان گذاشته بیهوده است! **18** از چیزهایی که در زیر آسمان برایشان رحمت بیهوده است. **19** از چیزهایی که در زیر آسمان انجام می‌شود دیدهام. همه چیز کشیده بودم، بیزار شدم، زیرا می‌باشد تمام آنها را برای جانشینی بیهوده است، درست مانند دویبن به دنبال باد! **15** کچ را نمی‌توان راست کرد و چیزی را که نیست نمی‌توان به شمار آورد. **16** با خود به جا بگذارم، **19** بدون اینکه بدانم او حکیم خواهد بود خود فکر کردم: «من از همه پادشاهانی که پیش از من در اورشلیم برایشان رحمت کشیده بودم، بیزار شدم، زیرا می‌باشد حکمت و دانش سیار کسب کردام.» بوده‌اند، حکیمتر هستم و حکمت و دانش سیار کسب کردام. **20** پس، از تمام زحماتی که زیر در صدد برآمدم فرق بین حکمت و حماقت، و دانش و جهالت بیهوده ایست. **18** انسان از این همه رنج و مشقتی که زیر آسمان را بفهمم؛ ولی دریافتم که این نیز مانند دویبن به دنبال باد، کار آسمان کشیده بوم مایوس شدم. **21** انسان با حکمت و دانش و بیهوده‌ای است. **18** انسان هر چه بیشتر حکمت می‌آموزد محظوظ مهارت خود کار می‌کند، سپس تمام حاصل زحماتش را برای کسی می‌شود و هر چه بیشتر دانش می‌اندوزد، غمگینتر می‌گردد. **2** به خود گفتمن: «اگرکن بیا لذت را امتحان کن و در بی خوشی می‌کشد چه چیز عالیدش می‌شود؟ **23** روزهایش با درد و رنج سپری باش.» ولی فهمیدم که این نیز بیهودگی است. **2** پس گفتمن: «خنده می‌شود و حتی در شب، فکر او آرامش نمی‌باشد. این نیز بیهودگی و شادی، احمقانه و بی‌فایده است.» **3** در حالی که در دل، مشتاق است. **24** برای انسان چیزی بیهوده از دسترنج خود لذت ببرد. این لذت را خداوند به انسان می‌بخشد، حکمت بودم، تصمیم گرفتم به شراب روی بیارم و بدین ترتیب از دسترنج خود لذت ببرد. این لذت را خداوند به انسان می‌بخشد، حماقت را هم امتحان کنم تا ببینم در زیر آسمان چه چیز خوبست که **25** زیرا انسان جدا از او نمی‌تواند بخورد و بنوشد و لذت ببرد. **26** انسان، عمر کوتاه خود را صرف آن کند. **4** به کارهای بزرگ دست خداوند به کسانی که او را خشنود می‌سازند حکمت، دانش و شادی زدم. برای خود خانه‌ها ساختم، تاکستانها و باغهای میوه غرس نمودم، می‌بخشد؛ ولی به گناهکاران رحمت اندوختن مال را می‌دهد تا آنچه **5** گردشگاهها درست کرد **6** و مخزنها آب ساختم تا درخان را اندوخته‌اند به کسانی بدهند که خدا را خشنود می‌سازند. این آیاری کنم. **7** غلامان و کنیان خریدم و صاحب غلامان خانه‌زاد رحمت نیز مانند دویبن به دنبال باد، بیهوده است. شدم. بیش از همه کسانی که قبل از من در اورشلیم بودند، گله و

پرسش چه نام دارد؟ اگر می‌دانی بگو! 5 سخنان خدا تمام پاک و خود را صرف زنان نکن، زیرا آنها باعث نابودی پادشاهان شده‌اند. 4 مبرامت. او مانند یک سپر از تمام کسانی که به او پناه می‌برند ای موئیل، شایسته پادشاهان نیست که میگساری کنند، 5 چون محافظت می‌کند. 6 به سخنان او چیزی اضافه نکن، مبادا تو را ممکن است قوانین را فراموش کرده توانند به داد مظلومان برسند. 6 توبیخ نماید و تو دروغگو قلمداد شوی. 7 ای خدا، قبل از آنکه شراب را به کسانی بده که در انتظار مرگند و به اشخاصی که دلتگ بمیرم دو چیز از تو می‌طلیم: 8 مرا از دروغ گفتن حفظ کن و مرا نه و تلاخکام هستند، 7 تا بتوشد و قفو و بدختی خود را فراموش کنند. تهیدست بگدان و نه ثروتمند، بلکه روزی مرا به من بده؛ 9 چون 8 دهان خود را باز کن و از حق کسانی که بی‌زبان و بی‌چاره‌اند دفاع اگر ثروتمند شوم ممکن است تو را انکار کنم و بگویم: «خدواند کن. 9 دهان خود را باز کن و به انصاف داوری نما و به داد غصیران کیست؟» و اگر تهیدست گردم امکان دارد دردی کنم و نام تو را و محتاجان بوس. 10 زن خوب را چه کسی می‌تواند پیدا کند؟ ارزش بی‌حرمت نمایم. 10 هرگز از کسی نزد کارفرمایش بدگویی نکن، او از جواهر هم بیشتر است! 11 او مورد اعتماد شوهرش می‌باشد مبادا به نفرین او گرفتار شوی. 11 هستند کسانی که پدر و مادر خود و نمی‌گذارد شوهرش به چیزی محتاج شود. 12 در تمام روزهای را نفرین می‌کنند. 12 هستند کسانی که خود را پاک می‌دانند در زندگی به شوهرش خوبی خواهد کرد، نه بدای. 13 پشم و کتان حالی که به گاه آگوده‌اند. 13 هستند کسانی که از نگاهشان کبر و می‌گیرد و با دستهای خود را تیز می‌رسید. 14 او برای تهیه خوارک، غرور می‌بارد، 14 هستند کسانی که دندانهای خود را تیز می‌کنند تا مانند کشتهای بازگنان به راههای دور می‌رود. 15 قبل از روشن به جان مردم فقری بیفتد و آنها را بیاعند. 15 زالو را دو دختر است که شدن هوا، بیدار می‌شود و برای خانواده‌اش خوارک آماده می‌کند و فریاد می‌کنند: «بده! بده!» سه چیز هست که هرگز سیر نمی‌شوند، دسترهای لازم را به کفیرانش می‌دهد. 16 مزعمه‌ای را در نظر می‌گیرد بلکه چهار چیز، که نمی‌گویند: «بس است!»: 16 دنیای مردگان، و پس از بررسیهای لازم آن را می‌خود و با دسترنج خود تاکستان ایجاد رسم نازار، زمین بی‌آب، آتش مشتعل. 17 کسی که می‌کند. 17 او قوى و پرکار است. 18 به امور خريد و فروش رسیدگی پدر خود را مسخره کند و مادرش را تحقیر نماید، کلاه‌گذاشتن چشمانش می‌نماید و شیهای تا دیر وقت در خانه کار می‌کند. 19 با دستهای را از کاسه در می‌آورند و لاشخورها پدنش را می‌خورند. 18 سه چیز خود نخ می‌رسد و پارچه می‌باشد. 20 او دست و دل باز است و به برای من بسیار عجیبند، بلکه چهار چیز که من آنها را نمی‌فهمم: فرقا کمک می‌کند. 21 از برف و سرما باکی ندارد، چون برای تمام پژوه عقاب در آسمان، خریدن مار روی صخره، عبور کشته از اهل خانه‌اش لباس گرم بافته است. 22 براي خود نیز لباسهای زیبا از دریا، راه مزد با دختر جوان. 20 همچنین است راه زن بدکاره که پارچه‌های نفیس می‌دوزد. 23 او لباس و کمرنیز تهیه می‌کند و به می‌خورد و دهانش را پاک می‌کند و می‌گوید: «کار بیدی نکردم». تاجرها می‌فروشند. شوهر چنین زنی در میان بزرگان شهر مورد احترام 21 سه چیز است که زمین را می‌لرزاند، بلکه چهار چیز که زمین خواهد بود. 25 او زنی است قوى و باوقار و از آینده نمی‌ترسد. 26 تاب تحملش را ندارد: 22 بردۀای که پادشاه شود، احتمقی که سیر و سخنانش پر از حکمت و نصایحش محبت‌آمیز است. 27 او تبلیغ توانگر گردد، 23 زن بداخلاتی که شوهر کرده باشد، و کنیزی که نمی‌کند، بلکه به احیاجات خانواده‌اش رسیدگی می‌نماید. 28 جای بانوی خود را بگیرد. 24 چهار چیز است بر زمین که بسیار فرزندانش او را می‌ستایند و شوهرش از او تمجید نموده، می‌گوید: 29 کوچک اما اپناداره دانا هستند: 25 مورجه‌ها که ضعیف هستند ولی «تو در میان تمام زنان خوب، بی نظری هستی!» 30 زیبایی فریبند و براي زمستان خوارک ذخیره می‌کنند، 26 گرگتها که تاوتاند اما در نایابیار است، اما زنی که خداترس باشد قابل ستایش است. 31 میان صخره‌ها براي خود لانه می‌سازند، 27 ملخها که رهبری ندارند پاداش کارهایش را به او بدهید و بگذارید همه او را تحسین کنند.

ولی در دسته‌های منظم حرکت می‌کنند، 28 و مارمولکها که می‌توان آنها را در دست گرفت، اما حتی به کاخ پادشاهان نیز راه می‌پابند. 29 سه چیز است که راه رفتگشان باوقار است، بلکه چهار چیز که با می‌خراشد: 30 شیر که سلطان حیوانات است و از هیچ چیز نمی‌ترسد، 31 طاووس، بز نر، و پادشاهی که سپاهیانش همراه او هستند. 32 اگر از روی حمامت مغورو شده‌ای و اگر نقشه‌های پلید در سر پرورانده‌ای، به خود بیا و از این کارت دست بکش. 33 از زدن شیر، کره به دست می‌آید؛ از ضربه زدن به دماغ خون جاری می‌شود؛ و از برانگیختن خشم، نزاع درمی‌گیرد.

31 سخنان الهام بخش مادر موئیل پادشاه به او: 2 ای پسر من، ای پسری که تو را در جواب دعاها یم یافته‌ام، 3 نیروی جوانی

حاصل شود عاقبت به دست کسی می‌افتد که بر قضا رحم می‌کند. به مملکتش ثبات می‌بخشد، اما آنکه رشوه می‌گیرد مملکت خود را ۹ خدا از دعای کسانی که احکام او را اطاعت نمی‌کنند، گراحت نابود می‌کند. ۵ شخص متعلق با چاپلوسی‌های خود به دوستش دارد. ۱۰ هر که دام برس راه شخص درستکار بینهاد و او را به راه بد صدمه می‌زند. ۶ بدکاران در دام گناه خود گرفтар می‌شوند، اما پکشاند، عاقبت به دام خود گرفтар خواهد شد، ولی اشخاص نیک شادی نصیب درستکاران می‌گردد. ۷ شخص درستکار نسبت به فقرا پاکشان خوبی خواهند یافت. ۱۱ ژوتمندان خود را دانا می‌پندازند، با انصاف است، اما آدم بدکار به فکر آنها نیست. ۸ شخص نادانی اما فقیر خردمند از واقعیت درون آنها باخبر است. ۱۲ وقتی نیکان که همه را مسخره می‌کند می‌تواند شهری را به آشوب پکشاند، اما پیروز می‌شوند، همه شادی می‌کنند، اما هنگامی که بدکاران به شخص دانا تلاش می‌کند صلح و آرامش برقرار نماید. ۹ اگر شخص قدرت می‌رسند، مردم خود را پنهان می‌کنند. ۱۳ هر که گناه خود را عاقل با آدم نادان به دادگاه بروند، نادان یا خشمگین می‌شود با پیوشناند، هرگز کامیاب نخواهد شد، اما کسی که آن را اعتراف کند مسخره می‌کند، و هیچ نتیجه‌ای حاصل نمی‌شود. ۱۰ افرادی که و از آن دست پکشند خدا بر او رحم خواهد کرد. ۱۴ خوش با تشنیه خون هستند از اشخاص درستکار متغیرند و قصد جانشان را حال کسی که ترس خدا را در دل دارد، زیرا هر که نسبت به خدا دارند. ۱۵ آدم نادان خشم خود را فوری برور می‌دهد، اما شخص دانا سرخست باشد گرفتار بلا و بدیختی می‌شود. ۱۶ مردم بیچاره‌ای که جلوی خشم خود را می‌گیرد. ۱۷ اگر حاکم به حرفهای دروغ گوش زیر سلطه حاکم ظالیعی هستند، مانند کسانی می‌باشند که گرفتار شیر کنند، تمام افادش دروغگر خواهند شد. ۱۸ فقیر و ژوتمند در یک غرمان یا خرس گرسنه شده باشند. ۱۹ سلطان نادان به قوم خود ظلم چیز مثل هم نسبت: خداوند به هر دو آنها چشم پیا داده است. ۲۰ عذاب وجودان یک جنایتکار او را به خواهد ماند. ۲۱ برای تربیت بچه، چوب تأثیب لازم است. اگر او سوی مجازات خواهد برد، پس توسعی نکن از او حمایت کنی. ۲۲ را به حال خود واگذاری و ادب نکنی، باعث سرافکندگی مادرش می‌کند. پادشاهی که از نادرستی و رشوه‌خواری نفرت داشته باشد، پادشاهی که نسبت به فقرا با انصاف باشد، سلطنتش همیشه پا بر جا هر که در راه راست ثابت قدم باشد در امان خواهد ماند، اما کسی خواهد شد. ۲۳ وقتی اشخاص بدکار به قدرت می‌رسند، فساد زیاد که به راههای کج برو خواهد افتاد. ۲۴ هر که در زمین خود زراعت می‌شود؛ ولی قدرت آنها دوامی نخواهد داشت و نیکان سقوط آنها را کند نان کافی خواهد داشت، اما کسی که وقت خود را به بطالت به چشم خواهند دید. ۲۵ فرزند خود را تأثیب کن تا باعث شادی و بگذراند فقر گزینگاری او خواهد شد. ۲۶ اشخاص درستکار کامیاب آرامش فکر تو شود. ۲۷ در جایی که پیام خدا نیست، مردم سرکش خواهند شد، اما کسانی که برای ژوتمند شدن عجله می‌کنند بی سزا می‌شوند. خوش با حال قویی که احکام خدا را به جا می‌آورند. ۲۸ طرفداری، کار درستی نیست؛ اما هستید قضای خدمکار را نمی‌توان تهبا با نصیحت اصلاح کرد، زیرا او هر چند که به خاطر یک لقمه نان، بی انصافی می‌کنند. ۲۹ آدم خمیس فقط حرفهای تو را بفهمد ولی به آنها توجه نخواهد کرد. ۳۰ شخصی که به فکر جمع‌آوری ثروت است غافل از اینکه فقر در انتظار است. ۳۱ بدون فکر کردن و با عجله جواب می‌دهد از نادان هم بدتر است. اگر اشتباه کسی را به او گوشزد کنی، در آخر از تو بیشتر قدردانی ۳۲ غلامی که ایباش او را از کودکی به نازیورده باشد، زیرا ایباش خواهد کرد تا از کسی که پیش او چاپلوسی کرده است. ۳۳ کسی غلامی نخواهد کرد. ۳۴ شخص تندخو نزاع به پا می‌کند و باعث که والدین خود را غارت می‌کند و می‌گوید: «کار بدی نکردادم»، ناراحتی می‌شود. ۳۵ تکبر، انسان را به زمین می‌زند، ولی فروتنی دست کمی از یک آدمکش ندارد. ۳۶ حرص و طمع باعث جنگ و منحر به سرینشان می‌شود. ۳۷ کسی که با دز رفیق می‌شود، دشمن جدال می‌شود؛ اما توکل نمودن به خداوند انسان را کامیاب می‌کند. جان خویش است، زیرا شهادت دروغ می‌دهد و به این ترتیب خود ۳۸ هر که بر نقشه‌های خود تکیه می‌کند نادان است، ولی آنکه که را زیر لعنت قرار می‌دهد. ۳۹ کسی که از انسان می‌ترسد گرفتار از تعالیم خدا پیرو می‌نمایند، در امان می‌باشند. ۴۰ اگر به فقرا می‌شود، اما شخصی که به خداوند توکل می‌کند در امان می‌ماند. کمک کنی، هرگز محتاج نخواهی شد؛ ولی اگر روی خود را از فقیر ۴۱ بسیاری از مردم از حاکم انتظار لطف دارند غافل از اینکه خداوند برگردانی، مردم لعنت قرار خواهی گرفت. ۴۲ هنگامی که بدکاران به است که به داد مردم می‌رسد. ۴۳ درستکاران از بدکاران نفرت دارند قدرت می‌رسند، مردم خود را پنهان می‌کنند، اما وقتی بدکاران سقوط و بدکاران از درستکاران. کنند درستکاران دویاره قدرت را به دست خواهند گرفت.

30 سخنان آگور پسر یاکه، شامل این پیام است: خدایا،
29 کسی که بعد از تنبیه بسیار، باز سرسختی کند، ناگهان خستدم؛ ای خدا، خسته و درماندهام. ۲ من نادان ترین آدمیان هستم خرد خواهد شد و دیگر علاجی نخواهد داشت. ۳ وقتی قدرت در و عاری از شعور بشیری. ۴ حکمتی در من نیست و شناختی از خدا دست نیکان است مردم شادند، اما قدرت که به دست بدان بیفتند ندارم. ۵ آن کیست که آسمان و زمین را زیر پا می‌گذارد؟ آن کیست مردم می‌نالند. ۶ پسر عاقل پدرش را خوشحال می‌کند، اما پسری که باد را در دست خود نگه می‌دارد و آنها را بر راهی خود می‌پیچد؟ به دنبال زنان بدکاره می‌رود اموالش را بر باد می‌دهد. ۷ پادشاه عاقل آن کیست که حدود زمین را برقرار کرده است؟ نامش چیست و

بده، مبادا خودش را عاقل بداند. **6** کسی که توسط آدم نادان پیغام می‌شود همچون پرندگاهی است که از آشیانه‌اش آواره شده باشد. **9** می‌فرستند مثل شخصی است که پای خود را قطع می‌کند و یا زهر مشورت صمیمانه یک دوست همچون عطری خوشبو، دلپذیر است. **7** مثلاً که از دهان شخص نادان بیرون می‌آید، مانند بای **10** دوست خود و دوست پدرت را هرگز ترک نکن، و وقتی در تنگی لنگ، سست است. **8** احترام گذاشتن به شخص نادان، مانند بستن هستی سراغ برادرت نرو؛ همسایه نزدیک بهتر از برادر دور می‌تواند به سنگ به فلاخن، کار احمقانه‌ای است. **9** مثلاً که از دهان شخص تو کمک کند. **11** پسرم، حکمت بیاموز و دل مرآ شاد کن تا بتوان نادان بیرون می‌آید همچون خاری که به دست آدم مست فرو می‌رود جواب کسانی را که مرآ سرزنش می‌کنند، بدهم. **12** عاقل خطر و او حس نمی‌کند، بی‌اثر است. **10** کسی که نادان یا هر رهگذری را پیش‌بینی می‌کند و از آن اجتناب می‌نماید، ولی جاهل به سوی را استخدام می‌کند، مانند تبراندازی است که بی‌هدف تیرها کرده، آن می‌رود و خود را گرفتار می‌کند. **13** از کسی که نزد تو شامن هر رهگذری را مجروح می‌سازد. **11** همان‌طور که سگ به فی خود شخص غریبی می‌شود، گرو بگیر. **14** اگر صبح زود با صدای بلند باز می‌گردد، آدم احمق نیز حماقت خود را تکرار می‌کند. **12** کسی برای دوست دعای خیر کرده، او از خواب بیدار کنی، دعای تو که در نظر خود عاقل است از یک نادان هم نادادر است. **13** آدم همچون لعنت خواهد بود. **15** غرغرهای زن بهانه‌گیر مثل چکچک تنبیل پایش را از خانه بیرون نمی‌گذارد و می‌گوید: «شیرهای درنه در آب در روز بارانی است؟ **16** همان‌طور که نمی‌توان از وزیدن باد کوچجه‌ها هستند!» **14** او مانند دری که بر پائمه‌اش می‌چرخد، در جلوگیری کرد، و یا با دسته‌ای چرب چیزی را نگه داشت، همان‌طور رختخوابش می‌غلند و از آن جدا نمی‌شود. **15** دستش را به طرف هم محل است بتوان از غیرچین زنی جلوگیری کرد. **17** همان‌طور بشقاب دراز می‌کند ولی از فرط تنبیل لقمه را به دهانش نمی‌گذارد. که آهن، آهن را می‌ترشد، دوست نیز شخصیت دوستش را اصلاح **16** با این حال او خود را داناتر از هفت مرد عاقل می‌داند. **17** می‌کند. **18** هر که درختی پروراند از میوه‌اش نیز خواهد خورد و هر کسی که در نزاعی دخالت می‌کند که به او مربوط نیست مانند که به ارایش خدمت کرد پاداش خواهد گرفت. **19** همان‌طور که شخصی است که گوشتهای سگی را می‌کشد. **18** شخصی که انسان در آب، صورت خود را می‌بیند، در وجود دیگران نیز وجود همسایه خود را فریب بددهد و بعد بگوید که شوختی کرده است، مثل خوش را مشاهده می‌کند. **20** همان‌طور که دنیای مردگان از بعلین دیوانه‌ای است که هر طرف آتش و تیرهای مرگبار پرست می‌کند. زندگان سیر نمی‌شود، خواسته‌های انسان نیز هرگز ارضاء نمی‌گردد. **20** هیزم که نیاشد آتش خاموش می‌شود، سخن چین که نیاشد نزاع (**Sheol h7585**) **21** طلا و نقره را بهوسیله آتش می‌آزمایند، ولی فرو می‌نشینند. **21** همان‌طور که زغال و هیزم آتش را مستعمل می‌کند، انسان را از عکس‌العملش در برای تعریف و تمجید دیگران می‌توان مرد سیستوجو هم چنگ و نزاع بر پا می‌نماید. **22** سخنان سخن‌چین شناخت. **22** اگر احتمق را در داخل هاون هم بکوئی حماقتش از او مانند لقمه‌های لذیذی است که بالذذت بعلینده می‌شود. **23** سخنان سخن‌چین شناخت. **23** مال و دارایی زود از بین می‌رود و تاج و تخت زیبا و فریبده، شراحت دل را پنهان می‌سازد، درست مانند لعای که پادشاه تا ابد برای نسل او باقی نمی‌ماند. پس تو با دقت از گله ظرف گلی را می‌پوشاند. **24** شخص کبینتو را حرقویش کینه دلش و رممات موظیت کن، **25** زیر و قنی علوفه چیده شد و محصول را مخفی می‌کنند؛ **25** اما تو گول حرقوهای فرینه‌دار را نخور، زیرا جدید به بار آید و علف کوهستان جمع‌آوری شود، **26** آنگاه از پشم دلش بر از نفرت است. **26** اگرچه نفرش را با حیله پنهان می‌کند، گوسفنداتن لیاس تهیه خواهد کرد، از فروش برهایت زمین خواهی اما سرانجام پلیدی او بر همگان آشکار خواهد شد. **27** هر که برای خرد **27** و از شیر بقیه بزها تو و خانواده و کنیانت سیر خواهد دیگران چاه بکنند، خود در آن خواهد افتاد. هر که سنگی به طرف شد. **28** دیگران بغلتاند، آن سنگ برمی‌گردد و بر روی خود او می‌افتد. **28** زیان دروغگو از مجروح شدگان خود نفرت دارد و دهان چاپلوس نمی‌کند! ولی خداشناسان چون شیر، شجاع هستند. **2** وقتی خراچی بار می‌آورد. **2** مملکتی گرفتار فساد شود، دولتش به آسانی سرنگون می‌گردد، اما

27 دریاره فردای خود با غرور صحبت نکن، زیرا نمی‌دانی چه هریمن درستکار و عاقل مایه ثبات مملکت هستند. **3** حاکمی که بر پیش خواهد آمد. **2** هرگز از خودت تعزیز نکن؛ بگذار دیگران از تو فقرنا ظلم می‌کند مانند باران تندی است که محصول را از بین می‌برد. تعزیز کنند. **3** حمل بار سنگ و ماسه ساخت است، اما تحمل **4** ای توجهی نسبت به قانون، ستایش بدکاران است ولی اطاعت ناراحتیهای که شخص نادان ایجاد می‌کند، از آن هم سختتر است. از آن، میازده با بدی می‌باشد. **5** عدالت برای بدکاران بی معنی **4** حسادت خطرناک تر و بی رحمتی از خشم و غضب است. **5** است، اما بیرون خداوند اهمیت آن را خوب می‌دانند. **6** انسان بهتر سرنگش آشکار از محبت پنهان بهتر است. **6** خشم دوست بهتر از است قبیر و درستکار باشد تا ثروتمند و کلاهبردار. **7** پسری که از قوانین اطاعت می‌کند داناست، اما برای شکم سیر حقی از عسل کراحت دارد، اما کسی که رفیق عیاشان است مایه بوسه دشمن است. **7** شکم سیر حقی از عسل کراحت دارد، اما برای شکم گرسنه هر چیز تلخی شیرین است. **8** کسی که از خانه‌اش دور ننگ پدرش می‌باشد. **8** مالی که از راه ریاخواری و بهره‌کشی از فقراء

نادان نمی‌تواند به حکمت دست یابد؛ وقتی موضوع مهمی مورد ظرفی بسازد. **۵** اطرافیان بدکار پادشاه را از او دور کن تا تخت او به بحث قرار می‌گیرد، او حرفی برای گفتن ندارد. **۶** کسی که دائم عدالت پادیار بماند. **۷** وقتی به حضور پادشاه می‌روی خود را آدم نقشه‌های پلید در سر پیپوراند، عاقبت رسوا خواهد شد. **۸** نقشه‌های بزرگی ندان و در جای بزرگان نایست، **۹** چون بهتر است به تو گفته آدم جاهل گناه‌آلود است و کسی که دیگران را مسخره می‌کند مورد شود: «بالاتر بنشین»، از اینکه تو را در برابر چشمان بزرگان در جای نفرت همه مردم می‌باشد. **۱۰** اگر توانی سخنیهای زندگی را تحمل پاییتر بشانند. اگر حتی با چشمانت چیزی می‌بینی، **۱۱** شتابزده کنی، آدم ضعیفی هستی. **۱۲** از نجات دادن کسی که به ناحق به همسایهات را به دادگاه نبر، زیرا اگر در آخر ثابت شود که حق با وی مرگ محکوم شده است کوتاهی نکن. **۱۳** نگو که از جریان آیی خبر بوده است، تو چه خواهی کرد؟ **۹** وقتی با همسایهات دعوا می‌کنی بوده‌ای، زیرا خدایی که جان تو در دست اوست و از دل تو آگاه رازی را که از دیگری شنیدهای فاش نکن، **۱۰** زیرا دیگر کسی به تو است، می‌داند که تو از همه چیز باخبر بوده‌ای. او هر کسی را اطمینان نخواهد کرد و تو بدن خواهی شد. **۱۱** سخنی که بجا گفته مطابق اعمالش جزا خواهد داد. **۱۲** پسرم، همان‌طور که خوردن شود مانند نگیهای طلاست که در طرف نقوای نشانده باشدند. **۱۲** عسل کام تو را شیرین می‌کند، همچنان کسب حکمت برای جان تو نصیحت شخص دانا برای گوش شنوا مانند حلقه طلا و جواهر، شیرین خواهد بود. کسی که حکمت یاموزد آینده خوبی در انتظارش با ارزش است. **۱۳** خدمتگزار امن همچون آب خنک در گرمای خواهد بود و امیدهایش بر باد نخواهد رفت. **۱۴** ای شیر، در کمین تابستان، جان اربابش را تازه می‌کنند. **۱۴** کسی که دم از بخشندگی خانه شخص عادل نیاش و منزلي را که او در آن زندگی می‌کند، خود می‌زند، ولی چیزی به کسی نمی‌بخشد مانند ابر و بادی است تاراج نکن، **۱۶** زیرا عادل حتی اگر هفت بار هم بیفتاد، باز برخواهد که باران نمی‌دهد. **۱۵** شخص صبور می‌تواند حتی حاکم را مقاعده خاست، اما شریان گرفتار بلا شده، سرنگون خواهد شد. **۱۷** وقتی کند و زیان نرم می‌تواند هر مقاومت سختی را در هم بشکند. **۱۶** اگر دشمنت دچار مصیبی می‌شود شادی نکن و هنگامی که می‌افتد به عسل دست یافته زیاد از حد نخور، زیرا ممکن است دلت به هم دلشاد نشو، **۱۸** زیرا ممکن است خداوند این کار تو را نپسندد و از بخورد و استغفار کنی. **۱۷** به خانه همسایهات زیاد از حد نزو، میادا چرا غش خاموش خواهد شد. **۱۸** به سبب بدکاران خودت را ناراحت از تو سیر و متفرق شود. **۱۸** شهادت دروغ مثل تبر و شمشیر و تیر نکن و به آها حسادت نزور، **۱۹** زیرا شخص بدکار آیندهای ندارد و تیز صدمه می‌زند. **۱۹** اعتقاد کردن به آدم خائن در زمان تنگی با کسانی که بر ضد ایشان شورش می‌کنند همدست نشو، **۲۰** آواز خواندن لیاس او در هوا سرد و کیست که بداند خداوند یا پادشاه چه بلافای بر سر چین کسان پاشیدن نمک روی رخم اوست. **۲۱** اگر دشمن تو گرسنه است به او خواهد آورد؟ **۲۳** قاضی نباید در داوری از کسی طرفداری کند. **۲۴** غذا بده و اگر تشنه است به او آب بتوشان. **۲۲** با این عملت، هر که به مجرم بگوید: «تو بی گناهی»، مورد لعنت و نفرت همه مردم اخگرهاش شرم بر سریش خواهی انباشت، و خداوند به تو پاداش خواهد واقع خواهد شد، **۲۵** ولی آنکه گاههکار را محکوم کند سعادت و داد. **۲۳** همان‌طور که باد شمال باران می‌آورد، همچنان بدگویی، برکت نصیبی خواهد گردید. **۲۶** جواب صادقانه مانند بوسه دوست خشم و عصبانیت به بار می‌آورد. **۲۴** سکونت در گوش پشت بام دلچسپ است. **۲۷** اول کسب و کاری داشته باش بعد خانه و بهتر است از زندگی کردن با زن غنی‌گو در یک خانه. **۲۵** خیر خوش خانواده تشکیل پدیده. **۲۸** علیه همسایه خود شهادت دروغ نده و که از دیار دور می‌رسد، همچون آب خنکی است که به کام تشنه سختن نادرست درباره اش بر زیان نیاور. **۲۹** نگو: «هر چه بر سرم لب می‌رسد. **۲۶** سازش شخص درستکار با آدم بدکار، مانند آلوهه آورده تلافی خواهم کرد.» **۳۰** از کنار مزروعه شخص تبیل و کم عقل کردن منبع آب و گل آلود ساختن چشمه است. **۲۷** همان‌طور که گذشتم، **۳۱** همه جا خار روییده بود، عللهای هر زمین را پوشانده و زیاده روی در خوردن عسل مصر است، طلبیدن تعریف و تمجید از دیوار مزروعه فو ریخته بود. **۳۲** با دیدن این منظره به فکر فرو و فتم و مردم نیز ناپسند است. **۲۸** کسی که بر نفس خویش تسلط ندارد، این درس را آموختم: **۳۳** کمی خواب بیشتر، کمی پُرت بیشتر، مثل شهری بی حصار است.

کمی دست رو دست گذاشتن و استراحت بیشتر، **۳۴** و فقر و **۲۶** همان‌طور که باریدن برف در تابستان یا باران در فصل تنگدستی همچون راهزینی مسلح به سراغ تو خواهد آمد.

25 امثال دیگری از سلیمان که مردان جرقیا، پادشاه پیهودا، اشخاص نادان. **۲** نفین، بر کسی که مستحق آن نیست اثری ندارد آنها را به رشته تحریر درآورند: **۲** عظمت خدا در پوشاندن اسرازش و مانند گنجشک یا پرستوی است که این سو و آن سو پرواز می‌کند می‌باشد، اما عظمت پادشاه در بی بودن به عمق مسائل. **۳** بی و در جایی نمی‌نشینید. **۳** شلاق برای اسب است و افسار برای الاغ، بردن به افکار پادشاهان مانند دست یافتن به آسمان و عمق زمین، و چوب تنبیه برای آدم نادان. **۴** نادان را مطابق حماقش جواب غیرممکن است. **۴** ناخالصی‌ها را از نقره جدا کن تا زرگر بتواند از آن نده، میادا تو هم مثل او شوی. **۵** نادان را مطابق حماقش جواب

پس اگر جان خود را دوست داری از رفتن به راه آنها خودداری کن. ته دل نمی‌گوید. **8** لقمهای را که خورده‌ای استفراغ خواهی کرد و **6** بچه را در راهی که باید برود تربیت کن و او تا آخر عمر از آن تشکرکن تو بر باد خواهد رفت. **9** آدم نادان را نصیحت نکن، چون منحرف نخواهد شد. **7** فقیر اسیر ثروتمند است و قرض گیرنده غلام او سختان حکیمانه تو را خوار خواهد شد. **10** حدود ملک خود را قرض دهنده. **8** هر که ظلم پکارد مصیبیت درو خواهد کرد و قدرتش که از قدیم تعین شده، تغییر نده و زمین پیمان را غصب نکن، **11** در هم خواهد شکست. **9** شخص سخاوتمندی که غدای خود را با زیرا حامی ایشان قدرتمند است و به داد آنها خواهد رسید. **12** و فقر تقسیم می‌کند، برکت خواهد یافت. **10** مسخره کننده را بیرون دیگران تو را تأدیب می‌کنند، با تمام دل آن را پیذیر و به سختان بینداز تا نزع و مجادله و فحاشی خاتمه یابد. **11** اگر کسی پاکی آموزندۀ شان گوش فرا ده. **13** از تأدیب کردن فرزند خویش کوتاهی قلب را دوست پدارد و سختانش دلنشین باشد، حتی پادشاه نیز نکن. چوب تنبیه او را نخواهد کشت. **14** او را چوب تنبیه کن **15** دوست او خواهد شد. **12** خداوند آدمهای درستکار را محفوظ نگه که جانش را از هلاکت نجات خواهی داد. (*Sheol h7585*)

می‌دارد، اما نقشه‌های بدکاران را باطل می‌کند. **13** آدم تبل در خانه پسرم، اگر حکمت در دل تو باشد، دل من شاد خواهد شد **16** و می‌ماند و می‌گوید: «اگر بیرون بروم شیر مرا می‌خورد». **14** سختان هنگامی که دهات به راستی سخن بگوید، وجود من به وجود خواهد زن بدکار مانند یک دام خطرناک است و هر که مورد غضب خداوند آمد. **17** به گاهه‌کاران حسادت نوز، بلکه اشیاق تو اطاعت از باشد در آن می‌افتد. **15** حماتقت در وجود کودک نهفته است، ولی خداوند باشد؛ **18** زیرا در این صورت آینده خوبی خواهی داشت و چوب تأدیب آن را از او بیرون می‌کند. **16** کسی که به خاطر نفع امید تو بر باد نخواهد رفت. **19** ای پسرم، عاقل باش و به سختانم خودش به فقیرا ظلم کند و به ثروتمندان هدیه دهد، عاقبت گرفتار فقر گوش فرا ده. در راه راست گام بردار **20** و با آدمهای میگسار و خواهد شد. **17** به این سختان مردان حکیم که به تو یاد می‌دهم شکم پرست معاشرت نکن، **21** زیرا کسانی که کارشان فقط خوردن و گوش فرا ده و با تمام وجود از آنها بپریوی کن؛ **18** زیرا حفظ کردن خوابیدن است، فقیر و محاج خواهد شد. **22** نصیحت پدرت را آنها در دل و قرار دادن آنها بر زبان، کار پسندیده‌ای است. **19** این که تو را به وجود آورده گوش بگیر و مادر پیرت را خوار مشمار. سختان را امروز به تو تعلیم می‌دهم تا اعتماد تو بر خداوند باشد. **20** **23** در پی حقیقت باش و حکمت و ادب و فهم را کسب کن و این کلمات گزیده را که مملو از حکمت و اندرز است، برای تو به هیچ قیمت آنها را از دست نده. **24** فرزندی درستکار و دانا نوشتم **21** تا حقیقت را آنچنان که هست به تو یاد دهم و تو نیز آن باش تا مایه شادی و خشنودی پدر و مادرت شوی. **25** ای پسرم، را به کسانی که از تو سؤال می‌کنند، پیاموزی. **22** اموال شخص فقری به من گوش بد و از زندگی من سرمیش بگیر. **27** بدان که زن را که حامی ندارند، غارت نکن و حق بیچارگان را در دادگاه پایمال بدکاره دام خطرناکی است. **28** او مانند راهن در کمین قیابان خود ننمای؛ **23** زیرا خداوند به داد ایشان خواهد رسید و کسانی را که می‌نشینند و باعث می‌شود مردان زیادی خیانتکار شوند. **29** مصیبته به ایشان ظلم کرده‌اند به سوای اعمالشان خواهد رسانید. **24** با و بدینه گریانگیر چه کسی می‌شود؟ آن کیست که دائم نزع به پا اشخاص تندخوا که زد خشمگین می‌شوند معاشرت نکن، **25** مبادا می‌کند و می‌نالد، بی جهت زخمی می‌شود و چشانش تار می‌گردد؟ مثل آنها شوی و زندگی خود را تباہ کنی. **26** ضامن دیگری نشو و **30** کسی که دائم شراب می‌خورد و به دنبال میگساری می‌رود. تعهد نکن که او قرض خود را پس خواهد داد، **27** زیرا اگر مجبور به **31** پس فرفته شراب قمر نشو که در پایله به تو چشمک می‌زند و پرداخت قرض او شوی و نتایی آن را پیرزادی، رختخوابت را از زیرت سپس به نزی از گلوبت پایین می‌رود؛ **32** زیرا در پایان، مثل مار بیرون می‌کشند. **28** حدود ملک خود را که اجدادت از قدیم آن را سمعی تو را نیش خواهد زد و چون افعی تو را خواهد گردید. **33** تعیین کرده‌اند، به نفع خود تغییر نده. **29** اگر کسی در کار خود چشمانش چیزهای عجیب و غریب خواهد دید و گرفتار وهم و خیال ماهر باشد، بدان که جزو افراد گمنام نخواهد ماند، بلکه به دربار خواهی شد. **34** مانند کسی خواهی بود که بر سر دکل کشته که پادشاهان راه خواهد یافت.

23 وقی با حاکم سر سفره می‌نشینی، به خاطر بسیار با چه دیگر بنویم؟»
24 کسی رویرو هستی. **2** اگر آدم پرخوری هستی، کارد بر گلوبت بگذار
3 و شیفته غذاهای لذیذ او نشو، زیرا ممکن است فربی در کار
4 با اشخاص شیر حسادت نوز و آزو نکن که با آنها عاقل باش و برای به چنگ آوردن ثروت، خودت را خسته دوست شوی، **2** زیرا تمام فکر و ذکر آنها این است که به مردم ظلم نکن، **5** زیرا ثروت ناپایدار است و مانند عقاب می‌پرد و ناپایدار کنند. **3** خانه با حکمت بنا می‌شود و با فهم استوار می‌گردد، **4** می‌شود. **6** از سفره آدم خسیس غذا نخور و برای غذاهای لذیذ او اتفاقهایش با دانایی از اسیاب نفیس و گرانبهای پر می‌شود. **5** آدم دانا و حریص ناش، **7** چون او حساب هر چه را که بخوری در فکرش نگه فرمیده از قدرت زیاد برخوردار است و دائم به قدرت خویش می‌افزاید. می‌دارد. او تعارف می‌کند و می‌گوید: «بخور و بنوش»، اما این را از **6** پیروزی در چنگ بستگی به تدابیر خوب و مشورت زیاد دارد. **7**

پا می کنند. **4** آدم تنبیل به موقع زمینش را شتم نمی زند، پس در اما شتابزدگی باعث فقر می شود. **6** ژرتوی که با زبان دروغگو به هنگام برداشت محصول هر چه می گردد چیزی نمی یابد. **5** پند نیکو دست آید، بخاری است بی دوا و تلهای مرگبار. **7** ظلم بدکارانی در اعماق دل مشورت دهدنده مانند آب در ته چاه است و شخص که نمی خواهد راستی را به جا آورند، عاقبت به سوی خودشان باز فهمیده آن را بیرون می کشد. **6** بسیارند کسانی که ادعا می کنند می گردد و آنان را نابود می کند. **8** راه آدم گناهکار کج است ولی خوب و باوفا هستند، ولی کیست که بیوان شخص واقعاً باوفای شخص پاک در راستی گام برمی دارد. **9** سکونت در گوشة پشت بام پیدا کنند؟ **7** فرزندان شخص امین و درستکار در زندگی سعادتمند بهتر است از زندگی کردن با زن سیزدهجو در یک خانه مشترک. **10** **10** خداوند از اشخاصی که در داد و ستد از وزنهها و از مشاهده خراب شدن خانه بدکاران و هلاکت ایشان پند می گیرند. پیمانهای نادرست استفاده می کنند متففر است. **11** امان نیست. **12** خداوند شاخت و فهمید که دل خود را پاک نگاه داشته ام و از گاه میرا عبرت نمی گیرند، اما دانایان تنها با شنیدن آموزند. **13** خداشناسان کیست که بیواند بگوید: «دل خود را پاک نگاه داشته ام و از گاه میرا عبرت نمی گیرند، اما دانایان تنها با شنیدن آموزند. **14** خداشناسان هستم.» **10** خداوند از اشخاصی که در داد و ستد از وزنهها و از مشاهده خراب شدن خانه بدکاران و هلاکت ایشان پند می گیرند. پیمانهای نادرست استفاده می کنند متففر است. **11** حی کردک را **13** آنکه فریاد قیران را نشیده می گیرد در روز تنگستی خود نیز می توان از طرز فرقاش شاخت و فهمید که آنچه انجام می دهد پاک فریادرسی نخواهد داشت. **14** هدیه ای که در خفا داده می شود خشم و درست است یا نه. **12** گوش شنوا و چشم بینا، هر دو بخشش را می خواباند و رشوه پنهانی غضب شدید را فرو نمی شاند. **15** اجرای خداوند هستند. **13** اگر خواب را دوست داشته باشی قفسیر می شوی؛ عدالت برای عادلان شادی بخش است، اما برای ظالمان مصیبت بار. پس بیدار بمان تا سیر شوی. **14** خریدار به جنس نگاه می کند و **16** مرگ در انتظار کسانی است که از راه حکمت منحرف می شوند. می گوید: «بد است!» اما بعد از خرید، از آن تعزیز می کند. **15** **17** کسی که خوشگذرانی را دوست دارد، تهیه دست می شود و آدم سخنان حکیمانه گرانبهاتر از طلا و نادرتی از جواهر است. **16** از میگسار و عیاش هرگز ثروتمند نخواهد شد. **18** بدکاران در همان کسی که نزد تو ضامن شخص غریبی می شود گرو بگیر. **17** نانی که دامی که برای درستکاران نهاده اند، گرفتار می شوند. **19** سکونت در از راه کالاهبرداری به دست می آید لذید است، اما سرانجام کام را تلخ بیان می آب و علف بهتر است از زندگی کردن با زن سیزدهجو. **20** می کند. **18** نقشه هایت را بدون مشورت با دیگران عملی نکن و خانه شخص دانا پر از نعمت و ثروت است، ولی آدم نادان هر چه به بدون تدبیر به جنگ نزو. **19** آدم سخن چنین رازها را فاش می کند، دست می آورد بر باد می دهد. **21** درستکار و مهربان باش تا عمر پسر و مادر خود را لعنت کند، خاموش خواهد شد. **21** مالی که مرد دانا می تواند شهر زومبدان را بگیرد و قلعه اعتمادشان را فرو ببرید. آسان به دست آمده باشد برکتی نخواهد داشت. **22** بدی را با بدی **23** هر که موظف سخنانش باشد جانش را از مصیبتهای نجات خواهد تلافی نکن، بلکه متنظر باش تا خداوند عمل کند. **23** خداوند از داد. **24** کسانی که دیگران را مسخره می کنند، مغورو و مکررند. اشخاصی که در داد و ستد از ترازو و سنگهای نادرست استفاده **25** داشتن اشیاق و آزو برای شخص تبل کشند است، زیارتی پس با چنین شخصی معاشرت نکن. **20** چراغ زندگی کسی که خوشی داشته باشی و از احترام و موقیت بrixوردار شوی. **22** یک پسر با خداوند راه زندگی او به کجا ختم می شود؟ **25** سر می برد؛ ولی شخص خداشناش سخاوتمند است و از بخشیدن به انسان چگونه می تواند به فهمید زندگی او به کجا ختم می شود؟ **25** چراغ زندگی از محبت پایدار می باشد. **26** او تمام روز در آزوی گرفتن به انسان نسبتی قبولی به خداوند نهاد، زیارتی ممکن است گرفتار شوی. دیگران دریغ نمی کند. **27** خدا از قربانیهای بدکاران نفرت دارد، **26** پادشاه دانا شریون را تشخیص می دهد و آنها را به شدت مجازات بخصوص اگر با نیت بد تقديم شده باشد. **28** شاهد دروغگو نابود می کند. **27** وجود انسان به منزله چراغ خداوند است که تمام خواهد شد، اما سخنان شخص امین تا ابد باقی خواهد ماند. **29** انگیزه های پنهانی او را آنکار می سازد. **28** هرگاه پادشاهی مهربان و آدم بدکار خودسرانه عمل می کند، اما شخص درستکار تمام جوانب امین باشد، سلطنتش از محبت پایدار می ماند. **29** شکوه جوانان، امر را می سنجد. **30** هیچ حکمت و بصیرت و نقشه ای نمی تواند قوت ایشان است و عزت پیران، تجزیه ایشان. **30** تنبیه برای بدن علیه خداوند عمل کند. **31** انسان اسب را برای روز جنگ آماده دردناک است اما دل را از بدی پاک می کند. **32**

21

دل پادشاه در دست خداوند است، او آن را مانند آب **22** نیکانمی بتر از ثروت هنگفت است و محبویت گرانبهاتر از جوی، به هر سو که بخواهد هدایت می کند. **2** تمام کارهای انسان طلا و نقره. **2** دارا و ندار یک وجه مشترک دارند: هر دوی آنها را به نظر خودش درست است، اما انگیزه ها را خداوند می بینند. **3** خداوند آفریده است. **3** شخص زیرک خطر را پیش بینی می کند و از به جا آوردن عدالت و انصاف بیشتر از تقديم قربانیها خداوند را آن اختیاب می نماید ولی آدم جاهل به سوی آن می رود و خود را خشود می سازد. **4** غرور و تکبر گناهانی هستند که آدم بدکار توسط گرفتار می سازد. **4** ثمره تواضع و خداترسی، ثروت و احترام و عمر آنها شناخته می شود. **5** زیرکی و کوشش، انسان را توانگر می کند، طولانی است. **5** راه اشخاص فاسد از خارها و دامها پوشیده است،

- شخص دانا پر حرفی نمی کند و آنم فهمیده آرام و صبور است. **28** آدم پیش بزرگان، خود شیرینی کنند و با کسانی دوست شوند که بذل و نادان نیز اگر سکوت کند و حرف نزند او را دانا و فهمی می شمارند. بخشش می کنند. **7** وقی انسان فقیر شود حتی برادرانش او را ترک می کنند چه رسد و با عقاید نمی رسد. **8** هر که در بی حکمت است جانش را دوست دارد و درستشان مخالفت می ورزد. **2** دانا برای حکمت از ارش قائل نیست آنکه برای حکمت ارزش قائل شود سعادتمد خواهد شد. **9** شاهد فقط دوست دارد خود را دانا نشان دهد. **3** گاه ننگ و رسوایی به دروغگویی سزا نمی ماند و هر که دائم دروغ می بافد هلاک خواهد بار می آورد. **4** سخنان شخص دانا مانند اقیانوس عمیق است و مثل شد. **10** شایسته نیست که آدم نادان در ناز و نعمت زندگی کند و چشمگاه گوارا. **5** طوفداری از مجرموی که باعث می شود حق بی گاه یا یک برد بر امیر حکومت راند. **11** کسی که خشم خود را فرو پایمال شود کار نادرستی است. **6** سخنان شخص نادان، منجر به می نشاند عاقل است و آنکه از تقصیرات دیگران چشمپوشی می کند نزاع و کنک خوردنش می شود. **7** زیان شخص نادان چون دائم سرافراز خواهد شد. **12** غصب پادشاه مانند غرش شیر است، اما است که او را به هلاکت می کشاند. **8** سخنان آدم سخن چین مانند خشنودی او مثل شنبمی است که بر سرمه می شنیدند. **13** زند نادان لقدمهای لذیندی است که با لذت بلعیده می شود. **9** کسی که بلای جان پدرش است و غرغرهای زن بهانه گیر مثل قطرات آبی است در کار سستی می کند به اندازه یک خرابکار مخرب است. **10** که دائم در حال چکیدن می باشد. **14** خانه و ثروت از اجداد به اسم خداوند قلعه‌ای است محکم که شخص درستکار به آن پاه ارت می رسد، اما زن عاقل بخشش خداوند است. **15** کسی که تبتیل می برد و در امان می ماند. **11** اما قلعه شخص ثروتمند، ثروت اولست و زیاد می خوابد، گرسنه می ماند. **16** احکام خدا را نگه دار تا که گمان می کند او را محافظت خواهد کرد. **12** تکری به سقوط زنده بمانی، زیرا هر که آنها را خوار بشمارد خواهد مرد. **17** وقتی به می انجامد و فروتنی به سریاندی. **13** چقدر رشت و ایلهانه است قفسیر کمک می کنند این است که به خداوند قرض می دهی و که انسان قبیل از گوش دادن به سخنی، به آن جواب دهد. **14** خداوند است که قرض تو را پس خواهد داد. **18** فرزند خود را تا وقتی انسان روحیه اش قوی است بیماری را تحمل می کند، اما روحیه دیر نشده تریت کن؛ اگر غفلت نمایی زندگی او را تباہ خواهی شکسته را چه کسی می تواند تحمل کند؟ **15** اشخاص دانا همیشه کرد. **19** اگر کسی تندخوبی می کند بگذر عاقیش را بیند و مانع مشتاق و آماده کسب حکمتند. **16** هدیه دادن راه را برای انسان باز او نشو، چون در غیر این صورت او به تندخوبی خود ادامه خواهد می کند و او را به حضور اشخاص مهم می رسانند. **17** دلایل کسی داد. **20** اگر به پند و اندرز گوش دهی تا آخر عمرت از حکمت که در دادگاه اول صحبت می کند به نظر دوست می آید ولی این برخودار خواهی بود. **21** انسان نقشه‌های زیادی در سر می پیرواند، تا زمانی است که طرف مقابل هنوز دلایلش را ارائه نداده باشد. اما نقشه‌هایی که مطابق با خواست خدا باشد اجرا خواهد شد. **22** **18** قرعه، دعوا را می خواباند و به ممتازه بین حریفان زورمند خاتمه آنچه مهم است محبت و وفاداری است. بهتر است شخص فقیر می دهد. **19** به دست آوردن دل برادر رنجیده، سختیر از تصرف باشد تا اینکه با نادرستی زندگی کند. **23** خداترسی به انسان حیات یک شهر حصاردار است. ممتازه بین دو برادر، دیوار جدایی ایجاد می بخشد و او را کامیاب گردانده از هر بلایی محفوظ می دارد. **24** **20** انسان نتیجه سخنانی را که از دهانش بیرون می آید آدم تبتیل دستش را به طرف بشقاب دراز می کند، ولی از فطرت تبلی خواهد دید. **21** مرگ و زندگی در قدرت زبان است؛ کسانی که لقمه را به دهان خود نمی گذارد. **25** مستخره کننده را تبیه کن تا دوست می دارند حرف بزنند، عاقب سخنانشان را خواهند دید. **22** مایه عبرت جاهلان شود. اشتباهات شخص فهمیده را به او گوشزد وقی مردی همسری پیدا می کند نعمتی می باید. آن زن برای او برکتی نمای تا فهمیده تر شود. **26** پسری که با پدرش بدرفتاری می کند و است از جانب خداوند. **23** درخواست فقرا با التمام تؤام است و مادرش را از خانه بیرون می راند، مایه ننگ و رسوایی است. **27** پاسخ ثروتمندان با خشنوت. **24** هستند دوستانی که انسان را به پسرم، از گوش دادن به تعییمی که تو را از حکمت دور می کند نایبودی می کشند، اما دوستی هم هست که از برادر نزدیکتر است. خودداری نمای. **28** شاهد پست و فرمایه عدالت را به بازی می گیرد و از گناه کردن لذت می برد. **29** مسخره کنندگان و احمقان، به شدت باشد و نادان. **2** داشتن دل و جرأت بدون حکمت بی فایده است و **19** بهتر است انسان فقیر باشد و درستکار تا اینکه بدکار مجازات خواهد شد.
- عالجه باعث اشتباه می شود. **3** انسان با حماقتش زندگی خود را تباہ **20** شراب انسان را به کارهای احمدانه و احمدانه، می دارد و مشروب می کند و بعد تقصیر را به گردن خداوند می اندازد. **4** شخص ثروتمند باعث عریده کشی می شود؛ چه نادانند کسانی که خود را اسیر دوستان بسیار پیدا می کند، اما وقتی کسی فقیر می شود هیچ دوستی مشروب می کنند. **2** غصب پادشاه همچون غرش شیر است. هر که برایش باقی نمای ماند. **5** شاهد دروغگوی سزا نمی ماند و کسی که خشم او را برانگیزاند جان خود را به خطر می اندازد. **3** اجتناب دائم دروغ می بافد جان به در نخواهد برد. **6** مردم دوست دارند از نزاع برای شخص، عزت می آورد. فقط اشخاص نادان نزاع به

هر که آن را پیدا نمایی کسب می‌کند. **33** خداترسی به انسان شخص بدکار چشمان خود را می‌بندد و لیهایش را جمع می‌کند تا حکمت می‌آموزد و فروتنی برای او عزت و احترام به باز آورد. **34** برای انجام مقاصد پلید خود نقشه بکشد. **35** موی سپید تاج جلال است که با زندگی خداپسندانه به دست می‌آید. **36** صیر از قدرت انسان نقشه‌های زیادی می‌کشد، اما نتیجه نهایی آنها در بهتر است و کسی که بر خود مسلط باشد از شخصی که شهری را دست خداست. **2** تمام کارهای انسان به نظر خودش درست است، تسریخ نماید بتر است. **33** انسان قرعه را می‌اندازد، اما حکم آن را اما انگیزه‌ها را خداوند می‌بیند. **3** نقشه‌های خود را به دست خداوند خداوند تعیین می‌کند.

بسپار، آنگاه در کارهایت موفق خواهی شد. **4** خداوند هر چیزی را برای هدف و منظوری حلک کرده است. او حتی بدکاران را برای **17** خوردن نان خشک در آرامش بهتر است از خوردن غذای مجازات آفریده است. **5** خداوند از اشخاص متکبر نفرت دارد و هرگز شاهانه در خانه‌ای که در آن جنگ و دعوا باشد. **2** بوده دانا بر پسر اجازه نخواهد داد آنها از مجازات فرار کنند. **6** درستکار و با محبت شرور ارباب خود تسلط خواهد یافت و در ارضی که او رسد باش که خدا گناهت را خواهد بخشید. از خداوند پرس که بدای از شریک خواهد شد. **3** طلا و نقره را آتش می‌آزماید و دل انسان را تو دور خواهد شد. **7** وقتی کسی خدا را خشنود می‌سازد، خدا خدا. **4** آدم بدکار از همنشینی با آدمهای بد لذت می‌برد و آدم کاری می‌کند که حتی دشمنان آن شخص نیز با وی از در صلح و دروغگو از همنشینی با اشخاص دروغگو. **5** مسخره کردن فقرا به آشی درآید. **8** ثروت اندک که با درستکاری به دست آمده باشد منزله مستخره کردن خدایی است که ایشان را آفریده است. کسانی بهتر است از ثروت هنگفتی که از راه نادرست فراهم شده باشد. **9** که از غم و بدیختی دیگران شاد می‌شوند بی سزا نخواهند ماند. **6** انسان در فکر خود نقشه‌ها می‌کشد، اما خداوند او را در انجام آنها تاج اختخار پیران نوه‌های ایشان می‌باشد و تاج اختخار فرزندان، پدران هدایت می‌کند. **10** پادشاه با حکمت الاهی سخن می‌گوید، پس ایشان. **7** شخص نجیب هرگز دروغ نمی‌گوید و آدم نادان هرگز نباید به عدالت خیانت ورزد. **11** میزان و ترازوهای درست از آن سخن با ارزش بر زبان نمی‌آورد. **8** رشوه در نظر دهینه آن مثل سنگ خداوند است، همه وزنه‌های کیسه، ساخته است. **12** پادشاهان جادوست که او را در هر کاری موقف می‌سازد. **9** کسی که اشیاهات نمی‌توانند طلم کنند، زیرا تحت سلطنت از عدالت برقرار می‌ماند. دیگران را می‌پوشاند محبت ایجاد می‌کند، اما آدمی که آنها را افشا **13** پادشاهان اشخاص راستگو را دوست داردند و از وجود ایشان می‌کند باعث جدایی دوستان می‌گردد. **10** یک ملامت به شخص خشنود می‌شوند. **14** خشم پادشاه پیک مرگ است ولی مرد عاقل آن فهمی اثرش بیشتر است از صد ضریبه شلاق به آدم نادان. **11** بدکاران را فرو می‌نشاند. **15** شادی و رضایت پادشاه مانند ابر بهاری است فقط در بی یاغیگری هستند، اما مأموری بر حرم سراجخان خواهد رفت. که حیات به ارمغان می‌آورد. **16** به دست آوردن حکمت و دانایی **12** روپو شدن با ماده خرسی که بجهه‌هایش را از او گرفته‌اند بهتر بهتر است از اندوختن طلا و نقره. **17** راه خداشناسان دور از نوع است از روپو شدن با شخص نادانی که گرفار حمامت شده است. بدی است و هر که در این راه گام بردارد جان خود را حفظ خواهد **13** اگر خوبی را با بدی تلافی کنی، بل از خانهات دور نخواهد کرد. **18** غرور منجر به هلاکت می‌شود و تکبر به سقوط می‌انجامد. شد. **14** شروع کردن دعوا مانند ایجاد رخنه در سد آب است، پس **19** بهتر است انسان متواضع باشد و با ستمدیدگان بینشید تا اینکه حر و بحث را ختم کن پیش از آنکه به دعوا منجر شود. **15** خداوند میان مکابران باشد و در غیاب آنها سهیم شود. **20** آنانی که کلام از کسانی که بی‌گناه را محکوم و گاهه‌کار را تیره می‌کنند متنفس خداوند را اطاعت کنند سعادتمد خواهند شد و کسانی که بر او است. **16** صرف پول برای آموزش آدم نادان بی‌فاده است، زیرا او توکل نمایند برکت خواهند یافت. **21** دانا را از فهمی می‌شناسند طالب حکمت نیست. **17** دوست واقعی در هر موقعیتی محبت و سختان دلنشیش او انسان را مجاب می‌کند. **22** حکمت برای او می‌کند و برادر برای کمک به هنگام گرفقاری تولد یافته است. **18** کسانی که از آن برخوردارند چشمۀ حیات است، ولی حمامت برای فقط شخص کم عقل است که ضامن شخص دیگری می‌شود. **19** نادانان مجازات به بار می‌آورد. **23** سختان شخص دانا عاقلانه است شخص سنتیه‌جو گناه را دوست دارد و آدم بلند پرواز خرای به بار و تعالیمی که او می‌دهد مؤثر می‌باشد. **24** سختان محبت آمیز مانند می‌آورد. **20** شخص بداندیش کامیاب نخواهد شد و آدم فریکار در عسل شیرین است و جان انسان را شفا می‌بخشد. **25** راههایی دام بلا گرفوار خواهد گردید. **21** فرزند نادان مایه غم و غصه والدینش هستند که به نظر انسان راست می‌آیند، اما عاقبت به مرگ متنه می‌باشد. **22** شادی دل مانند دارو شفابخش است اما روح پُرمده می‌شوند. **26** گرنستگی خوب است زیرا تو را وادر می‌کند که برای انسان را بیمار می‌کند. **23** آدم بدکار پهانی رشوه می‌گیرد و مانع رفع آن کار کنی. **27** آدم بدکار نقشه‌های پلید می‌کشد و سختانش اجرای عدالت می‌شود. **24** هدف مرد دانا تحصیل حکمت است، مغل آتش می‌سوزاند. **28** شخص بداندیش نزع به پا می‌کند و آدم اما شخص نادان در زندگی هیچ هدفی ندارد. **25** پسر نادان مایه سخن چیز بیشترین دوستان را از هم جدا می‌نماید. **29** آدم ظالم غصه پدر و تلخکامی مادر است. **26** مجازات کردن نیکان و تنبیه همسایه‌اش را فریب می‌دهد و او را به راه نادرست می‌کشاند. **30** نمودن اشخاص نجیب به خاطر صداقت‌شان، کار نادرستی است. **27**

آن می شود. **9** نادان با گناه بازی می کنند، اما درستکاران رضایت اعمال نیکان و بدان است. **4** زبان شفابخش درخت حیات است، خدا را می طلبند. **10** تنها دل شخص است که تلغی جان او را اما زبان فریبکار روح را در هم می شکند. **5** شخص نادان نصیحت احسان می کند و در شادی او نیز کسی جز خودش نمی تواند سهیم پدر خود را خوار می شمارد، ولی فرزند خداوند پدرش را می پذیرد. **11** خانه بدنگاران خراب می شود، اما خیمه درستکاران وسعت **6** در خانه شخص درستکار گنج فراوان است، اما دسترنج آدمهای پاشد. **12** راههایی هستند که به نظر انسان راست می آیند اما بدنگار برای ایشان تلخاگیم به بار می آورد. **7** حکمت توسط دانایان عاقبت به مرگ متنه می شوند. **13** خنده نمی تواند اندوه دل را منترش می شود نه بهوسیله جاهلانی که در آنها راستی نیست. **8** پنهان سازد؛ هنگامی که خنده پایان می یابد، درد و اندوه برجای خود خداوند از قربانیهای بدنگاران نفرت دارد، اما از دعای درستکاران باقی میماند. **14** آدم خداشناش نتیجه کارهای خود را خواهد دید و خشنود است. **9** خداوند از اعمال بدنگاران متفسر است، اما پیروان شخص نیک از ثمرة اعمال خوبیش بهره خواهد برد. **15** آدم ساده لوح راستی را دوست می دارد. **10** کسانی که راه راست را ترک گفته اند هر حرفی را باور می کنند، اما شخص زیرک سنجیده رفتار می نماید. تنبیه سختی در انتظارشان است و اگر نخواهند تنبیه و اصلاح شوند **16** شخص دانا محاط است و از خطر دروی می کند، ولی آدم نادان بدنگاران متفسر است، اما پیروان از روی غرور، خود را به خطر می اندازد. **17** آدم تندخو کارهای چه رسید به افکار انسان! **(Sheol h7585)** **12** کسی که کارش احمقانه می کند و شخص حیله گر مورد نفرت قرار می گیرد. **18** مسخره کردن است از نزدیک شدن به افراد دانا خودداری می کند حماقت نسبیت جاهلان می شود و دانایی نصب زیرکان. **19** بدنگاران چون دوست ندارد سرزنش آنان را بشنوید. **13** دل شاد، چهره را عاقبت در برابر نیکان سر تعظیم فروغ خواهند آورد و محتاج آنان شاداب می سازد، اما تلخی دل، روح را افسرده می کند. **20** ثروتمندان دوستان سپیار دارند، اما شخص فقیر را دانا تشنه دانایی است، اما نادان خود را با حماقت سیر می کند. **21** خوار شمردن فقر گاه است. **15** انسان وقتی غمگین است همه چیز به نظرش بد می آید، اما خوش با حال کسی که بر آنها ترحم کند. **22** کسانی که نقشه های وقته دلش شاد است هر چیزی او را خوشحال می کند. **16** دارایی پلید در سر می پیروانند گمراه خواهند شد، ولی آنایی که نیت خوب کم همراه با خداوتی بیشتر است از ثروت هنگفت با اضطراب دارند مورد محبت و اعتماد قرار خواهند گرفت. **23** کسی که حیمت **17** نان خشک خود را در جایی که محبت هست، بهتر است از می کشد منفعت عایدش می شود، ولی آنکه فقط حرف می زند فقیر غذای شاهانه خوردن در جایی که نفرت وجود دارد. **18** آدم تندخو خواهند شد. **24** ثروت نسبیت دانایان خواهد شد، اما پادشاه احمقان نزاع به پا می کند، اما شخص صبور دعوا را فرو می نشاند. **19** راه حماقت ایشان است. **25** شاهد راسنگو جان مردم را نجات می دهد، آدم تبل با خارها پوشیده است، اما راه شخص درستکار شاهراهی اما شاهد دروغگو به مردم خیانت می کند. **26** کسی که از خداوند هموار است. **20** فرزند دانا پدرش را خوشحال می کند، اما فرزند می ترسد تکیه گاه محکمی دارد و فرزندانش در امان خواهند بود. **27** نادان مادرش را تحریر می نماید. **21** آدم نادان از کارهای اپلهانه خداوتی می چشممه حیات است و انسان را از داهای مرگ دور نگه دارد می برد، اما شخص فهمیده از راه راست منحرف نمی شود. **22** می دارد. **28** عظمت یک پادشاه بستگی به تعداد مردمی دارد که بر نقشه های که بدون مشورت کشیده شود، با شکست مواجه می گردد، آنها فرمان می راند. پادشاه بدون قوم نابود می شود. **29** کسی که اما مشورت سپیار، باعث موقوفیت می شود. **23** انسان وقتی جواب صبر و تحمل دارد شخص بسیار عاقلی است، اما از آدم تندخو درست می دهد از آن لذت می برد. چه عالی است سختی که بجا حماقت سر می زند. **30** آرامش فکر به بدن سلامتی می بخشد، اما گفته شود! **24** راه دانایان به سوی حیات بالا می رود و آنها را از حسادت مانند خوره جان را می خورد. **31** هر که به فقر اظلم کند به فرو رفتی به جهنم باز می دارد. **(Sheol h7585)** **25** خداوند خانه آفینیده ایشان را هانت کرده است و هر که به فقر اترجم نماید، به خدا مکبران را از بین می برد، اما ملک بیوزنات را حفظ می کند. **26** احترام گذاشته است. **32** خداشناش وقته بمیرند پناهگاهی دارند، خداوند از نقشه های پلید متفسر است، اولی افکار پاک مورد پسند او اما گناهکاران بهوسیله گکاهان خودشان تباہ می شوند. **33** حکمت می باشند. **27** کسی که دنبال سود نامشروع می رود به خاناده اش در دل دانایان ساکن است، اما در میان نادانان جای ندارد. **34** لطمہ می زند، اما شخصی که از رشوه نفرت دارد زندگی خوبی درستکاری مایه سرافرازی یک قوم است و گاه مایه رسوانی آن. **35** خواهد داشت. **28** شخص نیک قبل از جواب دادن فکر می کند، اما پادشاه از خدمتگران کارдан خشنود می گردد، ولی کسانی که دردرس شریز زود جواب می دهد و مشکلات به بار می آورد. **29** خداوند از بدنگاران دور است، اولی دعای نیکان را می شوند. **30** دیدن صورت ایجاد می کنند مورد غضب او واقع می شوند.

31 شاد و شنیدن خبر خوش به انسان شادی و سلامتی می بخشد. **32** جواب ملايم خشم را فرو می نشاند، اما جواب تند آن را بر کسی که انقادهای سازنده را پنذیرد، جزو دانایان به حساب خواهد می انگیزند. **2** از زبان مرد دانا حکمت می چکد، اما از دهان آدم آید. **32** کسی که تأدب را پنذیرد به خودش لطمہ می زند، اولی نادان حماقت بیرون می آید. **3** خدا همه جا را زیر نظر دارد و ناظر

- 9 بهتر است انسان شخص مهمنی به حساب نیاید اما دستش به که چیزی ندارند، و هستند کسانی که خود را فقیر نشان می‌دهند اما دهنش برسد تا اینکه خود را آدم پرگی نشان دهد ولی محتاج نان صاحب ثروت هنگفته می‌باشد. 8 ثروت شخص پولدار صرف باشد. 10 شخص خداشناست حتی به فکر آسایش چارپایان خود نیز حفاظت جان او می‌شود، اما جان آدم فقیر را خطیر تهدید نمی‌کند. هست، اما رحم و مروت خداشناست چیزی به‌جز ستمگری نیست. 9 زندگی شخص نیک مانند چراگی نورانی می‌درخشند، ولی زندگی 11 هر که در زمین خود زراعت کند نان کافی خواهد داشت، اما شیران مثل چراگی است که در حال خاموشی است. 10 تکبر باعث کسی که وقت خود را به پیوهودگی بگذراند آدم احمقی است. 12 نزاع می‌شود، ولی شخص دانا نصیحت را می‌پذیرد. 11 ثروتی که از اشخاص خداشناست چشم طمع به اموالی که بدکاران غارت کرده‌اند راه نادرست به دست بیاید طولی نمی‌کشد که از دست می‌رود؛ دارند، اما اعمال خداشناست، میوه خود را می‌دهد. 13 دروغ انسان اما دارایی که با کار و کوشش جمع شود، به تدریج زیاد می‌گردد. را در دام گرفتار می‌کند، ولی شخص درستکار از تنگی‌خلاصی 12 آزویی که انجام آن به تعویق افتاده باشد دل را بیمار می‌کند، می‌پابد. 14 پاداش تو بستگی به گفتار و رفتار تو دارد. هر چه اما برآورده شدن مراد، درخت حیات است. 13 هر که دستوری را بکاری همان را درو خواهی کرد. 15 آدم نادان فکر می‌کند هر کاری که به او داده‌اند خوار پشمارد بی سزا نخواهد ماند، اما کسی که می‌کند درست است و احتیاج به نصیحت ندارد، اما شخص دانا به آن را اطاعت کند پاداش خواهد یافت. 14 تعلیم مرد دانا چشمۀ نصایح دیگران گوش می‌دهد. 16 آدم نادان در مقابل توهین دیگران حیات است و شخص را از دامهای مرگ می‌رهاند. 15 دانایی، زود خشمگین می‌شود، ولی شخص دانا خونسردی خود را حفظ احترام می‌آورد ولی خیانت به هلاکت منتهی می‌شود. 16 مرد دانا می‌کند. 17 وقی که حقیقت را می‌گویند عدالت اجرای می‌گردد، اما سنجیده عمل می‌کند، اما جاهم حماقت خود را بروز می‌دهد. 17 دروغ به بی‌عدالتی منجر می‌شود. 18 هستند کسانی که با سختان مرد دانا تسکین دهنده شفا به اربعان می‌آورد. 18 قفر و رسایی دامنگیر کسی می‌شود که نستجده خود زخم زبان می‌زند، ولی سختان مرد دانا تسکین دهنده شفا به اربعان می‌آورد. و شفایخش است. 19 عمر دروغ کوتاه است، اما حقیقت تا ابد تأذیب را نمی‌پذیرد، اما شخصی که آن را پذیرد مرد احترام واقع و پایدار می‌ماند. 20 افکار توطئه‌گران پر از نیونگ است، اما دلهای خواهد شد. 19 برآورده شدن آزوها لذت‌بخش است، اما افراد نادان در آنانی که خرداندیش هستند آنکه از شادی می‌باشد. 21 هچ بدی بی‌آزوها نایپاک خود هستند و نمی‌خواهند از آنها دست بردارند. به خداشناست نمی‌رسد، اما بدکاران همیشه گفتار بلا می‌شوند. 22 با اشخاص دانا معاشرت کن و دانا خواهی شد، با احمقان خدا کسانی را که به قول خود وفا می‌کنند دوست دارد، ولی از بش minden و زیان خواهی دید. 21 بلا دامنگیر گاهکاران می‌شود، اما اشخاص بدقول بیزار است. 23 آدم عاقل علم و داشت خود را به چیزهای خوب نصیب نیکان می‌گردد. 22 شخص نیک حتی برای نمایش نمی‌گذارد، ولی شخص نادان حماقت خود را آشکار می‌سازد. نوهایش میراث باقی می‌گذارد، اما ثروتی که گناهکاران اندوخته‌اند به 24 کار و کوشش، انسان را به قارت می‌رساند؛ اما تبلیغی، او را نوکر درستکاران می‌رسد. 23 مزروعه شخص قمکن است محصول دیگران می‌سازد. 25 غم و غصه انسان را گلگابار می‌کند، اما سخن فراوان بددهد، ولی ظالسان آن را از چنگ او در می‌آورند. 24 کسی دلگرم کنید او را سبکبار و شاد می‌سازد. 26 شخص درستکار که فرزند خود را تنبیه نمی‌کند او را دوست ندارد، اما کسی که مردم را به راه راست هدایت می‌کند، اما آدم بدکار آنها را منحرف فرزندش را دوست دارد از تأذیب او کوتاهی نمی‌کند. 25 شخص می‌سازد. 27 آدم تبلیغ حتی دبیل شکار خود نیز نمی‌رود. تلاش و درستکار از خوارکی که دارد می‌خورد و سیر می‌شود، ولی آدم بدکار کوشش، گیج گرانبهای انسان است. 28 راهی که خداشناست در گرسنگی می‌کشند.
- آن گام برمی‌دارند به حیات منتهی می‌شود و در آن مرگ نیست. **14**
- 13** زن دانا خانه خود را بنا می‌کند، اما زن نادان با دست خود فرزند عاقل تأذیب پدر خود را می‌پذیرد، ولی کسی که همه خانه‌اش را خراب می‌شود. 2 کسانی که به راستی عمل می‌کنند به چیز را به باد مسخره می‌گیرد از پذیرفتن توبیخ سر باز می‌زند. 2 خداوند احترام می‌گذارد، ولی اشخاص بدکار او را تحفیر می‌کنند. سختان مرد نیک حتی برای خود او نیکوست و جانش را سر می‌کند، 3 نادان چوب سختان مکبیرانه خود را می‌خورد، ولی سختان مرد دانا اما شخص بداندیش فقط تشنه ظلم است. 3 هر که زیان خود را نگه دارد او را محافظت می‌کند. 4 اگر در طولیه گاو نیاشد، طولیه تمیز دارد جان خود را حفظ می‌کند، اما کسی که نستجده سخن بگوید می‌ماند، اما بدون گاو نمی‌توان محصول زیادی به دست آورد. 5 خود را هلاک خواهد کرد. 4 آدم تبلیغ آنچه را که آزو می‌کند به شاهد این دروغ نمی‌گوید، ولی از دهان شاهد ناراست دروغ می‌بارد. دست نمی‌آورد، اما شخص کوشا کامیاب می‌شود. 5 درستکار از 6 کسی که همه چیز را به باد مسخره می‌گیرد هرگز نمی‌تواند دروغ گفتن نفرت دارد، اما شرور رسو و خوار می‌شود. 6 صداقت حکمت پیدا کند، اما شخص فهیم به آسانی آن را به دست می‌آورد. درستکاران آنها را حفظ می‌کند، اما شرارت بدکاران آنها را به نابودی 7 از احمقان دوری کن زیرا چیزی ندارند به تو یاد دهند. 8 حکمت می‌کشاند. 7 هستند کسانی که وانمود می‌کنند ثروتمندند در حالی شخص عاقل راهنمای اوست، اما حماقت احمقان باعث گمراهی

بدکار درآمد خود را در راههای گناه‌آسود بر باد می‌دهد. **17** کسی خبرچین هر جا می‌رود اسرار دیگران را فاش می‌کند، ولی شخص که تأثیر را می‌پذیرد در راه حیات گام برمی‌دارد، اما کسی که امین، اسرار را در دل خود مخفی نگه می‌دارد. **14** بدون رهبری نمی‌خواهد اصلاح گردد، به گمراهی کشیده می‌شود. **18** کسی که خردمندانه، مملوک سقوط می‌کند؛ اما وجود مشاوران زیاد امنیت کینه‌اش را پنهان می‌کند آدم نادرستی است. شخصی که شایعات کشور را تضمین می‌کند. **15** ضامن شخص غریب نشو چون ضرر بی‌اساس را پخش می‌کند نادان است. **19** پُرخوی، انسان را به خواهی گرفتار نشوی ضامن کسی نشو. **16** سوی گاه می‌کشاند. عاقل کسی است که زبانش را مهار کند. زن نیکو سیرت، عزت و احترام به دست می‌آورد، اما مردان بی‌رحم **20** سخنان عادلان مانند نقره گرانبهاست، اما سخنان بدکاران هیچ فقط می‌توانند ثروت به چنگ آورند. **17** مرد حیم به خودش نفع ارزشی ندارد. **21** سخنان خوب عادلان، دیگران را احیا می‌کند، اما آدم ستمگر به خودش لطمہ می‌زند. **18** ثروت شخص حمقات نادان باعث مرگ خودشان می‌شود. **22** پرکت خداوند بدکار، موقعی و نایابدار است، ولی اجرت شخص عادل جاودانی انسان را ژوتمند می‌سازد بدون اینکه زحمتی برای وی به بار آورد. **23** است. **19** شخص درستکار از حیات برخوردار می‌شود، اما آدم بدکار آدم نادان از عمل بد لذت می‌برد و شخص دانا از حکمت. **24** آنچه به سوی مرگ می‌رود. **20** خداوند از افراد بدسرشت متفرق است، ولی بدکاران از آن می‌ترسند بر سرشان می‌آید، اما نیکان به آزوی خود از درستکاران خشنود می‌باشد. **21** مطمئن باش بدکاران مجازات می‌رسند. **25** بلا و مصیبیت چون گردیده از راه می‌رسد و بدکاران را با خواهند شد، اما درستکاران رهای خواهند یافت. **22** زیبایی در زن خود می‌برد، اما شخص درستکار مانند صخره، پا بر جا می‌ماند. **26** نادان مانند حلقه طلا در پوزه گزار است. **23** آزوی نیکان همیشه هرگز از آدم تبل نخواه برای تو کاری انجام دهد؛ او مثل دودی است برآورده می‌شود، اما خشم خدا در انتظار بدکاران است. **24** هستند که به چشم می‌رود و مانند سرمهای است که دندان را کند می‌کند. کسانی که با سخاوت خرج می‌کنند، اما عاقبت نیازمند **27** خداترسی سالهای عمر انسان را زیاد می‌کند، اما شارت از و هستند کسانی که بیش از اندازه جمع می‌کنند، اما عاقبت نیازمند عمر او می‌کاهد. **28** امید درستکاران به شادی می‌انجامد، اما امید می‌گردند. **25** شخص سخاوتمند کامیاب می‌شود و هر که دیگران بدکاران بر باد می‌رود. **29** خدا برای نیکان قلعه‌ای محافظت است، را سیراب کند خود نیز سیراب خواهد شد. **26** کسی که غلامش اما او بدان را هلاک خواهد کرد. **30** درستکاران همیشه از امیت را احتکار می‌کند، مورد نظرنی مردم قار خواهد گرفت، ولی دعای برخوردار خواهند بود، اما بدکاران بر زمین، زنده نخواهند ماند. **31** از خیر مردم همراه کسی خواهد بود که غله خود را در زمان احتجاج به دهان درستکاران غنچه‌های حکمت می‌شکند، اما زبان دروغگویان از آنها می‌فروشند. **27** اگر در بی نیکی باشی مورد لطف خدا خواهی ریشه کنده خواهد شد. **32** عادلان همیشه سخنان خوشاید بر زبان بود، ولی اگر به دنبال بدی بروی جز بدی چیزی نصیبیت نخواهد می‌آورند، اما دهان بدکاران از سخنان نیشدار پر است. **33** کسی که بر ثروت خود تکیه کند خواهد افتاد، اما عادلان شد. **28** کسی که بر ثروت خود تکیه کند خواهد شد.

11 خداوند از تقلب و کلاهبرداری متفرق است، ولی درستکاری ناراحتی خانواده‌شان می‌شود سرانجام هستی خود را از دست خواهد و صداقت را دوست دارد. **2** تکبر باعث سرافکنندگی می‌شود، پس داد و بردۀ دانایان خواهد شد. **30** ثمره کار خداشناسان حیات بخش دانا کسی است که فروتن باشد. **3** صداقت مرد درستکار راهنمای است و تمام کسانی که مردم را به سوی نجات هدایت می‌کنند دانا اوست، اما نادرستی شخص بدکار، او را به نایابی می‌کشاند. **4** در هستند. **31** اگر عادلان پادشاه اعمال خود را در این دنیا می‌پائند، روز داوری مال و ثروت به داد تو نمی‌رسد، اما عدالت تو می‌تواند تو بدن شک گناهکاران و بدکاران نیز به سرای اعمال خود می‌رسند. را از مرگ برهاشد. **5** عدالت درستکاران راهشان را هموار می‌کند، اما بدکاران در زیر بار سینگین گاهان خود از پا در می‌آید. **6** عدالت نیکان آنها را نجات می‌دهد، ولی بدکاران در دام خیانت خود گرفتار هر که از اصلاح شدن نفرت داشته باشد نادان است. **2** خداوند می‌شوند. **7** آدم خداشناسان وقی بعید همه امیدهایش از بین می‌رود از اشخاص نیک خشنود است، اما کسانی را که نقشه‌های پلید و انتظامی که از قدرتش داشت نقش بر آب می‌شود. **8** مرد عادل از کشند محکوم می‌کند. **3** انسان با کارهای بد نعمی تواند برای خود تنگی رهایی می‌یابد و مرد بدکار به جای او گرفتار می‌شود. **9** سخنان امینت به وجود آورد، اما اشخاص درستکار پا بر جا خواهند ماند. **4** مرد خداشناسان انسان را به هلاکت می‌کشاند، اما شارت بدکاران اینباشه از دروغ و نینگ است. **6** سخنان بدکاران برکت وجود خداشناسان شهر ترقی می‌کند، اما شارت بدکاران موجب مردم را به دام هلاکت می‌کشاند، اما سخنان نیکان مردم را رهایی تباھی آن می‌شود. **12** کسی که درباره دیگران با تحقیر صحبت می‌بخشد. **7** بدکاران نایاب می‌شوند، اما نیکان پایدار می‌مانند. **8** می‌کند آدم نادانی است. آدم عاقل جلوی زبان خود را می‌گیرد. **13** آدم عاقل را همه می‌ستایند، اما شخص کوتاه‌فکر را تحقیر می‌شمارند.

در هر خانه‌ای ایستاده، می‌گوید: ۴ «ای مردم، شما را صدا می‌زنم. می‌گوید: ۵ «از خوراک و شرابی که آمده کرده‌ام بخورید. ۶ راه ۵ انسانهای جاهم و نادان به ندای من گوش دهید و زیرکی و جهات را ترک گفته، زنده بمانید. راه دانا شدن را پیش بگیرید.» ۷ فهم کسب کرد. ۶ به من گوش دهید، زیرا سختان من گرانهایست. اگر آدم بد کاری را که همیشه دیگران را مستخره می‌کند تأدیب نمایی، من حقیقت و راستی را بیان می‌کنم و از ناراستی نفرت دارم. ۸ جز اینکه مورد اهانت او واقع شوی نتیجه دیگری نخواهد داشت. ۹ سختان من بر حق است و کسی را گمراه نمی‌کند. ۹ سختان من پس او را به حال خود واگذار چون اگر بخواهی به او کمک کنی از برا کسی که گوش شنوا داشته باشد واضح و روشن است. ۱۰ تو متصرف می‌شود؛ اما اگر شخص دانا را تأدیب کنی تو را دوست تعليمی که من می‌دهم از طلا و نقره گرانبهای است. ۱۱ ازش من از خواهد داشت. ۹ اگر آدم دانا را نصیحت کنی داناتر می‌شود و اگر یاقوت بشتر است و هیچ چیز را نمی‌توان با من مقایسه کرد. ۱۰ به آدم درستکار تعليم پدیده علمش بشتر می‌گردد. ۱۰ ترس خداوند «من حکمت و از زیرکی و دانایی و بصیرت برخوردار می‌باشم. ۱۳ سرآغاز حکمت است. شناخت خدای مقدس انسان را دانا می‌سازد. اگر کسی خداترس باشد، از بدی نفرت خواهد داشت. من از غرور و ۱۱ حکمت سالهای عمرت را زیاد می‌کند. ۱۲ اگر حکمت داشته تکبر، رفتار و گفتار نادرست متغیر. ۱۴ «نمم که هدایت می‌کنم و باشی سودش به خودت می‌رسد و اگر حکمت را ناچیز بشماری به فهم و بصیرت می‌بخشم. به نیروی من پادشاهان سلطنت می‌کنند و خودت زیان می‌رسانی. ۱۳ حمایت مانند ذنی و راج و گستاخ و ابله قضات به عدل و انصاف قضاوتن می‌نمایند. ۱۶ تمام رهیان و می‌باشد. ۱۴ او دم در خانه‌اش که بر تپه‌ای مشرف به شهر قرار بزرگان جهان به کمک من حکمرانی می‌کند. ۱۷ «من کسانی را دارد، می‌نشیند و رهگذرانی را که مستقیم به راه خود می‌روند که مرا دوست دارند، دوست می‌دارم. آنانی که در جستجوی من صدا می‌زنند: ۱۶ «ای ساده‌لوحان، پیش من بیایید!» و به کم عقلان باشند مرا خواهند یافت. ۱۸ ثروت و حرمت، اموال و موقوفت در می‌گوید: ۱۷ «آب دزدی شیرین است و نانی که پنهانی خوده اختیار من است. ۱۹ بخشش‌های من از طلای ناب و نقره خالص می‌شود، لذیذ است!» ۱۸ آنها نمی‌دانند که عاقبت کسانی که به بهتر است. ۲۰ راههای من عدل و حق است. ۲۱ ثروت حقیقی از خانه او می‌روند مرگ و هلاکت است. (Sheol h7585)

آن کسانی است که مرا دوست دارند، زیرا من خزانه‌های ایشان را پر می‌سازم. ۲۲ «در ایندا، قبل از آفرینش عالم هستی، خداوند مرا با ۱۰ امثال سلیمان: پسر عاقل پدرش را شاد می‌سازد، اما پسر خود داشت. ۲۳ از اول، پیش از وجود آمدن جهان، من شکل نادان باعث غم مادرش می‌گردد. ۲ ژوتوی که از راه نادرست به دست گرفتم. ۲۴ قبل از پیدایش اقیانوسها و چشم‌های پر آب، ۲۵ قبل از آمده باشد نفعی به انسان نمی‌رساند، اما درستکاری به او سعادت آنکه کوهها و تپه‌ها به وجود آید، ۲۶ قبل از آنکه خدا زین و دائمی می‌بخشد. ۳ خداوند نمی‌گذرد مرد درستکار گرسنگی بکشد صحراء و حتی خاک را بیافریند من به وجود آمدم. ۲۷ «هنگامی که و یا مرد شیر به آزوی خود برسد. ۴ آدمهای تبل، فقیر می‌شوند، خدا آسمان را استوار ساخت و افق را بر سطح آبها کشید من آنجا ولی اشخاص کوشش ثروتمند می‌گرددن. ۵ کسی که به موقع محصول بودم. ۲۸ وقتی ایرها را در آسمان گسترانید و چشم‌هایها را از اعماق خود را برداشت می‌کند عاقل است، اما کسی که موقع برداشت جاری نمود، ۲۹ وقتی حدود دریاها را تعیین کرد تا آبها از آن تجاوز محصول می‌خوابد مایه ننگ است. ۶ بر سر درستکاران برکت‌هast، نکنند و وقتی اساس زمین را بنیاد نهاد، ۳۰ من نزد او معمار بودم. اما وجود بدکاران از ظلم و لعنت پوشیده است. ۷ نیکان خاطره موجب شادی همیشگی او بود و در حضورش شادی می‌کرم. ۳۱ خوبی از خود باقی می‌گذارند، اما نام بدکاران به فراموشی سپرده دنیا و انسانهایی که او آفریده بود مایه خوشی من بودند. ۳۲ «پس می‌شود. ۸ شخص عاقل پند و اندرز را می‌پنیرد، اما نادان یاوه گو ای جوانان به من گوش دهید، زیرا همه کسانی که از دستورهای من هلاک می‌شود. ۹ قدمهای شخص درستکاران ثابت و استوار است، پیروی می‌کنند سعادتمندند. ۳۳ به نصیحت من گوش کنید؛ عاقل ولی شخص کجرو عاقبت می‌لغد و می‌افتد. ۱۰ آن که با نیت بد باشید و نصیحت مرا رد نکنید. ۳۴ خوش با حال کسی که به من چشمک می‌زند سبب رنجش می‌شود، اما آن که بی‌پرده نکوهش گوش دهد و هر روز جلوی در خانه من انتظار مرا بکشد، ۳۵ زیرا هر می‌کند باعث صلح می‌شود. ۱۱ دهان درستکاران چشممه حیات که مرا بیابد حیات را یافته و خداوند را خشنود ساخته است؛ ۳۶ اما دهان شخص بدکار پر از نفرین می‌باشد. ۱۲ کهنه و کسی که مرا از دست بددهد به جانش لطمہ می‌زند، آنانی که از من نفرت باعث نزاع می‌شود، اما محبت گاه دیگران را می‌بخشد. ۱۳ اشخاص دانا به خاطر سختان حکیمانه‌شان مورد ستایش قرار متفتر باشند مرگ را دوست دارند.»

۹ حکمت کاخی بنا کرده است که هفت سنتون دارد. ۲ او در دهان شخص دانا سنجیده یافت می‌شود، اما آدم نادان مهمانی بزرگی ترتیب داده و انواع شرابها و خوراکها را آمده کرده نسجیده سخن می‌گوید و خرابی به بار می‌آورد. ۱۵ ثروت شخص است ۳ و کنیزان خود را فستاده، تا بر بلندترین مکان شهر بایستند و ثروتمند قلعه اوست، اما بینوای شخص فقیر او را از پای درمی‌آورد. ندا سر دهنده: ۴ «ای ساده‌لوحان، پیش من بیایید!» و به کم عقلان ۱۶ درآمد شخص درستکار به زندگی او رونق می‌بخشد، اما شخص

فقط از عشق او سرشار گردد. 20 چرا باید به زن بدکاره دل پیشی و او نمی تواند از مجازات این گناه فرار کند. 30 اگر کسی به دلیل زنی را که به تعلق ندارد در آغوش بگیری؟ 21 خداوند به دقت تو گرسنگی دست به دردی بزند مردم او را سرزنش نمی کنند، 31 با این را زیر نظر دارد و هر کاری را که انجام می دهد می سنجد. 22 حال وقتی به دام بیفتد باید هفت برابر آنچه که دزدیده است جرمیه گناهان شخص بدکار مانند رسمنان به دوش می بیچد و او را گرفتار بدهد، ولو اینکه این کار به قیمت از دست دادن همه اموالش تمام می سازد. 23 بهلهوی او باعث مرگخواهد شد و حماقتش او را به شود. 32 اما کسی که مرتکب زنا می شود احمق است، زیرا جان خود را تباہ می کند. 33 او را خواهند زد و نگ و رسوانی تا ابد نابودی خواهد کشاند.

6 ای پسر، اگر ضامن کسی شده و تعهد کردهای که او قرضش شلمور می گردد و با این روحی انتقام می گیرد. 35 او توانی قبول را پس بدهد، 2 و اگر با این تعهد، خود را گرفتار ساختهای، 3 تو نخواهد کرد و هیچ هدیهای خشم او را فرو نخواهد نشاند.

در اقع اسیر او هستی و باید هر چه زودتر خود را از این دام رها

7

پسر، نصایح مرا بشنو و همیشه آنها را به یاد داشته باش.

این تعهد آزاد سازد. 4 خواب به چشمانت راه نده و آرام نشین، 2 اوامر مرا به جا آور تا زنده بمانی. تعلیم مرا مانند مردمک چشم 5 بلکه مانند آهوی که از چنگ صیاد می گرید یا پرندهای که از خود حفظ کن. 3 آن را آبیه گوش خود بساز و در اعماق دل خود دامی که برایش نهاده اند می رهد، خود را نجات بده. 4 حکمت را خواه خود بدان و بصیرت را دوست خود.

تنبل، زندگی مورجهها را مشاهده کنید و درس عربت بگیرید. 7 آنها 5 بگذار حکمت، تو را از رفتن به دنبال زنان هزه و گوش دادن اریاب و رهبر و رئیسی ندارند، 8 ولی با این همه در طول تایستان به سخنان فرینده آtan باز دارد. 6 یک روز از پنجره خانه ام بیرون

زحمت می کشند و برای زمستان آذوقه جمع می کنند. 9 اما آدم را تماشا می کدم. 7 یکی از جوانان نادان و جاهم را دیدم که تنبل، کار تو فقط خوابیدن است. پس کی می خواهی بیدار شوی؟ در تاریکی شب از کوچه ای که در آن زنی بدکار منزل داشت،

10 کمی خواب بیشتر، کمی چرُت بیشتر، کمی دست رو دست می گذشت. 10 آن زن در حالی که لباس و سوسه انگیزی بر تن داشت گذاشتن و استراحت بیشتر، 11 و فقر و تگدگشی همچون راهنی و نقشه های پلیدی در سر می پروراند، به سویش آمد. 11 او زن مسلح به سراغ تو نخواهد آمد. 12 آدم رذل و خبیث کیست؟ آنکه گستاخ و بی شرمی بود و اغلب در کوچه و بازار پرسه می زد تا در هر

دائم دروغ می گوید، 13 و برای فریب دادن مردم با چشمش چشمش گوش و کناری مردان را بفربید. 13 آن زن بازون خود را به دور گردن می زند، با پاش علامت می دهد، به انگشت اشاره می کند، 14 و در جوان حلقه کرده، او را رسید و با نگاهی هوس انگیزی به او گفت:

فکر پلید خود پوسته نقشه های شرورانه می کشد و نزاع بر پا می کند. 14 «امروز نذر خود را ادا کردم و گوشت قیانی در خانه آمده است. 15 بنابراین، ناگهان دچار بلای علاج ناپذیری خواهد شد و در دم از 15 پس برای یافتن تو از خانه بیرون آمد. در جستجوی تو بودم که

پای در خواهد آمد و علاجی نخواهد بود. 16 هفت چیز است که تو را دیدم. 16 بر رختخواب ملافه های رنگارنگ از پارچه حریر مصر خداوند از آنها نفرت دارد: نگاه متکبرانه، زبان دروغگو، دستهایی که پهن کرده ام و آن را با عطرهای خوشبو معطر ساخته ام. 18 بیا از

خون بی گناه را می رینزند، فکری که نقشه های پلید می کشد، پاهایی یکدیگر لذت ببریم و تا صبح از عشق سیر شویم. 19 شوهرم در خانه که برای بدی کردن می شتابند، شاهدی که دروغ می گوید، شخصی نیست و به سفر دوری رفته است. 20 به انداده کافی با خود پول

که در میان دوستان تفرقه می اندازد. 20 ای پسر من، اوامر پدر خود برد و تا آخر ماه بزنیم گردد.» 21 به این ترتیب با سخنان فرینده را به جا آور و تعالیم مادرت را فراموش نکن. 21 سخنان ایشان را و سوسه انگیزیش آن جوان را اغاو کرد؛ 22 و مثل گاوی که به

آویه گوش خود نما و نصایح آنها را در دل خود جای بده. 22 کشترگاه می رود و گوزن به دام افتاده ای که در انتظار تیری باشد که اندرزه های ایشان تو را در راهی که می روی هدایت خواهند کرد و قلبش را بشکافد، به دنبال آن فاحشه رفت. او مثل پرنده ای است که هنگامی که در خواب هستی از تو مواطبت خواهند نمود و چون بیدار به داخل دام می برد و نمی داند در آنچا چه سرنوشتی در انتظارش شوی با تو سخن خواهد گفت؛ 23 زیرا تعالیم و تأدیب های ایشان است. 24 پس ای پسرانم، به من گوش دهید و به سخنانم توجه مانند چرا غی پر نور راه زندگی تو را روشن می سازند. 24 نصایح کنید. 25 نگذارید چنین زنی دل شما را برباید. از او دور شوید،

ایشان تو را از زنان بدکاره و سخنان فرینده شان دور نگه می دارد. 25 مبادا شما را به گمراهی بکشد. 26 او بسیاری را خانه خراب کرده

دلباخته زیبایی این گونه زنان نشو. نگذار عشوه گری های آنها تو را است و مردان زیادی قیانی هوسانای های او شده اند 27 خانه او راهی

وسوسه نماید؛ 26 زیرا زن فاحشه تو را محتاج نان می کند و زن است به سوی مرگ و هلاکت. (Sheol h7585)

بدکاره زندگی تو را تباہ می سازد. 27 ایا کسی می تواند آتش را در بر

8

ایا ندای حکمت را نمی شنوید و به آواز بصیرت گوش بگیرد و نسوزد؟ 28 آیا می تواند روی زغالهای داغ راه برود و پاهایش

سوخته نشود؟ 29 همچنان است مردی که با زن دیگری زنا کند.

را تأذیب می کند که دوستش می دارد. همان طور که هر پدری پسر تو را به سوی راستی هدایت نمود. **12** وقتی راه روی مانعی بر سر محظوظ خود را تنبیه می کند تا او را اصلاح نماید، خداوند نیز تو راهت نخواهد بود و چون بدلوی پایت نخواهد لغزید. **13** آنچه را که را تأذیب و تنبیه می کند. **13** خوش با حال کسی که حکمت و آموخته های حفظ کن و آن را درست نده؛ آن را نگه دار، زیرا حیات بصیرت پیدا می کند؛ **14** زیرا یافتن آن از یافتن طلا و نقره، نیکوت نوست. **14** به راه بدکاران نزو و از روش گناهکاران پیروی ننمای. **15** است! **15** از ش حکمت از جواهرات بیشتر است و آن را نمی توان با از آنها دوری کن و روی خود را از آنان بگردان و به راه خود ببرو؛ **16** هیچ گنجی مقایسه کرد. **16** حکمت به انسان زندگی خوب و زیرا ایشان تا بدی نکنند نمی خوابند و تا باعث لغرض و سقوط کسی طولانی، ثروت و احترام می بخشد. **17** حکمت زندگی تو را از نشوند آرام نمی گیرند. **17** خوارک آنها ظلم و شرارت است. **18** راه خوشنی و سلامتی لبیز می کند. **18** خوش با حال کسی که حکمت درستکاران مانند سپیده صبح است که رفاقت روشتر می شود تا را به چنگ آورد، زیرا حکمت مانند درخت حیات است. **19** خداوند سرانجام به روشانی کامل روز تبدیل می گردد، **19** اما راه بدکاران به حکمت خود زمین را بنیاد نهاد و به عقل خویش آسمان را برقرار مثل سیاهی شب است. بدکاران می افتد و نمی دانند چه چیز باعث نمود. **20** به علم خود چشمها را روی زمین جاری ساخت و از افتادنشان شده است. **20** ای پسرم، به آنچه که به تو می گویم به آسمان بر زمین باران بارانید. **21** پسرم، حکمت و بصیرت را نگاه دار دقت گوش بده. **21** سختان مرا از نظر دور ندار، بلکه آنها را در دل و هرگز آنها را از نظر خود دور نکن؛ **22** زیرا آنها به تو زندگی و عرب خود حفظ کن، **22** زیرا سختان من به شنونده حیات و سلامتی خواهد بخشید، **23** و تو در امیت خواهی بود و در راهی که می روی کامل می بخشد. **23** مراقب احکام را بش، زیرا زندگی انسان از هرگز نخواهیلغزید؛ **24** با خیال راحت و بدون ترس خواهی خواهید؛ افکارش شکل می گیرد. **24** دروغ و ناراستی را از دهان خود دور کن. **25** از بالایی که به طور ناگهانی بر بدکاران نازل می شود، نخواهی **25** چشمان خود را به هدف بدیز و به اطراف توجه نکن. **26** ترسید، **26** زیرا خداوند تو را حفظ کرده، نخواهد گذاشت در دام مواظب راهی که در آن قدم می گذاری باش. همیشه در راه راست بالا گرفتار شوی. **27** اگر می توانی به داد کسی که محتاج است گام پردار تا در امان باشی. **27** از راه راست منحرف نشو و خود را از پرسی، کمک خود را از او دریغ مدار. **28** هرگز به همسایه ایات مگو: بدی دور نگه دار.

»برو فردا بیا«، اگر همان موقع می توانی به او کمک کنی. **29** **علیه 5** همسایه ایات که با خیال راحت در جوار تو زندگی می کند توطئه نکن. **30** با کسی که به تو بدبند نکرده است بی جهت دعوا نکن. **31** به توجه نما. **2** آنگاه خواهی دانست چگونه درست رفتار کنی، و اشخاص ظالم حسادت نکن و از راه و روش آنها پیروی ننمای. **32** سختان تو نشان خواهد داد که از دنایی برخودار هستی. **3** زن زیرا خداوند از اشخاص کجور و نفرت دارد، اما به درستکاران اعتماد بدکاره چرب زیان است و سختان او مانند عسل شیرین می باشد؛ **4** می کند. **33** لعنت خداوند بر بدکاران است، اما برکت و رحمت ولی عاقبت جز تاخی و درد چیزی برای تو باقی نمی گذارد. **5** زن او شامل حال درستکاران می باشد. **34** خداوند مسخره کنندگان را بدکاره تو را به سوی مرگ و جهنم می کشاند، **6** (Sheol h7585) مسخره می کند، اما به فروتنان فيض می بخشد. **35** دنایان از عرب و زیرا او از راه زندگی منحرف شده و سرگردان است و نمی داند به کجا احترام برخودار خواهند گردید، ولی نادانان رسوا خواهند شد. **7** از جنین زنی دوری گنید. حقیقتی به شما بگوی هرگز فراموش نکید: **8** از جنین زنی دوری گنید. حقیقتی به **4** ای پسرانم، به بصیرت پدر خود گوش دهید و به آن توجه در خانه اش هم زندیک نشود، **9** مبادا در دام و سوسه هایش گرفتار کنید تا دانا شوید. **2** پندهای من مفید است؛ آنها را به خاطر شوید و حیثیت خود را از درست بدھید و بقیه عمر خویش را صرف پسپارید. **3** من هم زمانی جوان بودم؛ پدری داشتم و تنها فرزند عزیز کسی کنید که رحم و شفقت ندارد. **10** مبادا غریبه ها اموال شما مادرم بودم. **4** پدرم به من پند می داد و می گفت: «اگر سختان مرا را تصاحب نمایند و ثمرة زحمت شما از آن دیگران شود، **11** و بشنوی و به آنها عمل کنی، زنده خواهی ماند. **5** حکمت و بصیرت عاقبت بیمار شده، از شدت درماندگی بناشد **12** و بگویید: «کاش را کسب کن. سختان مرا فراموش نکن و از آنها منحرف نشو. **6** که گوش می دادم! کاش که تسلیم هوسوهاینم نمی شدم! **13** چرا به حکمت را ترک نکن، زیرا او تو حمایت خواهد کرد. آن را دوست نصایح معلمانم گوش ندادم؛ چرا به سختان ایشان توجه نکردم؟ **14** بدار که از تو محافظت خواهد نمود. **7** حکمت از هر چیزی بهتر ایکون یا پیش همه رسوا و سرافکنده باشم». **15** پسرم، نسبت به است؛ به هر قیمتی شده آن را به دست بیاور. **8** اگر برای حکمت همسر خود وفادار باش و تنها نسبت به او عشق بورز. **16** چرا باید از ارزش قائل شوی، او نیز تو را سریلنگ خواهد نمود. اگر حکمت را در زبان هرده خیابانی صاحب بچه شوی؟ **17** فرزندان تو باید تنها مال آگوش بگیری او به تو عربت خواهد بخشید **9** و تاج عرب و افتخار بر خودت باشند و نباید غریبه ها در آنان سهیمی داشته باشند. **18** پس با سرت خواهد نهاد. **10** پسرم به من گوش کن و آنچه به تو می گویم زنت خوش باش و از همسر خود که در ایام جوانی با او ازدواج پیذیر تا عمری طولانی داشته باشی. **11** من به تو حکمت آموخت و کرده ای لذت بیار. **19** دلیریها و آغوش او تو را کافی باشد، و قلب تو

امثال

1

گوش دهند، از هیچ بلاعی نخواهند ترسید و در امنیت زندگی خواهند کرد.

- امثال سلیمان، پادشاه اسرائیل، که پسر داود بود: **2** این 2 ای پسر، اگر به ساختنام گوش بدی و دستورهای مرا اطاعت سخنان پرمغز را درک کنید. 3 آنها به شما یاد خواهند داد چگونه رفتار عاقلانه داشته باشید و با صداقت و عدالت و انصاف عمل کنید. 4 این امثال به جاهلان حکمت می‌بخشند و به جوانان فهم و بصیرت. 5 با شنیدن و درک این امثال، حتی دانایان دانایی می‌شوند و دانشمندان چاره‌اندیشی کسب می‌کنند تا بتوانند معانی گفتار پیچیده حکیمان را بفهمند. 7 ترس خداوند سراغز دانش است. کسی که حکمت و ادب را خوار می‌شمارد، جاہل است. 8 ای جوان، نصیحت پدرت را بشنو و از تعلیم مادرت رویگردان نشو. 9 زیرا ساختن ایشان مانند تاج و جواهر، سیرت تو را زیبا خواهد ساخت. 10 وقی گاهکاران تو را وسوسه می‌کنند، تسلیم نشو. 11 اگر آنها به تو بگویند: «بیا در کمین مردم بنشیم و آنها را بکشیم 12 و مانند قبر، آنها را بیلیم و از هستی ساقط کیم» (*Sheol*). 13 از این راه ما اشیاء قیمتی فراوان به چنگ خواهیم آورد و خانه‌های خود را از این غنایم پر خواهیم ساخت؛ 14 هر چه به دست بیاوریم به تساوی بین خود تقسیم خواهیم کرد؛ پس بیا و با ما همدست شو!» 15 پسرم تو با آنها نرو و خود را از چین افرادی دور نگه دار، 16 زیرا آنها همیشه در بی گناه و قتل هستند. 17 یک پرنده وقی می‌بیند برایش دام گذاشته‌اند، از آن دوری می‌کند. 18 ولی این افراد چنین نیستند. آنها خودشان را به دام می‌اندازند و با دست خود گور خود را می‌کنند. 19 این است سرنوشت تمام کسانی که در بی سود نامشروع هستند. چنین اشخاص خود را نابود می‌کنند. 20 حکمت در کوچه‌ها ندا می‌دهد. 21 مردم را که در سر چهارراه‌ها و نزد دروازه شهر جمع شده‌اند صدا کرده، می‌گوید: 22 «ای نادانان! تا کی می‌خواهید نادان بمانید؟ تا کی می‌خواهید دانایی را مسخره کنید و از آن متنفر باشید؟ 23 یا بیاید و مشورت مرا پیذیرید، و من روح خود را بر شما نازل خواهم کرد و شما را دانا خواهم ساخت. 24 «بارها شما را صدا کردم ولی توجه نکردید، التماس نمودم اما اعتنا ننمودید. 25 شما نصیحت و نکوهش مرا پیذیرنید. 26 من نیز به مصیبت شما خواهم خدید، و هنگامی که بلا دامنگیران شود شما را مسخره خواهم کرد، 27 آری، وقی بلا مانند طوفان شما را فرا گیرد و مصیبت مثل گردیداد شما را احاطه کند، و سختی و بدیختی شما را از پای درآورد. 28 «هنگامی که آنها فریاد برآورند، به دادشان نخواهم رسید، و اگرچه با اشتیاق به دنیام پکردن، مرا نخواهید یافت؛ 29 زیرا از دانایی متنفر بوده‌اند و از خداوند اطاعت نکرده‌اند. 30 نصیحت مرا گوش نگفته‌اند و نکوهش اتکاه اثمارهای تو پر از وفور نعمت خواهد شد و خمره‌هایت از شراب مرا نپذیرفته‌اند. 31 بنابراین ثمرة راهی را که در پیش گرفته‌اند خواهند تازه لبیر خواهد گردید. 11 پسرم، نسبت به تأدب خداوند بی‌اعتنایان آنها را از پای در خواهد آورد. 33 ولی همه کسانی که به من

هستند برکت داده است. ۱۴ او مزهایت را در صلح و آرامش نگه آهین؛ ۹ و حکم خداوند را در مورد مجازات آنها اجرا کنید. این می دارد و تو را با بهترین نان گذم سیر می نماید. ۱۵ خداوند به زمین است پروری و افتخار قوم او! خداوند را سپاس باد!

دستور می دهد و هر چه می فرماید به سرعت عملی می شود. ۱۶ او برف را مانند لحاف بر سطح زمین می گستراند و شبنم را همچون خاکستر همه جا پخش می کند. ۱۷ خداوند دامه های تگرگ را مانند کنید! توانایی او را در آسمانها ستایش کنید! ۲ او را به سبب کارهای سنگریوه فرو می ریزد و کیست که تاب تحمل سرمای آن را داشته عظیمش ستایش کنید! عظمت بی نظیر او را ستایش کنید! ۳ او را با باشد؟ ۱۸ سپس دستور می دهد و یخها آب می شوند؛ باد می فرسند و نغمه شرنا ستایش کنید! او را با بربط و عود ستایش کنید! ۴ او را با آبهای جاری می شوند. ۱۹ او کلام خود را به یعقوب یان کرده است، دف و رقص ستایش کنید! او را با سازهای زمی و نی ستایش کنید!

فرایض و قوانین را به اسرائیل. ۲۰ این کار را تهی در مورد اسرائیل ۵ او را با سنجهای خوش صدا و قوی ستایش کنید! ۶ هر که جان انجام داده است و نه قوم دیگری؛ لذا قومهای دیگر با شریعت او آشنا در بدن دارد خداوند را ستایش کنید! خداوند را سپاس باد!

نیستند. خداوند را سپاس باد!

150 خدا را ستایش کنید! او را در خانه مقدسش ستایش

برف را مانند لحاف بر سطح زمین می گستراند و شبنم را همچون خاکستر همه جا پخش می کند. ۱۷ خداوند دامه های تگرگ را مانند کنید! توانایی او را در آسمانها ستایش کنید! ۲ او را به سبب کارهای سنگریوه فرو می ریزد و کیست که تاب تحمل سرمای آن را داشته عظیمش ستایش کنید! عظمت بی نظیر او را ستایش کنید! ۳ او را با باشد؟ ۱۸ سپس دستور می دهد و یخها آب می شوند؛ باد می فرسند و نغمه شرنا ستایش کنید! او را با بربط و عود ستایش کنید! ۴ او را با آبهای جاری می شوند. ۱۹ او کلام خود را به یعقوب یان کرده است، دف و رقص ستایش کنید! او را با سازهای زمی و نی ستایش کنید!

فرایض و قوانین را به اسرائیل. ۲۰ این کار را تهی در مورد اسرائیل ۵ او را با سنجهای خوش صدا و قوی ستایش کنید! ۶ هر که جان انجام داده است و نه قوم دیگری؛ لذا قومهای دیگر با شریعت او آشنا در بدن دارد خداوند را ستایش کنید! خداوند را سپاس باد!

نیستند. خداوند را سپاس باد!

148 خداوند را سپاس باد! خداوند را از عرش بین ستایش

کنید، ای کسانی که در آسمانها ساکن هستید. ۲ ای همه فرشتگان، خداوند را ستایش کنید. ای همه لشکرهای آسمانی، او را ستایش کنید. ۳ ای آفتاب و ماه، خداوند را ستایش کنید. ای همه ستارگان درخشان، او را ستایش کنید. ۴ ای آسمانها و ای بخارهای که فوق ابرهاید، او را ستایش کنید. ۵ همگی خداوند را ستایش کنید، زیرا به فرمان او آفریده شدید. ۶ او شما را تا ابد بر جایتان ثابت نموده است و آنجه او ثابت نموده است هرگز تغییر نخواهد کرد. ۷ ای همه نهنگان و موجوداتی که در اعماق دریا هستید، خداوند را ستایش کنید. ۸ ای آتش و تگرگ و مه و تندباد که مطلع فرمان خداوند هستید، او را ستایش کنید. ۹ ای کوهها، ای تپهها، ای درختان میوه دار، ای سروهای آزاد، خداوند را ستایش کنید. ۱۰ ای حیوانات وحشی و اهلی، ای پرندگان و خزندگان، خداوند را ستایش کنید. ۱۱ ای پادشاهان و قومهای جهان، ای رهبان و بزرگان دنیا، ۱۲ ای پسران و دختران، ای پیران و جوانان، خداوند را ستایش کنید. ۱۳ همه شما نام خداوند را ستایش کنید، زیرا تنها اوست خدای متعال؛ شکوه و جلال او برتر از زمین و آسمان است. ۱۴ او بی اسرائیل را که قوم برگریده اش هستند توانایی می بخشد تا او را ستایش کنند.

خداوند را سپاس باد!

149 خداوند را سپاس باد! برای خداوند سرودی تازه بخوانید

و در جمع مؤمنان، او را ستایش کنید! ۲ ای اسرائیل، به خاطر وجود آفریننده خود شاد باش؛ ای مردم اورشلیم، به سبب پادشاه خود شادی کنید! ۳ با نغمه بربط و عود، رقص کنان نام خداوند را سپاس گویید. ۴ زیرا خداوند از قوم خود خشنود است و تاج پیروزی بر سر فروتنان می نهد. ۵ قوم خداوند به سبب این افتخار بزرگ شاد باشند و تمام شب در بسترهای خود با شادمانی سرود بخوانید. ۶ ای قوم خداوند، با صدای بلند او را ستایش کنید و شمشیرهای دو دم را به دست گرفته، ۷ از قومها انتقام گیرید و ملتها را به مجازات برسانید. ۸ پادشاهان ایشان را به زنجیرها بیندید و رؤسای آنها را به پابندهای

می بخشد. بر او توکل دارم، زیرا قوم مرا زیر فرمان من نگه می دارد. شده است تا روزی آنها را به موقع به آنها برسانی. **16** دست پربرکت ای خداوند، انسان چیست که به او توجه نمایی؟ بنی آدم چه خود را به سوی آنها دراز می کنی و نیاز همگان را برآورده می سازی. ارزشی دارد که به فکر او باشی؟ **4** عمر او دهی بیش نیست؛ روزهای **17** خداوند در تمام کارهایش عادل و مهربان است. **18** خداوند به زندگی اش همچون سایه می گذرد. **5** ای خداوند، آسمان را بشکاف آنانی که او را به راستی و صداقت طلب می کنند نزدیک است. **19** و فروید بیا! کوهها را لمس کن تا از آنها دور ببریخید. **6** رعد و برق خداوند آزوی کسانی را که او را گرامی می دارند برآورده می سازد بفرست و دشنات را پراکنده ساز؛ تیرهای را پرتاب کن و آنها را از و دعای آنها را شنیده، ایشان را نجات می بخشد. **20** خداوند پای دراور! **7** دست را از آسمان دراز کن و مرا نجات ده، مرا از دوستداران خویش را محفوظ می دارد، اما بدکاران را نایبود می کند. میان آپهای عمیق نجات ده، از دست اجنبیان نجات ده. **8** دهان **21** از دهان من همیشه شکرگزاری خداوند شنیده خواهد شد! باشد آنها پر از دروغ است؛ قسم می خورند که حقیقت را خواهند گفت، که همه مخلوقات نام مقدس او را تا ابد سپاس گویند!

اما دروغ می گویند. **9** ای خدا، تو را سرودی تازه می سرایم! سرودم را سپاس بر خداوند! ای جان من، خداوند را ستایش کن. **146** با نغمه بربط دهان برای تو می سرایم! **10** پادشاهان را نجات می دهی و خدمتگزاری داود را از دم شمشیر می رهانی! **11** مرا از آری، تا زندهام خداوند را سپاس خواهم گفت؛ تا نفس دارم خدای دست دشمن ظالم برهان؛ مرا از چنگ این بیگانگانی که سختانشان خود را ستایش خواهم کرد. **3** بر هریان انسانی توکل نکنید؛ آنها سراسر دروغ است نجات ده! **12** باشد که پسران ما رشد کرده، همگی فانی هستند و قادر به نجات دادن نیستند. **4** وقی آنها همچون درختان تنومند و قدیلند شوند و دختران ما مانند پیکرهای می میزند به خاک باز می گردند و تمام نقشه های ایشان نقش بر آب سنگی خوش تراش قصر پادشاه گردند! **13** باشد که انباهای ما از می شود! **5** اما خوش با حال کسی که خدای بعقوب مددکار اوست ا نوع محصولات پر شود و گویند امان در صحراها هزار بره و امیدش بر پیوه، خدای او می باشد، **6** همان خدایی که آسمان پراید! **14** باشد که گاو ایمان پاردار شده، بدoun حزمت بزاید! باشد و زمین و دریا و آنچه را که در آنهاست، آفرید. او خدایی است که در کوچه های ایمان صدای آه و ناله نباشد! **15** خوش با حال قومی که همیشه نسبت به وعده هایش امین می ماند، **7** به داد مظلومان که چنین وضعی دارند و پیوه خدای ایشان است!

8 چشمان کوران را باز می کند و آنان را که زیر بار مشقت خم سرود ستایش داود. ای خدا، ای پادشاه من، تو را شده اند، راست می گرداند. خداوند عادلان را دوست دارد، **9** از گرامی خواهم داشت و تا ابد ستایش خواهم کرد! **2** هر روز تو را غریبان محافظت می کند، ای بیهمان و بیوه زنان تگهداری می نماید؛ اما خواهم پرستید و تا ابد نامت را سپاس خواهم گفت! **3** ای خداوند، نقشه های شیریان را نقش بر آب می کند. **10** خداوند تا ابد سلطنت تو بی نهایت عظیم هستی و در خور ستایشی؛ عظمت تو فوق قدرت می نماید. ای اورشیم، خدای تو در طی تمام دورانها حکمرانی درک انسانی است. **4** اعمال تو را مردم روی زمین نسل اندر نسل خواهد کرد. خداوند را سپاس باد!

147 خداوند را سپاس باد! چه نیکوست که خدای خود را پرجلال عظمت تو سخن خواهم گفت و در کارهای عجیب و شگفت انگیز تفکر خواهم کرد. **6** کارهای مقدارانه تو ورد زیان آنها خواهد بود و من عظمت تو را بیان خواهم نمود. **7** آنها درباره مهربانی ای حد تو سخن خواهند گفت و من عدالت تو را خواهم ستد. **8** خداوند بخشنده و مهربان است. او دیر غضبناک می شود و سرشوار از محبت است. **9** خداوند برای همگان نیکوست. و تمام کارهایش سرافراز می کند، اما روی شیریان را به خاک می مالد. **7** خداوند را با توأم با محبت است. **10** ای خداوند، همه مخلوقات تو را ستایش سرودهای شکرگزاری پرستید! او را با نغمه بربط ستایش کنید! **8** ای آنها از شکوه ملکوت تو تعريف خواهند کرد و از قدرت تو سخن خواهند گفت، **12** به طوری که همه متوجه عظمت کارهای تو و شکوه ملکوت خواهند شد. **13** پادشاهی تو جاودانی است و سلطنت تو نسل اندر نسل. خداوند امین است نسبت به همه وعده های خود، و پر از محبت، نسبت به همه کارهای دست خویش. **14** خداوند همه ستایش کن! ای صهیون، خدای خود را سپاس بگو! **13** زیرا او دروازه های را محکم به روی دشمن بسته و فرزندات را که در درون بر می خیزند. **15** ای خداوند، چشمان همه موجودات به تو دوخته

بیدار می شوم کمکان خود را در حضور تو می بینم. **19** خدایا، که در اثر خیش زدن پخش می شوند، به هر سو پراکنده خواهد شد. بدکاران را نابود کن! ای جنایتکاران از من دور شوید! **20** خداوند، ای خداوند، از تو انتظار کمک دارم. تو پناهگاه آنان درباره تو سخنان زشت بر زبان می آورند و به تو کفر می گویند. من هستی. نگذار بدکاران مرا از بین ببرند. **21** مرا از دام و تله شروان پس ای خداوند، آیا حق ندارم از کسانی که از تو نفرت دارند، برهان. **10** بگذار من جان به در برم، اما آنان در دام خود گرفتار متفقر باشم؟ **22** آری، از آنها بسیار متفرق خواهم بود و دشمنان تو شوند.

را دشمنان خود تلقی خواهم کرد! **23** خدایا، مرا بیازما و دلم را **142** فصیده داوود درباره زمانی که در غار بود. دعا. با صدای بشناس؛ مرا امتحان کن و افکار پریشانم را بدان. **24** بین آیا فساد و نادرستی در من هست؟ تو ما به راه حیات جاودی دادیت فرام.

بلند نزد خداوند فریاد می زنم و درخواست کمک می نمایم. **2** تمام شکایات خود را به حضور او می آورم و مشکلات خود را برای او برای رهبر سرایندگان. مزمور داوود. ای خداوند، مرا از باغزگو می کنم. **3** وقی جانم به لب می رسد او به کمک می شتابد و دست مردان شرور نجات داد! مرا از دست ظالمان محفوظ نگاه پیش پایم می نهاد. دشمنانم بر سر راه من دام می گذارند. **4** دار! **2** آنها تنها به شرارت می اندیشند و همواره در فکر بر پا کردن به اطراف خود نگاه می کنم و می بینم کسی نیست که مرا کمک نماید. **3** زبانشان مانند نیش مار سمعی تند و تیز است و زهر کند. پناهی ندارم و کسی به فکر من نیست. **5** ای خداوند، نزد تو مار از لبانشان می چکد. **4** ای خداوند، مرا از دست مردان شرور فریاد برمی آورم، و می گویم، «تویی پناهگاه من. در زندگی، تنها تو را محفوظ نگه دار. مرا از دست مردان ظالم که برای سرنگونی من نقشه آزو زارم. **6** فریادم را بشنو، زیرا بسیار درمانده هستم. مرا از دست می کشند، حفظ فرم. **5** مردان متکبر بر سر راه من دام می گذارند، دشمنانم برهان، زیرا آنها بسیار قویتر از من هستند. **7** مرا از این بندوهای تور خود را پهن می کنند تا مرا گفتار سازند. **6** ای خداوند، پریشانی و اسارت آزاد کن، تا تو را به سبب خوبی هایی که برای من تو را خدای خود می دانم. فریاد مرا بشنو و به داد من برس. **7** ای کردهای در جمع عادلان ستایش کنم.»

پیوه، خداوند من، تو قوت و نجات من هستی. تو سر مرا در **143** **143** جنگ محفوظ داشتی. **8** ای خداوند، نگذار بدکاران به مراد دل خود برسند و کامیاب شده، مغور شوند. **9** بگذار آنچه بر ضد من من گوش بد! تو عادل و امن هستی، پس دعایم را اجابت فراما. **2** اندیشیده اند بر سر خودشان بیاید. **10** ای کاش پارههای آتش بر بنده خود را محاکمه نکن، زیرا هیچ کس در نزد تو عادل و بی گاه سرشان بروید و آنها را بسوزاند، ای کاش به چاه عمیق افکنه شوند و نیست. **3** دشمن مرا از پای درآورده و به زمین کوییده است! روزگارم هرگز از آن بیرون نیایند. **11** ای کاش آنان که به ناحق به دیگران را آنچنان سیاه کرده که مرگ را در چند قدمی خود می بینم! **4** روحیه تهمت می زند، کامیاب نشوند. ای کاش شخص ظالم به وسیله ظلم خود را به کلی باخته ام و از ترس نزدیک است قالب تهی کم. **5** و شرارت خودش نابود شود. **12** خداوند، می دامن که تو به داد گذشته خود را به پاد می آورم و به کارهایی که تو ای خدا، برای ستمدیدگان خواهی رسید و حق آنان را از ظالمان خواهی گرفت. من انجام دادهای می اندیشم. **6** دستهای خود را به سوی تو دراز **13** ای خداوند، عادلان نام تو را ستایش خواهند کرد و صالحان در می کنم. جان من همچون زمین خشک، تشنه و طالب توست! **7** ای خداوند، دعای مرا هر چه زودتر اجابت فرم، زیرا نویم و مأیوسم. حضور تو خواهند زیست.

روی خود را از من بزنگدان، میادا بپیرم. **8** هر روز صحیح محبت خود مزمور داوود. ای خداوند، تو را به یاری می طلبم، پس نزد را به من بنمایان، زیرا بر تو توکل دارم. راهی را که باید بپیمایم به من بنشتاب! وقی فریاد برمی آورم و کمک می خواهم، صدای مرا بشنو! من نشان ده، زیرا از صمیم قلب به حضور تو دعا می کنم. **9** ای **2** بگذار دعای من مانند بخور در حضورت پذیرفته شود، و برافاشتن خداوند، مرا از دست دشمنانم برهان، زیرا به تو پناه آوردهام. **10** مرا دستهایم به سوی تو، همچون قربانی شامگاهی باشد. **3** ای خداوند، تعلیم ده تا اراده تو را بجا آورم، زیرا تو خدای من هستی. باشد که تو مراقب سخنان من باش و زیانم را نگاه دار. **4** هر نوع تمايل بد را روح مهربان تو مرا به زمین هموار هدایت کند. **11** ای خداوند، به از من دور کن، میادا با مردان بدکار مرتکب اعمال زشت شوم و در خاطر نام خود جانم را حفظ کن، به خاطر عدالت خود، مرا از این بزم آنها شرکت کنم. **5** بگذار مرد عادل مرا بزند که لطفی در حق تنگی برهان. **12** بر من محبت فرما و همه دشمنان و مخالفان را من خواهد بود؛ بگذار مرا تأثیب و تنبیه کند که برایم افتخار خواهد نابود کن، زیرا من خدمتگزار تو هستم.

بود و از آن ابا نخواهیم کرد. اما با بدکاران مخالفت خواهیم کرد و دعا **144** **144** مزمور داوود. سپاس بر خداوند که تکیه گاه من است و خواهیم کرد که به سرای اعمالشان برسند. **6** وقی رهیان این بدکاران از سخنگاههای شوند، آنگاه سخنان مرا خواهند شنید و در میدان جنگ به من قوت و مهارت می بخشند. **2** او همیشه با من از سخنگاههای پایین پرتاب شوند، آنگاه سخنان مرا خواهند شنید و مهربان بوده است. او سپر و قلعه پناهگاه من است و مرا نجات خواهند فهمید که درست است. **7** استخوانهایشان مانند سنجگاهای

خداؤند را ستابیش کنید، زیرا او در اورشلیم ساکن است! سپاس بر ۹ سعادتمند باد کسی که کودکان تو را بگیرد و آنها را بر صخره‌ها بکوبد!

خداؤند!

136 خداوند را شکر گوید، زیرا او نیکوست و محبتش

مزمور داود. ای خداوند، از صمیم قلب تو را سپاس ابدیست. ۲ خدای خدایان را شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست. ۳ می‌گویم. در حضور خدایان تو را شکر می‌کنم. ۲ به سوی خانه خدای خدایان را شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست. ۴ او را که مقدس تو خم شده، تو را عبادت می‌کنم و نام تو را به سبب محبت و معجزات عظیم می‌کند شکر کنید، زیرا محبتش ابدیست؛ ۵ او را که وفاداریت می‌سایم. به خاطر نام خود، به تمام وعده‌هایی که می‌دهی آسمانها را با حکمت خویش آفرید شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست؛ عمل می‌کنم. ۳ هرگاه دعا کنم، جوانان را می‌دهی و به جانم قوت ۶ او را که خخشکی را بر آنها قرار داد شکر گوید، زیرا محبتش می‌بخشی. ۴ ای خداوند، تمام پادشاهان جهان وقی و عده‌های ابدیست؛ ۷ او را که خورشید و ماه را در آسمان آفرید شکر گوید، تو را بشنوند تو را خواهند ستود. ۵ آری، آنان کارهایی را که تو زیرا محبتش ابدیست؛ ۸ آفتاب را برای فراموشی بر روز آفرید، زیرا انجام داده‌ای خواهد سراید زیرا پرشکوه و پرچال هستی. ۶ اگرچه محبتش ابدیست؛ ۹ و ماه و ستارگان را برای فراموشی بر شب، زیرا خداوند متعال است، اما به افاده فروتن توجه می‌نماید و کارهای محبتش ابدیست. ۱۰ خدا را که پسران ارشد مصری‌ها را کشت منکریان از نظر او پوشیده نیست. ۷ خداوند، هر چند اکنون در شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست؛ ۱۱ او بنی اسرائیل را از مصر بیرون سختی هستم، اما تو مرا خواهی رهانید؛ تو دشمنان مرا مجازات آورد، زیرا محبتش ابدیست؛ ۱۲ با دستی قوی و بازوبنی بلند چینخ خواهی کرد و مرا با قدرت خویش نجات خواهی داد. ۸ تو کار مرا به کرد، زیرا محبتش ابدیست؛ ۱۳ دریای سرخ را شکافت، زیرا محبتش کمال خواهی رساند. ای خداوند، محبت تو ابدیست. کاری را که ابدیست؛ ۱۴ و بنی اسرائیل را از میان آن عبور داد، زیرا محبتش آغاز نموده‌ای به کمال پرسان.

139 فرعون و لشکر او را در دریای سرخ غرق ساخت، زیرا

برای رهبر سراییدگان. مزمور داود. ای خداوند، تو مرا محبتش ابدیست. ۱۶ او را که قوم خود را در صحرا رهبری کرد آزموده و شناخته‌ای. ۲ تو از نشستن و برخاستن من آگاهی. فکرهای شکر گوید، زیرا محبتش ابدیست. ۱۷ او پادشاهان بزرگ را زد، زیرا آزموده و شناخته‌ای. ۱۸ و شاهان قادرمند را از بنی برد، زیرا محبتش من از تو پوشیده نیست. ۳ تو کار کردن و خواهیدن مرا زیر نظر داری محبتش ابدیست؛ ۱۹ سیحون، پادشاه اموري‌ها، زیرا محبتش ابدیست؛ ۲۰ و از همه راهها و روشهای من باخبر هستی. ۴ حتی پیش از آنکه عرج، پادشاه باشان، زیرا محبتش ابدیست؛ ۲۱ سزمینهای ایشان را به میراث داد، زیرا محبتش ابدیست؛ ۲۲ میراثی برای خادم خود داری پسیار عمیق است و من باری درک آن را ندارم. ۷ از روح کجا می‌توانم بگیرم؟ از حضور تو کجا می‌توانم بروم؟ ۸ اگر به آسمان صعود کنم، تو در آنجا هستی؛ اگر به اعماق زمین فروم، تو در نجات داد، زیرا محبتش ابدیست. ۲۳ خداوند ما را در مشکلاتمان به یاد آورد، زیرا محبتش ابدیست؛ ۲۴ او ما را از دست دشمنانمان می‌رساند، زیرا محبتش ابدیست. ۲۵ او روزی همه جانداران را آنچا هستی. ۹ اگر بر بالهای سحر سوار شوم و به آن سوی دریاها پرواز کنم، ۱۰ در آنجا نیز حضور داری و با نیروی دست خود مرا هدایت خواهی کرد. ۱۱ اگر خود را در تاریکی پنهان کنار نهرهای بابل نشستیم و اورشلیم را به یاد آوردم و کنم یا روشنایی اطراف خود را به ظلمت شب تبدیل کنم، ۱۲ نزد تو گریستیم. ۲ بريطهای خویش را بر شاخهای درختان بید آویختیم، ۳ تاریکی تاریک نخواهد بود و شب همچون روز روشن خواهد بود. زیرا اسپرکنیدگان ما از ما سرود طلب کردند و عناد دهنده‌گان ما شب و روز در نظر تو یکسان است. ۱۳ تو همه اعضاي ظرف درون سرودهای شademani خواسته گفتند: «بکی از سرودهای اورشلیم را بدن مرا آفریدی؛ تو مرا در رحم مادرم در هم تبندی. ۱۴ تو را شکر برای ما بخوانید!» ۴ اما چگونه سرودهای خداوند را بخوانیم، زمانی می‌کنم که مرا اینچنین شگفت‌انگیز آفریده‌ای! با تمام وجود دریافت‌هایم که در سرزمین بیگانه هستیم؟ ۵ ای اورشلیم، اگر تو را فراموش کنم، که کارهای تو عظیم و شگفت‌انگیز است. ۱۵ وقتی استخوانهایم در دست راست من از کار بیفتند تا دیگر بربط نتوانم؛ ۶ اگر از فکر تو رحم مادرم به دقت شکل می‌گرفت و من در نهان نمو می‌کردم، تو از غافل شوم و تو را بر همه خوشبیهای خود ترجیح ندهم، زبانم لال شود وجود من آگاه بودی؛ ۱۶ حتی پیش از آنکه من به وجود بیایم تو مرا تا دیگر سرود نخواهم. ۷ ای خداوند، به یاد آور روزی را که اورشلیم دیده بودی. پیش از آنکه روزهای زندگی من آغاز شود، تو همه آنها را محاصره شده بود و ادومیان فیاد برمی‌آورندند: «شهر را آتش بزنید و آن در دفتر خود ثبت کرده بودی. ۱۷ خدایا، چه عالی و چه گرانها را با خاک یکسان کنید!» ۸ ای بابل، تو ویران خواهی شد! مبارک هستند نقشه‌هایی که تو برای من داشته‌ای! ۱۸ حتی قادر به شمارش باد آنکه همان بلای را که تو بر سر ما آوردی، بر سر خودت بیاورد. آنها نیستم؛ آنها از دانه‌های شن نیز بیشترند! هر روز که از خواب

137

گشته باید نشستیم و اورشلیم را به یاد آوردم و کنم یا روشنایی اطراف خود را به ظلمت شب تبدیل کنم، ۱۲ نزد تو گریستیم. ۲ بريطهای خویش را بر شاخهای درختان بید آویختیم، ۳ تاریکی تاریک نخواهد بود و شب همچون روز روشن خواهد بود. زیرا اسپرکنیدگان ما از ما سرود طلب کردند و عناد دهنده‌گان ما شب و روز در نظر تو یکسان است. ۱۳ تو همه اعضاي ظرف درون سرودهای شademani خواسته گفتند: «بکی از سرودهای اورشلیم را بدن مرا آفریدی؛ تو مرا در رحم مادرم در هم تبندی. ۱۴ تو را شکر برای ما بخوانید!» ۴ اما چگونه سرودهای خداوند را بخوانیم، زمانی می‌کنم که مرا اینچنین شگفت‌انگیز آفریده‌ای! با تمام وجود دریافت‌هایم که در سرزمین بیگانه هستیم؟ ۵ ای اورشلیم، اگر تو را فراموش کنم، که کارهای تو عظیم و شگفت‌انگیز است. ۱۵ وقتی استخوانهایم در دست راست من از کار بیفتند تا دیگر بربط نتوانم؛ ۶ اگر از فکر تو رحم مادرم به دقت شکل می‌گرفت و من در نهان نمو می‌کردم، تو از غافل شوم و تو را بر همه خوشبیهای خود ترجیح ندهم، زبانم لال شود وجود من آگاه بودی؛ ۱۶ حتی پیش از آنکه من به وجود بیایم تو مرا تا دیگر سرود نخواهم. ۷ ای خداوند، به یاد آور روزی را که اورشلیم دیده بودی. پیش از آنکه روزهای زندگی من آغاز شود، تو همه آنها را محاصره شده بود و ادومیان فیاد برمی‌آورندند: «شهر را آتش بزنید و آن در دفتر خود ثبت کرده بودی. ۱۷ خدایا، چه عالی و چه گرانها را با خاک یکسان کنید!» ۸ ای بابل، تو ویران خواهی شد! مبارک هستند نقشه‌هایی که تو برای من داشته‌ای! ۱۸ حتی قادر به شمارش باد آنکه همان بلای را که تو بر سر ما آوردی، بر سر خودت بیاورد. آنها نیستم؛ آنها از دانه‌های شن نیز بیشترند! هر روز که از خواب

آنان را برکت ندهند و نگویند: «برکت خداوند بر شما باد!» و یا «ما خواهند خواند. **۱۷** «در اینجا قدرت داود را خواهم افروز و چراغ مسیح خود را روشن نگه خواهم داشت. **۱۸** دشمنان او را با رسوب خواهیم پوشاند، اما سلطنت او شکوهمند خواهد بود.»

۱۳۰

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. ای خداوند،

۱۳۳

از گرداپ غم نزد تو فریاد بروم آرم. **۲** خداوند، صدای مرا بشنو و به سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. مزمور داود. **۳** ای خداوند، اگر تو گناهان ما را به نظر آوری، چه خوشابید و چه دلپسند است که قوم خانا را بیکلی با هم زندگی کیست که پواند تبره شود؟ **۴** اما تو گناهان ما را می‌بخشی، پس تو کنید! **۵** یکدلی، همچون روغن خوشبوی است که بر سر «هارون» را گرامی می‌داریم و از تو اطاعت می‌کنیم. **۶** آری، من است که بر کوه بلند حرمون می‌شینید و از آنجا بر کوههای اورشلیم خداوند هستم و به وعله‌ای که داده است امید است. **۷** یکدلی، مانند شنبی منتظر خداوند هستم پیش از کشیکچیانی که منتظر دمیدن سپیده فروز می‌آید. در آنجاست که خداوند برکت خود را عنایت می‌کند، صحیح هستند. آری، بیش از کشیکچیانی که منتظر دمیدن سپیده برکت زندگی جاود را.

۱۳۴

صحيح هستند. **۸** ای اسرائیل، به خداوند امیدوار باش، زیرا محبت او عظیم است؛ اوست که می‌تواند ما را نجات فراوان بخشد. **۹** خداوند اسرائیل را از همه گناهانش نجات خواهد داد.

۱۳۱

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. مزمور داود. **۱۰** سرایش کنید، ای همه خدمتگزاران خداوند که شبانگاه در خانه خداوند خدمت می‌کنید. **۱۱** دستهای خود را به پیشگاه مقدس

ای خداوند، من از خودبینی و تکبر دست کشیده‌ام؛ از آنجه بزرگتر و را آفرید، شما را از صهیون برکت خواهد داد.

۱۳۵

بلندر از عقل من است خود را دور نگه داشتم. **۱۲** جان مضطرب خود را آرام ساخته‌ام. اینک، دل من، همچون کودکی که در آغوش سپاس بر خداوند! نام خداوند را بستایید! ای خدمتگزاران مادر آرمیده، آرام و بی‌تشیعی است. **۱۳** ای اسرائیل، بر خداوند خداوند، او را نیایش کنید! **۱۴** ای کسانی که در صحن خانه خداوند می‌ایستید، او را پرسش نمایید! **۱۵** خداوند را شکر کنید، زیرا او امیدوار باش، از حال تا ابد!

۱۳۲

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. ای خداوند، یعقوب را برای خود برگزید، و اسرائیل را تقو خاص او باشد. **۱۶**

داود و تمام سختیهای او را به یاد آور **۱۷** که چگونه برای خداوند می‌دانم که خداوند بزرگ است و از جمیع خدایان بتر! **۱۸** او هر آنچه قسم خورد و برای قدری یعقوب نذر کرده، گفت: **۱۹** «به خانه خود که بخواهد، در آسمان و زمین و حتی اعماق دریا، انجام می‌دهد. نخواهم رفت؛ و در بستر خویش آرام نخواهم گرفت، **۲۰** خواب به **۲۱** ابرها را از جاهای دور دست زمین برمی‌آورد، رعد و برق و باد و چشمانت راه نخواهم داد، و نه سنگینی به مگانم، **۲۲** تا وقتی که باران ایجاد می‌کند. **۲۳** خداوند پسران ارشد مصری‌ها را کشت و مکانی برای ساختن خانه‌ای برای خداوند بیام و مسکنی برای قدری نخست‌زاده‌های حیواناتشان را هلاک کرد. **۲۴** او بر ضد فرعون و یعقوب. **۲۵** در بیتلحم راجع به صندوق عهد تو شنیدیم، و در قومش معجزات و علامات عظیم در مصر انجام داد. **۲۶** ممالک صحرای یعاریم آن را یافتحیم. **۲۷** گفتم: «بیایید به مسکن خداوند وارد بزرگ را مجازات کرد و پادشاهان مقنطر را از بین برد؛ **۲۸** سیحون، شویم، و در پیشگاه او پرسش نمایم.» **۲۹** ای خداوند، بربخیز و همراه پادشاه باشان و همه پادشاهان کنعان را، **۳۰** صندوق عهد خود که نشانه قدرت توست به عبادتگاه خود بیا! **۳۱** و سزمین آنها را مجمّون میراث به قوم خود اسرائیل بخشید. **۳۲**

باشد که کاهان تو جامه پاکی و راستی را در بر کنند و قوم تو با خداوند، نام تو تا ابد باقی است! همه نسلها تو را به یاد خواهند شادی سرود خواند! **۳۳** ای خداوند، به خاطر بندهات داود، پادشاه آورد. **۳۴** تو قوم خود را داوری خواهی نمود و بر بندگان خود رحم برگزیدهات را ترک نکن. **۳۵** خدايان قومهای دیگر، بتهای ساخته شده از طلا و برخخت سلطنت خواهد نشست، و تو به وعدهات عمل خواهی کرد. نقره هستند. **۳۶** دهان دارند، ولی سخن نمی‌گویند؛ چشم دارند، اما

۳۷ و نیز به داود گفتی که اگر فرزندانش از احکام تو اطاعت کنند، نمی‌بینند؛ **۳۸** گوش دارند، ولی نمی‌شنوند؛ حتی قادر نیستند نفس نسل اندر نسل سلطنت خواهند کرد. **۳۹** ای خداوند، تو اورشلیم را بکشید! ای کاهان، ای خاندان

برگزیده‌ای تا در آن ساکن شوی. **۴۰** تو فرمودی: «تا ابد در اینجا ای بنی اسرائیل، خداوند را ستابیش کنید! ای کاهان، ای خاندان ساکن خواهیم بود، زیرا اینچنین اراده نموده‌ام. **۴۱** آذوقه این شهر را هارون، خداوند را ستابیش کنید! **۴۲** ای لاویان، خداوند را ستابیش برکت خواهیم داد و فقیرانش را با نان سیر خواهیم نمود. **۴۳** کاهانش کنید! ای خداشناسان، او را ستابیش کنید! **۴۴** ای مردم اورشلیم،

دور نگاه می دارد و جانت را حفظ می کند. 8 خداوند، رفت و آمد سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. هنگامی که خداوند ما را از اسارت به اورشلیم باز آورد، فکر کردیم که خواب

تو را زیر نظر دارد و از تو مراقبت می نماید، از حال تا ابد.

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. مزمور داود. آنگاه قومهای دیگر درباره ما گفتند: «خداوند برای بني اسرائیل کارهای خوشحال می شدم! 2 سپس دهان ما از خنده پر شد و سرود شادی سر دادیم!

هنگامی که به من می گفتند: «بیا تا به خانه خداوند بروم» بسیار شگفت انگیز کرده است! 3 آری خداوند، تو برای ما کارهای ایستاده ایم! 4 اورشلیم اینکه بسازی شده و دیوارهایش به هم پیوسته داده ایم به ما بازگردان؛ چنانکه باران، آب را به زمین خشک باز است. 4 قبائل اسرائیل به اورشلیم می آیند تا طبق دستوری که خداوند به ایشان داده است، او را سپاه گویند و پرستش کنند. 5 در اینجا 5 بگذار آنانی که با اشک می کارند، با شادی درو کنند! 6 کسانی که با گریه بیرون رفته بذر می افشارند، با شادی محصول خود را باز خواهند آورد.

صلح و سلامتی در اورشلیم دعا کنید! همه کسانی که این شهر را دوست دارند، کامیاب باشند. 7 ای اورشلیم، صلح و سلامتی در

حصارهای تو رفاه و آسایش در قصرهای برقرار باد! 8 به خاطر اگر خداوند خانه را بنا نکند، بنا کنند گانش زحمت بیهوده می کشند؛ خانواده و دوستان خوش می گوییم: «صلح و آرامش بر تو باد!» 9 اگر خداوند شهر را نگهبانی نکند، نگهبانان بیهوده نگهبانی می کنند. اورشلیم، به خاطر خانه یهوده خدای ما، سعادت تو را خواهانم.

2 بیهوده است که شما برای امرار معاش، این همه زحمت می کشید،

صبح زود بر می خیزید و شب دیر می خوابید؛ زیرا هنگامی که عزیزان

خداوند در خوابند، او برای ایشان تدارک می بیند. 3 فرزندان هدایای

هستند از جانب خداوند. آنها پاداشی هستند که خداوند به انسان

می دهد. 4 پسرانی که برای مرد جوان متولد می شوند، همچون تیرهای

تیری هستند در دست او. 5 خوش با حال کسی که ترکش خود را از

چنین تیرهایی پر می کند! او در جدل با دشمنان هرگز مغلوب نخواهد

شد.

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. به سوی تو چشممان خود را برمی افزام، ای خدایی که در آسمانها نشسته و حکمرانی می کنی! 2 چنانکه غلامان و کیزان از اربابان خود رحمت و کمک انتظار دارند چشمان ما نیز بر بیهوده، خدای ما دوخته شده است تا بر ما رحمت فرماید. 3 ای خداوند، بر ما رحمت فرمای! بر ما رحمت فرمای، زیرا به ما اهانت بسیار شده است. 4 جانمان به لب رسیده است از تمسخر گستاخان و تحقیر متکبران.

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. خوش با حال

2 کسی که خداوند را گرامی می دارد و از راههای او پریو می کند.

اگر خداوند با ما نمی بود چه می شد؟ بگذار اسرائیل بگویید: 2 اگر

خداوند با ما نمی بود هنگامی که دشمنان بر ما بیورش آورند، 3

آنها در خشم آتشین خود ما را زنده می بلعیدند! 4 سیل ما را با

فرزندانش مانند نهالهای زیتون قوی و سالم، به دور سفرهای خواهد

نشست. 4 این است پاداش خداوند به کسی که او را گرامی

می شدیم! 6 سپاس بر خداوند که نگذاشت ما شکار دندانهای

آنها شویم. 7 همچون پرنده، از دام صیاد گریختیم. دام پاره شد و

زوہای زندگانیت شاهد سعادت اورشلیم باشی! 6 باشد که تو عمر

ما نجات یافتهیم. 8 مدد کار ما خداوند است که آسمان و زمین را

داراز کنی و نوهای خود را بینی! صلح و سلامتی بر اسرائیل باد!

آفرید.

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. از ایام

2 جوانی ام دشمنانم بر من ظلم بسیار کردند. اسرائیل بگویید: 2 «از ایام

بر خداوند توکل دارند، مانند کوه صهیون، همیشه ثابت و پا بر جا

هستند. 2 چنانکه کوهها گردآگرد شهر اورشلیم هستند، همچنان

در آورند. 3 ضریات شلاق آنان پشت مرا به شکل زمینی شیار شده

خداوند گردآگرد قوم خود است و تا ابد از آنها محافظت می کند! 3

گاهکاران در سرزمین نیکوکاران همیشه حکمرانی نخواهند کرد، و

شوند تمام کسانی که از اسرائیل نفرت دارند! 6 همچون علی‌باشد

گزنه نیکوکاران نیز دست خود را به گناه آلود خواهند کرد. 4 ای

که بر پشت بامها می روید، که پیش از آنکه آن را بچینند، می خشکد

خداوند، به نیکوکاران و آنانی که دلشان با تو راست است، احسان

7 و کسی آن را جمع نمی کند و به شکل باقه نمی بند. 8 هکذران

کن، 5 اما آنانی را که به راههای کچ خود می روند، با سایر بدکاران

سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. آنانی که

بر خداوند توکل دارند، مانند کوه صهیون، همیشه ثابت و پا بر جا

هستند. 2 چنانکه کوهها گردآگرد شهر اورشلیم هستند، همچنان

در آورند. 3 ضریات شلاق آنان پشت مرا به شکل زمینی شیار شده

خداوند گردآگرد قوم خود است و تا ابد از آنها محافظت می کند! 3

گاهکاران در سرزمین نیکوکاران همیشه حکمرانی نخواهند کرد، و

شوند تمام کسانی که از اسرائیل نفرت دارند! 6 همچون علی‌باشد

گزنه نیکوکاران نیز دست خود را به گناه آلود خواهند کرد. 4 ای

که بر پشت بامها می روید، که پیش از آنکه آن را بچینند، می خشکد

خداوند، به نیکوکاران و آنانی که دلشان با تو راست است، احسان

7 و کسی آن را جمع نمی کند و به شکل باقه نمی بند. 8 هکذران

کن، 5 اما آنانی را که به راههای کچ خود می روند، با سایر بدکاران

مجازات کن. صلح و سلامتی بر اسرائیل باد!

چشمانم تار شد. ۱۲۴ با من طبق محبت خود عمل نما و فرایض نگاه می کنم، از آنها متوجه می شوم. ۱۵۹ خداوندا، ملاحظه فرما که خود را به من بیاموز. ۱۲۵ من خدمتگزار تو هستم؛ به من دانایی چقدر فرمانهای تو را دوست می دارم. طبق محبت خود، جان مرا عنایت فرما تا حاکمات را درک نمایم. ۱۲۶ خداوندا، زمان آن رسیده حفظ کن. ۱۶۰ تمام قوانین تو بر حق و داویهای تو همیشه عادلنه که تو اقدام کنی، زیرا مردم از شریعت تو سریچی می کنند. ۱۲۷ من است. ۱۶۱ زورمندان با بی انصافی بر من ظلم کردند، اما من کلام احکام تو را دوست دارم؛ آنها را بیش از طلا و زر خالص دوست تو را گرامی داشتم. ۱۶۲ به سبب وعده های تو خوشحال هستم، دارم. ۱۲۸ همه فرمانهای تو را، در هر موردی، صحیح می دانم؛ اما خوشحال مانند کسی که گنج بزرگی یافته باشد! ۱۶۳ از دروغ متنفس از هر نوع تعلیم دروغ متنفس. ۱۲۹ ای خداوند، احکام تو بسیار و بیزام، اما شریعت تو را دوست دارم. ۱۶۴ برای قوانین عادلنه تو، عالی است؛ از صیم قلب آنها را اطاعت می کنم. ۱۳۰ درک کلام روزی هفت بار تو را سپاس می گویم. ۱۶۵ آنان که شریعت تو را تو به انسان نور می بخشد و ساده دلان را خدمتمند می سازد. ۱۳۱ دوست دارند از سلامتی کامل بrixودارند و هیچ قدرتی باعث لغزش دهان خود را باز می کنم و لئله می زنم، زیرا مشتاق احکام تو هستم. آنان نخواهد شد! ۱۶۶ ای خداوند، من احکام تو را اطاعت می کنم ۱۳۲ همان گونه که بر دوستداران خود رحمت می فرمایی، بر من نیز و امیدم به توست که مرا نجات دهی. ۱۶۷ احکام تو را انجام نظر لطف بینکن و مرا مورد رحمت خود قرار ده. ۱۳۳ با کلامت مرا می دهم و آنها را از صیم قلب دوست می دارم. ۱۶۸ فرامین و احکام راهنمایی کن تا مغلوب بدی نشوم. ۱۳۴ مرا از دست ظالمان نجات تو را نگاه می دارم، زیرا تو ناظر بر همه کارهای من هستی. ۱۶۹ ای ده تا فرمانهای تو را انجام دهم. ۱۳۵ روی خود را بر خادم خود خداوند، فریاد مرا بشنو! طبق وعده ای که داده ای قدرت درک مرا تابان ساز، و فرایض خود را به من بیاموز. ۱۳۶ اشک همچون سیل زیاد کن. ۱۷۰ دعایم را بشنو و طبق وعده ات مرا نجات ده! ۱۷۱ از چشمانم سرازیر می شود، زیرا مردم شریعت تو را بجا نمی آورند. همیشه تو را سپاس می گویم، زیرا فرایض خود را به من می آموزی. ۱۷۲ کلام را با سرود ستابش خواهیم کرد، زیرا تمام احکام تو ای خداوند، تو عادل هستی و قوانین تو مصنفانه است. ۱۳۸ ای خداوند، تو از طلاقه های پیش از زمان و تو را سپاس می اعتعایی می کنند. ۱۴۰ کلام تو آزموده شده و پاک است؛ خدمت تو لذت زندگی من است! ۱۷۳ بگذار زنده بمانم و تو را سپاس می چقدر آن را دوست می دارد! ۱۴۱ از کوچک و نالایق هستم، اما از پیغام! بگذار قوانین تو راهنمایی من باشند! ۱۷۶ مانند گوسفند اجرای فرمانهای تو غافل نمی شوم. ۱۴۲ عدالت تو ابدی است و گشته سرگردان هستم! بیا و مرا دریاب، زیرا خدمت احکام تو را شریعت تو همیشه راست و درست است. ۱۴۳ من در زحمت و فراموش نکرده است.

120

فشار هستم، ولی احکام تو موجب شادی من است! ۱۴۴ احکام سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. وقتی در تو همیشه عادلنه است، مرا در فهم آنها یاری فرما تا روحمن تاره شود! ۱۴۵ ای خداوند، با تمام قوت خود نزد تو فریاد بیمی آورم؛ مرا زحمت بدم، از خداوند کمک خواستم و او به داد من رسید. ۲ اجابت فرما تا فرایض تو را بجا آورم. ۱۴۶ از تو یاری می خواهم؛ مرا ای خداوند مرا از دست دروغگویان و مردم حیله گر نجات بده. ۳ نجات ده تا احکام تو را انجام دهم. ۱۴۷ پیش از طلاقه اتفاق نزد تو ای حیله گران، می دانید چه در انتظار شماست؟ ۴ تیرهای تیز و دعا و التماس کردم و به انتظار وعده تو نشتم. ۱۴۸ تمام شب اخگرهای داغ! ۵ شما مانند مردمان «ماشک» و خیمه نشیبان بیدار ماندم تا در کلام تو تفکر نمایم. ۱۴۹ ای خداوند، به سبب «قدار» شور هستید. وای بر من که در بین شما زندگی می کنم! ۶ محبت خود فریادم را بشنو و طبق قوانین خود جان مرا حفظ کن! از زندگی کردن در میان این جنگ طبلان خسته شده ام. ۷ من صلح افراد شور و بدکار، که بیوی از شریعت تو نبرده اند، به من را دوست دارم، اما آنان طرفدار جنگ هستند و به سختان من گوش نزدیک می شوند؛ ۱۵۱ اما ای خداوند، تو در کنار من هستی. همه نمی دهنند.

121

احکام تو را حقيقة است. ۱۵۲ احکام تو را از مدتها پیش آموخته! سرود زائران به هنگام بالا رفتن به اورشلیم. چشمان خود تو آنها را چنان تنبیت کرده ای که تا ابد پا بر جا بمانند. ۱۵۳ ای خداوند، بر زنجهای من نظر کن و مرا نجات ده، زیرا من نسبت به شریعت تو بی اعانت بوده ام. ۱۵۴ از حق من دفاع کن و مرا آزاد ساز! گذاشت پایم بلغزد و بیفتحم. او که از حمایت می کند، هرگز طبق وعده ات جان مرا حفظ کن. ۱۵۵ بدکاران نجات نخواهند یافت، زیرا فرایض تو را اطاعت نمی کنند. ۱۵۶ خداوندا، رحمت تو خواب نمی رود. ۵ خداوند خودش از تو مراقبت می نماید! او در عظیم است! بگذار با حفظ قوانین زنده بمان! ۱۵۷ دشمنان و کنارت است تا از تو حمایت کند. ۶ اتفاق در روز به تو آسیب آزاده دهد گان من بسیارند، اما من از اطاعت نمودن احکام تو غفلت نخواهد رسانید و نه مهتاب در شب. ۷ خداوند، تو را از هر بدی

نصیب من هستی! قول می‌دهم که کلامت را نگاه دارم. **58** با تمام ثابت خواهد ماند. **91** همه کاینات به فرمان تو تا به حال باقی دل خود طالب رضامندی تو می‌باشم، طبق و عدهات بر من رحم مانده‌اند، زیرا تمام آنها در خدمت تو هستند. **92** اگر شریعت تو مایه فرمای **59** دریابه زندگی خود سیار اندیشیدم و به سوی تو آمدم تا از شادمانی من نشده بود، بدون شک تا به حال از خصه مرده بودم! **93** احکام تو پیروی کنم. **60** با شتاب آمدم تا احکام تو را اجرا کنم. فرمانهایت را هرگز فراموش نخواهم کرد، زیرا به مسویه آنها مرا حیات **61** بدکاران کوشیدند مرا به گناه بکشانند، اما من شریعت تو را بپخشیدی. **94** من از آن تو هستم، نجاتم ده. کوشیده‌ام فرمنهای تو فراموش نکردم. **62** در نیمه‌های شب برمی‌خیزم تا تو را به سبب را نگاه دارم. **95** بدکاران منتظرند مرا ناید کنند اما من به احکام تو قوانین عادلانهات ستایش کنم. **63** من دوست همه کسانی هستم می‌اندیشم. **96** برای هر کمالی انتهایی دیدم، اما حکم تو کامل و که تو را گرامی می‌دارند و فرمنهایت را انجام می‌دهند. **64** ای انتهاست! **97** خداوندا، شریعت تو را چقدر دوست دارم! تمام خداوند، زمین از محبت تو پر است! فرایض خود را به من بیاموز! **65** روز در آن تفکر می‌کنم. **98** احکام تو مرا از مخالفانم حکمتر خداوندا، همان گونه که وعده دادی، بر پنهانهات احسان فرموده‌ام. ساخته است، زیرا همیشه در ذهن وجود من است. **99** آری، **66** حکمت و قضاویت صحیح را به من باد ده، زیرا به احکام تو حتی از معلمات خود نیز دنایش شده‌ام، زیرا همیشه در احکام تفکر ایمان دارم. **67** پیش از اینکه تو مرا تنبیه کنی، من گمراه بودم، اما می‌کنم. **100** از ریش‌سفیدان قوم خود نیز خردمندر شده‌ام، زیرا اینکن پیرو کلام تو هستم. **68** تو نیک هستی و نیکی می‌کنی! فرمنهای تو را اطاعت کردام. **101** از رفتن به راه بد پرهیز کردام، فرایض خود را به من بیاموز! **69** متفکران دروغهای درباره من می‌گویند، زیرا خواست من این بوده که کلام تو را اطاعت کنم. **102** از قوانین اما من از صمیم قلب مطبع فرمنهایت هستم. **70** دل آنها سخت و تو دور نشده‌ام، زیرا تعلیم تو برای من نیک بوده است. **103** کلام تو بی احساس است، اما من از شریعت تو لذت می‌برم. **71** تو مرا برای جان من شیرین است؛ حتی شیرینتر از عسل! **104** از قوانین تنبیه کردی و این به نفع من تمام شد، زیرا باعث شد فرایض تو را تو دانش و حکمت کسب کردم، به همین جهت از هر راه کچ بیاموزم. **72** شریعت تو برای من از تمام زر و سیم دنیا با ارزشتر بیزار و گریزانم. **105** کلام تو چراخ راهنمای من است؛ نوری است اس. **73** ای خداوند، تو مرا آفریده‌ای؛ پس به من دانش عطا که راه را پیش بایم روش می‌سازد! **106** قول داده‌ام که از قوانین کن تا احکام تو را بیاموزم. **74** آنان که تو را گرامی می‌دارند، از عادلانه تو اطاعت کنم و به قول خود وفادار خواهیم ماند. **107** دیدن من خوشحال می‌شوند، زیرا من نیز بر کلام تو تکل دارم. **75** ای خداوند، بسیار درمانده و پریشان هستم؛ همان گونه که وعده ای خداوند، می‌دانم که قوانین تو عدل است، و مرا منصفانه تنبیه فرموده‌ام، جان مرا حیات ببخش! **108** خداوندا، دعای شکرگزاری نموده‌ام. **76** اکنون طبق و عدهای که فرموده‌ام، بگذار مجتب تو مرا پذیر و قوانین خود را به من بیاموز. **109** جان من دائم در معرض مایه تسلی من شود. **77** بر من رحم فرما تا جانم تازه شود، زیرا از خطر قرار می‌گیرید؛ اما من شریعت تو را فراموش نمی‌کنم. **110** شریعت تو لذت می‌برم! **78** باشد که متفکران شرمده شوند، زیرا با بدکاران رو سر راه من دام می‌نهند؛ اما من از فرمنهای تو منحرف دروغهای خود مرا آزار رسانندند؛ اما من دریابه فرمنهایت تفکر خواهیم نمی‌شوم. **111** احکام تو تا ابد در خزانه قلمی خواهد ماند، زیرا مایه کرد. **79** ای خداوند، بگذار آنانی که تو را گرامی می‌دارند و با شادی قلب می‌باشد. **112** با خود عهد بسته‌ام که تا دم مرگ فرایض احکام تو آشنا هستند، نزد من آید. **80** مرا یاری ده که به طور تو را اطاعت کنم! **113** از مردمان دور و مظاهر بیزارم، اما شریعت کامل از فرایض تو اطاعت کنم تا شرمده شوم! **81** خداوندا، انقدر تو را دوست دارم. **114** تو پناهگاه و سپر من هستی؛ امید من به انتظار کشیدم مرا نجات دهی که خسته و فرسوده شدم؛ اما هنوز به وعده توست. **115** ای بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا من احکام وعده تو امیدوارم! **82** از پس منتظر شدم به وعده خود وفا کنی، خدای خود را بجا می‌آورم. **116** خداوندا، طبق و عدهای که به من چشمانم تار گردید! خداوندا، چه وقت به کمک من خواهی آمد؟ داده‌ای قدرت عطا فرما تا زنده بیمانم. مگذار امیدم به یاس و نومیدی **83** مانند مشک دوده گرفته و چروکیده شده‌ام؛ اما فرایض تو را تبدیل شود. **117** از من حمایت کن تا از دست دشمنانم این‌باش فراموش نکردام. **84** تا به کی باید منتظر باشم؟ کی آزاردهندگان و به حفظ فرایض تو پیرزادم. **118** تو همه کسانی را که فرایض تو را مرجازات خواهی کرد؟ **85** متفکران که با شریعت تو مخالفت قبول نمی‌کنند از خود می‌رانی و تمام نقشه‌های اغفال کنند آنها را می‌کنند، برای من چاه کدهاند تا مرا گرفتار سازند. **86** ای خداوند، بی اثر می‌سازی. **119** تمام بدکاران روی زمین را مانند تقalteه دور تمام احکام تو قابل اعتماد می‌باشد. متفکران به ناحق مرا عذاب خواهی انداخت، به همین دلیل است که من احکام تو را دوست دادند. خداوندا، به دادم برس! **87** نزدیک بود مرا از بین بیند، دارم. **120** ای خداوندا، ترس تو در دل من است و از دارویهای تو اما من از قوانین تو غافل نشدم. **88** خداوندا، تو پر از محبتی؛ به هراسانم. **121** خداوندا، مرا به دست دشمنانم تسليم نکن، زیرا جان من حیات ببخش تا احکامت را بجا آورم. **89** ای خداوند، آنچه را که درست و عادله بوده است، انجام داده‌ام. **122** به من کلام تو تا ابد در آسمانها پایدار خواهد ماند. **90** وفاداری تو در اطمینان بده که مرا یاری خواهی کرد؛ مگذار متفکران بر من ظلم همه نسلها همچنان پا بر جا خواهد بود و مانند زمینی که آفریده‌ای کنند. **123** آنقدر چشم انتظار ماندم که بیانی و مرا نجات دهی که

توانای خداوند متعال این پیروزی را نصیب ما ساخته است! **16 آری**، جانم را می‌سوزاند! **21** تو متکبران ملعون را که از احکام تو منحرف دست توانای خداوند متعال، ما را در جنگ پیروز ساخته است!» **17** می‌شوند، مجازات خواهی کرد. **22** ننگ و رسایی را از من بگیر، من نخواهم مرد، بلکه زنده خواهم ماند و کارهای خداوند را برای زیرا احکام تو را انجام داده‌ام. **23** حکمرانان می‌نشینند و بر ضد من همه تعزیف خواهی کرد. **18** خداوند ما به سختی تنبیه کرد، ولی توطئه می‌چینند، اما من به فرایض تو فکر می‌کنم. **24** احکام تو نگذاشت تا بمیرم. **19** دروازه‌هایی را که عادلان از آن وارد می‌شوند موجب شادی من است و همیشه مرا راضی‌خواهی کرده است. **25** ای برای من باز کنید تا داخل شو و خداوند را سپاس گومن. **20** این خداوند، جانم به خاک چسیبد است؛ مطابق کلامت مرا زنده ساز! است دروازه خداوند که نیکوکاران از آن وارد شوند. **21** ای خداوند، **26** راههای خود را آشکار کردم و تو مرا اجابت فرمودی. اکنون تو را راستیاش می‌کنم که مرا اجابت فرموده، تجانم دادی. **22** منگی فرایض خود را به من بیاموز. **27** فرمانهای را به من یاد ده تا درباره که معماران دور افکنندن، سنگ اصلی ساختمان شده است. **23** این کلام شگفت‌انگیز تو تفکر نمایم. **28** جان من از حزن و اندوه پژمرده کار خداوند است و در نظر ما عجیب می‌نماید. **24** این است می‌شود؛ با کلامت جان مرا تازه ساز! **29** نگذار به راه خطأ روم؛ روزی که خداوند ساخته؛ در این روز باید وجود شادی کرد! **25** شریعت خود را به من بیاموز. **30** من راه وفاداری را اختیار نموده‌ام خداوندا، تمنا می‌کنیم ما را نجات دهی و کامیاب سازی! **26** و قوانین تو را از نظر خود دور نداشته‌ام. **31** خداوندا، احکام تو را مبارک است آن که به نام خداوند می‌آید! ما از خانه خداوند، تو را بجا می‌آوریم؛ مگنار شرمنده شوم. **32** با اشتیاق فراوان در احکام تو برکت می‌دهیم. **27** یهود خداست، همان خدایی که ما را منور گام برمی‌دارم، زیرا تو دل مرا از بند رها ساختی. **33** ای خداوند، ساخته است. شاخه‌ها را به دست گیرید و جشن را آغاز کنید و به راه اجرای فرایض خود را به من بیاموز و من همیشه آنها را انجام سوی مذبح خانه خدا پیش بروید. **28** تو خدای من هستی، و تو را تمجید می‌کنم! **29** تو را نگاه دارم. **30** مرا در راه احکامات هدایت کن، زیرا از آنها سپاس می‌گویم! تو خدای من هستی، و تو را تمجید می‌کنم! **31** لذت می‌برم. **36** دل مرا به سوی احکامات مایل ساز، نه به سوی خداوند را راستیاش کنید، زیرا او نیکوست و محبتیش بی‌پایان.

37 منگار به آنچه بی‌ارزش است توجه کنم؛ مرا با حرص و طمع!
119 خوش با حال آنان که راست کاردارند، و مطابق شریعت کلامت احیا کن! **38** طبق وعده‌ای که به من داده‌ای عمل نما خداوند رفتار می‌کنند. **2** خوش با حال کسانی که احکام خداوند را همان وعده‌ای که تو به مطیعان خود می‌دهی! **39** از آن رسایی که بجا می‌آورند، از صمیم قلب او را اطاعت می‌کنند **3** و به راههای می‌ترسم مرا برهان، زیرا قوانین تو نیکوست! **40** خداوندا، مشتاق کچ نمی‌روند، بلکه در راههایی گام برمی‌دارند که خدا نشان داده فرمانهای تو هستی! ای خدای عادل، جان مرا تازه ساز! **41** ای خداوندا، تو فرمانهای خود را به ما داده‌ای و فرموده‌ای که خداوند، بر من محبت فرما و طبق وعدهات مرا نجات ده **42** تا است. **4** خداوندا، تو فرمانهای خود را در انجام فرایض بتوانم پاسخ مخالفانم را بدهم، زیرا آنان مرا برای اینکه بر تو اعتماد تو مطیع و وفادار باشم! **6** اگر تمام دستورهای تو را پیوسته در نظر دارم، سرزنش می‌کنم. **43** قدرت بیان حقیقت را از من مگیر، داشته باشم، هیچوقت شرمنده نخواهم شد! **7** وقتی قوانین منصفانه زیرا به قوانین تو امید بسته‌ام. **44** پیوسته شریعت تو را نگاه خواهم تو را بیاموزم، از صمیم قلب تو را حمد خواهم گفت! **8** ای خداوند، داشت، تا ابد‌الاًبَد! **45** در آزادی کامل زندگی خواهم کرد، زیرا فرایض تو را بجا خواهیم آورد؛ تو یهیچگاه مرا ترک نکن! **9** مرد جوان همیشه مطیع فرمانهایت هستم. **46** احکام تو را در حضور پادشاهان چگونه می‌تواند زندگی خود را پاک نگاه دارد؟ به وسیله خواندن کلام اعلام خواهم کرد و از این کار خود شرمنده نخواهم شد. **47** از خدا و اطاعت از دستورهای آن! **10** خداوندا، با تمام وجودم تو را اطاعت کردن احکامات لذت می‌برم، زیرا آنها را دوست دارم. **48** می‌جیوم، پس نگذار از احکام تو را منحرف شو. **11** کلام تو را در احکام تو را بجان و دل می‌بنیم و درباره فرایض تو تفکر می‌کنم. دل خود حفظ می‌کنم و به خاطر می‌سپارم تا مبادا نسبت به تو **49** خداوندا، قولی را که به بندۀ خود داده‌ای به یاد آور، زیرا مرا گناه و زرم! **12** ای خداوند مبارک، فرایض خود را به من بیاموز! به وسیله آن امیدوار ساخته‌ای. **50** در زمان مصیبت به وسیله کلامت تمام قوانین تو را با صدای بلند بیان خواهیم کرد. **14** بیش از تسلی یافتم، زیرا وعده تو حیات به جان من پخشید. **51** متکبران ما هر چیز دیگر، از پیروی قوانین تو لذت می‌برم! در کلام تو تفکر به سیار مسخره کردند، اما من هرگز شریعت تو را ترک نکردم. **52** ای خواهیم کرد و فرمانهایت را به خاطر خواهیم سپرد. **16** از فرایض تو خداوند، قوانین تو را که در زمانهای قدیم صادر کرده بودی، به یاد لذت می‌برم و هرگز آنها را فراموش نخواهیم کرد. **17** خداوندا، به آوردم و به وسیله آنها خود را دلداری دادم. **53** وقتی می‌بیم بدکاران خدمتگزار احسان نما تا زنده بمانم و کلام تو را اطاعت کنم. شریعت تو را می‌شکنند، بسیار خشمگین می‌شوم. **54** هر جا مسکن **18** چشمان را بگشا تا حقایق شگفت‌انگیز شریعت تو را بییمن. گرینم، فرایض تو سرود من خواهد بود. **55** ای خداوند، در شب نیز **19** من در این دنیا غریب هستم؛ ای خدا، احکام خود را از من افکار متعوجه توست و درباره شریعت تو می‌اندیشم. **56** سعادت من مخفی مدار. **20** اشتیاق به دانستن قوانین تو، همچون آتش همواره در این است که از فرامین تو اطاعت کنم. **57** ای خداوند، تو

آفتاب تا غروب آن، نام خداوند را ستایش کنید! 4 خداوند بر همه

قوه‌ها حکمرانی می‌کند؛ شکوه او بتر از آسمانهاست. 5 کیست مانند پهو، خدا می‌دهد، پس تا آخر عمر، ند او دعا خواهم کرد. 3 خطر مرگ بر من سایه افکنه بود و مایوس و غمگین بودم، بر زمین نظر می‌افکند 7 تا شخص فروتن و فقیر را از خاک بلند کند و سرافراز نماید 8 و او را در ردیف بزرگان قوم خویش قرار دهد. 9 خداوند بزن نازا فرزندان می‌بخشد و او را شادمان می‌سازد. سپاس بر خدای ما رحیم است. 6 خداوند افراد ساده‌دل و فروتن را حفظ خداوند!

می‌کند. من با خطر روپرو بودم، ولی او مرآ نجات داد. 7 ای جان من، آسوده باش، زیرا خداوند در حق من خوبی کرده است! 8 او مرآ از مرگ نجات داد و اشکهایم را پاک کرد و نگذاشت پایم بلغزد، 9 تا توانم در این دنیا در حضور خداوند زیست کنم. 10 به تو ایمان داشتم، پس گفتم: «سخت پریشانم!» 11 در اضطراب خود به تو فریاد براورددم: «همه دروغ می‌گویند!» 12 اما اینک در برابر همه خوبی‌های که خداوند برای من کرده است، چه می‌توانم به او بدهم؟ 13 پیله نجات را بلند خواهم کرد و نام خداوند را که مرآ نجات داده، سپاس خواهم گفت. 14 در حضور قوم او تذریهای خود را به خداوند ادا خواهم کرد. 15 جانهای مقدسان خداوند نزد او عزیزند، پس او نخواهد گذاشت آنها از بین بروند. 16 ای خداوند، من بندۀ تو و پسر کنیز تو هستم. تو مرآ از چنگ مرگ رها ساختی. 17 قباینی شکرگزاری را به حضور تقدیم می‌کنم و نام تو را گرامی می‌دارم.

ما را نه، ای خداوند، ما را نه، بلکه نام خود را جلال 18 در حضور تمام مردم اسرائیل و وفاداریت. 2 چرا مردم خدانشناس از ما بپرسند: «خدای شما کجاست؟» 3 خدای ما در آسمانهاست و خدای یعقوب است؛ 8 کسی که سخره را به دریاچه آب تبدیل می‌کند و از سنگ خارا، چشمۀ آب جاری می‌سازد.

آنچه را که اراده فرماید انجام می‌دهد. 4 اما دنیا آنها، بهای طلا و نقره می‌باشد که با دستهای انسان ساخته شده‌اند. 5 بتهایشان دهان دارند ولی حرف نمی‌زنند. چشم دارند اما نمی‌بینند. 6 گوش دارند ولی نمی‌شنوند. بینی دارند، اما نمی‌بینند. 7 دست دارند، ولی لمس نمی‌کنند. پا دارند اما راه نمی‌رونند. از گلویشان صدای بیرون نمی‌آید. 8 همه کسانی که این بهای را می‌سازند و آنها را بپستش می‌کنند مانند بتهایشان هستند. 9 ای قوم اسرائیل، بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شمامست. 10 ای کاهنان نسل هارون بگویند: «محبت خداوند بی‌پایان است.» 3 کاهنان نسل هارون بگویند: «محبت خداوند بی‌پایان است.» 4 مردم خداترس بگویند: «محبت خداوند بی‌پایان است.» 5 در نسل هارون، بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شمامست. 11 ای خداترسان بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شمامست. 12 خداوند همیشه به فکر ماست و ما را برکت می‌دهد. او مردم اسرائیل و کاهنان نسل هارون را برکت می‌دهد. 13 خداوند همه کسانی را که او را گرامی می‌دارند، از کوچک و بزرگ، برکت می‌دهد. 14 خداوند شما و فرزنداتان را به فراموی برکت دهد. 15 او که آسمانها و زمین را آفرید، شما را برکت دهد. 16 آسمانها از آن خداوند می‌باشند، ولی او زمین را به انسان پخشید. 17 مردگان و آنانی که به عالم خاموشی می‌روند، خداوند را ستایش نمی‌کنند. 18 اما ما زندگان، خداوند را از حال تا ابد ستایش خواهیم کرد. سپاس بر خداوند!

116 خداوند را دوست می‌دارم زیرا ناله و فریاد مرآ می‌شود 2 و به درخواست من گوش می‌دهد، پس تا آخر عمر، ند او دعا خواهم کرد. 3 خطر مرگ بر من سایه افکنه بود و مایوس و غمگین بودم، بر زمین نظر می‌افکند 7 تا شخص فروتن و فقیر را از خاک بلند کند و سرافراز نماید 8 و او را در ردیف بزرگان قوم خویش قرار دهد. 9 خداوند بزن نازا فرزندان می‌بخشد و او را شادمان می‌سازد. سپاس بر خدای ما رحیم است. 6 خداوند افراد ساده‌دل و فروتن را حفظ خداوند!

117 ای همه قومها، خداوند را ستایش کنید! ای تمام قبایل، او را حمد گویید. 2 زیرا محبت او بر ما بسیار عظیم است و وفای او را حدی نیست. سپاس بر خداوند!

118 خداوند را ستایش کنید، زیرا او نیکوست و محبتش بیرون نمی‌آید. 8 همه کسانی که این بهای را می‌سازند و آنها را پستش می‌کنند مانند بتهایشان هستند. 9 ای قوم اسرائیل، بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شمامست. 10 ای کاهنان نسل هارون، بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شمامست. 11 ای خداترسان بر خداوند توکل کنید، زیرا او مددکار و سپر محافظ شمامست. 12 خداوند همیشه به فکر ماست و ما را برکت می‌دهد. او مردم اسرائیل و کاهنان نسل هارون را برکت می‌دهد. 13 خداوند همه کسانی را که او را گرامی می‌دارند، از خداوند پنهان بردن بهتر است از امید بستن به انسان. 9 آری، به خداوند پنهان بردن حتی بهتر است از امید بستن به امیران. 10 اگر همه دشمنان مانند زیور بر سر من بزیند و دور مرآ بگیرند، به یاری خداوند تمام آنها را نابود خواهم کرد. آنها مثل خارها که دوامی ندارند خواهند سوتخت و فوری خاموش خواهند شد. 13 دشمن بر من هجوم اورد تا نابودم کند، ولی خداوند مرآ کمک نمود. 14 خداوند قوت و سرود من است؛ او باعث نجات من شده است. 15 فریاد پیروزی قوم خدا از خیمه‌هایشان شنیده می‌شود که می‌گویند: «دست

من می جنگند. **4** من آنها را دوست دارم و برای ایشان دعای خیر خوده است و از آن بربخواهد گشت که: «تو تا ابد کاهن هستی، تو می کنم، ولی آنها با من مخالفت می ورزند. **5** به عوض خوبی، به تا ابد کاهن هستی، کاهنی همانند ملکیصد!» **5** خداوند که به من بدی می کنند و به عوض محبت، با من دشمنی می نمایند. **6** دست راست توست در روز غضب خود، پادشاهان را شکست خواهد ای خدا، دشمنم را به دست داوری ظالم بسیار و بگذار یکی از داد. **6** او قومها را داوری خواهد کرد، و میدانهای جنگ را از اجساد بدخواهانش کنار او بایستد و بر ضد او شهادت دهد. **7** بگذار او در کشتندگان پر خواهد ساخت و در سراسر دنیا، پادشاهان را مغلوب محاکمه مجرم شاخته شود. حتی دعای او، برایش جرم محسوب خواهد کرد. **7** او از نهر سر راهش خواهد نوشید و نیروی تازه گرفته، گردد. **8** عمرش کوتاه شود و مقام او را به دیگری بدهند. **9** سریند و پیروز خواهد بودند.

فرزندانش یقین و نیش بیوه شود. **10** فرزندانش آواره شده، در میان **111** سپاس بر خداوند! خداوند را با تمام دل خود در میان ویرانهای خانه خود به گدای بنشینند. **11** طلبکاران تمام دارای او را ضبط نمایند و بیگانگان هر آنچه را که او به زحمت اندوخته است، قوم او ستایش خواهم کرد. **2** کارهای خداوند چه شگفت انگیزند! تاراج کنند. **12** کسی بر او رحم نکند و برای بیمان او دل سوزاند. همه کسانی که به آنها علاقمند هستند در بارشان می اندیشند. **3** **13** نسلش به کلی از بنی بیرون و دیگر نامی از آنها باقی نماند. **14** کارهای خداوند شکوهمند است و عدالت شجاعانی! **4** کارهای خداوند گناهان اجاد داشت را به یاد آورد و گناهان مادرش را نیامزد. شگفت انگیز خداوند، فراموش نشدنی است! او رحیم و بخشنده **15** گناهان آنها در نظر خداوند همیشه بماند، اما نام و نشان آنها از است! **5** خداوند، روزی ترسندگان خود را می رسانند، او هرگز عهد روی زمین محو گردد. **16** این دشمن من رحم نداشت. او بر فقریان خود را از یاد نمی برد. **6** خداوند سرمزمین قوهای بیگانه را به و بی کسان ظلم می کرد و آنها را می کشت. **17** دوست داشت مردم بینی اسرائیل بخشید و به این وسیله قدرت را به قوم خود نشان داد. **7** را نفرین کند، پس خودش نفرین شود. نمی خواست به نفرین مردم ببرکت هر کاری که خداوند انجام می دهد، درست و مصغفه است. همه رسانند، پس خود از ببرکت محروم شود. **18** تمام وجودش به نفرین احکام او قابل اعتماد می باشدند. **8** کارها و احکام خداوند تا ابد باقی آلوه بود، پس باشد که نفرینهای او مانند آیی که می نوشد وارد بدنش می شوند، زیرا بر عدل و راستی بنا شده اند. **9** او با دادن فدیه، قوم شود و مغز استخوانهایش را بخورد؛ همچون لباس او را در بر گیرد و خود را آزاد کرده است و با آنها عهد ابدی بسته است. او مقدس و چون کمریند، به دور او حلقه زند. **20** ای خداوند، دشمنان را که قدرتمند است. **10** ترس خداوند سرآغاز حکمت است. خداوند به درباره من دروغ می گویند و مرا تهدید به مرگ می کنند، اینچنین همه کسانی که دستورهایش را اجرا می کنند، حکمت می بخشد. مجازات کن. **21** اما ای خداوند، با من بحسب و عده خود عمل خداوند را تا ابد سپاس باد.

نما و به خاطر محبت عظیم خویش، مرا نجات ده، **22** زیرا که من **112** سپاس بر خداوند! خوش با حال کسی که از خداوند فقیر و درمانده و دل شکسته؛ **23** همچون سایه، رو به زوال هستم و مانند ملخ از باد رانده شده ام. **24** از بس روزه گرفمام زانو هایم درستکار در دنیا نیرومند خواهند شد و نسل او ببرکت خواهند یافت. **3** خانواده اش صاحب مال و ثروت خواهد شد و خوبی های او هرگز از یاد نخواهند رفت. **4** برای کسی که درستکار و بخشنده، مهربان و نیکوکار است، حتی در تاریکی شب نیز نور طلوع می کند. **5**

خوشبخت است کسی که سخاوتمندانه فرض می دهد و در کسب و کارش با انصاف است. **6** شخص عادل پیوسته پایدار خواهد بود و نام نیکش همیشه در یادها باقی خواهد بود. **7** او از شنیدن خبر بد نمی ترسد، زیرا ایمانش قوی است و بر خداوند توکل دارد. **8** او نگران نمی شود و نمی ترسد زیرا مطمئن است که شکست دشمنانش را خواهد دید. **9** او با گشاده دستی به نیازمندان کمک پشتیبانی می کند و ایشان را از دست ظالمان می رهاند.

110 مژمور داود. خداوند به خداوند من گفت: «به دست همیشه نزد مردم سریند و محترم می باشد. **10** بد کاران این را می بینند و خشمگین می شوند؛ دندهای خود را به هم می فشارند و همراه دشمنان حکمرانی کنی. **3** هنگامی که رسپار جنگ شوی، قوم تو آزو هایشان از بنی روند.

در لیاس تقوی و پرهیزگاری، به حضورت خواهند آمد، و نیروی تو همچون شبنم صحچگاهی هر روز تازه تر خواهد شد. **4** خداوند سوگند او را ستایش کنید! **2** نام او از حال تا ابد متبارک باد. **3** از طلوع

کنیم. **48** متبادر باد یهود، خدای اسرائیل، از ازل تا ابد. و همه انجام داده است، سپاس گویند. **32** باید عظمت خداوند را در بین مردم بگویند «آمین!» سپاس بر خداوند!

جماعت اسرائیل اعلام کنند و نزد بزرگان قوم، او را ستایش نمایند.

33 خداوند رودخانه‌ها را به خشکی مبدل ساخت و چشم‌های آب

خداوند را حمد گوید، زیرا او نیکوست و محبتش تا ابد را خشک کرد. **34** زمین حاصلخیز را به شوره‌زار تبدیل نمود، زیرا باقی است. **2** کسانی که توسط خداوند نجات یافته‌اند به همه اعلام سکان آن شرور بودند. **35** اما باز دیگر زمینهای شوره‌زار خشک را

کنند که خداوند آنها را از دست دشمنانش نجات داده است **3** و حاصلخیز پر از چشم‌های آب نمود. **36** گرسنگان را در آن آنها را از سزمینهای بیگانه، از مشرق و مغرب، شمال و جنوب، به اسکان داد تا شهرهایشان را بسازند. **37** آنها مزارع و تاکستانها سزمین خودشان بازگردانیده است. **4** برخی در صحرا آواره و سرگردان ایجاد کردند، و محصول پیار به دست آوردند. **38** خداوند آنها را

شدند و جای معنی برای سکونت نیافتند، **5** گرسنه و تشهی بودند و بُرکت داده، فرزندان بسیاری به ایشان بخشید، و نگذاشت رمه‌ها و جانشان به لب رسیده بود. **6** آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد گله‌هایشان کم شوند. **39** هنگامی که قوم خداوند در زیر ظلم و ستم برآورده و ایشان را از همه تنگی‌ها بیشان رهانید و ایشان را از راه رو به نابودی می‌رفند، **40** خداوند کسانی را که بر قوش ظلم راست به سزمینی هدایت کرد که بتوانند در آن زندگی کنند. **8** می‌کردند خوار و ذلیل ساخت و آنها را در میان ویرانه‌ها، آواره و پس باید از خداوند، به سبب محبتش و کارهای بزرگی که در حق سرگردان کرد. **41** او قوم فقیر و درمانده خود را زیر بار سختیها ایشان انجام داده است، تشکر کنند. **9** او جان تشهی و گرسنه را رهانید و فرزندان و گله‌های ایشان را افزونی بخشید. **42** نیکان این

نعمتیها خوب سیر می‌کند. **10** آنانی که از دستورهای خدای متعال را دیده، شاد خواهند شد اما بدکاران خاموش خواهند شد. **43** سر پیچیدنده و به او اهانت کردند، اسیر و زندانی شدند و مرگ بر خدمتمندان درباره اینها فکر کنند و رحمت و محبت خداوند را به یاد آنها سایه افکند. **12** پشت آنها در زیر بار منشقت خم شد و سرانجام داشته باشد.

افتادند و کسی نبود که ایشان را پاری کند. **13** آنگاه در گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآورده و او آنها را از همه تنگی‌ها بیشان رهانید. **108** سرود. مژمور داود. ای خدا، من روحیه خود را بناخته‌ام

14 آنها را از مرگی که بر آنها سایه افکند به در راهی و زنجیرهای و اعتماد خود را از دست نداده‌ام. من سرود خواهم خواند و تو را اسارت ایشان را پاره کرد. **15** پس باید از خداوند، به سبب محبتش ستایش خواهیم کرد. ای جان من بیدار شو! **2** ای بربط و عود من به

و کارهای بزرگی که در حق آنها انجام داده است، تشکر کنند. صدا درآید تا سپیده دم را بیدار سازیم! **3** خداوند، در میان مردم تو

16 او درهای مفرغین زنانها را می‌شکند و زنجیرهای اسارت را پاره را سپاس خواهیم گفت و در میان قومها تو را ستایش خواهیم کرد، **4** می‌کند. **17** افراد نادان، به سبب رفتار شرارتی بار و آلوهه به گناه زیرا محبت تو بی نهایت عظیم است. **5** ای خدا، جلال و شکوه تو

خود، ضعیف و بیمار شدند، **18** اشتهاخی خود را از دست دادند بالآخر از آسمانها قارگرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود. **6** و جانشان به لب گور رسید. **19** آنگاه در این گرفتاری خود، نزد ای خدایی که ما را دوست داری، با قدرت خویش ما را نجات ده و خداوند فریاد برآورده و او ایشان را از تنگی‌ها بیشان رهایی بخشید. **20** دعای ما را اجابت فرما. **7** خدا در قدوسیت خویش سخن گفته او با کلام خود آنها را شفای بخشید و ایشان را از مرگ نجات داد. و فرموده است: «با شادی شهر شکیم را قسمت می‌کنم و دشت

21 پس باید خداوند را به سبب محبتش و کارهای بزرگی که در حق سوکوت را اندازه می‌گیرم. **8** جلعاد از آن من است و منسی نیز از آن ایشان انجام داده است، سپاس گویند. **22** باید با تقدیم قربانی از او من؛ افزایم کلاهخود من است و یهودا عصای سلطنت من. **9**

تشکر کنند و با سرودهای شاد کارهای را که کرده است اعلام اما قوم موآب را مانند لگن برای شستشو به کار خواهیم برد، بر قوم

نمایند. **23** برخی به کشتن سوار شده، به دریا رفتند و به کار تجارت ادوم کفشن را خواهیم اندشت و بر فلسطین فریاد پیروزی برخواهیم مشغول شدند. **24** آنان قدرت خداوند را دیدند و کارهای شکرگش او آورد.» **10** کیست که مرا برای گرفتن شهراهی حصاردار ادوم رهبری را در اعماق دریاها مشاهده نمودند. **25** به امر او بادی شدید ایجاد کنند! ای خدا، تو ما را رهبری کن؛ بله، تو که اینک از ما روگردن شد و دریا را طوفانی ساخت، **26** چنانکه کشتن‌ها دستخوش امواج شده‌ای، ما را رهبری کن! **12** تو ما را در جنگ با دشمن کمک گردیدند و بالا و پایین می‌رفتند. سرنشیان آنها، از ترس نیمه جان کن، زیرا کمک انسان بی فایده است. **13** با کمک تو ای خدا،

شدند **27** و مثل مستان، تلول خودره، گیج و سرگردان بودند. **28** پیروز خواهیم شد، زیرا این تو بی که دشمنان ما را شکست خواهی

آنگاه در این گرفتاری خود نزد خداوند فریاد برآورده و او ایشان را از داد!

این گرفتاری رهایی بخشید. **29** خداوند طوفان را آرام و امواج دریا را ساخت ساخت. **30** آنها شاد شدند زیرا از خطر رهایی یافته بودند،

برای رهبر سرایندگان. مژمور داود. ای خدا و ای معبد و سرانجام به سلامت به پدر مراد خود رسیدند. **31** پس آنها نیز من، خاموش می‌باش! **2** بدکاران به من تهمت ناروا می‌زند و حرفاها

باید خداوند را به سبب محبتش و کارهای بزرگی که در حق ایشان دروغ درباره من می‌گویند. **3** با نفرت دور مرا گرفته‌اند و بی سبب با

107

قریباغه شد. 31 به امر خداوند انبو پشه و مگس در سراسر مصر برگزیده خداوند، حسد بردند. 17 آنگاه زمین دهان گشود و «دادان» پدید آمد. 32 به جای باران، تنگرگ میگار و رعد و برق بر زمین و «ایرام» را با خاندانشان فرو برد، 18 و آتش از آسمان بر طرفداران مصر فرستاد 33 و باعهای انگور و تمام درختان انجیر مصریها را از ایشان افروخته شد و آن مردم شور را سوزانید. 19 بنی اسرائیل در بین برد. 34 خداوند امر فرمود و ملخهای بی شماری پدید آمدند و دامنه کوه سینا بُنی گوساله شکل از طلا ساختند و آن را پرستش تمام گیاهان و محصولات مصر را خوردند. 36 او همه پسران ارشد کردند. 20 آنها به جای عبادت خدای پرجلال، مجسمه گاو را مصریها را کشت. 37 سرانجام بنی اسرائیل را در حالی که طلا و پرستش نمودند. 21 آنها خدای نجات دهنده خود را خوار شمردند و نفره فراوانی با خود برداشته بودند، صحیح و سالم از مصر بیرون آورد. کارهای شگفتانگیز او را در مصر سرزمین حام و دریای سرخ فراموش 38 مصریها را رفتن آنها شاد شدند، زیرا از ایشان ترسیمه بودند. 23 آنگاه خداوند خواست ایشان را هلاک کند، ولی خادم 39 خداوند در روز بر فراز قوم اسرائیل ابر می گسترانید تا آنها را از برگزیده او موسی به شفاعت پرخاست و التماس نمود که از نایبود حرارت آفتاب محفوظ نگاه دارد و در شب، آتش به ایشان می بخشید کرد آنها بگذرد. 24 بنی اسرائیل نمی خواستند وارد سرزمین موعود تا به آنها روشنایی دهد. 40 آنها گوشت خواستند و خداوند برای شوند، چون به عده خدا که گفته بود آن زمین را به ایشان می دهد، ایشان بلدرچین فرستاد و آنها را با نان آسمانی سیر کرد. 41 او ایمان نداشتند. 25 آنها در خیمه های خود پیوسته غیر می کردند و به صخره را شکافت و از آن آب جاری شد و در صحرای خشک و دستورهای خداوند گوش نمی دادند. 26 از این رو، خداوند خواست سوزان مثل رودخانه روان گردید. 42 زیرا خداوند این وعده مقدس را ایشان را در صحرا نابود کرد، 27 و فرزندانشان را در سرزمینهای به خدمتگزار خویش ابراهیم داده بود که نسل او را برت کرد. 43 بیگانه پراکنده و آواره سازد. 28 بنی اسرائیل در «فغور» به پرستش پس او قوم برگزیده خود را در حالی که با شادی سرود می خواندند از بت بعل پرداختند و از گوشت قربانیهایی که به بنهای بی جان تقديم مصر بیرون آورد، 44 و سرزمین قومهای دیگر را با تمام محصولاتشان می شد، خوردند. 29 با این رفار خود، خشم خداوند را بر لیگیخندید به آنها بخشید 45 تا در آن سرزمین نسبت به وی فادران مانده، از که به سبب آن بیماری وبا دامنگیر آنها شد. 30 آنگاه «فتحناس» دستورهایش اطاعت نمایند. سپاس بر خداوند! این کار

106

سپاس بر خداوند! خداوند را سپاس گویید، زیرا او به نیکی یاد خواهند کرد. 32 بنی اسرائیل در کنار چشمۀ «مریمۀ»، نیکوست و محبتش ابدی. 2 کیست که بتوان تمام کارهای برگی را خداوند را خشمگین ساختند، چنانکه حتی موسی به خاطر آنها از که خداوند انجام داده است بیان کند و شکر و سپاس او را آنچنان ورود به سرزمین کتعان معروم شد. 33 زیرا چنان موسی را به ستوه که باید و شاید، بجا آورد؟ 3 خوشابه حال آناتی که با انصاف آوردنده که او غضبناک شده، سخن ناشایست به زبان راند. 34 آنها، هستند و همیشه آنچه را راست است انجام می دهند. 4 ای خداوند، قومهایی را که خداوند گفته بود از بین بیرون، نکشند، 35 بلکه با هنگامی که بر قوم خود رحمت می فرمایی و آنها را نجات می دهی مرا آنها وصلت نمودند و از کارهای بد ایشان پیروی کردند. 36 بنهای نیز به یاد آور و نجات بده تا سعادت برگزیدگان تو را ببین و با قوم آنها را پرستش نمودند و با این کار، خود را محاکوم به مرگ کردند. تو شادی کنم و در فخر آنها شریک باشم. 6 ما نیز مانند اجداد 37 اسرائیلیها، پسران و دختران خود را برای بتها قربانی کردند. 38 خود گناه کرده‌ایم؛ شور و بدکار بوده‌ایم. 7 اجدادمان معجزات تو خون فرزندان بی گناه خود را برای بنهای کتعان ریختند و نیز موعود را را در مصر درک ننمودند. آنها محبتها تو را فراموش کردند و در با خون آنها نایاک ساختند. 39 با این کارها، خود را آلوهه کردند و کنار دریای سرخ از اطاعت تو سر باز زدند. 8 اما تو، به خاطر به خدا خیانت ورزیدند. 40 بپارابین، خشم خداوند بر بنی اسرائیل نام خود، آنها را نجات دادی و بدین وسیله قدرت خود را آشکار افروخته شد و او از آنها بیزار گردید. 41 آنها را به دست قومهایی ساختنی. 9 دریای سرخ را امر فرمودی و خشک گردید و بنی اسرائیل که از ایشان نفرت داشتند، سپرد تا بر آنها حکمرانی کنند. 42 راه دهایت کردی تا از میان دریا که همچون بیان، خشک شده بود دشمنانشان بر آنها ظلم کردند و ایشان را خوار و ذلیل ساختند. 43 گذرن کنند. 10 آنها را او دست دشمنانشان رهایتی و آزاد ساختنی. خداوند بارها بنی اسرائیل را از دست دشمنانشان نجات بخشید، ولی 11 همه دشمنان آنها در دریا غرق شدند و حتی یکی از آنها نیز زنده آنها هر بار بر ضد او شوریدند و در گناهان خود پیشتر غرق شدند. نماند. 12 آنگاه قوم خداوند، به وعدهای او ایمان آوردنده و او را با 44 با وجود این، هنگامی که فریاد برآورده، خداوند به داد ایشان سرود ستایش کردند. 13 لی طلبی نکشید که معجزاتش را فراموش رسید و به درماندگی آنها توجه نمود. 45 او وعدهای را که به ایشان کردند و بدون مشورت با او به راه خود ادامه دادند. 14 آنها با داده بود، به یاد آورد و به سبب محبت فراوانش، آنها را مجازات خواسته‌های نفسانی خود، خدا را در صحرا متحداش کردند. 15 خدا نکرد. 46 او دل اسیرکنندگان آنها را به رقت آورد تا به آنها رحم هم آنچه را که خواستند به ایشان داد، ولی آنها را به بیماری سختی کنید. 47 ای یهوه، خدای ما، ما را نجات ده. ما را از میان قومها می‌تلا ساخت. 16 بنی اسرائیل در صحرا به موسی و هارون، پیشوایان جمع کن، تا نام مقدس تو را سپاس گوییم و در ستایش تو فخر

ای جان من، خداوند را ستایش کن! ای بیوه، ای می شود. **33** تا زنده‌ام، خداوند را با سرود، پرستش خواهیم کرد و تا خدای من، تو چه عظیمی! **2** تو خود را با عزت و جلال آراسته و خویشنده را با نور پوشانیده‌ای. آسمان را مثل خیمه گسترانیده‌ای **3** و خشنود شود، زیرا او سرچشمه همه خوشیهای من است. **35** بشاد که همه گناهکاران نایبود شوند و بدکاران دیگر وجود نداشته باشند. خانه خود را بر آبهای آن بنا کردی‌ای. ابرها را ارابه خود نموده‌ای و بر ای جان من، خداوند را ستایش کن! سپاس بر خداوند! بالهای باد می‌رانی. **4** بادها فرستادگان تو هستند و شعله‌های آتش خدمتگزاران تو. **5** ای خداوند، تو زمین را بر اساس استوار کردی تا هرگز از مسیرش منحرف نشود. **6** دریاهای همچون روانی آن را در برگرفت و آب دریاهای کوهها را پوشاند. **7** اما آبهای از هیبت صدای تو گریختند و پراکنده شدند. **8** به فراز کوهها را پرآمدند و به دشتها سرازیر شده، به مکانی که برای آنها ساخته بودی، جاری شدند. **9** برای دریاهای حدى تعیین نموده‌ای تا از آنها نگذرند و زمین را دوباره پیوشنند. **10** در دره‌ها، چشمها به وجود آورده‌ای تا آب آنها در کوهپایه‌ها جازی شود. **11** تمام حیوانات صحراء از این چشمها آب می‌نوشند و گورخرها تشنجی خود را بر طرف می‌سازند. **12** پرندگان بر شاخه‌های درختان لانه می‌سازند و آواز می‌خوانند. **13** از آسمان بر کوهها باران می‌بارانی و زمین از نعمت‌های گوناگون تو پر می‌شود. **14** تو علف را برای خوارک چارپایان، و گیاهان را برای استفاده انسان، از زمین می‌رویانی. **15** تا دل انسان از شراب شاد گردد، روغن روی او را شاداب سازد و نان به جان او نیرو بخشند. **16** درختان سرو لبنان که تو ای خداوند، آنها را کاشته‌ای سبز و خرمدند. **17** مرغان هوا در درختان سرو لانه می‌سازند و لک لک‌ها بر شاخه‌های درختان صبوری. **18** کوههای بلند، چراگاه برهای کوهی است و صخره‌ها، پناهگاه خرگوشان. **19** ماه را برای تعیین ماههای سال آفریدی و آفتاب را برای تعیین روزها. **20** به فرمان تو شب می‌شود. در تاریکی شب همه حیوانات وحشی از لانه‌های خود بیرون می‌آیند. **21** شیریچگان برای شکار غرش می‌کنند و روزی خود را از خدا می‌خواهند. **22** هنگامی که آفتاب طلوع می‌کند، آنها به لانه‌های خود برمی‌گردند و می‌خوابند. **23** آنگاه انسانها برای کسب معاش، از خانه بیرون می‌روند و تا شامگاه کار می‌کنند. **24** خداوند، کارهای دست تو چه بسیارند. همه آنها را از روی حکمت انجام داده‌ای. زمین از مخلوقات تو پر است. **25** در دریاهای بزرگی که آفریده‌ای جانوران راند و مشایع را حکمت آموزد. **23** آنکه یعقوب و فرزندانش به مصر، سرزمین حام، رفتند و در آن سرزمین ساکن شدند. **24** خداوند از زندان بیرون آورده، آزاد سازند. **21** سپس او را ناظر داد تا یوسف را از زندان بیرون آورد، آزاد سازند. **22** تا بر بزرگان مملکت فرمان راند و مشایع را حکمت آموزد. **23** آنکه یعقوب و فرزندانش به هنگامی که فراوانی یافت می‌شوند. **26** کشیبها بر روی آب می‌روند، و بیوانات، که تو برای بازی در دریا ساختی، در آن بازی می‌کنند. **27** تمام مخلوقات تو منتظرند تا تو روزی‌شان را به آنها بدهی. **28** تو دست خود را باز می‌کنی، به آنها روزی می‌دهی و آنها را با چیزهای نیکو سیر می‌کنی. **29** هنگامی که روی خود را از آنها برمی‌گردانی مضطرب می‌شوند؛ وقتی جان آنها را می‌گیری، اما میرند و به حاکمی که از آن ساخته شده‌اند، برمی‌گردند. **30** اما زمانی که به مخلوقات جان می‌بخشی، زندن می‌شوند و به زمین طراوت می‌بخشند. **31** شکوه و عظمت خداوند جاودانی است و او از آنچه آفریده است خشنود می‌باشد. **32** خداوند به زمین نگاه می‌کند و زمین می‌لرzed؛ کوهها را لمس می‌نماید و دود از آنها بلند

105

خداوند را شکر کنید و نام او را بخوانید؛ کارهای او را به تمام قوهای جهان اعلام نمایید. **2** در وصف او بسراید و او را ستایش کنید؛ از کارهای شگفت‌انگیز او سخن بگویید. **3** ای جویندگان خداوند شادی نمایید و به نام مقدس او فخر کنید! **4** خداوند و قوت او را طالب باشید و پیوسته حضور او را پیخواهید. **5** عجایی را که به عمل آورده است، به یاد آورید، و معجزات او و داوریهایی که صادر کرده است. **6** ای فرزندان خادم او ابراهیم، ای پسران یعقوب، که برگزیده او هستید. **7** او خداوند، خدای ماست، و عدالت شد در تمام دنیا نمایان است. **8** عهد او را همیشه به یاد داشته باشید، عهدی که با هزاران پشت پسته است؛ **9** عهد او را با ابراهیم، و وعده او را به اصحاب! **10** او با یعقوب عهد پست و به اسرائیل وعده‌ای جاودانی داد. **11** او گفت: «سرزمین کنعان را به شما می‌بخشم تا ملک و میراثان باشد.» **12** بینی اسرائیل قومی کوچک بودند و در آن دیار غریب؛ **13** میان قومها سرگردان بودند و از مملکتی به مملکتی دیگر رانده می‌شدند. **14** اما خداوند نگذاشت کسی به آنها صدمه برساند، و به پادشاهان هشدار داد که بر ایشان ظلم نکنند: **15** برگزیدگان مرا آزار نهید! بر اینیابی من دست ستم دراز نکنید! **16** خداوند در کنعان خشکسالی پیدید آورد و قحطی تمام سرزمین آنچه را فرا گرفت. **17** او پیش از آن یوسف را به مصر فرستاده بود. برادران یوسف را را همچون برد فروخته بودند. **18** یاهای یوسف را به زنجیر بستند و گردن او را در حلقه آهی گذاشتند. **19** او در زندان ماند تا زمانی که پیشگویی اش به وقوع پیوست، و کلام خدا درستی او را ثابت کرد. **20** آنگاه، فرعون دستور داد تا یوسف را از زندان بیرون آورده، آزاد سازند. **21** سپس او را ناظر خانه خود و حاکم سرزمین مصر نمود **22** تا بر بزرگان مملکت فرمان راند و مشایع را حکمت آموزد. **23** آنکه یعقوب و فرزندانش به مصر، سرزمین حام، رفتند و در آن سرزمین ساکن شدند. **24** خداوند پیش از آنچه بزرگ ساخت و آنها را از دشمنانشان قویتر کرد. **25** اما از طرف دیگر، خداوند کاری کرد که مصری‌ها بر قم او ظلم کنند و ایشان را بردۀ خود سازند. **26** سپس بندگان خود موسی و هارون را که برگزیده بود، نزد بینی اسرائیل فرستاد. **27** موسی و هارون، کارهای شگفت‌انگیز او را در میان مصری‌ها به ظهور آوردند، و معجزات او را در زمین حام. **28** خدا سرزمین مصر را با تاریکی پوشانید اما مصری‌ها فرمان خدا را مینی بر آزاد سازی قوم اسرائیل اطاعت نکردند. **29** او آبهای ایشان را به خون مبدل ساخت و همه ماهیانشان را کشت. **30** زمین آنها و حتی قصر فرعون پر از

را پرستش کنید و نام مقدسش را گرامی بدارید. 5 خداوند نیکوست بشنو و آنها را که به مرگ محکوم شده بودند، آزاد سازد.»²¹
بنابراین وقتی قومها در اورشلیم گرد هم بیاند تا خدا را در خانه او پرستش کنند، نام خداوند در اورشلیم ستوده و سراییده خواهد شد.

101
زمور داؤود. ای خداوند، محبت و عدالت تو را 23 خداوند در جوانی ام توان مرا از من گرفته و عمرم را کوتاه ساخته می‌سایم و با سرود تو را می‌پرسم. 2 مراقب خواهم بود تا راه درست است. 24 ای خدای من، نگار در جوانی بمیر! تو تا ابد زنده و بی عیب را در پیش بگیرم. نزد من کی خواهی آمد؟ در خانه خود، هستی! 25 تو از قدیم بیان زمین را نهادی و آسمانها را به دست با دلی راست زندگی خواهم کرد. 3 هر چیز بد و ناپسند را از پیش خود ساختی. 26 آنها فانی می‌شوند، اما تو باقی هستی. همه آنها چشم خود دور خواهم نمود. کردار افراد نادرست را دوست نخواهم مججون جامه کهنه، پوسیده خواهید شد. تو آنها را مانند لباس عوض داشت و در کارهایشان سهیم نخواهم شد. 4 نادرستی را از خود دور خواهی کرد و به دور خواهی افکند. 27 اما تو جاودانی هستی و برای خواهم ساخت و با گناهکاران معاشرت نخواهم کرد. 5 کسی را که تو هرگز پایانی وجود ندارد. 28 فرزندان بندگان، همیشه در امان از دیگران بدبگیری کند ساخت خواهم کرد؛ شخص غافر و خودخواه خواهد بود و نسل آنها از حمایت تو بخودار خواهند شد.

103
6 من در بی اشخاص امین و خداشناش مزور داؤود. ای جان من، خداوند را ستایش کن! ای هستم تا آنها را به کاخ خود بیاورم. کسی که درستکار باشد، او را به کار خواهم گماشت. 7 جیله گر به کاخ من راه نخواهد یافت و تمام وجود من، نام مقدس او را ستایش کن! 2 ای جان من، خداوند دروغگو نزد من نخواهد ماند. 8 هر روز عدهای از شیرینان را نابود را ستایش کن و تمام مهریانی‌های او را فراموش نکن! 3 او تمام گناهانم را می‌آمزد و همه مرضهایم را شفا می‌بخشد. 4 جان مرا از خواهم کرد تا شهر خدا را از وجود همه آنها پاک سازم.

102
5 دعای شخص مصیبت دیده، که ناله خود را به حضور جان مرا با نعمتی‌های خوب سیر می‌کند تا همچون عقاب، جوان و خداوند می‌ریزد. ای خداوند، دعای مرا بشنو و به فریاد گوش فرا ده! قوی بمانم. 6 خداوند عدالت را اجرا می‌کند و حق مظلومان را به 2 وقی که در زحمت هستم، روی خود را از من بزنگردان! به من آنها می‌دهد. 7 او روشهای خود را بر موسی آشکار نمود و اعمال توجه فرماء، و هرگاه دعا کنم بی‌درنگ مرا اجابت فرماء! 3 عمرم چون شگفت‌انگیز خود را به بینی اسرائیل نشان داد. 8 خداوند بخشنده و دود به سرعت ناپدید می‌شود و استخوانهایم همچون چوب خشک مهربان است؛ او دیر غضب و پر محبت می‌باشد. 9 خداوند همیشه می‌سوزد. 4 دل من مانند گیاهی است که کوپیده و خشک شده توبیخ و تنبیه نمی‌کند و تا ابد خشمگین نمی‌ماند. 10 او با ما باشد. غذا خوردن را از یاد برده‌ام. 5 با صدای بلند می‌نالم؛ جز مطابق گناهانم عمل ننموده و آنچنان که سزاوار بوده‌ایم، ما را به پوست و استخوان چیزی در بلند نمانده است. 6 همچون پرندهای سزا اعمالمان نرسانده است. 11 زیرا به همان اندازه‌ای که آسمان از وحشی، آواره صحراء شده‌اند و چون جسد خرابه‌نشین، بی‌خانمان زمین بلندتر است، به همان اندازه محبت خداوند بر کسانی که گشته‌ام. 7 مانند گنجشکی بر پشت بام، تنها مانده‌ام؛ خواب به او را گرامی می‌دارند عظیم می‌باشد! 12 به اندازه‌ای که مشرق از چشمانم نمی‌رود. 8 هر روز دشمنانم را تحقیر می‌کنند و مخالفانم مغرب دور است به همان اندازه خداوند گناهان ما را از ما دور کرده مرا لعنت می‌نمایند. 9 به سبب خشم و غضب تو ای خداوند، است! 13 همان طوری که یک پدر فرزندانش را دوست دارد، همچنان غذای من خاکستر است و نوشیدنی ام با اشکهایم آمیخته است. زیرا خداوند نیز کسانی را که او را گرامی می‌دارند دوست دارد. 14 تو مرا برداشتی و به کار انداختی. 11 عمرم چون سایه‌های عصر، خداوند از سرش و فطرت ما آگاه است و می‌داند که خاک هستیم. زودگذر است؛ همچون علف خشک پمرده شده‌ام. 12 اما تو ای 15 عمر انسان ماند علف و همچون گل صحراء می‌باشد، 16 که خداوند، تا ابد پادشاه هستی؛ ذکر تو در تمام نسلها باقی خواهد روزی باد بر آن می‌رود و از بین می‌رود و دیگر در آن مکانی که بوده، ماند. 13 تو برخاسته، بر اورشلیم ترجم خواهی فرمود؛ اکنون زمان آن هرگز دیده نمی‌شود. 17 اما محبت خداوند بر کسانی که او را رسیده است که بر اورشلیم رحمت فرمایی. 14 بندگان تو سنگها و گرامی می‌دارند، همیشگی است و او عدالت را در حق فرزندان آنانی خاک اورشلیم را دوست دارند! 15 قومها از نام خداوند خواهید ترسید که او را گرامی می‌دارند تو سیاستش، 19 خداوند و همه پادشاهان جهان از قدرت و عظمت او هراسان خواهند شد. تخت فرمانروای خود را در آسمانها قرار داده است و از آنجا بر همه 16 او شهر اورشلیم را دوباره بنا خواهد کرد و با جلال و شکوه فراوان موجودات حکمرانی می‌کند. 20 ای همه فرشتگان توانا که گوش ظاهر خواهد شد. 17 به دعای قوم درمانه خود توجه نموده، ایشان به فرمان خداوند هستیدتا دستورهایش را اجرا نمایید، او را ستایش را اجابت خواهد نمود. 18 آنچه که خداوند انجام می‌دهد برای نسل کنید! 21 ای همه لشکرهای آسمانی، ای خدمتگزاران خداوند، او آینده نوشه خواهد شد تا ایشان نیز او را ستایش کنند: 19 «خداوند را سپاس گوید! 22 ای همه مخلوقات خداوند، در هر جایی که از مکان مقدس خود در آسمان، به زمین نظر انداخت تا ناله اسیران را هستید، او را بستایید! ای جان من، خداوند را ستایش کن!

سرودهای شاد او را پیرستیم! **3** زیرا خداوند، خدای عظیمی است؛ او بیفتید و او را پیرستید! **8** ای خداوند، شهر اورشلیم و همه مردم یهودا پادشاهی است که بر همه خدایان فرمان می‌راند. **4** اعماق زمین در به سبب سلطنت عادلانه تو خوشحال هستند. **9** زیرا تو ای خداوند، دست خداوند است و بلندی و عظمت کوهها از آن او می‌باشد. **5** بر تمام دنیا متعال و از همه خدایان برتر هستی. **10** ای دوستداران آبها و خشکی‌ها را خدا به وجود آورده و آنها به او تعلق دارند. **6** خداوند، از بدی متنفر باشید! او عزیزان خود را حفظ می‌کند و ایشان بیاید در پرار خدا، سر فرود آوریم و او را عبادت کنیم. بیاید در را از دست شریان می‌رهاند. **11** نور بر نیکان می‌تابد و شادی بر حضور آفرینش خود زانو بزینم. **7** ما قوم او هستیم و او خدای ما، ما پاکدلان. **12** ای عادلان، به سبب آنچه که خداوند انجام داده گله او هستیم و او شبان ما. امروز، اگر صدای او را می‌شنوید که است شادی کنید و نام قدوس او را بستایید!

می‌فرماید: **8** «دل خود را سخت نکنید، همان کاری که نیکان شما

98 مزمور. سرودی تازه در وصف خداوند بسراپید؛ زیرا کارهای در صحرا میریا و میشا کردند. **9** زیرا در آنجا، نیکان شما، صبر مرا آزمایش و امتحان کردند، با اینکه کارهای مرا دیده بودند. **10** مدت شگفت‌انگیز کرده و دست توانا و بازوی مقدسش را پیرور ساخته چهل سال، از آنها بیزار بودم، و گفتم: «ایها قومی هستند که دلشان است. **2** خداوند پیروزی خود را اعلام نموده و عدالت نجات‌بخش از من برگشتند. آنها دیگر مرا اطاعت نمی‌کنند. **11** پس در خشم خویش را بر قومها آشکار ساخته است. **3** او به قوم اسرائیل وعده خود سوگند خوردم که به آسایش من هرگز راه نخواهد یافت.» «داد که بر ایشان محبت فرماید، و به وعده‌اش وفا نمود. همه مردم دنیا پیروزی راهی بخش خدای ما را دیده‌اند. **4** ای ساکنان زمین،

96 سرودی تازه در وصف خداوند بسراپید! ای همه مردم روی با شادی خداوند را بستایید؛ با صدای بلند سرود بخوانید و او را زمین در وصف خداوند بسراپید! **2** در وصف خداوند بسراپید و نام پیرستید. **5** خداوند را با چنگ بسراپید، با چنگ و سرودها. **6** با او را حمد گویید. هر روز به مردم بشارت دهید که خداوند نجات کرناها و آیا شناس، به حضور خداوند پادشاه بانگ شادی برگزیرید! **7** می‌بخشد. **3** شکوه و جلال او را در میان ملنها ذکر کنید، و از دریا و هر آنچه که در آن است، به جوش و خروش آید. زمین و معجزات او در میان قومها سخن بگویید. **4** زیرا خداوند بزرگ است و ساکنانش سرود بخوانند. **8** نهرا دست بزند و کوهها در حضور سزاوار ستابیش! از او باید ترسید، پیش از همه خدایان. **5** خدایان خداوند شادی کنند؛ زیرا خداوند برای داوری جهان می‌آید. او قومهای سایر قومها بتهایی پیش نیستند، اما خداوند ما آسمانها را آفریده است. جهان را با عدل و انصاف داوری خواهد کرد.

6 شکوه و جلال در حضور اوتست، و قدرت و شادمانی در قُلس او. **99** ای قومها پرسید، زیرا خداوند سلطنت می‌کند! ای تمام شکوه او را توصیف نمایید؛ **8** عظمت نام خداوند را توصیف نمایید! زمین بلزید، زیرا خداوند بر تخت خود در میان کرویان جلوس فرموده با هدایا به خانه او بیاید. **9** خداوند را در شکوه قدوسویتش پیرستید! **2** خداوند در اورشلیم جلوس فرموده و بر تمام قومها مسلط ای تمامی مردم روی زمین، در حضور او بلزید. **10** به همه قومها است. **3** همه مردم نام بزرگ او را گرامی بدارند، زیرا او مقدس بگویید «خداوند سلطنت می‌کند! جهان پایدار است و تکان نخواهد است. **4** ای پادشاه مقتدر، تو انصاف را دوست داری. تو در اسرائیل خورد. او قومها را با انصاف داوری خواهد کرد.» **11** آسمان شادی عدالت و برابری را بنیاد نهاده‌ای. **5** خداوند، خدای ما را ستابیش کند و زمین به وجود آید، دریا و هر چه آن را پر می‌سازد، غرش کند؛ کنید و در پیشگاه او به خاک بیفتید زیرا او مقدس است! **6** وقتی **12** صحرا و هر چه در آن است، شادمان گردد. درختان جنگل با موسی و هارون و سموئل، مردان خدا، از خداوند کمک خواستند، او شادی بسراپید، **13** در حضور خداوند که برای داوری جهان می‌آید. درخواست ایشان را مستجاب فرمود. **7** او از میان سنتون ابر با آنان او را مقدس است. **8** ای خداوند سلطنت می‌کند، پس ای ساکنان زمین شادی کنید نشان دادی که خدایی بخشندۀ هستی؛ اما در عین حال آنها را به خداوند، خدای ما، تو دعای قوم خود را مستجاب نمودی و به آنها

97 خداوند سلطنت می‌کند، پس ای ساکنان زمین شادی کنید نشان دادی که خدایی بخشندۀ هستی؛ اما در عین حال آنها را به و ای جزیره‌های دور دست خوشحال باشید. **2** ابرها و تاریکی، خاطر گناهانشان تبیه نمودی. **9** خداوند، خدای ما را حمد گویید و اطراف خداوند را گرفته‌اند. سلطنتش بر عدل و انصاف استوار است. او را نزد کوه مقدسش در اورشلیم عبادت کنید، زیرا او مقدس است.

100 مزمور شکرگزاری. ای ساکنان روی زمین، در حضور آتش، پیش‌ایش خداوند حرکت می‌کند و دشمنان او را می‌سوزاند. **4** برق‌هایش دنیا را روشن می‌سازد. زمین این را می‌بیند و می‌لرزد. **5** کوهها از هیبت حضور خداوند تمام جهان، مانند موم ذوب می‌شوند. **6** آسمانها عدالت او را بیان می‌کنند و همه قومها شکوه و جلال وی را می‌بینند. **7** همه بت‌پرستان که به پنهان خود فخر می‌کنند، شرم‌سار خواهند شد. ای همه خدایان، در مقابل خداوند به زانو

خواهد گرفت و از تو مراقبت خواهد کرد. وعده‌های امین او برای تو

خداوند سلطنت می‌کند! او خود را به جلال و قدرت و چون سلاح و سپر می‌باشد. **۵** از بالهای شب نخواهی ترسید و از عظمت آراسته است. زمین پرچای خود محکم شده و متزلخ نخواهد حملات ناگهانی در روز بیم نخواهی داشت. **۶** ویابی که در تاریکی شد. **۲** ای خداوند، تخت فرمانروایی تو از قدیم برقرار بوده است. تو می‌خورد تو را نخواهد ترساند و طاغعنه که در روشنایی کشان می‌کند ای ازل بودهای. **۳** خداوندان، سیلا بهای طغیان نموده و می‌خروشند. **۴** تو را نخواهد هراساند. **۷** اگر هزار نفر در کار تو بیفتند و ده هزار نفر اما تو که در آسمانها سلطنت می‌کنی، قویتر از تمام سیلهای خروشان در اطراف تو جان بسپارند، به تو آسیبی نخواهد رسید. **۸** تنها با و امواج شکننده دریاهای هستی! **۵** ای خداوند، تمام وعده‌های تو چشمان خود، خواهی نگریست و مجازات گناهکاران را خواهی دید. راست است. خانه تو برای همیشه با قلوبست آراسته شده است.

۹

هیچ بدی دامنگیر تو نخواهد شد و بلایی بر خانه تو سایه نخواهد

۹۴

ای خداوند، ای خدای انتقام گیرنده، قدرت را نشان بده. سر می‌بری. **۱۱** زیرا به فرشتگان خود فرمان خواهد داد تا به هر راهی **۲** ای داور جهان، برجیز و مکبیران را به سرای اعمالشان برسان. **۳** که بروی، تو را حفظ کنند. **۱۲** آنها تو را بر دستهای خود بلند گناهکاران تا به کمی پیروز و سرافراز خواهند بود؟ **۴** همه بدکاران، خواهند کرد تا حتی پایت هم به سنجی نخواهد رسید. **۱۳** شیر درنده و مار گستاخ و ستمگر هستند و حرفهای ناروا می‌زنند. **۵** قوم تو را از بین سمی را زیر پا ل خواهی کرد و آسیبی به تو نخواهد رسید! **۱۴** می‌برند و بر بندگانست ظلم می‌کنند. **۶** بیوهنzan و غریبان و یتیمان را خداوند می‌فرماید: «آنانی را که مرا دوست دارند، نجات خواهم داد و می‌کشند. **۷** این ستمکاران می‌گویند: «خداوند ما را نمی‌بیند و کسانی را که مرا می‌شناسند، حفظ خواهم کرد. **۱۵** وقتی دعا کنند، خدای یقیوب متوجه کارهای ما نمی‌شود». **۸** ای قم من، چرا اینقدر دعا یشان را مستحب خواهیم ساخت و چون در زحمت بیفتند، به نادان هستید؟ کی عاقل خواهید شد؟ **۹** آیا خدا که به ما گوش داده کمک ایشان خواهیم شتافت؟ آنها را خواهیم رهاید و سرافراز خواهیم است، خودش نمی‌شود؟ او که به ما چشم داده است، آیا نمی‌بینند؟ **۱۰** به آنها عمر دار خواهیم بخشید و نجاتشان خواهیم او که همه قومها را مجازات می‌کند، آیا شما را مجازات نخواهید ساخت. **۱۱** به آنها عمر دار خواهیم بخشید و نجاتشان خواهیم او که همه قومها را مجازات نخواهد داد. «

۹۲

مزمور. سرود برای روز شبات. چه نیکوست خداوند را سپاس گفت و نام خدای قادر متعال را با سرود ستایش کردن! **۱۲** خوش با حال کسی که تو، ای خداوند، او را صبحگاهان، از خداوند به خاطر مجتبش تشکر کنید و هر شب، در روزهایی که تو گناهکاران را گرفتار می‌سازی و ناید می‌کنی، وفاداری او را به یاد آورید. **۳** او را با صدای ریاب ده تار و به آسوده‌خاطر و در امان خواهد بود. **۱۴** خداوند قوم بگریگده خود را نواز بپرستید. **۴** ای خداوند، تو با کارهای خود، مرا شاد ترک نخواهد کرد و ایشان را از یاد نخواهد برد. **۱۵** بار دیگر داوری کرده‌ای؛ به سبب آنچه که برایم انجام داده‌ای، شادمانه می‌سرایم. از روی عدل و انصاف اجرا خواهد شد و همه درستکاران از آن **۵** خداوندا، اعمال تو بسیار با عظمت و شگفت‌انگیزند. افکار تو پیشیانی خواهند کرد. **۱۶** کیست که به طرفداری از من بrixیزد و در بی‌نهایت عمیق‌اند. **۶** شخص نادان درک نمی‌کند و آدم احمق این مقابله گناهکاران ایستادگی کند؟ چه کسی حاضر است با من علیه را نمی‌فهمد که **۷** هر چند گناهکاران مثل علف هرز می‌ویند و همه بدکاران بچندگی؟ **۱۷** اگر خداوند مدد کار من نمی‌بود بهزودی از بین بدکاران کامیاب هستند، ولی سرانجام، برای همیشه ناید خواهند مر رفتمن. **۱۸** وقتی فریاد زدم که پاهايم می‌لغزند! تو، ای خداوند پر شد. **۸** اما تو ای خداوند، تا ابد باقی و از همه بتر هستی! **۹** همه محبت، به فریاد رسیدی و دست مرا گرفتی. **۱۹** هنگامی که فکرم دشمنت ناید خواهند شد و تمام بدکاران، از پای در خواهند آمد. ناراحت و دلم بی قرار است، ای خداوند، تو مرا دلداری می‌دهی و به **۱۰** تو مرا همچون گاو وحشی نیرومند ساخته‌ای و با روغن خوشبوی من آسودگی خاطر می‌بخشی. **۲۰** آیا حکمرانان شرور از حمایت تازه مرا معطر کرده‌ای. **۱۱** نایبودی دشمنت را با چشممان دیده‌ام تو برخودار خواهند بود که به نام قانون هر نوع علمی را مرتکب و خبر سقوط گناهکاران را با گوشهای خود شنیده‌ام. **۱۲** عادلان می‌شوند؟ **۲۱** آنها علیه درستکاران توطئه می‌چنند و بی گناهان را به همچون درخت خرما ثمر می‌دهند و مانند درخت سرو لبنان، رشد مرگ محکوم می‌کنند. **۲۲** اما خداوند صخره و پناهگاه من است و می‌کنند. **۱۳** آنان همچون درختانی هستند که در خانه خداوند مرا از هر گزندی حفظ می‌کنند. **۲۳** خداوندان، شریان و بدکاران را به نشانده شده‌اند. آنان در صحنهای خدا شکوفه خواهند داد. **۱۴** حتی در ایام پری نیز، قوی و پرنشاط خواهند بود و ثمر خواهند داد، خداوند، خدای ماء، ایشان را ناید خواهد کرد. **۱۵** و اعلام خواهند کرد: «خدا عادل است؛ او تکیه‌گاه من است و

۹۵

بیاید خداوند را ستایش کنیم و در وصف صخره نجات خود، با شادی سرود بخوانیم! **۲** با شکرگزاری به حضور او بیایم و با

مصر را در هم کوپیدی و با دست توانای خود دشمنان را تار و مار واژگون ساخته، به شکوه و عظمتمند خاتمه داده‌ای. 45 پیری زودرس ساختی. 11 آسمانها و زمین و هر آنچه در جهان است از آن تو به سراغش فرستاده‌ای و نزد همه رسوایش کردند، تا می‌باشد؛ زیرا تو آنها را آفریده‌ای. 12 شمال و جنوب را تو به وجود به کی روی خود را پنهان می‌کنی؟ آیا تا ابد خشم تو چون آتش آورده‌ای، کوه تابور و حرمون، مظہر قدرت تو می‌باشد. 13 دست تو افروخته خواهد بود؟ 47 به یاد آور که عمر انسان چقدر کوتاه است. پسیار تواناست. تو خدای معامل هستی. 14 فراماروایی تو بر اساس تو حممه انسانها را فناپذیر آفریده‌ای. 48 کیست که بتواند نمید و تا عدل و انصاف است. در تمام کارهایت محبت و وفاداری مشاهده اید زنده بماند؟ 49 (Sheol h7585) 49 ای خداوند، کجاست محبت می‌شود. 15 خوش با حال مردمی که می‌دانند چگونه تو را تحسین و نحسین تو؟ کجاست وعده محبت تو که در نهایت وفاداری به دادود تمجید کنند، زیرا آنها در نور حضورت راه خواهد رفت. 16 آنها تمام دادی؟ 50 بین مردم چگونه مرا ملامت می‌کنند. بار ملامتهای آنها روز به نام تو شادی می‌کنند و به سبب عدالت تو سرپلند می‌باشد. را بر دوش می‌کشم. 51 دشمنان پادشاه برگردیدهات را ریختند 17 تو به ما قادرت می‌بخشی و به لطف خوبیش ما را پیروز و سرافراز می‌کنند و هر جا پای می‌نهد به او توهین می‌کنند. 52 شکر و می‌گردانی. 18 ای خداوند، تو از ما حمایت کردی؛ ای خدای سپاس بر نام خداوند تا ابد! آمين! آمين!

مقدس اسرائیل، تو به ما پادشاه بخشیدی. 19 در عالم رویا با نی 90 خود سخن گفتی و فرمودی: «در میان اسرائیل جوانی را برگردیدم و او دعای موسی، مرد خدا. ای خداوند، تو همیشه پناهگاه ما را سرافراز نمودام تا پادشاه شود؛ 20 او خدمتگزار من دارد است. بوده‌ای. 21 قبل از آنکه دنیا را یافیزینی و کوکهها را به وجود آوری، تو من او را با روغن مقدس مسح کردام 21 او را پایدار و توان خواهم بوده‌ای. تو را ابدا و انتهای نیست. 3 انسان را به خاک برمی‌گردانی ساخت. 22 دشمنانش بر او پیروز نخواهد شد و آسیبی از مخالفانش و می‌گویی: «ای خاکیان، به خاک تبدیل شوید!» 4 هزار سال در به او نخواهد رسید. 23 در برابر چشمان وی بدخواهانش را از بین خواهم برد و آنانی را که از او نفرت داشته باشند هلاک خواهم نمود. 24 از وفاداری و محبت من برخوردار خواهد بود و من او را پیروز و سرافراز خواهم ساخت. 25 فلمرو فراماروایی او را از دریای بزرگ تا رود فرات و سعت خواهم بخشید. 26 او مرا پر خود و خدا و صخره می‌روم و خشم تو ما را پیشان و بی قرار ساخته است. 8 گناهان ما نجات خوبیش خواهد خواند. 27 من نیز با او چون پس ارشد خوشیش رفای خواهم کرد و او را بتر از تمام پادشاهان جهان خواهم ساخت. 9 روزهای زندگی ما بر اثر خشم تو کوتاه شده است و عمر 28 محبت خود را هرگز از او دریغ نخواهم داشت، زیرا عهد من با او خود را مثل یک خواب می‌گذرانیم. 10 عمر ما هفتاد سال است و عهده‌ای می‌باشد. 29 نسل او را تا ابد باقی خواهم گذاشت و اگر قوی پیشیم، شاید به هشتاد سال برسد. ولی در طول این مدت سلطنت او جاودانی خواهد بود. 30 «اما اگر فرزندانش از دستورهای من سریچیچی کنند و احکام مرا بشکنند، 31 اگر فرایض مرا زیر پا بگذارند، و احکام مرا نگاه ندارند، 32 آنگاه ایشان را تبیخ خواهم نمود. 33 با این حال او را از محبت خود محروم نخواهم کرد و در این عمر کوتاه با خدمتمندی زندگی کنیم. 13 ای خداوند، نزد ما نسبت به قولی که داده‌ام، وفادار خواهم ماند. 34 آری، عهد خود را نخواهم شکست و آنچه را که گفته‌ام تغییر نخواهم داد. 35 صبحگاهان یک پار به دادود به نام مقدس خود و عده داد و هرگز آن را باطل نخواهم کرد 36 که نسل او تا ابد باقی خواهد ماند و سلطنت وی تا زمانی که خورشید بدرخشید دوام خواهد داشت 37 و ماند ماه بگذار ما بندگانش بار دیگر اعمال شگفت‌النگر تو را مشاهده کیم، عظمت خود را بر فرزندانمان نمایان که شاهد باوقایی در آسمان است، پایدار خواهد بود.» 38 اما ای خداوند، تو بر پادشاه برگزیده خود غضبناکی و او را ترک کرده‌ای. 39 آیا عهد خود را با خدمتگزار خوبیش باطل نموده‌ای؟ تو تاج او را ما برکت عطا فرما، بله، در تمام کارهایمان ما را برکت عطا فرما!

بر زمین اندامهای و آن را بی حرمت ساخته‌ای! 40 حصار شهر 91 آنکه به خدای معامل پناه می‌برد، زیر سایه قادر مطلق در او را شکسته‌ای و قلعه‌هایش را خراب کرده‌ای. 41 هر که از راه امان خواهد بود. 2 او به خداوند می‌گوید: «تو پناهگاه و خدای من می‌رسد اموال او را غارت می‌کند. او نزد همسایگان خود رسوایش داده است. 42 دشمنانش را بر او پیروز ساخته‌ای. 43 شمشیر او را کند و بیماری کشنه خواهد رهانید. 4 او تو را در زیر بالهای خود کرده‌ای. در چنگ به او کمک نکرده‌ای. 44 تخت سلطنتش را

- خداؤند بفرماید من با جان و دل اطاعت خواهم کرد، زیرا او به ما که که خداوند اسامی قومها را ثبت نماید، همه آنها را به اورشلیم نسبت قوم خاص او هستیم، صلح و سلامتی خواهد بخشید، چنانچه به راه خواهد داد. 7 آن قومها سرودخوانان و رقص‌کنان خواهند گفت: احمقانه و گناه‌آخوند خود باز نگردیم. 9 به یقین، خدا کسانی را که او «اورشلیم سرچشمه همه بركات و خوشیهای ماست!» را احترام می‌کنند می‌رهاند؛ او شکوه و عظمت از دست رفته سرمیں 88 برای هم‌سراپیدگان: سرودی در مایه «مخلّت لغوت».
- ما را به ما باز خواهد گرداند. 10 محبت و وفاداری با هم ملاقات کردند؛ عدالت و صلح پکیدیگر را بوسیده‌اند! 11 راستی از زمین مزموری از پسران قورح. قصیده هیمان ازراخی. ای خداوند، ای می‌روید و عدالت از آسمان به زمین نگاه می‌کند. 12 خداوند به ما خدای نجات من، شب و روز در حضور تو گریه و زاری کردام. 2 چیزهای نیکو خواهد بخشید و سرمیں ما، محصول فراوان خواهد دعای مرای بشنو و به نالهام توجه فرما. 3 زندگی من پر از رنج و داد. 13 عدالت پیشاپیش او حرکت خواهد کرد و راه را برای او آمده مصیبیت است؛ جانم به لب رسیده است! 4 (Sheol h7585) 5 عدالت پیشاپیش او حرکت خواهد کرد و راه را برای او آمده مصیبیت است؛ مانند مرده شدام، 5 مانند کشته‌ای که رمی در من نمانده است؛ مانند مرده شدام، 6 مانند کشته‌ای که دیگر به یاد نخواهی آورد و به قبر سپرده شده، مانند مردهای که دیگر به یاد نخواهی آورد و 86 دعای داود. ای خداوند، دعای مرای بشنو و آن را اجابت لطف خود را شامل حالش نخواهی فرمود. 6 تو مرا به اعماق تاریکی فرمای، زیرا ضعیف و درمانده‌اند. 2 جان مرای حفظ کن و مرای نجات ده اندخته‌اند! 7 غضب تو بر من سنگینی می‌کند؛ طوفان خشم تو مرا زیرا من خدمتگار وفادار تو هستم و بر تو تکل دارم. 3 خداوند، در بر گرفته است. 8 آشناشیان را از من دور کرده‌ای و آنها را از من بر من رحمت فرمای، زیرا تمام روز به درگاه تو دعا می‌کنم. 4 به بیزار ساخته‌ای. چنان گرفتار شدام که نمی‌توانم برای خلاصی خود من شادی پدید، زیرا، ای خداوند، تنها تو را می‌پرستم. 5 تو برای چاره‌ای پیشایش. 9 چشمانم از شدت گریه ضعیف شده‌اند. ای آنانی که تو را می‌خوانند نیکو و بخشنده و سرشار از محبتی. 6 ای خداوند، هر روز از تو درخواست کمک نموده و دست نیاز به سویت خداوند، دعای مرای اجابت فرمای! به ناله من توجه نما! 7 به هنگام دارای کنم تا بر من رحم کنم. 10 وقتی بمیرم، دیگر معجزات و سختی تو را خواهم خواند، زیرا دعای مرای مستجاب خواهی فرمود. کمک تو برايم چه فایده خواهد داشت؟ آنگاه دیگر چگونه می‌توانم تو 8 خداوند، خدایی دیگر مانند تو وجود ندارد. کارهای تو بی نظر را ستایش کنم؟ 11 مگر آنانی که در قبر هستند می‌توانند از محبت و است. 9 همه قومهایی که آفریده‌ای خواهند آمد و تو را پرستش وفاداری تو سخن بگویند؟ 12 آیا معجزه تو در آن مکان تاریک دیده نموده، نام تو را خواهند ستد. 10 زیرا تو بزرگ قادر هستی و معجزه می‌شود؟ آیا می‌توان در عالم خاموشی از وفاداری و عدالت تو سخن می‌نمایی؛ تنها تو خدا هستی! 11 خداوند، راه خود را به من نشان گفت؟ 12 تمام وجود تو را حمد و سپاس خواهم گفت ای جوانی تاکنون، در رنج و خطر مرگ را خدمت نمایم. 13 خداوند، نزد تو فریاد برمی‌آزم و کمک می‌طلبم. هر روز ده تا وفادارانه در آن گام بردام. مرا باری ده تا بدون شک و دوندی تو صبح به پیشگاه تو دعا می‌کنم. 14 چرا مرای ترک نموده و روی خود را تا وفادارانه در آن گام بردام. مرا باری ده تا بدون شک و دوندی تو صبح به پیشگاه تو دعا می‌کنم. 14 چرا مرای ترک نموده و روی خود را خدمت نمایم. 12 با تمام وجود تو را حمد و سپاس خواهم گفت ای جوانی تاکنون، در رنج و خطر مرگ و پیوسته عظمت نام تو را بیان خواهم نمود، 13 زیرا محبت تو در بودام و همیشه از جانب تو تنبیه شدام. 16 خشم شدید تو مرا حق من بسیار عظیم است؛ تو مرا از خطر مرگ رهانیده‌ای! (Sheol h7585) 14 خداوند، مردم مکبیر بر ضد من برخاسته‌اند و گروهی تو تمام روز تو ناتوان شدام. 17 خشم تو و ترس از ای شهربانی کرده و از ترس تو ناتوان شدام. 18 دوستان و ظالم و ستمگر در فکر کشتن می‌شوند. آنها به تو توجیهی ندارند. 15 اما عزیزانم را از من دور کرده‌ای؛ تاریکی تنها مومن من است.
- تو، خداوند، خدایی رحیم و فیاض و دیرخشم و سرشار از محبت و 89 قصیده ایتیان ازراخی. ای خداوند، محبت تو را همواره خواهم وفا هستی. 16 روی خود را به سوی من برقگدان و بر من رحمت فرمای. بندۀ خود را توانا ساز و او را نجات ده. 17 لطف و مهربانی ستد و با زبان خود پیوسته از وفاداری تو سخن خواهم گفت، 2 زیرا خود را به من نشان ده، مرا باری کن و دلداری ده، تا آنانی که از من محبت تو همیشگی است و وفاداری تو چون آسمانها پایدار است. 3 تو با خادم برگزیده‌های داود عهد بسته‌ای و وعده کرده‌ای که 4 نفرت دارند این را بینند و شرمنده شوند. 5 تخت سلطنت او را تا ابد، نسل اندر نسل، پایدار خواهی داشت.
- 7 مزمور پسران قورح. سرود. اورشلیم بر کوههای مقدس بنا خداوند، آسمانها از کارهای شگفت‌انگیز تو تعريف می‌کند و امانت شده است. 2 خداوند آن را بیش از سایر شهرهای اسرائیل دوست و وفاداری تو را می‌ستایند. 6 در آسمانها کیست که با تو، ای دارد. 3 ای شهر خدا، چه سخنان پرشکوه دریابه تو گفته می‌شود. 4 خداوند، بپری کند؟ در میان موجودات آسمانی چه کسی را می‌توان رهب و بایل را جزو کسانی که مرا می‌شناشد خواهم شمرد، همچنین به تو تشبیه کرد؟ 7 تو در میان مقدسین مورد ستایش هستی؛ آنان با فلسطین و صور و حیشه را. همه آنها شهروراندن اورشلیم خواهند شد! ترس و احترام گرداگرد تو ایستاده‌اند. 8 ای یهوه، خدای لشکرهای 5 دریا اورشلیم خواهند گفت که تمام قومهای دنیا به آن تعلق دارند آسمان، کیست مانند تو؟ تو در قدرت و امانت بی نظری! 9 بر و اینکه خدای قادر متعال اورشلیم را قوى خواهد ساخت. 6 هنگامی امواج دریاها مسلط هستی و طغیان آنها را آرام می‌گردانی. 10 تو

برداشتیم. دستهایت را از حمل سیدها رها ساختم. ۷ وقتی در زحمت ذئب دچار ساز. همه بزرگان آنان را مانند ذبح و صلمونه هلاک ساز بودی دعا کردی و من تو را رهانیدم. از میان رعد و برق به تو پاسخ ۱۲ همان کسانی که قصد داشتند ملک خدا را تصاحب کنند. ۱۳ دادم و در کار چشمتهای "مریبه" ایمان تو را آزمایش کردم. ۸ «ای خدا، دشمنان ما را همچون کاه و غبار در برابر باد، پراکنده ساز. قوم خاص من بشنو، به تو اخطار می‌کنم! ای اسرائیل، به من گوش ۱۴ چنانکه آتش در جنگل و در کوهستان افروخته می‌شود و همه بد! ۹ هرگز نباید خدای دیگری را پرسش نمایی. ۱۰ من بیوه چیز را می‌سوزاند، ۱۵ همچنان، ای خدا، آنها را تدبیاد غضب خدای تو هستم، که تو را از بردگی در مصر رهانیدم. دهان خود خود بران و با طوفان خشم خویش آنها را آشفته و پریشان کن. ۱۶ را باز کن و من آن را از برکات خود پر خواهم ساخت. ۱۱ «اما خداوند، آنها را چنان رسوا کن تا تسليم تو شوند. ۱۷ آنها را در بین اسرائیل سخن مرا نشنیدند و مرا اطاعت نکردند. ۱۲ پس من هم انجام نفعهایشان با شکست مواجه ساز. بگذار در نیک و رسوایی ایشان را رها کردم تا به راه خود روند و مطابق میل خود پر خواهد بود. ۱۸ و بداند که تنها تو که نامت بیوه است، در سراسر ۱۳ «اما ای کاش به من گوش می‌دادند و مطابق دستورهای من جهان متعال هستی.

زندگی می‌کردند. ۱۴ آنگاه بزودی دشمنان را شکست می‌دادم ۸۴ برای رهبر سرایندگان: در مایه گیت. مزمور پسران قورح و همه مخالفانشان را مغلوب می‌ساختم؛ ۱۵ کسانی که از من ای خداوند لشکرهای آسمان، چه دلپذیر است خانه تو! ۲ دلم های نفرت داشتند در حضور من به حاک می‌افتدند و گرفتار عذاب ابدی می‌شدند؛ ۱۶ و من اسرائیل را با بهترین گندم و عسل می‌پروراندم.»

82 خدای زنده! ۳ ای خداوند لشکرهای آسمان که پادشاه من هستی! مزمور آسف. خدا در دادگاه آسمانی ایستاده است تا در کنار مذبهای خانه تو، حتی گنجشکها نیز برای خود خانه قضات را به پای میز محاکمه بکشاند. ۲ او به قضات این جهان باقفاند و پرستوها آشیانه ساخته‌اند تا بچه‌های خود را در آن بگذارند. می‌گوید: «تا به کی با بی انصافی قضات خواهید کرد؟ تا به کی از ۴ خوشابه حال آنانی که در خانه تو ساکنند و پیوسته تو را سپاس محربین جانبداری خواهید نمود؟ ۳ از حقوق بیچارگان و یتیمان دفاع می‌کویند! ۵ خوشابه حال کسانی که از تو قوت می‌یابند و از صیمی کنید؛ به داد مظلومان و فقیران برسید. ۴ مستمدیدگان و درماندگان را قلب تو را پیروی می‌کنند. ۶ وقتی آنان از بیابان خشک عبور کنند در از چنگ ظالمان برهانید. ۵ «اما شما به حمقات رفتار می‌نمایید و در آنجا چشنهایا به وجود خواهند آورد و باران رحمت و برکات بر آن جهل و تاریکی زندگی می‌کنید، به همین جهت اساس اجتماع زمین خواهد بارید. ۷ آنان از قدرت به قدرت منتقل خواهند شد و متزلزل است. ۶ «گفتم: "شما خدایانید؛ همه شما فرزندان خدای سراج‌جام بر کوه صهیون در حضور تو، ای خدا خواهند ایستاد. ۸ ای متual هستید. ۷ اما شما مانند هر انسان دیگر خواهید مرد و همچون خداوند، خدای لشکرهای آسمان، دعای مرا اجابت فرماء! ای خدای سایر رهبران خواهید افتاد."» ۸ ای خدا، بrixیز و بر جهان داوری عقوب، تقاضای مرا بشنو! ۹ ای خدایی که سپر ما هستی، بر کن! زیرا تو همه قومها را به تصرف در صحنهای آورد. ۱۰ یک روز در صحنهای پادشاه بیگریده خود نظر لطف بیفکن. ۱۱

83 خانه تو بودن بهتر است از هزار سال در هر جای دیگر در این دنیا! سرود. مزمور آسف. ای خدا، خاموش نیاش! هنگامی نوکری در خانه تو را بیشتر می‌پسندم تا اربابی در کاخهای شریان. که دعا می‌کنیم، ساكت و آرام ننشین. ۲ بین چگونه دشمنان شورش می‌کنند و آنایی که از تو نفرت دارند به مخالفت و دشمنی هستی! تو به ما فیض و جلال خواهی داد و هیچ چیز نیکو را منع برخاسته‌اند. ۳ آنها بر ضد قوم خاص تو نقشه‌های پلید می‌کشند و نخواهی کرد از آنانی که به راستی عمل می‌کنند. ۱۲ ای خداوند برای کسانی که به تو پناه آورده‌اند، توطئه می‌چینند. ۴ می‌کویند: لشکرهای آسمان، خوشابه می‌چینند. «بیایید قوم اسرائیل را نایبود کنیم تا نامش برای همیشه محو شود.»

85 ۵ همه دشمنان با نقشه نایبودی ما موافق نموده‌اند و بر ضد تو همداشت شده‌اند: ۶ ادومیان، اسامعیلیان، موآبیان، هاجریان، ۷ سرزمین مورد لطف تو واقع شده است. تو بین اسرائیل را از اسارت باز مردمان سرزمینهای چبال، عمون، عماليق، فلسطین و صور. ۸ آشور اورده‌ای. ۲ خطای قوم خود را پخشیده‌ای؛ تمام گناهان ایشان را نیز با آنها متحد شده و از عمون و موآب که از نسل لوط هستند آمزیده‌ای؛ ۳ خشم تو دیگر بر آنها افروخته نمی‌شود. ۴ اکنون ای حمایت می‌کنند. ۹ خداوند، همان بلاهی را که در دره قیشوون بر خدای نجات دهنده، ما را به سوی خود بازگذان و دیگر بر ما خشم سر مدیان و سیسرا و یاپین آوردی، بر سر این دشمنان نیز بیاور. نگیر! ۵ آیا تا به ابد بر ما خشنگین خواهی بود؟ آیا نسلهای آینده ما ۱۰ همان گونه که مخالفان ما را در «عین دور» از بین بردی و نیز مورد متحد نخواهی گرفت؟ ۶ آیا به ما حیاتی تازه عطا جنازه‌هایشان در روی زمین ماند و کود زمین شد، این دشمنان متحد نخواهی فرمود تا در حضور تو شادی کنیم؟ ۷ خداوند، محبت خود را نیز نایبود کن. ۱۱ فرماندهان این دشمنان را به سرنوشت غراب و را به ما نشان ده، و نجات خود را به ما عنايت کن! ۸ هر آنچه که

قبایل اسرائیل تقسیم نمود و به آنها اجازه داد که در خانه‌های آنجا تو روا داشته‌اند، هفت برایر شدیدتر انتقام بگیر. **۱۳** آنگاه ما که قوم سکونت گزیندند. **۵۶** اما با این همه، خدای متعال را امتحان کردند و برگزیده و گوسفندان گله تو هستیم، تو را تا به ابد شکر خواهیم گفت از فرمان او سر پیچیدند و دستورهایش را اجرا نکردند. **۵۷** مانند و تمام نسلهای آینده ما تو را ستایش خواهد کرد.

اجداد خود از خدا روی پرتفتند و به او خیانت کردند و همچون **۸۰** کمانی کج، غریقالب اعتماد شدند. **۵۸** پتکدها ساختند و به پرسش برای رهبر سرایندگان: در مایه «سونهای عهد»، مزمور

بتهای پرداختند و به این وسیله خشم خداوند را برانگیختند. **۵۹** وقی آسف. ای شبان اسرائیل، به صدای ما گوش فرا ده! ای که قبیله خدا چنین بی وفایی از اسرائیل دید، بسیار غضبناک گردید و آنها را به یوسف را مانند گله گوسفند رهبری می‌کنی، جلال و شکوه خود را کلی طرد کرد. **۶۰** خیمه عبادت را که در شیلوه بر پا ساخته بود بتمایان! ای خدایی که بر فوار کروپیان جلوس فرموده‌ای، **۲** قارت ترک کرد **۶۱** و صندوق مقدس را که مظہر قدرت و حضورش در خود را بر قبایل افرایم، بنیامن و منسی آشکار ساز! بیا و ما را نجات بین اسرائیل بود، به دست دشمن سپرد. **۶۲** بر قوم برگزیده خویش ده! **۳** ای خدا، ما را به سوی خود بازآور و به ما توجه فرما تا نجات غضبناک گردید و آنها را به مد شمشیر دشمنان سپرد. **۶۳** جوانانشان پاییم. **۴** ای خداوند، خدای لشکرهای آسمان، تا به کی بر قوم در آتش چنگ سوختند و دخترانشان لیاس عروسی بر تن نکردند. خود خشمگین خواهی بود و دعاهاش آنها را اجابت نخواهی کرد؟

۶۴ کاهنانشان به دم شمشیر افتدند و زنهایشان تنوانتند برای آنها **۵** تو به ما غصه داده‌ای تا به جای نان بخوریم و کاسه‌ای پر از سوگواری کنند. **۶۵** سرانجام خداوند همچون کسی که از خواب اشک تا به جای آب بنشیم! **۶** سزمن من ما را به میدان چنگ قوهما پیدار شود، و مانند شخص نیرومندی که از باده سرخوش گردد، به تبدیل کرده‌ای و ما را مورد تمسخر دشمنان ساخته‌ای. **۷** ای خدای یاری اسرائیل برخاست. **۶۶** دشمنان قوم خود را شکست داده، آنها را لشکرهای آسمان، ما را به سوی خود بازآور! بر ما نظر لطف بیفکن تا برای همیشه روسوا ساخت. **۶۷** او فرزندان یوسف و قبیله افرایم را طرد نجات پاییم. **۸** ما را همچون یک درخت مو از مصر بیرون آورده و نمود **۶۸** اما قبیله یهودا و کوه صهیون را که از قبیل دوست داشت، در سزمن من کعنان نشاندی و تمام قومهای بت پرسست را از آنجا بیرون از گرگزید. **۶۹** در آنجا خانه مقدس خود را مانند کوههای محکم و راندی. **۹** اطراف ما را از بیگانگان پاک کرده و ما ریشه دوانیده، پایه‌جای دنیا، جاودانه بر پا نمود. **۷۰** سپس خدمگزار خود داده سزمن من موعده را پر ساختیم. **۱۰** سایه ما تمام کوها را پوشاند و را که گوسفندان پدرش را می‌چرانید، برگزید. **۷۱** او را از چوپانی شاخه‌های ما درختان سرو را فرا گرفت. **۱۱** تمام سزمن من موعده را تا گرفت و به پادشاهی اسرائیل نصب نمود. **۷۲** دادوه با صمیم قلب از برایی بزرگ و بود فرات در برگرفتیم. **۱۲** اما اکنون دیوارهای ما را اسرائیل مراقبت نمود و با مهارت کامل ایشان را همیری کرد. **۱۳** گزارهای جنگل، ما را پایمال می‌کنند و

۷۹ مزمور آسف. ای خدا، قومهای خدانشناس، سزمن قوم حیوانات وحشی، ما را می‌خورند. **۱۴** ای خدای لشکرهای آسمان، برگزیده تو را تسبیخ نمودند؛ خانه مقدس تو را ای حرمت کردند و شهر روی خود را به سوی ما بازگردان و از آسمان بر این درخت مو نظر اورشیلم را خراب نمودند. **۲** جنابهای بندگان را خوارک پندگان و کن و آن را نجات ده! **۱۵** از این نهالی که با دست خود آن را جانوران ساختند. **۳** خون آنها را مانند آب در اطراف اورشیلم جاری نشاندی‌ای، و از فرزندی که برگش کرده‌ای، محافظت فرما، **۱۶** زیرا کردند؛ کسی باقی نماند تا آنها را دفن کند. **۴** ای خدا، نزد قومهای دشمنان آن را مانند هیزم می‌سواند. خدای، بر دشمنان غضب فما و اطراف روسوا و مایه ریشخند شده‌ایم. **۵** خداوند، تا به کی بر ما آنها را نایود کن. **۱۷** از قومی که برای خود برگزیده و چنین قوی خشمگین خواهی بود؟ آیا آتش خشم تو تا به ابد بر سر ما زبانه خواهد ساخته‌ای، حمایت کن! **۱۸** ما دیگر از تو روی گردان نخواهیم شد. **۶** خدای، خشم خود را بر سزمنیها و قومهایی که تو را ما را زنده نگاه دار تا نام تو را ستایش کنیم. **۱۹** ای خداوند، خدای نعی شناسند و عبادت نمی‌کنند، بیزیر. **۷** همین قومها بودند که دست لشکرهای آسمان، ما را به سوی خود بازآور و به ما توجه فرما تا نجات به کشتار قوم تو زندت و خانه‌هایشان را خراب نمودند. **۸** ای خدا، ما پاییم.

را به سبب گاهانی که اجدادمان مرتكب شده‌اند مجازات نکن. **۸۱** **۸۱** برای رهبر سرایندگان: در مایه گیتیت، مزمور آسف. خدای ما رحم فرما، زیرا بسیار دردمدیم. **۹** ای خدایی که نجات‌دهنده ما هستی، به خاطر حرمت نام خودت ما را باری فرماء ما را نجات ده و اسرائیل را که قوت ماست با سردههای شاد ستایش کنید! **۲** با دف و گناهان ما را بیامز. **۱۰** چرا قومهای خدانشناس بگویند: «خدای بربط دلتواز و ریاب سرود بخوانید. **۳** شیبورها را در روز عید به صدا ایشان کجاست؟» ای خدا، پگذار با چشمان خود بینیم که تو انتقام درآورید در اول ماه و در ماه تمام. **۴** زیرا این فرضه‌ای است در خون بندگانست را از دشمنان می‌گیری. **۱۱** خداوند، ناله اسریان را اسرائیل و حکمی است از جانب خدای یعقوب. **۵** او این عید را به بشنو و دست توانای خود آنانی را که محکوم به مرگ هستند، هنگام بیرون آمدن بینی اسرائیل از مصر، برای آنها تعیین کرد. صدای برهان. **۱۲** از قومهای مجاور ما، به سبب بی‌حرمتی ای که نسبت به ناآشنا شنیدم که می‌گفت: **۶** «بار سنتگین بردگی را از دوش تو

شگفت‌انگیز او تفکر خواهم کرد. **13** ای خدا، تمام راههای تو پاک شنید غضبناک شد و آتش خشم او علیه اسرائیل شعله‌ور گردید، **22** و بی عیب است! خدایی به بزرگی و عظمت تو وجود ندارد. **14** تو زیرا آنها ایمان نداشتند که خدا قادر است احتیاج آنها را برآورد. **23** با خدایی هستی که معجزه می‌کنی و قدرت خود را بر قومها نمایان وجود این، خدا درهای آسمان را گشود **24** و نان آسمانی را برای می‌سازی. **15** با دست توانای خود بنی اسرائیل را رهانید. **16** آنها ایشان بارانیتد تا بخورند و سیر شوند. **25** بله، آنها خوراک فرشگان را وقتی تو را دیدند به عقب رفتند و اعماق دریا به لزه درآمد. **17** از خوردن و تا آنجا که می‌توانستند بخورند خدا به ایشان عطا فرمود. ابرها باران بارید. در آسمان رعد و برق پدید آمد و تیرهای آتشین به هر **26** سپس با قدرت الهی خود، بادهای شرق و جنوبی را فرستاد **27** سو جیپید. **18** در میان گردباد صدای رعد شنیده شد و برق آسمان تا پرندگان بی‌شماری همچون شنهای ساحل دریا برای قوم او بیاورند. دنیا را روشن کرد. زمین تکان خورد و لرزید. **19** از میان دریا جایی **28** پرندگان در اردوی اسرائیل، اطراف خیمه‌ها فروند آمدند. **29** پس که هرگز به فکر کسی نمی‌رسید راهی پدید آوردی **20** و مانند یک خوردن و سیر شدند؛ آنجه را که خواستند خدا به ایشان داد. **30** شبان، بنی اسرائیل را به رهبری موسی و هارون از آن عبور دادی. اما پیش از آنکه موس آنها ارضان شود، در حالی که هنوز غذا در دهانشان بود، **31** غصه خدا بر ایشان افروخته شد و شجاعان و

78

قصيدة آسف. ای قوم من، به تعالیم من گوش فرا دهدید و **32** با وجود این همه معجزات، بنی اسرائیل به آنچه می‌گوین توجه نمایید. **2** زیرا می‌خواهم با مثلاً همین سخن گویم. باز نسبت به خدا گناه کردند و به کارهای شگفت‌انگیز او ایمان می‌خواهم معماهای قدیمی را برباطش شرح دهم. **3** می‌خواهم آنچه را نیاورند. **33** پبارانی خدا کاری کرد که آنها روزهایشان را در بیابان که از نیاکان خود شنیده‌ام تعريف کنم. **4** اینها را پاید تعريف کنیم و تلف کنید و عمرشان را با ترس و لز بگذرانند. **34** هنگامی که خدا مخفی نسازیم تا فرزندان ما نیز بدانند که خداوند با قدرت خود چه عده‌ای از آنان را کشت بقیه تویه کرده، به سوی او بازگشت نمودند کارهای شگفت‌انگیز و تحسین برانگیزی انجام داده است. **5** خدا **35** و به یاد آورندند که خدای متعال پیاهگاه و پشیمان ایشان است. احکام و دستورهای خود را به قوم اسرائیل داد و به ایشان امر فرمود که **36** اما توبه آنها از صمیم قلب نبود؛ آنها به خدا دروغ گفتند. **37** آنها را به فرزندانشان بیاموزند **6** و فرزندان ایشان نیز به نوبه خود آن دل بنی اسرائیل از خدا دور بود و آنها نسبت به عهد او وفادار نماندند. احکام را به فرزندان خود تعلمی دهند تا به این ترتیب هر نسلی با **38** اما خدا باز بر آنها ترجم فرموده، گناه ایشان را بخشدید و آنها را احکام و دستورهای خدا آشنا گردد. **7** به این ترتیب آنها یاد می‌گیرند از بنین نبرد. بارها غصب خود را از بنی اسرائیل بگردانید، **39** زیرا که بر خدا توکل نمایند و کارهای را که او برای نیاکانشان انجام داده می‌دانست که ایشان بشر فانی هستند و عمرشان دمی بیش نیست. است، فراموش نکنند و پیوسته مطبع دستورهایش باشند. **8** در نتیجه **40** بنی اسرائیل در بیابان چندین مرتبه سر از فرمان خداوند پیچیدند و آنها مانند نیاکان خود مردمی سرکش و یاغی نخواهند شد که ایمانی او را زنجاندند. **41** بارها و بارها خدای مقدّس اسرائیل را آزمایش سنت و نایابدرا داشتند و نسبت به خدا و قادر نبودند. **9** افراد قبیله کردند و به او بی‌حرمتی نمودند. **42** قدرت عظیم او را فراموش کردند افرایم با وجود اینکه به تیر و کمان مجهر بودند و در تیراندازی مهارت و روزی را که او ایشان را از دست دشمن رهایید بود به یاد نیاورندند. خاص داشتند، هنگام چنگ پا به فرار نهادند. **10** آنان پیمان خود را **43** بلاهایی را که او در منطقه صون بر مصری‌ها نازل کرده بود، که با خدا بسته بودند، شکستند و نخواستند مطابق دستورهای او فراموش کردند. **44** در آن زمان خدا آنهاه مصر را به خون تبدیل زندگی کنند. **11** کارها و معجزات او را که برای ایشان و نیاکانشان نمود تا مص瑞‌ها توانند از آن بتوشن. **45** انواع پیشه‌ها را به میان در مصر انجام داده بود، فراموش کردند، **12** کارهای شگفت‌انگیزی مصری‌ها فرستاد تا آنها را بگزند. خانه‌های آنها را پر از قوریاغه کرد. که برای نیاکانشان در دشت صون در سزمین مصر انجام داده بود. **46** محصولات و مواد ایشان را به مسیله کرم و ملخ از بنین برد. **47** **13** خدا دریای سرخ را شکافت و آنها را تا گرگ درشت خراب کرد. **48** تا ایشان از آن عبور کنند. **14** بنی اسرائیل را در روز به مسیله ستون رمه‌ها و گله‌هایشان را با رعد و برق و نگرگ تلف کرد. **49** او آتش ابر راهنمایی می‌کرد و در شب توسط روشنایی آتش! **15** در بیابان خشم خود را همچون فرشگان مرگ به جان ایشان فرستاد. **50** او صخره‌ها را شکافت و برای آنها آب فراهم آورد. **16** بله، از صخره غصب خود را از ایشان باز نداشت بلکه بالای فرستاد و جان آنها را چشمه‌های آب جاری ساخت! **17** ولی با وجود این، ایشان بار گرفت. **51** همه پس از نخست‌زاده مصری را کشت. **52** آنگاه دیگر نسبت به خدای متعال گناه وزیدند و در صحرا از فرمان او رسیدن بمنی توانند آنرا و آنها را همچون گله‌گوسفند به پیچیدند. **18** آنها خدا را امتحان کردند و از او خوراک خواستند. بیابان هدایت کرد. **53** ایشان را به راههای امن و بی خطر راهنمایی **19** حتی بر ضد خدا حرف زدند و گفتند: «آیا خدا می‌تواند در کرد تا تترسند؛ اما دشمنان آنها در دریای سرخ شدند». **54** این بیابان برای ما خوراک تهیه کرد؟ **20** درست است که او از سراج‌جام خدا اجداد ما را به این سزمین مقصد آورد، یعنی همین صخره آب بیرون آورد و بر زمین جاری ساخت، ولی آیا می‌توانند نان و کوهستانی که با دست توانای خود آن را تسخیر نمود. **55** ساکنان گوشت را نیز برای قوم خود فراهم کرد؟» **21** خداوند چون این را این سزمین را از پیش روی ایشان بیرون راند؛ سزمین معوض را بین

قصيدة آسف. ای خدا، چرا برای همیشه ما را ترک به تمام شیرین خواهد نوشانید و آنها آن را تا قدره آخر سر خواهند کردۀ‌ای؟ چرا بر ما که گوشنده مرتع تو هستیم خشمگین شدۀ‌ای؟⁹ اما من از تعزیف و تمجید خدای یعقوب باز نخواهم کشید.¹⁰ فرم خود را که در زمان قدیم از اسارت بازخریدی، به یاد آور. تو ما ایستاد، بلکه پیوسته در وصف او سرود خواهم خواند!¹¹ او قدرت شیرین را در هم خواهد شکست و عادلان را تقویت خواهد نمود.

برودی، به یاد آور. **3** بر خرابه‌های شهر ما عور کن و بین دشمن چه **76** برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازهای زهی. مزمور بر سر خانه تو آورده است! **4** دشمنات در خانه تو فریاد پیروزی سر آسف. سرود. خدا در سرزمین پهودا معروف است! نام او در اسرائیل دادند و پرچمچنان را به اهتزاز درآوردند. **5** مانند هیزم شکانی که با تبرهای خود درخان جنگل را قطع می‌کنند، **6** تمام نقشهای تراشیده مسکن دارد. **3** او در آنجا تیر و کمان دشمن را شکست و شمشیر را با گز و تیر خرد کردند **7** و خانه مقدس تو را به آتش کشیده با خاک یکسان نمودند. **8** عبادتگاههای تو را در سراسر خاک اسرائیل به آتش کشیدند تا هیچ اثری از خداپرستی برگای نماند. **9** هیچ نی در میان ما نیست که بداند این وضع تا به کی ادامه می‌یابد تا ما را از آن خیر دهد. **10** ای خدا، تا به کی به دشمن اجازه می‌دهی به نام تو اهانت کنند؟ **11** چرا دست خود را عقب کشیده‌ای و به مهرب هستی! وقتی غضبناک می‌شوی، کیست که تواند در حضور داد ما نمی‌رسی؟ دست راست خود را از گریان خود ببرون آور و باستد؟ **8** وقتی از آسمان دشمنات را محکوم کردی، زمین لزید و دشمنانم را نابود کن. **12** ای خدا، تو از قادیم پادشاه ما بوده‌ای و بارها ما را نجات داده‌ای. **13** تو دریا را به نیروی خود شکافی، و سرهای هیولاها دریا را شکستی. **14** سرهای لیوان را فروکوشتی، و آن را خوارک جانوران صحرا ساختی. **15** چشمه‌ها جاری ساختی تا قم تو آب پوشند و رود همیشه پر آب را خشک کردي تا از آن عبور کنند. **16** شب و روز را تو پدید آورده‌ای؛ خورشید و ماه را تو در آسمان قرار داده‌ای. **17** تمام نظم جهان از توست. تابستان و زمستان را تو بموجود آورده‌ای. **18** ای خداوند، بین چکونه دشمن به نام تو اهانت می‌کند. **19** قوم ستمدیده خود را برای همیشه ترک نکن؛ کمتر ضعیف خود را به چنگ پرنده شکاری مسپار!

77 برای رهبر سرایندگان: برای پدتون. مزمور آسف. با صدای تاریک سزمین ما از ظلم پر شده است، عهدی را که با ما بسته‌ای به بلند به سوی خدا فریاد برمی‌آورم! به سوی خدا فریاد برمی‌آورم تا یاد آر. **21** نکذار قوم مظلوم تو بیش از این رسوا شوند. ایشان را نجات ده تا تو را ستایش کنند. **22** ای خدا، پرخیز و حق خود را از دشمن بگیر، زیرا این مردم نادان تمام روز به تو توهین می‌کنند. **23** آرام نخواهم گرفت. **3** خدا را به یاد می‌آورم و از حسرت می‌نمالم. به فریاد اهانت آمیز آنها را که پیوسته بلند است، نشینیده مگیر.

75 برای رهبر سرایندگان: در مایه «تابود نکن». مزمور آسف. بیاید. از شدت ناراحتی نمی‌توان حرف بزنم. **5** به روزهای گذشته سرود. تو را سپاس می‌گویم ای خدا، تو را سپاس می‌گویم! تو به ما فکر می‌کنم، به سالهایی که پشت سر نهادام می‌اندیشم. **6** تمام نزدیک هستی و ما کارهای شگفت‌انگیز تو را اعلام می‌کنیم. **2** شب را در تفکر می‌گذرانم و از خود می‌پرسم: **7** «آیا خداوند مرا خداوند می‌فاید؟ وقتی زمان معین برسد، مردم را از روی عدل و براز همیشه ترک کرده است؟ آیا او دیگر هرگز از من راضی نخواهد انصاف داوری خواهم کرد. **3** وقتی زمین بلزد و ساکنانش هراسان شد؟ **8** آیا دیگر هرگز به من محبت نخواهد کرد؟ آیا دیگر هرگز به شوند، متم که ارکان آن را محکم نگاه می‌دار. **4** به متکران و قول خود وفا نخواهد کرد؟ **9** آیا خدا مهربانی و دلسوزی را فراموش شوران می‌گویم که مغورو نباشد **5** و از بلندپرایی و لاف زدن کرده است؟ آیا غضب او باعث شده در رحمت او بسته شود؟ **10** دست بردارند. **6** زیرا سرافرازی انسان نه از غرب می‌آید نه از شرق و سپس به خود می‌گویم: «این از ضعف من است که چنین فکر نه از هیچ جای دیگر، **7** بلکه خداست که داوری می‌کند؛ اوست می‌کنم. پس سالهایی را که دست خداوند قادر متعال در کار بوده که یکی را سرافراز و دیگری را سرافکده می‌نماید. **8** خداوند جامی است به یاد خواهم آورد.» **11** به، معجزات و کارهای بزرگی را در دست دارد که از شراب تند و قوی غضب او پر است. او آن را که خداوند انجام داده است به یاد خواهم آورد **12** و در کارهای

تو را ستابیش خواهم کرد. **15** از عدالت تو سخن خواهیم گفت و هر هرگز فراموش نشود و تا خورشید باقی است آوازه او پایدار بماند. تمام روز برای مردم تعریف خواهم کرد که تو بارها مرا نجات داده‌ای! **16** قومهای جهان توسط او برکت خواهد یافت و او را خواهند ستد. ای خداوند با قدرت تو خواهیم رفت و به همه اعلام خواهیم کرد که **18** مبارک باد خداوند، خدای اسرائیل! تنها او قادر است کارهای تنها تو عادل هستی. **17** خدایا، از دوران کودکی معلم من تو بوده‌ای بزرگ و شگفت‌انگیز اینجام دهد. **19** شکر و سپاس بر نام مجید او و من همیشه درباره کارهای شگفت‌انگیز تو با دیگران سخن گفته‌ام. باد تا ابدالاًبد! تمام دنیا از شکوه و جلال او پر شود. آمين! آمين!

18 پس خدایا اکنون که پیر شده‌ام و موهایم سفید گردیده است، مرا **20** (پایان زیور داوود، پسر پسا).

ترک نکن. کمک کن تا بتوانم به نسلهای آینده از قدرت و معجزات **73** مزمور آسف. برآمیتی، خدا برای اسرائیل نیکوست یعنی تو خبر دهم. **19** ای خدا، عدالت تو تا به آسمانها می‌رسد. تو

کارهای بزرگ انجام داده‌ای. خدایا کسی مانند تو نیست. **20** ای برای آنانی که پاک‌دل هستند. **2** اما من نزدیک بود ایمان را از دست

که سختیها و زحمات بسیار به من نشان دادی، می‌دانم که به من بدhem و از راه راست گمراه شوم. **3** زیرا بر کامیابی بدکاران و شریان

نیروی تازه خواهی بخشید و مرا از این وضع فلاکت‌باز بیرون خواهی حسد برد. **4** دیدم که در زندگی درد نمی‌کشد و بدنی قوی و آور. **21** مرا بیش از پیش سرافراز خواهی نمود و بار دیگر مرا دلداری سالم دارند. **5** مانند سایرین در زحمت نمی‌افتد و هیچ گرفتاری

خواهی دارد. **22** ای خدای من، با نوای بربط صداقت تو را خواهیم ندارند؛ **6** در نتیجه با تکری راه می‌روند و به مردم ظلم می‌کنند. **7**

ستود! ای خدای مقدس اسرائیل، با صدای عود برای تو سرود خواهیم قلبشان مملو از خناقت است و از فکرشان شرارت تراویح می‌کند. **8**

خواند. **23** با تمام وجود برای تو سرود خواهیم خواند و از شادی فریاد مردم را مسخره می‌کنند و حرفهای کثیف بر زبان می‌رانند. با غرور

برخواهی آورد، زیرا تو مرا نجات داده‌ای. **24** تمام روز از عدالت تو سخن می‌گویند و نقشه‌های شوم می‌کشنند. **9** به خدایی که در

سخن خواهیم گفت، زیرا کسانی که در بی آزار من بودند، رسوا و آسمان است کفر می‌گویند و به انسانی که بر زمین است فحاشی می‌کنند. **10** پس مردم گول زندگی پرناز و نعمت آنها را می‌خورند سرافکنده شدند.

11 و می‌گویند: «خدای چگونه بداند؟ آیا آن متعال می‌داند بر این

72 مزمور سليمان. خدایا، عدالت خواهی خود را به پادشاه و زمین چه می‌گذرد؟ **12** به این مردم شرور نگاه کنید! بینید چه

ولیعهدش عنایت کن **2** تا او بر قوم تو عادله‌انه حکومت و داوری کند زندگی راحی دارند و چگونه به ثروت خود می‌افزایند. **13** پس آیا من

و مظلومان را منصفانه دادرسی نماید. **3** آنگاه در سراسر سرزمین بیهوده خود را پاک نگه داشته‌ام و نگذاشتم دستهایم به گناه الوده

ما سلامتی و عدالت برقار خواهد شد. **4** پاشد که پادشاه به داد شوند؟ **14** نتیجه‌ای که هر روز این کار عاید می‌شود رنج و

مظلومان برسد و از فرزندان فقیران حمایت کند و ظالمان را سرکوب زحمت است. **15** ولی اگر این فکرهایم را بر زبان می‌آوردم، جزو

نماید. **5** پاشد که قوم تو، تا زمانی که ماه و خورشید در آسمان مردم خداشناست محسوب نمی‌شدم. **16** هر چه فکر کردم نتوانستم

برقرارند، تو را پیوسته با ترس و احترام ستابیش کنند. **6** سلطنت پادشاه بفهم که چرا بدکاران در زندگی کامیاب هستند؛ **17** تا اینکه به

ما همچون باری که بر گیاهان می‌بارد و مانند بارشنهای که زمین را خانه خدا رفم و در آنجا به عاقبت کار آنها بی بردم. **18** ای خدا،

سیراب می‌کند، پرپرکت خواهد بود. **7** در زمان حکومت او، عدالتان تو بدکاران را بر پرتوگاههای لغزندگانه کذاشتمان تا بیفتند و نابود شوند.

کامیاب خواهند شد و تا وقتی که ماه باقی باشد، صلح و سلامتی **19** آیی، آنها ناگهان غافل‌گیر شده، از ترس قالب تهی خواهند کرد.

برقرار خواهد بود. **8** دامنه قلمرو او از دریا تا به دریا و از رود فرات تا **20** آنها مانند خواهی هستند که وقتی انسان بیدار می‌شود از ذهنیش

دورتین نقطه جهان خواهد بود. **9** صحرانشینان در حضور تعظیم محو شده است؛ هچنین وقتی تو ای خداوند، برخیزی آنها محظوظ خواهند کرد و دشمنانش به خاک پایش خواهند افتاد. **10** پادشاهان نایبود خواهند شد! **21** وقتی من به این حقیقت بی بردم، از خود

جزایر مدیترانه و سرزمین ترشیش و نیز اهالی شبا و سپا برایش هدایا شرمende شدم! **22** من احمق و نادان بودم و نزد تو ای خدا، مانند خواهند آورد. **11** همه پادشاهان، او را تعظیم خواهند کرد و تمام حیوان بی شعور رفتار کردم! **23** با این حال، تو هنوز هم مرد دوست قومها خدمتگار او خواهند بود. **12** وقتی شخص قفتر و درمانه از او دری و دست مردا در دست خود گرفته‌ای! **24** تو با رهمندهایت

کمک بخواهد، او را خواهند رهانید. **13** بر افراد ضعیف و نیازمند مردا در زندگی هدایت خواهی کرد و در آخر مردا به حضور پر جلالت

رحم خواهد کرد و ایشان را نجات خواهد داد. **14** آنها از ظلم و خواهی پذیرفت. **25** ای خدا، من تو را در آسمان دارم؛ این برای من

ستم خواهند رهانید، زیرا جان آنها برای او با ارزش است. **15** پاشد کافی است و هیچ چیز دیگر بر زمین نمی‌خواهیم. **26** اگرچه فکر و

که پادشاه پایدار بماند و مردم طلای شبا به او هدیه دهند. قوم او بدنم ناتوان شوند، اما تو ای خدا، قوت و تکیه‌گاه همیشه‌گی من

پیوسته برایش دعا کنند و او را مبارک خواهند. **16** سرزمین او پر از هستی! **27** خدا کسانی را که از او دور شوند و به او خیانت کنند،

غله شود و کوهستانها مانند کوههای لبنان حاصل‌خیز گردد. شهرها نایبود خواهند کرد. **28** اما من اینکه نزدیک تو هستم لذت می‌برم!

همچون مزععه‌های پرعلف، سرشار از جمعیت شود. **17** نام پادشاه ای خداوند، من به تو توكل نموده‌ام و تمام کارهایت را می‌ستایم!

برای رهبر سرایندگان: در مایه «سوسنها». مزمور داود. نجات تو شامل حالشان شود. **28** نامشان را از دفتر حیات خود پاک خدایا، مرا این طوفان مشکلات نجات ده! **2** در منجلاب فرو کن و مگذار جزو قوم تو محسب شوند. **29** اما من مصیبت زده و رفتهام و در زیر پایم جایی برای ایستادن نیست. به جاهای عمیق دردمد هستم. ای خدا، مرا نجات ده و سرافاز فرما. **30** با سرود رسیدهام و سیلاپ مرا پوشانده است. **3** از بس من نالم خسته شدهام و گلوبی خشک شده است. چشمانت آنقدر منتظر اقدام تو بوده اند که تار گشته اند. **4** آنانی که بی سبب از من نفرت دارند از موهای سرم می پسندند. **32** اشخاص فروتن که طالب خدا هستند وقی بیبند او بیشترند. دشمنانم در مورد من دروغ می گویند، آنها از من قویتند و قصد کشتن مرا دارند. آنچه از دیگران نزدیدهادم، از من می خواهند نیازمندان را مستحاج می نماید و عزیزان خود را در زندان و اسارت برگردانم. **5** ای خدا، تو حمامت مرا می دانی و گناهانم از نظر تو فراموش نمی کند. **34** ای آسمان و زمین، خدا را ستایش کنید! ای دریاها و ای موجودات دریایی، خدا را بستایید! **35** خدا اور شلیم را پنهان نیست. **6** ای خداوند لشکرهای آسمان، مگذار آنانی که به تو امیدوار هستند و انتظار تو را می کشند، به سبب من شرمده شوند. نجات خواهد داد و شهراهی پهودا را دوباره بنا خواهد نمود تا قوم ای خدای اسرائیل، مگذار مایه رسوانی دوستدارانت شون. **7** من به برگذاره اش در سرزمین موعود سکونت نمایند و آن را به تصرف خود خاطر توست که اینچنین مورد سرزنش واقع شده و رسوا گشته اند. **36** فرزندان بندگانش وارث سرزمین موعود خواهند شد و آنانی که خدا را دوست می دارند، در آن ساکن خواهند شد.

8 نزد برادران خود غریب هستم و در خانواده خود بیگانه محسب می شون. **9** اشتیاقی که برای خانه تو دارم، مثل آتش در من زبانه می کشد، و توهینهای اهانت کنیدگان تو بر من افتاده است. **10** را به یاد آورد. خدایا، به یاری من بشتاب و مرا نجات ده! **2** بگذار هنگامی که با روزه و اشک در حضور تو خود را فروتن می سازم، آنانی که قصد جانم را دارند خجل و سرافکنده شوند و بدخواهان آنها مرا سرزنش می کنند. **11** وقتی برای توبه و ندامت پلاس در بر من پیشان گردند؛ **3** بگذار کسانی که مرا مسخره می کنند رسوا و می کنم، آنها مسخره ام می کنند. **12** مردم کوچه و بازار پشت سرمه ناکام شوند. **4** بگذار کسانی که تو را طلب می کنند در تو شاد و حرف می زند و میگساران برای من آواز می خوانند. **13** اما من، خرسند پاشند و آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند: ای خداوند، نزد تو دعا می کنم. ای خدا، تو در وقت مناسب به «خداوند بزرگ است!» **5** من فقیر و نیازمند هستم. خدایا، به یاری من جواب ده، به سبب محبت عظیمت دعای مرا مستحاج فرما من بشتاب! ای خداوند، تو مددکار و نجات دهنده من هستی، پس و مطابق و عده خود مرا نجات ده. **14** مرا از میان سیل و طوفان تأخیر نکن! برهان تا غرق نشوم. مرا از دست دشمنانم نجات ده. **15** مگذار سیلاپ مرا پوشاند و در اعماق آبهای غرق شوم. **16** ای خداوند، ای خداوند، به تو پناه آوردهام، نگذار هرگز سرافکنیده شوم.

70 **71** ای خداوند، زیرا محبت تو شگخت انگیز است. از من **2** تو عادلی، پس مرا برهان و نجات ده. **3** به دعای من گوش ده و مراقبت فرما، زیرا رحمت تو بیکران است. **17** روی خود را از من نجاتم بخشش. برای من پناهگاهی مطمئن باش تا همه وقت به تو پناه برمگذار، زیرا در سختی و زحمت هستم. دعای مرا زود جواب آورم. ای صخره و قلعه من، فرمان نجات مرا صادر کن! **4** خدایا، ده. **18** نزد من پیا و بهای آزادیم را پرپار و مرا از دست دشمن اشخاص شورو و بدکار و ظالم برهان! **5** ای خداوند، رها کن. **19** می دانی چگونه مورد سرزنش و اهانت قرار گرفته و تنها امید من تو هستی و از زمان کودکی اعتماد من تو بودهای! **6** رسوا شدهام؛ تو همه دشمنانم را می بینی. **20** طعنه و سرزنش مردم زمانی که در شکم مادرم بودم، تو از من نگهداری می کردی و پیش از دل مرا شکسته است و سخت بیمار شدهام. منتظر بودم کسی با آنکه متولد شوم، تو خدایی من بودهای؛ پس تو را پیوسته ستایش من همدردی کد، ولی شخص دلسوزی یافت نشد. به جستجوی خواهم کرد. **7** زندگی من برای بسیاری سرشق شده است، زیرا تو افرادی پرداختم که مرا دلداری دهند، اما کسی را نیافتم. **21** به جای پشت و پناه من بودهای! **8** خدایا، تمام روز تو را شکر می گویم و خوارک، به من زدای دادند و به جای آب، سرکه نوشانیدند. **22** جلالت را اعلام می کنم. **9** اکنون که پیر و نانوان شدهام مرا دور بگذار سفره رنگینی که جلویشان پهن است، دامی شود و آرامش و مینداز و ترک نکن. **10** دشمنانم بر ضد من سخن می گویند و قصد صفاپیشان، تله باشد. **23** چشمانتشان کور شود تا نتوانند ببینند، و جانم را دارند. **11** می گویند: «خدا او را ترک کرده است، پس برویم کمرهایشان همیشه بلزد! **24** خشم خود را بر سرshan بزیر و با آتش و او را گرفار سازم، چون کسی نیست که او را نجات دهد!» **12** غضبیت آنها را بسوزان! **25** ای کاش خانههایشان خراب گردد و ای خدا، از من دور مشو! خدایا، به یاری من بشتاب! **13** دشمنان کسی در خیمههایشان ساکن نشود. **26** زیرا به کسی که تو تنبیه جانم رسوا و ناید شوند. آنانی که می کوشند به من آسیب برسانند کردهای آزار می رسانند و از رنجهای آنانی که تو مجروحشان ساخته ای سرافکنده و نی آترو شوند! **14** من پیوسته به تو امیدوارم و بیش از پیش سخن می گویند. **27** گناهانشان را یک به یک در نظر بگیر و مگذار

در زحمت بودم نذر کردم و اینک آن را ادا خواهم کرد. **15** گوسفند غنایم جنگی را بین خود قسمت می‌کنند. **13** آنها اگرچه روزی فقیر قرانی خواهم کرد و گوساله و بر تقدیم خواهم نمود و آنها را بر مدیح و بینا بودند، اما اینک خوبشخت و ژوپنمند و خود را مانند کبوتری خواهم سواند تا بیوی خوب آنها به سوی تو زیانه کشد. **16** ای همه که بالهایش نقوای و پهایش طلایی است با زر و زیور آراسته‌اند. « خدا نرسان، بیاید و بشنوید تا به شما پگویم که خداوند برای من چه **14** خدای قادر مطلق پادشاهانی را که دشمن اسرائیل بودند مانند کرده است. **17** فریاد برآوردم و از او کمک خواستم و او را ستایش دانه‌های برف که در جنگل‌های کوه صلمون آب می‌شود، پراکنده و نمودم. **18** اگر گناه را در دل خود نگه می‌داشم، خداوند دعایم را محظوظ ساخت. **15** ای کوههای عظیم بشان، ای سلسه جبال بزرگ نمی‌شیند. **19** اما او به دعای من توجه نموده و آن را مستجاب که قله‌های بلند داردید، **16** چرا با حسرت به این کوهی که خدا کرده است! **20** سپاس بر خدایی که دعای مرای جواب نکشانده و برای مسکن خود برگزیده است نگاه می‌کنید؟ به یقین خداوند تا به ابد در آن ساکن خواهد بود. **17** خداوند در میان هزاران ارباب محبت خود را از من دریغ نکرده است.

67

برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازهای زمی. **مزبور**. است. **18** آن هنگام که به برترین مکان بالا رفته، بسیاری را به سرود. خدایا، بر ما رحم کن و ما را برکت ده و نور روی خود را بر ما اسارت بردی و هدایا از آدمیان گرفتی، حتی از کسانی که زمانی پیبان، **2** تا به وسیله ما اراده تو در جهان شناخته شود و خبر خوش یاغی بوده‌اند. اکنون خداوند در میان ما ساکن خواهد شد. **19** شکر نجات تو به همه مردم روی زمین برسد. **3** خدایا، باشد که همه مردم و سپاس بر خداوندی که هر روز بارهای ما را متحمل می‌شود و تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس گویند! **4** همه خدایی که نجات ماست. **20** خدای ما نجات دهنده ماست و ما را قومها شاد شده، سرود خواهند خواند، زیرا تو از روی عدل و انصاف از مرگ ریهاند. **21** خدا سر دشمنانش را که در گاه زندگی مردم را داوری می‌کنی و آنها را هدایت می‌نمایی. **5** خدایا، باشد که می‌کنند، خرد خواهد کرد. **22** خداوند می‌فرماید: «دشمنان شما را همه مردم تو را ستایش کنند؛ باشد که همه قومها تو را سپاس گویند! از بشان و از اعماق دریا باز خواهم آورد **23** تا در میان خون ریخته **6** آنگاه زمین محصول خود را تولید خواهد کرد و تو ما را برکت شده آنان راه برپید و سگها خون ایشان را بخورند». **24** ای خدای خواهی داد. **7** بله، تو ما را برکت خواهی داد و همه مردم جهان به که پادشاه و خداوند من هستی، همه قومها حرکت پیروزمندانه تو را به تو احترام خواهند گذاشت.

68

برای رهبر سرایندگان. **مزبور**. سرود. ای خدا، بrixیز و دشمنان را پراکنده ساز. بگذار آنانی که از تو نفرت دارند از حضور تو بگزینند. **2** چنانکه دود در برابر باد پراکنده می‌شود، همچنان تو ایشان را پراکنده ساز؛ همان گونه که مردم در مقابل آتش گداخته می‌شود، همچنان بگذار گاههکاران در حضور تو نابود شوند. **3** اما نیکوکاران شادی کنند و در حضور تو خوشحال باشند؛ از شادی فریاد برآورند و خوش باشند. **4** در وصف خدا سرود بخوانید. نام او را ستایش کنید. برای او که بر ایرها سوار است، راهی درست کنید. **5** خدایی که در خانه او یهود است! در حضور شادی کنید! **6** مقدس خود ساکن است، پدر پیغمار و دادرس بیوه‌زنان می‌باشد. او بی کسان و آوارگان را در خانه‌ها ساکن می‌گرداند و اسرایان را آزاد می‌سازد. اما یاغیان در زمین خشک و بی آب ساکن خواهند شد. **7** ای خدای اسرائیل، وقتی تو قوم برگزیده خود را هدایت کردي و از خدا سرود بخوانيد؛ خداوند را با سروها بستایيد. **33** خدای ازلى و میان بیان عبور نمودی، **8** زمین تکان خود و آسمان بارید و کوه سینا از ترس حضور تو به لزه افتاد. **9** ای خدا، تو نعمتها بارانیدی و قوم برگزیده خود را که خسته و ناتوان بودند، نیرو و توان بخشیدی. **10** جماعت تو در زمین موعود ساکن شدند و تو ای خدای مهریان، حاجت نیازمندان را برآوردي. **11** خداوند کلام را اعلام کرد و کسانی که آن را بشمارت دادند عده بی شماری بودند؛ کلام او این است: **12** «پادشاهان و سپاهیانشان بشتاب می‌گزینند! زنانی که در خانه هستند

او بالا می روند، زیرا از باد هم سبکترند. ۱۰ بر خشونت تکه نکنید و
به کسب ثروت از راه دردی دل خوش نکنید، و هرگاه ثروتنان زیاد

است که تو را در صهیون ستابیش کنیم و آنچه را که نذر کردید ادا شود دل بر آن نبینید. ۱۱ شنیده‌ام که خدا بارها فرموده است که نمایم، ۲ زیرا تو خدایی هستی که دعا می شوی! همه مردم به قرفت از آن اوست، ۱۲ اما بیش از آن شنیده‌ام که محبت نیز از آن سبب گناهانشان نزد تو خواهد آمد. ۳ گناهان ما بر ما سنگیگی اوست. خداوندان، تو هر کس را بر اساس کارهایش پاداش خواهی می کنند، اما تو آنها را خواهی بخشید. ۴ خوش با حال کسی که تو او را برگردیده‌ای تا بیاید و در خیمه مقدس تو ساکن شود! ما از همه داد.

63

مزمور داود درباره زمانی که در بیان پیوهدا به سر می برد. ۵ ای خدای که رهانده ما هستی، تو با کارهای عادله و شفقت‌انگیز خود ای خدا، تو خدای من هستی؟ سحرگاهان تو را می جویم. جان پاسخ ما را می دهی. تو امید و پشتیبان همه مردم در سراسر جهان من مشتاق توست؛ تمام وجود همچون زمینی خشک و بی آب، هستی. ۶ کوهها را در جای خود محکم ساختی و قدرت مهیب تشنۀ توست. ۷ تو را در خانه مقدس دیدام و قدرت و جلال خود را مشاهده کردام. ۸ محبت تو برايم شیرپر از زندگی است، پس لهای من تو را ستابیش خواهد کرد، ۹ و تا زنده‌ام تو را سیاس خواهم گفت و دست دعا به سوی تو دراز خواهم کرد. ۵ جان من سیر خواهد شد و با شادی خداوند را ستابیش خواهد کرد. ۶ شب هنگام در بستر خود به تو می‌اندیشم. ۷ تو همیشه مددکار من آب، زمین را برای انسان بارور می سازی تا از محصولاتش استفاده کنند. ۱۰ شیارهای زمین را سیراب می کنی و بلندیهایش را هموار پنهان خواهم گرفت و تو با دست پرقدرت از من حمایت خواهی نمود. ۹ اما آنانی که قصد جان مرا دارند هلاک شده، به زیر زمین فرو زمین را می آرای؛ جهان از نعمت‌های تو لبریز است. ۱۲ چراگاههای صحرا رسیز می شوند و تپه‌ها شادمانه شکوفا می شوند. ۱۳ چمنزارها گرگها خواهند شد. ۱۱ اما من در خدا شادی خواهم کرد و همه کسانی که بر خدا اعتماد نموده‌اند او را ستابیش خواهند کرد، اما همه از خوشی پانگ شادی برومی آورند و سرود می خوانند! دهان دروغگویان بسته خواهد شد.

64

برای رهبر سرایندگان. مزمور داود. ای خدا، به ناله‌های شکوه‌آمیز من گوش فرده و جانم را از دست دشمنان حفظ فما. ۲ در مقابل توطئه شریان که فنه بر پا می کنند، از من محافظت کن. ۳ آنها زیان خود را همچون شمشیر، تیز کردند و به جای تیر و کمان با سختان تلخ مجهر شده‌اند ۴ تا از گمینگاههای خود ناگهان به نام تو سرود خواهند خواند. ۵ بیاید کارهای خدا را مشاهده کنید؛ بیینید چه کارهای شفقت‌انگیزی برای انسانها انجام داده نششه‌های شرورانه خود تشویق می کنند. درباره اینکه کجا دامهای خود را کار بگذارند با هم مشورت می نمایند، و می گویند: «هیچ کس نمی تواند اینها را ببیند». ۶ آنها نقشه شوم طرح می کنند و می گویند: «نقشه ما نقصی ندارد!» فکر و دل انسان چقدر حیله گر است! ۷ اما خدا این بدکاران را هدف تیرهایش قرار خواهد داد و آنها در یک چشم به هم زدن نقش زمین خواهند شد. ۸ آری، آنها طعمه سختان را از خطر می رهاند و نمی گذارند پاهایمان بلغند. ۱۰ ای زشت خود خواهند شد. کسانی که آنها را بینند با تمسخر سر خود را تکان خواهند داد. ۹ ایشان خواهند ترسید و درباره کارهای خدا تفکر پاک شود، ما را پاک نموده‌ای. ۱۱ ما را در دام گرفار ساختی و خواهند نمود و آنها را برای دیگران تعریف خواهند کرد. ۱۰ عادلان بارهای سنگین بر دوش ما نهادی. ۱۲ دشمنان ما را بر ما مسلط مکانی آوردی که در آن وفور نعمت است. ۱۳ قربانیهای سوتختی به خانه تو خواهی آورد تا نذرها خود را ادا نمایم. ۱۴ بله، هنگامی که

جویار خون اجساد شریان عبور خواهند کرد. **۱۱** آنگاه مردم خواهند برگزیدهای سختیهای فراوان داده‌ای؛ ما را همچون افراد مست گیج گفت: «برآشتبی عادلان پاداش می‌گیرند؛ بدینکن خدایی هست که و سرگردان نموده‌ای. **۴** اما برای کسانی که تو را گرامی می‌دارند در جهان داوری می‌کند.»

ای خدایی که ما را دوست داری، با قادرت خویش ما را نجات ده و

59 برای رهبر سرایندگان: در مایه «ناپد نکن». غول داود دعای ما را اجابت فرمای. **۶** خدا در قدوسیت خویش سخن گفته درباره زمانی که شائعی مردانی فرستاد تا خانه داود را کشیک پوششند و فرموده است: «با شادی شهر شکیم را قسمت می‌کنم و دشت و او را بکشند. ای خدای من، مرا از دست دشمنان برهان؛ مرا از سوکوت را اندازه می‌گیرم. **۷** چلعاد از آن من است و منسی نیز از آن چنگ مخالفان حفظ کن. **۲** مرا از شر مردمان گناهکار و خوبیز من؛ افزایی کلام‌خود من است و پهودا عصای سلطنت من. **۸** اما نجات بده. **۳** بین چگونه در کمین من نشسته‌اند. ستمکاران بر قوم موآب را ماند لگن برای شاستشو به کار خواهم برد، بر قم ادم ضد من برخاسته‌اند بدون آنکه گاهی از خطای ای از من سر زده باشد. کفشم را خواهم انداخت و بر فلسطین فریاد پیروزی برخواهم آورد.» **۴** کار خلافی مرتکب نشده‌ام، با این حال آنها آمده می‌شوند بر من **۹** کیست که مرا برای گرفتن شهراهی حصاردار ادوم رهبری کند؟ هجوم آورند. خدایا، برخیز و بین و به کمک بیا! **۵** ای خداوند، **۱۰** خدایا، تو ما را هری کن، تو که اینک از ما روگردان شده‌ای و خدای لشکرهای آسمان، ای خدای اسرائیل، برخیز و همه قووها را دیگر با سپاهیان ما نیستی! **۱۱** تو ما را در جنگ با دشمن کمک به سرای احصالشان برسان؛ بر ستمکاران و گناهکاران رحم نکن. کن، زیرا کمک انسان بی فایده است. **۱۲** با کمک تو ای خدا، **۶** دشمنان شامگاهان باز می‌گردند و مانند سگ پارس می‌کنند و پیروز خواهیم شد، زیرا تو در دشمنان ما را شکست خواهی داد!

شهر را دور می‌زنند. **۷** فریاد برمی‌آورند و ناسزا می‌گویند؛ زیانشان **61** برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازهای زهی. مزمور مانند شمشیر تیز است. گمان می‌برند کسی سختنان توهین آمیزشان را نمی‌شنود. **۸** اما تو ای خداوند، به آنها خواهی خنبدید و تمام آن داود. ای خدا، فریادم را بشنو و دعای مرا اجابت فرمای! **۲** از این قومها را تمسخر خواهی نمود. **۹** ای قوت من، چشم امید من بر پناهگاهی امن هدایت کن. **۳** زیرا تو در برایر دشمنان حامی و توست، زیرا پشتیبان من تو هستی. **۱۰** خدای من با محبت خویش پیشاپیش من می‌رود و مرا هدایت می‌کند؛ خداوند به من اجازه خواهد داد شکست دشمنان را بیین. **۱۱** ای خداوندی که سپر ما هستی، در زیر سایه بالهای تو پناه گیرم. **۵** خدایا، تو قولهایی را که دادام، آنها را پیکاره نایبد نکن، می‌داد مردم این درس عبرت را زود فراموش شنیده‌ای، و برکاتی را نصیب ساخته‌ای که به کسانی که نام تو را کنند، بلکه آنها را با قادرت خویش پراکنده و خوار گردان. **۱۲** گناه گرامی می‌دارند، می‌بخشی. **۶** به پادشاه عمر طولانی عطا کن تا بر زیان آنهاست؛ تمامی سختنانشان آورده به شارت است. باشد که سالیان سال سلطنت کنند. **۷** باشد که تا ابد در حضور تو ای خدا، در تکری خود گرفتار شوند. آنها دشمن می‌دهند و دروغ می‌گویند، **۸** پس آنها را با خشم خود نایبد کن تا ناشان گم شود و مردم داده‌ام وفا خواهم نمود. **۱۳** پس آنها را با خشم خود نایبد کن تا ناشان گم شود و مردم بدانند که خدا نه تنها بر اسرائیل، بلکه بر سراسر جهان حکمرانی می‌کند. **۱۴** دشمنان شامگاهان باز می‌گردند و مانند سگ پارس

62 برای رهبر سرایندگان. برای پلدون، معمور داود. در سوکوت می‌کنند و شهر را دور می‌زنند. **۱۵** آنها برای خوارک به این سوی و برای خدا انتظار می‌کشم، زیرا نجات من از جانب اوست. **۲** او نجات دهنده و تنها صخره پناهگاه من است؛ او قلعه محافظ من است، پس هرگز شکست نخواهم خورد. **۳** ای آدمیان، تا به کی خواهم خواند، زیرا در سختیهای روزگار، تو پناهگاه من هستی. **۱۷** ای خدا، ای قوت من، برای تو سرود می‌خواهم. پناهگاه من توبی، درآورید؟ **۴** تنها فکرتان این است که مرا از این مقامی که دارم به زیر اندارید؛ شما دروغ را دوست دارید. با زیان خود مرا برکت می‌دهید اما

ای خدایی که مرا محبت می‌کنی. **60** برای رهبر سرایندگان. در مایه «سوسن شهادت». غول در دلخان لعنت می‌کنید. **۵** ای جان من، تنها نزد خدا آرام یاب، داود درباره زمانی که با آرام نهیں و آرام صوبه جنگید و بواب بازگشته زیرا امید من بر اوست. **۶** او نجات دهنده و تنها صخره پناهگاه دوازده هزار نفر از آدمیان را در دره نمک گشت. ای خدا، تو ما را من است؛ او قلعه محافظ من است، پس هرگز شکست نخواهم طرد کردام، ما را پراکنده ساخته و بر ما خشمگین بوده‌ای؛ اما خورد. **۷** نجات و عزت من از جانب خداست؛ قوت و پناهگاه من اینک به سوی ما بازگرد. **۲** زمین را لرزان ساخته و آن را شکافته‌ای؛ خداست. **۸** ای مردم، همه وقت بر او توکل نماید؛ غم دل خود را شکافهایش را به هم آور، زیرا نزدیک است متلاشی شود. **۳** به قم به او بگویند، زیرا خدا پناهگاه ماست. **۹** همه انسانها در مقابل او ناجیرند؛ اشخاص سرشناس و افراد بی نام و نشان، همگی در ترازوی

«ای کاش همچون کبیتر بال می داشتم تا به جایی دور در صحراء پرواز خورده، خواهند گریخت. یقین دارم که خداوند پشتیبان من است. می کرم و در آنجا پنهان می شام و استراحت می کرم؛ ۸ می شناقم ۱۰ عدههای خداوند را می شایم و بر او توکل دارم، ۱۱ پس نخواهم به سوی پنهانگاهی و از تنبیاد طوفان حوادث در امان می مانم.» ۹ ترسید. انسان به من چه می تواند کرد؟ ۱۲ خدایا، نذرهای خود را ادا خداوندا، این شریان را چنان پیشان کن که زبان یکدیگر را نفهمند، خواهم کرد و قباینهای تشكیر را به درگاه تو تقديم خواهم نمود، ۱۳ زیرا آنان شهر را از خشنوت و ظلم پر ساخته اند. ۱۰ آنان روز و شب زیرا تو مرا از پرتگاه مرگ هانیدی و نگاشتی پایم به باغ و نابود شوم تا شهر را دور می زند و شرارت و جایتی می آفرینند. ۱۱ شهر پر از ظلم بعوانم اکنون در نور حیاتی که در حضور توست راه روم.

و فساد است و حیله و فرب از کوچه ها دور نمی شود. ۱۲ این ۵۷ برای رهبر سراندگان: در مایه «تابود نکن». غزل داود

دشمن من نیست که به من توهین می کند، و گزنه تحمل می کرم؛ این حرف من نیست که بر من برخاسته، و گزنه خود را از او پنهان دریاره زمانی که داود از چنگ شائلو به غار گریخت. ای خدا بر من می کرم. ۱۳ این تو هستی ای دوست صمیمی و همکار من! ۱۴ ما رحم کن! بر من رحم کن، زیرا به تو پناه آوردهام. در زیر سایه بالهای با یکدیگر رفاقت صادقانه داشتم، با یکدیگر درد دل می کردیم و با پنهان می گزیم تا این بلا از من بگذرد. ۲ نزد خدای متعال، خدایی که هم به خانه خدا می رفتم. ۱۵ باشد که دشمنانم پیش از وقت، زنده همه نیازهایم را برمی آورد، دعا کنم. ۳ او از آسمان دعای مرا شنیده، مرا نجات خواهد بخشید و دشمن را شکست خواهد داد. **(Sheol)**

۱۶ اما من از خدا کمک می طلبم و او تجاتم خواهد داد. خدا محبت و وفاداری خود را از من دریغ نخواهد داشت. ۴ مردم

۱۷ صبح، ظهر و شب به پیشگاه خدا می نالم و شکایت می کنم و درنده خو مانند شیر را محاصره کرده اند. دندانهای آنها همچون نیزه و او صدای مرا خواهد شنید. ۱۸ هر چند دشمنان من زیادند، اما او پیکان و زیانشان مانند شمشیر، تیز و بیان است. ۵ ای خدا، جلال

مرا در چنگ با آنها پیروز خواهد ساخت و به سلامت باز خواهد و شکوه تو بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان

گرداند. ۱۹ خدایی که از ازل بر تخت فرمانروایی نشسته است آشکار شود. ۶ دشمنانم برايم دام گستردگاند تا مرا گرفتار سازند و من

دعایم را خواهد شنید و آنها را شکست خواهد داد، زیرا آنها از خدا در زیر بار غصه خم شده اند. آنها در سر راه من چاه کردند، اما

و نفرت من دست خود را بر روی دوستشان بلند می کند و عهد اعتماد خود را از دست نداده ام. من سرود خواهم خواند و تو را

همکار سابق من دست خود را بر روی دوستشان کنند می کنم و تو را سایش خواهیم کرد. ۸ ای جان من بیدار شو! ای بربط و عود من،

دوستی خود را می شکند. ۲۱ زیانش چرب است اما در باطنش کیه سایش خواهیم کرد. آنها در سر راه من چاه کردند، اما

و نفرت هست. سخنانش از روغن نیز نرمتر است اما همچون شمشیر به صدا درآید تا سپیده دم را بیدار سازیم! ۹ خدایا، در میان مردم تو

می برد و زخمی می کند. ۲۲ نگرانی خود را به خدا و اکنار او تو را را سپاس خواهم گفت و در میان قومها تو را سایش خواهیم کرد، ۱۰

حفظ خواهد کرد. خداوند هرگز نخواهد گذاشت که عادلان بلغزند و زیرا محبت تو بی نهایت عظیم است. ۱۱ ای خدا، جلال و شکوه تو پیغفتند. ۲۳ اما تو ای خدا، این اشخاص خونخوار و نیزگزار باز را پیش بالاتر از آسمانها قرار گیرد و عظمت تو بر تمام جهان آشکار شود.

از وقت به گور خواهی فرستاد. ولی من بر تو توکل دارم. **58** برای رهبر سراندگان: در مایه «تابود نکن». غزل داود. ای

برای رهبر سراندگان: در مایه «کبیتر بر درختان بلوط حاکمان، شما که دم از انصاف می زنید، چرا خود عادلانه قضاوت

دوردست». غزل داود دریاره زمانی که فلسطینیان او را در جت نمی کنید؟ ۲ شما در فکر خود نقشه های پلید می کشید و در سرزمین

گرفوار کردند. ای خدا، بر من رحم فرمای، زیرا مورد هجوم دشمنان قرار خود مرتکب ظلم و جنایت می شوید. ۳ شریان در تمام زندگی خود

گرفتار و مخالفانم هر روز عرصه را راه می شنیدند؛ از روز تولد لب به دروغ می گشایند. ۴ آنها زهی روز دشمنانم بر من پیوش می آورند. مخالفانم که با من می چنگید گشته چون زهر مار دارند و مانند افعی کر، گوش خود را می بندند

بسیارند. ۳ هنگامی که پترسم، ای خداوند، بر تو توکل خواهیم کرد. ۵ تا آواز افسونگران را نشوند، هر چند افسونگران با مهارت افسون

۴ عدههای خداوند را می سایتم و بر او توکل دارم، پس نخواهیم کنند. ۶ خدایا، دندانهای آنها را بشکن! خداوندا، فک این مردم

ترسید، انسان فانی به من چه می تواند کرد؟ ۵ دشمنانم تمام روز درنده خود را خرد کن! ۷ بگذار آنها همچون آبی که به زمین تشنه

در فکر آزار من هستند و یک دم مرا راحت نمی گذارند. ۶ آنها ریخته می شود، نیست و نابود گردند و وقتی تیر می اندازند، تیرشان به

با هم جمع شده در کمین می نشینند و تمام حرکات مرا زیر نظر هدر رود. ۸ بگذار همچون حلوون به گل فرو روند و محروم شوند و

گرفته، قصد جانم را می کنند. ۷ خدایا، نگذار آنها با این همه مانند بچه های که مرده به دنیا آمدند، نور آفتاب را نیښند. ۹ باشد که

شارارت، جان به در برند. با خشم خود آنها را سرنگون کن. ۸ تو از آتش خشم تو، ای خداوند بر آنها افزونخه شود و پیش از اینکه به

پیشانی من آگاهی؛ حساب اشکهایم را داری و آن را در دفتر ثبت خود بیاند، پیر و جوان مانند خار و خاشاک بسوزند. ۱۰ عادلان

کرده اند. ۹ روزی که تو را به کمک بخوانم، دشمنانم شکست و قی مجازات شریان را بیینند، شادخاطر خواهند شد؛ آنها از میان

من آنست که از من سپاسگزار باشید و مرا ستایش کنید. هر که دیده، خواهند ترسید و به تو خندهده، خواهند گفت: 7 «بیبینید، این چنین کند راه نجات را به او نشان خواهم داد.»

همان مردی است که به خدا توکل نمی کرد، بلکه به ثروت هنگفت خود تکیه می نمود و برای حفظ و حراست از خود به ظلم متول

برای رهبر سرایندگان. معمور داؤود، درباره زمانی که ناتان می شد.» 8 اما من مانند درخت زیتونی هستم که در خانه خدا سبز

لبی پس از همیستر شدن داروود با پیشیغیر، نزد او رفت. خدایا، بخاطر رحمت یکارنات گناهان را محو خاطر آنچه که کرده ای پیوسته از تو تشکر خواهم نمود و در حضور

کن. 2 مرا از عصیانم کاملاً شستشو ده و مرا از گناهان پاک ساز. قوم تو اعلام خواهم کرد که تو نیکو هستی.

3 به عمل زنشی که مرتکب شده ام اعتراف می کنم؛ گناه همیشه

برای رهبر سرایندگان. در مایه مخلّت. قصيدة داؤود. کسی در نظر من است. 4 به تو ای خداوند، بله، تنهای به تو گناه کردام و

53

آنچه را که در نظر تو بد است، انجام داده ام. حکم تو علیه من که فکر می کند خدایی نیست، ایله است. چنین شخص فاسد است عادلانه است و در این داروی، تو مصون از خطای هستی. 5 من از و دست به کارهای پلید می زند و هیچ نیکی در او نیست. 2 خداوند بدی تولد گناهکار بوددام، بله، از لحظه ای که نطفه من در رحم مادرم از آسمان به انسانها نگاه می کند تا شخص فهمیده ای بیابد که طالب پسته شد آلووه به گناه بوده ام. 6 تو از ما قلیب صادق و راست خدا باشد. 3 اما همه گمراه شده اند، همه فاسد گشته اند، نیکوکاری می خواهی؛ پس فکر مرا از حکمت پُر ساز. 7 گناه مرا از من دور نیست، حتی یک نفر. 4 آیین بدکاران شعر ندارند؟ آنها که قوم

کن تا پاک شون؛ مرا شستشو ده تا سفیدتر از برف شو. 8 ای که مرا مانند نان می باعتند و می خورند و هرگز خدا را نمی طبلند؟ 5

مرا در هم کوپیده ای، شادی مرا به من بازگردان تا جان من بار دیگر ولی زمانی که هیچ فکرش را نمی کنند ناگهان وحشت وجود آنها را مسورو شود. 9 از گناهانم چشم پیوش و همه خطاهای را محو کن. فرا خواهد گرفت، زیرا خدا محاصره کنیدگان تو را هلاک کرده،

10 خدایا، دلی پاک در درون من بیافرینی و از نو، روحی راست به استخوانهایشان را روی زمین پخش خواهد کرد. خدا آنان را طرد کرده

من عطا کن. 11 مرا از حضور خود بیرون نکن و روح پاک خود را از است، بنا براین قوم او بر آنان چیره خواهند شد. 6 کاش که نجات

من نگیر. 12 شادی نجات از گناه را به من بازگردان و کمکم برای اسرائیل از چهوبون فرا می رسید و خدا سعادت گذشته را به قوم

کن تا با میل و رغبت تو را اطاعت کنم. 13 آنگاه احکام تو را به خود باز می گردانید! بگذار یعقوب شادی کند و اسرائیل به وجود آید!

گناهکاران خواهم آموخت و آنان به سوی تو بازگشت خواهند نمود. 14 ای خدایی که نجات دهنده من هستی، وجدان مرا از این گناه

خونریزی پاک کن تا بتوانم در وصف عدالت تو سرود بخوانم. 15 خداوند، کمکم کن تا بتوانم دهانم را بگشایم و تو را ستایش کنم.

16 تو از من قربانی حیوانی نخواستی، و گرمه آن را تقديم می کرم. خدایا، به لطف خود چهوبون را کامیاب ساز و دیوارهای

او رشیم را دوباره بنا کن. 17 قربانی من این قلب شکسته و این روح توبه کار من است که به تو تقديم می کنم؛ خدایا، می دانم که این هدیه مرا خوار نخواهی

شمرد. 18 خدایا، به زبانهای خود چهوبون را کامیاب ساز و دیوارهای

او رشیم را دوباره بنا کن. 19 آنگاه بر مذبح تو گواها ذبح خواهند

شد و تو از انواع قربانیهای که بر مذبح تو تقديم می شوند خشنود خواهی گردید.

از همه مشکلاتم رهایه ای و من با چشمان خود شکست دشمنانم

54

برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازهای زهی. قصيدة داؤود درباره زمانی که دوایع را دیده ام.

ادومن نزد شائلوں رفت و او را خبر داد که: «داؤود به خانه اخیملک رفه است.» ای جنگاور، چرا از ظلم خود فخر می کنی؟ آیا نمی دانی

عدالت خدا همیشه پایرجاست؟ 2 ای حیله گر، توطنه می چینی که دیگران را نایبود کنی؛ زیانت مانند تیغ، تیز و بزنده است. 3 بدی را

به نیکی ترجیح می دهی و دروغ را بیشتر از راستی دوست می داری.

4 ای فریبکار، تو دوست داری با سختگذشت تباہی بار بیاوری. 5

بنابراین، خدا نیز تو را از خانه ای بیرون کشیده تو را به کلی نایبود

مزاibi قرار کرده؛ وحشت مرگ سراسر وجودم را فرا گرفته است. 5 از

خداد کرد و ریشه ای را از زمین زندگان خواهد کند. 6 نیکان این را شدت ترس و لرز نزدیک است قالب تهی کنم. 6 به خود می گویم:

52

برای رهبر سرایندگان. قصيدة داؤود درباره زمانی که دوایع را دیده ام.

55

برای رهبر سرایندگان: با همراهی سازهای زهی. قصيدة داؤود

خدایا، به دعای من گوش فرا ده. هنگامی که نزد تو ناله دادومن. خدایا، به دعای کنم، خود را پنهان نکن. 2 دعایم را بشنو و آن را مستجاب فرمایم،

زیرا از شدت پیشانی فکر، نمی دانم چه کنم. 3 تهدید دشمنان و

ظلم بدکاران، خاطرما را آشتفته کرده است. آنان با خشم و نفرت با من

رفتار می کنند و مرا عذاب می دهند. 4 تو سر قلبم چنگ انداخته و

مزاibi قرار کرده؛ وحشت مرگ سراسر وجودم را فرا گرفته است. 5 از

شدت ترس و لرز نزدیک است قالب تهی کنم. 6 به خود می گویم:

سرود، مزمور پسaran قوچان. خداوند بزرگ است و باید او را در کوه مقدسش در اورشلیم، سپاهش است. 2 چه زیاست صهیونی آن کوه بلند خدا، آن شهر پادشاه بزرگ، که موجب شادی تمام مردم هنگامی که بهمیرد چیزی را از آنچه دارد با خود نخواهد برد و ثروتش به دنبال او به قبر نخواهد رفت. 18 هر چند او در زندگی خوشبخت باشد و مردم او را برای موفقیتست بستایند، 19 اما او سرانجام به جایی که اجاد داش رفته اند خواهد شافت و در ظلمت ابدی ساکن خواهد شد. 20 آری، انسان با وجود تمام فر و شکوهش، سرانجام مانند زیمان، وحشتده شدند. 7 تو ای خدا، آنان را گرفت و همچون زنی در حال ترشیش که باد شرقی آنها را در هم می کوید، نابود کردی. 8 آنچه درباره کارهای خداوند شنیده بودیم، اینک با چشمانت خود در شهر خداوند لشکرهای آسمان می بینیم: او اورشلیم را برای همیشه پایدار نگه خواهد داشت. 9 ای خدا، ما در داخل خانه تو، به رحمت و محبت تو می اندیشیم. 10 تو مورد ستایش همه مردم هستی؛ آوازه تو به سراسر جهان رسیده است؛ دست راست سشار از عدالت است.

11 به سبب داریهای عادلانه تو ساکنان صهیون شادی می کنند و مردم بهودا به وجود می آیند. 12 ای قوم خدا، صهیون را طوف کنید و برجهایش را بشمارید. 13 به حصار آن توجه کنید و قلعه هایش را از نظر بگذرانید. آن را خوب نگاه کنید تا بتوانید برای نسل آینده آن را بازگو کنید و بگویید: 14 «این خدا، خدای ماست و تا به هنگام مزرگ او ما را هدایت خواهد کرد.»

50 مزمور آسف. بهوه، خدای خدایان، سخن می گوید؛ او همه مردم را از مشرق تا غرب نزد خود فرا می خواند. 2 نور جلال خدا از کوه صهیون، که مظہر زیبایی و بزرگی است، می تابد. 3 خدای ما خواهد آمد و سکوت نخواهد کرد. شعله های آتش در پیشاپیش او و گردباد در اطراف است. 4 او آسمان و زمین را به گواهی می طبلد تا بر قوم خود داوری کند. 5 خداوند می فرماید: «قوم خاص ما که با قریبیهای خود با من عهد بسته اند که نسبت به من وفادار بمانند، نزد من جمع کنید.» 6 آسمانها گواهند که خدا، خود داور است و با عدالت داوری می کنند. 7 «ای قوم من، ای اسرائیل، به سخنان من گوش دهید، زیرا من خدای شما هستم! من خود بر ضد شما شهادت می دهم. 8 درباره قریبی هایتان شما را سرزنش نمی کنم، زیرا قریبی های سخختنی خود را پیوسته به من تقدیمی روی زمین این را بشنوید! ای تمام مردم جهان گوش فرا دهید! 2 ای عالم و خواص، ای ثروتمندان و فقیران، همگی 3 به سخنان حکیمانه من گوش دهید. 4 می خواهم با مثلی معماز زندگی را بیان کنم؛ مخواهم با نوای بربط این مشکل را بگشایم. 5 چرا باید در روزهای مصیبت ترسان باشیم؟ چرا ترسان باشیم که دشمنان تبهکار دور مرا بگزیند 6 و آنانی که اعتمادشان بر ثروتمندان است و به فراوانی مال خود فخر می کنند مرا محاصره نمایند؟ 7 هیچ کس نمی تواند بهای جان خود را به خدا پیردازد و آن را نجات دهد. 8 زیرا فدیه جان انسان بسیار گرانبهاست و کسی قادر به پرداخت آن نیست. 9 هیچ کس نمی تواند مانع مزرگ انسان شود و به او زندگی جاوید عطا کند. 10 زیرا می بینیم که چگونه هر انسانی، خواه دانا خواه نادان، می میرد و آنچه را اندوخته است برای دیگران بر جای می نهد. 11 آنان املاک و زمینهای خود را به نام خود نامگذاری می کنند و گمان می بزنند که خانه هایشان دائمی است و تا ابد باقی می ماند. 12 غافل از اینکه هیچ انسانی تا به ابد در شکوه خود باقی نمی ماند بلکه همچون حیوان جان می سپارد. 13 این است سرنوشت افرادی که به خود توکل می کنند و سرنوشت کسانی که از ایشان پیروی می نمایند. 14 آنها گوسفندانی هستند که به سوی هلاکت پیش می روند زیرا مزرگ، آنها را شبانی می کنند. صحیحگاهان، شوران مغلوب نیکان می شوند و دور از خانه های خود، اجسادشان در عالم مردگان

برای رهبر سرایندگان. مزمور پسaran فروز. ای همه قومهای سریزش نمی کنم، زیرا قریبی های سخختنی خود را پیوسته به من تقدیمی برای رهبر سرایندگان. مزمور پسaran فروز. ای همه قومهای روی زمین این را بشنوید! ای تمام مردم جهان گوش فرا دهید! 2 ای عالم و خواص، ای ثروتمندان و فقیران، همگی 3 به سخنان حکیمانه من گوش دهید. 4 می خواهم با مثلی معماز زندگی را بیان کنم؛ مخواهم با نوای بربط این مشکل را بگشایم. 5 چرا باید در روزهای مصیبت ترسان باشیم؟ چرا ترسان باشیم که دشمنان تبهکار دور مرا بگزیند 6 و آنانی که اعتمادشان بر ثروتمندان است و به فراوانی مال خود فخر می کنند مرا محاصره نمایند؟ 7 هیچ کس نمی تواند بهای جان خود را به خدا پیردازد و آن را نجات دهد. 8 زیرا فدیه جان انسان بسیار گرانبهاست و کسی قادر به پرداخت آن نیست. 9 هیچ کس نمی تواند مانع مزرگ انسان شود و به او زندگی جاوید عطا کند. 10 زیرا می بینیم که چگونه هر انسانی، خواه دانا خواه نادان، می میرد و آنچه را اندوخته است برای دیگران بر جای می نهد. 11 آنان املاک و زمینهای خود را به نام خود نامگذاری می کنند و گمان می بزنند که خانه هایشان دائمی است و تا ابد باقی می ماند. 12 غافل از اینکه هیچ انسانی تا به ابد در شکوه خود باقی نمی ماند بلکه همچون حیوان جان می سپارد. 13 این است سرنوشت افرادی که به خود توکل می کنند و سرنوشت کسانی که از ایشان پیروی می نمایند. 14 آنها گوسفندانی هستند که به سوی هلاکت پیش می روند زیرا مزرگ، آنها را شبانی می کنند. صحیحگاهان، شوران مغلوب نیکان می شوند و دور از خانه های خود، اجسادشان در عالم مردگان

نمی کنی. **10** تو ما را در مقابل دشمنان شکست داده ای و آنها سرمهین صور با هدایا نزد تو خواهند آمد و ثروتمندان قوم تو طالب اکنون ما را غارت می کنند. **11** ما را همچون گوشندهان به کشتارگاه رضامندی تو خواهد بود. **12** عروس پادشاه را نگاه کنید! او در درون فرستاده ای و در میان قومهای خدانشناش پراکنده است. **13** کاخش چه زیبات! لیساهاش زیافت می باشد. **14** او را با لیاس قوم برگزیدهات را ارزان فروخته ای و از فروش آنها سودی نبرده ای. **15** نقشدارش نزد پادشاه می آوند؛ ندیمه هایش نیز از بی او می آیند. **16** ما را نزد همسایگان خوار ساخته ای و ما مورد تمسخر و توهین اطراقیان آنان با خوشی و شادمانی به درون کاخ پادشاه هدایت می شوند. **17** قرار گرفته ایم. **18** ما را در میان قومهای خدانشناش انگشت نمای اپادشاه، تو صاحب پسران بسیار خواهی شد و آنها نیز مانند ساخته ای و آنها ما را به باد ریختند گرفته اند. **19** از تحفیر دائمی اجدادت تاج شاهی را بر سر خواهند نهاد، و تو ایشان را در سراسر آنها گزینی نیست؛ صورتهای ما از شرم پوشیده شده است. **20** از هر جهان به حکمرانی خواهی گماشت. **21** نام تو را در تمام نسلها سو دشمنهای مخالفان به گوش ما مرسد و در برابر خود دشمنان شهرت خواهم داد، و همه مردم تا ابد سپاسگزار تو خواهند بود.

انتقامجو را می بینیم. **22** این همه بر ما واقع شده است، ولی تو را فراموش نکرده ایم و پیمانی را که با ما بسته ای نشکسته ایم. **23** **46** برای رهبر سرایندگان. مزمور پسران قورح. در مایه علاموت. نسبت به تو دلسرد نشده ایم و از راه تو منحر نگشته ایم. **24** با سرود. خدا پناهگاه و قوت ماست! او مددکاری است که در سختیها وجود این، تو ما را در میان حیوانات وحشی رها نموده ای و با مرگ فراؤ به کمک ما می شتابد. **25** بنا بر این، ما نخواهیم رسید اگرچه زمین روپرور ساخته ای. **26** اگر ما نام خدای خود را فراموش می کردیم و از جای بجنبد و کوهها به قعر دریا فرو ریزند، **27** دریا غرش نماید و دستهای خود را به سوی بتها دراز می کردیم، **28** آیا خدا که اسراز کف برآرد و طغیانش کوهها را بلرزاند! **29** نهیست که شعبه هایش دل هر کس را می داند، این را نمی دانست؟ **30** تو می دانی که ما به شهر خدا می اورد و خانه مقدس خدای متعال را پرنشاط خاطر تو هر روز با مرگ روپرور می شویم و با ما همچون گوشندهانی که می سازد. **31** این شهر هرگز نابود نخواهد شد، زیرا خدا در آن ساکن پاید قریانی شوند رفتار می کنند. **32** ای خداوند، بیدار شو! چرا **33** قوهای جهان از ترس فریاد برمی آورند؛ حکومتها لرزانند؛ خدا خواهیده ای؟ بیدار شو و ما را تا ابد دور نیانداز! **34** چرا روی خود را از ما برمی گرانی و ذلت و خواری ما را نادیده می گیری؟ **35** اینک به ندا مدهد و دنیا مانند موم گذاخته می شود. **36** خداوند، خدای شاکرهای آسمان با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست! **37** بایدید کارهای خداوند را مشاهده کنید. بیینید در دنیا چه خرابیها بر جای را نجات ده زیرا تو سراسر، رحمت و محبتی!

45 برای رهبر سرایندگان: در مایه «سوستهای». قصيدة پسران کمانها را خواهد شکست، نیزهها را خرد خواهد کرد و اربابها را به قورح. ترانه عاشقانه. در حالی که این سرود را برای پادشاه می ساریم، آتش خواهد کشید. **38** آلام باشید و بدانید که من خدا هستم و در کلماتی زیبا فکم را پر می سازند. همچون قلمی در دست شاعری میان قومهای جهان مورد عزت و احترام خواهیم بود. **39** خداوند، توانا، زیانم آماده سرودن است. **40** تو از همه انسانها زیارتی؛ از خدای شاکرهای آسمان با ماست! خدای یعقوب پناهگاه ماست! **41** لیان نعمت و فیض می چکد. خداوند تو را تا ابد مبارک ساخته است. **42** ای دلاور، شمشیر جلال و جبروت را بر کمر خویش بیند و شکوهمندانه بر اسب خویش سوار شو **43** تا از حقیقت و عدالت و تواضع دفاع کنی. قدرت بازوی تو پیروزی بزرگی را نصیب تو عظمت که بر سراسر جهان فرمان می راند. **44** او سرمهین موعود را ساخت، طایفه ها را به زیر پای ما انداخت. **45** او سرمهین موعود را در پرایر تو سقوط می کنند. **46** ای خدا، سلطنت تو را ابد برقرار است؛ اساس حکومت تو، بر عدل و راستی است. **47** عدالت را دوست داری و از شرارت بیزاری؛ بنا بر این، خدا، یعنی خدای تو، تو را بیش از هر کس دیگر به روغن شادمانی مسح کرده است. **48** همه با سرود پرستش کنید! **49** خدا پادشاه تمام جهان است؛ او را با سرود ستایش کنید! **50** خدا بر قومهای جهان فرمان می راند. او بر تخت مقدس خود نشسته است. **51** رؤسای ممالک جهان با ما متحد شده اند تا با ما خدای ابراهیم را پرستش کنند، زیرا او قدرتمندتر از تمام جنگل اوان و بتر از همه مردم جهان می باشد. **52** قوم و خویش و زادگاه خود را فراموش کن **53** تا پادشاه شیفته زیبایی تو شود. او را اطاعت کن، زیرا او شرور توست. **54** اهالی

پیوسته از محبت و وفاداری تو سخن گفته‌ام. **۱۱** ای خداوند، لطف بزرگی را سرودخوانان و شادی‌کنان و حمدگویان به خانه خدا هدایت و رحمت خود را از من دریغ مدار. محبت و وفاداری تو همواره ما می‌کرد! **۵** ای جان من، چرا محظوظ و افسرده‌ای؟ بر خدا امید داشته حفظ کند. **۱۲** بلاایای بی شماری مرا احاطه کرده و گاهان زیادم بر باش! او را دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات‌دهنده توست! **۶** من سنگینی می‌کند به طوری که نمی‌توانم سرم را بلند کنم. در دل در این دیوار غربت دلم گرفته است، اما از این سرزمین اردن و کوههای خود آرامش ندارم. **۱۳** ای خداوند، رحم کن و مرا از این وضعیت حروم و مصغر، تو را به یاد می‌آورم. **۷** خروش دریای ملاطمه به نجات ده! به کمک من بشتاب! **۱۴** بکار خجل و سرافکده شوند گوشم می‌رسد، آنگاه که امواج و سیلابهای تو از سرم می‌گذرد. **۸** آنانی که قصد جانم را دارند؛ مغلوب و رسوا گردند کسانی که به خداوند، در طی روز مرا مورد لطف و رحمت خود قرار ده، تا هنگامی دشمنی با من برخاسته‌اند؛ **۱۵** خوار و پیشان شوند آنانی که مرا که شب فرا می‌رسد سرودی برای خواندن داشته باشم و نزد خدای تحقیر و مسخره می‌کنند. **۱۶** اما طالبان تو، ای خداوند، شاد و حیات خود کنم. **۹** به خدا که صخره من است می‌گویم: «چرا خوشحال شوند؛ آنانی که نجات تو را دوست دارند پیوسته بگویند مرا فراموش کرده‌ای؟ چرا باید به سبب ستم دشمنان ناله‌کنان به این که خداوند بزرگ است! **۱۷** من فقیر و درمانده‌ام، اما خداوند برای سو و آن سو بروم؟» **۱۰** سرزنش دشمنانم مرا خرد کرده است، زیرا هر من فکر می‌کند. ای خدای من، تو مددکار و رهاننده من هستی، روز با کنایه به من می‌گویند: «پس خدای تو کجاست؟» **۱۱** ای جان من، چرا محظوظ و افسرده‌ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را پس تأخیر نکن.

41 برای رهبر سرایندگان. مژمور داود. خوشابه حال کسانی دوباره ستایش کن، زیرا او خدا و نجات‌دهنده توست!

43 **42** برای رهبر سرایندگان. هنگامی که خود در خدایا، از من در برای مردم بیرحم دفاع کن و مرا تبرئه نما؛ زحمت پیختند خداوند به یاری ایشان خواهد شافت. **۲** او ایشان را مرا از دست اشخاص حیله‌گر و ظالم برهان. **۲** خدایا، تو بناگاه من حفظ کرده، زنده نگاه خواهد داشت. آنان در دنیا سعادتمند خواهند هستی؛ چرا مرا طرد کرده‌ای؟ چرا باید به سبب ستم دشمنان ناله‌کنان بود و خدا نخواهد گذاشت که به دست دشمنانشان پیختند. **۳** به این سو و آن سو بروم؟ **۳** نور و راستی خود را بفرست تا هدایتم هنگام بیماری، خداوند ایشان را شفا می‌بخشد و سلامتی از دست کنند و مرا به کوه مقدس تو و به مکان سکونت بازگردانند. **۴** آنگاه رفتنه را به آنان باز می‌گرداند. **۴** گفتم: «خداوند، به تو گاهه کرده‌ام؛ به مذبح تو خواهم رفت، ای خدایی که شادی و خوشی من هستی، بر من رحم کن و مرا شفا ده!» **۵** دشمنان با کینه و نفرت درباره من و در آنجا با نغمه بربط و سرود تو را ستایش خواهم کرد. **۵** ای جان می‌گویند: «کی می‌میرد و نامش گم می‌شود؟» **۶** هنگامی که به من، چرا محظوظ و افسرده‌ای؟ بر خدا امید داشته باش! او را دوباره عیادتم می‌آید، وانمود می‌کنند که دوستدارانم هستند، و حال آنکه از ستایش کن، زیرا او خدا و نجات‌دهنده توست!

44 **43** من نفرت دارند و قصدشان سخن‌چینی و شایعه‌سازی است. **۷** برای رهبر سرایندگان. قصيدة پسران قورح. ای خدا، ما به همه دشمنان پشت سرم حرف می‌زنند و درباره‌ام بد ماندیشند. **۸** آنها می‌گویند: «به مرض کشندۀ‌ای مبتلا شده؛ از بستر بیماری بلند گوشاهای خود شنیده‌ایم و اجادمان برای ما تعريف کرده‌اند که تو در نخواهد شد.» **۹** حتی بهترین دوست نیز که به او اعتماد داشتم و نان گذشته چه کارهای شگفت‌انگیزی برای آنان انجام داده‌ای. **۲** تو و نمک مرا می‌خورد، دشمن من شده است. **۱۰** ای خداوند، بر من به دست خود قوهای بی‌پرست را از این سرزمین بیرون راندی و رحم کن و مرا بر پا بدار تا جواب آنان را بدhem. **۱۱** یقین دارم که از اجاد ما را به جای آنها مستقر نمودی. قومهای خداشتمان را از این من راضی هستی و نخواهی گذاشت دشمنان بر من پیروز شوند. **۱۲** بردی، اما بنی اسرائیل را در سرزمین موعود تبیت نمودی. **۳** قوم تو به مرا به سبب درستکاریم حفظ خواهی کرد و تا ابد در حضورت نگاه زور شمشیر این سرزمین را تسخیر نکردند و به قدرت بازی خوشی خواهی داشت. **۱۳** سپاس بر خداوند، خدای اسرائیل، از حال تا نجات نیافتند، بلکه قادر و توانایی تو و اطمینان به حضور تو ایشان ابد. آمین! آمین!

45 **44** برای رهبر سرایندگان. قصيدة پسران قورح. چنانکه آهه برای تو دشمنان خود را شکست خواهیم داد و به نام تو کسانی را که نهرهای آب اشتباق دارد، همچنان ای خدا، جان من اشتباق شدید بر ضد ما برخاسته‌اند، پایمال خواهیم کرد. **۶** امید من به تیر و برای تو دارد. **۲** آری، جان من تشنیه خداست، تشنیه خدای زنده! کمان نیست، و نه به شمشیر که مرا نجات دهد، **۷** زیرا این تو کی می‌توانم به حضور او بروم و او را ستایش کم؟ **۳** روز و شب بودی که ما را از دست دشمنان نجات دادی، و آنانی را که از ما گریه می‌کنم، و اشکهایم غذای من است؛ تمام روز دشمنان از من متفرق بودند شکست دادی. **۸** برای همیشه تو را ستایش خواهیم می‌پرسند: «پس خدای تو کجاست؟» **۴** چون به گذشته فکر می‌کنم کرد، و تا ابد از تو سپاسگزار خواهیم بود. **۹** اما اکنون تو ما را دور دلم می‌گیرد؛ به یاد می‌آورم که چگونه در روزهای عید، جماعت اندخته‌ای و رسوا ساخته‌ای؛ دیگر لشکرهای ما را در جنگ کمک

دار و او به موقع تو را برکت خواهد داد و سرافراز خواهد نمود و تو نورزم. مادامی که آدم بدکار نزدیک من است سخن نخواهم گفت.» به چشم خود نابودی شریان را خواهی دید. **35** شخص شیر و **2** من گنگ و خاموش بوم، حتی از سخن گفتن درباره چیزهای ظالمی را دیدم که همچون درختی سبز به هر سو شاخ و برگ گسترد خوب خودداری می کردم؛ ولی درد من باز هم شدیدتر شد. **3** هر چه بود. **36** اما طولی نکشید که از بین رفت و اثری از او باقی نماند؛ بیشتر درباره اش می اندیشیدم اضطرابیم بیشتر می شد و آتش درونم سراغش را گرفتم، ولی پیدا نشد. **37** اما شخص پاک و درستکار را شعله ورتر می گردید. سرانجام به سخن آتمم و گفتم: **4** «خداؤند، ملاحظه کن! او عاقبت به خیر خواهد شد. **38** اما عاقبت بدکاران پایان عمرم را بر من معلوم ساز و اینکه ایام زندگانی من چقدر است نابودیست و همه آنها هلاک خواهند شد. **39** خداوند عادلان را تا بدامن که چقدر فانی هستم!» **5** تو عمرم را به اندازه پک و جب نجات خواهد داد و در سخنیهای زندگی حامی آنها خواهد بود. **40** ساخته ای و زندگانیم در نظر تو هیچ است. عمر انسان همچون خداوند به کمک آنها خواهد شتافت و آنها را از چنگ شریان خواهد نفسی است که برمی آید و نیست می گردد! **6** عمر انسان مانند سایه زودگذر است و او بیهوده خود را مشوش می سازد. او مال و ثروت رهانید، زیرا به او پنهان می بزند.

38

زمور داود. از خدا می خواهد او را به یاد آورد. ای خداوند، **7** خداوند، اکنون دیگر به چه امیدوار باش؟ تنها امید تو هستی. هنگامی که غصبنیک و خشمگین هستی مرا تنبیه نکن. **2** تیرهای تو **8** ما از همه گناهانم برهان و نگذار احمقان به من بخندند. **9** من در بدنم فرو رفته و از ضرب دست تو به خاک افتاده ام. **3** در اثر سکوت اختیار می کنم و زبان به شکایت نمی گشایم، زیرا این مصیبت خشم تو جای سالمی در بدنم نمانده؛ به سبب گناه استخوانهایم را تو بر من عارض کرده ای. **10** بلای خود را از من دور کن، زیرا از در هم کوپیده شده اند. **4** تقصیراتم از سرم گذشته اند و همچون باری ضرب دست تو تلف می شوم. **11** تو انسان را به سبب گناهانش گزان بر من سنگینی می کنند. **5** به سبب حماقتم، زخمها متعفن و تبیخ و تادیب می کنی؛ آنچه را که او به آن دل سببه است نابود چرکین شده اند. **6** به خود می پیچم و به کلی خمیده شده ام. تمام می کنی، درست همان گونه که بید لباس را نابود می کنند. آری، عمر روز می نالم و به این سو و آن سو می روم. **7** از شدت تب می سوزم و انسان بادی پیش نیست. **12** خداوند، دعای مرآ پشتون و به فریادم جای سالمی در بدنم نمانده است. **8** تاب تحمل خود را از دست برس؛ اشکهایم را نادیده نگیر. در این دنیا مسافری پیش نیستم؛ داده ام و به کلی از پای افتاده ام؛ غم، دلم را گرفته و از شدت درد غیریم، غریب مانند اجداد خود؛ مرا نزد خود پنهان بده. **13** غضب می نالم. **9** خداوند، تمام آرزوهایم را می دانی؛ آه و ناله من از تو خود را از من برگردان؛ بگذار پیش از آنکه از این دنیا بروم و دیگر پوشیده نیست. **10** قلب من به شدت می تبدی، قوتم از بین رفته و نباشم، بار دیگر روی شادی و نشاط را ببین!

چشمانم کم نور شده است. **11** دوستان و رفقاء به سبب این بلای

40

که بر من عارض شده، از من فاصله می گیرند و همسایگانم از من **40** برای رهبر سرایندگان. زمور داود. با صبر و شکیابی دوری می کنند. **12** آنانی که قصد جانم را دارند، برایم دام می گذارند انتظار خداوند را کشیدم، و او به سوی من توجه نمود و فریاد را و کسانی که در صدد آزم هستند، به مرگ تهدیدم می کنند و تمام شنید. **2** او مرا از چاه هلاکت و از گل و لای بیرون کشید و در روز علیه من نقشه می کشند. **13** من همچون شخص کری هستم که بالای صخره گذاشت و جای پایم را محکم ساخت. **3** او به من نمی تواند بشنوید، مانند شخص لالی هستم که نمی تواند سخن بگوید. آموخت تا سروید تاره بخوانم، سروید در ستایش خداهایان! بسیاری **14** مثل کسی هستم که به سبب کری قادر نیست پاسخ دهد. **15** چون این را ببینند خواهند ترسید و بر خداوند توکل خواهند کرد. **4** ای خداوند، امیدوارم و یقین دارم که تو به من پاسخ خواهی داد. **16** چه خوشبختند کسانی که بر خداوند توکل دارند و از اشخاص متکبر نگذار دشمنانم به ناکامی من بخندند و وقی می افتم خود را برتر از و خدایان دروغین پیروی نمی کنند. **5** ای خداوند، خدای ما، تو من بدانند. **17** نزدیک است از پای درآیم؛ این درد، دائم مرا عذاب کارهای شگفت انگیز بسیاری برای ما انجام داده ای و پیوسته به فکر می دهد. **18** من به گناهانم اعتراف می کنم و از کدر خود غمگین مانده ام؛ تو بی نظری! کارهای شگفت انگیز تو چنان زیادند که و پشیمانم. **19** دشمنانم سالم و نیرومند هستند؛ کسانی که از من زبان از بیان آنها قاصر است. **6** تو به قربانی و هدیه رغبت نداشته؛ نفرت دارند بسیارند. **20** آنها خوبی را با بدی پاسخ می دهند؛ با من بلکه گوشهایم را باز کردی؛ قربانی سوختنی و قربانی گناه را نظریابید. مخالفت می ورزند زیرا من کوشش می کنم کار نیک انجام دهم. **21** **7** آنگاه گفتم: «اینک می آیم! در کتاب درباره من نوشته شده است: خداوند، مرا تهی نگذار؛ ای خدای من، از دور نباش. **22** ای **8** اشیاق من، ای خدا، انجام اراده توست، زیرا دستورهای تو در دلم خداوند، تو نجات دهنده من هستی، به کمک بشتاب!

39

برای رهبر سرایندگان، پیوتوں: زمور داود. به خود گفتم: آگاهی. **10** عدالت نجاتبخش تو را در دل خود پنهان نکردام. از «مواظ رفتارم خواهم بود و احتیاط خواهم کرد تا با زبان خود خطأ امانت و قدرت نجاتبخش تو سخن گفتم. در اجتماع بزرگ قوم تو،

جماعت بزرگ، تو را ستایش خواهی نمود و در حضور مردم، تو را خواهد کرد و خواهد گذاشت حقانیت تو مانند روز روشن بر همه سپاس خواهم گفت. **19** نگذار کسانی که بی جهت با من دشمنی آشکار شود. **7** در حضور خداوند ساكت باش و با صبر و شکیلایی می کنند به من بخندند و آنانی که از من متنفرند، مسخره رام کنند. انتظار او را بکش. با دیدن کسانی که با بیزیگ و حیله در زندگی **20** سختان آنان دوستانه نیست؛ آنها بر ضد کسانی که صالح جو موفق می شوند، خود را پریشان نکن. **8** خشم و غضب را ترک کن. هستند و زندگی آرامی دارند افtra می زندن. **21** به من می گویند: «ما خاطر خود را آزده مساو تا گاه نکنی. **9** بدکاران هلاک خواهند با چشم انداز خود دیدیم که چه کردی!» **22** اما تو، ای خداوند، از شد اما کسانی که انتظار خداوند را می کنند از بركات او بخوردار همه چیز آگاهی؛ پس اینچنین ساكت نباش؛ ای خداوند، از من دور خواهند گردید. **10** اشخاص شرور چندان دوامی نخواهند داشت؛ میباش! **23** ای یهود خدای من، بrixیز و به دام برس و از حق من مدنی خواهند بود، ولی بعد از نظر ناپدید خواهند شد. **11** اما فروتنان دفاع کن! **24** ای یهود خدای من، بر طبق عدالت خود، در مرد و اirth زمین خواهند شد و در صالح و صفا خواهند زیست. **12** آدم من داروی کن و نگذار دشمنانم به من بخندند. **25** نگذار در دل شرور از انسانهای با ایمان و نیکوکار نفرت دارد و برا آنها توطنه خود بگویند: «ما به آزوی خود رسیدیم! او را شکست دادیم!» **26** می چیند، **13** اما خداوند به او می خندد، زیرا می بیند که روز داروی او آنانی که از ناکامی و بدبختی من شاد شده اند، خود جخل و شرمده نزدیک است. **14** اشخاص شرور شمشیرهای خود را کشیده اند و شوند؛ کسانی که خود را از من بتر و بزرگتر می دانند، سرافکنده و کمانهای خود را زده کرده اند تا فقیران و نیازمندان را هدف حملات رسوا گردند. **27** اما آنانی که می خواهند حقم به من داده شود، خود قرار دهند و درستکاران را نایاب سازند. **15** اما شمشیرهای آنها به شاد و خرم باشند و پیوسته بگویند: «خداوند بزرگ است و خواستار قلب خودشان فرو خواهند رفت و کمانهایشان شکسته خواهند شد. سلامتی و موقیت خدمتگار خود می باشد». **28** آنگاه من عدالت **16** انکد دارایی یک عادل با ارزشتر از ثروت هنگفت شریان است. تو را بیان خواهم کرد و تمام روز تو را سپاس خواهم گفت.

17 زیرا خداوند نیروی شریان را از آنها سلب خواهد کرد، اما عادلان را محافظت خواهد نمود. **18** خداوند از زندگی افاد درستکار و امین برای رهبر سرایندگان. مزمور داود، خدمتگار خداوند. گناه مراقبت می کند؛ او به ایشان ارشی فسادناپذیر خواهد بخشید! **19** آنها در عمق دل انسان شرور لانه کرده است و هیچ ترسی از خدا ندارند. در زمان بلا رحمت نخواهند دید و حتی در ایام قضیه سیر خواهند **2** او چنان از خود راضی است که نمی تواند گناهش را بیند و از بود. **20** اما بدکاران نایاب خواهند شد و دشمنان خداوند همچون آن رویگردن شود. **3** سختانش شرارت آمیز و ملو از دروغ است؛ گلهای وحشی زود کار، پمزده و فانی خواهند گردید و مانند دود حکمت و نیکی در وجودش نیست. **4** به راههای کج می رود و از ناپدید خواهد شد. **21** آدم شرور قرض می گیرد و پس نمی دهد، اما کارهای خلاف دست نمی کشد. **5** محبت تو، ای خداوند، تا به شخص نیک با سخاوتمندی به دیگران کمک می کند. **22** کسانی آسمانها می رسد و وفاداری تو به بالات از ابرها! **6** عدالت تو همچون که برکت خداوند برباند اینها باشد و اirth زمین خواهند شد، اما آنانی کوههای بزرگ پایر جاست؛ احکام تو مانند دریا عمیق است. **7** خداایا، محبت تو قدمهای دوستداران خود را استوار می سازد؛ **24** اگر بیفتند به آنان خداوند، تو حافظ انسانها و حیوانات هستی. **8** آنها آسیبی نخواهد رسید، زیرا خداوند دست ایشان را می گیرد. **25** از از برکت خانه تو سیر می شوند و تو از چشمته نیکوبی خود را آنها درون جوانی تا امروز که پیر هستم ندیده ام که انسان عادل را خداوند می نوشانی. **9** تو سرجشمه حیات هستی؛ از نور تو است که ما نور ترک گفته باشد و فرزندانش گرسنه و محتاج نان باشند! **26** انسان حیات را می بینیم! **10** خداوند، محبت تو همیشه بر کسانی که تو نیکوکار با سخاوتمندی می بخشد و قرض می دهد و خداوند فرزندانش را می شناسد باقی بماند و نیکوبی تو پیوسته همراه راست دلان باشد. رانیز برکت می دهد. **27** اگر از بندی دوری نمایی و نیکوبی کنی در **11** نگذار متکبران به من حمله کنند و شروران مرا متواری سازند. زندگی پایدار و کامیاب خواهی شد. **28** زیرا خداوند انصاف را **12** بیینید چگونه بدکاران افتداند! آنها نقش زمین شده اند و دیگر دوست دارد و عزیزان خود را ترک نمی کند، بلکه همیشه از آنها نمی توانند برخیزند!

36 **29** عادلان مراقبت می نماید. اما نسل شروران ریشه کن خواهد شد. **30** دادل زنی داود. به سبب بدکاران خود را آزده خاطر نکن و بر دنیا را به اirth خواهند برد و تا به ابد در آن سکونت خواهند نمود. آدمهای شرور حسد میز. **2** آنها مانند علف بی دوام، پیزودی پمزده است بیان می کند. **31** او شریعت خداوند را در دل خود جای داده شده، از بین خواهند رفت. **3** بر خداوند توکل نما و نیکوبی کن تا در زمین خود در کمال امنیت زندگی کنی. **4** با خداوند خوش باش هدف قرار می دهنده و درصدند آنها را از بین بینند. **33** اما خداوند او آزوی دلت را به تو خواهد داد. **5** خودت را به خداوند بسیار و ایشان را به دست شریان نخواهد سپد و نخواهد گذاشت به هنگام داوری محاکم شوند. **34** به خداوند امیدوار باش و احکام او را نگاه

37

مزبور داود. به سبب بدکاران خود را آزده خاطر نکن و بر دنیا را به اirth خواهند برد و تا به ابد در آن سکونت خواهند نمود. آدمهای شرور حسد میز. **2** آنها مانند علف بی دوام، پیزودی پمزده است بیان می کند. **31** او شریعت خداوند را در دل خود جای داده شده، از بین خواهند رفت. **3** بر خداوند توکل نما و نیکوبی کن تا در زمین خود در کمال امنیت زندگی کنی. **4** با خداوند خوش باش هدف قرار می دهنده و درصدند آنها را از بین بینند. **33** اما خداوند او آزوی دلت را به تو خواهد داد. **5** خودت را به خداوند بسیار و ایشان را به دست شریان نخواهد سپد و نخواهد گذاشت به هنگام داوری کن و او تو را یاری خواهد داد؛ **6** او از حق تو دفاع

د تار برای او سرود بخوانید! **3** سرودهای تازه برای خداوند بسرازید، تا به شما درس خداترسی باد بدhem. به من گوش کنید! **12** کیست نیکو بنازید و با صدای بلند بخوانید. **4** زیرا کلام خداوند راست و که می‌خواهد زندگی خوب و عمر طولانی داشته باشد؟ **13** پس، درست است و او در تمام کارهایش امین و وفادار است. **5** او عدل زیانت را از بدی و دروغ حفظ کن. **14** آری، از بدی دوری کن و و انصاف را دوست دارد. جهان سرشار از محبت خداوند است. **6** نیکویی و آرامش را پیشه خود ساز. **15** چشمان خداوند بر عادلان به فرمان خداوند آسمانها به وجود آمد؛ او با کلام دعائش خوشید و است و گوشیهایش به فریاد کمک ایشان. **16** اما روی خداوند بر ماه و ستارگان را آفرید. **7** او آبهای دریاها را در یک جا جمع کرد ضد بدکاران است و سرانجام، اثر آنها را از روی زمین محو خواهد و آبهای عمیق را در مخزنها ریخت. **8** ای همه مردم روی زمین، ساخت. **17** نیکان فریاد پروردند و خداوند صدای ایشان را شنید و خداوند را حرمت بدارید و در برابر او سر تعظیل فرود آورید! **9** زیرا او آنها را از تمام سخنیهایش رهاید. **18** خداوند نزدیک دلشکستگان دستور داد و دنیا آفریده شد؛ او امر فرمود و عالم هستی به وجود آمد. است؛ او آنانی را که امید خود را از دست داده‌اند، نجات می‌بخشد. **10** خداوند مشورت قومها را بی‌اثر می‌کند و نقشه‌های آنها را نقش بر **19** مشکلات شخص عادل زیاد است، اما خداوند او را از همه آب می‌سازد. **11** اما تصمیم خداوند قطعی است و نقشه‌های او نا مشکلاتش می‌رهاند. **20** خداوند تمام استخوانهای او را حفظ ابد پایدار است. **12** خوشایی به حال قومی که خداوند، خدای ایشان می‌کند و نمی‌گذارد حتی پکی از آنها شکسته شود. **21** شرارت آدم است! خوشایی به حال مردمی که خداوند، ایشان را برای خود برقی‌بده شرور او را خواهد کشت؛ و دشمنان شخص عادل مجازات خواهند است! **13** خداوند از آسمان نگاه می‌کند و همه انسانها را می‌بیند؛ شد. **22** خداوند جان خدمتگزاران خود را نجات می‌دهد؛ کسانی او از مکان سکونت خود، تمام ساکنان جهان را زیر نظر دارد. که به او پناه می‌برند، محکوم و مجازات نخواهند شد. **14**

15 او خالق دلهاست، خوب می‌داند که در دل و اندیشه انسان **35** مزمور داود. ای خداوند، با دشمنانم دشمنی کن و با چه می‌گذرد. **16** پادشاه به سبب قدرت لشکرش نیست که بپیروز کسانی که با من می‌جنگند، بجنگ. **2** رژه خود را پیوش و سپر خود می‌شود؛ سرباز با زور بازویش نیست که نجات پیدا می‌کند. **17** اسب جنگی نمی‌تواند کسی را نجات دهد؛ امید پستن به آن کار را بزدار و به کمک من بیا. **3** نیزه خود را به دست گیر و راه آنانی را بیهوده‌ای است. **18** اما خداوند از کسانی که او را گرامی می‌دارند و خواهی داد. **4** آنانی که قصد جان ما دارند، خجل و رسوا شوند؛ انتظار مجتبیت را می‌کشند مراقبت می‌کنند. **19** او ایشان را از مرگ آنانی که بدخواه می‌زند نگه می‌دارد. **20** امید ما به آنکه در هنگام قحطی آنها را زنده نگه می‌دارد. **5** همچون کاه در برابر باد پراکنده شوند و فرشته خداوند آنها را براند. خداوند است. او مددکار و مدافع ماست. **21** او مایه شادی دل **6** وقتی فرشته آنها را تعقیب می‌کند، راه آنها تاریک و لغرنده شود ماست. ما به نام مقدس او توکل می‌کنیم. **22** خداوند، معبت تو تا نتوانند فرار کنند. **7** زیرا ای جهت برای من دام نهادند و چاهی بر ما باد؛ زیرا ما به تو امید بسته‌ایم!

34 مزمور داود، زمانی که نزد آیینیک خود را به دیوانگی زد، و نازل شود و در دامی که نهاده‌اند، خود گرفتار او داود را از آنجا بیرون راند. خداوند را در هر زمان ستابیش خواهم شوند. **9** و اما جان من از وجود خداوند شادی خواهد کرد؛ شکر و سپاس از او پیوسته بر زبانم جاری خواهد بود. **2** جان سبب نجاتی که او می‌دهد خوشحال خواهد شد. **10** با تمام وجودم من به خداوند افتخار می‌کند؛ فروتنان و بنیوان این را خواهند شنید و می‌گوییم: «کیست مانند تو، ای خداوند؟ تو ضعیف را از دست خوشحال خواهند شد. **3** یایید با من عظمت خداوند را اعلام زورگو نجات‌می‌دهی و مظلوم را از چنگ ظالم می‌رهانی.» **11** کیید؛ یایید با هم نام او را ستابیش کنیم! **4** خداوند را به کمک شاهدان بیرحم علیه من برخاسته‌اند و مرا به چیزهایی من هم می‌کنند طلبیدم و او را اجابت فرمود و مرا از همه ترسهایم رها ساخت. **5** که روح از آنها بی‌خبر است. **12** نیکی مرا با بدی پاسخ می‌دهند و کسانی که به سوی او نظر می‌کنند از شادی می‌درخشند؛ آنها هرگز جان مرا می‌رنجانند. **13** و اما من، وقتی آنها بیمار بودند لباس عرا سرافکده نخواهند شد. **6** این حقیر فریاد براور و خداوند صدای او پوشیدم، جان خود را با روزه رنج دادم و برایشان دعا کردم. **14** مانند را شنید و او را از همه مشکلاتش رهاید. **7** فرشته خداوند دور آنانی یک دوست و براذر برای آنها دل سوزاندم؛ چنان اندوهگین بودم که از خداوند می‌ترسند و او را گرامی می‌دارند حلقه‌ی زند و ایشان که گویی مادرم را از دست داده‌ام! **15** اما وقتی من در زحمت را از خطر می‌رهاند. **8** بچشید و ببینید که خداوند نیکوست! خوشای افتادم، آنها شاد و خنیدن علیه من جمع شدند. حتی کسانی که به حال کسانی که به او پناه می‌برند! **9** ای همه عزیزان خداوند، او نمی‌شنایتم به من حمله‌ور شدند و بی‌وقفه به من ناسرا گفتند. **16** را گرامی بدارید؛ زیرا کسانی که ترس و احترام او را در دل دارند هرگز آری، مرا استهرا کردند و مانند آدمهای هر زه به من دشمن دادند. **17** محتاج و درمانه نخواهند شد. **10** شیرها نیز گرسنگی می‌کشند، اما خداوند، تا به کی نظاره‌گر خواهی بود؟ جان را از شر آنها رهایی ده؛ طالبان خداوند از هیچ نعمتی بی‌بهره نیستند. **11** ای فرزندان، یایید زندگی مرا از دست این شیران درنده نجات ده. **18** آنگاه در میان

زمور داود. سرودی برای تبرک معبد. خداوند، تو را ستایش من بر تو، ای خداوند، توکل کردهام و می‌گویم که خدای من تو هستی. **15** زندگی من در دست تو است؛ مرا از دست دشمنان و آزاردهنگان برهان. **16** نظر لطف بر بندوهای بیفکن و در محبت خود مرا نجات ده. **17** ای خداوند، به تو مuloush شدهام، نگذار سرافکنهای شوم. بگذار شیرین شرمنده شوند و خاموش به قیهایشان فرو روند. **18** بگذار زیان زیان دروغگو که بر ضد عادلن حظمهای است، اما رحمت و محبت او دائمی! اگر تمام شب نیز سخن می‌گوید لال شود. **19** خداوند، چه عظیم است نیکویی تو اشک بریزیم، صبحگاهان باز شادی آغاز می‌شود. **20** هنگامی که برای ترسندگان ذخیره کردهای! تو آن را در حق کسانی که به تو خوشحال و کامیاب بودم، به خود گفتم هرگز شکست نخواهم خورد. پناه می‌برند، در برای مردم بجا می‌آوری. **21** دوستداران را از دام فکر می‌کرد منند کوه همیشه پا بر جا و پایدار خواهیم بود. اما همین که تو، ای خداوند، روی خود را از من برگرداندی، ترسان و می‌دهی. **22** من پیشان شدم. **23** ای خداوند، در پیشگاه تو نالیدم و التمس کنان بودم، او مجتبیش را به طرز شگفت‌انگیزی به من نشان داد! **24** من گفتم: **9** «تابودی من برای تو چه فایده‌ای دارد؟ اگر بیم و زیر ترسیده بودم و فکر می‌کردم که دیگر از نظر خداوند افتاده‌ام؛ اما وقتی خاک بروم، آیا غبار خاک من، تو را خواهد ستد؟ آیا جسد خاک نزد او فریاد برآوردم، او دعای مرا شنید و مرا اجابت فرمود. **25** ای قمر شده من از وفاداری و صداقت تو سخن خواهد گفت؟ **10** خداوند، او را دوست پدارید! خداوند افراد امین و وفادار را حفظ دعایم را بشنو و بر من رحم کن! ای خداوند، مددکار من باش!» می‌کند، اما مکتربان را به سزای اعمالشان می‌رساند. **26** ای همه کسانی که به خداوند امید پسته‌اید، شجاع و قوی دل باشید!

11 خدا، تو ماتم مرا به پایکویی تبدیل کردی! تو رخت عزا از تم درآوردی و لباس جشن و شادی به من پوشاندی. **12** بنابراین سکوت **32** قصیده داود. خوشاب حال کسی که گناهش آمرزیده شد، خواهیم کرد و با تمام وجود در وصف تو سرود خواهیم خواند. ای یهوه خدای من، تا به ابد تو را سپاس خواهم گفت!

31 برای رهبر سرایندگان. زمور داود. ای خداوند، به تو پناه را اعتراف نمی‌کنم، استخوانهایم پیوستند و تمام شب غصه و گریه اوردهام، نگذار هرگز سرافکنهای شوم. تو عادلی، پس مرا نجات ده. **2** امام نمی‌دهد! **4** تو، ای خداوند، شب و روز مرا تنبیه می‌کنی، بد دعای من گوش ده و هر چه زدتر مرا نجات بیخش. پناهگاهی به طوری که طراوت و شادابی خود را مانند بخار آب در گرمای مطمئن و خانه‌ای حصاردار برای من باش و مرا برهان. **3** تو پناهگاه تابستان از دست می‌دهم. **5** اما وقتی در حضور تو به گناه خود و سنگر من هستی؛ به خاطر نام خود مرا رهبری و هدایت فرمای. **4** مرا اعتراف می‌کنم و خطایم را نمی‌پوشانم و به خود می‌گویم: «باید از دامی که برایم نهاده‌اند حفظ نما و از خطر برهان. **5** روح خود گناه خود را نزد خداوند اقرار کنم»، تو نیز گناه مرا می‌آمزد. **6** بنابراین، باشد که هر شخص با ایمانی، تا زمانی که فرصت باقی را به دست تو می‌سپارم؛ ای یهوه خدای امین، تو بهای ازادی مرا پرداخته‌ای. **6** از آنایی که به بت اعتماد می‌کند، متینرم؛ من بر است، در حضور تو دعا کنید. طوفان حوات هرگز به چنین شخصی تو، ای خداوند، توکل کرده‌ام. **7** محبت تو مایه شادی و سرور آسیب نخواهد رساند. **7** تو پناهگاه من هستی و مرا از بلا حفظ من است، زیرا به مصیبیت من توجه نمودی و از مشکلات من آگاه خواهی کرد. دل مرا با سرودهای رهایی، شادمان خواهی ساخت! **8** خداوند می‌فرماید: «تو را دنیا خواهیم نمود و راهی را که باید بروی شدی. **8** مرا به دست دشمن نسپردی، بلکه راه نجات پیش پایم به تو تعلیم خواهیم داد؛ تو را نصیحت خواهیم کرد و چشم از تو بزنخواهیم داشت! **9** پس، مانند اسب و قاطر نباش که بالگام و چشمانت از شدت گریه تار شده است. دیگر تاب و تحمل ندار. **10** عمرم با آه و ناله به سر می‌رود. بر اثر گاه، قویتم را از دست دادهام و استخوانهایم می‌پوستند. **11** نزد همه دشمنان سرافکنهای غم و غصه اشخاص شورا پایان ندارد؛ اما هر که به خداوند توکل رسوا شدهام و پیش همسایگان نمی‌توانم سرم را بلند کنم. آشنايان از آنجه خداوند انجام داده است شادی کنید! ای پاکلان، بانگ همچون مردای هستم که به دست فراموشی سپرده شده است؛ مانند شادی برآورید!

33 طرفی هستم که به دور اندخته باشند. **13** شنیدام که بسیاری از من بدگویی می‌کند. وحشت مرا احاطه کرده است، زیرا آنان نقشه قتل مرا می‌کشند و بر ضد من برخاسته‌اند و قصد جانم را دارند. **14** اما

همیشه کامیاب خواهد بود و فرزندانش در دنیا پایدار خواهند شد. و مرا از حضورت نزان. تو مددکار من بوده‌ای، مرا طرد نکن؛ ای ۱۴ خداوند به کسانی اعتماد دارد که از او اطاعت می‌کنند. او عهد خدای نجات‌دهنده من، مرا ترک نکن! ۱۵ حتی اگر پدر و مادرم مرا خود را به ایشان تعلیم می‌دهد. ۱۶ چشم امید من همیشه بر خداوند از خود برآورده، خداوند مرا نزد خود خواهد پذیرفت. ۱۷ ای خداوند، است، زیرا تنها او می‌تواند مرا از خطر برها نمایم. ۱۸ ای خداوند، به من مرا به راه راست خود هدایت کن تا از گزند دشمن در امان باشم. توجه فرما و بر من رحم نما، زیرا تنها و درمانده‌ام. ۱۹ دشمنانم را بین که چه زیان‌دند نیکویی خداوند را بار دیگر در این دنیا، در دیار زندگان خواهم دید. و چقدر از من نفرت دارند! ۲۰ جانم را حفظ کن و مرا نجات ده ۲۱ به خداوند امیدوار باش و بر او توکل کن. ایمان داشته باش و تا شرمنده نشوم، زیرا که بر تو توکل کرده‌ام. ۲۲ باشد که کمال نامید نشو. و راستی من حافظ من باشند، زیرا به تو پناه می‌برم. ۲۳ خدا، ای اسرائیل را از تمام مشکلاتی نجات ده!

28

ممور داود. ای خداوند، نزد تو فریاد برمی‌آورم؛ ای تکیه‌گاه من، دعایم را بشنو! اگر دعای مرا نشنوی به سرنوشت کسانی دچار صداقت رفقار می‌کنم و توکل راسخ به تو دارم. ۲ خداونداندا، مرا بیامزا. سوی قفس تو بلند می‌کنم و با گریه و زاری از تو کمک می‌طلبم، مرا فکر و دل مرا نفیش کن و پاک ساز؛ ۳ زیرا محبت تو را در نظر اجابت فرما. ۴ مرا جزو بدکاران و شروران محسوب نکن. آنها در دارم و وفاداری تو را شعار زندگی خود کرده‌ام. ۵ با مردان نادرست ظاهر با همسایگان خود سخنان دوستانه‌ام گویند، اما در دل خود همنشین نمی‌شوم و با اشخاص ریاکار رفت و آزارشان را دارند. ۶ آنها برای آنچه که کردند اند بدقاران نفرت دارم و با شیرین معاشرت نمی‌کنم. ۷ دستهای خود مجازات کن! برای کارهای زشی که مرتکب شده‌اند، مودشان را را خواهم شست تا نشان دهم که بی‌گناه، سپس مذبح تو را کف دستشان بگذار! ۸ آنها را چنان بر زمین بکوب که دیگر نتوانند طوف خواهم کرد. ۹ آنگاه با سراییدن سرو شکرگزاری کارهای بلند شوند، زیرا به آفرینش و کارهای دست تو اهمیت نمی‌دهند. ۱۰ شگفت‌انگیز تو را به همه خبر خواهم داد. ۱۱ خداونداندا، خانه تو را که خداوند را سپاس باد! او فریاد التماس مرا شنیده است. ۱۲ خداوند پرچالات در آنجاست، دوست می‌دارم. ۱۳ پس با من مانند قوت و سپر من است. از صمیم قلب بر او توکل کردم و او نیز بدکاران و قاتلان رفقار نکن که رشوه می‌دهند و خون مردم را می‌زینند. مرا باری نمود. از این روز، دلم شاد است و با سرو از او تشکر اما من راستی را پیشه کرده‌ام؛ بر من رحم کن و مرا نجات ده. می‌نمایم. ۱۴ خداوند قوم خود را حفظ می‌کند و از پادشاه برق‌گردیده ۱۵ خداوند را در حضور مردم سپاس خواهم گفت، زیرا مرا از خطر خوش حمایت می‌نماید و او را نجات می‌بخشد. ۱۶ ای خداوند، رهانیده است.

شیان ایشان باش و تا ابد از ایشان نگهداری کن!

27

ممور داود. خداوند نور و نجات من است، از که بترسم؟
۲۹ خداوند حافظ جان من است از که هراسان شوم؟ هنگامی که مmor داود. ای فرشتگان، خداوند را ستایش کنید! شکوه و بدکاران بر من هجوم آوردند تا مرا نابود کنند، لغزیدن و افتادنند. ۳ عظمت او را بستایید! ۴ خداوند را به خاطر جلال نامش پیشستید. حتی اگر لشکری بر ضد من برخیزد، ترسی به دل راه نخواهم داد! خداوند را در شکوه قدوسیتش پرستش کنید. ۵ صدای خداوند از فراز اگر علیه من چنگ بر پا کنند، به خدا توکل خواهم کرد و نخواهم دریاها شنیده می‌شود؛ او همچون رعد می‌غرد! صدای او بر اقیانوسها ترسید! ۶ تنها خواهش من از خداوند این است که اجازه دهد تمام طینی‌افکن است! ۷ صدای خداوند پرقدرت و باشکوه است. ۸ روزهای عمر در حضور او زیست کنم و در خانه او به او تفکر نمایم صدای خداوند درختان سدر لبان و جمال او را مشاهده کنم. ۹ در روزهای سخت زندگی، او مرا در را خُرد می‌کند. ۱۰ او کوههای لبان را می‌لرزاند و کوه حرمون را مانند خانه خود پنهان خواهد داد، مرا حفظ خواهد کرد و بر صخره‌ای بلند و گوسلانه به جست و خیز و می‌دارد. ۱۱ صدای خداوند رعد و برق مطمئن استوار خواهد ساخت. ۱۲ آنگاه بر دشمنانی که مرا احاطه ایجاد می‌کند، دشتها را به لزه در می‌آورد و صحرای قادش را کرده‌اند پیروز خواهم شد؛ با فریاد شادی در خیمه او قیانیها تقدیم می‌جیاند. ۱۳ صدای خداوند درخت بلوط را می‌لرزاند و برگهای خواهم نمود و برای خداوند سرو شکرگزاری خواهم خواند. ۱۴ ای درختان جنگل را به زمین می‌ریزد. در خانه خداوند، همه جلال و خداوند، فریاد مرا بشنو و رحمت فرموده، دعایم را اجابت کن. ۱۵ تو عظمت او را می‌ستایید. ۱۶ خداوند بر آبهای عمیق فرمان می‌راند و گفته‌ای که تو را بطلیم، من نیز از ته دل می‌گویم که ای خداوند تو تا به ابد سلطنت می‌نماید. ۱۷ خداوند به قوم پرگزیده خود قدرت را خواهم طلبید. ۱۸ خود را از من پنهان نکن؛ بر من خشمگین مشو می‌بخشد و صلح و سلامتی نصیب ایشان می‌کند.

رهایی یافتد. ایشان بر تو توکل کردند و نومید و سرافکنده نشدند. 6

اما من مانند کرم پست شده‌ام؛ مرآ انسان به حساب نمی‌آورند. نزد خواههم بود. 2 در متعهای سبز مرآ می‌خواباند، به سوی آبهای آرام قوم خود خوار و حبیر شده‌ام. 7 هر که مرآ می‌بیند، مسخره می‌کند. هدایتم می‌کند 3 و جان مرآ تازه می‌سازد. او به خاطر نام پرشکوه آنها سر خود را تکان می‌دهند و با طعنه می‌گویند: 8 «آیا این همان خود مرآ به راه راست رهبری می‌کند. 4 حتی اگر از دره تاریک مرگ کسی است که بر خداوند توکل داشت؟ پس بگذار خداوند نجاتش نیز عبور کنم، نخواهمن ترسید، زیرا تو، ای شبان من، با من هستی! دهد! اگر خداوند او را دوست دارد، بگذار رهایی اش بخشد؟» 9 ای عصا و چویدستی تو به من قوت قلب می‌بخشد. 5 سفرهای برای خداوند، این تو بودی که مرآ از زخم مادرم به دنیا آوردی. وقتی هنوز من در برابر دیدگان دشمنان پهن می‌کنی! سرمه را به روغن تدهین بر سیه‌های مادرم بومد، تو از من مراقبت نمودی. 10 هنگام تولد می‌کنی. پیالم از برکت من تو بودی. 11 اکنون عمر خود، نیکوی و رحمت تو، ای خداوند، همراه من خواهد بود و نیز مرآ ترک نکن، زیرا خطر در کمین است و غیر از تو کسی نیست من تا ابد در خانه تو ساکن خواهمن شد.

که به داد من برسد. 12 دشمنانم مانند گلوان نر سرزمین «باشان»

24 مرا محاصره کرده‌اند. 13 همچون شیران در زده غرآن، دهان خود

مزمر داود. زمین و هر آنچه در آن است، از آن خداوند را باز کرده‌اند تا مرآ بدرند. 14 نیروبی در من نمانده است. تمام می‌باشد. 2 او اساس و بنیاد زمین را بر آب دریاها قرار داد. 3 چه پندهای استخوانهای از هم جدا شده‌اند. دلم مانند موآمی شود. کسی می‌تواند به خانه مقدس خداوند که بر کوه واقع است راه یابد؟ 15 گلوبیم همچون طرف گلی خشک شده و زبانم به کامم چسبیده. 4 کسی که پنار و کردارش پاک باشد و از راستی و دروغ بپرهیزد. تو مرآ به لب گور کشانده‌ای. 16 دشمنانم مانند سگ، دور مرآ 5 خداوند چنین کسی را نجات پخشیده، برکت خواهد داد و او را گرفته‌اند. مردم بدکار و شرور مرآ احاطه نموده‌اند. دستها و پاهای مرآ بی گناه اعلام خواهد نمود. 6 ایها همان کسانی هستند که همیشه سوراخ کرده‌اند. 17 از فرط لاغری تمام استخوانهای دیده می‌شوند؛ در طلب خدای یعقوب می‌باشند و مشتاق دیدار او هستند! 7 ای بدکاران به من خیره شده‌اند. 18 لیساهیم را میان خود تقسیم کرده‌اند دروازه‌ها، باز شوید! ای درهای قدیمی اورشلیم باز شوید، تا پادشاه و بر رذای من قرعه اندان‌خندی. 19 ای خداوند، از من دور نشو؛ ای جلال وارد شود! 8 این پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند قوت من، به یاری من بنشتاب! 20 جانم را ز شمشیر برهان و زندگی قادر مطلق؛ خداوند فاخت همه جنگها! 9 ای دروازه‌ها، باز شوید! ای مرا از چنگ این سگان نجات ده. 21 مرا از دهان این شیران برهان؛ درهای قدیمی اورشلیم باز شوید، تا پادشاه جلال وارد شود! 10 این مرا از شاخهای این گلوان وحشی نجات ده! 22 نام تو را به باران و پادشاه جلال کیست؟ خداوند است! خداوند لشکرهای آسمان! خواهمن اعلام خواهمن کرد، و در میان جماعت، تو را خواهمن ستد. آری، اوست پادشاه جلال!

23 ای ترسیدگان خداوند، او را سپاس گوید! ای فرزندان بعقوب،

25 مزمر داود. ای خداوند، راز دل خود را با تو در میان

وی را گرامی بدارید! ای بني اسرائیل او را بپرسید! 24 او فقران را فراموش نمی‌کند و می‌بینیست آنها را نادیده نمی‌گیرد؛ روی خود را از آنها می‌گذارم. 2 خدایا، من بر تو توکل دارم، پس نگذار شرمende شوم و بر نمی‌گردداند، بلکه دعای آنها را می‌شنود و آن را اجابت می‌کنند. دشمنانم با دیدن بدیختی من شادی کنند. 3 بله، آنانی که به تو در حضور جماعت بزرگ، تو را خواهمن ستد. نژادهای خود را در امیدوارند هرگز سرافکنده نخواهند شد؛ کسانی سرافکنده می‌شوند که حضور پرستیدگان ادا خواهمن نمود. 26 فقیران غذا خواهند خورد و بی جهت مردم را فریب می‌دهند. 4 ای خداوند، راه خود را به من سیر خواهند شد. طالبان خداوند او را ستایش خواهند کرد. باشد که نشان ده و احکام خود را به من بیاموز. 5 راستی خود را به من تعیلم آنان همیشه زنده‌دل و کامیاب باشند! 27 همه مردم جهان خداوند را ده و مرآ هدایت فرما، زیرا تو نجات‌دهنده من هستی. تمام روز امید به یاد خواهند داشت؛ همه قوهای به سوی خداوند بازگشت خواهند من تو هستی. 6 ای خداوند، رحمت ازیل و محبت عظیم خود را به ای خواهند داشت؛ همه قوهای به سوی خداوند بازگشت خواهند شد. 28 زیرا فرمزاوای از آن خداوند، به نمود او را پرستش خواهند کرد. 7 خطایا و گناهان جوانی ام را بیخش! ای خداوند، به است و او بر قوهایها حکومت می‌کنند. 29 همه میکریان جهان در محبت خویش و به خاطر نیکوی خود مرآ یاد کن! 8 خداوند نیکو حضور او به خاک خواهند افتد و او را سجده خواهند کرد؛ همه و عادل است؛ او راه راست خود را به کسانی که از راه منحرف انسانهای فانی در حضورش زانو خواهند زد! 30 نسلهای آیده او را شوند نشان خواهد داد. 9 او شخص فروتن را در انجام کارهای عبادت خواهند کرد، زیرا از باران خود درباره کارهای خدا خواهند درست هدایت خواهند کرد و راه خود را به او تعیلم خواهد داد. 10 شنید. 31 به فرزندانی که در آینده متولد خواهند شد، گفته خواهد خداوند تمام کسانی را که عهد او را نگاه می‌دارند و از اموالش پروری می‌کنند، با وفاداری و محبت هدایت می‌کند. 11 ای خداوند، گناه شد که خداوند قم خود را نجات داده است.

من بزرگ است، به خاطر نام خودت آن را بیامز! 12 اگر کسی خداترس باشد، خدا راه راست را به او نشان خواهد داد. 13 او

قوت می بخشد تا بعوام کمان مفرغین را خم کنم. **35** خداوندا، تو نگذار بر من مسلط شوند. آنگاه خواهم توانست از شر گناه آزاد با سپر مرا نجات داده ای و با دست راستت حمایتم نموده ای و از شده، بی عیب باشم. **14** ای خداوند، ای پناهگاه و نجات دهنده لطف توست که به این عظمت رسیده ام. **36** زمین زیر پایم را وسیع من، سختان دهانم و تفکر دلم مورد پستد تو باشند.

ساخته ای تا نلغزم. **37** دشمنانم را تعقیب کرده، به آنها می رسم، **20** برای رهبر سرایندگان. مژمور داود. خداوند دعای تو را در و تا آنها را از بین نبرم، باز نمی گردم. **38** آنها را چنان بر زمین

می کویم که زیر پاهایم بیفتند و بزنخیزند. **39** تو برای جنگیدن مرا روز تنگی اجابت فرماید! نام خدای بعقوب از تو محافظت کند. **2** قوت بخشیده ای و دشمنانم را زیر پاهای من انداخته ای. **40** تو آنها خداوند از مکان مقدس خود، برایت کمک بفرستد، و از کوه صهیون را وادار به عقب نشینی و فرار می نمایی و من آنها را نابود می کنم. تو را حمایت کند! **3** تمام هدایای تو را به یاد آورد و قربانیهای فریاد برمی آورند، ولی کسی نیست که آنها را برهاند. از خداوند سوختنی ارتاق بول فرماید. **4** آزوی دلت را بروز و تو را در همه کمک می خواهند، اما او نیز به داد ایشان نمی رسد. **42** من آنها را کارهایت موق سازد. **5** ما از شنیدن خبر پروری تو شاد خواهیم شد خرد کرده، به صورت غبار درمی آورم، و آنها را مانند گل کوچجه ها و پرچم پروری را به نام خدای خود بروخواهیم افزایشت. خداوند تمام لگدمال می کنم. **43** تو مرا از شورش قوم نجات داده ای و مرا رهبر درخواسته ای تو را اجابت فرماید! **6** اینک می دانم که خداوند از مکان قومها ساخته ای. مردمی که قبلاً آنها را نمی شناختم اکنون مرا خدمت مقدس خود در آسمان، دعای پادشاه برقیبد خود را اجابت می کند می کنمند. **44** بیگانه ها در حضور من سر تعظیم فرود می آورند و به و با نبروی نجات بخش خوش او را می رهاند. **7** برعی به ارایه های محض شنیدن دستورهایم، آنها را اجرا می کنند. **45** آنها روحیه خود می باند و بربخی دیگر به اسبهای خویش، ولی ما به خداوند، را باخته اند و با ترس و لرز از قلعه های خود بیرون می آیند. **46** خداوند خدای خود فخر می کنیم! **8** آنان به زانو در می آیند و می افتد، اما ما زنده است! شکر و سپاس بر خدای متعال باد که صخره نجات برمی خشیم و پا بر جا می مانیم. **9** ای خداوند، پادشاه ما را بپرور من است! **47** خدایی که انتقام مرا می گیرد، قومها را مغلوب من گران و هنگامی که از تو کمک می طلبیم، ما را اجابت فرمای!

می گرداند، **48** و مرا از چنگ دشمنان می رهاند. خداوندا، تو مرا بر **21** برای رهبر سرایندگان. مژمور داود. ای خداوند، پادشاه دشمنان پیروز گردانید و از دست ظالمان رهایی دادی. **49** ای خداوند، تو را در میان قومها خواهم ستود و در وصف تو خواهم بخشیده ای شادمان است. **2** تو آزوی دلت او را بروزدی و هر چه از سراید. **50** خدا پروریهای بزرگی نصیب پادشاه برقیبد خود، داود، می سازد، و بر او و نسلش همیشه محبت می کند.

و تاجی از طلای ناب بر سرش نهادی. **4** از تو حیات خواست، به

برای رهبر سرایندگان. مژمور داود. آسمان از شکوه و او دادی و بقا و طول عمر به او بخشیدی. **5** شکوه و عظمت او به عظمت خدا حکایت می کند و صنعت دستهای او را نشان می دهد. خاطر پیروزی ای است که تو به او بخشیده ای. تو به او عزت و احترام **2** روز و شب حکمت خدا را اعلام می کنند. **3** بی سر و صدا داده ای. **6** او را ابد با برکات پر ساخته ای و با حضور ای را شاد سخن می گویند، و آوازان شنیده نمی شود؛ **4** با این همه، پیامشان گردانیده ای. **7** پادشاه بر خداوند توکل دارد. محبت خدای متعال او به سراسر زمین منتشر می گردد، و کلامشان تا به کرانه های جهان را از لغزیدن حفظ خواهد کرد. **8** پادشاه بر همه دشمنانش غلبه می رسد. خدا خیمه ای در آسمان برای خوشید بپا کرده است. **5** خواهد یافت. **9** او وقتی بیاید مانند اتش مشتعل مخالفانش را نابود خورشید مانند تازه داماد، با خوشحالی از حجله بیرون می آید و مانند خواهد کرد. آتش خشم خداوند، دشمنان پادشاه را خواهد پلیعید؛ پهلوان شادمانه در میدان می دود. **6** از یک سوی آسمان به سوی دیگر می شتابد، و حرارت شده جا را فرا می گیرد. **7** احکام خداوند پادشاه قیام کردن و نقشه های پلید کشیدن، اما موقی نشند. **12** او کامل است و جان را تازه می سازد، کلام خداوند قابل اعتماد است و با تیر و کمان آنها را هدف قرار خواهد داد و ایشان برقشنه، پا به فرار به ساده دلان حکمت می بخشد. **8** فرامین خداوند راست است و خواهند گذاشت. **13** ای خداوند، بو خاطر قادرست تو را ستایش دل را شاد می سازد، اوامر خداوند پاک است و بصیرت می بخشد. می کنیم و عظمت تو را می ساییم.

9 قوانین خداوند قابل احترام و نیکوست و تا ابد برقار می ماند. **22** برای رهبر سرایندگان: مژمور داود، در مایه «غزال احکام خداوند تماماً حق و عدل است، **10** از طلای ناب مرغیتر و سحرگاهی». ای خدای من، ای خدای من، چرا مرا واگذاشتی؟ چرا از عسل خالص شیرینتر. **11** احکام تو، بنده اتان را آکاه و هوشیار دور ایستاده ای و نالمام را نمی شوی و به نجات نمی شتابی؟ **2** شب و می سازد و هر که آنها را بجا آورد، پاداش عظیمی خواهد یافت. **12** روز می نالم و آرامی ندارم، اما تو مرا اجایت نمی کنی. **3** با وجود این، کیست که بتواند به گناهان نهان خود بپیرد؟ خداوندا، تو مرا از تقدوسی و در سرودهای ستایشی اسرائیل جا داری. **4** پدران ما به چنین گناهان پاک ساز! **13** و نیز مرا از گناهان عمدى بازدار و تو توکل کردن و تو ایشان را نجات دادی. **5** نزد تو فریاد براوردند و

ایمان دارند، و ایشان مایه شادی من می‌باشند. **۴** آنان که به دنبال من است و مرا نجات می‌بخشد. خدایم صخره محکمی است که خدايان دیگر می‌روند دچار دردهای زیادی خواهد شد. من برای این به آن پنهان می‌برم. او همچون سپر از من محافظت می‌کند، به من خدايان قربانی خواهم کرد و حتی نام آنها را بر زبان خواهوم آورد. **۵** پنهان می‌دهد و با قدرتش مرا می‌رهاند. نجات‌دهنده من، مرا از ظلم ای خداوند، تو همه چیز من هستی! تو پیاله بربت من هستی! آنچه می‌رهاند. **۳** او را به کمک خواهمن طلبید و از چنگ دشمنان رهای دارم، در تو محفوظ است. **۶** زمینی که به من پیخشیده‌ای زمینی خواهیم یافت. ای خداوند تو شایسته پرمشت هستی! **۴** مرگ، مرا در است دلپذیر. چه میراثی عالی به من داده‌ای! **۷** خداوند را شکر چنگال خود گرفتار کرده بود و موجهای ویرانگش مرا در بر گرفته بود. می‌کنم که مرا راهنمایی می‌کند و حتی شب هنگام نیز مرا تعلیم **۵** مرگ برای من دام نهاده بود تا مرا به کام خود بکشد. (**Sheol**) می‌دهد. **۸** خداوند را همیشه پیش روی خود می‌دارم. او در کار من **۹** **۶** اما من در این پیشانی به سوی خداوند فریاد بروزدم و است و هیچ چیز نمی‌تواند مرا بدلزند. **۹** پس دلم شاد است و زیانت از خدام کمک خواستم. فریاد من به گوش او رسید و او از خانه در وجود؛ بدئم نیز در امینت ساکن است. **۱۰** زیرا تو جان مرا در مقدسش ناله مرا شنید. **۷** آنگاه زمین تکان خورد و لرزید و بنیاد چنگال مرگ رها خواهی کرد و نخواهی گذاشت قدوس تو در قبر آسمان متععش شد و به لرده درآمد، زیرا خداوند به خشم آمده بود. پیوسد. (**Sheol h7585**) **۱۱** تو راه حیات را به من نشان خواهی **۸** دود از بینی او برآمد و شعله‌های سوزاننده آتش از دهانش زبانه داد. حضور تو مرا از شادی لبیز می‌کند و بودن در کار تو به من کشید. **۹** او آسمان را شکافت و فرود آمد، زیرا پایش ابرهای سیاه قرار لذتی جاودانی می‌بخشد.

17 **۱۱** او خود را با تاریکی پوشاند و ابرهای غلظی و پر آب او را احاطه داده. ای خداوند، فریاد عدالت خواهانه مرا بشنو و کردن. **۱۲** درخشندگی حضور او، شعله‌های آتش پدید آورد. **۱۳** به دعای من که از دل بی‌برمی‌اید، توجه فرمای! **۲** تو واقعیت را آنگاه خداوند، خدای معالم، با صدای رعدآسا از آسمان سخن می‌دانی، پس بی‌گناهی مرا اعلام کن. **۳** تو از دل من باخبری. حتی گفت. **۱۴** او با تیرهای آتشین خود، دشمنان را پراکنده و پوشان در شب به سراغم آمدی و مرا آزمودی و خطابی در من نیافتنی. هیچ ساخت. **۱۵** آنگاه به فرمان تو و با دم نفس تو، ای خداوند، آب دریا بدی در سختان من نبوده است، **۴** و من خود را از گناهکاران دور به عقب رفت و خشکی پدید آمد. **۱۶** خداوند از آسمان دست نگه داشته، از راههای آنها بپرورد نکرده‌ام، بلکه از کلام تو اطاعت خود را دارای کرد و مرا از اعمال آبهای بسیار بیرون کشید. **۱۷** مرا نموده‌ام **۵** و پاهای من هرگز از راههای تو منحرف نشده‌اند. **۶** ای از چنگ دشمنان نیرومندی که از من توانات بودند، رهانید. **۱۸** خدا، من تو را می‌خواهم زیرا یقین دارم که مرا ایجادت خواهی نمود وقی در سختی و پیشانی بودم، دشمنان بر من هجوم آورده‌اند، اما پس دعای مرا بشنو. **۷** ای که با دست پرقدرت کسانی را که به تو خداوند مرا حفظ کرد. **۱۹** او مرا به جای امنی برد، او مرا نجات پناه می‌آورند از دست دشمنان می‌رهانی، محبتی دریغت را به داد، زیرا مرا دوست می‌داشت. **۲۰** خداوند پاداش درستکاری و پاکی من بنمایان. **۸** از مناند مردمک چشمت مواظیت نما و مرا زیر مرا داده است، **۲۱** زیرا از دستورهای خداوند اطاعت نموده‌ام و به سایه بالهای خود پنهان کن. **۹** مرا از چنگ دشمنانی که محاصره‌ام خدای خود گنجانم را به جا آورده‌ام و می‌کنم و بر من هجوم می‌آورند، برهان. **۱۰** این سنگلان متکبر، از فرمان او سریچی نکرده‌ام. **۲۳** در نظر خداوند بی‌عیب بوده‌ام، مرا احاطه کرده‌اند و منتظر فرصتی هستند تا مرا از پای درآورند. **۱۲** خداوند به من پاداش داده آنها مانند شیری درنده در کمین من نشسته‌اند تا مرا بدرندن. **۱۳** ای است، زیرا در نظر او پاک و عادل بوده‌ام. **۲۵** خدایما، تو نسبت خداوند، بrixیز و در مقابل آنها بایست و آنها را به زانو درآور! با کسانی که به تو وفادارند، امنی هستی و کسانی را که کاملتند شمشیر خود، جانم را از دست گناهکاران نجات بده! **۱۴** خداوند، محبت می‌کنی. **۲۶** اشخاص پاک را بربت می‌دهی و افراد فاسد را با قدرت دست خود مرا از چین مردمانی که دل به این دنیا بسته‌اند، مجازات می‌کنی. **۲۷** تو افتدگان را نجات می‌دهی، اما محتکران را برهان. اما شکم کسانی را که عزیز تو هستند سیر کن. باشد که سرنگون می‌کنی. **۲۸** ای خداوند، تو نور من هستی، تو تاریکی مرا فرزندان ایشان مال فراوان داشته باشند، و برای اولادشان نیز ارث باقی بگذارند. **۱۵** اما من از دیدن روی تو است که سیر می‌شوم. هنگامی خواهیم برد و قلعه‌های آنها را در هم خواهیم کویید. **۳۰** راه خداوند که بیدار شوم تو را خواهیم دید، زیرا تو گناه مرا پیخشیده‌ای. **۲۹** با کمک تو به صفوی دشمن حمله کامل و بی‌نقص است و وعده‌های او پاک و قابل اعتماد! خداوند از کسانی که به او پنهان می‌برند سپر محافظت می‌کند. **۳۱**

برای رهبر سرایندگان. مژمور داود، خدمتگزار خداوند. **۳۲** کیست خدا غیر از پنهان؟ و کیست صخره نجات غیر از خدای ما؟ داود این سرود را هنگامی سرایید که خداوند او را از چنگ تمام دشمنان و از چنگ شائعه رهانید. داود چنین سرود: ای خداوند، ای قوت من، تو را دوست دارم! **۲** خداوند قلعه من است. او صخره می‌کند. **۳۳** پاهایم را چون پاهای آهو می‌گرداند تا بتوانم بر بلندیها پایstem. **۳۴** او دستهای مرا برای چنگ تعویت می‌کند و بازوی مرا

خدا را ناسرا می‌گویند. ۴ این بدکاران متکبر فکر می‌کنند خدایی برمی‌خیزم و به داد فقیران و درماندگان می‌رسم و آنها را از دست وجود ندارد تا از آنها بازخواست کند. ۵ آنها در کارهایشان موقنند و ظالمنان نجات می‌بخشم.» ۶ وعده‌های خداوند، مانند نقوهای که دشمنانشان را به هیچ می‌شمارند و توجهی به احکام خدا ندارند. ۶ هفت بار در کوهه تصفیه شده باشد، پاک و قابل اعتماد است. ۷ به خود می‌گویند: «همیشه موفق خواهیم بود و از هر مصیبته ب دور ای خداوند، هر چند پای اشخاص بدکار به همه جا رسیده است و خواهیم ماند.» ۷ دهانشان آنکه از نفرین و دروغ و تهدید است و مردم کارهای پلید آنها را ستایش می‌کنند، ولی تو ما را ابد از چنین از زبانشان گاه و شرارت می‌بارد. ۸ در روستاها به کمین می‌نشینند و اشخاص حفظ خواهی کرد.

اشخاص بی گناه را می‌کشند. ۹ مانند شیر درنده، کمین می‌کنند و ۱۳ بر اشخاص فقیر و درمانده حمله می‌زنند و ایشان را در دام خود گرفتار

برای رهبر سرایندگان. مزمور داود. ای خداوند، تا به کمی سازند. ۱۰ اشخاص بیچاره در زیر ضربات بی رحمانه آنها خرد مرا فراموش می‌کنی؟ تا به کمی روی خود را از من برمی‌گردانی؟ ۲ تا می‌شوند. ۱۱ این بدکاران در دل خود می‌گویند: «خدا روی خود را به کمی افکارم مرا آزار دهنده و هر روز دلم از غم پر شود؟ تا به کمی برگداشته و این چیزها را هرگز نمی‌پینند.» ۱۲ ای خداوند، برخیز و دشمن برم پیروز باشد؟ ۳ ای پیوه خدای من، بر من نظر کن و این بدکاران را مجازات کن! ای خدا، بیچارگان را فراموش نکن! ۱۳ دعای مرا اجابت فرما. نگذار نور زندگی‌ام خاموش شود. نگذار به چرا بدکاران به خدا ناسرا می‌گویند و مجازات نمی‌شوند؟ آنها در دل خواب مرگ روم ۴ و دشمن از شکست من شاد شده، بگوید: خود می‌گویند: «خدا از ما بازخواست نخواهد کرد»؟ ۱۴ اما ای «بر او پیروز شدم». ۵ من به محبت تو اعتماد دارم و دلم از نجات تو امید بیچارگان و مددکار پیمان هستی. ۱۵ دست این بدکاران را خوبی کرداده.

پشکن. آنها را به سرای اعمالشان برسان و به ظلم آنها پایان بده. ۱۶ خداوند تا ابد پادشاه است؛ قوهایی که او را نمی‌پسندند از خدایی نیست، اپله است. چنین شخصی فاسد است و دست به سرزمین وی رانده و هلاک خواهند شد. ۱۷ ای خداوند، تو دعای بیچارگان را اجابت می‌کنی. تو به درد دل آنها گوش می‌دهی و به ایشان قوت قلب می‌بخشی. ۱۸ تو از حق پیمان و مظلومان دفاع می‌کنی تا دیگر انسان خاکی نتواند آنها را بترساند.

برای رهبر سرایندگان. مزمور داود. کسی که فکر می‌کند پنهان بردام می‌گویند: «مثل پرنده به کوهها فرار کن ۲ زیرا شریان در ولی وحشت، آنها را فرا می‌گیرد زیرا خدا با درستکاران است. ۶ بله، کمین عادلان نشسته‌اند و تیرهای خود را به کمان نهاده‌اند تا ایشان وقتی بدکاران امید آدم بیچاره را نقش بر آب می‌کنند، خداوند او را در را هدف قرار دهند. ۳ پایه‌های نظم و قانون فرو ریخته، پس عادلان پنهان خود می‌گیرد. ۷ کاش که نجات برای اسرائیل از صهیون فرا چه می‌تواند بکنند؟» ۴ اما خداوند هنوز در خانه مقدس خود است، می‌رسید و خداوند سعادت گذشته را به قوم خود باز می‌گردانید! او همچنان بر تخت آسمانی خود نشسته است. خداوند انسانها بگذار یعقوب شادی کند و اسرائیل به وجود آید!

۱۱ برای رهبر سرایندگان. مزمور داود. چرا به من که به خداوند مرا مانند نان می‌بلعند و می‌خورند و هرگز خداوند را نمی‌طلبند؟ ۵ پنهان بردام می‌گویند: «مثیل پرنده به کوهها فرار کن ۲ زیرا شریان در ولی وحشت، آنها را فرا می‌گیرد زیرا خدا با درستکاران است. ۶ او بر بدکاران آتش و گوگرد خواهد باراند و با بادهای سوزان آنها را که بی عیب و بی ربا باشد و هر کاری را با صداقت انجام دهد، ۳ خواهد سوزانید. ۷ خداوند عادل است و انصاف را دوست دارد و کسی که از دیگران بدگویی نکند، به تهمت‌ها گوش ندهد و به درستکاران در حضور او خواهند زیست.

۱۲ برای رهبر سرایندگان: مزمور داود، با همراهی سازهای کسی که از خدا می‌ترسد احترام بگذارد، کسی که به قول خود وفا زهی، در مایه شیمیتیست. ای خداوند، به داد ما برس، زیرا دیگر اثری کند اگرچه به ضرورش تمام شود، ۵ پول قرض دهد ولی سود آن را از خداشناسان نیست و انسان باوفا در دنیا باقی نمانده است. ۲ نگیرد، و از گرفتن رشوه برای دادن شهادت بر ضد بی گناه خودداری کند. چنین شخصی همیشه پایدار خواهد ماند.

همه دروغ می‌گویند و با چاچاپوسی یکدیگر را فریب می‌دهند. ۳ ای خداوند، زیان چاچاپوسان و میکران را پیر ۴ که می‌گویند: «ما هر چه را که بخواهیم با زیانمان به دست می‌آوریم. هر چه را که بخواهیم پنهان آوردم. ۲ به خداوند گفتم: «تو خداوند من هستی و من جز تو می‌گوییم و کسی نمی‌تواند مانع ما شود.» ۵ خداوند می‌گوید: «من هیچ چیز خوب ندارم.» ۳ بزرگان واقعی دنیا کسانی هستند که به تو

برای رهبر سرایندگان: مزمور داود، با همراهی سازهای زهی، می‌سازند. ۳ وقتی به آسمان تو و به ما و ستارگانی که آفیده‌ای نگاه در مایه شمیتیست. ای خداوند، مرا در شدت خشم خود توبیخ و تنبیه می‌کنم، ۴ می‌گوییم انسان چیست که تو به فکرش باشی، و پسر نکن. ۲ ای خداوند، به من رحم کن زیرا پژمرده شده‌ام. خداوند، انسان، که او را مورد لطف خود قرار دهی؟ ۵ تو مقام او را فقط اندکی پایین‌تر از فرشتگان قرار دادی و تاج عزت و احترام را بر سر وی مرا شفا ده، زیرا درž وجود را فرا گرفته ۳ و بسیار پریشانم. تا به کی ای خداوند، تا به کی؟ ۴ ای خداوند، بیا و مرا برهان؛ به خاطر محبت خود، مرا نجات ده. ۵ زیرا مردگان نمی‌توانند تو را به یاد آورند. کیست که در قبر تو را ستابیش کنید؟ (Sheol h7585) ۶ از نالیلن خسته شده‌ام. هر شب بسترم را غرق اشک می‌سازم. ۷ از ازار پیوه، خداوند ما، شکوه نام تو سراسر زمین را فرا گرفته است.

۹ برای رهبر سرایندگان: مزمور داود، در مایه «مرگ پسر». ای همه بدکاران، از من دور شوید؛ زیرا خداوند صدای گریه مرا شنیده است. خداوند، با تمام وجود تو را می‌ستایم و از کارهای شگفت‌انگیز تو ۹ او به فریاد من خواهد رسید و دعایم را اجابت خواهد کرد. ۱۰ آنگاه همه دشمنانم ناگهان عاجز و درمانده شده، با سرافکنگی دور خواهند شد.

۷ مزمور داود، که به سبب سختیان کوش بینایمی برای خداوند داور عادل بر مستند خود نشسته‌ای و از حق من دفاع می‌کنی. ۵ تو سرایید. ای خداوند، خدای من، به تو پناه می‌آورم؛ مرا از دست قومهای شرور را محکوم و نابود کرده‌ای و نام آنها را از صفحه روزگار تعقیب کنید گام نجات ده، ۲ و گرنه آنها همچون شیر مرا می‌زند و محو ساخته‌ای. ۶ دشمنان ما را به کلی ریشه نموده‌ای و شهرهای تکه‌تکه می‌کنند بدون آنکه کسی بتواند به نجاتم بشتابد. ۳ ای آنها را ویران کرده‌ای به طوری که حتی نامی از آنها نیز باقی نمانده خداوند، خدای من، اگر به کسی ظلم کرده‌ام، ۴ اگر خوبی را با است. ۷ خداوند تا به ابد پادشاه است. او مستند داوری خود را برقرار بدی تلافی نموده‌ام و یا به ناحق دشمن خود را غارت کرده‌ام، ۵ کرده ۸ تا بر قمهای دنیا با عدل و انصاف داوری نماید. ۹ خداوند آنگاه بگذار دشمن مرا تعقیب نموده، به دام انداز و زندگی‌ام را تباہ پناهگاه رنجیدگان است و ایشان را در سختیها حفظ می‌کند. ۱۰ ۱۱ ای خداوند، برخیز و با غضبیت در مقابل خشم دشمنانم سازد. ای خداوند، برخیز و با غضبیت در مقابل خشم دشمنانم خداوند خود را ترک نکرده‌ای. ۱۱ در وصف خداوند که در اورشليم پایست! ای خدای من، برخیز و عدالت را برقرار نما. ۷ همه قومها را نزد خود جمع کن و از بالا بر ایشان داوری فرما. ۸ ای خداوند سلطنت می‌کند، بسراپید! کارهای او را در میان همه قومها اعلام که داور همه مردم هستی، پاکی و بی‌گناهی مرا بین و حکم بده. ۱۲ زیرا او قاتلان را بی سزا نخواهد گذاشت و فریاد ستمدیدگان ۹ ای خدای عادل که از افکار و ذلهای ما باخبری، بیدهای را از را فراموش نخواهد کرد. ۱۳ ای خداوند، بین دشمنانم چگونه به من بین بیر و نیکان را استوار ساز. ۱۰ خدا سپر من است و از من ظلم می‌کنند. بر من رحم کن و مرا از چنگال مرگ رهایی ده ۱۴ تا محافظت می‌کند. او کسانی را که دلشان پاک و راست است، تو را در حضور همه مردم اورشليم ستایش کنم و به سبب این رهایی نجات می‌بخشد. ۱۱ خدا داور عادل است. او هر روز بر بدکاران خشمگین می‌شود. ۱۲ اگر آنها به سوی خدا بازگشت نکنند، او افتداند و در دامهایی که برای دیگران گذاشته بودند گرفتار شده‌اند. ۱۳ او سلاحهای مرگبار و تیرهای آتشین خود را به دست خداوند بدکاران را تیر خواهد کرد. خدا کمان خود را کشیده و آماده کرده شمشیرش را تیر خواهد شد. ۱۴ ای خداوند! نگار آن شنان می‌دهد که خدای عادلی است. ۱۷ همه بدکاران و تمام قومهای ای خدا را از یاد می‌برند هلاک خواهند شد. ۱۸ (Sheol h7585) که خدا را از یاد می‌برند اشخاص گناهکار پر از شرارت و ظلم است و اعمالشان نادرست. ۱۵ آنها برای دیگران چاه می‌کنند، اما خود در بیچارگان و ستمدیدگان سرانجام به یاد آورده خواهند شد و امیدشان آن می‌افتد ۱۶ و در دام بداندیشی و ظلم خود گرفتار می‌شوند. ۱۷ بر باد نخواهد رفت. ۱۹ برخیز، ای خداوند! نگار آنسان پیروز شود؛ خداوند را به خاطر عدالتیش می‌ستایم و در وصف او که متعال است باشد که قومها در حضور تو داوری شوند. ۲۰ آنها را به وحشت انداز تا پفهمند که انسان فانی ای بیش نیستند. می‌سرايم.

۸ برای رهبر سرایندگان: مزمور داود، در مایه گیتیت. ای خداوند، ای خداوند ما، شکوه نام تو سراسر زمین را فرا گرفته است! را پنهان می‌کنی؟ ۲ یا اشخاص متکبر و بدکار را که بر فقارا ظلم عظمت تو از آسمانها نیز فراتر رفته است. ۲ کودکان و شیرخوارگان، می‌کنند در دامهای خودشان گرفتار ساز. ۳ آنها با غرور از مقاصد زیان به ستایش تو می‌گشایند و دشمنان را سرافکنده و خاموش پلید خود سخن می‌رانند. آنها اشخاص طمعکار را می‌ستایند ولی

مزامیر

1

قدرت آنها را در هم شکن تا دیگر نتوانند به من آسیبی برسانند. 8

نجات از جانب خداوند می‌آید. برکت تو بر قومت باد!

4 خوش با حال کسی که در راه بدکاران قدم نمی‌زند و در راه گناهکاران نمی‌ایستد و با کسانی که خدا را مستخره می‌کنند نمی‌نشینید، 2 بلکه مشتاقانه از دسورهای خداوند پیروی می‌کند و ای خدای عادل من، وقتی نزد تو فریاد برمی‌آورم، مرا اجابت فرما.

زمانی که در سختی و تنگی بودم تو به داد من رسیدی، پس اکنون نیز شب و روز در آنها تفکر می‌نماید. 3 او همچون درختی است که در کنار نهرهای آب کاشته شده و به موقع میوه می‌دهد و برگایش هرگز بر من رحم فرموده، دعایم را اجابت فرما. 2 ای آدمیان، تا به کی نام

پژمرده نمی‌شوند؛ کارهای او همیشه ثمریخشنده. 4 اما بدکاران چنین نیستند. آنها مانند کاهی هستند که در برابر باد پراکنده می‌شود.

5 آنها در برایر مسند داوری خدا محکوم خواهد شد و به جماعت خداشسان راه نخواهند یافت. 6 درستکاران توسط خداوند محافظت و هدایت می‌شوند، اما بدکاران به سوی نابودی پیش می‌روند.

2 چرا قومها شورش می‌کنند؟ چرا ملتی بی جهت توطئه می‌چینند؟ نماید. 6 بسیاری می‌گویند: «کیست که به ما کمک کند؟» ای پادشاهان جهان صفاتی کرده‌اند و رهبران ممالک با هم مشورت خداوند، تو نور چهرهای را بر ما از پستان. 7 تو قلب ما از شادی لبیری می‌کنند بر ضد خداوند و مسیح او. 3 آنها می‌گویند: «بیایید زنجروها کرده‌ای! آری، شادی‌ای که تو به من بخشیده‌ای بیشتر از شادی‌ای را پاره کنیم و خود را از قید اسارت آزاد سازیم!» 4 اما خداوند که بر است که به هنگام برداشت محصول فلان پدید می‌آید. 8 با آمش تخت خود در آسمان نشسته، به نقشه‌های آنان می‌خندد. 5 سپس با خیال به خواب می‌روم، زیرا تو ای خداوند، تنها تو، مرا در امنیت نگه داری. 6 خشم و غضب آنان را توبیخ می‌کند و به وحشت می‌اندازد.

5 خداوند می‌فرماید: «من پادشاه خود را در اورشلیم، بر کوه مقدس خود، بر تخت سلطنت نشانده‌ام!» 7 پادشاه می‌گوید: «من فرمان ای خداوند، به سخنان من گوش بد و به ناله من توجه فرما. 2 ای خداوند را اعلام خواهم کرد. او به من فرموده است: "تو پسر من هستی؛ امروز من پدر تو شده‌ام. 8 از من درخواست کن و من همه قومها را به عنوان میراث به تو خواهم پیشنهاد و سراسر دنیا را ملک تو صدای ما می‌شونی، پس من انتظار خواهم کشید تا جواب ما بدھی. خواهم ساخت. 9 تو با عصای آنها بزرگی حکومت خواهی کرد و 4 تو خدامی نیستی که گناه را دوست بداری و شرارت را تحمل آنها را مانند ظروف گلی خرد خواهی نمود."» 10 بنابراین، ای پادشاهان، گوش دهید و ای رهبران جهان توجیه نماید! 11 با ترس و داری. 6 ای خداوند، تو از قاتلان و حیله‌گران بیزاری و دروغگویان را احترام خداوند را عبادت کنید؛ 12 پیش از اینکه پرسش خشمنگین هلاک می‌کنی. 7 اما من در پنهان معجب عظیم تو به خانه مقدس شد و شما را ناید کنید، به پایایش پیتفقید و آنها را بوسه زنید، زیرا داخل خواهم شد و با ترس و اخترام، تو را عبادت خواهم کرد. 8 ای خداوند عادل، راه خود را به من نشان ده و مرا هدایت نما کسانی که به او پنهان می‌برند.

دشمنانم نتوانند بر من چیره شوند. 9 به سخنان دهانشان نمی‌توان اعتماد کرد و دلشان مملو از شرارت است. گلویشان گوری است

سرایید. ای خداوند، دشمنانم چقدر زیاد شده‌اند! بسیاری بر ضد من گشاده، و دروغ بر زیانشان است. 10 ای خدا، تو آنها را محکوم کن و بگذار خود در دامهایشان گرفتار شوند! آنها را دور بیندار، زیرا برمی‌خیزند. 2 بسیاری می‌گویند که خدا به داد من نخواهد رسید.

3 اما ای خداوند، تو سپر من هستی و از هر سو مرا محافظت می‌گردانی. تو مرا پیروز و سریلنگ می‌سازی و شهامت مرا به من باز شادی سرود بخوانند. از کسانی که تو را دوست دارند محافظت نما تا آنها در پنهان تو شادمان باشند. 12 تو ای خداوند، عادلان را برکت می‌دهی و ایشان را با سپر محبت خود محافظت می‌نمایی.

4 به سوی خداوند فریاد برمی‌آورم و او از کوه مقدس خود مرا اجابت می‌کند. 5 با خیال آسوده به خواب می‌روم و از خواب بیدار می‌شوم، زیرا خداوند از من مراقبت می‌نماید. 6 از هزاران دشمنی که از هر سو مرا احاطه کرده‌اند، ترسی ندارم. 7 ای خداوند، برخیز! ای خدای من، مرا نجات ده! دشمنانم را مجازات کن و

می‌ماند. **10** هیچ کس جرأت ندارد او را تحریک کند یا در مقابلش ایوب بروید و آنها را برای گناه خود قربانی کنید؛ و خدمتگزارم ایوب باشند. **11** در تمام دنیا کسی نیست که با او درگیر شود و جان به برای شما دعا خواهد کرد و من دعای او را مستجاب نموده، از در بد. **12** از عظمت و قدرت اعضای بدن او دیگر چه گویم؟ **13** مجازات شما درمی‌گذرم. زیرا سخنان شما درباره من مانند سخنان کیست که بتواند پوستش را از او پکند؟ کیست که بتواند به زره دو خدمتگزارم ایوب، درست نبوده است.» **9** پس الیفار تیمانی، بلده لایه او نفوذ نکند؟ **14** کیست که بتواند دروازه دهان او را باز کند؟ شوحي و صوفر نعمانی همان طور که خداوند امر فرموده بود عمل دندانهایش بسیار ترسناکند. **15** پشت او از فلسفهای که محکم کردن و خداوند دعای ایوب را در حق ایشان اجابت نمود. **10** به هم چسبیده‌اند پوشیده شده است، به طوری که هیچ چیز قادر آنگاه، پس از آنکه ایوب برای دوستان خود دعا کرد، خداوند ثروت و نیست آنها را از هم جدا کند و حتی هوا نیز نمی‌تواند به داخل آنها خوشبختی از دست رفتش را به او بازگرداند. در واقع، خداوند دو نفوذ نماید. **18** وقوع عطسه می‌کند و بخار آن در پتو نور خورشید برایر آنچه را که ایوب قبلاً داشت به او بخشید. **11** آنگاه تمام می‌درخشند. چشمانش مانند طلوع خورشید درخشان است. **19** از برادران و خواهران و دوستان سابقش پیش او آمده، در خانه‌اش با او دهانش آتش زبانه می‌کشد. **20** دودی که از سوراخهای بینی‌اش جشن گرفتند و او را که خداوند به مصیبت‌ها مبتلا کرده بود تسلي خارج می‌شود مانند بخاری است که از دیگر جوشان برمی‌خیرد. دادند و هر کدام از آنها پول و انکشتر طلا برایش هدیه آورندند. **12** به **21** نفس او هیزم را به آتش می‌کشد؛ شعله‌های سوزان از دهانش این ترتیب خداوند، ایوب را پیش از پیش برکت داد. ایوب صاحب می‌جهد. **22** قدرت حیرت‌آوری در گدن او نهفته است و هر که از چهارده هزار گوسفند، شش هزار شتر، هزار جفت گاو و هزار ماده را می‌بیند به وحشت می‌افتد. **23** لايه‌های گوشت بدنش سفت و الاغ شد. **13** همچنین خدا به او هفت پسر و سه دختر داد. اسامی محکم به هم چسبیده است. **24** دلش مثل سنگ زیین آسیاب دختران ایوب از این قرار بود: یمیمه، قضیعه و قرن هفوک. **15** در سخت است. **25** وقیع برمی‌خیزد زومدان هراسان می‌شوند و از ترس تمام آن سرزمین دخراوی به زیبایی دختران ایوب نبودند، و پدرشان به بیوهش می‌گردند. **26** شمشیر، نیزه، تیر با زوین ب او کارگر نیست. آنها هم مانند برادرانشان اربث داد. **16** پس از آن، ایوب صد و چهل **27** آهن پراپش مثل کاه است و مفرغ مانند چوب پوشیده. **28** سال دیگر عمر کرد و فرزندان خود را تا پشت چهارم دید. **17** او تیرهای کمان نمی‌تواند او را فراری دهد. سکه‌های فلاخ چون پر سرانجام پس از یک زندگی طولانی در حالی که پیر و سالخورد شده کاه بر او ای اثرند. **29** چماق برای او مانند کاه است. او به تیرهای بود وفات یافت.

که به طرفش پرتاب می‌شوند، می‌خندند. **30** پوست شکمش مانند تکه‌های سفال، تیز است و مانند چنگال خرمکوب روی زمین شمار به وجود می‌آورد. **31** با حرکات خود اعمق دریا را مانند یک طرف جوشان به جوش و خروش می‌آورد و دریا را مثل دیگر عطاواران به هم می‌زند. **32** ردیابی درخشان به دنبال خود پر جای می‌گذارد، به طوری که دریا از کف سفید پوشیده می‌شود. **33** در روی زمین هیچ موجودی مانند او باید نیست. **34** او سلطان حیوانات وحشی است و هیچ جانوری به پای او نمی‌رسد.

42 سپس ایوب در جواب خداوند چنین گفت: **2** می‌دانم که تو هر چه اراده کنی می‌توانی انجام دهی. **3** می‌پرسی: «کیست که با حرفاها بچو و بی معنی منکر حکمت من می‌شود؟» آن شخص منم. من نمی‌دانستم چه می‌گفتم. درباره چیزهایی سخن می‌گفتم که فراتر از عقل من بود. **4** تو از من خواستی که به سخنانش گوش کنم و به سوالی که از من می‌پرسی پاسخ دهم. **5** پیش از این گوش من درباره تو چیزهایی شنیده بود، ولی اکنون چشم من تو را می‌بینند! **6** از این جهت از خود بیزار شده در خاک و خاکستر توبه می‌کنم. **7** هنگامی که خداوند صحبت خود را با ایوب تمام کرد، به الیفار تیمانی فرمود: «از تو و از دو رفیقت خشمگین هستم، زیرا سخنان شما درباره من مانند سخنان خدمتگزارم ایوب، درست نبوده است. **8** اکنون هفت گوساله و هفت قوچ بکریید و پیش بندهام

دستور دهی در مسیرش روانه شود؟ و آیا او فرمان تو را اطاعت خواهد صخره‌ها آشیانه می‌سازد و بر قله‌های بلند زندگی می‌کند 29 و از آن کرده؟ 36 کیست که فهم و شعور به انسان می‌دهد؟ 37 کیست که فاصله دور، شکار خود را زیر نظر می‌گیرد. 30 بین چگونه دور با حکمتش ابرها را می‌شمارد و مشکه‌های آب انسان را بر زمین خالی جسدان کشته شده را می‌گیرد و جوجه‌هایشان خون آنها را می‌خورد. می‌کند 38 و خاک را به صورت کلوهای گلی درمی‌آورد؟ 39 آیا

40 آیا هنوز هم می‌خواهی با من که خدای قادر مطلق هستم می‌توانی برای ماده شیر و بچه‌هایش که در لانه خود لمیده و یا در جنگل به کمین نشسته‌اند، خوارک تهیه کنی تا شکمشان را سیر مباحثه کنی؟ تو که از من انتقاد می‌کنی آیا می‌توانی جوامن را بدھی؟ کنند؟ 41 وقی کلاگها بین سو و آن سو پرواز می‌کنند تا شکم ایوب به خداوند چنین پاسخ داد: 4 من کوچکتر از آنم که بتوانم به گرسنه خود و جوجه‌هایشان را که نزد خدا فریاد نرمی‌آورند سیر کنند، تو جواب دهم. دست بر دهانم می‌گذارم 5 و دیگر سخن نمی‌گویم. 6 آنگاه خداوند از میان گردباد بار دیگر به ایوب چیزی گفت: 7 چه کسی برایشان خوارک تهیه می‌کند؟

39 آیا زمان زاییدن بزرگ‌کویی را می‌دانی؟ آیا وضع حمل آهو را با بی‌عدالتی متهم می‌سازی و مرآ محکوم می‌کنی تا ثابت کنی که حق چشم خود دیده‌ای؟ 2 آیا می‌دانی چند ماه طول می‌کشد تا بچه‌های با توست؟ 9 آیا تو مانند خدا توانا هستی؟ آیا صدای تو می‌تواند خود را زاییده از بارداری فارغ شوند؟ 4 بچه‌های آنها در صحراء رشد از طفین انداده‌زد؟ 10 اگر چنین است پس خود را به فرو می‌کنند، سپس والدین خود را ترک نموده، دیگر نزدشان بزمی‌گردند. شکوه ملیس ساز و با جلال و عظمت به پا خیر. 11 به مکبران 5 چه کسی خر وحشی را رها کرده است؟ چه کسی بدهای او را نگاه کن و با خشم خود آنها را به زیر انداز. 12 با یک نگاه، گشوده است؟ 6 من بیابانها و شورهای را مسکن آنها ساخته‌ام. 7 مکبران را ذلیل کن و بدکاران را در جایی که ایستاده‌اند پایمال نما. از سو و صدای شهر بیزارند و کسی نمی‌تواند آنها را رام کند. 8 دامنه 13 آنها را با هم در خاک دفن کن و ایشان را در دنیای مردگان به کوها چراگاه آنهاست و در آنجا هر سیزده‌ای پیدا کنند می‌خورند. 9 بند بکش. 14 اگر بتوانی این کارها را بکنی، آنگاه من قبول می‌کنم آیا گاو وحشی راضی می‌شود تو را خدمت کند؟ آیا او کنار آخرور تو که با قوت خود می‌توانی نجات یابی. 15 نگاهی به بهمیوت پیدا زد؟ 10 آیا می‌توانی گاو وحشی را با طناب بیندی تا زمیت را من او را آفریدام، همان طور که تو را آفریدام! او مثل گاو علف شخم بزند؟ 11 آیا صرفًا به خاطر قوت زیادش می‌توانی به او اعتماد می‌خورد. 16 کمر پرقدرت و عضلات شکوش را ملاحظه کن. 17 کنی و کار خودت را به او بسپاری؟ 12 آیا تو ای او را بفترستی تا دمش مانند درخت سرو، راست است. رگ و بی رانش محکم به هم محصول تو را بیاورد و در خرمگاه جمع کند؟ 13 شترمغ با غرور بافقه شده است. 18 استخوانهایش مانند تکه‌های مفغ و دندهایش بالهایش را تکان می‌دهد، ولی نمی‌تواند مانند لکلک پرواز کند. 14 چون میله‌های آهن، محکم می‌باشند. 19 او سرآمد کارهای دست شترمغ تخمها خود را روی زمین می‌گذارد تا خاک آنها را گرم کند. خداست، و تنها خالقش می‌تواند با شمشیرش به او نزدیک شود. 20 15 او فراموش می‌کند که ممکن است کسی بر آنها با بگذراند و آنها کوکهای بپهیزن علوفه خود را به او می‌دهند و حیوانات وحشی در کنار را له کند و با حیوانات وحشی آنها را از بین ببرند. 16 او نسبت به او بازی می‌کنند. 21 پیر درختان گذار، در نزدیک دارای می‌کشد 22 و جوجه‌هایش چنان بی‌توجه است که گویی مال خودش نیستند، و اگر سایه آنها او را می‌پوشانند و درختان بید کنار رودخانه اور احاطه بمیزند اعتنای نمی‌کند؛ 17 زیر من او را فهم و شعور محروم می‌کنند. 23 طغیان رودخانه‌ها او را مغضوب نمی‌سازد و حتی اگر کرده‌ام. 18 ولی هر وقت بالهایش را باز می‌کند تا بدو هیچ اسب و امواج جوشان رود اردن بر سرش بزیرد، ترس به خود راه نمی‌دهد. 24 سوارکاری به پایش نمی‌رسد. 19 آیا قوت اسب را تو به او داده‌ای؟ یا هیچ کس نمی‌تواند قلاب به بینی او بزند و او را به دام اندارد.

20 آیا تو به او توانی بخشیده‌ای تا تو گردش را با یال پوشانیده‌ای؟ چون ملخ خیز بزارد و با خُنای می‌بیش وحشت ایجاد کند؟ 21 بین آیا می‌توانی لیوانات را با قلاب صید کنی باه دور زبانش چون ملخ خیز بزارد و با خُنای می‌بیش وحشت ایجاد کند؟ 21 بین چگونه سم خود را به زمین می‌کوید و از قدرت خویش لذت می‌برد. 22 کمتد بینداری؟ 2 آیا می‌توانی از بینی او طناب رد کنی یا چانه‌اش را هنگامی که به جنگ می‌رود نمی‌هراسد؛ تیغ شمشیر و رگار تیر و برق با نیزه سوراخ نمایی؟ 3 آیا از تو خواهش خواهد کرد که دست از نیزه او را به عقب بر نمی‌گرداند. 24 وحشیانه سم بر زمین می‌کوید و سرش بزارد؟ 4 آیا می‌پذیرد که تا آخر عمر، او را برده خود سازی؟ به مجرد نواخته شدن شیپور حمله، به میدان کارزار بیورش می‌برد. 25 آیا می‌توانی با او مثل پزنده بازی کنی باه او افسار زده، او را با شیبدن صدای شیپور، شیشه برمی‌آورد و بوی جنگ را از فاصله دور به دخترانه مددیه نمایی؟ 6 آیا ماهیگیران می‌توانند او را تکه‌های استشمام می‌کند. از غوغای جنگ و فرمان سرداران به وجود می‌آید. کرده، به تاجران بفرمودند؟ 7 آیا تیر به پوست او فرو می‌رود یا نیزه 26 آیا تو به شاهین باد داده‌ای که چگونه بید و بالهایش را به سوی ماهیگیری سر او را سوراخ می‌کند؟ 8 اگر به او دست بزنی چنان جنوب پهن کند؟ 27 آیا به فرمان توست که عاقاب بر فرار قلهایها به آشوبی به پا می‌کند که دیگر هرگز موسم نکنی به او نزدیک شوی؟ 9 پرواز در می‌آید تا در آنجا آشیانه خود را بسازد؟ 28 بین چگونه روی هر که بخواهد او را بگیرد از دیدنش به لژه می‌افتد و تلاش نافرجام

به بی انصافی متهم سازد؟ **24** به یاد داشته باش که کارهای او را ببریم، او نسبت به ما عادل و رحیم است و بر کسی ظلم نمی کند، تجلیل کنی، کارهایی که مردمان در وصف آنها سرایده‌اند. **25 همه 24** و تحت تأثیر دانایین مردم جهان نیز قرار نمی گیرد، از این جهت مردم کارهای خدا را مشاهده می کنند، هر چند از درک کامل آنها ترس و احترام او در دل همه مردم جا دارد.

عاجزند. **26** زیرا خدا به قدری عظیم است که نمی توان او را راچجان **38** آگاه خداوند از درون گردیده به ایوب چنین پاسخ داد: **2**

می فرستد و آن را به باران تبدیل می کند. **28** سپس ابرها آن را به این کیست که با حرفهای پوچ و معنی حکمت مرد می کند؟ **3** فراوانی برای انسان فرو می ریند. **29** آیا واقعاً کسی چگونگی گستره حوال، مثل یک مرد بایست و به پیش من پاسخ بده. **4** وقتی زمین شدن ابرها در آسمان و پرخاستن غرش رعد از درون آنها را می فهمد؟ را پیعاد نهادم تو کجا بودی؟ اگر می دانی به من بگو. **5** آیا می دانی بیبینید چگونه سراسر آسمان را با برق روشن می سازد، ولی اعماق اندازه‌های زمین چگونه تعین شد و چه کسی آن را با شاقول اندازه دریا همچنان تاریک می ماند. **31** خدا با کارهای حریت‌انگیر خود گرفت؟ **6** آیا می دانی وقتی در میان بانک شادی ستارگان صحیح و غذای فراوان در دسترس همه انسانها قرار می دهد. **32** او دستهای فرشتگان آسمان، زمین بیعاد نهاده می شد، پایه‌های آن بر چه چیز قرار خود را با پیراهی آتشین برق پر می کند و هر یک از آنها را به سوی گرفت و سینگ زاویه آن را چه کسی کار گذاشت؟ **8** وقتی دریا از هدف پرتاب می نماید. **33** رعد او از فرا رسیدن طوفان خبر می دهد؛ شکم زمین بیرون آمد چه کسی برای آن حد گذاشت؟ **9** این من بودم که دریا را با ابرها پوشانم و با تاریکی غلظت آن را قداد کردم، و حتی حیوانات نیز از آمدن آن آگاه می شوند. **10** حدود آن را تعیین نمودم و با سواحل، آن را محصور کردم. **11**

37 دل من می لرزد؛ **2** گوش دهید و غرش صدای خدا را دریا گفتم: «از اینجا جلوتیر نبا و موجهای سرکش تو از این حد تجاوز بشنوید. **3** او برق خود را به سراسر آسمان می فرستد. **4** سپس غوش نکنید!» **12** آیا در تمام عمرت هرگز به خورشید فرمان دادهای که صدای او شنیده می شود، غرش مهیب رعد به گوش می رسد و باز طلوع کنید؟ **13** آیا هرگز به روشنای روز گفتنهای که کرانه‌های زمین را برق، آسمان را روشن می کند. **5** صدای او در رعد باشکوه است. ما در بر بگیرد تا شرارت شب رخت برش بیندید؟ **14** زمین مثل موم زیر مهر نمی توانیم عظمت قدرت او را درک کنیم. **6** وقتی او برق و باران تغییر شکل می دهد، و نقشهای آن مانند نقشهای لباس، نمایان شدید بر زمین می فرستد، **7** مردم از کار کردن باز می مانند و متوجه می شود. **15** نور شریان از آنها گرفته می شود، و دستشان که برای قدرت او می شوند، **8** حیوانات وحشی به پناهگاه خود می شتابند و ظلم دراز شده، می شکند. **16** آیا چشمدهای را که دریاهای از آن در لاههای خویش پنهان می مانند. **9** از جنوب طوفان می آید و از جاری می گردند کشف کرده‌ای و یا به اعمال دریاهای قدم گذاشته‌ای؟ شمال سرما. **10** خدا بر آبها می دهد، به طوری که حتی وسیعترین **17** آیا دروازه‌های دنیای تاریک مردگان را دیده‌ای؟ **18** آیا می دانی دریاهای نیز پیغام بندد. **11** او ابرها را از رطوبت، سنگینگ می کند و پهانی زمین می دارد. **19** آیا می دانی برق خود را به وسیله آنها پراکنده می سازد. **12** آنها به دستور او به روشنایی و تاریکی از کجا می آیند؟ **20** آیا می توانی حدودشان را حرکت در می آیند و احکام او را در سراسر زمین به جا می آورند. **13** پیدا کنی و به سرجشمه آنها برسی؟ **21** البته تو همه این چیزها را او ابرها را برای مجازات مردم و یا برای سیراب کردن زمین و نشان می دانی! مگر نه این است که تو هنگام خلقت دنیا وجود داشته‌ای! دادن رحمتش به ایشان، می فرستد. **14** ای ایوب، گوش بد و دریاره **22** آیا تو مخزنها برق را دیده‌ای؟ **آیا** می دانی تگگ در کجا اعمال شگفت‌آور خدا تأمل و تفکر کن. **15** آیا تو می دانی که خدا ساخته و انبیار می شود؟ **23** من آنها را برای زمان جنگ و بلا ذخیره چگونه تمام طبیعت را اداره نموده، برق را از ابرها ساطع می کند؟ **16** آیا تو می دانی که کجا کردام. **24** آیا می دانی روشنایی از کجا می تابد و باد شرقی از کجا می وزد؟ **25** چه کسی دروها را برای سیلانها خشک و متربک کار خدا را می توانی درک کنی؟ **17** آیا وقتی زمین زیر ووش باد گرم آسمان را تعیین کرد؟ چه کسی باران را بر بیانهای خشک و متربک جنوب قرار دارد و لباسهای از گرمای به تنت چسبیده است، **18** تو می باراند تا زمین ویان و با بر سیراب گشته گیاهان تازه برویاند؟ **28** آیا می توانی به خدا کمک کنی تا وضع آسمان را که شبنم پدری دراد؟ **29** کیست که بخ را به وجود می آورد و است تغییر دهد؟ **19** آیا تو می توانی به ما بگویی چگونه باید با خدا شبنم را تولید می کند، **30** آب را به بین مبدل می سازد و سطح دریا را مواجه شد؟ ما با این فکر تاریکمان نمی دانیم چگونه با او سخن مانند سنگ، مجدهای نماید؟ **31** آیا تو می توانی جمجمه ستارگان گوییم. **20** من با چه جرأتی با خدا صحبت کنم؟ چرا خود را به بروین را به هم بندی؟ یا رشته منظمه حیار را باز کنی؟ **32** آیا کشتن دهم؟ **21** همان طور که در یک روز آتفایی بی ابر، نمی توانیم می توانی گردش منظم فضول را اداره کنی و دب اکبر را با ستارگانش به تابش خورشید نگاه کنیم، **22** همچنان نیز نمی توانیم به جلال در آسمان هدایت نمایی؟ **33** آیا از قوانین آسمان سر در می آوری و پرشکوه خدا که از آسمان با درخشندگی خیره کننده ای بر ما نمایان می دانی اینها چه تأثیری بر زمین دارند؟ **34** آیا می توانی بر سر ابرها می شود خیره شویم. **23** ما نمی توانیم به قدرت خدای قادر مطلق بی فریاد بزنی تا که سیلانها تو را پوشاند؟ **35** آیا می توانی به برق آسمان

قادر مطلق، بدی و ظلم بکند؟ **۱۱** او هر کس را موافق عملش وقتی به انسانها ظلم می‌شود، آنها ناله می‌کنند و فریاد برمی‌آورند تا جزا می‌دهد. **۱۲** براسی که خدای قادر مطلق، بدی و بی‌انصافی کسی به دادشان برسد. **۱۰** اما کسی نمی‌گوید: «خدای آفریننده نمی‌کند. **۱۳** اقدار و اختیار تمام جهان در دست اوست. **۱۴** اگر من کجاست، که شبانگاه سرودها می‌باشد؟ **۱۱** او که ما را خدا اراده کند که روح و نفس خود را از انسان بگیرد، **۱۵** اثربی از توسط حیوانات زمین تعلیم می‌دهد، و توسط پرندگان آسمان حکیم زندگی در او باقی نمی‌ماند و او به خاک باز می‌گردد. **۱۶** حال، می‌سازد؟» **۱۲** فریاد برمی‌آورند و کمک طلبند اما خدا پاسخی اگر فهم داری، گوش کن. **۱۷** اگر خدا از عدالت و انصاف متبر نمی‌دهد، زیرا متکبر و شرور هستند. **۱۳** فریاد آنها سودی ندارد، زیرا بود آیا می‌توانست جهان را اداره کند؟ آیا می‌خواهی آن داور بزرگ را خدای قادر مطلق آن را نمی‌شود و به آن توجهی ندارد. **۱۴** پس محکوم کنی؟ **۱۸** او کسی است که پادشاهان و تاجران را به بدکاری چقدر بیشتر، وقتی می‌گویی او را نمی‌بینی و دعویی‌ات در حضور وی و بی‌انصافی متهم می‌کند، **۱۹** هرگز از قدرتمندان طرفداری نمی‌نماید است، و منظر او هستی، خدا تو را نخواهد شید **۱۵** می‌گویی: و ژرمنند را بر قبیر ترجیح نمی‌دهد، زیرا همه انسانها آفریده دست او «خدا گناهکار را مجازات نمی‌کند و به گناهان او توجهی ندارد.» هستند. **۲۰** خدا می‌تواند نیمه‌شب در یک لحظه جان انسان را **۱۶** اما ای ایوب، تو از روی نادانی سخن می‌گویی و سختان پوچ و بگیرد و با یک اشاره قادرمندترین انسانها را از پای درآورد. **۲۱** خدا باطل است.

تمام کارهای انسان را به دقت زیر نظر دارد و همه را می‌بیند. **۲۲** هیچ ظلمتی نمی‌تواند آدمهای بدکار را از نظر او پنهان سازد. **۲۳** **۳۶** حوصله کن و به آنچه که درباره خدا می‌گوییم گوش بده. پس خدا احتیاجی ندارد که برای داروی کردن انسان صیر کند. **۲۴** **۳** من با داشت وسیع خود به تو نشان خواهم داد که خالق من عادل است. **۴** بدان کسی که در مقابل تو ایستاده، مردی فاضل است و بی‌آنکه نیازی به تحقیق و بررسی باشد خدا قدرتمندان را خرد و آنچه می‌گوید عین حقیقت می‌باشد. **۵** فهم و دانایی خدا کامل ملاشی می‌کند و دیگران را به جای آنها می‌نشاند، **۲۵** زیرا او از کارهای ایشان آگاه است و در یک شب ایشان را سرنگون می‌سازد. **۲۶** او آنها را در حضور همگان به سزای اعمالشان می‌رساند، **۲۷** چون از پیروی او انحراف ورزیده به احکام او توجهی نکرده‌اند، **۲۸** و آنچنان بر قفرما ظلم نموده‌اند که فریادشان به گوش خدا رسیده است. **۲۹** هرگاه در زحمت بیفتند و اسیر و گرفتار شوند، **۹** خدا اعمال گناه‌آلود و تکبر ایشان را که بله، خدا ناله مظلومان را می‌شود. **۲۹** وقتی او آرام است، کیست موجب گرفتاری‌شان شده به آنها نشان می‌دهد **۱۰** و به ایشان کمک که بتواند او را مضطرب کند؟ و چون روی خود را بیوشاند، کیست که بتواند او را ببیند؟ هیچ قومی و هیچ انسانی نمی‌تواند. **۱۱** او می‌کند که به سختان او توجه نمایند و از گناه دست بکشند. **۱۲** نمی‌گذارد بدکاران بر مردم حکومت رانند و آنها را اسیر کنند. **۳۱** ای اگر که او گوش داده باشد؛ **۱۲** و اگر گوش ندهند، در جنگ هلاک ایوب، آیا گناهات را پیش خدا اعتراف نموده‌اند؟ آیا به او قول داده‌ای خوشبخت خواهند بود؟ **۱۳** آیا از آنها نشان می‌دهد **۱۰** و به ایشان کمک شده، در جهل و نادانی خواهند مرد. **۱۴** آشخاص خدانشناس در که دیگر گناه نکنی؟ **۳۲** آیا از خدا خواسته‌ای که خطاهای را به تو دل خود خشم را می‌پرورانند و حتی وقتی خدا آنها را تنبیه می‌کند نشان دهد؟ آیا حاضری از آنها دست بکشی؟ **۳۳** آیا عدالت خدا پاید مطابق خواسته‌های تو باشد؟ حال آنکه تو او را طرد کردی؟ از او کمک نمی‌طلبید. **۱۴** آنها به سوی فساد و هرگزی کشیده تصمیم با تو سوت، نه با من. بگو چه فکر می‌کنی. **۳۴** هر انسان می‌شوند و در عنفوان جوانی می‌میرند. **۱۵** خدا بوسیله سختی و فهمیده و با شعوری این حرف مرآ تصدیق خواهد کرد که تو مثل آدم نادان حرف می‌زنی. **۳۶** ای ایوب، کاش به نهایت آزموده شوی، چون مثل شریان پاسخ می‌دهی **۳۷** و نافمانی را بر گناهان دیگر خود حاضر فکرت با داوری شریان درگیر است. نگران نباش داوری و افروده‌ای و با بی‌حرمتی و با خشم بر ضد خدا سخن می‌گویی.

آیا این درست است که ادعا می‌کنی که در حضور تو را از راه راست منحرف نسازد. **۱۹** فریاد تو به جایی نخواهد خدا بی‌گناهی، و می‌گویی: «از این پاکی و بی‌گناهی خود سودی رسید و با همه تلاشهای سختی تو ای تونگا آزاد شوی. نبرده‌ام؟ **۴** من جواب تو و همه دوستان را می‌دهم. **۵** به آسمان **۲۰** در آرزوی فرا رسیدن شب نیاش، تا مردم را از مکانشان بیرون بلندی که بر فراز سر توست نگاه کن. **۶** اگر گناه کنی چه لطمی‌ای بیکشی. **۲۱** از گناه دوری کن، زیرا خدا این گرفتاری را به همین به خدا می‌زنی؟ اگر خطاهای تو زیاد شود چه تأثیری بر او دارد؟ **۷** سبب فرستاده است تا تو را از گناه دور نگه دارد. **۲۲** بدان که یا اگر گناه نکنی، چه نفعی به او می‌رسانی؟ **۸** خواه گناه کنی، قدرت خدا برتر از هر قدری است. کیست که مثل او بتواند به انسان و خواه کار خوب انجام دهی، تأثیر آن فقط بر انسانهاست. **۹** تعلیم دهد؟ **۲۳** چه کسی می‌تواند چیزی به خدا یاد دهد و یا او را

به اینکه صاحبی را کشتهام و آن را تصاحب کردهام تا از مخصوصیت نشدهام. **10** خدا بی پهانه می گردد تا در من خطای بیابد و مرا استغفاه برم، **40** باشد که در آن زمین به جای گندم، خار و ب عرض دشمن خود محسوب کند. **11** خدا پای مرا در گندارد و چو، علنهای هرز بروید. پایان سخنان ایوب.

می کنی، زیرا خدا از انسان بزرگتر است. **13** چرا شکایت می کنی که

32

آن سه دوست ایوب، دیگر به او حوار ندادند، چون ایوب خدا برای کارهای که می کند توضیحی به انسان نمی دهد؟ **14** بر بی گاهی خود پافشاری می کرد. **2** شخصی به نام ایهود، پسر خدا به شیوه های گوناگون با انسان سخن می گوید، اما انسان توجه برکنیل بوزی، از طفیله رام، که شاهد این گفتگو بود خشمگین شد، نمی کند. **15** هنگامی که خواب عمیق انسان را در بستره فرو زیرا ایوب نمی خواست قبول کند که گناهکار است و خدا به حق او می گیرد، خدا به موسیله خواها و رفیعهای شب با او حرف می زند. **16**

را مجازات کرده است. **3** او از آن سه رفیق ایوب نیر خشمگین بود، گوششهای او را باز می کند و به او هشداری می دهد تا **17** او را از چون بدون اینکه پاسخ قانون گفته باشد، او را کنایه و تکبر باز دارد. **18** او انسان را از هلاکت و مرگ می رهاند. محکوم می کردن. **4** ایهود برای سخن گفتن با ایوب صیر کرده بود **19** و نیز او را در بستر بیماری با درد تأذیب می کند، و چنان دردی چون سایرین از او بزرگر بودند. **5** اما وقتی که دید آنها دیگر جوانی در استخوانهایش ایجاد می شود **20** که او اشتباهی را از دست ندارند، برآشست. **6** ایهود به سخن آمده چنین گفت: من جوانم و حتی از لذتمنی خوارکها نیز بیزار می شود. **21** به قدری لاغر و شما پیر، به همین علت لب فرو سستم و جرأت نکردم عقیدهام را برای ضعیف می شود که جزو پوست و استخوان چیزی از او باقی نمی ماند شما بیان کنم، **7** زیرا گفته اند که پیران داناترند. **8** ولی حکمت و **22** و پایش به لب گور می رسد، و جانش به دست حاملان مرگ. دانایی فقط بستگی به سن و سال ندارد، بلکه آن روحی که در **23** اما هرگاه یکی از هزاران فرشته خدا، یک پیک مخصوصی، از انسان قرار دارد و نفس خدای قادر مطلق است، به انسان حکمت آسمان ظاهر شود تا برایش شفاعت نموده، او را درستکار اعلام کند، می بخشد. **10** پس به من گوش بدید و بگذراید عقیدهام را بیان **24** و او را مورد لطف خود قرار داده، بگوید: «او از گور برهانید، کنم. **11** من در تمام این مدت صیر کردم و با دقت به سخنان و چون برای او فلایه ای یافته ام». **25** آنگاه پدن او مثل پدن یک طفل، دلایل شما گوش دادم، هیچ کدام از شما نتوانستید پاسخ ایوب را سالم شده، دویاره جوان و قوی می گردد. **26** هر وقت به حضور خدا بدید و یا ثابت کنید که او گناهکار است. **13** به من نگویید: دعا کند، خدا دعایش را شنیده، او را اجابت می کند و او با شادی «ایوب بسیار حکیم است. فقط خدا می تواند او را قانع کند.» **14** خدا را پرستش می نماید و خدا او را به وضع خوب گذشته اش بر اگر ایوب با من به مباحثه پرداخته بود، با این نوع متعلق پاسخ او می گرداند. **27** سپس او به مردم خواهد گفت: «من گاه کردم و به را نمی دادم! **15** شما حیران نشسته اید و هیچ جوابی ندارید. **16** راستی عمل ننمودم ولی خدا از سر تقصیرم گذشت. **28** او نگذاشت آیا حال که شما سکوت کرده اید من هم باید همچنان صیر کرم بسیم و از نور زندگی محروم گرم.» **29** خدا برای او ساخت بمانم؟ **17** نه، من به سهم خود جواب می دهم. **18** انسان انجام می دهد **30** و جان او را از مرگ می رهاند تا نور زندگی حرفهای زیادی برای گفتن دارم و دیگر نمی توانم صیر کنم. **19** مانند بر او بتاید. **31** ای ایوب، به آنچه که گفتم خوب توجه کن و بگذران مشکی هست که از شراب پر شده و نزدیک ترکیدن است. **20** باید به سخنان ادامه دهم؛ **32** ولی اگر چیزی برای گفتن داری، بگو؛ حرف بزم تا راحت شوم. پس بگذراید من هم به سهم خود جواب می خواهم آن را بشنو، چون به هیچ وجه مایل نیستم که ابهامی بدهم. **21** من قصد ندارم از کسی طرفداری کنم و سخنان تملقاً می براتی باقی بماند. **33** اما اگر حرفی برای گفتن نداری به من گوش بگویم، **22** چون انسان چاپلوسی نیستم و گزنه خالقم مرا هلاک بده و خاموش باش تا به تو حکمت بیاموزم!

می کرد.

34

ای مردان حکیم و دانا به من گوش دهید. **3** همچنانکه

33

ای ایوب، خواهش می کنم به حرفهای من گوش بده، **2** زیان طعم غذای خوب را می فهمد همان گونه نیز گوش سخنان درست چون می خواهم با تو صحبت کنم. **3** من با اخلاص و صداقت را تشخیص می دهد؛ **4** پس بیایند آنچه را که خوب و درست است کامل، حقیقت را خواهیم گفت، **4** زیرا روح خدا مرا آفریده است و تشخیص داده، آن را اختیار کنیم. **5** ایوب گفته است: «من گناهی نفس قادر مطلق به من زندگی بخشیده است. **5** اگر توانستی جوابم ندارم، ولی خدا مرا گناهکار می داند. **6** هر چند که تقصیری ندارم را بدھی درنگ نکن، دعوی خود را آماده کن و در برایم بایست. او مرا دروغگو می داند. با اینکه هیچ خطای نکردهام، اما سخت ۶ من هم مثل تو از گل سرشه شدهام و هر دو ما مخلوق خدا تبیه شدهام.» **7** بیینید ایوب چه حرفهای توهین آمیزی می زند! حتی هستیم، **7** پس لزومی ندارد از من بتسی. من تو را نخواهم ترساند و با بدکاران همنشین بوده است! **9** زیرا می گوید: «برای انسان چه در تکنگا قرار نخواهیم داد. **8** من خود، این حرف را از دهان تو فایده ای دارد که در صدد خشنود ساختن خدا برا آید؟» **10** ای کسانی شنیده ام که گفته ای: **9** «پاک و بی تقصیر و مرتکب هیچ گناهی که فهم و شعور دارید، به من گوش دهید. چطور ممکن است خدای

میان ایشان مثل یک پادشاه حکومت می کردم و مانند یک رهبر آنها را 31 با چشم انداز خود عهد بستم که هرگز با نظر شهوت به راهنمایی می نمودم.

30 ولی اکنون کسانی که از من جوانترند مرا مسخره می کنند، خدای قادر مطلق که در بالاست برای ما چه دختری نگاه نکنم. 2 خدای نگاه نگهنه است؟ 3 آیا مصیبت و بلا سروش شیرین و بدکاران

تدارک دیده است؟ 4 آیا او هر کاری را که می کنم و هر قدمی را که برمی دارم در حالی که من عار داشتم پدرداشان را حتی جزو سگهای گلام نمی بیند. 5 من هرگز دروغ نگفته و کسی را غافل نمی کنم، بپنگار

بدانم؛ 6 نیروی بازوانشان برای من چه فایده ای دارد، زیرا رمقد در خدا خودش مرا با تزاوی عدل بسنجد و ببیند که بی گناهم. 7 اگر آنها باقی نمانده است. 3 از شدت گرسنگی لاغر و بیتاب شده، سر پاییم را از راه خدا بیرون گذاشتام، یا اگر دلم در طمع چیزهای بوده به بیابان خشک و متrock می نهادند. 4 در میان بوته ها علف شوره

می چیزندن، و ریشه شورگاه را می خورند. 5 چون مردم آنها را مانند یک دزد با داد و قال از میان خود رانده بودند. 6 پس آنها مجبور باشد که غله ای که کاشته ام را پیش کنده شود و یا شخص دیگری آن را درو کنند. 9 اگر شفیقته زن مرد دیگری شده، در کمین او شدند در سراسری کوهها ساکن شوند، در میان سخنرهای و خفرهای زمین. 7 در بیابانها عرع می کردند و زیر بوته ها می لوییدند. 8 آنها

احمقانی بی ثام و نشاند که از سرزمین خود طرد شده اند. 9 و حال فرزندان ایشان مرا به باد رسخند گرفتند و من بازیچه دست آنها شده ام. 10 از من کراحت دارند و نزدیک نمی آیند. از تف انداختن

آن کار ریخت سزاوار مجازات است، 12 و مانند آتشی جهنمی می تواند تمام هستی مرا بسوزاند و از بین ببرد. 13 اگر نسبت به غلام یا کنیز خود بی انصافی می کردم، وقتی که از من شکایت داشتند،

شده ام. 10 از من کراحت دارند و نزدیک نمی آیند. از تف انداختن 11 خدا مرا ذلیل و ناتوان ساخته است، پس به صورت ایابی ندارند. 12 این ازادل و ایشاش آنها هر چه دلشان می خواهد با من می کنند. 13 این ازادل و ایشاش هم خدمتگزارانم، به دست یک خدا سرشته شده ام. 16 هرگز از

از هر سو به من حمله می کنند و سر راهم دام می گذارند. 13 راه مرا می بندند و دست به هر کاری می زندت تا مرا از پای درآورند. آنها نامیدی بماند، 17 یا یتیمی گرسنگی بکشد، بلکه خوارک خود را با

می داند که من بی پار و پارم. 14 ناگهان بر من هجوم می اوزند و آنها قسمت کرده ام 18 و تمام عمر خود را صرف نگهداری از آنها وقتی که می بینند به زمین افتاده ام بر سرم می ریزند. 15 در ترس و

نموده ام. 19 اگر کسی را می دیدم که لباس ندارد و از سرما می لردد، وحشت به سر می برم. آبروی من رفه است و سعادتم ماند ابر نایدید 20 لیاسی از پشم گوسفندانم به او می دادم تا از سرما در امان بماند شده است. 16 دیگر رفته در بدنم نمانده و تسکینی برای رنجهایم

نیست. 17 شبانگاه دردی شدید تمام استخوانهایم را فرا می گیرد و از نفوذی که در دادگاه داشتم حق یتیمی را پایمال نموده باشم 22 لحظه ای آرام نمی گذارد. 18 خدا با دست قوی یقه پیراهنی را بازیم از کفم بیفت و دستم بشکند. 23 هرگز جرأت نمی کردم

چنین کاری را انجام دهم، زیرا از مجازات و عظمت خدا می ترسیم. 24 هرگز به طلا و نقره تکی نکرده ام 25 و شادی من تکی به مال و ثروت نبوده است. 26 هرگز فرقه خورشید تابان و ماه درخشان نشده ام و آنها را از دور نبوسیده و پرسش نکرده ام؛ 28 چون اگر

او با تمام وجود برای من دعای خیر می کرد. 21 اگر من با استفاده از نفوذی که در دادگاه داشتم حق یتیمی را پایمال نموده باشم 22 سخت گرفته است. 19 خدا را به گل و لجن کشیده و به حاک نشانده است. 20 ای خدا، ند تو فریاد برمی آزم، ولی به من جواب نمی دهی. در حضورت می ایستم، اما نگاهم نمی کنی. 21 نسبت به من بی رحم شده ای و با تمام قدرت آزم می دهی. 22 مرا به میان گردباد می اندازی و در مسیر طوفان قرار می دهی. 23 می دام

مرا به دیار مرگ که برای همه زندگان مقرر است، می فرستی. 24 چرا به کسی که خود شده است و کاری جو التمساص کردن، از او بر نمی آید، حمله می کنی؟ 25 آیا من برای آنانی که در زحمت بودند گریه نمی کردم؟ آیا برای نیازمندان غصه نمی خوردم؟ 26 با وجود این

به پاس خوبی، بدی نصیبم شد و به جای نور، تاریکی به سراغم در خانه خود را به روی او باز گذاشتم. 33 هرگز مانند دیگران به

آمد. 27 دلم آشفته است و آرام و قرار ندارد. امواج مصیبت مرا فرا گرفته اند. 28 تاریکی وجودم را تسخیر کرده و از شدت غم به این

سو و آن سو می روم و قرار ندارم. در میان جماعت می ایستم و با التمساص کمک می طلبم. 29 تالهایم به فریاد شغال و جغد می ماند.

30 پوست بدنم سیاه شده، و کنده می شود. استخوانهایم از شدت

تب می سوزد. 31 نوای شاد چنگ می شود، به نوجه گرگی مبدل شده و از تمام کارهای را که کرده ام برای او تعزیف می کنم و سربلند در حضور

نی من ناله های جانگذار به گوش می رسد. 32 اگر زمینی که در آن کشتم می کنم مرا متهم سازد

او می ایستم. 33 اگر زمینی که در آن کشتم می کنم راهنمایی می نمودم.

همه این حروفهای پوچ و بی اساس را به من می‌زنید؟ **13** این است است. حتی از چشمان تیزین پرندگان هوا نیز مخفی است؛ **22** سرنوشتی که خدای قادر مطلق برای گناهکاران تعیین کرده است: هلاکت و مرگ می‌گویند: «ما فقط شایعاتی در مورد مکان حکمت **14** هر چند شخص گناهکار فرزندان زیادی داشته باشد، آنها یا شنیده‌ایم.» **23** فقط خدا می‌داند که حکمت را کجا می‌توان پیدا در جنگ می‌میرند و یا از گرسنگی تلف می‌شوند. **15** آنان هم کرد؛ **24** زیرا او تمامی زمین را زیر نظر دارد و آتش را که در زیر که از جنگ و گرسنگی جان به در برند، بر اثر بیماری و بالا به آسمان است مشاهده می‌کند. **25** او باد را به حرکت دری آورد و گور خواهد رفت و حتی زنانشان هم برای ایشان عزاداری نخواهند حدود اقیانوسها را تعیین می‌کند. **26** به باران فرمان می‌دهد که بیارد **16** هر چند گناهکاران مثل ریگ پول جمع کنند و صندوق و مسیر برق آسمان را تعیین می‌کند. **27** پس او می‌داند حکمت خانه‌هایشان را پر از لباس کنید **17** ولی عاقبت درستگاران آن لباسها کجاست. او آن را آزمایش کرده و تأیید نموده است، **28** و به افراد را خواهد رفت و پول آنها را بین خود تقسیم خواهد کرد. **18** بشر می‌گوید: «بدانید که ترس از خداوند، حکمت واقعی، و دوری خانه‌ای که شخص شرور پسازد مانند تار عنکبوت و سایپان دشیان، نمودن از شرارت، فهم حقیقی می‌باشد.»

بی دوام خواهد بود. **19** او ترقومند به رختخواب می‌رود، اما هنگامی **29** ایوب به سختان خود ادامه داده، گفت: **2** ای کاش که بیدار می‌شود می‌بیند تمامی مال و ثروتش از دست رفته است. **20** ترس مانند سیل او را فرا می‌گیرد و طوفان در شب او را می‌بلعد. روزهای گذشته بازمی‌گشت، روزهایی که خدا، نگهدار من بود **3** و **21** باد شرقی او را برد، از خانه‌اش دور می‌سازد، **22** و با بی‌رحمی راهی را که در پیش داشتم روش می‌ساخت و من با نور او در دل بر او که در حال فرار است می‌وزد. **23** مردم از بلای که بر سر او تاریکی قدم برمی‌داشتم! **4** بهله، در آن روزها کامران بودم و زیر سایه خدا زندگی می‌کردم. **5** خدای قادر مطلق همراه من بود و فرزندانم آمده است شاد می‌شوند و از هر سو او را استهزا می‌کنند.

28 مردم می‌دانند چگونه نقره را از معدن استخراج نمایند، طلا صخره‌ها برای من چشممه‌های روغن زیعون جاری می‌شد! **7** در آن را تصفیه کنند، **2** آهن را از زمین بیرون آورند و مس را از سنگ جدا روزها به دروازه شهر می‌رفت و در میان بزرگان من نشستم. **8** جوانان سازند. **3** آنها می‌دانند چطیر معدن تاریک را روشن کنند و در با دیدن من با احترام کنار می‌رفتند، پریان از جا برمی‌خاستند، **9** جستجوی سنگهای معدن تا عمقهای تاریک زمین فرو روند. **4** آنها ریش سفیدان قوم خاموش شده، دست بر دهان خود می‌گذاشتند **10** و در نقاطی دور دست، جایی که پای بشري بدان راه نیافنه، در دل بزرگان سکوت اختیار می‌کردند. **11** هر که مرا می‌دید و حرفاها را زمین نقب می‌زنند و از طنابها آویزان شده، به عمق معدن می‌روند. می‌شید از من تعزیف و تمجید می‌کرد؛ **12** زیرا من به داد فقرا **5** مردم می‌دانند چگونه از روی زمین غذا تهیه کنند، در حالی که در می‌رسیدم و بیهمانی را که بار و یاور نداشتند کمک می‌کردم. **13** زیر پوسته همین زمین، آتش نهفته است. **6** آنها می‌دانند چگونه از کسانی را که دم مرگ بودند باری می‌دادم و ایشان برايم دعای خیر سنگهای آن یافوت و طلا به دست بیاورند. **7** حتی پرندگان شکاری می‌کردند و کاری می‌کردم که دل بیوه زنان شاد شود. **14** هر کاری راه معادن را نمی‌دانند و چشم هیچ عقایقی آن را نمی‌تواند بینند؛ **8** که انجام می‌دادم از روی عدل و انصاف بود؛ عدالت جامه من بود و پای شیر با جانور درنده دیگری به این معادن نرسیده است؛ **9** ولی انصاف تاج من. **15** برای کورها چشم و برای لنگان پا بودم؛ **16** مردم می‌دانند چطیر سنگهای خارا را تکه تکه نموده، کوهها را از بیخ برای فقرا پدر بودم و از حق غیربهاد دفاع می‌کردم. **17** دندانهای و بن برکنند، **10** صخره‌ها را بشکافند و به سنگهای قیمتی دست ستمگران را می‌شکستم و شکار را از دهانشان می‌گرفتم. **18** در یابند. **11** آنها حتی سرچشمه رودها را کاوش می‌کنند و گنجهای آن روزها فکر می‌کردم که حتماً پس از یک زندگی خوش طولانی مخفی از آن بیرون می‌آورند. **12** مردم همه اینها را می‌دانند، ولی به آرامی در جمع خانواده خود خواهمند. **19** زیرا مانند درختی نمی‌دانند فهم و حکمت را در کجا بیابند. **13** حکمت در بین بودم که ریشه‌هایش به آب می‌رسید و شاخه‌هایش از شیم سیراب انسانها پیدا نمی‌شود و هیچ کس ارزش آن را نمی‌داند. **14** اقیانوسها می‌شد. **20** پوسته افتخارات تازه‌ای نصیب می‌شد و به قدر تم افروده می‌گویند: «در اینجا حکمت نیست.» و دریاها جواب می‌دهند: می‌گشت. **21** همه با سکوت به حرفاها گوش می‌دادند و برای «در اینجا هم نیست.» **15** حکمت را با طلا و نقره نمی‌توان خردی، نصیحت‌های من ارزش قائل بودند. **22** پس از اینکه سختانم تمام **16** و نه با طلا خالص و سنگهای قیمتی. **17** حکمت از طلا و می‌شد آنها دیگر حرفی نمی‌زندند، زیرا نصائح من برای آنها قانع کننده الماس بسیار گرانهاتر است و آن را نمی‌توان با جواهرات خردباری بود. **23** آنها مانند کسی که در زمان خشکسالی انتظار باران را کرد. **18** مرجان و بلور در برای حکمت هیچ ارزشی ندارند. قیمت آن می‌کشد، با اشیاق در انتظار سختان من بودند. **24** وقتی که دلسوز از لعل بسیار گرانتر است. **19** نه می‌توان آن را با بیرون مغلوب خردید بودند، با یک لبخند آنها را تشویق می‌کردم و بارغم را از دلهایشان و نه با طلای ناب. **20** پس حکمت را از کجا می‌توان به دست می‌داشتم. **25** مانند کسی بودم که عزاداران را تسلی می‌دهد. در آورده؟ در کجا پیدا می‌شود؟ **21** زیرا از چشمان تمامی افراد بشر پنهان

خدای قادر مطلق جرأت را از من گرفته است و با تاریکی ترسناک و بردیده می‌شوند. **25** آیا کسی می‌تواند بگوید که حقیقت غیر از این است؟ آیا کسی می‌تواند ثابت کند که حرفهای من اشتباه است؟ ظلمت غلیظ مرآ پوشانده است.

24 چرا خدای قادر مطلق زمانی برای دادرسی تعیین نمی‌کند؟ **25** آنگاه بلند شوحی پاسخ داد: **2** خدا توانا و مهیب است؛ کی خدانشاسان منتظر باشند و مجازات شریان را نیستند؟ **2** اموج ظلم او در آسمانها آرامش برقرار می‌کند. **3** کیست که بتواند لشکرهای ما را فرو گرفته است. خدانشاسان زمینها را غصب می‌کنند و گلهای آسمانی او را بشمارد؟ کیست که نور خدا بر او نیایده باشد؟ **4** را می‌درذند؛ **3** حتی از الاغهای یتیمان نیز نعمی گذرند و دار و ندار انسانی که از زن زاییده شده، چگونه می‌تواند در پایر خدا پاک و بیوهزنان را به گرو می‌گیرند. **4** حق فقرا را پایمال می‌سازند و فقرا از بی‌گاهه به حساب بیاید؟ **5** حتی ماه و ستارگان در نظر او پاک و ترس، خود را پنهان می‌کنند. **5** فقرا مانند خرهای وحشی، برای سیر نورانی نیستند، **6** چه رسد به انسان که حشره یا کرمی بیش نیست.

کردن شکم خود و فرزندانشان، در بیانها جان می‌کنند؛ **6** علّهای هر بیان را می‌خورند و دانهای انگور بر زمین افتدۀ تاکستانهای شریان را جمع می‌کنند. **7** نه لیاسی دارند و نه پوششی، و تمام شب خوب مرا در هنگام سختی دلداری دادید! **3** چه خوب با پندهای را برخene در سرما می‌خوابند. **8** از بی‌خانمانی به اغراها پناه می‌برند و خود مرا متوجه حماقت ساختید و چه حرفهای عاقلانه‌ای زدید! **4** در کوهستان از باران خیس می‌شوند. **9** سنتگران پچه‌های ییتم را از چطرب به فکر تان رسید این سخنان عالی را به زبان پیاویده؟ **5** ارواح بغل مادرانشان می‌زیابند و از فقر در مقابل قرضشان، بجهه‌هایشان را به مردگان می‌لزند، آنان که زیر آبهایند و همه ساکنانش. **6** هاویه (Sheol) گرو می‌گیرند. **10** فقرا ناچارند لخت و عربان بگردند و با شکم به حضور خدا عربان است، و آبدون را پوششی نیست. گرسنه باقههای بدکاران را بپیشان حمل کنند، **11** در آسیابها رogen **7** خدا آسمان شمالی را بر خلاء می‌گستارند و زمین را بر زیعون بگیرند بدون آنکه مراهش را بچشند، و در حالی که از تشنجی نیستی می‌اویزد. **8** او آب را در ابرهای خود قرار می‌دهد و ابرها از عذاب می‌کشند با لگد کردن انگور، عصارة آن را بگیرند. **12** سنگنی آن شکاف بر نمی‌دارند. **9** خدا تخت خود را با ابرهایش فریاد مظلومان در حال مرگ از شهر به گوش می‌رسد. در دندهان داد می‌پوشاند. **10** او برای اقیانوس حد می‌گذارد و برای روز و شب مزء می‌زند و کمک می‌خواهدن، ولی خدا به داد ایشان نمی‌رسد. **13** قرار می‌دهد. **11** ارکان آسمان از نهیب او به لزه در می‌آیدن. **12** او شریان بر ضد نور قیام کرده‌اند و از درستکاری بوی نبرده‌اند. **14** آنان با قدرت خویش دریا را مهار می‌کند و با حکمت خود هولای دریا را آدمکشانی هستند که صبح زود بری خیزند تا فقیران و نیازمندان را در هم می‌شکند. **13** خدا آسمانها را صاف و شفاف می‌سازد، و بکشند و منتظر شب می‌مانند تا دزدی و زنا کنند. می‌گویند: «در دست او مار تیزرو را سوراخ می‌کند. **14** اینها تنها بخش کوچکی از تاریکی کسی ما را نخواهد دید.» صورتهای خود را می‌پوشانند تا کارهای عظیم اوست و زیمه‌های از صدای غرش او. پس کیست که کسی آنها را نشینسد. **16** شبیها به خانه‌ها دستبرد می‌زند و روزها بتوانند در پایر قدرت او بایستد؟

27 آبوب بحث خود را ادامه داده گفت: **2** به خدای زنده قادر باشند. **17** شب تاریک برای آنها همچون روشنایی صبح است، زیرا با ترسهای تاریکی خو گرفته‌اند. **18** اما آنها همچون کف روی آب، بهزودی از روی زمین ناپدید خواهند شد! ملک آنها نفرین شده است و زمین آنها محصولی ندارد. **19** مرگ آنها را می‌بعد، آن گونه که خشک و گرما بر فرآیند می‌گردند. **20** حتی مادر خود را پنهان می‌کنند، زیرا نمی‌خواهند با روشنایی سروکار داشته باشند. **17** شب تاریک برای آنها همچون روشنایی صبح است، زیرا با ترسهای تاریکی خو گرفته‌اند. **18** اما آنها همچون کف روی آب، هیچ کس او را به پاد نمی‌آورد. ریشه گاهاکاران کدنه خواهد شد، **21** چون به زنان نی فرزند که پسی ندارند تا از ایشان حمایت کند، ظلم می‌نمایند و به بیوهزنان محتاج کمک نمی‌کنند. **22** خدا با قدرت خویش ظالم را نابود می‌کند؛ پس هر چند آنها ظاهراً موفق باشند، ولی در زندگی امیدی ندارند. **23** ممکن است خدا بگذارد آنها احساس امیت کنند، ولی همیشه مواظب کارهای ایشان است. **24** برای مدت کوتاهی کامیاب می‌شوند، اما پس از لحظه‌ای مانند همه کسانی که از دنیا رفته‌اند، از بین می‌روند و مثل خوش‌های گدم ندارند، زیرا خود شما هم به اندازه من دریاره خدا می‌دانید؛ پس چرا

می شوند! ولی من نمی خواهم با آنها سروکار داشته باشم. **17** تا به بروی که گناهکاران در گذشته از آن پیروی کرده‌اند؟ **16** همچون حال چند بار اتفاق افتاده که چراگ بدکاران خاموش شود و آنها کسانی که اساس زندگیشان فرو ریخت و نابهانگ مودند؟ **17** زیرا به بدینختی دچار گردند؟ و یا چند بار اتفاق افتاده که خدا آنها را خدای قدر مطلق گفتند: «ای خدا از ما دور شو! تو چه کاری مجازات کنید، **18** و ایشان را مثل کاه در برابر باد و مانند خاک در می‌توانی برای ما انجام دهی؟» **18** در حالی که خدا خانه‌هایشان را برابر طوفان پراکنده سازد؟ **19** ولی شما می‌گویید: «خدا فرزندان مرد سرشار از برکت ساخته بود. بنابراین من خود را از راههای شریان دور شرور را مجازات می‌کند!» اما من می‌گویم که خدا باید خود شرور را نگه خواهد داشت. **19** درستکاران و بی‌گناهان هلاکت شریان را مجازات کنید! بگذار مرد مجازات را خودش بچشد! **20** بله، بگذار می‌بینند و شاد شده، می‌خندند و می‌گویند: «دشمنان ما از بین رفتنند مرد شرور خودش به سرای اعمالش برسد و پیله خشم خدای قادر و اموالشان در آتش سوخت.» **21** ای آیوب، از مخالفت با خدا مطلق را سر بکشد. **22** وقتی انسان می‌میرد دیگر چه احساسی دست بردار و با او صلح کن تا لطف او شامل حال تو شود. **22** می‌تواند درباره خانواده‌اش داشته باشد؟ **22** کیست که بتواند به خدا دستورهای او را بشنو و آنها را در دل خود جای بده. **23** اگر به چیزی بیاموزد؟ حتی خردمندان را او داروی می‌کند. **23** او از یک سو سوی خدای قادر مطلق بازگشت نموده، تمام بدینها را از خانه خود دور اشخاص قوی و سالم، مرقه و ثروتمند را هلاک می‌کند **25** و از کنی، آنگاه زندگی تو همچون گذشته سروسامان خواهد گرفت. **24** سوی دیگر کسانی را که در شدت فقر و تنگستی به سر می‌برند و اگر طمع را از خود دور کنی و طلای خود را دور ببریز، **25** آنگاه در زندگی هرگز طعم خوشی را تجربه‌اند از بین می‌برد. **26** هر دو خدای قادر مطلق خودش طلا و نقره خالص برای تو خواهد بود! **26** دسته در خاک دفن می‌شوند و کرمها بدن آنها را می‌خورند. **27** از به او اعتماد خواهی کرد و از وجود او لذت خواهی برد. **27** نزد افکاران و نقشه‌هایی که برای آزار من می‌کشید آگاه هستم. **28** او دعا خواهی نمود و او دعای تو را اجابت خواهد گرد و تو تمام می‌خواهد بگویید: «اشخاص ثروتمند و شرور برای گناهکاران دچار نذرهاست را به جا خواهی آور. **28** دست به هر کاری بزی موفق باشد و بدینختی شده‌اند.» **29** ولی من می‌گویم: «از هر فرد دنیا خواهی شد و بر راههایت همیشه نور خواهد تایید. **29** وقتی کسی به دیده‌ای که پرسید خواهد گفت **30** که آدم بدکار معمولاً در روز بلا زیر کشیده می‌شود، تو می‌گویی: «بلندش کن!» و او افتاده را نجات و مصیبت در امان است و جان به در می‌برد. هیچ کس مرد شرور را می‌بخشد. **30** پس اگر فروقن شده، خود را از گناه پاکسازی او تو را رو در رو متهنم نمی‌کند و کسی وی را به سرای اعمالش نمی‌رساند. خواهد رهانید.

حتی بعد از مرگش او را با احترام به خاک می‌سپارند و بر سر قبرش **23** آنگاه آیوب پاسخ داد: **2** امروز نیز شکایتم تلغی است، و نگهبان قرار می‌دهند؛ **33** سپاری در مراسم تدفین او شرکت می‌کند و با خاک نرم او را می‌پوشانند. **34** شما چگونه می‌توانید با این با وجود نالام، دست او بر من سنگین است. **4** و دعوی خود را یاره می‌دادم و دلایل خود را به او می‌گفتم **5** و پاسخهای را که به من می‌داد می‌شنیدم و می‌دانستم از من چه می‌خواهد. **6** آیا آنگاه الیافار تیمانی پاسخ داد: **2** آیا از انسان فایده‌ای به او با تمام قدرتش با من مخالفت می‌کرد؟ نه، بلکه با دلسوزی به خدا می‌رسد؟ حتی از خردمندان انسانها نیز فایده‌ای به او نمی‌رسد! **7** رهفایم گوش می‌داد **7** و شخص درستکاری چون من می‌توانست با **3** اگر تو عادل و درستکار باشی آیا نفع به خدای قادر مطلق او گفتگو کند و او امواج همیشه تبره می‌کرد. **8** ولی جستجوی می‌رسد؟ **4** اگر تو خداترس باشی آیا او تو را مجازات می‌کند؟ **5** من می‌فایده است. به شرق می‌روم، او آنچا نیست. به غرب می‌روم، هرگز! مجازات تو برای شرارت و گناهان بی شماری است که در او را نمی‌پایم. **9** هنگامی که به شمال می‌روم، اعمال او را می‌بینم، زندگی مرتکب شده‌ای! **6** از دوستانت که به تو مقرض بودند تمام ولی او را در آنچا پیدا نمی‌کنم. به جنوب می‌روم، اما در آنچا نیز لیساهایشان را گرو گرفتی و تمام دارایی آنها را تصاحب کردی. **7** به نشانی از وی نیست. **10** او از تمام کارهای من آگاه است و اگر مرا تشکیگان آب نداده‌ای و شکم گرستگان را سیر نکرده‌ای، **8** هر چند در بونه آزمایش بگذارد مثل طلای خالص، پاک بیرون می‌آم. **11** من تو آدم توانگر و ثروتمندی بودی و املاک زیادی داشتی. **9** بیووزنان را وفادارانه از خدا پیروی کرده‌ام و از راه او منحرف نشده‌ام. **12** از دست خالی از پیش خود راندی و بازوی پیشمان را شکستی. **10** فرامین او سریچی نکرده‌ام و کلمات او را در سینه‌ام حفظ نموده‌ام. برای همین است که اکنون دچار دامها و ترسهای غیرمنتظره شده‌ای **13** او هرگز عوض نمی‌شود و هیچ کس نمی‌تواند او را از آنچه قصد و ظلمت و امواج وحشت، تو را فرا گرفته‌اند. **12** خدا بالاتر از کرده است منصرف نماید. او هر چه اراده کند انجام می‌دهد. **14** آسمانها و بالاتر از بلندترین ستارگان است. **13** ولی تو می‌گویی: بنابراین هر چه برای من در نظر گرفته است به سرم خواهد آورد، «خدا چگونه می‌تواند از پس ابرهای تیره، اعمال مرا مشاهده و داروی زیرا سرنوشت من در اختیار است. **15** به همین دلیل از حضور او کنید؟ **14** ابرها او را احاطه کرده‌اند و او نمی‌تواند ما را ببیند. او در می‌ترسم و وقتی به این چیزها فکر می‌کنم از او هراسان می‌شوم. **16** آن بالا، بر گند آسمان حرکت می‌کند.» **15** آیا می‌خواهی به راهی

این رفتاراتان شرم نمی کنید. ۴ اگر من خطا کردهام، خطای من چه و با زحمت و مشقت قرضهای پدرشان را خواهند پرداخت. ۱۱

صدمهای به شما زده است؟ ۵ شما خود را بهتر از من می پنداشید هنوز به پیری ترسیده، خواهد مرد و استخوانهایش در خاک خواهد و این مصیبت مرا نتیجه گناه من می دانید، ۶ در حالی که این پویسید. ۱۲ او از طعم شارات لذت می برد و آن را در دهان خود نگه خداست که مرا به چنین روزی انداخته و در دام خود گرفتار کرده داشته، مزمزه می کند. ۱۴ اما آنچه که خورد است در معده اش ترش است. ۷ فریاد برمی آورم و کمک می خواهم، اما هیچ کس صدایم را می شود، و در شکمش به زیر مار تیمیل می گردد. ۱۵ ثروت را که نمی شود و کسی به فریاد نمی رسد. ۸ خدا راهم را سد کرده و بلعیده، قی خواهد کرد؛ خدا آن را از شکمش بیرون خواهد کشید. روشانی مرا به تاریکی مبدل نموده است. ۹ او عزت و فخر را از من ۱۶ آنچه خورده است مانند زهر مار تلغی شده، طعم مرگ خواهد گرفته ۱۰ و از هر طرف مرا خود کرده است. او مرا از پا درآورده و داشت. ۱۷ او دیگر از نهرهای روغن زیتون، شیر و عسل لذت درخت ایدم را از ریشه برکنده است. ۱۱ خشم او علیه من شعلهور نخواهد برد. ۱۸ زحماتش برای او ثمری نخواهد داشت و ثروتش است و او مرا دشمن خود به حساب می آورد. ۱۲ لشکریانش به باعث خوشی او نخواهد شد. ۱۹ زیرا به فقرا ظلم کرده، آنها را از پیش می تازد و بر ضد من سیگر می سازند، و گذاگرد خیمام ارد خانه و زندگیشان محروم ساخته است. ۲۰ از آنچه با حرص و طمع می زند. ۱۳ برادرانم را از من دور کرده است، و آشناشان برض من به چنگ آورده است هرگز ارضنا نخواهد شد. ۲۱ و از آنچه با ذریعه برخاسته اند. ۱۴ بستگانم از من روگردانیده و همه دولستانم مرا ترک اندوخته است لذت نخواهد برد و کامیابی او دوام نخواهد داشت. گفته اند. ۱۵ اهل خانه و حتی خدمتکارانم با من مانند یک غریبه ۲۲ وقتی به اوج کامیابی برسد بدیختی دامنگیر او خواهد شد. ۲۳

رفار می کنند و من برای آنها بیگانه شدهام. ۱۶ خدمتکار را صدا هنگامی که او می خورد و شکم خود را می کند، خدا خشم خود را می کنم، حتی به او التمس می نمایم، ولی او جوابی را نمی دهد. ۱۷ بر او نازل خواهد کرد. ۲۴ در حالی که می کوشد از شمشیر آهنین نفس برای زخم مشتی کنده است، و برادرانم طاقت تحمل مرا ندارند. فرار کند، تیری از کمانی مفرغین رها شده، در بدنه او فرو خواهد بچه های کوچک هم مرا خوار می شمارند و وقتی مرا می بینند رفت. ۲۵ هنگامی که تیر را از بدنش بیرون می کشد نوک براق آن مسخرهای می کنند. ۱۹ حتی نزدیکترین دولستانم از من متزجرند و جنگرهای را پاره خواهد کرد و وحشت مرگ بر او چیزه خواهد شد. ۲۶ آنانی که دولستانم می داشتم از من روگردان شده اند. ۲۰ از من دارایی او ناید خواهد شد و آتشی ناگهانی به اموالش خواهد افاد و پوست و استخوانی بیش نمانده است، به زحمت از چنگ مرگ آنچه را که برایش باقی مانده است خواهد بدلید. ۲۷ آسمانها گناهان گریخته ام. ۲۱ آه ای دولستان، به من رحم کنید، زیرا دست خدا او را آشکار خواهند ساخت و زمین علیه او شهادت خواهد داد. ۲۸ بر من سنگین شده است. ۲۲ چرا شما هم مثل خدا مرا عذاب مال و ثروتش در اثر خشم خدا ناید خواهد گردید. ۲۹ این است می دهید؟ آیا از خوردن گوشت بدمن سیر نشده اید؟ ۲۳ ای کاش سرنوشتی که خدای قادر مطلق برای بدکاران تعیین کرده است.

می توانستم درد دلم را با قلمی آهینه برای همیشه در دل سنج ۲۱ آنگاه ایوب پاسخ داد: ۲ به من گوش دهید! تنها تسلی ای بتویسم. ۲۵ اما من می دانم که رهاندهام زنده است و سرانجام بر زمین خواهد ایستاد؛ ۲۶ و می دانم حتی بعد از اینکه بدمن من هم که می توانید به من بدھید این است که بگذارید حرفم را بزنم. پس از پیوسرد، خدا را خواهم دید! ۲۷ من خود با این چشمانم او را خواهم آن اگر خواستید، باز هم مرا مسخره کنید. ۴ من از خدا شکایت دیدم! چه امید پژوهشکوئی! ۲۸ چطرب جرات می کنید به آثار من ادامه دارم، نه از انسان. بی تائی من به همین دلیل است. ۵ به من نگاه دیدم و بگویید: «مقصیر خودش است؟» ۲۹ ای شمشیر مجازات خدا کنید و از تعجب دست روی دهان بگذارید و سکوت نمایید. ۶

وقتی این را به یاد می آورم، از ترس به لزه می افتم. ۷ چرا بدکاران تا بترسید و بدایید که او شما را داوری خواهد کرد.

۲۰ آنگاه صوفر نعماتی پاسخ داد: ۲ ای ایوب، بیش از این نوهدیهایشان بزرگ می شوند و دورشان را می گیرند. ۹ خانه های آنها از نمی توانم حرفا های تو را تحمل کنم و مجبور حوصله را بدhem. ۳ هر خطری در امان است و خدا ایشان را مجازات نمی کند. ۱۰ توهین هایت را تحمل کردهام اما الان مجبور پاسخ تو را بدhem. ۴ گله های آنها زاد و ولد می کنند و زیاد می شوند. ۱۱ فرزندانشان مگر نمی دانی که از دوران قدیم که انسان بر زمین قرار داده شد از خوشحالی مانند گوسفندان جست و خیز می کنند و می رقصند خوشبختی شیریان همیشه زود گذر بوده است؟ ۶ اگرچه مرد بدکار ۱۲ و با نوای دف و بربط آواز می خوانند و با صدای نی به شادی سرافراز گردد و شوکش سر به فلک کشد، ۷ ولی بهزادی مثل می پردازند. ۱۳ آنها روزهای خود را در سعادتمدی به سر می بزند و فضله به دور انداخته شده، ناید خواهد گردید و کسانی که او را راحت می میرند، (Sheol h7585) ۱۴ در حالی که هرگز طالب خدا می شناختند حیران شده، خواهند گفت که او چه شد؟ ۸ او همچون نبودهاند و نخواسته اند راههای خدا را بشناسند. ۱۵ شیریان می گویند: یک رؤیا محظوظ خواهد شد. ۹ دیگر هرگز نه دولستانش او را خواهند «قادر مطلق کیست که او را عبادت نماییم؟ چه فایده اگر دست دعا دید و نه خانواده اش. ۱۰ فرزندانش از فقیران گدایی خواهند کرد به سویش دراز کنیم؟» ۱۶ گناهکاران به هر کاری دست بزنند موفق

که بر آنها تکیه می کرد برایش آشکار خواهد شد، زیرا تمام آنها نیست مرا یاری دهنده. ای خدا، نگذار آنها پیروز شوند. ۵ کسی که و نابود خواهد شد. ۳۳ او مانند درخت انگوری که میوه اش قبل از برای منعطف خویش بر ضد دوستانش سخن گوید، فرزندانش کور رسیدن پلاسیده و مثل درخت زیبونی که شکوفه هایش ریخته باشد، خواهد شد. ۶ خدا مرا مایه تماسخر مردم گردانیده است و آنها به بی ثمر خواهد بود. ۳۴ اشخاص خدانشناس، بی کس خواهد ماند و صورتم تف می اندازند. ۷ چشممان از گریه تار شده و از من سایه های خانه هایی که با رشوه ساخته اند در آتش خواهد سوتخت. ۳۵ وجود بیش باقی تمانده است. ۸ مردان درستکار و قوتی مرا می پینند دچار این اشخاص از شرارت پر است و آنها غیر از گاه و نینگ چیزی به حیرت می شوند. ولی سرانجام آدمهای بگاهه بر اشخاص نابکار پیروز خواهند شد، ۹ و پاکان و درستکاران پیش خواهند رفت و قویتر و بار نمی آورند.

۱۰ اگر می توانید استدلال بهتری ارائه کنید، گرچه قویتر خواهد شد. ۱۱ آنگاه ایوب پاسخ داد: ۲ من از این حرفها زیاد شنیده ام. در بین شما که مقابله من ایستاده اید آدم فرمیده ای نمی بینم. ۱۱ همه شما تسلی دندگان مرا حسستید. ۳ آیا این سخنان بیهوده شما روزهای من سپری شده، امیدهایم به باد فنا رفته و آرزو های دلم برآورده پایانی ندارد؟ چه کسی شما را مجبور کرده این همه بحث کنید؟ ۴ نشده است. ۱۲ دوستانم شب را روز و روز را شب می گویند! چگونه اگر به جای شما بود من هم می توانستم همین حرفها را بزنم و سرم را حقیقت را وارونه جلوه می دهند! ۱۳ اگر بیمیرم، در تاریکی فرو رفته تکان داده، شما را به باد انتقاد و رسخند بگیرم. ۵ اما این کار را و قبر را پدر و کرم را مادر و خواهر خود خواهم خواند. (Sheol h7585) نمی کردم، بلکه طوری صحبت می کردم که حرفهایم به شما ممکنی ۱۵ پس امید من کجاست؟ آیا کسی می تواند آن را پیدا نمی کردم، سعی می کردم شما را تسلی داده، غمتان را بوطرف سازم. ۶ کنید! ۱۶ نه، امیدم با من به گور می رود و با هم در دل خاک هر چه سخن می گوییم ناراحتی و غصه امن کاهش نمی یابد. اگر هم خواهیم خواید! (Sheol h7585)

۱۷ سکوت کنم و هیچ حرف نزنم، این نیز در مرا دوا نخواهد کرد. ۷ ۱۸ آنگاه بلدد شویی پاسخ داد: ۲ تا کمی می خواهی به این خدایا، تو مرا از زندگی خسته کرده و خانواده ام را از من گرفته ای. ۸ ای خدا، تو آنچنان مرد را سختیها قرار داده ای که از من پوست حرفها ادامه دهی؟ اگر می خواهی ما هم سخن بگوییم قادری عاقلانه تر و استخوانی بیش نمانده است و دوستانم این را دلیل گناهان من صحبت کن. ۳ آیا تو فکر می کنی ما مثل حیوان ای شوره هستیم؟ ۴ می دانند. ۹ خدا مرا به چشم یک دشمن نگاه می کند و در خشم چرا ای جهت خشمگین می شوی و به خود صدمه می زنی؟ آیا انتظار خود گوشت بدم را می درد. ۱۰ مردم مرا مسخره می کنند و دور داری به خاطر تو زمین بلزد و صخره ها واژگون شوند. ۵ چراخ مرد من جمع شده، به صورتم سیلی می زند. ۱۱ خدا مرا به دست بدکار خاموش خواهد شد و شعله اش نوری نخواهد داد. ۶ در هر گناهکاران سپرده است، به دست آنانی که شرور و بدکارند. ۱۲ من خانه ای که شرارت وجود داشته باشد، تاریکی حکمفرما خواهد بود. در کمال آرامش زندگی می کردم که ناگاه خدا گلوبی مرا گرفت و مرا ۷ قدمهای شرور سست می شوند و او قربانی نقشه های خود می گردد. پاره باره کرد. اکنون نیز هدف تیرهای خود قرار داده است. ۱۳ با او با پای خود به دام می افتد و تله پاشته پای او را می گیرد و او را بی رحمی از هر سو تیرهای خود را به سوی من رها می کند و بدن مرا رها نمی کند. ۱۰ سر راه او تله ها پنهان شده است. ۱۱ ترسها از هر رزخی می سازد. ۱۴ او مانند یک جنگجو بی دری به من حمله طرف به او هجوم می آورند و او را قدم به قدم تعقیب می کنند. ۱۲ می کند. ۱۵ لیام ماتم پوشیده، به خاک ذلت نشسته ام. ۱۶ از پس مصیبت دهان خود را بزی او باز کرده و فلاکت آمده است تا او را گریه کرده ام چشممان سرخ شده و تاریکی بر دیدگانم سایه افکنده به کام خود فرو برد. ۱۳ مرض مهلك به جان او می افتد و او را به است. ۱۷ ولی من بی گناه و دعایم بی ریاست. ۱۸ ای زمین، خون کام مرگ می کشاند. ۱۹ از خانه امن خود جدا شده، نزد پادشاه مرا پنهان نکن؛ بگذار خونم از جانب من بانگ اعتراض براورد. ۲۰ مرگ بزده می شود. ۱۵ خانه اش در زیر آتش گوگرد نابود می گردد. من شاهدی در آسمان دارم که از من حمایت می کند. ۲۰ دوستانم ۱۶ ریشه و شاخه هایش می خشکند و از بین می روند. ۱۷ خاطره مرا مسخره می کنند، ولی من اشکهای خود را در حضور خدا می ریزم وجود او تمام از روی زمین محبو می گردد و هیچ کس او را به باد ۲۱ و به او التماس می کنم تا مثل شخصی که بر حرفهای دوستش نمی آورد. ۱۸ از دنیا زندگان بیرون اندانخه شده، از نور به تاریکی گوش می دهد، به سخنانم توجه کند. ۲۲ زیرا بهزادی باید به راهی رانده می شود. ۱۹ در میان قومش نسلی از او باقی نمی ماند. ۲۰ قومهای مغرب و مشرق از سرنوشت او حیران و هراسان می شوند. ۲۱ بروم که از آن بازگشتنی نیست.

۱۷ روح در هم شکسته، پایان زندگی من فرا رسیده و قبر خدا را نمی شناسند.

۱۸ آماده است تا مرا در خود جای دهد. ۲ مسخره کنندگان دور مرا گرفته اند. آنها را در همه جا می بینم. ۳ هیچ کس بر بی گناهی من گواهی نمی دهد زیرا تو ای خدا، به ایشان حکمت نداده ای تا بتوانند و با سخنان ای مرا خرد کنید؟ ۳ بی دری به من اهانت می کنند و از

«من می‌دانم که بی‌تفصیرم.» **19** کیست که در این مورد بتواند با به عزت و افتخار برسند او از آنها اطلاع نخواهد داشت و اگر به من بحث کند؟ اگر بتوانید ثابت نمایید که من اشبهای می‌کنم، آنگاه ذلت و خواری بیفتد از آن نیز بی‌خبر خواهد بود. **22** نصیب انسان از دفاع خود دست می‌کشم و می‌میرم. **20** ای خدا، اگر این دو فقط اندوه و درد است.

درخواست ما اجابت فرمایی در آن صورت خواهم توانست با تو روپرو **15** آنگاه الیفار تیمانی پاسخ داد: **2** ای ایوب، فکر می‌کردیم شوم: **21** ما تبیه نکن و مرا با حضور مهیب خود به وحشت نیانداز.

آنگاه وقتی مرا بخوانی جواب خواهم داد و با هم گفتگو خواهیم آدم عاقلی هستی، ولی سخنان احمقانه‌ای به زبان می‌آوری. حرفهمای نمود. **23** حال، به من پنگر که چه خطای کرده‌ام؟ گناهم را به من تو پوچ و توخالی است. **3** هیچ آدم حکیمی با این حرفهمای بوج از نشان بده. **24** چرا روی خود را از من برمی‌گردای و مرا دشمن خود خود دفاع نمی‌کند. **4** مگر از خدا نمی‌ترسی؟ مگر برای او استرامی می‌شماری؟ **25** آیا برقی را که از باد رانده شده است می‌ترسانی؟ آیا قائل نیستی؟ **5** حرفهمای تو گناهان را آشکار می‌سازد. تو با حیله پر کاه را مورد هجوم قرار می‌دهی؟ **26** تو اتهامات تالخی بر من وارد و نبرنگ صحبت می‌کنی. **6** لازم نیست من تو را محکوم کنم، می‌آوری و حماقت‌های جوانی ام را به رخ من می‌کشی. **27** مرا چون دهان خودت تو را محکوم می‌کند. **7** آیا تو داناترین شخص مجوس می‌کنی و تمام درها را به رویم می‌بندی. در نتیجه مانند روی زمین هستی؟ آیا تو قبل از ساخته شدن کوهها وجود داشته‌ای درختی افتاده و لباسی بید خورد، می‌پوسم و از بین می‌روم.

توست؟ **9** تو چه چیزی بیشتر از ما می‌دانی؟ تو چه می‌فهمی که ما

14 انسان چقدر ناتوان است. عمرش کوتاه و پر از زحمت نمی‌فهمیم؟ **10** در میان ما ریش‌سفیدانی هستند که سنشان از پدر تو است. **2** مثل گل، لحظه‌ای می‌شکند و زود پزمرده می‌شود و همچون هم بیشتر است! **11** آیا توسلی خدا برای تو کم است که آن را رد سایه ابری که در حرکت است به سرعت نایابید می‌گردد. **3** ای می‌کنی؟ ما از طرف خدا با ملایمت با تو سخن گفتیم. **12** ولی خدا، آیا با انسانهای ضعیف بایستی اینچنین سختگیری کنی و از تو به هیجان آمده‌ای و چشمانت از شدت عصبانیت برق می‌زنند. آنها بخواهی تا حساب پس دهند؟ **4** چطور انتظار داری از یک **13** تو بر ضد خدا سخن می‌گویی. **14** بر روی تمام زمین کدام چیز کثیف چیز پاکی بیرون آید؟ **5** روزهای عمر او را از پیش تعیین انسانی می‌تواند انقدر پاک و خوب باشد که تو ادعا می‌کنی که کرده‌ای و او قادر نیست آن را تغییر دهد. **6** پس نگاه غضب‌آلود هستی؟ **15** خدا حتی به فرشتگان خود نیز اعتماد ندارد! در نظر او خود را از اوی برگردان و او را به حال خود بگذران از آنکه بمیرد حتی آسمانها نیز پاک نیستند، **16** چه رسد به انسان گناهکار و چند صباخی در آرامش زندگی کند. **7** برای درخت امیدی هست، **17** فاسد که شوارت را مثل آب سر می‌کشد. **8** ای، به حقایقی که چون اگر بزیده شود باز سبز می‌شود و شاخه‌های ترو تازه می‌رویاند. به تجربه یاد گرفتمان گوش بد. من این حقایق را از خردمندان یاد از اگر ریشه‌هایش در زمین فرسوده شود و کندهاش پیوسد، باز مانند گرفه‌مام. پدران ایشان نیز همین حقایق را به آنها آموختند و چیز از نهال تازه نشانده‌ای به مجرد رسیدن آب از نو جوانه زده، شکوفه آنها مخفی نداشتند، و در سرزمینشان بیگانگانی نبودند که آنها را از می‌آورد. **10** ولی وقتی انسان می‌میرد، رقمی در او باقی نمی‌ماند. **11** راه خدا منحرف سازند: **20** مرد شیر تمام عمرش در زحمت است. آخر را برمی‌آورد و اثری از او باقی نمی‌ماند. **12** همان طور که آب دریا **21** صدای‌های ترسناک در گوش او طینی می‌اندازد و زمانی که خیال پخار می‌گردد و آب رودخانه در خشکسالی نایابید می‌شود، همچنان می‌کند در امان است، ناگاهان غارتگران بر او هجوم می‌آورند. **22** در انسان برای همیشه بخواب می‌رود و تا نیست شدن آسمانها دیگر تاریکی جرأت نمی‌کند از خانه‌اش بیرون برود، چون می‌ترسد کشته بر نمی‌خیزد و کسی او را بیدار نمی‌کند. **13** ای کاش مرا تا زمانی که شود. **23** به دنبال نان، این در و آن در می‌زند و امیدی به آینده خشمگین هستی در کار مردگان پنهان می‌کرد و پس از آن دوباره **24** محیت و بدینه مانند پادشاهی که آماده چنگ است، به یاد می‌آوردی. **(Sheol h7585)** **14** وقتی انسان بمیرد، آیا دوباره او را به وحشت می‌اندازد و بر او غلبه می‌کند، **25** زیرا او مشت زنده می‌شود؟ من در تمام روزهای سخت زندگی در انتظار مرگ و خود را بر ضد خدای قادر مطلق گره کرده، او را به مبارزه می‌طلب، خلاصی خود خواهم بود. **15** آنگاه تو مرا صدا خواهی کرد و من **26** گستاخانه سیر ضخیم خود را به دست گرفته، به سوی او جواب خواهم داد؛ و تو مشتاق این مخلوق خود خواهی شد. **16** حمله‌ور می‌شود. **27** مرد شرور هر چند ثرثومند باشد، ولی عاقبت در مواطن قدمهایم خواهی بود و گناهانم را از نظر دور خواهی داشت. شهرهای ویران و خانه‌های متربک و در حال فرو ریختن سکونت **17** تو خطاهای مرا خواهی پوشاند و گناهانم را پاک خواهی نمود. خواهد کرد **29** و تمام ثروتش بر باد خواهد رفت. **30** تاریکی برای کوهها سفرده و نایابید می‌شوند. آب، سنگها را خرد می‌کند و همیشه او را فرا خواهد گرفت. نفس خدا او را از بین خواهد برد و به صورت شن درمی‌آورد. سیلانها خاک زمین را می‌شوید و با خود شعله‌های آتش، دار و ندار او را خواهد سوزانید. **31** پس بهتر است می‌پرد. به همین گونه تو امید انسان را باطل می‌سازی. **20** او را از تکیه که نایابدار و فانی است خود را گول نزد، زیرا توان می‌اندازی و پیر و فرتوت به کام مرگ می‌فرستی. **21** اگر پسرانش این کار ثمری ندارد. **32** قبل از آنکه بمیرد، یهودگی تمام چیزهایی

است 22 به سرزمین ظلمت و پریشانی، به جایی که خود نور هم خداوند این همه را آفریده است. 10 جان هر موجود زنده و نفس تمام بشر در دست خداست. 11 درست همان طور که دهانه مرأة تاریکی است.

خواک خوب را می فهمد، همچنان وقته حقیقت را می شنوم گوشم

آنگاه صوفر نعماتی پاسخ داد: 2 آیا به این همه سختان آن را تشخیص می دهد. 12 شما می گویید: «اشخاص پیر حکیم بی معنی نباید پاسخ گفت؟ آیا کسی با پرحرفی می تواند خود را تبرئه مستند و همه چیز را درک می کنند.» 13 اما حکمت و قدرت کنند؟ 3 ای ایوب، آیا فکر می کنی مانع توانیم جواب تو را بدیهیم؟ واقعی از آن خداست. فقط او می داند که چه باید کرد. 14 آنچه را وقته که خدا را مسخره می کنی، آیا کسی نباید تو را شرمنده سازد؟ که او خراب کند دویاره نمی توان بنا کرد. وقته که او عرصه را بر 4 ادعای می کنی که سختان درست است و در نظر خدا پاک انسان تنگ تماید، راه گزیری تحوّل دارد. 15 او جلوی باران را هستی! 5 ای کاش خدا صحبت می کرد و می گفت که نظرش درباره می گیرد و زین خشک می شود. طوفانها می فرستد و زین را غرق آب تو چیست. 6 ای کاش اسرار حکمتش را بر تو آشکار می کرد، زیرا می کند. 16 آری، قدرت و حکمت از آن اوست. فریب‌دهنگان و حکمت او را وای درک انسان است. بدان که خدا کمتر از آنچه که فریب خورد گان هر دو در دست او هستند. 17 او حکمت مشاوران و سزاوار بوده ای تو را تبیه کرده است. 7 آیا تو می توانی اسرار خدای رهیان را از آنها می گیرد و آنها را احمق می سازد. 18 رای پادشاهی قادر مطلق را درک کنی؟ آیا می توانی عمق های او را کشف کنی؟ 8 را از تن پادشاهان درآورده، بر کمرشان بند می نهاد و آنها را به اسارت آنها بلندتر از آسمانهاست؛ تو کی هستی؟ و عصیت از هاویه؛ تو چه می برد. 19 کاهنان را پست می سازد و زورمندان را سرینگون می نماید. می دانی؟ 9 طول آنها از زین دراز است، و 20 صدای سخونان و بصیرت ریش سفیدان را ایشان می گیرد. 21

عرض آنها از دریا وسیع تر. 10 وقی خدا کسی را می گیرد و محاجکه بزرگان را حقیر و صاحبان قدرت را خلیع سلاج می سازد. 22 او اسرار می کند، کیست که با او مخالفت کند؟ 11 زیرا او خوب می داند نهفته در تاریکی را فاش می سازد و تیرگی و ظلمت را به روشنایی چه کسی گناهکار است و از شرارت انسان آگاه می باشد. 12 دانا تبدیل می کند. 23 قومها را نیرومند می سازد، سپس آنها را نابود شدن مرد نادان همانقدر غیرمکن است که خوشی انسان بزاید! می کند؛ قیله ها را زیاد می کند، سپس آنها را به اسارت می فرستد. 24 13 حال دل خود را پاک کن و دستهای را به سوی خدا بفراراز؛ رهیان ممالک را احمق ساخته، حیران و سرگردان رها می سازد 25 و 14 گناهات را از خود دور کن و از بدی دست بداره؛ 15 آنگاه آنها در تاریکی مثل کورها راه می روند و مانند مستهبا تلولو می خورند.

جهههات از بی گناهی خواهد درخشید و با جرأت و اطمینان زنگی 13 من آنچه را که شما می گویید به جسم خود دیده و به گوش خواهی کرد. 16 تمام سخنیهای خود را فراموش خواهی کرد و از آنها همچون آب رفته یاد خواهی نمود. 17 زندگی تو از آتفاب تیغروز خود شنیده ام. من حرفهای شما را می فهمم. آنچه را که شما می دانید درخشانتر خواهد شد و تیرگی زندگیت مانند صبح روشن خواهد من نیز می دانم و کمتر از شما نیستم. 3 ای کاش می توانستم گشت. 18 در زندگی اید و اطمینان خواهی داشت و خدا به مستقبت با خدای قادر مطلق سخن گویم و با خود او بحث کنم. 4 تو آرامش و امنیت خواهد بخشید. 19 از دشمنان ترسی نخواهی و اما شما، درد مرا با دروغهایتان می پوشانید. شما طبیان کاذب داشت و بسیاری دست نیاز به سوی تو دراز خواهد کرد. 20 اما هستید. 5 اگر حکمت داشتید حرف نمی زید. 6 حال به من گوش چشمان شیران تار خواهد شد و برای آنها راه فراری نخواهد بود و تهها بدهید و به دلایل توجه نمایید. 7 آیا مجربید به جای خدا بزند و چیزهایی را که او هرگز نگفته است از قول او بیان کنید؟ 8 امیدشان مرگ خواهد بود.

آنگاه ایوب پاسخ داد: 2 آیا فکر می کنید عقل کل هستید؟ می کنید او نمی داند شما چه می کنید؟ خیال می توانید خدا را و اگر بسیاری حکمت هم با شما خواهد مرد؟ 3 من هم مثل شما هم مثل انسان گول بزیند؟ 10 بدانید شما را توبیخ خواهد کرد، اگر فهم دارم و از شما کمتر نیستم. کیست که این چیزهایی را که پنهانی طفرداری کنید. 11 آیا عظمت و هیبت خدا، ترسی به دل شما گفتگوی نداند؟ 4 اکنون مایه خنده دوستان خود شده ام زیرا شما نمی انداده ایشان ندارد. استدلالهایتان خدا را می طلبم و انتظار پاسخ او را می کشم. آری، مرد درستکار و چون دیوار گلی، سست و بی پایه است. 13 حال ساكت باشید و بی عیب مورد تمسخر واقع شده است. 5 اشخاصی که آسوده هستند بگذارید من سخن بگویم. هر چه می خواهد بشود! 14 بله، جانم را رنجیده گان را اهانت می کنند و افتاده گان را خوار می شمارند. 6 دزدان در کف می نهم و هر چه در دل دارم می گویم. 15 اگر خدا برای این و خدانشناسان اگرچه به قدرت شان متکی هستند و نه به خدا، ولی در کار مرا بکشد، باز به او امیدوار خواهم بود و حرفهای خود را به او امنیت و آسایشند. 7 کیست که آنچه را شما می گویید نداند؟ حتی خواهم زد. 16 من آدم شروری نیستم، پس با جرأت به حضور خدا اگر از حیوانات و پرندگان هم پرسید این چیزها را به شما بیاد خواهند می روم شاید این باعث نجاتم گردد. 17 حال به دقت به آنچه که داد. اگر از زمین و دریا سؤال کنید به شما خواهند گفت که دست می گویم گوش دهید و حرفهایم را پشنودید. 18 دعوای من این است:

11

اگر از آن آپیزان شود، آن تار او را نگه نمی‌دارد. ۱۶ او مانند گیاهی فرود می‌آید، به تندی می‌گذرند. ۲۷ حتی اگر شکایاتم را فراموش است که صبحگاهان تر و تازه می‌شود و شاخمهایش در باغ گسترش کنم، صورت غمگین را کنار گذاشته و شاد باشم، ۲۸ باز هم از می‌گردند. ۱۷ در میان سنتگها ریشه می‌داوند و خود را محکم نگه تمامی دردهای خوش به وحشت می‌افتم زیرا می‌دانم که تو، ای می‌دارد. ۱۸ ولی وقتی آن را از ریشه می‌کنند دیگر کسی آن را به یاد خدا، مرا بی‌گناه نخواهی شمرد. ۲۹ پس اگر در هر صورت گناهکارم نمی‌آورد، ۱۹ و گیاهان دیگری روپیده جای آن را می‌گیرند. چین تلاشم چه فایده دارد؟ ۳۰ حتی اگر خود را با صابون بشویم و دستان است عاقبت شخص بی‌خدای. ۲۰ ولی بدان که خدا نیکان را ترک خود را با اشناز پاک کنم ۳۱ تو مرا در گل و لجن فرو می‌بری، تا نمی‌گوید و بدکاران را کامیاب نمی‌گرداند. ۲۱ او بار دیگر دهات را آنچا که حقیقی لباسهایمن نیز از من کراحت داشته باشند. ۳۲ خدا مثل از خندنه و فریادهای شادی بر خواهد کرد، ۲۲ و دشمنات را رسوا و من فانی نیست که بتوانم به اجرای دهم و با او به محکمۀ روم. ۳۳ ای کاش بین ما شفیعی می‌بود تا ما را با هم آشتبی می‌داد، ۳۴ خانه‌شیریان را خراب خواهد نمود.

۹ آنگاه ایوب پاسخ داد: ۲ آچه گفتی کاملاً درست است. اما نمی‌دانشم. ۳۵ آنگاه می‌توانستم بدون ترس با تو سخن بگویم؛ ولی انسان چگونه می‌تواند در نظر خدا بی‌گناه محسوب شود؟ ۳ اگر افسوس که توان آن را ندارم.

۱۰ بخواهد با او بحث کند نمی‌تواند حتی به یکی از هزار سوالی که از زندگی بیزارم. پس بگذارید زبان به شکایت گشوده، از مقاومت با او نیست. ۵ ناگهان کوهها را به حرکت درمی‌آورد و با تلخی جانم سخن بگویم. ۲ ای خدا مرا محکوم نکن؛ فقط به خشم آنها را واژگون می‌سازد، ۶ زمین را از جایش تکان می‌دهد و من بگو چه کردام که با من چنین می‌کنی؟ ۳ آیا به نظر تو این پایه‌های آن را می‌لرزاند. ۷ اگر او فرمان دهد آتفاب طلوع نمی‌کند و درست است که به من ظلم روا داری و انسانی را که خود آفریده‌ای ستارگان نمی‌درخشنده. ۸ او بر دریاها حرکت می‌کند. او به تهایی ذلیل سازی و شادی و خوشبختی را تنصیب بدکاران بگردانی؟ ۴ آیا آسمانها را گسترانیده ۹ و دب اکبر، جبار، ثریا و ستارگان جنوی را چشمان تو مانند چشمان انسان است؟ آیا فقط چیزهایی را می‌بینی آفریده است. ۱۰ او اعمال حیرت‌آور می‌کند و کارهای عجیب او را که مردم می‌بینند؟ ۵ آیا عمر تو به دزادی عمر انسان است؟ آیا حد و مزی نیست. ۱۱ از کنار من می‌گذرد و او را نمی‌بینم، عبور روزهای زندگی ات آنقدر کوتاه است ۶ که باید هر چه زودتر خطاها بهم می‌نماید و او را احساس نمی‌کنم. ۱۲ هر که را بخواهد از این را بجویی، و گناهانم را جستجو کنی؟ ۷ هرچند می‌دانی که تقسیرکار دنیا می‌پرد و هیچ کس نمی‌تواند به او اعتراض کرده، بگوید که چه نیستم، و کسی نیست که بتواند مرا از دست تو نجات دهد؟ ۸ می‌کنی؟ ۱۳ خدا خشم خود را فرو نمی‌نشاند. حتی هیولاها دریا دستهای تو بود که مرا سرست و اکنون همان دستهایست که مرا نایبد را زیر پا له می‌کند. ۱۴ پس من کیستم که پاسخ او را بدhem و یا با می‌کند. ۹ به یاد آور که مرا از خاک به وجود آورده؛ آیا به این زیر پا له می‌کند. ۱۵ حتی اگر بی‌گناه هم می‌بودم کلامی به زیان زودی مرا به خاک برمی‌گردانی؟ ۱۰ به پدر قدرت بخشیدنی تا مرا او مجادله کنم؟ ۱۵ حتی اگر بی‌گناه هم می‌بودم کلامی به زیان زودی مرا به خاک برمی‌گردانی؟ ۱۱ پوست و گوشت نمی‌آوردم و تنها از او تقاضای رحمت می‌کردم. ۱۶ حتی اگر او تولید نماید و گذاشتی در رحم مادرم رشد کنم. ۱۱ پوست و گوشت را بخوانم و او حاضر شود، می‌دانم که به حرفهایم گوش نخواهد به من دادی و استخوانها و رگ و بی‌ام را به هم بافتی. ۱۲ تو بودی داد. ۱۷ زیرا گردبادی می‌فرستد و مرا در هم می‌کوید و بی‌جهت که به من حیات بخشیدی و محبت را بخشیدی شدم از زخمها بهم را زیاد می‌کند. ۱۸ نمی‌گذارد نفس بکشم؛ زندگی را بر من در دستان تو محفوظ است. ۱۳ با وجود این، انگیزه واقعی تو این من تلخ کرده است. ۱۹ چه کسی می‌تواند بر خدای قادر غالب بوده که ۱۴ مرا تحت نظر داشته باشی تا اگر مرتکب گناهی شدم از شد؟ چه کسی می‌تواند خدای عادل را به دادگاه احضار کند؟ ۲۰ بخشیدنی امتناع وزی. ۱۵ وای بر من اگر گناهی مرتکب شوم. اما اگر بی‌گناه باش حرفهایم مرا محکوم خواهد کرد؛ و اگر بی‌عیب حتی اگر بی‌گناه باش نمی‌توانم سرم را بلند کنم چون پر از شرم‌ساری هم باش در نظر او شریز هستم. ۲۱ هر چند بی‌گناه هستم، ولی و فلاکت هستم! ۱۶ حتی اگر سرم را بلند کنم تو مانند شیر مرا این برای من اهمیتی ندارد، زیرا از زندگی خود بیزارم. ۲۲ شریز و شکار می‌کنی و قدرت مهیب خود را علیه من به نمایش می‌گذاری. بی‌گناه در نظر خدا یکی است. او هر دو را هلاک می‌کند. ۲۳ پیوسته علیه من شاهد می‌آوری؛ هر لحظه بر خشم خود نسبت به وقتی بلاعی دامنگیر بی‌گناهی شده، او را می‌کشد، خدا می‌خندد. من می‌افزایی و نیروهای تازه نفس برای میاره با من می‌فرستی. ۱۸

۲۴ جهان به دست شیریان سپرده شده و خدا چشمان قضات را چرا گذاشته به دنیا بیایم؟ ای کاش قبل از اینکه چشی مرا می‌دید، کور کرده است. اگر این کار خدا نیست، پس کار کیست؟ ۲۵ جان می‌دادم. ۱۹ انگار هرگز وجود نداشتم و از رحم مادر به گور زندگی مصیبیت‌بارم مثل دوندهای تیزرو، به سرعت سپری می‌شود. می‌رفنم. ۲۰ آیا نمی‌بینی که دیگر چیزی از عمر باقی نمانده است؟ روزهای زندگی ام می‌گزید بدون اینکه روی خوشبختی را ببینم. ۲۶ پس دیگر تهایم بگذار. بگذار دمی استراحت کنم. ۲۱ بهزودی سالهای عمرم چون زورقهای تندرو و مانند عقابی که بر صید خود می‌روم و دیگر باز نمی‌گردم. به سرزمینی می‌روم که سرد و تاریک

آنگاه ایوب پاسخ داد: **۲** اگر می توانستید غصه مرا وزن کنید، «ای کاش زودتر صبح شود.» و تا سپیده دم از این پهلو به آن پهلو **۳** آنگاه می دیدید که از شههای ساحل دریا نیز سنگیتر است. برای می غشتم. **۵** بدم پر از کرم و زخم است. پوست بدنم ترک خورده و همین است که حرفهای من تند و بی پرواست. **۴** خدای قادر مطلق پر از چرک است. **۶** روزهای عمرم به سرعت می گذرد و با نومیدی با تیرهای خود ما به زمین زده است. تیرهای زهرآلودش در قلب چشمانت دیگر روزهای خوش را نخواهد دید. **۸** چشمانت شما که من فرو رفته است. بورشهای ناگهانی خدا من به حشت انداخته است. **۵** آیا من حق اعتراض ندارم؟ آیا خر وحشی با داشتن علف غرعر می کنند؟ یا گاو با داشتن یونجه ماغ می کشند؟ **۶** آیا انسان از بی نمک بودن غذا شکایت نمی کنند؟ یا کسی سفیده تخم مرغ بی مزه را دوست دارد؟ **۷** هنگامی که به چنین غذانی نگاه می کنم اشتهاشم کور می شود و حالم به هم می خورد. **۸** ای کاش خدا خواسته مرا به جا آورد و آزوی مرا برآورده سازد. **۹** ای کاش خدا مرا له می کرد، و هرگز کسی آنها را نخواهد دید. **۱۱** پس بگذارید غم و غصه ام را یان کنم؛ بگذارید از تلخی جاتم سخن بگویم. **۱۲** مگر من جاور دستش را دار کرده، مرا می کشند. **۱۰** آنگاه دوست کم این مرا وحشی هستم که مرا در بدند گذاشتی؟ **۱۳** حتی وقتی در بستم دراز تسلی می داد که با وجود همه این دردها هرگز سخنان آن قدوس را **۱۵** براهم بهتر می بود گلوبم را می فشرند و خدماء انکار نکرده ام. **۱۱** من چطور می توانم این وضع را تحمل کنم؟ به چه امیدی به زندگی خود ادامه دهم؟ **۱۲** آیا من از سینگ ساخته شده‌ام؟ **۱۳** آیا بدم از آهن است؟ **۱۴** کاری از دستم بزنی آید و کسی به دادم زندگی بیزار و نعمی خواهم زندگی بمانم. مرا به حال خود رها کن زیرا روزهایم دمی بیش نیست. **۱۷** انسان چیست که او را به حساب حتی اگر او خدای قادر مطلق را ترک گفته باشد. **۱۵** ولی ای هر روز صح از او بازجویی دوستان، من به دوستی شما اعتماد ندارم، زیرا مثل نهیر هستید که در زمستان از برف و بیخ پر است و در تابستان آب آن خشک و ناپدید آدمیان هستی، اگر مرتکب گناهی شده‌ام، آیا آن گناه به تو لطمه‌ای می شود؟ کاروانها به کنار آن می روند تا عطش خود را فرو بنشانند؛ ولی آنی در آن نمی یابند؛ پس، از تشنجی هلاک می شوند. **۱۹** وقتی که کاروانهای تیما و سپا برای نوشیدن آب در آنجا توقف می کنند، تو باری سنگین شده‌ام؟ **۲۱** چرا گناه را نمی بخشی و از تصریف من نامید می شوند. من هم از شما قطع امید کرده‌ام. شما از دیدن وضع خواهی گشت، ولی من دیگر نخواهم بود. **۲۲** ولی چرا؟ آیا هرگز از

8 آنگاه بدلد شوھی پاسخ داد: **۲** ای ایوب، تا به کی به این حرفها ادامه می دهی؟ حرفهای تو باد هواست! **۳** آیا خدای قادر مطلق عدالت و انصاف را زیر پا می گذارد؟ **۴** فرزنداتن به خدا گاه کردن و او به حق، ایشان را مجازات نمود. **۵** ولی اکنون تو به درگاه خدای قادر مطلق دعا کن. **۶** اگر آدم پاک و خوبی باشی، او دعایت را می شود و تو را اجابت می کند و خانه تو را برکت می دهد. **۷** عاقبت تو آنچنان از خیر و برکت سرشار خواهد شد که زندگی گذشتهات در برای آن ناجیز به نظر خواهد آمد. **۸** از سالخوردگان پرسش تا از تجریه خود به تو بیاموزند. **۹** ما انقدر زندگی نکرده‌ام که همه چیز را بدانم. **۱۰** تو می توانی از حکمت گذشتگان درس عبرت بگیری و آنها به تو خواهد گفت که **۱۱** آیا گیاه پاپروس می تواند خارج از مرداب بروید؟ آیا علف مرداب بدون آب نمی میرد؟ **۱۲** آیا

7 زندگی انسان روی زمین مثل زندگی یک برد، طولانی و طاقت فراساست. **۲** مانند زندگی غلامی است که آزو می کند زیر سایه‌ای بیارامد، و مثل زندگی کارگری است که منظیر است مودش را بگیرد. **۳** ماههای عمر من بی شر می گذرد؛ شبههای من طولانی و خسته کننده است. **۴** شب که سر بر بالین می گذارم می گویم:

لوبیاتان ماهرند. ۹ ای کاش آن شب ستاره‌ای نداشته باشد و آزوی این ندا به گوش رسید: ۱۷ «آیا انسان خاکی می‌تواند در نظر خدای روشنایی کند، ولی هرگز روشنایی نباشد و هیچگاه سپیده صبح را خالق، پاک و بی‌گاه به حساب بیاید؟» ۱۸ خدا حتی به فرشتگان نبیند. ۱۰ آن شب را لعنت کنید، چون قادر به بستن رحم مادرم نشد انسان نیز اعتماد ندارد و بر خادمان خود گیرد، ۱۹ چه و باعث شد من متولد شده، دچار این بلاها شوم. ۱۱ «چرا مرده به آدمیانی که از خاک آفریده شده‌اند و مانند بید نپایادارند. دنیا نیامدم؟ چرا وقتی از رحم مادرم بیرون می‌آمدم، نمردم؟» ۱۲ چرا ۲۰ صبح، زندانه‌دان و شب، می‌مند و برای همیشه از بین می‌روند و مادرم مرا روی زانوهایش گذاشت و مرا شیر داد؟ ۱۳ اگر هنگام تولد اثری از آنها باقی نمی‌ماند. ۲۱ طناب خیمه‌آنها کشیده می‌شود و می‌مردم، اکنون آرام و آسوده در کنار پادشاهان، رهبران و پرگان جهان خیمه فرو می‌افتد، و آنها در جهالت می‌میرند.»

که کاخهای قدیمی برای خود ساختند و قصرهای خود را با طلا و ۵ فریاد برآور و کمک بطلب، ولی آیا کسی گوش می‌دهد؟ نقره پر گردند، خواهید بودم. ۱۶ «چرا مرده به دنیا نیامدم تا مرا دفن کنند؟ مانند نوزادی که هرگز فرصت دیدن روشنایی را نیافرته است؟ کدام یک از فرشتگان به دادت می‌رسد. ۲ سرانجام در عجز و ۱۷ زیرا در عالم مرگ، شریان مراجحتی به وجود نمی‌آورند و حستگان درمانگی از غصه می‌میرند. ۳ کسانی که از خدا برمی‌گردند، ظاهراً می‌آزمند. ۱۸ آنجا اسیران با هم در آسایش‌اند، و فریاد کارفمایان را کامیاب هستند، ولی بلای ناگهانی بر آنها نازل می‌شود. ۴ فرزندان نمی‌شوند. ۱۹ در آنجا فقیر و غنی یکسانند و غلام از دست اربابش ایشان بی‌پناه می‌گردند و در محکمه محکوم می‌شوند و کسی از آزاد است. ۲۰ «چرا باید نور زندگی به کسانی که در بدینختی و آنها حمایت نمی‌کند. ۵ محصولاتشان را گرسنگان می‌خورند و تلخ‌کامی به سر می‌برند بتاید؟» ۲۱ و چرا کسانی که آزوی مردن ثروتشان را حریصان غارت می‌کنند. ۶ بلا و بدینختی هرگز بدون دارند و مرگشان فرا نمی‌رسد و مثل مردمی که در پی گنج هستند به علت دامنگیر انسان نمی‌شود. ۷ بدینختی از خود انسان سرچشمه دنیال مرگ می‌گردد، زنده نماند؟ ۲۲ چه سعادت بزرگی است وقی می‌گیرد، همچنانکه شعله از آتش برمی‌خورد. ۸ اگر من جای تو که سرانجام مرگ را در آغوش می‌کشند! ۲۳ چرا زندگی که آنانی بودم، مشکل خود را نزد خدا می‌بردم. ۹ زیرا او معجزات شگفت‌انگیز داده می‌شود که آینده‌ای ندارند و خدا زندگیشان را از مشکلات پر می‌کند و کارهای عجیب و خارق العاده بی شمار انجام می‌دهد. ۱۰ ساخته؟ ۲۴ خوارک من غصه است، و آه و ناله ماند آب از وجودم بر زمین باران می‌باراند و کشتارها را سیراب می‌کنند، ۱۱ فوتان را جاری است. ۲۵ چیزی که همیشه از آن تمیزیدم بر سرم آمده سرافراز می‌گرداند و رنجیدگان را شادی می‌بخشد. ۱۲ او نقشه‌های است. ۲۶ آرامش و راحتی ندارم و رنجهای مرا پایانی نیست.» ۱۳ حکیمان را در زیرکی خودشان به دام می‌اندازد و توطئه‌های ایشان را ۴ آنگاه الیفار تیمانی پاسخ داد: ۲ ای ایوب، آیا اجازه می‌دهی خنثی می‌نماید. ۱۴ روز روشن برای آنها ماند شب تاریک است و چند کلمه‌ای حرف بزنم؟ چون دیگر نمی‌توانم ساكت بمانم. ۳ تو در آن کورمال کورمال راه می‌روند. ۱۵ خدا مظلومان و فقیران را از در گذشته بسیاری را تصمیح کرده‌ای که به خدا توکل جویند. چنگ طالمان می‌رهاند. ۱۶ او به فقران امید می‌بخشد و دهان به ضعیفان و بیچارگان و کسانی که گرفتار یأس بودند، قوت قلب طالمان را می‌بندد. ۱۷ خوش با حال کسی که خدای قادر مطلق داده‌ای. ۵ ولی اکنون که مصیبت به سراغ تو آمده است بی طاقت و تأدیب می‌کند. پس وقتی او تو را تأدیب می‌نماید، دلگیر نشود. ۱۸ پریشان شده‌ای. ۶ آیا اطمینان تو نباید بر خداترسی ات باشد، و اگر خدا تو را متروک کند خودش هم زخمی‌تر را می‌بندد و تو را امید تو بر زندگی بی عیبی که داری؟ ۷ قدری فکر کن و بین آیا شفا می‌بخشد. ۱۹ او تو را از هر بلای می‌رهاند تا گزندی به تو تا به حال دیده‌ای انسانی درستکار و بی‌گناهی هلاک شود؟ ۸ نرسد. ۲۰ خدا تو را هنگام قحطی از مرگ تعجات خواهد داد و تجهیزه من نشان می‌دهد که هر چه بکاری همان را درو می‌کنی. در موقع چنگ از دم شمشیر خواهد رهانید. ۲۱ از خم زیان در کسانی که گناه و بدی می‌کارند همان را درو می‌کنند. ۹ مم خدا امان خواهی بود و وقتی هلاکت آید، از آن نخواهی ترسید. ۲۲ بر آنها را نابود می‌کند، و آنها از باد غضیش تباہ می‌شوند. ۱۰ شیر هلاکت و قحطی خواهی خندهید و از حیوانات وحشی هراس به دل می‌ُزد و شیر زیان نعره می‌کشد، اما دندهانهای شیران قوی خواهند راه نخواهند داد. ۲۳ رمی‌که شخم می‌زنی خالی از سنگ خواهد شد. شکست. ۱۱ شیر نر از گرسنگی تلف می‌شود و تمام بچه‌هایش بود و جانوران خطرناک با تو در صلح و صفا به سر خواهند برد. ۲۴ پراکنده می‌گردد. ۱۲ سخنی در خفا به من رسید، گویی کسی در خانه تو از امان خواهد بود و اموال تو چیزی دزدیده نخواهد شد. گوشم زمزمه می‌کرد. ۱۳ این سخن در روایی آشفته، هنگامی که ۲۵ نسل تو مانند علف صحرا زیاد خواهند بود، ۲۶ و تو همچون مردم در خواهی سنگین بودند بر من آشکار گشت. ۱۴ ناگهان ترس خوشة گندم که تا وقتی نرسد درو نمی‌شود، در کمال پیری، کامیاب وجود را فرا گرفت و لزه بر استخوانهایم افتاد. ۱۵ روحی از برایر از دنیا خواهی رفت. ۲۷ تجهیزه به من ثابت کرده است که همه آنها من گذشت و موی بر تنم راست شد! ۱۶ حضور روح را احساس حقیقت دارد؛ پس به خاطر خودت نصیحت مرا بشنو.

می‌کردم، ولی نمی‌توانستم او را بینم. سپس در آن سکوت وحشتتاک

کرد. سپس موی سر خود را تراشید و در حضور خدا به خاک افتاده،

21 گفت: «از شکم مادر برهنه به دنیا آمد و برهنه هم از این دنیا

در سرزمین عوض مردی زندگی می کرد به نام ایوب. او مردی خواهم رفت. خداوند داد و خداوند گرفت. نام خداوند متبارک باد.»

22 با همه این پیش آمدها، ایوب گناه نکرد و به خدا ناسزا نگفت.

بود درستکار و خداترس که از بدی و شرارت دوری می وزید. **2 ایوب** هفت پسر و سه دختر داشت. **3 او صاحب هفت هزار گوسفند، سه**

هزار شتر، پانصد جفت گاو و پانصد لاغ ماده بود و خدمتکاران بسیاری داشت. ایوب ثروتمندترین مرد سراسر آن سرزمین به شمار بود. **2 خداوند از شیطان پرسید:** «کجا بودی؟» شیطان جواب داد:

بسیاری رفت. **4 هر یک از پسران ایوب به نوبت در خانه خود جشنی بر پندۀ من ایوب را دیدی؟ بر زمین کسی مانند او پیدا نمی شود. او**

پندۀ من ایوب را دیدی؟ بر زمین کسی مانند او پیدا نمی شود. او

مردی بی عیب، صالح و خداترس است و از بدی و شرارت دوری چشید. **5 وقتی روزهای جشن به پایان می رسید، ایوب**

صیبح زود برمی خاست و برای طهارت هر کدام از فرزندانش به خداوند قربانی سخونتی تقدیم می کرد. ایوب با خود فکر می کرد: «شاید

فرزندانم گناه وزیده و در دل خود به خدا لعن کرده باشند.» ایوب همیشه چنین می کرد. **6 یک روز که فرشتگان در حضور خداوند**

حاضر شده بودند، شیطان نیز همراه ایشان بود. **7 خداوند از شیطان پرسید:** «کجا بودی؟» شیطان پاسخ داد: «دور زمین می گشتم و در

آن سیر می کرم!» **8 آنگاه خواهی دید که آشکارا تو را لعن کفر خواهد کرد!» **6****

خداوند پاسخ داد: «هر چه می خواهی با او بکن، ولی او را نکش.» **7 پس شیطان از حضور خداوند بیرون رفت و ایوب را از سر تا پا به**

دلملهای دردناک مبتلا ساخت. **8 ایوب در خاکستر نشست و تکه سفالی برداشت تا با آن خود را بخاراند. **9 نش زش به او گفت:** «آیا با**

صالح خداترس است و از گناه بدی و شرارت دوری می وزد.» **9**

شیطان گفت: «اگر خداترسی برای او سودی نمی داشت این کار را

خدا را لعن کن و بمیر!» **10 ولی ایوب جواب داد:** «تو مانند زنی

ابله حرف می زنی! آیا باید فقط چیزهای خوب را از طرف خدا پذیریم داشته ای. دسترنج او را برکت داده ای و ثروت زیاد به او بخشیده ای.

11 دارایی را از او بگیر، آنگاه خواهی دید که آشکارا تو را لعن خواهد کرد!» **12 خداوند در پاسخ شیطان گفت: «برو و هر کاری**

که می خواهی با دارایی اش بکن، فقط آسیبی به خود او نرسان.» **13 پس**

شیطان از حضور خداوند بیرون رفت. **14 قاصدی نزد دختران ایوب در خانه بادر بزرگشان میهمان بودند،** **15 که ناگهان سایی ها به ما حمله کرده،**

ایوب آمد و به او گفت: «گواهایت شخم می زندن و ماده الاغهایت کنار آنها می چریدند که درد وی شدیدتر از آن است که بتوان با کلمات آن را

بردم و آمد تا به تو خبر دهم.» **16 سخنان این مرد هنوز پایان نیافرته**

تسکن داد.

بود که قاصد دیگری از راه رسیده، گفت: «آتش خدا از آسمان نازل شده، تمام گوسفندان و همه چوپانات را سوراند و تنها من جان به

3

سرانجام ایوب لب به سخن گشود و روزی را که از مادر زایده در برده، آمد تا به تو خبر دهم.» **17 پیش از آنکه حرفهای وی تمام شده بود نفرین کرده،** **2 گفت:** «**3** نایباد باد روزی که به دنیا آمد و شود قاصدی دیگر وارد شده، گفت: «کلادایان در سه دسته به ما شی که در رحم مادر قرار گرفت! **4** ای کاش آن روز در ظلمت حمله کردند و شهراهیت را بردن و کارگران را کشتند، تنها من جان فرو رود و حتی خدا آن را به یاد نیاورد و نوری بر آن نتابد. **5** ای

به در بردم و آمدام تا به تو خبر دهم.» **18 سخنان آن قاصد هم کاش تاریکی و ظلمت مطلق آن را فرا گیرد و ابر نیه بر آن سایه هنوز تمام نشده بود که قاصد دیگری از راه رسید و گفت: «پسران و**

افکند و تاریکی هولناک آن را در بر گیرد. **6** ای کاش آن شب از دخترات در خانه بادر بزرگشان میهمان بودند، **19** که ناگهان باد

شیدیدی از طرف بیان و زیده، خانه را بر سر ایشان خراب کرد و همه قرار نگیرد. **7** ای کاش شی خاموش و عاری از شادی باشد. **8**

زیر آوار جان سپرند و تنها من جان به در بردم و آمدام تا این خبر را به بگذار نفرین کنندگان ماهر، نفرینش کنند، آنان که در برانگیرانیدن تو برسانم.» **20 آنگاه ایوب برخاسته، از شدت غم لباس خود را پاره**

درخواست تو چیست.» ۱۳ استر گفت: «پادشاه، اگر صلاح ۱۰

خشاپارشا برای تمام مردم قلمرو پادشاهی خود که وسعتش بدانید به یهودیان پایتخت اجازه دهد کاری را که امروز کردماند، فروا تا سواحل دور دست می‌رسید، خراج مقرر کرد. ۲ قدرت و عظمت هم ادامه دهد، و اجساد ده پسر همان را نیز به دار یاپویندند.» ۱۴ کارهای خشاپارشا و نیز شرح کامل به قدرت رسیدن مردخای و مقامی پادشاه با این درخواست استر هم موافقت کرد و فرمان او در شوش که پادشاه به او بخشید، در کتاب «تاریخ پادشاهان ماد و پارس» اعلام شد. اجساد پسران همان نیز به دار آویخته شد. ۱۵ پس روز نوشته شده است. ۳ پس از خشاپارشا، مردخای یهودی قادرمندترین بعد، باز یهودیان پایتخت جمع شدند و ۳۰۰ روز دیگر را کشتهند، ولی شخص مملکت بود. او برای تأمین رفاه و امنیت قوم خود هر چه از به مال کسی دست‌درازی نکردند. ۱۶ بنقیه یهودیان در سایر استانها دستش برمی‌آمد، انجام می‌داد و یهودیان نیز او را دوست می‌داشتند و نیز جمع شدند و از خود دفاع کردند. آنها ۷۵۰۰ نفر از دشمنان احترام زیادی برایش قائل بودند.

خود را کشتهند و از شر آنها رهای یافتدند، ولی اموالشان را غارت نکردند. ۱۷ این کار در روز سیزدهم ماه آذر انجام گرفت و آنها روز

بعد، یعنی چهاردهم ادار پیروزی خود را با شادی فراوان جشن گرفتند.

۱۸ اما یهودیان شوش، روز پانزدهم ادار را جشن گرفتند، زیرا در

روزهای سیزدهم و چهاردهم، دشمنان خود را می‌کشند. ۱۹ یهودیان

روستاها را بین مناسبت روز چهاردهم ادار را با شادی جشن می‌گیرند

و به هم هدیه می‌دهند. ۲۰ مردخای تمام این واقعیت را نوشت و

برای یهودیانی که در سراسر ولایتها خشاپارشای پادشاه بودند،

چه دور و چه نزدیک، فرستاد ۲۱ و از آنها خواست تا همه ساله

روزهای چهاردهم و پانزدهم ادار را به مناسبت نجات یهود از چنگ

دشمنانشان، جشن بگیرند و شادی نمایند، به یکدیگر هدیه پدهند و

به قفسان کمک کنند، زیرا در چنین روزی بود که غشان به شادی،

و ماتمنشان به شادکامی تبدیل شد. ۲۳ قوم یهود پیشنهاد مردخای را

پذیرفتند و از آن پس، همه ساله این روز را جشن گرفتند. ۲۴ این روز

به یهودیان پادشاهی آنان قرعه (که به آن «پور» می‌گفتند) انداخته بود تا

روز کشتارشان را تعیین کند؛ ۲۵ اما وقتی این خبر به گوش پادشاه

رسید او فرمانی صادر کرد که همان پسر هدایات اجاجی و دشمن

یهود برای نابودی آنان قرعه (که به آن «پور» می‌گفتند) انداخته بود تا

روز کشتارشان را تعیین کند؛ ۲۵ اما وقتی این خبر به گوش پادشاه

رسید او فرمانی صادر کرد تا همان بلای که همان می‌خواست بر سر

یهودیان بیاورد، بر سر خودش بیاید، پس همان و پسرانش به دار

کشیده شدند. ۲۶ (این ایام «پوریم» نامیده می‌شود که از کلمه

«پور» به معنی قرعه، گرفته شده است). با توجه به نامه مردخای و

آنچه که اتفاق افتاده بود، ۲۷ یهودیان این را به صورت رسم درآوردند

که خود و فرزندانشان و تمام کسانی که به دین یهود می‌گروند این دو

روز را هر ساله طبق دستور مردخای جشن بگیرند. ۲۸ بنابراین، قرار

بر این شد که یهودیان سراسر استانها و شهرها ایام پوریم را نسل

اندر نسل همیشه به یاد آورند و آن را جشن بگیرند. ۲۹ در ضمن،

ملکه استر با تمام اقتداری که داشت نامه مردخای یهودی را درباره

برگزاری دائمی مراسم پوریم تأیید کرد. ۳۰ علاوه بر این، نامه‌های

تشویق آمیز دیگری به تمام یهودیان ۱۲۷ ولایت مملکت خشاپارشا

نوشته شد تا به موجب فرمان مردخای یهودی و ملکه استر، یهودیان و

نسلهای آینده‌شان ایام «پوریم» را همه ساله نگه دارند. یهودیان روزه و

سوگواری این ایام را نیز به جا می‌آورند. ۳۲ به این ترتیب، مراسم ایام

«پوریم» به فرمان استر تأیید شد و در تاریخ یهود ثبت گردید.

است: اگر مورد لطف پادشاه قرار گرفته‌ام و اگر پادشاه صلاح بداند، هند تا حیشه، بود و به خطها و زبانهای رایج مملکت و نیز به خط و جان من و جان قوم مرا نجات دهند. **4** چون من و قوم من فروخته زبان یهودیان نوشته شد. **10** مردخای فرمان را به نام خشایارشا نوشت شده‌ایم تا قتل عام شویم. اگر فقط به غلامی و کبیری فروخته و با انگشت مخصوص پادشاه مهر کرد و به دست قاصدانی که بر می‌شدیم، من سکوت می‌کردم، زیرا با این موضوع پیش پا افتاده اسپان تندرو پادشاه سوار بودند به همه جا فرستاد. **11** این فرمان مرا حرام پادشاه نمی‌شام. **5** خشایارشا از استر پرسید: «این شخص پادشاه به یهودیان تمام شهرها اجاوه می‌داد که برای ذفاع از خود و کیست که جرأت کرده چنین کاری کرد؟ او کجاست؟» **6** استر خانواده‌ایشان تمدن شوند و تمام بدخواهان خود را از هر قومی که جواب داد: «دشمن ما این همان شرور است!» آنگاه همان از توں باشند، بکشند و دارای آنها را به غنیمت بگیرند. **12** روزی که برای پادشاه و ملکه به لژه افتاد. **7** پادشاه خشمگین شد و برخاسته به این کار تعین شد، همان روزی بود که برای قتل عام یهودیان در همه باغ قصر رفت. اما همان که می‌دانست پادشاه او را مجازات خواهد ولایت‌های خشایارشا پادشاه در نظر گرفته شده بود، یعنی سیزدهم ماه کرد، به طرف استر رفت تا تماس کند که جانش را نجات دهد. **8** دوازدهم که ماه آدر باشد. **13** در ضمن، قرار شد این فرمان در همه ولی درست در لحظه‌ای که همان خود را بر تختی که استر بر آن جا اعلام شود تا یهودیان، خود را برای گرفتن انتقام از دشمنان خود بود، می‌انداخت، پادشاه وارد اتاق شد. پس پادشاه فریاد پرآورد: آماده کنند. **14** پس این فرمان در شوش اعلام شد و قاصدان به آیا این مرد به هنگام حضور من در خانه، به ملکه دست درازی فرمان پادشاه سوار بر اسپان تندرو آن را به سرعت به سراسر مملکت می‌کند؟» تا این سخن از دهان پادشاه بیرون آمد، جلاط بالای سر رساندند. **15** سپس مردخای لباس شاهانه‌ای را که به زنگاه‌ای و همان حاضر شد! **9** در این وقت حربونا، یکی از خواجه‌سراپان دریار سفید بود پوشید و تاجی بزرگ از طلا بر سر گذاشت و رداء ارغوانی به پادشاه گفت: «قیبان، چویه دار پیست و پنج متی در حیاط خانه از جنس کتان لطیف به دوش انداخت و از حضور پادشاه بیرون رفت. همان آماده است! او این دار را برای مردخای که جان پادشاه را از یهودیان به خاطر این موقفیت و احترامی که نسبیت ایشان شده بود در سوء قصد نجات داد، ساخته است.» پادشاه دستور داد: «همان را تمام شوش به جشن و سرور پرداختند. **17** فرمان پادشاه به هر شهر و روی آن به دار آویزید!» **10** پس همان را روی همان داری که برای استانی که می‌رسید، یهودیان آنچه عرق شادی می‌شدند و جشن مردخای بر پا کرده بود، به دار آویختند، و خشم پادشاه فرو نشست. می‌گرفند. در ضمن سپس ایاری از قوهای دیگر به دین یهود گرویدند، زیرا ایشان می‌ترسیدند.

8

در همان روز خشایارشا تمام املاک همان، دشمن یهود را به **9** روز سیزدهم ادار، یعنی روزی که قرار بود فرمان پادشاه به مرحله ملکه استر بخشید. سپس وقتی استر به پادشاه گفت که چه نسبتی با مردخای دارد، پادشاه مردخای را به حضور پذیرفت **2** و انگشت خود اجرا درآید، فرا رسید. در این روز، دشمنان یهود امیدوار بودند بر را که از همان پس گرفته بود، درآورده و به مردخای داد. استر نیز یهودیان غلبه یابند، اما قضیه برعکس شد و یهودیان بر دشمنان خود املاک همان را به دست مردخای سپرد. **3** استر بار دیگر نزد پادشاه پیروز شدند. **2** در سراسر ولایت‌های خشایارشا پادشاه، یهودیان در رفت و خود را به پای او انداخته، با گریه درخواست نمود حکمی که شهرهای خود جمع شدند تا به کسانی که قصد آزارشان را داشتند، همان در مورد کشثار یهودیان داده بود، لغو شود. **4** پادشاه باز حمله کنند. همه مردم از یهودیان می‌ترسیدند و جرأت نمی‌کردند در عصای پادشاه استاد **5** و گفت: «پادشاهها، تمنا دارم اگر صلاح دریاریان از توں مردخای، به یهودیان کمک می‌کرند؛ **4** زیرا مردخای می‌داند و اگر مورد لطف شما قرار گرفته‌ام، فرمانی صادر کنید تا از شخصیت‌های دربار شده بود و در سراسر مملکت، شهرت حکم همان دریاره قتل عام یهودیان سراسر مملکت، لغو شود. **6** من فراوان داشت و روز بروز پر قدرتش افزوده می‌شد. **5** به این ترتیب چگونه می‌توانم قتل عام و نابودی قوم را ببینم؟» **7** آنگاه خشایارشا یهودیان به دشمنان خود حمله کردند و آنها را از دم شمشیر گراندند، به ملکه استر و مردخای یهودی گفت: «من دستور دادم همان را کشند. **6** یهودیان در شهر شوش که پایتخت بود، **5**۰۰ نفر را که می‌خواست شما یهودیان را نابود کنند، به دار بیاویند. همچنین کشند. **7** ده پسر همان، دشمن یهودیان، نیز جزو این کشته‌شدگان املاک او را به ملکه استر بخشیدم. **8** اما حکمی را که به نام بودند. اسامی آنها عبارت بود از: فرشتادان، دلفون، اسفاتا، فوراتا، پادشاه صادر شده و با انگشت او مهر شده باشد نمی‌توان لغو کرد. ادلیا، اریداتا، فرمیشنا، ارسایسا، اریدای و وزیراتا. اما یهودیان اموال ولی شما می‌توانید به صلاح خود حکم دیگری به نام پادشاه برای دشمنان را غارت نکردند. **11** در آن روز، آمار کشته‌شدگان پایتخت یهودیان صادر کنید و آن را با انگشت پادشاه مهر کنید. **9** آن روز، به عرض پادشاه رسید. **12** سپس او ملکه استر را خواست و گفت: بیست و سوم ماه سوم یعنی ماه سیوان بود. کاتیان دریار فوری احضار «یهودیان تنها در پایتخت **۵۰۰** نفر را که ده پسر همان نیز جزو آنها شدند و فرمانی را که مردخای صادر کرد، نوشتند. این فرمان خطاب بودند، کشته‌اند، پس در سایر شهرهای مملکت چه کردند! آیا به یهودیان، حاکمان، مقامات مملکتی و استانداران **۱۲۷** استان، از درخواست دیگری نیز داری؟ هر چه بخواهی به تو می‌دهم. بگو

او بشود، طبق قانون کشته خواهد شد، مگر اینکه پادشاه عصای یهودی را می بینم همه اینها در نظرم بی ارزش می شود.» **14** دوستان و سلطنتی خود را به طرف او دراز کند. حال پیش از یک ماه است که همسر هامان به او پیشنهاد کردند که چویه داری به بلندی بیست و پادشاه مرا احضار نکرده است تا شرفیاب شوم. **12** وقتی هنکی پنج متر درست کند و فردا صبح از پادشاه اجازه بگیرد و مردخای را پیغام استر را به مردخای رساند، **13** مردخای در جواب گفت که به روی آن به دار بیاوید. همان این پیشنهاد را سپیار پستید و دستور داد چویه دار را استر چنین بگوید: «خیال نکن وقتی تمام یهودیان کشته شوند، تو در برود. همان این پیشنهاد را سپیار پستید و دستور داد چویه دار را کاخ سلطنتی جان به در خواهی برد! **14** اگر در این موقعیت، تو آماده کنند.

ساخت بمانی رهایی برای یهود از جایی دیگر پدید خواهد آمد، اما تو **6** آن شب پادشاه خوابش نبرد، پس فرمود کتاب «تاریخ و خاندانات کشته خواهید شد. از این گذشته کسی چه می داند، شاید برای همین زمان ملکه شده ای.» **15** پس استر این پیغام را برای پادشاهان را بیاورد و وقایع سلطنت او را برایش بخوانند. **2** در آن مردخای فرستاد: **16** «برو و تمام یهودیان شوش را جمع کن تا برای کتاب، گزارشی را به این مضمون بافت که بغان و تارش که دو نفر من سه شبانه روز روزه بگیرند. من به حضور پادشاه خواهی رفت، هر چند این می دانند، قصد کشتن پادشاه را داشتند؛ ولی مردخای از سوء قصد می کنیم. سپس، من به دلیله هایی نیز همین کار را از خواجه سرایان پادشاه بودند و جلوی در کاخ سلطنتی نگهبانی برخلاف قانون است. اگر کشته شدم، بگذار کشته شوم!» **17** پس آنها آگاه شد و به پادشاه خیر داد. **3** پادشاه پرسید: «در ازای این مردخای رفت و هر چه استر گفته بود انجام داد. خدمتگزاران پادشاه گفتند: «خدمتگزاران پادشاه گفتند: «پاداشی به او داده نشد.» **4** پادشاه گفت: «آیا کسی از درباریان

5 سه روز بعد، استر لباس سلطنتی خود را پوشید و وارد تالار در کاخ هست؟» برحسب اتفاق همان تاره وارد کاخ شده بود تا مخصوص پادشاه شد. روپرتوی تالار، اناقی قرار داشت که در آنجا از پادشاه اجازه بگیرد که مردخای را دار بزند. **5** پس خدمتگزاران پادشاه روی تخت سلطنتی نشسته بود. وقتی پادشاه استر را در تالار جواب دادند: «بله، همان اینجاست.» پادشاه داد: «بگوید ایستاده دید، او را مورد لطف خود قرار داده، عصای طلایی خود را به پایید. **6** وقتی همان آمد، پادشاه به او گفت: «شخصی هست که سوی او دراز کرد. استر جلو رفت و نوک عصای او را لمس کرد. **3** مایلیم به او عزت پیشخشم. به نظر تو برای او چه باید کرد؟» همان با آنگاه پادشاه پرسید: «ملکه استر، درخواست تو چیست؟ هر چه خود فکر کرد: «غیر از من چه کسی مورد عزت و احترام پادشاه بخواهی به تو می دهم، حتی اگر نصف مملکتم باشد!» **4** استر اینست. **7** پس جواب داد: «برای چین شخصی باید رای پادشاه و جواب داد: «پادشاهها، تمنا دارم امشب به اتفاق همان به ضیافتی که اسب سلطنتی او را که با زیورآلات تزیین شده است بیاورند. **9** آنگاه برای شما ترتیب داده ام تشریف بیاورید.» **5** پادشاه برای همان پیغام یکی از امیران عالی رتبه پادشاه آن ردا را به او بپوشاند و او را بر اسب فرستاد که هر چه زودتر بیاید تا در ضیافت استر شرکت کنند. پس پادشاه سوار کند و در شهر بگرداند و جار بزند: به شخص مورد پادشاه و همان به مجلس ضیافت رفتند. **6** موقع صرف شراب، عزت پادشاه اینچیجن پادشاه داده می شود.» **10** پادشاه به همان پادشاه به استر گفت: «حال بگو درخواست تو چیست. هر چه فرمود: «ردا و اسب را هر چه زودتر آماده کن و هر چه گفته با تمام بخواهی به تو می دهم، حتی اگر نصف مملکتم باشد!» **7** استر جزئیاتش برای مردخای یهودی که در دربار خدمت می کند اینجام جواب داد: «خواهش و درخواست من این است: اگر مورد لطف بده.» **11** پس همان ردای پادشاه را به مردخای پوشاند و او را بر پادشاه قرار گرفته ام و پادشاه مایلند که درخواست مرا اجابت نمایند، اسب مخصوص پادشاه سوار کرد و در شهر گرداند و جار زد: «به فردا نیز به اتفاق همان در این ضیافت شرکت کنند. آنگاه درخواست شخص مورد عزت پادشاه اینچیجن پادشاه زیاد به خانه اش خود را به عرض خواهیم رسانید.» **9** همان شاد و خوشحال، از مردخای به دریار بازگشت، ولی همان با سرافکنگی زیاد به خانه اش ضیافت ملکه برگشت. ولی همین که در کاخ چشمش به مردخای شتافت **13** و موضوع را برای زن خود و همه دولتاش تعريف کرد. افتاد که نه پیش پای او بلند شد و نه به او تعظیم کرد، به شدت نیش و دوستان خردمند او گفتند: «مردخای یک یهودی است و خشمگین شد؛ **10** اما خودداری کرده، چیزی نگفت و به خانه تو نمی توانی در مقابلش بایستی. اگر وضع به این متوال ادامه باید رفت. سپس تمام دولتاش را به خانه خود دعوت کرده در حضور شکست تو حتمی است.» **14** در این گفتگو بودند که خواجه سرایان ایشان و زن خود «زیرش» به خودستانی پرداخت و از ثروت بی حساب دریار به دنبال همان آمدند تا او را فری ره ضیافت استر بزند.

و پسران زیاد خود و از عزت و احترامی که پادشاه به او پیشیده و **7** به این ترتیب پادشاه و همان در مجلس ضیافت ملکه استر اینکه چگونه والترین مقام مملکتی را به او داده است، تعريف کرد. **12** سپس گفت: «از این گذشته، ملکه استر نیز فقط مرا همراه حاضر شدند. **2** موقع صرف شراب، باز پادشاه از استر پرسید: پادشاه به ضیافت خصوصی خود دعوت کرد. فردا هم قرار است «استر، درخواست تو چیست؟ هر چه بخواهی به تو می دهم، حتی همراه پادشاه به ضیافت او بروم. **13** اما وقتی در دریار، این مردخای اگر نصف مملکتم باشد!» **3** استر جواب داد: «تقاضای من این

قرار می‌گرفت. او دیگر نمی‌توانست نزد پادشاه بازگردد، مگر اینکه سلطنتی تان پراکنده‌اند که قوانین شان با قوانین سایر قومها فرق دارد. پادشاه وی را می‌پسندید و به نام احضار می‌کرد. **15** استر دختر آنها از قوانین پادشاه سرپیچی می‌کنند. بنابراین، زنده ماندنشان به ایحایل و ایحایل عمومی مُردخای بود. (مردخای استر را به فرزندی نفع پادشاه نیست. **9** اگر پادشاه را پسند آید فرمایی صادر کنند تا گرفته بود). وقی نوبت استر رسید که نزد پادشاه برود، او مطابق همه آنها کشته شوند و من ده هزار وزنه نقره بابت هزینه این کار توصیه خواهی هیچای خود را آراست. هر که استر را می‌دید او را به خزانه سلطنتی خواهم پداخت. **10** پادشاه انگشتترش را بیرون می‌ستود. **16** به این ترتیب در ماه دهم که ماه «طب» باشد در سال آورده به همانکه که دشمن یهود بود، داد و گفت: «**11** این قوم و هفتم سلطنت خشایارشا استر را به کاخ سلطنتی بردن. **17** پادشاه، دارایی شان در اختیار تو هستند، هر طور صلاح می‌دانی با آنها عمل استر را بیشتر از سایر زنان دوست داشت و استر بیش از دختران دیگر کن. **18** پس در روز سیزدهم ماه اول، همان کاتبان دربار را احضار مرد توجه و علاوه از قرار گرفت؛ به طوری که پادشاه تاج بر سر استر نمود. آنها به دستور همان نامه‌هایی به خطها و زبانهای رایج مملکت گذاشت و او را به جای وشی ملکه ساخت. **19** پادشاه به اختخار برای حاکمان، استانداران و مقامات سراسر مملکت نوشتن. این استر جشن بزرگی برای تمام مقامات مملکتی بر پا کرد و آن نامه‌ها به اسم پادشاه نوشته و با انگشت مخصوص او مهر شد **20** روز را در تمامی ولایتها تعطیل اعلام کرده، از سخاوت پادشاهانه و بهوسیله قاصدان به تمام استانها فرستاده شد، با این دستور که خود به ایشان هدایا بخشید. **21** در این میان مردخای نیز از طرف باید تمام یهودیان، زن و مرد، پیر و جوان در روز سیزدهم ماه آدار پادشاه به مقام مهمی در دربار منصوب شد. **22** مردخای از این پیشانی فرو رفت. **23** اما استر هنوز به قتل عام شوند و دارایی آنها به غنیمت گرفته شد. **24** محبوی این کسی نگفته بود که یهودی است، چون هنوز هم مثل زمان کودکی، نامده‌ها می‌باشد است در هر استان به اطلاع تمام مردم رسیده تا همه در دستورهای مردخای را اطاعت می‌کرد. **25** یک روز در حالی که روز تعیین شده آماده شوند. **26** این دستور در شوش اعلام شد و مردخای در دربار پادشاه مشغول خدمت بود، دو نفر از خواجه‌سرایان قاصدان به فرمان پادشاه آن را به سرعت به سراسر مملکت رسانند. پادشاه به اسامی بختان و تاریش که از نگهبانان دربار بودند، از پادشاه آنگاه پادشاه و همان مشغول عیش و نوش شدند ولی شهر شوش در کینه به دل گرفته، توطئه چیدند تا او را بکشند. **27** مردخای از این پیشانی فرو رفت.

سوء قصد باخبر شد و استر را در جیران گذاشت. استر نیز به پادشاه **4** وقی مردخای از این توطئه باخبر شد، از شدت غم، لیاس خود اطلاع داد که مردخای چه گفته است. **28** به دستور پادشاه، این موضوع مرد بزمی قرار گرفت و پس از اینکه ثابت شد که حقیقت را پاره کرد و پلاس پوشیده خاکستر بر سر خود ریخت و با صدای دارد، پادشاه آن دور را به دار آربیخت. به دستور خشایارشا این واقعه در بلندگویه تلخی سر داده از میان شهر گذشت **2** تا به دروازه کاخ کتاب «تاریخ پادشاهان» ثبت گردید.

3 چندی بعد، خشایارشا به یکی از وزیران خود به نام همان، پسر یهودیان عزا گرفتند. آنها گریه و زاری کردند و لب به غذا نزدند و همداتای اجاجی، ارتقاء مقام داده او را رئیس وزرای خود ساخت. **2** اکثر ایشان پلاس در برکرده، روی خاکستر دراز کشیدند. **4** وقی به دستور پادشاه همه مقامات دربار در حضور همان سر تعظیم فرود ندیده‌های استر و خواجه‌سرایان دربار از وضع مردخای خبر آوردند، می‌آوردند؛ ولی مردخای به او تعظیم نمی‌کرد. **3** دریاریان به مردخای استر سیار محزون شد و بای مردخای لیاس فرستاد تا به جای پلاس گفتند: «چرا تو از فرمان پادشاه سرپیچی می‌کنی؟» او در جواب پیوشت، ولی مردخای قبول نکرد. **5** آنگاه استر، هناتک را که یکی از گفت: «من یک یهودی هستم و نمی‌توانم به همان تعظیم کنم.» خواجه‌سرایان دربار بود و بای خدمتگزاری استر تعیین شده بود احضار **4** هر چند آنها هر روز از و می‌خواستند این کار را بکند، ولی او کرد و او را فرستاد تا برود و او مردخای پرسید که چه اتفاقی افتاده قبول نمی‌کرد. پس ایشان موضوع را به همان اطلاع دادند تا بینند است و چرا پلاس پوشیده است. **6** هناتک به میدان شهر که رویروی چه تصمیمی خواهد گرفت، زیرا به ایشان گفته بود که او یهودی دستور داده بود نزد مردخای رفت. **7** مردخای همه چیز را است. **5** وقی همان فهمید که مردخای از تعظیم نمودن او خودداری بای او تعییف کرد و از مبلغی که همان در ازای کشتار یهودیان و عده می‌کند، خشمگین شد؛ **6** و چون دریافت که مردخای یهودی است داده بود به خزانه سلطنتی پیداگزد، خیر داد. **8** مردخای یک نسخه از تصمیم گرفت نه فقط او را بکشد، بلکه تمام یهودیان را نیز که فرمان پادشاه مبنی بر کشتار یهودیان را که در شوش صادر شده بود به در قلمرو سلطنت خشایارشا بودند، نابود کند. **7** در سال دوازدهم هناتک داد تا به استر نشان دهد و از او بخواهد نزد پادشاه برود و بای سلطنت خشایارشا در ماه نیسان که ماه اول سال است، همان دستور قوم خود شفاعت کند. **9** هناتک پرگشت و پیغام مردخای را به استر داد قرعه (که به آن «پور» می‌گفتند) بیان‌آزاد تا تاریخ قتل عام یهودیان رسانید. **10** استر به هناتک دستور داد پیش مردخای بزرگدد و به او معلم شود. قرعه روز سیزدهم ماه آدار یعنی ماه دوازدهم را نشان چین بگوید: **11** «تمام مردم این مملکت می‌دانند که هر کس جه داد. **8** سپس همان نزد پادشاه رفت و گفت: «قومی در تمام قلمرو زن و چه مرد اگر بدون احضار از جانب پادشاه، وارد تالار مخصوص

کرد و این بی اختیاری و سرکشی به همه جا گسترش خواهد یافت.

19 بنابراین، اگر پادشاه صلاح بداند، فرمانی صادر کنند تا در

که از هند تا جبهه را در بر می گرفت و شامل ۱۲۷ استان بود. او در سال سوم سلطنت خود، در کاخ سلطنتی شوش جشن بزرگی برپا نمود و تمام بزرگان و مقامات مملکتی را دعوت کرد. فرماندهان

دیگری که بهتر از او باشد به جای وی به عنوان ملکه اختیاب شود. **20** وقتی این فرمان در سراسر این سرزمین پهناور اعلام شود آنگاه زن

لشکر پارس و ماد همراه با امیران و استانداران در این جشن حضور شدند. **21** در طی این جشن که شش ماه طول کشید، خشایارشا تمام ثروت و شکوه و عظمت سلطنت خود را به نمایش گذاشت. واقع شد و خشایارشا مطابق صلاح‌جدید او عمل کرد **22** و به تمام

استانها، هر یک به خط و زبان محلی، نامه فرستاده، اعلام داشت

که مرد باید رئیس خانه خود باشد.

زنگی می کردند، فقیر و غنی، میهمانی هفت روزه‌ای در باغ کاخ

2 سلطنتی ترتیب داد. **6** محل میهمانی پا پرده‌های از کتان سفید و آبی

تریس شده بود. این پرده‌ها با ریسمانهای سفید و ارغوانی که داخل حلقه‌های نقره‌ای قرار داشتند از ستونهای مرمر آویزان بود. تختهای

طلای و نقره روی سنگرهایی از سنگ سماک، مرمر، صدف مروارید و فیروزه قرار داشت. **7** از سخاوت پادشاه، شراب شاهانه فراوان بود و در جاهای طلایی که شکلهای گوناگون داشت، صرف می شد. **8**

پادشاه به پیشخدمتهای دربار دستور داده بود میهمانان را در توپیدن آزاد بگذارد، پس ایشان به دلخواه خود، هر قدر که می خواستند شراب می نوشیدند. **9** در همان هنگام، ملکه و شقی هم براز زنان

پیشنهاد را پسندید و مطابق آن عمل کرد. **5** در شوش یک یهودی به دربار خشایارشا ضیافتی ترتیب داده بود. **10** در آخرین روز میهمانی، پادشاه که از باده‌نوشی سرمست شده بود، هفت خواجه حرم‌سرا

یعنی مهومان، بزنا، حرپونا، بختا، ابغا، زاتر و کرکس را که خادمان مخصوص او بودند احضار کرد. **11** او به آنان دستور داد ملکه و شقی را که بسیار زیبا بود با تاج ملوکانه به حضورش بیاورند تا زیبایی او را به مقامات و مهمنانش نشان دهد. **12** اما وقتی خواجه‌سراپان

فرمان پادشاه را به ملکه و شقی رساندند، او از آمدن سریاز زد. پادشاه از این موضوع بسیار خشنماناک شد؛ **13** اما پیش از آنکه اقدامی

کند، اول از مشاوران خود نظر خواست، چون بدون مشورت با آنها کاری انجام نمی داد. مشاوران او مردانی دانا و آشنا به قوانین و نظام دادگستری پارس بودند و پادشاه به قضاؤت آنها اعتماد داشت. نام

این داشتمیدان کرشنا، شیفار، ادماتا، تریش، مرس، مرسنا و ملوکان بود. این هفت نفر جزو مقامات عالی رتبه پارس و ماد و از امیران ارشد مملکتی بودند. **15** خشایارشا از ایشان پرسید: «در مورد ملکه

و شقی چه باید کرد؟ زیرا از فرمان پادشاه که به او ابلاغ شده، سر باز زده است. قانون چه مجازاتی برای چنین شخصی تعیین کرده است؟» **16** مموکان خطاب به پادشاه و امیران دربار گفت: «ملکه

و شقی نه فقط به پادشاه بلکه به امیران دربار و تمام مردم مملکت خشایارشای پادشاه اهانت کرده است. **17** هر نزی که بشود که

ملکه و شقی از آمدن به حضور پادشاه سریچی کرده است، او نزی از دستور شورش سریچی خواهد کرد. **18** وقتی زنان امیران دربار پارس و ماد پشنوند که ملکه چه کرده، آنان نزی با شورهنشان چنین خواهد

نگهداری هدایا، دهیکها و نویر مخصوصات باشند. آنها می‌باشد ۱۴ ای خدای من، کارهای مرا به یاد آور و خدماتی را که برای خانه هدایا و مخصوصاتی را که طبق دستور توارت، سهم کاهنان و لاویان توکرده‌ام فراموش نکن. ۱۵ در آن روزها در پهودا عده‌ای را دیدم که بود از مزرعه‌ها جمع‌آوری کنند. اهالی پهودا از خدمت کاهنان و در روز شبات در چرخشت، انگور له می‌گردند و عده‌ای دیگر غله لاویان خوشحال بودند، ۱۶ زیرا ایشان آینین تقطیر و سایر خدماتی را و شراب و انگور و انجیر و چیزهای دیگر، بار الاغ منمودند تا که خدا مقرب کرده بود به جا می‌آوردند و دسته سرایندگان و نگهبانان به اورشلیم بیرون و بفروشنده. پس به ایشان اخطار کردم که در روز نیز مطابق دستوری که داود و پسرش سلیمان داده بودند به ایشان شبات این کار را نکنند. ۱۷ بعضی از اهالی صور نیز که در اورشلیم کمک می‌گردند. ۱۸ از زمان قدیم، یعنی از زمان داود و آساف ساکن بودند در روز شبات ماهی و کالاهای گوناگون می‌آوردند و در برای دسته سرایندگان، سردهسته تعیین شده بود تا ایشان را در خواندن اورشلیم به پهودان یهودا را توبیخ کرده، سرودهای شکرگاری و پرسش رهبری کنند). ۱۹ پس، در زمان گفتم: «این چه کار زشتی است که انجام می‌دهید؟ چرا روز شبات رزیابیل و نجحیما، بنی اسرائیل برای دسته سرایندگان و نگهبانان و رایی حرمت می‌کنید؟ ۲۰ آیا برای همین کار نبود که خدا اجدادتان لاویان هر روز به طور مرتب خوارک می‌آوردند. لاویان نیز از آنچه که را تنبیه کرد و این شهر را پیون نمود؟ ۲۱ حال، خود شما هم شبات را می‌گرفتند سهم کاهنان را که از نسل هارون بودند به ایشان می‌دادند. بی‌رحمت می‌کنید و باعث می‌شوید غضب خدا بر اسرائیل شعله‌ورتر شود». ۲۲ سپس دستور دادم دروازه‌های شهر اورشلیم را از غروب

۱۳

در همان روز، وقتی توارت شده بود تا ایشان را در خواندن آفتاب روز جمعه پیشند و تا غروب روز شبات باز نکنند. چند نفر از می‌شد، این مطلب را در آن یافتند که عموی‌ها و موایی‌ها هرگز نباید افراد خود را فرستادم تا دم دروازه‌ها نگهبانی بدهند و نگارنده روز وارد جماعت قوم خدا شوند. ۲۳ این دستور بدان سبب بود که آنها با شبات چیزی برای فروش به شهر بیاورند. ۲۴ تاجران و فروشنده‌گان نان و آب از بنی اسرائیل استقبال نکردند، بلکه بلعام را اجیر نمودند یکی دو بار، جممعه‌ها، بیرون اورشلیم، شب را به سر برندن. ۲۵ ولی تا ایشان را لعنت کند، ولی خدای ما لعنت او را به برکت تبدیل من ایشان را تهدید کرده، گفتم: «ینجا چه می‌کنید، چرا شب را کرد. ۲۶ وقتی این قسمت خوانده شد، قوم اسرائیل افراد بیگانه را از پشت دیوار به سر می‌پرید؛ اگر بار دیگر این کار را بکنید، متول به جماعت خود جدا ساختند. ۲۷ ایالاشبیک کاهن که اینباردار اینبارهای زور می‌شم.» از آن روز به بعد، دیگر روحهای شبات نیامدند. ۲۸ خانه خدا و دوست صمیمی طوبیا بود، ۲۹ یکی از اتفاقهای بزرگ اینبار سپس به لاویان دستور دادم خود را تقطیر کنند و دم دروازه‌ها نگهبانی را به طوبیا داده بود. این اتفاق قبل اینبار هدایای آردی، بخور، طوفون بدنه‌ند تا تقاض دم روز شبات حفظ شود. ای خدای من، این کار مرا به خانه خدا، دهیک غله، شراب و روغن زیتون بود. این هدایا متعلق به یاد آور و برحسب محبت می‌باشد به من رحم کن. ۳۰ در آن روزها لاویان، دسته سرایندگان و نگهبانان بود. هدایای مخصوص کاهنان عده‌ای از پهودیان را دیدم که از قمه‌های اشلوودی، موایی و عموی نیز در این اتفاق نگهداری می‌شد. ۳۱ در این موقع من در اورشلیم برای خود زنان گرفته بودند و نصف فرزندانشان به زبان اشلوودی نیزدم، چون در سال سی و دو سلطنت اورشلیم، پادشاه پارس، که بر پا سایر زنانها صحبت می‌کرددند و زبان عربی را نمی‌فهمیدند. ۳۲ پایان حکومت می‌کرد، من نزد او رفتته بودم. پس از مدتی دویاره از او پس با والدین آنها دعوا کردم، ایشان را لعنت کردم، زدم و موى اجازه خواستم تا به اورشلیم بازگردد. ۳۳ وقتی به اورشلیم رسیدم و از سرشان را کندم و در حضور خدا قسم دادم که نگارنده فرزندانشان با این کار رزشت یاشیب باخیر شدم که در خانه خدا برای طوبیا اتفاق غیریهودیان ازدواج کنند. ۳۴ سپس گفتم: «ایا این همان گناهی فراهم کرده بود ۳۵ بسیار ناراحت شدم و اسباب و اثاثه اورا ز اتفاق نیست که سلیمان پادشاه مرتکب شد؟ سلیمان در میان پادشاهان دنیا بیرون ریختم. ۳۶ سپس دستور دادم اتفاق را تقطیر کنند و طوفون خانه نظری نداشت. خدا او را دوست می‌داشت و او را پادشاه تمام اسرائیل خدا، هدایای آردی و بخور را به آنچا بازگرداند. ۳۷ در ضمن ساخته؛ ولی با وجود این، همسران بیگانه سلیمان، او را به پست‌پستی فهمیدم دسته سرایندگان خانه خدا و سایر لاویان، اورشلیم را ترک کشانیدند! ۳۸ حال که شما زنان بیگانه برای خود گرفته و به خدای گفته و به مزرعه‌های خود بازگشته بودند، زیرا مردم سهیمان را به خوشی خیانت کرده‌اید، خیال می‌کنید ما این شارت شما را تحمل ایشان ننمی‌دانند. ۳۹ سپس سران قوم را توبیخ کرده، گفتم: «چرا از خواهیم کرد؟» ۴۰ یکی از سران پهودیان اع پسر یاشیب کاهن خانه خدا غافل مانده‌اید؟» سپس تمام لاویان را جمع کرده، ایشان را اعظم دختر سبلط طوفون را به زنی گرفته بود، پس مجریور شدم او دویاره در خانه خدا سر خدمت گذاشتمن. ۴۱ سپس مردم پهودا بار را از اورشلیم بیرون کنند. ۴۲ ای خدای من، کارهای آنها را فراموش دیگر دهیک غله، شراب و روغن زیتون خود را به اینبارهای خانه خدا نکن، چون به مقام کاهنی و عهد و پیمان کاهنان و لاویان توهین آورند. ۴۳ سپس شلمیای کاهن و فدایای لاوی و صادوق را که کرده‌اند. ۴۴ پس قوم خدا را از بیگانه‌ها جدا کردم و برای کاهنان و معلم شریعت بودند مأمور نگهداری اینبارها نمودم، و حنان (پسر زکور)، لاویان وظیفه تعیین نمودم تا هر کس بداند چه باید بکند. ۴۵ ترتیبی نویه متیا) را هم معawn ایشان تعیین کردم، زیرا همه این اشخاص مورد دادم تا به موقع برای مدح هیزم بیارند و نویر مخصوصات را جمع‌آوری اعتماد مردم بودند. مسئولیت ایشان تقسیم سهیمه بین لاویان بود. کنند. ای خدای من، مرا به یاد آور و برکت ده.

که جمعاً ۱۷۲ نفر بودند. **۲۰** سایر کاهنان و لاویان و بقیه قوم چند دسته تقسیم می شدند و مطابق رسم داود، مرد خدا، هر بار دو اسرائیل در املاک اجدادی خود در شهرهای دیگر یهودا ماندند. دسته در مقابل هم ایستادند و سرودهای شکرگزاری در جواب **۲۱** خدمتگران خانه خدا (که سرپرستان ایشان صحیحاً و جشنها یکدیگر می خواندند). **۲۵** نگهبانان خانه خدا که از انبارهای کنار بودند در بخشی از اورشلیم به نام عوقل زندگی می کردند. **۲۲** دروازه خانه خدا محافظت می کردند عبارت بودند از: متنیا، بقیه، سرپرست لاویان اورشلیم که در خانه خدا خدمت می کردند عزی بود. عویالیا، مثلاً، طلمون، عقوب. **۲۶** آنها کسانی بودند که در زمان (عزی پسر بانی، بانی پسر حشیبا، حشیبا پسر متنیا، متنیا پسر میکا بیویاقم (پسر پیشواع، نوه یهوصاذاق)، نعمیا حاکم و عزرا معلم و میکا از نسل آساف بود. سرایندگان خانه خدا از طایفه آساف کاهن انجام وظیفه می کردند. **۲۷** هنگام تبرک حصار اورشلیم، تمام بودند. **۲۳** خدمت روزانه دسته سرایندگان طبق مقرراتی که از دربار لاویان از سراسر یهودا به اورشلیم آمدند تا با سرودهای شکرگزاری وضع شده بود، تعیین می شد. **۲۴** فتحیا (پسر مشیئیل)، از نسل همراه با نوای دف و بربط و عود، جشن بگیرند و حصار را تبرک زار پسر یهودا) نماینده مردم اسرائیل در دربار پادشاه پارس بود. **۲۵** نماینده. **۲۸** دسته سرایندگان لاوی از آبادی های اطراف اورشلیم که شهرها و روستاهای دیگری که مردم یهودا در آنها زندگی می کردند، در آنجا برای خود دهکده های ساخته بودند، یعنی از دهات نطفقات، عبارت بودند از: قریه اربع، دیبون، یقبصیل و روستاهای اطراف بیت جلجال، جمع و عزموت به اورشلیم آمدند. **۳۰** کاهنان و لاویان آنها؛ پیشواع، مولاده، بیت فالط، حصرشوعال، پترشیع و روستاهای اول خودشان را تطهیر کردند، بعد قوم را و در آخر دروازه ها و حصار اطراف آن؛ صقلخ، مکونه و روستاهای اطراف آن؛ عین رمون، صرعة، شهر را. **۳۱** من سران یهودا را بر سر حصار برم و آنها را به دو دسته پیمود، زانوح، عدلام و روستاهای اطراف آنها؛ لاکیش و نواحی تقسیم کردند، تا از جهت مخالف هم، شهر را دور بزنند و در حین اطراف آن، عزیقه و روستاهای اطراف آن. به این ترتیب مردم یهودا دور زدن در وصف خدا سرایند. گروه اول از طرف راست، روی در ناحیه بین پترشیع و دره هنوم زندگی می کردند. **۳۱** اهالی قبیله حصار راه افتادند و به طرف دروازه خاکروه رفتند. **۳۲** هوشیبا در بنیامن در این شهرها سکونت داشتند: جمع، مکماش، عیا، بیتئل پشت سر سرایندگان حرکت می کرد و پشت سر او نیز نصف سران و روستاهای اطراف آن؛ عناوت، نوب، عنتیه، حاصور، رامه، جتایم، یهودا قوار داشتند. **۳۳** کسان دیگری که در این گروه بودند عبارت حادید، صبوریم، نيلاط، لود، اونو و دره صنتعگران. **۳۶** بعضی از بودند از: عربیا، عربما، مثلاً، عزمیا، ارمیا، **۳۵** لاویان که در سرزمین یهودا بودند، به سرزمین بنیامین فرستاده شدند تا و نیز کاهنانی که شیپور می زندند، زکريا (زکريا پسر بوناتان، بوناتان پسر شمعیا، شمعیا پسر متنیا، متنیا پسر میکایا، میکایا پسر زکور و زکور در آنجا ساکن شوند.

12 این است اسمی کاهنان و لاویانی که همراه زریابل (پسر ماعای، نتنیل، یهودا و حناتی آلات موسیقی ای با خود داشتند که شلتیل) و پیشواع به اورشلیم آمدند: **۲** از کاهنان: سرایا، ارمیا، عزرا، داود، مرد خدا، تعیین کردند. عزرا کاهن رهبری این گروه را به ارمیا، ملوک، خطوش، شکنیا، رحوم، مرمیوت، عدو، جنتیو، ابیا، عهده داشت. **۳۷** وقی ایشان به دروازه چشمہ رسیدند، از پلهایی بنیامن، معدیا، بلجه، شمعیا، بیواریب، یدعیا، سلو، عاموق، حلقيا، که به شهر قدیمی داود متنه می شد بالا رفتند، و از کاخ داود پذيعیا. این افراد در زمان پیشواع از رهبران کاهنان بودند. **۸** از لاویان: گذشته، به حصار دروازه آب که در سمت شرقی شهر بود باگشختند. این لاویان دسته اول سرایندگان را رهبری می کردند: پیشواع، بتوی، **۳۸** گروه دم نیز سرودخانون از طرف دیگر راه افتادند. من نیز همراه قدمیئل، شریبا، یهودا، متنیا. **۹** بقیانی، عني و همراهان آنها نیز دسته ایشان بودم. ما از برج تور گذشتم و به حصار عرض رسیدیم. **۳۹** دوم را رهبری می نمودند. **۱۰** پیشواع پدر بیویاقم، بیویاقم پدر الياشیب، سپس از بالا دروازه افزایم، دروازه کهنه، دروازه ماهی، برج حننیل الياشیب پدر بیویادع، بیویادع پدر بوناتان، بوناتان پدر بیویادع. **۱۲** و برج صد گذشتم تا به دروازه گوسفند رسیدیم. سرانجام کنار اینها سران طایفه های کاهنان بودند که در زمان بیویاقم، کاهن اعظم دروازه ای که به خانه خدا باز می شد ایستادیم. **۴۰** به این ترتیب، این خدمت می کردند: کاهن طایفه مرا مرا سرایا حتی ارمیا مثلاً عزرا و گروه در گروه دو مرد بودند عبارت بودند از: الياقیم، معسیا، یهودان ملوک یوسف شنبیا عدنا حاریم حلقای مراپوت شیپور می زندند و در گروه با صدای باند سرود می خوانندند. زکريا عدو مشلام جنتون زکری ایا فلطاپی میامین شموع بلهجه بیوناتان میامین، میکایا، الیعونیای، زکريا و حنیبا. **۴۲** دسته سرایندگان نیز شمعیا متنیا بیواریب عزی یدعیا قالای سلای عابر عاموق حشیبا ایهیا بودند: معسیا، شمعیا، العازار، عزی، بوناتان، ملکیا، عیلام و حلقیا نتنیل یدعیا **۲۲** سبب نامه سران طایفه های کاهنان و لاویان عازر. ایشان به سرپرستی بیروحیا با صدای باند سرود می خوانندند. در ایام الياشیب، بیویادع، بیویادع، بیویادع و بیویادع که همزمان با سلطنت **۴۳** در آن روز، قربانیهای زیادی تقديم کردند و مردم همراه با زنان داریوش پادشاه پارس بود، ثبت گردید. **۲۳** البته اسامی سران لاویان تا و فرزندانشان شادی نمودند، زیرا خدا قلب آنها را مملو از شادی زمان بیوناتان پسر الياشیب در دفاتر رسمی ثبت شد. **۲۴** لاویان به گروه بود. صدای شادی و هلهله اهالی اورشلیم از براصله دور شنیده سرپرستی حشیبا، شریبا و پیشواع (پسر قدمیئل) و همراهان ایشان به می شد! **۴۴** در آن روز عده ای تعیین شدند تا مستول جمع آوری و

نحوی احکام پسر حکلایا، اولین کسی بود که این پیمان به خانه خدای ما خواهند آورد و آنجا انبار خواهند کرد. ۳۹ ما مردم را امضا کرد. بعد از او صدقیا، سپس افراد زیر آن را امضا کردند: اسرائیل و لاویان، این هدایات غله، شراب تازه و روغن زیتون را به خانه خدا خواهیم آورد و در اتاقهایی که وسایل خانه خدا نگهداری می‌شود و کاهنان، نگهبانان و سرایندگان در آنجا زندگی می‌کنند، شبیان، ملوک، حاریم، مریموت، عوبیداییا، دایال، جستون، باروک، ابیار خواهیم کرد. قول می‌دهیم که از خانه خدا غافل نشویم.

11 سران قوم در شهر مقدس اورشلیم ساکن شدند. از سایر مردم نیز یک دهم به قید قعده اختفاب شدند تا در اورشلیم ساکن شوند و بنیو. ۱۴ سران قوم: فرعوش، فتح موآب، عیلام، زتو، بانی، بونی، عرجد، بیای، ادونیا، بغوای، عودین، عاطیر، حرقما، عزور، هودیا، حاشوم، بیصای، حاریف، عناتوت، نیای، مجفیعاش، مشلام، حزیر، مشیربیل، صادوق، پدوع، فلطیلا، حانان، عنایا، هوشع، حتیا، حشوب، هلوحیش، فلحا، شویق، رحوم، حشبنا، معسیا، اخیا، حانان، عنان، ملوک، حاریم، بعنه. ۲۸ ما مردم اسرائیل، کاهنان، لاویان، نگهبانان، دسته سرایندگان، خدمتگزاران خانه خدا، و تمام کسانی که با زنان، پسران و دختران بالغ خویش که با اطاعت از تورات خدا، خود را از قوهای بیگانه جدا کردایم، ۲۹ به این وسیله با برادران و سران قوم خود متوجه شده، قسم می‌خویم که دستوهای خدا را که توسط خدمتگزارش موسی داده شد اطاعت کنیم؛ و اگر از احکام و اوامر او سریچی کنیم لعنت خدا بر ما باشد. ۳۰ قول می‌دهیم که نه دختران خود را به پسران غیریهودی پدھیم و نه بگذاریم فدایا، فدایا پسر قولا، قولا پسر معسیا، معسیا پسر ابیتیل، ابیتیل پسر اشعا (بد)، جیا و سلای. جمعاً ۹۲۸ نفر از بزرگان نسل فارص در اورشلیم زندگی می‌کردند. سردسته ایشان یوئیل پسر زکری و معون او یهودا پسر هستنوا بود. ۱۰ از کاهنان: یدعیا (پسر بیواریب)؛ یاکین؛ سراپا (سراپا) پسر حلقيا، حلقيا پسر مشلام، مشلام پسر صادوق، صادوق پسر مرباوت، و مرباوت پسر اخیطوب کاهن اعظم (بد). افراد این طایفه که جمعاً ۸۲۲ نفر می‌شدند در خانه خدا خدمت می‌کردند. عدا ایا (عدا) پسر بروحام، بروحام پسر فللا، فللا پسر امصی، امصی پسر زکریا، زکریا پسر فشور و فشور پسر ملکیا (بد). افراد این طایفه جمعاً ۲۴۲ نفر بودند و از سران خاندانها محسوب می‌شدند. عمشیسای (عمشیسای) پسر عزیل، عزیل پسر اخرازی، اخرازی پسر مشلمیوت، مشلمیوت پسر امیر (بد). افراد این طایفه سال قرعه خواهیم گذاشت تا معلوم شود چه قبیله ایان کار را انجام دهد. ۳۵ قول می‌دهیم نویر غله و میوه خود را هر سال به خانه خداوند بیاوریم. ۳۶ قول می‌دهیم که پسران ارشد و تمام نخستزاده‌های گاهه و رمه خود را مطابق دستور تورات به خانه خدای خود بیاوریم و به دست کاهنانی که در آنجا خدمت می‌کنند بسپاریم. ۳۷ همچنین قول می‌دهیم خمیری را که از نویر غله تهیه می‌کنیم همراه نویر انواع میوه‌ها و نویر شراب تازه و روغن زیتون خود به کاهنانی که در خانه خدا هستند بدهیم. ما دیگر تمام محصولات زمین خود را به لاویانی که در روستاهای ما مسئول جمع‌آوری دیگر هستند خواهیم داد. ۳۸ در وقت جمع‌آوری دهیک، کاهنی (که از نسل زندگی می‌کردند. ۱۹ از نگهبانان: عقوب، ظلمون و بستگان ایشان هارون است) همراه لاویان خواهد بود و لاویان یک دهم از دهیکها را

تو آفریدی؛ زمین و دریا را هر آنچه در آنهاست تو به وجود آوردی؛ و سرزمینی آوردی که به اجاد داشان و عده داده بودی. **24** آنها به سرزمین به همهٔ اینها حیات بخشیدی. تمام فرشتگان آسمان، تو را سجده کنعان داخل شدند و تو اهالی آنجا را مغلوب ایشان ساختنی تا هر می کنند. **7** «ای خداوند، تو همان خدای هستی که ایرام را انتخاب طور که بخواهند با پادشاهان و مردم آنچا رفشار کنند. **25** قوم تو کردی، او را از شهر اور کلدانیان بیرون آوردی و نام او را به ابراهیم شهرهای حصاردار و زمینهای حاصلخیز را گرفتند، خانه‌هایی را که پر تبدیل نمودی. **8** او نسبت به تو امین بود و تو با او عهد بستی و به از چیزهای خوب بود از آن خود ساختند، و چاههای آب و باغهای او و عده دادی که سرزمین کعنای‌ها، حبیت‌ها، اموری‌ها، فرزی‌ها، انگور و زیتون و درختان میوه را تصرف کردند. آنها خوردند و سیر یوسی‌ها و جرجاشی‌ها را به او و به فرزندان او بیخشی. تو به قول شدند از نعمتهای بی حد تو برخوردار گشتند. **26** «ولی ایشان خود عمل کردی، زیرا امن هستی. **9** «تو رنج و سختی اجاد ما نافارمایی کردند و نسبت به تو یاغی شدند. به دستورهای تو توجه را در مصر دیدی و آه و ناله آنها را در کنار دریای سرخ شنیدی. نکردن و انبیا تو را که سعی داشتند ایشان را به سوی تو بازگرداند، **10** معجزات بزرگی به فرعون و سرداران و قوم او نشان دادی، چون کشتند و با این کارها به تو اهانت نمودند. **27** پس تو نیز آنها را در می دیدی چگونه مصری‌ها بر ارادت ما ظلم می کنند. به سبب این چنگ دشمن اسیر کردی تا بر ایشان ظلم کنند. اما وقتی از ظلم معجزات، شهرت یافی و شهرت تا به امروز باقی است. **11** دریا را دشمن نزد تو ناله کردند، تو از آسمان، دعای ایشان را شنیدی و به شکافتی و از میان آب، راهی برای عبور قوم خود آماده ساختی و سبب رحمت عظیم خود رهبری فرستادی تا ایشان را از چنگ دشمن دشمنانی را که آنها را تعقیب می کردند به دریا انداختی و آنها مثل نجات دهد. **28** ولی وقتی از امیت برخوردار شدند باز گاه کردند. سنگ به ته دریا رفتند و غرق شدند. **12** در روز، با سوتون ابر و در آنگاه تو به دشمن اجازه دادی بر ایشان مسلط شود. با این حال، شب با سوتون آتش، اجاد ما را در راهی که می بایست می رفتند و قوتی قوتی به سوی تو بازگشتند و کمک خواستند، از آسمان به ناله هدایت کردی. **13** «تو بر کوه سینا نزول فرمودی و از آسمان با ایشان ایشان گوش دادی و با رحمت عظیم خود ایشان را بارها نجات سخن گفتی و قوانین خوب و احکام راست به ایشان بخشیدی. **14** بخشیدی. **29** به ایشان هشدار دادی تا به شریعت تو برگردند، ولی توسط موسی شریعت را به آنان دادی و روز مقدس شبات را عطا ایشان متکبر شده، به فرمانهای تو گوش نسپردند و بر احکام تو کردی. **15** وقتی گریسه شدند، از آسمان به ایشان نان دادی، وقتی که هر که آنها را به جا می آورد زنده می ماند، خطا ورزیدند، و با تشنه بودند، از صخره به ایشان آب دادی. به آنها گفتی به سرزمینی سرسختی از تو رو برگردانیدند و نامطیع شدند. **30** سالها با ایشان که قسم خورده بودی به ایشان بدھی داخل شوند و آن را به تصرف مدارا کردی و به وسیله روح خود توسط انبیا به ایشان هشدار دادی، خود در بیارند. **16** ولی اجاد ما متکبر و خودسر بودند و نخواستند ولی ایشان را توجه نکردند. پس باز اجازه دادی قوهای دیگر بر ایشان از دستورهای تو اطاعت کنند. **17** آنها نه فقط به دستورهای تو گوش مسلط شوند. **31** ولی باز به سبب رحمت عظیم خود، ایشان را به ندادند و معجزاتی را که برای ایشان کرده بودی فراموش نمودند، بلکه کلی از بنی نبیری و ترک نگفتی، زیرا تو خدایی رحیم و مهربان پاچی شدند و رهبری برای خود انتخاب کردند تا دوباره به مصر، هستی! **32** «و حال ای خدای ما، ای خدای عظیم و قادر و مهیب سرزمین بردگی برگردند. ولی تو خدایی بخشندۀ و رحیم و مهربان که به عده‌های پر از رحمت خود وفا می کنی، این همه رنج و سختی هستی؛ تو پر از محبت هستی و دیر خشمگین می شوی؛ به همین که کشیده‌ایم در نظر تو ناجیز نیاید. از زمانی که پادشاهان آشور بر ما جهت ایشان را ترک نکردی. **18** با اینکه به تو اهانت نموده مجسمه پیروز شدند تا امروز، بلاهای زیادی بر ما و پادشاهان و بزرگان و گوسماله‌ای را ساختند و گفتند: «این خدای ماست که ما را از مصر کاهنیان و انبیا و اجاد ما نازل شده است. **33** تو عادل هستی و هر بیرون آورد.»^{۱۰} ایشان به طرق مختلف گناه کردند. **19** ولی تو به سبب بار که ما را مجازات کرده‌ایم در حق بوده است، زیرا ما گناه کرده‌ایم. رحمت عظیم خود ایشان را در بیان تنکر کردی و سوتون ابر را که **34** پادشاهان، سران قوم، کاهنان و اجاد ما دستورهای تو را اطاعت هر روز ایشان را هدایت می کرد و نیز سوتون آتش را که هر شب راه را نکردند و به اخطارهای تو گوش ندادند. **35** در سرزمین پهناور و به ایشان نشان می داد، از ایشان دور نساختی. **20** روح مهربان خود حاصلخیزی که به ایشان دادی از نعمتهای فراوان تو برخوردار شدند، را فرستادی تا ایشان را تعليم دهد. برای رفع گرسنگی، نان آسمانی را ولی تو را عبادت نکردند و از اعمال زشت خود دست برنداشتد. **36** به آنها دادی و برای رفع تشنگی، آب به ایشان بخشیدی. **21** چهل «اما اینک در این سرزمین حاصلخیز که به اجادمان دادی تا از آن سال در بیان از ایشان نگهداری کردی به طریق که هرگز به چیزی برخوردار شویم، بوده‌ای بیش نیستیم. **37** مخصوص این زمین نصیب محتاج نشدند؛ نه لایشان پاره شد و نه پاهای ایشان روم کرد. **22** پادشاهانی می شود که تو به سبب گاهانمان آنها را بر ما مسلط ایشان را کمک کردی تا قوهای را شکست دهند و سرزمینهای ایشان را کرده‌ای. آنها هر طور می خواهند بر جان و مال ما حکومت می کنند و تصرف کرده، مزهای خود را وسیع سازند. ایشان سرزمین حشون را ما در شدت سختی گرفتار هستیم. **38** با توجه به این اوضاع، اینک از سیحون پادشاه و سرزمین باشان را از عوج پادشاه گرفتند. **23** ای خداوند ما با تو پیمان ناگستینی می بندیم تا تو را خدمت کیم؛ جمعیت ایشان را به اندازه ستارگان آسمان زیاد کردی و آنها را به و سران قوم ما همراه لاوبان و کاهنان این پیمان را مهر می کنند.»

نیز که از نسل خادمان سلیمان پادشاه بودند به وطن بازگشتند: کردند تا مردم آن را بفهمند. این لاویان عبارت بودند از: پشوع، سوطای، صوفرت، فریدا، یعلا، درفون، جدیل، شفطیا، حطبل، بانی، شربیا، یامین، عقوب، شبیا، هودیا، موسیا، قلیطا، عزرا، فخرخه‌خطبائیم، آمون. **60** خدمتگزاران خانه خدا و نسل خادمان یوزاباد، حنان و فلاپا. **9** وقتی مردم مطالب تورات را شنیدند، گریه سلیمان پادشاه، جمماً ۳۹۲ نفر بودند. **61** در این هنگام گروهی کردند. پس عزرای کاهن و نحتمیاً که حاکم بود و لاویان که تورات را دیگر از تل ملح، تل حرشا، کروب، آدون و امیر، به اورشلیم و سایر تفسیر می‌کردند به قوم گفتند: «در چنین روزی نباید گریه کنید! چون شهرهای یهودا بازگشتند. آنها نمی‌توانستند از طریق نسب نامه‌های امروز روز مقدس خداوند، خدای شماست. **10** نباید غمگین باشید، خود ثابت کنند که اسرائیلی‌اند. **62** اینها از طفه‌های دلایا، طوبیا و بلکه باید جشن پگیرید و شاد باشید، بخورید و بنوشید و از خواراک نفوذا بودند که جمماً ۶۴۲ نفر می‌شدند. **63** از کاهنان سه طایفه به خود به فقرآ بدھید. این شادی خداوندی، مایه قوت شما خواهد نامهای حبایا و هقصوص و بزرگانی به اورشلیم بازگشتند. (برگ طایفه بود!) **11** لاویان هم مردم را ساخت می‌کردند و می‌گفتند: «امروز روز بزرگانی همان بزرگانی است که با یکی از دختران بزرگانی جلالعی مقدسی است، پس گریه نکنید و محرون نباشید.» **12** قوم رفتند، ازوج کد و نام خانوادگی او را روی خود گذاشت). **64** ولی ایشان خودرن و نوشیدند، خواراک برای فقرآ فرستادند و شادی کردند، زیرا چون توانستند از طریق نسب نامه‌های خود ثابت کنند که از نسل کلام خدا را که برای ایشان خوانده شده بود فهمیده بودند. **13** روز کاهنان هستند، از کهنهای خروج شدند. **65** حاکم یهودیان به ایشان بعد، سران طایفه‌ها با کاهنان و لاویان نزد عزرا جمع شدند تا مطالب گفت تا کاهنی اجازه نداد از قریانهای سهم کاهنان بخورند تا اینکه تورات را از او بشنوند. **14** وقتی تورات خوانده شد، آنها متوجه شدند کاهنی به سیله اوریم و تُئیم از طرف خداوند معلم شود که آیا ایشان که خداوند به موسی فرموده بود قوم اسرائیل در مدتی که عید خمیمه‌ها واقعاً از نسل کاهنان هستند یا نه. **66** پس جمماً ۴۲۰۳۶ نفر به راجشن می‌گیرند، باید در خمیمه‌ها زندگی کنند **15** و تأکید شده سرزمین یهودا برگشتند. علاوه بر این تعداد، **7۳۳۷** غلام و کنیز و بود که در تمام شهرهای اسرائیل و در شهر اورشلیم، اعلام شود که **2۴۵** نوازندۀ مرد و زن نیز به وطن بازگشتند. **68** آنها **۷۲۶** اسب، قوم به کوهها بروند و شاخه‌های درختان زیتون، آس، نخل و سایر **2۴۵** قاطر، **۴۳۵** شتر و **۶۱۸** الاغ با خود بودند. **70** برخی از درختان سایه‌دار بیاورند و خیمه درست کنند. **16** پس قوم رفتند مردم برای بارسازی خانه خدا هدایا تقديم کردند. حاکم یهودیان و شاخه‌های درخت آوردند و روی پشت بام و در حیاط خود، در حدود هشت و نیم کیلوگرم طلا، **۵۰** جام و **۵۰** دست لباس برای حیاط خانه خدا، در میدان دروازه آب و در میدان دروازه افزایم، کاهنان هدیه کرد. سران قوم نیز **۱۶۸** کیلوگرم طلا و **۱۰۲۵۰** کیلوگرم خمیمه‌ها درست کردند. **17** تمام کسانی که از تعید بازگشته بودند نقره و بقیه قوم **۱۶۸** کیلوگرم طلا، **۱۴۰** کیلوگرم نقره و **۶۷** دست در مدت هفت روز عید، در سایانهای که ساخته بودند به سر بردند. لباس برای کاهنان تقديم کردند. **73** پس کاهنان، لاویان، نگهبانان، آنها بی‌نهایت شاد بودند. از زمان یوشع به بعد، این مراسم رعایت خواندگان و نوازندگان، خدمتگزاران خانه خدا و بقیه قوم به یهودا نشده بود. **18** در آن هفت روز جشن، عزرا هر روز از کتاب تورات آمدند و تا ما هفتم هم آنها در شهرهای خود مستقر شدند. می‌خواند. روز هشتم مطابق دستور موسی، جمع شده، با عبادت خدا جشن را به پایان رسانندند.

8

9 آنگاه تمام بني اسرائیل به اورشلیم آمدند و در میدان روپروری دروازه آب جمع شدند و از عزرای کاهن خواستند تا کتاب تورات در روز یوست و چهارم همان ماه، بني اسرائیل جمع شدند تا موسی را که خداوند به قوم اسرائیل عطا کرده بود، بیاورند و بخوانند. **2** روزه پگیرند. آنها لباس عزا بر تن داشتند و بر سر خود خاک ریخته پس در روز اول ماه هفتم، عزرا تورات موسی را آورد و بالای یک منبر بودند. بني اسرائیل که خود را از تمام بیگانگان جدا کرده بودند چویی رفت که مخصوص این کار ساخته شده بود تا موقع خواندن، ایستادند و به گناهان خود و اجدادشان اعتراض نمودند. **3** حدود همه بخوانند او را ببینند. سپس، در میدان روپروری دروازه آب ایستاد و سه ساعت از تورات خداوند، خداشیان با صدای باند برای ایشان وقتی کتاب را باز کرد، همه به احترام آن بلند شدند. او از صبح زود خوانده شد و سه ساعت دیگر به گناهان خود اعتراض کردند و همه تا ظهر از کتاب تورات خواند. تمام مردان و زنان و بجهه‌هایی که در خداوند، خدای خود را پرستش نمودند. **4** سپس یک دسته از لاویان سنی بودند که می‌توانستند بفهمند، با دقت گوش می‌دادند. در طرف به نامهای پشوع، بانی، قدمنی‌تل، شبینا، بونی، شربیا، بانی و کنانی راست او می‌تینیا، شمع، عنایا، اوریا، حلقيا، موسیا و در طرف چپ او روی سکو ایستادند و با صدای بلند نزد خداوند، خدای خود دعا فدایا، میشانیل، ملکیا، حاشم، حشیدانه، زکريا و مشلام ایستاده کردند. **5** آنگاه پشوع، قدمنی‌تل، بانی، حشینا، شربیا، هودیا، بودند. **6** عزرا گفت: «سپاس بر خداوند، خدای عظیم!» و تمام شبینا و فتحیا که همگی از لاویان بودند با این کلمات قوم را در دعا قوم دستهای خود را بلند کرده، در جواب گفتند: «آمین!» و روی هدایت کردند: «برخیزید و خداوند، خدای خود را که از ازل تا ابد بر خاک نهاده، خداوند را پرستش کنید!» سپس تمام قوم بر پا باقی است، ستایش کنید! «سپاس بر نام پر جلال تو که بالا شر از تمام ایستادند و لاویان کتاب تورات را برای آنها خواندند و ترجمه و تفسیر تمجیدهای ماست! **6** تو تنها خداوند هستی. آسمانها و ستارگان را

نگذاشته بودیم)، ۲ پس سنباط و جشم برای من پیغام فرستادند که کسی به پای او نمی‌رسید. ۳ به ایشان دستور دادم که صبحها در یکی از دهات دشت اونو به دیدن ایشان بروم. ولی من بی برد دروازه‌های اورشلیم را بعد از بالا آمدن آفتاب باز کشند و شیها نیز که می‌خواهند به من آسیبی برسانند؛ ۴ پس جوابشان را اینطور دادم: نگهبانان قتل از ترک پستشان دروازه‌ها را بینند و قفل کنند. در «من مشغول کار مهمی هستم و نمی‌توانم دست از کارم بکشم و ضممن، گفتم نگهبانانی از اهالی اورشلیم تعین کنند تا نگهبانی به دیدن شما بیایم.» ۵ ایشان چهار بار برای من همان پیغام را بدهند و هر کس خانه‌اش نزدیک حصار است، نگهبان آن قسمت فرستادند و من هم هر بار همان جواب را دادم. ۶ بار پنجم، مأمور از حصار باشد. ۷ شهر اورشلیم بسیار وسیع بود و جمعیت آن سنباط با یک نامه سرگشاده پیش من آمد؛ ۸ مضمون نامه چنین بود: کم، و هنوز خانه‌ها بازارسازی نشده بود. ۹ آنگاه خدای من در دلم «جشم به من می‌گوید که بین مردم شایع شده که تو و یهودیان قصد گذاشت که تمام سران و بزرگان و اهالی شهر را برای برسی نسب شورش دارید، و به همین جهت است که دور شهر اورشلیم حصار نامه‌هایشان جمع کنم. نسب نامه‌های کسانی را که قبلاً به یهودا می‌کشی؛ و بنا به این گزارش، تو می‌خواهی پادشاه ایشان بشوی. ۱۰ بازگشته بودند در کتابی این مضمون یافتم: ۱۱ عده زیادی از این گذشته انبیایی تعین کرده‌ای تا در اورشلیم مردم را دور خود یهودیانی که بیوک‌نیصر، پادشاه بابل آنها را اسیر کرده به بابل بوده جمع کنند و بگویند که نحتمیاً پادشاه یهودا است. مطمئن باش این بود، به یهودا و اورشلیم بازگشتند و هر کس به زادگاه خود رفت. ۱۲ خبرها به گوش اردشیر پادشاه خواهد رسید. پس بهتر است پیش من رهبران یهودیان در این سفر عبارت بودند از: زربابیل، یهوضع، نحتمیاً بیانی تا در این مورد با هم مشورت کنیم.» ۱۳ جواب دادم: «آنچه عربیا، رعیما، نحتمی، مردخای، بلشان، مسفارات، بغای، نحوم، می‌گویی حقیقت ندارد. اینها ساخته و پرداخته خودت است.» ۱۴ بعنه. نام طایفه‌های یهودیانی که به وطن بازگشتد و تعداد آنها به آنها می‌خواستند با این حرفاها ما را بترسانند تا از کار دست بکشیم. شرح زیر است: ۱۵ از طایفة فرعوش ۲۰۱۷۲ نفر؛ از طایفة شفطیا ولی من دعا کرم تا خدا مرا تقویت کند. ۱۶ شمعیا (پسر دلایا و نوه ۳۷۲ نفر؛ از طایفة آرح ۶۵۲ نفر؛ از طایفة فتح موت آب (که از نسل مهیطشیل) در خانه خود بست نشسته بود و من به دیدنش رفتم. وقتی یشوع و یوآب (بود ۲۰۸۱۸ نفر؛ از طایفة علام دیگر ۱۰۲۵۴ نفر؛ مرد دید، گفت: «باید هر چه زودتر در خانه خدا مخفی بشویم و از طایفة زته ۸۴۵ نفر؛ از طایفة زکای ۷۶۰ نفر؛ از طایفة بنوی درها را قفل کنیم. چون امشب می‌آید تو را بکشید!» ۱۷ ولی من ۶۴۸ نفر؛ از طایفة بایی ۶۲۸ نفر؛ از طایفة ارجد ۲۳۴ نفر؛ جواب دادم: «آیا می‌شود مردی مثل من از خطر فرار کنید؟ من حق از طایفة ادونیقام ۶۶۷ نفر؛ از طایفة بغاوی ۲۰۶۷ نفر؛ از طایفة خانه خدا فرار کنم و مرتکب گاه بشویم تا بتوانند مرا رسوا کنند. ۱۸۸ نفر؛ از طایفة عناآوت ۱۲۸ نفر؛ از طایفة آتیر (که از نسل جزویا (بود) ۹۸ نفر؛ از طایفة زکای ۲۴۴ نفر؛ از طایفة حاریم ۱۰۱ نفر؛ نهیمیدم که پیغام شعبیا از طرف خدا نبود، بلکه طایفة حاشیم ۳۲۸ نفر؛ از طایفة بیضای ۳۲۴ نفر؛ از طایفة حاریف طوبیا و سنباط او را اجیر کرده بودند تا مرا بترسانند و وادر کنند به ۱۱۲ نفر؛ از طایفة جبعون ۹۵ نفر؛ از طایفه‌های بیت‌لح و نطفه خانه خدا فرار کنم و مرتکب گاه بشویم تا بتوانند مرا رسوا کنند. ۱۸۸ نفر؛ از طایفة عناآوت ۱۲۸ نفر؛ از طایفة بیت عزموت ۴۲ نفر؛ آنگاه دعا کردم: «ای خدای من، طوبیا و سنباط را به سرای از طایفه‌های قریه پهاریم، کفیری، و بیروت ۷۴۳ نفر؛ از طایفه‌های اعمالشان برسان و نیز به یاد آور که چگونه نوعلیه نبیه و سایر انبیا رامه و جمع ۶۲۱ نفر؛ از طایفة مکماس ۱۲۲ نفر؛ از طایفه‌های می‌خواستند مرا بترسانند.» ۱۹ سرانجام کار بازارسازی حصار اورشلیم بیتئل و عای ۱۲۳ نفر؛ از طایفة بنوی ۵۲ نفر؛ از طایفة علام در پیست و پنجم ماه ایپول تمام شد. این کار پنجاه و دو روز طول ۱۰۲۵۴ نفر؛ از طایفة حاریم ۳۲۰ نفر؛ از طایفة ارجحا ۳۴۵ نفر؛ از طایفة کشید. ۲۰ وقتی دشمنان ما که در سزمینهای مجاور ما بودند این را طوایف لود، حادید و اونو ۷۲۱ نفر؛ از طایفة سناعه ۳۰۹۳۰ نفر. ۲۱ دیدند، رسوا شدند و فهمیدند که این کار با کمک خدای ما تمام تعداد کاهانی که به وطن بازگشتد به شرح زیر است: از طایفة یدعایا شده است. ۲۲ در این مدت نامه‌های زیادی بین طوبیا و بزرگان (که از نسل یشوع بود ۹۷۳ نفر؛ از طایفة امیر ۱۰۵۲ نفر؛ از طایفة یهودا رد و بدلت شد. ۲۳ در یهودا بسیاری با او همدست شده بودند، فشور ۱۰۲۴۷ نفر؛ از طایفة حاریم ۱۰۱۷ نفر. ۲۴ تعداد لاوانی چون هم خودش داماد شکنیا (پسر آرح) بود و هم پسرش یهوحانان با که به وطن بازگشتد به شرح زیر است: از طایفه‌های یشوع و قدیمیل دختر مثلام (پسر برکیا) ازدواج کرده بود. ۲۵ مردم پیش من از طوبیا (که از نسل هودیا بودند) ۷۴ نفر، خواندگان و نوازندهان خانه خدا تعزیف می‌کردند، و هر چه از من می‌شنیدند به او خبر می‌دادند. (که از نسل آساف بودند) ۱۴۸ نفر؛ نگهبانان خانه خدا (که از نسل طوبیا هم برای اینکه مرا بترسانند، نامه‌های تهدیدآمیز برایم می‌نوشت. شلوم، آتیر، طلسون، عقرب، حطیطا و شوبای بودند) ۱۳۸ نفر. ۲۶

۲۷ پس از آنکه حصار شهر را تعمیر کردیم و دروازه‌ها را کار صیحا، حسوفا، طباغوت، قیروس، سیعا، فادون، لبانه، حجاجه، گداشیم و نگهبانان و نوازندهان و لاویان را سر کار گماشیم، ۲ شلمای، حنان، جدلیل، جاسخر، رایا، رصین، نقدوا، جرام، غره، مسئولیت اداره شهر اورشلیم را به برادر حنانی و حتی واگذار کردم. فاسیح، بیسای، معونیم، نفوشیسم، بقبو، حقوقا، ححرور، بصلیت، حتینیا فرمانده قلعه نظامی و مردی بسیار امین بود و در خدالترسی محبدا، حرشا، برقوس، سیسرا، تامح، نصیح، حطیقا. ۲۸ این افراد

خود، در شهر نگهبانانی قرار دادیم تا شب و روز نگهبانی بدند. را فروخته ایم و پول نداریم آنها را بازخرد کنیم، چون مزاعمه ها و ۱۰ از طرف دیگر، کارفرمایان گفتند: «کارگران خسته شده اند. آوار تاکسیهای ما هم در گرو است.» ۶ وقتی این شکایت را شنیدم انقدر زیاد است که ما به تهابی نمی توانیم آن را جمع کنیم و حصار بسیار خشمگین شدم ۷ و پس از فکر کردن، سران و بزرگان قوم را را تعمیر نماییم.» ۱۱ در ضمن، دشمنان ما توطه می چیزند که سرزنش کرده، گفتم: «چرا بر پرادران یهودی خود ظلم می کنید؟» مخفیانه بر سر ما بیرون و نایودمان کشند و کار را متوقف سازند. ۱۲ سپس عده زیادی را جمع کردم و این یهودیان را به پای میز محکمه یهودیانی که در شهرهای دشمنان ما زندگی می کردند بارها به ما کشیده، ۸ گفتم: «ما تا آنجا که تواسته ایم برادران یهودی خود را هشدار دادند که مواطن حمله دشمنان باشیم. ۱۳ پس از هر که به اسارت فروخته شده بودند بازخرد کردند. حال، شما ایشان خاندان نگهبانانی تعین کرد و ایشان را با شمشیر و نیزه و کمان را مجبور می کنید خود را به شما پفروشند. مگر ممکن است یک مجهر نمودم تا در پشت حصار بایستند و از قسمتهایی که در آنجا یهودی به برادر یهودی خود فروخه شود؟» آنها برای دفاع از خود حصار هنوز ساخته نشده بود محافظت کشند. ۱۴ سپس با در نظر جوای نداشتند. ۹ در ادامه حرفهایم گفتم: «کاری که شما می کنید گرفن موقعیتی که داشتم، سران قوم و مردم را جمع کردم و به ایشان خوب نیست! مگر از خدا نمی ترسید؟ چرا می خواهید کاری کنید که گفتم: «از کسی نترسید! فراموش نکنید که خداوند، عظیم و مهیب دشمنان، ما را مسخره کنند. ۱۰ من و برادران و افرادم به برادران است، پس به خاطر برادران و پسران و دختران و زنان و خانه های یهودی، بدون سود پول و غله قرض می دهیم. از شما هم می خواهم خود بچنگید!» ۱۵ دشمنان ما فهمیدند که ما به توطه ایشان بی از ریاخواری دست بردازید. ۱۱ مزاعمه ها، تاکستانها، باغهای زیتون برداهیم و خدا نتشهشان را به هم زده است. پس ما سر کار خود و خانه هایشان را و نیز سودی را که از ایشان گرفته اید همین امروز بازگشیم. ۱۶ ولی از آن روز به بعد، نصف کارگران کار می کردند پس بدھید. ۱۲ سران و بزرگان جواب دادند: «آنچه گفته ایجام و نصف دیگر با نیزه و سپر و کمان و زره مسلح شده، نگهبانی خواهیم داد. املاکشان را به ایشان پس خواهیم داد و از ایشان چیزی می دادند. سران قوم از کسانی که مشغول بازسازی حصار بودند مطالبه نخواهیم کرد.» آنگاه کاهنان را احضار کردم و از سران و حمایت می کردند. حتی کسانی که بار می بودند با یک دست کار بزرگان خواستم در حضور ایشان قسم بخورند که این کار را خواهند می کردند و با دست دیگر اسلحه حمل می نمودند. ۱۸ هر یک از کرد. ۱۳ سپس شال کمر خود را باز کرده، تکان دادم و گفتم: بنایان نیز در حین کار شمشیر به کمر داشتند. شیبورچی کنار من «خدنا اینچین شما را از خانه و دارایی تان بتکانند، اگر به قول خود وفا ایستاده بود تا در صورت مشاهده خطر، شیبور را به صدا درآورد. ۱۹ نکنید.» تمام قوم با صدای بلند گفتند: «آمنی!» و از خداوند تشکر به سران قوم و مردم گفتند: « محل کار ما انقدر وسیع است که ما کردند و سران و بزرگان نیز به قول خود وفا کردند. ۱۴ در ضمن، در روی حصار در فاصله ای دور از یکدیگر قرار داریم، ۲۰ پس هر وقت طول دوازده سالی که من حاکم یهودا بودم، یعنی از سال بیستم تا صدای شیبور را شنیدید فوری نزد من جمع شوید. خدای ما برای ما سال سی و دوم سلطنت اورشیل پادشاه پارس، نه خودم و نه برادرانم، خواهد چنگید.» ۲۱ ما از طلوغ تا غروب آفتاب کار می کردیم و از غذای مخصوص حاکمان استفاده نکردیم. ۱۵ حاکمان قیلی، همیشه نصف مردها سر پست نگهبانی بودند. ۲۲ در ضمن به علاوه بر خوارک و شرابی که از مردم می گرفتند، روزی چهل مثقال کارفرمایان و دستیاران ایشان گفتم که باید شهبا در اورشیل بمانند تا نفره نیز از ایشان مطالبه می کردند و مأموران آنها نیز بر مردم ظلم بتوانیم در شب نگهبانی بدhem و در روز کار کنیم. ۲۳ در تمام این می کردند، ولی من هرگز چنین کاری نکردم، زیرا از خدا می ترسیدم. مدت هیچ کدام از مالیات خود را درنیاروییم و همیشه با خود اسلحه ۱۶ من در کار ساختن حصار شهر مشغول بودم و مزاعمه ای برای خود داشتیم، هم من، هم برادرانم، هم افرادم و هم محافظاتنم. حتی وقتی نخیریدم. از مأموران خواستم که وقت خود را صرف تعمیر حصار شهر برای آب خودن می رفیم، اسلحه خود را به زمین نمی گذاشتم. ۱۷ این گذشته، علاوه بر مهمانانی که از قومهای دیگر داشتم، هر روز صد و پنجاه نفر از مردم یهود و بزرگانشان سر سفره ۱۸ در این وقت جنجال بزرگی بر پا شد. عده ای از مردان و زنان از من خواردند. هر روز یک گاو، شش گوسفند پراوری و یهودیان همتزد خود شکایت کردند. ۲ بعضی از آنها می گفتند: تعداد زیادی مرغ برای خوارک، و هر ده روز یکبار، مقدار زیادی از «تعداد افراد خانواده» ما زیاد است و ما نان کافی نداریم که بخوریم و انواع گوناگون شرابها تدارک می دیدم. با وجود این، هرگز از مردم زنده بمانیم.» ۳ عده ای دیگر می گفتند: «ما مجبوریم مزاعمه، باع نخواستم سهمهیه مخصوص را که به حاکمان تعلق داشت به من انگور و حتی خانه خود را گرو بگذاریم تا بتوانیم گلدم تهیه کنیم و از بدھند، زیرا بار این مردم به قدر کافی سستگین بود. ۱۹ ای خدای گرسنگی تلف نشیم.» ۴ برخی دیگر نیز می گفتند: «ما پول قرض من، مرا به یاد آور و به سبب آنچه برای این قوم کرده ام مرا برکت ده. کرده ایم تا مالیات مزاعمه و تاکستان خود را به پادشاه پردازیم. ۵ ما ۶ ستبلط، طوبیا، جشم عرب و بقیه دشمنان ما شنیدند که کار برادران ایشانیم و فرزندان ما هم مثل فرزندان ایشان یهودی اند، اما ما مجبوریم بجهه های خود را بفروشیم. قبلًا بعضی از دختران خود تعمیر حصار رو به اتمام است (هر چند تمام درهای دروازه ها را کار

کردند. ۲ قسمت دیگر حصار را اهالی اریحا و قسمت بعدی را حصار را از دروازه خانه الیاش تعمیر کرد. ۲۲ عده‌ای به سرپرستی زکور (پسر امری) بازسازی کردند. ۳ پسران هسته‌ای دیگر حصار توسط این کاهنان بازسازی شد: کاهنانی دروازه ماهی را بر پا کردند. ایشان تیرها و درهای آن را کار گذاشتند که از جومه اورشلیم بودند قسمت بعدی حصار را تعمیر کردند. و فقلها و پشت‌بندهایش را وصل کردند. ۴ مریموت (پسر اوریا و نوه ۲۳ بنیامین، حشوب و عربیا (پسر معسیا و نوه عنینا) قسمت دیگر حقوقی قسمت بعدی حصار را تعمیر کرد. دکار او مشلام (پسر مقابل خانه‌شان قرار داشت تعمیر کردند. ۲۴ بوئی (پسر برکیا و نوه مشیریشل) و صادوق (پسر بعدا) قسمت دیگر را تعمیر حینداد (پسر اورشلیم بودند قسمت بعدی حصار را تعمیر کرد کردند. ۵ اهالی تقویت قسمت بعدی حصار را بازسازی نمودند، ولی ۲۵ و فالال (پسر اوزای) از پیچ حصار تا برج کاخ بالای پادشاه که برگان ایشان از کارهای ایجاد اطاعت نکردند و از کار کردن امتناع نزدیک حیاط زندان است نوسازی کرد. قسمت بعدی را فلایا (پسر وزیریشند). ۶ پیاداع (پسر فاسیح) و مشلام (پسر بسودیا) دروازه کهنه (غفعوش) تعمیر نمود. ۲۶ خدمتگزاران خانه خدا که در عوول زندگی را تعمیر نمودند. ایشان تیرها را نصب کردند، درها را کار گذاشتند می کردند، حصار را از مشرق دروازه آب تا برج بیرونی تعمیر کردند. و فقلها و پشت‌بندهایش را وصل کردند. ۷ در کنار ایشان متینا ۲۷ اهالی تقویت حصار را از برج بیرونی تا دیوار عوول بازسازی کردند. اهل جبعون، یادون اهل میرونوت و اهالی جعون و مصطفه قسمت ۲۸ دسته‌ای از کاهنان نیز قسمتی از حصار را که «دروازه اسب» بعدی حصار را تا مقبر حاکم ناحیه غرب رود فرات تعمیر کردند. شروع می شد تعمیر کردند؛ هر یک از ایشان حصار مقابل خانه خود ۸ عزیزی‌تل (پسر حرها) که از زرگران بود قسمت بعدی را تعمیر را بازسازی نمودند. ۲۹ صادوق (پسر امیر) هم حصار مقابل خانه کرد. در کنار او حتینی که از عطاواران بود قسمت دیگر حصار را خود را تعمیر کرد. قسمت بعدی را شمعیا (پسر شکنیا) نگهبان بازسازی نمود. به این ترتیب آنها حصار اورشلیم را تا دیوار عرض دروازه شرقی، بازسازی نمود. ۳۰ حتینی (پسر شلمیا) و حانون (پسر تعییر کردند. ۹ قسمت بعدی را رفایا (پسر حور) تعمیر کرد. او ششم صالاف)، قسمتهای بعدی را تعمیر کردند، مشلام (پسر برکیا) شهردار نصف شهر اورشلیم بود. ۱۰ یدایا (پسر حرموف) قسمت حصار مقابل خانه خود را بازسازی کرد. ۳۱ ملکیا که از زرگران دیگر حصار را که نزدیک خانه‌اش بود تعمیر کرد. قسمت بعدی بود قسمت بعدی حصار را تا خانه‌های خدمتگزاران خانه خدا و را حظوظ (پسر حشنبیا) بازسازی نمود. ۱۱ ملکیا (پسر حاریم) و خانه‌های تاجران که در مقابل دروازه بازرسی قرار داشتند و تا برجی که حشوب (پسر فتح موآب) برج تورها و قسمت بعدی حصار را در پیچ حصار است، تعمیر کرد. ۳۲ زرگان و تاجران بقیه حصار را تعییر کردند. ۱۲ شلوم (پسر هلوجیش) و دختران او قسمت بعدی را تا دروازه گوسفند بازسازی نمودند.

SAXHTEED. او شهردار نصف دیگر شهر اورشلیم بود. ۱۳ حانون به ۴ وقی سنباط شنید که ما یهودیان مشغول تعمیر حصار هستیم اتفاق اهالی زانوح «دروازه دره» را ساخت، درها را کار گذاشت و ۱۴ ملکیا (پسر رکاب)، شهردار بیت ما را مستخره کرد، گفت: «این یهودیان ضعیف چه می کنند؟ آیا دروازه خاکروبه تعمیر نمود. هکاریم، دروازه خاکروبه را تعمیر کرد و درها را کار گذاشت و فقلها می خواهند حصار را دوباره بازسازی آیا می خواهند قربانی تقدیم کنند؟ هکاریم، دروازه خاکروبه را تعمیر کرد و درها را کار گذاشت و فقلها می خواهند در یک روز کار را به پایان برسانند آیا می خواهند و پشت‌بندهایش را وصل کرد. ۱۵ شلون (پسر گلحوze)، شهردار آیا می خواهند سنجگها را از میان توده‌های خاکروبه زنده کنند، سنجگهایی که سوخته مصطفه، دروازه چشممه را تعمیر کرد و تیرها و درها را کار گذاشت سنجگها را از میان توده‌های خاکروبه زنده کنند، سنجگهایی که سوخته و فقلها و پشت‌بندهایش را وصل کرد. سپس حصار را از حوض شده است؟» ۱۶ در کنار او نحومیا (پسر عزیق)، شهردار رد شود، خراب خواهد شد! ۱۷ آنگاه من دعا کردم: «ای خدای می رسید، تعمیر کرد. در کنار او نحومیا (پسر عزیق)، شهردار رد شود، خراب خواهد شد!» ۱۸ در کنار او بوای (پسر حینداد) ۱۹ نصف بلندی آن تمام شد، چون مردم با اشتباق زیاد کار می کردند. ۲۰ قسمتهای دیگر حصار توسط این چه به ما می گویند بر سر خودشان بیاخد. آنها را به سزمهینی بیگانه لایوان بازسازی شد؛ رحوم (پسر بانی) قسمتی از حصار را تعمیر کرد. تبعید کن تا مره اسیری را بجهشند. ۲۱ بین بدی ایشان را فراموش حشیبا شهردار نصف شهر قلعه، قسمت دیگر حصار را که در ناحیه نکن و گناهنشان را نیخش، زیرا به ما که حصار را می سازیم اهانت او واقع شده بود بازسازی نمود. ۲۲ در کنار او بوای (پسر حینداد) کرده‌اند. ۲۳ پس به بازسازی حصار ادامه دادیم و چیزی نگذشت که شهردار نصف دیگر قلعه قسمت بعدی را تعمیر نمود. ۲۴ نصف بلندی آن تمام شد، چون مردم با اشتباق زیاد کار می کردند. ۲۵ دیگر حصار را عازر (پسر پیشوای) که شهردار مصطفه بود از روپروری وقی سنباط، طوبیا، عربیا، عموی‌ها و اشدودی‌ها شنیدند که کار به اسلحه‌خانه تا پیچ حصار تعمیر کرد. ۲۶ قسمت بعدی را باروک سرعت پیش می رود و شکافهای دیوار تعمیر می شود، بسیار خشمگین (پسر زیای) از سر پیچ حصار تا دروازه خانه الیاش تعمیر کاهن اعظم شدند، ۲۷ و توطنه چیدند تا به اورشلیم حملهور شده، اغتشاش برپا بازسازی نمود. ۲۸ مریموت (پسر اوریا و نوه هقرص) قسمت بعدی کنند. ۲۹ ما به حضور خدای خود دعا کردیم و برای حفظ جان

«اگر پادشاه صلاح بداند، برای حاکمان منطقه غرب رود فرات نامه بنویسند و سفارش مرا به ایشان بکنند تا اجازه بدهد از آن منطقه عبور

گزارش نهیمیا، پسر حکایا: در ماه کیسلو، در بیستمین سال کم و به سرزمین پهودا برسم.⁸ یک نامه هم برای آساف، مسئول سلطنت اردشیر، وقتی در کاخ سلطنتی شوش بودم،² یکی از برادران جنگل‌های سلطنتی بنویسند و به او دستور بدهنند تا برای بازسازی دروازه‌های قلعه کار خانه خدا و حصار اورشیم و خانه خودم، به من پهودایم به اسم حنانی با چند نفر دیگر که تازه از سرزمین پهودا آمده بودند، به دیدمن آمدند. از ایشان درباره وضع کسانی که از تبعید چوب بدند، پادشاه تمام درخواستهای مرا قبول کرد، زیرا دست بازگشته بودند و نیز اوضاع اورشیم سوال کردم.³ آنها جواب دادند: «ایشان در شدت تنگی و خواری به سر می‌برند. حصار شهر هنوز خراب است و دروازه‌هایش ساخته شده است.»⁴ وقتی این خبر را که پادشاه برای حفظ جانم، چند سردار سپاه و عده‌ای سواره نظام شنیدم، نشستم و گریه کردم. از شدت ناراحتی روزه گرفتم و در تمام همراه من فرستاده بود.¹⁰ ولی وقتی سنباطل (از اهالی حوروں) و این مدت در حضور خدای آسمانها مشغول دعا بودم.⁵ در دعا طوبیا (یکی از مأموران عموتوی) شنیدند که من آمده‌ام، بسیار ناراحت گفتمن: «ای خداوند، خدای آسمانها! تو عظیم و مهیب هستی. تو شدند، چون دیدند کسی پیدا شده که می‌خواهد به قوم اسرائیل در انجام عده‌های خود نسبت به کسانی که تو را دوست می‌دارند و کمک کند.¹¹ من به اورشیم رفتم و تا سه روز در مورد نقشه‌هایی دستورهای تو را اطاعت می‌کنند، این هستی.⁶ به من نظر کن و که خدا درباره اورشیم در دلم گذاشته بود، با کسی سخن نگفتم. دعای مرکا که درباره بندگانست، قوم اسرائیل، شب و روز به حضور تو سپس یک شب، حصار خراب شده اورشیم و دروازه‌های ساخته شده آن را از دروازه دره خارج تقديم می‌کنم، بشنو. اعتراف می‌کنم که ما به تو گاه کردہ‌ایم!¹² بهم رفتم و تا آنجا تا دروازه خاکروه رفتم و من و قوم من مرتكب گناه بزرگی شده‌ایم و دستورها و احکام تو را که شدم و به طرف چشمته ازدها و از آنجا تا دروازه خاکروه رفتم و تو سط خدمتگران خود موسی به ما دادی، اطاعت نکردہ‌ایم.⁸ اینک حصار خراب شده اورشیم و دروازه‌های ساخته شده آن را از نزدیک این سختن خود را که به موسی فرمودی به یاد آور؟¹³ اگر گناه کید، دیدم.¹⁴ سپس به دروازه چشمته و استخر پادشاه رسیدم، ولی الاغ شما را در میان امتهای پراکنده خواهم ساخت.⁹ اما اگر به سوی من من توانست از میان خرابیها رد شود.¹⁵ پس به طرف دره قدرون بازگردید و از احکام من اطاعت کنید، حتی اگر در دورترین نقاط رفتم و از کنار دره، حصار شهر را بازرسی کردم. سپس از راهی که جهان به تبعید رفته باشید، شما را به اورشیم باز خواهیم گرداند. ¹⁶ مقامات شهر زیرا اورشیم، مکانی است که برای سکونت پرگردیده‌ام.¹⁰ «ما کنید از نفعه‌هایم بی اطلاع بودن.¹⁷ آنگاه به ایشان گفتمن: «شما که از صمیم قلب به تو احترام می‌گذارید، بشنو. التماس می‌کنم آن موقع درباره نفعه‌هایم به کسی چیزی نگفته بودم. پهوداین اعم از خدمتگرایان تو هستیم؛ همان قویی هستیم که تو با قدرت عظیمت کاهان، رهبران، بزرگان و حتی کسانی که باید در این کار شرکت نجاتشان دادی.¹¹ ای خداوند، دعای مرا و دعای سایر بندگانست را کنید از نفعه‌هایم بی اطلاع بودن.¹⁷ آنگاه به ایشان گفتمن: «شما حال که نزد پادشاه می‌روم اما دل او را نم کنی تا درخواست مرا خوب می‌دانید که چه بلایی به سر شهر ما آمده است، شهر ویران شده و دروازه‌هایش ساخته است. بیاید حصار را دویاره بسازیم و پذیرد.» در آن روزها من ساقی پادشاه بودم.

چهار ماه بعد، یک روز وقتی جام شراب را به دست اردشیر گفتگویی با پادشاه داشتم و چگونه دست خدا در این کار بوده و مرا پادشاه می‌دانم، از من پرسید: «چرا اینقدر غمگینی؟ به نظر نمی‌رسد یاری نموده است. ایشان جواب دادند: «پس دست به کار بشویم و بیمار باشی، پس حتماً فکری تو را ناراحت کرده است.» (تا آن روز حصار را بسازیم!) و به این ترتیب آمده این کار خیر شدند.¹⁹ ولی پادشاه هرگز مرا غمگین نمیدیده بود). از این سؤال او بسیار ترسیدم،³ وقتی سنباطل، طوبیا و جشم عرب از نقشه ما باخبر شدند، ما را ولی در جواب گفتمن: «پادشاه تا به ابد زنده بماند! وقتی شهری که مسخره و اهانت کردند و گفتند: «چه می‌کنید؟ آیا خیال دارید به اجدادم در آن دفن شده‌اند، ویران شده و تمام دروازه‌هایش ساخته، ضد پادشاه شورش کنید؟»²⁰ جواب دادم: «خدای آسمانها، ما را من چطور می‌توانم غمگین نباشم؟»⁴ پادشاه پرسید: «درخواست که خدمتگرایان او هستیم یاری خواهد کرد تا این حصار را دویاره چیست؟» آنگاه به خدای آسمانها دعا کردم⁵ و بعد جواب دادم: بسازیم. ولی شما حق ندارید در امور شهر اورشیم دخالت کنید، زیرا «اگر پادشاه راضی باشند و اگر نظر لطف به من داشته باشند، مرا به این شهر هرگز به شما تعلق نداشته است.»

سرزمین پهودا بفرستند تا شهر اجدادم را بازسازی کنم.⁶ پادشاه در حالی که ملکه در کنار او نشسته بود، با رفتم موافقت کرده، پرسید:³ آنگاه یالاшиб که کاهن اعظم بود به اتفاق کاهنان دیگر، سرفت چقدر طول خواهد کشید و کی مراجعت خواهی کرد؟» من حصار شهر را تا برج صد و برج هنرئی بازسازی نمودند. سپس نیز زمانی برای بازگشت خود تعیین کردم.⁷ سپس به پادشاه گفتمن: دروازه گوسفند را ساختند و درهایش را کار گذاشتند و آن را تقدیس

داده بودی، سریچی کرداده‌ام. آنها به ما گفته بودند که سرمیمی که با این کارتان به گناهان بینی اسرائیل افزوده‌اید.¹¹ حال در حضور بیزودی آن را به تصرف خود در خواهیم آورد زمینی است که بر اثر خداوند، خدای اجدادتان به گناهان خود اعتراف کنید و خواست او اعمال قبیح ساکنان بت پرست آن نجس شده است و م Saras آن پر از را به جا آورید. خود را از قومهایی که در اطراف شما هستند دور فساد و پلیدی است.¹² به ما فرمودند که دختران خود را به پسران نگه دارید و این زنان بیگانه جدا شوید.¹³ همه با صدای اهالی آنجا ندهیم و نگذاریم پسران ما با دختران ایشان ازدواج کنند و بلند جواب دادند: «آنچه گفته‌ای انجام می‌دهیم.¹⁴ ولی این کار نیز هرگز به آن قومها کمک نکنیم تا بتوانیم آن سزمین حاصلخیز یکی دو روز نیست. چون عده کسانی که به چنین گناهی آلوده بهره‌مند شویم و آن را برای فرزندانمان تا ابد به اirth بگذاریم.¹⁵ شده‌اند زیاد است. در ضمن باران هم به شدت می‌بارد و بیش از این «اما ما مرتکب اعمال زشت و گناهان بزرگی شدیم و تو ما را تنبیه نمی‌توانیم در اینجا بایستیم.¹⁶ بگذار سران ما در اوشیلم بمانند و کردی. ولی می‌دانیم کمتر از آنچه که سزاوار بودیم ما را تنبیه نمودی به این کار رسیدگی کنند. سپس هر کس که زن غیربهودی دارد، در و گذاشتی از اسارت آزاد شویم.¹⁷ با وجود این، باز از دسته‌های تو وقت تعیین شده با بزرگان و قضات شهر خود بیاید تا به وضущش سریچی نموده‌ایم و با این قومهای فاسد وصلت کرداده‌ام. حال، بدون رسیدگی شود و خشم خدای ما از ما برگردد.¹⁸ کسی با این شک مورد خشم تو قرار خواهیم گرفت و حتی یک نفر از می‌زند نهاد پیشنهاد مخالفت نکرد، جز یوناتان (پسر عسایل) و یحیا (پسر تقوه) باقی نخواهد ماند.¹⁹ ای خداوند، خدای اسرائیل، تو خدایی عادل که از پیشیانی مسلم و شباتی لای خود را برخوردار بودند.²⁰ قوم این هستی. ما با زماندگان قوم اسرائیل در حضور تو به گناه خود اعتراف روش را پذیرفتند و عزایی کاهن چند نفر از سران طایفه‌ها را انتخاب می‌کنیم، هر چند به سبب این گناه شایسته نیستیم در حضورت کرد و اسامی شان را نوشت. این گروه، روز اول ماه دهم تحقیق خود را شروع کردند،²¹ و در عرض سه ماه به وضع مردانی که همسران پاییستیم.²²

10

همان طور که عزرا در مقابل خانه خدا روی بر زمین نهاده بود و گریه کنان دعا و اعتراض می کرد، عده زیادی از مردان و زنان و اطفال اسرائیلی نیز دروش جمع شدند و با او گریه کردند. ۲ سپس شکنیا پسر یحییٰ تیل که از طایفه عیلام بود به عزرا گفت: «ما اعتراض می کنیم که نسبت به خدای خود گناه ورزیده ایم، چون با زنان غیریهودی ازدواج کرده ایم. ولی با وجود این، باز امیدی برای بني اسرائیل باقی است. ۳ اینک در حضور خدای خوش قول می دهم که از زنان خود جدا شویم و آنها را با فرزندانشان از این سر زمین دور کنیم. ما در این مرد از دستور تو و آنای که از خدا می ترسند پیروی می کنیم، و طبق شریعت عمل می نماییم. ۴ حال برخیز و به ما بگو چه کنیم. ما از تو پشتیبانی خواهیم کرد، پس نامید نباش و آنچه لازم است انجام بده.» ۵ آنگاه عزرا بلند شد و از سران کاهنان و لاویان و تمام بني اسرائیل خواست تا قسم بخوردند که هر چه شکنیا گفته است انجام دهند؛ و همه قسم خوردند. ۶ سپس عزرا از برادر خانه خدا برخاست و به اتاق یهوحانا (پسر الياشیب) رفت و شب در آنجا ماند، ولی نه نان خورد و نه آب نوشید، چون به سبب گناه قوم ماتم گرفته بود. ۷ پس در سراسر یهودا و اورشليم اعلام شد که تمام قوم باید در عرض سه روز در اورشليم جمع شوند و اگر کسی از آمدن خودداری کند طبق تصمیم سران و بزرگان قوم اموال او ضبط خواهد گردید و خود او هم از میان قوم اسرائیل منقطع خواهد شد. ۸ پس از سه روز که روز بیستم ماه نهم بود، تمام مردان یهودا و بنیامین در اورشليم جمع شدند و در میدان جلوی خانه خدا نشستند. آنها به سبب اهمیت موضوع و به خاطر باران شدیدی که می بارید، می ازدیدند. ۹ سپس عزرا یک کاهن بلند شد و به ایشان چنین گفت: «شما ماتک، گاه شاهادا، حن، زنان غیریهودی، ادحصار کدامان و

«شما مرتکب گناه شده‌اید، چون با زنان غیریهودی ازدواج کرده‌اید و

عویدیا (پسر بھی لیل)، و ۲۱۸ مرد دیگر از طایفہ پوآب؛ شلومیت و هدایا را تحویل گرفتند تا آنها را به خانه خدا در اورشلیم ببرند. (پسر یوسفیا)، و ۱۶۰ مرد دیگر از طایفہ بی؛ زکریا (پسر بیای)، و ۳۱ در روز دوازدهم ماه اول از کنار رود اهوا کوچ کردیم و روانه ۲۸ مرد دیگر از طایفہ بی؛ یوحانان (پسر هفاطان)، و ۱۱۰ مرد اورشلیم شدیم و خدا ما در طول این سفر از خطر دشمنان و راهنمای دیگر از طایفہ از جد؛ عوتای، زبود و ۷۰ مرد دیگر از طایفہ بغاوی. محافظت نمود. ۳۲ سرانجام به اورشلیم رسیدیم و سه روز استراحت بالفاطل، یعنی تل، شمعیا و ۶۰ مرد دیگر که از طایفہ ادونیقما بودند، کردیم. ۳۳ در روز چهارم ورومان به اورشلیم، به خانه خدا و فیض و بعداً به اورشلیم رفتند. ۱۵ من همه را در کنار رودی که به شهر تمام نقره و طلا و ظروف را وزن کرده، به مریموت پسر اوریای کاهن اهوا می‌رود جمع کردم و سه روز در آنجا اردو زدیم. وقتی در آن تحویل دادیم. العازار پسر فیحاس و دو لاوی به نامهای یوزاباد پسر محل از قوم و کاهنانی که آمده بودند، بازدید کردم، از قبیله لاوی پیش، و نوعدیا پسر بنوی نیز با او بودند. ۳۴ همه این هدایا شمرده در آنجا کسی را یافتند. ۱۶ پسر العزر، اری تل، شمعیا، العاتان، وزن شد، و وزن آنها در همان موقع یادداشت گردید. ۳۵ سپس یاریب، العاتان، ناتان، زکریا و مشلام را که سران لاویان بودند به اتفاق همه ما که از تبعید بازگشته بودیم، برای خدای اسرائیل ۱۲ گاو، بویاریب و العاتان که از علمای بودند، احضار کردم ۱۷ و ایشان را با ۹۶ قوچ و ۷۷ بره به عنوان قرآنی سخنی تقدیم نمودم و ۱۲ بز نر پیغامی پیش عدو، سپریست یهودیان در کاسفیا فرستادم تا او و نیز برای کفاره گناه خود قربانی کردیم. ۳۶ وقتی نامه پادشاه به امرا و بستگانش که خدمتگزاران خانه خدا در کاسفیا بودند بخواهند که حکام او در غرب رود فرات داده شد، همگی آنان پشتیبانی خود را از خدمتگزارانی برای خانه خدا نزد ما پفرستند. ۱۸ به لطف خدای ما، قوم و ساختن خانه خدا اعلام داشتند.

ایشان مرد کاردارانی به نام شریپا را با هجده نفر از پسران و برادرانش ۹ پس از پایان این امور، سران قوم اسرائیل پیش من آمدند و گفتند پیش ما فرستادن. (شریپا از نسل محلی، محلی پسر لاوی، و لاوی پسر اسرائیل بود). ۱۹ آنها همچنین حشیبا و اشعیا را که از نسل که قوم و کاهنان و لاویان خود را از قومهای بت پرسنست ساکن این دیار جدا نکرده‌اند و از اعمال قبیح کنعتای ها، حیتی ها، فرزی ها، ماری بود با برادران و پسرانش که بیست نفر بودند نزد ما فرستادند. ۲۰ علاوه بر این عده، ۲۰ نفر از خدمتگزاران خانه خدا نیز به ما ملحق شدند. (این افراد از نسل کسانی بودند که داود و افرادش ایشان را برای کمک به لاویان تعیین نموده بودند). اسماعیل همه این گرفته‌اند و به این وسیله قوم مقدس را با قومهای بت پرسنست در هم آمیخته‌اند. در این فساد، سران و بزرگان قوم پیشقدم بوده‌اند. ۳ وقتی ۲۱ نفر نوشته شد. ۲۱ وقتی در کنار رود اهوا بودیم، اعلام نمودم این خبر را شنیدم، جامه خود را در دیدم، موی سر و ریش خود را کنید همگی روزه بگیریم تا به این وسیله خود را در حضور خدای خود فروتن کنیم و از او بخواهیم در این سفر ما رهراه زن و فرزندان و متوجه نشیتم. ۴ سپس گروهی از کسانی که به خاطر این گناه قوم از خدای اسرائیل می‌ترسیدند نزد من جمع شدند و من تا وقت اموالمان حفظ نماید. ۲۲ حجاجات می‌کشیدم از پادشاه درخواست کنم سریازانی همراه ما پفرستند تا در طول راه در مقابل دشمنان از ما حمایت کنند، چون به پادشاه گفته بودم که خدا از کسانی که به او خود را به حضور خداوند، خدایم بلند کرده، ۶ گفتم: «خدایا در ایمان دارند محافظت می‌کنند، اما آنای را که او را ترک می‌گویند سخت مجازات می‌نماید. ۲۳ پس روزه گرفتیم و از خدا خواهش کردیم تا از ما محافظت کند و او نیز این کار را کرد. ۲۴ از بین سران کاهنان، شریپا و حشیبا و ده کاهن دیگر را انتخاب کردم ۲۵ تا شده‌اند؛ به همین دلیل است که در حضورت سر بلند کنم، چون گناهان ما از سر ما گذشته و خطاهای ما سر به فلک کشیده دست پادشاهان دیگر کشته و اسیر و غارت و رسوا شده‌ایم، و این رسوای تا امروز هم باقی است. ۸ «حال مدتی است که لطف تو ای خداوند، خدای ما، شامل حال ما شده و تو عده‌ای از ما را از اسارت بیرون آورده در این مکان مقدس مستقر ساخته‌ای و به ما شادی و حیات تازه بخشیده‌ای. ۹ ما اسیر و بردۀ بودیم، ولی تو ما را در حالت بردگی ترک نکردی، بلکه ما را مورد لطف پادشاهان پارس قرار دادی. تو به ما حیات تازه بخشیده‌ای تا بتوانیم خانه تو را بازسازی کیم و در سرزمین یهودا و شهر اورشلیم در امان باشیم. ۲۹ پس، از آنها به دقت مواظیت کنید تا آنها را بدن کم و کاست ۱۰ «حال ای خدای ما، پس از این همه لطف، چه می‌توانیم به سران کاهنان و لاویان و بزرگان قوم اسرائیل در اورشلیم تحويل دهید بگوییم؟ در حالی که بار دیگر از دستورهای تو که توسط انبیات به ما تا در خزانه خانه خداوند بگذارند.» ۳۰ کاهنان و لاویان طلا و نقره

و در اثر پیامهای تشویق آمیز حجتی و زکریای نبی کار را پیش بردند و اورشلیم بازگردد. **۱۴** تو از طرف من و هفت مشاورم به اورشلیم و سرانجام خانه خدا مطابق دستور خدای اسرائیل و فرمان کوروش و یهودا فرستاده می شوی تا بر اساس قوانین خدایت وضع مردم آنجا داریوش و اردشیر، پادشاهان پارس، ساخته شد. **۱۵** به این ترتیب تحقیق کنی. **۱۵** در ضمن طلا و نقره ای را که ما به خدای اسرائیل کار بازسازی خانه خدا در روز سوم ماه آدار از سال ششم سلطنت تقديم می کنیم و طلا و نقره ای را که اهالی بابل می دهند، همراه با داریوش پادشاه، تکمیل گردید. **۱۶** در این هنگام کاهنان، لاویان هدایایی که یهودیان و کاهنان برای خانه خدا تقديم می کنند، با خود و تمام کسانی که از اسری بارگشته بودند با شادی خانه خدا را به اورشلیم ببر. **۱۷** وقتی به آنجا رسیدی قبل از هر چیز با این هدایا، تبرک نمودند. **۱۷** برای تبرک خانه خدا، صد گاو، دویست قوچ، و گاوها، پرهها، و موادی را که برای هدایای آردي و نوشیدنی چهارصد بره قربانی شد. دوازده بزر نبی برای کفاره گناهان دوازده لازم است خریداری کن و تمام آنها را روی مدحیخ خانه خدا خود قبیله اسرائیل قربانی گردید. **۱۸** سپس کاهنان و لاویان را سر خدمت تقديم نما. **۱۸** بقیه هدایا را به طریقی که تو برادراتن صلاح خود در خانه خدا در اورشلیم قرار دادند تا طبق دستورهای شریعت می دانید و مطابق خواست خدای شماست به کار ببرید. **۱۹** لوازمی موسی به کار مشغول شوند. **۱۹** یهودیانی که از اسارت بازگشته را که ما برای خانه خدا شما در اورشلیم می دهیم به خدای خود بودند، در روز چهاردهم ماه اول سال، عید پیش را جشن گرفتند. **۲۰** اگر چیز دیگری برای خانه خدا احتیاج داشتند **۲۰** تمام کاهنان و لاویان خود را برای این عید تعلیم کردند و لاویان می توانید از خزانه سلطنتی دریافت نمایید. **۲۱** من، اردشیر پادشاه، به برهای عید پیش را برای تمام قوم، کاهنان و خودشان ذبح کردند. تمام خزانه دارها در مناطق غرب رود فرات دستور می دهم که هر چه **۲۱** پس یهودیانی که از اسارت بازگشته بودند تا خداوند، خدای سه هزار و چهارصد کیلوگرم نقو، ده هزار کیلوگرم گندم، دو هزار لیتر اعمال قبیح قوهای بتپرس دست کشیده بودند تا خداوند، خدای سه هزار و چهارصد کیلوگرم نقو، ده هزار کیلوگرم گندم، دو هزار لیتر اسرائیل را عبادت کند، قربانی عید پیش را خوردند. **۲۲** آنها عید نان شراب، دو هزار لیتر روغن زیتون و هر مقدار نمک که لازم باشد فوری فطیر را هفت روز با شادی جشن گرفتند، زیرا خداوند، پادشاه آشور را به او بدھید. **۲۳** هر چه خدای آسمان فرموده باشد، بدون تأخیر برای بر آن داشت تا در ساختن خانه خدای حقیقی که خدای اسرائیل خانه او بجا آورید، میادا خشم خدا بر من و خاندانم نازل شود. باشد، به ایشان کمک کند.

۷ نگهبانان، خدمتگزاران و سایر کارکنان خانه خدا از پرداخت هرگونه در زمان سلطنت اردشیر، پادشاه پارس، مردی زندگی می کرد به مالیات معاف هستند. **۲۵** و تو ای عزرا، با حکمتی که خدا به تو نام عزرا، عزرا پسر سرایا بود، سرایا پسر عزرا، عزرا پسر حلقيا، **۲** داده است، حکام و قضاتی را که شریعت خدایت را می دانند برای حلقيا پسر شلوم، شلوم پسر صادوق، صادوق پسر اخیطوب، **۳** رسیدگی به مسائل مردم غرب رود فرات انتخاب کن. اگر آنها با اخیطوب پسر امریا، امریا پسر عزرا، عزرا پسر ماریوت، **۴** ماریوت پسر شریعت خدای تو آشنا نباشد، باید ایشان را تعلیم دهی. **۲۶** اگر زرحیا، زرحیا پسر عزی، عزی پسر بقی، **۵** بقی پسر ایشوع، ایشوع کسی نخواهد از شریعت خدای تو و دستور پادشاه اطاعت کند، باید پسر فینحاس، فینحاس پسر العازار و العازار پسر هارون کاهن اعظم. بی درنگ مجازات شود؛ مجازات او یا مرگ است یا تعیید، یا ضبط **۶** عزرا از علمای دین یهود بود و کتاب تورات را که خداوند به موسیله اموال یا زدن. **۲۷** سپس عزرا ایصطرور دعا کرد: «سپاس بر خداوند، موسی به قوم اسرائیل داده بود، خوب می داشست. اردشیر پادشاه خدای اجداد ما که این اشیاق را در دل پادشاه گذاشت تا خانه هر چه عزرا می خواست به وی می داد، زیرا خداوند، خدایش با او خداوند را که در اورشلیم است زینت دهد. **۲۸** خداوند، خدایم را بود. عزرا بایل را ترک گفت **۷** و همراه عدهای از یهودیان و نبیز شکر می کنم که مرا مقبول پادشاه و مشاوران و تمام مقامات مقتدرش کاهنان، لاویان، نوازندگان، نگهبانان و خدمتگزاران خانه خدا به گردانید و به من قوت بخشید تا به تو این سران طایفه های اسرائیل را اورشلیم رفت. ایشان روز اول ماه اول از سال هفتم سلطنت اردشیر از جمع کنم تا با من به اورشلیم بازگرددن.»

با پای حرکت کردند و به باری خدا روز اول ماه پنجم همان سال، به **۸** سلامت به اورشلیم رسیدند. **۱۰** عزرا زندگی خود را وقف مطالعه این است نامهای سران طایفه های اسرائیلی که در دوران تورات و به کار بستن دستورهای آن و تعلیم احکامش به مردم اسرائیل سلطنت اردشیر همراه من از بابل به اورشلیم بازگشتد: **۲** جوشوم، از نموده بود. **۱۱** این است متن نامهای که اردشیر پادشاه به عزرا طایفه فینحاس؛ دانیال، از طایفه ایتمار؛ حطوش (پسر شکنیا)، از کاهن و کاتب داد. (عزرا در امور مربوط به فرمانهای خداوند و فراپیش طایفه داؤد؛ زکریا، و **۱۵۰** مرد دیگر از طایفه فرعوش؛ اليهوعیانی او به اسرائیل شخص صاحب نظری بود): **۱۲** از اردشیر پادشاه، به (پسر زرحیا)، و **۲۰۰** مرد دیگر از طایفه فتح مواب؛ شکریا (پسر عزرا) کاهن و عالم شریعت خدای آسمان. **۱۳** به این وسیله فرمان یزحیل ئیل، و **۳۰۰** مرد دیگر از طایفه زتو؛ عابد (پسر یوناثان)، و می دهم که از تمام مردم اسرائیل و کاهنان و لاویانی که در سراسر **۵۰** مرد دیگر از طایفه عادیم؛ اشعیا (پسر علیا)، و **۷۰** مرد دیگر از قلمرو سرزمین من به سر می بزند، هر که بخواهد می تواند همراه تو به طایفه عیلام؛ زیدیا (پسر میکائیل)، و **۸۰** مرد دیگر از طایفه شفطیا؛

این شهر و حصارهایش ساخته شوند، پادشاه، دیگر قادر به نگهداری فاتح بایل، در سال اول سلطنتش فرمانی صادر کرد که خانه خدا از این قسمت از قلمرو خویش که در غرب رود فرات است، تغواهند نو ساخته شود.¹⁴ همچنین او تمام ظروف طلا و نقره‌ای را که بود.¹⁵ پس پادشاه به رحوم فرماندار و شمشائی کاتب و همدستان نیوکدینصر از خانه خدا از اورشلیم گرفته و در بخته بایل گذاشته بود، ایشان که در سامره و نواحی غرب رود فرات ساکن بودند، چنین دویاره به خانه خدا بازگرداند. کوروش این ظروف را به شیشپسر که جواب داد: «درود بر شما! نامهای که پادشاه بودید رسید و پس خودش او را به سمت فرمانداری یهودا تعین کرده بود، سپرید¹⁶ و به از ترجمه برای من خوانده شد.¹⁷ دستور داد تمحقی و برسی او دستور داد که ظروف را به محل خانه خدا در اورشلیم بازگرداند و کنند. معلوم شد که ساکنان این شهر از دیباز همیشه علیه پادشاهان خانه خدا را در آن محل دویاره بنا کنند.¹⁸ پس شیشپسر به اورشلیم شورش و آشوب بر پا کردند.¹⁹ همچنین که پادشاهانی آدم و پیلهای خانه خدا را گذاشت؛ و از آن وقت تا به حال ما قدرتمند در اورشلیم بوده‌اند که بر سراسر غرب رود فرات فرامزاری مشغول بانای آن هستیم، ولی کار هنوز تمام نشده است.²⁰ حال می‌کردند، و جزیه و باج و خراج می‌گرفتند.²¹ بنابراین، به این اگر پادشاه صلاح می‌دانند امر فرمایند تا در کتابخانه سلطنتی بایل مردان دستور بدھید دست نگه دارند و تا فرامایی از جانب من صادر تحقیق کنند و بینند که آیا به درستی کوروش پادشاه چنین فرمانی نشود شهر را بازسازی نکنند.²² مراقب باشید که در این کار سستی داده است یا نه؟ سپس پادشاه خواست خود را به ما ابلاغ فرمایند.»

نکنید. ما ناید اجازه دهیم صدمه بیشتری به پادشاه وارد آید.²³ **6** آنگاه داریوش پادشاه فرمان داد که در کتابخانه بایل، که استاد وقتی نامه اردشیر، پادشاه پارس، برای رحوم و شمشائی و همدستان ایشان خوانده شد، آنها با عجله به اورشلیم پرورداند و بهودیان را به زور اکباتان که در سزمین ماده‌است طوماری پیدا کردند که روی آن مجبور کردند دست از کار بکشند.²⁴ کار بازسازی خانه خدا تا سال دوم سلطنت داریوش، پادشاه پارس متوقف مانده بود.

5 آنگاه دو نبی به اسمای حجی و زکریا (پسر عدو) شروع کردند خانه خدا که محل تقديم قربانیه است، دویاره ساخته شود. عرض و به دادن پیغام خدای اسرائیل به بهودیان اورشلیم و یهودا.² وقتی بلندی خانه، هر یک شصت ذراع باشد.⁴ دیوار آن از سه ردیف زربایل و بهوشیغ پیغام آنها را شنیدند، به بازسازی خانه خدا در سنگ بزرگ و یک ردیف چوب روی آن، ساخته شود. تمام هزینه آن اورشلیم مشغول شدند و این دو نبی نیز به آنان کمک کردند.³ از خزانه پادشاه پرداخت شود.⁵ ظروف طلا و نقره‌ای که نیوکدینصر ولی در این همگام تبنی، استاندار غرب رود فرات و شترپوزایی و از خانه خدا گرفته و به بایل آورده بود، دویاره به اورشلیم بازگردانده و همدستان آنها به اورشلیم آمدند و گفتند: «چه کسی به شما اجازه مثل سابق، در خانه خدا گذاشته شود.⁶ پس داریوش پادشاه این داده است خانه خدا را بسازید و ساختمانش را تکمیل کنید؟»⁴ فرمان را صادر کرد: «پس اکنون ای تبنی استاندار، شترپوزایی و سپس از آنها خواستند تمام کسانی را که مشغول ساختن خانه سایر مقامات غرب رود فرات که همدستان ایشانید، از آنچا دور خدا بودند، به ایشان بدهند.⁵ ولی از آنجا که خدا مراقب سرپستان شوید.⁷ بگذارید خانه خدا دویاره در جای سابقش ساخته شود و بهودی بود، آنها تنواع است از کار ایشان جلوگیری کنند. پس تبنی، مراجم فرماندار یهودا و سران قوم یهود که دست اندر کار ساختن شترپوزایی و همدستان ایشان که مقامات غرب رود فرات بودند جزو خانه خدا هستند، نشوید.⁸ بلکه برای پیشرفت کار بر دست رنگ تمام را طی نامهای به اطلاع داریوش پادشاه رسانیدند و منتظر جواب مخارج ساختمانی را از خزانه سلطنتی، از مالیاتی که در طرف غرب مانندند.⁷ متن نامه چنین بود: «درود بر داریوش پادشاه!⁸ به آگاهی رود فرات جمع آوری می‌شود، پردازید.⁹ هر روز، طبق درخواست می‌رساند که ما به محل ساختمان خانه خدای بزرگ بهودیان رفیم و کاهانی که در اورشلیم هستند به ایشان گندم، شراب، نمک، روغن دیدیم این خانه را با سنگهای بزرگ می‌سازند و تیرهای چوبی در دیوار زیتون و نیز گاو و قوچ و بره بدھید تا قربانیهایی که مورد پسند خدای آن کار می‌گذراند. کار به تدبی و با موقوفیت پیش می‌رود.⁹ ما از آسمانی است، تقديم نمایند و برای سلامتی پادشاه و پسروانش دعا سرپستان ایشان پرسیدیم که چه کسی به آنها اجازه این کار را داده کنند.¹¹ هر که این فرمان مرا تغیر دهد، چوبه داری از تیرهای است.¹⁰ سپس نامهای آنها را پرسیدیم تا به آگاهی شما برسانیم سقف خانه‌اش درست شود و بر آن به دار کشیده شود و خانه‌اش به که سرپستان ایشان چه کسانی هستند.¹¹ جوابشان این بود: «ما زیلاندان تبدیل گردد.¹² هر پادشاه و هر قومی که این فرمان را تغییر خدمتکاران خدای آسمان و زمین هستیم و اکنون خانه خدا را که دهد و خانه خدا را خراب کنند، آن خدایی که شهر اورشلیم را برای قزنه پیش بموسیله پادشاه بزرگ اسرائیل بنا شد، دویاره می‌سازیم.¹² محل خانه خود انتخاب کرده است، او را از بین ببرد. من، داریوش اجداد ما خدای آسمان را به خشم آوردند، پس خدا ایشان را به پادشاه، این فرمان را صادر کرد، پس بدون تأخیر اجرا شود.¹³

دست نیوکدینصر، پادشاه بایل تسلیم کرد و او این خانه را خراب نمود تبنی استاندار، شترپوزایی و همدستانش فروی فرمان را پادشاه را اجرا و قوم اسرائیل را اسیر کرده، به بایل برد.¹³ اما کوروش پادشاه، کردند.¹⁴ پس سران قوم یهود به بازسازی خانه خدا مشغول شدند

کاهنان، لاویان، خواندگان و نوازندگان و نگهبانان و خدمتگزاران صدای گریه را از فریاد شادی تشخیص دهد، زیرا این صداها چنان خانه خدا و بعضی از مردم در اورشلیم و شهرهای اطراف آن ساکن بلنده بود که از فاصله دور نیز به گوش می‌رسید. شدنند. بقیه قوم نیز به شهرهای خود رفتند.

۴ وقی در شمنان مردم یهودا و پیامن شنیدند که یهودیان تبعید شدند.

در ماه هفتم سال، تمام کسانی که به سرزمین یهودا بازگشته شده بازگشته اند و مشغول بازسازی خانه خداوند، خدای اسرائیل بودند از شهرهای خود آمده در اورشلیم جمع شدند. **۲** آنگاه یهوشع هستند، **۳** نزد زربایل و سران قوم آمدند و گفتند: «بگذارید ما هم کاهن پسر یهوصادق و سایر کاهنان، وزربایل پسر شعلایل و خاندان در بازسازی خانه خدا با شما همکاری کیم، چون ما هم مثل شما، او مذبح خدای اسرائیل را دوباره بنا کردند. سپس همان طور که خدای یگانه را می‌پرسیم. از وقی که اسرحدون، پادشاه آشور، ما را در کتاب تورات موسی، مرد خدا، دستور داده شده بود، قربانیهای باینجا آورده است همیشه برای خدای شما قربانی کرده‌ایم». **۳** ولی سوختنی تقديم نمودند. **۳** گرچه یهودیانی که به سرزمین خود بازگشته زربایل و یهوشع و سایر سران قوم یهود جواب دادند: «به شما اجازه بودند از مردمی که در آن سرزمین بودند می‌ترسیدند، با این حال نمی‌دهیم در این کار شریک باشید. خانه خداوند، خدای اسرائیل، مذبح را در جای سابق خود بنا کردند و روی آن، قربانیهای سوختنی همان طور که کوروش پادشاه پارس فرمان داده است، باید به دست صبح و عصر را به خداوند تقديم نمودند. **۴** آنها عید خیمه‌ها را قوم اسرائیل ساخته شود». **۴** پس ساکنان آنجا به تضعیف روحیه همان طور که در کتاب تورات موسی نوشته شده بود، بزرگار کردند و یهودیان پرداخته، در کار بازسازی خانه خدا مطلع سیار ایجاد کردند. در طول روزهای عید، قربانیهای را که برای هر روز تعیین شده بود، **۵** در ضمن به برخی از مقامات رشوه دادند تا علیه آنها اقدام کنند. تقديم نمودند. **۵** از آن پس، آنها به طور مرتباً قربانیهای سوختنی این کارشناسکی‌ها در تمام دوران سلطنت کوروش وجود داشت و تا روزانه، قربانیهای مخصوص جشن ماه نو و جشنهای سالیانه خداوند سلطنت داریوش ادامه یافت. **۶** در آغاز سلطنت خشاپیاشا، دشمنان را تقدیم می‌کردند. علاوه بر این قربانیهای هدایای داوطلبانه هم به مردم یهودا و اورشلیم شکایت‌نامه‌ای علیه آنها برای پادشاه، فرستادند. خداوند تقديم می‌شد. **۶** روز اول ماه هفتم، حتی قبل از گذاشتن **۷** در دوران سلطنت اردشیر نیز شکایت‌نامه‌ای علیه مردم یهودا و پایه‌های خانه خداوند، کاهنان شروع به تقديم قربانیهای سوختنی برای اورشلیم نوشته شد. این شکایت‌نامه را بشلام، میتداداد، طبلیل و خداوند کردند. **۷** سپس برای بازسازی خانه خدا عده‌ای بنا و نجار، رفاقت ایشان به خط و زیان ارامی برای اردشیر، پادشاه پارس فرستادند. استخدام کردند و به اهالی صور و صیدون مواد غذایی، شراب و **۸** کسان دیگری که در نوشتن این شکایت‌نامه بر ضد مردم یهودا و روغن زیعون دادند و از آنها چوب سرو گرفتند. این چوبهای از لبنان، از و اورشلیم دست داشتند عبارت بودند از: رحوم فرماندار، شمشائی طریق دریا، به یافا حمل می‌شد. تمام ایشان از عده‌ای کاتب، نجار و اورشلیم دست داشتند عبارت بودند از: «ما سرزمینهای خود به اورشلیم، زربایل، یهوشع، کاهنان، لاویان و تمام کسانی که به دیگر که آشور بانپیال بزرگ و قدرتمند، آنها را از سرزمینهای خود سرزمین یهودا بازگشته بودند کار بازسازی خانه خدا را شروع کردند. بیرون آورده در سامره و سایر شهرهای غرب رود فرات اسکان داده بود. لاویانی که بیست سال یا بیشتر سن داشتند، تعیین شدند تا بر این **۱۱** این است من نامه‌ای که برای اردشیر پادشاه پارس، فرستادند: کار نظارت کنند. **۹** نظارت بر کار کارگران به عهده یهوشع و سران و «ما بدگانست که از ساکنان غرب رود فرات هستیم، **۱۲** پادشاه برادرانش و قدیمی‌ئیل و پسرانش (از نسل هودویا) گذاشته شد. (لاویان را آگاه می‌نماییم که یهودیانی که به فرمان شما به اورشلیم منتقل طایفه حینادن از در این کار به ایشان کمک می‌کردند). **۱۰** وقتی شده‌اند، می‌خواهند این شهر را محل شورش و آشوب بوده است پایه‌های خانه خداوند گذاشته شد، کاهنان لیاس مخصوص خود را بازسازی کنند. آنها شغقول ساختن حصار و تعمیر پایه‌هایش هستند. پوشیدند و شبپرها را نواختند و لاویان طایفه آساف سنجهای خود را **۱۳** پادشاه آگاه باشند که اگر این شهر و حصارهایش دویاره ساخته به صدا درآورند تا مطابق رسم داود پادشاه، خداوند را ستابانش کنند. شود، بی‌گمان به زیان پادشاه خواهد بود، زیرا بعد از آن یهودیان دیگر ایشان با این کلمات در وصف خداوند می‌سراپیدند: «خداوند به شما باج و خراج نخواهد داد. **۱۴** چون ما نان و نمک پادشاه را نیکوست و محبتش برای اسرائیل بی‌پایان!» سپس برای پایه‌گذاری می‌خوریم، شایسته نیست که زیان پادشاه را بینیم. برای همین، خانه خداوند، تمام قوم با صدای بلند، خدا را شکر کردند. **۱۲** اما نامه‌ای افراد فرستادیم تا پادشاه را این ماجرا آگاه سازیم. **۱۵** استعدماً سپایر از کاهنان و لاویان و سران قوم که بپر بودند و خانه‌ای را که داریم دستور فرمایید در این مورد کتاب تاریخ نیاکانان را برسی نمایند سلیمان برای خداوند ساخته بود دیده بودند، وقتی پایه‌های خانه تا معلوم گردد که در قرون گذشته در این شهر چه شورشهاستی بر پا خداوند را که گذاشته می‌شد دیدند، با صدای بلند گریستند، در گشته است. در حقیقت این شهر به سبب آن خراب شده است که حالی که دیگران از شادی فریاد برمی‌آورندند. **۱۳** کسی نمی‌توانست ساکنان آن بر ضد پادشاهان و حکامی که می‌خواستند بر آن حکومت کنند، مدام شورش می‌کردند. **۱۶** پس پادشاه را آگاه می‌سازیم که اگر

۵۶ نفر؛ از طایفه عناوت ۱۲۸ نفر؛ از طایفه عزموت ۴۲ نفر؛ از طایفه‌های قریت یعارم و کفیره و بیروت ۷۴۳ نفر؛ از طایفه‌های در سال اول سلطنت کوروش، پادشاه پارس، خداوند آنچه را رامه و جمع ۶۲۱ نفر؛ بیتیل و عای ۲۲۳ نفر؛ از طایفه مخmas نفر؛ از طایفه‌های

که توسط ارمیای نی فرموده بود، به انجام رساند. خداوند کوروش را بیتیل و عای ۲۲۳ نفر؛ از طایفه حاریم ۱۲۲ نفر؛ از طایفه مغبیش بر آن داشت تا فرمانی صادر کرد و آن را نوشته به سراسر سرزمین ۱۵۶ نفر؛ از طایفه عیلام ۱۲۵۴ نفر؛ از طایفه حاریم ۱۲۴۷ نفر؛ از طایفه ایریحا ۳۴۵ نفر؛ از طایفه ایریحا ۲۷۵ نفر؛ از طایفه هایل ۱۰۵۲ نفر؛ از طایفه ایریحا ۱۰۴۷ نفر؛ از طایفه حاریم پنهانورش بفرستد. این است متن آن فرمان: ۲ «من، کوروش پادشاه ۳۶۳۰ نفر؛ از طایفه سناعه تمام ممالک جهان را پارس، اعلام می‌دارم که بیوه، خدای آسمانها، طایفه شرخ زیر است: از طایفه پدعا (که از نسل پیشوای بود) ۹۷۳ نفر؛ از طایفه شرخ زیر است: از طایفه پدعا (که از نسل پیشوای بود) ۹۷۳ نفر؛ از طایفه ایریحا ۱۰۱۷ نفر؛ از طایفه هایل ۱۰۱۷ نفر؛ از طایفه ایریحا ۱۰۵۲ نفر؛ از طایفه ایریحا ۱۰۴۷ نفر؛ از طایفه حاریم که در سرزمین من هستند، کسانی که بخواهند می‌توانند به آنچا بازگردند و خانه بیوه، خدای اسرائیل را در اورشلیم بنا کنند. خدا ۴۰ تعداد لواپانی که به وطن برگشتند به شرح زیر همراه ایشان باشد! ۴ همسایگان این یهودیان باید به ایشان طلا و ۷۴ نفر؛ خواندگان و نوازنگان خانه خدا (که از نسل آساف بودند) نقره، توشه راه و چاریايان بدنه و نزیر هدایا برای خانه خدا تقدیم ۱۲۸ نفر؛ نگهبانان خانه خدا (که از نسل شلوم، آطیر، طلمون، کنند). ۵ از طرف دیگر، خدا اشیاق فراوان در دل رهبران طایفه‌های یهودا و بنیامی، و کاهنان و لایان ایجاد کرد تا به اورشلیم بازگردند خدا که به وطن بازگشتند از طایفه‌های نزیر بودند: صیحا، حسوفا، طباعت، قیروس، سیها، فادون، لبانه، حجاجه، عقوب، حاجاب، شملای، حاثان، جدلیل، جحر، رایا، رصین، نقودا، جرام، عره، هادایی که برای خانه خدا تقدیم نمودند، هدایایی نزیر از طلا و فاسیح، بیسای، اسنده، معونیم، نفوسمیم، بقبو، حقوقا، حررور، نقره، توشه راه و چاریايان به مسافران دادند. ۷ کوروش نزیر اشیاء بصلوت، محیدا، حرشا، برقوس، سیسرا، تامح، نصیح، خطیفا. قیمتی خانه خداوند را که نیوکنده‌تر آنها را از اورشلیم آورده و در معبد خداوند را دویاره بنا کنند. ۶ تمام همسایگان، علاوه بر خدمتگزاران خانه خداوند ۵۵ این افراد نزیر که از نسل خادمان سلیمان پادشاه بودند به وطن بازگشتند، تحويل بدهد. ۸ کوروش به خانه دار خود، «میتراداد»، دستور داد که تمام این اشیاء قیمتی را از خزانه بیرون بیاورد و به شیشتصر، سرپرست یهودیانی که به سرزمین یهودا بازگردند، تحويل بدهد. ۹ این اشیاء قیمتی عبارت بودند از: ۳۰ عدد سینی نقره ۱۰۰۰ عدد سینی‌های دیگر ۲۹ عدد طلا ۳۰ عدد جام نقره ۴۱۰ عدد طروف دیگر ۱۰۰۰ عدد جام طلا ۳۰ عدد جام نقره ۴۱۰ عدد طروف دیگر ۱۰۰۰ عدد روی هم رفته ۵۴۰۰ طروف قیمتی از طلا و نقره به شیشتصر سپده خادمان سلیمان پادشاه، جمعاً ۳۹۲ نفر بودند. ۵۹ در این هنگام سینی طلا ۳۰ عدد سینی نقره ۱۰۰۰ عدد سینی‌های دیگر ۲۹ عدد شفطیل، فوخره‌خطیبائیم و آمی. ۵۸ خدمتگزاران خانه خدا و نسل خادمان سلیمان پادشاه، جمعاً ۳۹۲ نفر بودند. ۵۹ در این هنگام کاهنان سه طایفه به نامهای حبایا و هقص و بزرلایی به اورشلیم شد و او آنها را با اسیرانی که از بابل به اورشلیم می‌رفتند، بردا.

۶۰ اینها از طایفه‌های زیادی از یهودیانی که نیوکنده‌تر، پادشاه بابل، آنها را اسیر بازگشتند. (بزرگ طایفه بزرلایی همان کسی است که با یکی از کرده به بابل برده بود، به یهودا و اورشلیم بازگشتند و هر کس به زادگاه دختران بزرلایی جعلادی ازدواج کرد و نام خانوادگی او را روی خود خود رفت. ۲ رهبران یهودیان در این سفر عبارت بودند از: زریوبائل، گذاشت. ۶۲ ولی ایشان چون نتوانستند از طریق نسب یهودش، نیچمیا، سرایا، ریعلایا، مُدْخای، پلشن، میسفار، بُغواي، ثابت کنند که اسیرانی اند. ۶۰ اینها از طایفه‌های روحوم و بَعْنَان. نام طایفه‌های یهودیانی که به وطن بازگشتند و تعداد حاکم بیهودیان به ایشان اجازه نداد از قربانیهای سهم کاهنان بخورند آنها، به شرح زیر است: ۳ از طایفه فرعوش ۲۱۷۲ نفر؛ از طایفه تایبکه به موسیله اوریم و مُثِّم از طرف خداوند معلوم شود که آیا ایشان شفطیل ۳۷۲ نفر؛ از طایفه آرج ۷۷۵ نفر؛ از طایفه فتح مواب (که واقعاً از نسل کاهنان هستند)، از کهانت اخراج شدند. ۶۳ از نسل پیشوای بیا ۲۱۸۲ نفر؛ از طایفه عیلام ۱۱۲۵۴ نفر؛ سرزمین یهودا بازگشتند. علاوه بر این تعداد ۷۰۳۳۷ غلام و کنیز و از طایفه زتو ۹۴۵ نفر؛ از طایفه زکای ۷۶۰ نفر؛ از طایفه بانی ۲۰۰ نوازنده مرد و زن نزیر به وطن بازگشتند. ۶۶ آنها ۷۳۶ اسب، ۶۴۲ نفر؛ از طایفه بیا ۶۲۳ نفر؛ از طایفه ازجد ۱۰۲۲ نفر؛ از قاطر ۴۳۵ شتر و ۶۰۷۲۰ الاغ با خود بردند. ۶۸ وقتی ایشان طایفه ادونیقام ۶۶۶ نفر؛ از طایفه بعوای ۲۰۰۵۶ نفر؛ از طایفه عادین به اورشلیم رسیدند، بعضی از سران قوم برای بارسازی خانه خداوند نفر؛ از طایفه آطریپ (که از نسل جرقما بود) ۹۸ نفر؛ از طایفه هدایای داوطلبانه تقدیم کردند. ۶۹ هر یک از ایشان به قدر توانایی بیصای ۲۲۳ نفر؛ از طایفه بیروه ۱۱۲ نفر؛ از طایفه حاشیم ۲۲۳ نفر؛ خود هدیه داد، که روی هم رفته عبارت بود از: ۵۰۰ کیلوگرم طلا از طایفه جبار ۹۵ نفر؛ از طایفه بیت‌لحم ۱۲۳ نفر؛ از طایفه نظوفه و ۲۰۸۰۰ کیلوگرم نقره و صد دست لباس برای کاهنان. ۷۰ پس

و او در آنجا درگذشت. وی را در آرامگاه سلطنتی دفن کردند و یهودا را به دست او تسلیم کرد. او به کشتار مردم یهودا پرداخت و به تمام یهودا و اورشلیم برای او عرا گرفتند. **25** ارمیای نبی برای یوشیا پیر و جوان، دختر و پسر، رحم نکرد و حتی وارد خانه خدا شد و مرثیه‌ای ساخت. خواندن این مرثیه در اسرائیل به صورت رسم درآمد، جوانان آنجا را نیز کشت. **18** پادشاه با پل اشیاء قیمتی خانه خدا به طوری که تا به امروز نیز این مرثیه را مردان و زنان به یاد یوشیا را، از کوچک تا بزرگ، همه را پرداشت و خزانه خداوند را می‌خواند. این مرثیه در کتاب «راتی» نوشته شده است. **26** شرح غارت نمود و همراه گنجهای پادشاه و داریان به باپل برد. **19** کامل رویدادهای دوران سلطنت یوشیا، اعمال خوب او و اطاعت‌شی از سپس سپاهیان او خانه خدا را سوزانند، حصار اورشلیم را منهدم کتاب شریعت خداوند در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا و اسرائیل» کردند، تمام قصرها را به آتش کشیدند و همه اسباب قیمتی آنها را از بین برند. **20** آنانی که زنده ماندند به باپل به اسارت بوده شدند نوشته شده است.

36

مردم یهودا پهلوآخاز پسر یوشیا را به جای پدرش در اورشلیم بودند. **21** به این طریق، کلام خداوند که به‌وسیله ارمیای نبی گفته به تخت سلطنت نشاندند. **2** پهلوآخاز در سن بیست و سه سالگی شده بود به حقیقت پیوست که سزمین اسرائیل مدت هفتم سال پادشاه شد و سه ماه در اورشلیم سلطنت نمود. **3** پادشاه مصر او استراحت خواهد کرد تا سالهایی را که در آنها قوم اسرائیل قانون را در اورشلیم معزول کرد و از یهودا حدود ۳۴۰۰ کیلوگرم نقره و شیبات را شکسته بود جبران کند. **22** در سال اول سلطنت کوروش، ۳۴ کیلوگرم طلا باج گرفت. **4** پادشاه مصر، الیاقم برادر پهلوآخاز را پادشاه پارس، خداوند آنچه را که توسط ارمیای نبی فرموده بود، به بر تخت سلطنت یهودا در اورشلیم نشاند و نام الیاقم را پهلوآقیم انجام رسانید. خداوند کوروش را بر آن داشت تا فرمانی صادر کند و گذاشت و پهلوآخاز را به مصر بفرستد. **5** پهلوآقیم بیست و پنج آن را نوشته، به سراسر قلمرو خود بفرستد. این است متن آن فرمان:

ساله بود که پادشاه شد و یارده سال در اورشلیم سلطنت کرد. او **23** «من، کوروش، پادشاه پارس اعلام می‌دارم که یهود، خدای نسبت به خداوند، خدای خود گناه وزید. **6** نیوکَنیُسر، پادشاه باپل آسمانها تمام ممالک جهان را به من بخشیده و به من فرموده اورشلیم را گرفت و پهلوآقیم را به زنجیر بسته، او را به باپل برد. **7** است که برای او در شهر اورشلیم که در سزمین یهوداست خانه‌ای نیوکَنیُسر مقداری از اشیاء قیمتی خانه خداوند را گرفته، به باپل برد. **8** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت که بخواهند می‌توانند به آنجا بازگردند. خداوند، خدای اسرائیل همراه پهلوآقیم و تمام شرارت‌ها و بدیهایی که کرد در کتاب «تاریخ پادشاهان ایشان باشد!»

اسرائیل و یهودا» نوشته شده است. پس از او، پیشواش پهلویانکن پادشاه شد. **9** پهلویانکن هجدۀ ساله بود که پادشاه شد، و سه ماه و ده روز در اورشلیم سلطنت کرد. او نیز نسبت به خداوند گناه وزید. **10**

در فصل بهار نیوکَنیُسر پادشاه او را اسیر کرده همراه اشیاء قیمتی خانه خداوند به باپل برد. نیوکَنیُسر، صدقی، عمومی پهلویانکن را به

پادشاهی یهودا و اورشلیم منصوب کرد. **11** صدقیا در سن بیست و یک سالگی پادشاه شد و یارده سال در اورشلیم سلطنت کرد. **12** او

نیز نسبت به خداوند، خدای خود گناه وزید و به پیام ارمیای نبی که از جانب خداوند سخن می‌گفت، گوش نداد. **13** او هر چند برای نیوکَنیُسر به نام خدا سوگند صداقت و وفاداری یاد کرده بود ولی علیه او قیام کرد. صدقیا با سرسختی به راه خود ادامه داد و نخواست

فروتن شود و به سوی خداوند، خدای اسرائیل بازگشت کند. **14**

تمام رهیان، کاهنان و مردم یهودا از اعمال قیح قوهای بت پرست پیروی کردند و به این طریق خانه مقدس خداوند را در اورشلیم نجس ساختند. **15** خداوند، خدای اجدادشان، انبیای خود را یکی پس از

دیگری فرستاد تا به ایشان اختیار نمایند، زیرا بر قوم و خانه خود شفقت داشت. **16** ولی بنی اسرائیل انبیای خدا را مسخره کرده، به پیام آنها گوش ندادند و به ایشان اهانت نمودند تا اینکه خشم خداوند بر آنها افروخته شد به حدی که دیگر برای قوم چاره‌ای نمایند.

17 پس خداوند پادشاه باپل را بر ضد ایشان برانگیخت و تمام مردم

حلده تعريف کردند، 23 حلده به ايشان گفت که نزد پادشاه بازگردن طور داوطلبانه به قوم و به کاهنان و لاویان هداياني دادند. حلقيا و اين پيغام را از جانب خداوند، خدائي اسرائيل به او بددهد. 24 زکريا يحيى تيل که ناظران خانه خدا بودند، ده هزار و شفচصد بره و من اين شهر و ساكنانش را به تمام لعنتهاي که از اين كتاب برای بزغاله و سبصدق گاوه برای قرباني در عيد پسخ به کاهنان دادند. 9 تو خوانده شد، گرفتار خواهم ساخت. 25 زيرا اين قوم مرا ترك گفته، کننيا، شمعيا، نتنيل و باردان او حشبيا، يعي تيل و يوزاباد که رهبران بت پرست شده‌اند و با کارهایشان خشم مرانگيخته‌اند. پس آتش لاویان بودند پنج هزار بره و بزغاله و پانصد گاوه برای قرباني در عيد خشم من که بر اورشليم افروخته شده، خاموش نخواهد شد. 26 اما پسخ به لاویان دادند. 10 وقتي ترتيبات لازم داده شد و کاهنان در من دعای تو را اجابت خواهم نمود و اين بلا را پس از مرگ تو بر اين جاهان خود فرار گرفتند و لاویان مطابق دستور پادشاه برای خدمت به سرزمين و ساكنانش خواهم فرستاد. تو اين بلا را نخواهی دید و در گروههای مختلف تقسيم شدند، 11 آنگاه لاویان برههای عيد پسخ آرامش خواهی مرد زيرا هنگامي که كتاب تورات را خواندي و از رسر بريده، پوستان را از گوشت جدا کردن و کاهنان خون آن اخطار من بر حصد اين شهر و ساكنانش آگاه شدی، از روی ناراحتی برهها را روی مذبح پاشيدند. 12 آنها قربانیهای سوختنی هر قبيله را لباس خود را درپرید و در حضور من گریه کردي و فرود شدی.» جدا کردن تا مطابق نوشته تورات موسى آنها را به حضور خداوند فرستادگان پادشاه اين پيغام را به او رسانند. 29 پادشاه به دنبال تقديم نمایند. 13 پس طبق مقررات، گوشت برههای قربانی را بريان بزرگان يهودا و اورشليم فرستاد تا نزد او جمع شوند. 30 پس تمام کردن و قربانیهای ديگر را در ديجها و تابهها پختند و به سرعت بين کاهنان و لاویان، مردم يهودا و اورشليم، كوجك و بيرگ جمع شدند قوم تقسيم کردن تا بخورند. 14 کاهنان از نسل هارون تا شب و همراه پادشاه به خانه خداوند رفتند. در آنجا پادشاه تمام دستورهای مشغول تقديم قربانیهای سوختنی و سوزاندن چوري قربانیها بودند و كتاب عهد را که در خانه خداوند پيدا شده بود برای آنها خواند. 31 فرست نداشتند برای خود خوارک پسخ را تهييه کردن. 15 دسته عهد بست که دل و جان از دستورها و احکام او پيروي و اطاعت سرياندگان که از نسل آساف بودند به سر کار خود بازگشتند و مطابق کند و مطابق آنچه که در آن كتاب نوشته شده رفتار نماید. 32 او دستورهایی که به موسیه داود پادشاه، آساف، هيمان و پدروتون نبی همچjen از تمام اهالي اورشليم و بنiamin خواست تا آنها نيز با خدا پادشاه صادر شده بود، عمل کردن. نگاهبان دروازه‌ها پست خود را عهد ببنند، و ايشان نيز چنین کردن. 33 به اين ترتيب، يوشيا ترك نکردن زيرا بارداران لاوي ايشان برای آنها خوارک آوردند. 16 سرزميني را که به مردم اسرائيل تعلق داشت، از بعها پاک نمود و از مراسم عيد پسخ در آن روز انجام شد و همه قربانیهای سوختنی، مردم خواست تا خداوند، خدائي خود را عيادت کند. آنها در طول همان طر که يوشيا دستور داده بود، بر روی مذبح خداوند تقديم شد. دوران سلطنت يوشيا از خداوند، خدائي اجداد خويش پروری کردن. 17 تمام حاضرين، عيد پسخ و عيد فطير را تا هفت روز جشن گرفتند. 18 از زمان سموئيل نبی تا آن زمان هیچ عيد پسخ مثل

35

پوشای پادشاه دستور داد که عيد پسخ، روز چهاردهم ماه عيدي که يوشيا برگزار نمود، برگزار نشه بود و هیچ پادشاهی در اول برای خداوند در اورشليم برگزار شود. برههای عيد پسخ را همان اسرائيل نتوانسته بود به اين تعداد کاهن و لاوي و شركت کننده از روز سر بریدن. 2 او همچjen کاهنان را بر سر کارهایشان گماشت سراسر يهودا و اورشليم و اسرائيل در عيد پسخ جمع کند. 19 اين و ايشان را تشويق نمود که دوباره خدمت خود را در خانه خداوند عيد پسخ در سال هجدهم سلطنت يوشيا برگزار شد. 20 هنگامي که شروع کنند. 3 يوشيا به لاواني که تقديس شده بودند و در سراسر يوشيا کارهای مربوط به خانه خدا را به انجام رسانide بود، نکو، اسرائيل تعليم می دادند اين دستور را داد: «اکيون صندوق عهد در پادشاه اسرائيل، برای خدا يوشيا به مقابلة او رفت. 21 اما نکو قاصداني با اين پام نزد يوشيا ساخته است و ديگر لازم نیست شما آن را بر دوش خود بگذاري و از فرستاد: «ای پادشاه يهودا، من با تو قصد جنگ ندارم، من آمدام با جايی به جايی ديگر بيريد، پس وقت خود را صرف خدمت خداوند، دشمن خود بجهنمگ، و خدا به من گفته است که بشتابم. در کار خدايان و قوم او بتماید. 4 مطابق مقرراتی که داود، پادشاه اسرائيل خدا مداخله نکن والا تو را از بين خواهد برد، زيرا خدا با من است.» و پرسش سليمان وضع نموده‌اند، برای خدمت به دسته‌های تقسيم 22 ولی يوشيا از تصميم خود منتصر نشد، بلکه سپاه خود را به شويد. هر دسته در جای خود در خانه خدا بايستد و به يکي از قصد جنگ به دره مجدو هدايت کرد. او لباس شاهانه خود را عوض طايفه‌های قوم اسرائيل کمک کند. 6 برههای عيد پسخ را سر بريرد، كرد تا دشمن او را نشناشد. يوشيا به پام نکو، پادشاه مصر که از خود را تقديس نماید و آماده شويد تا به قوم خود خدمت کيد. از جانب خدا بود، توجه نکرد. 23 در جنگ، تيراندازان دشمن با دستورهای خداوند که به موسیه موسی داده شده، پيروي نماید.» 7 تيرهای خود يوشيا را زدند و او به شدت مجرح شد. يوشيا به افادش سپس پادشاه سی هزار بره و بزغاله و سه هزار گاوه جوان از اموال خود دستور داد که او را از میدان جنگ بيرون ببرند. 24 پس او را از قرباني در عيد پسخ به بنی اسرائيل داد. 8 مقامات دربار نيز به ارايه‌اش پائين آورده، بر ارایه دومش نهادند و به اورشليم بازگرداشتند

که به اجداد ایشان داده‌ام، بیرون نخواهم راند.» ۹ ولی منسی مردم بعل را خراب کردند و مذبحهای بخور و بتهای شرم‌آور اشیه و سایر بیهودا و اورشلیم را گمراه کرد و آنها بدلتر از فوچهایی که خداوندان آنها بتها را خرد نموده، گرد آنها را روی قبرهای کسانی که برای آنها قربانی را از کنکان بیرون رانده بود، رفتار نمودند. ۱۰ منسی و قوم او به می‌کردند، پاشیدند. ۵ او استخوانهای کاهانان بتپرسن را روی اخطارهای خداوند توجه نمی‌کردند. ۱۱ پس خداوند سپاهیان آشور را مذبحهای خودشان سوزانید و بدین وسیله بیهودا و اورشلیم را پاکسازی فرستاد و آنها منسی را گرفته، با غل و زنجیر بستند و او را به بابل کرد. ۶ یوشیا به شهرهای قبیله منسی، افرایم و شمعون و حتی تا بردن. ۱۲ وقتی منسی در نتیگا بود فروتن شد و از خداوند، خدای سرزمین دور افتاده نفالتی نیز رفت و در آنجا و خرابهای اطراف اجداد خویش طلب یاری نمود. ۱۳ خداوند دعای او را شنید و او را نیز همین کار را کرد. ۷ و در سراسر اسرائیل مذبحهای بتپرسن به اورشلیم باز آورد، سلطنتش را به او بازگرداند. آنگاه منسی بی برد را منهدم نمود، بتهای شرم‌آور اشیه و سایر بتها را در هم کوپید و که خداوند فقط خداست. ۱۴ بعد از این واقعه، منسی حصار بیرونی مذبحهای بخور را در هم شکست. سپس به اورشلیم بازگشت. ۸ شهر داود را از درهای که در غرب نهر جیحون است تا دروازه ماهی یوشیا در سال هجدهم سلطنت خود، بعد از پاکسازی مملکت و نیز حصار دور پیه عوقل را بازسازی نموده، بر ارتقای آن افزود. او در خانه خدا، شافان (پسر اصلیا) و معصیا شهدار اورشلیم و یوآخ (پسر تمام شهرهای حصاردار بیهودا فرماندهان نظامی قفار داد. ۱۵ همچنین بی‌احاز و قایع نگار را مأمور تعییر خانه خداوند، خدای خود کرد. ۹ بت خود را از خانه خداوند برداشت و تمام بتها و مذبحهای را آنها برای اینجام این کار به جمع آوری هدایا پرداختند. لاویانی که در که بر تپه خانه خداوند در اورشلیم ساخته بود خراب کرد و همه برابر درهای خانه خدا نگهبانی می‌دادند هدایا بیانی را که مردم قابیل را از شهر بیرون ریخت. ۱۶ سپس مذبح خداوند را تعییر کرد و منسی، افرایم و بقیه بنی اسرائیل و همچنین ساکنان بیهودا و بیامین قربانیهای سلامتی و هدایای شکرگزاری تقديم نمود و از مردم بیهودا و اورشلیم می‌آوردند، تحولی می‌گرفتند و نزد حلقيا، کاهن اعظم خواست که خداوند، خدای اسرائیل را عبادت کنند. ۱۷ سپس آن هدایا به ناظران ساختمانی خانه خداوند سپرده هم بر بالای تپه‌ها قربانی می‌کردند، ولی فقط برای خداوند، خدای می‌شد تا با آن، اجرت نجارها و بناها را بدنه و مصالح ساختمانی خود. ۱۸ شرح بقیه رویدادهای سلطنت منسی و نیز دعای او به از قبیل سنگهای تراشیده، تیر و الوار بخورد و با آنها خانه خدا را که پیشگاه خدا و ایکه چگونه خداوند، خدای اسرائیل توسط انبیا با او پادشاهان قبیل بیهودا خراب کرده بودند بازسازی کنند. ۱۲ همه افزاد سخن گفت، همه در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده با صداقت کار می‌کردند و کسانی که بر کار آنها نظراتی نمودند است. ۱۹ دعای او و مستجاب شدنش، شرح گناهان و شرارش، عبارت بودند از: یحث و عوبیدیای لایی از طایفة ماری؛ زکريا و اسماعیل مکانهای روی تپه‌ها که در آنجا بیکدهدها، بتهای شرم‌آور اشیه مشلام از طایفة قهات. از لوان نوازنده برای نظرات بر کار بایران و بتهای دیگر بر پا نمود، همه در کتاب «تاریخ انبیا» نوشته شده با صداقت کار می‌کردند و کسانی که بر کار آنها نظراتی نمودند است. (التبه همه اینها مربوط به پیش از بازگشت او به سوی خدا و نگهبان بودند. ۱۴ هنگامی که هدایا را از خانه خداوند بیرون بود) ۲۰ منسی مرد و در قصر خود به خاک سپرده شد و پیش از بازگشت او به سوی خدا و نگهبان بودند. ۱۵ هنگامی که هدایا را از خانه خداوند بیرون بود که پادشاه بیهودا شد و دو سال در اورشلیم سلطنت کرد. دربار گفت: «در خانه خداوند کتاب تورات موسی را که شریعت آمنون به جای او به تخت سلطنت نشست. ۲۱ آمنون بیست و دو خداوند در آن نوشته شده بود پیدا کرد. ۱۶ حلقيا به شافان، کاتب ساله بود که پادشاه بیهودا شد و دو سال در اورشلیم سلطنت کرد. دربار گفت: «در خانه خداوند کتاب تورات را پیدا کرده‌ام!» و کتاب ۲۲ او نیز مانند پادشاه منسی نسبت به خداوند گاه ورزید و برای تمام را به شافان داد. ۱۷ شافان با آن کتاب نزد پادشاه آمد و چین گزارش بتهایی که پدرش ساخته بود قربانی تقديم کرد و آنها را پرستید. ۲۳ داد: «امامون تو وظیفه خود را به خوبی انجام می‌دهند. ۱۷ آنها ولی برعکس پدرش، در مقابل خداوند فروتن نشد بلکه به شارا تهایی صندوقهای هدایا را که در خانه خداوند بود گشودند و آنها را شمردند خود ادامه داد. ۲۴ سراجیام افزادش بر ضد او را پیش از نویجه چیزند و او را در و به دست ناظران و کارگران سپرده‌اند.» ۱۸ سپس درباره کتابی که کاخ سلطنتی اش به قتل رساندند. ۲۵ مردم، قاتلان آمنون را کشتند و حلقيا به او داده بود صحبت کرد و آن را برای پادشاه خواند. ۱۹ وقتی پادشاه کلمات تورات را شنید، از شدت ناراحتی لباس خود را پرش یوشیا را به جای او بر تخت سلطنت نشاندند.

34

یوشیا هشت ساله بود که پادشاه شد و سی و یک سال در کاتب و عسايا ملتزم خود را به حضور خواست. ۲۱ پادشاه به آنها اورشلیم سلطنت کرد. ۲ او مانند جدش داود مطابق میل خداوند گفت: «از خداوند سؤال کنید که من و بازماندگان اسرائیل و بیهودا عمل می‌کرد و از دستورهای خدا اطاعت کامل می‌نمود. ۳ یوشیا در چه باید بکیم. بدون شک خداوند از دست ما خشمگین است، سال هشتم سلطنت خود، یعنی در سن شانزده سالگی به پیروی از چون اجداد ما مطابق دستورهای او که در این کتاب نوشته شده خدای جدش داود پداخت و چهار سال بعد شروع کرد به پاک است، رفتار نکرده‌اند.» ۲۲ پس آن مردان نزد زنی به نام حله رفتند نمودن بیهودا و اورشلیم از بت پیرستی. او بکدههای روی تپه‌ها و بتهای که نبی بود و در محله دوم اورشلیم زندگی می‌کرد. (شهرهای شریعه و سایر بتها را از میان برداشت. ۴ به دستور او مذبحهای پسر توقهت و نوہ حسره، خیاط دربار بود). وقتی جریان امر را برای

کرده به این وسیله نیروی دفاعی خود را تقویت نمود. همچنین قلعه عده زیادی به اورشلیم آمد، هدایای برای خداوند و جرقیا آوردند. از ملو را که در شهر داود بود مستحکم نمود و تعداد زیادی سلاح و آن پس، جرقای پادشاه در میان تمام قومها بسیار سریبلد شد. **24** در سپر تهیه دید. **6** جرقیا مردم شهر را فرا خواند و فرماندهان را بر آنها آن روزها جرقیا بیمار شد و نزدیک بود بمیرد. او به درگاه خداوند دعا گماشت و آنها را در دشت وسیع مقابله شهر جمع کرده، با این کرد و خداوند به او نشان داد که شفا خواهد یافت. **25** اما جرقیا کلمات آنها را تشفیق نمود: **7** «دلیر و قوی باشید و از پادشاه آشور و مغورو شد و پس از شفایش مطابق میل خدا رفاقت نکرد، به همین سپاه بزرگ او نترسید، زیرا آن که با ماست تواناتر از است! **8** پادشاه علت خشم خدا علیه او و بهدو و اورشلیم افروخته گردید. **26** آنگاه آشور سپاه بزرگی همراه خود دارد ولی آنها انسانهای بیش نیستند، اما جرقیا و ساکنان اورشلیم از غرور خود توبه کردند و در نتیجه در طول ما خداوند، خدای خود را همراه خود داریم که به ما کمک می کند و حیات جرقیا، غصبه خداوند بر آنها نازل نشد. **27** جرقیا بسیار برای ما می چنگد.» این سخنان جرقیا به ایشان قوت قلب بخشید. ثروتمند شد و به اوج افتخار رسید. به دستور او برای داری طلا **9** آنگاه ستحارب، پادشاه آشور که با سپاه بزرگ خود شهر لکیش را و نقره و جواهرات و عطربات و اشیاء قیمتی و سپرهاش، انبارها محاصره کرده بود، قاصدانی را با این پام نزد جرقیا و مردم بهدو که ساختند. **28** او همچنین انبارها برای ذخیره کردن غلات، شراب و در اورشلیم جمع شده بودند فرستاد: **10** «ستحارب، پادشاه آشور روغن زیعن؛ طویله‌ها برای حیوانات و آغلها برای گله‌ها ساخت. **29** چنین می گوید: به چه کسی امید بسته‌اید که در اورشلیم در محاصره خدا گله‌ها و رمه‌ها و ثروت زیادی به او بخشید و او برای نگه داری باقی می مانید؟ **11** جرقیای پادشاه با این وعده که خداوند شما را از آنها شهروا ساخت. **30** جرقیا جلوی نهر بالای جیحون یک سد چنگ پادشاه آشور خواهد رهاید، می خواهد شما را آنقدر در آنجا درست کرد و آب آن را به سمت غرب شهر داود جاری نمود. او به نگه دارد تا از گرسنگی و تشنگی بمیرید. **12** مگر همین جرقیا هر کاری درست می زد موفق می شد. **31** اما وقتی فرستادگانی از بابل نبود که تمام معبدهای خدا را که بر فراز تپه‌ها بود خراب کرد و آمدند تا دریاره معجزه شنا یافته او اطلاعاتی کسب کنند، خدا جرقیا به بهدو و اورشلیم دستور داد که فقط در برابر یک مذبح عبادت را به حال خود واگذاشت تا ماهیت خود را نشان دهد و معلوم شود کنند و فقط بر روی آن بخور بسوزانند! **13** مگر نمی دانید من و چگونه آدمی است. **32** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت جرقیا و اجداد من چه بر سر قومهای دیگر آورده‌ایم؟ کدام یک از خدایان آن کارهای خوب او در کتاب اشیاعیان نی (پسر آموص) و کتاب «تاریخ قومها» توانستند برای نجات سرزمینشان کاری انجام دهند؟ پس آیا پادشاهان بهدو و اسرائیل نوشته شده است. **33** وقتی جرقیا مرد او را فکر می کنید خدای شما می تواند شما را از چنگ من برهاشد؟ **15** در قسمت بالای آرامگاه سلطنتی در کنار پس‌ران داود به خاک نگذارید جرقیا شما را فریب دهد. حرفاهای او را باور نکنید. باز هم سپرده و تمام بهدو و اورشلیم در زمان وفاتش نسبت به او ارادی می گوییم، خدایان هیچ مملکتی تاکنون توانسته‌اند قوم خود را از دست اختیار کردن. پس از او پیش‌منسی بر تخت سلطنت نشست.

من و اجداد برهاشد، چه رسد به خدای شما.» **16** فاصدان پادشاه **33** منسی دوازده ساله بود که پادشاه شد و پنجاه و پنج سال در آشور، سخنان ها نت آمیر بسیاری بر ضد خداوند و خدمتگزار او جرقیا گفتند. **17** همچنین پادشاه آشور نامه‌ای به این مضمون بر ضد اورشلیم سلطنت کرد. **2** او از اعمال قبیح قومهای بت پرستی که خداوند، خدای اسرائیل نوشته، او را هانت نمود: «خدایان ممالک خداوند آنها را از کنعان بیرون رانده بود، پیروی می کرد و نسبت به دیگر توانستند قم خود را از چنگ من برهاشند، پس خدای جرقیا می وزیرد. **3** منسی معبدهای بالای تپه‌ها را که پدرش هم نخواهد توانست قوم خود را از دست من برهاشد.» **18** فاصدان جرقیا خراب کرده بود دویاره بنا نمود، مذبحهای برای بعل درست با صدای بلند به زبان عبری، مردم اورشلیم را که روی حصار شهر کرد و بتهای شرم‌آور اشیه را ساخت. منسی آفتاب و ماه و ستارگان را جمع شده بودند تهدید می کردند و سعی داشتند آنها را بترسانند و پرستش می کرد و برای آنها مذبحهای ساخت و آنها را در حیاط خانه مضطرب کنند تا بتوانند شهر را بگیرند. **19** فاصدان گمان می کردند خداوند قرار داد، یعنی در همان خانه و اورشلیم که خداوند تا به ابد خدای اورشلیم هم مانند خدایان سایر کشورها ساخته و پرداخته دست در انسان است، به این دلیل بود که چنین سخن می گفتند. **20** سپس دره هنوم سوزانید. او جادوگری و فالگیری می کرد و با احضار کنندگان جرقیای پادشاه و اشیاعیان نی (پسر آموص) دعا کردند و از خدا خواستند سریان و سریان آشور و خداوند را به خشم آورد. **7** منسی حتی یک بت در خانه خداوند کمک طلبیدند. **21** خداوند نیز فرشته‌ای فرستاد و سریان آشور و خداوند را به خشم آورد. **22** منسی گذاشت، یعنی همان مکانی که خدا دریاره آن به داود و سلیمان همه فرماندهان و افسرانش را هلاک کرد. پس ستحارب با خفت به گفتنه بود: «نم خود را تا به ابد بر این خانه و بر اورشلیم، شهری که سرزمین خود بازگشت و هنگامی که داخل معبد خدای خود شد، گفتنه بود: «نم خود را تا به ابد بر این خانه و بر اورشلیم، شهری که پس‌ران خودش او را در آنجا کشتند. **22** به این طریق خداوند، جرقیا از میان شهرهای قبایل اسرائیل برای خود انتخاب کرده‌ام، خواهم و مردم اورشلیم را از دست ستحارب پادشاه آشور و سایر دشمنان نهاد. **8** اگر قوم اسرائیل از قوانین و دستورهایی که من به موسی موسی نجات داد و در سراسر مملکت او صلح و امنیت برقرار نمود. **23** به آنها داده‌ام پیروی نمایند، بار دیگر هرگز ایشان را از این سرزمینی

مأمور شدند این کار را برای ایشان انجام دهند. جزئیات پادشاه نیز شروع کردند و در ماه هفتم به پایان رساندند. **8** وقتی جزئیا و بزرگان برای ایشان دعا کرد تا بتوانند خوارک عید پیش را بخورند، هر چند قوم آمدند و این هدایا را دیدند خداوند را شکر و سپاس گفتند و برای این برخلاف شریعت بود. جزئیا چنین دعا کرد: «ای خداوند مهریان، قوم اورشلیم برکت طبیبدند. **9** جزئیا از کاهنان و لاویان درباره هدایا خدای اجداد ما، هر کسی را که قصد دارد تو را پیروی نماید ولی سوال کرد، **10** و عزیزا، کاهن اعظم، که از طبقه صادوق بود جواب خود را برای شرکت در این مراسم تقدیس نکرده است، بیامز. **20** داد: «او وقتی که مردم شروع کردند به آردن این هدایا خوارکی به خداوند دعای جزئیا را شنید و قوم را شفا بخشید. **21** پس بین اسرائیل خانه خداوند، ما از آنها خودیم و سیر شدیم و مقدار زیادی نیز باقی هفت روز عید نان فطیر را با شادی فراوان در شهر اورشلیم جشن مانده است، زیرا خداوند قوم خود را برکت داده است.» **11** جزئیا گرفتند. در ضمن لاویان و کاهنان هر روز با آلات موسيقی خداوند را دستور داد که در خانه خداوند اثباتهایی بسازند. **12** پس از آماده ستابیش می کردند. **22** (جزئیات پادشاه از تمام ایشان، تمام مواد خوارکی اهدا شده را در آنجا اثبات کردند.) عبادتی را خوب انجام داده بودند قدردانی کرد. هفت روز مراسم عید مسئولیت نگهداری ابارها به عهده کنیای لاوی بود و برادرش شمعی برقرار بود. قوم قربانیهای سلامتی تقدیم کردند و خداوند، خدای نیز او را کمک می کرد. **13** ده لاوی دیگر نیز از طرف جزئیات اجدادشان را ستایش نمودند. **23** تمام جماعت پس از مشورت، پادشاه و عزیزا، کاهن اعظم، تعیین شدند تا زیر نظر این دو برادر تصمیم گرفتند عید پیش هفت روز دیگر ادامه یابد؛ پس با شادی خدمت کنند. این لاویان عبارت بودند از: یحییٰ بیل، عزیزا، نحت، هفت روز دیگر این عید را جشن گرفتند. **24** جزئیا هزار گاو و هفت عسانیل، بیزموت، بیزاباد، ایلیٰ بیل، یسمیخا، محث و بنایا. **14** هزار گوسفند برای قربانی به جماعت بخشید. مقامات مملکتی نیز قوری (پسر یمنه لاوی) که نگهبان دروازه شرقی بود، مستول توزیع هزار گاو و ده هزار گوسفند هدیه کردند. در این هنگام عله زیادی از هدایا در میان کاهنان شد. دستیاران او اینها بودند: عیدن، میامین، کاهنان نیز خود را تقدیس نمودند. **25** تمام مردم بیهودا، همراه با یشوع، شمعیا، امريا و شکیا. ایشان هدایا را به شهراهی کاهنان کاهنان و لاویان و آنانی که از مملکت اسرائیل آمده بودند، و نیز بردند و میان گروههای مختلف کاهنان تقسیم کردند و سهم پیر و غریبان ساکن اسرائیل و بیهودا، شادی می کردند. **26** اورشلیم از زمان جوان را به طور مساوی می دادند. **16** در ضمن به خانواده کاهنان نیز سلیمان پسر دادواد پادشاه تا آن روز، چنین روز شادی به خود ندیده سهیمی تعلق می گرفت. **17** نام کاهنان بر حسب طایفه های اشان و نام پسر دادواد در خاتمه، کاهنان و لاویان ایستاده، قوم را برکت دادند و لاویان بیست ساله و بالاتر نیز بر حسب وظایفی که در گروههای خدا دعای آنها را از قدس خود در آسمان شنید و اجابت فرمود. **18** به خانواده های کاهنانی که نامشان ثبت شده بود، به طور مرتب سهیمهای داده می شد زیرا این **31** بعد از پایان عید پیش، اسرائیلی هایی که برای شرکت کاهنان خود را وقف خدمت خدا کرده بودند. **19** افرادی نیز تعیین در عید به اورشلیم آمده بودند به شهراهی بیهودا، بیامین، افرايم و شدند تا هدایای خوارکی را بین کاهنان نسل هارون که در مزارع منسی رفتند و بیکدههای روی تپه ها را بیرون کردند، تمام پنهان، مذبحها اطراف شهرها زندگی می کردند و نیز بین کسانی که نامشان در نسب و مجسمه های شرم آور اشیه را در هم کوییدند. سپس همگی به نامه لاویان ثبت شده بود، توزیع کنند. **20** به این ترتیب جزئیات خانه های خود بازگشتند. **2** جزئیا دسته های کاهنان و لاویان را پادشاه در مورد توزیع هدایا در سراسر بیهودا اقدام نمود و آنچه در نظر بر حسب نوع خدمتی که داشتند دوباره سر خدمت قرار داد. خدمات خداوند، خداشی پسندیده و درست بود بجا آورد. **21** او با تمام دل ایشان عبارت بودند از: تقدیم قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی، و جان آنچه برای خانه خدا لازم بود انجام می داد و از شریعت و رهبری مراسم عبادتی و شکرگزاری و خواندن سرود در خانه خداوند. احکام خدا پیروی می نمود و به همین جهت همیشه موفق بود.

3 همچنین برای قربانیهای سوختنی صبح و عصر، قربانیهای روزهای **32** مدتی بعد از اصلاحات جزئیاتی پادشاه، سنجاریب، پادشاه شیّرات و جشنهای ماه نو و سایر عیدهای که در تورات خداوند مقرر شده بود، پادشاه از اموال خود حیواناتی هدیه کرد. **4** علاوه بر این، آشور به سرزمین بیهودا هجوم آورد و شهراهی حصاردار را محاصره کرد برای اینکه کاهنان و لاویان بتوانند تمام وقت مشغول انجام وظایفه ای و در صدد تسعیر آنها برآمد. **2** وقتی جزئیا فهیمید که سنجاریب باشند که در تورات خدا برای آنها مقرر شده بود، از مردم اورشلیم قصد حمله به اورشلیم را دارد **3** با مقامات مملکتی و فرماندهان سپاه خواست تا سهم مقرر شده کاهنان و لاویان را به آنها بدهند. **5** به مشورت پرداخت. آنها تقسیم گرفتند چشمتهای آب بیرون شهر را محض صدور فرمان پادشاه، مردم اسرائیل با کمال سخاوتمندی نور بینندند. **4** پس عده زیادی از مردم را جمع کردند و چشمتهای خاله، شراب، روغن زیتون و عسل و نیز دهیک تمام محصولات زمین نهی را که در میان مرتعه ها جاری بود، مسدود ساختند. آنها گفتند: خود را آورده، هدیه کردند. **6** تمام کسانی که در بیهودا ساکن بودند «بناید بگذرایم پادشاه آشور به آب دسترسی پیدا کند.» **5** سپس علاوه بر دیگر گله ها و رمه ها، مقدار زیادی هدایا دیگر آورده و جزئیا قسمتهای خراب شده حصار اورشلیم را تعمیر کرد و بر آن برای خداوند، خدای خود وقف کردند. **7** این کار را از ماه سوم برجهای ساخت. او حصار دیگری نیز در پشت حصار اصلی درست

کاخ سلطنتی رفتند و به جزئیات پادشاه گزارش داده، گفتند: «ما 30 کار پاکسازی خانه خداوند و مذبح قربانیهای سوختنی و لوز آن و مخصوصاً قبایل افرایم و منسی فرستاد و همه را دعوت نمود تا به همچنین میز نان حضور و لوز آن را تمام کردند.¹⁹ تمام اسپاب و ارشلیم بیانید و در خانه خداوند عید پیش را برای خداوند، خدای اثائیهای که آغاز پادشاه، هنگام بستن خانه خدا از آنجا بیرون بوده اسرائیل جشن بگیرند. 2 پادشاه و مقامات مملکتی و تمام جماعت بود، ما آنها را دوباره سرجای خود گذاشته، تقدیس کردیم و آنکوں پس از مشورت با هم تصمیم گرفتند مراسم عید پیش را به کنار مذبح خداوند قرار دارند.» 20 روز بعد، صبح زود جزئیات جای وقت معمول آن در ماه اول، این بار در ماه دوم برگزار نمایند. پادشاه و مقامات شهر به خانه خداوند رفتند.²¹ هفت گار، هفت علت این بود که کاهنان کافی در این زمان تقدیس نشده بودند و قوم قروچ، هفت بره و هفت بز برای کفارة گناهان خاندان سلطنت و نیز در اورشلیم جمع نشده بودند.⁴ این تصمیم با توافق پادشاه و قوم بیهودا و نیز تقدیس خانه خدا آوردند. جزئیات که کاهنان که از تمام جماعت اخذ شد.⁵ پس به سراسر اسرائیل، از دان تا پیرشیع نسل هارون بودند دستور داد حیوانات را روی مذبح خداوند قربانی پیغام فرستادند و همه را دعوت کردند تا به اورشلیم بیانید و عید پیش کنند.²² پس گواه، قوچها و برهها را سر بریدند و کاهنان خون را برای خداوند، خدای اسرائیل جشن بگیرند. زیرا مدت زیادی بود حیوانات را بر مذبح پاشیدند.²³ پس پزهای نر را جهت کفارة که آن را بر اساس شریعت، به طور دسته جمعی جشن نگرفته بودند. گناه به حضور پادشاه و مقامات شهر آوردن و ایشان دستهای خود را 6 قاصدان از طرف پادشاه و مقامات مملکت با نامهای به سراسر بر آنها گذاشتند.²⁴ کاهنان پزهای نر را سر بریدند و خون آنها اسرائیل و بیهودا اعزام شدند. متن نامه‌ها چنین بود: «ای پی اسرائیل، را جهت کفارة گناه تمام قوم اسرائیل بر مذبح پاشیدند زیرا پادشاه به سوی خداوند، خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب بازگشت کنید، تا گفته بود که باید برای تمام بنی اسرائیل قربانی سوختنی و قربانی گناه او نیز به سوی شما بازماندگان قوم که از چنگ پادشاهان آشور جان تقدیم شود.²⁵ طبق دستوری که خداوند توسط جاد و ناتان نیز به در برده‌اید، بازگشت نماید. 7 مانند پدران و برادران خود پاشید داده بود، جزئیاً لاویان نوازنده را با سنجها، بربطها و که نسبت به خداوند، خدای اجدادشان گناه کردند و به طوری که عودها در خانه خداوند گماشت. 26 لاویان با آلات موسیقی داؤد می‌بینید به شدت مجازات شدند.⁸ مثل آنها یاغی نباشد، بلکه از پادشاه، و کاهنان با شیپورها آمده استادند.²⁷ آنگاه جزئیاً دستور خداوند اطاعت نماید و به خانه او بایدید که آن را تا به ابد تقدیم داد قربانیهای سوختنی را به خداوند تقدیم کنند. هنگامی که قربانی فرموده است و خداوند، خدای خود را عبادت کنید تا خشم او از سوختنی تقدیم می‌شد، سرود خداوند نیز با همراهی شیپور و سازهای شما برگردد.⁹ اگر شما به سوی خداوند بازگشت نماید، برادران داؤد پادشاه اسرائیل آغاز شد.²⁸ تا پایان مراسم قربانی، دسته و فرزندان شما مورد لطف کسانی قرار می‌گیرند که ایشان را اسری سراییدگان همراه با صدای شیپورها سرود خوانند و تمام جماعت، کرده‌اند و به این سرزمین باز خواهند گشت. زیرا خداوند، خدای شما خدا را پرستش کردند.²⁹ در خاتمه مراسم، پادشاه و تمام حاضرین رحیم و مهربان است و اگر شما به سوی او بازگشت نماید او شما را زانو زده، خداوند را ستایش نمودند.³⁰ پس از آن جزئیات پادشاه و خواهد پذیرفت.¹⁰ پس قاصدان، شهر به شهر از افرایم و منسی بزرگان قوم به لاویان دستور دادند که با مزمورهای داؤد و آسف نیز تا زیولون رفتند. ولی در اکثر جاها با ریختند و اهانت مردم مواجه در وصف خداوند سراییدند. لاویان با شادی سرود خوانند و زانو زده شدند.¹¹ اما از قبیله‌های اشير، منسی و زیولون عده‌ای اطاعت خداوند را پرستش کردند.³¹ جزئیاً به مردم گفت: «حال که خود را نمودند و به اورشلیم آمدند.¹² همچنین دست خدا بر بیهودا بود و برای خداوند تقدیم کرده‌اید، قربانیها و هدایای شکرگزاری خود را به آنها را پکدل ساخت تا آنچه را پادشاه و مقاماتش طبق مذبح خداوند خانه خداوند پاورید.¹³ پس مردم قربانیها و هدایای شکرگزاری آوردن و فرمان داده بودند، به انجام رسانند.¹⁴ گروه عظیمی در ماه دوم در بعضی نیز داوطلبانه حیواناتی برای قربانی سوختنی تقدیم کردند.³² ایشان روی هم رفته هفتاد گاو، صد قوچ و دویست بره برای قربانی سوختنی و برخاسته، تمام مذبحهای اورشلیم را که روی آنها قربانی و بخور به ششصد گاو و سه هزار گوسفند به عنوان هدایای شکرگزاری آوردن و فرمان داده بودند، به انجام رسانند.¹⁵ در روز شد.³³ ولی تعداد کاهنان آماده کم بود، بنابراین تا آماده شدن چهاردهم ماه دوم، برههای عید پیش را سر بریدند. کاهنان و لاویانی کاهنان دیگر، لاویان ایشان را کمک کردند تا تمام قربانیهای سوختنی که برای انجام مراسم آماده نشده بودند، خجالت کشیده، فروی خود را ذیح کنند. (لاویان بیشتر از کاهنان برای خدمت آمادگی داشتند). را تقدیم کردند و به تقدیم قربانی در خانه خداوند مشغول شدند.³⁴ علاوه بر قربانیهای سوختنی فراوان، قربانیهای سلامتی و هدایای 16 آنها با ترتیبی که در تورات موسی، مرد خدا آمده است سر نوشیدنی تقدیم شد. به این ترتیب، خانه خداوند دوباره برای عبادت خدمت خود ایستادند و کاهنان، خونی را که روی آنها به دست ایشان آمده شد.³⁵ جزئیاً و تمام قوم از اینکه توانسته بودند به کمک خدا دادند، بر مذبح پاشیدند.¹⁷ عده زیادی از قوم که از سرزمینهای به این زودی کار را تمام کنند، بسیار خوشحال بودند.

را اسیر کرده، با غنیمت فراوانی که به چنگ آورده بودند به سامره یهودا بتکدهایی بر بالای تپه‌ها ساخت و برای بتها بخور سوزانید و به پاچخت اسرائیل بودند. **۹** ولی عودید، نبی خداوند که در سامره بود این طرق خشم خداوند، خدای اجدادش را برانگیخت. **۱۰** شرح به ملاقات سپاهیان اسرائیل که از چنگ بازمی گشتند رفت و به آنها بقیه رویدادهای دوران سلطنت آزار و کارهای او، از ابتدای تا انتها، در گفت: «بینید! خداوند، خدای اجداد شما بر یهودا خشمگین شد و کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا و اسرائیل» نوشته شده است. **۲۷** گذاشت شما بر آنها پیروز شوید، ولی شما آنها را کشید و ناله آنها را فوتی آزار مرد، او را در شهر اورشلیم دفن کردند، اما نه در آرمگاه آسمان رسیده است. **۱۰** حالا هم می خواهید این زنها و بچه‌ها را که سلطنتی سپس پرسش جزیقا بر تخت سلطنت نشست.

از اورشلیم و یهودا آورده‌اید غلام و کنیز خود سازید. آیا فکر می کنید **۲۹** جزیقا در سن بیست و پنج سالگی پادشاه یهودا شد و که خود شما می تصریح هستید و بر ضد خداوند، خدای خود گناه نکردید؟ **۱۱** به حرف من گوش دهید و این اسران را که سپتگان بیست و نه سال در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش ایانا نام داشت و خود شما هستید به خانه‌هایشان بازگردانید، زیرا هم اکنون آتش خشم دختر زکریا بود). **۲** او مانند جدش داود مطابق میل خداوند رفار خداوند بر شما شعله‌ور شده است. **۱۲** بعضی از سران قبیله افرایم می کرد. **۳** جزیقا در همان ماه اول سلطنت خود، درهای خانه نیز با سپاهیانی که از چنگ بازگشته بودند مخالفت کردند. آنها خداوند را دوباره گشود و آنها را تعمیر کرد. **۴** او کاهنان و لاویان را عبارت بودند از: عزربا پسر یوهوانان، برکیا پسر مشیلموت، یحیوقیا احضار کرد تا در حیاط شرقی خانه خدا با او ملاقات کنند. **۵** پسر شلوم و عمامسا پسر حدلای. **۱۳** ایشان اعتراض کان گفتند: وقتی در آنجا جمع شدند به ایشان گفت: «ای لاویان به من گوش نباید این اسران را به اینجا بیاورید. اگر این کار را بکنید ما در نظر دهید. خود را تقدیس کنید و خانه خداوند، خدای اجدادتان را پاک خداوند مقصر خواهیم بود. آیا می خواهید به بار گناهان ما بیافراید؟ نمایید و هر چیز نایاک را از قدس بیرون ببرید». **۶** زیرا پدران ما در ما به اندازه کافی برای گناهانمان مورد خشم خدا قرار گرفتایم.» حضور خداوند، خدامیان مرتکب گناه بزرگ شده‌اند. آنها خداوند و **۱۴** پس سپاهیان تمام اسران و غنایمی را که آورده بودند به قوم خانه او را ترک نمودند و به عبادتگاه او اهانت کردند. **۷** درهای خود و رهبرانشان و اگذار کردند تا دریاره آنها تصمیم بگیرند. **۱۵** خانه خدا را بستند و چراگاهیش را خاموش کردند. در آنجا برای آنگاه چهار نفری که قبلاً نامشان برده شد، لباسهای غبیت گرفته خدای اسرائیل بخور نسوزانند و قربانی تقديم نکردند. **۸** بنا برین، شده را بین اسران توزیع کردند و به آنها کفش، نان و آب دادند و به طوری که با چشممان خود مشاهده می کنید، خداوند بر یهودا و زخم‌های بیماران را بستند. سپس کسانی را که ضعیف بودند بر اورشلیم خشمگان شده و ما را چنان مجازات کرده که برای دیگران الاخ سوار کرده، آنها را به شهر ارجعا که به شهر نخستین معروف درس عرب شده‌ایم. **۹** پدران ما در چنگ کشته شده‌اند و زنان و بود، نزد خانواده‌هایشان بودند و خود به سامره بازگشتند. **۱۰** در آن فرزندان ما در اسارت هستند. **۱۱** ولی ایک من تصمیم دارم با زمان، آزار پادشاه یهودا از پادشاه آشور کمک طلبید. **۱۷** زیرا لشکر خداوند، خدای اسرائیل عهد بیندم تا او از خشم خود که نسبت به ادوم دوباره یهودا را تصریح کرده، عده‌ای را به اسارت برد. **۱۸** ای فرزندان من، در آنجام وظیفه خود غفلت در ضمن فلسطینی‌ها نیز به شهرهایی که در دشت‌های یهودا و در نکبید، زیرا خداوند شما را انتخاب کرده تا او را خدمت نمایید و در جنوب این سرزمین بودند هجوم آورده و بیت شمش، ایلون، جدیروت، حضورش بخور نسوزانید. **۱۲** از لاویانی که در آنجا بودند این عده سوکو، تمنه، جمزرو و روساهای اطراف آنها را گرفتند و در آنها ساکن آمادگی خود را اعلام کردند: او طایفه قهات، محث (پسر عمامای) شدند. **۱۹** خداوند به سبب آزار، یهودا را دچار مصیبت کرد، زیرا و بیویل (پسر عزربا)؛ از طایفه مارای، قیس (پسر عبدی)، و عزربا آزار نسبت به خداوند گاه وزید و یهودا را نیز به گاه کشاند. **۲۰** (پسر پهلهل ثیل)؛ از طایفه جرشون، پیاخ (پسر زمه) و عین (پسر اما واقعی تغلت فلاسر، پادشاه آشور آمد، به جای کمک به آزار بواخ)؛ از طایفه الصافان، شمری و یعنیل؛ از طایفه آسف، زکریا و پادشاه، موجب ناراحتی و دردرس او شد. **۲۱** هر چند آزار طلا و متین؛ از طایفه هیمان، یحییل و شمعی؛ از طایفه پیدوتون، شمعیا و نقره خانه خداوند، خزانه‌های کاخ سلطنتی و خانه‌های سران قوم را به عزیزی ثیل. **۱۵** اینها لاویان همکار خود را جمع کردند و همگی خود را پادشاه آشور داد، ولی فایده‌ای نداشت. **۲۲** آزار با وجود تمام این تقدیس نمودند و همان طور که پادشاه در پیروی از کلام خداوند به مشکلات، بیش از پیش نسبت به خداوند گاه وزید. **۲۳** او برای ایشان دستور داده بود، شروع به پاکسازی خانه خداوند کردند. **۱۶** پنهانی سریه قربانی نمود زیرا فکر می کرد این پنهانها سریع‌ها را کمک کاهنان داخل خانه خداوند شدند و آنجا را پاک کردند و همه اشیاء کرده‌اند تا او را شکست دهند. پس او هم برای آنها قربانی کرد تا او نایاک را که در آنجا بود به حیاط آورده و لاویان آنها را به خارج شهر را پاری کنید. ولی همین پنهان باعث نایودی آزار و تمام قوم او شدند. بودند و به دره قدرuron ریختند. **۱۷** این کار، در روز اول ماه اول شروع آزار طروف و لوازم خانه خدا را گرفته، در هم کوپید و درهای شد و هشت روز طول کشید تا به حیاط بیرونی رسیدند و هشت روز خانه خداوند را بست تا دیگر کسی در آنجا عبادت نکند و در هر دیگر هم صرف پاکسازی حیاط نمودند. پس کار پاکسازی خانه گوشة اورشلیم برای پنهانها مذبح بنا کرد. **۲۵** در هر یک از شهرهای خداوند روی هم رفته شانزده روز طول کشید. **۱۸** سپس لاویان به

مردم یهودا، عربی را که شانزده ساله بود به جای پدرش آمصیا را مجازات کرده بود. **21** عربی پادشاه تا روز وفات جذامی بود و در پادشاه خود ساختند. **22** عربی پس از مرگ پدرش شهر ایل را برای خانه‌ای، تنها به سر می‌پرد و اجازه نداشت به خانه خداوند وارد شود. یهودا پس گرفت و آن را بازسازی کرد. **3** او پنجاه و دو سال در پسرش یوتام امور مملکت را اداره می‌کرد. **22** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت عربی، از ابتداء تا انتهای، توسط اشعاری نبی (پسر آموس) اورشلیم ساختند نمود. (مادرش یکلایی اورشلیمی بود). **4** او مانند پدرش آمصیا آنچه در نظر خداوند پستینیده بود انجام می‌داد. **5** تا نوشته شده است. **23** وقتی عربی وفات یافت، با اینکه جذامی بود، او زمانی که مشاور روحانی او، زکریا زنده بود، او از خدا پیروی می‌کرد و را در آرامگاه سلطنتی به خاک سپرندند و پسرش یوتام سلطنت را به خدا نیز او را موفق می‌ساخت. **6** عربی به جنگ فلسطینی‌ها رفت و دست گرفت.

27

بوتام در سن بیست و پنج سالگی بر تخت سلطنت نشست و شاهزاده سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش یروشا نام داشت و دختر صادوق بود). **2** او مانند پدرش عربی آنچه در نظر خداوند را در جنگ با فلسطینی‌ها یاری نمود، بلکه در نبرد با اعراب جور جعل و معنوی‌ها نیز وی را امداد فرمود. **8** عمنوی‌ها باج و خراج به او می‌پرداختند و نام او تا مصر شهرت یافت زیرا او بسیار نیرومند شده بود. **9** عربی در شهر اورشلیم نزد دروازه زایه، دروازه دره و جایی که حصار اورشلیم می‌پیچید قلعه‌های محکمی بنا کرد. **10** همچنین در صحرای برجهای ساخت و چاههای بسیار کند زیرا در دشتها و درهای گلهای بسیار داشت. عربی به کشاورزی علاقمند بود و به همین جهت در دامنه تپه‌ها و دشت‌های حاصلخیز، مزرعه‌ها و تاکستانهای فراوانی داشت. **11** سپاه عربی از سریازان جنگ آزموده‌ای تشکیل شده بود. در زمان جنگ، یعنی ائل، کاتب و معسیا، معافون حنینا که یکی از درباریان بود، سپاه را به چند دسته تقسیم کرده، سان می‌دیدند. **12** دو هزار و ششصد نفر از سران قبایل، فرماندهی این دسته‌ها را به عهده داشتند. **13** سپاه زیر دست انها از ۳۰۷۵۰۰ سریازان زیده تشکیل شده بود که با شجاعت از پادشاه در مقابل دشمن دفاع می‌کردند. **14** عربی برای تمام افراد سپاه سپر، نیزه، کلاه‌خود، زره، کمان و فلاخن تهیه کرد. **15** به دستور او منجیحهای بهوسیله صنعتگران ماهر در اورشلیم ساخته شد تا با آنها از بالای برجهای و در اورشلیم سلطنت کرد. او مانند جدش داود مطابق میل خداوند با روهای تیر و سنگ به سوی دشمن پرتاب کنند. به این ترتیب او بسیار رفتار ننمود. **2** آحاز به پیروی از پادشاهان اسرائیل، بنهای بعل را معروف و قرقی شد، زیرا خدا وی را کمک می‌کرد. **16** اما قدرت می‌پرسید. **3** او حتی به دره هنون رفت و نه فقط در آتعجا برای بتها عربی باعث غرور و تباہی او گردید. او وارد خانه خداوند شد و شخصاً بخور سوزاند، بلکه پسran خود را نیز زنده‌نشد سوزانیده و قربانی بتها بر مذبح آن بخور سوزانید و به این وسیله بر ضد خداوند، خدای خود کرد. این رسی قومهایی بود که خداوند سرزمینشان را از آنها گرفته، به مرتبک گناه شد. **17** پشت سر او عربی، کاهن اعظم با هشتاد بنی اسرائیل داده بود. **4** آحاز در درخت سر زربانی کرد و بخور سوزانید. **5** به همین علت کاهن دیگر که همه مردانی شجاع بودند وارد خانه خداوند شده **18** زیر هر درخت سر زربانی کرد و بخور سوزانید. با عربی‌ها پادشاه به مخالفت پرداختند و گفتند: «ای عربی، سوزاندن خداوند به پادشاه سوریه اجازه داد او را شکست دهد و عده زیادی از بخور برای خداوند کار تو نیست! این فقط وظیفه کاهنان نسل هارون قومش را اسیر کرده، به دمشق ببرد. سریازان اسرائیل نیز عده زیادی است که برای همین منظور تقدیس شده‌اند. از اینجا خارج شو، چون از سریازان آحاز را کشتند. **6** فتح (پسر رمیا)، پادشاه اسرائیل در گناه کردند و خداوند از این عمل تو خشنود نخواهد شد!» **19** عربی یک روز صد و بیست هزار نفر از سریازان یهودا را کشت زیرا مردم که در خانه خداوند، کنار مذبح بخور ایستاده بود غضبناک شد و یهودا از خداوند، خدای اجدادشان برگشته بودند. **7** سپس یک نخواست طرف بخوری را که در دست داشت بر زمین بگذارد. در جنگاور اسرائیلی از اهالی افرایم به نام زکری، معسیا پسر آحاز و این هنگام ناگهان مرض جذام در پیشانی او ظاهر شد! **20** عربی و عزیرقام سرپرست امور دربار و القائه را که شخص دوم مملکت بود به کاهنان دیگر وقتی این را دیدند، با شتاب او را بیرون بردنند. او خود قتل رساند. **8** سپاهیان اسرائیل نیز دویست هزار زن و بچه یهودی نیز می‌خواست هر چه زودتر از خانه خدا خارج شود، زیرا خداوند او

28

آحاز در سن بیست سالگی پادشاه شد و شانزده سال کمان و فلاخن تهیه کرد. **15** به دستور او منجیحهای بهوسیله صنعتگران ماهر در اورشلیم ساخته شد تا با آنها از بالای برجهای و در اورشلیم سلطنت کرد. او مانند جدش داود مطابق میل خداوند با روهای تیر و سنگ به سوی دشمن پرتاب کنند. به این ترتیب او بسیار رفتار ننمود. **2** آحاز به پیروی از پادشاهان اسرائیل، بنهای بعل را معروف و قرقی شد، زیرا خدا وی را کمک می‌کرد. **16** اما قدرت می‌پرسید. **3** او حتی به دره هنون رفت و نه فقط در آتعجا برای بتها عربی باعث غرور و تباہی او گردید. او وارد خانه خداوند شد و شخصاً بخور سوزاند، بلکه پسran خود را نیز زنده‌نشد سوزانیده و قربانی بتها بر مذبح آن بخور سوزانید و به این وسیله بر ضد خداوند، خدای خود کرد. این رسی قومهایی بود که خداوند سرزمینشان را از آنها گرفته، به مرتبک گناه شد. **17** پشت سر او عربی، کاهن اعظم با هشتاد بنی اسرائیل داده بود. **4** آحاز در درخت سر زربانی کرد و بخور سوزانید. **5** به همین علت کاهن دیگر که همه مردانی شجاع بودند وارد خانه خداوند شده **18** زیر هر درخت سر زربانی کرد و بخور سوزانید. با عربی‌ها پادشاه به مخالفت پرداختند و گفتند: «ای عربی، سوزاندن خداوند به پادشاه سوریه اجازه داد او را شکست دهد و عده زیادی از بخور برای خداوند کار تو نیست! این فقط وظیفه کاهنان نسل هارون قومش را اسیر کرده، به دمشق ببرد. سریازان اسرائیل نیز عده زیادی است که برای همین منظور تقدیس شده‌اند. از اینجا خارج شو، چون از سریازان آحاز را کشتند. **6** فتح (پسر رمیا)، پادشاه اسرائیل در گناه کردند و خداوند از این عمل تو خشنود نخواهد شد!» **19** عربی یک روز صد و بیست هزار نفر از سریازان یهودا را کشت زیرا مردم که در خانه خداوند، کنار مذبح بخور ایستاده بود غضبناک شد و یهودا از خداوند، خدای اجدادشان برگشته بودند. **7** سپس یک نخواست طرف بخوری را که در دست داشت بر زمین بگذارد. در جنگاور اسرائیلی از اهالی افرایم به نام زکری، معسیا پسر آحاز و این هنگام ناگهان مرض جذام در پیشانی او ظاهر شد! **20** عربی و عزیرقام سرپرست امور دربار و القائه را که شخص دوم مملکت بود به کاهنان دیگر وقتی این را دیدند، با شتاب او را بیرون بردنند. او خود قتل رساند. **8** سپاهیان اسرائیل نیز دویست هزار زن و بچه یهودی نیز می‌خواست هر چه زودتر از خانه خدا خارج شود، زیرا خداوند او

کشند. 22 پس یوآش خوبی‌های یهودیادع را فراموش کرد و پرسش را نمک» برد و در آنجا ده هزار نفر از ادویه‌ها را کشت. 12 سپاه کشت. زکریا قبل از مرگش چنین گفت: «خداوند این را بینید و امصاری ده هزار نفر دیگر را گرفته، به بالای پتگاهی بردنده و آنها را از شما بازخواست کند.» 23 چند ماه پس از کشته شدن زکریا، آنچه به زیر انداختنده که بر روی تخته سنگهای پائین افراوه، متلاشی نیروهای سوری، یهودا و اورشایم را تسخیر کردند و همه سران کشور شدند. 13 در این ضمن، سربازان اسرائیلی که امصاری آنها را به را کشند، آنها تمام غنایمی را که به چنگ آورده برای پادشاه وطنشان بازگردانده بود، به شهرهای یهودا که بین بیت حورون و سامره سوریه فرستادند. 24 برای سپاه کوچک سوریه این یک پیروزی بزرگ قرار داشتند، هجوم بردنده و سه هزار نفر را کشند و غیمت بسیار با محسوب می‌شد. خداوند به آنها اجازه داد سپاه نیرومند یهودا را خود بردن. 14 امصاری پادشاه هنگام مراجعت از کشثار ادویه‌ها، شکست دهنده، زیرا مردم یهودا خداوند، خدای اجدادشان را ترک پنهانی را که از دشمن گرفته و با خود آورده بود به عنوان خدایان بر پا گفته بودند. به این طریق خدا یوآش پادشاه را مجازات کرد. 25 داشت و آنها را سجده نمود و برای آنها بخور سوزانید. 15 این عمل، سوری‌ها یوآش را به شدت مجرح کردند، از آنجا رفتند. در این ضمن خداوند را به خشم آورد و او یک نبی نزد امصاری فرستاد. آن نبی به دو نفر از افراد یوآش تصمیم گرفتند انتقام خون زکریا پسر یهودیادع را از امصاری گفت: «چرا خدایانی را پرسش کردی که حتی توانستند قوم او بگیرند. پس او را در بسترش کشند و بعد در شهر داود دفن خود را از دست تو ببرهانند!» 16 پادشاه جواب داد: «مگر از تو نظر کردند، اما نه در آرامگاه سلطنتی. 26 توطئه‌کنندگان، زاید پسر یک خواسته‌ام! ساکت شو! والا دستور می‌دهم تو را بکشند!» آن نبی این زن عمومنی به نام شمعه و یهودیاد پسر کن زن موایی به نام شرمیت اخطرال را به پادشاه داد و از نزد او رفت: «حال می‌دانم که خدا بودند. 27 شرح حال پسران یوآش و نبیهایی که درباره او شد و شرح تصمیم گرفته تو را از میان بردارد، زیرا این پنهان را سجده نموده‌ای و تعمیر خانه خدا در کتاب «تاریخ پادشاهان» نوشته شده است. بعد نصیحت مرا نبیندوفتی.» 17 امصاری، پادشاه یهودا با مشورت مشاوران از مرگ یوآش، پرسش امصاری به جای او پادشاه شد. 18 اما یوآش پادشاه اسرائیل (پسر یهودا، نوہ یهود) اعلام جنگ

25 امصاری بیست و پنج ساله بود که پادشاه شد و بیست و نه یهودا را داد: «روزی در لبنان، یک بوته خار به یک درخت سرو آزاد سال در اورشیم سلطنت کرد. مادرش یهودعنان اورشیمی بود. 2 او گفت: «دخترت را به پسر من به زنی بده.» ولی درست در همین وقت هر چه در نظر خداوند پسندیده بود انجام می‌داد، اما نه با تمام دل حیوانی وحشی از آنجا عبور کرد و آن خار را پایمال نمود. 19 تو و جان. 3 وقی امصاری زمام امور را در دست گرفت افرادی را که از فتح ادوم مغورو شده‌ای و به خود می‌باشی، اما به تو نصیحت پدرش را کشته بودند، از بین برد، 4 ولی فرزندانشان را نکشت زیرا می‌کنم که در سرزمینت بمانی و با من درگیر نشوی. چرا می‌خواهی خداوند در تورات موسی امر فرموده بود که نه پدران برای گناه پسران کاری کنی که به زبان تو و مردم یهودا تمام شود؟ 20 ولی امصاری به کشته شوند و نه پسران به سبب گناه پدران، بلکه هر کس برای گناه روحهای او گوش نداد زیرا خدا ترتیبی داده بود که او را به سبب خودش مجازات شود. 5 امصاری مردان خاندانهای یهودا و بیانمین را پرسش بنهایی یهودا و بیانمین را دست دشمن نایدند. 21 پس یوآش، احضار کرد و از آنها سپاهی تشکیل داده، آنان را به چند دسته تقسیم پادشاه اسرائیل سپاه خود را آماده جنگ با امصاری پادشاه یهودا کرد و برای هر دسته فرماندهی تعین نمود. سپاه او از سیصد هزار مرد جنگ در بیت شمس، یکی از شهرهای یهود، درگرفت. 22 سپاه بیست ساله و بالاتر تشکیل شده بود که همه تعلیم دیده بودند و در یهودا شکست خورد و سربازان به شهرهای خود فرار کردند. 23 به کار بردن نیزه و سپر، بسیار مهارت داشتند. 6 علاوه بر این عده، یوآش (پادشاه اسرائیل)، امصاری پادشاه مغلوب یهودا را اسیر کرد، به پادخاست سه هزار و چهارصد کیلوگرم نقره، صد هزار سرباز دیگر از اورشیم برد. یوآش دستور داد که حصار اورشیم را از دروازه افزایم اسرائیل اجیر کرد. 7 اما مرد خدایی نزد امصاری آمد، گفت: «ای دروازه زایه که طولش حدود دویست متر بود در هم بکوبند.» 24 او پادشاه، سربازان اسرائیلی را اجیر نکن، زیرا خداوند با آنها نیست. عده‌ای را گروگان گرفت و تمام طلا و نقره و لوازم خانه خدا را که او این افرایمی‌ها را کمک نخواهد کرد. 8 اگر بگذاری آنها همراه نگهداری آنها به عهده عویض ادوم بود و نیز موجودی خوانه‌های کاخ سپاهیان تو به جنگ بروند، هر چند هم خوب بجنگید ولی عاقبت سلطنتی را برداشته، به سامره بازگشت. 25 امصاری پادشاه یهودا بعد شکست خواهید خورد. زیرا خداست که می‌تواند انسان را پیروز سازد از مرگ یوآش پانده سال دیگر هم زندگی کرد. 26 شرح بقیه یا شکست دهد.» 9 امصاری گفت: «پس پولی که بابت اجیر کردن رویدادهای دوران سلطنت امصاری، از ابتدای تا انتهای، در کتاب «تاریخ آنها پرداخته ام جه می‌شود؟» آن مرد خدا جواب داد: «خداوند قادر پادشاهان یهودا و اسرائیل» نوشته شده است. 27 امصاری از پیروی است بیش از این به تو بدهد.» 10 پس امصاری سربازان اجیر شده خداوند برگشت و در اورشیم علیه او توطئه چیدند و او به لاکیش اسرائیلی را مرخص کرد تا به خانه‌هایشان در افرایم بازگردند. این گریخت، ولی دشمنشان او را تعقیب کرده در آنجا او را کشند؛ 28 موضوع خشم آنها را برانگیخت و آنها در شدت غضب به خانه‌ای را سپس جناباش را روی اسب گذاشت، به اورشیم آوردند و او را در خود بازگشتند. 11 آنگاه امصاری با شجاعت سپاه خود را به «دره آرامگاه سلطنتی دفن کردند.

بقیه قوم طبق دستور خداوند در حیاط خانه خداوند بایستند. زیرا فقط یهودیادع کاهن زنده بود یوآش مطابق میل خداوند رفتار می کرد.³ لاویان و کاهنان که مشغول خدمت هستند می توانند وارد خانه خداوند یهودیادع دو زن برای یوآش گرفت و آنها برای او سپران و دختران به شوند، چون پاک هستند.⁷ شما لاویان اسلحه به دست بگیرید دنیا آوردند.⁴ سپس یوآش تصمیم گرفت خانه خداوند را تعییر کند. و پادشاه را احاطه کنید و هر جا می رود از او محافظت نمایید.⁵ او کاهنان و لاویان را فرا خواند و این دستور را به ایشان داد: «به هر که خواست وارد خانه خدا شود، او را بکشید». ⁸ لاویان و تمام شهراهای یهودا بروید و هدایای سالیانه را جمع کنید تا پتوانیم مردم یهودا مطابق دستورهای یهودیادع عمل کردن. نگهبانانی که روز خانه خدا را تعییر کنیم. هر چه زودتر این کار را انجام دهید.⁹ اما شبات سر خدمت می رفتند و نیز نگهبانانی که در آن روز سر خدمت لاویان تأثیر نمودند.⁶ بنابراین پادشاه، یهودیادع کاهن اعظم را نبودند، همگی سر پست خود ماندند، زیرا یهودیادع آنها را مخصوص خواست و به او گفت: «چرا از لاویان نخواسته ای که بروند و مالیات نکرد.⁹ سپس یهودیادع آنها را با نیزه ها و سیره های خانه خدا که خانه خدا را که موسی، خدمتگزار خداوند مقرر کرده، از شهراهی متعلق به داود پادشاه بود، مسلح کرد.¹⁰ سپس تمام قوم را اطراف یهودا و اورشلیم جمع آوری کنند»⁷ (پیروان عتبیایی فاسد، خسارات پادشاه مستقر ساخت. آنها صفحی تشكیل دادند که از ضلع جنوبی زیادی به خانه خدا وارد کرده بودند و اشیاء مقدس آن را غارت معبد تا ضلع شمالی و دور تادور مذیع کشیده می شد.¹¹ آنگاه موسی برای قوم اسرائیل مقرر کرده، برای خداوند بیاورند.¹⁰ مملکه عتبیا و قیقی فریاد شادی مردم را شنید، با عجله به طرف خانه پادشاهان، تمام قوم و رهبرانشان با خوشحالی مالیات خود را آوردن و خداوند که مردم در آنجا جمع شده بودند، دوید.¹³ در آنجا پادشاه در آن صندوق می ریختند تا اینکه پر می شد.¹¹ سپس لاویان صندوق جدید را دید که کنار ستون مخصوص پادشاهان نزد مدخل استاده و را به مسئول آن که از دریار بود تحويل می دادند. هر وقت پول زیادی فرماندهان و شیپورچی ها دور او را گرفته اند و شیپور می زنند و همه جمع می شد کاتب و نماینده کاهن اعظم پولها را از صندوق خارج شادی می کنند و دسته سرایدگان همراه نوازندگان، قوم را در خواندن می کرند و صندوق را دوباره به خانه خدا برمی گردانند. این کار هر سرود رهبری می کنند. عتبیا با دیدن این منظره لباس خود را پاره کرد و روز ادامه داشت و مردم مرتب در صندوق پول می ریختند.¹² پادشاه فریاد برآورد: «خیات! خیات!»¹⁴ یهودیادع به فرماندهان چنین و یهودیادع پولها را به ناظران کار ساخته ایان می دادند و ایشان باها، دستور داد: «او را اینجا بیرون ببرید. در خانه خداوند او را نکشید. نجارها و فلکارها را برای تعییر خانه خداوند به کار می گرفتند.¹³ به اگر کسی سعی کند عتبیا را نجات دهد باید بی درنگ کشته شود». این ترتیب، کارگران به تعییر خانه خدا پرداختند و آن را مستحکم ۱۵ پس وقیعی عتبیا را یکی از دروازه های کاخ به نام «دروازه اسب» ساخته، به صورت اول درآورند. ¹⁴ وقتی تعمیرات خانه خدا تمام رسید، همان جا او را کشند.¹⁶ بعد یهودیادع عهد بست که خود شد، باقیمانده پول را زد پادشاه و یهودیادع آوردن و آنها دستور دادند و پادشاه و مردم، قوم خداوند باشند.¹⁷ آنگاه همه به بخشانه بعل با آن پول، ظروف طلا و نقره و وسایل دیگر برای خانه خداوند درست رفتند و آن را اوزگون ساختند و مذبحها و مذبحه را خراب کردند. در طول عمر یهودیادع کاهن، قربانیهای سوختنی به طور مرتبا و ممان، کاهن بت بعل را در مقابل مذبحها کشتد.¹⁸ سپس در خانه خداوند تقدیم می شد.¹⁵ یهودیادع در کمال بیرونی، در سن یهودیادع، کاهنان و لاویان را در خانه خداوند گذاشت تا وظایفی را ۱۳۰ سالگی درگذشت¹⁶ و در شهر داود در آرامگاه سلطنتی دفن که داود پادشاه تعیین کرده بود، انجام دهند و طبق دستورهای تورات شد، زیرا در اسرائیل برای خدا و خانه او خدمات ارزشمند ایام داده موسی برای خداوند قربانیهای سوختنی تقدیم کنند. آنها با شادی و بود.¹⁷ اما پس از مرگ یهودیادع، بزرگان یهودا نزد یوآش پادشاه سرور وظیفه خود را انجام می دادند.¹⁹ یهودیادع نگهبانانی جلوی آمده، با سخنان خود او را تحریک کردن تا دست از خانه خداوند، دروازه های خانه خداوند گماشت تا نگلارند افرادی که نجس هستند خدای اجداد بشکند و همراه ایشان بت شرم آور اشیره و بنهای دیگر داخل شوند.²⁰ سپس فرماندهان سپاه، مقامات و رهبران مملکتی و را ببرستند. پادشاه سخنان آنها را پذیرفت و از این بار دیگر تمام قوم، یهودیادع را همراهی کردن تا پادشاه را از خانه خداوند به خدا بر یهودا و اورشلیم اخوخته شد.¹⁹ خداوند انبیایی فرستاد تا کاخ سلطنتی بیاورند. آنها از «دروازه بالایی» وارد کاخ شدند و یوآش آنها را به سوی خود بازگرداند، ولی مردم اعتنا نکردند.²⁰ سپس را بر تخت سلطنت نشانند.²¹ همه مردم از این موضوع خوشحال روح خدا بر زکریا، پسر یهودیادع نازل شد. او در مقابل قوم ایستاده، بودند. بعد از مرگ عتبیا، در شهر آرامش برقار گردید.

گفت: «خداوند می فرماید: چرا از دستورهای من سریچی می کنید و خود را دچار مصیبت می نمایید. شما مرا ترک گفته اید، من هم شما بیوش هفت ساله بود که پادشاه شد و چهل سال در اورشلیم را ترک می گویم.²¹ بزرگان یهودا بر ضد زکریا توطئه چیزند و به سلطنت کرد. (مادرش طبیه، از اهالی پرشیع بود).² مادامی که دستور بیوش پادشاه، او را در حیاط خانه خداوند سنجگسار کرده،

24

رسید. **2** برادران او، یعنی سایر پسران یهوشافاط، اینها بودند: عزیرا، بود که پادشاه شد، ولی فقط یک سال در اورشلیم سلطنت کرد. یحیی نیل، زکریا، عزرباهو، میکائیل و شفطیا. **3** پدرشان به هر یک از مادرش علیا نام داشت و نوء عمری بود. **3** او نیز مانند خاندان آنها هدایاتی گرانبها از قبیل نقره و طلا و جواهرات و نیز شهرهای آخاب نسبت به خداوند گناه وزید، زیرا مادرش او را به کارهای زشت حصاردار در یهودا بخشیده بود. اما سلطنت را به پهروم داد چون ترغیب می‌کرد. **4** آری، اخزیا نیز مثل آخاب شورو بود، زیرا بعد پسر ارشدش بود. ولی پهروم وقتی زمام امور را به دست گرفت و بر از مرگ پدرش، خانواده آخاب مشاوران او بودند و او را به طرف اوضاع مسلط شد، تمام برادران خود و عده زیادی از پرگان اسرائیل را یابودی سوق دادند. **5** اخزیا پر اثر مشورت آنها، با پهروم (پسر آخاب) کشت. **5** پهروم در سن سی و دو سالگی پادشاه شد و هشت سال پادشاه اسرائیل، متعدد شد و برای جنگ با حزائل، پادشاه سوریه، به اورشلیم سلطنت کرد، **6** دختر آخاب زن او بود و او مانند آخاب و راموت جلاعاد لشکر کشید. در این جنگ پهروم مجروح شد. **6** پس سایر پادشاهان اسرائیل نسبت به خداوند گناه می‌وزید. **7** اما خداوند برای معالجه به پرعلی بارگشت. وقتی در آنجا بستره بود، اخزیا به نخواست دودمان سلطنت داود را براندازد، زیرا با داود عهد بسته بود عیادتش رفت. **7** خدا به موسیله این دیدار، سقوط اخزیا را فرام آورد. که همیشه یکی از پسرانش پادشاه باشد. **8** در دوره سلطنت پهروم، وقتی اخزیا با پهروم بود، پیهو (پسر نشمی) که از طرف خداوند مأمور مردم ادوم از فرمان پهودا سرپیچی کردند و پادشاهی برای خود تعیین شده بود دودمان آخاب را براندازد، به سراغ آنها رفت. **8** زمانی که نمودند. **9** پهروم و فرماندهان سپاه او با تمام ارایه‌های جنگی عازم یهودا به پیش اشاره اخاب بود، با عده‌ای از سران ادوم شدند. اما ادومی‌ها آنها را محاصره کردند و پهروم شبانه از یهودا و برادرزاده‌های اخزیا روپرو شد و ایشان را کشت. **9** پهروم دست ادومی‌ها گریخت. **10** به این ترتیب ادوم تا به امروز استقلال در جستجوی اخزیا بود؛ سرانجام او را که در سامره پنهان شده بود خود را از یهودا حفظ کرده است. در این آنگاه اهالی شهر لبنه نیز دستگیر نموده، نزد پیهو آوردن و پیهو او را نیز کشت. با وجود این، شورش نمودند، زیرا پهروم از خداوند، خدای اجدادش برگشته بود. اخزیا را با احترام به خاک سپریدند، چون نوء یهوشافاط پادشاه بود که **11** او همچنین بر بلندیهای یهودا بتخانه‌ها ساخت و اهالی اورشلیم را با تمام دل از خداوند پیروی می‌کرد. از خاندان اخزیا کسی که قادر به بتپرسی کشاند و باعث شد مردم یهودا از خدا دور شوند. **12** باشد سلطنت کند، نماند. **10** وقتی عتیلیا، مادر اخزیا از کشته شدن پهروم نامه‌ای از ایلیای نبی با این مضمون دریافت کرد: «خداؤنده، پسرش باخبر شد، دستور قتل عام تمام اعصابی خاندان سلطنتی یهودا خدای جد تو داود، می‌فرماید که چون مثل پدرت یهوشافاط و را صادر کرد. **11** تها کسی که جان به در بد پیاش پسر کوچک مانند آسا پادشاه یهودا و فتار نکرده، **13** بلکه مثل پادشاهان اسرائیل اخزیا بود، زیرا یهوشیع، عمه بوآش، که دختر پهروم پادشاه و خواهر شورو بوده‌ای و مانند زمان آخاب پادشاه، مردم یهودا و اورشلیم را به تائی اخزیا بود، او را نجات داد. یهوشیع طفل را از میان سایر فرزندان بتپرسی کشانده‌ای، و چون برادرانت را که از خودت بهتر بودند به پادشاه که در انتظار مرگ بودند، دزدید و او را با دایه‌اش در خانه قتل رساندی، **14** پس خداوند بلای سختی دامنگیر قوم تو و زنان و خداوند در اتاقی پنهان کرد. (یهوشیع زن یهودیاد کاهن بود). **12** فرزندات خواهد کرد؛ و تو هر چه داری از دست خواهی داد. **15** در مدت شش سالی که علیا برای مملکت فرمانروایی می‌کرد، پیاش خودت نیز به مرض روده‌ای سختی مبتلا خواهی شد و این مرض زیر نظر عمه‌اش در خانه خدا پنهان ماند.

آنقدر طول خواهد کشید تا روده‌هایت از بین برود. **16** بنابراین **23** در هفتمین سال سلطنت عتیلیا، یهودیاد کاهن برحی خداوند فلسطینی‌ها و عرب‌هایی را که همسایه‌حیشی‌ها بودند بر ضد پهروم برانگیخت. **17** آنها به یهودا حمله کردند، آن را گرفتند و تمام اموال کاخ سلطنتی و پسران و زنان پهروم را برداشته، با خود برندند. فقط پسر کوچک او اخزیا جان به در بد. **18** پس از آن، خداوند یشافاط (پسر زکری). **2** ایشان مخفیانه به سراسر یهودا سفر کردند پهروم را به یک مرض علاج ناپذیر روده‌ای مبتلا کرد. **19** به مرور زمان، بعد از دو سال، روده‌هایش بیرون آمد و او با دردی جانکانه مرد. قومش مراسم مخصوص دفن پادشاهان را برای او انجام ندادند. **20** پهروم سی و دو سال داشت که پادشاه شد و هشت سال در اورشلیم سلطنت کرد و هنگامی که مرد، کسی برایش عزا نگرفت. امور مملکت را در دست بگیرد، و این طبق و عده خداوند است که پهروم در شهر داود دفن شد، اما نه در آرامگاه سلطنتی.

21 اهالی اورشلیم اخزیا، پسر کوچک پهروم را به پادشاهی کاری که باید بکنیم این است: یک سوم شما لاویان و کاهنان که روز خود انتخاب کردند، زیرا مهاجمانی که همراه عزیزیها به یهودا حمله شبات سر پست می‌اید دم در خانه خدا نگهبانی پدیدی. **5** یک سوم کردند، پسران بزرگ او را کشته بودند. **2** اخزیا بیست و دو ساله دیگر در کاخ سلطنتی، و بقیه جلوی «دوازده اساس» نگهبانی پدیده‌ید.

پس از چندی، لشکر موآب و عمون به اتفاق معونی‌ها برای خداوند، خدای اسرائیل سرود خواندند. **20** صبح زود روز بعد، سپاه چندگ با یهوشافاط، پادشاه یهودا بسیج شدند. **2** به یهوشافاط خبر یهودا به بیان تقدیم رسید که سپاهی بزرگ از آن سوی دریای مرده، از ادوم به چنگ گفت: «ای مردم یهودا و اورشلیم گوش کنید: به خداوند، خدای او می‌ایند و به حضون تامار رسیده‌اند. (حصون تامار همان «عین موقق شوید). **21** یهوشافاط بعد از مشورت با سران قوم، دستور داد که دسته سراییدگانی آراسته به جامه‌های مقدس تشکیل گردد و کمک خواست. سپس دستور داد تمام مردم یهودا روزه پیگیرند. **4** مردم از سراسر یهودا به اورشلیم آمدند تا دعا کرده، از خداوند کمک بخواهند. **5** وقتی همه در حیاط تاره خانه خداوند جمع شدند، یهوشافاط در میان آنها ایستاد و چنین دعا کرد: **6** «ای خداوند، خدای اجداد ما، یگانه خدای آسمانها، فرمانروای تمام ممالک دنیا، تو قدرتمند و عظیم هستی. کیست که بتواند در برابر تو بایستد؟ **7** تو خدای ما هستی. هنگام ورود قوم اسرائیل به این سرزمین، تو ایشان مشغول سراییدن و حمد گفتن شدند، خداوند سپاهیان موآب و عمون و ادوم را به جان هم انداخت. **23** سپاهیان عمون و موآب بر ضد سپاه ادوم برخاستند و همه را کشند. بعد از آن عمونی‌ها و موآبی‌ها به جان هم افتادند. **24** وقتی سریازان یهودا به برج دیدبانی بیان رسانیدند، دیدند اجساد دشمنان تا جایی که چشم کار می‌کرد اقوام بتپرسن را از اینجا بیرون راندی و این سرزمین را تا به ابد به فرزندان دوست خود ابراهیم بخشیدی. **8** قوم تو در اینجا ساکن شدند و این عبادتگاه را برای تو ساختند **9** تا در چنین موقعی که سراغ جانه‌ها رفتند و پول و لباس و جواهرات فراوان یافتند. غنیمت به قدری زیاد بود که جمع آوری آن سه روز طول کشید. **26** روز چهارم بلای چنگ و مرض و قحطی دامنگیر آنان می‌شد، در این خانه در حضورت پایستند (زیرا که تو در اینجا حضور داری)، و برای نجات خود به درگاه تو دعا کنند و تو دعای ایشان را اجابت فرموده، آنان را برای برکاتش سپاهیان کردند. **27** سپس سپاهیان یهودا با خوشحالی تمام از اینکه خداوند ایشان را از چنگ دشمن نجات داده بود به ندادی به این ممالک حمله کنند. پس سرزمینشان را دور زدند و دنیال یهوشافاط پیروزمندانه به اورشلیم بازگشتند. **28** آنها با صدای آنها را از بین نبرندند. **11** بین اکون پاداش ما را چگونه می‌دهند! آمده‌اند تا ما را از سرزمینی که تو آن را به ما بخشیده‌ای، بیرون کنند. **12** ای خدای ما، آیا تو آنها را مجازات نخواهی کرد؟ ما برای برقار شد، زیرا خداشی به او آسایش بخشیده بود. **31** یهوشافاط در جز اینکه منتظر کمک تو باشیم». **13** تمام مردان یهودا با زنان و اورشلیم سلطنت کرد. مادرش عزوبه نام داشت و دختر شلحي بود. **32** او مثل پدرش آسا، مطابق میل خداوند عمل می‌کرد. **33** ولی این مرد بیژنیل بود. (بیژنیل پسر زکیا، زکیا پسر بنی‌آیا، بنی‌آیا پسر یعنی نیل و یعنی پسر متینای لاوی از طایفه آساف بود). **15** بیژنیل هنوز با تمام دل و جان به سوی خدای اجداد خود بازگشت نکرده بودند. **34** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یهوشافاط، از اول گفت: «ای مردم یهودا و اورشلیم، ای یهوشافاط پادشاه، به من تا آخر، در کتاب «تاریخ یهودا پسر حنائی» که جزو «کتاب تاریخ گوش دهدی! خداوند می‌فرماید: ترسید! از این سپاه نیرومند دشمن پادشاهان اسرائیل» است، یافت می‌شد. **35** یهوشافاط، پادشاه یهودا وحشت نکنید! زیرا شما نمی‌جنگید، بلکه من به جای شما با آنها در روزهای آخر عمرش با اخربا، پادشاه اسرائیل که بسیار شور بود می‌جنگم. **16** فردا برای مقابله با آنها بروید. شما آنها را خواهید دید که از دامنه‌های صیص، در انتهای دره‌ای در بیان برویل بالا پیمان بست. **36** آنها در عصیون جابر کشته‌های بزرگ تجاری می‌ایند. **17** اما ای مردم یهودا و اورشلیم لازم نیست شما با آنها ساختنند. **37** آنگاه العازار (پسر دوداوه‌هی مریشاتی) بر ضد یهوشافاط بجنگید. فقط پایستید و منتظر باشید؛ آنگاه خواهید دید خداوند پیشگویی کرد و گفت: «چون تو با اخربای پادشاه متحد شدی، خداوند زحمات تو را بر باد خواهد داد.» پس آن کشته‌ها شکسته شدند و هرگز به سفر تجاری نرفتند.

21 پادشاه و تمام مردم یهودا و اورشلیم که در آنجا ایستاده بودند در حضور خداوند به حاک افتادند و او را سجده کردند. **19** سپس شهر داود، دفن کردند و پسر او یهورام به جای او به سلطنت لاویان طوابق قهات و قروح بلند شدند و با صدای بلند در وصف مقابله با دشمن بروید، زیرا خداوند با شمامست. **18** یهوشافاط

نشسته بودند و تمام انبیا در حضور ایشان پیشگویی می‌کردند. **10** تا کسی مرا نشناسد.» پس آخاب با لباس مبدل به میدان جنگ یکی از این انبیا به نام صدقیا، پسر کنунه، که شاخهای آهنی برای رفت. **30** پادشاه سوریه به سرداران ارايهایش دستور داده بود که به خود درست کرده بود، گفت: «خداؤنده می‌فرماید که با این شاخها، دیگران زیاد توجه نکنند، بلکه فقط با خود آخاب بجنگند. **31** به سوری‌ها را تار و مار خواهی کرد!» **11** سایر انبیا نیز با او هم‌صدا محض اینکه سرداران ارايه‌ها پیوه‌شافاط را دیدند گفتند: «این پادشاه شده، گفتند: «به راموت جلعاد حمله کن، چون خداوند تو را پیروز اسرائیل است.» پس فرستد تا با او بجنگند، اما پیوه‌شافاط بفراد برآورد خواهد کرد.» **12** قاصدی که به دنبال میکایا رفته بود، به او گفت: «خداؤنده به او کمک کرد و آنها را از دور ساخت، **32** نیز **13** تمام انبیا پیشگویی می‌کنند که پادشاه پیروز خواهد شد، پس تو نیز به محض اینکه سرداران ارايه‌ها متوجه شدند که او پادشاه اسرائیل چنین پیشگویی کن.» **14** ولی میکایا به او گفت: «دبه خداوند زنده نیست، از تعقیب وی دست برداشتند. **33** اما تیر یکی از سربازان به قسم، هر چه خدای من بفرماید، همان را خواهیم گفت.» **15** وقتی طور تصادفی از میان شکاف زره آخاب، به او اصابت کرد. آخاب به میکایا به حضور پادشاه رسید، آخاب ای او پرسید: «ای میکایا، آیا به ارايه‌ان خود گفت: «ارايه را برگردان و مرا از میدان جنگ ببرو ببر، راموت جلعاد حمله کنم یا نه؟» میکایا جواب داد: «الله! چرا حمله چون سخت خود متروک شده‌ام.» **34** جنگ به اوج شدت خود رسیده نکنی! حتماً پیروز خواهی شد!» **15** پادشاه به او گفت: «چند بود و آخاب نیمه جان به کمک ارايه‌ان خود، رو به سوری‌ها در ارايه مرتبه تو را قسم بدhem که هر چه خداوند می‌گردید، همان را به من خود ایستاده بود. سرانجام هنگام غروب جان سپرد.

16 آنگاه میکایا به او گفت: «تمام قوم اسرائیل را دیدم که

19 وقتی پیوه‌شافاط، پادشاه پهودا به سلامت به کاخ خود

مثل گوسفندان بی شیان، روی تپه‌ها سرگرداند. خداوند فرمود: اینها صاحب ندانند. به ایشان بگو به خانه‌های خود برگردند. **17** آخاب به پیوه‌شافاط گفت: «به تو نگفتم؟ من هرگز حرف خوب از زبان این مرد نشنبده‌ام!» **18** بعد میکایا گفت: «به این پیغام خداوند نیز درستی است؟ به دلیل کاری که کرده‌ای، مورد غضب خداوند قرار گوش دید! خداوند را دیدم که بر تخت خود نشسته بود و فرشتگان گرفته‌ای. **3** آنچه کارهای خوبی نیز انجام داده‌ای؛ تو بهای شرم‌آور در طرف راست و چپ او ایستاده بودند. **19** آنگاه خداوند فرمود: اشیوه را این سرزمین برانداختی و سعی کرده‌ای از خدا پیروی کنی. **4** پیوه‌شافاط مدتی در اورشلیم ماند. سپس بار دیگر از پیشیع تا کوهستان افرایم به میان قوم خود رفت و آنان را به سوی خداوند، خدای اجدادشان برگرداند. **5** او در تمام شهرهای حصاردار پهودا روحی جلو آمد و به خداوند گفت: من این کار را می‌کنم! خداوند پرسید: چگونه؟ **21** روح گفت: من سخنان دروغ در دهان انبیا می‌گذارم و آخاب را گمراه می‌کنم. خداوند فرمود: تو می‌توانی او را فریب دهی، پس برو و چنین کن!» **22** آنگاه میکایا بی نی گفت: «خداؤنده کننده در دهان انبیای تو گذاشته تا به تو دروغ «خداؤنده روح گمراه کننده در دهان انبیای تو گذاشته تا به تو دروغ و طرفداری و رشوه گرفتن در کار خداوند، خدای ما نیست.» **8** پیوه‌شافاط در اورشلیم از لاپیان و کاهنان و سران طایفه‌ها نیز قضاتی مصیبت سازد.» **23** با شنیدن این جمله، صدقیا پسر کنونه، جلو رفت و یک سیلی محکم به صورت میکایا زد و گفت: «روح خداوند کی مرا ترک کرده و به سوی تو آمده و با تو سخن گفته است؟» **24** میکایا به او گفت: «آن روز که در اتفاق مخفی شوی، جواب این سؤال را خواهی یافت!» **25** آنگاه آخاب پادشاه دستور داد: «میکایا را برگردید و پیش آمن، فرماندار شهر و به نزد پیوش، سپم ببرید. **26** و از قول من به ایشان پیکوئید که میکایا را به زندان پیکنند و جز افروخته خواهد شد. پس طوری رفتار خود را دستور داد که قصوری از شما سر آب و نان چیزی به او ندهند تا من پیروز برگرم.» **27** میکایا به زندن. **11** امیرا، کاهن اعظم، بالاترین مرجع در مورد مسائل مذهبی و گفتم، از جانب خداوند نبوده است.» سپس رو به حاضران کرد و گفت: «همه شما شاهد باشید که من به پادشاه چه گفتم!» خواهند بود و لاپیان نیز ہمراه شما خدمت خواهند کرد. وظایف خود **28** با وجود این هشدارها، آخاب پادشاه اسرائیل و پیوه‌شافاط پادشاه به راستی عمل می‌کنند.»

پهودا به راموت جلعاد لشکرکشی کردند. **29** آخاب به پیوه‌شافاط گفت: «تو لیاس شاهانه خود را پیوش، ولی من لیاس دیگری می‌پوشم

دمشق فرستاد: ۳ «بیا مثل پدرانمان با هم متحد شویم. این طلا و یهودا فرستاد: بنحایل، عربیا، زکریا، نتنیاول و میکایا. ۸ در ضمن نه نفرهای را که برایت می فرست از من پلیر. پیمان دوستی خود را با لایو و دو کاهن نیز آنها را همراهی می کردند. لاریان عبارت بودند بعشا، پادشاه اسرائیل قطع کن تا او از قلمرو من خارج شود. ۴ از: شمعیا، نتنیا، زیدیا، عسایل، شمیراموت، بیهوناتان، ادبیا، طوبیا و بنهدد با درخواست آسای پادشاه موافقت کرد و با سپاهیان خود توب ادونیا. کاهنان نیز یشمع و یهورام بودند. ۹ آنها نسخه های به اسرائیل حمله برد و شهرهای عیون، دان، آبل مایم و تمام مرکز کتاب تورات را به تمام شهرهای یهودا برداشتند و آن را به مردم تعليم مهمنات و آذوقه را در زمین نفالتی تسخیر کرد. ۵ وقتی بعضی پادشاه دادند. ۱۰ ترس خداوند تمام قوهای همسایه را فرا گرفت، به طوری این را شنید از بنای رامه دست کشید و از سرزمین یهودا عقب نشینی که هیچ کردام جرأت نمی کردند با یهوشافاط، پادشاه یهودا وارد چنگ کرد. ۶ آسا تمام مردم یهودا را به رامه آورد و آنها سنگها و چوبهای را شوند، ۱۱ حتی بعضی از فلسطینی ها هدایا و باج و خراج برایش که بعضی به کار برد بود، برداشتند و بدنده با آن، شهرهای جمع و آوردنده دادند. ۱۲ ۷۷۰۰ قوچ و ۷۷۰۰ عربها ۷۷۰۰ بزر ن به او هدیه کردند. ۱۳ مصنه را بنا کردند. ۷ در این هنگام حنانی نبی نزد آسای پادشاه آمد به این ترتیب، یهوشافاط بسیار قادر تند شد و در سراسر مملکت مصنه را بنا کردند. ۱۴ آتا تمام سرمه می بردند که خداوند تکیه یهودا قلعه ها و شهرها برای ذخیره آذوقه و مهمنات بنا کرد و به او گفت: «تو به جای اینکه به خداوند، خدای خود تکیه یهودا قلعه ها و شهرها برای ذخیره آذوقه و مهمنات بنا کرد ۱۳ و کنی، به پادشاه سوریه متول شدی به همین سبب سوری ها از چنگ آذوقه بسیار در شهرهای یهودا انداخت. او در اورشلیم، پایتخت تو خلاصی یافتند. ۸ آیا به یاد نداری که بر سر آن سپاه عظیم خود، سپاه نیرومندی به وجود آورد. ۱۴ فرماندهان این سپاه بزرگ و حبشه و لبی، با آن همه ارایه ها و سوارانی که داشتند، چه آمد؟ در تعداد افرادی که آنها تحت فرمان خود داشتند عبارت بودند از: ادنه آن زمان چشم امید تو به خداوند بود و او هم آن سپاه عظیم را به (فرمانده سپاه یهودا)، با ۳۰۰۰۰ سریازی، پس از او، یهودان با دست تسلیم نمود. ۹ زیرا خداوند به تمام جهان چشم دوخته است ۲۸۰۰۰ سریازی؛ عصیانی (پسر زکری) که خود را برای خدمت خداوند تا کسانی را که از دل و جان به او وفادارند، بیابد و به آن قوت نذر کرده بود)، با ۲۰۰۰۰ سریازی؛ الیادع (فرمانده شجاع سپاه بیخشند. ولی چون تو احتمانه رفتار کردی؛ از این به بعد همیشه (بیامین) با ۲۰۰۰۰ سریاز مجهز به کمان و سپر و پس از او، گرفتار چنگ خواهی بود.» ۱۰ آسا او سخنان نبی چنان راشفت که یهوزاباد با ۱۸۰۰۰ سریاز تعليم دیده. ۱۹ اینها غیر از سریازانی او را به زندان انداخت. از آن پس رفتار آسا با برخی از مردم نیز بودند که پادشاه آنها را در شهرهای حصاردار سراسر مملکت یهودا ظالمانه شد. ۱۱ شرح کامل رویدادهای دوران سلطنت آسا در کتاب گذاشته بود.

تاریخ پادشاهان یهودا و اسرائیل نوشته شده است. ۱۲ در سال سی و ۱۸ یهوشافاط ثروت و شهرت زیادی کسب کرد و با آخاب، نهم سلطنت آسا، مرضی در پایهایش ایجاد شد. گرچه مرضش شدت گرفت، ولی او حتی در بیماری خود نیز از خداوند باری نخواست بلکه پادشاه اسرائیل وصلت نمود و دختر او را به عقد پسرش درآورد. ۲ فقط به پرشکان امید بست. ۱۳ آسا در سال چهل و یکم سلطنتش چند سال بعد، یهوشافاط پادشاه یهودا برای دیدن آخاب پادشاه درگذشت. ۱۴ چنانه او را روی تخت روانی گذاشتند و با اتفاق اسرائیل به سامره رفت و آخاب برای او و همراهانش مهمانی بزرگی عطیرات معطر ساختند و بعد در مقبره ای که برای خود در شهر داود ترتیب داد و تعداد زیادی گاو و گوسفند سر برید. در آن مهمانی ساخته بود، دفن نمودند و آتش بزرگی به احترام او روشن کردند. آخاب از یهوشافاط پادشاه خواست در حمله به راموت جلعاد به او کمک کند. یهوشافاط گفت: «هر چه دارم مال توست، قوم من بعد از آسا، پسر او یهوشافاط به سلطنت رسید و لشکر خود قوم توست. من و قوم در این چنگ همراه تو خواهیم بود. ۴ ولی را برای چنگ با اسرائیل بسیج نمود. ۲ یهوشافاط در تمام شهرهای خواهش می کنم اول با خداوند مشورت کنی.» ۵ پس آخاب پادشاه، حصاردار یهودا و شهرهای افرایم که پدرش آسا تصرف کرده بود، چهارصد نفر از اینیا خود را احضار کرد و از ایشان پرسید: «آیا قرارگاههای نظامی مستقر نمود. ۳ خداوند با یهوشافاط بود، زیرا در برای تسخیر راموت جلعاد بروم یا نه؟» همه آنها یکصدان گفتند: سالهای اول سلطنتش مثل جدش داود رفتار می کرد و از پرستش «برو، چون خدا به تو پیروزی خواهد بخشید». ۶ آنگاه یهوشافاط بهای بعل اجتناب می وزید. ۴ برخلاف مردمانی که در اسرائیل پرسید: «آیا غیر از اینها نبی دیگری در اینجا نیست تا نظر خداوند را زندگی می کرند، او کاملاً مطیع دستورهای خدای اجدادش بود و به ما بگوید؟» ۷ آخاب جواب داد: «چرا، یک نفر به اسم میکایا از او پریو می نمود. ۵ پس خداوند موقعیت سلطنت یهوشافاط را پسر یمله هست، که توانست او می توان از خدا مسلط کرد، اما من از تحکیم نمود. تمام قوم یهودا به او هدایا تقدیم می کردند؛ در نتیجه او از نفرت دارم، چون همیشه برای من چیزهای بد پیشگویی می کند.» بسیار ثروتمند و معروف شد. ۶ یهوشافاط با دل و جان خداوند را یهوشافاط گفت: «اینطور سخن نگویید!» ۸ پس آخاب پادشاه، خدمت می کرد. او بتكدههای روی تپه ها را خراب کرد و پیهای یکی از افراد دریبار خود را صدا زد و به او گفت: «برو و میکایا را شرم آور اشیه را از یهودا دور ساخت. ۷ او در سال سوم سلطنت خود هر چه زودتر به اینجا بیاور.» ۹ هر دو پادشاه در میدان خرمگاه این افراد را که از بزرگان قوم بودند برای تعليم مردم به تمام شهرهای نزدیک دروازه شهر سامره با لباسهای شاهانه بر تختهای سلطنتی خود

14

ایا درگذشت و در شهر داود در کنار اجدادش دفن شد
پریش آسا به جای او را ترک گوید، او نیز شما براید، وی را خواهید یافت. ولی اگر او را ترک گوید، او نیز شما را
ترک خواهد نمود. **۳** مذهبهاست در اسرائیل، مردم خدا حقیقی را
پرسش نکرده‌اند و کاهن واقعی نداشته‌اند تا ایشان را تعلیم بدهند.
آنها مطابق شریعت خدا زندگی نکرده‌اند. **۴** اما هر وقت در سختی و
خداآنده، خدای خود را اطاعت می‌کرد و مطابق میل او رفوار می‌نمود.
۵ او مذهب‌های مردم بتپرس و بینخانه‌های ایشان را که روی تپه‌ها
ساخته شده بودند خراب کرد، مجسمه‌ها و بهای شرم اشیوه را خرد
نمود، **۶** و از تمام مردم پیهودا خواست که اوامر و احکام خداآنده،
خدای اجدادشان را اطاعت کنند و از او پیروی نمایند. **۷** او تمام
پیکره‌ها را از بالای تپه‌ها، و مذهب‌های بخور را از همه شهرهای
پیهودا برداشت. به همین علت بود که خداآنده به سزمین او صلح و
آرامش بخشید و او توانت در سراسر پیهودا شهرهای حصاردار بسازد.
۸ وقی آسا در داخل و خارج جنگ بود و اهالی شهرها
به جان هم افتاده بودند؛ این بلاه و مصیبت‌ها را خدا بر آنها فرستاده
بود. **۹** اما اکنون شما ای مردان پیهودا، به کار خود ادامه دهید و
لسرد نشود! زیرا پاداش خدمات خود را خواهید یافت.» **۱۰** وقی آسا
این پیام خدا را از عزیری شنید، قوت قلب پیدا کرد و تمام بنهای
سوزنی پیهودا و بنیامن و شهرهای کوهستانی افرایم را ازین برد و
مدبیح خداآنده را که در حیاط خانه خداآنده بود تعییر کرد. **۱۱** سپس
آسا تمام مردم پیهودا و بنیامن و مهاجران اسرائیلی را به اورشیم فرا
خواند. (این مهاجران اسرائیلی از قبائل افرایم، منسی و شمعون بودند،
آنها وقی دیدند خداآنده، خدای ایشان با آسای پادشاه است، به او
ملحق شدند). **۱۲** همه آنها در ماه سوم از پانزدهمین سال سلطنت
آسا به اورشیم آمدند، **۱۳** آنها قرار گذاشتند هر کسی که از
که در جنگ به دست آورده بودند برای خداآنده قربانی کردند. **۱۴**
آسای پادشاه هم سیاه خود را پرگاری یزگ و سیصد اربه جنگ با لشکر یزگ حبشه به
آنچه اینها با موقیت شهرا را بنا کردند. **۱۵** سپاه آسای پادشاه تشکیل
شده بود از ۳۰۰۰۰ سپاری از بنیامن که مجهز به نیزه و سپر بودند، و
۲۸۰۰۰ سپاری از بنیامن که مسلح به تیر و کمان و سپر بودند.
همه اینها جنگاورانی شجاع بودند. **۱۶** در این هنگام زارح سردار
حبشه با لشکری یزگ و سیصد اربه جنگ با لشکر یزگ حبشه به
آنچه اینها پادشاه هم سیاه خود را خواهید یافت. **۱۷** آسای پادشاه هم
صف آرایی کردند. **۱۸** آسا به حضور خداآنده، خدای خود چنین
دعا کرد: «خداآنده فقط تو هستی که از ضعفا در مقابل زورمندان
حمایت می‌کنی. ای خداآنده، خدای ما، ما را باری کن، زیرا چشم
امیدمان فقط به توست و به نام تو به قلب این لشکر عظیم حمله
می‌کنیم. ای خداآنده، تو خدای ما هستی، نگذر انسان بر تو غال
اید!» **۱۹** خداآنده حبشه‌ها را شکست داد و آنها متواری شدند و
آسا و سپاه پیهودا به پیروزی رسیدند. **۲۰** آسا و همراهانش ایشان را تا
جرار تعقیب نمودند و عده‌ای شماری از حبشه‌ها را کشتن به طوری
که لشکر آنان کاملاً ملاشی شد. به این ترتیب خداآنده و نیروهای او
آنها را ازین بردند و لشکر پیهودا غنیمت فراوان به چنگ آورد. **۲۱**
لشکر پیهودا تمام شهرهای اطراف جرار را تسخیر نمود، زیرا ترس
خداآنده تمام ساکنان آن شهرها را فرا گرفته بود. لشکر پیهودا از آنجا
نیز غنایم سپاری به چنگ آورد. **۲۲** آنها همچنین پیش از آنکه به
اورشیم بازگردند، آغلهای حیوانات را خارج نموده، گله‌های گوسفند
وی صلح برقرار بود.

16

15 روح خدا بر عزربا (پسر عودید) نازل شد و او به ملاقات یهودا لشکر کشید و شهر راهه را بنا کرد تا نگاردنگ کسی از خراج وارد آسا رفت. عزربا مردم یهودا و بنیامین و آسا پادشاه را مخاطب قرار اورشیلم شود و نزد آسا، پادشاه یهودا رفت و آمد کند. **16** آسا چون وضع را چنین دید، هر چه طلا و نقره در خزانه‌های خانه خداوند و کاخ سلطنتی بود، گرفت و با این پیام برای بنهداد پادشاه سوریه به پاشید، خداوند هم با شما خواهد بود. هر وقت که در طلب او

15

۱۵ روح خدا بر عزیرا (پسر عودید) نازل شد و او به ملاقات یهودا لشکر کشید و شهر رامه را بنا کرد تا نگذاردن کسی از خارج وارد آسا رفت. عزیرا مردم یهودا و بنیامین و آسای پادشاه را مخاطب قرار اورشليم شود و نزد آسا، پادشاه یهودا رفت و آمد کرد. **۲** آسا چون داده، گفت: «به ساختنگ گوش دهد! تا زمانی که شما با خداوند وضع را چنین دید، هر چه طلا و نقره در خزانه‌های خانه خداوند و پاشید، خداوند هم با شما خواهد بود. هر وقت که در طلب او کاخ سلطنتی بود، گرفت و با این پیام برای پنهاد پادشاه سوریه به

پسندش را در شهرهای حصاردار سراسر قلمرو یهودا و بنیامین پرآکنده برایر سپاه یهودا بود و افرادش همه سربازانی کارآزموده و قوی بودند و کرد و مایحتاج آنان را تأمین نمود و برای هر کدام زنان بسیار گرفت. فرماندهی آنها را برعام پادشاه به عهده داشت. **۴** وقتی دو لشکر در کوهستان افرام به همدیگر رسیدند، ایاپا پادشاه از کوه صماریم بالا

۱۲

وقتی رجع‌عام استوار شده، به اوج قدرت رسید، او و همه رفته و با صدای بلند به برعام پادشاه و لشکر اسرائیل گفت: **۵** «به قومش شریعت خداوند را ترک کردند. **۶** در نتیجه شیشق، پادشاه من گوش دهد! مگر تمی دایید که خداوند، خدای اسرائیل عهد مصر در سال پنجم سلطنت رجع‌عام با هزار و دویست ارباب و شصت ابدي با داود بسته است که پسوان او همچشم بر اسرائیل سلطنت هزار سواره نظام و نیز گروه بی شماری سریاز لیبیان، سوکی و جبshi کنند! **۷** پادشاه شما برعام، غلام سلیمان پسر داود بود و به ارباب به اورشلیم حمله کرد، زیرا آنها به خداوند خیات ورزیده بودند. **۸** عده‌ای از ازادل و اواش درور او جمع شدند و شهرهای حصاردار یهودا را گرفت و طولی نکشید که به اورشلیم بر ضد رجع‌عام، پسر سلیمان شورش کردند. رجع‌عام چون جوان و رسید. **۹** شمعیان نبی نزد رجع‌عام و بزرگان یهودا که از ترس شیشق در کم‌تجربه بود، نتوانست در برایر آنها ایستادگی کند. **۱۰** حال خیال اورشلیم جمع شده بودند، آمد و به ایشان گفت: «خداوند می‌فرماید: می‌کنید می‌توانید سلطنت خداوند را که در دست فرزندان داود چون شما از من برگشته‌اید، پس من هم شما را در چنگ شیشق رها است، سرنگون کنید! لشکر شما بزرگ است و گوالله‌های طلا را کردند». **۱۱** آنگاه پادشاه و بزرگان مملکت به گناه خود اعتراف که برعام برای پرستش ساخته است نیز نزد شمامست. **۱۲** شما کاهنان کرده‌اید، گفتند: «خداوند به حق ما را تنبیه کرده است». **۱۳** وقتی خداوند را که از نسل هارون هستند و لاویان را از میان خود رانده و خداوند این را دید به شمعیا گفت: «چون به گناه خود معتبر ماند مردمان سوزمهنهای دیگر، کاهنان بتپرسن برای خوبیش تعیین شده‌اند آنها را از بین نخواهم برد. من غضب خود را بر اورشلیم کردند. هر کسی را که با یک گوساله و هفت قرق برا کاهن نخواهم ریخت و اهالی این شهر از چنگ شیشق جان به در خواهند شدن نزد شما بیاید، او را به عنوان کاهن بپهیان قبول می‌کنید. **۱۴**

برد، **۱۵** ولی به شیشق باج و خراج خواهند پرداخت. آنگاه خواهند «ولی خداوند، خدای ماست و ما او را ترک نکرده‌ایم. کاهنان ما که فهمید چه فرقی بین خدمت به من و خدمت به پادشاهان این دنیا خداوند را خدمت می‌کنند از نسل هارون هستند و لاویان نیز آنها را وجود دارد». **۱۶** بنابراین شیشق، پادشاه مصر، اورشلیم را تصرف در انجام وظیفه‌ای که دارند برای می‌کنند. **۱۷** آنها هر روز صبح و کرد. او خزانه‌های خانه خداوند و کاخ سلطنتی را غارت کرد و تمام عصر قراینهای سوختنی و بخور معطر به خداوند تقdim می‌کنند و سپرهای طلا را که سلیمان ساخته بود با خود به یغما برد. **۱۸** پس از نان حضور را روی میز مخصوص می‌گذارند. هر شب چرازدان طلا آن رجع‌عام پادشاه، به جای سپرهای طلا برای نگهبانان کاخ خود را روشن می‌کنند. ما دستورهای خداوند، خدای خود را اطاعت سپرهای مفرغین ساخت. **۱۹** هر وقت پادشاه به خانه خداوند می‌رفت می‌کیم، ولی شما، او را ترک نموده‌اید. **۲۰** خدا با ماست و او رهبر نگهبانان او سپرها را به دست می‌گرفتند و پس از پایان مراسم، آنها را ماست. کاهنان خدا با نواختن شیپور، ما برای جنگ با شما رهبری دوباره به اتاق نگهبانی برمی‌گردانند. **۲۱** وقتی پادشاه فروتن شد خواهند کرد، ای مردم اسرائیل بر ضد خداوند، خدای اجدادتان خشم خداوند از او برگشت و او را از بین نبرد و اوضاع در یهودا رو نجذیگید، زیرا پیروز نخواهد شد. **۲۲** در این ضمن، برعام قسمتی به بپهودی نهاد. **۲۳** پس حکومت رجع‌عام در اورشلیم ایقا شد. از نیروهای خود را فرستاد تا از پشت سر به نیروهای یهودا حمله کنند رجع‌عام در سن چهل و یک سالگی پادشاه شد. نام مادرش نعمه و خود با بقیه لشکر از رویو به آنها حمله کرد. **۲۴** لشکر یهودا عمونی بود. او هفده سال در اورشلیم، شهری که خداوند آن را از وقتی دیدند دشمن از پس و پیش آنها را محاصره کرده است، به میان همه شهرهای اسرائیل برگزید تا اسم خود را بر آن نهاد، سلطنت سوی خداوند دعا کردند و کاهنان شیپورها را نواختند. **۲۵** مردان نمود. **۲۶** او نسبت به خداوند گناه وزید و با تمام دل از او پیروی یهودا شروع کردند به فریاد زدن. وقتی آنها فریاد می‌زنند، خدا ایاپا نکرد. **۲۷** شرح کامل رویدادهای دوران سلطنت رجع‌عام در کتاب پادشاه و مردان یهودا را باری کرد تا برعام و لشکر اسرائیل را تار و مار «تاریخ شمعیان نبی» و کتاب «تاریخ عدوی نبی» نوشته شده است. کرده، شکست دهنده. **۲۸** آنها در آن روز ۵۰۰۰ سریان اسرائیلی بین رجع‌عام و برعام همیشه چنگ بود. **۲۹** وقتی رجع‌عام مرد، او را در را کششند. **۳۰** به این ترتیب، یهودا با اتکاء و اعتماد بر خداوند، شهر اورشلیم دفن کردند و پرسرش ایا به جای او پادشاه شد. **۳۱** ایاپا به تعقیب برعام پرداخت و از شهرهای او بیت‌لیل، یشانه، افرون و روتستهای اطراف

۱۳

در هجدهمین سال سلطنت برعام پادشاه اسرائیل، ایاپا آنها را گرفت. **۳۲** برعام، پادشاه اسرائیل در تمام عمر ایاپا دیگر هرگز پادشاه یهودا شد و سه سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادرش معکه به قدرت نرسید و سرانجام خداوند او را کشت. **۳۳** اما ایاپا قویتر دختر اوریتیل جمعه‌ای بود. بین ایاپا و برعام چنگ درگرفت. **۳۴** سپاه می‌شد. او چهارده زن و بیست و دو پسر و شانزده دختر داشت. **۳۵** یهودا که از ۴۰۰۰ مرد جنگی و کارآزموده تشکیل شده بود به شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت ایاپا و کدار و گفتار او در کتاب فرماندهی ایاپا پادشاه به جنگ سپاه اسرائیل رفت که تعداد آن دو تاریخ عدوی نبی نوشته شده است.

برایش می‌آوردند. **25** علاوه بر این، سلیمان در پایتخت خود اورشلیم خاندان خودش سلطنت کنند.» به این ترتیب قبیله‌های اسرائیل رجع‌عام و سایر شهرها چهار هزار آخر اسب و محل نگهداری اربابها و دوازده را ترک نمودند، و فقط بر سرزمین یهودا پادشاه شد. **18** چندی هار اسب داشت. **26** او بر همه پادشاهان و سرزمینهای آنها از رو بعد رجع‌عام پادشاه، ادونیرام، سپریست کارهای اجرای را فرستاد تا فرات تا مملکت فلسطین و از آنجا تا مرز سرزمین مصر فمانروایی قبیله‌های اسرائیل را برسی کند. اما مردم او را سنجسوار کردند و می‌کرد. **27** در روزگار سلیمان در اورشلیم، نفوذ ریگ ییابان رجع‌عام با عجله سوار بر ارباب شده، به اورشلیم گریخت. **19** به این فراوان بود و الارهای گرانبهای سرو، مانند چوب عمومی مصرف ترتیب، تا به امروز اسرائیل بر ضد خاندان داود هستند.

می‌شد! **28** اسبهای سلیمان را از مصر و کشورهای دیگر می‌آوردند.

29 شرح پقیه رویدادهای دوران سلطنت سلیمان، از اول تا آخر، در **11** وقتی رجع‌عام به اورشلیم رسید صد و هشتاد هزار مرد جنگی کتاب «تاریخ ناتان بنی»، «نبیت اختیار شیلوونی» و «رویاهای یهودی از یهودا و بنیامین جمع کرد تا با بقیه اسرائیل بجنگد و آنها را هم زیر نبی» که واقعی رجع‌عام پسر نیاط را نیز در بر دارد، نوشته شده است. سلطنه خود در بیاورد. **2** اما خداوند برای شعبیان بنی ایjn پیغام را **30** سلیمان مدت چهل سال در اورشلیم بر تمام اسرائیل سلطنت فرستاد، گفت: «برو و به رجع‌عام پسر سلیمان، پادشاه یهودا و به **31** وقتی مرد، او را در شهر پدرش داود دفن کردند و پسرش تمام قبیله یهودا و بنیامین بگو که نایاب با اسرائیلی‌ها که برادرانشان هستند بجنگید. به آنها بگو که به خانه‌های خود برگردند؛ زیرا تمام رجع‌عام به جای او پادشاه شد.

این اتفاقات مطابق خواست من صورت گرفته است.» پس ایشان

10 رجع‌عام به شکیم رفت، زیرا ده قبیله اسرائیل در آنجا جمع خداوند را اطاعت کرده، از جنگ با رجع‌عام خودداری نمودند. **5** شده بودند تا او را پادشاه سازند. **2** رجع‌عام که از ترس سلیمان به مصر رجع‌عام در اورشلیم ماند و برای دفاع از خود، دور این شهرها را که فرار کرده بود، بهوسیله یارانش از این موضوع باخبر شد و از مصر در یهودا و بنیامین بودند حصار کشید: بیت‌لحام، عیتمان، تقویع، بازگشت. او همراه ده قبیله اسرائیل نزد رجع‌عام رفت و گفت: **4** «پدر بیت‌صور، سوکو، عدلام، جت، مریشه، زیف، ادورایم، لاکیش، تو سلیمان، پادشاه بسیار سختگیری بود. اگر تو می‌خواهی بر ما عزیزه، صرمه، ایلون و حرون. **11** او این شهرها را مستحکم ساخت سلطنت نمایی باید قول بدھی مثل او سختگیر نباشی و با مهربانی با و فرماندهایی را از خود کنداشت و خوارک و روغن زیتون و شراب در ما رفتار کنی.» **5** رجع‌عام جواب داد: «سه روز به من فرست بدھید آنجا ایثار کرد. **12** برای احتیاط پیشتر، در اسلحه خانه‌های هر شهر، تا در این باره تصمیم بگیرم.» آنها نیز قبول کردند. **6** رجع‌عام با سیر و نیزه فراوان ذخیره کرد؛ زیرا از تمام قوم اسرائیل فقط یهودا و ریش‌سفیدان قوم که قلاً مشاوران پدرش سلیمان بودند، مشورت کرد و بنیامین به او وفادار مانده بودند. **13** کاهان و لاوان از سراسر خاک از ایشان پرسید: «به نظر شما باید به مردم چه جوانی بدھم؟» **7** اسرائیل، خانه‌ها و املاک خود را ترک گفت، به یهودا و اورشلیم گفتند: «اگر می‌خواهی این مردم همیشه مطیع تو باشند، جواب نرمی آمدند، زیرا رجع‌عام پادشاه و پسرانش ایشان را از شغل کاهانی برکار به ایشان بده و موافقت نمای که با ایشان خوش‌رفتاری کنی.» **8** لی کرده بودند. **15** رجع‌عام، کاهان دیگری برای بینخانه‌های بالای تپه رجع‌عام نصیحت ریش‌سفیدان را پنڈیرفت و رفت با مشاوران جوان خود و بتهایی که به شکل برو و گوساله ساخته بود تعیین کرد. **16** اما که با او پیروزی یافته بودند مشورت کرد. **9** او از آنها پرسید: «به کسانی که طالب پرستش خداوند، خدای اسرائیل بودند، از سراسر نظر شما باید به این مردم که به من می‌گویند: «مثل پدرت سختگیر خاک اسرائیل، به دنیال لاویان به اورشلیم نقل مکان نمودند تا بواند نباش. «چه جوانی بدھم؟» **10** مشاوران جوانش به او گفتند: «به در آنجا برای خداوند، خدای اجداد خود قربانی کنند.» **17** به این مردم بگو: «انگشت کوچک من از کمر پدرم کاففر است! **11** اگر ترتیب، پادشاهی رجع‌عام در یهودا شود و مردم سه سال از رجع‌عام فکر می‌کنند پدرم سختگیر بود، بدانید که من از او سختگیرتر هستم! پیشانی کردند و طی این سه سال، مانند زمان داود و سلیمان، پدرم برای تنبیه شما از تازیانه استفاده می‌کرد، ولی من از شلاق خداوند را اطاعت نمودند. **18** رجع‌عام با محلت ازدواج کرد. محلت خاردار استفاده خواهم کرد.» **12** بعد از سه روز همان طور که دختر ریسموت و نوه داود بود و مادر محلت ایحاییل نام داشت. رجع‌عام پادشاه گفته بود ریعاع همراه قوم نزد او رفت. **13** رجع‌عام ایحاییل دختر الی آب برادر داود بود. **19** حاصل این ازدواج سه پسر پادشاه جواب تندی به آنها داد. او نصیحت ریش‌سفیدان را نشینید بود به نامهای یعوش، شمریا و زهم. **20** سپس رجع‌عام با معکه دختر گرفت و آنچه جوانان گفته بودند به قوم بارگفت. **15** پس پادشاه به ایشان ازدواج کرد. او از معکه نیز صاحب چهار فرزند شد به اسامی مردم جواب رد داد، زیرا دست خدا در این کار بود تا وعده‌ای را که ایا، عتای، زیرا و شلومیت. **21** رجع‌عام، معکه را بیشتر از سایر زنان بهوسیله اختیار نمی‌به ریعاع داده بود، عملی کنند. **16** وقتی مردم و کنیزان خود دوست می‌داشت. (رجع‌عام هجدۀ زن، شصت کنیز، دیدند که پادشاه جدید به خواسته‌های ایشان هیچ اهمیتی نمی‌دهد، بیست و هشت پسر و شصت دختر داشت.) **22** او به پسرش ایا که فریاد برآوردن: «ما خاندان داود را نمی‌خواهیم! ما با پسر یاسا کاری از معکه بود مقامی بالاتر از سایر فرزندانش داد، زیرا قصده داشت بعد نداریم! ای مردم بیایید، به شهرهای خود برگردیدم. بگذراید رجع‌عام بر از خود، او را پادشاه سازد. **23** پس بسیار عاقلانه رفتار نموده، بقیه

که مراکز مهمات و آذوقه بودند، بنا کرد. ۵ سلیمان شهر بیت حوروون شنید و کاخ زیبا، خوارک شاهانه، تشریفات درباریان و مقامات، بالا و بیت حوروون پایین را به شکل قلعه بازسازی نموده و دیوارهای خدمت منظم خدمتکاران و ساقیان، و قربانیهای که در خانه خداوند آنها را تعمیر کرد و دروازه‌های پشتینداد برای آنها کار گذاشت. تقدیم می‌شد، همه را به چشم خود دید مات و مبهوت ماند! ۵ پس ۶ سلیمان علاوه بر آنها شهر بعلت و شهرهای دیگری برای انبیار به سلیمان گفت: «اینک باور می‌کنم که هر چه در معلمکتم درباره مهمات و آذوقه و نگهداری اسبیها و ارابه‌ها ساخت. خلاصه هر چه حکمت تو و کارهای بزرگ شنیده‌ام، همه راست بوده است. ۶ باور می‌خواست در اورشیم و لبنان و سراسر قلمرو سلطنت خود بنا کرد. نمی‌کردم تا اینکه آدم و با چشمانت خود دیدم. حکمت تو بیش از ۷ سلیمان از بازماندگان قومهای کعاعی که اسرائیلی‌ها در زمان آئست که فکریش را می‌کرد! ۷ خوش با حال این قوم و خوش باه تصرف کنیع آنها را از بین نبرده بودند، برای بیگاری استفاده می‌کرد. حال این درباریان که همیشه سختان حکیمانه تو را می‌شنوند! ۸ این قومها عبارت بودند از: اموری‌ها، فرزی‌ها، حیتی‌ها، خوی‌ها و خداوند، خدای تو را ستایش می‌کنم که تو را برگزیده تا بر قوم او بیوسی‌ها. نسل این قومها تا زمان حاضر نیز برده هستند و به بیگاری سلطنت کنی. خدای تو قوم اسرائیل را دوست دارد و می‌خواهد ایشان گرفته می‌شوند. ۹ اما سلیمان از بنی اسرائیل کسی را به بیگاری را تا به ابد حفظ نماید، به همین سبب است که تو را به پادشاهی نمی‌گرفت، بلکه ایشان به صورت سرباز، افسر، فرمانده و رئیس ایشان گمارده، تا به عدل و انصاف بر آنان سلطنت کنی! ۹ سپس اراده‌رانها خدمت می‌کردند. ۱۰ دویست و پنجاه نفر نیز به عنوان ملکه سیا به سلیمان هدایات فراوانی داد. این هدایا عبارت بودند از: سرپرست کارگران سلیمان گمارده شده بودند. ۱۱ سلیمان زن خود را چهار تن طلا، مقدار زیادی عطیریات بی نظیر و سنجگاهی‌گرانبهایها آورد. اور نمی‌خواست نیش در کاخ سلطنتی داود زندگی کند، زیرا سنجگاهی‌گرانها و چوب صندل آورند. ۱۱ سلیمان پادشاه از همین می‌گفت: «هر جا که صندوق عهد خداوند به آن داخل شده، مکان چوبهای صندل، پلکان خانه خداوند و کاخ سلطنتی خود را ساخت مقدسی است.» ۱۲ آنگاه سلیمان بر مذبحی که جلوی ایوان خانه و برای دسته نوازندگان نیز از این چوب، عود و بربط درست کرد. خدا ساخته بود، قریانهای سخونتی به خداوند تقدیم کرد. ۱۳ مطابق تا به آن روز چنین چوبهای مرغوبی در سراسر سرزمین یهودا دیده دستوری که موسی داده بود، او برای هر یک از این روزهای مقدس نشده بود. ۱۲ سلیمان پادشاه علاوه بر چیزهایی که خود ملکه سیا قربانی تقدیم می‌کرد: روزهای شبّات، جشنهای ماه نو، سه عید خواست، هدایایی به ارزش همان هدایایی که برایش آورده بود، به او سایه‌پسح، هفت‌ها و خیمه‌ها. ۱۴ سلیمان طبق مقرای که پدرش داد. سپس ملکه سیا و همراهانش به مملکت خویش بازگشتند. ۱۳ داود، مرد خدا برای کاهان و لاویان وضع کرده بود، آنها را سر سلیمان پادشاه علاوه بر دریافت مالیات و سود بازگانی، هر سال خدمتشان گماشت. لاویان در وصف خداوند سرود می‌خوانند و بیست و سه تن طلا هم عایدش می‌شد. پادشاهان عرب و حاکمان کاهان را در انجام وظایف روزانه کمک می‌کردند. سلیمان نگهبانان سرزمین اسرائیل نیز طلا و نقره برای سلیمان می‌آوردند. ۱۵ سلیمان از را نیز به نگهبانی دروازه‌هایشان گماشت. ۱۵ کاهان و لاویان تمام این طلا دویست سیز بزرگ، هر کدام به وزن سه و نیم کیلو ۱۶ و این مقرات را که داود پادشاه وضع کرده بود، با کمال دقت اجرا سیصد سپر کوچک، هر یک به وزن دو کیلو ساخت. پادشاه این می‌کردند. در ضمن ایشان مسئول خزانه‌داری نیز بودند. ۱۶ در سپرها را در تالار بزرگ قصر خود که «جنگل لیبان» نام داشت، این هنگام، تمام طرحهای ساختمان سلیمان تکمیل شده بود. از گذاشت. ۱۷ او یک تخت سلطنتی بزرگ نیز از عاج با روکش پایه‌ریزی خانه خداوند تا تکمیل ساختمان آن، همه کارها با موقعیت طلای ناب ساخت. ۱۸ این تخت شش پله، و یک زیبایی منفصل به انجام شده بود. ۱۷ سپس سلیمان به شهرهای عصیون جابر و ایلوت، تخت داشت. در دو طرف تخت دو دسته بود که کنار هر دسته واقع در خلیج عقبه در زمین ادوم رفت. ۱۸ حیرام پادشاه کشته‌های یک مجسمه شیر قرار داشت. ۱۹ در دو طرف هر یک از پله‌ها نیز به فرماندهی افسران با تجربه خود نزد سلیمان فرستاد. آنها همراه دو مجسمه شیر نصب شده بود. این تخت در تمام دنیا بی نظیر بود! ملوانان سلیمان به سرزمین اوپیر رفتند و از آنجا بیش از پانزده تن طلا ۲۰ همه جامهای سلیمان و طوف تالار «جنگل لیبان» از طلای خالص بود. در میان آنها حتی یک ظرف نقره هم پیدا نمی‌شد، برای سلیمان آورند. ۲۱

چون طلا به حدی فراوان بود که دیگر نقره ارزشی نداشت!

۹ ملکه سیا وقتی آوازه حکمت سلیمان را شنید، خواست به دیدار کشیهای تجاری سلیمان پادشاه با کمک ملوانان حیرام هر سه سال او برود و با طرح مسائل دشوار او را آزمایش کند. پس به همراهی یک بار با بارهای طلا، نقره، عاج، میمون و طاووس وارد بنادر اسرائیل سواران بسیار و کاروانی از شتران با بار طلا، جواهرات و عطیریات به می‌شدند. ۲۲ سلیمان از تمام پادشاهان دنیا ثروتمندتر و داناتر بود. شهر اورشیم آمد و مسائل خود را با سلیمان بودند تا شاهد حکمتی باشد سلیمان به تمام سوالات او جواب داد. پاسخ هیچ مسئله‌ای برای که خدا به او داده بود. ۲۴ هر سال عده‌ای به دیدن او می‌آمدند و با سلیمان مشکل نبود. ۳ وقتی ملکه سیا سختان حکیمانه سلیمان را خود همایانی از طلا و نقره، لیاس، عطیریات، اسلحه، اسب و قاطر

در این سرزمین که به اجدادمان بخشنیده‌ای همواره از تو خواهند تقدیس کرد، زیرا مذبح مفرغین گنجایش آن همه قربانیهای سوختنی و ترسید و تو را اطاعت خواهند کرد. **32** «در آینده بیگانگانی که هدایای آرزوی و چری قربانیهای سلامتی را نداشت. **8** سلیمان از قوم تو اسرائیل نیستند، درباره تو خواهند شنید. وقتی آنان درباره تمام مردم اسرائیل، عید خمیمه‌ها را تا هفت روز چشون گرفتند. عده نام عظیمت و بازوی قادرمند بشنوند از سرزمینهای دور به اینجا زیادی از گلزارگاه حمات تا سرحد مصر آمده بودند تا در این جشن خواهند آمد. هرگاه آنان به سوی این خانه دعا کنند، **33** آنها هفت روز برای تبرک مذبح و هفت روز دیگر از آسمان که محل سکونت توست، دعای آنها را بشنو و هر چه برای عید خمیمه‌ها صرف کردند و در روز آخر، جشن دیگر بر پا می‌خواهند به آنها بپخش تا تمام اقوام روی زمین تو را بشناسند و مانند داشتند. **10** روز بعد یعنی بیست و سوم ماه هفتم، سلیمان مردم را قوم خودت اسرائیل از تو ترسیده، بداند که نام تو بر این خانه‌ای روانه خانه‌هایشان کرد. آنها برای تمام برکاتی که خداوند به داود و است که من ساخته‌ام. **34** «اگر قوم تو به فرمان تو به جنگ دشمن سلیمان و قوم خود اسرائیل عطا کرده بود، خوشحال بودند. **11** پس بروند، و از میدان جنگ به سوی این شهر برگزیده تو و این خانه‌ای از آنکه سلیمان بنای خانه خداوند و کاخ سلطنتی خود را تمام کرد و که من به اسم تو ساختهام به درگاه تو دعا کنند، **35** آنگاه از آسمان تمام طرحچای را که برای آنها داشت تکمیل نمود، **12** یک شب، دعای ایشان را اجابت فرما و آنها را در جنگ پیروز گردان. **36** «اگر خداوند بر او ظاهر شد و فرمود: «من دعای تو را مستجاب کرده و قوم تو نسبت به تو گناه کنند و کیست که گناه نکند؟ و تو بر آنها این خانه را انتخاب نموده‌ام تا مردم در آنجا برای من قربانی کنند. خشمگین شوی و اجازه دهی دشمن آنها را به سرزمین خود، خواه **13** هرگاه آسمان را پیدم تا باران نباد، یا امر کنم که ملح تمام دور، خواه نزدیک، به اسارت ببرد، **37** هرگاه در آن کشور بیگانه به محصولات زمین را بخورد، و بلا بر قوم خود نازل کنم، **14** اگر قوم خود آیند و توبه کرده، به تو پناه آورند و دعا نموده، بگویند: «خداوندا من که به اسم من خوانده می‌شوند فروتن شده، دعا کنند و مرا ما به راه خطای رفته‌ام و مرتک گناه شده‌ام». **38** اگر آنان واقعاً از بطلبند و از راههای بد خویش بازگشته نمایند، آنگاه ایشان را از گناهان خود دست بکشند و به طرف این سرزمین که به اجداد ایشان آسمان اجابت نموده، گناهانشان را می‌بخشم و سلامتی را به سرزمین بخشید و این شهر برگزیده تو و این خانه‌ای که به اسم تو ساختهام، آنها باز می‌گردانم. **15** از این پس، چشمان بر این خانه خواهد بود دعا کنند؛ **39** آنگاه از آسمان که محل سکونت توست دعاها و گوشایام دعاها را که در آنجا کرده می‌شود خواهد شنید، **16** نالهای ایشان را بشنو و به داد آنان برس و قوم خود را که به تو گناه زیرا این خانه را برگزیده‌ام و آن را تقدیس کردام تا نام من تا به ابد بر کرده‌اند بپخش. **40** بله، ای خدای من، بر ما نظر کن و تمام آن باشد. چشم و دل من همیشه بر این خانه خواهد بود. **17** «اگر دعاها را که در این مکان به حضور تو کرده می‌شود، بشنو! **41** تو مثل پدرت داود مر پیروی کی و اوابر و احکام مر نگه داری، حال ای خداوند، برخیز و با صندوق عهد خویش که مظہر قرت **18** آنگاه همان طور که به پدرت داود قول داده‌ام همیشه یک نفر توست به این خانه وارد شو و در آن بمان. خداوندا، کاهنان تو به از نسل او بر اسرائیل سلطنت خواهد کرد. **19** «ولی اگر شما از لیاس نجات آرایته شوند و مقدسان تو به سبب اعمال نیکوی تو دستورهایی که به شما داده‌ام سریچی کنید و از من روی پنگراندید و شادی کنید. **42** ای خداوند، روی خود را از من که برگزیده تو به بت پرسنی بگراید، **20** آنگاه بنی اسرائیل را از این سرزمین که به هستم برنگردان. مجتب و رحمت خود را در حق داود به باد آور». آنان بخشیده‌ام، بیرون می‌رانم و حتی این خانه را که به نام خود **7** وقتی دعای سلیمان به پایان رسید، از آسمان آتشی فرود آمد و زباند قوهای دیگر خواهد شد. **21** این خانه که چنین شهرتی دارد قربانیها را سوزانید و حضور پرجلال خداوند عبادتگاه را پر کرد، به خاک یکسان خواهد گردید، به طوری که هر کس از کنارش طریق که کاهنان نتوانستند داخل خانه خداوند شوند! **3** بنی اسرائیل پنگرد حیران شده، خواهد بود: «چرا خداوند با این سرزمین و چون این منظره را دیدند بر خاک افتاده، خداوند را به سبب نیکویی و این خانه چنین کرده است؟» **22** در جواب خواهد گفت: «چون محبت بی‌پایانش سجده و ستابیش کردن. **4** آنگاه پادشاه و همه بنی اسرائیل خداوند، خدای اجدادشان را که آنها را از مصر بیرون آورده قوم قربانیها به خداوند تقدیم کردند. **5** سلیمان پادشاه بیست و دو بود ترک گفته، بتاپرست شدند، به همین علت خدا این بلا را بر سر پادشاه و همه قوم خانه خدا را تبرک نمودند. **6** کاهنان سر خدمت **8** بودند و لاویان سرود شکرگزاری می‌خواهند و می‌گفتند: «محبت او بیست سال طول کشید تا سلیمان خانه خداوند و قصر خود را بی‌پایان است.» آنها از آلات موسیقی ای استفاده که داود نمود. **2** بعد از آن نیروی خود را صرف بازسازی شهرهایی نمود که پادشاه ساخته بود و در زمان او برای ستابیش خداوند به کار می‌رفت. حیرام، پادشاه صور به او بخشیده بود. سپس عده‌ای از بنی اسرائیل را سپس وقتی کاهنان شپیرها را نواختند، تمام جماعت بر پا ایستادند. به آن شهرا کوچ داد. **3** سلیمان به حمات صوبه حمله برد و آن را **7** سلیمان آن روز، وسط حیاط خانه خداوند را برای قربانی کردن گرفت. **4** او شهرا تدمور را در بیان و تمام شهرهای نواحی حمات را

گوسفند قریانی کردند که نمی شد حساب کرد! 7 سپس کاهنان، وسط حیاط بیرونی ایستاد. این سکوی چهارگوش از مفرغ ساخته صندوق عهد را به درون قفس القداس خانه خداوند و آن را زیر شده و طول هر ضلع آن پنج ذراع و بلندیش سه ذراع بود. سپس بالهای مجسمه کروپیان طوری ساخته سلیمان زانو زده، دستهای خود را به طرف آسمان بلند نمود و اینطور شده بود که بالهایشان روی صندوق عهد خداوند و روی چوبهای دعا کرد: 14 «ای خداوند، خدای بنی اسرائیل، در تمام زمین و حامل صندوق پنهن می شد و آن را می پوشاند. 9 چوبهای حامل آسمان خدای همانند تو وجود ندارد. تو خدایی هستی که عهد پر از انقدر دراز بودند که از داخل اتاق دوم یعنی قدس دیده می شدند، اما رحمت خود را کسانی که با تمام جان و دل احکام تو را اطاعت از حیاط دیده نمی شدند. (این چوبهای هنوز هم در آنجا هستند). می کنند، نگاه می داری. 15 تو به وعدهای که به بندۀ خود، پدرم 10 در صندوق عهد چیزی جز دو لوح سنگی نبود. وقتی خداوند داود، خدای اسرائیل، در آن روز، تمام چیزی جز دو لوح سنگی نبود. وقتی خداوند داود، خدای اسرائیل، با قوم خود، پس از بیرون آمدن از مصر، در کوه حوریب عهد و ایک به این وعده نیز که به پدرم داود که خدمتگزار است بود دادی پیمان بست، موسی آن دو لوح را در صندوق عهد گذاشت. 11 وفا کن که فرمودی: «اگر فرزندان تو مثل خودت مطیع دستورهای در آن روز، تمام کاهنان بدنون توجه به نوبت خادمانشان، خود را من باشند همیشه یک نفر از نسل تو بر اسرائیل پادشاهی خواهد تقاضیس کردند. هنگامی که کاهنان از قدس بیرون می آمدند 12 کرد.» 13 الان ای خداوند، خدای اسرائیل، از تو خواستارم که دسته سرایندگان لاوی به خواندن سرود پرداختند. سرایندگان عبارت آنچه به خدمتگزار است داود و عده دادی انجام بشود. 18 «ولی آیا بودند از: آسف، همیان، پدیدون و تمام پسران و برادران ایشان که ممکن است که خدا واقعاً روی زمن در میان آدمیان ساکن شود؟ ای لیاس کتان بر تن داشتند و در سمت شرقی مذبح ایستاده بودند. خداوند، حتی آسمانها گنجایش تو را نداند، چه رسد به این خانه‌ای صد و بیست نفر از کاهنان با نوای شیپور، و لایان با سنج، عود و که من ساخته‌ام! 19 با وجود این، ای خداوند، خدای من، تو دعای بربط، دسته سرایندگان را همراهی می کردند. 13 دسته سرایندگان به مرا بشنو و آن را مستحب فرمای. 20 چشمان تو شبانه روز بر این خانه همراهی نوازنده‌گان شیپور، سنج و سازهای دیگر، خداوند را حمد و باشد که درباره اش فرمودی نام خود را در آن خواهی نهاد. هر وقت در سپاس می گفتند. سرودی که می خوانندند این بود: «خداوند نیکوست این مکان دعا می کنم، دعای مرا بشنو و اجابت فرمای. 21 نه تنها و محتیش بیان!» در همان وقت، ناگهان ابری خانه خداوند را من، بلکه هر وقت قوم تو اسرائیل نیز در ایجا دعا کنند، تو دعای آنها پوشاند و حضور پرجلال خداوند آن مکان را فرا گرفت، به طوری که را اجابت فرما و از آسمان که محل سکونت توست، استغاثه ایشان را بشنو و گناهانشان را بیخش. 22 «هرگاه کسی متهم به جرمی شده کاهنان توانستند به خدمت خود ادامه دهند.

6 آنگاه سلیمان پادشاه اینطور دعا کرد: «خداوند، تو فرموده ای است، 23 آنگاه از آسمان بشنو و داوری کن. اگر به دروغ سوگند باد که در ابر غلیظ و تاریک ساکن می شوی. ولی من برای تو خانه‌ای نموده و مقصر باشد وی را به سرای عملش برسان، در غیر این صورت ساختهتم تا همیشه در آن منزل کنی!» 3 سپس پادشاه رو به جماعتی که گرامی او را ثابت و اعلام کن. 24 «وقتی قوم تو اسرائیل گاهه که ایستاده بودند کرد و ایشان را برکت داده، گفت: «سپاس بر وزنده در نتیجه مغلوب دشمن شوند ولی بعد به سوی تو روی آورند خداوند، خدای اسرائیل که آنچه را شخصاً به پدرم داود و عده داده و اعتراف نمایند و در این خانه به حضور تو دعا کنند، 25 آنگاه از بود، امروز با دست خود بجا آورده است. 5 او به پدرم فرمود: «از آسمان ایشان را اجابت فرما و گناه قم خود را بیامز و بار دیگر آنان را زمانی که قوم خود را از مصر بیرون آوردند تاکنون در هیچ جای سرزمینی به ایشان و اجدادشان بخشدیده‌ای، بازگردان. 26 اسرائیل هرگز شهری را انتخاب نکرده‌ام تا در آنجا خانه‌ای برای حرمت «وقتی قوم تو گاهه کنند و آسمان به خاطر گناهانشان بسته شود و دیگر نام من بنا شود و نیز کسی را برنگریده‌ام تا رهبر قوم من اسرائیل شود. باران نبارد ولی بعد آنها از گناهانشان بازگشت نموده، اعتراف نمایند و 6 اما اکنون اورشیلم را برای حرمت نام خود انتخاب کرده‌ام و داود را به سوی این خانه دعا کنند، 27 آنگاه از آسمان ایشان را اجابت فرما برگردیده‌ام تا بر قوم من حکومت کنند.» 7 «پدرم داود می خواست این و گناه بندگان خود را بیامز، و راه راست را به ایشان نشان بده و بر خانه را برای نام بیهوه، خدای اسرائیل بسازد. 8 ولی خداوند به پدرم زمینی که به قوم خود به ملکیت داده‌ای باران بفرست. 28 «هرگاه داود فرمود: «قصد و نیت تو خوب است، 9 اما کسی که باید خانه این سرزمین دچار قحطی یا طاعون شود، یا محصول آن در اثر بادهای خدا را بسازد تو نیستی. پس تو خانه مرا بنا خواهد کرد.» 10 حال، سوزان و هجمون ملخ از بین بود، یا دشمن، قوم تو را در شهر محاصره خداوند به وعده خود وفا کرده است. زیرا من به جای پدرم داود بزیر بکد و یا هر بلا و مرض دیگر پیش آید، 29 و قوم تو، هر یک تخت سلطنت اسرائیل نشسته‌ام و این خانه را برای عبادت خداوند، دستهای خود را به سوی این خانه دراز کرده، دعا کنند، آنگاه تو خدای اسرائیل ساخته‌ام. 11 صندوق عهد را در آنجا گذاشتیم، نالههای ایشان را 30 از آسمان که محل سکونت توست، بشنو و آن عهدی که خداوند با قوم اسرائیل بست.» 12 آنگاه سلیمان گناهانشان را بیخش. ای خدا، تو که تنها عارف قلوب مردمی، هر در حضور جماعت اسرائیل، روپروری مذبح خداوند، روی سکوی کس را برسحب کارهایش جزا بده. 31 آنگاه آنها در تمام عمر خود

3

سلیمان کار ساختن خانه خداوند را شروع کرد. محل آن در بود و مانند گلبرگ سوسن به طرف بیرون باز می شد. گنجایش آن اورشلیم روی کوه موریا بود، یعنی همان زمین خرمکوبی ارونه یوسی بیش از شصت هزار لیتر بود. **6** ده حوضچه نیز ساخته شد پنج عدد که در آن خداوند به دادواد پادشاه، پدر سلیمان، ظاهر شد و دادواد آنجا را برای خانه خدا در نظر گرفت. **2** کار ساختمان خانه خدا در روز دوم ماه از سال چهارم سلطنت سلیمان پادشاه آغاز شد. **3** کاهنان برای شستن خود زیربنای خانه خدا به طول شصت و به عرض بیست ذراع بود. **4** از آب حوضچه ها استفاده نمی کردند، بلکه با آب حوض خود را ایوان جلوی ساختمان نیز به پهنای بیست ذراع و به بلندی صد و یاری می شستند. **7** ده چراغدان طلا مطابق طرح، ساخته شد و در خانه خدا قرار گرفت. چراغانها را در دو دسته پنج تایی روپرتوی هم، به بیست ذراع ساخته شد. دیوارهای داخل آن روکش طلا داشت. **5** تالار اصلی خانه خدا را با چوب صنوبر پوشاندند، سپس روی آن طلا کشیده، بر آن نقشه های درختان خرما و حلقه های زنجیر مبتکاری کردند. **6** سنجگهای قیمتی زیبا روی دیوارها کار گذاشته شد تا بر شکوه و زیبایی آن بیفزاید. طلای به کار رفته از بهترین طلای فروایم بود. **7** تمام دیوارها، تیرهای سقف، درها، و آستانه های خانه خدا را با طلا پوشانیدند و روی دیوارها تصاویر کربیان حکاکی کردند. **8** در داخل خانه خدا، اتاقی برای قدس الاقداس ساخته شد. طول و عرض این اتاق هر کدام بیست ذراع بود. بیش از بیست تن طلای ناب برای پوشاندن دیوارهای آن به کار رفت. **9** حدود شصدهزار گرم میخ طلا در آن مصرف شد. بالاخانه ها نیز با طلا پوشانده شد. **10** سلیمان در قدس الاقداس، دو مجسمه کربوی ساخت و آنها را با طلا مفرغین برای دو رشته زنجیر (یعنی برای هر رشته زنجیر سر ستون، سلیمان در آنها با بالهای گستردۀ ایستاده بودند و صورتشان به طرف پوشاند. **11** آنها با بالهای گستردۀ ایستاده بودند و صورتشان به طرف بیرون بود و نوک دو بال آنها به هم می رسید و نوک بالهای دیگر شان آنها، حوض بزرگ با واژده گاو مفرغین زیر آن، سطلها، خاک اندازها تا دیوارهای دو طرف قدس الاقداس کشیده می شد. طول هر یک از چنگکهای مخصوص آویزان کردن گوشش قربانیها. حoram، این صعنگر ماهر، تمام اشیاء خانه خداوند را از مفرغ صیقلی برای بالهای کربویان پنج ذراع و مجموع طول بالهای آنها بیست ذراع بود. **12** سلیمان پادشاه ساخت. **17** به دستور سلیمان این اشیاء در دشت **14** پرده قدس الاقداس از کتان نازک به زنگهای آنی، ارغوانی و قرمز مانند زنجیرهایی که در قدس الاقداس بود، ساخت و آنها را تهیه شده و با نقش کربیان تزئین شده بود. **15** سلیمان جلوی خانه اردن که بین سوکوت و صرده قرار داشت قالبزیری شده بود. **18** خدا دو ستون ساخت، که طول آنها سی و پنج ذراع بود و نمی شد آن را وزن کدام یک سر ستون به طول پنج ذراع قرار داشت. **16** او رشته های از زنجیر، مانند زنجیرهایی که در قدس الاقداس بود، ساخت و آنها را با صد انار مفرغین که به زنجیرها متصل شده بودند، بر سر ستونها گذاشت. **17** سپس ستونها را جلوی خانه خدا، یکی در طرف راست و دیگری در سمت چپ بر پا نمود. نام ستون طرف راست را یاکین و ستون سمت چپ را بوعز گذاشت.

4

سلیمان پادشاه یک مذبح مفرغین ساخت به طول بیست **5** وقی کارهای خانه خداوند تمام شد، سلیمان، طلا و نقره و ذراع، عرض بیست ذراع و بلندی ده ذراع. **2** سپس یک حوض تمام ظرفیابی را که پدرش دادواد وقف خانه خدا کرده بود به خانه گرد از مفرغ درست کرد که عمق آن پنج ذراع، قطرش ده ذراع و خانه خدا آورد. **2** آنگاه سلیمان پادشاه، تمام سران قبائل و طوابیف محیطش سی ذراع بود. **3** بر کناره های لبه حوض دو ریف نقشه های قوم اسرائیل را به اورشلیم دعوت کرد تا صندوق عهد خداوند را که در به شکل گاو (در هر ذراع ده نقش) قرار داشتند. این نقشهها با خود صهیون، شهر دادواد بود به خانه خدا بیاورند. **3** همه آنها در روزهای حوض قالبگیری شده بود. **4** این حوض بر پشت دوازده مجسمه گاو عید خیمه ها در ماه هفتم در اورشلیم جمع شدند. **4** آنگاه کاهنان و قرار داشت. سر گاوها به طرف بیرون بود: سه گاو رو به شمال، سه لاویان صندوق عهد و خیمه ملاقات را با تمام طروف مقدسی که گاو رو به جنوب، سه گاو رو به مغرب و سه گاو رو به شرق. **5** در آن بود، به خانه خدا آوردند. **6** آنگاه سلیمان پادشاه و تمام ضخامت دیواره حوض به پهنای کف دست بود. لب آن به شکل جام بنی اسرائیل در برای صندوق عهد خداوند جمع شدند و آنقدر گاو و

دوم تواریخ

1

برای پدرم داود چوب سرو فرستادی تا قصر خود را بسازد، برای من هم بفرست. 4 در نظر دارم خانه‌ای برای عبادت خداوند، خدای

سلیمان، پسر داود پادشاه بر تمام قلمرو اسرائیل مسلط شد زیرا خود بسازن تا در آن مکان مقدس در حضور خداوند بخور خوشبو خداوند، خدایش با او بود و به او قادرست بسیار بخشیده بود. 2 بسوزانیم و نان حضور را به طور مرتب در خانه خدا بگذاریم و هر روز او تمام فرماندهان سپاه، مقامات مملکتی و سایر رهبران اسرائیل را صحیح و عصر و روزهای شیوهات و در جشنها ماه نو و سایر عیدهای احصار کرد تا همراه او به جمعون بروند. در آنجا ایشان را به خیمه خداوند، خدایمان در آنجا قربانی تقیدیم کیم زیرا این حکم خدا به ملاقات قدمی که به سیله موسی خدمتگزار خداوند بر پا شده بود، 5 می خواهم برای خدا خانه بزرگی بسازم، زیرا برد. موسی این خیمه را هنگامی ساخت که بنی اسرائیل هنوز در بیابان سرگردان بودند. 4 (بعد داود پادشاه، خیمه‌ای دیگر در اورشلیم خانه‌ای که شایسته است باشد، بسازد؟ حتی آسمانها نیز گنجایش او بر پا نمود و صندوق عهد خداوند را از قریت یعازیم به آنجا انتقال داد). 5 مذیع مفرغین که پصلیل (پسر اوری، نوہ حور) ساخته بود، می سازم فقط عبادتگاهی خواهد بود که در آن برای عبادت او بخور هنوز جلوی خیمه ملاقات قرار داشت. سلیمان و کسانی که دعوت بسوزانیم، 7 «پس صنعتگر ماهری برایم بفرست که زرگر، نقره کاری شده بودند، جلوی مذیع جمع شده، خداوند را عبادت کردند و فلکاری بداند و در بافق پارچه‌های ارغوانی، قرمز و آبی ماهر باشد. سلیمان برای خداوند هزار قربانی ساخته بود که در آن برای عبادت او بخور خدا به سلیمان ظاهر شد و به او فرمود: «هر چه می خواهی از من اورشلیم که پدرم داود آنها را بزرگیده، کار کند. 8 همچنین چویهای درخواست کن تا به تو بدهم». 8 سلیمان به خدا گفت: «تو به سرو، صنوبر و صندل از جنگلهای لبنان برای من بفرست، زیرا افراد تو پدرم داود بسیار محبت نشان دادی و حالا هم تاج و تخت او را به در بین چوب ماهر هستند و مردان من هم به ایشان کمک خواهند من بخشیده‌ای. 9 ای یهود خدا، به وعده‌ای که به پدرم داود

دادی وفا کن، زیرا مرا بر قومی پادشاه ساخته‌ای که چون غبار زمین سازم بسیار بزرگ باشکوه است. 10 من دو هزار تن گدم و دو بی شمارند. 10 به من حکمت و معرفت بیخش تا بعوانم این مردم را هزار تن جو، چهارصد هزار لیتر شراب و چهارصد هزار لیتر روغن زیتون اداره کنم، زیرا کیست که بعواند این قوم عظیم تو را اداره کند؟» به چوب بران تو خواهم داد. 11 حیرام پادشاه در جواب سلیمان 11 خداوند فرمود: «حال که بزرگترین آزوی تو این است، و تو چنین نوشت: «چون خداوند قوم خود را دوست دارد به همین جهت خواهان ثروت و افتخار و طول عمر نبودی و مرگ دشمنان را از تو را پادشاه آنها کرده است. 12 یهود، خدای اسرائیل را که آقینده من نخواستی، بلکه خواستی به تو حکمت و معرفت بیخشش تا قوم آسمان و زمین است شکر و سپاس باد که چین پسر دانا و هوشیار و مرا رهبری و اداره کنی، 12 پس من هم، حکمت و معرفتی را که فهیمده‌ای به داود داده تا عبادتگاهی برای خداوند و قصری برای درخواست نمودی به تو می‌دهم. در ضمن چنان ثروت و افتخاری به خود بسازد. 13 (من صنعتگر پدرم، حرام را می‌فرستم، او مردی دانا تو می‌بخشم که هیچ پادشاهی تا به حال آن را نداشته و بعد از این و با استعداد است. 14 مادرش یهودی و از قبیله دان است و پدرش نیز نخواهد داشت.» 13 بنا بر این سلیمان از خیمه ملاقات بالای تپه اهل صور می‌باشد. او در زرگر و نقره کاری و فلکاری بسیار ماهر جمعون به زیر آمد و به اورشلیم بازگشت تا بر قوم اسرائیل فراموشی دارد. در سلیمان هزار و چهارصد ارایه و دوازده هزار اسب داشت که حکاکی تجربه زیادی دارد و از عهده انجام هر طرحی برمی‌آید. او کنند. 14 سلیمان هزار و چهارصد ارایه و دوازده هزار اسب داشت که می‌تواند با پارچه‌های ارغوانی و آبی و سرخ و کنای بزرگ کار کند. او با برخی را در اورشلیم و بقیه را در شهرهای دیگر نگه می‌داشت. 15 صنعتگران تو و آنانی که سور من داود تعیین کرده، کار خواهد در روزگار سلیمان، نقره و طلا در اورشلیم مثل ریگ یا بان فلانو بود! کرد. 15 پس گندم، جو، روغن زیتون و شرابی را که وعده داده‌ای، والوارهای گرانبهای سرو، مانند چوب معمولی مصرف می‌شد! 16 اسپهای سلیمان را از مصر و قیلیقیه می‌آوردند و تاجران سلیمان آنها را بفرست. 16 ما نیز از کوههای لبنان به قدر احتیاج الار تعیین خواهیم کرد و آنها را به هم بسته، به آب می‌اندازیم و از کنار دریا به طور مثقال نقره و قیمت یک اربیل مصری ششصد شناور به یافا می‌آوریم. از آنجا تو می‌توانی آنها را تحويل گرفته، به اورشلیم ببری.» 17 در این هنگام سلیمان تمام بیگانه‌های اسرائیل را سرشماری کرد؛ تعداد آنها ۱۵۳'۶۰۰ نفر بود. (این سرشماری غیر از

2 سلیمان تصمیم گرفت خانه‌ای برای عبادت خداوند و قصری سرشماری بود که داود به عمل آورده بود). 18 سلیمان ۷۰'۰۰۰ نفر برای خودش بسازد. 2 این کار احتیاج به هفتاد هزار کارگر، هشتاد آنها را برای حمل بار، ۸۰'۰۰۰ نفر را برای خواهان را برای سرگردان ششصد سرکارگر داشت. 3 سلیمان کوهستان و ۳'۶۰۰ نفر را به عنوان سرکارگر تعیین کرد.

شده است. **۳۰** این نوشتہ‌ها شرح سلطنت و قدرت او و پیش‌آمدہای است که برای او و اسرائیل و سایر اقوام همسایه رخ داد.

داخلی و قدس القداس برای تخت رحمت. **۱۲** او همچنین نقشه گفت: «ای خداوند، خدای جد ما یعقوب، نام تو از ازل تا به ابد حیات و اتفاقهای دور تا دور آن، ابیارهای خانه خدا، و خزانهای برای مورد ستایش باشد! **۱۱** عظمت و قدرت، جلال و شکوه و بزرگی نگهداری هدایای وقف شده را به سلیمان داد. تمام این نقشه‌ها برازنده توست. ای خداوند، هر چه در آسمان و زمین است مال از طرف روح خدا به داود الهام شده بود. **۱۳** پادشاه دستورهای توست. سلطنت از آن توست. تو بالاتر و برتر از همه هستی. **۱۲** دیگری هم در مورد کار گروههای مختلف کاهان و لاویان و نیز ثروت و افتخار از تو می‌آید؛ تو بر همه چیز حاکم هستی. قدرت و ساختن وسائل خانه خدا به سلیمان داد. **۱۴** داود مقدار طلا و نقره توانایی در دست تو است؛ این تو هستی که به انسان قدرت و بزرگی لازم برای ساختن هر یک از وسائل خانه خدا را وزن کرد و کنار می‌بخشی. **۱۳** ای خدای ما، از تو سپاسگزاریم و نام باشکوه تو گذاشت: **۱۵** طلا و نقره برای ساختن چراغانها و چراغها؛ **۱۶** طلا را ستایش می‌کنیم. **۱۷** «ولی من و قوم من چه هستیم که چنین برای ساختن میزهای نان حضور و نقره برای میزهای نفره‌ای؟ **۱۸** افتخاری نصیب ما ساخته‌ای که به تو چیزی بدھیم؟ هر چه داریم از طلای خالص برای ساختن چنگکهای، کاسه‌ها و پیاله‌ها، و طلا و نقره تو داریم، و از مال تو به تو داده‌ایم. **۱۹** ما در این دنیا مانند اجداد برای ساختن جاهها؛ **۱۸** طلای خالص برای مبنی بخور و برای اراده خود غرب و مهمنامیم. عمر ما روی زمین مثل سایه، زود گذشت و خداوند یعنی مجسمه دو کروی که بالهایشان روی صندوق عهد دوای ندارد. **۱۶** ای خداوند، خدای ما، تمام این چیزهایی که به تو خداوند گسترده بود. **۱۹** داود به سلیمان گفت: «جزئیات این نقشه تقديم کرده‌ایم تا خانه‌ای برای نام قدوس تو ساخته شود، از تو به ما از طرف خداوند به من داده شد و من همه آنها را نوشتم. **۲۰** حال رسیده و همه مال توست. **۱۷** خدای من، می‌دانم که تو از قلب قوی و دلیر باش و کار را شروع کن. ترس و واهمه را از خود دور کن انسانها آگاهی و کسی را که به راستی عمل می‌کند، دوست داری. زیرا خداوند، خدای من با توست و تو را تهنا نمی‌گذرد تا بتوانی کار من تمام این کارها را از صمیم قلب انجام داده‌ام و شاهدم که قوم تو ساختن خانه خداوند را تمام کنی. **۲۱** گروههای کاهان و لاویان با شادی و اشیاق هدایای خود را تقديم کرده‌اند. **۱۸** ای خداوند، آماده هستند در خانه خدا خدمت کنند و صنعتگران ماهر مشتاقند تو ای خدای اجداد ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب، این اشیاق را همیشه را در هر کاری پاری دهنند. تمام بنی اسرائیل و رهبرانشان تحت فرمان در دل قوم خود نگه دار و نگذار علاقه خود را نسبت به تو از دست بدھند. **۱۹** اشیاقی در دل پسرم سلیمان به وجود آور تا از جان و دل تو می‌باشد.»

۲۹

آنگاه داود پادشاه رو به تمام آن گروه کرد و گفت: «پسر اتمام برساند.» **۲۰** سپس داود به تمام بنی اسرائیل گفت: «خداوند، سلیمان که خدا او را انتخاب کرده تا پادشاه آینده اسرائیل باشد، هنوز خدای خود را ستایش کنید.» و تمام جماعت در حضور خداوند، جوان و کم تجربه است و کاری که در پیش دارد، کار بزرگی است. خدای اجداد خود و پادشاه زانو زدن و خداوند را ستایش کردند. **۲۱** عبادتگاهی که می‌خواهد بسازد، یک ساختمان معمولی نیست، روز بعد بنی اسرائیل هزار کار، هزار قرق و هزار بره برای قربانی ساختنی بلکه خانه خداوند است. **۲** برای بنای خانه خدای خود تا آنچا که و نیز هدایای نوشیدنی به خداوند تقديم کردند. علاوه بر اینها، توانسته‌ام طلا و نقره، مفرغ و آهن، چوب و سنگ جزع، سنگهای قربانیهای دیگری نیز به خداوند تقديم نموده، گوشت آنها را بین تمام گران قیمت دیگر و جواهرات با ارزش و سنگ مرمر جمع کرده‌ام، **۳** قوم تقسیم کردند. **۲۲** آنها جشن گرفتند و با شادی فراوان در حضور و چون دلستگی به خانه خدا دارم، تمام طلا و نقره خانه شخصی خداوند خوردند و نوشیدند. بنی اسرائیل با دیگر پادشاهی سلیمان، خود را برای بنای آن بخشیده‌ام. این علاوه بر آن مصالح ساختمانی پسر داود را تأیید کردند و او را به عنوان پادشاه و صادق را به عنوان است که قبلاً تدارک دیده‌ام. **۴** این هدایای شخصی شامل صد کاهن تدهیں نمودند. **۲۳** به این ترتیب سلیمان به جای پدرش داود تن طلای خالص و دویست و چهل تن نقره خالص برای روکش بر تخت نشست تا بر قوم خداوند سلطنت کند. **۲۴** مقامات و دیوارهای خانه خدا **۵** و تمام لوازمی است که به دست صنعتگران فرماندهان سپاه و نیز تمام پسران داود پادشاه پشتیبانی خود را از ساخته می‌شود. حال چه کسی حاضر است خود را با هر چه دارد در سلیمان پادشاه اعلام داشتند. **۲۵** خداوند، سلیمان را در نظر تمام اختیار خداوند بگذارد؟ **۶** آنگاه رؤسای قبایل و طوایف، فرماندهان قوم اسرائیل بسیار بزرگ ساخت و به او جلالی شاهانه بخشید، به سپاه و ناظران دارایی پادشاه، با اشیاق ۱۷۰ تن طلا، ۳۴۰ تن طوری که به هیچ پادشاه اسرائیل قبل از او داده نشده بود. **۲۶** داود نقره، ۶۱۰ تن مفرغ و ۳۴۰۰ تن آهن هدیه کردند. **۸** کسانی هم پسر پیاس مدت چهل سال پادشاه اسرائیل بود. از این چهل سال، که سنگهای قیمتی داشتند آنها را به خوانه خانه خداوند آوردند، به چهل سال در حیرون سلطنت کرد و سی و سه سال در اورشیم، یحییل (پسر جرشون) تحويل دادند. **۹** تمام بنی اسرائیل از اینکه او در کمال پیری، زمانی که در اوج ثروت و افتخار بود، از دنیا رفت چنین فرصتی برای ایشان پیش آمدۀ بود تا با اشیاق هدایایی تقديم و سلیمان به جای او پادشاه شد. **۲۹** شرح تمام رویدادهای دوران خداوند کنند، خوشحال بودند. داود پادشاه نیز از این بابت بسیار سلطنت داود در کتب سه نبی، یعنی سموئیل، ناثان و جاد نوشه شاد شد. **۱۰** داود در حضور آن گروه خداوند را ستایش کرده،

و هفتصد نفر از خویشاوندانش که همه افرادی کارдан بودند، تعیین جدیری مسئول با غهای زیتون و درختان افراخ در دشت‌های هم مرز شدند تا در آن قسمت از خاک اسرائیل که در غرب رود اردن بود کشور فلسطین بود. پوآش متصدی ذخیره روغن زیتون بود.²⁹ شطرای مسئول امور مذهبی و مملکتی باشدند.³⁰ یروآ سرپرست تمام طایفهٔ شارونی در دشت شارون از رمه‌ها نگهداری می‌کرد، و شفاط پسر حرون بود. در سال چهل سلطنت داود پادشاه، در نسب نامه‌های عدایی مسئول نگهداری رمه‌های بود که در دره‌ها می‌جیریدند.³⁰ طایفهٔ حرون بررسی به عمل آمد و معلوم شد افراد کاردان این طایفهٔ عوبیل اسماعیلی بر کار نگهداری شترها و یخدیا می‌برونند پس از یعنی بر کار در یزیر جلاعاد می‌باشند.³² پس داود پادشاه دو هزار و هفتصد نفر نگهداری الاغها نظارت می‌کردند.³¹ یازیر مسئول نگهداری گله‌ها از خویشاوندان بیریا را که افرادی کاردان و از رؤسای خاندان بودند، بود. تمام این مردان ناظران دارایی داود پادشاه بودند.³² یوناتان انتخاب نمود تا مسئول امور مذهبی و مملکتی ناحیهٔ شرق رود اردن عمومی داود مشاوری دانا و عالم بود و یحییٰ بنیل، پسر حکمونی از که قبایل رئوین، جاد و نصف قبیلهٔ منسی در آنجا بودند، باشدند.³³ پسران پادشاه مواظیت می‌کرد.³³ اختیفول مشاور پادشاه و حوشی ارکی دوست پادشاه بود.³⁴ پس از اختیفول، یهودیان (پسر بنایا) و

27 سپاه اسرائیل از افراد و رؤسای خاندانها و طایفه‌ها و زرگان آیاتار به جای او مشاور شدند. فرماده سپاه اسرائیل یوآب بود.

تشکیل یافته بود و شامل دوازده سپاه می‌شد. هر سپاه که متشکل از **28** داود تمام مقامات مملکتی را به اورشلیم احضار کرد:
۲۴۰۰۰ نفر بود، به نوبت، سالی یک ماه به خدمت فرا خوانده می‌شد. فرماندهان این سپاهیان، به ترتیب ماه خدمت، عبارت بودند رؤسای قبایل و طایفه‌فارص؛⁴ ماه دوم: املاک و گله‌های پادشاه، مقامات دریار و جنگاوران شجاع.² ماه اول: پیشیعام، پسر زیدیٰ بنیل، از طایفهٔ فارص؛⁴ ماه سوم: بنایا، پسر آنگاه داود ب پا ایستاده، چنین گفت: «ای بارداران من و ای قوم دوای اخویخی (معاون او مقول نام داشت)؛⁵ ۵ ماه سوم: بنایا، پسر آنگاه داود ب پا ایستاده، چنین گفت: «ای بارداران من و ای قوم یهودیان عکس اعظم (بنایا همان کسی است که فرمانده سی سردار من! آزو داشتم خانه‌ای بسازم تا صندوق خداوند در آن قرار داود بود؛ پسرش عمیزباد از فرماندهان سپاه او بود)؛⁶ ۷ ماه چهارم: گیرد، و خدای ما در آن منزل کنند. من هر چه برای این بنا لازم عسایلی، بزاد یوآب (بعد از او پسرش زیدیا جای او را گرفت)؛⁸ ۸ ماه بود، جمع‌آوری کردم ۳ ولی خدا به من فرمود: تو خانه‌ای برای من پیغام: شمهوت بیزراحی؛⁹ ۹ ماه ششم: عیرا، پسر عقیش تقویعی؛ نخواهی ساخت، زیرا مردی جنگاور هستی و خون ریخته‌ای. ⁴ با ۱۰ ماه هفتم: حالف فلوبی از قبیلهٔ افرایم؛¹¹ ۱۱ ماه هشتم: سکای و وجود این، خداوند، خدای اسرائیل از میان تمام اعضای خانواده پدرم حوشاتی از طایفهٔ زارح؛¹² ۱۲ ماه نهم: ایزعر عناتونی از قبیلهٔ بنیامین؛¹³ مرا انتخاب کرده است تا سر سلسله‌ای باشم که همیشه بر اسرائیل ۱۳ ماه دهم: مهرای نطفاتی از طایفهٔ زارح؛¹⁴ ۱۴ ماه یازدهم: بنایا سلطنت خواهد نمود. خدا پیغام بیهودا را برگردید و از قبیلهٔ بیهودا، فرعاتونی از قبیلهٔ افرایم؛¹⁵ ۱۵ ماه دوازدهم: خلدادی نطفاتی از نسل خانواده پدرم را و از میان پسران پدرم، مرا انتخاب کرد و بر تمام عنتیٰ بنیل. ¹⁶ رؤسای قبیله‌های اسرائیل به شرح زیر بودند: العازار پسر اسرائیل پادشاه ساخت. ⁵ حال از میان پسران زیادی که خداوند به زکری، رئیس قبیلهٔ رئوین؛ شفطیلا پسر معکه، رئیس قبیلهٔ شمعون؛ من بخشیده است، سلیمان را انتخاب کرده است تا به جای من بر حشیبا پسر قمویل، رئیس قبیلهٔ لاوی؛ صادوق، رئیس خاندان هارون؛ تخت بنشیند و بر قوم خداوند سلطنت کنند. ⁶ خداوند به من فرموده ایهود بزاد داود پادشاه، رئیس قبیلهٔ بیهودا، عمری پسر میکائیل، رئیس است: خانهٔ مرا پسر تو سلیمان بنا می‌کند، چون او را انتخاب کرده‌ام قبیلهٔ پسکار؛ پیشمعیا پسر عویدیا، رئیس قبیلهٔ زبولون؛ یرمیوت پسر تا پسر من باشد و من پدر او. ⁷ اگر بعد از این نیز دستورها و قوانین عزیزیل، رئیس قبیلهٔ نفتالی؛ هوشع پسر عزیرا، رئیس قبیلهٔ افرایم؛ مرا اطاعت کند، همان طور که تا به حال کرده است، سلطنت او را تا بوئیل پسر فدایا، رئیس نصف قبیلهٔ منسی؛ بدو پسر زکریا، رئیس نصف به ابد پایدار می‌سازم. ⁸ پس الان در حضور خدای ما و در حضور دیگر قبیلهٔ منسی در جلاعاد؛ یعنی یل پسر ابیره، رئیس قبیلهٔ بنیامن؛ جماعت او اسرائیل به همه شما دستور می‌دهم که احکام خداوند، چنان بیست سال یا کمتر را به حساب نیارود، زیرا خداوند وعده داده ندیده، بلکه آن را برای فرزندان خود به ارت بگذارد تا برای همیشه بود که جمیعت اسرائیل را مثل ستارگان آسمان بی شمار گرداند.²⁴ ملک آنها باشد. ⁹ حال ای پسر من سلیمان، بکوش تا خدای یوآب سرشناسی را شروع کرد ولی آن را تمام نکرد، چون خشم خداوند اجداد خود را بشناسی و با تمام دل و جان او را پیرستی و خدمت بر اسرائیل افزونخانه شد. لذا آمار نهایی در سالنامه داود پادشاه ثبت کنی. خداوند تمام دلها را می‌بیند و هر فکری را می‌داند. اگر در نشد. ²⁵ عزموت پسر عدایی یل سرپرست انبارهای سلطنتی و یوناتان جستجوی خدا باشی، او را خواهی یافت؛ ولی اگر از او برگردی پسر عزیرا سرپرست انبارهای شهرها و روستاهای قلعه‌ها بود. ²⁶ تو را تا به ابد طرد خواهد کرد. ¹⁰ خداوند تو را برگردیده است تا عزیزی پسر کلوب، سرپرست کارگرانی بود که در املاک پادشاه کار عبادتگاه مقدّسش را بنا کنی. پس موظف باش و با دلگرمی به این می‌کرندند.²⁷ شمعی راماتی بر باغهای انگور پادشاه نظرات می‌کرد. کار مشغول شو. ¹¹ آنگاه داود نقشه ساختمن خانه خدا و طرح زیدی شفماتی مسئول تهیه شراب و انبار کردن آن بود. ²⁸ بعل حانان فضای اطراف آن را به سلیمان داد: انبارها، بالاخانه‌ها، اتاقهای

داود پادشاه و رهیان قوم اشخاصی را از خاندان آساف و ساکار، ننتیل، عیتیل، پساکار و فعلتای. این هشت پسر نشانه هیمان و پدتون انتخاب کردند تا به همراهی بربط و عود و سنج پیامهای خدا را اعلان کنند. اسمای آنها و نوع خدمتشان به شرح زیر در میان طایفه خود معروف بودند. اسمای ایشان، عتنی، رفائل، عوید و الزباد بود. برادران او الیهو و سمکیا هم مردانی توانا بودند. 8 است: 2 زکر، یوسف، نتبیا و اشتریله (پسران آساف) که تحت همه افراد خاندان عوید ادوم مردانی توانا و اجد شرایط برای این کار بودند. 9 هچله پسر برادر مشلمیا هم مردانی قابل بشمار می آمدند. 10 از طایفه مواری نیز حوسه با پسرانش به نگهبانی خانه خدا تعین شدند. پسران حوسه عبارت بودند از: شمری (هر چند او عزیتیل، شبولی، بیرموت، حتینی، ایانه، جدلنی، رومتی عزره، یشقاشه، ملوتی، هوتیر و محربوت (پسران آساف) که تحت همیاری سرپرستی آساف بودند. آساف به دستور پادشاه، پیام خداوند را اعلان می کرد؛ 3 جدلیا، صری، اشعبیا، حشیبا و مئییبا (پسران پدتون) که به سرپرستی پدرداش و با نوای چنگ پیام خداوند را اعلان می کردند و او را با سرود ستایش می نمودند؛ 4 هیمان: بقیا، متینا، عزیتیل، شبولی، بیرموت، حتینی، ایانه، جدلنی، رومتی عزره، یشقاشه، ملوتی، هوتیر و محربوت (پسران هیمان). 5 خدا این چهارده پسر را به هیمان که نبی مخصوص پادشاه بود، بخشیده بود تا طبق وعده اش به هیمان به او عزت و قدرت داده باشد. هیمان سه دختر نیز داشت. 6 تمام این مردان به سرپرستی پدرانشان در خانه خداوند سنج و عود و بربط می نواختند و به این ترتیب خدا را خدمت می کردند. آساف و پدتون و هیمان مستقیما از پادشاه دستور می گرفتند. 7 تمام این افراد و لاویانی که با ایشان همکاری عوید ادوم درآمد. پسران عوید ادوم از انبارها مواظبت می کردند. 8 زکریا که مشاور دانایی بود، 15 و نگهبانی دروازه جنوبی به این از آنها کدام یک از دروازهها را باید نگهبانی کند. 14 نگهبانی دروازه شرقی به اسم مشلمیا، نگهبانی دروازه شمالی به نام پسرش زکریا لایوای در خانه خداوند خدمت کنند. 13 تمام خاندانها، بدون سایر لایوای در خانه خداوند خود به گروهها تقسیم شدند تا مثل توجه به بزرگی یا کوچکی شان، قرعه کشیدند تا مشخص شود هر یک سایر لایوای در خانه خداوند خود را باید نگهبانی کند. 14 نگهبانی از خانه خداوند برحسب خاندان خود به گروهها تقسیم شدند تا مثل چهارده پسر را به نام یوسف از خاندان آساف افتاد. دوم: 9 قرعه اول به نام یوسف در وصف خداوند ترتیب شده و در نواختن سازها ماهر بودند. تعداد کل گروه آنها ۲۸۸ نفر بود. 8 وظایف مخصوص سرایندگان، بدون در نظر گرفتن من و تجربه، به قید قرعه تعیین شد. 17 هر روز شش نفر در دروازه شرقی، چهار نفر در دروازه شمالی، چهار نفر در دروازه جنوبی، و چهار نفر در انبارها (دو نفر در هر ایوان) نگهبانی می دادند. 18 هر روز برای نگهبانی دروازه غربی شش نفر تعیین می شدند، یعنی چهار نفر برای جاده و دو نفر برای خود دروازه. 19 نگهبانان خانه خدا از طایفه های فورح و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ نهم: متنیا و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ چهارم: بصری و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ پنجم: نتبیا و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ ششم: بقیا و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ هفتم: یشریله و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ هشتم: اشعبیا و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ نهم: متنیا و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ چهاردهم: دهم: شمعی و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ یازدهم: عزیتیل و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ دوازدهم: حتینی و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ شانزدهم: ملوتی و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ هفدهم: یشقاشه و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ هجدهم: حنانی و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ نوزدهم: ملوتی و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ بیست و دوم: جدلنی و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ بیست و یکم: ایلیاهه و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ بیست و یکم: این خزانه هدایاتی نگهداری می شد که داود پادشاه و سایر هریان هوتیر و پسران و برادرانش، ۲ نفر؛ بیست و دو: جدلنی و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ بیست و سوم، محربوت و پسران و برادران او، ۱۲ نفر؛ یعنی روسای طوایف و خاندانها و نیز فرماندهان سپاه وقف کرده بودند. 27 این اشخاص قسمتی از آنچه را در جنگ به غنیمت ۱۲ نفر؛ بیست و چهارم، رومتی عزره و پسران و برادرانش، ۱۲ نفر. می گرفتند وقف می کردند تا صرف هرینه های خانه خداوند شود. 28

از طایفه قبور افرادی که برای نگهبانی دروازه های معبد شلومیت و برادرانش در ضمن مسئول نگهداری هدایاتی بودند که تعیین شدند، اینها بودند: مشلمیا پسر قوری از خاندان آساف، و به وسیله سموئیل نبی، شائل پسر قیس، ابیر پسر نیر، بوآب پسر هفت پسر او که به ترتیب سن عبارت بودند از: زکریا، یدعیتیل، صریوه، و دیگران وقف شده بود. 29 کتنیا و پسرانش که از طایفه زیدیا، یتنیتیل، عیلام، بیهودان و الیهودیانی. 4 هشت پسر عوید یصهار بودند، وظایفی در خارج از خانه خدا به عهده داشتند. آنها از ادوم که به ترتیب سن عبارت بودند از: شمعیا، یهوزاباد، یوآخ، مسئولین و مقامات قضایی بودند. 30 از طایفه حبرون حشیبا و هزار

وقتی داود پیر و سالخورده شد پیش سلیمان را بر تخت آردی، نانهای فطیر، پختن و آغشته کردن هدایا به روغن زیتون و وزن سلطنت اسرائیل نشاند. ۲ داود تمام رهبران اسرائیل و کاهنان و لایوان نیز جزو وظایف لایوان بود. ۳۰ ایشان هر روز صبح و لایوان را جمع کرد. ۳ سپس دستور داد که از لایوان سرشماری به عصر در حضور خداوند می‌ایستادند و با سرو او را ستایش می‌کردند. ۳۱ همین کار را هنگام تقديم قربانیهای سوختنی به خداوند در روز عمل آید. تعداد کل مردان لاوی سی ساله و بالاتر، سی و هشت هزار نفر بود. ۴ داود فرمان داد که بیست و چهار هزار نفر از آنها بر کار بودند به تعداد مناسب و به طریق تعیین شده به طور مرتب خدمت ساختمان خانه خداوند نظارت کنند، شش هزار نفر قاضی و مأمور اجرا باشند، ۵ چهار هزار نفر نگهبان خانه خدا و چهار هزار نفر کاهنان را که از نسل هارون بودند، کمک می‌کردند. دیگر با آلات موسيقی که او تهیه کرده بود خداوند را ستایش کنند.

24 ۶ سپس داود آنها را برحسب طایفه‌های لاوی، به سه دسته تقسیم کرد: جژشون، قهات و مراری. ۷ دسته جژشون از دو گروه به نامهای پسرانش لعدان و شمعی تشکیل شده بود. ۸ این دو گروه نیز از شش گروه دیگر تشکیل شده بودند که به نام پسران لعدان و شمعی خوانده می‌شدند. اسامی پسران لعدان یحییئل، زیتم و بوئل بود. ایشان رهبران خاندان لعدان بودند. اسامی پسران شمعی شلومیت، ایتامار، نسل هارون را برحسب وظایف ایشان به چند گروه تقسیم حریئل و هاران بود. ۹ خاندانهای شمعی به اسم یحث، زیتا، داود با نظر صادوق (نماینده طایفه العازار) و اخیملک (نماینده طایفه العازار و ایتامار) نسل هارون را برحسب وظایف ایشان به چند گروه تقسیم کرد. ۱۰ نسل العازار شانزده گروه بودند و نسل ایتامار هشت گروه، یوش و برعیه (چهار پسر شمعی) نامیده می‌شدند. ۱۱ یحث برگز از همه بود و بعد زیتا. اما یوش و برعیه با هم یک خاندان را تشکیل و هم در نسل ایتامار مقامات بلند پایه روحانی بودند؛ بنابراین برای می‌دادند، چون هیچ کدام پسران زیادی نداشتند. ۱۲ دسته قهات از اینکه تبعیض پیش نیاید، قرار شد به قید قرعه وظایف هر گروه تعیین چهار گروه به نامهای پسرانش عمرام، یصهار، حبرون و عزیئل شود. ۱۳ نسل العازار و ایتامار به نوع قرعه کشیدند. سپس شمعیان تشکیل شده بود. ۱۴ عمرام پدر موسی و هارون بود. هارون و نسل او لایوی، پسر نتنیئل، که کاتب بود در حضور پادشاه، صادوق کاهن، اخیملک پسر ایتامار، و سران کاهنان و لایوان اسامی و وظایف ایشان خداوند انتخاب شدند تا پیوسته خداوند را خدمت کنند و بنی اسرائیل را نوشت. ۱۵ بیست و چهار گروه به حکم قرعه به ترتیب زیر تعیین شدند: ۱ یهودیاریب؛ ۲ بدیعیا؛ ۳ حاریم؛ ۴ سوریم؛ ۵ ملکیه؛ ۶ میامین؛ ۷ هقصون؛ ۸ ایبا؛ ۹ یشویع؛ ۱۰ شکنیا؛ ۱۱ الباشیب؛ ۱۲ یاقرم؛ ۱۳ حفة؛ ۱۴ یشبآب؛ ۱۵ بلجه؛ ۱۶ امری؛ ۱۷ حزپر؛ ۱۸ هفچیص؛ ۱۹ فتحیا؛ ۲۰ یحرقیئل؛ ۲۱ یاکین؛ ۲۲ یحییئل؛ ۲۳ دلایا؛ ۲۴ معزیا. ۱۹ هر کی از این گروهها وظایف خانه خداوند و یقمعام. ۲۰ پسران عزیئل، میکا و یشیا بودند. ۲۱ ماری دو پسر داشت به نام خداوند برکت دهنده. ۲۲ جوشوم و العازار پسران موسی، مرد خدا نیز جزو قبیله لاوی بودند. ۲۳ بین پسران جوشوم، شوئل رهبر بود. ۲۴ العازار فقط یک پسر داشت به نام رحیما. رحیما رهبر خاندان خود بود و فرزندان بسیار داشت. ۲۵ از پسران یصهار، شلومیت رهبر خاندان بود. ۲۶ پسران حبرون عبارت بودند از: زیریا، امریا، یحریئل و یقمعام. ۲۷ پسران عزیئل، میکا و یشیا بودند. ۲۸ ماری دو پسر داشت به نامهای محلی و موشی. العازار و قیس پسران محلی بودند. ۲۹ وقتی العازار مرد پسری نداشت. دخترانش با پسر عموهای خود، یعنی پسران قیس ازدواج کردند. ۳۰ موشی هم سه پسر داشت: ۳۱ پسران عذر و بیریموت. ۳۲ هنگام سرشماری، تمام مردان لاوی که بیست ساله یا بالاتر بودند، جزو این طوابق و خاندانها نمی‌نویسی شدند و همه برای خدمت در خانه خداوند تعیین گردیدند. ۳۳ داود گفت: «خداوند، خدای اسرائیل به ما صلح و آرامش بخشیده و برای همیشه در اورشلیم ساکن شده است. ۳۴ پس دیگر نوومی ندارد لایوان خیمه عبادت و لوازم آن را از مکانی به مکان دیگر حمل کنند. ۳۵ به این ترتیب طبق آخرین دستور داود تمام مردان قبیله لایوی بیست ساله و بالاتر، سرشماری شدند. ۳۶ وظیفه لایوان این بود که در خدمت خانه خداوند کاهنان را که از نسل هارون بودند، و رهبران کاهنان و لایوان انجام شد.

فرشته خداوند. در این باره فکر کن و به من بگو که به خدا چه مذبح برای قربانیهای قوم اسرائیل خواهد بود.» **2** داود تمام ساکنان جوانی بدم.» **13** داود جواب داد: «در تدگنا هستم. بهتر است به غیریهودی اسرائیل را برای ساختن خانه خدا به کار گرفت. از بنین دست خداوند بیفم تا به دست انسان، زیرا رحمت خداوند بسیار آنها افرادی را برای تراشیدن سنگ تعیین کرد. **3** او مقدار زیادی عظیم است.» **14** پس خداوند مرض مهلكی بر اسرائیل فرستاد و آهن نهیه کرد تا از آن میخ و گیره برای دروازه‌ها درست کنند. او هفتاد هزار نفر مردند. **15** سپس فرشته‌ای فرستاد تا اورشلیم را نابود همچنین به قدری مغوغ تهیه کرد که نمی‌شد آن را وزن نمود! **4** کنند. اما خداوند از این کار متأسف شد و به فرشته مرگ چینن دستور مردان صور و صیدون نیز تعداد بیشماری الوار سرو برای داود آوردند. داد: «کافی است! دست نگه دار!» در این هنگام فرشته خداوند در **5** داود گفت: «پسر سلیمان، جوان و کم‌تجربه است و خانه زمین خرمکوبی شخصی به نام ارونه بیوسی ایستاده بود. **16** داود خداوند باید پرشکوه و در دنیا معروف و بی نظر باشد. بنابراین، من فرشته خداوند را دید که بین زمین و آسمان ایستاده و شمشیرش از حالا برای آن تدارک می‌بینم.» پس داود پیش از وفاتش، را به طرف اورشلیم دراز کرده است. پس داود و بزرگان اورشلیم مصالح ساختمانی زیادی را فراهم ساخت **6** و به پسر خود سلیمان پلاس پوشیدند و در حضور خداوند به خاک افتدند. **17** داود به سفارش کرد خانه‌ای برای خداوند، خانای اسرائیل بنا کند. **7** داود خدا گفت: «من مقصر و گناهکار هستم، زیرا من بودم که دستور به سلیمان گفت: «ای پسرم، من خودم می‌خواستم خانه‌ای برای نام سرشناسی دادم. اما این مردم بیچاره چه کردند؟ ای خداوند، من و یوهوه، خدای خود بسازم، **8** اما خداوند به من فرمود: تو خونهای خاندان ما مجازات کن ولی قوم خود را از بین نیر.» **18** فرشته بسیار ریخته‌ای و جنگهای بزرگ کرده‌ای، پس نمی‌توانی خانه‌ای برای خداوند به جاد دستور داد به داود بگوید که در زمین خرمکوبی نام من بسازی، زیرا دستت به خون انسانهای زیادی الوده شده است. ارونه بیوسی، مذهبی برای خداوند بسازد. **19** پس داود رفت تا **9** ولی او به من وعده داده، فرمود: پسری به تو می‌دهم که مردی به دستور خداوند عمل کند. **20** ارونه که منشغل کوپیدن خرم صلح‌جو خواهد بود و من شر تمام دشمنان را از سر او کم خواهم گندم بود وقتی روی خود را برگرداند فرشته خداوند را دید. چهار پسر کرد. نام او سلیمان یعنی «صلح» خواهد بود. در طی سلطنت او به او از ترس دویدند و خود را پنهان کردند. **21** ارونه، داود پادشاه قوم اسرائیل صلح و آرامش خواهم بخشید. **10** او خانه‌ای برای من را دید که به طرف او می‌آید. پس فوری دست از کوپیدن خرم بنا خواهد کرد. او پسر من و من پدر او خواهم بود، و پسران و نسل کشید و در حضور پادشاه به خاک افتاد. **22** داود به ارونه گفت: او را تا به این بر تخت سلطنت اسرائیل خواهم نشاند. **11** پس حال «زمین خرمکوبی خود را به من بفروش؛ قیمت آن هر چه باشد به تو ای پسرم، خداوند همراه تو باشد و تو را کامیاب سازد تا همان طور که می‌دهم. می‌خواهم در اینجا برای خداوند مذهبی بسازم تا این بلا فرموده است بتوانی خانه خداوند، خدایت را بسازی. **12** خداوند به رفع شود». **23** ارونه به پادشاه گفت: «آن را پیشکش می‌کنم. تو بصیرت و حکمت عطا کنید تا وقتی پادشاه اسرائیل می‌شوی تمام همه چیز در اختیار شماست گاو برای قربانی، خرمکوب برای روش قوانین و دستورهای او را بجا آوری. **13** چون اگر مطیع دستورها و کردن آتش قربانی و گدم برای هدایه آردي. همه را به پادشاه تقديم احکام خداوند که توسط موسی به بني اسرائیل داده است باشی، او تو می‌کنم.» **24** داود پادشاه جواب داد: «نه، من تمام قیمت آن را را موفق می‌گردانند. پس قرقی و دلیر باش، و ترس و واهمه را از خود می‌پردازم، چون نمی‌توانم مال تو را بگیرم و به خداوند هدیه کنم. دور کن! **14** «من با تلاش زیاد سه هزار و چهارصد تن طلا و سی و نمی‌خواهم چیزی که برای من مفت تمام شده، به حضور خداوند چهار هزار تن نقره جمع‌آوری کردم، و این علاوه بر آمن و مفرغ تقديم کنم.» **25** پس داود ششصد مثقال طلا به ارونه پرداخت، بی حساب، الوار و سنگی است که برای خانه خداوند آمده ساخته‌ام. **26** و در آنجا برای خداوند یک مذبح ساخت و روی آن قربانیهای تو نیز باید به این مقدار اضافه کنی. **15** تو سنتگرایشها و بناها و سوختنی و سلامتی تقديم کرد. سپس نزد خداوند دعا کرد و خداوند نجارها و صنعتگران ماهر بسیار برای انجام هر نوع کاری در خدمت هم با فرستادن آتش از آسمان و سوزانیدن قربانیهای روی مذبح، او را خود داری. **16** ایشان در زرگری و نقوش‌سازی و فلزکاری مهارت بسیار مستجاب فرمود. **27** آنگاه خداوند به فرشته دستور داد که شمشیرش دارند. پس کار را شروع کن. خداوند با تو بشاد!» **17** سپس داود را غلاف کنید. **28** داود چون دید که خداوند جواب دعایش را داده به تمام بزرگان اسرائیل دستور داد که پسرش را در انجام این کار است، در آنجا قربانی به او تقديم کرد. **29** در آن هنگام خیمه کمک کنند. **18** داود به آنان گفت: «خداوند، خدای شما با عبادت که موسی در بیابان آن را درست کرده بود، و نیز مذبح، در شماست. او از هر طرف به شما صلح و آرامش بخشیده، زیرا من بالای په جیعن قرار داشت، **30** ولی داود نمی‌توانست برای دعا به به باری خداوند دشمنان این سزمهین را شکست داد و آنها الان آنچا بود، زیرا از شمشیر فرشته خداوند می‌تسید. **19** پس با تمام نیروی خود خداوند، مطیع شما و خداوند هستند.

22 سپس داود در کنار مذهبی که ساخته بود، ایستاد و بازیند تا بتواند صندوق عهد و سایر اشیاء مقدس را به خانه خداوند گفت: «این همان جایی است که باید خانه بیوه خدا بنا شود و این بیاورید!»

را با حانون، پسر ناحاش بجا آوم، چون پدرش دوست باوفای من 20

سال بعد در فصل بهار، فصلی که پادشاهان معمولاً درگیر بود. «پس داود نمایندگانی به دربار حانون فرستاد تا به او تسلیت جنگ هستند یواب سپاه اسرائیل را پسیج کرد و به شهرهای عموی‌ها بگویند. ولی وقتی نمایندگان به عمون رسیدند، 3 بزرگان عمون به حمله برد، اما داود پادشاه در اورشلیم ماند. یواب شهر ره را محاصره حانون گفتند: «این اشخاص به احتمام پدرت به اینجا نیامده‌اند، بلکه نموده، آن را گرفت و ویران کرد. 2 وقتی داود به میدان جنگ داود آنها را فرستاده است تا پیش از حمله به ما، شهرها را جاسوسی آمد، تاج گرانبهای پادشاه عموی را از سر او برداشت و بر سر خود کنند.» 4 از این رو، حانون فرستاده‌های داود را گرفته، ریششان گذاشت. این تاج حدود سی و پنج کیلو وزن داشت و از طلا و را تراشید، لیاسشان را از پشت پاره کرد و ایشان را نیمه برهنه به جواهرات قیمتی ساخته شده بود. داود غنیمت زیادی از شهر ره کشورشان برگردانید. 5 نمایندگان داود حجالت می‌کشیدند با این گرفت و با خود برد. 3 داود، مردم آن شهر را اسیر کرد، اوه و تیشه وضع به وطن مراجعت کنند. داود چون این خبر را شنید، دستور داد و تیر به دستشان داد و آنها را به کارهای سخت گماشت. او با اهالی آنها در شهر اریحا بمانند تا ریششان بلند شود. 6 مردم عمون وقتی شهرهای دیگر عمون نیز همین طور عمل کرد. سپس داود و نشکر او فهمیدند با این کار، داود را دشمن خود کردند، سی و چهار تن به اورشلیم بازگشتد. 4 پس از مدتها باز جنگی با فلسطینی‌ها در نقره فرستادند تا معکه و صوبه، واقع در سوریه، اربابه‌ها و سواره نظام جاز درگرفت. سبکای هوشانی، سفای را که یک غول فلسطینی اجیر کنند. 7 با این پول سی و دو هزار اربابه و خود پادشاه معکه و بود، کشت و فلسطینی‌ها تسلیم شدند. 5 در طی جنگ دیگری با تمام سپاه او را اجیر کردند. این نیزه‌ها در میدبا اردو زند و سریازان فلسطینی‌ها، الحانان (پسر باعیر)، لحمی را که برادر جلیات جتی حانون پادشاه هم که از شهرهای عمون جمع شده بودند، در آنجا به بود و نیزه‌ای به کلفتی چوب نساجها داشت، کشت. 6 یک بار ایشان پیوستند. 8 وقتی داود از این موضوع باخبر شد، یواب و تمام هم وقتی فلسطینی‌ها در جت با اسرائیلی‌ها می‌جنگیدند، یک غول سپاه اسرائیل را به مقابله با آنها فرستاد. 9 عمونی‌ها از دروازه‌های فلسطینی که در هر دست و پایش شش انگشت داشت، نیروهای شهر خود دفاع می‌کردند و نیروهای اجیر شده در صحراء مستقر شده اسرائیلی را به ستوه آورد. آنگاه یوناتان، برادرزاده داود که پس شمعا بودند. 10 وقتی یواب دید که باید در دو جبهه بجنگد، گروهی از بود، او را کشت. 8 این سه مرد که به دست داود و سریازان او بهترین رمزدگان خود را انتخاب کرده، فرماندهی آنها را به عهده کشته شدند، از نسل غولپیکران جت بودند. گرفت تا به جنگ سریازان سوری برود. 11 بقیه سریازان را نیز به

21 ببرادرش ایشای سپرد تا به عمونی‌ها که از شهر دفاع می‌کردند، شیطان خواست اسرائیل را دچار مصیبت نماید، پس داود

حمله کرد. 12 یواب به ببرادرش گفت: «اگر از عهده سریازان سوری را اغوا کرد تا اسرائیل را سرشماری کند. 2 داود به یواب و سایر برزیامدم به کمک من بیا، و اگر تو از عهده عمونی‌ها بزیامدی، من رهبران اسرائیل چین دستور داد: «به سراسر اسرائیل، از دن تا پیرشیع، به کمک تو می‌آم. 13 شجاع باش! اگر واقعاً می‌خواهیم قوم خود و بروید و مردان جنگی را سرشماری کنید و نتیجه را به من گزارش شهراهای خدای خود را نجات دهیم، امروز باید مردانه بجنگم. دهید.» 3 یواب جواب داد: «خداؤند لشکر خود را صد برای افزایش هر چه خواست خداوند باشد، انجام می‌شود.» 14 وقتی یواب و دهد. همه این سریازان مال پادشاه هستند، پس چرا آقای می خواهد سریازانش حمله کردند، سوری‌ها پا به فوار گذاشتند. 15 عمونی‌ها نیز دست به سرشماری بزنند و اسرائیل را گناهکار سازد؟» 4 اما پادشاه وقتی دیدند مژدوران سوری فرار می‌کنند، آنها هم گریختند و تا داخل نظرش را عوض نکرد، پس یواب مطابق آن دستور، سراسر خاک شهر عقب‌نشینی نمودند. سپس یواب به اورشلیم مراجعت کرد. 16 اسرائیل را نیز پا گذاشت و پس از سرشماری به اورشلیم بازگشت. سوری‌ها وقتی دیدند نمی‌توانند در مقابل اسرائیلی‌ها مقاومت کنند، 5 او گزارش کار را تقديم داود کرد. تعداد مردان جنگی در تمام سریازان سوری شرق رود فرات را نیز به کمک طبلیند. فرماندهی این اسرائیلی یک میلیون و صد هزار نفر بود که از این عده چهارصد و نیروها به عهده شویک فرمانده سپاه هددعزیر بود. 17 داود چون این هفتاد هزار نفر از بیهودا بودند. 6 ولی یواب از قبیله‌های لاوی و را شنید، همه سریازان اسرائیلی را جمع کرده، از رود ادن گذشت و بنیامین سرشماری نکرد، زیرا با دستور پادشاه مختلف بود. 7 این کار با نیروهای سوری وارد جنگ شد. 18 ولی سوری‌ها باز هم گریختند و داود در نظر خدا گناه محسوب می‌شد، پس او اسرائیل را به سبب داود و سریازانش هفت هزار ارباب سوار و چهل هزار پیاده سوری را آن تنبیه نمود. 8 آنگاه داود به خدا عرض کرد: «با این کاری کشتند. شویک نیز در این جنگ کشته شد. 19 وقتی پادشاهان که کردم گناه بزرگی مرتکب شدم. التسامس می‌کنم این حمامت مرا مزدور هددعزیر دیدند که سریازان سوری شکست خوده‌اند، با داود بیخش». 9 خداوند به مجاد، نبی داود فرمود: 10 «برو و به داود صلح نموده، به خدمت او درآمدند. از آن پس دیگر سوری‌ها به بگو که من سه چیز بیش او می‌گذارم و او می‌تواند یکی را انتخاب عمونی‌ها کمک نکرددن.

کنند. 11 جاد پیش داود آمد و پیغام خداوند را به او رسانده،

گفت: «بین این سه، یکی را انتخاب کن: 12 سه سال قحطی، یا سه ماه فوار از دست دشمن، یا سه روز مرض مهلك و کشیار بهوسیله

یک خیمه نگهداری می‌شود!»² ناتان در جواب داود گفت: آسمان، خدای اسرائیل است. تو خاندان داود را تا به ابد حفظ آنچه را که در نظر داری انجام بده زیرا خدا با توست.»³ ولی خواهی کرد. ۲۵ ای خداوند من، تو به من وعده دادی که خاندانم همان شب خدا به ناتان فرمود: «برو و به خدمتگزار من داود تا به ابد بر قوم تو سلطنت کن. به همین سبب است که جرأت بگو: «تو آن کسی نیستی که باید برای من خانه‌ای بسازد. ۵ زیرا من کرده‌ام چنین دعایی در حضورت بنمایم. ۲۶ ای خداوند تو براستی هرگز در ساختمانی ساکن نبوده‌ام. از آن زمان که بپنی اسرائیل را از خدا هستی و تو این چیزهای خوب را به من وعده فرموده‌ام. ۲۷ ای خداوند تو براستی هرگز در حرکت بوده‌ام. ۶ در طول این مدت هرگز به برکت می‌دهی، برکت تو ابدی است.»

هیچ کدام از رهبران اسرائیل که آنها را برای شبابی قوم خود تعیین ۱۸ پس از چندی باز داود به فلسطینی‌ها حمله کرده، آنها را نموده بودم، نگفتم که چرا برایم خانه‌ای از چوب سرو نساخته‌اید؟»⁷ ۷ حال به خدمتگزار من داود پگو: «خداوند، خدای لشکرهای شکست داد و شهر جت و روستاهای اطراف آن را از دست ایشان آسمان می‌فرماید که وقتی چوپان ساده‌ای بیش نبودی و در چراگاهها گرفت، داود همچنین موآیها را شکست داد و آنها تابع داود شدند، از گوستانان نگهداری می‌کردی، تو را به رهبری قوم اسرائیل برگردید. به او باج و خراج می‌دادند. ۳ در ضمن، داود نیروهای هددعزز، ۸ هر جایی که رفته‌ای با تو بوده‌ام و دشمنات را نابود کرد. تو را پادشاه صوبه را در نزدیکی حمام در هم شکست، زیرا هددعزز از این هم برگز مری کنم تا یکی از معروفترین مردان دنیا شوی.⁹ ۹ می‌کوشید نواحی کنار رود فرات را به چنگ آورد. ۴ در این چنگ برای قوم خود سرمزینی انتخاب کردم تا در آن سروسامان بگزیند. این داود هزار اربه، هفت هزار سرباز سواره و بیست هزار سرباز پیاده را به وطن آنها خواهد بود و قومهای بت پرست دیگر مثل سابق که قوم من اسیری گرفت. او صد اسب برای اهاله‌ها نگه داشت و رگ پای بقیه تا زه وارد این سرمزین شده بود، بر آنها ظلم نخواهد کرد. تو را از شر اسپان راقطع کرد. ۵ همچنین با بیست و دو هزار سرباز سوری که از تمام دشمنان حفظ خواهم کرد. این منم که خانه تو را می‌سازم. ۶ داود در دمشق چندین قرارگاه مستقر ساخت و مردم سوریه ۱۱ وقتی تو بمیری و به اجدادت ملحق شوی، من یکی از پسرانت را کشت. ۱۲ او را در آن سروسامان بگزیند. این داود هر جا می‌رفت، خداوند او را پیروزی می‌بخشید. ۱۲ او همان کسی است که خانه‌ای برای من می‌سازد. من سلطنت هر جا می‌رفت، خداوند او را پیروزی می‌بخشید. ۷ داود سپههای او را تا به ابد پایدار می‌کنم. ۱۳ من پدر او و او پسر من خواهد بود طلای سرداران هددعزز را برداشت و به اورشلیم برد. ۸ در ضمن و محبت من از او دور نخواهد شد، آن طور که از شانوی دور شد. مقدار زیادی مفرغ از طخت و گُن شهرهای هددعزز گرفته، آنها را ۱۴ تا به ابد او را بر خانه خود و پادشاهی خود خواهم گماشت و نیز به اورشلیم برد. (بعداً سلیمان از این مفرغ برای ساختن لوان خانه فرزندانش همیشه پادشاه خواهند بود).¹⁰ ۱۵ پس ناتان نزد داود خدا و حوض و سنتهای واقع در آن استفاده کرد. ۹ تبعو، پادشاه بارگشت و آنچه را که خداوند فرموده بود به او بارگفت. ۱۶ آنگاه حمام، وقتی شنید که داود بر لشکر هددعزز پیروز شده است، ۱۰ داود به خیمه عبادت رفت و در آنجا نشسته، در حضور خداوند پسرش هلورام را فرستاد تا سلام وی را به او برساند و این پیروزی را به چنین دعا کرد: «ای خداوند، من کیستم و خاندان من چیست که او تبیک بگوید، چون هددعزز و توعو با هم دشمن بودند. هلورام مرا به این مقام سرانده‌ای؟»¹¹ ۱۷ به این هم اکتفا نکردی بلکه به نسل هدایای از طلا و نقره و مفرغ به داود داد. ۱۱ داود همه این آینده من نیز وعده‌ها دادی. ای خداوند، تو مرا از همه مردم سرافرازتر هدایا را با طلا و نقره‌ای که خود از ادومی‌ها، موآی‌ها، عموئی‌ها، گردید. ۱۸ داود دیگر چه بگوید که تو می‌دانی او نالایق است فلسطینی‌ها، عمالقی‌ها به غنیمت گرفته بود وقف خداوند کرد. ۱۲ ولی با وجود این سرافرازش کرده‌ای. ۱۹ این خواست تو بود که به سهل هدایای از طلا و نقره و مفرغ به داود نمک کشت. خاطر خدمتگزار داود این کارهای بزرگ را انجام دهی و وعده‌های ۱۳ او در سراسر ادوم، قرارگاههایی مستقر کرد و ادومی‌ها تابع داود شدند. داود به هر طرف می‌رفت خداوند به او پیروزی می‌بخشید. عظیم را نصیب خدمتگزارات گردانی. ۲۰ خداوند، هرگز نشینیده‌ام ۱۴ داود با عدل و انصاف بر اسرائیل حکومت می‌کرد. ۱۵ فرمانده که خدایی مثل تو وجود داشته باشد! تو خدای بی‌نظیری هستی!²¹ ۲۱ در سراسر دنیا، کدام قوم است که مثل قوم تو، بپنی اسرائیل، چنین سپاه او یوآب (پسر صریوه) و وقاریع نگار او یهوشافاط (پسر اخیلود) برکاتی یافته باشد؟ تو بپنی اسرائیل را رهانیدی تا از آنها برای خود قومی بود. ۱۶ صادوق (پسر اخیطوب) و اخیملک (پسر آیاتان) هر دو بسازی و نامت را جلال دهی. با معجزات عظیم، مصر را نابود کاهن بودند و سرایا کاتب بود. ۱۷ بنا برای (پسر بیهودای) فرمانده گارد کردی. ۲۲ بپنی اسرائیل را تا به ابد قوم خود ساختی و تو ای خداوند، سلطنتی داود بود. پسران داود مشاوران دربار بودند.

خدای ایشان شدی. ۲۳ «ای خداوند باشد آنچه که درباره من ۱۹ پس از چندی ناحاش، پادشاه عمون مرد و پسرش بر تخت و خاندانم وعده فرموده‌ای، به انجام رسد. ۲۴ اسم تو تا به ابد ستوه شود و پایدار بماند و مردم بگویند: خداوند، خدای لشکرهای

بودند، پیشایش صندوق عهد شیپور می‌نواختند. عویید ادوم و بحی دیگر رانده می‌شدند. **21** اما خداوند نگذشت کسی به آنها صدمه از صندوق عهد موظف است می‌کردند. **25** آنگاه داود و بزرگان اسرائیل برساند، و به پادشاهان هشدار داد که بر ایشان ظلم نکنند: **22** و سرداران سپاه با شادی فراوان به خانه عویید ادوم رفتند تا صندوق «برگردانگان ما آزار ندهید! بر انبیای من دست ستم دراز نکنید!» عهد را به اورشلیم بیاورند. **26** آنها هفت گاو و هفت قرق قربانی **23** ای مردم روی زمین، در وصف خداوند بسراپید! هر روز به مردم کردند، زیرا خدا لاویان را کمک کرد تا صندوق عهد را بتواند حمل پشارت دهید که خداوند نجات می‌بخشد. **24** شکوه و جلال او کنند. **27** داود و لاویانی که صندوق عهد را حمل می‌کردند، را در میان ملت‌ها ذکر کنید، و از معجزات او در میان قومها سخن سرایندگان و کنیا رهبر سرایندگان، همه لیاسهایی از کتاب طیف بگویید. **25** زیرا خداوند بزرگ است و سزاوار ستابیش! از او باید پوشیده بودند. داود نیز لباس مخصوص کاهنان را بر تن کرده بود. ترسید، بیش از همه خداوندان. **26** خداونان سایر قومها پنهانی پیش **28** به این ترتیب بنی اسرائیل با هلهله و شادی و صدای سرنا و نیستند، اما خداوند ما آسمانها را آفریده است. **27** شکوه و جلال شیپور، سنج و عود و بربط، صندوق عهد را به اورشلیم آوردند. **29** در حضور اosten، وقدرت و شادمانی در خانه او. **28** ای تمام هنگامی که صندوق عهد خداوند وارد اورشلیم شد، میکال زن داود قومهای روی زمین، خداوند را توصیف نمایید؛ قدرت و شکوه او را که دختر شائل پادشاه بود، از پنجه نگاه می‌کرد. وقتی داود را دید توصیف نمایید؛ **29** عظمت نام خداوند را توصیف نمایید! با هدایا که با شادی می‌رقصد در دل خود او را تحقیر کرد.

16

به این ترتیب بنی اسرائیل صندوق عهد را به خیمه‌ای که نخواهد خورد. **31** آسمان شادی کرد و زمین به وجود آید. به همه داود برایش بر پا کرده بود، آوردن و در حضور خدا قربانیهای سوختنی قومها بگویید: «خداوند سلطنت می‌کند!» **32** دریا و هر چه آن را و سلامتی تقديم کردند. **2** در پایان مراسم قربانی، داود بنی اسرائیل پر می‌سازد غرش کرد، صحرا و هر چه در آن است، به وجود آید. را به نام خداوند برکت داد. **3** سپس او به هر یک از زنان و مردان **33** درختان چنگل با شادی بسراپید، در حضور خداوند که برای یک قرص نان، یک نان خرما و یک نان کشممشی داد. **4** داود بعضی از لاویان را تعیین کرد تا در جلوی صندوق عهد فرار گیرند و محیش ابدی. **35** بگویید: «ای خدای نجات‌ما، ما را نجات ده. خداوند، خدای اسرائیل را با سرو شکر و سپاس بگویند. آنانی که ما را از میان قومها جمع کن و برهان، تا نام مقدس تو را سپاس گوییم برای این خدمت تعیین شدند اینها بودند: **5** آساف (سرپرست این و در ستایش تو فخر کنیم). **36** متبارک باد پیوه، خدای اسرائیل، از عده که سنج هم می‌نواخت، زکریا، بعییل، شمریاموت، بحی یل، اول تا اید. آنگاه همه قوم گفتند: «آمن» و خداوند را ستابیش کردند. مقتیبا، الی آب، بنایا، عویید ادوم و بعییل. این افراد عود و بربط **37** داود ترتیبی داد که آساف و همکاران لاوی او به طور مرتبت پیش می‌نواختند. **6** بنایا و یحریثیل که کاهن بودند، همیشه در جلوی صندوق عهد خداوند نگهداشی می‌شد خدمت کنند و کارهای روزانه صندوق عهد شیپور می‌نواختند. **7** در آن روز، داود گروه سرایندگان آنجا را نجات دهد. **38** عویید ادوم (پسر پدروتون) با شصت و هشت را تشکیل داد تا در خیمه عبادت برای شکر و سپاس خداوند سرو همکارش نیز به ایشان کمک می‌کردند. عویید ادوم و حوسه مسئول خوانند. آساف رهبر گروه سرایندگان بود. سرویدی که آنها می‌خواهند نگهداشی از دروازه‌ها بودند. **39** در ضمن خیمه عبادت قدیمی که در این بود: **8** خداوند را شکر کنید و نام او را بخوانید؛ کارهای او بالای په جمعون بود به همان صورت پاچی ماند. داود، صادوق را به تمام قومهای جهان اعلام نمایید. **9** در وصف او بسراپید و کاهن و همکاران کاهن او را در آن خیمه گذاشت تا خداوند را در او را ستابیش کنید؛ از کارهای شگفت‌انگیز او سخن بگویید. **10** ای طالبان خداوند شادی نمایید و به نام مقدس او فخر کنید! **11** خداوند و قوت او را طالب باشید و پوسته حضور او را بخواهید. **12** آیات و عجایبی را که به عمل آورده و فرامینی را که صادر کرده، به پاد آورید. **13** ای فرزندان خادم او ای ابراهیم، ای پسران بعقوب، که برگزیده او هستید. **14** اوست یهوه، خدای ما! و عدالتیش در تمام و سایر آلات موسیقی، خدا را ستابیش می‌کردند. پسران پدروتون کنیار دنیا نمایان است. **15** عهد او را همیشه به یاد داشته باشید عهدی در روزه می‌ایستادند. **43** پس از پایان مراسم، مردم به خانه‌هایشان که با هزاران پشت پسته است؛ **16** عهد او را با ابراهیم، و عده‌او رفتند و داود بازگشت تا خانه خود را تبرک نماید.

17

را به اسحاق! **17** او با بعقوب عهد پست و به اسرائیل وعده‌ای جاودانی داد. **18** او گفت: «سرزمین کنعان را به شما می‌بخشم تا پس از آنکه داود در کاخ سلطنتی خود ساکن شد، روزی ملک و میراثان پاشد.» **19** بنی اسرائیل قومی کوچک بودند و در آن به ناتان نبی گفت: «من در این کاخ زیبا که با چوب سرو ساخته دیار غریب؛ **20** میان قومها سرگردان بودند و از مملکتی شده است زندگی می‌کنم، در حالی که صندوق عهد خداوند در

پیشنهاد را پسندیدند و با آن موافقت کردند. ۵ پس داود تمام مردم میان درختان توت به ایشان حمله کن! ۱۵ وقتی صدای پایی بر سر را از سراسر خاک اسرائیل احضار نمود تا وقتی که صندوق عهد درختان توت شیدی آنگاه حمله را شروع کن، زیرا این علامت آن خداوند را از قریه بعایرم می‌آورند، حضور داشته باشند. ۶ آنگاه داود است که من پیشاپیش شما حرکت می‌کنم و لشکر فلسطینی‌ها را و تمام قوم اسرائیل به عله (که همان قریه بعایرم در یهوداست) رفتد تا شکست می‌دهم. ۱۶ پس داود مطابق دستور خدا عمل کرده، صندوق خدا را که همان قریه بعایرم در یهود است از آنجا بیاورند، خداوندی سپاه فلسطینی‌ها را از جمعون تا جازر سرکوب نمود. ۱۷ به این ترتیب که میان کروپیان روی صندوق جلوی می‌کند. ۷ پس آن را از خانه شهرت داود در همه جا پخش شد و خداوند ترس او را در دل تمام اینداد بردشتند و بر اراده‌ای نو گذاشتند. عزا و اخیو، گواهای اراده قومها جای داد.

۸ آنگاه داود و تمام قوم با سروه همراه با صدای بربط را می‌اراند. ۱۵ آنگاه داود چند کاخ سلطنتی در شهرش ساخت و عود، دف و سنج، و شیبور در حضور خدا با تمام قدرت به شادی پرداختند. ۹ اما وقتی به خرمگاه کیدون رسیدند، پای گاوها لغزوید و یک خمیمه تازه هم برای صندوق عهد خدا درست کرد. ۲ آنگاه عزا دست خود را دراز کرد تا صندوق عهد را بگیرد. ۱۰ در این موقع چنین دستور داد: «کسی غیر از لاویان نباید صندوق عهد را بردارد، خشم خداوند بر عزا افرخته شد و او را کشت، چون به صندوق عهد چون خداوند ایشان را برای همین منظور انتخاب کرده است. آنها دست زده بود. پس عزا همان جا در حضور خدا را داد. ۱۱ داود از خدمتگزاران همیشگی او هستند». ۳ پس داود تمام قوم اسرائیل را این عمل خداوند عجیب‌گشید و آن مکان را «مجازات عزا» نامید که به شهر اورشلیم احضار نمود تا در مراسم انتقال صندوق عهد به خمیمه تا به امروزه هم به این نام معروف است. ۱۲ آن روز، داود از خدا جدید شرکت کنند. ۴ این است تعداد کاهنان نسل هارون و لاویانی ترسید و گفت: «چطور می‌توانم صندوق عهد خدا را به خانه ببرم؟» که در اورشلیم حاضر شدند: ۱۲۰ نفر از طایفه قهات به سرپرستی ۱۳ بباریان تصمیم گرفت به جای شهر داود، آن را به خانه عویید اوریئل؛ ۲۰۰ نفر از طایفه مراری به سرپرستی عسایا؛ ۱۳۰ نفر از ادوم که از جت آمده بود، ببرد. ۱۴ صندوق عهد سه ما در خانه طایفه جرشوم به سرپرستی بوئل؛ ۲۰۰ نفر از خاندان یصافان به عویید ماند و خداوند عویید و تمام اهل خانه او را برکت داد. ۱۱ نفر از خاندان عزیزیل به سرپرستی عینداد. ۱۱ سپس داود

۱۴ حیرام، پادشاه صور قاصدای نزد داود فرستاد. همراه این صادوق و آییاتار کاهنان اعظم و اوریئل، عسایا، یوئیل، شمعیا، قاصدان نجاران و بنایانی با چوب درختان سرو نیز فرستاد تا برای ایلیل و عینداد را به حضور خواست ۱۲ و به داود کاخی بسازند. ۲ پس داود فهمید که خداوند به خاطر قوم ایشان گفت: «شما سران طایفه‌های لاویان هستید؛ پس خود را با خود اسرائیل، او را پادشاه ساخته است و به سلطنتش اینچنین عظمتی سایر برادران تقاضیس کنید تا صندوق عهد خداوند، خدای اسرائیل را بخشدیده است. ۳ داود پس از آنکه به اورشلیم نقل مکان نمود، به خمیمه‌ای که برایش آمده کرد همام بیاورید. ۱۳ دفعه پیش به زنان بیشتری گرفت و صاحب درختان و پسران دیگری شد. ۴ اینکه شما لاویان آن را حمل نکردید و این برخلاف دستور خدا بود فرزندان او که در اورشلیم به دنیا آمدند اینها هستند: شموع، شوباب، خداوند ما را تنبیه کرد.» ۱۴ پس کاهنان و لاویان خود را تقدیس ناتان، سلیمان، بیحار، البیشون، البیطل، نوجه، نافع، یاقیع، البیشام، کردند تا صندوق عهد خداوند، خدای اسرائیل را به محل جدید بعلیادع، البفلط. ۸ وقتی فلسطینی‌ها شنیدند داود، پادشاه اسرائیل بیاورند. ۱۵ آنگاه لاویان، همان طور که خداوند به موسی فرموده بود، شده است، نیروهای خود را برای جنگ با او بسیج نمودند. وقتی چوبهای حامل صندوق عهد را روی دوش خود گذاشتند و آن را حمل داود این را شنید سپاه خود را برای مقابله با دشمن جمع کرد. ۹ نمودند. ۱۶ داود به رهبران لاویان دستور داد که از میان لاویان فلسطینی‌ها به دره را قائم آمده، در آنجا پخش شدند. ۱۰ داود از دسته موسیقی تشکیل دهند تا عود و بربط و سنج بتوانند و با صدای خدا سؤال کرد: «اگر به جنگ فلسطینی‌ها بروم آیا مرا پیروز خواهی بلنده و شاد سرود بخوانند. ۱۷ رهبران، این افراد را تعیین کردند تا ساخت؟» خداوند جواب داد: «بله، تو را بر دشمن پیروز خواهم سنججهای مفرغین بتوانند: هیمان (پسر یوئیل)، آساف (پسر بیکای) و ساخت.» ۱۱ پس داود در بعل فراصیم به فلسطینی‌ها حمله کرد و ایشان را همراهی کنند: زکریا، بین، آنها را شکست داد. داود گفت: «خدا به دست من دشمنان ما را تعیین شدند تا با نواختن عود ایشان را همراهی کنند: زکریا، بین، شکست داد! او چون سیلاپ بر آنها رخنه کرد.» به همین سبب یعنی ایل، شمیراموت، یوحنا، عونی، الى آب، بنایا و معسیا. برای آن محل را بعل فراصیم (عنی «خدای رخنه کننده») نامیدند. ۱۲ نواختن بربط نیز اشخاص زیر انتخاب شدند: متنیه، البفلایا، مقنیا، فلسطینی‌ها تعداد زیادی بست بر جای گذاشتند و داود دستور داد عزیزا و همچنین عویید ادوم و یعنی ایل که هر دو از نگهبانان خیمه آنها را بسوزانند. ۱۳ فلسطینی‌ها باز دیگر بازگشتدند و در دره رفایم بودند. ۲۲ هر برایندگان کنیا رئیس لاویان بود که به خاطر مهارتش پخش شدند. ۱۴ داود باز از خدا سؤال کرد که چه کند و خدا در انتخاب شد. ۲۳ بیکای و القانه محافظ صندوق عهد بودند. ۲۴ جواب او فرمود: «از روپرو به آنها حمله نکن بلکه دور بزن و از شبیها، پوشافظ، نتنیل، عمسای، زکریا، بنایا و الیعر که همه کاهن

اور، حافر اهل مکرات، اخیا اهل فلون، حصره اهل کرم، نعرازی یکدیگر داود و افرادش را پس فرستادند، چون می‌رسیدند ایشان به (پسر ازبای)، بوقیل (برادر ناتان)، مبحار (پسر هجری)، صالق اهل شانول (پیوندنده) ۲۰ وقتی داود به صقلعه رسید، این افراد از قبیله عمون، نحرای اهل بیروت (او سلاحدار سدرار بیاب بود)، عیرا اهل منسی به او پیوستند: عدناح، بوزایاد، میکائیل، بوزایاد، پتر، جارب اهل بترا، اوربا اهل حیت، زباد (پسر احوالی)، عدبنا (پسر البهه و سلطانی). این افراد سرداران سپاه منسی بودند. ۲۱ ایشان شیرا (از قبیله رُوبین) (او جزو سی و یک رهبر قبیله رُوبین بود). حنان جنگاورانی قوی و بی‌باک بودند و داود را در جنگ با عمالقه‌های (پسر معکه)، پوشافت از اهالی متنبا، عربی اهل عشتروت، شاماع و مهاجم کمک کردند. ۲۲ هر روز عدناح به داود می‌پیوستند تا اینکه یعوئیل (پسران حوتام) اهل عروغیر، یدیعی تیل (پسر شمری)، یوخا سراجام سپاه بزرگ و نیرومندی تشکیل شد. ۲۳ این است تعداد برادر یدیعی تیل) از اهالی تیص، الى تیل اهل محوى، یزیابی و یوشوا افراد مسلحی که در حبرون به داود ملحظ شدند تا سلطنت شانول (پسران الناعم)، یتمه اهل موآب، الى تیل، عوبید و یعسی تیل اهل را به داود و اگذار کنند، درست همان طور که خداوند فرموده بود: ۲۴ از قبیله یهودا ۸۰۰ نفر مجهر به نیزه و سپر؛ از قبیله شمعون مصوبات.

12

وقتی داود از دست شانول پادشاه خود را پنهان کرده بود، سرپرست خاندان هارون با ۳۷۰۰ نفر و صادوق که جنگاوری جوان عده‌ای از سربازان شجاع اسرائیلی در صقلعه به او ملحظ شدند. ۲ و سپیر شجاع بود با ۲۲ سردار؛ از قبیله بنیامین، همان قبیله‌ای که همه اینها در تیراندازی و پرتاب سنگ با فلانخن سپیر مهارت داشتند شانول به آن تعلق داشت، ۳۰۰۰ مرد که اکثر آنها تا آن موقع نسبت و می‌توانستند دست چپ خود را مثل دست راستشان به کار ببرند. به شانول وفادار مانده بودند؛ از قبیله افرامی ۲۰۸۰۰ مرد جنگی و آنها مانند شانول از قبیله بنیامین بودند. ۳ رئیس آنان اخیعیر پسر نیرومند که همه در طایفه خود معروف بودند؛ از نصف قبیله منسی شماعه اهل جیعات بود. بقیه افراد عبارت بودند از: یواش (برادر ۱۵۰۰ نفر که انتخاب شده بودند تا بیاید و داود را برای پادشاه اخیعیر)؛ یزی تیل و فالاط (پسران عمومت)؛ برآکه و ییهو اهل عناتوت؛ شدن کمک کنند؛ از قبیله یاساکار ۲۰۰ سردار، با افراد زیر دست پیشمعیا اهل جبعون (جنگجوی شجاعی) که در ردیف یا برتر از آن خود (این سرداران موقعیت جنگی را خوب تشخصیس می‌دادند و سی سردار بود)؛ ارمیا، یحری تیل، بوجحان و بوزایاد اهل جدیارات؛ می‌دانستند چگونه اسرائیلی‌ها را برای جنگ بسیج کنند؛ از قبیله العزای، یرمیوت، بعلیا، شمیرا و شفطیا اهل حروف؛ القانه، پشیا، زبیلون ۵۰۰۰ مرد جنگی کارآزموده و مسلح که نسبت به داود عزیل، پیغور و پیشعاع از طایفه قورح؛ یوعلیه و زیدیا (پسران پرورحم) وفادار بودند؛ از قبیله نفتالی ۱۰۰۰ سردار و ۳۷۰۰ سرباز اهل جدور. ۸ سربازان شجاع قبیله جاد نیز نزد داود به پنهانگاه او در نیزه و سپر؛ از قبیله دان ۲۸۶۰ سرباز آمده جنگ؛ از قبیله اشیر بیابان رفتند. ایشان در جنگیدن با نیزه و سپر بسیار ماهر بودند، ۴۰۰ سرباز تعليم دیده و آمده جنگ؛ از آن سوی رود اردن (محل دل شیر داشتند و مثل غزال کوهی چاک و نیزرو بودند. این است سکونت قبائل رُوبین و جاد و نصف قبیله منسی) ۱۲۰۰۰ سرباز اسامی ایشان به ترتیب رتبه: عازز، عویدیا، الى آب، مشمنه، ارمیا، مجهر به انواع اسلحه؛ ۳۸ تمام این جنگچویان برای یک هدف به عنای، الى تیل، بوجحان، الزباد، ارمیا و مکبای. ۱۴ این افراد از حبرون آمدند و آن اینکه داود را بر تمام اسرائیل پادشاه سازند. در جاد، همه سردار بودند. کم توانترین آنها ارزش صد سرباز معمولی را حقیقت، تمام قوم اسرائیلی با پادشاه شدن داود موافق بودند. ۳۹ این داشت و پرتوانترین ایشان با هزار سرباز حریف بود! ۱۵ آنها در ماه اول افراد جشن گرفتند و سه روز با داود خوردند و نوشیدند. چون قبلاً سال، آنگاه که رود اردن طغیان می‌کند، از رود گذشتند و ساکنان خانواده‌هایشان برای ایشان تدارک دیده بودند. ۴۰ همچنین مردم کارههای شرقی و غربی رود را پراکنده ساختند. ۱۶ افراد دیگری نیز اطراف از سرزمین یاساکار، زبیلون و نفتالی خوارک بر پشت الاغ و از قبیله‌های بنیامین و یهودا نزد داود آمدند. ۱۷ داود به استقبال شتر و قاطر و گاو گذاشتیه، آرده بودند. مقدار خیلی زیادی آرد، نان ایشان رفت و گفت: «اگر به کمک من آمده‌اید، دست دوستی به شیرینی، کشمکش، شراب، روغن و تعدادی شماری گاو و گوسفند هم می‌دهیم ولی اگر آمده‌اید مرا که هیچ ظلمی نکرده‌ام به دشمنانم برای این جشن آورده شد، زیرا در سراسر کشور شادی و سرور بود. تسلیم کیم، خدای اجدادمان بیست و حکم کند.» ۱۸ سپس روح

13

خدا بر عماسای (که بعد رهبر آن سی نفر شد) آمد و او جواب داد: داود پس از مشورت با فرماندهان سپاه، ۲ خطاب به مردان «ای داود، ما در اختیار تو هستیم. ای پسر یسائ، ما طرفدار تو اسرائیل که در حبرون جمع شده بودند چنین گفت: «حال که شما می‌باشم. برکت بر تو و بر تمام یارانت باد، زیرا خدایت با توست.» خصد دارید مرزا پادشاه خود سازید و خداوند، خدای ما نیز پادشاهی پس داود آنها را پذیرفت و ایشان را فرماندهان سپاه خود کرد. ۱۹ مرا قبول فرموده است، بیاید برای تمام برادرانمان در سراسر اسرائیل بعضی از سربازان قبیله منسی به داود که همراه فلسطینی‌ها به جنگ بیگان بفرستیم و آنها را با کاهنان و لاوبان دعوت کنیم که بیایند و به شانول می‌رفت، ملحظ شدند. (اما سرداران فلسطینی به داود و جمع ما ملحظ شوند. ۳ بیاید بروم و صندوق عهد خدا را باز آوریم، افرادش اجازه ندادند که همراه آنها بروند. آنها پس از مشورت با زیرا از وقتی که شانول پادشاه شد به آن توجه نکرده‌ایم.» ۴ همه این

جای گذاشتند. ۲ فلسطینی‌ها شائلوں و سہ پسر او یوناتان، اینداداب اور شلیم را تعمیر کرد. ۹ به این ترتیب روزبه روز بر قدرت و نفوذ و ملکیکشی را محاصره کردند و هر سه را گشتند. ۳ عرصه بر شائلوں داؤود افروزه می‌شد، زیرا خداوند نشکرهای آسمان با او بود. ۱۰ این تنگ شد و تیراندازان فلسطینی دورش را گرفت و او را مجبو کردند. است اسامی سربازان شجاع داؤود که همراه قوم اسرائیل او را مطابق ۴ شائلوں به محافظت خود گفت: «پیش از اینکه به دست این کافرها کلام خداوند، پادشاه خود ساختند و سلطنت او را استوار نمودند: بیفتم و رسو شوم، تو با شمشیر خودت مرا بکش!» ولی آن مرد ترسید ۱۱ پیشیاع (مردی از اهالی حکمون) فرماده افسران شجاع داؤود این کار را بکند. پس شائلوں شمشیر خودش را گرفته، خود را بر آن پادشاه بود. او یکبار با نیزه خود سیصد نفر را کشت. ۱۲ العازار پسر انداخت و مرد. ۵ محافظت شائلوں چون او را مرده دید، او نیز خود را دودو، از خاندان اخوش در رتبه دوم قرار داشت. ۱۳ او در جنگی روی شمشیرش انداخت و مرد. ۶ شائلوں و سه پسر او با هم مردند و که با فلسطینی‌ها در قسمیم درگرفت، داؤود را همراهی می‌کرد. به این ترتیب خاندان سلطنتی شائلوں برافتاد. ۷ وقتی اسرائیلی‌های در محلی که مزرعه جو بود، سیاه اسرائیل در برابر فلسطینی‌ها تاب ساکن دره پیرغیل شیدند که سپاه اسرائیل شکست خورد و شائلوں و نیاوردن و با به فرار گذاشتند، ۱۴ ولی العازار و افادش در آن مزرعه پسرانش کشته شدند، شهرهای خود را ترک کردند و گریختند. جو در برابر فلسطینی‌ها ایستادگی کردند و آنها را شکست دادند و آنگاه فلسطینی‌ها آمدند و در آن شهرها ساکن شدند. ۸ روز بعد که خداوند پروری پرگی نصیب ایشان نمود. ۱۵ در حالی که عده‌ای از فلسطینی‌ها برای غارت کشته شدگان رفتند، جنازه شائلوں و پسرانش را فلسطینی‌ها در دره رفائل ازدو بودند، سه نفر از سی سردار شجاع در کوه جلیع پیدا کردند. ۹ آنها اسلحه شائلوں را گرفتند و سر او را داؤود پیش او که در غار عدولام پنهان شده بود، رفند. ۱۶ داؤود در از تن جدا کرده، با خود بردند. سپس اسلحه و سر شائلوں را به سراسر پنهانگاه خود بود و اردوی فلسطینی‌ها در بیت‌لحظ مستقر شده بود. فلسطین فرستادند تا خبر کشته شدن شائلوں را به بینا و مردم فلسطین ۱۷ در این هنگام داؤود گفت: «چقدر دلم می‌خواهد از آب چاهی بریسانند. ۱۰ آنها اسلحه شائلوں را در معبد خدایان خود گذاشتند و که نزدیک دروازه بیت‌لحظ است بتوشم!» ۱۸ پس آن سه سردار قلب سرش را به دیوار معبد بت داجون آویختند. ۱۱ وقتی ساکنان بایش ایروی فلسطینی‌ها را شکافه، از آن گذشتند و از آن چاه آب کشیدند جله‌عاد شیدند که فلسطینی‌ها چه بلایی بر سر شائلوں آورده‌اند، ۱۲ و برای داؤود آوردن. ولی داؤود آن آب را نتوشید، بلکه آن را چون مردان دلاور خود را فرستادند و ایشان جنازه شائلوں و سه پسر او را به هدیه به حضور خداوند ریخت ۱۹ و گفت: «نه ای خدا، من این یا پیش جله‌عاد آورده‌اند و آنها را زیر درخت بلوط به خاک سپرده‌ند و یک آب را نمی‌توشم! این آب، خون این سه نفر است که برای آوردنش هفته‌ی برای ایشان روزه گرفتند. ۱۳ مرگ شائلوں به سبب نافرمانی از جان خود را به خطر انداختند.» ۲۰ ایشان برادر یوآب، فرماده آن خداوند و مشورت با احضارکنده ارواح بود. ۱۴ او از خداوند هدایت سه نفر بود. او یکبار با کشتن سیصد نفر با نیزه خود، مانند آن سه نخواست و خداوند هم او را نایبد کرد و سلطنتش را به داؤود پسر یتسا نفر معروف شد. ۲۱ هر چند ایشان رئیس آن سه دلاور و معروفتر از ایشان بود، ولی جزو آن سه نفر محسوب نمی‌شد. ۲۲ بنایا پسر

بیهودا عهل قبیل، سرباز معروفی بود و کارهای متهورانه انجام ۱۱ رهیان اسرائیل به یهودن نزد داؤود رفند و به او گفتند: «ما گوشت و استخوان تو هستیم؟ ۲ حتی زمانی که شائلوں پادشاه بود، روز برقی به حفراه داخل شد و شیری را کشت. ۲۳ یکبار با یک سپاهیان ما را تو به جنگ می‌بردی و به سلامت بر می‌گرداندی؛ و چویدستی یک جنگجوی مصری را که قلعش دو مت و نیم و نیزماش به خداوند، خدایت فرموده است که تو باید شیان و رهیان اسرائیل عهد داشت و بنایا نیزه را از دست او ریود و وی را با آن نیزه کشت. ۳ پس در یهودن نزد داؤود در حضور خداوند با رهیان اسرائیل عهد داشت و بنایا نیزه را از دست او ریود و وی را با آن نیزه کشت. بست و ایشان همان طور که خداوند به سمومیل فرموده بود، او را به ۲۴ این بود کارهای بنایا که او را مانند سه سردار ارشد معروف عنوان پادشاه اسرائیل انتخاب کردند. ۴ سپس داؤود و آن رهیان به ساخت. ۲۵ او از آن سی نفر معروفتر بود ولی جزو سه سردار ارشد اورشیلم که محل سکونت یوسی‌ها بود و یوسی نیز نامیده می‌شد، محسوب نمی‌شد. داؤود او را به فرماندهی گارد سلطنتی گماشت. رفتدند. ۵ ولی اهالی یوسی از ورود آنها به شهر جلوگیری کردند. پس ۲۶ سربازان معروف دیگر داؤود پادشاه اینها بودند: عسایل (برادر داؤود) قلعه صهیون را که بعد به «شهر داؤود» معروف شد، تسخیر یوآب، الحانا (پسر دودو) اهل بیت‌لحظ، شمتوت اهل هرور، حالص کرد ۶ و به افراد خود گفت: «اوین کسی که به یوسی‌ها حمله اهل فلونی، عیرا (پسر عقیش) اهل تقوی، ایعر اهل عناتوت، سیکای کنند، فرمانده سیاه خواهد شد.» یوآب پسر صهیون کسی بود که اهل حوشات، عیلای اهل اخوش، مهراز اهل نطفقات، حالد (پسر به یوسی‌ها حمله کرد؛ پس مقام فرماندهی سپاه داؤود به او داده (بعنه) اهل نطفقات، اتابی (پسر ریبای) از چجهه بیامین، بنایا اهل شد. ۷ داؤود در آن قلعه ساکن شد و به همین جهت آن قسمت از فرعاتون، حورای اهل وادیهای جاعش، ایل اهل عربات، عزموت شهر اورشیلم را شهر داؤود نامیدند. ۸ داؤود بخش قدیمی شهر را اهل بحروم، الیحای اهل شعلبون، پسران هاشام اهل جزون، یوناتان که اطراف قلعه بود به سمت بیرون وسعت داد و یوآب بقیه شهر (پسر شاجای) اهل حرار، اخیام (پسر ساکار) اهل حرار، الیفال (پسر

پدر قیس، و قیس پدر شاول بود. یهوناتان، ملکیشوع، اینداداب و نزدیکش که از نسل قورح بودند جلوی دروازه خانه خدا نگهبانی اشبعل پسران شاول بودند. **۳۴** مفیویشت پسر یوناتان و میکا پسر می دادند، درست همان طور که اجدادشان مسئول نگهبانی مدخل مفیویشت بود. **۳۵** پسران میکا: فیتو، مالک، تاریع، آخاز. **۳۶** خیمه عبادت بودند. **۲۰** در آن زمان فینیخاس پسر العازار، بر کار آنها آخاز پدر یهوده، و یهوده پدر علمت و عزموت و زمری بود. زمری نظارت می کرد و خداوند با او بود. **۲۱** زکریا پسر مشلمیا مسئول پدر موصا بود. **۳۷** موصا پدر بنعا، بنعا پدر رافه، رافه پدر العاصه و نگهبانی مدخل خیمه ملاقات بود. **۲۲** تعداد نگهبانان **۲۱** نفر العاصه پدر آصیل بود. **۳۸** آصیل شش پسر داشت: عزیرقام، بکرو، بود. آنها مطابق نسب نامه های ایشان از روستاهای انتخاب شدند. اجداد اسماعیل، شعریا، عوبیدیا و حنان. **۳۹** عیشیق برادر آصیل سه پسر آنها به مسیله داود پادشاه و سموئیل نبی به این سمت تعین شده داشت: اولام، یوش و یلفاط. **۴۰** پسران اولام جنگاورانی شجاع و بودند. **۲۳** مسئولیت نگهبانی دروازه های خانه خداوند به عهده آنها و فرزندانشان گذاشته شده بود. **۲۴** این نگهبانان در چهار طرف خانه تیراندازی ماهر بودند. این مردان **۱۵۰** پسر و نوه داشتند،

۹ اصل و نسب تمام اسرائیلی ها در کتاب «تاریخ پادشاهان ایشان که در روستاهای بودند هر چند وقت یکبار برای یک هفته به اسرائیل» نوشته شد. مردم یهودا به سبب بت پرسنی به بایل تبعید جای آنها نگهبانی می دادند. **۲۶** ریاست نگهبانان را چهار لاوی به شدند. **۲** نخستین گروهی که از تبعید بازگشته و در شهرهای قلبی عهده داشتند که شغل ایشان سپار حساس بود. آنها مسئولیت اتاقها خود ساکن شدند، شامل خاندانهای از قبائل اسرائیل، کاهنان، لاریان و خزانه های خانه خدا را به عهده داشتند. **۲۷** خانه های ایشان و خدمتگزاران خانه خدا بودند. **۳** از قبیله های یهودا، بیمامین، افرایم نزدیک خانه خدا بود چون می باشد آن را نگهبانی می کردند و هر و منسی عده ای به اورشلیم بازگشته تا در آنجا ساکن شوند. **۴** روز صبح زود دروازه ها را باز می نمودند. **۲۸** بعضی از لاویان مسئول از قبیله یهودا خاندانهای زیر که جمعاً **۶۹** نفر بودند در اورشلیم نگهداری طوفی بودند که برای قربانی کردن از آنها استفاده می شد. سکونت گزیدند: خاندان عوتای (عوتای پسر عمیهود، عمیهود پسر هر بار که این طروف را به جای خود برمی گردانند، با دقت آنها را عمری، عمری پسر امری، امری پسر بانی بود) از طایفه فارص (فارص می شمرند تا گم نشوند. **۲۹** دیگران مأمور حفظ اثاث خانه خدا و پسر یهودا بود؛ خاندان عسایا (عسایا پسر ارشد شیلون بود) از طایفه نگهداری از آرد نرم، شراب، روغن زیتون، پیخور و عطریات بودند. **۳۰** شیلون؛ خاندان یعقوبیل از طایفه زارح. **۷** از قبیله بیمامین خاندانهای بعضی از کاهنان، عطیریات تهیه می کردند. **۳۱** متبیتا (بکی از لاویان زیر که جمع **۹۵۶** نفر بودند در اورشلیم سکونت گزیدند: خاندان سلو و پسر بزرگ شلوم (قریحی)، مسئول پختن نانی بود که به خدا تقدیم (سلو پسر مشلام نوہ هودویا نبیره مستنواه بود)؛ خاندان قهات مأمور تهیه نان حضور روز بروham بود؛ خاندان ایله (ایله پسر عزی و نوہ مکری بود)؛ خاندان شبّات بودند. **۳۲** برخی از خاندانهای لاوی مسئولیت موسیقی خانه مشلام (مشلام پسر شفطیا نوہ رعویل و نبیره بیبا بود). **۱۰** کاهنانی خدا را به عهده داشتند. سران این خاندانهای در اتفاقهایی که در خانه که در اورشلیم ساکن شدند، اینها بودند: یداعا، یهودایپر، یاکین و خدا بود، زندگی می کردند. ایشان شب و روز آماده خدمت بودند عزیریا (پسر حلقیا، حلقیا پسر مشلام، مشلام پسر صادوق، صادوق و مسئولیت دیگری نداشتند. **۳۴** تمام افرادی که در بالا نام بده پسر مراپوت، مراپوت پسر اخیطوب). عزیریا سرپرست خانه خدا بود. شدند، طبق نسب نامه های ایشان، سران خاندانهای لاوی بودند. این **۱۲** یکی دیگر از کاهنان عدایا نام داشت. (عدایا پسر بروham، رجهان در اورشلیم زندگی می کردند. **۳۵** یعنی لیل شهر جعون را بنا بروham پسر فشحور، فشحور پسر ملکیا بود). کاهن دیگر معسای بود. **۳۶** کرد و در آنجا ساکن شد. نام زن او معکه بود. **۳۷** پسر ارشد او (معسای پسر عدی ثل، عدی ثل پسر یحزیره، یحزیره پسر مشلام، عبدون و پسران دیگر کش عبارت بودند از: صور، قیس، بعل، نیر، میلام پسر مشلمیت، مشلمیت پسر امیر بود). **۱۳** این کاهنان و ناداب، **۳۷** جدرو، اخیو، زکیا و مقولوت. **۳۸** مقولوت پدر شمام بود. خاندانهایشان جمعاً **۱۷۶** نفر می شدند. همگی ایشان شایستگی این خانواده ها با هم در اورشلیم زندگی می کردند. **۳۹** نبر پدر قیس، خدمت در خانه خدا را داشتند. **۱۴** لاویانی که در اورشلیم ساکن قیس پدر شاول، و شاول پدر یوناتان، ملکیشوع، اینداداب و اشبعل شدند عبارت بودند از: شمعیا (پسر حشوب، نوہ عزیرقام و نبیره حشیبا بود. **۴۰** یوناتان پدر مفیویشت، مفیویشت پدر میکا، **۴۱** میکا پدر که از طایفه ماری بود): بقیره؛ حارش؛ جلال؛ متبیتا (پسر میکا، نوہ عزیرقام، نوہ فیتو، تحریع و آخاز. **۴۲** آخاز پدر یعره، یعره پدر علمت، زکری و نبیره آساف؛ عوبیدیا (پسر شمعیا، نوہ جلال و نبیره پدتون)؛ عزموت و زمری، زمری پدر موصا، **۴۳** موصا پدر بنعا، بنعا پدر رفایا، برخیما (پسر آسا و نوہ القانه که در ناحیه نظر قایان ساکن بود). **۱۷** رفایا پدر العاصه و العاصه پدر آصیل بود. **۴۴** آصیل شش پسر داشت نگهبانانی که در اورشلیم ساکن شدند عبارت بودند از: شلوم (رئیس به اسمی: عزیرقام، بکرو، اسماعیل، شعریا، عوبیدیا و حنان).

۱۰ فلسطینی ها با اسرائیلی ها وارد جنگ شدند و آنها را شکست هنوز مسئول نگهبانی دروازه شرقی کاخ سلطنتی هستند. **۱۹** نسل شلوم از قری و ایاساف به قورح رسید. شلوم و خویشاوندان دادند. اسرائیلی ها فوار کردند و در دامنه کوه جلیع تلفات زیادی به

یحمرای، بیسام و سمولیل. در زمان داود پادشاه، تعداد کل مردان یوسف پسر یعقوب بودند، شهرهای زیر و نواحی اطراف آنها را در جنگی این طایفه‌ها ۲۶۰۰ نفر بود. **۳** پیرچا پسر عزی بود. پیرچا اختیار داشتند: بیت شان، تعکار، مججو و ذر. **۳۰** پسران اشیر و چهار پسرش به نامهای میکائیل، عوبیدیا، بیوئیل و پیشا، هر یک عبارت بودند از: یمنه، یشهو، یشوی و برعه. اشیر دختری به نام رئیس طایفه‌ای بودند. **۴** آنها زنان و پسران زیادی داشتند به طوری سارح نیز داشت. **۳۱** پسران برعه عبارت بودند از: حابر و ملکی یئل که توانستند ۳۶۰۰۰ مرد برای خدمت سربازی پفرستند. **۵** تعداد (پدر برازوت). **۳۲** پسران حابر عبارت بودند از: یفلیط، شومیر و کل مردانی که از قبیلهٔ یسکار برای خدمت سربازی آمادگی داشتند حوتام. حابر دختری به نام شوعا نیز داشت. **۳۳** پسران یفلیط عبارت ۸۷۰۰۰ جنگجوی زیده بود که نام تمام آنها در نسبت نامه نوشته بودند از: فاسک، بمهال و عشوت. **۳۴** پسران شومیر پادر یفلیط شد. **۶** پسران بیمامین اینها بودند: بالع، باکر و یدیلیل. **۷** پسران اینها بودند: روحجه، یجهه و ارام. **۳۵** پسران برادر او هیلام عبارت بالع: اصیون، عزی، عزیلیل، بیرموت، عیری. این پنج نفر رئیس بودند از: صوفع، یمناع، شالش و عامل. **۳۶** پسران صوفع عبارت طایفه بودند. تعداد سربازان این طایفه به ۲۲۰ نفر می‌رسید که بودند از: سوح، حرنفر، شوعال، بیری، یمه، **۳۷** شما، شما، نام آنها در نسبت نامه نوشته شد. **۸** پسران باکر: زمزره، بیعاش، شلشه، پیران و بیضا. **۳۸** پسران پتر عبارت بودند از: یفنه، فسقا و آرا. البازار، البوعنای، عمری، بیرموت، ایبا، عناتوت و علمت. **۹** تعداد **۳۹** پسران علا عبارت بودند از: آرح، حتیل و رصیا. **۴۰** همه سربازان این طایفه به ۲۰۰ نفر می‌رسید که نام آنها همراه نام فرزندان اشیر که سران طایفه‌ها بودند، جنگاورانی کارآزموده و هبرانی رؤسای طایفه در نسبت نامه ثبت شد. **۱۰** بهلان پسر بیدعیل بود. برجسته محسوب می‌شدند. تعداد مردان جنگی این طایفه که در پسران بهلان اینها بودند: یعش، بیمامین، ایهدو، کعنع، زیتان، رتشیش نسبت نامه ثبت گردید. **۴۰۰۰** نفر بود.

و اخیشور. **۱۱** اینها رؤسای طایفه بیدعیل بودند که ۱۷۰۰۰ نفر بودند. **۸** فرزندان بیمامین به ترتیب سن اینها بودند: بالع، اشبل، اخرخ، جنگی داشتند. **۱۲** شویق‌ها و حوفی‌ها از نسل عیر بودند و حوشی‌ها از نسل احری. **۱۳** پسران نفتالی: یحصیل، جونی، یصر و شلوم. **۲** نوحه و رافا. **۱۴** پسران بالع اینها بودند: ادار، جیرا، ایههود، ایشمعو، نعمان، اخوخ، **۱۵** جیرا، شفوقان و حورام. **۶** پسران احود اینها بودند: نعمان، اخیا و جیرا. اینها رؤسای طایفه بودند که در جمع زندگی می‌کردند، اما در جنگ اسیر شده به مناحت تبعید بودند. **۱۵** ماخیر از میان شویق‌ها و حوفی‌ها برای خود زن گرفت. او شدنند. جیرا (پدر عرا و اخیحود) ایشان را در این تبعید رهبری کرد. خواهri به نام معکه داشت. صلفحاد یکی دیگر از فرزندان منسی بود که فقط چند دختر داشت. **۱۶** زن ماخیر که او هم معکه نام داشت پسری زاید و نام او را فارش گذاشتند. اسم برادرش شارش بود و پسرانش اولاد و راقم نام داشتند. **۱۷** بدان پسر اولاد بود. اینها پسران جملعاد، نوهای ماخیر و نیمه‌های منسی بودند. **۱۸** هموکه (خواهر جملعاد) سه پسر به دنیا آورد به نامهای: ایشهود، اییعر و محله. **۱۹** اخیان، شکیم، لفتحی، ایعام پسران شمیداب بودند. **۲۰** نسل افرایم به ترتیب عبارت بودند از: شوتالح، بارد، تحت، العاد، تحت، زیباد، شوتالح، عازر و العاد. العاد و عازر قصد داشتند گله‌های جنی‌ها را که در آن سرزمین ساکن بودند غارت کنند، ولی به دست روسنایی‌های آنجا کشته شدند. **۲۱** پرشان افرایم مدت زیاده برای آنها ماتم گرفت و اقوامش به دلداری او آمدند. **۲۳** پس از آن، زن افرایم حامله شده پسری زاید و به یاد آن مصیبت نام او را برعه (معنی «فاجعه») گذاشتند. **۲۴** نام دختر افرایم، شیره بود. شیره، بیت حرون پایین و بالا و اوزین شیره را بنا کرد. **۲۵** افرایم پسر دیگری داشت به نام رافح که نسل او عبارت بودند از: راشف، تالح، تاحن، **۲۶** لعدان، عیمهود، اليشمع، **۲۷** نون و یوشع. **۲۸** تالح، شیره ای، مشلام، حرقی، حابر، یشمرامی، بیلایه و بیواب. **۱۹** پسران شمعی: یعقیم، زکری، زبدی، البوعنای، صلطانی، ایلیلیل، ادایا، بربایا و شمرت. **۲۲** پسران شاشق: یشفان، عابر، ایلیلیل، عبدون، زکری، حاتان، حنینا، عیلام، عنتوتیا، یفادیا و فنوئیل. **۲۶** پسران برحام: شمشراتی، شحریار، علیا، **۲۷** یعرشیا، ایلیا و زکری. **۲۸** اینها رؤسای طایفه بودند که در اورشلیم زندگی می‌کردند. **۲۹** یعنی یئل، شهر تالح، تاحن، **۳۰** لعدان، عیمهود، اليشمع، **۲۷** نون و یوشع. **۲۸** ناحیه‌ای که آنها در آن زندگی می‌کردند شامل بیت یئل و روسنایی اطرافش بود که از طرف شرق تا ن厄ان و از سمت غرب تا جازر و روسنایی‌های حوالی آن امتداد می‌یافت. شهرهای دیگر این ناحیه شکم قیس، بعل، ناداب، **۳۱** جدور، اخیو، زاکر **۳۲** و مقلوب پدر شمامه. تمام این خانواده‌ها با هم در شهر اورشلیم زندگی می‌کردند. **۳۳** نیر و ایه با دهکده‌های اطراف آنها بودند. **۲۹** قبیلهٔ منسی که از نسل

اجدادشان وفادار نبودند. آنها بنهای کنعانی‌ها را که خدا آنها را از بین طایفه‌های ماری بود و در طرف چپ او می‌ایستاد. نسب نامه او که از برده بود می‌پرستیدند. **26** پس خدای اسرائیل، قول پادشاه آشور را قیشی به جدش لاوی می‌رسید عبارت بود از: ایتان، قیشی، عبدی، (که به تغلت فلاسر معروف بود) برانگیخت و او به آن سزمن حمله ملوک، **45** حشیبا، امصیا، حلقیا، **46** امصی، بانی، شامر، **47** کرد و مردان رئوبین، جاد و نصف قبیله منسی را اسیر نمود و آنها را به محلی، موشی، ماری و لاوی. **48** سایر خدمات خیمه عبادت به حلح، خابور، هارا و کنار نهر جوزان برد که تا به امروز در آنجا ساکن عهده لاویان دیگر بود. **49** ولی خدمات زیر به عهده هارون و نسل او بود: تقديم هدایای سوختنی، سوزاندن بخور، تمام وظایف مربوط به هستند.

6 پسران لاوی اینها بودند: جرشون، قهات و ماری. **2** پسران این خدمات را طبق دستورهای موسی خدمتگزار خدا انجام دادند.

قهات اینها بودند: عمرام، يصهار، حبرون و عریثیل. **3** هارون، **50** نسل هارون اینها بودند: العازار، فینحاس، ایشوع، **51** بقی، موسی و مریم فرزندان عمرام بودند. هارون چهار پسر داشت به عری، زرحیا، **52** ماریوت، امریا، اخیطوب، **53** صادوق و اخیمعض. نامهای: ناداب، ایهه، العازار و ایتمار. **4** نسل العازار به ترتیب اینها **54** طایفه قهات که از نسل هارون بودند، نخستین گروهی بودند که بودند: فینحاس، ایشوع، **5** بقی، عزی، **6** زرحیا، ماریوت، **7** قرعه به نامشان درآمد و شهر حبرون در سزمنین بیوهدا با چراگاههای امریا، اخیطوب، **8** صادوق، اخیمعض، **9** عزربیا، یوحانان، **10** اطرافش به ایشان داده شد. **56** (مزاع و روستاهای اطراف آن قبله عزربیا. عزربیا کاهن خانه خدا بود خانه‌ای که به دست سلیمان در به کالیب پسر یافته به ملکت داده شده بود). **57** علاوه بر شهر اورشلیم بنا شد. **11** امریا، اخیطوب، **12** صادوق، **13** حبرون که از شهرهای پناهگاه بود، این شهرها نیز با چراگاههای حلقیا، عزربیا، سرایا و **14** بیوهصادق. وقتی خداوند مردم بیوهدا و اطرافش به نسل هارون داده شد: لبني، پتیر، اشتمون، حیلین، دیر، اورشلیم را به دست بیورکنیصر اسیر کرد، بیوهصادق هم جزو اسرا عاشان و بیت شمس. **60** از طرف قبیله بنیامین نیز شهرهای جیع، **61** بود. **16** چنانکه قبله گفته شد، جرشون، قهات و ماری پسران علمت و عناتوت با چراگاههای اطرافشان به ایشان داده شد. **17** لبی و شمعی پسران جرشون بودند. **18** پسران همچنین برای بقیه طایفه قهات ده شهر در سزمن غربی قبیله منسی بود. **19** ایمان، يصهار، حبرون، عریثیل بودند. **19** محلی و موشی به قید قرعه تعیین شد. **62** خاندانهای طایفه جرشون سیزده شهر به پسران ماری بودند. **20** نسل جرشون به ترتیب اینها بودند: لبني، قید قرعه از قبیله‌های یسکار، اشیر، نفتالی و نصف قبیله منسی در پیتح، زمه، **21** بیواخ، عدو، زارح و یاترای. **22** نسل قهات به باشان دریافت نمودند. **63** از طرف قبیله بنیامین نیز شهر داده شد. **23** ایمانداد، قور، اسیر، **24** تحت، اوریثیل، عزربیا و شائلو. **25** القانه دو پسر داشت: بنی اسرائیل این شهرها را با چراگاههای اطرافشان به لاویان دادند. **65** عماسای و اخیموت. **26** نسل اخیموت به ترتیب اینها بودند: القانه، شهرهای اهدایی قبیله بیوهدا، شمعون و بنیامین نیز به قید قرعه به صوفای، نحت، **27** الى آب، بیوحام، القانه و سموئیل. **28** بیوهدا ایشان داده شد. **64** به این ترتیب پسر ارشد سموئیل و ایها پسر دوم او بود. **29** نسل ماری به ترتیب را به خاندانهای طایفه قهات داد: شکیم (یکی از شهرهای پناهگاه اینها بودند: محلی، لبی، شمعی، عزه، شمعی، هججا و عسایا. که در کوهستان افریم واقع بود)، جازر، بقمعام، بیت‌حورون، ایلون و **31** دادو پادشاه پس از آنکه صندوق عهد را در عبادتگاه قرار داد، جترمون. **70** از سزمنین غربی قبیله منسی: شهرهای جولان در زمین افرادی را انتخاب کرد تا مسئول موسیقی عبادتگاه باشند. **32** پیش از چراگاههای اطراف آنها به خاندانهای دیگر قهات داده شد. **71** آنکه سلیمان خانه خداوند را در شهر اورشلیم بنا کند، این افراد به شهرهای زیر با چراگاههای اطرافشان به خاندانهای طایفه جرشون داده شد. **72** ترتیب در خیمه ملاقات این خدمات را انجام می‌دادند. **33** اینها شد: از طرف سزمنین شرقی قبیله منسی: شهرهای جولان از بودند مردمانی که همراه پسرانشان خدمت می‌کردند: هیمان رهبر باشان و عشاواروت؛ **72** از قبیله یسکار: قادش، دابره، **73** راموت، گروهه از طایفه قهات بود. نسب نامه او که از پدرش بیوهدا به جدش علیم؛ **74** از قبیله ایمان؛ **75** حقوق، رحوب؛ **76** بیعقوب می‌رسید عبارت بود از: هیمان، بیوهدا، سموئیل، **34** القانه، از قبیله نفتالی، **35** صوف، القانه، مهت، عماسای، **36** چراگاههای اطرافشان به خاندانهای طایفه ماری داده شد: از قبیله القانه، بیوهدا، عزربیا، صفتیا، **37** تحت، اسیر، ای آساف، قور، **38** زیبولون: رمونو و تابور؛ از قبیله ایلام: مش آل، عبدون، **75** حقوق، رحوب؛ **76** پیهار، قهات، لاوی و یعقوب. **39** آساف خویشاوند هیمان، دستیار ایضا: باصر در بیابان، یهصه، قدیمیوت و میفعت؛ از قبیله جاد: او بود و در طرف راست او می‌ایستاد. نسب نامه آساف که از پدرش راموت در ناحیه جعلعاد، محنايم، حشیون و یعزیر.

برکیا به جدش لاوی می‌رسید عبارت بود از: آساف، برکیا، شمعی، **7** پسران یسکار: تولاع، فوه، یاشوب، شمرون. **2** پسران تولاع میکائیل، بعسیا، ملکیا، **41** اتنی، زارح، عدایا، **42** ایتان، زمه، **40** شمعی، **43** یتحت، جرشون، لاوی. **44** ایتان دستیار دیگر هیمان از که هر یک از آنها رئیس یک طایفه بود: عزربیا، رفایا، بیوهدا،

۵ رؤوبین پسر ارشد اسرائیل بود. اما حق ارشد بودن رؤوبین از او

پسران کایتب (پسر یافنه) عبارت بودند از: عیرون، ایله، نام، ایله گرفته شد و به پسران پیرادر ناتی اش یوسف داده شد، چون رؤوبین با پدر قاتر بود. **۱۶** پسران پهلهل نیل اینها بودند: زیف، زیفه، تبیرا و متعه پدر خود همیستر شده، پدر خود را بحتر کرد. از این رو، اسرائیل. **۱۷** پسران عزره اینها بودند: یتر، مرد، عافر و بالون. مرد با در نسب نامه، نام رؤوبین به عنوان پسر ارشد ذکر نشده است. **۲** هر دختر پادشاه مصر به نام پته ازدواج کرد و صاحب یک دختر به نام چند یهودا در بین پیرادرانش از همه قویتر بود و از میان قبیله او یک مریم و دو پسر به نامهای شمامی و یشیع (جد اشتمنوع) شد. مرد از رهبر برخاست، ولی حق ارشد بودن به یوسف تعاقب گرفت. **۳** اینها زن یهودی خود نیز صاحب سه پسر شد به نامهای: یارد، جابر و پسران رؤوبین (پسر بزرگ یعقوب) بودند: حنوك، فلو، حصرون و یعقوب نیل. اینها به ترتیب بانی شهرهای جدور، سوکو و زاخو بودند. **۴** اینها اعقاب یوئیل هستند: شمعیا، جوج، شمعی، **۵** زن هودیا خواهر نخم بود. یکی از پسرانش جد طایفه قبیله جرمی میکا، رایا، بعل **۶** و بیشه. بیشه رئیس قبیله رؤوبین بود که تغلت و دیگری جد طایفه اشتموع معکاتی شد. **۲۰** پسران شیمون: امنون، فلاسر، پادشاه آشور او را اسر کرد و برد. **۷** سران طوابیف رؤوبین که رنه، بنخانان و تیلون. پسران پیشیع: روحیت و بنزویت. **۲۱** پسران شیله (پسر یهودا): عیرون، بانی شهر لیکه؛ عده، بانی شهر میرشه؟ (پسر عزار، نوه شامع و نبیره یوئیل). رؤوبین ها در منطقه های که بین طایفه های پارچه باف که در بیت اشیع کار می کردند؛ بوقیم؛ خاندان عروغیر، نبو و بعل معون قرار دارد، ساکن شدند. **۹** گله های آنها در کوزبیا؛ بوآش؛ ساراف که در موآب و یشویو لحم حکومت می کرد. زمین جلعاد زیاد شده بود و از این جهت از طرف شرق تا حاشیه تمام اینها از گارا شههای کهن به جای مانده است. **۲۳** اینها صحراء که به کنار رود فرات می رسید، سرزمین خود را وسعت دادند. کوزه گرانی بودند که در نتایم و جدیه سکونت داشتند و برای پادشاه **۱۰** در زمان سلطنت شاثون، مردان رؤوبین به حاجریان حمله بودند و کار می کردند. **۲۴** پسران شمعون: نموئیل، یامین، یاریب، زارح و آنها را شکست دادند و در خمیمه های آنها، در حاشیه شرقی جلعاد، شائلول. **۲۵** شاثون پدر شلوم، پدر بزرگ میسام و جد مشمام بود. ساکن شدند. **۱۱** قبیله جاد در سمت شمال قبیله رؤوبین، در سرزمین **۲۶** حموئیل (پدر زکور و پدر بزرگ شمعی) هم از پسران مشمام ایشان تا سرحد سلخه ساکن بودند. **۱۲** رئیس قبیله جاد یوئیل نام بود. **۲۷** شمعی شازده پسر و شش دختر داشت، ولی هچ کدام از داشت و شافام، یعنای و شافت از بزرگان در شهرهای پسرانش فرزندان زیادی نداشتند، بنا بر این طایفه شمعون به اندازه طایفه ایشان، یعنی سران هفت طایفه، اینها بودند: میکائیل، میلام، شیع، یهودا بزرگ نشد. **۲۸** نسل شمعون تا زمان داود پادشاه در شهرهای پورای، یعکان، زیع و عایر. **۱۴** این افراد از نسل ایophysil هستند. زیر زندگی می کردند: پرشیع، مولاده، حصر شوال، بلهم، عاصم، (ایophysil پسر حورو بود، حورو پسر باروح، یاروح پسر جلعاد، جلعاد توлад، بتویل، حrome، صقلع، بیت مرکبوت، حصرسوسیم، بیت بریئی، پسر میکائیل، میکائیل پسر یشیشا، یشیشا پسر یحدو، و یحدو شعرایم، **۳۲** عیطام، عین، رمون، توکن، یوشوا، عاشان **۳۳** و دهکده های پسر بوز). **۱۵** اخی، پسر عبدیل و نوه جونی رئیس این طایفه ها اطراف آن تا حدود شهر بعلت. **۳۴** اسامی رؤسای طایفه های شمعون بود. **۱۶** این طایفه ها در جلعاد (واقع در سرزمین ایشان) و اطراف آن عبارت بودند از: مشوبان، یمیلک، یوشه (پسر امضاها)، یوئیل، یههو و در تمام منطقه سرسیز و خرم شارون زندگی می کردند. **۱۷** نسب (پسر یوشیا، نوه سرا و نبیره عسی ایل)، الیوبنای، یعکوبی، یوشوا، ناما ایشان در زمان سلطنت یوتام پادشاه یهودا و بیرام پادشاه اسرائیل عسایا، عدی ایل، یسمیلی، بنایا و زینا (پسر شفعی، شفعی پسر ثبت شد. **۱۸** سپاه منتظر رؤوبین، جاد و نصف قبیله منسی از الون، الون پسر یدایا، یدایا پسر شمری و شمری پسر شمعیا). این **۴۴**، **۷۶** سریا شجاع و تعلیم دیده و مسلح تشکیل شده بود. **۱۹** طایفه ها به تدریج بزرگ شدند و در جستجوی چراگاههای بزرگ برای آنها به جنگ حاجریان، یاطور، نافیش و نوداب رفتند. **۲۰** ایشان دعا گله های خود به سمت شرقی دره جدور رفتند. **۴۰** در آنجا آنها کردند و از خدا کمک خواستند و خدا هم به دادشان رسید، زیرا که سرزمینی وسیع و آرام و این با چراگاههای حاصلخیز پیدا کردند. این بر او توکل داشتند. پس حاجریان و متحدهان آنان شکست خوردند. سرزمین قبلاً به نسل حام تعاقب داشت. **۴۱** در دوره سلطنت جرقی، **۲۱** غنایم جنگی که به دست آمد عبارت بود از: ۵۰،۰۰۰ شتر، پادشاه یهودا، رؤسای طایفه های شمعون به سرزمین نسل حام هجوم ۲۵،۰۰۰ گوسفندها، ۲۰۰۰ الاغ و ۱۰۰،۰۰۰ اسیر. **۲۲** عده بردن و خیمه ها و خانه های آنها را خراب کردند، ساکنان آنجا را زیادی از دشمنان هم در جنگ کشته شدند، زیرا خدا بر ضد آنها کشتند و زمین را به تصرف خود درآوردند، زیرا در آنجا چراگاههای می جنگید. پس مردم رؤوبین تا زمان تبعیدشان، در سرزمین حاجریان زیادی وجود داشت. **۴۲** سپس پانصد نفر از این افاده مهاجم که از ساکن شدند. **۲۳** افراد نصف قبیله منسی بسیار زیاد بودند و در قبیله شمعون بودند به کوه سعیر رفتند. (رهیان آنها فلطیا، نعربا، رفایا منطقه واقع در بین ایشان، بعل حرمون، سبیر و کوه حرمون ساکن و عزی ایل و همه پسران پیشیع بودند). **۴۳** در آنجا بازماندگان قبیله شدند. **۲۴** اینها سران طوابیف ایشان بودند: عافر، یشیعی، الی ایل، عمالیق را از بین برند و از آن به بعد خودشان در آنجا ساکن شدند. عزی ایل، ارمیا، هودیا و یحدی ایل. هر یک از آنها رهبرانی قوی و شجاع و معروف به شمار می آمدند، **۲۵** ولی نسبت به خدای

پسر ارشد پریحتمیل: مغض، پامین و عاقر. **28** پسران اونام، شمای **5** زمانی که او در اورشلیم بود، همسرش پتشیع (دختر عمنی ئیل) و یاداع بودند. پسران شمای، ناداب و ایشیور بودند. **29** پسران چهار پسر برای او به دنیا آورد به نامهای شمعی، شوباب، ناتان و ایشور، احیان و مولید از زن او ایجایل بودند. **30** و پسران ناداب سلیمان. **6** داؤود نه پسر دیگر نیز داشت که عبارت بودند از: پیخار، سلد و افایم بودند. سلد بی اولاد از دنیا رفت، **31** ولی افایم پسری به البشامع، البفلسط، نوجه، نافج، یافیع، البشمع، البیادع و البفلسط. **9** نام پیشعی داشت. پیشعی پدر شیشان و شیشان پدر احالی بود. **32** علاوه بر اینها، داؤود پسرانی هم از کنیزان خود داشت. او دختری یاداع براذر شمای دو پسر داشت به نامهای پیر و یوناتان. پیر بی اولاد نیز به نام تامار داشت. **10** اینها به ترتیب اعقاب سلیمان هستند: از دنیا رفت، **33** ولی یوناتان دو پسر به اسم فلت و زازا داشت. **34** رحیعام، ایبا، آسا، یهوشاپاط، یهورام، اخربا، یواش، آقصیا، عزیما، شیشان پسری نداشت، ولی چندین دختر داشت. او یکی از دخترانش یوتام، آحاز، جرقیقا، منسی، آمون و یوشنا. **15** پسران یوشیا: یوحانان، را به عقد برخاع، غلام مصری خود درآورد. آنها صاحب پسری شدند یهوبیاقم، صدقیا و شلوم. **16** پسران یهوبیاقم: یکینا و صدقیا. **17** و نامش را عنای گذاشتند. **36** ناتان پسر عنای، زیاد پسر ناتان، پسران یهوبیاکین (که به اسارت بابلیان درآمد، اینها بودند: شملیلیل، **37** افالا پسر زیاد، عویید پسر افالا. **38** یهوب پسر عویید، عزیما ملکیرام، فلادیا، شناصر، یقیما، هوشامع و ندیبا. **19** فلادیا پدر پسر یهوب، **39** حاصل پسر عزیما، العاسه پسر حاصل، **40** سسمای زریبابل و شمعی بود. فرزندان زریبابل اینها بودند: مشلام، حتینیا، پسر العاسه، شلوم پسر سسمای، **41** یقیما پسر شلوم، البشمع پسر حشویه، اوهل، بربخیا، حسیدیا، یوشب حسد و دخترش شلوموت. **21** یقیما بود. **42** پسر ارشد کالیب (براذر برحتمیل) میشان نام داشت. پسران حتینیا، فلطیا و اشعا بودند. فلایا پسر اشعا، ازان پسر فلایا، میشان پدر زیف، زیف پدر ماریشه، ماریشه پدر حبرون بود. **43** عربیدایا پسر ارانان، شکیبا پسر عربیدایا و شمعیا پسر شکیبا. شمعیا پنج پسران حبرون عبارت بودند از: قورح، تفحور، راقم و شامع. **44** شامع پسر به این اسمی داشت: حطلوش، بجال، باریح، نعیرا و شافتاط. پدر راحم بود و راحم پدر برقام. راقم پدر شمای بود. **45** معنون پسر **23** نعیرا سه پسر به این اسمی داشت: طحلوش، بجال، باریح، نعیرا و شافتاط. شمای بود و پدر بیت صور. **46** عیفه، کنیز کالیب، حاران و موصا و **24** یهوبینایی صاحب هفت پسر بود به نامهای زیر: هودایا، الیشب، چازیز را زاید. حاران هم پسری داشت به نام چازیز. **47** مردی به نام فلایا، عقوب، یوحانان، دلایع و عنانی.

بهداشی شش پسر داشت به اسامی: راجم، یوتام، جیشان، فالت، **4** اینها از اعقاب یهودا هستند: فارص، حصرون، کرمی، حور عیفه و شاعف. **48** معکه یکی دیگر از کنیزان کالیب شش پسر به دنیا آورد به اسامی: شابر، ترجه، شاعف (پدر مدمته) و شوا (پدر و شویال). **2** رایا پسر شویال، پدر بخت، و بخت پدر اخومای و مکینیا و جمعا. کالیب دختری نیز داشت که نامش عکسه بود. **50** لاهد بود. ایشان به طایفه‌های صرعتانی معروف بودند. **3** حور پسر اینها نوادگان کالیب بودند. پسران حور (پسر ارشد کالیب و افراته) ارشد افرات بود و فرزندانش شهر بیت‌لحظ را بنا نهادند. حور سه پسر اینها بودند: شویال (بانی قریه بغاریم)، **51** سلما (بانی بیت‌لحظ) و داشت: عیطام، فتوئیل و عازر. عیطام نیز سه پسر داشت: بزرعیل، حاریف (بانی بیت‌جاد). **52** شویال، بانی قریه بغاریم، جد طایفه یشما و یدباش. دختر او هصللفونی نام داشت. فتوئیل شهر جدور را هراوه که نصف ساکنان متوجه را تشکیل می‌دادند، بود. **53** بنا کرد و عازر شهر حوشه را. **5** اشحور، بانی شهر تقوع، دو زن طایفه‌های قریه بغاریم که از نسل شویال بودند، عبارت بودند از: داشت به نامهای حلا و نعره. **6** نعره این پسران را به دنیا آورد: پیری، فوتی، شوماتی و مشاعتی. (صرعاتی‌ها و إشتائیلیان از نسل اخرام، حافر، تیمانی و اخشنطاری. **7** حلا نیز صاحب این پسران مشراعی‌ها بودند). **54** سلما، بانی بیت‌لحظ، جد طایفه نطفاتی، شد: صرت، صور و اتنان. **8** قوس پدر عانوب و صوبیه بود و جد عطروت بیت‌بیاب و صرعی (یکی از دو طایفه ساکن مانحت) بود. طایفه‌هایی که از اخر جیل پسر هاروم به وجود آمدند. **9** مردی بود به این طایفه‌ها قبی و از نسل حمت، جد خاندان ریکاب، بودند). **10** اما عیبعیش نزد خاندان اسراطیل ایسطور دعا کرد: «ای خدا مرا بیکت ده و سزمین مرا وسیع

3 پسران داؤود پادشاه که در حبرون به دنیا آمدند، به ترتیب گردان. با من باش و مرا از مصیبتها دور نگه دار تا رنج نکشم.» و سن عبارت بودند از: امنون که مادرش اخیتیعم نام داشت و اهل خدا دعای او را اجابت فرمود. **11** کالیب، براذر شوحه، پسری ایشان که مادرش ایجایل نام داشت و اهل کمل بود. **2** داشت به نام محیر. محیر پدر اشتوں بود. همه اینها اهل ریقه ایشالوم که مادرش معکه دختر تلمای پادشاه چشور بود. ادونیا که فاسیح و تحنه بود. تحنه بانی شهر ناحاش بود. همه اینها اهل ریقه مادرش حجیت بود. **3** شفطیلا که مادرش ایطمال بود. پترعام که بودند. **13** و پسران قناز عنتیل و سراپا بودند. حنات و معونوتانی مادرش عجله بود. **4** این شش پسر داؤود پادشاه در حبرون متولد پسران عنتیل بودند. **14** عفره پسر معونوتانی بود. پیاب، پسر سراپا، شدنند، یعنی همان جایی که او هفت سال و نیم سلطنت کرد. بنیانگذار «دره صنعتگران» بود. (این دره بدان جهت دره صنعتگران

اول تواریخ

1

اهالی بصره به جایش پادشاه شد. 45 بعد از مرگ پویاب، حوشام از سرزمین تیمانی پادشاه شد. 46 پس از آنکه حوشام مرد، حداد پسر نسل آدم اینها بودند: شیث، انوش، 2 قبیان، مهلهلئیل، یار، بداد (که پادشاه میدیان را در سرزمین موآب شکست داد) به پادشاهی 3 خونخ، متosalح، لکم، نوک، نوح. 4 پسران نوح: سام، حام و یافث. منصوب گردید و در شهر عورت سلطنت کرد. 47 وقتی حداد مرد، سمله از شهر مسیرقه بر تخت پادشاهی نشست. 48 بعد از مرگ 5 پسران یافت اینها بودند: جومر، ماجوج، مادای، یاوان، توبیا، ماشک و تیراس. پسران جومر: اشکناز، ریفات و توجرمه. پسران یاوان: سمله، شائل از شهر رحوبوت، که در کنار رودخانه‌ای قرار داشت، یشه، ترشیش، کتیم و رو دائیم. 8 پسران حام اینها بودند: کوش، مصرابام، فوط و کعنان. پسران کوش: سیبا، حویله، سبیته، رعمه، سبیکا. پسران رعمه: شبا و ددان. 10 یکی از فرزندان کوش شخصی بود به نام نمرود که دلاوری بزرگ و معروف شد. 11 مصرابام جد اقوام اهلیمام، ایله، فینون، قازار، تیمان، میصار، مجدىلیل و عرام. زیر بود: لودی، عنامی، لهابی، نفوخی، فرسوی، کفتوی و کسلوچی (اجداد فلسطینی‌ها). 13 این دو نفر، از پسران کعنان بودند: صیدون (پسر ارشد او) و حیت. کعنان هم جد این قبیله‌ها بود: یوسوی، اموری، جرجاشی، حوى، عرقی، سینی، اروادی، صماری و حماتی. 17 پسران سام اینها بودند: عیلام، آشور، ارفکشاد، لود، ارام، عوص، حول، جاتر و ماشک. 18 شالح پسر ارفکشاد بود و پسر شالح عابر. 19 عابر دو پسر داشت: نام یکی فلچ بود، زیرا در زمان او مردم دنیا متفرق شدند، و نام دیگری یقطان. 20 پسران یقطان: المداد، شالف، حضرموت، بارج، هدوارم، اوزال، دقله، ایال، ایماطیل، شبا، اوفری، حویله و پویاب. 24 پسر ارفکشاد پسر سام بود و شالح پسر ارفکشاد، عابر پسر شالح، فالج پسر عابر، روع پسر فلچ، سروج پسر روع، ناحور پسر سروج، تارح پسر ناحور، ابرام (که بعد به ابراهیم معروف شد) پسر تارح بود. 28 ابرام دو پسر داشت به نامهای اسحاق و اسماعیل. 29 پسران اسماعیل عبارت بودند از: نایبیوت (پسر ارشد اسماعیل)، قیدار، ادبیل، میسام، مشماع، دومه، مسا، حداد، تیما، یطور، نافیش و قدمه. 32 ابراهیم از کنیز خود قلعه و داود. 16 یتسا دو دختر به نامهای صریوه و ایمجایل نیز داشت. پسران دیگری هم داشت که اسمی آنها به قرار زیر است: زمان، پیشان، مدان، میدیان، پیشاق و شوعه. پسران پیشان: شبا و ددان بودند. 33 پسران میدیان: عیقه، عیفر، حنوك، ایداع و الداعه. ابراهیم پدر اسحاق بود و اسحاق دو پسر داشت به نامهای عیسو و اسرائیل. 35 پسران عیسو: البفار، رعویل، یعوش، یعلام و فورج. 36 پسران الیازار: تیمان، اومار، صفحی، جعتمان، فقار، و نیز عمالقی که مادرش تمناع بود. 37 پسران رعویل: نحت، زارح، شمه و مره. 38 اینها پسران سعیر بودند: لوطن، شوبال، صبعون، عنه، دیشون، ایصر، دیشان. لوطن خواهی داشت به نام تمناع. پسران لوطن: حوری و هومام. 40 پسران شوبال: علوان، مناحت، عیبال، شفو و اونام. پسران صبعون: ایه و عنه. 41 دیشون پسر عنه بود. پسران دیشون: حمران، اشیان، یزان و کران. 42 بلهان، زعوان و یعقان، پسران ایصر بودند. عوص و اران هر دو پسران دیشان بودند. 43 پیش از اینکه در اسرائیل پادشاهی روی کار آید، در سرزمین ادوم این پادشاهان یکی پس از دیگری به سلطنت رسیدند: بالع (پسر بزرگ)، یونه، اورن، اوصم و شهر دینهایه زندگی می‌کرد. 44 وقتی بالع مرد، پویاب پسر زارح از

2 پسران یعقوب معروف به اسرائیل اینها بودند: رُؤبین، شمعون، (پسر ارشد او) و حیت. کعنان هم جد این قبیله‌ها بود: یوسوی، اموری، جرجاشی، حوى، عرقی، سینی، اروادی، صماری و حماتی. 17 پسران سام اینها بودند: عیلام، آشور، ارفکشاد، لود، ارام، عوص، حول، جاتر و ماشک. 18 شالح پسر ارفکشاد بود و پسر شالح عابر. 19 عابر دو پسر داشت: نام یکی فلچ بود، زیرا در زمان او مردم دنیا متفرق شدند، و نام دیگری یقطان. 20 پسران یقطان: المداد، شالف، حضرموت، بارج، هدوارم، اوزال، دقله، ایال، ایماطیل، شبا، اوفری، حویله و پویاب. 24 پسر ارفکشاد پسر سام بود و شالح پسر ارفکشاد، عابر پسر شالح، فالج پسر عابر، روع پسر فلچ، سروج پسر روع، ناحور پسر سروج، تارح پسر ناحور، ابرام (که بعد به ابراهیم معروف شد) پسر تارح بود. 28 ابرام دو پسر داشت به نامهای اسحاق و اسماعیل. 29 پسران اسماعیل عبارت بودند از: نایبیوت (پسر ارشد اسماعیل)، قیدار، ادبیل، میسام، مشماع، دومه، مسا، ترتیب سن اینها بودند: الیاب، ایناداب، شمعا، نتنیل، ردا، اوصم، حداد، تیما، یطور، نافیش و قدمه. 32 ابراهیم از کنیز خود قلعه و داود. 16 یتسا دو دختر به نامهای صریوه و ایمجایل نیز داشت. پسران دیگری هم داشت که اسمی آنها به قرار زیر است: زمان، پیشان، مدان، میدیان، پیشاق و شوعه. پسران پیشان: شبا و ددان بودند. 33 پسران میدیان: عیقه، عیفر، حنوك، ایداع و الداعه. 34 ابراهیم پدر اسحاق بود و اسحاق دو پسر داشت به نامهای عیسو و اسرائیل. 35 پسران عیسو: البفار، رعویل، یعوش، یعلام و فورج. 36 پسران الیازار: تیمان، اومار، صفحی، جعتمان، فقار، و نیز عمالقی که مادرش تمناع بود. 37 پسران رعویل: نحت، زارح، شمه و مره. 38 اینها پسران سعیر بودند: لوطن، شوبال، صبعون، عنه، دیشون، ایصر، دیشان. لوطن خواهی داشت به نام تمناع. پسران لوطن: حوری و هومام. 40 پسران شوبال: علوان، مناحت، عیبال، شفو و اونام. پسران صبعون: ایه و عنه. 41 دیشون پسر عنه بود. پسران دیشون: حمران، اشیان، یزان و کران. 42 بلهان، زعوان و یعقان، پسران ایصر بودند. عوص و اران هر دو پسران دیشان بودند. 43 پیش از اینکه در اسرائیل پادشاهی روی کار آید، در سرزمین ادوم این پادشاهان یکی پس از دیگری به سلطنت رسیدند: بالع (پسر بزرگ)، یونه، اورن، اوصم و شهر دینهایه زندگی می‌کرد. 44 وقتی بالع مرد، پویاب پسر زارح از

پادشاه بایبل، اورشلیم را محاصره کرد. ۱۱ وقتی شهر در محاصره بود، شکستند و مفرغ آنها را به بایبل بردند. ۱۴ همچنین تمام دیگها، خود نیوگدنیستر هم به آنجا رسید. ۱۲ یهودیکین و تمام مقامات و خاک‌اندازها، انبرها، طوف و تمام اسپاب و آلات مفترغین را که برای فرماندهان و خدمتگزاران دریارش و ملکه مادر تسلیم نیوگدنیستر شدند. قربانی کردن از آنها استفاده می‌شد، بردند. آنها تمام آتشدانها و پادشاه بایبل در سال هشتم سلطنت خود، یهودیکین را زندانی کرد. کاسه‌های طلا و نقره را نیز با خود بردن. ۱۶ ستونها و حوض بزرگ و ۱۳ طبق آنچه خداوند فرموده بود، بایبلی‌ها تمام اشیاء قیمتی خانه میزهای متجرک آن، که سلیمان پادشاه برای خانه خداوند ساخته خداوند، جواهرات کاخ سلطنتی و تمام ظروف طلا را که سلیمان بود، آنقدر سستگین بود که نمی‌شد وزن کرد. ۱۷ بلندی هر سیون پادشاه برای خانه خداوند ساخته بود، در هم شکستند. ۱۴ نیوگدنیستر هشت متر بود و سر ستونهای مفترغین آنها که با رشته‌های زنجیر و اهالی اورشلیم را که شامل فرماندهان و سریازان، صبعگران و آهنگران ساخته بودند، شده بود یک متر و نیم ارتفاع داشت. ۱۸ سریا می‌شدند و تعدادشان به ده هزار نفر می‌رسید به بایبل تبعید کرد، کاهن اعظم و صفیا، معاوی او، و سه نفر از نگهبانان خانه خداوند و فقط افراد فقیر را در آن سرزمین باقی گذاشت. ۱۵ نیوگدنیستر، به دست نبوزرادان، فرمانده لشکر بایبل، به بایبل تبعید شدند. ۱۹ یهودیکین را با مادر و زنان او، فرماندهان و مقامات محلکیتی به بایبل همچنین تزیین شده بود یک متر و نیم ارتفاع داشت. ۲۰ همچنین تمام سریازان جنگ آموده را که هفت هزار نفر که مسئول جمع آوری سریاز بود همراه با شصت نفر دیگر که در شهر بودند و هزار صنعتگر و آهنگر را اسیر کرده، به بایبل برد. ۲۱ بعد مانده بودند، ۲۰ همه اینها را نبوزرادان به ریله در سرزمین حمام نزد پادشاه بایبل مبتینا عمومی یهودیکین را به جای او به پادشاهی تعیین نمود پادشاه بایبل برد. ۲۱ پادشاه بایبل در آنجا همه را اعدام کرد. به این و نامش را به صدقیقا غیربر داد. ۱۸ صدقیقا بیست و یک ساله بود که ترتیب یهودا از سرزمین خود تبعید شد. ۲۲ سپس نیوگدنیستر، پادشاه پادشاه یهودا شد و یازده سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش بایبل جدلیا (پسر اخیقام و نوه شافان) را به عنوان حاکم یهودا بر حموطل، دختر ارمیا و از اهالی لبه بود). ۱۹ او مانند یهودیاقیم نسبت مردمی که هنوز در آن سرزمین باقی مانده بودند، گماشت. ۲۳ وقتی به خداوند گناه وزید. ۲۰ خشم خداوند بر مردم اورشلیم و یهودا فرماندهان و سریازان یهودی که تسلیم نشده بودند، شنیدند که پادشاه افروخته شد و او ایشان را طرد نمود.

25

صدقیقا بر ضد پادشاه بایبل شورش کرد و نیوگدنیستر، پادشاه سریا پسر تحویلت نظوفاتی و یازنیا پسر معکاتی. ۲۴ بایبل تمام سیاه خود را به طرف اورشلیم به حرکت درآورد و در روز جدلیا برای آنها قسم خود و گفت: «لازم نیست از فرماندهان بایبل دهم ماه دهم از سال نهم سلطنت صدقیقا، پادشاه یهودا، اورشلیم را برسید. با خیال راحت در این سرزمین زندگی کنید. اگر پادشاه بایبل محاصره کرد. ۲ این محاصره تا یازدهمین سال سلطنت صدقیقا ادامه را خدمت کنید ناراحتی نخواهد داشت.» ۲۵ ولی در ماه هفتم یافت. ۳ در روز نهم از ماه چهارم آن سال، قحطی آشیان در شهر همان سال اسماعیل (پسر نتبیا و نوہ اليشع) که از اعضای خاندان شدت گرفته بود که مردم برای خوارک چیزی نداشتند. ۴ آن شب، سلطنتی بود، با ده نفر دیگر به مصفه رفت و جدلیا و همسستان صدقیقا پادشاه و تمام سریازانش دیوار شهر را سوراخ کردند و از یهودی و بایبلی او را کشت. ۲۶ بعد از آن تمام مردم یهودا، از دروازه‌ای که در میان دو حصار نزدیک باع پادشاه بود به جانب دره کوچک تا بزرگ، همراه فرماندهان به مصر فرار کردند تا از جنگ اردن گریختند. سریازان بایبلی که شهر را محاصره کرده بودند پادشاه را بایبلی‌ها در امان پاشند. ۲۷ وقتی اول مردک پادشاه بایبل شد، تعقیب نموده، در بیابان ارجحا او را دستگیر کردند و در نتیجه تمام یهودیکین، پادشاه بایبل او بیست و هفتمنی سال اسارت افزادش پراکنده شدند. ۶ آنها صدقیقا را به ریله بردند و پادشاه بایبل او بیست و هفتمنی روز از ماه دوازدهم سی و هفتمین سال اسارت را محکم کرد. ۷ سپس پسران صدقیقا را جلوی چشمانش یهودیکین. ۲۸ اول مردک با یهودیکین به مهرانی رفتار کرد و مقامی کشند و چشمان خودش را نیز از کاسه درآوردند و او را به زنجیر به او داد که بالاتر از مقام تمام پادشاهانی بود که به بایبل تبعید شده بسته، به بایبل بردن. ۸ نبوزرادان، فرمانده لشکر پادشاه بایبل، در روز بودن. ۲۹ پس لباس زندانی او را عرض کرد و اجازه داد تا آخر عمرش هفتم ماه پنجم از سال نبوزدهم سلطنت نیوگدنیستر، به اورشلیم آمد. بر سر سفره پادشاه پنشیند و غذای بخورد. ۳۰ تا روزی که یهودیکین ۹ او خانه خداوند، کاخ سلطنتی و تمام بنایهای با ارزش اورشلیم زنده بود، هر روز مبلغی از طرف پادشاه به او پرداخت می‌شد.

را سوزانید. ۱۰ سپس به نیروهای بایبل دستور داد که حصار شهر اورشلیم را خراب کنند و خود بر این کار نظارت نمود. ۱۱ او بقیه ساکنان شهر را به یهودیان فراری که طرفداری خود را به پادشاه بایبل اعلام کرده بودند، به بایبل تبعید کرد. ۱۲ ولی افراد فقیر و بی چیز باقی ماندند تا در آنجا کشت و زرع کنند. ۱۳ بایبلی‌ها ستونهای مفترغین خانه خداوند و حوض مفترغین و میزهای متجرکی را که در آنجا بود،

بود آنده کرد تا دیگر کسی پسر یا دختر خود را برای بت مولک از شدت خشم خود علیه یهودا که مسبب آن مئسی پادشاه بود، روی آن قربانی نکند. ۱۱ او اسبابی را که پادشاهان یهودا به خدای برنگشت. ۲۷ خداوند فرمود: «یهودا را نیز مثل اسرائیل طرد خواهم افتاب وقف کرده بودند از خانه خداوند بیرون راند و ارباههای آنها را کرد و شهیر برگردیده خود، اورشلیم و خانهای را که گفتم اسم من در سوزاند. (اینها در حیاط خانه خدا، نزدیک دروازه و کار حجره پکی آن خواهد بود، ترک خواهم نمود.» ۲۸ شرح بقیه رویدادهای دوران از مقامات به نام نتمسلک نگهداری می‌شدند). ۱۲ سپس مذهبیان سلطنت یوپیا و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا» نوشته که پادشاهان یهودا بر پشت بام قصر آغاز ساخته بودند خراب کرد. شده است. ۲۹ در آن روزه، نکو پادشاه مصر، با لشکر خود به در ضمن مذهبیان را که مئسی در حیاط خانه خداوند بنا کرده طرف رود فرات رفت تا به آشور در جنگ کمک کند. یوپیا در بود در هم کوچید و تمام ذرات آن را در دره قبرون پاشید. ۱۳ او مجده با او مقابله کرد، ولی در جنگ کشته شد. ۳۰ سردارانش بختهای را روی تپه‌های شرق اورشلیم و جنوب کوه زیتون را نیز آلوه دسته از جناره وی را بر ایراهای نهاده از مجدو به اورشلیم بردند و او را در قبری کرد. (این بختهای را سلیمان برای عشتاروت، الهه صیدون و برای که از پیش تدارک دیده بود دفن کردند. مردم یهودا پسر او یهواخاز را کموش، بت نفرت‌انگیز مواب و ملکوم، بت نفرت‌انگیز عموں ساخته به پادشاهی خود انتخاب کردند. ۳۱ یهواخاز بیست و سه ساله بود او مجسمه‌ها را خرد کرد و بتهای شرم آور اشیره را از بین که پادشاه شد و سه ماه در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش حموطل برد و زمینی را که آنها روی آن قرار داشتند با استخوانهای انسان پر دختر ارمیا از اهالی لبنه بود). ۳۲ یهواخاز مانند اجدادش نسبت به ساخت. ۱۵ همچنین مذبح و بختهای بیت‌ثیل را که برعام ساخته خداوند گاه ورزید. ۳۳ تکو، پادشاه مصر، یهواخاز را در ریله در و بمولیه آنها بنی اسرائیل را به گناه کشاند بود، در هم کوچید، سزمین حمات زندانی کرد تا از فرمانروایی وی در اورشلیم جلوگیری سنگهای آنها را خود کرد و بت شرم آور اشیره را سوزانید. ۱۶ سپس نماید و از یهودا سه هزار و چهارصد کیلوگرم نقره و سی و چهار یوپیا متوجه شد که در دامنه کوه چند قبر هست. پس به افاده کیلوگرم طلا باج خواست. ۳۴ پادشاه مصر سپس بیانیکی دیگر دستور داد تا استخوانهای درون قبرها را بیرون آورند و آنها را بر مذبح از پسران یوپیا را انتخاب کرد تا در اورشلیم سلطنت کند و اسم او را بیت‌ثیل درباره مذبح پیشوایش کرد. این درست همان چیزی بود که به یهواقیم تبدیل کرد. پادشاه مصر، یهواخاز را به مصر برد و او در نی خداوند درباره مذبح پیشوایش کرد. ۱۷ یوپیا رسید: «آن قبر مرد خدایی باجی را که نکو، پادشاه مصر خواسته بود به او بدهد. ۳۶ یهواقیم است که از یهودا به اینجا آمد و آنچه را که شما امروز با مذبح بیست و پنج ساله بود که پادشاه یهودا شد و یازده سال در اورشلیم بیت‌ثیل کردید، پیشوایی نمود.» ۱۸ یوپیا پادشاه گفت: «آن را سلطنت کرد. (مادرش زیده، دختر فدایه و اهل رومه بود). ۳۷ واگذارید و به استخوانهایش دست نزدیک.» بنابراین استخوانهای او و یهواقیم مانند اجدادش نسبت به خداوند گاه ورزید.

استخوانهای آن نبی سامری را نسوزانیدند. ۱۹ یوپیا تمام بختهای را در دوره سلطنت یهواقیم، نیوکدنه، پادشاه بابل به اورشلیم روی تپه‌های سراسر سامره را نیز از میان برداشت. این بختهای را پادشاهان اسرائیل ساخته بودند و با این کارشن خداوند را به خشم حمله کرد. یهواقیم تسلیم شد و سه سال به او باج و خراج پرداخت، اما بعد از آن، سر از فرمان وی پیچید و شورش نمود. ۲ خداوند آورده بودند. ولی یوپیا آنها را با خاک یکسان کرد، همان طور که لشکر بابلی، سوری، موآبی و عمونی را فرستاد تا همان طور که بمولیه مذبحهای خودشان کشت و استخوانهای مردم را روی آن مذبحها اینجا خیر داده بود، یهودا را نایاب کنند. ۳ بدون شک این بالاها به سوزانید. سرانجام وی به اورشلیم بازگشت. ۲۱ یوپیا پادشاه به قوم فرمان خداوند بر یهودا نازل شد. خداوند تصمیم داشت یهودا را به خود دستور داد تا آین عید پیش را همان طور که بمولیه خداوند، سبب گناهان بی شمار مئسی طرد کند، ۴ زیر مئسی اورشلیم را خدای ایشان در کتاب عهد نوشته شده است، برگار نمایند. ۲۲ از خون بی گناهان پر کرده بود و خداوند نخواست این گناهان را زمان پوشع به بعد، هیچ رهبر یا پادشاهی در اسرائیل را یهودا هرگز با بخشش. ۵ شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یهواقیم و کارهای او چنین شکوهی عید پیش را برگار نکرده بود. ۲۳ این عید پیش در در کتاب تاریخ پادشاهان یهودا نوشته شده است. ۶ پس از مرگ سال هجدهم سلطنت یوپیا برای خداوند در اورشلیم برگار شد. ۲۴ یهواقیم پیش یهواکین به جای او بر تخت سلطنت نشست. ۷ در ضمن، یوپیا احضار ارواح و جادوگری و هر نوع بت پرستی را (پادشاه مصر دیگر از مزهای خود خارج نشد، زیرا پادشاه بابل تمام در اورشلیم و در سراسر یهودا ریشه کرد، زیرا می خواست مطابق متصروفات مصر را که شامل یهودا هم می شد، از نهر مصر تا رود دستورهای کتاب تورات که جلقیا کاهن اعظم در خانه خداوند پیدا فرات، اشغال نمود). ۸ یهواکین هجده ساله بود که پادشاه یهودا کرده بود، رفار کرد. ۲۵ هیچ پادشاهی قبل از یوپیا و بعد از او نبوده شد و سه ماه در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش نحوشطا، دختر که اینچنین با تمام دل و جان و قوت خود از خداوند پیروی کرد و الناثان و از اهالی اورشلیم بود). ۹ یهواکین مانند پدرش نسبت به تمام احکام موسی را اطاعت نماید. ۲۶ ولی با وجود این، خداوند خداوند گاه ورزید. ۱۰ در دوره سلطنت یهواکین، لشکر نیوکدنه،

24

روی تپه‌های سراسر سامره را نیز از میان برداشت. این بختهای را پادشاهان اسرائیل ساخته بودند و با این کارشن خداوند را به خشم حمله کرد. یهواقیم تسلیم شد و سه سال به او باج و خراج پرداخت، اما بعد از آن، سر از فرمان وی پیچید و شورش نمود. ۲ خداوند آورده بودند. ولی یوپیا آنها را با خاک یکسان کرد، همان طور که لشکر بابلی، سوری، موآبی و عمونی را فرستاد تا همان طور که بمولیه مذبحهای خودشان کشت و استخوانهای مردم را روی آن مذبحها اینجا خیر داده بود، یهودا را نایاب کنند. ۳ بدون شک این بالاها به سوزانید. سرانجام وی به اورشلیم بازگشت. ۲۱ یوپیا پادشاه به قوم فرمان خداوند بر یهودا نازل شد. خداوند تصمیم داشت یهودا را به خود دستور داد تا آین عید پیش را همان طور که بمولیه خداوند، سبب گناهان بی شمار مئسی طرد کند، ۴ زیر مئسی اورشلیم را خدای ایشان در کتاب عهد نوشته شده است، برگار نمایند. ۲۲ از خون بی گناهان پر کرده بود و خداوند نخواست این گناهان را زمان پوشع به بعد، هیچ رهبر یا پادشاهی در اسرائیل را یهودا هرگز با بخشش. ۵ شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت یهواقیم و کارهای او چنین شکوهی عید پیش را برگار نکرده بود. ۲۳ این عید پیش در در کتاب تاریخ پادشاهان یهودا نوشته شده است. ۶ پس از مرگ سال هجدهم سلطنت یوپیا برای خداوند در اورشلیم برگار شد. ۲۴ یهواقیم پیش یهواکین به جای او بر تخت سلطنت نشست. ۷ در ضمن، یوپیا احضار ارواح و جادوگری و هر نوع بت پرستی را (پادشاه مصر دیگر از مزهای خود خارج نشد، زیرا پادشاه بابل تمام در اورشلیم و در سراسر یهودا ریشه کرد، زیرا می خواست مطابق متصروفات مصر را که شامل یهودا هم می شد، از نهر مصر تا رود دستورهای کتاب تورات که جلقیا کاهن اعظم در خانه خداوند پیدا فرات، اشغال نمود). ۸ یهواکین هجده ساله بود که پادشاه یهودا کرده بود، رفار کرد. ۲۵ هیچ پادشاهی قبل از یوپیا و بعد از او نبوده شد و سه ماه در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش نحوشطا، دختر که اینچنین با تمام دل و جان و قوت خود از خداوند پیروی کرد و الناثان و از اهالی اورشلیم بود). ۹ یهواکین مانند پدرش نسبت به تمام احکام موسی را اطاعت نماید. ۲۶ ولی با وجود این، خداوند خداوند گاه ورزید. ۱۰ در دوره سلطنت یهواکین، لشکر نیوکدنه،

16 متسی علاوه بر این که اهالی یهودا را به بتپرسنی کشانده، است رفتار نکرده‌اند.¹⁴ ۱۶ پس جلقیا، اخیقام، عکبیر، شافان و باعث شد آنها نسبت به خداوند گناه وزندن، افراد بی گناه بی شماری را عسایا نزد زنی به نام خلده رفتند که نبیه بود و در محله دوم اورشلیم نیز کشت و اورشلیم را با خون آنها نگین ساخت. ۱۷ شرح بقیه زندگی می‌کرد. (شهر او شلوم، پسر تقوه و نوہ حرجس، خیاط دربار رویدادهای دوران سلطنت متسی و اعمال گناه‌آلود او در کتاب تاریخ بود). وقتی جریان امر را برای حله تعییف کردند، ۱۵ حلده به ایشان پادشاهان یهودا نوشته شده است. ۱۸ وقتی متسی مرد او را در باغ گفت که نزد پادشاه بازگردند و این پیغام را از جانب خداوند، خدای کاخ خودش که عوزرا نام داشت دفن کردند و پرسش آمون به جای اسرائیل به او بدهند. ۱۶ «همان طور که در کتاب تورات فرموده‌ام وی پادشاه شد. ۱۹ آمون بیست و دو ساله بود که پادشاه یهودا تو آن را خواندی، بر این شهر و مردمانش بلا خواهمن فرستاد، ۱۷ زیارت دو سال در اورشلیم سلطنت کرد. (مادرش میلیت، دختر مردم یهودا مرآ ترک گفته، بتپرسن شده‌اند و با کارهایتان خشم حاروص از اهالی بظله بود). ۲۰ او نیز مانند پدرش متسی نسبت به مرا برانگیخته‌اند. پس آتش خشم من که در اورشلیم افروخته شده، خداوند گناه وزید. ۲۱ آمون از تمام راههای بد پدرش پیروی می‌نمود خاموش نخواهد شد. ۱۸ «اما من دعای تو را اجابت خواهم نمود و پنهان را پرسید. ۲۲ او از خداوند، خدای اجادش این بلارا پس از مرگ تو بر این سرزمین خواهمن فرستاد. توین بلارا برگشت و به دستورهای خداوند عمل نکرد. ۲۳ سرانجام افادش بر نخواهی دید و در آرامش خواهی مرد، زیرا هنگامی که کتاب تورات را ضد او توطئه چیدند و او را در کاخ سلطنتی اش به قتل رسانندند. ۲۴ خواندی و از اخطار من در مورد مجازات این سرزمین و ساکنانش آگاه مردم قاتلان آمون را کشند و پرسش یوشیا را به جای او بر تخت شدی، متاثر شده، لیاس خود را پاره نمودی و در حضور من گرمه سلطنت نشاندند. ۲۵ شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت آمون در کرده، فروتن شدی.» فرمستادگان پادشاه این پیغام را به او رسانندند. کتاب تاریخ پادشاهان یهودا ثبت گردیده است. ۲۶ او را در آرامگاه ۲۳ انگاه پادشاه تمام مشایخ یهودا و اورشلیم را احضار کرد ۲ باع عزرا ذهن کردند و پرسش یوشیا به جای او پادشاه شد.

22 یوشیا هشت ساله بود که پادشاه یهودا شد و سی و یک کوچک تا بزرگ به دنبال آنها می‌آمدند، به خانه خداوند رفتند. در سال در اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش پدیده، دختر عدایه، از آنجا پادشاه تمام دستورهای کتاب عهد را که در خانه خداوند پیدا اهالی بقصت بود).² یوشیا مانند جدش داود مطابق میل خداوند شده بود، برای آنها خواند. ۳ پادشاه نزد ستونی که در برابر جمعیت عمل می‌کرد و از دستورهای خدا اطاعت کامل می‌نمود. ۳ یوشیای قرار داشت، ایستاد و با خداوند عهد بست که با دل و جان از پادشاه در هجه‌همین سال سلطنت خود، شافان (پسر اصلیا و نوہ دستورها و احکام او پیروی کند و مطابق آنچه که در آن کتاب نوشته شده است رفتار نماید. تمام جماعت نیز قول دادند این کار را بکنند. مسلمان) کاتب را به خانه خداوند فرستاد تا این پیغام را به جلقیا، کاهن اعظم پدیده: «نقره‌ای را که مردم به خانه خداوند می‌اورزند و به کاهن محافظ مدخل می‌دهند، جمع‌آوری کن ۵ و آن را به ناظران خانه خداوند تحویل بده تا با آن، تجارها و بناها و معمارها آفتاب، ماه و ستارگان به کار می‌رفت از بین ببرند. پادشاه تمام آنها را را به کار بگیرند و سنگها و چوبیهای تراشیده را خردیاری نمایند و در بیرون اورشلیم در دره قدرون سوزانند و خاکستر آنها را به بیت‌ئیل خاریهای خانه خدا را تعمیر کنند.» ۷ (از ناظران ساختمانی خانه خداوند صورتحساب نمی‌خواستند، چون مردانی امین و درستکار برقکار کرد. این کاهن در بخشانهای بالای تپه‌ها در سراسر یهودا و خداوند صورتحساب نمی‌خواستند، چون مردانی امین و درستکار برقکار کرد. این کاهن در ساختمانی خانه خداوند کتاب رفت و حتی در اورشلیم به بعل آفتاب و ماه و ستارگان و پنهان قربانی تقدیم بودند).⁸ پک روز جلقیا، کاهن اعظم نزد شافان کاتب رفت و ۶ او بست شرم‌آور اشیه را از خانه خداوند برداشته، آن را از گفت: «در خانه خداوند کتاب تورات را پیدا کردند.» پس کتاب می‌کردند. ۶ و بست شرم‌آور اشیه را از خانه خداوند برداشته، آن را از را به شافان نشان داد تا آن را بخواند. ۹ وقتی شافان گزارش کار اورشلیم به دره قدرون برد و سوزاند و خاکستر شد را به قبرستان عمومی ساختمان خانه خداوند را به پادشاه می‌داد در مورد کتابی نیز که برد، روی قبرها پاشید. ۷ خانه‌های لواط را نیز که در اطراف خانه جلقیا، کاهن اعظم در خانه خداوند پیدا کرده بود با صحت خداوند بودند و زنان در آنجا برای بت اشیه لیاس می‌بافتند، خراب کرد. سپس شافان آن را برای پادشاه خواند. ۱۱ وقتی پادشاه کلمات کرد. ۸ او کاهن خداوند را که در دیگر شهرهای یهودا بودند به تورات را شنید، از شدت ناراحتی لیاس خود را پاره کرد¹² و به اورشلیم باز آورد و تمام معبدهای بالای تپه‌ها را که در آنها قربانی شفافان را شنید، از شدت ناراحتی لیاس خود را پاره کرد¹² و به اورشلیم باز آورد و تمام معبدهای بالای تپه‌ها را که در آنها قربانی جلقیا و عکبیر (پسر میکایا) گفت: «بروید و از خداوند برای من، و یهوشع، حاکم شهر اورشلیم، در سمت چپ دروازه شهر ساخته برای قوم، و برای همه یهودا، درباره کلمات این کتاب که پیدا شده بود، خراب کرد. ۹ کاهن بخشانه‌ها اجازه نداشتند در خانه خداوند است، مستلت کنید. بدون شک خداوند از ما خشنگی‌است، در اورشلیم خدمت کنند، ولی می‌توانستند با سایر کاهن‌ها از نان چون اجداد ما مطابق دستورهای او که در این کتاب نوشته شده مخصوص فطیر بخورند. ۱۰ پادشاه، مذبح توفت را که در دره حنوم

با شمشیر کشند و به سرمهین آرارات فرار کردند و یکی دیگر از باقی ایل‌ها برخی از پسرانت را به اسارت گرفته، آنان را خواجه خواهند کرد و در کاخ پادشاه بایل به خدمت خواهند پسرانش، به نام آسرحدون به جای او پادشاه شد.

20

۲۰ در آن روزها جزیقا سخت بیمار شد و نزدیک بود بمیرد. لااقل تا وقتی که زندام این اتفاق نخواهد افتاد و صلح و امنیت برقرار اشیایی نبی (پسر آموز) به عیادتش رفت و از جانب خداوند این خواهد بود.» **۲۰** شرح بقیه رویدادهای سلطنت جزیقا و فتوحات او، پیغام را به او داد: «وصیت را بکن، چون عمرت به آخر رسیده و نیز حوض و قباتی که درست کرد و آب را به شهر آورد در کتاب است؛ تو این مردم شفنا نخواهی بایافت.» **۲۱** جزیقا صورت خود را تاریخ پادشاهان یهودا ثبت گردیده است. **۲۱** پس از مرگ جزیقا، به طرف دیوار برگردانید و به پیشگاه خداوند دعا کرده، گفت: **۳** پرسش منتبه، پادشاه شد.

21

خداؤند، به حاضر اور چهارم سیستم به تو وفادار و اینین بوده‌ام و 21 مئسی دوازده ساله بود که پادشاه بیهودا شد و پنجاه و پنجم چطور سعی کرد همام مطابق میل تو رفاقت کنم.» سپس بعض گلوبیش را گرفت و به تلخی گردید. 4 پیش از آنکه اشیاعا قصر را ترک کند سال در اورشلیم سلطنت نمود. (اسم مادرش خصیبیه بود.) 2 او از خداوند بار دیگر با او سخن گفت و فرمود: 5 «ند جرقا هبر قوم اعمال زشت قوهای بتبیرستی که خداوند آنها را از کنعان بیرون من برگرد و به او بگو که خداوند، خدای جدت داود دعای تو را رانده بود، بیرون می‌کرد و نسبت به خداوند گناه می‌وزید. 3 مئسی شنیده و اشکهایت را دیده است. او تو را شفا خواهد داد. سه روز بعد معدبهای بالای تپه‌ها را که پدرش جرقا خراب کرده بود، دوباره دیگر از بستر بیماری بلند خواهی شد و به خانه خداوند خواهی رفت. بنا نمود، مذبحهایی برای بعل درست کرد و بت شرم آور اشیه را 6 او پانزده سال دیگر بر عمر تو خواهد افروزد. او تو را و این شهر را همان طور که آخاب، پادشاه اسرائیل درست کرده بود، دوباره ساخت. از چنگ پادشاه آشور نجات خواهد داد. تمام این کارها را به خاطر مئسی آفتاد و ماه و سtarگان را پرستش می‌کرد و برای آنها مذبحهای خود و به خاطر خادمش داود انجام خواهد داد.» 7 پس اشیاعا به ساخت و آنها را در حیاط خانه خداوند قرار داد، یعنی در همان خانه افراد جرقیای پادشاه گفت که مقداری انجیر بگیرند و آن را له کرده، و در اورشلیم که خداوند برای نام خود برگزیده بود. 6 مئسی پسر روی دمل جرقا بگذراند. آنها چنین کردند و جرقا شفا یافت. 8 (در خود را به عنوان قربانی سوزانید. او جادوگری و فالگیری می‌کرد و با ضمن جرقیای پادشاه به اشعیای نبی گفته بود: «برای اینکه ثابت احصارکنندگان ارواح و جادوگران مشورت من نمود. او با این کارهای شود که خداوند مرا شفا خواهد داد و بعد از سه روز خواهم توانست شرارت آمیز، خداوند را به خشم آورد. 7 او حتی بت شرم آور اشیه را به خانه خداوند بروم او چه نشانه‌ای را من می‌دهد؟» 9 اشیاعا به او در خانه خداوند بر پا نمود، یعنی در همان مکانی که خداوند راجع به گفت: «خداوند با این نشانه آنچه را گفته، ثابت خواهد کرد: آیا آن به داود و سليمان گفته بود: «نام خود را تا به اید بر این خانه و بر می‌خواهی که سایه ساعت آفتایی د درجه جلو بود یا د درجه به او روزی سایه شفای خود انتخاب می‌گردید؟!» 10 جرقا جواب داد: «جلو رفتن سایه روزی ساعت کرده‌ام، خواهم نهاد. 8 اگر قوم اسرائیل از دستورهایی که من به وسیله اتفاقی آسان است، پس بهتر است سایه د درجه به عقب برگردد.» خادم موسی به آنها داده‌ام پیروی نمایند، بار دیگر هرگز ایشان را از ساعت آفایی آزار را د درجه به عقب برگرداند. 11 اما سایه روی این سزمین که به اجداد ایشان دادم، بیرون نخواهتم راند.» 9 اما ساعت آفایی ایشان را پیل‌دان، پادشاه بایل (پسر بلکان، پادشاه بایل) نامهای همراه هدیه‌ای تو سلطنت خداوند اطاعت نکردند، بلکه بدتر از قمهایی که مزوک بـلـکـانـ (پـسـ بـلـکـانـ، پـادـشـاهـ بـایـلـ) در آن موقع ایشان نه فقط از خداوند اطاعت نکردند، بلکه بدتر از قمهایی که فاصله ایشان خود برای جرقیا فرستاد، زیرا شنیده بود که بیمار است. 13 را گمراه نموده بود. 10 پس خداوند به وسیله خدمتگزاران خود، انبیا جرقیا فرستادگان بایلی را پذیرفت و ایشان را به کاخ سلطنتی برد و چنین فرمود: 11 «چون مئسی، پادشاه بیهودا این اعمال قبیح را انجام خواههای طلا و نقره، ادویه و روغنهاي معطر، و نیز سلاحخانه خود و گوشی از نیز بر اوreshlیm و بیهودا چنان بایلی نازل خواهم کرد که در گذشته در این سزمین ساکن را به آنها نشان داد. بدین ترتیب، فرستادگان بایلی تمام خزانی او را بودند، رفتار نموده و مردم بیهودا را به بت پرسنی کشانیده است؛ 12 دیدند و هیچ چیز از نظر آنان پوشیده نماند. 14 آنگاه اشعیای نبی من نیز بر اوreshlیm و بیهودا چنان بایلی نازل خواهم کرد که هر که آن نزد جرقیای پادشاه رفت و از او پرسید: «این مردان از کجا آمده بودند را بشنو و حشمت کنید. 13 همان بایلی را سر اوreshlیm می‌آمیز که بر و چه می‌خواستند؟» جرقیا جواب داد: «از جای دور! آنها از بایل سر سامره و خاندان آخاب آوردم. اوreshlیm را از لوث وجود ساکن‌نش آمدند بودند.» 15 اشیاعا پرسید: «در کاخ تو چه دیدند؟» جرقیا پاک می‌کنم، درست همان طور که طرف را پاک کرده، می‌شویند و جواب داد: «تمام خزانی مرا که در کاخ من است دیدند.» 16 آن را وارونه می‌گذارند تا خشک شود. 14 بازماندگان کrog را نیز ترک اشیاعا به او گفت: «پس به این پیغامی که از طرف خداوند است، خواهم گفت و ایشان را به دست دشمن خواهیم سپرد تا آنها را غارت گوش کن: 17 زمانی می‌رسد که هر چه در کاخ داری و گنجهایی کنند، 15 ایشان نسبت به من گناه وزیده‌اند و از روزی که که اجداد اندوخته‌اند به بایل برد خواهد شد و چیزی از آنها برات اجدادشان را از سر می‌برون آوردم تا به امروز مرا خشمگین نموده‌اند.»

خدایان دیگر هرگز توانسته‌اند بندگان خود را از چنگ پادشاه آشور را از بین برده‌اند و سرزمین ایشان را ویران کرده‌اند، **۱۸** و خدایان آنها نجات دهند؟ **۳۴** بر سر خدایان حمات، ارفاد، سفروایم، هیعنی و عوا سوزانده‌اند. اما آنها خدا نبودند. آنها نابود شدند، چون ساخته‌چه آمد؟ آیا آنها توانستند سامره را نجات دهند؟ **۳۵** کدام خدا دست انسان و از چوب و سنگ بودند. **۱۹** ای خداوند، خدای هرگز توانسته است سرزمینی را از چنگ من نجات دهد؟ پس چه ما، التمس می‌کنیم ما را از چنگ پادشاه آشور نجات ده تا تمام چز سبب شده است فکر کنید که خداوند شما می‌تواند اورشلیم را ممالک جهان بدانند که تنهای تو خدا هستی». **۲۰** آنگاه اشعا پسر نجات دهد؟»^{۳۶} ولی مردمی که روی حصار بودند سکوت کردند، آموص برای حریقای پادشاه این پیغام را فرستاد: «بیوه، خدای اسرائیل زیرا پادشاه دستور داده بود که چیزی نگویند. **۳۷** سپس لایاقیم پسر می‌فرماید: دعای تو را در مورد سنجاریب، پادشاه آشور شنیدم. **۲۱** جلیقای، شينا و بیانخ لباسهای خود را پاره کرده، نزد حریقای پادشاه جواب او به سنجاریب، پادشاه آشور شنیدم. **۲۲** تو می‌دانی به چه کسی اهانت کرده و رفتند و آنچه را که فرمانده قوای آشور گفته بود، به عرض او رسانند. تو را مسخره می‌کنند. **۲۳** تو می‌دانی به چه کسی اهانت کرده و کفر گفته‌ای؟ می‌دانی به چه کسی اینچنین جسارت نموده‌ای؟ به

۱۹

وقتی حریقای پادشاه این خبر را شنید، لیاس خود را پاره خدای قاموس اسرائیل! **۲۳** «تو افرادت را نزد من فرستادی تا به من کرده، پلاس پوشید و به خانه خداوند رفت تا دعا کند. **۲** سپس به فخر بفروشی و بگویی که با اراهه‌های کوههای بلند لیبان و قلهای الایقیم، شينا و کاهنان رسی سفید گفت که پلاس پوشید و نزد اشعا آن را فتح کرده‌ای؛ بلندترین درختان سرو آزاد و بهترین صنوبرهایش را نبی (پسر آموص) بروند **۳** و به او بگویند که حریقای پادشاه چنین قطعه نموده و به دورتین نقاط جنگلش رسیده‌ای. **۲۴** تو افخار می‌گوید: «امروز روز مصیبت و سختی و اهانت است. وضعیت ما می‌کنی که چاههای زیادی را تصرف کرده و از آنها آب نوشیده‌ای و مثل وضعیت زنی است که منتظر وضع حمل است، اما قادرت زاییدن پای تو به رو نیل مصر رسیده، آن را خشک کرده است. **۲۵** آیا دناردار. **۴** خداوند، خدای تو سختان اهانت آمیز این سردار آشور را که نمی‌دانی که این من بودم که به تو اجازه انجام چنین کارهای را به خدای زنده اهانت کرده است، بشنوید و او را مجازات نماید. برای دادم؟ من از قایم چنین مقدار نموده بودم که تو آن شهرهای حصاردار بازماندگان قوم ما دعا کن.» **۵** وقتی فرستادگان حریقای این پیغام را به را تصرف کرده، ویران نمایی. **۲۶** از این جهت بود که اهالی آن اشعا دادند، **۶** او در جواب گفت: «خداوند می‌فرماید که به آقای شهرا در برابر تو هیچ قدرتی نداشتند. آنها مانند علف صحرا و گیاه خود بگویند از سختان کفرآمیز آشوری‌ها نترسد؛ **۷** زیرا من کاری نورسنهای بودند که در زیر آفتاب سوزان خشک شده، پیش از رسیدن می‌کنم که پادشاه آشور با شنیدن خبری به وطنش بازگردد و در آنجا او پومنده گردیدند. **۲۷** اما من از همه فکرها و کارهای تو و تنفسی که را به شمشیر خواهم کشت.» **۸** سردار آشور شنید که پادشاه آشور از نسبت به من داری آگاهم. **۲۸** به سبب این غرور و تنفسی که نسبت لاکیش برای چنگ به لبne رفته است، پس او نیز به لبne رفت. **۹** به من داری، برینی تو افسار زده و در دهات لگام خواهان گذاشت طولی نکشید خبری به پادشاه آشور رسید که تهاقه، پادشاه جبشه و تو را از راهی که آمده‌ای باز خواهان گردانید. **۲۹** سپس اشعا به این لشکر خود را برای حمله به او پسیح کرده است. بنای این پادشاه آشور از نسبت به من داری آگاهم. **۳۰** بازماندگان پهودا بار دیگر در سرزمین خود رسیدند از رفتن به چنگ، برای حریقای پادشاه چنین پیغام فرستاد: **۱۰** از گیاهان خودرو استفاده خواهید کرد، اما در سال سوم خواهید «آن خدایی که بر او تکیه می‌کنی تو را فربیض ندهد. وقتی می‌گوید کاشت و خواهید دروید، تاکستانهای غرس خواهید نمود و از میوه‌شان که پادشاه آشور، اورشلیم را فتح نخواهد کرد، حرفش را باور نکن. خواهید خورد. **۳۱** بازماندگان پهودا بار دیگر در سرزمین خود رسیدند تو خود شنیده‌ای که پادشاهان آشور به هر جا رفته‌اند چه کرده‌اند دواینده، شمر خواهند آورد **۳۱** و در اورشلیم باقی خواهند ماند، زیرا و چگونه شهرا را از بین برده‌اند. پس خیال نکن که تو می‌توانی از خداوند غیر این مر را بجا خواهد آورد. **۳۲** «خداوند دریاری پادشاه چنگ من فرار کنی. **۱۲** آیا خداوند اقمامی چون جوزان، حاران، آشور چنین می‌گوید: او به این شهر داخل نخواهد شد، سپر به دست رصف و خدای مردم عدن که در سرزمین تلسار زندگی می‌کنند، در برابر آن نخواهد ایستاد، پشتی‌ای در مقابل حصارش بنا نخواهد کرد ایشان را نجات دادند؟ اجداد ما تمام آنها را از میان برداشتند. **۱۳** تر و حتی یک هم به داخل اورشلیم نخواهد انداخت. **۳۳** از این جهات سر پادشاه حمات و پادشاه ارفاد و سلاطین سفروایم، هیعنی و عوا چه همان راهی که آمده است باز خواهد گشت، **۳۴** زیرا من به خاطر آمد؟» **۱۴** حریقای نامه را از قاصدان گرفت و خواند. سپس به خانه خود و به خاطر بندهام داوود از این شهر دفاع خواهیم کرد و آن را خداوند رفت و آن نامه را در حضور خداوند پهن کرد. **۱۵** بعد چنین نجات خواهیم داد.» **۳۵** در همان شب فرشته خداوند صد و هشتاد دعا کرد: «ای خداوند، خدای اسرائیل که بر تخت خود که بر پنج هزار نفر از سریازان آشور را کشت، به طوری که صیب روز بعد، فراز کروپیان قرار دارد، نشسته‌ای. تو تنها خدای تمام ممالک جهان و قبیل مردم بیدار شدند تا آنچه که چشم کار می‌کرد، جنایه دیده هستی. تو آسمان و زمین را آفریده‌ای. **۱۶** ای خداوند، سختان می‌شد. **۳۶** پس سنجاریب، پادشاه آشور عقب‌نشینی کرده، به نینوا سنجاریب را بشنو و بین این مرد چگونه به تو، ای خدای زنده توهین بازگشت و در خانه خود ماند. **۳۷** او در حالی که در معبد خدای می‌کند. **۱۷** خداوندا، راست است که پادشاهان آشور تمام آن اقوام خود نیزروک مشغول عبادت بود، پسراش ادرملک و شرآصر او را

بتهای را نپرسنید. 39 فقط یهود خدای خود را عبادت کنید و من شما 17 با وجود این، پادشاه آشور سپاه بزرگی را به سرپرستی سه فرمانده را از چنگ دشمنان نجات خواهم داد.» 40 ولی این قوهای توجهی قوای خود از لاکیش به اورشلیم فرستاد. آنها بر سر راه «مزعره رخت به این حکام ننمودند و به پرسنیت باداده دادند. آنها خداوند را شورها» کنار قفات برکه بالا اراده زدند. 18 فرماندهان آشور خواستند عبادت می کردند و در ضمن از پرسنیت دست نکشیدند و فرزندان که حرقیا بیاید و با آنها صحبت کنند. ولی حرقیا الایقیم (پسر جلقیا) سرپرست امور دریار، شنبایا کاتب و بیوایخ (پسر آساف) فواینگار را به آنها نیز تا به امروز به همان شکل عمل می کنند.

18

در سومین سال سلطنت هوشع پسر ایله بر اسرائیل، حرقیا آشور، این پیغام را برای حرقیا فرستاد: «پادشاه بزرگ آشور می گوید: تو (پسر آخاز) پادشاه بودا شد. 2 حرقیا در سن بیست و پنج سالگی به چه کسی امید بستهای؟ 20 تو که از تاییر چنگی و قارت بر تخت سلطنت نشست و بیست و نه سال در اورشلیم سلطنت نظامی برخودار نیستی، بگو چه کسی تکیه گاه توست که همچنین بر نمود. (مادرش ایا نام داشت و دختر زکریا بود). 3 او مانند جدش ضد من قیام کرده‌ای؟ 21 اگر به مصر تکیه می کنی، بدان که این داود مطابق میل خداوند فقار می کرد. 4 او معدنهای را که بر عصای دست تو، نی ضعیفی است که طاقت وزن تو را ندارد و بالای تپه‌ها بود نایبود کرد و مجسمه‌ها و بتهای شرم‌آور اشیه را در بدزودی می شکند و به دست تو فرو می رود. هر که به پادشاه مصر امید هم شکست. او همچنین مار مفرغین را که موسي ساخته بود خرد بینند عاقیتش همین است! 22 اگر شما بگویید به خداوند، خدای کرد، زیرا بنی اسرائیل تا آن موقع آن را می پرسیدند و برایش بخور خود تکیه می کنیم، بدانید که او همان خدایی است که حرقیا تمام می سوزانندند. (این مار مفرغین را نیخشان نمایندند). 5 حرقیا به معدنهای او را که بر فزار تپه‌ها بودند خراب کرده و دستور داده است خداوند، خدای اسرائیل ایمانی راسخ داشت. هیچ‌یک از پادشاهان که همه مردم پیش مذبح اورشلیم عبادت کنند. 23 من از طرف قبل یا بعد از حرقیا مانند او نبودم، 6 زیرا وی در هر امری از سرور، پادشاه آشور حاضر با شما شرط بیتم. اگر بتوانید دو هزار خداوند پیرو می نمود و تمام احکامی را که توسط موسي داده شده اسب سوار پیدا کنید من دو هزار اسب به شما خواهم داد تا بر آنها بود، اطاعت می کرد. 7 از این رو خداوند با او بود و در هر کاری سوار شوند! 24 حتی اگر مصر هم به شما سوار بدهد باز به وی را کامیاب می گردانید. پس حرقیا سر از فرمان پادشاه آشور پیچید انداره یک افسر ساده سرور قدرت نخواهد داشت. 25 آیا خیال و دیگر باج و خراج سالیانه به او نپرداخت. 8 همچنین فلسطین را تا می کنید من بدن دستور خداوند به اینجا آمدماه؟ نه! خداوند به من غرمه و نواحی اطراف آن به تصرف خود درآورد و تمام شهرهای بزرگ و فرموده است تا به سرزمین شما هجمون آورم و نابودش کنم! 26 آنگاه کوچک را ویران کرد. 9 در چهارمین سال سلطنت حرقیا (که با الایقیم پسر جلقیا، شنبایا و بیوایخ به او گفتند: «تمنا می کنیم به زبان هفتمین سال سلطنت هوشع پسر ایله، پادشاه اسرائیل مصادف بود) ارامی صحبت کنید، زیرا مان را می فهمیم. به زبان عربی حرف نونید شلمناسنرا، پادشاه آشور به اسرائیل حمله برد و شهر سامره را محاصره چون مردمی که بر بالای حصارند به حرفاها شما گوش می دهند.» کرد. 10 سه سال بعد (عنی در آخر ششمین سال سلطنت حرقیا و 27 ولی فرمانده آشور جواب داد: «مگر سرور مردم فرستاده است که نهمین سال سلطنت هوشع) سامره به تصرف دشمن درآمد. 11 فقط با شما و پادشاهان صحبت کنم؟ مگر مردم این مردمی که پادشاه آشور اسرائیلی‌ها را به سرزمین آشور برد. او بعضی از اسرا را در روی حصار جمع شده‌اند نفرستاده است؟ زیرا آنها هم به سرزوشته شهر حلخ، بخی دیگر را در شهر جوزان که کنار رود خابور است، شما محکومند تا از نجاست خود بخورند و از اداره خود بتوشند!» و بقیه را در شهرهای سرزمین ماد سکونت داد. 12 این اسارت 28 آنگاه فرمانده آشور با صدای بلند به زبان عربی به مردمی که روی بدان سبب بود که بنی اسرائیل به دستورهای خداوند، خدایشان گوش حصار شهر بودند گفت: «به پیغام پادشاه بزرگ آشور گوش دهید: ندادند و خواست او را بجا نباورند. در عوض عهد و بیمان او را 29 «نگاریز حرقیای پادشاه شما را فربی دهد. او هرگز نمی تواند شکسته، از تمام قوئینی که موسي خدمتگزار خداوند به آنها داده شما را از چنگ من برهاند. 30 او شما را وادر می کند به خدا بود، سرپیچی نمودند. 13 در چهاردهمین سال سلطنت حرقیا، توکل کنید و می گوید: خداوند بدون شک ما را خواهد رهانید و این سنه حارب، پادشاه آشور تمام شهرهای حصاردار بیهودا را محاصره شهر به دست پادشاه آشور نخواهد افادا!» 31 اما شما به حرقیای نموده، آنها را تبخیر کرد. 14 حرقیای پادشاه برای سنه حارب که در پادشاه بزرگ ندهید. پادشاه آشور چنین می گوید: «با من صلح کنید، لاکیش بود، چنین پیغام فرستاد: «من خطلا کرده‌ام، از سرزمین من دروازه‌ها باز کنید و به طرف من بیرون آید، تا هر کس از تاک و عقب نشینی کن و به سرزمین خود بازگرد و من هر قدر که باج و درخت انجر خود بخورد و از آب چاه خویش بتوشد، 32 تا زمانی که خراج بخواهی خواهم پرداخت.» در جواب، پادشاه آشور ده هزار کیلو بیام و شما را به سرزمینی دیگر بیرم که مانند سرزمین شما بر از نان نقره و هزار کیلو طلا طلب نمود. 15 برای تهیه این مبلغ، حرقیا تمام، حرقیا تمام و شراب، غله و عسل، و درختان انگور و زیتون است. اگر چنین نقره خانه خداوند و خزانه‌های قصر خود را برداشت و حتی روکش کنید زنده خواهد ماند. پس به حرقیا گوش ندهید، زیرا شما را فرب طلای درها و ستونهای خانه خدا را کنده، همه را به پادشاه آشور داد. می دهد و می گوید که خداوند شما را خواهد رهانید. 33 آیا تاکنون

در سال دوازدهم سلطنت آخاز، پادشاه یهودا، هوشع (پسر دست دشمن سپرد تا نابود شوند و به سرای اعمال خود برستند. 21 ایلا) پادشاه اسرائیل شد و نه سال در سامره سلطنت نمود. 2 او وقتی خداوند اسرائیل را از خاندان داود جدا کرد، مردم اسرائیل برعایم نسبت به خداوند گناه وزید، اما نه به اندازه پادشاهانی که قبل از او (پسر نبات) را به پادشاهی خود انتخاب کردند. برعایم هم اسرائیل را در اسرائیل سلطنت می کردند. 3 در زمان او شلمناسر، پادشاه آشور از پیروی خداوند منحرف کرده، آنها را به گناه بزرگی کشاند. 22 به اسرائیل لشکر کشید؛ هوشع تسليم شلمناسر شد و از آن به بعد هر ایشان را از گناهانی که برعایم ایشان را بدان آلوه کرده بود، دست اسرائیل را شکر کشید؛ هوشح تسليم شلمناسر شد و از آن به بعد هر سال به او باج و خراج می پرداخت. 4 اما یک سال از پرداخت باج بینندشتند، 23 تا اینکه خداوند همان طور که بموسیله تمام انبیا خبر داده بود، آنها را از حضور خود دور انداخت. بنابراین مردم اسرائیل به خراج سر باز زد و قاصداني به مصر فرستاد تا از «سو» پادشاه آتجاه کمک بخواهد. وقتی شلمناسر از این توطنه باخبر شد هوشع را به زنجیر کشیده، به زندان انداخت. 5 سپس، شلمناسر سراسر سرزمین اسرائیل را شغال نمود و سامره پاچخت اسرائیل را به مدت سه سال محاصره کرد. 6 سرانجام در نهمین سال سلطنت هوشع، شلمناسر شهر سامره را گرفت و مردم اسرائیل را اسیر نمود و به آشور برد. او بعضی از اسراء را در شهر حلح، بrixی دیگر را در شهر جوزان که خداوند شهیرانی به میان آنها فرستاد که بعضی از ایشان را در دریاند. 26 به پادشاه آشور خبر رسید که چون ساکنان جدید سرزمین اسرائیل کار رود خابور است، و بقیه را در شهرهای سرزمین ماد سکونت داد. 7 این بلا از این جهت بر قوم اسرائیل نازل شد که نسبت به قوانین خدای آن سرزمین آشنا نیستند، او شهیرانی را به میان آنها فرستاده است تا بین وسیله آنها را نابود کند. 27 پادشاه چنین خداوند، خدای خود که ایشان را از بندگی در مصر نجات داده بود، گاه کرده بودند. آنها بینها را می پرستندند 8 و از رسوم قومهای که در ابتدای ورود به سرزمین اسرائیل، خداوند را عبادت نمی کردند؛ پس شهرهای آنها را از سرزمین کنعان بیرون رانده بود، پیروی می کردند و از خداوند آنها را از سرزمین کنعان بیرون رانده بود، پیروی می کردند. 9 بین اسرائیل مخفیانه کارهای پادشاهان اسرائیل سرمشق می گرفتند. 10 این بین اسرائیل مخفیانه دستور داد: «یکی از گناهان تعییدی سامره به اسرائیل بازگرد و قوانین خدای آن سرزمین را به مردمان تازه وارد آنجا باد دهد.» 28 پس یکی از گناهان اسرائیلی که از سامره تعیید شده بود به بیت تیل بازگشت و به مردم آنجا باد داد چگونه خداوند را عبادت کند. 29 و لی نسبت به خداوند گناه وزیده بودند. آنها در هر گوش و کنار اسرائیل پتخانه ای ساخته بودند. 11 روی هر تپه ای و زیر هر درخت سبزی مجسمه و بت گذاشته بودند 12 و برای پنهان قومهای که خداوند ایشان را بیرون رانده و سرزمینشان را به قوم اسرائیل داده بود، بخور شکوپوت را عبادت می کردند. آنایی که از کوت بودند، بت نجل می سوزانند. آنها با اعمال زشت خود خشم خداوند را برانگیختند 13 و از کلام خداوند که به آنها دستور داده بود که بتها را نپرستند، اطاعت نکردند. 14 آنها دستور داده بود که بتها را نپرستند، و از میان خود کاهنانی را انتخاب کردند تا روی مذبهای بالای اطاعت نکردند. 15 خداوند پیامبر را یکی بس از دیگری فرستاد تا به اسرائیل و یهودا بگویند: «از راههای بد خود برگردید و دستورهای حتی فرزندان خود را بر بالای مذبحها برای بتهای ادرملک و عنملک خداوند را که انبیا به اجداد شما داده اند، اطاعت کنید.» 16 و لی آنها نه فقط اطاعت نمی کردند بلکه مانند اجاده اشان که بخداوند، تپهها برای خداوند قربانی کنند. 33 به این ترتیب هم خداوند را خدای خود ایمان نداشتند، یاغی بودند. 15 آنها از دستورهای خدا سریچی کردند، عهد او را که با اجدادشان بسته بود، شکستند و می پرسیدند و برخلاف اواخر خداوند، از روی هشدارهای او توجه ننمودند و برخلاف اصرار خداوند، از عبادت کردند. 16 آنها از تمام عبادت نمایند و مطیع احکام و دستورهایی باشند که او به فرزندان دستورهای خداوند، خدای خود سریچی نمودند و دو بت گوساله شکل از طلا و بتهای شرم اور دیگر ساختند. بت بعل را پرسیش کردند و در مقابل آفتاب و ماه و ستارگان سجده نمودند. 17 بر آتش بتكدها، دختران و پسران خود را قربانی کردند. از فالگیران راهنمای خواستند، جادوگری کردند و خود را به گناه فروختند. از این رو خداوند بسیار خشمگین شد و آنها را از حضور خود دور انداخت؛ قربانی تقدیم کنند، زیرا او بود که با معجزات و قدرت شگفت انگیز، آنها را از مصر بیرون آورد. 37 پس آنها می بایست هموار تمام احکام فقط قبیله یهودا باقی ماند. 19 اما یهودا نیز دستورهای خداوند را اطاعت نکرد و به همان راههای بدی رفت که اسرائیل دستورهای خداوند را اطاعت کنند و هرگز بت نپرستند. 38 زیرا خداوند را اطاعت نکرد و به همان راههای بدی رفت که اسرائیل دستورهای خداوند فرموده بود: «عهدی را که با شما بستم هرگز فراموش نکنید و رفته بود. 20 پس خداوند از تمام بین اسرائیل دل کند و آنها را به

پادشاه آشور به سرزمین اسرائیل هجوم آورد، ولی منحیم پادشاه سی جدش داود مطابق میل خداوند، خدایش رفتار ننمود، **۳** بلکه مثل و چهار تن نقره به او باج داد و به کمک وی سلطنت خود را بر پادشاهان اسرائیل شورش بود. او حتی پس خود را زنده‌زنده سوزاند و اسرائیل تثبیت نمود. **۲۰** منحیم این پول را به شکل مالیات به زور از قربانی بعها کرد. این رسم فوهمهایی بود که خداوند سرزمینشان را از آنها ژرتومندان وصول نمود. هر یک از آنها پنجاه مثقال نقره پرداختند. پس گرفته، به بنی اسرائیل داده بود. **۴** آخاز در بختانه‌های روی تپه‌ها و پادشاه آشور به سرزمین خود بازگشت. **۲۱** شرح بقیه رویدادهای بندیها و زیر هر درخت سبز قربانی می‌کرد و بخور می‌سوزاند. **۵** دوران سلطنت منحیم و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل آنگاه رصین، پادشاه سوریه و فتح، پادشاه اسرائیل به جنگ آخاز نوشته شده است. **۲۲** بعد از مرگ او پرسش فتحیا پادشاه شد. **۲۳** آمدند و شهر اورشلیم را محاصره کردند ولی نتوانستند آن را بگیرند. در پنجمین سال سلطنت عربیا پادشاه یهودا، فتحیا (پسر منحیم) **۶** در همین وقت، رصین شهر ایلیت را برای سوری‌ها پس گرفت. او پادشاه اسرائیل شد و دو سال در سامره سلطنت نمود، **۲۴** او نیز یهودی‌ها را بیرون راند و سوری‌ها را فرستاد تا در آن شهر زندگی کنند مانند پیریام (پسر نیاط) نسبت به خداوند گناه وزید و اسرائیل را به که تا به امروز در آن ساکن هستند. **۷** آخاز پادشاه فاصله‌انی نزد گناه کشاند. **۲۵** فتح (پسر رملیا)، یکی از فرمادهان سپاه او، همراه تغلت فلاسر، پادشاه آشور فرستاد و از او خواهش کرد تا وی را در پنجاه نفر دیگر از مردان جنگلدار بخشد او شورش کرد و او را در جنگ با پادشاهان مهاجم سوریه و اسرائیل کشک نماید. **۸** آخاز طلا کاخ سلطنتی سامره کشت. (ارجوب و اریه نیز در این شورش کشته و نقمه خزانه‌های خانه خداوند و کاخ سلطنتی را گرفته، برای پادشاه شدند). سپس فتح به جای او پادشاه شد. **۲۶** شرح بقیه رویدادهای آشور هدیه فرستاد. **۹** پادشاه آشور موافقت نموده، با سپاه خود به دوران سلطنت فتحیا و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» دمشق پایتخت سوریه حمله کرد و ساکنان آن شهر را به امیری پرده، نوشته شده است. **۲۷** در پنجاه و دومین سال سلطنت عربیا پادشاه آنها را در شهر قیر اسکان داد. او رصین پادشاه سوریه را نیز کشت. یهودا، فتح (پسر رملیا) پادشاه اسرائیل شد و بیست سال در سامره **۱۰** سپس آخاز پادشاه برای ملاقات تغلت فلاسر به دمشق رفت. سلطنت کرد. **۲۸** او نیز مانند پیریام (پسر نیاط) نسبت به خداوند وقی در آنجا بود، مذبح پیتخانه دمشق را دید و شکل و اندازه آن را گناه وزید و اسرائیل را به گناه کشاند. **۲۹** در دوره سلطنت فتح بود با تمام جزئیات برای اوریای کاهن فرستاد. **۱۱** اوریا هم عین آن که تغلت فلاسر، پادشاه آشور به اسرائیل حمله کرد و شهرهای عيون، را ساخت و قیل از رسیدن آخاز آن را تمام کرد. **۱۲** وقی آخاز آبل بیت‌معکه، یافون، قادش، حاصور، جعلعاد، جلیل و تمام سرزمین پادشاه از سفر بازگشت و مذبح جدید را دید، قربانی سوختنی و نفتالی را به تصرف خود درآورد و مردم را اسیر نموده، به آشور برد. دیدیه آردی روی آن تقدیم کرد و هدیه نوشیدنی بر آن ریخت و خون **۳۰** آنگاه هوش (پسر ایله) بر ضد فتح شورش کرد و او را کشت قربانیهای سلامتی روی آن پاشید. **۱۴** سپس مذبح مفرغی خداوند را و خود بر تخت سلطنت نشست. هوش در سال بیست سلطنت که بین خانه خداوند و مذبح جدید قرار داشت، پادشاه و آن را در بوتام (پسر عربیا) پادشاه یهودا، سلطنت خود را آغاز نمود. **۳۱** شرح سمت شمالی مذبح جدید گذاشت. **۱۵** آخاز پادشاه به اوریای بقیه رویدادهای دوران سلطنت فتح و کارهای او در کتاب «تاریخ کاهن» گفت: «از این مذبح جدید برای قربانی سوختنی صحیح و مدلیه پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. **۳۲** در دومین سال سلطنت آردی عصر، قربانی سوختنی و هدیه آردی پادشاه، و قربانی سوختنی فتح پادشاه اسرائیل، بوتام (پسر عربیا) پادشاه یهودا شد. **۳۳** بوتام در و هدیه آردی و هدیه نوشیدنی مردم استفاده شود؛ همچنین خون سن بیست و پنج سالگی بر تخت سلطنت نشست و شانزده سال در قربانیهای سوختنی و سایر قربانیها هم بر مذبح جدید پاشیده شود. اورشلیم سلطنت نمود. (مادرش یروشا نام داشت و دختر صادوق بود). اما مذبح مفرغین قدیمی برای استفاده شخصی خودم خواهد بود تا **۳۴** او مانند پدرش عربیا آنچه در نظر خداوند پستدیده بود، انجام به موسیله آن از عالم غیب پیام بگیرم». **۱۶** اوریا کاهن مطابق دستور می‌داد، **۳۵** ولی بختانه‌های روی تپه‌ها را که مردم در آنجا قربانی آخاز پادشاه عمل کرد. **۱۷** سپس پادشاه میزهای متحرک، مفرغین می‌کردند و بخور می‌سوزانیدند، خراب نکرد. بوتام دروازه بالای خانه خداوند را از هم باز کرد و حوضجه‌ها را از روی آنها برداشت خداوند را بازسازی کرد. **۳۶** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت بوتام و حوض بزرگ را از روی گواهی مفرغین پایین آورد و آن را روی و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا» نوشته شده است. سنگفرش گذاشت. **۱۸** همچنین برای خشنود کردن پادشاه آشور، (در آن روزها خداوند، رصین پادشاه سوریه و فتح پادشاه اسرائیل سایان شبات را که در معبد ساخته شده بود و نیز مدخل بیرونی معبد را بر ضد یهودا برانگیخت). **۳۸** بوتام مرد و او را در کار اجدادش در را که پادشاه از آن داخل می‌شد، از میان برداشت. **۱۹** شرح بقیه شهر داود دفن کردند و پرسش آخاز به جای او پادشاه شد. رویدادهای دوران سلطنت آخاز در کتاب تاریخ پادشاهان یهودا ثبت گردیده است. **۲۰** آخاز مرد و او را در کار اجدادش در شهر داود در هفدهمین سال سلطنت فتح پادشاه اسرائیل، آخاز (پسر دفن کردند و پرسش حیوانی به جای او پادشاه شد.

۱۶

یهودا شد. **۲** آخاز در سن بیست سالگی بر تخت سلطنت نشست و شانزده سال در اورشلیم سلطنت نمود. او مانند

پتختانه‌های روی تپه‌ها را از بین نبرد و از این رو قوم هنوز در آنجا نبی (پسر امتابی) اهل جت حافر پیشگویی فرموده بود. **26** خداوند قربانی می‌کردند و بخور می‌سوزانیدند. **5** وقتی آمصیا سلطنت را در مصیبت تلخ اسرائیل را دیده؛ و کسی نبود که به داد ایشان برسد. **27** دست گرفت، افرادی را که پدرش را کشته بودند، از بین برد، **6** ولی ولی خواست خداوند این نبود که نام اسرائیل را از روی زمین محظوظ نداند. ایشان را نکشت، زیرا خداوند در تورات موسی امر فرموده بود کند، پس توسط بی‌عام دوم ایشان را نجات داد. **28** شرح بقیه دوران که پدران به سبب گناه پسران کشته نشوند و نه پسران برای گناه سلطنت بی‌عام دوم، کارها و فتوحات و جنگهای او، و ایکه چطرو پدران؛ بلکه هر کس به سبب گناه خود مجازات شود. **7** آمصیا دمشق و حمات را که در تصرف یهودا بودند باز به دست آورد، همه یکباره ده هزار ادومی را در دره نمک کشت. همچنین شهر صالح را در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. **29** وقتی تصرف کرد و اسم آن را به پُنتیل تغییر داد که تا به امروز به همان بی‌عام دوم مرد، جازاء او را در کار سایر پادشاهان اسرائیل به حاکم خوانده می‌شد. **8** یک روز آمصیا قاصدی نزد یهواش، پادشاه سپردن و پسرش زکريا بر تخت سلطنت اسرائیل نشست.

اسرائیل (پسر یهواخاز و نوہ یهوه) فرستاده، به او اعلام جنگ داد. **9** **15** در بیست و هفتمین سال سلطنت بی‌عام دوم پادشاه اما یهواش پادشاه با این مثل جواب آمصیا را داد: «روزی در لیلان یک اسرائیل، عزیزا (پسر آمصیا) پادشاه یهودا شد. **2** او شانزده ساله بود پوته خار به درخت سرو آزاد گفت: «دخترت را به پسر من به زنی آمصیا (پسر آمصیا) پادشاه یهودا شد. **3** او شانزده ساله بود بدنه. «ولی درست در همین وقت حیوانی وحشی از آنجا عبور کرد و که بر تخت سلطنت نشست و پنجاه و دو سال در اورشلیم سلطنت آن خار را پایمال نمود! **10** تو ادوم را نابود کردند و مغزور شدند؛ پدرش یکلا نام داشت و از اهالی اورشلیم بود. **3** او مانند ولی به این پیروزیت قاعع باش و در خانه‌های بمان! چرا می‌خواهی پدرش آمصیا آنچه در نظر خداوند پسندیده بود، انجام می‌داد. **4** ولی کاری کنی که به زیان تو و مردم یهودا تمام شود؟» **11** ولی آمصیا باز بختانه‌های روی تپه‌ها که مردم در آنجا قربانی می‌کردند و بخور توجیه ننمود، پس یهواش، پادشاه اسرائیل، سپاه خود را آماده جنگ (مادرش یکلا نام داشت و از اهالی اورشلیم بود). **5** خداوند او را به مرض جذام مبتلا کرد و کرد. جنگ در بیت شمس، یکی از شهرهای یهودا، درگرفت. **12** تا روز وفاتش جذامی باقی ماند. او نهانه، در یک خانه به سر می‌برد و سپاه یهودا شکست خورد و سریازان به شهرهای خود فرار کردند. **13** شرح بقیه رویدادهای سپاه یهودا اسیر شد و سپاه اسرائیل بر اورشلیم تاخت و حصار دوران سلطنت عزیزا و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا» آمصیا پادشاه یهودا اسیر شد و سپاه اسرائیل بر اورشلیم تاخت و حصار آن را از دروازه افرایم تا دروازه زاویه که طولش در حدود دویست متر نوشته شده است. **7** وقتی عزیزا مرد او را در آرامگاه سلطنتی در شهر بود، در هم کوپید. **14** یهواش عده‌ای را گروگان گرفت و تمام طلا داود دفن کردند و پسرش بی‌عام به جایش پادشاه شد. **8** در سی و نقره و لوان خانه خداوند و کاخ سلطنتی را برداشت و به سامره و هشتمنی سال سلطنت عزیزا پادشاه یهودا، زکريا (پسر بی‌عام دوم) بازگشت. **15** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنتی را برداشت و به سامره و هشتمنی سال یهودا شد و شش ماه در سامره سلطنت نمود. **9** او نیز مانند او با آمصیا (پادشاه یهودا)، کارها و فتوحات او در کتاب «تاریخ اجدادش نسبت به خداوند گناه وزید و از گناهان بی‌عام اول (پسر پادشاهان اسرائیل) ثبت شده است. **16** یهواش مرد و در آرامگاه نیاط (پسر بی‌عام) ثبت شده است. **17** یهواش مرد و در آرامگاه کشاند، دست برداشت. **10** شلم (پسر سلطنتی سامره دفن شد و پسرش بی‌عام دوم به جای او به سلطنت یافت) بر ضد او توطنه کرد و او را در حضور مردم کشت و خود به رسید. **11** آمصیا بعد از مرگ یهواش یانزده سال دیگر هم زندگی شروع کرد و پسرش بی‌عام اول (پسر پادشاهان اسرائیل) که اسرائیل را به گاهه کشاند، دست برداشت. **12** به این ترتیب، آنچه کرد. **18** شرح بقیه رویدادهای دوران سلطنت آمصیا در کتاب «تاریخ اجدادش نسبت به لامه» ثبت شده است. **19** در اورشلیم علیه او توطنه که خداوند دریاره یهوه فرموده بود، به وقوع پیوست که خاندان او تا پادشاهان یهودا نوشته شده است. **20** سپس جاذه‌اش را روی اسپ گذاشت، در نسل چهارم بر تخت سلطنت اسرائیل خواهند نشست. **13** در سی و چندند و او به لاکیش گریخت، ولی دشمنانش او را تعقیب کرد، در آنجا او را کشتند. **20** سپس جاذه‌اش را روی اسپ گذاشت، به نهمین سال سلطنت عزیزا پادشاه یهودا، شلوم (پسر یافت) پادشاه اورشلیم برگرداندند و در آرامگاه سلطنتی شهر داود دفن کردند. **21** اسرائیل شد و یک ماه در سامره سلطنت کرد. **14** منحیم (پسر جادی) از ترصه به سامره آمد، او را کشت و خود به جای اوی بر مردم یهودا همگی عزیزا، پسر شانزده ساله امصیا، را به جای پدرش پادشاه ساختند. **22** عزیزا بعد از مرگ پدرش شهر ایلیت را برای یهودا پس گرفت و آن را بازسازی نمود. **23** بی‌عام دوم (پسر یهواش) در و توطنه او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. پانزدهمین سال سلطنت آمصیا، پادشاه یهودا، پادشاه اسرائیل شد و **16** منحیم شهر تفصیح و حومة آن را ویران نموده، اهالی آنجا را چهل و یک سال در سامره بی‌عام کشت و شکم زنان حامله را پاره کرد، چون مردم آنجا حاضر نبودند اول (پسر نیاط) نسبت به خداوند گناه وزید و اسرائیل را به گناه تسیلیم او شوند. **17** در سی و نهمین سال سلطنت عزیزا پادشاه کشاند. **25** بی‌عام دوم زمینهای از دست رفته اسرائیل را که بین یهودا، منحیم (پسر جادی) پادشاه اسرائیل شد و ده سال در سامره گلرگاه حمامات در شمال و دریای مرده در جنوب واقع شده بود، پس سلطنت کرد. **18** او نیز مانند بی‌عام (پسر نیاط) نسبت به خداوند گرفت؛ درست همان طور که خداوند، خدای اسرائیل توسط یونس گناه وزید و اسرائیل را به گناه کشاند. **19** در زمان او تغلت فلاسر،

پر می شد، کاتب و کاهن اعظم آن را می شمردند و در کیسه ها سلطنت یواش، پادشاه یهودا، پهلواش، پسر پهواخاز پادشاه اسرائیل می ریختند، **۱۱** و به ناظران ساختمانی خانه خداوند تحويل می دادند شد و شانزده سال در سامره سلطنت کرد. **۱۲** او نیز مانند بیعام تا آن پول اجرت نجارها، بناها، معمارها، سنجاقها و خیداران پسر بیاط نسبت به خداوند گاه ورزیده، اسرائیل را به گناه کشاند و چوب و سنگ را پیدا زند و مصالح ساختمانی را که برای تعمیر خانه از کارهای رشت خود دست برندشت. **۱۳** شرح بقیه رویدادهای خداوند لازم بود، خیداری نمایند. **۱۴** این پول صرف خرد پیالمه، دوران سلطنت یهواش، جنگهای او با امصار، پادشاه یهودا، کارها و انبرها، کاسه ها، شیپورهای نقه و با دیگر لازم نقره ای و طلای فتوحات او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. برای خانه خداوند نمی شد، بلکه فقط صرف تعمیرات خانه خداوند **۱۵** یهواش مرد و در آرامگاه سلطنتی سامره دفن شد و بیعام دوم به می گردید. **۱۶** از ناظران ساختمانی صورتحساب نمی خواستند، چون سلطنت رسید. **۱۷** الشیع نبی بیمار شد و در بستر افتاد. وقتی آخرین آنها مزادانی امن و درستکار بودند. **۱۸** پیرلهایی که مردم برای قربانی عمر خود را می گذرانید، پهلواش پادشاه به عیادتش رفت و با جرم و قربانی گناه می پرداختند، به خانه خداوند آورده نمی شد، بلکه گریه به او گفت: «ای پدرم! ای پدرم! ای اربابها و سواران اسرائیل را آنها را به کاهنان می دادند، چون سهم ایشان بود. **۱۹** آن روزها، می بینم!» **۲۰** الشیع به او گفت: «یک کمان و چند تیر به اینجا حرایل، پادشاه سوریه به شهر جت حمله کرد و آن را گرفت؛ سپس بیاور». او تیرها و کمان را آورد. **۲۱** الشیع گفت: «آن پنجه را که به طرف اورشلم حرکت کرد تا آن را نیز تصرف نماید. **۲۲** اما یهواش به سمت سوریه است، باز کن». پادشاه پنجه را باز کرد. آنگاه پادشاه، تمام اشیاء مقدسان را که اجدادش (پیشوافاط)، پهروم و الشیع به پادشاه گفت: «کمان را به دست بگیر». وقتی پادشاه اخیرا، پادشاهان یهودا) به خداوند وقف نموده بودند، با آنچه که خود کمان را گرفت، الشیع دست خود را روی دست پادشاه گذاشت و وقف کرده بود و تمام طلای خزانه خداوند و خزانه سلطنتی را دستور داد که تیر را بیندازد. پادشاه تیر را رها کرد. سپس الشیع به گرفته، برای حرایل فرستاد، و حرایل نیز از حمله به اورشلم صرفنظر پادشاه گفت: «این تیر خداوند است که بر سوریه پیروز می شود، چون کرده، مراجعت نمود. **۲۳** شرح بقیه رویدادهای سلطنت یهواش و تو سپاه سوریه را در افق شکست خواهی داد. **۲۴** حال تیرهای دیگر کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا» نوشته شده است. **۲۵** را بگیر و آنها را بر زمین بزن.» پادشاه تیرها را برداشت و سه بار بر دو نفر از افراد یهواش به نامهای بوزاکار (پسر شمعت) و بیهورزاد (پسر زمین زد). **۲۶** اما نبی خشمگین شد و گفت: «تو می بایست پیچ شومیر! علیه او طوطه چیدند و در بیت ملو که سر راه سلا است، او را یا شش بار بر زمین می زدی، چون در آن صورت می توانستی سوریه کشتند. یهواش در کنار اجدادش در شهر داود دفن شد و پرسش را به کلی نایبد کنی، ولی حالا فقط سه بار بر آنها پیروز خواهی شد.» **۲۷** الشیع مرد و او را دفن کردند. در آن روزگار، مهاجمین مأصیبا به جایش بر تخت سلطنت نشست.

۱۸ موآیی بهار هر سال به اسرائیل هجوم می بردن. **۲۸** یک روز در حین در سال بیست و سوم سلطنت یهواش، پادشاه یهودا، پهواخاز تشییع جماهای، مردم سوگوار با این مهاجمین روبرو شده، از ترس پسر یهوا، پادشاه اسرائیل شد و هفده سال در سامره سلطنت کرد. **۲۹** جماه را به داخل قبر الشیع انداشتند و با به فرار گذاشتند. شخص او نیز مانند بیعام پسر بیاط نسبت به خداوند گناه ورزید و اسرائیل را مرده به محض اینکه به استخوانهای الشیع برخورد، زنده شد و سر به گناه کشاند و از کارهای رشت خود دست برندشت. **۳۰** از آن پا ایستاد. **۳۱** در دوره سلطنت یهواخاز، حرایل (پادشاه سوریه) رو خداوند بر اسرائیل خشمگین شد و به حرایل، پادشاه سوریه و اسرائیل را ساخت مورد تاخت و تاز قرار می داد، **۳۲** ولی خداوند به بنهداد، پسر حرایل اجازه داد آنها را سرکوب کنند. **۳۳** ولی یهواخاز خاطر عهدی که با ابراهیم و اسحاق و یعقوب بسته بود نسبت به قوم نزد خداوند دعا کرده، کمک طلبید و خداوند دعای او را مستجاب اسرائیل بسیار بخشنده و رحیم بود و اجازه نمی داد آنها از بنی برونوند. فرمود، زیرا دید که پادشاه سوریه اسرائیل را به ستوه اورده است. **۳۴** پس از این دعای از گناهای که بیعام به خاطر آن عهد به ایشان رحم می کند. **۳۵** پس از خداوند برای قوم اسرائیل رهبری فرستاد تا آنها را از ظلم و ستم آنکه حرایل پادشاه سوریه مرد، پسرش بنهداد به جایش به سلطنت سوری ها نجات دهد. در نتیجه قوم اسرائیل مثل گذشته از آسایش رسید. **۳۶** یهواش، پادشاه اسرائیل (پسر یهواخاز) سه بار بنهداد را برخوردار شدند. **۳۷** اما باز از گناهای که بیعام به اسرائیل را که در زمان پدرش به دست حرایل افتاده الوده کرده بود، دست برندشتند و بت اشیه را در سامره عیادت بود، پس گرفت.

۱۹ **۳۸** برای یهواخاز، از تمام سپاهش، فقط پنچاه سریاز سواره، کردند. **۳۹** ده هزار سریاز پیاده ماند؛ زیرا پادشاه اسرائیل، امصار (پسر کلی در هم کوییده، از بین برد بود. **۴۰** شرح بقیه رویدادهای دوران یهواش) پادشاه یهودا شد. **۴۱** امصار بیست و پنج ساله بود که پادشاه سلطنت یهواخاز، کارها و فتوحات او در کتاب «تاریخ پادشاهان شد و بیست و نه سال در اورشلم سلطنت کرد. مادرش یهوعدان نام اسرائیل» ثبت گردیده است. **۴۲** یهواخاز مرد و در سامره دفن شد و داشت و اهل اورشلم بود. **۴۳** امصار مانند پدرش یهواش هر چه در نظر پرسش یهواش به جای او پادشاه شد. **۴۴** در سی و هفتمین سال خداوند پستنده بود انجام می داد، اما نه به اندازه جدش داود. **۴۵** او

به بتپرستی کشانده بود. **30** پس از آن، خداوند به ییهו فرمود: و تاج را بر سرش نهاد و نسخه‌ای از تورات را به او داد و او را تدهیم «تو دستور مرا اجرا کرده»، مطابق میل من با خاندان آخاب عمل کرده، به پادشاهی منصب نمود. سپس همه دست زندن و فریاد نمودی؛ پس به سبب این کار خوب تو، فرزندان تو را چهار نسل بر آوردند: «زنده باد پادشاه!» **13** ملکه عتیبا و قرقی صدای نگهبانان و تخت پادشاهی اسرائیل خواهم نشاند.» **31** ولی ییهو با تمام دل مردم را شنید، با عجله به طرف خانه خداوند که مردم در آنجا جمع خود از دستورهای خداوند، خدای اسرائیل اطاعت نکرد، بلکه از شده بودند، دوید. **14** در آنجا پادشاه جدید را دید که بحسب آین گاهان بیرون که اسرائیل را به گاه کشانده بود، پیرو نمود. **32** تاجگذاری، در کار ستون ایستاده است و فرماندهان و شیپورچی‌ها در آن زمان، خداوند شروع به ویران کردن اسرائیل نمود. حزائل، اطراف او را گرفته‌اند و شیپور می‌زنند و همه شادی می‌کنند. عتیبا پادشاه سوریه، آن قسمت از سرزمین اسرائیل را که در شرق رود اردن با دیدن این مظفره لباس خود را پاره کرد و فریاد براورد: «خیانت! بود، تصرف کرد. قسمت متصرف شده تا شهر عروغیر در وادی خیانت!» **15** یهودیادع به فرماندهان دستور داد: «او را از اینجا ازون می‌رسید و شامل سرزمین جلعاد و باشان می‌شد که قایل جاد، بیرون ببرید. در خانه خداوند او را نکشید. هر کس سعی کند عتیبا رتوپین و متسی در آن زندگی می‌کردد.» **34** شرح بقیه رویدادهای را نجات دهد تا درنگ کشته خواهد شد.» **16** پس عتیبا را به دوران سلطنت ییهو و کارها و فتوحات او در کتاب «تاریخ پادشاهان» استبل کاخ سلطنتی کشانده، او را در آنجا کشتند. **17** یهودیادع اسرائیل «ثبت شده است.» **35** وقتی ییهو مرد، او را در سامره دفن کاهن از پادشاه و مردم خواست تا با خداوند عهد بینند که قوم کردن و پسرش یهواخاز به جای او پادشاه شد. **36** یهودیه همراه خداوند باشند. پیمان دیگری نیز بین پادشاه و ملت شنبه شد. **18** آنگاه همه به بختخانه بعل رفتند و آن را واژگون ساختند و مذبحها بیست و هشت سال در سامره بر اسرائیل سلطنت کرد.

11

وقتی عتیبا مادر اخربا (پادشاه یهودا) شنید که پسرش مرد است، دستور قتل عام تمام اعضای خاندان سلطنتی را صادر کرد. و خود با فرماندهان، نگهبانان دربار و تمام قوم، پادشاه را از **2** تنها کسی که جان به در برد یوآش پسر کوچک اخربا بود، زیرا یهودیادع عمه یوآش، که دختر یهورام پادشاه و خواهر ناتنی اخربا بود، وارد کاخ شدند و یوآش بر تخت سلطنتی مشایعت کرد. آنها از دروازه نگهبانان پسر اخربا را نجات داد. یهودیادع طفل را از میان سایر فرزندان پادشاه که در انتظار مرگ بودند دزدیده، او را با دایه‌اش در خانه خداوند در اتاقی گردید. **21** یوآش هفت ساله بود که پادشاه یهودا شد. پنهان کرد. **3** در تمام مدت شش سالی که عتیبا در مقام ملکه فرمانروایی می‌کرد یوآش زیر نظر عمه‌اش در خانه خداوند پنهان ماند.

12

4 در هفتمین سال سلطنت ملکه عتیبا، یهودیادع کاهن فرستاد و یهودا شد و مدت چهل سال در اورشیل سلطنت کرد. (مادرش ظیبه فرماندهان، کریستان و نگهبانان دربار را به خانه خداوند دعوت کرد. نام داشت و از اهالی برشیع بود.) **2** یوآش در تمام سالهایی که در آنجا آنها را قسم داد که نقشه او را به کسی نگویند؛ آنگاه یوآش، یهودیادع معلم او بود، هر چه در نظر خداوند پستیده بود انجام پسر اخربا را به آنها نشان داد. **5** سپس این دستورها را به آنها داد: می‌داد. **3** با وجود این بختخانه‌های روی تپه‌ها را خراب نکرد و قوم «بک سوم شما که روز شبات مشغول انجام وظیفه بستید، پاید از باز در آنجا قربانی می‌کردند و بخور می‌سوزانیدن.» **4** روزی یوآش کاخ سلطنتی حفاظت کید، **6** یک سوم دیگر جلوی دروازه «سور» و به کاهنان گفت: «خانه خداوند احتیاج به تعمیر دارد. بنا براین یک سوم بقیه جلوی دروازه دزدیده پشت سر محافظین پاستید تا کسی هرگاه کسی هدیه‌ای به حضور خداوند بیاورد، چه مقری باشد چه وارد خانه خدا نشود.» **7** دو دسته از شما که روز شبات سر خدمت داوطلبانه و چه نذری، آن را بگیرید و صرف تعمیرات لام بکنید. **6** نیستید، پاید در خانه خداوند کشیک بادهید **8** و اسلحه به دست، بیست و سومین سال سلطنت یوآش فرا رسید، اما کاهنان هنوز خانه پادشاه را احاطه کنید و هر جا می‌رود از او محافظت نمایید. هر که خدا را تعمیر نکرده بودند. **7** پس یوآش، یهودیادع و سایر کاهنان خواست به پادشاه نزدیک شود، او را بکشید.» **9** پس فرماندهان را به حضور طلبیده، از ایشان پرسید: «چرا برای تعمیر خانه خدا مطابق دستورهای یهودیادع کاهن عمل کردند. ایشان نگهبانانی را که اقدامی نمی‌کنید؟ از این پس دیگر لازم نیست شما از مردم هدیه روز شبات سر خدمت می‌رفتند و نیز نگهبانانی را که در آن روز بگیرید؛ و هر چه تا به حال جمع کرده‌اید، تحويل بدهید.» **8** سر خدمت بودند احضار کرده، نزد یهودیادع آوردند. **10** یهودیادع کاهنان موافق نمودند که نه از مردم بول بگیرند و نه مسئول تعمیر آنها را با نیزه‌ها و سپرهای خانه خداوند که متعلق به داؤد پادشاه خانه خداوند باشند. **9** یهودیادع کاهن، صنایعی درست کرد و بود، مسلح کرد. **11** نگهبانان مسلح اطراف پادشاه مستقر شدند. سوراخی در سریوش آن ایجاد نمود و آن را در سمت راست مذبح آنها صفحی تشکیل دادند که از ضلع جنوبی معبد تا ضلع شمالی و کنار مدخل خانه خداوند گذاشت. هر کس هدیه‌ای می‌آورد، کاهنان دورتا در مذبح کشیده می‌شد. **12** آنگاه یهودیادع یوآش را بیرون آورد محافظت مدخل، آن را به درون جعبه می‌ریختند. **10** هر وقت صندوق

ایزابل او را صدا زده، گفت: «ای قاتل، ای زمری، چرا اربابت را کاهنان او را از بین برد، به طوری که هیچ یک از نزدیکان او باقی کشته؟»³² یهו به سوی پنجه نگاه کرد و فرید زد: «در آنجا چه نماند.»³³ سپس یهو عازم سامره شد و در بین راه در محلی به نام کسی طوفار من است؟» دو سه نفر از خدمتگاران دربار از پنجه به «اردوگاه شبانان»³⁴ به خوشبازان اخیراً، پادشاه یهودا برخورد. او نگاه کردند.³⁵ یهو به آنها دستور داد که او را به پایین بیندازند. یهو از آنها پرسید: «شما کیستید؟» جواب دادند: «ما خوشبازان آنها ایزابل را از پنجه پایین انداختند و خونش بر دیوار و پیکره اسپها اخربای پادشاه هستیم و برای دیدن پسران آخاب و ایزابل به سامره پاشید و خود او زیر سم اسپها لگتمان شد.³⁶ یهو وارد کاخ شد و می‌رویم.³⁷ یهو به افراد خود گفت: «آنها را زنده بگیرید!» پس به خوردن و نوشیدن پرداخت. سپس گفت: «یکی برود و آن زن آنها را زنده گرفتند و همه را که بر روی هم چهل و دو نفر بودند، لعنتی را دفن کند، چون به هر حال او شاهزاده‌ای بوده است.» کنار چاه پیت عقد کشند. او کسی را زنده نگذاشت.³⁸ یهو در ۳۵ ولی وقتی خدمتگاران برای دفن ایزابل رفند، فقط کاسمه سر و ادامه سفر خود به یهوناداب پسر رکاب که به استقبالش می‌آمد، استخوانهای دستها و پاهای او را پیدا کردند.³⁹ پس بازگشتند و به برخورد. پس از احوالپرسی، یهو از او پرسید: «آیا همان طور که من یهو گزارش دادند. او گفت: «این درست همان چیزی است که نسبت به تو وفادار هستم، تو هم نسبت به من وفادار هستی؟» جواب خداوند به ایلای نی فرموده بود که سگها گوشت ایزابل را در مزرعه داد: «بله.» یهو گفت: «پس دست را به من بده.» و دست او را بزرگی می‌خوردند⁴⁰ و با قیمانده بدنش مثل فضله پخش می‌شد تا گرفت و بر اربابش سوار کرده،⁴¹ به او گفت: «همراه من بیا و کسی نواند او را تشخیص دهد.»

10

هفتاد پسر آخاب در سامره بودند. پس یهو برای مقامات آخاب را کشتد، به طوری که یک نفر هم باقی نماند و این همان بود و بزرگان شهر و نیز سرپستان پسران آخاب نامهای به این مضمون که خداوند به ایلای نی گفته بود.⁴² آنگاه یهو تمام اهالی شهر را نوشت: «به محض رسیدن این نامه، شایسته‌ترین پسر آخاب را انتخاب کرده، او را به پادشاهی برگزیند و برای دفاع از خاندان آخاب آمده جنگ شودید، زیرا شما اربابها و اسپها و شهرهای حصاردار و ساز بزرگ نظامی در اختیار دارید.»⁴³ اما بزرگان شهر به شدت ترسیدند که این کار را انجام دهنند و گفتند: «دو پادشاه از عهده این مرد برپیماندند، ما چه می‌توانیم بکیم؟»⁴⁴ پس رئیس دربار و رئیس شهر با پرسنده‌گاران تو هستیم و هر دستوری پفرمانی انجام خواهیم داد.⁴⁵ ما خدمتگاران تو هستیم و سراسر فرسنگی را در این میدان خواهیم داد.⁴⁶ کسی را پادشاه نخواهیم ساخت. هر چه در نظر داری همان را انجام بده.⁴⁷ یهو در پاسخ آنها این پیغام را فرستاد: «اگر شما آخاب در خانه‌های بزرگان شهر که سرپستان ایشان بودند، زنگدگی پنهان دهید.⁴⁸ یهو با یهوناداب (پسر رکاب) وارد معبد بعل شد و طوفار من هستید و می‌خواهید تابع من باشید، سرهای پسران آخاب به بت پستان گفت: «مواطبه باشید که کسی از پرسنده‌گاران خداوند را برپیده، فرد در همین وقت آنها را بیرام به بزرگی بپارید.» هفتاد پسر آخاب در خانه‌های بزرگان شهر که سرپستان ایشان بودند، زنگدگی می‌کردند.⁴⁹ وقتی نامه یهو به بزرگان شهر رسید، هفتاد شاهزاده را سر برپیدند و سرهای پنهان دهید.⁵⁰ یهو به سید گداشتند، به بزرگی برپند و به یهو گفت: «اگر شما آنها را در سید گداشتند، پسران آخاب را از افاد ماهر خود را اطراف معبد گماشت و به آنها گفت: «اگر بگذارید یک نفر زنده خارج شود، شما را به جای آن یک نفر خواهمن تقدیم کردند.⁵¹ وقتی آنها از قریانی کردن فارغ شدند، یهو بیرون رفت آورده‌اند، دستور داد آنها را به دو توده تقسیم کنند و کنار دروازه شهر و به سرپستان و افراد خود گفت: «داخل شوید و همه را بکشید. قرار دهند و تا صبح بگذارند در آنجا بمانند.»⁵² صبح روز بعد، یهو نگذارید حتی یک نفر زنده بمانند! پس داخل شده، همه را کشند بیرون رفت و به جمعیتی که کنار دروازه شهر گرد آمده بودند، گفت: «این من بودم که بر ضد ارباب خود بrixحاستم و او را کشتم. شما در بعل شدند⁵³ و مجسمه بعل را بیرون آورده، سوزانند.⁵⁴ آنها معبد بعل را ویران کردند، آن را به موله تبدیل نمودند، که تا به امروز به نشان می‌دهد که هر چه خداوند درباره خاندان آخاب فرموده، به همان شکل باقیست.⁵⁵ به این ترتیب، یهو تمام آثار بعل را از انجام می‌رسد. خداوند آنچه را که توسط ایلای نی فرموده، بجا آورده است.⁵⁶ سپس یهو تمام بازمانده‌گان خاندان آخاب را که در دست نکشید. این گوساله‌ها را بیرعم (پسر نباط) در بیت ثیل و دان بزرگی بودند، کشت. همچنین تمام افسران ارشد، دوستان نزدیک و ساخته بود و از گناهان بزرگ وی محسوب می‌شد، زیرا تمام اسرائیل را

سلطنتی در اورشلیم که به شهر داود معروف است، دفن کردند و می‌کرد، **۱۵** در این هنگام به یزرعیل بازگشته بود تا از جراحتی که پسرش اخزیا به جای او پادشاه شد. **۲۵** در دوازدهمین سال سلطنت در جنگ برداشته بود، الیام پیدا کنید. یهوده بر سرداران همراه خود بورام (پسر آخاب) پادشاه اسرائیل، اخزیا (پسر یهورام) پادشاه یهودا گفت: «اگر شما می‌خواهید من پادشاه شوم، نگذارید کسی به شد. **۲۶** اخزیا در سن بیست و دو سالگی سلطنت خود را آغاز یزرعیل فرار کند و این خبر را به آنجا برساند.» **۱۶** سپس یهوده بر نمود، ولی فقط یک سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادرش عتیبا نام اربابی ایوسار شد و به یزرعیل رفت. بورام مجرح و در شهر یزرعیل داشت و نوه عمری، پادشاه اسرائیل بود. **۲۷** اخزیا نیز مانند خاندان استری بود. (اخزیا، پادشاه یهودا نیز که به عیادت او رفته بود، در آخاب نسبت به خداوند گناه وزدید، زیارت از اقامت آخاب بود. **۲۸** آنجا به سر می‌برد.) **۱۷** دیدبانی که بر پرج شهر یزرعیل بود، وقتی اخزیا پادشاه با بورام (پسر آخاب)، پادشاه اسرائیل، متحده شد و دید یهوده و همراهانش می‌آید با صدای بلند خبر داده، گفت: «چند برای چنگ با اسرائیل، پادشاه سوریه، به راموت جلعاد لشکر کشید. سوار با این طرف می‌آیند.» بورام پادشاه گفت: «سواری بفرست تا در این چنگ بورام مجرح شد. **۲۹** پس برای معالجه به یزرعیل پرسد خبر خوشی دارند یا نه.» **۱۸** پس سواری به پیشوای یهوده رفت برگشت. وقتی در آنجا بستره بود، اخزیا پادشاه یهودا به عیادتش و گفت: «پادشاه می‌خواهد بداند که خبر خوشی دارد یا نه.» یهوده پاسخ داد: «تو را چه به خبر خوش؟ به دنبال من بیا!» دیدبان رفت.

۹ در این هنگام پیش یک نفر از گروه انبیا را حضور کرد و به او نگشتش. **۱۹** پس پادشاه سوار دیگر فرستاد. او نزد ایشان رفت و گفت: «برای رفتن به راموت جلعاد آمده شو. این طرف روغن زیعون گفت: «پادشاه می‌خواهد بداند که خبر خوشی دارد یا نه.» یهوده را نیز بردار و همراه خود ببر. **۲** وقتی به آنجا رسیدی یهوده را پیدا کن. جواب داد: «تو را چه به خبر خوش؟ به دنبال من بیا!» **۲۰** دیدبان او پسر یهوشافاط و نوه نعمتی است. او را نزد دوستانش به اتاق باز خبر داده، گفت: «او هم باز نگشتش! این سوار باید یهوده باشد خلوتی ببر **۳** و این روغن را بر سرش ببریز. به او بگو که خداوند او را چون دیوانهوار می‌راند.» **۲۱** بورام پادشاه فرمان داده، گفت: «ارابیه به پادشاهی اسرائیل انتخاب کرده است. سپس در را باز کن و به مرا آماده کنید! آنگاه او و اخزیا، پادشاه یهودا، هر یک بر ارباب خود سرعت از آنجا دور شو.» **۴** وقتی آن نبی جوان به راموت جلعاد سوار شده، به استقبال یهوده از شهر بیرون رفتند و در مزرعه نایبوت رسید، **۵** یهوده را دید که با سایر سرداران لشکر نشسته است. پس به یزرعیلی به او رسیدند. **۲۲** بورام از او پرسید: «ای یهوده، آیا خبر او گفت: «ای سردار، برای شما بیمامی دارم.» یهوده پرسید: «برای کدام یک از ما؟» جواب داد: «برای شما.» **۶** بنابراین یهوده بلند شد مادرت ایزابل رواج دارد، چه خبر خوشی می‌توان داشت؟» **۲۳** بورام و به داخل خانه رفت. آن نبی روغن را بر سر یهوده ریخت و گفت که چون این را شنید اربابش را برگردانید و در حال فرار به اخزیا گفت: خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید: «من تو را به پادشاهی قوم خود، «اخزیا، خیانت است! خیانت!» **۲۴** آنگاه یهوده کمان خود را با قوت اسرائیل انتخاب کرده‌ام. **۷** تو باید خاندان سرورت آخاب را نابود تمام کشیده به وسط شانه‌های بورام نشانه رفت و قلب او را شکافت کنی، و من از این راه انتقام خون انبیا و سایر خدمتکاران مرا که به او و به کف اربابش افتاد. **۲۵** یهوده به سردار خود، پدرگیر گفت: دست ایزابل، همسر آخاب کشته شده‌اند، خواهم گرفت. **۸** ریشه «جنازه» او را بردار و به داخل مزرعه نایبوت بینداز، زیر یکبار که من و خاندان آخاب باید به کلی از زمین کنده شود و تمام مردانش نابود تو سوار بر ارباب، پشت سر پدرش آخاب بودم، خداوند این پیغام را به شوند. **۹** دودمان او را از بین خواهیم برد همان‌طور که خاندان بی‌عام در اینجا در مزرعه نایبوت تو را به سزای عملت خواهیم (پسر نیاط) و بعشا (پسر اخیا) را از بین بردم. **۱۰** ایزابل زن آخاب را رسانید، زیر نایبوت و پسرانش را کشته و من شاهد بودم.» پس حال در یزرعیل سگها خواهند خورد و کسی او را دفن نخواهد کرد.» **۲۷** همان‌طور که خداوند فرموده است، او را در مزرعه نایبوت بینداز.» سپس آن نبی در را باز کرد و پا به فرار گذاشت. **۱۱** وقتی یهوده نزد هنگامی که اخزیا، پادشاه یهودا، این وضع را دید به سوی شهر سرداران همقطار خود بازگشت، از او پرسیدند: «آن دیوانه از تو چه بیت‌هگان فرار کرد. یهوده به تعقیب وی پرداخت و فریاد زد: «او می‌خواست؟ آیا اتفاقی افتاده است؟» یهوده جواب داد: «شما که را هم بزند.» پس افراد یهوده او را در سریالی راهی که به شهر خوب می‌دانید او که بود و چه می‌خواست بگوید. **۱۲** گفتند: جور می‌رود و نزدیک بی‌علم است، در اربابیه مجرح کردند. او «نه، ما نمی‌دانیم. بگو چه گفت.» جواب داد: «به من گفت که خداوند مرا به پادشاهی اسرائیل انتخاب کرده است.» **۱۳** سرداران فروز پله‌های خانه را با ردهای خود فرش کردند و شیپور زده، اعلان اجدادش دفن کردند. **۲۹** (اخزیا در یازدهمین سال سلطنت بورام، کردند: «یهوده پادشاه است!» **۱۴** آنگاه یهوده (پسر یهوشافاط و نوه پادشاه اسرائیل، پادشاه یهودا شده بود). **۳۰** ایزابل وقتی شنید یهوده به نمی‌شوند) بر ضد بورام پادشاه، قیام کرد. (بورام که با نیروهای خود در یزرعیل آمده است، به چشم‌انداش سرمه کشید و موهابش را آراش کرد راموت جلعاد از اسرائیل در برایر نیروهای حزائل، پادشاه سوریه، دفاع و کنار پنجه به تماسا نشست. **۳۱** وقتی یهوده از دروازه وارد شد،

نگهبانان دروازه شهر خبر داده، گفتند: «ما به اردوگاه سوری‌ها رفیم گفت: «این همان زنی است که درباره‌اش صحبت می‌کردم و این کسی در آنجا نبود. اسبیها و الاغها و خیمه‌ها سرجایشان بودند، هم پسر اوست که ایشون وی را زنده کرد.» 6 پادشاه پرسید: «آیا ولی حتی یک نفر هم در آن حوالی دیده نمی‌شد.» 11 نگهبانان نیز این حقیقت دارد که ایشون پسرت را زنده کرده است؟» زن جواب این خبر را به دربار رساندند. 12 پادشاه از رختخوابش بیرون آمد و به داد: «بله.» پس پادشاه یکی از افراد خود را مأمور کرد تا تمام دارایی افرادش گفت: «من به شما می‌گویم که چه شده است. سوری‌ها او را، به اضافه قیمت محصول زمین او در طول مدتی که در آنجا می‌دانند که ما گرسنه هستیم، پس برای اینکه ما را از شهر بیرون نبوده است، گرفته به او بدهد. 7 بنهد، پادشاه سوریه، در بستر بکشند، از اردوگاه بیرون رفته، خود را در صحراء پنهان کردند. آنها بیماری بود. به او خبر دادند که ایشون نیز به دمشق آمده است. 8 در این فکر هستند که وقتی از شهر خارج شدیم به ما هجوم یافتند و وقتی پادشاه این خبر را شنید، به یکی از افرادش به نام حزائل گفت: اسیرمان کنند و شهر را به تصرف خود درآورند.» 13 یکی از درباریان «هدهی‌ای برای این مرد خدا بیر و به او بگو که در مورد من از خداوند در جواب او گفت: «بهتر است چند نفر را پنج اسی که برای ما بپرسد که آیا از این مرض شفا خواهم یافت یا نه؟» 9 پس حزائل از باقی مانده به آنجا پفرستیم و موضوع را تحقیق کنیم. مردم اینجا همه محصولات غنیم داشتند، چهل شتر بار کرد و به عنوان هدیه برای محکوم به مرگ هستند، پس بهتر است به هر قیمتی شده این را ایشون برد. او هنگامی که به حضور ایشون رسید، گفت: «غلامتان امتحان کنیم.» 14 پس دو ارباب با اسبهای باقیمانده حاضر کردند و بهلهد، پادشاه سوریه، مرا فرستاده است تا بپرسم آیا او شفا خواهد پادشاه چند نفر را فرستاد تا ببیند چه بر سر لشکر سوری آمده است. یافت یا نه.» 10 ایشون جواب داد: «خداآوند به من نشان داده است آنها رد پای سوری‌ها را تا کنار رود آردن دنبال کردند. تمام جاده که او خواهد مرد، ولی تو برو و به او بگو که شفا خواهد یافت.» 15

از لباس و ظرفی که سوری‌ها در حین فرار به زمین انداخته بودند، پر 11 ایشون ایشون را خزائل خیره شد که حزائل سرش بود. مأموران بازگشته و به پادشاه خبر دادند که سربازان سوری همه را به زیر انداخت. آنگاه ایشون شروع به گریه کرد. 12 حزائل پرسید: فرار کردند. 16 به محض شنیدن این خبر، مردم سامرہ هجوم برداشتند. همان گونه که خداوند فرموده بالهایی بر سر قوم اسرائیل خواهی آورد. قلعه‌های آنها را آتش خواهی بود، در آن روز سه کیلو آرد به یک مقابل نقره و شش کیلو جو به زد، جوانانشان را خواهی کشت، اطفالشان را به سنجگا خواهی کوپید همان قیمت فروخته شد. 17 پادشاه ملتمن خود را دروازه شهر و شکم زنان آبستن را پاره خواهی کرد.» 13 حزائل گفت: «سرورون، گذاشت تا بر رفت و آمد مردم نظارت کند. ولی هنگامی که مردم من سگ کی باشم که دست به چینن کارهایی بزنم.» ولی ایشون هجوم آوردن، او زیر دست و پای آنها کشته شد، همان گونه که جواب داد: «خداآوند به من نشان داده است که تو پادشاه سوریه ایشون، وقتی پادشاه به خانه او آمده بود، آن را پیشکویی کرد. 18 خواهی شد.» 14 وقتی حزائل بازگشت، پادشاه از او پرسید: «پاسخ ایشون به پادشاه گفته بود که روز بعد، کنار دروازه شهر، شش کیلو ایشون چه بود؟» جواب داد: «گفت که شما شفا خواهید یافت.» جو و سه کیلو آرد هر یک به یک مقابل نقره فروخته خواهد شد. 19 پس از همین طور شد؛ او را خواهی دید، ولی از آن خواهی آغاز کرد. 17

ولی متوجه پادشاه جواب داده بود: «حتی اگر خداوند از آسمان غله صورت پادشاه انداخت و او را خفه کرد و خود به جای او پادشاه بفرستد، این که تو می‌گویی عملی نخواهد شد.» و ایشون نیز به او شد. 16 یهورام (پسر پهلوساط) در پنجمین سال سلطنت پورام (پسر گفته بود: «تو با چشمانت خود آن را خواهی دید، ولی از آن خواهی آخاب) پادشاه اسرائیل، سلطنت خود را در یهودا آغاز کرد. 17

درست همین طور شد؛ او در کنار دروازه، زیر دست و یهورام در سن سی و دو سالگی پادشاه شد و هشت سال در اورشیلم خورد. 20 پادشاه از دست ادمون یهودا سریچی کردند و پادشاهی برای خود تعین کردند. 18 دختر آخاب زن او بود و او مانند آخاب و سایر پادشاهان ماند و کشته شد.

پادشاهان اسرائیل نسبت به خداوند گناه می‌زدند. 19 ولی خداوند به 8 ایشون به زنی که پرسش را زنده کرده بود، گفته بود که با خاطر داود نخواست یهودا را از بین برد، زیرا به داود قول داده بود خاندانش به مملکت دیگری بروند چون خداوند در سزمین اسرائیل که نسل او همیشه سلطنت خواهد کشید. 20 پس آن زن قحطی می‌فرستد که تا هفت سال طول خواهد کشید. 2 پس آن زن مردم ادوم از فرمان یهودا سریچی کردند و پادشاهی برای خود تعین مطابق کلام مرد خدا عمل کرد و با خاندان خود به فلسطین رفت کردند. 21 بنابراین یهورام با سواره نظام خود عازم سعیر شد، ولی و هفت سال در آنجا ماند. 3 پس از پایان قحطی او به اسرائیل نیروهای ادوم آنها را محاصره کردند. یهورام به اتفاق فرماندهان سواره بازگشت و نزد پادشاه رفت تا به او شناس کند تا خانه و زمینش به او نظام خود، شبانه از دست ادمون یا گریخت و سربازانش نیز فرار کرده، برگردانده شود. 4 در این هنگام پادشاه با جیحری، خادم ایشون، به وطن بازگشتند. 22 ادوم تا به امروز استقلال خود را از یهودا حفظ مشغول گفتگو بود و درباره معجزات ایشون از او سوال می‌کرد. 5 کرده است. در این هنگام شهر لینه نیز شورش کردند. 23 در همان هنگام که جیحری واقعه زنده شدن ایشون را تعریف شرح رویدادهای دیگر سلطنت یهورام و کارهای او در کتاب «تاریخ می‌کرد، مادر آن پسر قدم به داخل اتاق گذاشت. جیحری به پادشاه پادشاهان یهورام نوشته شده است. 24 یهورام مرد و او را در آرامگاه

خود، محل اردوگاه جنگی را تعیین کرد. ۹ ولی مرد خداالیشع ساخته است؟ از کدام خرمگاه و چرخشت می‌توانم چیزی به تو بی‌درنگ برای پادشاه اسرائیل پیغام فرستاد که: «موظب باش به فلان بدhem» ۱۰ بگو چه شده است. آن زن به زنی که در کارشناسیتاده جا نزدیک نشود، زیرا سوری‌ها در نظر دارند لشکر خود را به آنجا بود اشاره کرد و گفت: «این زن پیشنهاد کرد يك روز پسرا مرا بخوریم پفرستند». ۱۱ به این ترتیب هر بار سوری‌ها محل اردوگاه خود را تغییر و روز بعد پسرا او را. ۱۲ پس پسرا مرا پختیم و خوردیم. اما روز بعد می‌دادند پادشاه اسرائیل توسط اليشع از محل آنان خبرداری می‌شد. ۱۳ که به او گفتم پسرا را بگش تا بخوریم، پسراش را پنهان کرد. ۱۴ پادشاه سوریه از این موضوع به خشم آمد و تمام افراد خود را خواست پادشاه وقیعه این را شنید از شدت ناراحتی لباس خود را پاره کرد، و و به ایشان گفت: «یکی از شما به ما خیانت می‌کند. چه کسی مردمی که نزدیک حصار بودند دیدند که پادشاه زیر لباس خود پلاس نقشه‌های مرا برای پادشاه اسرائیل فاش می‌سازد؟» ۱۵ یکی از افرادش پوشیده است. ۱۶ پادشاه گفت: «خدا مرا ناید کند اگر همین جواب داد: «سرووم، هیچ کدام از ما خائن نیستیم. این کار، کار امروز سر اليشع را از تن جدا نکم.» ۱۷ وقیعه پادشاه مأموری برای اليشع، نبی اسرائیل است که حتی کلماتی را که در خوابگاه خود بر دستگیری اليشع فرستاد، او در خانه خود با بزرگان قوم اسرائیل سرگرم زبان می‌آوری به پادشاه اسرائیل اطلاع می‌دهد. ۱۸ پادشاه گفت: «گفتگو بود. اما پیش از رسیدن مأموری، اليشع به بزرگان گفت: «این بروید و بینید او کجاست تا بپرسیم او را بگیرند.» خبر رسید که قاتل قاصدی فرستاده است تا سر را از تن جدا کند. وقتی آمد در را بیرون رفت، دید لشکر عظیمی با اربابها بینید و نگذارید داخل شود، چون بزویدی اربابش هم پشت سر او و اسبان فراوان به شهر دوتان فرستاد و آتها آمدند و در شب، شهر را می‌آید.» ۱۹ هنوز حرف اليشع تمام نشده بود که مأمور وارد شد و محاصره کردند. ۲۰ صبح زود وقیعه خدمتکار اليشع بیدار شد و پادشاه هم به دنبال او رسید. پادشاه با عصیانیت گفت: «این بالا را بیرون رفت، دید لشکر عظیمی با اربابها بینید و نگذارید داخل شود، چون بزویدی اربابش هم پشت سر او و اسبان فراوان به شهر دوتان فرستاد و آتها آمدند و در شب، شهر را می‌آید.» ۲۱ هنوز حرف اليشع بازگشت و فریاد زد: «ای باش؟»

سرووم، چه کنیم؟» ۲۲ اليشع به او گفت: «ترس! قوای ما از قوای آنها بزرگتر است!» ۲۳ آنگاه اليشع چنین دعا کرد: «ای خداوند، ۷ اليشع جواب داد: «خداوند می‌فرماید که فردا همین وقت کنار چشمان او را باز کن تا ببیند!» خداوند چشمان خدمتکار اليشع را دروازه سامره با یک مقال نقره می‌توانید سه کیلو آرد یا شش کیلو جو باز کرد و او دید کوههای اطراف پر اسبان و اربابهای آتشین است. بخوبید.» ۲۴ افسری که متین پادشاه بود، گفت: «حتی اگر خداوند ۲۵ وقیعه نیروهای سوری به طرف آتها آمدند، اليشع دعا کرد: «ای از آسمان غله بفرستد، این که تو می‌گویی عملی نخواهد شد.» خداوند، خواهش می‌کنم چشمان ایشان را کور کن.» و خداوند اليشع به او گفت: «تو با چشمان خود آن را خواهی دید، ولی از آن چشمان آنها را کور کرد. ۲۶ سپس اليشع بیرون رفت، به ایشان نخواهی خورد.» ۲۷ در این هنگام چهار مرد جذامي بیرون دروازه شهر گفت: «شما راه را اشتباه آمدید. این آن شهر نیست. دنبال من بودند. آنها به یکدیگر گفتند: «چرا اینجا بشنیم و بمیریم؟» ۲۸ چه بیاید تا شما را نزد آن مردی بیم که در جستجویش هستید.» و آنها اینجا بمانیم و چه وارد شهر شویم، از گرسنگی خواهیم مرد. پس را به سامره برد. ۲۹ به محض رسیدن به سامره اليشع دعا کرد: چه بهتر که به اردوگاه سوری‌ها برومیم. اگر گذاشتند زنده بمانیم چه «خداوند، چشمان آنها را باز کن تا ببینند.» خداوند چشمان آنها را بهتر و اگر ما را کشتنند، باز هم فرقی نمی‌کند، چون دیر با زود از باز کرد و آنها دیدند که در سامره، پایتخت اسرائیل هستند. ۳۰ گرسنگی خواهیم مرد. ۳۱ پس آن شب برخاسته، به اردوگاه سوری‌ها پادشاه اسرائیل وقیعه چشمنش به نیروهای سوری افتاده به اليشع گفت: رفتند، ولی کسی آنچا نبود. ۳۲ چون خداوند صدای اربابها و اسبان و «اجازه بده آنها را بکشم.» ۳۳ اليشع به او گفت: «ما ناید اسیران صدای لشکر عظیمی را در اردوی سوری‌ها پیچانده بود، به طوری که جنگی را بکشیم. نان و آب پیش آنها بگذار تا بخورند و بتوشند و آنها فکر کرده بودند پادشاه اسرائیل پادشاهان حیث و مصر را اجیر بعد ایشان را به مملکتکشان بفرست.» ۳۴ پادشاه ضیافت بزرگی برای کرده، تا به آنها حمله کنند؛ ۳۵ پس هراسان شده، شبانه خیمه‌ها، آنها ترتیب داد، سپس ایشان را به وطنشان نزد پادشاه سوریه فرستاد. از اسبها، الاغها و چیزهای دیگر را که در اردوگاه بود گذاشتند، از ترس آن پس سریان سوری به خاک اسرائیل نزدیک نمی‌شدند. ۳۶ بعد از جان خود فرار کرده بودند. ۳۷ جنایم‌ها وقیعه به کار اردوگاه رسیدند، مدتی پنهاد، پادشاه سوریه تمام قوای نظامی خود را جمع کرد و شهر به خیمه‌ها داخل شده، خوردند و نوشیدند و نقره و طلا و لباسی را سامره را محاصره نمود. ۳۸ در نتیجه شهر سامره سخت دچار قحطی که در خیمه بود با خود بردند و پنهان کردند. سپس وارد خیمه دوم گردید. طولی نکشید که قحطی چنان شدت یافت که یک سر الاغ شده، اموال آن را نیز برداشتند و پنهان کردند. ۳۹ ولی بعد به یکدیگر به هشتاد مقال نقره، و دویست گرم سنگدان کبوتر به پنج مقال نقره گفتند: «ما کار خوبی نمی‌کنیم. ناید ساکت بشنیم؛ باید این فروخته می‌شد. ۴۰ یک روز که پادشاه اسرائیل بر حصار شهر قدم خبر خوش را به همه برسانیم. اگر تا فردا صبح صیر کیم بلایی بر می‌زد، زنی فریاد برآورد: «ای سرووم، پادشاه، به داد برس!» ۴۱ سرمان خواهد آمد. باید فوی برگردیم و این خبر خوش را به قصر پادشاه جواب داد: «اگر خداوند به داد تو نرسد، از من چه کاری پادشاه برسانیم.» ۴۲ پس آنها رفتند و آنچه را که اتفاق افتاده بود به

5

پادشاه سوریه برای نعمان فرمانده سپاه خود ازش و احترام زیادی که مرا بخشنده، چون وقتی سرورم پادشاه سوریه برای عبادت به بتخانه گفت: «بزرگ بیرم؛ زیرا بعد از این دیگر برای خدایان قرآنی نخواهم کرد»؛

قریانی خود را به خداوند تقدیم خواهم نمود. **18** از خداوند می خواهم

قالی بود، زیرا خداوند به دست او پیروزیهای بزرگی نسبت سپاه سوریه رونم می‌رود، به بازوی من تکیه می‌دهد و جلوی بت سجده می‌کند کرده بود. نعمان دلاری شجاع بود ولی مرض جذام داشت. **2** قوای و من هم مجبور سجده کنم. خداوند این گناه مرا بخشد.» **19**

سوریه در یکی از جنگهای خود با اسرائیل، عدهای را اسیر کرده ییش گفت: «به سلامتی برو.» نعمان رهسپار دیار خود شد. **20** بودند. در میان اسراء، دختر کوچکی بود که او را به خانه نعمان بردند ولی جیحری، خدمتکار ییش با خود آندهشید: «ربا من هدایای او و کنیز زن نعمان شد. **3** روزی آن دختر به بانوی خود گفت: نعمان سوری را قبول نکرد، ولی به خداوند زنده قسم که به دنبال او کاشه آقام به دیدن آن نبی ای که در شهر سامرہ است، می‌رفت. او می‌روم و هدایای از او می‌گیرم.» **21** پس جیحری در پی تا به نعمان آقامی را از این مرض جذام شفا می‌داد. **4** نعمان آنچه را که دختر رسید. وقتی نعمان دید که او از عقبش می‌دود از اربابش پایین آمد و گفته بود به عرض پادشاه رساند. **5** پادشاه سوریه به او گفت: «نژد به استقبال او شافت. نعمان از او پرسید: «آیا اتفاقی افتاده است؟» پادشاه اسرائیل برو. سفارش نامه‌ای نبیز می‌نویسم تا برای او ببری.» **22** جیحری گفت: «اتفاقی نیفتداده؛ فقط ارباب مرما فرستاده که بگویم نعمان با سی هزار متعلق نفره و شش هزار متعلق طلا و ده دست لباس دو نفر از انبیای جوان از کوستستان افزایم رسیده‌اند و او سه هزار متعلق روانه شد. **6** در نامه پادشاه سوریه به پادشاه اسرائیل چنین نوشته شده نفره و دو دست لباس می‌خواهد تا به آنها بدهد.» **23** نعمان با اصرار بود: «حامل این نامه خدمتگزار من نعمان است. می‌خواهم از مرض گفت: «خواهش می‌کنم شش هزار متعلق نفره ببر.» سپس نفره را در جذام او را شفا دمی.» **7** پادشاه اسرائیل وقتی نامه را خواند لباس دو کیسه ریخت و دو دست لباس روی دوش دو نفر از خدامانش خود را پاره کرد و گفت: «پادشاه سوریه این مرد جذامی را نژد من گذاشت تا همراه جیحری نزد ییش ببرند.» **24** ولی وقتی به تپه‌ای فرستاده است تا شفایش دهم! مگر من خدا هستم که بمیرانم و رسیده‌ند که ییش در آن زندگی می‌کرد، جیحری هدایا را از خدامان زنده کنم؛ او می‌خواهد با این بهانه باز به ما حمله کند.» **8** ولی گرفته، آنها را مخصوص کرد؛ سپس هدایا را به خانه خود برد و در آنجا وقتی ییش نبی از موضوع باخبر شد این پیغام را برای پادشاه اسرائیل پنهان نمود. **25** وقتی جیحری نزد ییش رفت، ییش از او پرسید: فرستاد: «چرا نگران هستی؟ نعمان را نژد من بفرست تا بداند در «جیحری، کجا بودی؟» او گفت: «جایی ترفته بودم.» **26** ییش به اسرائیل نبی ای هست.» **9** پس نعمان با اسنان و اربابهایش آمد، نژد او گفت: «آیا خیال می‌کنی وقتی نعمان از اربابش پاید شد و به در خانه ییش ایستاد. **10** ییش یک نفر را فرستاد تا به او بگوید که استقبال تو آمد، روح خبر نداشت؟ آیا حالا وقت گرفتن پول و لباس، برود و هفت مرتبه خود را در رود اردن بشوید تا از مرض جذام شفا باغهای یعنوان و تاکستانها، گله‌ها و رمه‌ها، غلامان و کنیزان است؟ پیدا کند. **11** اما نعمان خشمگین شد و گفت: «خیال می‌کردم این **27** چون این کار را کردۀای مرض جذام نعمان بر تو خواهد آمد و تا مرد نژد من بیرون می‌آید و دست خود را روی محل جذام تکان به ابد نسل تو را مبتلا خواهد ساخت.» جیحری از اتفاق بیرون رفت داده، نام خداوند، خدای خود را می‌خواند و مرا شفا می‌دهد. **12** آیا در حالی که جذام، پوست پدنش را مثل برف سفید کرده بود.

رودهای ابانه و فرف دمیش از تمام رودهای اسرائیل بهتر نیستند؟ **6** روزی گروه انبیا نزد ییش آمدند و به او گفتند: «همان طور که می‌توانم در آن رودها بدنم را بشویم و از این مرض جذام آزاد شوم.»

این را گفت و خشمگین از آنجا رفت. **13** ولی همراهانش به او می‌بینید، جایی که ما زندگی می‌کنیم خیلی کوچک است. پس گفتند: «ای سرور ما، اگر آن نبی کار سخنی از شما می‌خواست آیا اجازه بدیده به کنار رود اردن بروم، چوب بیاوریم و خانه بزرگتری

انجام نمی‌دادی؟ شستشو در رودخانه کار سختی نیست. این کار را بسازیم.» ییش جواب داد: «بسیار خوب، بروید.» یکی از آنان از بکنید و آزاد شوید.» **14** پس همان گونه که ییش به او گفته بود، به ییش خواهش کرد که همراه ایشان برود، پس ییش نبی همراه آنان

سوی رود اردن شافت و هفت بار در آن فو رفت و شفا یافت و رفت. **4** وقتی به کنار رود اردن رسیدند مشغول بردید درخت شدند. پوست پدنش مانند پوست بدن یک نوزاد، تر و تازه شد. **15** او به **5** ناگهان تیغه تبر یکی از انبیا از دسته جدا شد و به داخل آب

اتفاق تمام همراهانش نزد ییش نبی بازگشت و به احتمام در حضور او افتاد. پس او فریاد برآورد، به ییش گفت: «ای سرورم، من این تبر را

ایستاد و گفت: «حال دریافتمن که در سراسر جهان خدای چرخ خدای امانت گرفته بودم.» **6** ییش پرسید: «کجا افتاد؟» آن مرد جایی را اسرائیل نیست. اکنون خواهش می‌کنم هدایای مرا پنذیر.» **16** ولی که تیغه تبریش افتاده بود به او نشان داد. ییش چوبی برد و در آب

ییش پاسخ داد: «به خداوند زنده که خدمتش می‌کنم قسم که انداخت. ناگهان تیغه تبر به روی آب آمد و شناور شد. **7** ییش هدایای تو را قبول نخواهم کرد.» ییش با وجود اصرار زیاد نعمان، به او گفت: «بردار!» و او تیغه تبرش را از روی آب برداشت. **8**

هدایای را نپذیرفت. **17** نعمان گفت: «حال که هدایای مرا قبول پادشاه سوریه با اسرائیل وارد جنگ شده بود. او پس از مشورت با افراد

می برد.» **2** *الیشع پرسید:* «چه کاری می توانم برایت بکنم؟ در منزل کرد و به خادمش گفت: «عجله کن! الاغ را تند بران و تا وقتی چه داری؟» زن جواب داد: «جز کوزه‌های روغن زیتون چیزی ندارم.» من نگفتم، نایست.» **25** وقتی به کوه کوبل رسید، *الیشع* او را از **3** *الیشع* به او گفت: «پس برو و تا آنجا که می توانی از همسایه‌گانست دور دید و به جیحری گفت: «بین! او همان زن شوئنی است که کوزه‌های خالی جمع کن.» **4** سپس با دو پسرت به خانه برو و پیرس چه شده است. بین آیا شهر و در را از پشت بیند. آنگاه از آن روغن زیتون در تمام کوزه‌ها بیریز. پرسش سالم هستند.» زن به جیحری گفت: «بله، همه سالمند.» وقتی پر شدن آنها را یکی یکی کنار بگذار.» **5** پس آن زن چینی **27** اما وقتی به بالای کوه نزد *الیشع* رسید در حضور او به خاک افاد کرد. پسرانش کوزه‌ها را می آوردند و او هم آنها را یکی پس از دیگری و به پایش چسبید. جیحری سعی کرد او را عقب بکشد، ولی *الیشع* پر می کرد. **6** طولی نکشید که تمام کوزه‌ها پر شدند. زن گفت: «با او کاری نداشته باش. او سخت غصه‌دار است، اما «باز هم بیاورید.» یکی از پسرانش جواب داد: «دیگر ظرفی نمانده خداوند این مرود چیزی به من نگفته است.» **28** زن گفت: «این است.» آنگاه روغن قطع شد. **7** زن رفت و موضوع را برای *الیشع* تو بودی که گفتی من سری می شوم و من به تو التماس عزیز کرد. *الیشع* به او گفت: «برو روغن را بفروش و قرضت را پس کردم که مرا فربت نده!» **29** *الیشع* به جیحری گفت: «زود باش، بد و پول کافی برای امرار معاش خود و پسرانت نیز باقی خواهد عصای مرا بردار و راه بیافت! در راه با هیچ کس حرف نزن، عجله ماند.» **8** روزی *الیشع* به شهر شوئنی رفت. زن سرشناسی از اهالی کن! وقتی به آنجا رسیدی عصا را روی صورت پسر بگذار.» **30** ولی شهر به اصرار او را برای صرف غذا به خانه‌اش دعوت کرد. از آن آن زن گفت: «به خداوند زنده و به جان تو قسم، من بدون تو به پس، *الیشع* هر وقت گذرش به آن شهر می افتد، برای صرف غذا به خانه باز نمی گردم.» پس *الیشع* همراه او رفت. **31** جیحری جلوتر از خانه او می رفت. **9** آن زن به شوهرش گفت: «مطمئن هستم این ایشان حرکت کرده، رفت و عصا را روی صورت پسر گذاشت، ولی مردی که اغلب به خانه مامی آید، نی و مز مقدمی است.» **10** یا هیچ اتفاقی نیفتاد و هیچ اثری از حیات در پسر دیده نشد. پس نزد روی پشت بام اتفاقی کوچک برایش بسازیم و در آن تختخواب و *الیشع* بازگشت و گفت: «پسر زنده نشد.» **32** وقتی *الیشع* آمد و میز و صندلی و چراغ بگذاریم تا هر وقت بیاید در آن استراحت دید پسر مرده روى رختخوابش است، **33** به تنهای داخل اتاق شد و کرد. **11** پک روز که *الیشع* به شوئنی آمد، در آن اتاق استراحت در را از پشت بست و نزد خداوند دعا کرد. **34** سپس روی جسد می کرد، به خادمش جیحری گفت: «زن صاحب خانه را صدا بین تا پسر داراز کشید و دهان خود را بر دهان او، چشم خود را روی چشم با او صحبت کنم.» وقتی زن آمد **13** *الیشع* به جیحری گفت: «از او، و دست خود را بر دستش گذاشت تا بدن پسر گرم شد. **35** او پیرس برای جیران زحماتی که برای ما کشیده است چه کاری *الیشع* برخاست و چند بار در اتاق از این سو به آن سو قدم زد و باز می توانیم برایش بکیم؟ آیا می خواهد که من سفارش او را به پادشاه روی جسد پسر داراز کشید. این بار پسر هفت بار عطسه کرد و یا فرمانده سپاه بکنم؟» زن گفت: «من در میان اقوام خود زنگی چشمانش را گشود.» **36** *الیشع*، جیحری را صدا زد و گفت: «مادر می کنم و به چیزی احیای ندارم.» **14** *الیشع* از جیحری پرسید: پسر را صدا بین.» وقتی او وارد شد، *الیشع* گفت: «پسرت را بردار!» پس برای این زن چه باید کرد؟» جیحری گفت: «او پسری ندارد و **37** زن به پاهای *الیشع* افتاد و بعد پسر خود را برداشت و بیرون رفت. شوهرش نیز پیر است.» **15** *الیشع* گفت: «پس او را دوباره صدا **38** *الیشع* به جلجال بازگشت. در آنجا فحصی بود. یک روز که کن،» آن زن برگشت و کنار در ایستاد. *الیشع* به او گفت: «مال گروه انبیا نزد *الیشع* جمع شده بودند، او به خادمش گفت: «دیگر همین وقت صاحب پسری خواهی شد.» زن گفت: «ای سرور بزرگی بردار و برای انبیا آش پیر.» **39** یکی از انبیا به صحراء رفت من، ای مرد خدا، کنیت را فربت نده و بی جهت امدوام نکن!» تا سبیز پیچیدن. او مقداری کدوی صحرابی با خود آورد و بدون **40** اما بعد از چندی آن زن طبق کلام *الیشع* آبستن شد و پیرس به آنکه بداند سمی هستند آنها را خرد کرده، داخل دیگر ریخت. دنیا آورد. **18** پسر بزرگ شد. یک روز نزد پدرش که با دروگران کار هنگام صرف آش، وقتی از آن کمی چشیدند، فریاد برآورده، به *الیشع* می کرد، رفت. **19** در آنجا ناگهان فریاد زد: «آخ سرم، آخ سرم!» گفتند: «ای مرد خدا، داخل این آش سم است!» پس توانستند آن را پدرش به خادمش گفت: «او را به خانه نزد مادرش ببر.» **20** آن بخورند. **41** *الیشع* گفت: «مقداری آرد بیاورید.» آرد را داخل آش خدام او را به خانه برد و مادرش او را در آغوش گرفت. ولی نزدیک ریخت و گفت: «حالا بکشید و بخورید.» آش دیگر سمی نبود. ظهر آن پسر مرد. **21** مادرش او را برداشت و به اتاق *الیشع* برد و **42** یک روز مردی از بعل شیشه یک کیسه غله تازه و بیست نان جسد او را روی تختخواب گذاشت و در را بست. **22** سپس برای جو از نوبر محصول خود برای *الیشع* آورد. *الیشع* به خادمش گفت: شوهرش این پیغام را فرستاد: «خواهش می کنم یکی از خادمات را با «اینها را به گروه انبیا بده تا بخورند.» **43** خادمش با تعجب گفت: الاغی بفرست تا نزد آن مرد خدا بروم. زود برمی گردم.» **23** شوهرش «چطوری می شود شکم صد فقر را با این خوارک سیر کرد؟» ولی *الیشع* گفت: «چرا می خواهی پیش او بروی؟ امروز که اول ماه یا روز شبات گفت: «بده بخورند، زیرا خداوند می فرماید همه سیر می شوند و نیست.» اما زن گفت: «خیر است.» **24** پس زن الاغ را زین مقداری هم باقی می ماند!» **44** پس نان را پیش آنها گذاشت و

درهای بردہ باشد». **الیشع گفت**: «نه، آنها را نفرستید.» **17 ولی خداوند تو سط او سخن می گوید.** پس پادشاهان اسرائیل و یهودا و آنها آنقدر اصرار کردند که سرانجام الیشع با رفتن ایشان موافقت ادوم نزد الیشع رفتند تا با او معمور نمایند که چه کنند. **18** الیشع نمود. پس آن پنجاه نفر رفتند و سه روز جستجو کردند؛ ولی ایلیا را به پادشاه اسرائیل گفت: «چرا نزد من آمدید؟ برو با انبیا پدر و نیافتند. **19** وقی بازگشتند، الیشع هنوز در اریحا بود و به ایشان مادرت مشورت کن!» اما بیoram پادشاه جواب داد: «نه! چون این گفت: «مگر به شما نگفتم نروید؟» **20** این هنگام، چند نفر خداوند است که ما سه پادشاه را به اینجا آورده تا مغلوب پادشاه از اهالی شهر اریحا نزد الیشع آمدند، به او گفتند: «همان طور که مواب شویم!» **21** الیشع گفت: «به ذات خداوند، خدای لشکرهای می دانید شهر ما در جای خوبی قرار دارد، ولی آب آن سالم نیست و آسمان که خدمتش می کنم قسم، اگر به خاطر یهوشاپات پادشاه یهودا باعث بی حاصلی زمین ما می شود.» **22** الیشع گفت: «در یک نبود من حتی به تو نگاه هم نمی کردم. **23** حال، چندگنگ نواری نزد من تشت تازه نمک بروید و نزد من بیاورید.» تشت را آوردند. **24** الیشع بیاورید. وقی چنگ به صدا درآمد، قدرت خداوند بر الیشع قرار به سر چشممه شهر رفت و نمک را در آن ریخته، گفت: «خداوند این گرفت **25** و او گفت: «خداوند می فرماید: بستر خشک این رودخانه آب را سالم کرده است تا پس از این دیگر موجب بی حاصلی زمین و را بر از گوдал کنید تا من آنها را پر از آب سازم. **26** یاد و باران آب آن شهر همان گونه که الیشع گفته بود از آن نخواهید دید، اما رودخانه خشک پر از آب می شود تا هم خودتان مرگ نشود.» **27** آب آن شهر همان گونه که الیشع گفته بود از آن نخواهید دید، درختان میوه را خواهید نیز برگشت و به نام خداوند آنها را نفرین کرد. آنگاه دو خرس از بیرید، چشممهای آب را مسدود خواهید کرد و مزارع حاصلخیز ایشان چنگل بیرون آمدند و چهل و دو نفر از آنان را پاره کردند. **28** سپس را سنگها پر نموده، آنها را از بین خواهید برد.» **29** صبح روز بعد، هنگام تقديم قربانی صبحگاهی، از راه ادوم آب جاری شد و الیشع به کوه کرم رفت و از آنجا به سامره بازگشت.

3 **30** بیoram پسر اخاب، سلطنت خود را بر اسرائیل در هجددهمین سال که سه سیاه متعدد به طرف آنها پیش می آید، تمام کسانی را که سلطنت یهوشاپات، پادشاه یهودا آغاز کرد و دوازده سال پادشاهی می توانستند بجنگند، از پیر و جوان، جمع کردند و در مزر کشور خود نمود. پایتحث او سامره بود. **31** بیoram نسبت به خداوند گناه وزید ولی موضوع گرفتند. **32** ولی صبح روز بعد، وقی آفاب برآمد و بر آن آب نه به اندازه پیر و مادرش. او مجسمه بعل را که پدرش ساخته بود، تایید، مولایی ها از آن طرف، آب را مثل خون، سرخ دیدند **33** و فریاد خراب کرد. **34** با وجود این، او نیز از گاهان بیعام (پسر نیاط) برآوردند: «نگاه کنید! سریازان سه پادشاه دشمن به جان هم افتاده، که اسرائیل را به بت پرسنی کشانیده بود بپری نموده، از آنها دست خون یکدیگر را ریخته اند! ای موآیان، بیoram غارت‌شان کنیم!» **35** اما هزار بره و نیز پشم صد هزار قوچ به اسرائیل باج می داد، **36** بعد از کردند. سپاه مواب تار و مار شد. سریازان اسرائیلی وارد سزمین مواب مرگ اخاب، به ضد پادشاه اسرائیل شورش کرد. **37** پس بیoram از شدنده و به کشتار موایها پاره شدند. **38** آنها شهدا را خراب کردند و پایتحث خارج شد تا سپاه اسرائیل را جمع کند. **39** سپس این پیغام را مزارع حاصلخیز را با سنگها پر ساخته آنها را ویران نمودند، چشممهای برای یهوشاپات، پادشاه یهودا فرستاد: «پادشاه مواب از فرمان من آب را مسدود کردند و درختان میوه را بردند. سرانجام فقط پایتحث سریچی کرده است. آیا مرا در چنگ با او کمک خواهی کرد؟» آنان، قیرحارت باقی ماند که آن راه هم فلاخن اندازان محاصره کرده، یهوشاپات در جواب او گفت: «البته که تو را کمک خواهیم کرد. من به تصرف درآوردن.» **40** وقی پادشاه مواب دید که چنگ را باخته و تمام افراد و اسیانم زیر فرمان تو هستیم. **41** از کدام طرف باید حمله است، هفت‌تصد مرد شمشیرزن با خود برداشت تا محاصره را بشکند و را شروع کرد؟» **42** بیoram جواب داد: «از ایپان ادوم حمله می کنیم.» **43** نزد پادشاه ادوم فار کنند، اما تنوانت. **44** پس بزرگ خود را **45** پس سپاه اسرائیل و یهودا و نیز نیروهای ادوم با هم متحد شده، که می بایست بعد از او پادشاه شود گرفته، روی حصار شهر بیoram رسپیار چنگ شدند. اما پس از هفت روز پیش روی در بیان، آب بت موایها قربانی کرد. خشم عظیمی بر علیه اسرائیل پدید آمد، و تمام شد و افراد و چارپایان تشنیه شدند. **46** بیoram، پادشاه اسرائیل، با سریازان اسرائیل عقب‌نشینی کرده، به سرزمین خود بازگشتند.

اندوه گفت: «حالا چه کنیم؟ خداوند، ما سه پادشاه را به اینجا آورده است تا ما را مغلوب پادشاه مواب کند.» **47** اما یهوشاپات، پادشاه روزی بیوی یکی از مردان گروه انبیا نزد الیشع آمد، با التمساص یهودا، پرسید: «آیا از انبیاء خداوند کسی همراه ما نیست تا از گفت: «شوهرم مرده است. همان طور که می دانید او مرد خداترسی جانب خداوند به ما بگوید چه باید کرد؟» یکی از افراد بیoram جواب بود. وقی مرد، مبلغی قرض داشت. حالا طلبکار پولش را می خواهد و داد: «الیشع که خادم ایلیا بود، اینجاست.» **48** یهوشاپات گفت: می گوید که اگر قرضم را ندهم دو پسرم را غلام خود می کند و با خود

دوم پادشاهان

1

او پادشاه شد. این واقعه در سال دوم سلطنت پیورام (پسر بهوشاط) پادشاه پهودا اتفاق افتاد.

18 شرح بقیه رویدادهای سلطنت اخیرها و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» ثبت شده است.

شورش کرد. 2 در آن روزها اخیرا، پادشاه جدید اسرائیل از ایوان طبقه بالای قصر خود در سامره به زیر افتاده، به شدت مجرح شده بود.

وی فاصلانی به معبد بعل زیوب، بُت هالی عقرون فرستاد تا پرسند که آیا بهبود خواهد یافت یا نه. 3 اما فرشته خداوند به ایلایی نبی

دستور داد تا خود را به قاصدان پادشاه برساند و بگوید: «آیا در اسرائیل خدایی نیست که شما نزد بعل زیوب خدای عقرون می‌روید

تا از او پرسید که پادشاه بهبود می‌باشد یا نه؟ 4 به پادشاه بگویید که خداوند می‌فرماید: چون چنین کاری کرده‌ای از بستر بیماری

برنخواهی خاست و خواهی مرد.» 5 فرستاد گان وقتی این خبر را از زبان ایلایی شنیدند نزد پادشاه بازگشتند. پادشاه از ایشان پرسید:

«چرا به این روزی بارگشته‌ید؟» 6 گفتند: «در راه با شخصی روبرو شدیم و او به ما گفت تا نزد شما بازگردیم و بگوییم که خداوند می‌فرماید: چرا قاصدان می‌فرستی تا از بعل زیوب خدای عقرون سؤال کنند؟ مگر در اسرائیل خدایی وجود ندارد؟ حال که چنین کرده‌ای، از بستر بیماری برنخواهی خاست و خواهی مرد.» 7 پادشاه پرسید:

«ظاهر این شخص چگونه بود؟» 8 گفتند: «پوستی برت تن داشت و کمرنده چشمی بر کمر بسته بود.» پادشاه گفت: «او همان ایلایی

تشی است!» 9 پس سرداری را با پنجاه سربازی مأمور کرد تا او را بیاورند. آنها او را در حالی که روی تپه‌ای نشسته بود پیدا کردند. آن

سردار به ایلایی گفت: «ای مرد خدا، پادشاه دستور داده است همه را می‌بایی.» 10 ولی ایلایا جواب داد: «اگر من مرد خدا هستم، آتش از آسمان نازل شود و تو و پنجاه سرباز را نابود کن!» ناگهان آتش از آسمان نازل شد و آن سردار و سربازانش را کشت. 11 پس پادشاه

سردار دیگری را با پنجاه سرباز فرستاد تا به ایلایا بگوید: «ای مرد خدا، پادشاه دستور می‌دهد بی دریگ پایین بیایی.» 12 ایلایا جواب داد: «اگر من مرد خدا هستم آتش از آسمان نازل شود و تو و پنجاه سربازات را نابود کن!» بار دیگر آتش خدا از آسمان فرود آمد و آنها را نیز کشت. 13 بار دیگر پادشاه پنجاه سرباز فرستاد، ولی این فرمانده آنها در حضور ایلایا زانو زده، با الشناس گفت: «ای مرد خدا، گردداد به آسمان بالا رفت. 12الیش این را دید و فریاد زد: «ای جان من و جان این پنجاه نفر خدمتکاران را حفظ کن. 14 بین چطور آتش از آسمان آمد و دو گروه قبلى را نابود کرد. حال، تو جان دیگر او را ندید. سپس الیش را خود را پار کرد 13 و رداد ایلایا مرا حفظ کن.» 15 آنگاه فرشته خداوند به ایلایا گفت: «تیرس!

همراه او برو.» پس ایلایا همراه آن سردار نزد پادشاه رفت. 16 ایلایا پادشاه گفت: «خداوند می‌فرماید: چرا قاصدان نزد بعل زیوب خدای

عقرون می‌فرستی تا درباره بهبودیت از او سؤال کنند؟ آیا به این دليل چنین کردی که در اسرائیل خدایی نیست تا از او پرسی؟ چون این

کار را کرده‌ای، از بستر بیماری برنخواهی خاست و خواهی مرد.»

17 پس اخیرا درگذشت، همان طور که خداوند به موسیله ایلایا خبر داد جستجوی مولای شما بفرستیم، شاید روح خداوند او را به کوهی یا

خداؤند فرمود: اینها صاحب ندارند. به ایشان بگو که به خانه‌های اسلحه او را در برکه سامره می‌شستند، سگها آمدند و خون او را خود برگردند.¹⁸ آخاب به یهوشاپات گفت: «به تو نگفتم؟ من لیسیدنند، درست همان طور که خداوند فرموده بود. ³⁹ شرح بقیه هرگز حرف خوب از زبان این مرد نشنیده‌ام!» ¹⁹ بعد میکایا گفت: رویدادهای سلطنت آخاب و بانی قصر عاج و شهرهایی که ساخت «به این پیغام خداوند نیز گوش بده! خداوند را دیدم که بر تخت خود در کتاب تاریخ پادشاهان اسرائیل نوشته شده است. ⁴⁰ به این ترتیب نشسته بود و تمامی لشکر آسمان در چپ و راستش ایستاده بودند. آخاب مود و پرسش اخربا به جای او در اسرائیل به سلطنت رسید.

20 آنگاه خداوند فرمود: چه کسی می‌تواند آخاب را فریب دهد تا به ⁴¹ یهوشاپات پسر آسا در سال چهارم سلطنت آخاب، پادشاه یهودا راموت جعلعاد حمله کند و همان جا کشته شود؟ هر یک از فرشتگان شد. ⁴² یهوشاپات در سن سی و پنج سالگی بر تخت نشست و نظری دادند. **21** سرانجام روحی جلو آمد و به خداوند گفت: من بیست و پنج سال در اورشلیم سلطنت کرد. مادرش عروبه نام داشت این کار را می‌کنم.²² خداوند پرسید: چگونه؟ روح گفت: من و دختر شلحي بود. ⁴³ او هم مثل پدر خود آسا مطابق میل خداوند حرفهای دروغ در دهان انبیا می‌گذارم و آخاب را گمراه می‌کنم. عمل می‌کرد، بهجز در یک مورد و آن اینکه پتخانه‌های روی تپه‌ها را خداوند فرمود: تو می‌توانی او را فریب دهی، پس برو و چنین کن.» از این تبر، پس بنی اسرائیل همچنان در آنجا قربانی می‌کردند و بخور **23** سپس میکایا نبی گفت: «خداوند روح گمراه کننده در دهان می‌سوزانند. ⁴⁴ از این گذشته یهوشاپات با آخاب، پادشاه اسرائیل انبیای تو گذاشته است تا به تو دروغ بگویند ولی حقیقت امر این صلح کرد. ⁴⁵ شرح بقیه رویدادهای سلطنت یهوشاپات و جنگها و است که خداوند می‌خواهد تو را به مصیبت گفار سازد.» ²⁴ در فتوحات او در کتاب تاریخ پادشاهان یهودا نوشته شده است. ⁴⁶ او همین موقع صدقیا پسر کنعتنه، جلو رفت و سیلی محکمی به صورت همچینن لوطان پتخانه‌ها را که از زمان پدرش آسا هنوز باقی مانده میکایا زد و گفت: «روح خداوند کی مرا تک کرد تا به سوی تو آید بودند، از سرزمینش بیرون کرد. ⁴⁷ در آن زمان در اروم پادشاهی و با تو سخن گوید؟!» ²⁵ میکایا به او گفت: «آن روز که در اتاق نبود، بلکه فرمانداری که از طرف یهوشاپات معین می‌شد در آنجا مخفی شوی، جواب این سؤال را خواهی یافت!» **26** آنگاه آخاب حکمرانی می‌کرد. ⁴⁸ یهوشاپات کشتی‌های بزرگ ساخت تا برای پادشاه گفت: «میکایا را با بگیرید و پیش آمن، فرماندار شهر و بویاش آوردن طلا به او فیر بروند. ولی این کشتیها هرگز به مقصد ترسیدند، پسرم برید. ²⁷ از قول من به ایشان بگوید که میکایا را به زندان چون همه آنها در عصیون جابر شکسته شدند. ⁴⁹ آنگاه اخربا بیندازند و جز آب و نان چیزی به او نهند تا من بپیور بازگردم.» ²⁸ پادشاه، پسر آخاب به یهوشاپات پیشنهاد کرد تا دریانوردان او در میکایا به او گفت: «اگر تو زنده بازگشته، معلوم می‌شود من هر چه کشتیها با کارکنان یهوشاپات همکاری کنند، ولی یهوشاپات قبول به تو نگفتم، از جانب خداوند نبوده است.» بعد رو به حاضران کرد و نکرد. ⁵⁰ وقتی یهوشاپات مرد، او را در آرامگاه سلطنتی در اورشلیم، گفت: «همه شما شاهد باشید که من به پادشاه چه گفتم.» ²⁹ با شهر جدش داود، دفن کردند و پسر او بیهوده به سلطنت وجود این هشدارها، آخاب، پادشاه اسرائیل و یهوشاپات، پادشاه یهودا بودند. ⁵¹ در سال هفدهم سلطنت یهوشاپات پادشاه یهودا، اخربا به راموت جعلعاد لشکرکشی کردند. **30** آخاب به یهوشاپات گفت: پسر آخاب در سامره پادشاه اسرائیل شد و دو سال سلطنت کرد. ⁵² «تو لباس شاهانه خود را پیوش، ولی من لباس دیگری می‌پوشم تا ولی او نیز مثل بزیعام و پدر و مادر خود نسبت به خداوند گناه وزید و کسی مرا نشناشد.» پس آخاب بالباس مبدل به میدان جنگ رفت. بنی اسرائیل را به گناه کشاند. ⁵³ او ماند پدرش به عبادت بت بعل **31** پادشاه سوریه به سی و دو سردار ارایه‌هایش دستور داده بود که به پرداخت و به این وسیله خداوند، خدای اسرائیل را خشمگین نمود. دیگران زیاد توجه نکنند بلکه فقط با خود آخاب بجنگند. ³² به محض اینکه سرداران ارایه‌ها یهوشاپات را دیدند گفتند: «بدون شک این پادشاه اسرائیل است.» پس رفته‌ند تا با او بجنگند، اما وقتی یهوشاپات فریاد پرآورد **33** سرداران ارایه‌ها متوجه شدند که او پادشاه اسرائیل نیست و از تعقیب وی دست برداشتند. ³⁴ اما تیر یکی از سریازان به طور تصادفی از میان شکاف زره آخاب، به او اصابت کرد. آخاب به ارایه‌ران خود گفت: «محروم شده‌ام. ارایه را برگردان و مرا از میدان بیرون ببر.» ³⁵ جنگ به اوج شدت خود رسیده بود و آخاب نیمه جان به کمک ارایه‌ران خود رو به سوری‌ها در ارایه خود ایستاده بود و خون از نخم او به کف ارایه می‌ریخت تا سرانجام هنگام غروب جان سپرد. **36** آنگاه ندا در داده، گفتند: «ای سریازان اسرائیلی به وطن خود برگردید. پادشاه مرده است!» پس جنازه آخاب را به شهر سامره بردند و در آنجا به خاک سپردند. ³⁸ وقتی ارایه و

چه اتفاقی افتاده که این همه تو را ناراحت کرد است؟⁶ آخاب لیباس خود را پاره کرد و پلاس پوشیده، روزه گرفت. او در پلاس جواب داد: «امروز از نایوت بزرگی خواستم تاکستانش را به من بخوابید و ماتم زده راه می‌رفت و با کسی حرف نمی‌زد.

نفره بفروشد، و یا آن را با تاکستان دیگری عرض کند، ولی او قبول پیغام دیگری از جانب خداوند به ایلای تشی رسید:

نکرد.⁷ ایزابل او را گفت: «مگر تو در اسرائیل پادشاه نیستی؟ بلند آخاب چگونه در حضور من متواضع شده است. حال که اینچنین در شو و غذا بخور و هیچ ناراحت نباش؛ تاکستان نایوت را من خودم حضور من فروتن شده است، مادامی که زنده است این بلا را بر برایت می‌گیرم!»⁸ ایزابل چند نامه به اسم آخاب پادشاه نوشت و با سرش نمی‌آورم بلکه در زمان سلطنت پرسرش بر خاندان او این بلا را مهر سلطنتی آنها را مهر کرد و بزای مشایخ و سایر بزرگان شهر بزرگیلیم فرستم.»

دشمن را می بینی؟ من همین امروز همه آنان را به تو تسلیم می کنم تا پنهان شود. **31** افراد بنهدد به او گفتند: «ما شنیده ایم که پادشاهان بدانی که من خداوند هستم!» **14** آخاب پرسید: «خداوند این کار اسرائیل بسیار باگذشت و مهربان هستند. پس اجازه بده پلاس بر کمر را چگونه انجام می دهد؟» نبی جواب داد: «خداوند می فرماید که و ریسمانها به دور گردند بیندم و نزد آخاب، پادشاه اسرائیل برویم تا بهوسیله فرماندهانی که زیر دست حاکمان اسرائیل هستند این کار را شاید از کشتن تو چشمپوشی کنند.» **32** پس پلاس بر کمر و ریسمان انجام خواهد داد. آخاب پرسید: «چه کسی اول باید جنگ را به دور گردن بستند و نزد آخاب، پادشاه اسرائیل رفتند و به او گفتند: شروع کنند؟» نبی جواب داد: «خودت.» **15** پس آخاب فرماندهان «بند تو بنهدد تراضا می کند که او را نکشید.» آخاب، پادشاه را که دویست و سی و دو نفر بودند احضار کرد و سپاه هفت هزار اسرائیل جواب داد: «مگر او هنوز زنده است؟ او بادر من است!» نفری خود را سان دید. **16** نزدیک ظهر، در حالی که بنهدد این را به قال نیک گرفند و گفتند: «بله، بنهدد براذر سی و دو پادشاه همراه او هنوز در خیمه‌ها سرگم باهدهنشی بودند شماست!» پادشاه اسرائیل به ایشان گفت: «بروید او را بیاورید.» فرماندهان اسرائیل از پایخت خارج شدند. دیده‌بانان بنهدد به او خبر وقته پنهاد پیش آخاب آمد، آخاب او را سوار ارابه مخصوص خود دادند و گفتند: «عدهای سریاز از سامره بیرون آمدند.» **18** بنهدد به او گفت: «شهوهای را که پدر من از پارت گرفته دستور داد: «خواه برای صلح آمده باشد خواه برای جنگ، آنها را به تو پس می دهم. تو هم می توانی در دمشق برای خود مراکز تجارت زنده دستگیر کنید.» **19** در این هنگام سریازن اسرائیلی به دنبال ایجاد کنی، همان‌طور که پدر این کار را در سامره کرد. آخاب این فرماندهانشان از شهر خارج شده، به دشمن حمله کردند و به کشتن پیشنهاد را پذیرفت و با بنهدد پیمان بست و او را رها کرد. **20** روزی آنها پرداختند. سریازن سوریه پا به فرار گذاشتند و اسرائیلی‌ها آنها را یکی از ایشان به فرمان خداوند به دوستش گفت: «مرا بزن!» ولی آن تعقیب کردند، ولی بنهدد سوار بر اسب شده، همراه چند سوار دیگر مرد این کار را نکرد. **21** پس آن نبی به او گفت: «چون دستور از دست اسرائیلی‌ها فرار کرد.» در این جنگ تلفات سنگینی به خداوند را اطاعت نکردی، وقتی از اینجا مروی، شیری تو را خواهد لشکر سوریه وارد آمد و تمام اربابها و اسیان ایشان به دست آخاب درید.» و همین طور هم شد. **37** بعد آن نبی به یک نفر دیگر گفت: افتاب. **22** پس از این پیروزی، آن نبی باز نزد آخاب آمد و گفت: «ضریه‌ای به من بزن!» آن مرد ضریه‌ای به او زد و مجرحوش کرد. سپاه خود را دیواره برای جنگ آماده کن زیرا وقت تحويل سال، **38** پس از نبی با دستمالی صورتش را پوشاند تا شناخه نشود و سر پادشاه سوریه باز به تو حمله خواهد کرد.» **23** مقامات سوری به راه پادشاه منتظر ایستاد. **39** وقتی آخاب پادشاه رسید، آن نبی او را بنهدد گفتند: «خدایان اسرائیلی خدایان کوهها هستند و به همین صدا زد و گفت: «ای پادشاه، من در میدان جنگ بودم که سریازی، علت اسرائیلی‌ها پیروز شدند. ولی ما می توانیم در دشتهای هموار، آنها اسری را پیش من آورد و گفت: موظف این مرد باش. اگر فرار کرد با را به آسانی شکست بدیم.» **24** این بار فرماندهی جنگ را به جای باشد هفتاد و چهار کیلو نقره بدھی یا کشته خواهی شد. **40** وقتی آن سی و دو پادشاه، به سرداران بسپار. **25** سپاه دیگری به جای سرگم کارهایم بودم، آن اسیر فرار کرد.» پادشاه گفت: «تو مقصري سپاه از دست رفته فراهم آور و به تعداد قلی اسب و ارباب آمده کن تا و خودت مجازات خود را تعین کردي.» **41** آنگاه آن نبی دستمال را در دشتهای هموار با آنها بجنگیم. بدون شک آنها را شکست خواهیم از صورتش برداشت و پادشاه او را شناخت که یکی از ایشان است. داد.» بنهدد، پادشاه سوریه طبق پیشنهاد آن عمل کرد. **26** او در **42** به پادشاه گفت: «خداوند می فرماید: چون بنهدد را که من آغاز سال جدید، لشکر سوریه را بسیج کرد و باز به جنگ اسرائیل می خواستم هلاک شود آزاد کردی، باید خودت به جای او کشته رفت. ولی این بار دشت افیق را برای جنگ انتخاب کرد. **27** اسرائیل شوی و افراد تو به جای افراد او نابود شوند.» **43** پس آخاب غمگین هم سپاه خود را بسیج کرد، به میدان جنگ فرستاد. اسرائیلی‌ها در و ناراحت به کاخ سلطنتی خود که در شهر سامره بود، بازگشت. برایر سپاه بزرگ سوریه که سراسر آن دشت را بر کرده بود، مثل دو گله **21** شخصی به نام نابوت پر عیلی تاکستانی در بزرگی، نزدیک کوچک بیغال به نظر می رسیدند. **28** باز همان نبی با پیام خداوند نزد کاخ آخاب پادشاه داشت. **2** روزی آخاب به دیدن نابوت رفت و به او گفت: «تاکستان تو نزدیک خانه من است. آن را به من بفوشن، خداوند شما، خدای کوههایست نه خدای دشتها، بنا براین، من باز دیگر تو را باری می کنم این سپاه بزرگ دشمن را شکست دهی تا نقره می پردازم، یا اینکه به جای آن، تاکستان بهتری به تو می دهم.» بدانید که من خداوند هستم!» **29** نیروهای دو طرف هفت روز در برابر هم ازو زدن و در روز هفتم جنگ را شروع کردند. قوم اسرائیل در همان روز اول جنگ تعداد صد هزار سریاز پیاده سوری را کشتدند. **30** بقیه سریازن سوریه به شهر افیق گریختند. ولی در آنجا حصار خود دراز کشید و رویش را از همه برگردانید و لب به غذا نزد. **5** شهر به روی آنها افتاد و بیست و هفت هزار سریاز دیگر نیز هلاک شدند. ولی بنهدد توانست به داخل شهر فرار کند و در اتاق خانه‌ای زنش ایزابل پیش او آمد و پرسید: «چه شده؟ چرا غذا نمی خورد؟

وقتی آخاب پادشاه برای همسرش ایزابل تعريف کرد که ایلیا برابر بت بعل زانو نزده‌اند و او را نبوسیده‌اند.¹⁹ پس ایلیا روانه شد چه کرد و چطور انبیای بعل را کشته است؟ **2** ایزابل برای ایلیا این و ایشع پسر شفاط را پیدا کرد. ایشع در یک گروه چند نفره، با پیغام را فرستاد: «تو انبیای مرا کشته! به خدايانم قسم که تا فردا دوازده جفت گاو مشغول شخم زدن زمین بود. باره جفت جلوتر از همین موقع تو را خواهم کشت!» **3** وقتی ایلیا این پیغام را شنید او بودند و او با یک جفت گاو پشت سر همه بود. ایلیا وقتی به برخاست و از ترس جان خود به پترشیع، یکی از شهرهای یهودا، فرار کرد. او خدمتگزارش را در آنجا گذاشت **4** و خود سفری یک روزه به اینجازه بده اول بروم پدر و مادرم را بوسم و با ایشان خدا حافظی کنم، بعد با تیاپایم». ایلیا به بیان کرد و رفته زیر درخت آردچی نشست و آزوی مرگ کرد و گفت: «ای خداوند، دیگر بس است! جانم را بگیر و بگذار بیم». **21** آنگاه ایشع یک من که بهتر از اجداد نیستم که مرده‌اند». **5** او همان جا دراز جفت گاو خود را سر برید و با همان چوبیهای بیوغ و خشی گاوان کشید و خواهد. اما وقتی خواهید بود، فرشته‌ای او را بیدار کرد و گفت: «برخیز و لقمه نانی بخور!» **6** ایلیا بلند شد و به اطراف خود نگاه کرد و در کنارش یک نان روی سنگهای داغ و کوزهای آب دید. پس نان را خورد و آب را نوشید و دوباره خواهد.

20 در این هنگام بنهد، پادشاه سوریه، لشکر خود را بسیج کرد و با سی و دو پادشاه دیگر متحد شده به کمک ارableهای جنگی و سواره نظام آنها سامره، پایتخت اسرائیل را محاصره کرد. **2** سپس این پیغام را برای آخاب، پادشاه اسرائیل به شهر فرستاد: «بنهد پادشاه از تو می‌خواهد که هر چه طلا و نقره داری با بهترین زنان و فرزندات برای او بفرستی». **4** آخاب جواب داد: «بسیار خوب قریان، من با هر چه دارم، در اختیار شما هستم». **5** طولی نکشید که قاصدان آسمان، من همیشه تو را با غیرت خدمت کرده‌ام. اما قوم اسرائیل بنهد با پیغامی دیگر برگشته‌ند و به آخاب گفتند: «بنهد پادشاه عهد خود را با تو شکسته‌اند، مذبحهایت را خراب کرده و تمام انبیای تو را کشته‌اند و تنها من باقی مانده‌ام. حال می‌خواهند مرا هم دستور می‌دهد که نه فقط باید تمام طلا و نقره و زنان و فرزندات را بکشند». **11** خداوند به او فرمود: «از این غار بیرون بیا و روی کوه، تا کاخ سلطنتی تو و خانه‌های افراد تو را جستجو کنند و هر چه در حضور من بایست». وقتی ایلیا در حضور خدا ایستاد، خدا از آنچه عبور کرد و باد شدیدی در کوه بیچید. وزش باد چنان شدید بود که صخره‌ها از کوه فرو ریخت. اما خداوند در آن باد نبود. پس از این به او گفته‌ام که حاضرمن زنان و فرزندان و تمام موجودی طلا و نقره باد، زلزله‌ای همه جا را لرزاند، ولی خداوند در میان آن زلزله نیز نبود. **8** **12** بعد از زلزله، شعله‌های آتش افروخته شد، اما خداوند در آن هم نبود. بعد از آتش، صدایی ملایم گوش رسید. **13** ایلیا وقتی آن پس آخاب به فرستادگان بنهد گفت: «به آقایم پادشاه سوریه صدا را شنید، با ردای خود صورتش را پوشاند و به دهنی غار آمد و در بگویید که هر چه را بار اول خواسته است، حاضر به او بدهم، ولی آنچا ایستاد. آنگاه صدایی به او گفت: «ایلیا، اینجا چه می‌کسی؟» درخواست دومش را بقول نمی‌کنم». **9** قاصدان برگشته‌ند و جواب آخاب ایلیا جواب داد: «ای خداوند، خدای لشکرهای آسمان، همیشه تو را با غیرت خدمت کرده‌ام. اما قوم اسرائیل عهد خود را با تو شکسته، مذبحهایت را خراب کرده و تمام انبیای تو را کشته‌اند و خاک یکسان نکنم که برای پر کردن مشت هر یک از سریازانم تنها من باقی مانده‌ام. حال می‌خواهند مرا هم بکشند». **15** خداوند کفایت کند!» **11** پادشاه اسرائیل به او جواب داد: «جنگ‌کاری که به او فرمود: «اکنون از راهی که در این بیان است به دمشق برو. برای جنگ شمشیر به کمر می‌بندد، تباید مانند جنگ‌گاری که در وقتی به آنچا رسیدی، حزائل را به پادشاهی سوریه تدهین کن. **16** جنگ پیروز شده، فخر کند!» **12** جواب آخاب وقتی به بنهد رسید پیهو پسر نمی‌را هم به پادشاهی اسرائیل تدهین کن و نیز ایشع که او با پادشاهان دیگر در خیمه‌های خود میگساری می‌کردند. پسر شفاط از اهالی آبل محله را تدهین نمایا تا به جای تونی باشد. **17** بعد از این هر که از چنگ حزائل رهایی باید بیهو او را می‌کشد شهر صفا آرایی نمودند. **13** در همین وقت یک نبی نزد آخاب پادشاه و هر کس از دست بیهو فرار کرد، ایشع او را می‌کشد. **18** در رفت و این پیغام را از جانب خداوند به او رساید: «ای این قوای بزرگ ضمن بدان که هنوز هفت هزار نفر در اسرائیل هستند که هرگز در

کشت. تو می دانی که من در تمام عمر خدمتگار وفاداری برای جوایی. **30** آنگاه ایلیا تمام قوم را جمع کرد و مذبح خداوند را خداوند بوده‌ام. **13** آیین را هیچ کس به سرور نگفته که وقی ایزابل که ویران شده بود، دیوار بر پا نمود. **31** سپس او دوازده سنگ می خواست همه انبیای خداوند را بکشد، من چگونه صد نفر از آنها برداشت. این سنگها به نشانه دوازده قبیله اسرائیل بود که به نام پسران را در دو دسته پنجاه نفری در دو غار پنهان کرد و به ایشان نان و بعقوب خوانده می شدند. (بعقوب همان است که خداوند اسمش آب داد؟ **14** حال تو می گوینی که بروم و به پادشاه بگویم که ایلیا را اسرائیل گذاشت). **32** ایلیا با آن سنگها مذبح خداوند را از نو اینجاست؟ با این کار خود را به کشتن خواهم داد.» **15** ایلیا گفت: ساخت. بعد زمین دور مذبح را به گنجایش دو پیمانه بذر گرد **33** «به خداوند زنده، خدای لشکرهای آسمان که خدمتش می کنم، و هیزمها را روی مذبح گذاشت، گاو را تکه‌تکه کرد و آن را روی قسم که امروز خود را به آخاب نشان خواهم داد.» **16** پس عربیدیا هیزمها نهاد و گفت: «چهار سطل آب پیارید و روی قرآنی و هیزم برگشت و به آخاب خبر داد که ایلیا پیدا شده است. آخاب با شیبدن بزیرید.» آنها چینن کردند. **34** ایلیا گفت: «باز هم آب بزیرید.» آنها این خبر به ملاقات ایلیا رفت. **17** وقتی او ایلیا را دید گفت: «پس باز هم آب ریختند. ایلیا بازگفت: «یکبار دیگر هم بزیرید.» آنها تو هستی که این بلا را بر سر اسرائیل آورده‌ای!» **18** ایلیا جواب برای پار سوم آب ریختند **35** به طوری که آب، مذبح را بر ساخته، داد: «من این بلا را بر سر اسرائیل نیاورده‌ام، بلکه تو و خاندانت با آن سزازی شد و گودال اطراف را نیز تمام پر کرد. **36** هنگام سریچی از دستورهای خداوند و پرسش بعث باعث شده‌اید این عصر که وقت قرآنی کردن بود، ایلیا کنار مذبح ایستاد و اینطور دعا بلا بر سر اسرائیل پیاپید. **19** حال برو و تمام قوم اسرائیل را روی کوه کرد: «ای خداوند، خدای ابراهیم و اسحاق و یعقوب، امروز آشکار کرم جمع کن. همچنین چهارصد و پنجاه نبی بت بعل و چهارصد کن که تو خدای اسرائیل هستی و من خدمتگار تو می‌باشم. ثابت نبی بت اشیره را که ایزابل معاش آنها را تأمین می‌کند به کوه کرم کن که همه این کارها را من به فرمان تو انجام داده‌ام. **37** ای احصار کن.» **20** پس آخاب تمام بی اسرائیل را با انبیای بعل به کوه خداوند، جواب بد. دعای مرآ اجابت فرما تا این قوم بدانند که تو کرم احضار کرد. **21** وقتی همه جمع شدند، ایلیا خطاب به ایشان خدا هستی و ایشان را به سوی خود باز می‌گردانی.» **38** آنگاه گفت: «تا کی می خواهید هم خدا را پیروستید و هم پتها را؟ اگر خداوند ائمی از آسمان فرستاد و قرآنی و هیزم و حتی خاک و سنگ خداوند خداست، او را اطاعت نمایید و اگر بعل خداست، او را مذبح را سوزانید و آب گودال را نیز خشک کرد. **39** وقتی بی اسرائیل پیروی کنید.» اما قوم هیچ جوانی ندادند. **22** ایلیا در ادامه سخنان این را دیدند، همگی روی خاک افتادند و فریاد زدند: «خداوند، خود گفت: «از انبیای خداوند تنها من باقی مانده‌ام، اما انبیای بعل خداست! خداوند، خداست!» **40** آنگاه ایلیا نبی به آنها گفت: چهارصد و پنجاه نزند. **23** حال دو گاو اینجا پیارید. انبیای بعل «ای انبیای بعل را بگیرید و نگذارید یکی از ایشان نیز فرار کند.» از آن دو گاو یکی را انتخاب کنند و آن را تکه‌تکه نموده بر هیزم پس همه آنها را گرفتند و ایلیا آنها را به کنار رود قیشومن برد و آنها را مذبح بعل بگذارند، ولی هیزم را آتش نزنند. من هم گاو دیگر را به در آنجا کشتم. **41** سپس ایلیا به آخاب پادشاه گفت: «حال برو همان ترتیب روی هیزم مذبح خداوند می‌گذارم، ولی هیزم را آتش بخور و بیاشام! بزرودی باران شروع می‌شود زیرا صدای رعد به گوشم نمی‌زنم. **24** آنگاه انبیای بعل نزد خدای خود دعا کنند و من نیز نزد می‌رسد.» **42** پس آخاب رفت که عیش و نوش کند ولی ایلیا به قله خداوند دعا می‌کنم. آن خدای که هیزم مذبح خود را شعله‌ور سازد، کوه کرم برامد و در آنچه رو به زمین خم شد و سرش را میان زانوانش او خدای حقیقی است!» تمام قوم اسرائیل این پیشنهاد را پذیرفتند. گرفت. **43** سپس به خدمتکار خود گفت: «به طرف دریا برو و **25** بعد ایلیا به انبیای بعل گفت: «شما اول شروع کنید، چون نگاه کن؛ بین ایری می‌بینی!» او رفت و برگشت و گفت: «چیزی تعداداتان بیشتر است. یکی از گاوها را آماده کنید و روی مذبح رفت که عیش و نوش کند ولی ایلیا به قله خداوند را آتش نزند. فقط نزد خدای خود دعا کنید.» **44** فرستاد. **26** فرستاد. **44** میانجام بار هفتم خدمتکار به او گفت: «بک تکه ابر پس آنها یکی از گاوها را گرفتند و آماده کردند و آن را روی مذبح بعل کوچک به اندازه کف دست از طرف دریا بالا می‌آید.» ایلیا به او گذاشتند و از صبح تا ظهر نزد بعل فریاد می‌زدند: «ای بعل، دعای گفت: «نزد آخاب برو و بگو هر چه زودتر سوار ارابه‌اش شود و از کوه ما را اجابت کن!» و در مذبح می‌قصیدند. اما هیچ صدا و جوابی پایین ببرد و گزنه باران مانع رفتنش خواهد شد.» **45** طولی نکشید نیامد. **27** تزدیک ظهر ایلیا آنها را به پاد مسخره گرفت و گفت: که ابرهای غلیظ به هم آمدند، هوا تاریک گردید، باد تندی وزید و بلندتر فریاد بزندید تا خدایتان بشنود! شاید او به فکر فرو رفته و یا باران شروع شد. آخاب با شتاب سوار ارابه شد و به سوی پیرزعلی شاید مشغول است! شاید اصلاً اینجا نیست و در سفر است! شاید روانه گشت. **46** اما خداوند نیروی مخصوصی به ایلیا بخشدید و او هم خواهید و باید بیدارش کنید!» **28** پس بلندتر فریاد زدند. آنها برخاست لباسش را به کمر بست و آنچنان تند دوید که جلوتر از ارابه چنانکه عادتشان بود با شمشیر و نیزه خود را مجرح می‌کردند، به آخاب به پیرزعل رسید.

طورو که خون از بدنه ایشان جاری می‌شد. **29** به این ترتیب، از صبح تا عصر آنها ورد خوانند و لی نه صدایی از بعل برامد و نه

اسرائیل» نوشته شده است. **28** وقتی عمری مرد او را در سامره دفن آن به بعد، آنها هر چقدر از آن آرد و روغن مصرف می کردند تمام کشیدند و پرسش آخاب به جای او پادشاه شد. **29** در سی و هشتین نمی شد، همان طور که خداوند توسط ایلیا فرموده بود. **17** ملتی سال سلطنت آسا پادشاه یهودا، آخاب پسر عمری پادشاه اسرائیل گذشت. یک روز پسر آن بیوهن بیمار شد. حال او بدتر شد و شد و بیست و دو سال در سامره سلطنت کرد. **30** آخاب بیش از عاقبت مرد. **18** زن به ایلیا گفت: «ای مرد خدا، این چه بلای پادشاهان قبل نسبت به خداوند گاه ورزید. **31** او نه فقط مثل بیعام است که بر سر من آوردی؟ آیا به اینجا آمددها تا به سبب گناهان پسر بیاط مرتکب گناه شد، بلکه با ایزابل دختر اتبعل، پادشاه صیدون پسرم را بشکی؟» **19** ایلیا به او گفت: «پسرت را به من بده، آنگاه نیز ازدواج کرد و بت بعل صیدونی ها را پرستید و در برابر آن سجده ایلیا جنائز را برداشت و به بالاخانه، جانی که خودش زندگی می کرد کرد. **32** او در سامره یک بنخانه و یک مدیح برای بعل ساخت، برد و او روی پستر خود خواباند. **20** سپس با صدای بلند چنین **33** بعد از آن بت آشیله را ساخت و با این اعمال خود بیش از هر دعا کرد: «ای خداوند، خدای من، چرا این بلا را بر سر این بیوهن پادشاهی که قبل از او در اسرائیل سلطنت کرده بود، خداوند، خدای آوردی؟ چرا پسر او را که مرا در خانه اش پناه داده است، کشته؟» اسرائیل را خشمگین نمود. **34** در دوره سلطنت او مردی از بیتل نیل **21** سپس ایلیا سه بار روی جنائز پسر دراز کشید و دعا کرد: «ای به نام حیلیل، شهر اریحا را دوبایه بنا کرد. اما وقتی پایه های آن را خداوند، خدای من، از تو تمنا می کنم که این پسر را زنده کنی!» می نهاد، پسر بزرگش ایبرام مرد و وقتی آن را تمام کرد و دروازه هایش را **22** خداوند دعای ایلیا را شنید و پسر را زنده کرد. **23** آنگاه ایلیا کار گذاشت، پسر کوچکش سجوب مرد. این به سبب لعنت خداوند پسر را از بالاخانه پایین آورد و به مادرش داد و گفت: «نگاه کن، پسرت زنده است!» **24** آن زن به ایلیا گفت: «الآن فهمیدم که تو بر اریحا بود که توسط پوش پسر نون اعلام شده بود.

براستی مرد خدا هستی و هر چه می گویی از جانب خداوند است!»

17

روزی یک نبی به نام ایلیا که از اهالی تشبیه جلاعده بود، به **18** در سومین سال خشکسالی، یک روز خداوند به ایلیا فرمود: آخاب پادشاه گفت: «به خداوند، خدای زنده اسرائیل، یعنی به همان خدایی که خدمتش می کنم قسم که تا چند سال شبنم و باران «نند آخاب پادشاه برو و به او بگو که من بهزودی باران می فرستم!» بر زمین نخواهد آمد مگر اینکه من درخواست کنم.» **2** پس خداوند **2** پس ایلیا روانه شد تا خود را به آخاب نشان دهد. در این وقت، در به ایلیا فرمود: **3** «برخیز و به طرف مشرق برو و کنار نهر کریت، در شهر سامره شدت قحطی به اوج رسیده بود. **3** سرپرست امور دریار شرق رود اردن خود را پنهان کن. **4** در آنجا از آب نهر پوش و آخاب، شخصی بود به نام عویدیا. (عویدیا مردی خداترس بود. یکبار خوارکی را که کلااغها به فرمان من برای تو می آورند، بخور. **5** وقتی ملک ایزابل می خواست تمام انبیای خداوند را قتل عام کند، ایلیای نبی به دستور خداوند عمل کرد و در کنار نهر کریت ساکن عویدیا صد نفر از آنها را پنجه ایجاد درون دو غار پنهان کرد و به شد. **6** هر صبح و شام کلااغها براشیان نان و گوشت می آورندند و او ایشان نان و آب می داد. **5** آخاب پادشاه به عویدیا گفت: «ما باید از آب نهر می نوشید. **7** اما چندی بعد به علت نبود باران نهر کارهای کناره های چشمه ها و نهرها را بگردیم تا شاید کمی علف پیدا خشکید. **8** آنگاه خداوند به ایلیا فرمود: **9** «برخیز و به شهر صرفه کنیم و بتوانیم بعضی از اسبهای و قاطهایمان را زنده نگه داریم و همه که نزدیک شهر صیدون است برو و در آنجا ساکن شو. من در آنجا حیوانات خود را از دست ندهیم.» **6** پس آنها نواحی مورد نظر را بین به بیوهنی دستور داده ام خوارک تو را فرامه سازد. **10** پس ایلیا از خود تقسیم کردند. آخاب به تنهایی به یک طرف رفت و عویدیا نیز آنچا به صرفه رفت. وقتی به دروازه شهر رسید، بیوهنی را دید که به تنهایی به طرف دیگر. **7** وقتی عویدیا در راه بود ناگهان ایلیا به مشغول جمع کردن هیزم است. ایلیا از او کمی آب خواست. **11** او برخورد! عویدیا ایلیا را شناخت و پیش پای او به خاک افتد و وقتی آن زن به راه افتاد تا آب بیاورد، ایلیا او را صدا زد و گفت: «ای سرور من ایلیا، آیا براستی این خود تو هستی؟» **8** ایلیا «خواهش می کنم یک لقمه نان هم بیاور.» **12** اما بیوهن گفت: «به جواب داد: «بله. برو به آخاب بگو که من اینجا هستم.» **9** عویدیا خداوند، خدای زندهات قسم که در خانه ام حتی یک تکه نان هم گفت: «ای سرور، مگر من چه گناهی کرده ام که می خواهی مرا به پیدا نمی شود! فقط یک مشت آرد در طرف و مقدار کمی روغن در دست آخاب به کشتن بدهی؟ **10** به خداوند، خدای زندهات قسم، که کوزه مانده است. الان هم کمی هیزم جمع می کردم تا بیم نان آخاب پادشاه برای جستجوی تو مأموران خود را به تمام ممالک جهان بیم و با پرسم بخورم. این آخرین غذای ما خواهد بود و بعد از آن از فرستاده است. در هر مملکتی که به او گفته می شد ایلیا در آنجا گرسنگی خواهیم مرد.» **13** ایلیا به او گفت: «تنس! برو و آن را نیست، او از پادشاه آن مملکت می خواست قسم بخورد که حقیقت بیز. اما اول، از آن آرد نان کوچکی برای من بیز و پیش من بیار، بعد را می گوید. **11** حال تو می گویی پیش آخاب بروم و به او بگویم که با بقیه آن برای خودت و پسرت نان بیز. **14** بیار خداوند، خدای ایلیا در اینجاست! **12** می ترسم به محض اینکه از پیش تو بروم، روح اسرائیل می فرماید: تا وقتی که باران بر زمین نبارانم، آرد و روغن تو را از اینجا بردارد و به جای دیگری ببرد. آنگاه وقتی آخاب تمام نخواهد شد.» **15** بیوهن رفت و مطابق گفته ایلیا عمل کرد. از پادشاه به جستجوی تو به اینجا باید و تو را پیدا نکند، مرا خواهد

پادشاه یهودا رفت و آمد کند. ۱۸ آسا چون وضع را چنین دید، هر می خورند!» ۵ این پیغام برای بعضنا و خاندانش فرستاده شد، زیرا او چه طلا و نقره در خزانه های خانه خداوند و کاخ سلطنتی بود گرفته، مانند بیرعام با کارهای زشت و شرم آور خود خداوند را خشمگین کرده با این پیام برای بهنه د پسر طبیریمون پسر جزیون، پادشاه سوریه به بود و نیز خاندان بیرعام را از بین برد بود. وقتی بعضنا مرد او را در دمشق فرستاد: ۱۹ «بیا مثل پدرانمان با هم متحد شویم. این طلا ترصه دفن کردند و پسرش ایله به جای او پادشاه شد. بقیه رویدادهای و نقره را که برایت می فرستم از من پیدیر. پیوند دوستی خود را با سلطنت بعضنا، یعنی فتوحات و کارهای او در کتاب «تاریخ پادشاهان بعضنا، پادشاه اسرائیل قطع کن تا او از قلمرو من خارج شود.» ۲۰ اسرائیل» نوشته شده است. ۸ در بیست و ششمین سال سلطنت آسا بندهد موافقت کرد و با سپاهیان خود به اسرائیل حمله برد و شهرهای پادشاه یهودا، ایله پسر بعضنا بر تخت سلطنت اسرائیل نشست و دو عيون، دان، آبل بیت معکه، ناحیه دریاچه جلیل و سراسر نفطالی را سال در ترصه سلطنت کرد. ۹ زمری که فرماندهی نیمه از اربابهای تسخیر کرد. ۲۱ وقتی بعضنا این را شنید، از آmade بنا رامه دست سلطنتی را به عهده داشت، علیه او توپه چیز. یک روز که ایله کشید و به ترصه بازگشت. ۲۲ آنگاه آسا به سراسر یهودا پیغام فرستاد پادشاه در ترصه، در خانه ارسا، وزیر دربار خود، بر اثر نوشیدن شراب که همه مردان بدون استثنای یا بیند و سنجها و چوبهای را که بعضنا مست شده بود، ۱۰ زمری وارد خانه شد و به ایله حمله کرد و او را برای بنا رامه به کار می برد پادشاه، بیند. آسا با این مصالح، کشت. این واقعه در بیست و هفتمنی سال سلطنت آسا پادشاه یهودا شهر جمع واقع در زمین بینایم و شهر مصنه را بنا نهاد. ۲۳ بقیه رخ داد. از آن تاریخ زمری خود را پادشاه اسرائیل اعلام کرد. ۱۱ وقتی رویدادهای سلطنت آسا، یعنی فتوحات و کارهای او و نام شهرهای را زمری بر تخت سلطنت نشست، اعضای خاندان بعضنا را قتل عام کرد که ساخته، همه در کتاب «تاریخ پادشاهان یهودا» نوشته شده است. و حتی یک مرد از خوشاوندان و دوستان بعضنا را زنده نگذاشت. ۱۲ آسا در سالهای پیری به پا درد سختی مبتلا شد. ۲۴ وقتی آسا فوت نابودی فرزندان بعضنا که خداوند توسط یهودی نیبی قبلًا خبر داده بود، کرد، او را در آرامگاه سلطنتی، در شهر پدرش داود دفن کردند. بعد ۱۳ به این سبب بود که بعضنا و پسرش ایله گناه وزریزه، بی اسرائیل را از او پسرش یهودا شفاط به مقام پادشاهی یهودا رسید. ۲۵ در سال دوم به بت پرستی کشاندند و به این ترتیب خشم خداوند را برانگیختند. سلطنت آسا پادشاه یهودا، ناداب، پسر بیرعام، پادشاه اسرائیل شد ۱۴ بقیه رویدادهای پادشاه اسرائیل در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» و دو سال سلطنت کرد. ۲۶ او نیز مثل پدرش نسبت به خداوند نوشته شده است. ۱۵ زمری در بیست و هفتمنی سال سلطنت آسا گناه وزریزد و اسرائیل را به گناه کشاند. ۲۷ بعضنا پسر اخیا از قبیله پادشاه یهودا، پادشاه اسرائیل شد و فقط هفت روز در ترصه سلطنت پیساکار بر ضد ناداب برخاست و هنگامی که ناداب با سپاه خود کرد. لشکر اسرائیل علیه شهر فلسطینی چیتون اردو زده بود. ۱۶ وقتی شهر چیتون را که یکی از شهرهای فلسطینی بود محاصره می کرد بعضنا سربازان اسرائیل که آmade حمله به چیتون بودند، شنیدند که زمری، ناداب را کشت. ۲۸ بعضنا در سومین سال سلطنت آسا پادشاه یهودا، پادشاه را کشته است، عمری را که سردار سپاه بود همان جا پادشاه پیغمور ناداب بر تخت سلطنت اسرائیل نشست. ۲۹ او وقتی به خود ساختند. ۱۷ عمری بی درنگ با نیروهای خود به ترصه برگشت و قدرت رسید تمام فرزندان بیرعام را کشت، به طریق که حتی یک آن را محاصره کرد. ۱۸ زمری وقتی دید که شهر محاصره شده، نفر هم از خاندان او زنده نماند. این درست همان چیزی بود که به داخل کاخ سلطنتی رفت و آن را آتش زد. او خود نیز در میان خداوند بوسیله خدمتگزارش اخیای شیلوانی خبر داده بود؛ ۳۰ زیرا شعله های آتش سوخت. ۱۹ او مانند بیرعام نسبت به خداوند گناه وزریزد و تمام اسرائیل را به گناه کشاند و وزریزد و اسرائیل را به گناه کشاند. ۲۱ خداوند، خدای قوم اسرائیل را خشمگین نمود. ۳۱ جزئیات سلطنت شورش او در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. ۲۲ ناداب در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. ۳۲ در آن روزها بین مردم اسرائیل دو دستگی افتاد. نیمه از مردم طرفدار بین آسا، پادشاه یهودا و بعضنا، پادشاه اسرائیل همیشه جنگ بود. ۳۳ عمری بودند و نیمه دیگر از تینی پسر جیبت پشتیبانی می کردند. در سومین سال سلطنت آسا پادشاه یهودا، بعضنا بر اسرائیل پادشاه شد ۲۲ ولی سرانجام طرفداران عمری پیروز شدند. تینی کشته شد و بیست و چهار سال در ترصه سلطنت رسید. ۳۴ او نیز مثل بیرعام عمری به سلطنت رسید. ۲۳ در سی و یکمین سال سلطنت آسا پادشاه یهودا، عمری پادشاه اسرائیل شد و دوازده سال سلطنت کرد. نسبت به خداوند گناه وزریزد و اسرائیل را به گناه کشاند.

۱۶ خداوند به یهودی نیبی فرمود که این پیغام را به بعضنا بدهد: ۲ سامرها را از شخصی به نام سامر به هفتاد کیلو نقره خرد و شهری «تو را از روی خاک بلند کرد و به سلطنت قوم خود اسرائیل رساندم؛ روی آن ساخت و نام آن را سامر گذاشت. ۲۵ ولی عمری بیش از اما تو مانند بیرعام گناه وزریزد و قوم ما به گناه کشاندی و آنها نیز پادشاهان قتل نسبت به خداوند گناه وزریزد. ۲۶ او مانند بیرعام پسر با گناهانشان مرا خشمگین نمودند. ۳ پس تو و خاندان تو را مثل نیاط به پرستیدن بت پرداخت و قوم اسرائیل را به گمراهی کشاند و به خاندان بیرعام پسر نیاط نابود می کنم. ۴ از خانه تو آنکه در شهر این وسیله خشم خداوند، خدای اسرائیل را برانگیخت. ۲۷ بقیه بمیرد، سگها او را می خورند و آنکه در صحرا بمیرد، لاشخورها او را رویدادهای سلطنت و فتوحات عمری در کتاب «تاریخ پادشاهان

بریعام داخل شو! چرا قیافهات را تغییر داده‌ای؟ من خبر ناخوشایندی مرد و زن بودند که در پتکده‌ها به فاحشگی می‌پرداختند. مردم یهودا برایت دارم!» 7 سپس اخیا این پیغام را از جانب خداوند، خدای درست مثل همان قومهای خدانشناس که خداوند آنها را از سرزمین اسرائیل به او داد تا به شوهرش بریعام برساند: «من تو را از میان کنعان بیرون رانده بود، اعمال کراحت آور انجام می‌دادند. 25 در مردم انتخاب کردم تا به پادشاهی برسی. 8 سلطنت را از خاندان سال پنجم سلطنت رجيعام، شیشق (پادشاه مصر) به اورشلیم حمله دادوگرفتم و به تو دادم؛ اما تو مثل بندۀ من داؤود از دستورهای برد و آن را تصرف نمود. 26 او خزانه‌های خانه خداوند و کاخ اطاعت نکردی. او از صمیم قلب مرا پیروی می‌کرد و آنچه را که من سلطنتی را غارت کرد و تمام سپرهای طلا را که سليمان ساخته بود، می‌پسندیدم انجام می‌داد. 9 تو از تمام پادشاهان پیش از خودت با خود به یغما برد. 27 پس از آن رجيعام پادشاه به جای سپرهای پیشتر بدی کردی؛ بتها ساختی و بتپرست شدی و با ساختن این طلا، سپرهای مفرغین ساخت و آنها را به دست نگهبانانی که جلوی گوسلله‌ها از من رو گردانید و مرا خشمگین نمودی. 10 پس من مدخل کاخ شاهی کشیک می‌دادند، سپرد. 28 هر وقت پادشاه به هم بر خاندان تو بلا می‌فرستم و تمام پسران و مردان خاندان را، خانه خداوند می‌رفت، نگهبانان او سپرها را به دست می‌گرفتند و پس چه اسیر و چه ازاد، نایب می‌کنم. همان طور که کلافت حیوانات را از پایان مراسم، آنها را دویاره به اتاق نگهبانی برمی‌گردانند. 29 می‌سوزانند، من هم خاندان تو را خواهم سوزاند تا اثری از آن بر رویدادهای دیگر دوران سلطنت رجيعام در کتاب تاریخ پادشاهان یهودا جا نماند. 11 به طوری که از خاندان تو هر که در شهر بمیرد، نوشته شده است. 30 در تمام دوران سلطنت رجيعام بین او و بریعام سکگها او را می‌خورند و هر که در صحرا بمیرد، لاشخورها جسدش جنگ بود. 31 وقتی رجيعام مرد، او را در آرامگاه سلطنتی، در شهر را می‌خورند. من که خداوند هستم این را می‌گویم.» 12 پس داؤود دفن کردند. (مادر رجيعام نعمه عموئی بود). پس از رجيعام اخیا به همسر بریعام گفت: «اکنون برخیز و به خانه‌ات برو. وقتی پرسش آیام به جای او بر تخت پادشاهی نشست.

پایت به شهر برسید پسربت خواهد مرد. 13 تمام اسرائیل برای او در هجددهمین سال سلطنت بریعام، پادشاه اسرائیل، آیام عزادراری کرده، او را دفن خواهند کرد. ولی از تمام اعضای خانواده بریعام این تنها کسی است که در قبر دفن می‌شود؛ زیرا تنها فرد خوبی که خداوند، خدای اسرائیل در تمام خانواده بریعام می‌بیند پادشاه نبود که نسبت به خداوند وفادار باشد. 4 اما با وجود این، همین بچه است. 14 خداوند پادشاه دیگری برای اسرائیل انتخاب می‌کند که خاندان بریعام را به کلی از بین می‌برد. این از همین امروز پسری بخثید تا سلطنت خاندان داؤود در اورشلیم برقرار بماند؛ 5 شروع می‌شود! 15 خداوند اسرائیل را چنان تکان خواهد داد که مثل علفی که در مسیر آب رودخانه است بدلزد. خداوند اسرائیل را از این سرزمین خوب که به اجدادشان بخشیده، ریشه‌کن می‌کند و آنها را در آن طرف رود فرات آواره می‌سازد، زیرا آنها با بتپرستی شان خداوند را به خشم آورند. 16 خداوند همچینین به سبب گناه بریعام که اسرائیل را به گناه کشاند ایشان را ترک خواهد گفت.» 17 پس زن بریعام به ترصه بازگشت. به محض اینکه پای او به آستانه کاخ سلطنتی رسید، پسربت مرد. 18 همان طور که خداوند به سیله اخیا نبی فرموده بود، پسر را دفن کردند و در سراسر اسرائیل برایش ماتم گرفتند. 19 شرح وقایع جنگها و سایر رویدادهای دوران فروزنده‌ای بریعام در کتاب «تاریخ پادشاهان اسرائیل» نوشته شده است. 20 بریعام پیست و دو سال سلطنت کرد و بعد از مرگ او، پرسش ناب از زمام امور را در دست گرفت. 21 رجيعام، پسر سليمان، چهل و یک ساله بود که پادشاه یهودا شد. مادرش اهل عمون و نامش نعمه بود. او در اورشلیم، شهری که خداوند از میان سایر شهرهای اسرائیل برگزیده بود تا اسمش را بر آن بگذارد به مدت هفده سال سلطنت کرد. 22 در دوره سلطنت او، مردم یهودا نسبت به خداوند گناه وزیدند و با گناهان خود حتی بیش از اجدادشان خداوند را خشمگین کردند. 23 زیرا آنها نیز روی هر تپه و زیر هر درخت سبز، بختانها و سوتونها و اشیوهای برا کردند. 24 در این سرزمین حتی فاحشه‌های یهودا لشکر کشید و شهر رامه را بنا کرد تا نگاردد کسی نزد آسا،

بریعام حتی تاریخ عید خیمه‌ها را که هر ساله در یهودا جشن گرفته کنم و با خود به خانه بیرم و به تو نان و آب بدهم.» اما او دروغ می‌شد، به روز پانزدهم ماه هشتم تغیر داد. او در این روز به بیت‌نیل می‌گفت. ۱۹ پس آن دو با هم به شهر برگشته‌ند و او در خانه آن نبی می‌رفت و برای گوسله‌هایی که ساخته بود روی مذبح قربانی می‌کرد و پیر خوارک خود را. ۲۰ در حالی که آنها هنوز بر سر سفره بودند بخور می‌سوزانید. در ضمن از کاهنان بتخانه‌هایی که روی تپه‌ها بودند پیغامی از جانب خداوند به آن نبی پیر رسید ۲۱ و او هم به نبی یهودا گفت: «خداوند می‌فرماید که چون از دستور او سرپیچی کردی و در برای این جشن استفاده می‌کرد.

۱۳

یک روز وقتی بریعام پادشاه کنار مذبح بیت‌نیل ایستاده نوشیدی، بنابراین جنازه تو در گورستان اجداد دفن نخواهد شد!» بود تا قربانی کند، یک نبی که به دستور خداوند از یهودا آمد. ۲۳ بعد از صرف غذا، نبی پیر، الاغ نبی یهودا را آماده کرد ۲۴ و او به او نزدیک شد. ۲۰ او به فرمان خداوند خطاب به مذبح گفت: را روانه سفر نمود؛ ولی درین راه، شیری به او بخورد و او را درید. «ای مذبح، ای مذبح، خداوند می‌فرماید که پسری به نام یوشیا در کسانی که از آن راه می‌گذرد، جنازه نبی یهودا را در وسط راه و خاندان دارد مولد می‌شود و کاهنان بتخانه‌ها را که در اینجا بخور شیر و الاغ را ایستاده در کار او دیدند. پس به بیت‌نیل که نبی پیر می‌سوزاند، روی تو قربانی می‌کند و استخوانهای انسان روی آتش در آن زندگی می‌کرد، آمدند و به مردم خبر دادند. ۲۶ وقتی این خبر تو می‌سوزاند!» ۳ سپس اضافه کرد: «این مذبح شکافته خواهد بگوش نبی پیر رسید او گفت: «این جنازه آن نبی است که از فرمان شد و خاکستریش به اطراف پراکنده خواهد گردید تا بدانید آنچه خداوند سرپیچی کرد. پس خداوند هم آن شیر را فرستاد تا او را بارد. می‌گویی از جانب خداوند است!» ۴ بریعام پادشاه وقتی سختن نبی او مطابق کلام خداوند کشته شد. ۲۷ بعد او به پسران خود گفت: را که به ضد مذبح بیت‌نیل گفته بود شنید، دست خود را به طرف «زود الاغ مرآ آماده کنید. آنها اغش را آماده کردند. ۲۸ او رفت او دراز کرد و مستور داد او را بگیرند. ولی دست پادشاه همان طور و جنازه آن نبی را پیدا کرد و دید که شیر و الاغ همز در کار جسد حرکت بدهد! ۵ در این موقع، مذبح هم شکافته شد و خاکستر روی الاغ گذاشت و به شهر آورد تا برایش خاندان خود دفن کرد. آن به اطراف پراکنده شد، درست همان طور که آن نبی به فرمان نماید. ۳۰ او جنازه نبی یهودا را در قبرستان خاندان خود دفن کرد. خداوند گفته بود. ۶ بریعام پادشاه به آن نبی گفت: «تمنا دارم دعا بعد پرای او ماتم گرفته، گفتند: «ای برادر... ای برادر...» ۳۱ آنگاه کنی و از خداوند، خدای خود بخواهی دست مرا به حالت اول کنید تا استخوانهای من در کنار استخوانهای این نبی بماند. ۳۲ هر برگشت. ۷ آنگاه پادشاه به نبی گفت: «به کاخ من بیا و خوارک چه او به فرمان خداوند درباره مذبح بیت‌نیل و بتخانه‌های شهرهای بخور. می‌خواهم به تو پاداشی بدهم». ۸ ولی آن نبی به پادشاه سامره گفت، بهینق واقع خواهد شد.» ۳۳ و اما بریعام، پادشاه گفت: «اگر حتی نصف کاخ سلطنتی خود را به من بدهی همراه تو اسرائیل، با وجود اختصار نبی یهودا از راه بد خود بزیگشت و همچنان نمی‌ایم. در اینجا نه نان می‌خورم و نه آب می‌نوشم؛ ۹ زیرا خداوند به برای بتخانه‌های خود از میان مردم عادی کاهن تعیین می‌کرد، به من فرموده که تا وقتی در اینجا هستم نه نان بخورم و نه آب بتوشم و طوری که هر که می‌خواست کاهن شود بریعام او را به کاهی منصوب حتی از راهی که آمدام به یهودا برینگردم!» ۱۰ پس او از راه دیگری می‌کرد. ۳۴ این گناه بریعام بود که سرانجام به نایدی تمام خاندان او رهسپار یهودا شد. ۱۱ در آن زمان در شهر بیت‌نیل نبی پیری زندگی منصر شد.

۱۴

در آن روزها آیاتم پسر بریعام پادشاه بیمار شد. ۲ بریعام به کرده و به پادشاه چه گفته است. ۱۲ نبی پیر رسید: «او از کدام راه رفت؟» پسرانش راهی را که آن نبی رفته بود، به پدرشان نشان دادند. همسرش گفت: «قیافه‌های را تغییر بده تا کسی تو را نشناسد و پیش ۱۳ پیمرد گفت: «زود الاغ مرآ آماده کنید!» پسران او الاغ را برایش اخیای نبی که در شیلوه است برو. او همان کسی است که به من حاضر کردن و او سوار شده، ۱۴ به دنبال آن نبی رفت و او را زیر گفت که بر این قوم پادشاه می‌شوم. ۳ دن، یک کوزه عسل و یک درخت بلوط نشسته یافت. پس از او پرسید: «آیا تو همان نبی مقداری هم کلوچه برایش بیرون از او پیرس که آیا فرزند ما خوب یهودا هستی؟» جواب داد: «بله، خودم هستم.» ۱۵ نبی پیر به او می‌شود یا نه؟» ۴ پس همسر بریعام به راه افتاد و به خانه اخیای گفت: «همراه من به خانه‌ام بیا تا با هم خوارکی بخوریم.» ۱۶ اما نبی که در شیلوه بود رسید. اخیای نبی پیر شده بود و چشمانش او در جواب گفت: «نه، من نبی توانم بیایم، چون خداوند به من نمی‌دید.» ۵ اما خداوند به او گفته بود که بهزودی ملکه در قیافه دستور داده که در بیت‌نیل چیزی نخورم و نتوشم و حتی از آن راهی مبدل به دیدار او می‌آید تا درباره وضع پسر بیمارش از وی سوال کند، که آمدام به خانه برینگردم. ۱۸ پیمرد به او گفت: «من هم مثل خداوند همچنین به اخیای نبی گفته بود که به ملکه چه بگوید. ۶ تو نبی هستم و فرشته‌ای از جانب خداوند پیغام داده که تو را پیدا پس وقتی اخی صدای پای او را دم در شنید گفت: «ای همسر

است بجا نیاورد و احکام و دستورهای مرا مثل پدرش داود داد. او نصیحت ریش‌سفیدان را نشنیده گرفت **۱۴** و آنچه جوانان نکرد. **۳۴** با این حال به خاطر خدمتگزار برگزیده‌ام داود که احکام گفته بودند به قوم بارگفت: «پدر بیوغ سنجین بر شما نهاد، اما من و دستورهای مرا اطاعت می‌کرد، اجازه می‌دهم سلیمان بقیه عمرش را بیوغ شما را سنتگیتر خواهم ساخت! پدر براز تبیه شما از تازیانه همچنان سلطنت کنید. **۳۵** سلطنت را از پسر سلیمان می‌گیرم و ده استفاده می‌کرد، ولی من از شلاق خاردار استفاده خواهم کرد.» **۱۵** قبیله را به تو واگنار می‌کنم، **۳۶** اما یک قبیله را به پسر او می‌دهم تا پس پادشاه به مردم جواب رد داد زیرا دست خداوند در این کار در شهری که برگزیده‌ام و اسم خود را بر آن نهاده‌ام یعنی اورشلم، بود تا وعده‌ای را که به موسیله اخیان شیلوی به پریعام پسر پیاط داده اجاق داود همیشه روش بماند. **۳۷** پس من تو را ای پریعام بر بود، عملی کنند. **۱۶** بنابراین وقتی مردم دیدند که پادشاه جدید به تخت فرمازوای اسرائیل می‌نشانم تا بر تمام سرزمینی که می‌خواهی، خواسته‌های ایشان هیچ اهمیتی نمی‌دهد، فریاد برآوردند: «ما خاندان سلطنت کنی. **۳۸** اگر مطبع من باشی و مطابق قولانی من رفار کنی داود را نمی‌خواهیم! ما با پسر پسا کاری نداریم! ای مردم، به و آنچه را در نظر من درست است انجام دهی و مثل بندۀ من داود شهراهی خود برگردیم. بگذارید رجيعام بر خاندان خودش سلطنت احکام مرا نگه داری، آنگاه من با تو خواهم بود و خاندان تو را کنند.» به این ترتیب، قبیله‌های اسرائیل رجيعام را ترک نمودند و او مانند خاندان داود برکت خواهم داد و آنها نیز بعد از تو بر اسرائیل فقط پادشاه سرزمین بیهودا شد. **۱۸** چندی بعد رجيعام پادشاه ادونیرام، سلطنت خواهند کرد. **۳۹** ولی به سبب گناهانی که از سلیمان سر سرپرست کارهای اجرایی را فرستاد تا به قبیله‌های اسرائیل سرکشی زده است، من خاندان داود را تبیه می‌کنم، اما نه تا ابد.» **۴۰** پس کنند. اما مردم او را سنتگاسار کردند و رجيعام با عجله سوار بر اراده سلیمان تصمیم گرفت پریعام را از میان بردارد، اما پریعام پیش شیشق، شد و به اورشلم گریخت. **۱۹** به این ترتیب، تا به امروز اسرائیل پادشاه فرار کرد و تا وفات سلیمان در آنجا ماند. **۴۱** سایر ضد خاندان داود هستند. **۲۰** پس وقتی قبیله‌های اسرائیل شنیدند که رویدادهای سلطنت سلیمان، نیز کارها و حکمت او، در کتاب پریعام از مصر برگشته است، دور هم جمع شدند و او را به پادشاهی «زندگی سلیمان» نوشتند شده است. **۴۲** سلیمان مدت چهل سال خود برگزیده‌اند. بدین ترتیب، تها قبیله بیهودا بود که به خاندان سلطنتی در اورشلم بر تمام اسرائیل سلطنت کرد. **۴۳** وقتی مرد، او را در شهر داود و فادر ماند. **۲۱** وقتی رجيعام به اورشلم رسید، صد و هشتاد پدرش داود دفن کردند و پسرش رجيعام به جای او پادشاه شد. هر مرد جنگی از بیهودا و بنیامن جمع کرد تا با بقیه اسرائیل بجنگد و آنها را هم زیر سلطه خود در بیاورد. **۲۲** اما خدا به شمعیان نبی

۱۲

رجيعام به شکیم رفت زیرا ده قبیله اسرائیل در آنجا جمع گفت: **۲۳** «برو و به رجيعام پسر سلیمان، پادشاه بیهودا و به تمام شده بودند تا او را پادشاه سازند. **۲۴** پریعام پسر پیاط که از ترس قبیله بیهودا و بنیامن بگو که نباید با اسرائیل هستند، سلیمان به مصر فرار کرده بود، به موسیله یارانش از این موضوع باخبر گشتند. به آنها بگو که به خانه‌های خود برگزند؛ زیرا تمام این شد و از مصر برگشت. او در رأس ده قبیله اسرائیل پیش رجيعام رفت اتفاقات مطابق خواست من صورت گرفته است.» پس همان گونه که و گفت: **۴** «پدر تو سلیمان، پادشاه بسیار سختگیری بود. اگر تو خداوند فرموده بود، تمام مردم به خانه‌های خود برگشته‌اند. **۲۵** پریعام، می‌خواهی بر ما سلطنت نمایی باید قول بدھی مثل او سختگیر نباشی پادشاه اسرائیل شهر شکیم را در کوهستان افرایم بنا کرد و در آنجا و با مهربانی با ما رفقار کنی.» **۵** رجيعام جواب داد: «سه روز به من ساکن شد. اما پس از چندی به فتویل رفته آن شهر را بازسازی کرد و فرست بدھی تا در این باره تصمیم بگیرم.» آنها نیز قول کردند. **۶** در آن سکونت گردید. **۲۶** پس از آن پریعام با خود فکر کرد: «اکنون رجيعام با ریش‌سفیدان قوم که قلاً مشاوران پدرش سلیمان بودند، بدون شک سلطنت به خاندان داود برخواهد گشت. **۲۷** اگر مردم مشورت کرد و از ایشان پرسید: «به نظر شما باید به مردم چه جوانی اسرائیل برای تقدیم قربانیها به خانه خداوند که در اورشلم است بدhem؟» **۷** گفتند: «اگر می‌خواهی این مردم همیشه مطبع تو باشد، بروند، ممکن است آنها به رجيعام، پادشاه بیهودا گرایش پیدا کنند و به آنها مطابق می‌لشان جواب بده و آنها را خدمت کن.» **۸** ولی او را پادشاه خود سازند و مرا بکشند. **۲۸** پریعام بعد از مشورت با رجيعام نصیحت ریش‌سفیدان را پنذیرفت و رفت با مشاوران جوان خود، دو گوساله‌ها از طلا ساخت و به قوم اسرائیل گفت: که با او پریعام یافته بودند مشورت کرد. **۹** او از آنها پرسید: «به نظر لازم نیست برای پرستش خدا به خودتان حمّت بدھید و به اورشلم شما باید به این مردم که به من می‌گویند: مثل پدرت سختگیر نباش، بروید. ای اسرائیل، این گوساله‌ها خدایان شما هستند، چون اینها چه جوانی بدhem؟» **۱۰** مشاوران جوانش به او گفتند: «به مردم بگو: بودند که شما را از اسارت مصریها آزاد کردند!» **۲۹** او یکی از این انگشت کوچک من از کمر پدرم کلفت است! **۱۱** بدرم بیوغ سنجین مجسمه‌های گوساله شکل را در بیت‌ئیل گذاشت و دیگری را در بر شما نهاد، اما من بیوغ شما را سنتگیتر خواهم ساخت! پدرم برای دان. **۳۰** این امر باعث شد قوم اسرائیل برای پرستش آنها به بیت‌ئیل و تبیه شما از تازیانه استفاده می‌کرد، ولی من از شلاق خاردار استفاده دان بر بوند و مرتکب گناه بتپرستی شوند. **۳۱** پریعام روی تپه‌ها نیز خواهم کرد.» **۱۲** بعد از سه روز، همان طور که رجيعام پادشاه گفته پتخانه‌های ساخت و به جای اینکه از قبیله لاویان کاهن تعین کند بود، پریعام همراه قوم نزد او رفت. **۱۳** رجيعام جواب تندی به آنها از میان مردم عادی کاهنانی برای این مذبحها انتخاب نمود. **۳۲**

11

کشته‌های حیرام هر سه سال یکبار با بارهای طلا و نقره و عاج، حداد را که از شاهزادگان ادومی بود بر ضد سلیمان برانگیخت. ۱۵ سلیمان از تمام سالها پیش، وقتی داؤود سرزمین ادوم را فتح کرده بود، سراپاش پوآب پادشاهان دنیا ثروتمندتر و حکمیتر بود. ۲۴ تمام مردم دنیا می‌شناختند را به ادوم فرستاد تا ترتیب دفن سریازان کشته شده اسرائیلی را بدهد. دیدن سلیمان بودند تا شاهد حکمتی باشند که خدا به او داده بود. پوآب و سریازانش شش ماه در ادوم ماندند و در طول این مدت به ۲۵ هر سال عده‌ای به دیدن او می‌آمدند و با خود هدایای از طلا کشتار مردان ادومی پرداختند. ۱۷ در نتیجه غیر از حداد و چند نفر و نقره، لیاس، ادویه، اسلحه، اسب و قاطر برایان پدرش که او را به مصر بردنده، همه مردان ادومی کشته سلیمان هزار و چهارصد اربه و دوازده هزار اسب داشت که برعی شدند. (حداد در آن زمان پسر کوچکی بود). ۱۸ آنها پنهانی از را در اورشلیم و بقیه را در شهرهای دیگر نگه می‌داشت. ۲۷ در میدان خارج شدند و به فلان فرار کردند. در آنجا عده‌ای به ایشان روزگار سلیمان در اورشلیم نقره مثل ریگ بیابان فراوان بود و الواهارهای محلق شدند و همه با هم به مصر رفتند. پادشاه مصر به حداد خانه و گران قیمت سرو، مانند چوب معمولی مصرف می‌شد! ۲۸ اسپهای زمین داده، معاش او را تأمین کرد. ۱۹ حداد چنان مورد لطف فرعون سلیمان را از مصر و قیلیقیه می‌آوردند و تاجران سلیمان همه را یک قرار گرفت که او خواهر زن خود را به حداد به زی داد. (همسر فرعون جا به قیمهای عده‌ی می‌خوردند). ۲۹ یک ارباب مصری به قیمت تحفه‌ی نام داشت. ۲۰ زن حداد پسری به دنیا آورد که نام او را ششصد مثقال نقره و هر اسب به قیمت صد و پنجاه مثقال نقره گنویت گذاشتند. تحفه‌ی گنویت را در کاخ سلطنتی فرعون، با فروخته می‌شد. آنها همچنین اسپهای اضافی را به پادشاهان حینی و پسران فرعون بزرگ کرد. ۲۱ وقتی حداد در مصر بود شنید که داؤود پادشاه و پوآب هر دو مرده‌اند. پس از فرعون اجازه خواتست تا به ادوم سوری می‌فروختند.

اما سلیمان پادشاه، به غیر از دختر فرعون، دل به زنان دیگر نیز بست. او برخلاف دستور خداوند زنانی از سرزمین قومهای بت پرس مانند موآب، عمون، ادوم، صیدون و حیت به همسری گرفت. خداوند قوم خود را سخت برخذر داشته و فرموده بود که با این قومهای بت پرس هرگز وصلت نکنند، تا ممادا آنها قوم اسرائیل را به پرسنی بکشانند. اما سلیمان همچنان به این زنان عشق هنگامی که داؤود سریازان هددغزیر پادشاه صوبه بود که از نزدش فرار کرده بود. او یکی از افراد هددغزیر پادشاه صوبه بود که از نزدش فرار کرد. ۲۴ روزن عده‌ای راهن را دور خرد جمع کرد و رهبر آنها شد. ۳ سلیمان هفتصد زن و سیصد کنیز براخ خود گرفت. این دمشق گریخت و حکومت آنجا را به دست گرفت. ۲۵ پس در طول زنها به تدریج سلیمان را از خدا دور کردند به طوری که او وقته عمر سلیمان، علاوه بر هدده، روزون نیز که در سوریه حکومت می‌کرد به سن پیری رسید به جای اینکه مانند پدرش داؤود با تمام دل و از دشمنان سرخست اسرائیل به شمار می‌آمد. ۲۶ شورش دیگری نیز جان خود از خداوند، خداشی پیروی کند به پرسنی بیها روی آورد. ۵ سلیمان عشاواروت، الهه صیدونی‌ها و ملکوم، بت نفرت‌انگیز سلیمان به نام ی رباعم بر عهده داشت. ی رباعم پسر نباط از شهر صرده عموئی‌ها پرسنی کرد. ۶ او به خداوند گناه وزید و مانند پدر افزایم بود و مادرش بیوه‌زنی بود به نام صروعه. ۲۷ شرح واقعه از این خود داؤود، از خداوند پیروی کامل نکرد. ۷ حتی روی کوهی که در قرار است: سلیمان سرگم نوسازی قلعه ملو و تعمیر حصار شهر پدرش شرق اورشلیم است، دو بخانه برای کموش بت نفرت‌انگیز موآب و داؤود بود. ۲۸ ی رباعم که جوانی قوی و فعال بود توجه سلیمان را مولک بت نفرت‌انگیز عمون ساخت. ۸ سلیمان برای هر یک از این زنان اجنبي نیز بخانه‌ای جدگانه ساخت تا آنها برای بتهای خود افزایم ساخت. ۲۹ یک روز که ی رباعم از اورشلیم بیرون می‌رفت، بخور پسوزاند و قریانی کنند. ۹ هر چند خداوند، خدای اسرائیل، اخیان نیزی که اهل شیله بود، در صحراء به او برخورد. آن دو در دو بار بر سلیمان ظاهر شده و او را از پرسنی بتها منع کرده بود، صحراء تها بودند. اخیان نیزی را دای تازه‌ای را که بر تن داشت به ولی او از مر خداوند سریچی کرد و از او برگشت، پس خداوند بر دوازده تکه، پاره کرد ۳۱ و به ی رباعم گفت: «ده تکه را بردار، زیرا سلیمان خشمگین شد ۱۱ و فرمود: «چون عهد خود را شکستی و از خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید: من سرزمین اسرائیل را از دست دستورهای من سریچی نمودی، من نیز سلطنت را از تو می‌گیرم سلیمان می‌گیرم و ده قبیله از دوازده قبیله اسرائیل را به تو می‌دهم! و آن را به یکی از زیردستانه و اگنار می‌کنم. ۱۲ ولی به خاطر پدرت داؤود، این کار را در زمان سلطنت تو انجام نمی‌دهم؛ در زمان از میان شهرهای دیگر اسرائیل برگزیده‌ام، یک قبیله را برای او باقی سلطنت پرسرت چنین خواهم کرد. با این حال به خاطر خدمگذاری می‌گذارم. ۳۳ زیرا سلیمان مرا ترک گفته است و عشاواروت الهه داؤود و به خاطر شهر برگزیده‌ام اورشلیم، اجازه می‌دهم که پرسرت صیدونی‌ها، کموش بت موآیها و ملکوم بت عمومی‌ها را پرسنی فقط بر یکی از دوازده قبیله اسرائیل سلطنت کند.» ۱۴ پس خداوند، می‌کند. او از راه من منحرف شده، آنچه را که در نظر من درست

خانه چنین کرده است؟ **9** در جواب به آنها خواهند گفت: چون را آزمایش کنند. **2** پس با سواران بسیار و کاروانی از شتر با بار طلا بنی اسرائیل خداوند، خدای خود را که اجاد آنها را از مصر بیرون همراه با جواهرات و ادویه به شهر اورشلیم آمد و مسائل خود را با آورده بود ترک گفته، بتپرست شدند، به همین علت خداوند این بلا سلیمان در میان گذاشت. **3** سلیمان به تمام سؤالات او جواب را بر سر ایشان آورده است.» **10** بنای خانه خداوند و کاخ سلیمان داد. پاسخ هیچ مسئله‌ای برای سلیمان مشکل نبود. **4** وقیعه مملکه پیست سال طول کشید. **11** سلیمان به جای چوبهای سرو و صور سبا حکمت سلیمان را دید و کاخ زیبا، خوارک شاهانه، تشریفات و طلاهایی که حیرام پادشاه صور برای ساختن خانه خداوند و کاخ درباریان و مقامات، خدمت منظم خدمتکاران و ساقیان، و قربانیهای سلطنتی او تقديم کرده بود، پیست شهر از شهرهای جلیل را به او که در خانه خداوند تقديم می‌شد، همه را از نظر گذراند مات و پیشکش نمود. **12** ولی وقیعه حیرام از صور به دیدن این شهرها آمد میهود ماند! **6** پس به سلیمان گفت: «حال باور می‌کنم که هر چه آنها را پیشندید **13** و به سلیمان گفت: «ای پدر، این چه شهرهای در مملکت درباره حکمت تو و کارهای بزرگ شیدهادم، همه راست است که به من می‌دهی؟» (به همین جهت آن شهرها تا به امروز بوده است. **7** باور نمی‌کردم تا اینکه آمد و با چشم انداختم، کابول (بی ارزش) نامیده می‌شوند). **14** حیرام پیش از چهار تن طلا حتی نصفش را هم برایم تعزیز نکرده بودند. حکمت و ثروت تو برای سلیمان فرستاده بود. **15** سلیمان برای ساختن خانه خداوند، خیلی پیشتر از آن است که تصویرش را می‌کرد. **8** خوش با حال این کاخ سلطنتی خود، قلعه ملو، حصار اورشلیم، و شهرهای حاصلور، قوم و خوشای حال این درباریان که همیشه ساختن حکیمانه تو را مجدو و جازر، افزاد زیادی را به کار گرفته بود. **16** (جازر همان می‌شوند!) **9** خداوند، خدای تو را ستایش می‌کنم که تو را برگزیده تا شهری است که پادشاه مصر آن را آتش زده و تمام سکنه کنعتان ای بر تخت سلطنت اسرائیل بنشینی. خداوند چقدر این قوم بزرگ را فقل عام نموده بود. ولی وقیعه سلیمان با دختر او ازدواج کرد، فرعون دوست دارد که تو را به پادشاهی ایشان گمارده تا به عدل و انصاف آن شهر را به عنوان جمهوریه دخترش به او بخشید. **17** و سلیمان هم آن برآنان سلطنت کی! **10** پس مملکه سبا به سلیمان هدایای فراوان را بازسازی کرد. سلیمان همچنین پیش حوروں پایین **18** و شهر بعلت داد. این هدایا عبارت بودند از: چهار تن طلا، مقدار زیادی ادویه و تدمور را که ویران بودند، از تو ساخت و آباد نمود. **19** سلیمان سنگهای گرانبهای تا به حال کسی این همه ادویه به سلیمان هدیه علاوه بر آنها شهرهای مخصوصی نیز برای اینار آفوقه، نگهداری نکرده بود. **11** (کشتهای حیرام پادشاه از او فوج برای سلیمان طلا و اسباه و ارباهها ساخت. او هر چه می‌خواست در اورشلیم و لبیان و نیز مقدار زیادی چوب صندل و سنگهای گرانبهای آوردند. **12** سلیمان سراسر قلمرو سلطنت خود بنا کرد. **20** سلیمان از بازندهان گان قوهای پادشاه از این چوبهای صندل، ستونهای خانه خداوند و کاخ سلطنتی کنعتانی که اسرائیلی‌ها در زمان تصرف کنعتان آنها را از بین نبرده خود را بر پا ساخت و برای دسته نوازندگان خود از این چوبهای عدو و بودند برای کار اجرای استفاده می‌کرد. این قوهای عبارت بودند از: بربط درست کرد. تا به آن روز چوبهای بدنان خوبی به اسرائیل وارد اموری‌ها، فرزی‌ها، حیثی‌ها، حوى‌ها و بیوسی‌ها. نسل این قوهای تا نشده بود و بعد از آن نیز هیچگاه وارد نشده است). **13** سلیمان زمان حاضر نیز بوده هستند و به بیگاری گرفته می‌شوند. **21** اما پادشاه علاوه بر آنچه که مملکه سبا از او خواسته بود، از سخاوتمندی سلیمان از بنی اسرائیل کسی را به بیگاری نمی‌گرفت، بلکه ایشان به شاهانه خوبی نیز هدایایی به او بخشید. پس مملکه و همراهانش به صورت سریان، افسر، فرمانده و رئیس اربابانها خدمت می‌کردند. **23** سرزمین خود بازگشتند. **14** سلیمان پادشاه علاوه بر دریافت مالیات و پانصد و پنجاه نفر نیز به عنوان سرپرست بر گروههای کارگران گمارده سود بازگانی و باج و خراج از پادشاهان عرب و حاکمان سرزمین شده بودند. **24** آنگاه سلیمان پادشاه، دختر فرعون را از شهر داود به خود، هر سال پیست و سه تن طلا نیز نصیبیش می‌شد. **16** سلیمان قصر تازه‌ای که برای او ساخته بود، انتقال داد و سپس قلعه ملو از این طلا دویست سپر بزرگ، هر کدام به وزن کیلو **17** و را ساخت. **25** پس از ساختن خانه خداوند، سلیمان روی مذبح سیصد سپر کوچک هر یک به وزن دو کیلو ساخت. پادشاه این آن سالی سه بار قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی به خداوند سپرها را در تالار بزرگ قصر خود که نامش «جنگل لبنان» بود، دریانوردن با تجربه خود را فرستاد تا در کشتهای سلیمان با دریانوردن یک مجسمه شیر قرار داشت. **20** همچنین دوازده شیر در دو طرف پنادر سرزمین ادوم است کشتهای ساخت. (عصیون جابر بندری است طلای ناب ساخت. **19** این تخت شش پله داشت و قسمت بالای در نزدیکی شهر ایلوت واقع در خلیج عقبه). **27** حیرام پادشاه، پشتو تخت گرد بود. در دو طرف آن دو دسته بود که کنار هر دسته دریانوردن با تجربه خود را فرستاد تا در کشتهای سلیمان با دریانوردن یک مجسمه شیر قرار داشت. **20** همچنین دوازده شیر در دو طرف او همکاری کنند. **28** آنها با کشته بوده از مسافت کردند و برای این شش پله ایستاده بودند. این تخت در تمام دنیا بی نظیر بود. **21** سلیمان طلا آوردند. مقدار این طلا پیش از چهارده تن بود. تمام جامهای سلیمان و ظروف «تالار جنگل لبنان» از طلای خالص بود. در میان آنها حتی یک طرف از جنس نقره هم پیدا نمی‌شد، **10** مملکه سبا وقیعه شنید که خداوند به سلیمان حکمت خاصی چون در میان حکومت سلیمان طلا به حدی فراوان بود که دیگر داده است، تصمیم گرفت به دیدار او برود و با طرح مسائل دشوار او نقره ارزشی نداشت! **22** کشتهای تجاری سلیمان پادشاه با کمک

آسمان به سبب گناهشان بسته شود و دیگر باران نبارد، آنگاه که آنها خواست و گفت: **56** «سپاس بر خداوند که همه وعده‌های خود را از گناهشان بازگشت نموده، اعتراف نمایند و در این خانه به درگاه در حق ما به انجام رسانید و به قوم خود آرامش و آسایش بخشدید. تو دعا کنید، **57** تو از آسمان دعای ایشان را اجابت فما و گاه حتی یک کلمه از وعده‌های نیکویی که خدا به پنه خوبی موسی بندگان خود را بیامز و راه راست را به ایشان نشان بده و بر زمینی داده بود بر زمین نیفتاد. **58** همان‌گونه که خداوند، خدای ما، با که به قوم خود به ملکیت داده‌ای باران بفرست. **37** «هرگاه این اجداد ما بود، با ما نیز باشد و هرگز ما را ترک نگذید و وانگذارد. **58** سرزمین دچار قحطی یا طاعون شود، یا محصول آن بر اثر بادهای او قلبهای ما را به سوی خود مایل گرداند تا ما از او پیروی کنیم و از سوزان و هجوم ملخ از بین برود، یا دشمن قوم تو را در شهر محاصره تمامی احکام و دستورهایی که به اجداد ما داده؛ اطاعت نماییم. **59** کند و یا هر بلا و مرض دیگری پیش آید **38** و قوم تو، هر یک خداوند، خدای ما تمام کلمات این دعا را شب و روز در نظر داشته دستهای خود را به سوی این خانه دارز کرده، دعا کنید، آنگاه تو باشد و برسحب نیاز روزانه، مرا و قوم بنی اسرائیل را باری دهد، **60** تا ناله‌های ایشان را **39** از آسمان که محل سکونت تو است، بشنو و همه قومهای جهان بداند که فقط خداوند، خداست و غیر از او گناهشان را بینخش. ای خدا تو که از دل مردم آگاهی، هر کس خدای دیگری وجود ندارد. **61** ای قوم من، با تمام دل از خداوند، را برسحب کارهایش جزا بدی **40** تا قوم تو در این سرزمینی که به خدایمان پیروی و مانند امروز، از احکام و دستورهای او اطاعت اجدادشان بخشدیدهای از تو پرسند. **41** «در آینده بیگانگانی که از نمایید». **62** آنگاه پادشاه و همه قوم اسرائیل با وی قربانیها به خداوند قوم تو اسرائیل نیستند، درباره تو خواهد شدید. آنان به خاطر نام تو از تقديم کردند. **63** سلیمان بیست و دو هزار گاو و صد و بیست هزار سرزمینهای دور به اینجا خواهند آمد، **42** زیرا درباره نام عظیمت و گوشنده به عنوان قربانی سلامتی به خداوند تقديم کرد. به این ترتیب، بازی او قدرتمند خواهند شدید. هرگاه آنان به سوی این خانه دعا پادشاه و همه قوم اسرائیل خانه خداوند را تبرک نمودند. **64** چون کنید **43** آنگاه از آسمان که محل سکونت توست، دعای آنها را مذهب مغزین خانه خداوند گنجایش آن همه قربانیهای سوتختی و بشنو و هر چه می‌خواهند به آنها بیخش تا تمام اقام روى زمین تو را هدایای آردی و چربی قربانیهای سلامتی را نداشت پس پادشاه وسط بشناسند و مانند قوم اسرائیل تو را احترام کرده، بداند که حضور تو حیاط خانه خدا را به عنوان مذهب تقديری کرد تا از آنجا نیز استفاده در این خانه‌ای است که من ساخته‌ام. **44** «اگر قرم تو نسبت به تو گاه کنید، (و کیست که گناه کنید)، و قوم خویش اسرائیل عطا کرده بود با خوشحالی به شهرهای خود و تو بر آنها خشمگین شوی و اجازه دهی دشمن آنها را به کشور بازگشتد و برای سلامتی پادشاه دعا کردند.

خدو، خواه دور و خواه نزدیک، به اسارت برد، **47** سپس در آن **9** پس از آنکه سلیمان پادشاه بنای خانه خداوند، کاخ سلطنتی و کشور بیگانه به خود آیند و توبه کرده، به تو پناه آورند و دعا نموده، **48** هر چه را که خواسته بود به اتمام رسانید، **2** خداوند بار دیگر بر او بگویند: خداوند، ما به راه خطأ رفته‌ایم و مرتک گناه شده‌ایم! **48** و از گناهان خود دست پکشند و به سوی این سرزمین که به اجداد ایشان بخشدیدی و این شهر برگزیدهات و این خانه‌ای که به اسم تو فرمود: «دعای تو را شنیده‌ام و این خانه را که ساخته‌ای تا نام من تا ساخته‌ام دعا کنید، **49** آنگاه از آسمان که محل سکونت توست، ابد بر آن باشد، تقديری کرده‌ام. چشم و دل من همیشه بر این خانه دعاها و ناله‌های ایشان را بشنو و به داد آنان برس. **50** قوم خود را خواهد بود. **4** اگر تو نیز مانند پدرت داود با کمال صداقت و که نسبت به تو گاه کرده‌اند بیامز و تقصیر ایشان را بیخش و در دل راستی رفتار کنی و همیشه مطبع من باشی و از احکام و دستورهای دشمن نسبت به آنها ترحم ایجاد کن؛ **51** زیرا آنها قوم تو و میراث تو من پیروی نمایی، **5** آنگاه همان طور که به پدرت داود قول دادم هستند و تو ایشان را از اسارت و بندگی مصری‌ها آزاد کردی **52** همیشه یک نفر از نسل او بر اسرائیل سلطنت خواهد کرد. **6** «اما ای خداوند، همواره بر پنهان و قومت نظر لطف بفرما و دعاها و اگر شما و فرزندان شما از دستورهایی که من به شما داده‌ام سریچی ناله‌هایشان را بشنو. **53** زیرا وقتی تو ای خداوند بیوه، اجداد ما را کنید و از من روی برگردانید و خدایان دیگر را عبادت کنید، **7** آنگاه از سرزمین مصر بیرون آوردی، به بند خود موسی فرمودی: من قرم **54** سلیمان همان طور که زان زده و دستهای خود را به سوی طوری که اسرائیل رسوا شده، زیاند قومهای دیگر خواهد شد. **8** این آسمان بلند کرده بود، دعای خود را به پایان رسانید. سپس از برابر خانه با خاک یکسان خواهد گردید به گونه‌ای که هر کس از کنارش مذهب خداوند برخاست و با صدای بلند برای تمام بی اسرائیل برکت بگذرد، حریت زده خواهد گفت: چرا خداوند با این سرزمین و این

مفرغین برای دو رشته زنجیر سرستون (یعنی برای هر رشته زنجیر «سپاس بر خداوند، خدای اسرائیل که آنچه را به پدرم داد و عده سرستون دویست انار که در دو ردیف قرار داشتند)، ده میز با ده داده بود، امروز با قدرت خود بجا آورده است.¹⁶ او به پدر فرمود: حوضجه روی آنها، یک حوض بزرگ با دوازده گاو مفرغین زیر آن، از زمانی که قوم خود را از مصر بیرون آورد تاکنون در هیچ جای سلطنهای خاک اندازها، کاسه‌ها. حورام تمام این اشیاء خانه خداوند را سرزین اسرائیل هرگز شهری را انتخاب نکرده‌ام تا در آنجا خانه‌ای از مفرغ صیقلی برای سلیمان پادشاه ساخت. ⁴⁶ به دستور سلیمان، برای حرمت من مبنای شود ولی دادوه را انتخاب کرده‌ام تا بر قوم من این اشیاء در دشت اردن که بین سوکوت و صرتان قرار داشت قادریزی حکومت کند. ¹⁷ پدرم دادوه می‌خواست خانه‌ای برای خداوند، شده بود. ⁴⁷ وزن آنها نامعلوم بود، چون به قدری سنگین بودند که خدای اسرائیل بنا کنید، ¹⁸ ولی خداوند به پدرم دادوه فرمود: «قصد و نیم شد آنها را وزن کرد! ⁴⁸ در ضمن، به دستور سلیمان و میلی از نیت تو خوب است، ¹⁹ اما کسی که باید خانه خدا را پسازد طلای خالص برای خانه خداوند ساخته شد. این وسائل عبارت بودند تو نیستی. پسر تو خانه مبنای خواهد کرد.» ²⁰ خداوند از: مذبیع، میز نان حضور، ⁴⁹ ده چراغدان با نقشه‌های گل (این به وعده خود وفا کرده است. زیرا من به جای پدرم دادوه بر تخت چراغانها مذبیع قاس القداس قرار داشتند، پنج عدد در سمت سلطنت اسرائیل نیستند و این خانه را برای عبادت خداوند، خدای راست و پنج عدد در سمت چپ)، چراگه، انبرکها، ⁵⁰ پاللهای اسرائیل ساخته‌اند، ²¹ و در آنجا مکانی برای صندوق عهد آمده انبرها، کاسه‌ها، قاشقها، آتشدانها، لولاهای درهای قدس‌القدس و کردهای عهدی که خداوند هنگامی که اجاد ما را از مصر بیرون آورد، درهای اصلی راه ورودی خانه خدا. تمام اینها از طلای خالص ساخته با ایشان بست.» ²² آنگاه سلیمان در حضور جماعت اسرائیل، شده بودند. ⁵¹ وقتی کارهای خانه خداوند تمام شد، سلیمان طلا و روپری مذبیع خداوند ایستاده، دستهای خود را به طرف آسمان بلند نقره و تعالم طوفی را که پدرش دادوه وقف خانه خداوند کرده بود، به کرد ²³ و گفت: «ای خداوند، خدای اسرائیل، در تمام زمین و آسمان خدایی همانند تو وجود ندارد. تو خدایی هستی که عهد پر از رحمت خود را با کسانی که با تمام دل احکام تو را اطاعت می‌کنند

8 آنگاه سلیمان پادشاه تمام سران قبایل و طوایف و مشایخ قوم نگاه می‌داری.

²⁴ تو به وعده‌ای که به پندۀ خود، پدرم دادوه دادی، اسرائیل را به اورشلیم دعوت کرد تا صندوق عهد خداوند را که در امروز وفا کرده و با دستانت به انجام رسانیدی. ²⁵ «پس ای صهیون، شهر دادوه بود به خانه خدا بیاورند. ² همه آنها در روزهای خداوند، خدای اسرائیل، اینکه به این وعده‌ای هم که به پدرم دادی عید خیمه‌ها در ماه ایتمام که ماه هفتم است در اورشلیم جمع شدند. وفا کن که فرمودی: «اگر فرزندان تو مانند خودت مطبع دستورهای من ³ آنگاه کاهنان و لاویان صندوق عهد و خیمه ملاقات را با تمام باشد همیشه کسی از نسل تو بر اسرائیل پادشاهی خواهد کرد.» ²⁶ ظروف مقاسی که در آن بود، به خانه خدا آوردند. ⁵ سپس سلیمان ایکون ای خدای اسرائیل، از تو خواستارم که این وعده‌ای را که به پادشاه و تمام بنه اسرائیل در برابر صندوق عهد خداوند جمع شدند پدرم دادی، به انجام برسانی. ²⁷ «ولی آیا ممکن است که خدا و در آن روز تعداد زیادی گاو و گوسفند قربانی کردن. تعداد گاو برستی روی زمین ساکن شود؟ ای خداوند، حتی آسمانها گنجایش تو و گوسفند قربانی شده آنقدر زیاد بود که نمی‌شد شمرد. ⁶ سپس را ندازند، چه رسد به این خانه‌ای که من ساخته‌ام. ²⁸ با وجود این، کاهنان، صندوق عهد را به درون قدس‌القدس خانه خداوند و ای خداوند، خدای من، تو دعای مرا بشنو و آن را مستحبان فرما. آن را زیر بالهای آن دو کروپی قرار دادند. ⁷ بالهای کروپیان روی ²⁹ چشمان تو شبانه روز بر این خانه باشد که دریاشار غرمودی: «نام صندوق عهد خداوند و روی چوپهای حامل صندوق گستره می‌شد و من در آن خواهد بود.» هر وقت در این مکان دعا می‌کنم، دعای مرا آن را می‌پوشاند. ⁸ این چوپها آنقدر دراز بود که از داخل اتاق دوم بشنو و اجابت فرما. ³⁰ نه تنها من، بلکه هر وقت قوم تو اسرائیل یعنی قدس دیده می‌شدند اما از حیاط دیده نمی‌شدند. (این چوپها نیز در اینجا دعا می‌کنند، تو دعای آنها را اجابت فرما و از آسمان هنوز هم در آنجا هستند). ⁹ در صندوق عهد چیزی جز دلخواه را در صندوق گستره می‌شد و من در آن خواهد بود. «هر وقت در این مکان ایشان را بشنو و گناهانشان را سنگی نبود. وقتی خداوند با قوم خود، پس از بیرون آمدنشان از مصر، بیخش. ³¹ «هرگاه کسی به همسایه خود گاهه ورزد و از او بخواهد در کوه حورب عهد و پیمان بست، موسی آن دلخواه را در صندوق گستره می‌شد و من در آن خواهد بود.» ³² آنگاه ایشان را بشنو و گناهانشان را عهد گذاشت. ¹⁰ وقتی کاهنان از قدس بیرون می‌آمدند ناگهان ابری بشنو و داروی کن. اگر به دروغ سوگند یاد نموده و مقصص باشد وی را خانه خداوند را پر ساخت ¹¹ و حضور پرچلال خداوند آن مکان را به سرای عملش برسان، در غیر این صورت بی‌گناهی او را ثابت و فرا گفت به طوری که کاهنان نتوانستند به خدمت خود ادامه دهند. اعلام کن. ³³ «وقتی قوم تو اسرائیل گناه ورزند و مغلوب دشمن آنگاه سلیمان پادشاه چنین دعا کرد: «خداوند، تو فرموده‌ای شوند، ولی بعد به سوی تو روی آورند و اعتراض نمایند و در این خانه که در ابر غلیظ و تاریک ساکن می‌شون؛ ولی من برای تو خانه‌ای به درگاه تو دعا کنند، ³⁴ آنگاه از آسمان ایشان را اجابت فرما و ساخته‌ام تا همیشه در آن متنزل گریین!» ¹⁴ سپس پادشاه رو به گناه قوم خود را بیامز و بار دیگر آنان را به این سرزینی که به اجاد جماعتی که ایستاده بودند کرد و ایشان را برکت داده، ¹⁵ گفت: ایشان بخشیده‌ای، بازگردان. ³⁵ «اگر قوم تو گناه کنند و دریچه

خرما و دسته‌های گل منبت کاری شده و به طور کامل با روکش طلا بر پا نمود. ستون جنوی را ستون یاکین نامید و ستون شمالی را ستون پوشانیده شد بود. **36** حیاطی در جلوی خانه خدا ساخته شد که بوغاز نام گذاشت. **23** حoram یک حوض گرد از مفرغ درست کرد که دیوارهای آن از سه ردیف سنگ تراشیده و یک ردیف چوب سرو عمق آن دو و نیم متر، قطرش پنج متر و محیطش پانزده متر بود. **24** تشکیل شده بود. **37** اولین سنگ بنای خانه خداوند در ماه زیو که بر کارهای لبّه حوض در دو ردیف نقشهای کدویی شکل (در هر ماه دوم است، در سال چهارم سلطنت سلیمان گذاشته شد) **38** و متر بیست نقش) قرار داشتند. این نقشهای با خود حوض قالبگیری شده در سال پاژدهم سلطنت او در ماه بول که ماه هشتم است، تمام بود. **25** این حوض بر پشت دوازده مجسمه گاو قرار داشت. سر کارهای ساختمانی آن درست مطابق طرح داده شده، تکمیل گردید. گاوها به طرف بیرون بود، سه گاو رو به شمال، سه گاو رو به جنوب، به انر ترتیب، ساختن خانه خدا هفت سال به طول انجامید. **26** ضخامت دیواره سه گاو رو به مغرب و سه گاو رو به مشرق.

7 سپس، سلیمان برای خود یک کاخ سلطنتی ساخت و برای گلبرگ سوسن به طرف بیرون باز می‌شد. گنجایش آن بیش از چهل ساختن آن سیزده سال وقت صرف کرد. **2** اسم یکی از اتالارهای آن هزار لیر بود. **27** سپس حoram ده میز مفرغین با پایه‌های چرخدار کاخ را «تالار جنگل لبنان» گذاشت. درازای این تالار پنجاه متر، درست کرد. درازای هر میز دو متر، پهنهای آن دو متر و بلندیش یک و پهنهای آن بیست و پنج متر و بلندی آن پانزده متر بود. سقف آن از نیم متر بود. چهار طرف میز به موسیله ورقه‌های چهارگوش پوشانده شده تیرهای سرو پوشیده شده بود و روی چهار ردیف از ستونهای سرو قرار بود. هر ورقه داخل قابی قرار داشت و ورقه‌ها و قابیها با نقشهای داشت. **3** سقف چهل و پنج تیر داشت که در سه ردیف پانزده تابی از کربویان، شیر و گاو تزیین شده بودند. در قسمت بالا و پایین قرار گرفته بودند. **4** در هر یک از دو دیوار جانی، سه ردیف پنجه گاوها و شیرها نقشهایی از دسته‌های گل قرار داشتند. هر یک از کار گذاشته شده بود. **5** چارچوب تمام درها و پنجه‌هایش به شکل این میزها دارای چهار چرخ مفرغین بود. این چرخها دور محورهای چهارگوش بود و پنجه‌های دیوارهای جانی، روپرتو هم قرار داشتند. مفرغین حرکت می‌کردند. در چهار گوش هر میز، چهار پایه کوچک **6** تالار دیگر «تالار ستونها» نامیده شد که درازای آن بیست و پنج نصب شده بودند تا حوضچه‌ای را که می‌ساختند روی آنها بگذارند. متر و پهنهای آن پانزده متر بود. جلوی این تالار، یک ایوان بود که این پایه‌های کوچک با نقشهای مارپیچی تزیین شده بودند. **31** در سقف آن روی ستونها قرار داشت. **7** در کاخ سلطنتی، یک تالار قسمت بالای هر میز، سوراخ گردی قرار داشت. دور این سوراخ را دیگر هم بود به اسم «تالار داوری» که سلیمان در آنجا می‌نشست و قابی به بلندی هفتاد و پنج سانتی متر فرا گرفته بود که پنجه سانی به شکایات مردم رسیدگی می‌کرد. این تالار از کف تا سقف با متر آن بالای میز و بیست و پنج سانتی متر دیگر داخل میز قرار چوب سرو پوشیده شده بود. **8** پشت این تالار، خانه شخصی خود می‌گرفت. دور قاب با نقشهای تزیین شده بود. **32** محور چرخها به پادشاه ساخته شد که شیوه «تالار داوری» بود. سلیمان خانه دیگری پایه‌های میزها وصل بود و بلندی هر چرخ هفتاد و پنج سانتی متر بود، شیوه خانه خود، برای زنش که دختر فرعون بود ساخت. **9** تمام این **33** و چرخها به چهارخنای ارابه شیاهت داشتند. محور، چرخ، پردها و بنها از سنگهای مرغوب و تراشیده شده در اندازه‌های معین ساخته توبی چرخ، همه از جنس مفرغ بودند. **34** در هر گوشه میز، روی هر شده بودند. **10** پایه بنها از سنگهای بزرگ پنج متری و چهار متری پایه، یک دستگیره از جنس خود میز وجود داشت. **35** دور تا دور هر تشکیل شده بود. **11** بر سر دیوارهای این بنها تیرهای از چوب میز تسمیه ای به بلندی بیست و پنج سانتی متر کشیده شده بود و سروکار گذاشته بودند. **12** دیوار حیاط بزرگ کاخ، مانند حیاط پایه‌ها و ورقه‌های آن به سر میز متصل بودند. **36** قسمتهای خالی داخلی خانه خداوند با سه ردیف سنگ تراشیده و یک ردیف چوب پایه‌ها و ورقها با نقشهای از کربویان، شیر و درخت خرما تزیین شده سرو ساخته شده بود. **13** سلیمان پادشاه به دنبال یک ریخته‌گر ماهر و با دسته‌های گل پوشیده شده بودند. **37** تمام این میزها به یک به اسم حoram فرستاد و او را دعوت کرد تا از صور به اورشلیم بیاید و شکل و اندازه از یک جنس ساخته شده بودند. **38** حoram همچنین برای او کار کند. حoram دعوت سلیمان را پذیرفت. مادر حoram یک ده حوضچه مفرغین ساخت و آنها را بر سر ده میز چرخدار گذاشت. بیوهزن بیوه‌ی از قبیله نفطالی و پدرش یک ریخته‌گر از اهالی صور بود. قطر هر حوضچه دو متر بود و گنجایش هشتتصد پنیر. **39** پنج میز **15** حoram دو ستون از مفرغ درست کرد که بلندی هر یک نه متر و با حوضچه‌هایش در سمت شمال خانه خدا گذاشته شدند. حوض اصلی در گوشه دور هر یک شش متر بود. **16** برای ستونها دو سر ستون مفرغین در سمت شمال خانه خدا گذاشته شدند. حوض اصلی در ساخته هر یک از این سر ستونها به شکل گل سوسن بود. بلندی جنوب شرقی خانه خدا قرار گرفت. **40** حoram همچنین سطلهای، هر سر ستون دو و نیم متر و پهنهای هر یک دو متر بود. هر کدام از خاک‌اندازها و کاسه‌ها ساخت. او تمام کارهای خانه خداوند را که این سر ستونها با هفت رشته زنجیر مفرغین بافته شده و با دو ردیف سلیمان پادشاه به او و اگذار کرده بود به انجام رسانید. **41** این است انار مفرغین تزیین شده بود. تعداد انارهای مفرغین در هر سر ستون فهرست اشیایی که حoram ساخت: دو سر ستون کاسه دویست عدد بود. حoram این ستونها را در دو طرف مدخل خانه خدا مانند برای ستونها، دو رشته زنجیر روی سر ستونها، چهارصد انار

بسازم. ۶ آنچه از تو می‌خواهم این است که چوب‌بُران خود را به و چکش و ابزار و آلات آهنی دیگر شنیده نمی‌شد. ۸ در ورودی کوههای لبنان بفرستی تا از درختان سرو برایم الوار تهیه کنند. من هم طبقه اول در سمت جنوبی خانه خدا بود و طبقه دوم و سوم به موسیله افرادم را به آنچا روانه می‌کنم تا دوش به دوش آنها کار کنند. مود پله‌های ماریچی به طبقه اول راه داشت. ۹ پس از تکمیل ساختمان، کارگران تو را هم هر قدر تعیین کنی می‌پردازم. چون همان‌طور که سلیمان دستور داد سقف ساختمان را با تیرها و تخته‌های چوب سرو می‌دانی در اسرائیل هیچ‌کس به خوبی صدیقی‌ها در بیدن درخت پیوشاوردند. ۱۰ ارتقاء اتفاقهای دور ساختمان دو و نیم متر بود که با ماهر نیست!» ۷ حیرام از این پیام سلیمان بسیار خوشحال شد و تیرهای سرو آزاد به معبد متصل می‌شدند. ۱۱ خداوند به سلیمان گفت: «سپاس بر خداوند که به داود پسر حکیمی داده است تا گفت: ۱۲ «اگر هر چه به تو می‌گویی انجام دهی و از تمام احکام و بر مملکت بزرگ اسرائیل سلطنت کند.» ۸ آنگاه این پیام را برای دستورهای من اطاعت کنی، آنگاه آنچه را که به پدرت داود قول سلیمان فرمیستاد: «پیغامت را دریافت کردم و خواهش تو را دریاره تهیه دادم، بجا خواهمن آورد ۱۳ و در میان قوم اسرائیل در این خانه ساکن الوار درخت سرو و صنوبر بجا می‌آورم. ۹ افادم الوار را از کوههای می‌شوم و هرگز ایشان را ترک نمی‌کنم.» ۱۴ وقتی بنای خانه خدا به لبنان به ساحل دریا می‌آورند. سپس آنها را به هم می‌بندند و به آب پایان رسید، ۱۵ دیوارهای داخل خانه با چوب سرو پوشانده شد که می‌اندازند تا از کنار دریا به طور شناور حرکت کنند و به نقطه‌ای که از زمین تا به سقف می‌رسید. سلیمان کف آن را نیز با چوب صنوبر می‌خواهی برسند. در آنچا افراد من چوبهای را از هم باز می‌کنند و فرش کرد. ۱۶ قسمت انتهای خانه خدا را به طول ده متر به موسیله تحویل می‌دهند. تو نیز می‌توانی در عوض، برای خاندان سلطنتی من دیواری از چوب سرو جدا ساخت و آن اتاق را به «عُذُم الْأَقْدَام» آذوقه بفرستی.» ۱۰ به این ترتیب، حیرام چوب سرو و صنوبر مرور نیاز اختصاص داد. ۱۷ طول اتاق پیروزی مقابل قدس‌الاقدام بیست سلیمان را فراهم کرد، ۱۱ و به جای آن، سلیمان هر سال دو هزار تن متر بود. ۱۸ تمام دیوارهای سنگی داخل خانه خدا را با قطعاتی از گندم و چهارصد هزار لیتر روغن زیتون خالص برای حیرام می‌فرستاد. تخته‌های سرو که با نقشه‌ای از گل و کلم مبتکت کاری شده بود، ۱۹ بین حیرام و سلیمان صالح برقرار بود و آن دو با هم پیمان دوستی پوشاند. ۲۰ درازا و پهنا و بلندی قدس‌الاقدام، هر یک ده بستند. خداوند همان‌طور که فرموده بود به سلیمان حکمت زیادی آن می‌گذاشتند. ۲۱ روکش راه بخشید. ۱۳ آنگاه سلیمان سی هزار نفر را از سراسر اسرائیل به کار متر بود و سطح دیوارهای داخلی آن با طلا پوشانده شده بود. سپس هفتاد هزار باری و هشتاد هزار سنگوارش در کوهستان داشت ۱۶ و سه ترتیب همه چای خانه را با طلا پوشاند و مذبح کنار اتاق داخلی را هزار و سیصد سرکارگر بر آنها نظارت می‌کردند. ۱۷ سنگوارشها به هم طلاقاری کرد. ۲۳ سلیمان دو کرویی از چوب زیتون ساخت که دستور پادشاه سنگهای مرنگ بزرگ برای بنای خانه خدا می‌کندند و بلندی هر کدام از آنها پنج متر بود و آنها را در داخل قدس‌الاقدام می‌تراشیدند. ۱۸ اهالی چیال هم به چوب‌بران سلیمان و حیرام در قرار داد. کرویی‌ها طوری کنار هم قرار گرفته بودند که دو بال آنها به بریدن چوب و تهیه الوار و تراشیدن سنگها برای خانه خدا کمک هم می‌رسید و بالهای دیگرگشان تا دیوارهای دو طرف قدس‌الاقدام می‌کردند. کشیده می‌شد. طول هر یک از بالهای کرویان دو و نیم متر بود و به

این ترتیب از سر یک بال تا سر بال دیگر پنج متر می‌شد. هر دو سال چهارم سلطنت سلیمان، درست چهارصد و هشتاد کرویی را به یک اندازه و به یک شکل ساخته بودند و هر دو را با بنای خانه خداوند شروع شد. ۲ طول خانه خداوند سی متر، عرض نقشه‌ای کرویان و درختان خرما و دسته‌های گل، مبتکت کاری شده آن ده متر و ارتفاعش پانزده متر بود. ۳ ایوان جلوی ساختمان ده متر بود. ۴ در دیوارهای ساختمان پنجه‌های قدس‌الاقدام، درازا و پنج متر بهنا داشت. ۵ کف هر دو اتاق نیز روکش طلا داشت. ۳۱ برای مدخل پاریک کار گذاشته شده بود. ۵ یک سری اتاق در سه طبقه دور اندازه یک پنجم پهناهی دیوار بود. ۳۲ این دو لنگه در نیز با نقشه‌ای ساختمان و چسبیده به آن درست کردند. عرض اتفاقهای طبقه اول دو کرویان و درختان خرما و دسته‌های گل مبتکت کاری شده و بطرور و نیم متر، طبقه دوم سه متر و طبقه سوم سه و نیم متر بود. برای کامل با روکش طلا پوشانده شده بود. ۳۳ چهار چوب مدخل خانه اینکه مجبور نباشند سر تیرهای این اتفاقها را به داخل دیوار خانه خدا فرو کنند، لبه‌های دور تا دور دیوار ساختند و سر تیرهای سرو را روی پهنهای این چهار چوب یک چهارم پهنهای دیوار بود. ۳۴ این در، از آنها قرار دادند. ۷ تمام سنگهای ساختمان قبلاً در معدن تراشیده چوب صنوبر ساخته شده بود و چهار لنگه داشت که دو به هم و آماده می‌گردید به طوری که در فضای ساختمان صدای تیشه متصل بود و تا می‌شد. ۳۵ این درها نیز با نقشه‌ای کرویان و درختان

خواب بودم، او پرخاست و پسر مرا از کنارم برداشت و پیش خودش بنیامین؛ جابر (پسر اوری)، در جلهاد که شامل سزمینهای سیحون، برد و پچه مرده خود را در بغل من گذاشت. **21** صبح زود که پادشاه اموری‌ها و عوج، پادشاه باشان می‌شد. این دوازده حاکم پرخاستم بچهار شیر بدhem دید مرده است. اما وقتی در روشنایی روز نظر حاکم کل قرار داشتند. **20** در آن زمان اسرائیل و یهودا با دقت به او نگاه کردم متوجه شدم که آن کودک پسر من نیست.» مانند شنایی کنار دریا بی شمار بودند. آنها از زندگی مرفه و شادی **22** زن دوم حرف او راقطع کرد و گفت: «ای پطورو نیست، پچه مرده خود را برخوردار بودند. **21** سلیمان بر تمام سزمینهای واقع درین رود فرات مال اوست و اینکه زنده است پسر من است.» زن اولی گفت: «نه، و فلسطین که تا سرحد مصر نیز می‌رسیدند سلطنت می‌کرد. اقاوم این آنکه مرده است مال تو است و اینکه زنده است مال من است.» سزمینها به او باج و خراج می‌دادند و در تمام مدت عمرش تابع و در حضور پادشاه به مجادله پرداختند. **23** پس پادشاه گفت: او بودند. **22** آذوقه روزانه دریار عبارت بود از: حمله پنج تن آرد «بگذراید بینین حق با کیست. هر دو شما می‌گویید: بچه زنده مال و ده تن بلغور، **23** ده گاو از طولیه، بیست گاو از چراگاه، صد من است، و هر دو هم می‌گویید: بچه مرده مال من نیست!» **24** کوسفند و نیز غزال، آهو، گوزن و انواع مرغان. **24** قلمرو سلطنت سپس پادشاه دستور داد شمشیری بیاورند. پس یک شمشیر آوردن. سلیمان از فتح تا غزوه می‌رسید و تمام ممالک غرب رود فرات را **25** آنگاه سلیمان فرمود: «طلل زنده را دو نصف کنید و به هر کدام در بر می‌گرفت. تمام پادشاهان غرب رود فرات تابع او بودند و او یک نصف بدھید!» **26** زنی که مادر واقعی بچه بود دلش بر پرسش با سزمینهای همسایه در صلح بود. **25** مردم یهودا و اسرائیل در سوخت و به پادشاه التمام کرده گفت: «ای پادشاه بچه را نکشید. طول سلطنت سلیمان در کمال آرامش بودند و هر خانواده، از دان تا او را به این زن بدھید!» ولی زن دیگر گفت: «نه، بگلار او را تقسیم برشیع، زیر درختان مو و انجر خود آسوده می‌نشستند. **26** سلیمان کنند تا نه مال من باشد و نه مال تو!» **27** آنگاه پادشاه فرمود: «بچه دوازده هزار اسب و چهار هزار اصطبیل برای اسیان ارباهای خود را نکشید! او را به این زن بدھید که نمی‌خواهد بچه کشته شود؛ داشت. **27** حاکمان، هر یک در ماه تعین شده، خوارک سلیمان و چون مادرش همین زن است!» **28** این خبر به سرعت در سراسر مهمنان او را ب بدون کم و کسر تهیه می‌گردند. **28** در ضمن هر اسرائیل پخش شد و همه از پادشاه ترسیدند، چون فهمیدند که خدا یک به سهم خود برای اسیان ارباه و سایر اسیان کاه و جو فراهم می‌ساختند. **29** خدا به سلیمان فهم و حکمت بی‌نظیری بخشید و به سلیمان حکمت پخشیده تا بتواند عادلانه داوری کند.

4 سلیمان پادشاه بر تمام اسرائیل حکومت می‌کرد **2** و مقامات سلیمان از حکمت دانشمندان مشرق‌زمین و علمای مصر هم زیادتر دریار او عبارت بودند از: عزیزا (پسر صادق)، رئیس کاهنان؛ الیحروف بود. **31** او حیی از حکمای معروفی چون ایمان ازراخی و پسران و اخیها (پسران شیشه)، کاتب؛ یهوشافاط (پسر اخیلود)، وقاری نگار؛ ماحول یعنی حیمان و کلکول و ذرعه حکیمتر بود. سلیمان در میان بنی‌آیا (پسر یهودیادع)، فرمانده سیاه؛ صادوق و آیاتار، کاهن؛ عزیزا هزار اسب و چهار هزار اصطبیل تمام ممالک دنیا زمان خود معروف شد. **32** سه هزار مثل گفت و (پسر ناتان)، سرپرست حاکمان؛ زابود (پسر ناتان)، کاهن و مشاور هزار و پنج سرود نوشت. **33** سلیمان دریاره جیوانات و پرندگان و پادشاه؛ اخیشار، سرپرست امور دریار؛ ادونیرام (پسر عبدالا) سرپرست خوندگان و ماهیان اطلاع کافی داشت، او همچنین تمام گیاهان را از کارهای اجباری. **7** سلیمان در تمام اسرائیل دوازده حاکم گماشته بود درختان سرو لبان گرفته تا بوته‌های کوچک روفا که در شکاف دیوارها و آنها وظیفه داشتند خوارک دریار را تهیه کنند. هر یک از ایشان، می‌رویند، می‌شناخت و دریار آنها سخن می‌گفت. **34** پادشاهان یک ماه در سال مستول تدارکات دریار بودند. **8** این است اسامی سراسر جهان که آوازه حکمت او را شنیده بودند نمایندگانی به دریار دوازده حاکم و حوزه‌های فعالیت آنها: بن هور، در کوهستان افرایم؛ او می‌فرستادند تا از حکمتش برخوردار شوند.

بن دق، در ماقص، شعلیمیم، بیت شمس، ایلوں و بیت حاتان؛ **5** بن حیرام، پادشاه صور، که در زمان داود پادشاه دوست او بود، حسد، در اریوت، سوکوه و تمامی قلمرو حافر؛ بن اینداد، (که با تافت دختر سلیمان ازدواج کرده بود) در تمام منطقه ڈر؛ بعنا (پسر وقی شنید که سلیمان، پسر داود، جانشین پدرش شده است چند آخیلود)، در تعنك، مجدو، تمام سزمین نزدیک بیت‌شان و صرتان، سفیر به دریار او فرستاد. **2** سلیمان نیز در مقابل قاصدانی با این پام جنوب شهر بزرعیل، و تا شهر آبل مهوله و شهر بقمعام؛ بن جابر، در نزد حیرام فرستاد: **3** «تو می‌دانی که پدرم داود به خاطر جنگهای راموت جلهاد که شامل دهکده‌های یاعیر (پسر منسی) در جلهاد و بی‌دریی نتوانست خانه‌ای برای عبادت خداوند، خدای خود بسازد، تا ناحیه ارجوب در باشان می‌شد با شصت شهر حصاردار دیگر که اینکه خداوند او را بر دشمنانش پیروز کرد. **4** اما اینکه خداوند، دروازه‌هایشان پشت‌بندهای مفرغین داشت؛ اخیناداب (پسر عدو)، در خداوند اسرائیل صلح و امیت برقرار کرده است و من دشمنی ندارم محنایم؛ اخیمعص (که با بسته دختر دیگر سلیمان ازدواج کرده تا به من حمله کند. **5** خداوند به پدرم داود وعده فرمود: «پسرت که بود)، در نفتالی؛ بعنا (پسر حوشای)، در اشیر و بعلوت؛ یهوشافاط به جای تو بر تخت سلطنت می‌نشیند، برای من خانه‌ای خواهد (پسر فاروح)، در سزمین یساکار؛ شمعی (پسر ایلا)، در سزمین ساخت.» حال در نظر دارم برای عبادت خداوند، خدایم خانه‌ای

در زمان پدرم مسئولیت نگهداری صندوق عهد خداوند با تو بود ماند.» **۴۶** آنگاه به فرمان پادشاه، بنایا شمعی را بیرون برد و او را تو در تمام خدمات پدرم با او شریک بودی.» **۲۷** پس سلیمان کشت. به این ترتیب، سلطنت سلیمان برقرار ماند.

پادشاه، آیتالار از مقام کاهنی برکار نموده و بدین وسیله هر چه خداوند در شهر شیلوه درباره فرزندان علی فرموده بود، عملی شد. **۳** سلیمان با فرعون مصر پیمان دوستی بسته، دختر او را به

۲۸ وقتی خیر این وقایع به گوش یوآب رسید، او به خیمه عبادت پناه همسری گرفت و به شهر دارد آورده تا بنای کاخ سلطنتی خود و نیز برد و شاخهای مذبح را به دست گرفت. (یوآب هر چند در توطئه خانه خداوند و دیوار شهر اورشیلم را تمام کند. **۲** در آن زمان، ا بشالوم دست نداشت اما در توطئه ادونیا شرکت کرده بود). **۲۹** قوم اسرائیل به بالای تپه‌ها می‌رفتند و روی مذبحهای آنجا قربانی وقیع به سلیمان پادشاه خبر رسید که یوآب به خیمه عبادت پناه برد می‌کردند، چون هنوز خانه خداوند ساخته نشده بود. **۳** سلیمان است، بنایا را فرستاد تا او را بکشد. **۳۰** بنایا به خیمه عبادت داخل خداوند را دوست می‌داشت و مطابق دستورهای پدر خود عمل شد و به یوآب گفت: «پادشاه دستور می‌دهد که از اینجا بیرون می‌کرد، ولی او هم به بالای تپه‌ها می‌رفت و در آنجا قربانی می‌بیایی». **۳۱** یوآب گفت: «بیرون نمی‌آیم و همین جا می‌بیم». بنایا بخوبی می‌سوزانید. **۴** یکبار سلیمان برای قربانی کرد به جمیون رفت، نزد پادشاه برگشت و آنچه یوآب گفته بود به او اطلاع داد. **۳۲** زیرا مهمترین تپه بود. او هزار گاو و گوسفند در آن محل قربانی کرد. پادشاه گفت: «همان طور که می‌گوید، عمل کن. او را بکش و دفن **۵** آن شب در جمعون خداوند در عالم خواب به او ظاهر شد و فرمود: کشتن او، لکه‌های خون اشخاص بی‌گناه را که او ریخته «از من چه می‌خواهی تا به تو بدهم؟» **۶** سلیمان گفت: «تو به پدرم است از دامن من و خاندان پدرم پاک می‌کنند. **۳۳** او بدون اطلاع دارد بسیار محبت نشان داد چون او نسبت به تو صادق و امین پدرم، اینبر فرمانده سپاه اسرائیل و عماسا پسر پیژ فرمانده سپاه یهودا را بود و قلب پاکی داشت. به او پسری بخشیدی که امروز بز تختنش که بهتر از وی بودند کشت. پس خداوند هم انتقام این دو بی‌گاه نشسته است. با این کار، اطف خود را در حق او کامل کرد! را از او خواهد گرفت **۳۴** و خون ایشان تا به ابد بر گردن یوآب **۷** ای خداوند، خدای من، تو مرا به جای پدرم دارود به پادشاهی و فرزندان او خواهد بود. اما خداوند نسل دارود را که بر تخت او رسانده‌ای. ولی من مانند یک کودک هستم که راه خود را نمی‌داند. می‌نشینند تا به ابد سلامی خواهد داد.» **۳۵** آنگاه پادشاه، بنایا را به جای یوآب تشخص بدهم و با عدالت بر مردم حکومت کنم؛ و گزنه چطرب

به فرماندهی سپاه منصوب کرد و صادوق را به جای آیتالار به مقام می‌توانم این قوم بزرگ را اداره کنم؟» **۱۰** خداوند درخواست سلیمان کاهنی گماشت. **۳۶** سپس پادشاه، شمعی را احضار کرد. وقتی را بسیار پسندید و خشنود شد که سلیمان از او حکمت خواسته شمعی آمد، پادشاه به او گفت: «خانه‌ای برای خود در اورشیلم بساز است. **۱۱** پس به سلیمان فرمود: «چون تو حکمت خواستی تا با و از اورشیلم خارج نشو. **۳۷** اگر شهر را تک کنی و از رود دردون عدالت حکومت کنی و عمر طولانی یا ثروت فراوان برای خود و یا بگذری، بدان که کشته خواهی شد و خونت به گردن خودت خواهد مرگ دشمنات را از من نخواستی، **۱۲** پس هر چه خواستی به تو بود. **۳۸** شمعی عرض کرد: «هر چه بگویید اطاعت می‌کنم.» پس می‌دهم. من به تو فهم و حکمتی می‌بخشم که تاکنون به کسی در اورشیلم ماند و ملتها از شهر بیرون نرفت. **۳۹** ولی بعد از سه نداده‌ام و نخواهم داد. **۱۳** در ضمن چیزهای را هم که نخواستی به سال، دو نفر از غلامان شمعی پیش اخیش پسر معمکاه، پادشاه جت تو می‌دهم، یعنی ثروت و افتخار را، به طوری که در طول زندگی ای فرار کردنند. وقتی به شمعی خبر دادند که غلامانش در جت هستند، هیچ پادشاهی به پای تو نخواهد رسید. **۱۴** اگر مثل پدرت دارود از **۴۰** او لاغ خود را آتماد کرده، به جت نزد اخیش رفت. او غلامانش من اطاعت کنی و دستورهای مرا بپرورد نمایی آنگاه عمر طولانی نیز را در آنجا یافت و آنها را به اورشیلم باز آورد. **۴۱** سلیمان پادشاه وقتی به تو خواهم بخشید!» **۱۵** وقتی سلیمان بیدار شد، فهمید که خدا شید که شمعی از اورشیلم به جت رفته و برگشته است، **۴۲** او را در خواب با او سخن گفته است. پس به اورشیلم رفت و به خیمه احضار کرد و گفت: «مگر تو را به خداوند قسم ندادم و به تأکید عبادت وارد شده، در برابر صندوق عهد خداوند ایستاد و قریبانی‌های نگفتم که اگر از اورشیلم بیرون بروی تو را می‌کشم؟ مگر تو نگفتنی سوتختی و سلامتی به خداوند تقدیم کرد. سپس برای تمام درباریان هر چه بگویید اطاعت می‌کنم؟ **۴۳** پس چرا سوگند خود را به خداوند خود، ضیافی بزرگ ترتیب داد. **۱۶** چندی بعد دو فاحشه برای حل نگاه نداشتی و دستور مرا اطاعت نکردی؟ **۴۴** تو خوب می‌دانی چه اختلاف خود به حضور پادشاه آمدند. **۱۷** یکی از آنان گفت: «ای بدی‌هایی در حق پدرم دارود پادشاه کردی. پس امروز خداوند تو را به پادشاه، ما دو نفر در یک خانه زندگی می‌کیم. چندی قبل من سرای اعمالت رسانده است. **۴۵** اما من، سلیمان پادشاه، مبارک فرزندی به دنیا آوردم. **۱۸** سه روز بعد از من، این زن هم فرزندی خواهم بود و سلطنت دارود در حضور خداوند تا ابد پایدار خواهد زاید. کسی جز ما در آن خانه نبود. **۱۹** یک شب که او خواب بود، روی بچه‌اش افتاد و بچه‌اش خفه شد! **۲۰** نصف شب وقتی من در

پیوناتان گفت: «خیر! سرورمان داود پادشاه، سلیمان را جانشین شمعی پسر حیرای بنیامینی را هم که از اهالی بحوریم است به پاد خود کرده است! **44** او سلیمان را بر قاطر مخصوص خود سوار داشته باش. وقی من به مهاتمی می‌رفم او به من اهانت کرد و ناسدا کرد، همراه صادوق کاهن، ناتان نبی، بنیانا و محافظان پادشاه به گفت. اما وقی او برای استقبال از من به کنار رود آمد، من جیحون فرستاده است. صادوق و ناتان، سلیمان را به عنوان پادشاه پرای او به خداوند قسم خوردم که او را نکشم؛ **9** ولی تو او را جدید تدھین کرده‌اند! اینک آنها برگشته‌اند و از این جهت تمام شهر بی گناه نشمار. تو مردی حکیم هستی و می‌دانی با او چه باید کرد. **10** (Sheol h7585) **جشن گرفته‌اند و شادی می‌کنند. این هلله شادی از خوشحالی مردم می‌سفیدش را خون آلود به گور بفرست.»**

است! **46** سلیمان بر تخت سلطنت نشسته است **47** و در باریان وقی داود درگذشت او را در شهر اورشلیم به خاک سپرندن. **11** برای عرض تبریک نزد داود پادشاه می‌روند و می‌گویند: خدای تو داود چهل سال بر اسرائیل سلطنت نمود. از این چهل سال، هفت سلیمان را مشهورتر از تو بگرداند و سلطنت او را بزرگتر و باشکوهتر از سال در شهر حیرون سلطنت کرد و سی و سه سال در اورشلیم. **12** سلطنت تو بسازد؛ و داود پادشاه نیز در پست خود سجاده کرد **48** سپس سلیمان به جای پدر خود داود بر تخت نشست و پایه‌های بد عطا‌های خیر ایشان اینطور جواب می‌دهد: سپاس بر خداوند، سلطنت خود را استوار کرد. **13** یک روز ادونیا پسر حکیمت به دیدن خدای اسرائیل که به من طول عمر داده است تا چشمان خود بینم بتشیع مادر سلیمان رفت. بتشیع ازو او پرسید: «آیا به قصد صلح و صفا که خدا پسر را برگزیده است تا بر تخت سلطنت من بنشیند و به صفا به اینجا آمدده‌ای؟» ادونیا گفت: «بله، به قصد صلح و صفا جای من پادشاه شود!» **49** میهمانان ادونیا وقی این خیر را شنیدند، آمدند. **14** آمدانم تا از تو درخواستی بکنم.» بتشیع پرسید: «چه ترسیدند و پا به فار گذاشتند. **50** ادونیا از ترس سلیمان به خیمه می‌خواهی؟» **15** ادونیا گفت: «تو می‌دانی که سلطنت مال من شده عبادت پناه بده و شاخه‌ای مذبح را به دست گرفت. **51** به سلیمان بود و تمام مردم هم انتظار داشتند که بعد از پدرم، من به پادشاهی خبر دادند که ادونیا از ترس او به عادت‌گاه پناه بده و شاخه‌ای مذبح برسم؛ ولی وضع دگرگون شد و برادرم سلیمان به پادشاهی رسید، را به دست گرفته است و می‌گوید: «سلیمان تا از تو خواست خداوند بود. **16** اکنون خواهشی دارم و امیدوارم مرا نخواهد کشت.» **52** سلیمان گفت: «اگر ادونیا رفخار خود را که این خواهش مرا رد نکنی.» بتشیع پرسید: «چه می‌خواهی؟» **17** عرض کند، موبی از سرش کم نخواهد شد. در غیر این صورت سرای ادونیا گفت: «از طرف من با برادرم سلیمان پادشاه، گفتم کن چون او مرگ است.» **53** سپس سلیمان افرادی را فرستاد تا ادونیا را از می‌دانم هر چه تو از او بخواهی انعام می‌دهد. به او بگو که ایشگ عبادتگاه بیرون بیاورند. ادونیا آمد و در حضور سلیمان پادشاه تعظیم شوئمی را به من زنی بدهد.» **18** بتشیع گفت: «بسیار خوب، کرد. سلیمان به او گفت: «منی توانی به خانه‌ات برگردی.» **19** پس بتشیع به همین منظور نزد سلیمان پادشاه رفت. وقی او داخل شد، پادشاه به پیشوازش

2 زمان وفات داود پادشاه نزدیک می‌شد، پس به پیشواز سلیمان برخاست و به او تعظیم کرد و دستور داد تا برای مادرش یک صندلی اینطور وصیت کرد: **2** «جزی از عمر باقی نمانده است. تو قوی و مخصوص بیاروند و کنار تخت او بگذارند. پس بتشیع در طرف شجاع باش» **3** و همواره از فرمانهای خداوند، خدایت پیروی کن و به راست سلیمان پادشاه نشست. **20** آنگاه بتشیع گفت: «من یک تمام احکام و قوانینش که در شریعت موسی نوشته شده‌اند عمل نمای خواهش کوچک از تو دارم؛ امیدوارم آن را رد نکنی.» سلیمان گفت: تا به هر کاری دست می‌زنی و به هر جایی که می‌روی کامیاب (مادر، خواهش تو چیست؟) می‌دانی که من هرگز خواست تو را در شوی. **4** اگر چنین کنی، آنگاه خداوند به وعده‌ای که به من داده نمی‌کنم.» **21** بتشیع گفت: «خواهش من این است که بگذاری وفا خواهد کرد. خداوند فرموده است: اگر نسل تو با تمام وجود برادرت ادونیا با ایشگ شوئی ازدواج کند.» **22** سلیمان در جواب احکام مرا حفظ کنند و نسبت به من وفادار بمانند، همیشه یکی از بتشیع گفت: «چطور است همراه ایشگ، سلطنت را به او ایشان بر محلکت اسرائیل سلطنت خواهد کرد. **5** «در ضمن تو بدهم، چون او برادر بزرگ من است! تا او با بیاپ پسر صربویه و می‌دانی که بیاپ چه بر سر من آورد و چطور دو سردار ما یعنی ایشگ آیتار کاهن روی کار بیاپند و قدرت فرامارویی را به دست بگیرند!» پسر نیر و عمسا پسر پیتر را کشت. بیاپ و ائمود کرد که آنها را **23** سپس سلیمان به خداوند قسم خورد و گفت: «خداما نابود در جنگ کشته ولی حقیقت این است که در زمان صلح ایشان را کند اگر همین امروز ادونیا را به سبب این توطنه که علیه من چیده کشت و کمرنده را که به کمر بسته بود و کفشهای را که به پا است نابود نکنم! به خداوند زنده که تخت و تاج پدرم را به من داشت، به خون آلوده بود. **6** تو مردی حکیم هستی و می‌دانی چه بخشیده و طبق وعده‌اش این سلطنت را نصیب من کرده است قسم، باید کرد. اجازه نده او با موی سفید در آرامش به گور فرو رود.» که او را زنده نخواهم گذاشت. **25** پس سلیمان پادشاه به بنی‌آیا **7** اما با پیسان بزرگ‌لایی جلاعده‌ی با محبت رفتار پسر بیهودگاری دستور داد که ادونیا را بکشد، و او نیز چنین کرد. کن و بگذر همیشه از سفره شاهانه تو نان بخورند. چون وقی از **26** میسان پادشاه به آیتار کاهن گفت: «به خانه خود در عنانوت ترس برادرت ایشالوم فرار می‌کردم، آنها از من پذیرایی کردند.» **8** برگرد. سرای تو نیز مرگ است، ولی من اکنون تو را نمی‌کشم، زیرا

اول پادشاهان

1

مشغول صحبت بود، به پادشاه خبر دادند که ناتان نبی می‌خواهد به حضور پادشاه شریفاب شود. ناتان داخل شد و به پادشاه تعظیم کرد 24 و گفت: «ای سرور من، آیا شما ادوبیا را جانشین خود کردید؟ داود پادشاه بسیار پیر شده بود و هر چند او را با لحاف 25 مشاراونش به او گفتند: «درمان تو تا بر تخت سلطنت بنشید؟ 25 زیرا امروز ادونیا جشن بزرگی بر در این است که یک دختر جوان از تو پرستاری کند و در آغوشت پا کرده و گلوان و گوسفندان بسیاری قربانی کرده و پسراندان را با پیخوابد تا گرم بشوی.» 3 پس در سراسر کشور اسرائیل گشتند تا آیتار کاهن و فرماندهان سپاهان را به این جشن دعوت کرده است. زیباترین دختر را برای او پیدا کنند. سرانجام دختری سپیار زیبا به نام هم اکنون ایشان می‌خورند و خوش می‌گذرانند و فریاد ایشانگ از اهالی شونم انتخاب شد. او را نزد پادشاه آوردند و او می‌زنند: زنده باد ادوبیا پادشاه! 26 اما من و صادوق کاهن و بنایا مشغول پرستاری از پادشاه شد، ولی پادشاه با او نزدیکی نکرد. 5 پس و خدمتگزارت سلیمان به آن جشن دعوت نشده‌ایم! 27 آیا این کار از مرگ اشبالوم، پسر بعدی پادشاه به نام ادوبیا که مادرش حجیت با اطلاع پادشاه انجام گرفته است؟ پس چرا پادشاه به ما نگفته‌اند که بود، به این فکر افتاد تا بر تخت سلطنت بشنید. از این رو ارايه‌ها و چه کسی را به جانشینی خود برگزیده‌اند؟ 28 با شیدن این حرها، ارابه‌رانان و یک گارد پنجاه نفره برای خود گرفت. ادونیا جوانی بود پادشاه دستور داد بتشیع را احضار کنند. پس بتشیع به اتفاق برگشت و خوش‌اندام، و پدرش داود پادشاه در تمام عمرش هرگز برای هیچ آنگاه پادشاه چنین گفت: «به خداوند کاری او را سرزنش نکرده بود. 7 ادوبیا نقشه خود را به اطلاع بوتاب و زنده که مر از تمام خطرات نجات داده، قسم می‌خورم که 30 آیتار کاهن رساند و آنها نیز قول دادند از او حمایت کنند. 8 اما همان‌طور که قبل از حضور خداوند، خدای اسرائیل برایت قسم صادوق کاهن، بنایا، ناتان نبی، شمعی، ریعی و محافظان داود از خوردم، امروز کاری می‌کنم که پسرت سلیمان بعد از من پادشاه شود ادونیا حمایت نکردند. 9 یک روز ادوبیا به عین روجل رفت و در و بر تخت سلطنت من بشنید! 31 آنگاه بتشیع در حضور پادشاه محلی به نام «سنگ مار» مهمانی مفصلی ترتیب داد و گلوان و گوسفندان ذبح کردند. او پسران دیگر پادشاه و مقامات دربار را که از گفت: «صادوق کاهن و ناتان نبی و بنایا پسر یهودیاد را پیش من پیهود بودند دعوت کرد تا در جشن شرکت کنند. 10 اما از ناتان نبی و بنایا و محافظان دربار و برادر ناتنی خود سلیمان را به آن مهمانی ایشان گفت: «همراه درباریان من، سلیمان را به جیحون ببرید. او را دعوت نکرد. 11 پس ناتان نبی نزد بتشیع مادر سلیمان رفت و به او بر قاطر مخصوص من سوار کنید 34 و صادوق کاهن و ناتان نبی وی گفت: «آیا می‌دانی که ادونیا پسر حجیت، خود را پادشاه شریفاب شدند، 33 پادشاه به پادشاه مادر سلیمان پادشاه شد. بعد شیپورها را در آن شهر به علوان پادشاه نامیده و را در آن شهر به علوان پادشاه اسرائیل ندهن کنند. بعد شیپورها را پادشاه ما داود از این موضوع بی خبر است؟ 12 اگر می‌خواهی به صدا درآورید و با صدای بلند بگویید: زنده باد سلیمان پادشاه! پادشاه جدید بر تخت سلطنت من بشناسی، چون من وی را رهبر قوم 13 پیش داود پادشاه برو و به او بگو: «ای پادشاه، مگر قسم اسرائیل و یهودا پیش تعین کردند». 36 بنایا پسر یهودیاد جواب داد: نخوردی که پسر من سلیمان بعد از تو پادشاه بشود؟ پس چرا حالا ادونیا پادشاه شده است؟ 14 همان وقت که تو مشغول صحبت کردن با داود هستی، من هم می‌آیم و حرف تو را تأیید می‌کنم.» 37 همان‌طور که خداوند با تو بوده است، با سلیمان پادشاه هم باشد 15 پس بتشیع به اتفاق پادشاه رفت. داود پادشاه خیلی پیر شده و سلطنت او را از سلطنت تو شکوهمندتر کند. 38 پس صادوق بود و ایشانگ از او پرستاری می‌کرد. 16 بتشیع جلو رفت و تعظیم کاهن، ناتان نبی و بنایا با محافظان دربار، سلیمان را بر قاطر داود کرد. پادشاه پرسید: «چه می‌خواهی؟» 17 بتشیع جواب داد: «ای پادشاه سوار کردند و به جیحون برداشتند. 39 در آنچه صادوق کاهن، پادشاه، برای این کنیت‌تان به خداوند، خدای خود قسم خوردید که طرف روغن مقدس را که از خیمه عبادت آورده بود، گرفته و روغن آن بعد از شما پسر سلیمان بر تختنان بشنیدن؛ 18 ولی حالا ادونیا به را بر سر سلیمان بر تختنان بشنیدن؛ 18 ولی حالا ادونیا به تمام مردم فریاد بروارند: «زنده باد سلیمان پادشاه!» 40 پس همه ادونیا جشن بزرگی گرفته و گلوان و گوسفندان زیادی قربانی کرده با هم شادی کنان به اورسلیم پرسید: صدای ساز و آواز آنها چنان و تمام پسراندان را با آیتار کاهن و بوتاب فرمانده سپاهان را می‌لزید! 41 ادونیا و مهمانانش به آخر جشن دعوت کرده اما خدمتگزارت سلیمان را دعوت نکرده است. چه باید شیپورها را دعوه کردند که این سر و صدا به گوششان رسید. وقتی 20 حال ای پادشاه، تمام قوم اسرائیل متضرند تا بینند شما چه بوتاب صدای شیپورها را شنید پرسید: «چه خبر است؟ این چه غوغایی است که در شهر بر پا شده؟» 42 حرف او هنوز تمام نشده بود که کسی را به جانشینی خود انتخاب می‌کشد. 21 اگر زوتور تصمیم بتوانیم پسر آیتار کاهن از راه رسید. ادونیا به او گفت: «داخل شو! تغیرید، هنگامی که سرورم پادشاه نزد پدران خود بیارمده، با من و یوناثان پسر آیتار کاهن از راه رسید. ادونیا به او گفت: «داخل شو! پسرم سلیمان مثل یک خطکار رفتار خواهد کرد.» 22 وقتی بتشیع تو جوان خوبی هستی و بی شک خبری خوش براهم آورده‌ای!» 43

به تو عمر طولانی دهد تا آن روزی را به چشم بینی که او سپاهت برای خداوند، خدای خود چیزی قربانی کنم که برايم مفت تمام شده را به صد برابر افزایش داده باشد. چرا سرورم می خواهد دست به باشد.» پس داود آن زمین و گاوها را به پنجاه مثقال نقره خرد.
سرشماری بزند؟⁴ اما پادشاه نظرش را عوض نکرد و یوآب و سایر 25 سپس داود در آنجا مذبحی برای خداوند ساخت و قربانیهای فرماندهان سپاه را واداشت تا بروند و مردان جنگی را بشمارند. 5 سوختنی و قربانیهای سلامتی به او تقديم کرد. آنگاه خداوند دعای پس، آنها از رود اردن عبور کردند و در عروقی واقع در جنوب شهری داود را مستحاج فرمود و مرض قطع شد.

که در میان دره چاد، نزدیک یغیر است، اردو زندن. 6 آنگاه به

جلعاد و تحتمیم خُدشی رفتند و از آنجا به دان یعنی رفته، به طرف

صیباون دور زندن. 7 پس از آن به قلعه صور رفتند و سپس تمام

شهرهای حوى ها و کعوانی ها و جنوب یهودا تا پرشیع را سرکشی

کردند. 8 آنها در عرض نه ماه و بیست روز سراسر مملکت را

پیمودند و به اورشلم بازگشتند. 9 یوآب گزارش کار تقدیم پادشاه

کرد. تعداد مردان جنگی اسرائیل هشتصد هزار و مردان جنگی یهودا

پانصد هزار نفر بودند. 10 ولی بعد از این سرشماری، وجود داود

ناراحت شد. پس به خداوند گفت: «با این کاری که کردم گناه

بزرگی مرتکب شدهام. التمام می کنم این حماقت مرا ببخش.» 11

صبح روز بعد، قبل از اینکه داود از خواب بیدار شود، کلام خداوند

به چاد، نبی داود نازل شد. 12 خداوند به چاد فرمود: «به داود

بگو که من سه چیز پیش او می گذارم و او می تواند یکی را انتخاب

کند.» 13 پس چاد نزد داود آمد، پیام خداوند را به او رساند و

گفت: «بین این سه، یکی را انتخاب کن: سه سال قحطی در

کشور، سه ماه فرار از دست دشمنانت یا سه روز مرض مهلك در

سرزمینت؟ در این باره فکر کن و به من بگو که به خدا چه جوابی

بدهم.» 14 داود گفت: «در تیگنا هستم. بهتر است به دست

خداوند بیفتم تا به دست انسان، زیرا رحمت خداوند عظیم است.»

15 بنابراین خداوند آن صبح بیماری مهلك طاعون بر اسرائیل فرستاد

که تا سه روز ادامه داشت و هفتاد هزار نفر در سراسر کشور، یعنی

از دان تا پرشیع، مردندن. 16 ولی وقتی فرشته به پایتخت نزدیک

می شد، خداوند منصرف شد و به فرشته فرمود: «کافی است! دست

نگه دار.» در این موقع فرشته به زمین خرمکوبی ارونہ یوسی رسیده

بود. 17 داود وقتی فرشته را دید، به خداوند گفت: «من مقصرو

گناهکار هستم، اما این مردم بیچاره چه کردند؟ مرا و خاندان مرا

مجازات کن!» 18 آن روز چاد نبی نزد داود آمد و گفت: «برو،

برای خداوند مذبحی در خرمگاه ارونہ یوسی بنا کن.» 19 پس

داود رفت تا به دستور خداوند عمل کند. 20 وقتی ارونہ، پادشاه

و همراهانش را دید که به طرف او می آیند، جلو رفت و به خاک

افتاده، 21 از پادشاه پرسید: «قربان برای چه به اینجا آمده‌اید؟»

داود جواب داد: «آمده‌ام خرمگاه تو را بخرم و در آن مذبحی برای

خداوند بساز تا مرض رفع شود.» 22 ارونہ به پادشاه گفت: «همه

چیز در اختیار شماست: گاو برای قربانی، و خرمکوب و بوغ گاوها

برای روشن کردن آتش قربانی.» 23 همه را به پادشاه تقديم می کنم.

خداوند قربانی شما را قبول کرد.» 24 اما پادشاه به ارونہ گفت:

«نه، من پیشکش قبول نمی کنم، آنها را می خرم؛ چون نمی خواهم

خداؤند کمک می خواهند، اما او نیز به داد ایشان نمی رسد. **43** در غار عَذْلَام به سر می برد، و فلسطینی های مهاجم در دره رفایم من آنها را خود کرده، به صورت غبار درمی آور، و آنها را مانند گل بودند، سه نفر از سی سردار ارشد سپاه اسرائیل در وقت حصاد پیش کوچه ها لگدمال می کنم. **44** تو مرا از شورش قوم نجات داده ای و داود رفتند. **14** داود آن موقع در پناهگاه خود بود، چون غازرگان مرا رهبر قومها ساخته ای. مردمی که قبلاً آنها را نمی شناختم اکنون مرا فلسطینی شهر بیت‌لحم را اشغال کرده بودند. **15** داود گفت: خدمت می کنند. **45** یگانها در حضور من سر تعظیم فرو می آورند «چقدر دلم می خواهد از آب چاهی که نزدیک دروازه شهر بیت‌لحم و به محض شنیدن دستورهایم، آنها را اجرا می کنند. **46** آنها روحیه هست، بتوشم!» **16** پس، آن سه سردار شجاع قلب اردوی فلسطینی خود را باخته اند و با ترس و لرز از قلعه های خود بیرون می آیند. **47** را شکافتند و از آن چاه، آب کشیدند و برای داود آوردند. اما داود خداوند زنده است! شکر و سپاس بر خدای معوال باد که صحراخ آن را نوشید، بلکه آن را چون هدایه به حضور خداوند ریخت، **17** نجات من است! **48** خدایی که اتفاق مرا می گیرد، قومها را مغلوب گفت: «نه ای خداوند، من این آب را نمی خورم! این آب، خون این من می گرداند، **49** و مرا از چنگ دشمنان می رهاند. خداوند، تو مرا سه نفری است که جان خود را به خطر انداختند.» **18** رهبر سی بر دشمنانم پیروز گردانید و از دست ظالمان رهایی دادی. **50** ای سردار ارشد داود، ایشای برادر یوآب (پسر صروف) بود. او یک بار به خداوند، تو را در میان قومها خواهم ستد و در وصف تو خواهم سیصد نفر از نیروی دشمن حمله کرد و به تنهایی با نیزه خود همه سرایید. **51** خدا پیروزیهای بزرگی نصیب پادشاه برگزیده خود، داود، آنها را کشت و در بین سی سردار ارشد داود، صاحب نامی شد؛ ولی شهرت او به پای شهرت سه سردار معروف داود نمی رسید. **20**

23 داود پسر یسأ مردی بود که خدا پیروزیهای درخشان که کارهای متهورانه انجام می داد. بنایا، دو سردار معروف موآی را نصیش کرد. او برگزیده خدای بعقوب و شاعر شیرین سخن اسرائیل کشت. او همچنین در یک روز برقی به حفره ای داخل شد و شیری را بود. این آخرین سخنان داود است: **2** روح خداوند به موسیله من کشت. **21** یک بار با یک چوبدستی یک جنگجوی مصری قوی سخن گفت و کلام او بر زبانی جاری شد. **3** خدا که مثل صحراخ هیکل را ز پای درآورد. آن مصری نیزه ای در دست داشت و بنایا نیزه اسرائیل پیشانی می کند، به من گفت: «فمانروایی که با عدل و را از دست او رود و وی را با آن نیزه کشت. **22** این بود کارهای انصاف حکومت کند و با اطاعت از خدا سلطنت نماید، **4** همچون روشانی صبح است به هنگام طلوع آفتاب، مانند صبح بی ابر، مانند برق سبزه های روی زمین پس از بارش باران. **5** و این خاندان من را به فرماندهی محافظین دربار گماشت. **24** همچنین عصائب برادر است که خدا آن را برگزیده است. بهله، خدا با من پیمانی همیشگی یوآب یکی از آن سی سردار ارشد به شمار می آمد و سایرین عبارت بسته است. پیمان او پیمانی است محکم که هرگز تغییر نمی یابد. او بودند از: الحانان (پسر دودو) اهل بیت‌لحم، شمه اهل حروع، الیقا اهل حروع، حاصل اهل فاط، عیرا (پسر عقیش) اهل تقعع، ایصرع **6** ولی خدانشناسان مثل خارهایی هستند که دور ریخته می شوند، هیچ کس نمی تواند به آنها دست بزند، **7** آنها را باید با ایزار آهنی پا نیزه برداشت. عاقبت، همه آنها می سوزند و ازین می روند. **8** داود سه سردار معروف داشت. اسم اویل یوشیب بُثَّتَ اهل تحکمون که به عدیتو عصتنی معروف بود. او یک بار هشتصد نفر را در یک چنگ کشت. **9** دومی، العازار پسر دودو، نوه اخوخی بود. **10** او آنقدر از سریازان فلسطینی را کشت که دستش خسته شد و از دسته شمشیر جدا نمی شد! سرداران معروف، در مجموع سی و هفت نفر بودند.

24 بار دیگر خشم خداوند بر قوم اسرائیل شعلهور شد، پس او غارت بازگشتند! **11** سومی، شمه پسر آجی حراري بود که یک بار طی یکی از حملات فلسطینی ها، در حالی که تمام سریازانش برای تنبیه ایشان داود را بر آن داشت تا اسرائیل و یهودا را سرشاری فرار کرده بودند، او تنها در وسط یک مزرعه عدس با فلسطینی ها کنند. **2** پادشاه به یوآب فرمانده سپاه خود گفت: «از مردان جنگی جنگیگه، آنها را کشت و مزرعه را از دست آنها آزاد ساخت. در سراسر کشور، یعنی از دان تا پترشیع، سرشاری به عمل آور تا بدانم آن روز، خداوند پیروزی بزرگی نصیب او کرد. **13** زمانی که داود تعدادشان چقدر است.» **3** اما یوآب جواب داد: «خداوند، خدایت

دختر شائلو، زن عذریشل پسر بزلای محولاتی به دنیا آمده بودند، به فریاد برآوردم و از خدایم کمک خواستم. فریاد من به گوش او رسید و دست آنها سپرد. **9** جعونی ها آنها را روی کوه در حضور خداوند به از خانه مقدسش ناله مار شنید. **8** آنگاه زمین تکان خود و لزید و دار آویختند. بدین ترتیب، این هفت نفر در آغاز فصل درو جو مردنند. بنیاد آسمان مترعش شد و به لزه درآمد، زیرا خداوند به خشم آمده **10** سپس رصفه، کیز شائلو، پلاسی گرفت و آن را روی یک تخته بود. **9** دود از بینی او برآمد و شعله های سوزاننده آتش از دهانش زبانه سنگ نزدیک اجساد انداخت و تمام فصل درو در آنجا ماند تا نگذارد کشید. **10** او آسمان را شکافت و نزول کرد، زیرا پاشه ابرهای سیاه پرنده گان در روز و درنگان در شب اجساد را بخورند. **11** وقی داود قرار داشت. **11** بر ارایه آسمانی خویش سوار شد و با سرعت باد پرواز شنید که رصفه، دختر آیه، متعه شائلو چه کرده است، **12** ترتیبی نمود. **12** او خود را با تاریکی پوشاند و ابرهای غلیظ و پر آب او را داد که استخوانهای مرد گان را دفن کنند. در ضمن از مردان یا پیش احاطه کردند. **13** در خشندگی حضور او، شعله های آتش پدید آورد. جلعاد خواهش کرد استخوانهای شائلو و پسرش بوناتان را برایش **14** آنگاه خداوند، خدای مع تعال، با صدای رعد آسا از آسمان سخن بیاورند. (وقتی شائلو و بوناتان در جنگی که در کوه جلوی واقع شد گفت. **15** او با تیرهای آتشین خود، دشمنان را پراکنده و پریشان مردند، فلسطینی ها جیازهای آنها را در میدان شهر بیشتر شان به دار ساخت. **16** آنگاه به فرمان او آب دریا به عقب رفت و با مدینان آویختند، ولی مردان یا پیش جلعاد شبانه رفتند و جنازه های آنها را نفس خداوند خشکی پدید آمد. **17** خداوند از آسمان دست خود را دزدیدند). پس استخوانهای شائلو و بوناتان را نزد داود آورده، آنها را دراز کرد و مرا از اعماق آبهای بسیار بیرون کشید. **18** مرا از چنگ در قریس، پدر شائلو، واقع در صیلع در ملک پیامین دفن کردند. دشمنان نیزه مندی که از من تواناتر بودند، رهانید **19** وقتی در سخنی سرانجام خداوند دعای داود را مستحبان نمود و قحطی تمام شد. و پریشانی بودم، دشمنان بر من هجوم آوردهند، اما خداوند مرا حفظ **15** یک بار وقتی فلسطینی ها اسرائیلی ها می جنگیدند، داود و کرد. **20** او مرا به جای امنی برد، او مرا نجات داد، زیرا مرا دوست افادش در بمحوجه چنگ خسته و درمانده شدند. **16** یک غول می داشت. **21** خداوند پاداش درستکاری و پاکی مرا داده است، فلسطینی به نام پیشی بوب که وزن نیزه مغفرین او در حمله کرد و نزدیک بود نورزیده ام. **22** همه احکامش را بجا آوردهام و از فرمان او سریچه او نیم بود و زیادی نو بر تن داشت، به داود حمله کرد و نزدیک بود نورزیده ام. **23** در نظر خداوند بی عیب بودهام، خود را از گاه دور نگاه او را بکشد. **17** ولی ایشان پسر صریوه به کمک داود شافت و نکردام. **24** در نظر خداوند به من پاداش داده است، زیرا در نظر او پاک و آن فلسطینی را کشت. بنابراین افراد داود به تأکید به او گفتند: «تو داشتم». **25** خداوند به من پاداش داده است، تو نسبت به کسانی که به تو وفادارند، امید اسرائیل هستی و دیگر نیاید به میدان جنگ بیایی. ما نمی خواهیم درستکار بودهام. **26** خدایا، تو نسبت به کسانی که به تو وفادارند، تو را از دست بدھم». **18** در جنگی که بعد در چب با فلسطینی ها امین هستی و کسانی را که کاملند محبت می کنی. **27** به اشخاص درگرفت، سبکای هوشانی یک غول فلسطینی دیگر به نام ساف را پاک، خود را پاک نشان می دهی، ولی با اشخاص حیله گر، به زیرکی کشت. **19** بار دیگر در همان محل، الحانات برادر جلیات جنی را فرقان می کنی. **28** تو افتادگان را نجات می دهی، اما متکبران را که چوب نیرواش به کلفتی چوب نساجها بود، کشت. **20** یک بار سرگون می کنی. **29** ای خداوند، تو نور من هستی، تو تاریکی مرا هم وقتی فلسطینی ها در جت با اسرائیلی ها می جنگیدند، یک غول به روشنایی تبدیل می کنی. **30** با کمک تو به سپاهیان دشمن حمله فلسطینی که در هر دست و پایش شش انگشت داشت، نیزه های خواهم برد و قلعه های آنها را در هم خواهیم کویید. **31** اعمال خداوند اسرائیلی را به سته آورد. آنگاه بوناتان، برادرزاده داود که پسر شمعا کامل و بی نقص است و وعده های او پاک و قابل اعتماد! خداوند بود، او را کشت. **22** این چهار مرد که به دست داود و سربازان او از کسانی که به او پنهان می بزند مانند سپر محافظت می کنند. **32** کیست خدا غیر از پهنه و کیست سخره مستحکم غیر از خدای ما؟
کشته شدند از نسل غول پیکران جت بودند.

33 خدا به من قوت می بخشد و در راههایی که می روم مرا حفظ **22** وقتی که خداوند داود را از دست شائلو و دشمنان دیگر شدند، او این سرود را برای خداوند سراپید: **2** خداوند قلعه من رهانید، او این سرود را برای خداوند سراپید: **3** خداوند سخره من باشند. **35** او دستهای مرا برای جنگ تقویت می کند تا بعونتم کمان است. او سخره من است و مرا نجات می بخشدند. **36** خداوند، تو با سیرت مرا نجات داده ای، و محرکی است که به آن پنهان می برم. او همچون سپر از من محافظت از لطف توست که به این عظمت رسیده ام. **37** زمین زیر پایم را می کند، به من پنهان می دهد و با قدرتش مرا می رهاند. نجات دهنده وسیع ساخته ای تا نلغزم. **38** دشمنان را تعقیب می کنم و آنها را من، مرا از ظلم می رهاند. **4** او را به کمک خواهیم طلبید و از چنگ دشمنان رهای خواهم یافت. ای خداوند تو شایسته پرسیش هستی!
5 مرگ، مرا در چنگال خود گرفتار کرده بود و مجاهدی ویرانگر شدند مرا در بر گرفته بود. **6** مرگ برای من دام نهاده بود تا مرا به کام خود بکشد. **7** اما من در این پریشانی به سوی خداوند (Sheol h7585) کمی کنم. **42** فریاد برمی آورند، ولی کسی نیست که آنها را برهاند. از

نظر حقارت به ما نگاه می کنید؟ فراموش نکنید که موضوع بازگرداندن شهر فریاد زد: «گوش کنید! گوش کنید! به یوآب بگویید به اینجا پادشاه را ما پیشنهاد کردیم.» این بحث و گفتگو ادامه یافت، اما باید تا با او حرف بزنم.» **17** وقتی یوآب به آن زن نزدیک شد، سخنان مردان یهودا از سخنان مردان اسرائیل قویتر بود.

حرفهای کنیت گوش بده.» گفت: «بگو، گوش می دهم.» **18** زن

20

در این وقت مرد آشوبگری به نام شیع (پسر بکری بیانی) گفت: «از قدیم گفته‌اند: اگر مشکلی دارد به آبل بروید و جواباتن را شیبورش را به صدا درآورده، مردم را دور خود جمع کرد و گفت: «ما بگیرید. چون ما همیشه با پندت‌های حکیمانه خود، مشکل مردم را حل داده را نمی خواهیم. پسر یسا رهبر ما نیست. ای مردم اسرائیل به می کنیم. **19** شما می خواهید شهر ما را که در اسرائیل شهری قدیمی خانه‌هایتان بروید.» **2** پس همه، غیر از قبیله یهودا، داده را ترک و صلح جو و وفادار است خراب کنید. آیا انصاف است شهری که به گفته، به دنبال شیع رفته‌اند. اما مردان یهودا نزد پادشاه خود ماندند و از خداوند تعلق دارد خراب شود؟» **20** یوآب پاسخ داد: «نه، اینظر اردن تا اورشلیم او را همراهی کردن.» **3** وقتی پادشاه به کاخ خود در نیست. **21** من فقط به دنبال شیع هستم. او از اهالی کوهستان اورشلیم رسید، دستور داد آن د کنیتی را که برای نگهداری کاخ افرایم است و بر ضد دادوه پادشاه شورش نموده است. اگر او را به در آنجا گذاشته بود، از دیگران جدا کرده، به خانه‌ای که زیر نظر من تسلیم کنید شهر را ترک خواهیم کرد.» زن گفت: «سیار خوب، نگهبانان قرار داشت بیرون و هر چه لازم دارند به ایشان بدهند. ولی ما سر او را از روی حصار جلوی تو می اندازیم.» **22** بعد آن زن پیش دادوه دیگر با آها همیست نشد. پس آن ده زن تا آخر عمرشان اهالی شهر رفت و نقشه خود را آنان در میان گذاشت. آنها نیز سر در انزوا ماندند. **4** بعد از آن، پادشاه به عماسا دستور داد که در شیع را از تنش جدا کردن و پیش پای یوآب انداختند. یوآب شیبور زد عرض سه روز سپاه یهودا را آماده سازد تا نزد او حاضر شوند. **5** و سریازانش را از حمله به شهر بازداشت. سپس ایشان به اورشلیم عماسا برای جمع آوری سریازان یهودا بیرون رفت، ولی این کار پیش از نزد پادشاه بازگشتد. **23** یوآب فرمانده سپاه اسرائیل بود و بنا بر پسر سه روز طول کشید. **6** پس دادوه به ایشای گفت: «شیع برای ما بیوهاداع، فرمانده محافظین دربار، **24** ادونیram سرپرست کارهای از ایشالم خطرناکتر خواهد بود. بنابراین تو افراد مرا برداشته، او اجرایی، و بیوهافاط و قابع نگار بود. **25** شیع کاتب بود و صادوق و را تعقب کن پیش از اینکه وارد شهر حصارداری شده، از دست آیت‌الله هر دو کاهن بودند. **26** عیاری یانیتی نیز یکی از کاهنان دادوه ما فرار کند.» **7** پس ایشای با محافظین دربار و یوآب با بهترین به شمار می‌آمد.

سریازان خود از اورشلیم خارج شده، به تعقیب شیع پرداختند. **8** وقتی

21

آنها به سنگ پرگی که در جهون بود رسیدند، عماسا به دیدار آنها در دوران سلطنت دادوه، قحطی شد و این قحطی سه سال رفت. یوآب لیاس نظامی پوشیده و خنجری به کمر پسته بود. وقتی طول کشید. دادوه به درگاه خداوند دعا کرد و خداوند فرمود: «این پیش می آمد تا با عماسا احوالپرسی کند، خبرخوش از غلاف به زمین قحطی به سبب خطا شانوں و خاندان اوست، زیارت آنها جمعونی ها را افزاید. **9** یوآب به عماسا گفت: «بادر، چطربو؟» این را گفت و با کشتند. **2** پس دادوه شیعونی ها را احضار نمود. آنها جزو قوم دست راستش ریش عماسا را گرفت تا او را بیوسد. **10** عماسا متوجه اسرائیل نبودند، بلکه گروه کوچکی از اموری ها بودند. بی اسرائیل خنجری که در دست چپ یوآب بود، نشد. یوآب خنجر را به شکم قسم خوده بودند که آنها را نکشند؛ اما شانوں به دلیل غیری که او فرو کرد و روده های او بر زمین ریخت. عماسا جایجا مد به طریق یوآب اسرائیل و یهودا داشت سعی کرد آنها را نایاب کند. **3** دادوه از که یوآب لازم ندید ضریب دیگری به او بزند. یوآب و برادرش او را ایشان پرسید: «چطربو می توانم ظلمی را که در حق شما شده، جبران به همان حال واگذاشته، به تعقیب شیع ادامه دادند. **11** یکی از کنم تاش قوم خداوند را برکت دهد؟» **4** آنها جواب دادند: «ما از سرداران یوآب، به سریازان عماسا گفت: «اگر طوفار دادوه هستید، خاندان شانوں طلا و نقره نمی خواهیم. در ضمن راضی هم نیستم بیاید و به یوآب ملحق شوید.» **12** عماسا در وسط راه غرق در خون که به خاطر ما کسی از اسرائیلی ها کشته شود.» دادوه گفت: «شما افتداده بود. آن سردار وقتی دید عده زیادی دور جناره عماسا حلقه هر چه بخواهید بایتان انجام می دهم.» **5** آنها گفتند: «هفت نفر از زدهاند و به آن خبره شده‌اند، جسد را از میان راه برداشت و آن را به پسران شانوں را به دست ما بدھید، یعنی پسران مردی را که می کوشید صحرابرد و پوششی بر آن انداخت. **13** وقتی جناره عماسا برداشته ما را از بین ببرد تا از ما کسی در اسرائیل باقی نماند. ما آنها را در شد، همه به دنبال یوآب رفتند تا شیع را تعقیب کنند. **14** در این حضور خداوند در چجه، شهر شانوں که پادشاه برگزیده خداوند بود، میان شیع به نزد تمام قبایل اسرائیل رفت. هنگامی که به شهر آبل به دار می آوریم.» پادشاه گفت: «سیار خوب، این کار را می کنم.» واقع در بیت معکه رسید، همه افراد طایفه بکری دور او جمع شدند. **7** دادوه به خاطر عهد و پیمانی که در حضور خداوند با یونatan پسته **15** نیروهای یوآب نیز به آبل رسیدند و آن شهر را محاصره کردند بود، پسر او مفیوشت را که نوہ شانوں بود به دست ایشان نداد. **8** و در پایین حصار شهر، سنگهای بلند ساخته، به تخریب حصار ولی دو پسر شانوں یعنی ارمونی و مفیوشت را که مادرشان رصغه، پرداختند. **16** در آن شهر زن حکیمی زندگی می کرد. او از داخل دختر آیه بود، به ایشان داد. همچنین پنج پسر میرب را هم که از

امروز جان تو و زندگی پسران و دختران، زنان و کنیزانت را نجات «تو کشته نخواهی شد.» **24** در این بین، مفیوشت، نوہ شائلول از دادیم؛ ولی تو با این رفقار خود ما را تحقیر کردی. **6** اینطور که به اورشیم به استقبال پادشاه آمد. از روزی که پادشاه از پایتخت رفته نظر می‌رسد تو کسانی را دوست داری که از تو متنفرند و از کسانی بود، مفیوشت پاها و لباسهای خود را نشسته بود و سر و صورتش را نفرت داری که دوست دارند. گویی سرداران و افرادت برای تو نیز اصلاح نکرده بود. پادشاه از او پرسید: «ای مفیوشت، چرا همراه هیچ ارزش ندارند. اگر ابشارلوم زنده می‌ماند و همه می‌مزدم، تو من نیامدی؟» **25** عرض کرد: «ای پادشاه، صیبا، خادم من، مرا خوشحال می‌شدم. **7** حال، بلند شو و بیرون بیا و به سربازانت فریب داد. به او گفتم که الاعمال را آماده کند تا بهوانم همراه پادشاه تبریک بگو. به خداوند زنده قسم اگر چنین نکنی، امشب حتی یکی بروم، ولی او این کار را نکرد. چنانکه می‌دانید من لذگ هستم. **27** از آنها در اینجا باقی نخواهد ماند، و این از تمام بلاهایی که تاکنون در عوض مرا متهم کرده است به اینکه نخواسته‌ام همراه شما بیایم. برایت پیش آمدی، بدتر خواهد بود.» **8** پس پادشاه بیرون رفته، کنار اما من می‌دانم شما مثل فرشته خدا هستید. پس هر چه می‌خواهید با دروازه شهر نشست. وقتی افادش این را شنیدند، دروش جمع شدند. من بکیید. **28** «من و همه بستگانم می‌بايست به دست پادشاه در ضمن، تمام سربازان اسرائیلی به خانه‌های خود گریخته بودند. **9** کشته می‌شدیم، ولی در عوض به من افتخار دادید بر سر سفرقان در سراسر مملکت، این بحث درگرفته بود که چرا نمی‌رویم پادشاه خوارک بخورم! پس من چه حق دارم از پادشاه توهین بیشتری داشته خود را که به سبب ابشارلوم از مملکت فرار کرده، باز گردانیم؟ او بود باشم؟» **29** پادشاه گفت: «لازم نیست این چیزها را بگویی. دستور که ما را از شر دشمنان فلسطینی نجات داد. ابشارلوم هم که به جای داده‌ام تو و صیبا، ملک شائلول را بین خودتان تقسیم کنید.» **30** پدرش به پادشاهی انتخاب کردیم، اینک مرده است. پس باید داود مفیوشت عرض کرد: «ای آقا، تمام ملک را به او بدهید. همین که را باز گردانیم تا دویاره پادشاه ما شود. **11** داود، صادوق و آیاتار می‌بینم پادشاه به سلامت به خانه بازگشته برای من کافی است!» کاهن را فرستاد تا به بزرگان بیودا گویند: «چرا شما در باز آوردن **31** بزرگانی که از داود و سربازان او در طی مدتی که در محابی پادشاه، آخر همه هستید؟ تمام قوم اسرائیل اماده حرقتند به جزو شما بودند پذیرایی می‌کرد، از روچیم آمد تا پادشاه را تا آن طرف رود اردن که برادران و قیله و گوشت و خون من هستید.» **13** در ضمن، مشایعت کنند. او پیغمدی هشتاد ساله و سپاهی ثروتمند بود. **33** به صادوق و آیاتار گفت که به عماسا گویند: «تو خویشاوند من پادشاه به او گفت: «همراه من بیا و در اورشیم زندگی کن. من در هستی، پس خدا مرا بزند اگر تو را به جای پوآب به فرمانده‌ی سپاه آنچا از تو نگه داری می‌کنم.» **34** بزرگانی جواب داد: «مگر از خود نگمارم.» **14** پیغام داود قیله بیهودا را خشنود کرد و آنها عمرم چقدر باقی است که همراه تو به اورشیم بیایم؟ **35**alan هشتاد با دل و جان جواب مثبت داده، برای پادشاه پیغام فرستادند که همراه ساله هستم و نمی‌توانم از چیزی لذت ببرم. خوارک و شراب دیگر افادش پیش آنها بازگرد. **15** پس پادشاه عازم پایتخت شد. وقتی به برايم مزءای ندارد. صدای ساز و آواز نیز گوشم را نوازن شمی دهد. رود اردن رسید تمام مردم بیهودا برای استقبال داود را خجلاند تا او نایبرایین، برای پادشاه باری خواهم بود. **36** همین قدر که می‌توانم را از رود اردن عبور دهد. **16** آنگاه شمعی (پسر جیار بیانمی) که همراه شما به آن طرف رودخانه بیایم، برای من افتخار بزرگی است. از بحوریم بود، با عجله همراه مردان بیهودا به استقبال داود پادشاه **37** اجازه دهید به شهر خود برگرد و در کنار پدر و مادر دفن بشوم. رفت. **17** هزار نفر از قبیله بیانمی و صیبا خدمتکار خاندان شائلول با ولی پسرم کم‌همای اینجاست؛ اجازه بفرمایید او همراه شما بیاید تا پانزده پسرش و بیست نوکرش همراه شمعی بودند. آنها قبل از پادشاه پادشاه هر چه صلاح می‌داند در مرد او انجام دهد.» **38** پادشاه به رود اردن رسیدند. **18** بعد، از رودخانه گذشتند تا خاندان سلطنتی قبول کرد و گفت: «بسیار خوب، او را همراه خود می‌برم و هر چه تو را به آن طرف رودخانه بیاوند و هر چه خواست پادشاه باشد، انجام صلاح بدانی او می‌کنم. آنچه بخواهی برای تو انجام می‌دهم.» دهدند. پیش از اینکه پادشاه از رودخانه عبور کند، شمعی در برابر **39** پس تمام مردم با پادشاه از رود اردن عبور کردند. آنگاه داود او به خاک افتاد **19** و گفت: «ای پادشاه، التمام می‌کنم مرا بزرگانی را بوسید و برایش دعای برکت کرد و او به خانه‌اش بازگشت. بیخشید و فراموش کنید آن رفقار رشته را که هنگام بیرون آمدندن از **40** سپس داود به جلجال رفت و کهنه را نیز با خود برداشت. اورشیم، مرتکب شدم. **20** چون خودم خوب می‌دانم که چه اشتباه بیهودا و نصف اسرائیل در عبور دادن پادشاه از رودخانه شرکت داشتند. بزرگی مرتکب شده‌ام! به همین دلیل هم امروز زودتر از تمام افراد **41** ولی مردان اسرائیل به پادشاه شکایت نمودند که چرا مردان بیهودا قبیله یوسف آمدند تا به پادشاه خوش آمد بگویم.» **21** ایشای پسر پیش دستی کرده‌اند تا فقط خودشان پادشاه خاندان و افراد او را از صریوه گفت: «ایا شمعی به سبب اینکه به پادشاه برگردیده خداوند رودخانه عبور دهند؟ **42** مردان بیهودا جواب دادند: «ما حق داشتیم ناسزا گفت، نباید کشته شود؟» **22** داود جواب داد: «ای پسران این کار را بکنیم، چون پادشاه از قبیله ماست. چرا شما از این موضوع صریوه، چرا در کار من دخالت می‌کنید؟ چرا می‌خواهید دردرس ایجاد ناراحتی‌دید پادشاه به ما نه خوارکی داده است و نه انعامی!» **43** مردان کنید؟ امروز در اسرائیل منم که سلطنت می‌کنم، پس نباید کسی اسرائیل جواب دادند: «ولی اسرائیل ده قبیله است. پس اکثریت با کشته شود!» **23** سپس رو به شمعی کرد و قسم خوده، گفت: ماست و ما ده برابر بیشتر از شما به گردن پادشاه حق داریم. چرا با

داود و تمام افراد خود را جمع کرده، به واحدهای هزار نفره و داوود پادشاه بروم و به او مزده دهم که خداوند او را از شر دشمنانش صد نفره تقسیم کرد، و برای هر یک فرماندهای تعین نمود. 2 سپس نجات داده است. 20 یوآب گفت: «نه، برای پادشاه خبر مرگ آنها را در سه دسته بزرگ اعزام کرد، دسته اول را به یوآب داد، دومی پسرش مزده نیست. یک روز بزرگ می‌توانی این کار را بکنی، ولی نه را به برادر یوآب، ایشای و دسته سوم را به ایشای جتی. خود داؤد را به بزرگ، ایشای و دسته سوم را به ایشای جتی. خود داؤد هم می‌خواست به میدان جنگ برود، 3 ولی افرادش گفتند: «تو نباید با ما بیای! چون اگر ما عقب‌نشینی کرد، فرار کنیم و نصف افراد ما اخیمیعنص به یوآب گفت: «خواهش می‌کنم اجازه بده من بروم. نیز بهمیرند، برای دشمن اهمیتی ندارد. آنها تو را می‌خواهند. ارزش تو دیدی به پادشاه بگو.» او هم تعظیم کرد و با سرعت رفت. 22 اما هم می‌خواست به میدان جنگ برود، 3 ولی افرادش گفتند: «تو نباید با ما بیای! چون اگر ما عقب‌نشینی کرد، فرار کنیم و نصف افراد ما هم بروم. هر چه می‌خواهد بشود.» یوآب جواب داد: «نه پسرم، لازم نیست بیش از ارزش ده هزار نفر ماست. بهتر است در شهر بمانی تا اگر بروم؟؛ چون خبر خوشی نداری که ببری.» 23 ولی او با التمساح لازم شد نیروهای تازه نفس به کمک ما بفرستی. 4 پادشاه پاسخ گفت: «هر چه می‌خواهد باشد. بگناه من هم بروم.» بالآخر یوآب داد: «بسیار خوب، هر چه شما صلاح می‌دانید انجام می‌دهم.» آن غلام سودانی به شهر رسید. 24 داؤد کنار دروازه شهر نشسته پس او کنار دروازه شهر ایستاد و تمام سربازان از برآورش گذشتند. 5 پادشاه به یوآب و ایشای و ایشای دستور داده، گفت: «به خاطر من بود، وقتی دیدبان به بالای حصار رفت تا دیدبانی کرد، دید مردی به اپشالوم جوان صدمه‌ای نزند.» این سفارش پادشاه را همه سربازان پس با صدای بلند به شنیدند. 6 افراد داؤد با سربازان اسرائیلی در جنگ افزایم وارد جنگ شدند. 7 نیروهای داؤد، سربازان اسرائیلی را شکست دادند. در آن حالی که آن قاصد نزدیک می‌شد، 26 دیدبان یک نفر دیگر را هم شدند. 8 جنگ به دهکده‌های اطراف نیز کشیده شد و کسانی که در جنگ از بین رفتهند، تعدادشان بیشتر از کسانی بود که با شمشیر کشته شدند. 9 در حین جنگ، اپشالوم ناگهان با عده‌ای از افراد داؤد روپرو شد و در حالی که سوار بر قاطر بود، زیر شاخه‌های یک درخت بلوط بزرگ رفت و موهای سرش به شاخه‌ها پیچید. قاتل از زیرش گریخت و اپشالوم در هوا آویزان شد. 10 یکی از سربازان داؤد او را دید و به یوآب خبر داد. 11 یوآب گفت: «تو اپشالوم را دیدی و او را نکشی؟ اگر او را می‌کشی ده مثقال نقره و یک کمرنید به تو ایشای دادم.» 12 آن مرد پاسخ داد: «اگر هزار مثقال نقره هم به من می‌دادی این کار را نمی‌کرد؛ چون ما همه شنیدیم که پادشاه به تو ایشای داد و فریاد بلند بود و من توانستم پفهمم چه اتفاقی اخیمیعنص جواب داد: «وقی خوبی است؟ بی شک خبر خوشی می‌آورد.» 28 اخیمیعنص به پادشاه نزدیک شد و پس از سلام و درود او را تعظیم کرد، گفت: «سپاس بر خداوند، خدایت که تو را بر دشمنان پیروزی بشنید.» 29 پادشاه پرسید: «از اپشالوم جوان چه خبر؟ حالش خوب است؟» اخیمیعنص جواب داد: «قیچی یوآب به من گفت که به خدمت شما بیایم، صدای داد و فریاد بلند بود و من توانستم پفهمم چه اتفاقی افتاده است.» 30 پادشاه به او گفت: «کنار بایست و منتظر باش.» این دادم.» 31 آن مرد پاسخ داد: «اگر هزار مثقال نقره هم به من پس اخیمیعنص به کنار رفته در آنجا ایستاد. سپس آن غلام و اپشالوم همه دشمنانش به سرنوشت آن جوان دچار شوند!» 33 غم کشته، چون هیچ امری از او مخفی نمی‌ماند، آنگاه تو خود نیز مرا امیدوارم همه دشمنانش به سرنوشت آن جوان دچار شوند!» 33 غم طرد می‌کردی!» 14 یوآب گفت: «دیگر بس است! وقتی را با این حرfovahای پوج نگیر!» پس خودش سه تیر گرفت و در قلب اپشالوم که هنوز زنده به درخت آویزان بود، فرو کرد. 15 سپس ده نفر از سربازان یوآب دور اپشالوم را گرفتند و او را کشتند. 16 آنگاه یوآب شیپور توقف جنگ را به صدا درآورد و سربازان او را تعقیب لشکر اسرائیل بازیستادند. 17 جنایه اپشالوم را در یک گوдал در جنگل اندختند و روی آن را با توده بزرگی از سنگ پوشاندند. سربازان اسرائیلی نیز به است، شادی پیروزی بزرگ آن روز ایشان، به غم مبدل شد. 3 شهرهای خود فرار کردند. 18 اپشالوم در زمان حیات خود یک سربازان مثل نیروی شکست خورده بی‌سر و صدا و با سرهای افکنده وارد شهر شدند. 4 پادشاه صورت خود را با دستهایش پوشانده بود تا اسمش را زنده نگه دارد؛ پس او اسم خود را بر آن بنای پادبور گذاشت و تا به امروز آن بنای «پادبور اپشالوم» نامیده می‌شود. 19 اپشالوم، ای پسرم!» 5 یوآب به خانه پادشاه رفت و به او گفت: «ما آنگاه اخیمیعنص، پسر صادوق کاهن، به یوآب گفت: «بگنارید نزد

19 به یوآب خبر دادند که پادشاه برای اپشالوم عزا گرفته است بازیستادند. 17 جنایه اپشالوم را در یک گوдал در جنگل اندختند و روی آن را با توده بزرگی از سنگ پوشاندند. سربازان اسرائیلی نیز به است، شادی پیروزی بزرگ آن روز ایشان، به غم مبدل شد. 3 شهرهای خود فرار کردند. 18 اپشالوم در زمان حیات خود یک سربازان مثل نیروی شکست خورده بی‌سر و صدا و با سرهای افکنده وارد شهر شدند. 4 پادشاه صورت خود را با دستهایش پوشانده بود تا اسمش را زنده نگه دارد؛ پس او اسم خود را بر آن بنای پادبور گذاشت و تا به امروز آن بنای «پادبور اپشالوم» نامیده می‌شود. 19 اپشالوم، ای پسرم!» 5 یوآب به خانه پادشاه رفت و به او گفت: «ما آنگاه اخیمیعنص، پسر صادوق کاهن، به یوآب گفت: «بگنارید نزد

ابشالوم از او پرسید: «با دوست خود داود اینطور رفتار می کنی؟ چرا شهر را با کمند به نزدیکترین دره سرگون می کنند تا با خاک بکسان همراه او نرفتی؟» **18** حوشای جواب داد: «من به کسی خدمت شود و سنگی در آن نماند.» **14** پس ايشالوم و تمام مردان اسرائیل می کنم که از طرف خداوند و قوم اسرائیل انتخاب شده باشد. **19** گفتند: «پیشنهاد حوشای بهتر از پیشنهاد اخیتوفل است.» خداوند حال، چه کسی بهتر از پسر ارباب؟ من پیش از این به پدرت خدمت ترتیبی داده بود که پیشنهاد خوب اخیتوفل پذیرفته نشد تا به این وسیله می کرم، ولی از این پس در خدمت تو خواهم بود!» **20** ايشالوم رو گرفتار مصیبت سارد. **15** بعد حوشای نظر اخیتوفل و به اخیتوفل کرده، پرسید: «حال که به اینجا رسیدم چه باید کرد؟» پیشنهادی را که خودش به جای آن کرده بود، به صادق و آیاتار **21** اخیتوفل به او گفت: «برو و با کنیزان پدرت همبستر شو. داود کاهن گزارش داد. **16** حوشای به آنها گفت: «زود باشید! داود را آنها را در اینجا گذاشته تا از کاخ او نگهداری کنند. با این کار، پیدا کنید و به او بگویید که امشب در کار رود اردن نماند، بلکه هر تمام اسرائیل‌ها متوجه می شوند که تو و داود واقعاً دشمن یکدیگر چه زودتر از رود عبور کند و گرنه او و تمام همراهانش کشته خواهند شده‌اید، آنگاه پروانت با دلگرمی از تو پشتیبانی خواهند کرد.» **22** شد. **17** یونانان و اخیمعص، برای اینکه دیده نشوند کنار چشممه پس روی پشت بام کاخ سلطنتی، جایی که در معرض دید همه بود، عین روجل پنهان شده بودند و کنیزی برای ایشان خبر می آورد تا آنها چادری زند و ايشالوم به داخل چادر رفت تا با کنیزان پدرش همبستر نیز خبر را به داود پادشاه برساند. **18** اما وقیعه می خواستند از عنین شود. **23** در آن روزها، هر نصیحتی که اخیتوفل می داد، ايشالوم روجل پیش داود بروند، پسری آنها را دید و به ايشالوم چشممه آن را مانند کلام خدا می پذیرفت. داود هم قبلاً به همین شکل پس یونانان و اخیمعص به بحوریم گریختند و شخصی آنها را در نصیحت‌های اخیتوفل را می پذیرفت. **19** زن او سرپوشی روی چاهی که در حیات خانه‌ش بود پنهان کرد.

17 اخیتوفل به ايشالوم گفت: «دوازده هزار سرباز به من بده تا چاه گذاشت و مقداری جویبات روی آن ریخت تا کسی از موضوع باخبر نشود. **20** وقتی افراد ايشالوم آمدند و سراغ اخیمعص و یونانان همین امشب داود را تعقیب کنم. **2** حال که او خسته و درمانده از آن زن گرفتند او گفت: «از رودخانه عبور کردن». آنها پس از جستجوی زیاد، دست خالی به اورشلیم برگشتهند. **21** بعد از رفتن افراد ايشالوم، اخیمعص و یونانان از چاه بیرون آمدند و بدون معطلي پیش پادشاه رفتند و گفتند: «زود باشید امشب از رود عبور تو برخواهد گشت.» **4** ايشالوم و همه بزرگان اسرائیل این نقشه کنید! سپس برایش تعزیز کردند که چگونه اخیتوفل نقشه کشتن را پسندیدند. **5** ولی ايشالوم گفت: «نظر حوشای ارکی را نیز در این باره پرسید.» **6** وقتی حوشای آمد، ايشالوم نقشه اخیتوفل را برای او تعریف کرد و از او پرسید: «نظر تو چیست؟ آیا با نقشه او موافقی یا طرح دیگری داری؟» **7** حوشای جواب داد: «فکر پلان کرد و به شهر خود رفت. او به کارهایش سروسامان بخشید می کنم پیشنهادی که این بار اخیتوفل داده خوب نیست. **8** پدرت و افراد او را خوب می شناسی. آنها جنگجویان شجاعی هستند. حال مانند خرس ماده‌ای که بچه‌ایش را در زدیده باشد خشمگین هستند. ايشالوم هم تمام سپاه اسرائیل را بسیج کرد و به آن طرف رود اردن پدرت سرباز کهنه‌کار و با تجریه‌ای است و شب در میان سربازان خود نمی ماند. **9** احتمالاً در غاری یا جای دیگری مخفی شده است. کافی است بیرون بیاید و حمله کند و چند نفر از افراد تو را بکشد، آنگاه همه جا شایع می شود که پیروان تو سرکوب شده‌اند. **10** آنگاه شجاعترین افراد، حتی اگر دل شیر هم داشته باشدند، از رسید، شویی (پسر ناحاش که از اهالی شهر ربه عمون بود) و ماحیر ترس روحیه خود را خواهند باخت. چون تمام اسرائیل‌ها می دانند که پدرت چه مرد جنگاوری است و سربازانش چقدر شجاع هستند. **11** پس پیشنهاد من این است که تمام سربازان اسرائیل را از سراسر آورده‌ند، از جمله دیگهای خوارک‌پی، کاسه‌ها، گندم و آرد جو، غله کشور، یعنی از دان تا پترشیع، جمع کنی تا نیروی بزرگی داشته باشند، باشی، و خودت هم شخصاً فرماندهی آنها را به عهده بگیری. **12** داود و افرادش را هر جا باشند، پیدا می کنیم و آنها را غافلگیر کرده، و گرسته و تشنه هستند. همه را از بین می برمی تا یک نفرشان هم زنده نماند. **13** اگر داود به شهری فرار کند، تمام سپاه اسرائیل که در اختیار تو است دیوارهای

در این میان، قاصدی به اورشلیم آمد و به داود پادشاه خبر داد که خدمت می کردم بعد از این تو را خدمت خواهم کرد. سعی کن تمام مردم اسرائیل به ایشالوم ملحق شده اند. **14** داود به تمام افرادش پیشنهادهای اختیوفل را یافر کنی. **35** صادوق و آیاتار کاهن در که در اورشلیم بودند، گفت: «باید هر چه زودتر فرار کنیم و گرنه آنجا هستند. هر چه دریابه من در کاخ پادشاه می شنوی، به آنها جان به در نخواهیم برد! اگر قبل از آمدن ایشالوم از شهر خارج شویم، بگو. آنها پرسان خود اختیمفus و یونانان را تزد من می فرستند و مرا در هم خود را نجات خواهیم داد و هم اهالی پایتخت را». **15** همه جریان می گذارند. **37** پس حوشای، دوست داود، به پایتخت جواب دادند: «ما گوش به فرمان تو هستیم. آنچه مصلحت می دانی برگشت و همزمان با ایشالوم وارد اورشلیم شد.

انجام بده». **16** پس پادشاه و اعضا خانواده سلطنتی با عجله حرکت کردند. او فقط ده کنیز خود را برای نگهداری کاخ در آنجا گذاشت. **17** داود از آن طرف کوه سوانیر می شد که به صیبا، خدمتگزار داود و افرادش در کنار شهر ایستادند و کریتی ها و فلیتی ها که مفیوشت که منتظر او بود بخورد. صیبا با خود یک جفت الاغ پالان گارد مخصوص او بودند و نیز ششصد سربازی که از جت همراه او شده آورده بود که روی آنها دویست نان معمولی، صد نان کشممشی، آمده بودند، از جلوی آنها گذشتند. **19** ولی بعد، پادشاه به فرمانده صد خوشه انگور و یک مشک شراب بود. **2** پادشاه از صیبا پرسید: آنان، ایتای، گفت: «تو دیگر چرا با ما می آی؟ برگرد و به پادشاه [اینها را برای چه آورده ای؟] صیبا جواب داد: «الاغها را برای اهل جدید ملحق شو، چون تو از کشورت تبعید شده، به اسرائیل پناهنده خانه تو اورهادم تا بر آنها سوار شوند. نان و میوه برای خوارک افرادت شده ای. **20** مدت زیادی نیست که به اسرائیل آمده ای، پس چرا می باشد تا آنها را بخورند و شراب هم برای کسانی که در بیانان می خواهی تو را همراه خود در بیانها سرگردان کنم؟ خود ما هم خسته می شوند.» **3** پادشاه از او پرسید: «پس مفیوشت کجاست؟» نمی دانیم کجا می رویم. برگرد و هموطنان را همراه خود ببر. خدا صیبا پاسخ داد: «در اورشلیم ماند، چون فکر می کند اسرائیلی ها امروز پشت و پیاht باشد». **21** ولی ایتای پاسخ داد: «به خداوند زنده و تاج و تخت پادر برگش شانول را به او بازمی گردانند». **4** پادشاه به به جانست قسم، هر جا ببروی من هم می آیم؛ با تو زندگی می کنم و با خسته می شوند.» **22** داود جواب داد: «بسیار خوب، پس همراه ما باشد». صیبا گفت: «من غلام شما هستم؛ لطفتمن از سر من کم تو تو می میرم». **5** وقتی داود و همراهانش به بحوری رسیدند، با مردی روبرو آنگاه ایتای و همه افرادش و خانواده هایشان همراه داود رفند. **23** وقتی پادشاه و همراهانش از پایتخت بیرون می رفتند، مردم با شدنده که از شهر خارج می شد. او با دیدن داود شروع کرد به ناسرا صدای بلند گریه می کردند. پادشاه و همراهانش از نزد قدرتون عبور گفتن. این مرد شمعی پسر جیرا، از طایفه شانول بود. **6** با اینکه کرده، سر به بیان نهادند. **24** آیاتار کاهن و صادوق کاهن و لا زبان داود توسط محافظان و افرادش از دو طرف محافظت می شد، ولی صندوق عهد خدا را پرداخته، در کنار جاده بر زمین گذاشتند تا اینکه شمعی به سوی او و درباریانش سنگ می انداخت، **7** و فریاد می زد: همه از شهر خارج شدند. **25** بعد داود به صادوق گفت: «صندوق «از اینجا دور شو ای قاتل! ای جنایتکار! **8** خداوند انتقام خون عهد را به شهر برگردان. اگر خواست خداوند باشد، اجازه می دهد به خاندان شانول را از تو می کبرد. تو تاج و تخت از را زدیدی و حال، سلامت برگرد و بار دیگر صندوق عهد و خیمه عبادت را بیینم. اما خداوند آن را به پسرت ایشالوم داده است! ای آدمکش بالاخره به اگر او از من راضی نیست، بگذار هر چه می خواهد بر سرم بیارو!». **9** ایشان پسر صریوه گفت: «ای پادشاه، چرا **27** سپس اضفاه کرد: «بین، بهتر است تو و آیاتار با اختیمفus، اجازه می دهد این سگ مرد به شما دشمن بدده! اجازه بفرمایید بروم پسرت، و یونانان، پسر آیاتار، به شهر برگردید. **28** من در کنار رود سرش را از تشش جدا کنم!» **10** پادشاه خطاب به ایشان و برادرش اردن می مانم تا به من خیر دهید.» **29** پس صادوق و آیاتار صندوق یوآب گفت: «شما چه کار دارید؟ اگر خداوند به او گفته است که عهد خدا را به شهر اورشلیم برگردانند و در آنجا مانندن. **30** داود به من دشمن دهد، من کی هستم که مانع کار او شوم؟ **11** پسر گریه کان از کوه زیعون بالا رفت. او با سر پوشیده و پای بر هنده راه خودم به خونم تشنه است، این که یک بیانی است و فقط به من می رفت. مردمی هم که همراهش بودند سرهای خود را پوشانده، ناسرا می گوید. بکلاید دشمن دهد، بدون شک دست خداوند در این گریه می کردند. **31** وقتی به داود خیر دادند که اختیوفل نیز طفل را که به من می شود بیند و به ایشالوم شده است، او چنین دعا کرد: «ای خداوند، خواهش می کنم جای این ناسراها، مرا برکت بدده!» **13** پس داود و افرادش راه خود کاری کن اختیوفل پیشنهاد احمقانه به ایشالوم بدهد! **32** وقتی را پیش گرفند و شمعی همچنان به دنبال آنها از کنار کوه می رفت و **14** آنها به محل عبادت خدا که در بالای کوه بود رسیدند، داود به دشمن می داد، سنگ پرت می کرد و خاک به هوا می پاشید. حوشای ارکی بخورد که با لباس پاره و خاک بر سر ریخته، منتظر او پادشاه و همراهانش خسته به مقصد خود رسیدند و استراحت کردند. **33** داود به او گفت: «اگر همراه من بیایی کمکی برای من **15** در این هنگام، ایشالوم و افرادش وارد اورشلیم شدند. اختیوفل هم نخواهی بود. **34** ولی اگر به اورشلیم برگردی می توانی مفید واقع با آنها بود. **16** حوشای ارکی دوست داود و وقتی ایشالوم را دید به شوی. تو می توانی به ایشالوم بگویی: همان طور که قبلاً به پدرت سوی او رفت و گفت: «زنده باد پادشاه! زنده باد پادشاه!» **17**

پسر داشتم. یک روز آن دو در صحراء با هم دعوا کردند و چون کسی در او عیوب نبود. **26** موي سرش بسیار پریشت بود و او سالی یک بار نبود آنها را از هم جدا کنید، یکی از ایشان به دست دیگری کشته آن را کوته می کرد، زیرا بر سرش سنگینی می نمود. به مقیاس شاهی، شد. **7** حال تمام قوم و خویشانم خواهند پسر دیگر را به آنها وزن آن دو کیلوگرم می شد. **27** او صاحب سه پسر و یک دختر شد. تسلیم کنم تا او را به جرم قتل برادرش، بکشند. ولی اگر من این کار دختر او تامار نام داشت و بسیار زیبا بود. **28** ایشالوم دو سال در را بکنم، دیگر کسی برایم باقی نمی ماند و نسل شهر مرحوم از اورشلیم ماند، ولی در این مدت پادشاه را ندید، پس به دنبال یوآب روی زمین برانداخته می شود. **8** پادشاه به او گفت: «با خیال فرستاد تا براي او وساطت کنم؛ اما یوآب نیامد. ایشالوم بار دیگر راحت به خانه برو. ترتیب کار را خواهم داد.» **9** زن گفت: «ای به دنبال او فرستاد، ولی این بار هم نیامد. **30** بنابراین ایشالوم به پادشاه، تقصیر به گردن من و خانوادهام باشد و پادشاه و تختش خدمتکارانش گفت: «بروید و مزمعه جو یوآب را که کنار مرعه من بی تقصیر!» **10** پادشاه فرمود: «اگر کسی به تو چیزی گفت، او را است، آتش بزیند.» آنها نیز چنین کردند. **31** پس یوآب نزد ایشالوم نزد من بیاور. کاری می کنم که او هرگز مرا حم تو نشود.» **11** سپس آمد و گفت: «چرا خدمتکارانت مزمعه مرا آتش زندن؟» **32** ایشالوم آن زن به پادشاه گفت: «ای پادشاه، به خداوند، خدایان قسم باد جواب داد: «چون می خواهمن از پادشاه پیرسی اگر نمی خواست مرآ کنید که نخواهید گذاشت خویشاوند من انتقام خون پسرم را از پسر بینید، چرا از جشور به اینجا آورد؟ بهتر بود همان جا می ماندم. دیگر بگیرد و او را بکشد.» پادشاه پاسخ داد: «به خداوند زنده حال تربیتی بده تا در این باره با پادشاه صحبت کنم. اگر مقصوم، قسم، موبی از سر پسرت کم نخواهد شد!» **12** زن گفت: «التمام خودش مرآ بکشد.» **33** هر چه ایشالوم گفته بود یوآب به عرض می کنم اجازه دهید یک چیز دیگر نیز بگویم.» پادشاه فرمود: «بگو!» پادشاه رسانید. سرانجام داود ایشالوم را به حضور پذیرفت. ایشالوم گفت: «چرا همین کاری را که قول دادید براي من بکنید، براي آمده، در حضور پادشاه تعظیم کرد و داود او را بوسید.

13 قوم خدا انجام نمی دهید؟ چطور پسر مرا بخشنید، اما پسر خودتان را **15** بعد از آن، ایشالوم اربابی با چند اسب براي خود تهیه کرد که آواره شده است نمی بخشدید؟ آیا در این مرد مقصص نیستید؟ **14** سرانجام همه ما می میریم. عمر ما مثل آب بر زمین ریخته می شود، آب که ریخت دیگر نمی توان آن را جمع کرد. وقتی کسی از خدا آواره می شود خدا جان او را نمی گیرد، بلکه او را به سوی خود باز می خواهد. پادشاه نیز چنین کنند. **15** البته من براي پسر خودم به اینجا آمدهام، چون می ترسم او را بکشدند. با خود گفتم شاید پادشاه به عراضم توجه نمایند و ما را از دست کسی که می خواهد ما را از آب و خاکی که خدا به ما عطا کرده بی نصیب کند، برها ندند. **16** با خود گفتم که قول پادشاه، ما را آسوده خاطر خواهد کرد. شما مثل فرشته خدا هستید و خوب را از بد تشخیص می دهید. خداوند، تمام اسرائیلی هایی که می خواستند براي رسیدگی به شکایشان نزد پادشاه همراه شما باشند. **18** پادشاه گفت: «سؤالی از تو می کنم و تو راستش را بگو.» عرض کرد: «ای پادشاه، گوش به فرمان،» اسرائل را به دست آورد. **7** چهار سال گذشت. یک روز ایشالوم پادشاه گفت: «ایا یوآب تو را به اینجا فرستاده است؟» زن جواب داد: «چطور می توانم حقیقت را از شما، ای پادشاه، کنمان کنم؟» به خداوند کردهام بجا آورم، زیرا وقتی در جشور ارام بود نذر کردم بله، یوآب مرا فرستاد و به من نیز داد که چه بگویم. **20** این کار را که اگر خداوند مرا به اورشلیم برگرداند در جبور به او قربانی تقديم برای رفع کدورت کرد. اما سرزم حکمتی مانند حکمت فرشته خدا دارد و هر چه در این سرزمین اتفاق می افتاد، می داند. **21** پس ایشالوم به جبور را خواست و به او گفت: «بسیار خوب، برو و ایشالوم را پادشاه یوآب را بخواست و به او گفت: «بسیار خوب، برو و ایشالوم را سراسر کشور فرستاد تا مردم را علیه پادشاه بشوراند و به آنها بگویند: بیاور.» **22** یوآب تعظیم کرد و گفت: «ای پادشاه، امروز فهمیدم که به من نظر لطف دارید، چون درخواست مرا اجابت کردید. خدا شما شده است.» **11** در ضمن، ایشالوم در این سفر دویست میهمان از اورشلیم آورد. **24** پادشاه گفت: «او یايد به خانه خود برود و به اینجا موقع قربانی کردن، ایشالوم به دنبال اخیتوفل فرستاد و موافقت او را نیز نیاید، چون نمی خواهمن روش را بینم.» پس ایشالوم به خانه خود جلب کرد. (اخیتوفل مشاور داود بود و در جیله زندگی می کرد). روزی روز طرفداران ایشالوم زیادتر می شدند و شورش بالا می گرفت. **13** لحاظ در اسرائل هیچ کس به پای او نمی رسید. از موي سر تا نوک پا

ابشالوم، پسر داود، خواهر زیبایی داشت به نام تamar. او هیچ سخن نمی گفت. 23 دو سال بعد، وقتی ابشالوم در بعل امنون، پسر دیگر داود که برادر تاتنی تamar بود، سخت دلخاخته او حاصلور اتفاق در افرایم گوسفندان خود را پشم می برد، جشنی ترتیب شد. 2 امنون چنان خاطرخواه خواهش شده بود که از عشق او داد و تمام پسران پادشاه را دعوت کرد. 24 ابشالوم پیش داود پادشاه بیمار شد. او دسترسی به تamar نداشت، زیرا تamar چون باکره بود حق نداشت با مردان معاشرت کند. 3 ولی امنون رفیقی حیله‌گر داشت به نام یوناداب. یوناداب پسر شمعی و برادرزاده داود بود. 4 پادشاه به ابشالوم گفت: «نه پسر، اگر همه ما بایس برای تو بار روزی یوناداب به امنون گفت: «ای پسر پادشاه چرا روزیه روز لاغرتر سنگینی می شویم.» ابشالوم خیلی اصرار نمود، ولی داود پذیرفت و می شوی؟ به من بگو چه شده است؟» امنون به او گفت: «من عاشق تamar، خواهر ناتی ام شده‌ام!» 5 یوناداب گفت: «در بستر نمی توانید بیاید، برادرم امنون را به جای خودتان بفرستید.» پادشاه دراز بکش و خودت را به مرضی بزن. وقتی پردرت به عیادتش بیاید، پرسید: «چرا امنون؟» 27 ولی ابشالوم آنقدر اصرار کرد تا سرانجام به او بگو که تamar را بفرستد تا براحت خوارکی تهیه کند. بگو که اگر شما از دست تamar غذا بخوری خوب می شوی.» 6 پس امنون خواهد و خود گفت: «صبر کنید تا امنون مست شود، آنگاه با اشاره من، او را بشکشد. ترسیم! اینجا فرمانده منم. شجاع باشید!» 29 پس افراد دلم می خواهد خواهم تamar باید و دو قرص نان در حضور من بزد تا از دست او بخورم.» 7 داود قبول کرد و برای تamar پیغام فرستاد که اورشليم بودند، به داود خبر رسید که ابشالوم تمام پسرانش را کشته پیش امنون بزد و برای او خوارکی تهیه کند. 8 تamar به خانه امنون رفت و او بر بستر خوابیده بود. تamar مقداری خمیر تهیه کرد و برای او خاک نشست. درباریان نیز لباسهای خود را پاره کرد و روی نان پخت. 9 اما وقتی سینی خوارک را پیش امنون گذاشت، او این در نخورد و به نوکرانش گفت: «همه از اینجا بیرون بروید.» پس همه بیرون رفتند. 10 بعد به تamar گفت: «دوباره خوارک را به اتاق خواب بیاور و آن را به من بده.» تamar خوارک را پیش او برد. 11 ولی همین که آن را پیش او گذاشت، امنون او را گرفته، گفت: «خواهر عزیزم، بیا با من بخواب!» 12 تamar گفت: «امنون، این کار را نکن! نایاب در اسرائیل چنین فاجعه‌ای به بار بیاوری. 13 من این رسوایی ام را کجا ببرم؟ و تو در اسرائیل انگشت‌نما خواهی شد. تمنا می کنم فقط ضمن، ابشالوم فرار کرد. در اورشليم، دیدیانی که روی دیوار شهر دیدبانی می کرد، گروه بزرگی را بر جاده سمت غرب خود دید که از کوه سرانزیر می شوند. پس دوید و به پادشاه گفت: «گروه بزرگی را می بیسم که از راه هروناتیم که کار کوه است، می آید.» 35 به پادشاه بگو و من مطمئن اجازه خواهد داد تا با من ازدواج کنی. 14 ولی گوش امنون بدھکار نبود، و چون از تamar قویتر بود، به زور به آمدند. 15 بعد ناگهان عشق امنون به نفرت تبدیل شد و به او تجاوز کرد. 16 ناگهان عشق امنون به صدای بلند گریه شدت نفرت بیش از عشقی بود که قبله او داشت. او به تamar گفت: «از اینجا برو بیرون!» 16 تamar با التمسا گفت: «این کار را نکن، چون بیرون راندن من بدتر از آن عملی است که با من کردی.» ولی امنون توجهی به حرفاهای او نکرد. 17 او نوکش را صدا زده، گفت: «این دختر را از اینجا بیرون کن و در را پشت سرمش بیند.» پس آن نوکر او را بیرون کرد. در آن زمان رسم بود که دختران باکره پادشاه، لیاس رنگارنگ می پوشیدند. 19 اما تamar لباس رنگارنگ خود را پاره کرد، خاکستر بر سر خود ریخته، دستهایش را روی سرش گذاشت و گریه‌کنن از آنجا دور شد. 20 وقتی برادرش ابشالوم او را دید، پرسید: «ببینم، آیا برادرت امنون با تو بوده است؟ ای خواهرم، ساكت باش. او برادر توست. ناراحت نباش.» پس تamar در خانه برادرش ابشالوم گوشش گیر شد. 21 وقتی این خبر به گوش داود پادشاه رسید، بی اندازه خشمگن شد. 22 اما ابشالوم به سبب پرسید: «چه شده است؟» عرض کرد: «من زن بیوه‌ای هستم. دو این عمل زشت از امنون کینه به دل داشت و دریاره این موضوع با

12

نمی دانستند از بالای دیوار به طرفشان تیراندازی خواهد شد؟ مگر کرده، به ناتان گفت: «در حق خداوند گناه کرده‌ام.» ناتان گفت: فراموش کردند که ایمیلک پسر جدعون در تاباصل به دست زنی «بله، خداوند هم تو را بخشنیده است و به سبب این گناه تو را کشته شد که از بالای دیوار، یک سنگ آسیاب دستی روی سرش هلاک نخواهد کرد. ۱۴ ولی چون با این کارت باعث شده‌ای که انداخت؟ آنگاه بگو: اوریا هم کشته شد.» ۲۲ پس، آن قاصد به دشمنان خداوند به او کفر گویند، پس این بجهای هم که به دنیا اورشلیم رفت و به داود گزارش داده، گفت: «افراد دشمن از ما قوتی آمده، خواهد مرد.» ۱۵ بعد ناتان به خانه خود برگشت و خداوند، بودند و از شهر خارج شده، به ما حمله کردند ولی ما آنها را تا دروازه پسری را که پتشیع زاییده بود سخت بیمار کرد. ۱۶ داود به خدا شهر عقب راندیم. ۲۴ تیراندازان از روی دیوار ما هدف قرار دادند. التمساک کرد که بجه را زنده نگاه دارد، و بدین منظور روزه گرفت و به چند نفر از سپاهان ما کشته شدند که اوریا حتی هم در بین ایشان اتفاق خود رفت، تمام شب روی زمین دراز کشید. ۱۷ درباریان از او بود.» ۲۵ داود گفت: «بسیار خوب، به یواب بگو که ناراحت خواهش کردند از زمین بند شود و با آنها غذا بخورد، اما قبول نکرد، نیاشد، چون شمشیر فرقی بین این و آن قائل نمی‌شد. این دفعه ۱۸ تا اینکه در روز هفتمن، آن بجه مرد. درباریان می‌ترسیدند این خبر سختتر بجنگید و شهر را تستخیر کنید. در ضمن به او بگو از کارش را به او بدهند. آنها می‌گفتند: «وقتی آن بجه هنوز زنده بود داود از راضی ام.» ۲۶ وقتی پتشیع شدید شوهرش مرده است، عزادار شد. شدت ناراحتی با ما حرف نمی‌زد، حال اگر به او خبر بدیم که بجه ۲۷ بعد از تمام شدن ایام سوگواری، داود پتشیع را به کاخ سلطنتی مرده است، معلوم نیست چه بلایی بر سر خود خواهد آورد؟» ۱۹ ولی آورد و او نیز یکی از زنان داود شده، از او پرسی به دنیا آورد. اما وقتی داود دید آنها با هم نجوا می‌کنند، فهمید چه شده است و پرسید: «آیا بجه مرد است؟» ۲۰ آنگاه داود از کاری که داود کرده بود در نظر خداوند ناپسند آمد.

خداوند، ناتان نمی‌را نزد داود فرستاد و ناتان آمده، این زمین بدل شد، شستشو نمود، سرش را شانه کرد، لیسا یا شیش را عوض حکایت را برایش تعريف کرد: «در شهری دو نفر زنده‌گی می‌کردند، کاخش برگشت و خوارک خورد. ۲۱ درباریان تعجب کردند و به او یکی قفتر بود و دیگری ثروتمند. ۲ مژ ثروتمند گاو و گوسفند زیادی گفتند: «ما از رفقار تو سر در نمی‌آوریم. وقتی بجه هنوز زنده بود گریه داشت. ۳ اما آن قفتر از مال دنیا فقط یک ماده بره داشت که از پول می‌کردی و غذا نمی‌خوردی. اما حال که بجه مرد است، دست از خود خریده بود و او را همراه پسرانش بزرگ می‌کرد. از بشقاب خود به گریه برداشته، غذا می‌خری!» ۲۲ داود جواب داد: «وقتی بجه زنده آن بره خوارک می‌داد و از کاسه‌اش با او آب می‌نوشانید، آن بره را در بود، روزه گرفتم و گریستم، چون فکر می‌کدم شاید خداوند به من آغوشش می‌خوابانید و او را مثل دخترش دوست می‌داشت. ۴ روزی رحم کرد و بجه را زنده نمک دارد. ۲۳ اما حال که بجه مرد است مهمنانی به خانه آن شخص ثروتمند رفت. ولی او به جای آنکه یکی از گاوان و گوسفندان خود را بکشد تا برای مهمنانش غذایی تهیه کند، بره آن مرد قفتر را گرفته، سر بزید.» ۵ داود چون این را شنید خشمگین شد و گفت: «به خداوند زنده قسم، کسی که چنین کاری کرده باید کشته شود، ۶ و چون دلش به حال آن بیچاره نسخوت، همین سبب ناتان نمی‌را فرستاد تا سلیمان را بدیدیا (معنی «محبوب دلداری داد. پتشیع بار دیگر از داود حامله شده، پرسی زاید و اسم او را سلیمان گذاشت. خداوند سلیمان را دوست می‌داشت ۲۵ و به او را سلیمان گذاشت. خداوند سلیمان را فرستاد تا برای این داده باشد. ۷ آنگاه ناتان به داود گفت: «آن مرد تو هستی!» و بعد اضافه کرد که خداوند، خدای اسرائیل چنین می‌فرماید: «من تو را به پادشاهی بر اسرائیل تابه او بگویند: «ربه و مخازن آب آن در اختیار ماست. ۲۸ پس بقیه مسح کرد و از دست شائل نجات دادم. ۸ کاخ و حرمیار او را سپاهان را بیاور و شهر را تصرف کن تا پیروزی به نام تو تمام شود.» به تو پخشیدم و تو را بر بیهودا و اسرائیل پادشاه ساختم. اگر این ۲۹ پس داود به ره لشکر کشید و آن را تستخیر کرده، غنیمت چیزها برای تو کافی نبود بیشتر از اینها هم به تو می‌دادم. ۹ پس چرا زیادی از آنچه به او شلیم برد. داود تاج گرانبهای پادشاه عموی را از قوانین مرا زیر پا گذاشتی و مرتکب این عمل رشت شدی؟ تو اوریا را سرش برداشت و بر سر خودش گذاشت. این تاج، حدود سی و پنج به دست عموی ها کشته و زن او را تصاحب نمودی. ۱۰ بنابراین، کیلو وزن داشت و از طلا و جواهرات قیمتی ساخته شده بود. ۳۱ از این پس، کشت و کشثار از خانواده تو دور نخواهد شد، زیرا با داود، مردم آن شهر را اسیر کرده، اوه و تیشه و تیر به دستشان داد و گرفتن زن اوریا، به من اهانت کردند. ۱۱ بنابراین من هم به دست آنها را به کارهای سخت گماشت. او در کوههای آجریزی از ایشان کار می‌کشید. او با اهالی شهرهای دیگر عموی نیز همین گونه عمل کرد. سپس داود و لشکر او به اورشلیم بازگشتد.

تو این کار را مخفیانه کردی، اما من در روز روشن با آنها همبستر می‌شود. ۱۲ همه بني اسرائیل این بلا را بر سر تو خواهم آورد.» ۱۳ داود اعتراف

صیبا خدمتگزاران مفیبوشت شدند. **13** پس مفیبوشت که از هر دو پا سوار سوری را کشتد. شوپک نیز در این جنگ کشته شد. **19** لنگ بود، در اورشلیم در قصر پادشاه زندگی می‌کرد و هیشه با وقتی پادشاهان خدمتگزار هددغور دیدند که سربازان سوری شکست خوردند، با اسرائیلی‌ها صلح نموده، تابع آنها شدند. از آن پس، پادشاه بر سر یک سفره می‌نشست.

دیگر سوری‌ها جرأت نکردند به عموی‌ها کمک کنند.

10

پس از چندی، پادشاه حمون مرد و پسرش حانون بر تخت

11

بهار سال بعد، داود لشکر اسرائیل را به فرماندهی یوآب به

را با حانون بجا آورم، چون پدرش ناحاش، دوست باوفای من بود.» جنگ عموی‌ها فرستاد. (پادشاهان، طبق معمول در فصل بهار به پس داود نمایندگانی به دربار حانون فرستاد تا به او تسلیت بگویند. دشمنان حمله‌ور می‌شدند). آنها عموی‌ها را شکست داده، شهر رهه ولی وقتی نمایندگان به عمون رسیدند، **3** برگران عمون به حانون را محاصره کردند. اما داود در اورشلیم ماند. **2** یک روز هنگام عصر

گفتند: «این اشخاص برای احترام به پدرت به اینجا نیامده‌اند، بلکه داود از خواب پرخاست و برای هواخوری به پشت یام کاخ سلطنتی داود آنها را فرستاده است تا پیش از حمله به ما، شهرا را جاسوسی رفت. وقتی در آنجا قدم می‌زد چشمش به زنی زیبا افداد که مشغول

کنند». **4** از این رو، حانون فرستاده‌های داود را گرفته، ریش یک حمام کردن بود. **3** داود یک نفر را فرستاد تا پرسد آن زن کیست.

طرف صورتشان را تراشید و لیاستان را از پشت پاره کرده، ایشان معلوم شد اسمش پیشیع، دختر الباع و زن اوریای حیتی است. **4**

را نیمه برهنه به کشورشان برگردانید. **5** نمایندگان داود خجالت پس داود چند نفر را فرستاد تا او را بیاورند. وقتی پیشیع نزد او آمد،

می‌کشیدند با این وضع به وطن بازگردند. داود چون این خبر را گرفته، ریش یک حمام کردن با همبستر شد. پس پیشیع خود را آب طاهر ساخته، به

شید، دستور داد آنها در شهر اریحا بمانند تا ریاستان بلند شود. **6** خانه برگشت. **5** وقتی پیشیع فهمید که حامله است، پیغام فرستاد و

مردم عمون وقتی فهمیدند با این کار، داود را دشمن خود کردند، این موضوع را به داود خبر داد. **6** پس داود برای یوآب این پیغام را

پیش از هزار سریا زیاده سوری از بیت‌رحوب و صوبه و دوازده هزار نفر فرستاد: «اوریای حیتی را نزد من بفرست». **7** وقتی اوریا آمد، داود از

از طوب، و نیز پادشاه معکه را با هزار نفر اجیر کردند. **7** وقتی داود او سلامتی یوآب و سربازان و اوضاع جنگ را پرسید. **8** سپس به او

از این موضوع باخبر شد، یوآب و تمام سپاه اسرائیل را به مقابله با گفت: «حال به خانه برو و استراحت کن». **9** بعد از رفتن اوریا، داود

سوری اهل بیت‌رحوب و صوبه و سربازان طوب و معکه، در صحراء را کنار دروازه کاخ، پیش محفوظین پادشاه به سر بردا. **10** وقتی داود

مستقر شده بودند. **9** وقتی یوآب دید که باید در دو جبهه بجهگد، این را شنید، اوریا را خاصراً کرد و پرسید: «چه شده است؟ چرا پس

گروهی از بهترین زمین‌گان خود را انتخاب کرد و فرماندهی آنها را به این همه دوری از خانه، دیشب به خانه نرفتی؟» **11** اوریا گفت:

عهده گرفت تا به جنگ سربازان سوری برود. **10** بقیه سربازان را به «صندوقد خداوند و سپاه اسرائیل و پهودا و فرمانده من یوآب و

برادرش ایشای سپید تا به عموی‌ها که از شهر دفاع می‌کردند، افسرانش در صحراء ادو زده‌اند، آیا رواست که من به خانه بروم و با

حمله کند. **11** یوآب به برادرش گفت: «اگر از عهده سربازان سوری زنم به عیش و نوش پیدازم و با او بخواهم؟ به جان شما قسم که این

برنیامد من کمک من بیا، و اگر تو از عهده عموی‌ها برنیامدی، من کار را نخواهم کرد». **12** داود گفت: «سیار خوب، پس امشب

به کمک تو می‌آم. **12** شجاع باش! اگر واقعه می‌خواهیم قوم خود و هم اینجا بمان و فدا به میدان جنگ بگرد». پس اوریا آن روز و

شهرهای خدای خود را نجات دهیم، امروز باید مردانه بجهگم. روز بعد هم در اورشلیم ماند. **13** داود او را برای صرف شام نگه

هر چه خواست خداوند است، انجام خواهد شد». **13** هنگامی داشت و او را مست کرد. با این حال، اوریا آن شب نیز به خانه‌اش

که یوآب و سربازانش حمله کردند، سربازان پا به فار گذاشتند. نرفت بلکه دوباره کنار دروازه کاخ خواهدید. **14** بالاخره، صبح روز

عموینان نیز وقتی دیدند مزدوران سوری فرار می‌کنند، آنها هم بعد، داود نامه‌ای برای یوآب نوشت و آن را به موبیلۀ اوریا برایش

فار کرده، تا داخل شهر، عقب‌نشینی نمودند. یوآب از جنگ با فرستاد. **15** داود به یوآب دستور داده بود که وقتی جنگ شدت

عنوانی‌ها بازگشت و به اورشلیم مراجعت کرد. **15** سوری‌ها وقتی می‌گیرد، اوریا را در خط مقدم ججهه فرار بددهد و او را تنها بگذارد تا

دیدند نمی‌توانند در برایر اسرائیلی‌ها مقاومت کنند، تمام سربازان خود کشته شود. **16** پس وقتی یوآب در حال محاصرة شهر دشمن بود،

را احضار کردند. هددغور پادشاه، سوری‌هایی را نیز که در شرق رود اوریا را به جایی فرستاد که می‌دانست سربازان قوی دشمن در آنجا

فرات بودند جمع کرد. این نیروها به فرماندهی شوپک که فرماندهی می‌جنگدند. **17** مردان شهر با یوآب جنگیدند و در نتیجه اوریا و چند

سپاه هددغور بود به حیلام آمدند. **17** داود چون این را شنید، همه سرباز دیگر اسرائیلی کشته شدند. **18** وقتی یوآب گزارش جنگ را

سریازان اسرائیلی را جمع کرد و از رود اردن عبور کرده، به حیلام آمد. برای داود می‌فرستاد. **19** به قاصد گفت: «وقتی این گزارش را

در آنجا با سربازان سوری وارد جنگ شد. **18** یکی سوری‌ها باز هم به عرض پادشاه برسانی ممکن است او خشمگین شود و پرسد:

گریختند و داود و سربازانش هفت‌تصد اربه سوار و چهل هزار اسب چرا سربازان تا این اندازه به شهر محاصره شده نزدیک شدند؟ مگر

به خیمه عبادت رفت. او در آنجا نشست و در حضور خداوند چنین اورشلیم بود. ۹ تبعو، پادشاه حمات، وقتی شنید که داود بر لشکر دعا کرد: «ای خداوند، من کیستم و خاندان من چیست که مرا به هددعر پیروز شده است، ۱۰ پرسش هدورام را فرستاد تا سلام وی را این مقام رسانده‌ای؟ ۱۹ ای خدا، به این هم اکنفا نکردنی بلکه به به او برساند و این پیروزی را به او تبریک بگوید، چون هددعر و نسل آینده من نیز وعده‌ها دادی. ای خداوند یهود، آیا با همه اینچنین توعو با هم دشمن بودند. هدورام هدایای از طلا و نقره و مفرغ به رفتار می‌کنی؟ ۲۰ دیگر داود چه گوید که تو خدمتگار را خوب داود داد. ۱۱ داود، همه این هدایا را با طلا و نقره‌ای که خود می‌شناسی! ۲۱ این خواست تو بود که این کارهای بزرگ را بکنی و از ادومی‌ها، موآبی‌ها، عمونی‌ها، فلسطینی‌ها، عمالقی‌ها و نیز از به این وسیله مرا تعليم بدhei. ۲۲ ای خداوند من، چقدر با عظمت هددعر پادشاه به غیمت گرفته بود، وقف خداوند کرد. ۱۳ داود در هستی! هرگز نشیده‌ایم که خدایی مثل تو وجود داشته باشد! تو دره نمک با هجداج هزار سرباز ادومی وارد جنگ شده، آنها را از بنین خدایی نظریه هستی! ۲۳ در سراسر دنیا، کدام قوم است که مثل برد. این پیروزی داود به شهرت او افزود. ۱۴ سپس داود در سراسر قوم تو، بنی اسرائیل، چنین برکتی یافته باشد؟ تو بنی اسرائیل را رهانیدی ادوم، قرارگاهها مستقر کرد و ادومی‌ها تابع او شدند. داود به هر تا آنها برای خود قوی بسازی و نامت را پیروزه کنی. با معجزات طرف می‌رفت، خداوند به او پیروزی می‌بخشید. ۱۵ داود با عدل و عظیم، مصر و خدایانش را نابود کردی. ۲۴ بنی اسرائیل را تا به انصاف بر اسرائیل حکومت می‌کرد. ۱۶ فمانده سپاه او، یوتاب (پسر ابد قوم خود ساختی و تو ای خداوند، خدای ایشان شدی. ۲۵ صریوه) و واقعی نگار او یهوشفاط (پسر اخیلود) بود. ۱۷ صادوق (پسر «ای خداوند، آنچه که دریاče من و خاندانم و عده فرموده‌ای، انجام اخیطوب) و اخیملک (پسر آیاتار) هر دو کاهن بودند و سرایا کاتب بده! ۲۶ اسم تو تا ابد مستوده شود و مردم بگویند: خداوند، خدای بود. ۱۸ بنایا (پسر یهودیادع) فمانده محافظین دربار داود بود. لشکرهای آسمان، خدای اسرائیل است. تو خاندان ما را ابد حفظ پسران داود نیز در امور دربار به او کمک می‌کردند.

خواهی کرد. ۲۷ ای خداوند لشکرهای آسمان، ای خدای اسرائیل! ۹ روزی داود به این فکر افتاد که ببیند آیا کسی از خانواده شائلو باقی مانده است؟ چون او می‌خواست به خاطر یوناتان به او خوبی کند. ۲ به او خبر دادند که یکی از نوکران شائلو به نام صبیا هنوز زنده است. پس او را احضار کرد، از وی پرسید: «آیا تو و این وعده‌های خوب از توست. ۲۹ پس خواهش می‌کنم چنانکه قول داده‌ای عمل کنی و خاندانم را برکت دهی، باشد که خاندان من همیشه در حضور تو پایدار بماند و برکت تو تا به ابد بر خاندان من می‌خواهم طبق قولی که به خدا دادهام به او خوبی کنم.» صبیا جواب داد: «پسر لنگ یوناتان هنوز زنده است.» ۴ پادشاه پرسید:

۸ پس از چندی، باز داود به فلسطینی‌ها حمله کرد، آنها را «او کجاست؟» صبیا به او گفت: «در لودبار در خانه ماحیر (پسر شکست داد و میگآمده را از دستشان گرفت. ۲ داود همچنین عمیبل) است.» ۵ پس داود پادشاه فرستاد تا مفیبوشت را که پسر موآیی‌ها را شکست داده، اسیران را به ردیف در کنار هم روی زمین بیوتان و نوء شائلو بود، از خانه ماحیر به نزدش بیاورند. مفیبوشت در خواهانید؛ سپس از هر سه نفر دو نفر را کشت و یک نفر را زنده برابر پادشاه تعظیم کرده به پایش افتاد. ۷ اما داود گفت: «نترس! نگه داشت. بازمدگان موآیی تابع داود شده، به او باج و خراج برای این تو احضار کردام تا به خاطر پدرت یوناتان به تو خوبی می‌دادند. ۳ در ضمن داود نبروهای هددعر (پسر حروب)، پادشاه کشم. تمام زمینهای پدر بزرگ شائلو را به تو پس می‌دهم و تو بعد از صوبه را در هم شکست، زیرا هددعر می‌کوشید بار دیگر نوحایی کار این در قصر من با من سر یک سفره خواهی نشست!» ۸ مفیبوشت رود فرات را به چنگ آورد. ۴ در این چنگ داود هزار اربابه، هفت در حضور پادشاه به خاک افتاد و گفت: «آیا پادشاه می‌خواهد به هزار سرباز سواره و بیست هزار سرباز پیاده را به اسری گرفت، بعد سگ مردهای چون من خوبی کنند؟» ۹ پادشاه، صبیا نوکر شائلو را صد اسب برای اربابه‌ها نگه داشته، رگ پای بقیه ایسان را قطع کرد. خواست و به او گفت: «هر چه مال ارباب تو شائلو و خانواده ۵ او همچنین با پیست و دو هزار سرباز سوری که از دمشق پری او بود، به نواوش پس دادهایم. ۱۰ تو و پسرانت و نوکرانت باید کمک به هددعر آمده بودند چنگید و همه آنها را کشت. ۶ داود زمین را برای او کشت و زع کنید و خواک خانواده‌اش را تأمین در دمشق چندین قرارگاه مستقر ساخت و مردم سوریه تابع داود نمایید، اما خود مفیبوشت پیش من زندگی خواهد کرد.» صبیا که شده، به او باج و خراج می‌پرداختند. به این ترتیب داود هر جا پانزده پسر و بیست نوکر داشت، جواب داد: «قیران، هر چه امر می‌رفت، خداوند او را پیروزی می‌بخشید. ۷ داود سپرهای طلای فرمودید انجام خواهم داد.» از آن پس، مفیبوشت بر سر سفره داود سرداران هددعر را گرفته، به او شلیم برد. ۸ در ضمن، او از طبع و پادشاه می‌نشست و مثل یکی از پسرانش با او غذا می‌خورد. ۱۲ بیرونی، شهرهای هددعر، مقدار زیادی مفرغ گرفته، آنها را هم به مفیبوشت پسر کوچکی داشت به نام میکا. تمام اعضای خانواده

زندن. 23 وقتی داود از خداوند سؤال کرد، خداوند به او گفت: «از داد. وقتی جشن تمام شد و مردم به خانه‌های خود رفتند، 20 داود روبرو به آنها حمله نکن، بلکه دور بزن و از میان درختان توت، از برگشته تا خانواده خود را برکت دهد. اما میکال به استقبال او آمد، پشت سر حمله کن. 24 وقتی صدای پایی بر سر درختان توت بالحنی تحقیرآمیز به او گفت: «پادشاه اسرائیل امروز چقدر باوقار و شنیدی، آنگاه حمله را شروع کن. چون این علامت آن است که سنگین بود! خوب خوشد را مثل یک آدم ابله جلوی کنیزان رسما من پیشاپیش شما حرکت می‌کنم و لشکر فلسطینی‌ها را شکست کرد!» 21 داود به میکال گفت: «من امروز در حضور خداوندی می‌دهم.» 22 پس داود، چنانکه خداوند به او فرموده بود، عمل کرد می‌رسقیدم که مرا انتخاب فرمود تا بر پرست و خانواده او برتر باشم و فلسطینی‌ها را از چیزهای تا جاز سرکوب نمود. 23 بهله، اگر لازم باشد از این هم

6 داود بار دیگر تمام سریازان ماهر خود را که سی هزار بودند، از بین نرفته است. 24 پس میکال، دختر شائلو، تا آخر عمر کوچکتر و نادرتر می‌شوم. ولی مطمئن باش که احترام من پیش کنیزان بیاورد. (این صندوق به نام خداوند لشکرهای آسمان نامیده می‌شد.

7 داود پادشاه در کاخ خود در امنیت ساکن شد، زیرا خداوند روی صندوق دو کروبوی قرار داشت و حضور خداوند بر آنها بود. 3 داود پادشاه در کاخ خود در امنیت ساکن شد، زیرا خداوند صندوق عهد را از خانه اینداداب که در کوهستان بود برداشته، بر او را از شر تمام دشمنانش رهانیده بود. 2 یک روز داود به ناتان ارایه‌ای نو گذاشتند. عُره و اخیو (پسران اینداداب)، گاوهاش ارایه را نبی گفت: «من در این کاخ زیبا که با چوب سرو ساخته شده می‌رانند. 4 اخیو، پیشاپیش صندوق عهد می‌رفت، 5 و داود با است زندگی می‌کنم، در حالی که صندوق عهد خدا در یک خیمه رهبران قوم اسرائیل که از پشت سر او در حرکت بودند با صدای تار و نگهداری می‌شود!» 3 ناتان در جواب وی گفت: «آنچه را که در چنگ و دایره زنگی و دهل و سینج، با تمام قدرت در حضور خداوند نظر داری انجام بد، زیرا خداوند با توست.» 4 اما همان شب آواز می‌خواندند و پایکوبی می‌کردند. 6 اما وقتی به خرمگاه ناکن خداوند به ناتان فرمود 5 که برود و به خدمتگزار او داود چنین رسیدند، گاوها لغزیدند و عره دست خود را دراز کرد و صندوق عهد بگویید: «تو نمی‌توانی برای من خانه‌ای بسازی. 6 من هرگز در یک را گرفت که نیفتند. 7 آنگاه خشم خداوند بر عره شعلهور شد و برای ساختمان ساکن نبوده‌ام. از آن زمانی که بین اسرائیل را از مصر بیرون این بی‌احترامی او را در همان جا کار صندوق عهد، کشت. 8 آوردم تا امروز، خانه من یک خیمه بوده است، و از جایی به جای داود از این عمل خداوند غمگین شد و آن مکان را «مجازات عره» دیگر در حرکت بوده‌ام. 7 در طول این مدت، هرگز به هیچ کدام از نامید که تا امروز نیز به این نام معروف است. 9 آن روز داود از رهبران اسرائیل که آنها را برای شبانی قوم خود تعیین نموده بودم، خداوند ترسیم و گفت: «چطور می‌توانم صندوق عهد را به خانه نگفتم که چرا براهم خانه‌ای از چوب سرو نساخته‌اید؟ 8 حال پیرم؟» 10 پس تصمیم گرفت به جای شهر داود، آن را به خانه خداوند، خدای لشکرهای آسمان می‌فرماید که وقتی چوپان ساده‌ای عویید ادوم که از جت آمده بود، بیرد. 11 صندوق عهد، سه ماه در بیش نبودی و در چراغ‌هاش از گوسفندان نگهداری می‌کردی، تو را به خانه عویید ماند و خداوند، عویید و تمام اهل خانه او را برکت داد. رهبری قوم اسرائیل برگزیدم. 9 در همه جا با تو بوده‌ام و دشمنانت 12 داود وقتی شنید خداوند عویید را به دلیل وجود صندوق عهد در را نابود کرد. تو را از این نیز بزرگتر می‌کنم تا یکی از معروفترین خانه‌اش برکت داده است، نزد او رفت و صندوق عهد را گرفت و با مردان دنیا شوی! 10 برای قوم خود سرزمهینی انتخاب کردم تا در آن جشن و سرور به سوی اورشلیم رهسپار شد. 13 مردانی که آن را سرسامان پنگزند. این وطن آنها خواهد بود و قومهای بتپرسن، حمل می‌کردند بیشتر از شش قدم نرفته بودند که داود آنها را متوقف دیگر مثل سابق که قوم من تازه وارد این سزمین شده بودند، بر آنها کرد تا یک گاو و یک گوساله فرهی قیانی کند. 14 داود لایس ظلم نخواهد کرد. تو را از شر تمام دشمنانت حفظ خواهم کرد. کاهنان را پوشیده بود و با تمام قدرت در حضور خداوند می‌رقصد. این منم که خانه تو را می‌سازم. 12 وقتی تو بمیری و به اجدادت 15 به این ترتیب قوم اسرائیل با صدای شیپورها، شادی‌کنان صندوق ملحق شوی، من یکی از پسرانت را وارث تاج و تخت تو می‌سازم و عهد را به اورشلیم آوردن. 16 وقتی جمعیت همراه صندوق عهد وارد حکومت او را تثبیت می‌کنم. 13 او همان کسی است که خانه‌ای شهر شدند، میکال دختر شائلو از پنجه نگاه کرد و داود را دید که برای من خواهد ساخت و من سلطنت او را تا به ابد پایدار خواهم در حضور خداوند می‌رقصد و پایکوبی می‌کند، پس در دل خود او را کرد. 14 من پدر او خواهم بود، و او پسر من. اما اگر مرتک گناه تحریر کرد. 17 صندوق عهد را در خیمه‌ای که داود برای آن تدارک شود، او را سخت مجازات خواهم کرد. 15 ولی محبت من از او دور دیده بود، گذاشتند و داود قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی به نخواهد شد، آن طور که از شائلو دور شد و باعث گردید سلطنت او خداوند تقدیم نمود. 18 در پایان مراسم قربانی، داود بینی اسرائیل را به تو منتقل شود. 16 بدان که خاندان تو را به ابد باقی خواهد ماند به نام خداوند لشکرهای آسمان برکت داد 19 و به هر یک از زنان و در حضور من سلطنت خواهد کرد.» 17 پس ناتان نزد داود مردان یک قرص نان معمولی، یک نان خرما و یک نان کشمشی برگشته، آنچه را که خداوند فرموده بود به او بازگفت. 18 آنگاه داود

حضار بار دیگر با صدای بلند برای اینبیر گریه کردند. ۳۵ داود در سلامت بازمی گرداندی. و خداوند به تو گفت که تو باید شبان و روز تشییع جازمه چیزی نخوردید بود و همه از او خواهش می کردند که رهبر قوم او باشی.» ۳ پس در حرون، داود در حضور خداوند با چیزی بخورد. اما داود قسم خورده، گفت: «خدا مرا بکشد اگر تا بزرگان اسرائیل عهد پست و آنها او را به عنوان پادشاه اسرائیل انتخاب غروب آفتاب لب به غذا بزنم.» این عمل داود بر دل مردم نشست، کردند. ۴ (او پیش از آن، در سن سی سالگی به پادشاهی یهودا در اعماق تمام کارهای او را مردم می پستدندند). ۳۷ تمام قوم، یعنی هم برگزیده شده بود و مدت هفت سال و شش ماه بود که در حرون بر اسرائیل و هم یهودا، داشتند که پادشاه در کشتن اینبیر دخالت نداشته سرزمین یهودا سلطنت می کرد. علاوه بر این، مدت سی و سه سال نیز است. ۳۸ داود به افادش گفت: «آیا نمی دانید که امروز در اسرائیل در اورشلیم بر اسرائیل و یهودا حکمرانی کرد. پس داود روحی هم رفته یک مرد، یک سردار بزرگ، کشته شده است. ۳۹ هر چند من به حمله چهل سال سلطنت کرد.» ۶ داود پادشاه و سربازانش به پادشاهی برگزیده شده ام، ولی نمی توانم از عهده این دو پسر صریوه اورشلیم حمله کردند تا بیوسیان که در آنجا ساکن بودند بجنگید. برایم، خداوند، عاملان این شرارت را به سزا اعمالشان برساند.» بیوسیان به داود گفتند: «هرگز به داخل شهر راه نخواهی یافت. حتی کوران و شلان، می توانند تو را از اینجا بیرون کنند.» آنها خیال

وقتی ایشیوشت پادشاه شنید که اینبیر در حرون کشته شده می کردند در قلعه خود در امان هستند. ۷ (اما داود و سربازانش آنها است، هراسان گشت و تمام قومش نیز مضطرب شدند). ۲ ایشیوشت را شکست داده، قلعه صهیون را گرفتند. این قلعه امروز به «شهر دو فرمانده سپاه داشت به نامهای بعنه و ریکاب. آنها پسران رون داود» معروف است. ۸ وقتی پیغام توهین آمیز مدافعان شهر اورشلیم بپیوستی از قبیله بنیامین بودند. (با اینکه اهالی بپیوست به جایی فرار به داود رسید، او به نیروهای خود این دستور را داد: «از مجرای کرده و در آنجا ساکن شده بودند، ولی باز جزو قبیله بنیامین محسوب قنات وارد شهر شوید و این بیوسیان شل و کور را که دشمن من می شدند). ۴ (در ضمن، شانول نوء لنگی داشت به نام مفیوشت هستند، ناید کنید). (به این دلیل است که می گویند: «کور و شل که پسر بیوتان بود. هنگامی که شانول و بیوتان در چنگ بزرعیل وارد کاخ نخواهند شد.») ۹ پس داود در قلعه صهیون ساکن شده، کشته شدند، مفیوشت پیچ ساله بود. وقتی خبر مگ شانول و بیوتان آن را «شهر داود» نامید. سپس از ملو واقع در بخش قدیمی شهر، به پایتخت رسید، دایمه مفیوشت، او را برداشت و فرار کرد. ولی شروع کرده، به طرف مرکز شهر جدید در شمال، ساختمانهای هنگام فرار به زمین خورد و بچه از دستش افتاد و پایش لنگ شد). ۵ ساخت. ۱۰ به این ترتیب، روز بیرون بر عظمت و قدرت داود افزوده یک روز ظهر، موقعي که ایشیوشت پادشاه خواهید بود، ریکاب و بعنه می شد زیرا خداوند، خدای لشکرهای آسمان با او بود. ۱۱ حیرام، وارد خانه او شدند. ۶ آنها به بهانه گرفتن یک کیسه گندم به کاخ او پادشاه صور، قاصدانی نزد داود فرستاد. همراه این قاصدان، نجاران آمدند و مخفیانه به اتاق پادشاه رفتند. سپس او را کشته، سرش را از و بناهایی با چوب درختان سرو نیز فستاده شدند تا برای داود کاخی تنش جدا کردند و آن را با خود برداشته، از راه بیان گریختند. آنها بسازند. ۱۲ بنابراین، داود فهمید که خداوند به خاطر قوم خود تمام شب در راه بودند ۸ تا به حیرون رسیدند. ریکاب و بعنه سر بپیوشت اسرائیل، او را پادشاه ساخته و سلطنتش را اینچیز بزک داده است. ۱۳ داود پس از آنکه از حرون به اورشلیم رفت، بار دیگر زنان و شده ایشیوشت را به داود تقدیم کرده، گفتند: «این سر ایشیوشت،

پسر دشمنت شانول است که می خواست تو را بکشد. امروز خداوند کیانیان برای خود گرفت و تمام خاندان او گرفته است!» ۹ اما داود فرزندانی که برای او در شهر اورشلیم متولد شدند، عبارت بودند از: جواب داد: «به خداوند زنده که مرا از دست دشمنان نجات داد،

قسم ۱۰ که من آن شخصی را که خبر کشته شدن شانول را به ۱۶ یا یحیا، الشیعو، نافع، یافعی، شمع، شوباب، ناتان، سلیمان، ۱۵ بیمار، یا یحیا، الشیعو، نافع، یافعی، فرزندانی که برای او در خانه خود و در رختخوابش به قتل رسانده اند، کمتر از فلسطینی ها آمده، در دره رفایم اردو زدند. ۱۹ داود از خداوند این باید باشد؟ بدایم که شما را نیز خواهیم کشت.» ۱۲ بعد داود سوال کرد: «اگر به چنگ فلسطینی ها بروم، آیا مرا پیروز می گردانی؟» به افادش دستور داد که هر دو را بکشنند. پس آنها را کشتد و دستها خداوند فرمود: «بله، تو را بر دشمن پیروز می گردانم.» ۲۰ پس داود و پاهاشان را بزیده، بدانهایشان را در کنار برکه حرون به دار آویختند؛ به فعل فرامیم آمد و در آنجا فلسطینی ها را شکست داد. داود اما سر ایشیوشت را گرفته، در قبر اینبیر در حiron دفن کردند.

نمایندگان تمام قبایل اسرائیل به حiron نزد داود آمدند و به او برقی ایشیوشت را در حiron تو هستیم. ۲ حتی زمانی که «خداوندی که می خروشد» نام گرفت. ۲۱ داود و سربازان او تعداد شانول بر ما حکومت می کرد، سپاهیان ما را تو به چنگ می بردی و به بردند. ۲۲ اما فلسطینی ها بار دیگر بازگشتد و در دره رفایم اردو

ابنیر بار دیگر فریاد زد: «از تعقیب من دست بردار. اگر تو را بکشم بر این سزمهین حکومت کنند؟ اگر تو با من عهد دولتی بینندی من دیگر نمی‌توانم به صورت برادرت یوآب نگاه کنم.» 23 ولی عسایل تمام مردم اسرائیل را به سوی تو برمی‌گردانم.» 13 داود پاسخ داد: دست بردار نبود. پس ابنیر با سر نیزه‌اش چنان به شکم او زد که سر «بسیار خوب، ولی به شرطی با تو عهدی می‌بنم که همسرم میکال نیزه از پشتش درآمد. عسایل جایه‌جا نقش بر زمین شد و جان سپرد. دختر شائلو را با خود نزد من بیاوری.» 14 سپس داود این پیغام را هر کس به مکانی که نعش او فاخته بود می‌رسید، می‌ایستاد. 24 برای ایشیوشت فرستاد: «همسرم میکال را به من پس بده، زیرا او ولی یوآب و ایشای به تعقیب ابنیر پرداختند. وقوی به تپه‌امه نزدیک را به قیمت کشتن صد فلسطینی خربیده‌ام.» 15 پس ایشیوشت، جیج که سر راه بیابان جمعون است رسیدند، آفتاب غروب کرده بود. میکال را از شورهش فلسطینی پس گرفت. 16 فلسطینی گریه کنان تا 25 سپاهیان ابنیر که از قبیله بنیامین بودند، بر فراز پهله امده آمدند. بعزمی به دنبال نیزه رفت. در آنجا ابنیر به او گفت: «حالا دیگر 26 ابنیر، یوآب را صدا زده، گفت: «تا کی مخواهی این کشت و برگرد.» فلسطینی هم برگشت. 17 در ضمن، ابنیر با برگان اسرائیل کشتار ادامه یابد؟ این کار عاقبت خوشی ندارد. چرا دستور نمی‌دهی مشورت کرده، گفت: «مدهتساست که می‌خواهید داود را پادشاه افرادت از تعقیب برادران خود دست بکشند؟» 27 یوآب در جواب او خود بسازید. 18 حالا وقتی است! زیرا خداوند فرموده است که گفت: «به خدای زنده قسم، اگر این حرف را نمی‌زدی تا فدا صبح به موسیله داود قم خود را از دست فلسطینیها و سایر دشمنانشان شما را تعقیب می‌کردیم.» 28 آنگاه یوآب شیپورش را زد و مردانش از نجات خواهد داد.» 19 ابنیر با قبیله بنیامین نیز صحبت کرد. آنگاه تعقیب سریازان اسرائیلی دست کشیدند. 29 همان شب ابنیر به حبرون رفت و تفاوچهای را که با اسرائیل و قبیله بنیامین حاصل افادش برگشته، از رود اردن عبور کردند. آنها تمام صبح روز بعد نیز نموده بود، به داود گزارش داد. 20 بیست نفر همراه او بودند و در راه بودند تا سرانجام به محایم رسیدند. 30 یوآب و همراهانش نیز داود برای ایشان ضیافتی ترتیب داد. 21 ابنیر به داود قول داده، به خانه برگشتد. تلفات افراد داود غیر از عسایل نقطه نزدیک نفر گفت: «وقتی برگردم، همه مردم اسرائیل را جمع می‌کنم تا تو را بود. 31 ولی از افراد ابنیر (که همه از قبیله بنیامین بودند) سیصد و چنانکه خواسته‌ای، به پادشاهی خود انتخاب کنند.» پس داود او را چشت نفر کشته شده بودند. 32 یوآب و افادش، جنازه عسایل را به سلامت روانه کرد. 22 به محض رفتن ابنیر، یوآب و عده‌ای از به بیت‌لحم بردا، او را در کنار قبر پدرش به خاک سپردند. بعد، تمام سپاهیان داود از غارت بارگشتد و غیمت زیادی با خود آوردند. 23 شب به راه خود ادامه داده، سپیده صبح به حبرون رسیدند. 24 پس یوآب با عجله به حضور پادشاه رفت

3

این سرآغاز یک جنگ طولانی بین پیروان شائلو و افراد داود و گفت: «چه کرده‌ای؟ چرا گذاشتبی اینیر سالم برگرد؟» 25 تو بود. داود روزی روز نیرومندتر و خاندان شائلو روزی روز ضعیفتر می‌شد. خوب می‌دانی که او برای جاموسی آمده بود تا از هر چه می‌کنی 2 در مدتی که داود در حبرون زندگی می‌کرد، صاحب پسرانی باخیر شود.» 26 پس یوآب چند نفر را به دنبال اینیر فرستاد تا او را شد. پسر اول داود، امنون از نیزش **اخینوغم پیرعلی**، 3 پسر دوم او برگرداند. آنها در کنار چشمۀ سیره به اینیر رسیدند و او با ایشان کیلاپ از نیزش **ایچایل** (بیوه نایاب کرمی)، پسر سوم او ابشارلو برگشت. اما داود از این حیران خبر نداشت. 27 وقتی ابنیر به پسر معکه (دختر تلمای پادشاه جشور)، 4 پسر چهارم از ادونیا از دروازه شهر حبرون رسید، یوآب به بهانه اینیر که می‌خواهد با او محارمه‌ای حجیت، پسر پنجم او شفطیا از ایطال 5 و پسر ششم او پیغام صحبت کند، وی را به کناری برد و خبر خود را کشیده، به انقام از نیزش عجله بودند. 6 در زمانی که جنگ بین خاندان شائلو و خون برادرش عسایل، او را کشت. 28 داود چون این را شنید، خاندان داود ادامه داشت، ابنیر خاندان شائلو را تقویت می‌نمود. 7 گفت: «من و قم من در پیشگاه خداوند از خون ابنیر تا به اید میرا یک روز ایشیوشت پسر شائلو، ابنیر را تمہم کرد که با یکی از کنیزان هستیم. 29 خون او به گردن یوآب و خانواده‌اش باشد. عفونت شائلو به نام رصفه، دختر آیه، همیست شده است. 8 ابنیر خشنگین و جذام همیشه دامنگیر نسل او باشد. فرزندانش عقیم شوند و از شد و فریاد زد: «آیا فکر می‌کنی من به شائلو خیانت می‌کنم و از گرسنگی بمیرند یا با شمشیر کشته شوند؟» 30 پس بدین ترتیب داود حمایت می‌نمایم؟ پس از آن همه خوبی‌هایی که در حق تو یوآب و برادرش ایشای، ابنیر را کشتند چون او برادرشان عسایل را در پدرت کردم و نگداشتsem به چنگ داود بیفتی، حالا به خاطر این زن جنگ جمعون کشته بود. 31 داود به یوآب و همه کسانی که با او به من تهمت می‌زنی؟ آیا این است پاداش من؟ 9 «پس حالا خوب بودند دستور داد که لباس خود را پاره کنند و پلاس پیوشنده و برای گوش کن. خدا مرا لعنت کند اگر هر چه در قدرت دارم به کار نیم ابنیر عزا بگیرند، و خودش همراه تشییع کنندگان جنازه به سر قبر رفت. تا سلطنت را خاندان شائلو گرفته به داود بدhem تا همان طور که 32 ابنیر را در حبرون دفن کردند و پادشاه و همراهانش بر سر قبر او خداوند و عده داده بود داود در سراسر اسرائیل و یهودا پادشاه شود.» با صدای بلند گریستند. 33 پادشاه این مرثیه را برای ابنیر خواند: 11 ایشیوشت در جواب ابنیر چزی نگفت چون از او می‌ترسید. 12 «چرا ابنیر باید با خفت و خواری بمیرد؟ ای ابنیر، دسته‌ای تو بسته آنگاه ابنیر فاصلانی را با این پیغام نزد داود فرستاد: «چه کسی باید نشد، پاهایت را در بند نگداشتند؛ تو را ناجوانمردانه کشند.» و همه

دوم سموئیل

1

تپه‌ها کشته شده است. دلاوران در میدان جنگ افتاده‌اند. 26 ای

برادر من یوناتان، برای تو بسیار دلتنگم. چقدر تو را دوست داشتم!

پس از کشته شدن شانول، داود عمالیقی‌ها را سرکوب کرد و محبت تو را دوست داشتم! 27 ای زنان! چقدر تو را محبت زنان بود! «دلاران به شهر صقلعه بازگشت و دو روز در آنجا ماند. 2 در روز سوم، خاک افتاده و مرده‌اند. اسلحه آنها را به غمیت برده‌اند.»

ناگهان مردی از لشکر شانول با لباس پاره، در حالی که روی سرش 2 بعد از آن، داود از خداوند سؤال کرد: «آیا به یکی از خاک ریخته بود، آمد و در حضور داود تعظیم نموده، به خاک افتاد. 3 داود از او پرسید: «از کجا آمدی؟» جواب داد: «از اردوگاه اسرائیل فرار کردام.» 4 داود پرسید: «به من بگو چه اتفاقی

شهرهای یهودا برگردم؟» خداوند در پاسخ او فرمود: «بله.» 5 داود پرسید: «به کدام شهر بروم؟» خداوند جواب داد: «به حیرون بروم.»

6 پس داود با دو زن خود اخینویم پیرعلی و ایسحایل، بیوه نابال از افتاده است؟» جواب داد: « تمام سریازان ما فرار کرداند. عده زیادی از افراد ما کشته و مجرح شده‌اند. شانول و پسرش یوناتان هم کشته شده‌اند!» 7 داود از او پرسید: «از کجا می‌دانی که شانول و پسرش یوناتان مرده‌اند؟»

گفت: «برحسب تصادف، در کوه جلیو بودم که دیدم شانول به نیزه خود تکیه داده بود و اربابها و سواران دشمن هر لحظه به او نزدیکتر می‌شدند. 8 پرسید: «کیستی؟» گفت: «یک عمالیقی.»

9 آنگاه التمام کرد: «بیا و مرا بکش چون به سختی مجرح شده‌ام و می‌خواهم زودتر راحت شوم.» 10 پس من هم او را کشتم، چون می‌دانستم که زنده نمی‌ماند. تاج و بازویندش را گرفتم و نزد آقای خویش آوردم.» 11 داود و افرادش وقتی این خبر را شنیدند از شدت

ناراحتی لیاسهای خود را پاره کردند. 12 آنها برای شانول و پسرش یوناتان و قوم خداوند و به خاطر سریازان شهید اسرائیلی، تمام روز روزه گرفته، گریه کردند و به سوگواری پرداختند. 13 آنگاه داود به جوانی که این خبر را آورد بود گفت: «تو اهل کجا هستی؟» او جواب

داد: «من یک عمالیقی هستم ولی در سرزمین شما زنده‌گی می‌کنم.» 14 داود به او گفت: «چطэр جرأت کردی پادشاه برگزیده خداوند را بکشی؟» 15 سپس به یکی از افرادش دستور داد او را بکشد و آن مرد او را کشت. 16 داود گفت: «تو خودت باعث مرگ شدی، چون با زبان خودت اعتراض کردی که پادشاه برگزیده خداوند را کشته‌ای.»

17 آنگاه داود این مردی را برای شانول و یوناتان نوشت و بعد دستور چند نفر را از دو طرف به میدان بفرستیم تا هم بجنگد؟» یوآب داد آن را به مردم یهودا تعلیم دهدن. (کلمات این مردی در کتاب یاشر نوشته شده است.) 18 «ای اسرائیل، جلال تو بر فراز تپه‌ها از بین رفت. دلاوران تو به خاک افتاده‌اند! 20 «ای را به فلسطینی‌ها نگویید، میادا شادی کنید. این را از شهراهی جت و اشقول مخفی بدارید، میادا دختران خدانشناس فلسطین وجود نمایند. 21 «ای کوه جلیع، کاش دیگر شیم و یاران بر تو نیارد، کاش دیگر مخصوص غله در دامنه نزدیک، زیرا در آنجا شانول و دلاوران اسرائیل مرده‌اند، از این مکان که در جعون است به «میدان شمشیرها» معروف شد. 17 به دنبال این کشثار، جنگ سختی بین دو طرف درگرفت و یوآب و نیروهای داود، اینیر و مردان اسرائیل را شکست دادند. 18 ایشای و عسائیل، برادران یوآب نیز در این جنگ شرکت داشتند. عسائیل مثل پس، سپر شانول را رونحن نخواهند مالید. 22 «شانول و یوناتان، هر چشم آهو می‌دید. 19 او به تعقیب اینیر پرداخت و لحظه‌ای از او چشم دید عسائیل او را تعقیب می‌کند. او را صدا زده، گفت: «آیا تو دو دشمنان نیرومند خود را کشتند و دست خالی از جنگ برگشتند.

23 شانول و یوناتان چقدر محبوب و نازنین بودند! در زندگی و در عسائیل هستی؟» عسائیل جواب داد: «بله، خودم.» 21 اینیر به او گفت: «بیو با کسی دیگر بجنگ! سراغ یکی از جوانان بروم و خلیع سلاحدش کن!» اما عسائیل همچنان به تعقیب اینیر ادامه داد. 22 زیبا و گرانیها می‌پوشاند و با زر و زیور می‌آراست. 25 «یوناتان بر فراز

25 از آن زمان به بعد این حکم داود در اسرائیل به صورت یک قانون درآمد که تا به امروز هم به قوت خود باقی است. 26 وقتی که داود به صلغع رسید، قسمتی از غنایم جنگی را برای بزرگان پهودا که دوستانش بودند، فرستاد و گفت: «این هدیهای است که از دشمنان خداوند به دست آورده‌ایم.» 27 داود برای این شهرا نیز که خود و همراهانش قبلاً در آنجا بودند هدایا فرستاد: بیت‌بیل، راموت در جنوب پهودا، پتیر، عروغیر، سفموت، اشتموع، راکال، شهرهای پرجمیلیان، شهرهای قینیان، حرمه، بورغانش، عناق و حبرون.

31 فلسطینی‌ها با اسرائیلی‌ها وارد جنگ شدند و آنها را شکست دادند. اسرائیلی‌ها فرار کردند و در دامنه کوه جلیع، تلفات زیادی به جای گذاشتند. 2 فلسطینی‌ها شانول و پسران او یوناتان، اینداداب و ملکشیوع را محاصره کردند و پسراش را کشتند. 3 عرصه بر شانول تنگ شد و تیراندازان فلسطینی دورش را گرفته او را به سختی مجروح کردند. 4 پس شانول به سلاحدار خود گفت: «پیش از آنکه به دست این کافران بیفتم و با رسایی کشته شوم، تو با شمشیرت مرا بشک!» ولی آن مرد ترسید این کار را بکند. پس شانول شمشیر خود را گرفت و خود را بر آن انداخت و مرد. 5 محافظ شانول چون او را مرده دید، او نیز خود را روی شمشیرش انداخت و همراه شانول مرد. 6 بدین ترتیب، شانول و سه پسرش و سلاحدار وی و همه افرادش در آن روز کشته شدند. 7 اسرائیلی‌هایی که در آن سوی دره پیرعلی و شرق رود اردن بودند، وقتی شنیدند که سربازانشان فرار کرده و شانول و پسرانش کشته شده‌اند، شهرهای خود را ترک نموده گردیدند. پس فلسطینی‌ها آمدند و در آن شهرها ساکن شدند. 8 در فردای آن روز، چون فلسطینی‌ها برای غارت کشته شدگان رفتند، جنازه شانول و سه پسرش را که در کوه جلیع افتاده بود یافتند. 9 آنها سر شانول را از تنش جدا کرده، اسلحه او را باز کردند، سپس جارچیان به سراسر فلسطین فرستادند تا خبر کشته شدن شانول را به بخانه‌ها و مردم فلسطین برسانند. 10 اسلحه شانول را در بخانه عثماروت گذاشتند و جسدش را بر دیوار شهر پیش‌شان آویختند. 11 وقتی ساکنان پاییش جلعاد، آنچه را که فلسطینی‌ها بر سر شانول آورده بودند شنیدند، 12 پایین کشیده، به پاییش آوردن و آنها را در آنجا سوزانندند. 13 سپس استخوانهای ایشان را گرفته، زیر درخت بلوطی که در پاییش است دفن کردند و هفت روزه روزه گرفتند.

29

خطر انداختم و دستور شما را اطاعت کردم. **22** خواهش می‌کنم هر دو زن داود، اخینوع و آیجایل هم جزو اسیران بودند. **6** داود شما هم خواهش کنیتان را رد نکنید و کمی خوارک بخورید تا قوت بسیار مضطرب بود، زیرا افرادش به خاطر از دست دادن بچه‌هایشان از داشته باشد و بتوانید برگردید.» **23** ولی شائلو نمی‌خواست چیزی شدت ناراحتی می‌خواستند او را سنجسکار کنند. اما داود خوشبخت را بخورد. اما افراد او نیز به اتفاق آن نصر اصرار کردند تا اینکه بالآخره از خداوند، خدایش تقویت کرد. **7** داود به آیاتار کاهن گفت: بلند شد و نشست. **24** آن زن یک گوساله چاق در خانه داشت. «ایفود را پیش من بیاور» آیاتار آن را آورد. **8** داود از خداوند پرسید: پس با عجله آن را سر برید و مقداری خمیر بدون مایه برداشت و نان «آیا دشمن را تعقیب کنم؟ آیا به آنها خواهم رسید؟» خداوند به او پخت. **25** بعد نان و گوشت را جلوی شائلو و همراهانش گذاشت. فرمود: «بله، آنها را تعقیب کن، چون به آنها خواهی رسید و آنچه را آنها خوردند و همان شب برخاسته، روانه شدند.

فلسطینی‌ها قوای خود را در افق به حال آمده باش درآوردند از افراد داود از فرط خستگی نتوانستند از آن عبور کنند، اما چهارصد و اسرائیلی‌ها نیز کنار چشممه‌ای که در بزرگی است اردو زدند. **2** نفر دیگر به تعقیب دشمن ادامه دادند. **11** درین راه به یک جوان رهبران فلسطینی صفوپ سریازان خود را به حرکت درآوردند. داود و مصری برخوردن و او را نزد داود آوردند. او سه شبانه روز چیزی سریازانش همراه اخیش به دنبال آنها در حرکت بودند. **3** رهبران نخورده و نیاشامیده بود. آنها مقداری نان انگیری، دو نان کشمشی و فلسطینی پرسیدند: «این عیرانی‌ها در سپاه ما چه می‌کنند؟» اخیش به آب به او دادند و جان او تازه شد. **13** داود از او پرسید: «تو آنها جواب داد: «این داود است. او از افراد شائلو، پادشاه اسرائیل کیست و از کجا می‌آیی؟» گفت: «من مصری و نوکر یک شخص است که از نزد او فرار کرده و بیش از یک سال است با ما زندگی عمالیقی هستم. ارباب سه روز پیش مرا در اینجا رها نمود و رفت، می‌کند. در این مدت کوچکترین اشتباهی از او سر نزد است.» **4** چون مرضی بودم. **14** ما به جنوب سرزمین کریپی‌ها واقع در جنوب ولی رهبران فلسطینی خشمگین شدند و به اخیش گفتند: «او را به یهودا و سرزمین قبیله کالیب هجوم بردیم و شهر صقلع را موزاندیم.» شهری که به او داده‌ای برگردان! چون ما را در جنگ باری نخواهد **15** داود از او پرسید: «آیا می‌توانی ما را به آن گروه برسانی؟» آن کرد و از پشت به ما خنجر خواهد زد. برای اینکه رضایت اربابش را جوان پاسخ داد: «اگر به نام خدا قسم بخورید که ما نکشید و جلب نماید چه چیز بهتر از اینکه سرهای ما را به او پیشکش کند. یا ما به ارباب پس ندهید حاضر شما را راهنمایی کنم تا به آنها **5** این همان داود است که زنان اسرائیلی برای او می‌رقیبدند و پرسید. **16** پس او داود و همراهانش را به اردوگاه دشمن راهنمایی می‌رسودند: شائلو هزاران نفر را کشته و داود به هزار نفر را! **6** کرد. عمالیقی‌ها در مزارع پخش شده، می‌خوردند و می‌نوشیدند و پس اخیش، داود و افرادش را احضار کرد و گفت: «به خداوند زنده **8** داود گفت: «مگر گیختند. **18** داود تمام غذای فراوانی به چنگ قسم که من به تو اطمینان دارم و در این مدت که با ما بودی هیچ آورده بودند. **17** همان شب داود و همراهانش بر آنها هجوم برد، بدی از تو ندیده‌ام. من راضی هستم که با ما به چنگ ایده‌اید؟ چرا نایاب داشتمان شما و اطفال و همه متعلقات خود را بدون کم و کسر پس گرفتند و داود بجنگم؟» **9** اما اخیش گفت: «در نظر من، تو چون فرشته خدا دو زن خود را نجات داد. **20** افراد داود تمام گله‌ها و رمه‌ها را خوب هستی ولی رهبران فلسطینی نمی‌خواهند تو با ما بیایی. **10** گرفته، پیشایش خود می‌رانندند و می‌گفتند: «همه اینها غذای داود بپاراین فدا صیح زود بلند شو و همراه افرادت از اینجا برو.» **11** پس داود نزد آن دوست نفر خسته‌ای که کبار نهر داود و افرادش، صبح زود برخاستند تا به سرزمین فلسطین برگردند، بسور مانده بودند، رفت. آنها به استقبال داود و همراهانش آمدند و ولی سپاه فلسطین عازم پرسیدند. **22** اما بعضی از افراد شروری که در میان مردان داود بودند گفتند: «آنها همراه ما نیامندن، بپارین از این بعد از سه روز، داود و افرادش به صقلع پرسیدند. قل غنیمت هم سهمی ندارند. زنان و بچه‌هایشان را به آنها وگذارید و آتش کشیده بودند **2** و زنان و تمام کسانی را که در آنجا بودند، از خداوند به ما داده است چنین عمل نکنید. خداوند ما را سلامت نگاه داشته و کمک کرده است تا دشمن را شکست دهیم. **24** من با آنچه شما می‌گویید موافق نیستم. همه ما به طور پیکان از این غنیمت سهم خواهیم برد. کسانی که به میدان چنگ می‌روند و آنایی صدای بلند آنقدر گریه کردند که دیگر رمقی برایشان باقی نماند. **5** که در اردوگاه نزد اسباب و اثاثیه می‌مانند سهم هر دو مساوی است.»

30

بعد از سه روز، داود و افرادش به صقلع پرسیدند. قل از آن، عمالیقی‌ها به جنوب یهودا هجوم آورده، شهر صقلع را به بگذارید بروند.» **23** اما داود گفت: «نه، برادران من! با آنچه خداوند به ما داده است چنین عمل نکنید. خداوند ما را سلامت را برداشته، به راه خود رفته بودند. **3** داود و افرادش وقتی به شهر پرسیدند و دیدند چه بر سر زنها و بچه‌هایشان آمده است، **4** با صدای بلند آنقدر گریه کردند که دیگر رمقی برایشان باقی نماند. **5** اول سموئیل

آیا من باید دور از حضور خداوند، در خاک ییگانه بمیم؟ چرا گفت: «شما باید ما را در این جنگ کمک کنید.» 2 داوود پاسخ پادشاه اسرائیل همچون کسی که کبک را بر کوهها شکار می‌کند، به داد: «البته! خواهید دید چه خواهیم کرد!» اخیش به او گفت: «من تعقیب یک کک آمده؟» 21 شائلوگ گفت: «من گناه کرده‌ام، پسرم، هم تو را محافظ شخصی خود خواهیم ساخت.» 3 (در این وقت به خانه برگرد و من دیگر آواری به تو نخواهیم رساند، زیرا تو امروز از سموئیل نبی در گذشته بود و قوم اسرائیل برای او سوگواری نموده، کشتم چشم پوشیدی. من حمامت کردم و اشتباه برگزی منتکب او را در زادگاهش رامه دفن کرده بودند. در ضمن شائلو پادشاه، شدم.» 22 داوود گفت: «بیزیر تو اینجاست. یکی از افراد خود را به تمام فالکرگان و جادوگران را از سرزمین اسرائیل بیرون کرده بود.» اینجا بفرست تا آن را بگیرد. 23 خداوند هر کس را مطابق نیکوکاری 4 فلسطینی‌ها آمدند و در شونیم اردو زدند. لشکر اسرائیل نیز به وفاداری اش پاداش دهد. او تو را به دست من تسليم نمود، ولی من فرمادنی شائلو در جایع صفاتی کردم. 5 وقتی شائلو چشمش نخواستم به تو که پادشاه برگزیده خداوند هستی آسیبی برسانم. 24 به قوای عظیم فلسطینی‌ها افتاب بسیار ترسید و از خداوند سؤال نمود حال همان طور که من امروز جان تو را عزیر داشتم، باشد که جان من که چه کند. اما خداوند نه در خواب جواب داد، نه به مسویله اوریم و نیز در نظر خداوند عزیز باشد و او مرا از همه این سختیها برهانه. نه توسط اینها. 7 پس شائلو به افرادش گفت: «زن جادوگر که شائلو به داوود گفت: «پسرم داوود، خدا تو را برت کرد. تو بتواند روح احضار نماید پیدا کنید تا از او کمک بگیریم.» آنها 25 کارهای برگزی خواهی کرد و همیشه موقع خواهی شد.» پس داوود به گفتند: «در عین دور یک زن جادوگر هست.» 8 پس شائلو تغییر راه خود رفت و شائلو به خانه بازگشت.

27 داوود با خود فکر کرد: «روزی شائلو مرا خواهد کشت.» شایان به منزل آن زن رفت و به او گفت: «من می‌خواهم با یک نفر پس بهتر است به سرزمین فلسطینی‌ها بروم تا از تعقیب من دست 9 زن جواب داد: «می‌خواهی مرا به کشنند بدی؟ مگر نمی‌دانی بردار؛ آنگاه از دست او رهایی خواهم یافت.» 2 پس داوود و آن شائلو تمام جادوگران و فالکرگان را از کشور بیرون رانده است. آمده‌ای ششصد نفر که همراهش بودند با خانواده‌های خود به جت رفتند تا مرا به دام بیفکنی؟ 10 اما شائلو به نام خداوند قسم خورده، تحت حمایت اخیش پادشاه (پسر معوک) زندگی کنند. داوود زنان گفت: «به حیات خداوند قسم که برای این کار تو هیچ یاری خود، اخینویم یزاعیلی و ایسحاقیل کرمی (زن سابق نابل) را نیز همراه بر تو نخواهد آمد.» 11 پس زن پرسید: «حال روح چه کسی را خود برد. 4 به شائلو خبر رسید که داوود به جت رفته است. پس می‌خواهی براحت احضار کم؟» شائلو گفت: «سموئیل.» 12 وقتی او از تعقیب داوود دست کشید. 5 روزی داوود به اخیش گفت: زن چشمش به سموئیل افداد، فریاد زد: «تو مرا فریب دادی! تو شائلو «لزومی ندارد ما در پایتخت نزد شما باشیم؛ اگر اجازه بدید به یکی هستی!» 13 شائلو گفت: «نترس، بگو چه می‌بینی؟» گفت: از شهرهای کوچک می‌روم و در آنجا زندگی می‌کمیم.» 6 پس «روحی را می‌بینم که از زمین بیرون می‌آید.» 14 شائلو پرسید: اخیش، صیقلخ را به او داد و این شهر تا به امروز به پادشاهان بیهودا «چه شکلی است؟» زن گفت: «پیرمردی است که روزی بلند بر تن تعليق دارد. 7 آنها مدت یک سال و چهار ماه در سرزمین فلسطینی‌ها دارد.» شائلو فهمید که سموئیل است، پس خم شده او را تعظیم زندگی کردن. 8 داوود و سربازانش از آنجا قبایل جشواری و جزی و کرد. 15 سموئیل به شائلو گفت: «چرا اهضار کردی و آرامش عمالیقی را مورد تاخت و تاز قرار می‌دادند. (این قبایل از قدیم در را بر هم زدی؟» شائلو گفت: «برای اینکه در وضع بسیار بدی سرزمینی که تا شور و مصر امتداد می‌یافتد زندگی می‌کردن).» 9 در قرار گرفته‌ام. فلسطینی‌ها با ما در حال جنگید و خدا مرا ترک گفته این تاخت و تازها، یک نفر را هم زنده نمی‌گذاشتند و گله‌ها و اموال است. او جواب دعای مرآ نه به مسویله خوب می‌دهد نه توسط اینها. آنها را غارت می‌نمودند، وقتی نزد اخیش برمی‌گشتند 10 اخیش پس ناچار به تو پناه آوردام تا بگویی چه کنم.» 16 سموئیل جواب می‌پرسید: «امروز به کجا حمله بردید؟» داوود هم جواب می‌داد به داد: «اگر خداوند تو را ترک گفته و دشمنت شده است دیگر چرا از جنوب بیهودا یا جنوب پرخمیل یا جنوب سرزمین قیمتی‌ها.» 11 داوود، من می‌پرسی که چه کی؟ 17 همان طور که خداوند توسط من فرموده مرد یا زنی را زنده نمی‌گذاشت تا به جت بیاید و بگوید که او به بود، سلطنت را زن دست تو گرفته و به رقیب که او به کجا حمله کرده است. مادامی که داوود در سرزمین فلسطینی‌ها زندگی می‌کرد، کارش همین بود. 12 کم کم اخیش به داوود اعتماد تو فرمود: برو قوم عمالیق را به کلی نابود کن، او را اطاعت نکردد. پیدا کرد و با خود گفت: «داوود با این کارهایش مورد نفرت قوم خود 19 در ضمیم خداوند، تو و قوای اسرائیل را تسليم فلسطینی‌ها خواهد کرد و تو و پسرانت فدا پیش من خواهید بود!» 20 شائلو با شیدن اسرائیل قرار گرفته، پس تا عمر دارد مرا خدمت خواهد کرد.

28 در آن روزها، فلسطینی‌ها قوای خود را جمع کردند تا بار سختان سموئیل زانوشن سست شد و نقش زمین گشت. او رمی در بدن نداشت، چون تمام آن روز و شب چیزی نخورد بود. 21 وقتی دیگر به اسرائیل حمله کنند. اخیش پادشاه به داوود و سربازانش آن زن شائلو را چنین پریشان دید، گفت: «قریان، من جان خود را به

نابال آدم بداخلی است. پس خواهش می کنم به حرفهایی که زده ضمن شائع دخترش میکال را که زن داود بود به مردی به نام فاطی است توجه نکنید. همان گونه که از اسمش هم پیداست او شخص (پسر لایش) از اهالی جیلم داده بود.

نادانی است. متأسفانه من از آمدن افراد شما مطلع نشدem. 26 سرور 26 اهالی زیف نزد شائع به چجه رفته، گفتند: «داود در تپه من، خداوند نمی خواهد دست شما به خون دشمنان اگرده شود و خودتان از آنها انتقام بگیرد، به حیات خداوند و به جان شما قسم خحیله که روپری بشمون است، پنهان شده است.» 2 پس شائع که همه دشمنان و بدخواهان اماند نایاب هلاک خواهد شد. 27 با سه هزار نفر از بهترین سربازان خود به تعقیب داود در بیان زیف حال، خواهش می کنم این هدیه کنیتیان را که برای افاده انان آورده پرداخت. 3 شائع در کنار راهی که در تپه خحیله بود اردو زد، است، قول فرماید 28 و مرا بیخشید. خداوند، شما و فرزندان را در داود در این همگام در بیان بود و وقتی از آمدن شائع باخبر شد، بر تخت سلطنت خواهد نشاند، چون برای اوست که می جنگید، مأمورانی فرستاد تا بینند شائع رسیده است یا نه. 5 شبی داود به و در تمام طول عمرتان هیچ بدی به شما نخواهد رسید. 29 هر اردوی شائع رفت و محل خوابیدن شائع و ابیر، فرمانده سپاه را پیدا وقت کسی بخواهد به شما حمله کند و شما را بکشد، خداوند، کرد. شائع درون سکر خوابیده بود و ابیر و سربازان در اطراف خدايان جان شما را حفظ خواهد کرد، همان طور که گنج گرانها را او بودند. داود خطاب به اخیملک حینی و ایشای (پسر صریوه)، حفظ می کنند و دشمنان را دور خواهد انداخت، همان گونه که برادر یوآب گفت: «کدام یک از شما حاضری همراه من به اردوی سنگها را در فلاخون گذاشته، می اندازند. 30 وقتی خداوند تمام شائع را داد: «من حاضرم.» پس داود و وعدهای خوب خود را در حق شما انجام دهد و شما را به سلطنت ایشای شبانه به اردوگاه شائع بفتد. شائع خوابیده بود و نیرواش اسرائیل برساند، 31 آنگاه از اینکه بی سبب دستتان را به خون آلوه را کنار سرش در زمین فرو کرده بود. 8 ایشای آخسته در گوش نکرید و انتقام نگرفت، پیشمان نخواهد شد. هنگامی که خداوند داود گفت: «امروز دیگر خدا دشمنت را به دام تو انداخته است. به شما توفيق دهد، کنیتیان را نیز به یاد آورید.» 32 داود به آیجایل اجازه بده بروم و با نیرواش او را به زمین بدوزم تا دیگر از جایش بلند پاسخ داد: «متبارک باد خداوند، خدای اسرائیل که امروز تو را نزد نشود!» 9 داود گفت: «نه، او را نکش، زیرا کیست که بر پادشاه من فرستاد! 33 خدا تو را برکت دهد که چنین حکمتی داری و برگزیده خداوند دست بلند و بی گناه بیاند! 10 بدون شک خود نگذاشتی دستهایم به خون مردم آلوه شود و با دستهای خود انتقام خداوند، روزی او را از بین خواهد برد؛ وقتی اجلش برسد او خواهد بگیرم. 34 زیرا به حیات خداوند، خدای اسرائیل که نگذاشت به تو مرد، دار بستره و دار میدان جنگ. 11 ولی من هرگز دست خود را آسیبی برسانم قسم که اگر تو نزد من نمی آمدی تا فدا صبح کسی را برگزیده خداوند بلند نخواهم کرد! اما اکنون نزهه و کوزه آب او را از افراد نابال زنده نمی گذاشتم.» 35 آنگاه داود هدایات او را قول که کنار سرش است بروم داریم و با خود می بیریم! 12 پس داود نیزه کرد و به او گفت: «به سلامتی به خانهایات برگرد، چون حرفاها را و کوزه آب شائع را که کنار سرش بود برداشته، از آنجا بیرون رفت شیمید و مطابق خواهش تو عمل خواهیم کرد.» 36 وقتی آیجایل به و کسی متوجه او نشد، زیرا خداوند همه افراد شائع را به خواب خانه رسید دید که شوهرش یک مهمانی شاهانه ترتیب داده و خودش سنگینی فرو برد بود. 13 داود از دامنه کوه که مقابل اردوگاه بود هم سرمست از باده است. پس چیزی به او نگفت. 37 صبح روز بالا رفت تا به یک فاصله بی خطر رسید. 14 آنگاه داود سربازان بعد که مستی از سر نابال پریده بود، زنش همه وقایع را برای او تعیف شائع و ابیر را صدا زده، گفت: «ابیر، صدای را می شنوی؟» ابیر کرد. ناگهان قلب نابال از حرکت بازیستاد و او مثل تکه سنگی بر پرسید: «این کیست که با فریادش پادشاه را بیدار می کنند؟» 15 داود و وقتی شینید نابال مرده است، گفت: «خدا خود چون تو هست؟ پس چرا از آفای خود شائع پادشاه را بیدار می کنند؟» 16 بعد از ده روز خداوند بالای به جاشش فرستاد و داود به او گفت: «مگر تو مرد نیستی؟ آیا در تمام اسرائیل کسی بستر خود افاده. 38 و بعد از ده روز خداوند بالای به سرای عمل بدش رسانید. بی توجهی، تو و سربازاتش باید کشته شوید، زیرا از پادشاه برگزیده آنگاه داود فاصدانی نزد آیجایل فرستاد تا او برای وی خواستگاری خداوند محافظت نکردد. کجاست کوزه آب و نیروای که در کنار کنند. 40 چون قاصدان به کرمل رسیدند به آیجایل گفتند: «داود سر پادشاه بود؟» 17 شائع صدای داود را شناخت و گفت: «پسر ما فرستاده تا تو را برایش به زنی بگیریم.» 41 آیجایل تعظیم کرده، داود، این تو هستی؟» داود جواب داد: «بله سرورم، من هستم. جواب داد: «من کنیز او هستم و آمدادام تا پاهای خدمتگزارانش جرا مرا تعقیب می کنید؟ مگر من چه کرده‌ام؟ حرم من جیست؟ 19 را بشویم.» 42 او فوری از جا برخاست و پنج کنیزش را با خود ای پادشاه! اگر خداوند شما را علیه من برانگیخته است، هدیه‌ای برداشته، سوار بر الاغ شد و همراه قاصدان نزد داود رفت و زن او تقدیم او می کنم تا گناه بمخشیده شود، اما اگر اشخاصی شما را شد. 43 داود زن دیگری نیز به نام اخینویم بزرگی داشت. 44 در علیه من برانگیخته‌اند، خداوند آنها را لعنت کرد، زیرا مرا از خانه خداوند دور کرده، گفته‌اند: «برو بُتهاي بَتْ بِرْسَتَان را عبادت کن!»

رفت و گوشة ردای شائلو را بزید. ۵ ولی بعد وجود انش نلراحت شد نام داشت و زنی زیبا و باهوش بود، اما خود او خشن و بدرفتار بود. که این کار را کرد است ۶ و به افراد خود گفت: «کار بدی کردم. یک روز وقتی نایاب در کرمل مشغول چیدن پشم گوسفندانش بود، ۵ وای بر من اگر کوچکترین آسیبی از طرف من به پادشاهم برسد، داوده ده نفر از افراد خود را نزد او فرستاد تا سلامش را به وی برساند زیرا او برگزیده خداوند است.» ۷ داود با این سخنان افادش را و چنین بگویند: ۸ «خدا تو و خانوادهات را کامیاب سازد و اموالت سرزنش کرد و نگذاشت به شائلو آسیبی برساند. پس از اینکه شائلو را برگزیده شد، ۷ شیدهاد مشغول چیدن پشم گوسفندانه هستی. ما از غار خارج شد، داود بیرون آمد و فریاد زد: «ای پادشاه من!» به چوپانان تو که در این مدت در میان ما بوده اند از اری نرسانده ایم و وقتی شائلو برگشت، داود او را تعظیم کرد ۹ و گفت: «چرا به نگذاشتم حین یکی از گوسفندانه هست که در کرمل هستند، گم شود. حرف مردم گوش می دهی که می گویند من قصد جان تو را دارم؟ ۸ از چوپانان خود بپرس که ما راست می گوییم یا نه. پس حال امروز به تو ثابت شد که این سخن حقیقت ندارد. خداوند تو را که افرادم را نزد تو می فرستم، خواهش می کنم لطفی در حق آنها این غار به دست من تسليم نمود و بعضی از افراد گفتند که تو را بکن و در این عید هر چه از دستت برآید به غلامانست و به دوست بکشم، اما من این کار را نکردم. به آنها گفتم که او پادشاه برگزیده داوده.» ۹ افراد داود پیغام را به نایاب رساندند و منتظر پاسخ خداوند است و من هرگز به او آسیبی نخواهم رساند. ۱۰ نایاب گفت: «این داوده دیگر کیست و پسر یسا چه پدر من، قسمتی از ردایت در دست من است. من آن را برمی دهم، کسی است؟ در این روزها نوکرانی که از نزد اربابان فرار می کنند، زیاد ولی تو را نکشم! آیا همین به تو ثابت نمی کند که من قصد آزار شده ام.» ۱۱ می خواهید نان و آب و گوشت را از همان کارگرانم تو را ندارم و نسبت به تو گناه نکرده ام، هر چند تو در تعقیب من بگیرم و به شما که معلوم نیست از کجا آمدید، بدhem؟» ۱۲ هستی تا ما نابود کنی؟ ۱۲ خداوند در میان من و تو حکم کند افراد داوده نزد او برگشته و آنچه را که نایاب گفته بود برایش تعریف وانتقام مرا خودش از تو بگیرد. ولی از طرف من هیچ بدی به تو کردند. ۱۳ داوده در حالی که شمشیر خود را به کمر می بست، نخواهد رسید. چنانکه مقلی قدیمی می گوید: «بدی از آدم بد صادر به افادش دستور داد که شمشیرهای خود را بردارند. چهارصد نفر می شود.» پس مطمئن باش من به تو آسیبی نمی رسانم. ۱۴ پادشاه شمشیر به دست همراه داوده به راه افتادند و دویست نفر نزد اثنایه اسرائیل در تعقیب چه کسی است؟ آیا حیف نیست که پادشاه وقتی ماندن. ۱۴ در این موقع یکی از نوکران نایاب نزد آییحایل رفت و را برای من که به اداره یک سگ مرده یا یک کک ازش ندارم تالف به او گفت: «داوده، افراد خود را از صحراء نزد ارباب ما فرستاد تا نماید؟ ۱۵ خداوند خودش بین ما داوری کند تا معلوم شود مقصیر سلامش را به او برسانند، ولی ارباب ما به آنها اهانت نمود. ۱۵ در کیست. خداوند خودش از حق من دفاع کند و مرا از چنگ تو صورتی که افاده داوده با ما رفتار خوبی داشته اند و هرگز آزارشان به ما برهاند!» ۱۶ وقتی داوده صحبت خود را تمام کرد، شائلو گفت: نرسیده است، بلکه شب و روز براي ما و گوسفندانمان چون حصار «پسرم داوده، آیا این صدای توست؟» و گریه امانت نداد. او به داوده بوده اند و تا وقتی که در صحراء نزد آنها بودیم حتی یک گوسفند از گفت: «تو از من بهتر هستی. چون تو در حق من خوبی کردی، گله ما درزیده نشد. ۱۷ بهتر است تا دیر نشده فکری به حال ارباب ولی من نسبت به تو بدی کردہام. ۱۸ آری، تو امروز نشان دادی که و خانواده اش بکنی، چون جانشان در خطر است. ارباب به قدری نسبت به من مهریان هستی، زیرا خداوند مرا به تو تسليم نمود، اما تو بداخل اتفاق است که نمی شود با او حرف زد.» ۱۸ آنگاه آییحایل با ما نکشی. ۱۹ کیست که دشمن خود را در چنگ خوبی بیابد، عجله دویست نان، دو مشک شراب، پیچ گوسفند کباب شده، ولی او را نکشد؟ به خاطر این لطفی که تو امروز به من کردی، هفده کیلو غله بر شته و صد نان کشمشی و دویست نان انجیری خداوند به تو پاداش خوبی بدهد. ۲۰ حال مطمئن که تو پادشاه برداشته، آنها را روی چند الاغ گذاشت ۱۹ و به نوکران خود گفت: اسرائیل خواهی شد و حکومت خود را تثبیت خواهی کرد. ۲۱ به «شما جلوتر بروید و من هم به دنبال شما خواهیم آمد.» ولی در این خداوند قسم بخور که وقتی به پادشاهی رسیدی، خاندان مرا ازین مورد چیزی به شوهرش نگفت. ۲۰ آییحایل بر الاغ خود سوار شد و نبری و بگذاری اسم من باقی بماند.» ۲۲ پس داوده براي او قسم به راه افتاد. وقتی در کوه به سر یک پیچ رسید، داوده و افادش را دید خود و شائلو به خانه خود رفت، ولی داوده و همراهانش به مخفیگاه که به طرف او می آیدن. ۲۱ داوده پیش خود چنین فکر کرده بود: «من در حق این مرد بسیار خوبی کردم. گله های او را محافظت خود برگشتند.

25 سموئیل وفات یافت و همه اسرائیل جمع شده، براي او با بدی جبران کرد. ۲۲ خدا مرا سخت مجازات کند اگر تا فردا عزاداری کردن. سپس او را در شهر خودش «رامه» دفن کردند. در صبح یکی از افراد او را نزد بگذارم!» ۲۳ وقتی آییحایل داوده را این هنگام، داود به صحرای معون رفت. ۲ در آنجا مرد ثروتمندی از دید فری از الاغ پاده شد و به او تعظیم نمود. ۲۴ او به پاهای خاندان کالیب به نام نایاب زندگی می کرد. او ملاکی در کرمل داوده افتاده، گفت: «سرور من، تمام این تقصیرات را به گدن من داشت و صاحب سه هزار گوسفند و هزار بز بود. همسر او آییحایل بگذارید، ولی اجازه بفرمایید بگوییم قضیه از چه قرار است:

۲۵

باید کشته شوید!» **17** آنگاه به گارد محافظت خود گفت: «تمام این جای خود را دائم عرض می کردند. چون به شانول خبر رسید که داود کاهنان خداوند را بکشید، زیرا همه آنها با داود همدست است. از قبیله فرار کرده است، دیگر به قبیله نرفت. **14** داود در بیان و آنها می داشتند که داود از دست من گریخته است، ولی چیزی به در مخفیگاههای کوهستان زیف به سر می برد. شانول نیز هر روز به من نگفتند!» اما سریازان جرأت نکردن دست خود را به خون کاهنان تعقیب او می پرداخت، ولی خداوند نمی گذاشت که دست او به خداوند آلوه کشند. **18** پادشاه به دواع ادمی گفت: «تو این کار را داود برسد. **15** وقی داود در حارت (واقع در زیف) بود، شنید که انجم بده.» دواع برخاست و همه را کشت. قربانیان، هشتاد و پنج شانول برای کشن اینجا آمده است. **16** یوناتان، پسر شانول به نفر بودند و لباسهای رسمی کاهنان را بر تن داشتند. **19** سپس به حارت آمد تا با وعده های خدا داود را تقویت دهد. **17** یوناتان دستور شانول به نوب، شهر کاهنان رفته، تمام مردان، زنان، اطفال به او گفت: «ترس، پدر هرگز تو را پیدا نخواهد کرد. تو پادشاه شیرخواره، و حتی گاوها، الاغها و گوسفندها را از بین برد. **20** فقط اسرائیل خواهی شد و من معاون تو. پدرم نیز این موضوع را به خوبی آیتار، یکی از پسران اخیملک جان به در بد و نزد داود فرار کرد. می داند.» **18** پس هر دو ایشان در حضور خداوند پیمان دولتی **21** او به داود خبر داد که شانول کاهنان خداوند را کشته است. خود را تجدید نمودند. داود در حارت ماند، ولی یوناتان به خانه **22** داود گفت: «وقی دوآغ را در آنجا دیدم فهمیدم به شانول خبر برگشت. **19** اما اهالی داود کجا پنهان شده است. او در صحرای نگب در حال، پیش من پیمان و نترس. هر که قصد کشتن تو را دارد، دنبال مخفیگاههای حارت واقع در کوه حبیله است. **20** هر وقت پادشاه مایل باشدند، بیانید تا او را دست بسته تسليم کنیم.» **21** شانول من هم هست. تو پیش من در امان خواهی بود.»

23

روزی به داود خبر رسید که فلسطینی ها به شهر قبیله حمله کرده، خرمها را غارت می کنند. **2** داود از خداوند پرسید: «آیا بروم و با آنها بجنگم؟» خداوند پاسخ فرمود: «بله، بروم با فلسطینی ها چه کسی او را دیده است. می دانم که او خیلی زنگ و حیله گر است. **23** مخفیگاههای او را پیدا کنید، آنگاه بزرگدید و جزئیات را بجنگ و قبیله را نجات بده.» **3** ولی افراد داود به او گفتند: «ما به من گزارش دهید و من همراه شما بدانجا خواهیم آمد. اگر در حقیقت اینجا در بیهودا می ترسیم چه برسد به آنکه به قبیله بروم و با آنچا باشد، هر طور شده او را پیدا می کنم، حتی اگر مجرور باشم لشکر فلسطینی ها بجنگیم!» **4** پس داود بار دیگر در این مورد از وجب به وجہ تمام سزمهین بیهودا را بگرد!» **24** مردان زیف به خداوند پرسید و خداوند باز به او گفت: «به قبیله بروم و من تو خانه هایشان برگشته! اما داود چون شنید که شانول در تعقیب او به را کمک خواهیم کرد تا فلسطینی ها را شکست بدھی.» **5** پس طرف زیف می آید، برخاسته با افرادش به بیان معون که در جنوب داود و افرادش به قبیله رفتند و فلسطینی ها را کشتهند و گلهایشان را بیهودا واقع شده است، رفت. ولی شانول و افرادش نیز به دنبال او تا گرفتند و اهالی قبیله را نجات دادند. **6** وقی آیتار کاهن پسر معون رفتند. **26** شانول و داود در دو طرف یک کوه قرار گرفتند. آخیملک به قبیله نزد داود فرار کرد، اینقدر را نیز با خود برد. **7** شانول و سریازان هر لحظه نزدیکتر می شدند و داود سعی می کرد هنگامی که شانول شنید که داود در قبیله است، گفت: «خدا او را راه فاری پیدا کند، ولی فایده ای نداشت. **27** درست در این هنگام به دست من داده، چون داود خود را در شهری حصاردار به دام انداخته است!» **8** پس شانول تمام نبرهای خود را احضار کرد و به سمت قبیله حرکت نمود تا داود و افرادش را در شهر محاصره کند. **9** وقی داود از نقشه شانول باخبر شد به آیتار گفت: «اینقدر را بیاور تا از خداوند سوال نمایم که چه باید کرد.» **10** داود گفت: «ای خداوند، خدای اسرائیل، شنیده ام که شانول عازم قبیله است و

24

وقتی شانول از جنگ با فلسطینی ها مراجعت نمود، به او می خواهد این شهر را به دلیل مخالفت با می نایند کند. **11** آیا خبر دادند که داود به صحرای عین جدی رفته است. **2** پس او با اهالی قبیله مرا به دست او تسليم خواهند کرد؟ آیا همان طور که شنیده ام شانول به اینجا خواهد آمد؟ ای خداوند، خدای اسرائیل، میان «صخره های بزرگی» به جستجوی داود و افرادش پرداخت. خواهش می کنم به من جواب بده.» خداوند فرمود: «بله، شانول **3** بر سر راه به آغل گوسفندان رسید. در آنجا غاری بود. شانول وارد خواهد آمد.» داود گفت: «در این صورت آیا اهالی قبیله، من و غار شد تا رفع حاجت نماید. اتفاقاً داود و مردانش در انتهای غار افراد را به دست او تسليم می کنند!» خداوند فرمود: «بله، به دست مخفی شده بودند! **4** افراد داود آهسته در گوش او گفتند: «امروز او تسليم می کنند.» **13** پس داود و افرادش که حدود ششصد نفر همان روزی است که خداوند و عده داده دشمنت را به دست تو بودند برخاسته، از قبیله بیرون رفتند. آنها در یک جا نمی مانندند بلکه تسليم نماید تا هر چه می خواهی با او بکنی!» پس داود آهسته جلو

یوناتان طبق قولی که به داود داده بود به صحراء رفت و پسری را با داود ددها هزار نفر را؟¹² داود با شنیدن این سخن به فکر فرو خود برد تا تیپهایش را جمع کند. **36** یوناتان به آن پسر گفت: «بدو رفت و از آخیش پادشاه جت ترسید. **37** پس خود را به دیوانگی و تیرهای را که می‌اندازم پیدا کن.» وقیعه آن پسر می‌دوید، تیر را زد. او روی درها خط می‌کشید و آب دهانش را روی ریش خود چنان انداخت که از او رد شد. **38** وقیعه آن پسر به تیری که انداخته می‌ریخت، **14** تا اینکه بالآخر اخیش به مأمورانش گفت: «این شده بود نزدیک می‌شد، یوناتان فریاد زد: «جلوی برو، تیر آن طرف دیوانه را چرا نزد من آورده‌اید؟ دیوانه کم داشتم که این یکی را هم است. **39** بود باش، بدو.» آن پسر همه تیرها را جمع کرده، پیش دعوت کردید میهمان من بشود؟»

یوناتان آورد. **39** پسرک از همه جا بی خبر بود، اما یوناتان و داود

می‌دانستند چه می‌گذرد. **40** یوناتان تیر و کمان خود را به آن پسر داود از جت فرار کرده، به غار علولام رفت و طولی نکشید داد تا به شهر ببرد. **41** به محض آنکه یوناتان پسر را روانه شهر که در آنجا برادران و سایر بستگانش به او ملحق شدند. **2** همچنین نمود، داود از مخفیگاه خود خارج شده، نزد یوناتان آمد و روی زمین تمام کسانی که رنجیده، قرضار و ناراضی بودند نزد وی جمع افتاده، سه بار جلوی او خم شد. آنها یکدیگر را بوسیده، با هم گره شدند. تعداد آنها به چهارصد نفر می‌رسید و داود رهبر آنها شد. **3** کردند. داود نمی‌توانست جلوی گریه خود را بگیرد. **42** سرانجام بعد داود به مصافه موآب رفت، به پادشاه موآب گفت: «خواهش یوناتان به داود گفت: «به سلامتی برو، چون ما هر دو با هم در می‌کنم اجاهه دهید پدر و مادرم در اینجا با شما زندگی کنند تا بیسم حضور خداوند عهد بسته‌ایم که تا ابد نسبت به هم و اولاد یکدیگر خدا بیاری من چه خواهد کرد.» **4** پس آنها را نزد پادشاه موآب برد. وفادار بمانیم.» پس آنها از همدیگر جدا شدند. داود از آنجا رفت و در تمام مدتی که داود در مخفیگاه زندگی می‌کرد، آنها در موآب به سر می‌بردند. **5** روزی جاد نبی نزد داود آمد، به او گفت: «از یوناتان به شهر برگشت.

21 داود به شهر نوب نزد اخیملک کاهن رفت. اخیملک چون حارث رفت. **6** یک روز شانول بر تپه‌ای در چجه زیر درخت بلوطی

چشمش به داود افتد ترسید و از او پرسید: «چرا تنها هستی؟ چرا نشسته و نیواش در دستش بود و افادش در اطراف او ایستاده بودند. کسی با تو نیست؟» **2** داود در جواب وی گفت: «پادشاه ما به او خبر دادن که داود و افادش پیدا شده‌اند. **7** شانول به افادش یک مأموریت سری فرستاده و دستور داده است که در این باره با گفت: «ای مردان بیامین گوش دهید! آیا فکر می‌کنید پسر یهسا کسی حرف نزنم. من به افرادم گفته‌ام که مرا در جای دیگری بینند. مزارع و تاکستانهای به شما خواهد داد و همه شما را افسران سپاه **3** حال، خودنی چه داری؟ اگر داری پیچ نان بده و اگر نه در چه خود خواهد ساخت؟ **8** آیا باین چیزهاست که شما بر ضد من داری بده.» **4** کاهن در جواب داود گفت: «اما نان معمولی نداریم، توطنه کرده‌اید؟ چرا هیچ کدام از شما به من نگفته‌ید که پسر با پسر ولی نان مقدس داریم و اگر افراد تو در این چند روز با زنان نزدیکی یتسا پیمان بسته است؟ کسی از شما به فکر من نیست و به من نکرده باشند، می‌توانند از آن بخورند.» **5** داود گفت: «وقی من و نمی‌گوید که خدمتگاران من داود به تغییب پسرم قصد کشتن مرا افرادم به مأموریت می‌رویم خود را از زنان دور نگه می‌داریم، بهوژه دارد!» **9** آنگاه دواع ادومی که در کنار افراد شانول ایستاده بود چنین اینک که مأموریت مقدسی هم در پیش داریم. مطمئن باش افراد من گفت: «وقی من در نوب بودم، پسر یتسا را دیدم که با اخیملک نجس نیستند.» **6** پس چون نان دیگری در دسترس نبود، کاهن به کاهن صحبت می‌کرد. اخیملک دعا کرد تا خواست خداوند را ناچار نان حضور را که از خیمه عبادت پداشته و به جای آن نان تازه بای داود بداند. بعد به او خوارک داد و شمشیر چلیات فلسطینی گذاشته بود، به داود داد. **7** (برحسب اتفاق، همان روز دواع ادومی را نیز در اختیارش گذاشت. **11** شانول فرو اخیملک کاهن و رئیس چوپانان شانول، برا انجام مراسم تطهیر در آنجا بود.) **8** داود بستگانش را که کاهنان نوب بودند احضار نمود. وقی امتداد شانول از اخیملک پرسید: «آیا شمشیر یا نیزه داری؟ این مأموریت آنقدر فوری گفت: «ای اخیملک، پسر اختیوب، گوش کن!» اخیملک گفت: بود که من فراموش کردم اسلحه‌ای بردارم!» **9** کاهن پاسخ داد: «بله قربان، گوش به فرمانم.» **13** شانول گفت: «چرا تو و پسر شمشیر چلیات فلسطینی ایجاداست. همان کسی که تو و را در دره یتسا علیه من توطنه چیده‌اید؟ چرا خوارک و شمشیر به او دادی و ایله از پای درآورده. آن شمشیر را در پارچه‌ای پیچیده‌ام و پشت برای او از خدا هدایت خواستی؟ او بر ضد من برخاسته است و در ایفود گذاشتم. اگر می‌خواهی آن را بردار، چون غیر از آن چیزی در کمین من می‌باشد تا مرا بکشد.» **14** اخیملک پاسخ داد: «اما ای اینجا نیست.» داود گفت: «شمشیری بهتر از آن نیست! آن را به پادشاه، آیا در بین همه خدمتگاران انتان شخصی وفادارتر از داود که من بده.» **10** داود همان روز از آنجا نزد اخیش، پادشاه جت رفت داماد شماست یافت می‌شود؟ او فرمانده گارد سلطنتی و مورد احترام تا از دست شانول در امان باشد. **11** مأموران اخیش به او گفتند: درباریان است! **15** دعای من برای او چیز تازه‌ای نیست. غلامت و «آیا این شخص همان داود، رعیر اسرائیل نیست که مردم رقص کنان خاندانش را در این مورد مقص نداشید، زیرا اطلاعی از چگونگی امر به استقبالش آمده، می‌گفتند: شانول هزاران نفر را کشته است، ولی نداشتم.» **16** پادشاه فریاد زد: «ای اخیملک، تو و تمام خاندانست

به این ترتیب، داود فارز کرد و به رامه پیش سموئیل رفت. وقتی به موقع راجع به تو با پدرم صحبت می‌کنم و تو را در جریان می‌گذارم. آنچا رسید، هر چه شائول به وی کرده بود، برای سموئیل تعزیت کرد. **13** اگر او خشمگین باشد و قصد کشتن تو را داشته باشد، من به سموئیل داود را با خود به نایوت برد و با هم در آنچا ماندند. **14** به تو خبر می‌دهم تا فارز کنی. اگر این کار را نکنم، خداوند خودش مرا شائول خبر دادند که داود در نایوت رامه است، **20** پس او مأمورانی بکشد. دعا می‌کنم که هر جا می‌روی، خداوند با تو باشد، همان طور فرستاد تا داود را دستگیر کند. اما مأموران وقی رسانیدن گروهی از که با پدرم بود. **14** به من قول بده که نه فقط نسبت به من خوبی انبیا را دیدند که به رهبری سموئیل نبوت می‌کردند. آنگاه روح خدا بر کمی، بلکه بعد از من نیز وقتی خداوند تمام دشمنان را نایوب کرد آنها نیز آمد و ایشان هم شروع به نبوت کردند نمودند. **21** وقتی لطف تو هرگز از سر فرزندانم کم نشود.» **16** پس یوناتان با خاندان شائول شنید چه اتفاقی افتاده است، سربازان دیگری فرستاد، ولی آنها داود عهد بست و گفت: «خداوند از دشمنان تو انتقام گیرد.» **17** نیز نبوت کردند. شائول برای بار سوم سربازانی فرستاد و آنها نیز نبوت یوناتان داود را مثل جان خوش دوست می‌داشت و بار دیگر او را به کردند. **22** سرانجام خود شائول به رامه رفت و چون به سر چاه بزرگی دوستی ای که با هم داشتند قسم داد. **18** آنگاه یوناتان گفت: «فردا که نزد سیخوه است رسیه، پرسید: «سموئیل و داود کجا هستند؟» جشن ماه نو است و سر سفره جای تو خالی خواهد بود. **19** پس به او گفتند که در نایوت هستند. **23** اما در بین راه نایوت، روح فرد، سراغ تو را خواهید گرفت. بنابراین تو به همان جای قلبی برو و خدا بر شائول آمد و او نیز تا نایوت نبوت کرد! **24** او جامه خود را پشت سینگی که در آنجاست بنشین. **20** من می‌آیم و سه تیر به چاک زده، تمام آن روز تا شب پرهیه افتاد و در حضور سموئیل نبوت طرف آن می‌اندازم و چیزی وانمود می‌کنم که برای تمرين تیراندازی، می‌کرد. وقتی مردم این را شنیدند گفتند: «آیا شائول هم نی شده سنگ را هدف قرار داده‌ام. **21** بعد نوکم را می‌فرستم تا تیرها را بپارو. اگر شنیدی که من به او گفتتم: تیرها این طرف است آنها را است؟»

20 داود از نایوت رامه فارز کرد و پیش یوناتان رفت و به او گفت: «مگر من چه گناهی کردام و چه بدی در حق پدرت انجام چون خداوند چنین می‌خواهد. **23** در ضمن در مورد عهدي که با داده‌ام که می‌خواهد مرا بکشد؟» **2** یوناتان جواب داد: «تو اشتباه هم بستیم، بادت باشد که خداوند تا ابد شاهد آن است.» **24** پس بردار، به خداوند زنده قسم که خطی موجه تو نیست؛ **22** ولی اگر پدرت از نایوت رامه فارز کرد و پیش یوناتان رفت و به او گفت: «جلوت برو، تیرها آن طرف است، باید هر چه زودتر فارز کنی چون خداوند چنین می‌خواهد. **23** در ضمن می‌خواهد مرا بکشد؟» **2** یوناتان جواب داد: «تو اشتباه هم بستیم، بادت باشد که خداوند تا ابد شاهد آن است.» **24** پس داود از نایوت رامه فارز کرد و پیش یوناتان رفت و به او گفت: «مگر چنین قصدى ندارد، چون هر کاری بخواهد بکند، هر چند جزوی باشد، همیشه با من در میان می‌گذارد. اگر او قصد کشتن تو را می‌گفت.» **3** داود گفت: «پدرت می‌داند که تو مرا دوست داری، به همین دلیل این موضوع را با تو در میان نگذاشته است تا ناراحت نشوی. به خداوند زنده و به جان تو قسم که من با مرگ یک قام بیشتر فاصله ندارم.» **4** یوناتان در مقابل او و آنبره هم کتاب شائول نشستند، ولی جای داود خالی بود. **26** آن روز شائول در این مورد چیزی نگفت چون پیش خود فکر کرد: «لاابد اتفاقی برای داود افتاده که او را نجس کرده و به همین دلیل توانسته است در جشن شرکت کند. بهله، بدن شک او طاهر نیست.» **27** اما وقتی روز بعد هم جای داود خالی ماند، شائول از یوناتان پرسید: «پسر یاسا کجاست؟ نه دیرور سر سفره آمد نه امروز!» **28** یوناتان پاسخ داد: «داود از من خیلی خواهش کرد تا اجازه را در صحراء پنهان کنم. **6** اگر پدرت سراغ مرا گرفت، بگو که داود از من اجازه گرفته است تا برای شرکت در مراسم قربانی سالیانه خانواده خود به بیت‌لحظ برود. **7** اگر بگویید: بسیار خوب، آنگاه برو، به همین دلیل بر سر سفره پادشاه حاضر نشده است.» **30** معلوم می‌شود قصد کشتن ما ندارد. ولی اگر خشمگین شود، آنگاه شائول خشمگین شد و سر یوناتان فریاد زد: «ای حرمازاده! خیال می‌فهمیم که نقشه کشیده مرا بکشد. **8** به خاطر آن عهد دوستی ای می‌کنم من نمی‌دانم که تو از این پسر یاسا طرفداری می‌کنی؟ تو با که در حضور خداوند با هم بستیم، این لطف را در حق من بکن و این کار هم خودت و هم مادرت را ای آبرو می‌کنی! **31** تا زمانی که اگر فکر می‌کنی من مقصرم، خودت مرا بکش، ولی مرا به دست او زنده باشد تو به مقام پادشاهی نخواهی رسید. حال برو و او را پدرت تسلیم نکن!» **9** یوناتان جواب داد: «این حرف را زن! اگر بدانم پدرم قصد کشتن تو را دارد، بدان که به تو اطلاع خواهم داد!» **10** آنگاه داود پرسید: «چگونه بدانم پدرت با عصیانیت جواب تو را داده است یا نه؟» **11** یوناتان پاسخ داد: «بیا به صحراء چه کرده است؟ چرا می‌خواهی او را بکشی؟» **33** آنگاه شائول نیز خود را به طرف یوناتان انداخت تا او را بکشد. پس برای یوناتان شکی باقی نماند که پدرش قصد کشتن داود را دارد. **34** یوناتان با بروم». پس آنها با هم به صحراء رفتند. **12** سپس یوناتان به داود گفت: «به خداوند، خدای اسرائیل قسم می‌خوم که پس فردا همین پدرش نسبت به داود او را ناراحت کرده بود. **35** صبح روز بعد،

آنها در حالی که می‌رقصیدند این سرود را می‌خواندند: «شائع هزار نفر را کشته است!»⁸ شائع با شنیدن این دوست دارد از او بیشتر ترسید و هر روز بیش از پیش از می‌منظر سرود سخت غضبناک گردید و با خود گفت: «آنها می‌گویند که می‌شد.⁹ هر موقع که فلسطینی‌ها حمله می‌کردند، داود در نبرد داود دهها هزار نفر را کشته است، ولی من هزار نفر را! لابد بعد با آنها بیشتر از سایر افسران شائع موفق می‌شد. بدین ترتیب نام هم خواهند گفت که داود پادشاه است!»¹⁰ پس، از آن روز به داود در سراسر اسرائیل بر سر زبانها افتد.

بعد، شائع از داود کیمه به دل گرفت.¹¹ 10 در فردا آن روز روح پلید از جانب خدا بر شائع آمد و او را در خانه‌اش پیشان حال

19 شائع به پسر خود بوناتان و همه افرادش گفت که قصد ساخت. داود مثل هر روز شروع به نواختن چنگ نمود. ناگهان دارد داود را بکشد. اما بوناتان به خاطر محبتی که به داود داشت شائع نیزه‌ای را که در دست داشت به طرف داود پرتاپ کرد تا او را از قصد پدرش آگاه ساخت و گفت: «فردا صحیح مواظب خودت به دیوار می‌خکوب کن. اما داود خود را کنار کشید. این عمل دو باش. خودت را در صحراء پنهان کن. 3 من از پدر من می‌خواهم تا با پار تکرار شد.¹² شائع از داود می‌ترسیم، زیرا خداوند با داود بود من به صحراء بیاید. در آنجا راجع به تو با او صحبت می‌کنم و هر ولی شائع را ترک گفته بود.¹³ سرانجام شائع او را از دریار بیرون چه او بگویند به تو خواهی گفت.⁴ صحیح روز بعد که بوناتان و کرد و به فرماندهی هزار نفر منتصوب کرد و داود وفادارانه آنها را براز پدرش با هم گفتوگویی کردند، بوناتان از داود تعزیف کرد و خواهش جنگ رهبری می‌کرد.¹⁴ داود در تمام کارهایش موفق می‌شد، نمود که به ولی آسمیان نیساند و گفت: «او هرگز به تو آزاری نیسانده زیرا خداوند با او بود.¹⁵ وقتی شائع پادشاه متوجه این امر شد، است بلکه همیشه به تو خوبی کرده است.⁵ آیا فراموش کرده‌ای که بیشتر هراسان گردید، ولی مردم اسرائیل و یهودا، داود را دوست او براز مبارزه با چلیات، چان خود را به خطر انداخت و خداوند می‌داشتند زیرا به خوبی آنها را در چنگ رهبری می‌کرد.¹⁶ روزی پیروزی بزرگ نصیب اسرائیل کرد؟ تو از این امر خوشحال بودی. شائع به داود گفت: «من حاضر دختر بزرگ خود را به عقد حال چرا می‌خواهی دست خود را به خون بی‌گناهی که آزارش به تو تو درآورم. اما اول باید شجاعت خود را در چنگهای خداوند ثابت نرسیده، آگرده!⁶ شائع نظر بوناتان را پذیرفت و قسم خوده، کی!». (شائع با خود می‌اندیشد: «به جای ایکه دست من به گفت: «به خداوند زنده قسم که او را نخواهم گشت.»)⁷ پس

خانواده ما قابل این اختخار نیست.¹⁸ اما وقتی زمان عروسی داود دویاره چنگ درگرفت و داود با سریازان خود به فلسطینی‌ها حمله برد و میرب رسید، شائع او را به مردی به نام عذرپیش از اهالی محلات و بسیاری را کشت و بقیه را فراری داد.⁹ روزی هنگامی که شائع میکال دختر دیگر شائع عاشق داود بود و شائع نیزه به دست در خانه نشسته بود، روحی پلید از جانب خداوند بر او وقتی این موضوع را فهمید خوشحال شد.¹⁰ شائع با خود گفت: آمد. در حالی که داود مشغول نواختن چنگ بود،¹¹ شائع نیزه‌ای «فرضتی دیگر پیش آمده تا داود را به چنگ فلسطینی‌ها بفرستم. را که در دست داشت به طرف داود پرتاپ کرد تا او را بکشد. اما شاید این دفعه کشته شود!» پس به داود گفت: «تو فrustت دیگری داود خود را کنار کشید و نیزه به دیوار فرو رفت. داود فرار کرد و داری که داماد من بشوی. من دختر کوچک خود را به تو خواهم خود را از دست او نجات داد.¹² شائع سریازانی فرستاد تا مراقب داد.¹³ در ضمن، شائع به دریاریان گفته بود به طور محظاًه با خانه داود باشند و صحیح که او بیرون می‌آید او را بکشند. میکال زن داود پادشاه شدن آسان است؟ من از یک خانواده فقیر و گفتم پشم بزر سرش نهاده و آن را با لحاف پوشاند.¹⁴ وقتی سریازان هستم.»،¹⁵ وقتی دریاریان شائع آنچه را که داود گفته بود به شائع آمدند تا داود را دستگیر کنند و پیش شائع بیرون بیاید. گزارش دادند، او گفت: «به داود بگویند که مهره دختر من فقط گفت که داود مریض است و نمی‌تواند از رختخوابش بیرون بیاید. صدقه مرد کشته شده فلسطینی است. تنها چیزی که من طالیش¹⁶ ولی شائع دویاره سریازان را فرستاد تا او را با رختخوابش بیاورند تا هستم، انتقام گرفتن از دشمنان است.» ولى در حقیقت قصد شائع او را بکشند.¹⁷ وقتی میکال از پیشند در این بود که داود به دست فلسطینی‌ها کشته شود.¹⁸ داود از این رختخواب یک بُت خانگی با بالشی از پشم بُر در جای سرش است! پیشنهاد خشنود گردید و پیش از آنکه زمان معین برسد،¹⁹ او با شائع به دخترش میکال گفت: «چرا مریب دادی و گذاشتی افرادش رفت و دویست فلسطینی را کشت و قَفَّهای آنها را برای دشمن از چنگ بگیرید؟» میکال جواب داد: «محبوب دم این کار را شائع اورد. پس شائع دختر خود میکال را به او داد.²⁰ شائع بکنم، چون او تهدید کرد که اگر کمکش نکنم مرا می‌کشد.»²¹

داود در حالی که با برادرانش صحبت می‌کرد، چشمش به آن پهلوان به داود گفت: «جلو بیا تا گوشت بدن را خوراک پرندگان و فلسطینی جنی که نامش چلیات بود، افتاب. او از لشکر فلسطینی‌ها درندگان صحراء بکم.» 45 داود گفت: «تو با شمشیر و نیزه و بیرون آمده، مثل دفعات پیش مشغول رجزخوانی بود. 24 اسرائیلی‌ها زوین به جنگ من می‌آیی، اما من به نام خداوند لشکرهای آسمان چون او را دیدند از ترس پا به فرار گذاشتند. 25 آنها یکدیگر یعنی خدای اسرائیل که تو به او توهین کردند را با تو می‌جنگم. 46 می‌گفتند: «بیینید این مژده‌خوار ما را به عذاب آورده است! پادشاه به امروز خداوند تو را به دست من خواهد داد و من سرت را خواهم کسی که او را بکشد پاداش بزرگی خواهد داد. دخترش را هم به عقد بردی، و لاشه سپاهیان را خوراک پرندگان و درندگان صحراء خواهم او در خواهد آورد و خانواده‌اش را نیز از پرداخت مالیات معاف خواهد کرد. به این وسیله تمام جهان خواهند دانست که در اسرائیل 26 داود به کسانی که در آنجا ایستاده بودند، گفت: «این خدایی هست 47 و همه کسانی که در اینجا هستند خواهند دید که فلسطینی بتپرس کیست که اینچیزین به سپاهیان خدای زنده توهین خداوند برای پیروز شدن، نیازی به شمشیر و نیزه ندارد. زیرا جنگ از می‌کند! به کسی که این پهلوان را بکشد و اسرائیل را از این رسواهی آن خداوند است و او شما را به دست ما تسليم خواهد نمود!» 48 برهانه چه پاداشی داده می‌شود؟» 27 آنها به او گفتند که چه پاداشی داود و قفقی دید چلیات نزدیک می‌شود، به سرعت به طرف او دید و داده خواهد شد. 28 اما چون الیا، برادر بزرگ داود گفتگوی او را داخل کیسه‌اش برد و سنگی برداشته، در فلاخن گذاشت و با آن مردان شنید، خشمگین شد و به داود گفت: «تو در اینجا چه به طرف چلیات نشانه رفت. سنگ درست به پیشانی چلیات فرو می‌کنی؟ چه کسی از آن چند گوسفند در صحراء ماقت می‌کند؟ من رفت و او را نقش زمین ساخت. 50 بدین ترتیب داود با یک فلاخن از گستاخی و شرارت تو خبر دار؛ تو به بهانه نمایش میدان جنگ و یک سنگ، آن فلسطینی را کشت و چون شمشیری در دست به اینجا آمدیده‌است!» 29 داود در جواب برادرش گفت: «مگر چه نداشت، دویده، شمشیر او را از غالافت بیرون کشید و با آن سرش را کردید؛ آیا حق حرف زدن هم ندارم؟» 30 بعد نزد عده‌ای دیگر از تن جدا کرد. فلسطینی‌ها چون پهلوان خود را کشیده دیدند، برگشته رفت و از آنان نیز همان سوال را کرد و همان پاسخ را شنید. 31 پا به فرار گذاشتند. 52 مردان اسرائیل و پهلوان و قفقی وضع را چنین وقتی صحبتی‌های داود به گوش شانول رسید، او را به نزد خود احضار دیدند، بر فلسطینی‌ها بورش بردند و تا جت و دروازه‌های عبور آنها نمود. 32 داود به شائلوں گفت: «هیچ نگران نباشد، این غلامان را تعقیب کرده، کشیده به طوری که سراسر جاده‌ای که به شعریم می‌رود و با آن فلسطینی می‌جنگد.» 33 شائلوں گفت: «چگونه می‌رود از لشهای فلسطینی‌ها برقشی، ولی او از زمان اردوگاه فلسطینی‌ها را غارت کردند. 53 بعد اسرائیلی‌ها برگشته، می‌توانی با او بجنگی؟ تو جوان و بی تجربه هستی، ولی این جوان اردوگاه فلسطینی‌ها را غارت کردند. 54 داود هم سر بریده چلیات را جوانی‌اش مرد جنگی بوده است.» 34 اما داود گفت: «وقتی من به اورشیل برمد، ولی اسلحه او را در خیمه خود نگاه داشت. 55 گله پدر را می‌چرام و شیری یا خرسی می‌آید تا برهای از گله ببرد، وقتی داود به جنگ چلیات می‌رفت، شائلو از اینپر، فرمادنده سپاه 35 دنبالش می‌کنم و بره را از دهانش می‌گیرم و اگر به من حمله خود پرسید: «این جوان کیست؟» اینپر پاسخ داد: «به جان تو قسم کند، گلوبیش را می‌گیرم و آنقدر می‌زنم تا بسیرد.» 36 غلامت هم شیر نمی‌دانم.» 56 شائلو گفت: «بس برو و بین این پسر کیست.» کشته است هم خرس. این فلسطینی بتپرس را هم که به سپاهیان 57 بعد از آنکه داود، چلیات را کشت، اینپر او را، در حالی که سر خدای زنده توهین می‌کند مثل آنها خواهم کشت. 37 خداوند که چلیات در دستش بود، نزد شائلو آورد. 58 شائلو از او پرسید: مرا از دهان شیر و از چنگ خرس رهانید، از دست این مرد نیز نجات «ای جوان، تو پسر کیست؟» داود پاسخ داد: «پسر غلامت یمسای خواهد داد!» سرانجام شائلو راضی شد و گفت: «بسیار خوب، بیو. بیت‌لحومی.»

خداوند با تو باشد!» 38 پس شائلو لیاس جنگی خود را به او داد.

18 وقتی گفتگوی شائلو و داود تمام شد، یوناتان پسر شائلو، داود کلاه‌خود مفرغین را بر سر گذاشت و زره را بر تن کرد. سپس علاقه‌زیادی به داود پیدا کرد. یوناتان او را مثل جان خودش دوست شمشیر را به کمر پست و چند قدم راه رفت تا آنها را امتحان کند، ولی دید به کسر پست و زحمت می‌تواند حرکت کند. او به شائلو گفت: «به این یلابها عادت ندارم. با اینها نمی‌توانم راه بروم!» پس آنها را از تن خود بیرون آورد. 40 آنگاه پنج سنگ صاف از کنار رودخانه برداشت و در کیسه چویانی خود گذاشت و چویدستی و فلاخن را به دست گرفته، به سواع آن فلسطینی رفت. 41 چلیات در حالی که سریازی سپر او را پیش‌پاش وی حمل می‌کرد به داود نزدیک شد. وقتی از نزدیک، داود را برانداز کرد و دید که پسر ظرفی بیش نیست، او را سپاه فاتح اسرائیل به وطن برمی‌گشت، در طول راه، زنان از تمام شهرهای اسرائیل با ساز و آواز به استقبال شائلو پادشاه بیرون آمدند. 43 و گفت: «مگر من سگم که با چویدستی پیش من آمدیده‌ای؟» بعد به نام خدایان خود، داود را نفرین کرد. 44 سپس

زیرا یکی از پسران او را برگزیده‌ام تا پادشاه اسرائیل باشد.» **۲** ولی یَسَا پیغام فرستاده، گفت: «بگذار داود پیش من بماند، چون از او سموئیل پرسید: «چطور می‌توانم این کار را بکنم؟ اگر شانول بشنو خوش آمده است.» **۳** هر وقت آن روح پلید از جانب خدا شانول مرآ می‌کشد! خداوند پاسخ داد: «گوگاله‌ای ماده با خود ببر و بگو را آزار می‌داد، داود برایش چنگ می‌نواخت و روح بد از دور آمده‌ای تا برای خداوند قربانی کنی. **۴** بعد یَسَا را به مذیح دعوت می‌شد و او احسان آرامش می‌کرد.

کن، آنگاه به تو نشان خواهم داد که کدام یک از پسرانش را باید برای پادشاهی تدبیهن کنی.» **۵** سموئیل طبق دستور خداوند عمل کرد. وقتی به بیت‌لحظ رسید، پرگان شهر با ترس و لرز به استقبالش که در بیهودا است جمع شدند و در میان سوکوه و عزیقه، در آفس آمدنند و پرسیدند: «چه اتفاقی افتد است؟» **۶** سموئیل جواب داد: «دیم ازو زدن. **۷** شانول و مردان اسرائیل نیز در دره ایله جمع شده، «ترسید»، هیچ اتفاق بدی نیفتد است. آمدام تا برای خداوند قربانی در مقابل فلسطینی‌ها صفت‌آرایی کردنند. **۸** به این ترتیب، نیروهای کنم. خود را تقدیس کنید و همراه من برای قربانی کردن بیایید.» او فلسطینی و اسرائیلی در دو طرف دره در مقابل هم قرار گرفتند. **۹** از یَسَا و پسرانش را تقدیس کرد و آنها را به قربانی دعوت نمود. **۱۰** وقتی اردوی فلسطینی‌ها، پهلوانی از اهالی جت به نام چیلیات برای مبارزه با پسران یَسَا آمدند، سموئیل چشمش به الیاف افتاب و فکر کرد او همان اسرائیلی‌ها بیرون آمد. قد او به سه متر می‌رسید و کلاه‌خودی مفرغین کسی است که خداوند برگزیده است. **۱۱** اما خداوند بر سر زیاده مفرغین بر تن داشت. وزن زره‌اش در حدود پنجاه و فومند: «به چهره او و بلندی قدمش نگاه نکن، زیرا او آن کسی نیست هفت کیلو بود. پاهایش با ساق پنهانی‌ها مفرغین پوشیده شده و زیبن که من در نظر گرفته‌ام. من مثل انسان قضاوت نمی‌کنم. انسان به مفرغین بر پیشش آوریان بود. چوب نزهه‌اش به کلفتی چوب نساجان ظاهر نگاه می‌کند، اما من به دل.» **۱۲** پس یَسَا این پیش‌نیاز را حضور نمود. سر نزهه‌آهنی او حدود هفت کیلو وزن داشت. یک سرباز سموئیل خواند. خداوند فرمود: «او نیز شخص مورد نظر نیست.» **۱۳** جلوی او راه می‌رفت و سپر او را حمل می‌کرد. **۱۴** چیلیات ایستاد و بعد یَسَا شمعا را احضار نمود، اما خداوند فرمود: «این هم آنکه من اسرائیلی‌ها را صدا زده، گفت: «چرا برای چنگ صفت‌آرایی کرده‌اید؟» **۱۵** به همین ترتیب یَسَا هفت پسرش را احضار ای نوکران شانول، من از طرف فلسطینی‌ها آمدام. پس یک نفر را از نمود و همه دشمن. سموئیل به یَسَا گفت: «خداوند هیچ‌یک از طرف خود انتخاب کنید و به میدان بفرستید تا با هم مبارزه کنیم. **۱۶** اینها را برگزیده است. آیا تمام پسرانت اینها هستند؟» یَسَا پاسخ اگر او توانتست مرا شکست داده بکشد، آنگاه سریازان ما تسلیم داد: «یکی دیگر هم دارم که از همه کوچکتر است. اما او در صحراء می‌شوند. اما اگر من او را کشتم، شما باید تسلیم شوید. **۱۷** من مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید بفرست تا او را بیاورد چون تا او نیاید ما رس سفره نخواهیم نشست.» تا با من بجنگد! **۱۸** وقتي شانول و سپاهیان اسرائیل این را شنیدند، **۱۹** پس یَسَا فرستاد و او را آورند. او پسری شاداب و خوش‌قیا به بوسیار ترسیدن. **۲۰** داود هفت برادر برگزیر از خود داشت. یَسَا، پدر و چشمانی زیبا داشت. خداوند فرمود: «این همان کسی است که داود که اینک پیر و سالخورده شده بود، از اهالی افراطه واقع در من برگزیده‌ام. او را تدبیهن کن.» **۲۱** سموئیل طرف روغن نزیون را که بیت‌لحظ بیهودا بود. **۲۲** سه برادر برگزیر داود الیاف، اینپاداب و شماه با خود آورده بود برداشت و بر سر داود که در میان برادرانش ایستاده بودند که همراه شانول به چنگ رفته بودند. **۲۳** داود کوچکترین پسر بود، ریخت. روح خداوند بر او نازل شد و از آن روز به بعد بر او قرار یَسَا بود و گاهی از نزد شانول به بیت‌لحظ می‌رفت تا گوسفندان پدرش داشت. سپس سموئیل به خانه خود در رامه بازگشت. **۲۴** روح را بچراند. **۲۵** آن فلسطینی، هر روز صبح و غصر به مدت چهل روز خداوند از شانول دور شد و به جای آن روح پلید از جانب خداوند او به میدان می‌آمد و در مقابل اسرائیلی‌ها رجزخوانی می‌کرد. **۲۶** روزی را سخت عذاب می‌داد. **۲۷** بعضی از افراد شانول به او گفتند: «اگر یَسَا به داود گفت: «این ده کیلو غله بر شته و ده نان را بگیر و برای اجازه دهی، نوازده‌ای که در نواختن چنگ ماهر باشد پیدا کنیم تا هر برادرانست به اردوگاه ببر.» **۲۸** این ده تکه پنیر را هم به فرمانده شان بده وقت روح پلید تو را آزار می‌دهد، برایت چنگ بنوازد و تو را آرامش و پیرس که حال برادرانست چطور است و خبر سلامتی ایشان را برای دهد.» **۲۹** شانول گفت: «بسیار خوب، نوازده‌ماهی پیدا کنید و ما بیاور.» **۳۰** آنها همراه شانول و چنگ‌جیوان اسرائیل در دره ایله علیه نزد من بیاورید.» **۳۱** یکی از افرادش گفت: «بسیار یَسَا بیت‌لحظی فلسطینی‌ها می‌جنگید.» **۳۲** داود صبح زود برخاست و گوسفندان خلی خوب می‌نوازد. در ضمن جوانی است شجاع و جنگاور. او پدرش را به دست چوپانی دیگر سپرد و خود آذوقه را برداشته، عازم خوشبیان و خوش‌قیا است، و خداوند پا او می‌باشد.» **۳۳** شانول اردوگاه اسرائیل شد. او درست همان موقعی که سپاه اسرائیل با فریاد و قاصداتی به خانه یَسَا فرستاد تا داود چوپان را نزد وی ببرند. **۳۴** یَسَا شعار چنگی عازم میدان نزد بودند به کنار اردوگاه رسید. **۳۵** طولی الاغی را با نان و مشکی شراب و یک بزرگاله بار کرد و همه را همراه نکشید که نیروهای مתחاخص در مقابل یکدیگر قرار گرفتند. **۳۶** داود نزد شانول فرستاد. **۳۷** شانول وقتی چشمش به داود افتاد از داود آنجه را که با خود داشت به افسر تدارکات تحويل داد و به میان او خوشش آمد و داود سلاحدار شانول شد. **۳۸** پس شانول برای سپاهیان آمد و برادرانش را پیدا کرده، از احوال آنها جویا شد. **۳۹**

۱۷

فلسطینی‌ها لشکر خود را برای چنگ آمده کرده، در سوکوه برای پادشاهی تدبیهن کنی.» **۴۰** سموئیل طبق دستور خداوند عمل

کرد. وقتی به بیت‌لحظ رسید، پرگان شهر با ترس و لرز به استقبالش که در بیهودا است جمع شدند و در میان سوکوه و عزیقه، در آفس آمدنند و پرسیدند: «چه اتفاقی افتد است؟» **۴۱** سموئیل جواب داد: «دیم ازو زدن. **۴۲** شانول و مردان اسرائیل نیز در دره ایله جمع شده،

«ترسید»، هیچ اتفاق بدی نیفتد است. آمدام تا برای خداوند قربانی در مقابل فلسطینی‌ها صفت‌آرایی کردنند. **۴۳** به این ترتیب، نیروهای

کنم. خود را تقدیس کنید و همراه من برای قربانی کردن بیایید.» او فلسطینی و اسرائیلی در دو طرف دره در مقابل هم قرار گرفتند. **۴۴** از

یَسَا و پسرانش را تقدیس کرد و آنها را به قربانی دعوت نمود. **۴۵** وقتی اردوی فلسطینی‌ها، پهلوانی از اهالی جت به نام چیلیات برای مبارزه با

پسران یَسَا آمدند، سموئیل چشمش به الیاف افتاب و فکر کرد او همان اسرائیلی‌ها بیرون آمد. قد او به سه متر می‌رسید و کلاه‌خودی مفرغین

کسی است که خداوند برگزیده است. **۴۶** اما خداوند بر سر زیاده مفرغین بر تن داشت. وزن زره‌اش در حدود پنجاه و

قومند: «به چهره او و بلندی قدمش نگاه نکن، زیرا او آن کسی نیست هفت کیلو بود. پاهایش با ساق پنهانی‌ها مفرغین پوشیده شده و زیبن

که من در نظر گرفته‌ام. من مثل انسان قضاوت نمی‌کنم. انسان به مفرغین بر پیشش آوریان بود. سر نزهه‌اش به کلفتی چوب نساجان

ظهور نگاه می‌کند، اما من به دل.» **۴۷** پس یَسَا این پیش‌نیاز را حضور نمود. سر نزهه‌آهنی او حدود هفت کیلو وزن داشت. یک سرباز

سموئیل خواند. خداوند فرمود: «او نیز شخص مورد نظر نیست.» **۴۸** جلوی او راه می‌رفت و سپر او را حمل می‌کرد. **۴۹** چیلیات ایستاد و

بعد یَسَا شمعا را احضار نمود، اما خداوند فرمود: «این هم آنکه من اسرائیلی‌ها را صدا زده، گفت: «چرا برای چنگ صفت‌آرایی کرده‌اید؟»

بعد یَسَا شمعا را احضار نمود، اما خداوند فرمود: «این هم آنکه من اسرائیلی‌ها را صدا زده، گفت: «چرا برای چنگ صفت‌آرایی کرده‌اید؟»

بعد یَسَا شمعا را احضار نمود، اما خداوند فرمود: «این هم آنکه من اسرائیلی‌ها را صدا زده، گفت: «چرا برای چنگ صفت‌آرایی کرده‌اید؟»

داد: «یکی دیگر هم دارم که از همه کوچکتر است. اما او در صحراء می‌شوند. اما اگر من او را کشتم، شما باید تسلیم شوید. **۵۰** من

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

مشغول چراییدن گوسفندان است.» سموئیل گفت: «غوری کسی را امروز نیروهای اسرائیل را به مبارزه می‌طلبم! یک مرد به میدان بفرستید

عمل می کرد. عمالیقی ها را نیز شکست داده، اسرائیل را از دست دیشب به من گفت به تو بگویم.» شائل پرسید: «خداؤنده چه گفته دشمنان رهاید. **49** شائل سه پسر داشت به نامهای یوناتان، پیشوی است؟» **17** سموئیل جواب داد: «وقی که تو شخص گمانم و ملکیشوع؛ و دو دختر به اسمای میرب و میکال. **50** زن شائل کوچکی بودی، خداوند تو را به پادشاهی اسرائیل برگردید. **18** او تو را آخیوغم، دختر آجیعیعَص بود. فرمانده سپاه او آبینر پسر نیر عمومی فرستاد تا عمالیقی های گناهکار را ریشه کن کنی. **19** پس چرا کلام شائل بود. قیس و نیر پسران ای تیل بودند. **51** قیس پدر شائل و خداوند را اطاعت نکردی و حیوانات آنها را به غنیمت گرفته، مختلف نیر پدر آبینر بود. **52** در طول زندگی شائل، اسرائیلی ها پیوسته با خواست خداوند انجام دادی؟ **20** شائل پاسخ داد: «من از خداوند فلسطینی ها در جنگ بودند، از این رو هرگاه شائل شخص قوی یا اطاعت کردم و هر آنچه که به من گفته بود، انجام دادم؛ اجاج، پادشاه عمالیقی ها را آوردم ولی بقیه را هلاک کردم. **21** اما سپاهیان شجاعی می دید او را به خدمت سپاه خود درمی آورد.

15

روزی سموئیل به شائل گفت: «خداؤنده بود که مرا فرستاد خداوند، خدایت قربانی کنند.» **22** سموئیل در جواب گفت: «آیا که تو را مسح کنم تا بر قم او، اسرائیل سلطنت کنی. پس الان به خداوند به قربانیها خشنود است یا به اطاعت از کلامش؟ اطاعت بهتر پیغام خداوند توجه کن. **2** خداوند لشکرهای آسمان می فرماید: من از قربانی است. اگر او را اطاعت می کردم، خشنودتر می شد تا اینکه مردم عمالیق را مجازات خواهم کرد، زیرا وقی قوم اسرائیل را از مصر برایش گوسفندهای فریه قربانی کنی. **23** ناطاعتنی مثل گناه جادوگری بیرون می آوردیم، با آنها بدرفتاری کردند. **3** حال برو و مردم عمالیق را است و خودسری مانند بت پرسنی می باشد. چون به کلام خداوند قتل عام کن. بر آنها رحم نکن، بلکه زن و مرد و طفل شیرخواره، گاو توجه نکردمی، او هم تو را از مقام پادشاهی برکنار خواهد کرد.» و گوسفندن، شتر والغ، همه را نایبود کن.» **4** پس شائل لشکر **24** سرانجام شائل اعتراف نموده، گفت: «گناه کردیدم! از دستور خود را که شامل دویست هزار سرباز از اسرائیل و ده هزار سرباز از خداوند و از سخن تو سریچی نموده‌ام، چون از مردم ترسیدم و تسلیم یهودا بود در تلامیم سان دید. **5** بعد شائل با لشکر خود به طرف خواست ایشان شدم. **25** التمس می کنم مرا ببخش و با من بیا تا شهر عمالیقی ها حرکت کرد و در دره‌ای کمین نمود. **6** او برای بروم و خداوند را عبادت کنم. **26** اما سموئیل پاسخ داد: «من با تو قنی ها این پیغام را فرستاد: «از میان عمالیقی ها خارج شوید و گونه نمی آیم. چون تو از فرمان خداوند سریچی کردی، خداوند نیز تو را از شما نیز با آنها هلاک خواهید شد. شما نسبت به قوم اسرائیل، پادشاهی اسرائیل برکنار کرده است.» **27** همین که سموئیل برگشت هنگامی که از مصر بیرون آمدند، مهریان بودید و ما نمی خواهیم به که برود، شائل را دیگر از را گرفت تا او را نگه دارد، پس ردان سموئیل شما آزاری برسد.» پس قنی ها آنجا را ترک گفتند. **7** آنگاه شائل، پاره شد. **28** سموئیل به او گفت: «امروز خداوند سلطنت اسرائیل را عمالیقی ها را شکست داده، آنها را از حواله تا شور که در سمت از تو گرفته و همین گونه پاره کرده و آن را به کسی که از تو بهتر شرقی مصر است، تار و مار کرد. **8** او آجاج پادشاه عمالیق را است، داده است. **29** خدا که جلال اسرائیل است، دروغ نمی گوید زنده دستگیر کرد، ولی تمام قومش را از دم شمشیر گذارند. **9** اما و قصدش را عوض نمی کنند، چون او انسان نیست که فکرش را غافیر شائل و سپاهیانش برخلاف دستور خداوند، آجاج پادشاه را با بهترین دهد.» **30** شائل باز دیگر التمس نموده، گفت: «درست است که گوسفندان و گاو و گوساله های پرواری و برهها و هر چیز خوب نگاه من گناه کردیدم، اما خواهش می کنم احترام مرا در حضور مشایخ و داشتند. آنها هر چه را که ارزش داشت نابود نکردند، ولی هر چه را مردم اسرائیل نگه داری و با من بیایی تا بروم و خداوند، خدای تو را که بی ارزش بود از بین بردن. **10** آنگاه خداوند به سموئیل فرمود: «عبادت کنم.» **31** سرانجام سموئیل قبول کرد و با او رفت و شائل **11** متأسف که شائل را به پادشاهی برگزیدم، چون از من برگشته و خداوند را عبادت نمود. **32** سموئیل دستور داد آجاج، پادشاه عمالیق از فرمان من سریچی نموده است.» سموئیل چون این را شنید بسیار را زد او بیند. آجاج با خوشحالی زد او آمد، چون فکر می کرد خطر متأثر شد و تمام شب در حضور خداوند ناله کرد. **12** سموئیل صبح مرگ گذشته است. **33** اما سموئیل گفت: «چنانکه شمشیر تو زنان زود برخاست و روانه شد تا شائل را پیدا کند. به او گفتند که شائل زیادی را بی اولاد گردانید، همچنان مادر تو بی اولاد خواهد شد.» به کوه کربل رفت و در آنجا سوتونی به یادبود خود بر پا نمود و آنجا سپس او را در حضور خداوند، در جلال قطعه قطعه کرد. **34** بعد هم به چلچalar رفته است. **13** وقتی سموئیل شائل را پیدا کرد، به او سموئیل به رامه رفت و شائل به خانه اش در چیمه بازگشت. **35** پس گفت: «خداؤنده تو را برکت دهد! دستور خداوند را انجام دادم.» **14** آن سموئیل دیگر شائل را ندید، اما همیشه برایش عزادار بود، و سموئیل پرسید: «پس این بیع گوسفندان و صدای گاو را که می شنیم خداوند متأسف بود از اینکه شائل را پادشاه اسرائیل ساخته بود.

چیست؟» **15** شائل جواب داد: «افراد من، گوسفندها و گواهای

خوب و چاق را که از عمالیقی ها گرفه اند، زنده نگاه داشته اند تا آنها سرانجام خداوند به سموئیل فرمود: «بیش از این برای خداوند، خدایت قربانی کنند؛ آنها بقیه را از بین برده اند.» شائل عرا نگیری، چون من او را از سلطنت اسرائیل برکنار کردند. **16** سموئیل به شائل گفت: «گوش کن تا آنچه را که خداوند حال، یک طرف روغن زیتون بدار و به خانه پسای بیت لحمی برو،

پیش شما بیاییم، ما می‌ایستیم و منتظر می‌مانیم. **۱۰** اما اگر از ما بودند، می‌خوردند. آیا این باعث نمی‌شد عدهٔ بیشتری از فلسطینیان را خواستند تا پیش ایشان برویم، می‌روم چون این نشانه‌ای خواهد بود بکشند؟ **۱۱** اسرائیلی‌ها از مخماس تا آیلوں، فلسطینی‌ها را از پای که خداوند آنها را به دست ما داده است. **۱۲** پس ایشان خود را به درآوردن ولی دیگر تاب تحمل ندادشتند. **۱۳** پس بر گوسفندان و فلسطینی‌ها نشان دادند. چون فلسطینی‌ها متوجه ایشان شدند، فریاد گواون و گوشاله‌هایی که به غنیمت گرفته بودند، حمله بردن و آنها را زدند: «نگاه کنید، اسرائیلی‌ها از سوراچهای خود بیرون می‌خرنند!» سر بریده، گوششان را با خون خوردند. **۱۴** شانول خبر رسید بعد به یوناتان و سلاحدارش گفتند: «بیایید اینجا. می‌خواهیم به خداوند گناه وزیری‌داند، زیرا گوشت را با خون شما چیزی بگوییم.» یوناتان به سلاحدار خود گفت: «این عمل شما خیانت است. سینگ بزرگی بیا، چون خداوند آنها را به دست ما داده است!» **۱۵** یوناتان و را به اینجا نزد من بغلانید، **۱۶** و بروید به سریازان بگویید که گاؤ سلاحدارش خود را نزد ایشان بالا کشیدند. فلسطینی‌ها نتوانستند و گوسفندها را به اینجا بیاورند و ذبح کنند تا خونشان برود، بعد در مقابل یوناتان مقاومت کنند و سلاحدار او که پشت سر یوناتان گوششان را بخوردند و نسبت به خدا گناه نکنند. **۱۷** پس آن شب، بود آنها را می‌کشت. **۱۸** تعداد کشته‌شدگان، بیست نفر بود و آنها گواهای خود را به آنجا آورده، ذبح کردند. **۱۹** شانول در آنجا اجسادشان در حدود نیم جریب زمین را پر کرده بود. **۲۰** ترس و مذهبی براز خداوند بنا کرد. این اولین مذهبی بود که او ساخت. وحشت سراسر اردوی فلسطینی‌ها را فرا گرفته بود. در همین موقع، **۲۱** سپس شانول گفت: «بیایید امشب دشمن را تعقیب کنیم و تا زمین لرده‌ای هم رخ داد و برو وحشت آنها افزود. **۲۲** نگهبان شانول صبح آنها را غارت کرده، کسی را زنده نگذاریم.» افزادش جواب در چجهٔ بنیامین دیدند که لشکر عظیم فلسطینی‌ها از هم پاشیده و به دادند: «هر طور که صلاح می‌دانی انجام بده.» اما کاهن گفت: هر طرف پراکنده می‌شود. **۲۳** شانول دستور داد: «بیایید از افراد ما بهتر است در این باره از خدا راهنمایی بخواهیم.» **۲۴** پس شانول چه کسی غایب است.» چون جستجو کردند، دریافتند که یوناتان و در حضور خدا دعا کرده، پرسید: «خداوند، آیا صلاح هست که ما سلاحدارش نیستند. **۲۵** شانول به آئیتی کاهن گفت: «صدقو ب تعقیب فلسطینی‌ها بروم؟ آیا آنها را به دست ما خواهی داد؟» ولی عهد خدا را بیاور.» (در آن موقع صندوق عهد خدا همراه قوم اسرائیل آن روز خدا جواب نداد. **۲۶** شانول سران قوم را جمع کرده، گفت: **۲۷** وقتی شانول با کاهن مشغول صحبت بود، صدای داد و «باید بدانیم امروز چه گاهی مرتكب شده‌ایم.» **۲۸** قسم به خداوند فریاد در اردوی فلسطینی‌ها بلندتر شد. پس شانول به کاهن گفت: زنده که رهانده اسرائیل است، اگر چنانچه خطاطکار پرس یوناتان هم دست نگه دار، بیا بروم.» **۲۹** آنگاه شانول و همراهانش وارد میدان باشد، او را خواهمن کشت! اما کسی به او نگفت که چه اتفاقی جنگ شدند و دیدند فلسطینی‌ها به جان هم افکارهای همدیگر را افکاره است. **۳۰** سپس شانول به همراهانش گفت: «من و یوناتان در می‌کشند. **۳۱** آن عده از عربانی‌ها هم که جزو سریازان فلسطینی یک طرف می‌ایستیم و همه شما در سمت دیگر.» آنها پذیرفتند. بودند، به حمایت از هم نژادهای اسرائیلی خود که همراه شانول و **۳۲** بعد شانول گفت: «ای خداوند، خدای اسرائیل، چرا پاسخ یوناتان بودند برخاسته، بر ضد فلسطینی‌ها وارد جنگ شدند. **۳۳** وقتی مرا ندادی؟ چه اشتباهی رخ داده است؟ آیا من و یوناتان خطاطکار اسرائیلی‌هایی که خود را در کوهستان افزایی پنهان کرده بودند، شنیدند هستیم، یا تقصیر متوجه دیگران است؟ خداوند، به ما نشان بده دشمن در حال شکست خوردن است به شانول و همراهانش ملحق مقصیر کیست.» قرعه که انداده شد، شانول و یوناتان مقصیر شناخته شدند. **۳۴** بدین طبق در آن روز خداوند اسرائیل را راهی و جنگ شدند و بقیه کنار رفند. **۳۵** آنگاه شانول گفت: «در میان من و تا به آن طرف پیت آین رسید. **۳۶** اسرائیلی‌ها از شدت گرسنگی پرس یوناتان قرعه بیفکید.» قرعه به اسم یوناتان درآمد. **۳۷** شانول به ناتوان شده بودند زیرا شانول آنها را قسم داده، گفته بود: «لعت بر یوناتان گفت: «به من بگو چه کرده‌ای.» یوناتان جواب داد: «با کسی باد که پیش از اینکه من از دشمنان انتقام بگیرم لب به غذا نوک چوپیدستی کمی عسل چشیدم. آیا بایی این کار باید کشته بزند.» پس در آن روز کسی چیزی نخورد، **۳۸** هرچند آنها همگی در شوم؟ **۳۹** شانول گفت: «بله، خدا مرا مجازات کد اگر مانع جنگل، روی زمین عسل یافته بودند. **۴۰** کسی جرأت نکرد به عسل کشته شدن تو شوم.» **۴۱** اما افراد به شانول گفتند: «آیا یوناتان که دست بزند، زیرا همه از نفرین شانول می‌ترسیدند. **۴۲** اما یوناتان امروز این پیروزی بزرگ را به دست آورده است باید کشته شود؟ هرگواه دستور پدرش را شنیده بود پس چویی را که در دست داشت دراز به خداوند زنده قسم، موبی از سرش کم نخواهد شد؛ زیرا امروز کرده، آن را به کندوی عسل فرو برد و به دهان گذاشت و چاشن تازه به کمک خدا این کار را کرده است.» پس آنها یوناتان را از مرگ شد. **۴۳** یکی از سریازان به او گفت: «بدرت گفته است اگر کسی حتمی نجات دادند. **۴۴** پس از آن شانول نیروهای خود را عقب امروز چیزی بخورد لعنت بر او باد! به این خاطر است که افراد اینقدر کشید و فلسطینی‌ها به سزمین خود برگشتدند. **۴۵** وقتی شانول زمام ضعیف شده‌اند.» **۴۶** یوناتان گفت: «پدرم مردم را مضطرب کرده پادشاهی اسرائیل را به دست گرفت، با همه دشمنان اطراف خود است. ببینید من که کسی عسل خوردم چطور جان گرفم.» **۴۷** پس یعنی با مواب، بني عمون، ادوم، پادشاهی صوفیه و فلسطینی‌ها به چقدر بهتر می‌شد اگر امروز سریازان از غنیمتی که از دشمن گرفته جنگ پرداخت. او در تمام جنگ‌ها پیروز می‌شد. **۴۸** شانول با دلیری

خداؤند، خدای خود برای ما دعا کن تا نعیمیم؛ زیرا با خواستن پادشاه خداوند کمک بخواهیم. پس مجبور شدم خودم قریانی سوختنی را بار گاهان خود را سنگینتر کردیم.» **20** سموئیل به آنها گفت: «کار احمقانه‌ای کردی، ترسید! درست است که کار بدی کردۀ‌اید، ولی سعی کنید بعد از فرمان خداوند، خدایت سریچی نمودی. اگر اطاعت می‌کردی این با تمام وجود، خداوند را پرستش نمایید و به هیچ وجه از او خداوند اجازه می‌داد تو و نسل تو همیشه بر اسرائیل سلطنت کنید، روگردن نشودی.» **21** پنهان را عبادت نکنید چون باطل و بی فایده‌اند و **14** اما اینک سلطنت تو دیگر ادامه نخواهد یافت. خداوند مرد نمی‌تواند به داد شما برسند. **22** خداوند به خاطر حرمت نام عظیم دلخواه خود را پیدا نخواهد کرد تا او راه قومش سازد، زیرا فرمان خود، هرگز قوم خود را ترک نخواهد کرد، زیرا خواست او این بوده خداوند را نگاه نداشتی.» **15** سموئیل از جلجال به چیزی که در است که شما را قوم خاص خود سازد. **23** و اما من، محل است سرمیمن بیامین بود، رفت. شانول سریازانی را که نزد وی باقی مانده که از دعا کردن برای شما دست بکشم، و چنین گناهی نسبت بودند شمرد. تعداد آنها ششصد نفر بود. **16** شانول و یوناتان با به خداوند مرتکب شوم. من هر چه را که راست و نیکوست به این ششصد نفر در جمعیت بیامین اردو زدند. فلسطینی‌ها هنوز در شما تعلیم می‌دهم. **24** شما باید تنها ترس خداوند را در دل داشته مخماس بودند. **17** طولی نکنید که سه دسته از اردوگاه فلسطینی‌ها باشید و با قادری و از صمیم قلب او را عبادت نمایید و در کارهای بیرون آمدند، یک دسته به عُفره که در سرمیمن شوعال واقع شده شکفت‌انگیزی که برای شما انجام داده است تفکر کنید. **25** اما اگر بود رفت، **18** دسته دیگر به بیت‌حورون شافت و سومی به طرف به گناه ادامه دهید، هم شما و هم پادشاهان هلاک خواهید شد.» مز بالای دره صوئیم که مشرف به بیامن بود، حرکت کرد. **19**

در آن روزها در اسرائیل آنگری یافته نمی‌شد، چون فلسطینی‌ها شانول سی ساله بود که پادشاه شد و چهل و دو سال بر می‌تسیبدند عبرانی‌ها برای خود شمشیر و نیزه بسازند، پس اجازه اسرائیل سلطنت کرد. **2** شانول سه هزار نفر از مردان اسرائیلی را نمی‌دادند پای هیچ آنگری که اسرائیل برسد. **20** بیانیون هر وقت برگردید و از ایشان دو هزار نفر را با خود برداشته، به مخماس و کوه اسرائیلی‌ها می‌خواستند گاوآهن، بیل، تبر، و دام خود را تیز کنند آنها بیت‌ثیل برد و هزار نفر دیگر را نزد پرسر یوناتان در چیعه واقع در را به فلسطینی‌ها می‌برندن. **21** (اجرت تیز کردن گاوآهن و بیل، هشت ملک بیامین گذاشت و بقیه را به خانه‌هایشان فرستاد. **3** یوناتان به گرم نقره و اجرت تیز کردن تبر و چنگال سه دندانه و دام، چهار گرم قرارگاه فلسطینی‌ها در چیعه حمله کرد و افراد آنجا را از پای دراورد نقره بود. **22** به این ترتیب در آن موقع سریازان اسرائیلی شمشیر یا و این خبر فوری به گوش فلسطینیان رسید. شانول با نواختن کرنا نیزه نداشتند، ولی شانول و یوناتان داشتند. **23** فلسطینی‌ها یک دسته به سراسر اسرائیل پیغام فرستاد که برای چنگ آماده شوند. **4** وقیعی از سریازان خود را اعزام کردند تا از گذرگاه مخماس دفاع کنند.

بنی اسرائیل شنیدند که شانول به قرارگاه فلسطینی‌ها حمله کرده است **14** و اینکه اسرائیلی‌ها مورد نفرت فلسطینی‌ها قرار گرفته‌اند، در جلجال روزی یوناتان، پسر شانول، به سلاحدار خود گفت: «بیا نزد شانول گرد آمدند. **5** فلسطینی‌ها لشکر عظیمی که شامل سه هزار به قرارگاه فلسطینی‌ها که در آن طرف در است برویم.» اما او این اربابه، شش هزار سریاز سواره و عده‌ای شماری سریاز پیاده بود، فراهم موضوع را به پدرش نگفت. **2** شانول در حوالی چیعه زیر درخت نمودند. آنها در مخماس واقع در سمت شرقی بیت‌آون اردو زدند. **6** اتاری واقع در مغرون اردو بود و حدود ششصد نفر همراه او بودند. اسرائیلی‌ها، چون چشمنشان به لشکر عظیم دشمن افتاد، روحیه خود **3** در میان همراهان شانول، آجیاتی کاهن نیز به چشم می‌خورد. را باختند و سعی کردند در عارها و بیشه‌ها، چاهها و حفره‌ها، و در (پدر اخیا اخیطوب بود، عمومی او ایخاًب، پدر بزرگش فینحاس و میان صخره‌ها خود را پنهان کنند. **7** بعضی از ایشان نیز از رود اردن جد او عیلی، کاهن سابق خداوند در شیلوه بود). کسی از رفقن گذشته، به سرمیمن جاد و جلال گریختند. ولی شانول در جلجال یوناتان خبر نداشت. **4** یوناتان به قرارگاه دشمن ماند و همراهانش از شدت ترس می‌لرزیدند. **8** سموئیل به شانول دسترسی یابد، می‌باید از یک گذرگاه خیلی تنگ که در میان دو گفته بود که پس از هفت روز می‌آید، ولی از او خبری نبود و سریازان صخره مرتفع به نامهای بوصیص و سنه قرار داشت، بکندر. **5** یکی شانول به تدریج پراکنده می‌شندند. **9** پس شانول تصمیم گرفت خود، از این صخره‌ها در شمال، مقابل مخماس قرار داشت و دیگری در مراسم تقديم قراینه‌ای سوختنی و سلامتی را اجرا کند. **10** درست روز چنوب، مقابل چیعه. **6** یوناتان به سلاحدار خود گفت: «بیا به در پایان مراسم تقديم قرایانی سوختنی، سموئیل از راه رسید و شانول به قرارگاه این خدانشناسان نزدیک شویم شاید خداوند برای ما معجزه‌ای استقبال وی شافت. **11** اما سموئیل به او گفت: «این چه کاری بکنید. اگر خداوند بخواهد با تعداد کم هم می‌تواند ما را نجات بود که کردی؟» شانول پاسخ داد: «چون دیدم سریازان من پراکنده دهد.» **7** سلاحدار او جواب داد: «هر طور که صلاح می‌دانی می‌شوند و تو نیز به موقع نمی‌آیی و فلسطینی‌ها هم در مخماس عمل کن، هر تصمیمی که بگیری من هم با تو خواهیم بود.» **8** آماده چنگ هستند، **12** به خود گفتم که فلسطینی‌ها هر آن ممکن یوناتان به او گفت: «پس ما به سمت آنها خواهیم رفت و خود را است در جلجال به ما حمله کنند و من حتی فرصت پیدا نکرده‌ام از به ایشان نشان خواهیم داد. **9** اگر آنها به ما گفتند: بایستید تا

12 جیعه مراجعت نمود، خدا عده‌ای از مردان نیرومند را برانگیخت تا

سموئیل به مردم اسرائیل گفت: «هر چه از من خواستید برای همراه وی باشدند. 27 اما بعضی از افراد ولگرد و هزه فریاد برآورده» شما انجام دادم. پادشاهی برای شما تعیین نمودم. 2 حال، او شما می‌گفتند: «این مرد چطور می‌تواند ما را نجات دهد؟» پس او را تحقیر کرده، برایش هدیه نیاورند ولی شائلو اعتمای نکرد.

سفید مو شده‌ام و از روزهای جوانی ام تا به امروز در میان شما زندگی کرده‌ام. 3 اینک که در حضور خداوند و پادشاه برگزیده او ایستاده‌ام، به من بگویید گاو والاغ چه کسی را به زور گرفته‌ام؟ چه کسی را فریب داده‌ام و به که ظلم کرده‌ام؟ از دست چه کسی رشوه گفته‌ام تا اردو زد. اما اهالی پاییش به ناحاش گفتند: «با ما پیمان صلح بیند و ما تو را بندگی خواهیم کرد.» 2 ناحاش گفت: «پیک شرط، و آن اینکه چشم راست همه شما را در بیاوم تا باعث ننگ و رسولی تمام اسرائیل شود!» 3 پیش‌سیندان پاییش گفتند: «پس هفت روز به ما مهلت دهید تا قاصدانی به سراسر اسرائیل بفرستیم. اگر کسی نبود که ما را نجات دهد، آنگاه شرط شما را می‌پذیریم.» 4 وقتی قاصدان به

ظرلم نکرده‌ای و رشوه نگرفته‌ای. 5 سموئیل گفت: «خداوند و اسرائیل شود!» 3 پیش‌سیندان پاییش گفتند: «پس هفت روز به ما پادشاه برگزیده او، امروز شاهدند که شما عیسی در من نیافتدی.» مردم

مهلت دهید تا قاصدانی به سراسر اسرائیل بفرستیم. اگر کسی نبود که ما را نجات دهد، آنگاه شرط شما را می‌پذیریم.» 4 وقتی قاصدان به شهر چجه که وطن شائلو بود رسیدند و این خبر را به مردم دادند، همه به گریه و زاری افتادند. 5 در این موقع شائلو همراه گاوهاش از

مزرعه به شهر برپی گشت. او وقتی صدای گریه مردم را شنید، پرسید: «چه شده است؟» آنها خبری را که قاصدان از پاییش آورده بودند، برایش بازگو نمودند. 6 وقتی شائلو این را شنید، روح خدا بر او قرار گرفت و او بسیار خشنگی‌گشید. 7 پس پیک جفت گاو گرفت و آنها را تکه‌تکه کرد و به دست قاصدان داد تا به سراسر اسرائیل ببرند.

و بگویند هر که همراه شائلو و سموئیل به جنگ نرود، گاوهاش اینچنین تکه‌تکه خواهد شد. ترس خداوند، پیش‌سیندان رسیدار سپاه حاصور، فلسطینی‌ها و پادشاه موآب سپرد و آنها با ایشان جنگیدند.

10 آنها نزد خداوند فریاد برآورده، گفتند: ما گناه کرده‌ایم، زیرا از پیروی تو برگشته‌ایم و بعل و عشا را پستش خواهیم کرد. 11 پس چنگ دشمنانمان برهان و ما فقط تو را پستش خواهیم داد.» 8 شائلو ایشان را باز شمرد. سیصد هزار نفر از اسرائیل و سی هزار نفر از یهودا بودند.

آنگاه شائلو قاصدان را با این پیغام به پاییش جلال فرستاد: «ما دشمنان نجات داد تا شما در امنیت زندگی کنید. 12 اما وقتی فردا پیش از ظهر، شما را نجات خواهیم داد.» وقتی قاصدان برقشید و پیغام را رساندند، همه اهالی شهر خوشحال شدند. 10 آنها به دشمنان خود گفتند: «فردا تسلیم شما خواهیم شد تا هر طریق که می‌خواهید با ما رفتار کنید.» 11 فردای آن روز، صبح زود شائلو با

سپاه خود که به سه دسته تقسیم کرده بود بر عموی‌ها حمله برد و تا ظهر به کشثار آنها پرداخت. بقیه سپاه دشمن چنان متواری و پراکنده شدند که حتی دو نفرشان در یک جا نماندند. 12 مردم به سموئیل گفتند: «کجا هستند آن افرادی که می‌گفتند شائلو نمی‌تواند پادشاه باشد؟ آنها را به اینجا بیاورید تا همه را بکشیم؟» 13 اما

شائلو پاسخ داد: «امروز نباید کسی کشته شود، جون خداوند امروز اسرائیل را رهانیده است.» 14 آنگاه سموئیل به مردم گفت: «بیایید به جلال بروم تا دویاره پادشاهی شائلو را تأیید کنیم.» 15 پس

همه به جلال رفتند و در حضور خداوند شائلو را پادشاه ساختند. خداوند رعد و برق ایجاد کند و باران بارانند تا پدانید که کار خوبی بعد قربانیهای سلامتی به حضور خداوند تقدیم کردن و شائلو و همه نکردید که پادشاه خواستید چون با این کار، گناه بزرگ نسبت به مردم اسرائیل جشن گرفتند.

خدا مرتب شدید. 16 سپس، سموئیل در حضور خداوند دعا کرد و خداوند در همان روز رعد و برق و باران فرستاد و مردم از خداوند و از سموئیل بسیار ترسیدند. 19 آنها به سموئیل گفتند: «در حضور

11

در این موقع ناحاش، پادشاه عموی با سپاه خود به سوی شهر پاییش جلال‌که متعلق به اسرائیل بود حركت کرده، در مقابل آن اردو زد. اما اهالی پاییش به ناحاش گفتند: «با ما پیمان صلح بیند و

ما تو را بندگی خواهیم کرد.» 2 ناحاش گفت: «پیک شرط، و آن اینکه چشم راست همه شما را در بیاوم تا باعث ننگ و رسولی تمام اسرائیل شود!» 3 پیش‌سیندان پاییش گفتند: «پس هفت روز به ما

مهلت دهید تا قاصدانی به سراسر اسرائیل بفرستیم. اگر کسی نبود که ما را نجات دهد، آنگاه شرط شما را می‌پذیریم.» 4 وقتی قاصدان به شهر چجه که وطن شائلو بود رسیدند و این خبر را به مردم دادند،

همه به گریه و زاری افتادند. 5 در این موقع شائلو همراه گاوهاش از مزرعه به شهر برپی گشت. او وقتی صدای گریه مردم را شنید، پرسید: «چه شده است؟» آنها خبری را که قاصدان از پاییش آورده بودند، برایش بازگو نمودند. 6 وقتی شائلو این را شنید، روح خدا بر او قرار گرفت و او بسیار خشنگی‌گشید. 7 پس پیک جفت گاو گرفت و آنها را تکه‌تکه کرد و به دست قاصدان داد تا به سراسر اسرائیل ببرند.

و بگویند هر که همراه شائلو و سموئیل به جنگ نرود، گاوهاش اینچنین تکه‌تکه خواهد شد. ترس خداوند، پیش‌سیندان رسیدار سپاه حاصور، فلسطینی‌ها و پادشاه موآب سپرد و آنها با ایشان جنگیدند.

10 آنها نزد خداوند فریاد برآورده، گفتند: ما گناه کرده‌ایم، زیرا از پیروی تو برگشته‌ایم و بعل و عشا را پستش خواهیم کرد. 11 پس چنگ دشمنانمان برهان و ما فقط تو را پستش خواهیم داد.» 8 شائلو ایشان را باز شمرد. سیصد هزار نفر از اسرائیل و سی هزار نفر از یهودا بودند.

آنگاه شائلو قاصدان را با این پیغام به پاییش جلال فرستاد: «ما فردا پیش از ظهر، شما را نجات خواهیم داد.» وقتی قاصدان برقشید و پیغام را رساندند، همه اهالی شهر خوشحال شدند. 10 آنها به دشمنان خود گفتند: «فردا تسلیم شما خواهیم شد تا هر طریق که می‌خواهید با ما رفتار کنید.» 11 فردای آن روز، صبح زود شائلو با

سپاه خود که به سه دسته تقسیم کرده بود بر عموی‌ها حمله برد و تا ظهر به کشثار آنها پرداخت. بقیه سپاه دشمن چنان متواری و پراکنده شدند که حتی دو نفرشان در یک جا نماندند. 12 مردم به سموئیل گفتند: «کجا هستند آن افرادی که می‌گفتند شائلو نمی‌تواند پادشاه باشد؟ آنها را به اینجا بیاورید تا همه را بکشیم؟» 13 اما

شائلو پاسخ داد: «امروز نباید کسی کشته شود، جون خداوند امروز اسرائیل را رهانیده است.» 14 آنگاه سموئیل به مردم گفت: «بیایید به جلال بروم تا دویاره پادشاهی شائلو را تأیید کنیم.» 15 پس

همه به جلال رفتند و در حضور خداوند شائلو را پادشاه ساختند. بعد قربانیهای سلامتی به حضور خداوند تقدیم کردن و شائلو و همه نکردید که پادشاه خواستید چون با این کار، گناه بزرگ نسبت به مردم اسرائیل جشن گرفتند.

ایشان را از دست فلسطینی‌ها خواهد رهاند، زیرا من ناله و دعای نوازنگان، نبوت می‌کنند. **6** در همان موقع، روح خداوند بر تو ایشان را شیده‌ام. **7** وقتی سموئیل شائلو را زید، خداوند به خواهد آمد و تو نیز با ایشان نبوت خواهی کرد و به شخص دیگری سموئیل گفت: «این همان مردی است که دریاچه‌اش با تو صحبت تبدیل خواهی شد. **8** وقتی این علامت‌ها را دیدی، هر چه از دست کردم. او برق من حکومت خواهد کرد.» **18** کنار دروازه شهر، برآید انجام بده، زیرا خدا با تو خواهد بود. **8** بعد به جلجال برو و شائلو به سموئیل رسید و از او پرسید: «آیا ممکن است بگویید که در آنجا هفت روز منتظر من باش تا بیام و قربانیهای سخنی و خانه رایی کجاست؟» **19** سموئیل پاسخ داد: «من همان شخص قربانیهای سلامتی به خدا تقدیم کنم. وقتی بیام به تو خواهم گفت هستم. جلوتر از من به بالای آن تپه بروید تا امروز در آنجا با هم که چه باید بکنی.» **9** وقتی شائلو از سموئیل جدا شد تا ببرد، خدا غذا بخوریم. فدا صبح آنچه را که می‌خواهی بدانی خواهم گفت و قلب تازه‌ای به او بخشید و همان روز تمام پیشگویی‌های سموئیل به شما را مرخص خواهم کرد. **20** برای الاغهای که سه روز پیش گم حقیقت پیوست. **10** وقتی شائلو و نوکرش به جمعه رسیدند، گروهی شده‌اند نگران نیاش، چون پیدا شده‌اند. در ضمن، بدان که امید از انبیا به او برخوردن‌د. ناگهان روح خدا بر شائلو آمد و او نیز همراه تمام قوم اسرائیل بر تو و بر خاندان پدرت است.» **21** شائلو گفت: آنها شروع به نبوت کردن نمود. **11** کسانی که شائلو را می‌شناختند «ولی من از قبیله بنیامین هستم که کوچکترین قبیله اسرائیل است وقتی او را دیدند که نبوت می‌کند متوجه شده، به یکدیگر گفتند: و خاندان من هم کوچکترین خاندان قبیله بنیامین است. چرا این «چه اتفاقی برای پسر قیس افداده است؟ آیا شائلو نبی شده سخنان را به من می‌گویی؟» **22** سموئیل، شائلو و نوکرش را به تلاار است؟» **12** یک نفر از اهالی آنجا گفت: «مگر نبی بودن به اصل و مراسم قربانی آورد و آنها را بر صدر دعوت‌شدگان که نزدیک به سی نسب ربط دارد؟» و این یک ضربالمثل شد: «شائلو هم نبی شده نفر بودند، نشاند. **23** آنگاه سموئیل به آشیز گفت: «آن قسمت از است.» **13** وقتی شائلو از نبوت کردن فارغ شد به بالای کوه رفت. گوشی را که به تو گفتم نزد خود نگاه داری، بیاور.» **24** آشیز ران را **14** آنگاه عمومی شائلو او و نوکرش را دید و پرسید: «کجا رفته با مخلفات آرده، جلوی شائلو گذاشت. سموئیل گفت: «بخور! بودید؟» شائلو جواب داد: «به جستجوی الاغها رفتم ولی آنها را این گوشت را برای تو نگاه داشتم تا همراه کسانی که دعوت کرده‌ام پیدا نکردیم، پس نزد سموئیل رفتم.» **15** عمومیش پرسید: «او چه از آن بخوری؟» پس سموئیل و شائلو با هم خوارک خوردند. **25** پس گفت؟» **16** شائلو جواب داد: «او گفت که الاغها پیدا شده‌اند.» از پایان مراسم قربانی، مردم به شهر برگشتد و سموئیل، شائلو را به ولی شائلو دریاچه اتفاقی سموئیل رفتم. **17** سموئیل همه مردم اسرائیل را در پشت بام خانه خود برد و با او به گفتگو پرداخت. **26** روز بعد، چیزی به عمومی خود نگفت. **17** سموئیل همه مردم اسرائیل را در صبح زود سموئیل، شائلو را که در پشت بام خواهید بود صدا زد و مصافه به حضور خداوند جمع کرد، **18** و از جانب خداوند، خدای گفت: «بلند شو، وقت رفتن است!» پس شائلو برحاست و همراه اسرائیل این پیغام را به ایشان داد: «من شما را از مصر بیرون آوردم و سموئیل خانه را ترک کردن. **27** چون به بیرون شهر رسیدند، سموئیل شما را از دست مستمری‌ها و همه قومهایی که بر شما ظلم می‌کردند، به شائلو گفت: «به نوکرت بگو که جلوتر از ما برود.» نوکر جلوتر نجات داد. اما شما مرا که خدایان هستم و شما را از سختیها و رفت. آنگاه سموئیل به شائلو گفت: «من از جانب خدا برای تو مصیبتهای رهانیده‌ام، امروز رد نموده، گفتید: ما پادشاهی می‌خواهیم که پیغامی دارم؛ بایست تا آن را به تو بگویم.»

10 آنگاه سموئیل، ظرفی از روغن زیتون گرفته، بر سر شائلو خواند. سپس قرعه انداخته شد و قبیله بنیامین انتخاب شد. **21** آنگاه ریخت و صورت او را بوسیده، گفت: «خداوند تو را برگزیده است تا او خاندانهای قبیله بنیامین را به حضور خداوند خواند و خاندان مطیری بر قوم او پادشاهی کنی. **2** وقتی امروز از نزد من بروی در سرحد انتخاب گردید و از این خاندان قرعه به نام شائلو، پسر قیس درآمد. بنیامین، کنار قبر راحیل، در صلاصح با دو مرد روپر خواهی شد. آنها ولی وقتی شائلو را صدا کردند، او در آنجا نبود. **22** آنها برای یافتن به تو خواهند گفت که پدرت الاغها را پیدا کرده و حالا برای تو او از خداوند کمک طلبیدند و خداوند به ایشان فرمود که او خود را نگران است و می‌گویید: چطور پسرم را پیدا کنم؟ **3** بعد وقتی به در میان بار و بنه سفر پنهان کرده است. **23** پس دیدند و او را در رخت بلوط تابور رسیدی سه نفر را می‌بینی که به بیتل می‌زوند تا آنجا آورند. وقتی او در میان مردم ایستاد یک سر و گردن از همه خدا را پرستش نمایند. یکی از آنها سه بیغاله، دیگری سه قرص نان و بلندتر بود. **24** آنگاه سموئیل به مردم گفت: «این است آن پادشاهی سومی یک مشک شراب همراه دارد. **4** آنها به تو سلام کرده، دو که خداوند برای شما بروگزیده است. در میان قوم اسرائیل کسی مانند نان به تو خواهند داد و تو آنها را از دست ایشان می‌گیری. **5** بعد او نیست.» مردم فریاد زدند: «زنده باد پادشاه!» **25** سموئیل بار از آن به کوه خدا در جمعه خواهی رفت که اردوگاه فلسطینی‌ها در دیگر، حقوق و وظایف پادشاه را برای قوم توضیح داد و آنها را در آنجاست. وقتی به شهر نزدیک شدی با عده‌ای از انبیا روپر خواهی کتابی نوشته، در مکانی مخصوص به حضور خداوند نهاد؛ سپس شد که او کوه به زیر می‌آیند و با نغمه چنگ و دف و نی و بربط مردم را به خانه‌ایشان فرستاد. **26** چون شائلو به خانه خود در

خوردند. **۱۱** اسرائیلی‌ها آنها را از مصفه تا آن سوی بیت‌کار تعقیب تقسیم خواهد کرد. **۱۶** غلامان، کینزان، رمه‌ها و الاغهای شما را نموده، در طول راه همه را هلاک کردند. **۱۲** آنگاه سموئیل سنگی گرفته، برای استفاده شخصی خود به کار خواهد برد. **۱۷** او دیگر گرفته، آن را بین مصفه و شن بر با داشت و گفت: «تا به حال گله‌های شما را خواهد گرفت و شما برد وی خواهید شد. **۱۸** خداوند ما را کمک کرده است.» و آن سنگ را این عزز (یعنی سنگ وقتی آن روز برسد، شما از دست پادشاهی که انتخاب کرده‌اید فریاد کمک) نامید. **۱۳** پس فلسطینی‌ها غلوب شدند و تا زمانی که برخواهید آورد، ولی خداوند به داد شما نخواهد رسید». **۱۹** اما مردم سموئیل زنده بود دیگر به اسرائیلی‌ها حمله نکردند، زیرا خداوند به نصیحت سموئیل گوش ندادند و به اصرار گفتند: «ما پادشاه ضد فلسطینی‌ها عمل می‌کرد. **۱۴** شهرهای اسرائیلی، واقع در بین می‌خواهیم **۲۰** تا مانند سایر قومها باشیم. می‌خواهیم او بر ما سلطنت عقرون و جت که به دست فلسطینی‌ها افتداده بودند، دوباره به تصرف کند و در جنگ ما را هربی نماید.» **۲۱** سموئیل آنچه را که مردم اسرائیل درآمدند. در میان اسرائیلی‌ها و اموری‌ها نیز در آن روزها صلح گفتند با خداوند در میان گذاشت، **۲۲** و خداوند بار دیگر پاسخ بقرار بود. **۱۵** سموئیل تا پایان عمرش دور بین اسرائیل باقی ماند. داد: «هر چه می‌گویند بکن و پادشاهی برای ایشان تعیین نما.» **۱۶** او هر سال به بیت‌نبل، جلجال، و مصفه می‌رفت و در آنجا سموئیل موافقت نمود و مردم را به خانه‌ایشان فرستاد.

به شکایات مردم رسیدگی می‌کرد. **۱۷** بعد به خانه خود در رامه **۹** قیس از مردان ثروتمند و بانفوذ قبیله بنامین بود. قیس پسر برمی‌گشت و در آنجا نیز به حل مشکلات بین اسرائیل می‌پرداخت. این بیل بود و این بیل پسر صرور، صرور پسر بکورت و بکورت پسر سموئیل در رامه یک مذبح برای خداوند بنا کرد.

۸ **۲** قیس پسری داشت به نام شائل که خوش‌اندام‌ترین مرد وقتی سموئیل پیر شد، پسران خود را به عنوان داور بر اسرائیل اسرائیل بود. وقتی او در میان مردم می‌ایستاد، یک سر و گردن از گماشت. **۲** نام پسر اول، پیئل و پسر دوم آییا بود. ایشان در پرشیع همه پلندت بود. **۳** وزی الاغهای قیس گم شدند، پس او یکی از بر مستند داوری نشستند. **۳** اما آنها مثل پدر خود رفشار نمی‌کردند نوکران خود را همراه شائعون به جستجوی الاغها فرستاد. **۴** آنها تمام بلکه طعمکار بودند و از مردم رشوه می‌گرفتند و در قضاوتن، عدالت کوهستان افراهم، زمین شلیشه، نواحی شعلیم و تمام سرزمین بنامین را رعایت نمی‌کردند. **۴** بالاخره، رهبران اسرائیل در رامه جمع شدند را گشتند، ولی نتوانستند الاغها را پیدا کنند. **۵** سرانجام پس از تا موضوع را با سموئیل در میان بگذارند. **۵** آنها به او گفتند: «تو پیر جستجوی زیاد وقتی به صوف رسیدند، شائعون به نوکری گفت: «بیا شده‌ای و پسانت نیز مانند تو رفشار نمی‌کنند. پس برای ما پادشاهی برگردیم، الان پدرمان برای ما پیشتر نگران است تا برای الاغها!» **۶** تعیین کن تا بر ما حکومت کند و ما هم مانند سایر قومها پادشاهی اما نوکری گفت: «صیر کن! در این شهر مرد خدایی زندگی می‌کند داشته باشیم.» **۶** سموئیل از درخواست آنها پسیار ناراحت شد و برای که مردم احترام زیادی برایش فائلند، زیرا هر چه می‌گوید، درست کسب تکلیف به حضور خداوند رفت. **۷** خداوند در پاسخ سموئیل درمی‌آید. بیا پیش او بروم شاید بتواند به ما بگوید که از کدام راه فرمود: «طبق درخواست آنها عمل کن، زیرا آنها مرا رد کرده‌اند نه بروم.» **۷** شائعون جواب داد: «ولی ما چیزی نداریم به او بدهیم، تو را. آنها دیگر نمی‌خواهند من پادشاه ایشان باشم.» **۸** از موقعی حتی خواهی که داشتیم تمام شده است.» **۸** نوکر گفت: «من که ایشان را از مصر بیرون آوردم، پیوسته مرا ترک نموده، به دنیا یک سکه کوچک نقره دارم. می‌توانیم آن را به او بدهیم تا ما را خداوند دیگر رفته‌اند. الان با تو نیز همان رفاقت را پیش گرفته‌اند.» **۹** راهنمایی کرد. **۹** (در آن زمان به نبی، رایی می‌گفتند. پس هر که هر چه می‌گویند بکن، اما به ایشان هشدار بده که داشتن پادشاه چه می‌خواست از خدا سؤال کند، می‌گفت: «بایدند نزد رایی بروم.») عواقی دارد. **۱۰** سموئیل از جانب خداوند به ایشان که از او **۱۰** شائعون موافقت کرد و گفت: «بسیار خوب، بروم.» آنها روانه پادشاه می‌خواستند، چنین گفت: **۱۱** «اگر می‌خواهید پادشاهی شهری شدند که مرد خدا در آن زندگی می‌کرد.» **۱۱** در حالی که از داشته باشید، بدانید که او پسران شما را به خدمت خواهد گرفت تا تپه‌ای که شهر در بالای آن قرار داشت بالا می‌رفتند، دیدند چند بعضی بر ارایه‌ها و بعضی بر اسبیها او را خدمت کنند و بعضی در دختر جوان برای کشیدن آب می‌آید. از آنها پرسیدند: «آیا رای در جلوی ارایه‌ایش بدوند.» **۱۲** او بعضی را به فرماندهی سپاه خود شهر است؟» **۱۲** دخترها گفتند: «بله! اگر از همین راه برومید به او خواهد گماشت و بعضی دیگر را به مزارع خود خواهد گرفت تا زمین خواهید رسید. او امروز به شهر آمده تا در ماراسم قربانی که در بالای را شیار کنند و محصولات او را جمع آوری نمایند، و از عده‌ای نیز تپه برگزار می‌شود، شرکت کند.» **۱۳** تا او نیاید و قربانی را برکت برای ساختن اسلحه و وسایل ارایه استفاده خواهد کرد. **۱۳** پادشاه، ندهد، مردم چیزی نخواهند خورد. پس عجله کنید تا قیل از آنکه به دختران شما را هم به کار می‌گرد تا نان بپزند و خوارک تهیه کنند و تپه بررسد او را بینند.» **۱۴** پس آنها وارد شهر شدند و به سموئیل که برایش عطر بسانند. **۱۴** او بهترین مزارع و تاکستانها و باغهای زیتون به سمت تپه می‌رفت بخوردند. **۱۵** خداوند روز قبل به سموئیل چنین را از شما خواهد گرفت و به افراد خود خواهد داد. **۱۵** از شما گفته بود: **۱۶** «فردا همین موقع مردی را از سرزمین بنامین نزد تو دیگر محصولاتتان را مطالبه خواهد نمود و آن را در میان افراد دریار، خواهم فرستاد. او را به عنوان رهبر قوم من با روغن تدهیں کن. او

را فرا گرفت. ۱۰ پس آنها صندوق عهد خدا را به عقرон فرستادند، آن تخته سنگ بزرگ گذاشتند. در آن روز مردان بیت شمس قربانی اما چون اهالی عقرон دیدند که صندوق عهد به نزد آنها آورده می شود سوختنی و قربانیهای دیگر به حضور خداوند تقید نمودند. ۱۶ آن فریاد برآوردند: «آنها صندوق عهد خدای اسرائیل را به اینجا می آورند پیچ رهبر فلسطینی وقی این واقعه را دیدند، در همان روز به عقرون تا ما را نیز نابود کنند.» ۱۱ اهالی عقرون، رهبران فلسطینی را احضار برگشتند. ۱۷ پیچ هدیه طلا به شکل دمل که توسط فلسطینی‌ها گردید: «صندوق عهد خدای اسرائیل را به جای خود برگردانید جهت عذرخواهی، برای خداوند فرستاده شد، از طرف شهراهی و گرنه همه ما را از بین می برد.» ترس و اضطراب تمام شهر را فرا اشدود، غربه، اشقلون، جت و عقرون بود. ۱۸ پیچ موش طلا نیز به گرفته بود، زیرا خدا آنها را هلاک می کرد. ۱۲ آنانی هم که نمرده تعداد رهبران فلسطینی بود که بر شهراهی حصاردار و دهات اطرافشان بودند به دمل مبتلا شدند. فریاد مردم شهر تا به آسمان بالا رفت. فرمان می راندند. آن تخته سنگ بزرگ که صندوق عهد را روی آن گذاشتند تا به امروز در مزرعه یهوشوع واقع در بیت شمس باقی است.

6 صندوق عهد، مدت هفت ماه در فلسطین ماند. ۲ فلسطینی‌ها ۱۹ اما خداوند هفتاد نفر از مردان بیت شمس را کشت، زیرا به داخل کاهنان و جادوگران خود را خواندنده و از آنها پرسیدند: «با صندوق عهد نگاه کرده بودند. مردم بیت شمس به سبب این کشtar عهد خداوند چه کنیم؟ بگویید که چگونه آن را به مکان اصلی اش سوگواری عظیمی کردند. ۲۰ گفتند: «چه کسی می تواند در مقابل برگردانیم؟» ۳ آنها جواب دادند: «اگر می خواهید صندوق عهد خداوند که خدای قلوبی است، بایستید؟ اکنون صندوق عهد را به خدای اسرائیل را پس بفرستید، آن را دست خالی نفرستید، بلکه هدیه کجها بفرستیم؟» ۲۱ پس قاصدانی را نزد ساکنان قریه یعاریم فرستاده، جیران نیز همراه آن بفرستید تا او بلا را متوقف کند. اگر شفا یافتد، گفتند: «فلسطینی‌ها صندوق عهد خداوند را برگرداندند. آنرا معلوم می شود که این بلا از جانب خدا بر شما نازل شده را بپرید.»

7 مردم قریه یعاریم آمده، صندوق عهد خداوند را به خانه «به تعداد رهبران فلسطینی‌ها، پیچ شیء از طلا به شکل دمل و پیچ شیء از طلا به شکل موش که تمام سرزمین ما را ویران کردند، کوهستانی اینیادا بردند و پرسش العازار را برای نگهداری آن تعیین درست کنید و به احترام خدای اسرائیل، آنها را بفرستید تا شاید کردند. ۲ صندوق عهد، مدت بیست سال در آنجا باقی ماند. بلا را از شما و خدایان و سرزمین شما دور کرد. ۶ مانند فرعون و طی آن مدت، بنی اسرائیل در ماتم بودند، زیرا خداوند ایشان را ترک مصری‌ها سرخختی نکنید. آنها اجازه ندادند اسرائیلی‌ها از مصر خارج گفته بود. ۳ سموئیل به بنی اسرائیل گفت: «اگر با تمام دل به شوند، تا اینکه خدا بلاهای هولناکی بر آنها نازل کرد. ۷ پس الان سوی خداوند بازگشت نمایید و خدایان بیگانه و عشتاروت را از ارابه‌ای تازه بسازید و دو گاو شیرده که بیوغ بر گردن آنها گذاشته میان خود دور کنید و تصمیم بگیرید که فقط خداوند را اطاعت و نشاده باشد بگیرید و آنها را به ارابه بینید و گوساله‌هایشان را در عبادت نمایید، آنگاه خدا هم شما را از دست فلسطینی‌ها نجات طویله نگه دارد. ۸ صندوق عهد را بر ارابه قرار دهید و هدایای خواهد داد.» ۴ پس آنها بهای بعل و عشتاروت را نابود کردند و طلا را که برای عذرخواهی می فرستید در صندوقچه‌ای پهلوی آن فقط خداوند را پرستش نمودند. ۵ پس، سموئیل به ایشان گفت: بگذارید. آنگاه گاوها را رها کنید تا هر جا که می خواهند بروند. ۹ «همه شما به مصطفه بیایید و من برای شما در حضور خداوند دعا اگر آنها از مز ما عبور کرده، به بیت شمس رفتند، بدانید خداست خواهم کرد.» ۶ بنابراین همه آنها در مصطفه جمع شدند. سپس ارابه بستند و گوساله‌هایشان را در طویله نگه داشتند. ۱۱ آنگاه شنیدند که بنی اسرائیل در مصطفه گرد آمدنداند، سپاه خود را آماده صندوق عهد خداوند و صندوقچه محتوی هدایای طلا را بر ارابه جنگ کرده، عازم مصطفه شدند. هنگامی که قوم اسرائیل متوجه گذاشتند. ۱۲ گاوها یکراست به طرف بیت شمس روانه شدند و شدن که فلسطینی‌ها نزدیک می شوند، بسیار ترسیدند. ۸ آنها از همان طور که می رفتند صدا می کردند. رهبران فلسطینی تا سرحد سموئیل خواهش نموده، گفتند: «از دعا کردن به درگاه خداوند دست بیت شمس، به دنبال آنها رفتند. ۱۳ مردم بیت شمس در دره مشغول نکش تا او ما را از دست فلسطینی‌ها نجات دهد.» ۹ سموئیل برۀ درو گندم بودند. آنها وقی صندوق عهد خداوند را دیدند، بسیار شاد شیرخوارهای را به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقیدیم کرد و از او شدند. ۱۴ ارابه وارد مزرعه شخصی به نام یهوشوع شد و در کنار تخته درخواست نمود تا اسرائیلی‌ها را برهاشد. خداوند دعای او را اجابت سنگ بزرگی استند. مردم چوب ارابه را شکسته، گاوها را به عنوان فرمود. ۱۰ درست در همان لحظه‌ای که سموئیل مشغول قربانی قربانی سوختنی به خداوند تقیدیم کردند. ۱۵ چند نفر از مردان قبیله کردند بود، فلسطینی‌ها وارد جنگ شدند. اما خداوند از آسمان مانند لاوی، صندوق عهد و صندوقچه محتوی اشیاء طلا را برداشته، روی رعد بانگ برآورد و فلسطینی‌ها پریشان شده، از اسرائیلی‌ها شکست

باز نمی‌دارد. **۱۴** پس قسم خوردم که حتی قیانی و هدیه نمی‌توانند زیرا برای صندوق عهد خدا نگران بود. چون فاصله، خبر جنگ را آورد گاه خاندان علی را کفاره کنند. **۱۵** سموئیل تا صبح خواهد. بعد و گفت که چه اتفاقی افتاده است ناگهان صدای شیون و زاری در برخاسته، طبق معمول درهای خانه خداوند را باز کرد. او می‌رسید شهر بلند شد. **۱۶** وقیعه علی صدای شیون را شنید، گفت: «چه آنچه را که خداوند به وی گفته بود، برای علی بازگو نماید. **۱۷** اما خبر است؟» فاصله به طرف علی شناخت و آنچه را که اتفاق افتاده علی او را خوانده، گفت: «پسرم، خداوند به تو چه گفت؟ همه چیز بود برایش تعزیز کرد. **۱۸** در این وقت، علی ۹۸ ساله و کور بود. را برای من تعزیز کن. اگر چیزی از من پنهان کی خدا تو را تبیه **۱۹** او به علی گفت: «من امروز از میدان جنگ فرار کرده، به اینجا نماید!» **۲۰** پس سموئیل تمام آنچه را که خداوند به او گفته بود، آمدام. علی پرسید: «پسرم، چه اتفاقی افتاده است؟» **۲۱** او برای علی بیان کرد. علی گفت: «آن خواست خداوند است. گفت: «اسرائيلی‌ها اشکست خودهاند و هزاران نفر از پنگار آنچه در نظر وی پستند آید انجام دهد.» **۲۲** سموئیل بزرگ مردان جنگی ما کشته شده‌اند. دو پسر تو، حفني و فینحاس مرده‌اند می‌شد و خداوند با او بود و نمی‌گذاشت هیچ‌یک از سختانش بر و صندوق عهد خدا نیز به دست فلسطینی‌ها افتاده است.» **۲۳** زمین بیفتند.

۲۰ همه مردم اسرائیل از دان تا پرشیع می‌دانستند که علی وقی شنید که صندوق عهد به دست فلسطینی‌ها افتاده، از روی سموئیل از جانب خداوند برگزیده شده است تا نمی او باشد. **۲۱** صندلی خود که در کنار دروازه بود، به پشت افتاد و چون پیر و چاق خداوند در خیمه عبادت واقع در شیلوه به سموئیل پام می‌داد و او نیز بود گردش شکست و مرد. او چهل سال رهبر اسرائیل بود. **۲۹** وقتی عروس علی، زن فینحاس، که حامله و نزدیک به زایدین بود، شنید آن را برای قوم اسرائیل بازگو می‌کرد.

۲۴ در آن زمان بین اسرائلی‌ها و فلسطینی‌ها جنگ درگرفته بود. در زایمانش شروع شد و زاید. **۲۵** زنانی که دور او بودند، گفتند: لشکر اسرائلی‌ها نزدیک این عزز و لشکر فلسطینی‌ها در افق اردو زده «ناراحت نیاش پسر زایدی.» اما او که در حال مرگ بود هیچ جوانی بودند. **۲۶** فلسطینی‌ها، اسرائلی‌ها را شکست داده، چهار هزار نفر از نداد و اعتنا گردیدند. **۲۷** فقط گفت: «نام او را ایخابد پنگارید، زیرا آنها را کشتد. **۳** وقتی اسرائلی‌ها به اردوگاه خود بازمی‌گشته‌اند، شکوه و عظمت اسرائلی‌ها از بین رفته است.» ایخابد به معنی «بدون رهبران آنها از یکدیگر می‌پرسیدند که چرا خداوند اجازه داده است «جلال» می‌باشد. او این نام را برگزید زیرا صندوق عهد خدا گرفته را از شیلوه به اینجا بیاوریم. اگر آن را با خود به میدان جنگ ببریم، اسرائلی رفت، زیرا صندوق خدا به اسارت رفته است.» خداوند در میان ما خواهد بود و ما را از جنگ دشمنان نجات خواهد داد.

۴ پس آنها افرادی به شیلوه فرستادند تا صندوق عهد خداوند **۵** فلسطینی‌ها صندوق عهد خداوند لشکرهای آسمان را که میان کرویان جلوس کرده است، بیاورند. داجون، در شهر اشدواد آوردن و آن را نزدیک داجون گذاشتند. **۳** حفني و فینحاس، پسران علی آنچا با صندوق عهد خدا بودند. **۵** اما صبح روز بعد، هنگامی که مردم شهر برای دیدن صندوق عهد اسرائلی‌ها وقی صندوق عهد را در میان خود دیدند، چنان فریاد خداوند رفتند، دیدند که داجون در مقابل آن، رو به زمین افتاده بلندی برآورده که زمین زیر پایشان لرزید! **۶** فلسطینی‌ها گفتند: «در است. آنها داجون را برداشته، دوباره سرجایش گذاشتند. **۴** ولی اردوی عربانی‌ها چه خبر است که چینی فریاد می‌زنند؟» وقتی فهمیدند صبح روز بعد، باز همان اتفاق افتاد: آن بت در حضور صندوق عهد که اسرائلی‌ها صندوق عهد خداوند را به اردوگاه آورده‌اند، **۷** بسیار خداوند رو به زمین افتاده بود. این بار سر داجون و دو دستش قطعه ترسیدند و گفتند: «خدا به اردوگاه آنها آمده است. وا بر ما! تا شده و در آستانه در پنگاره افتاده بود، فقط تنہ آن سالم مانده بود. **۵** به حال چنین اتفاقی نیافتاده است. **۸** کیست که بیاند ما را از (به امروز، کاهانه داجون و پرسندگانش دست این خدایان قدرتمند برهاند؟ آنها همان خدایانی هستند که به آستانه در پتخانه داجون در اشدواد پا نمی‌گذارند). **۶** خداوند مصری‌ها را در بیابان با بلا یا ناید کردند. **۹** ای فلسطینی‌ها با تمام اهالی اشدواد و آبادی‌های اطراف آن را سخت مجازات کرد و بالای نیرو بجنگید و گزنه اسیر این عربانی‌ها خواهیم شد، همان گونه که آنها دمل به جان آنها فرستاد. **۷** وقتی مردم دریافتند که چه اتفاقی افتاده، اسیر ما بودند. **۱۰** پس فلسطینی‌ها جنگیدند و اسرائلی بار دیگر گفتند: «دیگر نمی‌توانیم صندوق عهد را بیش از این در اینجا نگاه شکست خورد. در آن روز، سی هزار نفر از مردان اسرائلی کشته داریم، زیرا خدای اسرائل همه ما را با خدایان داجون هلاک خواهد شدند و بقیه به خیمه‌های خود گریختند. **۱۱** صندوق عهد خدا به کرد.» **۸** پس آنها قاصدانی فرستاده، تمام رهبران فلسطینی را جمع دست فلسطینی‌ها افتاد و حفني و فینحاس، پسران علی نیز کشته کردند و گفتند: «با صندوق عهد خدای اسرائل چه کنیم؟ آنها شدند. **۱۲** همان روز، مردی از قبیله بیامن از میدان جنگ گریخت جواب دادند: «آن را به جت ببرید.» پس صندوق عهد را به جت و در حالی که لباس خود را پاره نموده و خاک بر سرش ریخته بود، به بردند. **۹** اما وقی صندوق به جت رسید، خداوند اهالی آنچا را نیز از شیلوه آمد. **۱۳** علی کنار راه نشسته و منتظر شیدن خبر جنگ بود، پیر و جوان به بالای دمل دچار کرد. ترس و اضطراب همه اهالی شهر

برای ایشان ببرد. پسران علیی به همین طریق با تمام بنی اسرائیل که احترام خواهم نمود و هر که مرا تحقیر کند او را تحقیر خواهم کرد. برای عبادت به شیله می آمدند، رفتار می کردند. ۱۵ گاهی توکر ۳۱ زمانی می رسید که خاندان تو را برخواهم انداخت به طوری که ایشان پیش کسانی که می خواستند قربانی کنند می آمد و پیش از افراد خانهات همه جوانمرگ شده، به سن پیری نخواهند رسید ۳۲ و سوزاندن چری قربانی، از آنها گوشت مطالبه می کرد؛ او به جای چشمان تو مصیبتی را که دامنگیر عبادتگاه من می شود خواهد دید. گوشت پخته، گوشت خام می خواست تا برای پسران علیی کباب من به بنی اسرائیل برکت خواهم داد، اما در خاندان تو کسی به سن کنند. ۱۶ اگر کسی اعتراض می نمود و می گفت: «اول بگذر چری پیری نخواهد رسید. ۳۳ آنانی نیز که از خاندان تو باقی بمانند، باعث آن بر مذیع سوزانده شود، بعد هر قدر گوشت می خواهی بدار». غم و رنج تو خواهند شد و تمام نسل تو در جوانی خواهند مرد. ۳۴ آن توکر می گفت: «نه، گوشت را حالا به من بده، و گرنه خودم برای اینکه ثابت شود هر آنچه به تو گفتم واقع خواهد شد، بدان که به زور می گیرم.» ۱۷ گناه آن مردان جوان در نظر خداوند بسیار دو سرت ھنفی و فینحاس در یک روز خواهند مرد! ۳۵ «سپس عظیم بود، زیرا به قربانیهایی که مردم به خداوند تقدیم می کردند، کاهن امینی روی کار خواهم آورد که مطابق میل من خدمت کند و بی احترامی می نمودند. ۱۸ سموئیل هر چند بجهای پیش نیوی، ولی هر آنچه را که به او دستور دهن انجام دهد. به او فرزندان خواهم جلیقه مخصوص کاهنان را می پوشید و خداوند را خدمت می نمود. بخشید و آنها برای پادشاه برگزیده می تا ابد کاهن خواهند شد. ۳۶ ۱۹ مادرش هر سال یک ردادی کوچک برای سموئیل می آمد، آن را به سموئیل زانو زده، تعظیم خواهد کرد و خواهد گفت: «التماس می کنم در میان هنگامی که با شوهرش برای قربانی کردن می آمد، آن را به سموئیل زانو زده، تعظیم خواهد کرد و خواهد گفت: «التماس می کنم در میان می داد. ۲۰ پیش از بازگشت به خانه، علیی کاهن، القاه و زنش را کاهنان خود به من کاری بدھید تا شکم خود را سیر کنم.»

برکت می داد و برای ایشان دعا می کرد که خداوند فرزندان دیگر نیز به آنها بدهد تا جای سموئیل را که در خدمت خداوند بود، بگیرند. ۲۱ ۳ در آن روزهایی که سموئیل کوچک زیر نظر علیی، خداوند را خدمت می کرد، از جانب خداوند به ندرت پیغامی می رسید و پس خداوند سه پسر و دو دختر دیگر به حنا بخشید. در ضمن، سموئیل در حضور خداوند رشد می کرد. ۲۲ علیی خیلی پیر شده بود. او از رفتار پسرانش با قوم اسرائیل اطلاع داشت و می دانست که پسرانش با زنانی که کنار مدخل خیمه ملاقات خدمت می کنند هم خواه می شوند. ۲۳ پس به پسرانش گفت: «چرا چنین می کنید؟ درباره کارهای بد شما از تمام قوم می شونم. ۲۴ ای پسرانم، از این کارها دست بردارید. آنچه از قوم خداوند درباره شما می شنوم، خوب نیست. ۲۵ اگر کسی نسبت به همنوع خود گناه ورزد، خدا ممکن است برای او شفاعت کند، اما برای کسی که بر ضد خود خداوند گناه ورزد، کیست که بتواند شفاعت نماید؟» ولی آنها به سختنان پدر خود گوش ندادند، زیرا خداوند می خواست آنها را هلاک کند. ۲۶ اما سموئیل کوچک رشد می کرد و خداوند و مردم او را دوست می داشتند. ۲۷ روزی مرد خدایی نزد علیی آمد و از طرف خداوند برای او این پیغام را آورد: «آیا خود را نخواهند برو خواهی؟ او رفت و خواهد بود. ۲۸ آیا از میان تمام قبائل اسرائیل، چد تو هارون را انتخاب نکرد تا کاهن من باشد و بر مذیع من قربانی کند و بخور بسوزاند و لیاس کاهنی را در حضور پیشود؟ آیا تمام هدایایی را که قوم اسرائیل بر آتش تقدیم می کنند، برای شما کاهنان تعین نکردم؟ ۲۹ پس چرا اینقدر حریص هستید و قربانیها و هدایایی را که برای من می آورند، تحقیر می کنید؟ چرا پسران خود را فرمان توست.» ۱۱ خداوند به او فرمود: «من در اسرائیل کاری انجام پیش از من احترام می کنی؟ تو و پسرانت با خودن بهترین قسمی هدایای قوم من، خود را چاق و فریه ساخته اید. ۳۰ بنابراین، من که خداوند، خدای اسرائیل هستم اعلام می کنم که اگرچه گفتم که خاندان تو و خاندان پدرت برای همیشه کاهنان من خواهند بود، اما شما را از این خدمت برکار می کنم. هر که مرا احترام کند، او را گناه می وزند و او با اینکه از گناه ایشان آگاه است آنها را از این کار

اول سموئیل

1

نذر خود را ادا نماید. 22 اما حنا همراه آنها نرفت. او به شوهرش گفت: «وقتی بچه از شیر گرفته شد، آنگاه به عبادتگاه خداوند

واقع در کوهستان افرایم زندگی می‌کرد. او پسر پریوحام، پسر الیو، القانه موافقت کرد و گفت: «آنچه مایل هستی بکن. در خانه بمان تا بچه از شیر گرفته شود. هر چه خواست خداوند است، بشود.» 23 پسر تحوح، پسر صوف بود. او افرایمی بود. 2 القانه دو زن داشت

به نامهای حنا و فینه. فنه صاحب فرزندان بود، اما حنا فرزندی پس حنا در خانه ماند تا بچه از شیر گرفته شد. 24 پس وقتی بچه را نداشت. 3 القانه هر سال با خواناده خود به شیله می‌رفت تا خداوند داشت. 25 بعد از قربانی کردن گاؤ، پسر را پیش علیی کاهن بردن. 26 زمان خُفْنی و فینحاس، پسران علیی، در آنجا کاهن خداوند بودند.

4 القانه در روزی که قربانی تقدیم می‌کرد، به زنش فنه و به همه حنا از علیی پرسید: «ای سروم، آیا مرا به حاضر داری؟ من همان

پسران و دخترانش سهمی هایی از گوشت قربانی می‌داد. 5 اما به حنا زنی هستم که در آنجا ایستاده، به حضور خداوند دعا کردم 27 و دو چندان سهم می‌داد، زیرا او را دوست می‌داشت، هر چند که از خداوند درخواست نموده که به من فرزندی بدهد. او دعایم را خداوند رحم او را بسته بود. 6 فینه پیوسته به حنا طعنه می‌زد و

او را سخت می‌رنجاند، برای اینکه خداوند رحم حنا را بسته بود. 28 حال، او را به خداوند تقدیم می‌کنم که تا زنده است خداوند را خدمت نماید.» 7 این وضع سال به سال تکرار می‌شد. هریار که به خیمه عبادت

می‌رفتند، فنه حنا را می‌رنجاند، به حدی که حنا می‌گریست و چیزی

نمی‌خورد. 8 شوهرش القانه از او می‌پرسید: «حنا، چرا گریه می‌کنی؟» است، او به من قدرت بخشیده و مرا تقویت نموده است. بر

چرا چیزی نعمی خوری؟ چرا اینقدر غمگین هستی؟ آیا من برای تو از دشمنانم می‌خدمم و خوشحالم، چون خداوند مرا یاری کرده است! 2

5 پسر بهتر نیستم؟» 9 یک بار، پس از صرف خوارک قربانی در «هیچ کس مثل خداوند مقدس نیست، غیر از او خدایی نیست، مثل شیله، حنا برخاست و رفت تا دعا کند. علیی کاهن درگاه خیمه عبادت در جای همیشگی خود نشسته بود. 10 حنا به تلخی خان به درگاه خداوند دعا کرده، زازار گریست، 11 و نذر کرده،

شیله، خداوند لشکرهای آسمان معیال، اگر بر مصیبت کنیزت 5 آنانی که سیر بودند برای نان، خود را اجیر کردند، ولی کسانی که

نظری افکنی و دعایم را اجابت فرموده، پسری به من عطا کنی، او را گرسنه بودند سیر و راحت شدند. زن نازا هفت فرزند زایده است، اما به تو تقدیم می‌کنم تا در تمام عمر خود وقف تو باشد و موى سرش آنکه فرزندان زیاد داشت، بی او لاد شده است. 6 «خداوند می‌براند و هرگز تراشیده نشود.» 12 وقتی حنا به دعای خود در پیشگاه خداوند

زنده می‌کند، به گور فرو می‌برد و بر می‌خیزند. 7 (Sheol h7585) طول داد، علیی متوجه دهان او شد 13 و دید که لیهایش تکان می‌خورد ولی صدایش شنیده نمی‌شود، و علیی گمان برد که مست

است. 14 پس به وی گفت: «چرا مست به آنجا آمدی؟ شرابت را از خود دور کن!» 15 حنا در جواب گفت: «نه ای سروم، از آن خداوند است، او بر آنها زمین را استوار کرده است. 9 «خدا من شراب نخوردام و مست نیست بلکه زنی دل شکسته‌ام و غم مقدسین خود را حفظ می‌کند، اما بدکاران در تاریکی محو می‌شوند؛ خود را با خداوند در میان می‌گذاشم. 16 گمان نکن که من زنی انسان با قدرت خود نیست که موفق می‌شود. 10 کسانی که با فرمایه هستم، زیرا تمام مدت با غم و اندوه دعا می‌کردم.» 17 علیی خداوند مخالفت کنند نابود می‌گردند. خدا بر آنها از آسمان صاعقه گفت: «خدای اسرائیل، آنچه را از او خواستی به تو بدهد! حال، به خواهد فرستاد؛ خداوند بر تمام دنیا داوری خواهد کرد. او به پادشاه سلامتی برو!» 18 حنا از علیی تشرک نمود و با خوشحالی برشست و خود قدرت می‌بخشد، و برگزیده خود را پیرز می‌گرداند.» 11 آنگاه غذا خورد و دیگر غمگین نبود. 19 روز بعد، صبح زود تمام اعضای القانه به خانه خود در رامه برگشت، ولی سموئیل در شیله ماند و زیر خواناده القانه برخاسته، برای پرستش خداوند به خیمه عبادت رفتند و نظر علیی به خدمت خداوند مشغول شد. 12 اما پسران خود علیی سپس به خانه خود در رامه بازگشتد. وقتی القانه با حنا همسر شد، پسیار فاسد بودند و خداوند را نمی‌شناختند. 13 وقتی کسی قربانی خداوند خواسته او را به یاد آورد. 20 پس از چندی حنا حامله شده، می‌کرد و گوشت قربانی را در دیگ می‌گذاشت تا بپرد، آنها یکی از پسری زاید و او را سموئیل نامید و گفت: «من او را از خداوند نوکران خود را با چنگال سه دندانه‌ای می‌فرستادند تا آن را به داخل درخواست نمودم.» 21 سال بعد طبق معمول، القانه با خواناده دیگ فرو برد و از گوشتی که در حال پختن بود هر قدر بیرون می‌آمد خود به عبادتگاه رفت تا قربانی سالیانه را به خداوند تقدیم کند و

فارص پسر تamar و یهودا باشد.» **13** پس بوعز با روت ازدواج کرد و خداوند به آنها پسری بخشید. **14** زنان شهر بیتلحم به نعمی گفتند: «سپاس بر خداوند که تو را بی سریست نگذاشت و نوهای به تو بخشید. باشد که او در اسرائیل معروف شود. **15** عروست که تو را دوست می دارد و برای تو از هفت پسر بهتر بوده، پسری به دنیا آورده است. این پسر جان تو را تازه خواهد کرد و در هنگام پیری از تو مراقبت خواهد نمود.» **16** نعمی نوزاد را در آغوش گرفت و دایه او شد. **17** زنان همسایه آن نوزاد را عویید نامیده گفتند: «پسری برای نعمی متولد شد!» (عویید پدر یتسا و پدر بزرگ دارود پادشاه است.) **18** این است نسب نامه بوعز که از فارص شروع شده، به دارود ختم می شود: فارص، حضرتون، رام، عمنیاداب، نحشون، سلمون، بوعز، عویید، یتسا و دارود.

خواک ظهر برداشته به شهر پیش مادرشوهرش برد. **19** نعمی گفت: خیلی زود، قبل از روشن شدن هوا برخاست، زیرا بوغر به او گفته بود: «دختم، امروز در کجا خوشچینی کردی؟ خدا به آن کسی که به تو نگذار کسی بفهمد که تو امشب در خرمگاه، پیش من بوده‌ای.» توجه نموده است برکت دهد.» روت همه ماجرا برای مادرشوهرش **15** او همچنین به روت گفت: «رداخ خود را پهن کن.» روت تعریف کرد و گفت که نام صاحب کشتار بوغر است. **20** نعمی رداش را پهن کرد و بوغر حدود بیست کیلو جو در آن ریخت و روی عروس خود گفت: «خداآوند او را برکت دهد! خداوند به شوره دوش روت گذاشت تا به خانه بپرسد. **16** وقتی به خانه رسید نعمی از مرحوم تو احسان نموده و لطف خود را از ما دریغ نداشته است. آن او پرسید: «دختم، چطور شد؟» آنگاه روت تمام ماجرا را برای او شخص از بستگان نزدیک ماست که می‌تواند ولی ما باشد.» **21** تعریف کرد. **17** در ضمن اضافه کرد: «برای اینکه دست خالی پیش روت به مادرشوهرش گفت: «او به من گفت که تا پایان فصل درو تو برنگردم، بوغر این مقدار جو را به من داد تا به تو بدهم.» **18** می‌توانم در کشتارش به دنبال دروغگرانش خوشچینی کنم.» **22** نعمی گفت: «دختم، صیر کن تا بینیم چه پیش خواهد آمد. زیرا نعمی گفت: «بله دخترم، بهتر است با کنیزان بوغر خوشچینی بوغر تا این کار را امروز تمام نکند، آرام خواهد گرفت.»

کنی. برای تو کشتار بوغر از هر جای دیگری امن نیست.» **23** پس **4** بوغر به دروازه شهر که محل اجتماع مردم شهر بود رفت و در روت تا پایان فصل درو جو و گندم نزد کنیزان بوغر به خوشچینی آنچا نشست. آنگاه آن مرد که نزدیکترین خوشاوند شوره نعمی بود مشغول شد. او همچنان با مادرشوهرش زندگی می‌کرد.

3 روزی نعمی به روت گفت: «دختم الان وقت آن رسیده کلمه‌ای با تو صحبت کنم.» او آمد و نزد بوغر نشست. **2** آنگاه که شوهری برای تو پیدا کنم تا زندگی ات سروسامان گیرد. **2** بوغر ده نفر از ریش‌سفیدان شهر را دعوت کرد تا شاهد باشند. **3** بوغر همین طور که می‌دانی بوغر، که تو در کشتارش خوشچینی می‌کردی، به خوشاوند خود گفت: «تو می‌دانی که نعمی از سزمین موآب از بستگان نزدیک ما می‌باشد. او امشب در خرمگاه، جو غربال برگشته است. او در نظر دارد ملک برادرمان الیملک را بفروشد. **4** می‌کند. **3** پس برو حمام کن و عطر بزن، بهترین لباست را پیوش و فکر کرد بهتر است در این باره با تو صحبت کنم تا اگر مایل باشی، به خرمگاه برو. اما نگذار بوغر تو را بینید، تا اینکه شامش را بخورد و در حضور این جمع آن را خردبار نمای. اگر خردبار آن هستی بخوابد. **4** دقت کن و بین جای خوابیدن او کجاست. بعد برو و همین حالا بگو. در غیر این صورت خودم آن را می‌خرم. اما تو بر من پوشش او را از روی پاهایش کنار بزن و در همان جا کنار پاهای او مقدم هستی و بعد از تو حق من است که آن ملک را خردباری بخواب. آنگاه او به تو خواهد گفت که چه باید کرد. **5** روت نمایم.» آن مرد جواب داد: «بسیار خوب، من آن را می‌خرم.» **5** گفت: «بسیار خوب، همین کار را خواهم کرد.» **6** روت آن شب بوغر به او گفت: «تو که زمین را می‌خری موظف هستی با روت نزد به خرمگاه رفت و طبق دستورهایی که مادرشوهرش به او داده بود، ازدواج کنی تا بچه‌دار شود و فرزندانش وارث آن زمین گردند و به این عمل کرد. بوغر پس از آنکه خود و سیر شد، کنار پاهایش چو دراز و سیله نام شوهرش زنده بماند.» **6** آن مرد گفت: «در این صورت من کشید و خوابید. آنگاه روت آنسته آمده، پوشش او را از روی پاهایش از حق خرد زمین می‌گذرم، زیرا فرزند روت وارث ملک من نیز خواهد کنار زد و همان جا دراز کشید. **8** نیمه‌های شب، بوغر سراسیمه از بود. تو آن را خردباری کن.» **7** در آن روزگار در اسرائیل مسوم بود خواب پرید و دید زنی کنار پاهایش خوابیده است. **9** گفت: «تو که هرگاه شخصی می‌خواست حق خرد ملکی را به دیگری واگذار کیستی؟» روت جواب داد: «من کنیزت، روت هستم. خواهش کند، کفتش را از پا درمی‌آورد و به او می‌داد. این عمل، معامله را می‌کنم مرا به زنی بگیری، زیرا تو خوشاوند نزدیک من هستی.» **10** در نظر مردم معتبر می‌ساخت. **8** پس آن مرد وقتی به بوغر گفت:

می‌کنم را به زنی بگیری، زیرا تو خوشاوند نزدیک من هستی.» **10** در آن زمین را خردباری کن، کفتش را از پا درآورد و به او داد. **9** بوغر گفت: «دختم، خداوند تو را برکت دهد! این محجه که حالا «تو آن زمین را خردباری کن،» کفتش را از پا درآورد و به او داد. **9** می‌کنی از آن خوبی که در حق مادر شوهرت کردی، بزرگتر است. تو آنگاه بوغر به ریش‌سفیدان محل و مردمی که در آنچا ایستاده بودند می‌توانستی با مرد جوانی، چه قبیر چه ثروتمند، ازدواج کنی؛ اما این گفت: «شما شاهد باشید که امروز من تمام املاک الیملک، کلیون کار را نزدیکی. **11** حال نگران نباش. آنچه خواسته‌ای برایت انجام و محلون را روت می‌خیرید. **10** در ضمن با روت موالی، زن بیوه خواهم داد. همه مردم شهر می‌دانند که تو زنی نجیب هستی. **12** محلون ازدواج خواهم کرد تا او پسری بیاورد که وارث شوهر محروم ش درست است که من خوشاوند نزدیک شوهرت هستم، اما خوشاوند گردد و به این سیله نام او در خاندان و در زادگاهش زنده بماند.» نزدیکتر از من هم داری. **13** تو امشب در اینجا بمان و من فردا **11** همه مشایخ و مردمی که در آنچا بودند گفتند: «ما شاهد بر این صبح این موضوع را با او در میان می‌گذارم. اگر او خواست با تو معامله هستیم. خداوند این زنی را که به خانه تو خواهد آمد، مانند ازدواج کند، بگذار بکند؛ اما اگر راضی به این کار نبود، به خداوند راحیل و لیه بسازد که با هم دودمان اسرائیل را بنا کرددن. باشد که تو زنده قسم که خودم حق تو را ادا خواهم کرد. اکنون تا صبح همین در افراطه و بیت‌لحتم معروف و کامیاب شوی. **12** با فرزندانی که جا بخواب.» **14** پس روت تا صبح کنار پاهای او خوابید و صبح خداوند به وسیله این زن به تو می‌بخشد، خاندان تو مانند خاندان

حالی بازگردانید. برای چه مرا نعمومی می‌خوانید، حال آنکه خداوند قادر مطلق روی خود را از من بگردانید و این مصیبت بزرگ را بر من در زمانی که داوران بر قوم اسرائیل حکومت می‌کردند، سزمین وارد آورده است؟» **22** (وقی نعمومی و روت از موآب به بیت لحم اسرائیل دچار خشکسالی شد. مردی از اهالی افراته به نام ییلک که رسیدند، هنگام درو جو بود.)

در بیت لحم بیهودا زندگی می‌کرد، در اثر این خشکسالی از وطن خود به سزمین موآب کوچ کرد. زن او نعمومی و دو پسرش محلون و کلیون بستگان ییلک شوهر نعمومی بود. **2** روزی روت به نعمومی گفت: نیز همراه او بودند. **3** در طی اقامتشان در موآب، ییلک درگذشت و نعمومی با دو پسرش تها ماند. **4** پسران نعمومی با دو دختر موآبی به خوشچیانی بدید خوشش های را که بعد از درو باقی می‌ماند، جمع نامهای عرفه و روت ازدواج کردند. ده سال بعد محلون و کلیون نیز مردند. بدین ترتیب نعمومی، هم شوهر و هم پسرانش را از دست داد و تنها ماند. **6** او تصمیم گرفت با دو عروسش به زادگاه خود یعنی سزمین بیهودا بازگردد، زیرا شنیده بود که خداوند به قوم خود برکت نامهای عرفه و روت ازدواج کردند. داده و محصول زمین دوباره فراوان شده است. اما وقتی به راه افتادند، تصمیم نعمومی عرض شد **8** و به عروسها یاش گفت: «شما همراه من نیاید. به خانه پدری خود بازگردید. خداوند به شما برکت بدهد همان گونه که شما به من و پسرانم خوبی کردید. **9** امیدوارم به لطف خداوند پتوانید بار دیگر شهر کنید و خوشبخت شوید». سپس نعمومی آنها را بوسید و آنها گریستند **10** و به نعمومی گفتند: «ما می‌خواهیم همراه تو نزد قوم تو بیاییم». **11** ولی نعمومی در جواب آنها گفت: «ای دخترانم بهتر است بیگردید. چرا می‌خواهید همراه من بیایید؟ مگر من می‌توانم صاحب پسران دیگری شوم که برای شما کشتنار من به دنبال دروغگران خوشچیانی کن. به کارگران دستور داده ام که مرا حم تو نشوند. هر وقت تشنیه شدی برو و از کزوههای گذشته است که بار دیگر شهر کنم. حتی اگر همین امشب شهر آپ آنها بتوش». **10** روت رو بر زمین نهاد و از او تشکر کرد و چفت: «چرا با اینکه می‌داند من یک بیگانه‌ام، مرا مورد لطف خود قرار می‌دهید؟» **11** بوزیر پیش روت رفت و به او گفت: «گوش کن دخترم، به کشتنار دیگری نرو، همینجا با کنیزان من باش و در کشتنار من به دنبال دروغگران خوشچیانی کن. به کارگران دستور ایجاد شده است که بار دیگر شهر کنم. حتی اگر همین امشب شهر آپ آنها بتوش». **12** ای دخترانم، نزد قوم خود بازگردید، زیرا از من کنم و صاحب پسرانی شوم، **13** آیا تا بزرگ شدن آنها صیر خواهید کرد و با کس دیگری ازدواج نخواهید نمود؟ نه، دخترانم! وضع من پس از مادر شوهرش را بوسید و از او خداخافظی کرد و به خانه بازگشت. اما روت از جدا نشد. **15** نعمومی به روت گفت: «بین دخترم، زن فدایکاری تو را پدهد و از سوی یهود خدای اسرائیل که زیر بالهایش پناه گرفته‌ای، اجر کامل به تو برسد». **13** روت در پاسخ وی گفت: «سورو من، شما نسبت به من خیلی لطف دارید. من حتی یکی از کنیزان شما نیز به حساب نمی‌آیم ولی با وجود این با سخنانتان مرد دلداری می‌دهید!» **14** وقت نهار، بیور او را صدا زده، گفت: می‌خواهم جایی که تو می‌میری بمیرم و در کنار تو دفن شوم. خداوند بدترین بلا را بر سر من بیارود، اگر بکذارم چیزی جز مرگ مرا از تو پیش او گذاشت و روت خورد و سیر شد و از آن خوراکی مقداری جدا کید. **18** نعمومی چون دید تصمیم روت قطعی است و به هیچ وجه نمی‌شود او را منصرف کرد، دیگر اصرار ننمود. **19** پس هر دو روانه بیت لحم شدند. وقتی به آنجا رسیدند تمام اهالی به هیجان آمدند و زنها از همدیگر می‌پرسیدند: «آیا این خود نعمومی کشیده، بر زمین ببریزید تا او آنها را جمع کند.» **17** روت تمام روز است؟» **20** نعمومی به ایشان گفت: «مرا نعمومی (عنی «خوشحال») در آن کشتنار خوشچیانی کرد. غروب، آنچه را که جمع کرده بود نخواهند. مرا ماره (عنی «تلخ») صدا کنید؛ زیرا خدای قادر مطلق کویید و حدود ده کیلو جو به دست آمد. **18** او آن را با باقیمانده زندگی مرا تلخ کرده است. **21** دست پُر رفتم و خداوند مرا دست

قبیله بنیامین که به صخره رون گریخته بودند، فرستادند. **۱۴** مردان

قبیله بنیامین به شهر خود بازگشتد و اسرائیلی‌ها آن چهارصد دختر را که از پاییش جلاعده بودند به ایشان دادند. ولی تعداد این دختران برای آنها کافی نبود. **۱۵** قوم اسرائیل برای قبیله بنیامین غمگین بود، زیرا خداوند در میان قبایل اسرائیل جدایی به وجود آورده بود. **۱۶** رهبران

اسرائیل می‌گفتند: «برای باقی ماندگان از کجا زن بگیریم، چون همه زنان قبیله بنیامین مرده‌اند؟ باید در این باره چاره‌ای پیدا نیشیم تا نسل این قبیله از بین نرود و قبیله‌ای از اسرائیل کم نشود. **۱۷** ولی ما

نمی‌توانیم دختران خود را به آنها بدهیم، چون کسی را که دختر خود را به قبیله بنیامین بدهد لعنت کرده‌ایم.» **۱۹** ولی بعد به یاد آوردند

که هر سال در شیلوه عیادی برای خداوند برگزار می‌شود. (شیلوه در سمت شرقی راهی که از بیت‌ئیل به شکمی می‌رود در میان لبونه و

بیت‌ئیل واقع شده بود). **۲۰** پس به مردان بنیامینی گفتند: «بروید و خود را در تاکستانها پنهان کنید. **۲۱** وقتی دختران شیلوه برای رقصیدن بیرون آیند، شما از تاکستانها بیرون بیایید و آنها را برواید

و به زمین بنیامین ببرید تا همسران شما گردند. **۲۲** اگر پدران و برادران آنها برای شکایت نزد ما بیایند به ایشان خواهیم گفت: آنها را بپخشید و بگذارید دختران شما را پیش خود نگه دارند؛ زیرا در این

جنگ آنها بدون زن مانده بودند و شما نیز نمی‌توانستید برخلاف عهد خود رفتار کرده، به آنها زن بدهید.» **۲۳** پس مردان بنیامینی چنین

گردند و از میان دخترانی که در شیلوه می‌قصیدند، هر یک برای خود زنی گرفته، به سرزمین خود برد. سپس ایشان شهرهای خود را از نو بنا کرده، در آنها ساکن شدند. **۲۴** بني اسرائیل پس از این واقعه، آن مکان را ترک گفته، هر یک به قبیله و خاندان و ملک خود بازگشتند.

۲۵ در آن زمان بني اسرائیل پادشاهی نداشت و هر کس هر چه دلش می‌خواست می‌کرد.

لشکر اسرائیل، غیر از افراد قبیله بنیامین، چهارصد هزار مرد جنگی هجوم برداشت و تمام ساکنان آن را کشته، شهر را به آتش کشیدند. بود. **18** سپاهیان اسرائیل پیش از اینکه وارد میدان جنگ شوند، دود عظیمی که به آسمان بالا می‌رفت برای اسرائیلی‌ها نشانه آن بود اوول به بیت‌نیل رفتند تا از خدا سوال نمایند که کدام قبیله باید در که می‌باشد به طرف دشمن برگشته به سپاهیان بنیامین حمله کنند. جنگ با قبیله بنیامین پیشقدم شود. خداوند به ایشان فرمود: «**یهودا** 40 سپاهیان بنیامین در این موقع به پشت سر خود نگریسته هراسان باید پیش از دیگران وارد جنگ شود.» **19** پس تمام سپاه اسرائیل شدند، چون دیدند که چچه به آتش کشیده شده و بلای بزرگی صحیح زود حرکت کردند و در نزدیکی چچه اردو زدند تا مردان دامنگیر آنها گشته است. **20** بنابراین به سوی بیان گریختند، ولی قبیله بنیامین بجنگند. **21** بنیامینی‌ها از شهر بیرون آمدند، در آن اسرائیلی‌ها ایشان را تعقیب کردند؛ از طرف دیگر اسرائیلی‌هایی که به روز پیش و دو هزار اسرائیل را کشیدند. **22** آنگاه سپاه اسرائیل به شهر حمله کرده بودند برای مقابله با آنها بیرون آمدند، آنها را کشیدند. حضور خداوند رفتند و تا غروب گردیدند. آنها از خداوند پرسیدند: **23** اسرائیلی‌ها در مشرق چچه، افراد لشکر بنیامین را محاصره نموده، «خداآندا، آیا باید باز هم با برادران بنیامینی خود بجنگیم؟» خداوند اکثرشان را در آنجا کشیدند. **44** در جنگ آن روز، هجده هزار نفر از در پاسخ آنها گفت: «بله، باید جنگ را ادامه دهید.» اسرائیلی‌ها بنیامینی گشته شدند. **45** باقیمانده سپاه به بیان گریخته، نیروی تازه یافته، روز بعد برای جنگ به همان مکان رفتند. **25** آن تا صخره رون پیش رفتند، اما اسرائیلی‌ها پنج هزار نفر از آنها را در روز هم مردان بنیامین هجده هزار نفر دیگر از مردان شمشیرزن اسرائیل شدند. **46** به این طریق روزهای پیش از خداوند تمامی مردم اسرائیل به بیت‌نیل رفتند و تا غروب قبیله بنیامین پیش و پنج هزار لاور شمشیرزن خود را در آن روز از آفتاب در حضور خداوند گردیدند و روزه گرفتند و قربانیهای سوختنی و دست داد و تنها ششصد نفر از آنها باقی ماندند که به صخره رون سلامتی به خداوند تقدیم کردند. **27** (در آن زمان صندوق عهد گریختند و چهار ماه در آنجا ماندند. **48** پس سپاه اسرائیل برگشته، خدا در بیت‌نیل بود و فیحاس پسر العازار و نوه هارون، کاهن بود). تمام مردان، زنان، کودکان و حتی حیوانات قبیله بنیامین را کشیدند و اسرائیلی‌ها از خداوند سوال کردند: «خداآندا، آیا باز هم به جنگ همه شهرها و دهکده‌های آنها را سوزانند.»

برادران بنیامینی خود برویم یا از جنگی‌دان دست بکشیم؟» خداوند فرمود: «بروید، زیرا فردا آنها را به دست شما تسليم خواهم کرد.» **21** رهبران اسرائیل وقتی در مصافه جمع شده بودند، قسم **29** پس سپاه اسرائیل در اطراف چچه کمین کردند، **30** و روز سوم خوردن که هرگز اجازه ندهند دختران آنها با مردان قبیله بنیامین ازدواج بیرون آمدند، بار دیگر در مقابل چچه صفات‌آرایی نمودند. **31** وقتی کنند. **2** سپس به بیت‌نیل آمده تا غروب آفتاب در حضور خدا لشکر بنیامین برای جنگ بیرون آمد، نیروهای اسرائیلی آنها را به دنبال نشستند. آنها به شدت گریه می‌کردند و می‌گفتند: **3** «ای خداوند، خود کشیدند و از چچه دور ساختند. بنیامینی‌ها مانند دفعات پیش در خدای اسرائیل، چرا این حادثه رخ داد و ما یکی از قبایل خود را از طول راه میان بیت‌نیل و چچه به اسرائیلی‌ها حمله کرد، حدود سی دست دادیم؟» **4** روز بعد، صبح زود برخاسته، مذیحی ساختند و بر نفر از آنها را کشیدند. **32** بنیامینی‌ها فرید می‌زدند: «باز هم آنها روى آن قربانیهای سلامتی و سوختنی تقدیم کردند. **5** آنها می‌گفتند: را شکست می‌دهیم!» اما نمی‌دانستند که اسرائیلی‌ها طبق نقشه «وقتی که برای مشورت در حضور خداوند در مصافه جمع شدیم آیا قیلی، عمدتاً عقب‌نشیبی می‌کنند تا آنها را از چچه دور سازند. **33** قبیله‌ای از اسرائیل بود که به آنجا نیامده باشد؟» (در آن موقع همه وقتی که قسمت عمده سپاه اسرائیل به بعل تامار رسیدند، به طرف با هم قسم خود را بودند که اگر یکی از قبایل، از آمدن به حضور دشمن بازگشته، بر آنها حمله‌ور شدند. در همان حال ده هزار سرباز خداوند خودداری نماید، حتماً باید نایبود گردد). **6** قوم اسرائیل به اسرائیلی نیز که در سمت غربی چچه در کمین نشسته بودند بیرون سبب نایبود شدن قبیله بنیامین، سوگوار و غمگین بودند و پیوسته با جسته، از پشت سر بر سپاه بنیامین که هنوز نمی‌دانستند به چه بلایی خود می‌گفتند: «از قبایل اسرائیل یک قبیله نایبود شد. **7** اکنون برای گرفتار شده‌اند تاختند. **35** خداوند اسرائیلی‌ها را بار نمود تا قبیله آن عده‌ای که باقی مانده‌اند از کجا زن بگیریم؟ زیرا ما به خداوند پیش از شکست دهنده. در آن روز سپاه اسرائیل پیش و پنج هزار و قسم خودهایم که دختران خود را به آنها نهیم؟» **8** برای اینکه معلوم بنیامین را شکست دهنده، در کدام قبیله بنیامین شود کدام قبیله از قبایل اسرائیل از آمدن به نزد خداوند در مصافه یک‌صد نفر از افاد لشکر بنیامین را کشیدند، به این ترتیب قبیله بنیامین شد. **9** خداوند اسرائیل را کشیدند تا مردم یا پیش جعلاء را شکست خورد. جزیان این جنگ به طور خلاصه از این قرار بود: خودداری کرده بود، آنها به شمارش قوم پرداختند. سرانجام معلوم شد سپاه اسرائیل در مقابل افاد قبیله بنیامین عقب‌نشیبی کردند تا به که از پیش جعلاء هیچ‌کس نیامده بود. **10** پس اسرائیلی‌ها دوازده این وسیله به اسرائیلی‌هایی که در کمین نشسته بودند فرصت دهند هزار نفر از بهترین جنگاوران خود را فرستادند تا مردم یا پیش جعلاء را نقشه خود را عملی سازند. پس از اینکه افراد قبیله بنیامین حدود نایبود کنند. آنها رفته، تمام مردان و زنان و بچه‌ها را کشیدند و فقط سی نفر از سپاه اسرائیل را که عقب‌نشیبی می‌کردند کشیدند، فکر دختران باکره را که به سن ازدواج رسیده بودند باقی گذاشتند. تعداد کردند روزهای پیش می‌توانند آنها را شکست دهنند. ولی در این این دختران چهارصد نفر بود که آنها را به اردوگاه اسرائیل در شیلوه وقت، کمین‌کنندگان اسرائیلی از کمینگاه خود خارج شده، به چچه آوردند. **13** آنگاه اسرائیلی‌ها نمایندگانی جهت صلح نزد بازماندگان

دوباره دل او را به دست آورد و او را به خانه بازگرداند. غلامی با دو بکنید، اما چنین عمل زشتی را با این مرد نکنید.» **25** ولی آنها به الاغ همراه او بود. چون به آنجا رسید، زنش او را به خانه خود برد و روحهای پیرمرد گوش ندادند. پس مرد میهمان، زن خود را به آنها پدرزنش از دیدن وی بسیار شاد شد. **4** پدرزنش ازو خواست که تسلیم نمود و آنها تمام شب به وی تجاوز کردند و صبح خلی زود او چند روزی با آنها بماند. پس او سه روز در خانه پدرزنش ماند و را رها ساختند. **26** سپیده دم، آن زن به دم در خانه‌ای که شوهرش اوقات خوشی را با هم گلارندند. **5** روز چهارم، صبح زود برخاستند در آنجا بود آمد و همان جا بر زمین افتاد و تراوشن شدن هوا در آنجا و خواستند حرکت کنند، اما پدرزنش اصرار نمود که تسلیم نمود و آنها تمام شب به وی تجاوز کردند و صبح خلی زود او صبحانه بروند. **6** پس از صرف صبحانه پدرزن آن مرد گفت: «امروز زنش کنار در خانه افتاده و دستهایش بر آستانه در است. **28** به او هم پیش ما بمان تا با هم خوش بگذرانیم.» **7** آن مرد اول پنیزیت، گفت: «برخیز تا بروم». اما جوانی شنید، چون زن مرده بود. پس اما سرانجام بر اثر اصرار پدرزنش یک روز دیگر نزد آنها ماند. **8** روز جسد وی را روی الاغ خود انداخته عازم خانه‌اش شد. **29** وقتی به بعد، آنها دوباره صبح زود برخاستند تا بروند اما باز پدرزنش مانع شد منزل رسید، چاقویی براشته، جسد زنش را به دوازده قطعه تقسیم کرد و گفت: «خواهش می‌کنم چیزی بخورد و تا غروب بمانید.» پس و هر قطعه را برای یکی از قبائل اسرائیل فرستاد. **30** قوم اسرائیل چون ماندند و به خودن و نوشیدن پرداختند. **9** در پایان همان روز که آنین را دیدند خشمنگین شده، گفتند: «از روزی که قوم ما از مصر مرد و زنش و غلامش آماده حرکت می‌شوند، پدرزنش گفت: «اکنون بیرون آمد تاکنون چنین عملی دیده نشده است. ما نباید در این مرد دیر وقت است. بهتر است شب را هم با خوشی دور هم باشیم و فردا خاموش بنشیمیم.»

20 صبح زود برخاسته روانه شوید.» **10** ولی آن مرد این بار قبول نکرد آنگاه تمام قوم اسرائیل، از دان تا پرشیع و اهالی جلعاد و به اتفاق همراهانش به راه افتاد و آنها پیش از غروب به اورشلیم که یوسف هم نامیده می‌شد به همراه همسر و دو الاغ پالان شده در آن سوی رود اردن، رهیان خود را با چهارصد هوار مرد جنگی رسیدند. **11** غلامش به وی گفت: «بهتر است امشب در همین شهر بمانیم.» **12** مرد جواب داد: «نه، ما نمی‌توانیم در این شهر غریب که یک اسرائیلی هم در آن یافت نمی‌شود بمانیم. بهتر است طلبیدند و از او خواستند تا واقعه را دقیقاً برای ایشان تعریف کند. **4** آن مرد چنین گفت: «من و زنم به چجه در سزمین قبیله بیانمین خود ادامه دادند. غروب به چجه که در سزمین قبیله بیانمین بود، وارد آدمین تا شب را در آنجا به سر بریم. **5** همان شب مردان جمعه، شدن، **15** تا شب را در آنجا به سر برند. اما چون کسی آنها را به خانه خود نبرد، در میدان شهر ماندند. **16** در این موقع پیرمردی از کار خود در مزرعه‌اش به خانه برمی‌گشت (او از اهالی کوهستان افرایم بود، ولی در چجه بیانمین زندگی می‌کرد). **17** چون مسافران را در گوشۀ میدان دید نزد ایشان رفت و پرسید: «از کجا آمدید و مرتکب شده بودند. **7** اکنون ای مردم اسرائیل، شما خود در این مرد قضاوت کنید و حکم دهید.» **8** همگی یکصدا جواب دادند: «تا آمده‌ایم و به آن طرف کوهستان افرایم می‌روم، زیرا خانه ما آنجا در نزدیکی شیلوه است و عازم خانه خود هستیم و هیچ کس ما را به خانه خود راه نمی‌دهد. **19** با اینکه بونجه برای الاغها و خوارک و شراب کافی برای خودمان همراه داریم و نیازی به چیزی نداریم، **20** پیرمرد گفت: «نگران نباشید. من شما را به خانه خود می‌رم. شما اسرائیل جمع شده، تصمیم گرفتند به شهر حمله کنند. **12** آنگاه قاصدانی نزد قبیله بیانمین فرستادند و به ایشان گفتند: «این چه عمل زشتی است که در بین شما صورت گرفته است؟ **13** آن افراد شیر را خوردند. **22** وقتی آنها سرگم گفتگو بودند ناگهان عده‌ای از مردان منحرف و شهوتران، خانه پیرمرد را محاصره نمودند. آنها در حالی که در را به شدت می‌کوییدند، فریاد می‌زدند: «ای پیرمرد، مردی را به خواسته ایشان توجیهی ننمودند، **14** بالکه بیست و شش هوار سریاز را بسیج کردند تا به اتفاق هفت‌تصد مرد برگزیده از چجه، با بقیه اسرائیل را از این شرارت پاک سازیم.» اما مردم قبیله بیانمین نه فقط بازکرده بجنگید. **16** در بین آنها هفت‌تصد مرد چپ دست بودند که چنین عمل زشتی را انجام ندهید، زیرا او میهمان من است. **24** دختر مویی را با سنگ فلاخن می‌زنند و هرگز خطأ نمی‌کردند. **17** تعداد باکره خودم و زن او را نزد شما می‌آورم، هر چه که می‌خواهید با آنها

در خانه میخا گذاشته شد. میخا در خانه اش علاوه بر بتها، ایفود نیز هم «اردوگاه دان» نامیده می شود، ۱۳ سپس از آنجا به کوهستان داشت. او یکی از پسرانش را به کاهنی پتخانه خود تعیین نمود. ۶ افرایم رفتند. هنگامی که از کار خانه میخا می گذشتند، ۱۴ آن پنج در آن زمان بین اسرائیل پادشاهی نداشت و هر کس هر کاری را که جنگاور به همراهان خود گفتند: «خانه ای در اینجاست که در آن دلش می خواست انجام می داد. ۷ یک روز جوانی از قبیله لاوی که ایفود و بتهاي خانگي و تمثاليهای تراشide و ظُئي ریخته شده وجود اهل بیتلحم یهودا بود شهر خود را ترک گفت تا جای مناسبي برای دارد. خودتان می ایستاده بود آن پنج نفر به خانه میخا زندگی پیدا کنند. در طول سفر به خانه میخا در کوهستان افرایم رفتند و بقیه مردان مسلح قبیله دان در بیرون خانه ایستادند. آنها با رسید. ۹ میخا از او پرسید: «اهل کجا هستی؟» او گفت: «من از کاهن جوان سرگرم صحبت شدند. ۱۷ سپس در حالی که کاهن قبیله لاوی و اهل بیتلحم یهودا هستم و می خواهم جای مناسبي جوان بیرون در با مردان مسلح ایستاده بود آن پنج نفر وارد خانه شده برای سکونت پیدا کنم.» ۱۰ میخا گفت: «اگر بخواهی می توانی ایفود و بتها را برداشتند. ۱۸ کاهن جوان وقتی دید که پتخانه را پیش من بمانی و کاهن من باشی. سالیانه ده مثالی نقره، یک دست غارت می کنند، فریاد زد: «چه می کنید؟» ۱۹ آنها گفتند: «ساخت لباس و خوارک به تو خواهیم داد.» آن لاوی جوان موافقت کرد و شو و همراه ما بیا و کاهن ما باش. آیا بهتر نیست به جای اینکه در پیش او ماند. میخا او را چون یکی از پسرانش می دانست ۱۲ و اوی یک خانه کاهن باشی، کاهن یک قبیله در اسرائیل بشوی؟» ۲۰ را کاهن خود تعیین نمود و او در منزل میخا سکونت گزید. ۱۳ میخا کاهن جوان با شادی پذیرفت و ایفود و بتها را برداشته، همراه آنها گفت: «حال که از قبیله لاوی کاهنی برای خود دارم، می دانم که رفت. ۲۱ سپاهیان قبیله دان دویاره رهسپار شده، بجهه ها و حیوانات و اثنایه خود را در صفح اول قرار دادند. ۲۲ پس از آنکه مسافت زیادی خداوند مرا برکت خواهد داد.»

در آن زمان اسرائیل پادشاهی نداشت. قبیله دان سعی آنها را تعییب کردند. ۲۳ آنها مردان قبیله دان را صدا می زدند که می کردند مکانی برای سکونت خود پیدا کنند، زیرا سکنه سرزمینی را پایستند. مردان قبیله دان گفتند: «چرا ما را تعییب می کنید؟» ۲۴ که برای آنها تعیین شده بود هنوز بیرون نرانده بودند. ۲ پس افاد قبیله دان پنج نفر از جنگاوران خود را از شهرهای صرعة و اشتابل فرستادند میخا گفت: «کاهن و همه خدایان مرا برده اید و چیزی برایم باقی نگذاشید و می پرسید چرا شما را تعییب می کنتم!» ۲۵ مردان قبیله دان گفتند: «ساخت باشید و گزنه ممکن است افراد ما خشمگین آنها وقتی به کوهستان افرایم رسیدند به خانه میخا رفتند و شب را در شده، همه شما را پکشند.» ۲۶ پس مردان قبیله دان به راه خود آنچه گذراندند. ۳ در آنجا صدای آن لاوی جوان را شنیدند و او را شناختند. پس به طرف او رفتند، از اوی پرسیدند: «در اینجا چه آنها شود، به خانه خود بازگشت. ۲۷ مردان قبیله دان، با کاهن و می کنی؟ چه کسی تو را به اینجا آورده است؟» ۴ لاوی جوان گفت: بتهاي میخا به شهر آرام و بی دفاع ایشان را شنیدند. آنها وارد شهر شده، «میخا مرا استخدام کرده تا کاهن او باشم.» ۵ آنها گفتند: «حال تمام ساکنان آن را کشتند و خود شهر را به آتش کشیدند. ۲۸ که چنین است، از خدا سؤال کن و بین آیا در این مأموریت، ما موفق خواهیم شد یا نه.» ۶ کاهن پاسخ داد: «الیته موفق خواهید شد، زیرا کاری که شما می کنید منظور نظر خداوند است.» ۷ پس آن پنج مرد روانه شده، به شهر لایش رفتند و دیدند که مردم آنجا مثل صیدونی ها در صلح و آرامش و امنیت به سر می برند، زیرا از صیدون بسیار دور بودند و با همسایه ایگان خود نیز روابطی نداشتند که در موقع جنگ به ایشان کمک کنند. شهر لایش در وادی نزدیک بیت رحوب واقع بود. در صیدون نیز دور بودند و با آبادی های اطراف خود رفت و آمدی قبیله ای نیست که بتواند به ایشان آزاری برساند. آنها از بستگان خود نداشتند. ۸ وقتی آن پنج جنگاور به صرعة و اشتابل نزد قبیله خود زمانی که مردم به اسارت برده شدند، خدمت کاهنی آنچا را به عهده بازگشتند، مردم از آنها پرسیدند: «وضع آن دیار چگونه است؟» ۹ آنها گفتند: «سرزمینی است حاصلخیز و وسیع که نظر آن در دنیا پیدا نمی شود؛ مردانش حتی آمادگی آن را ندارند که از خودشان دفاع کنند! پس منتظر چه هستید، برخیزید تا به آنجا حمله کنیم و ۱۹ در آن روزگار که قوم اسرائیل هنوز پادشاهی نداشت، مردی آن را به تصرف خود درآوریم زیرا خدا آن سرزمین را به ما داده است.» از قبیله لاوی در آن طرف کوهستان افرایم زندگی می کرد. او دختری ۱۱ با شنیدن این خبر، از قبیله دان ششصد مرد مسلح از شهرهای از هالی بیتلحم یهودا را به عقد خود درآورد. ۲اما آن دختر از او صرعة و اشتابل به سوی آن محل حرکت کردند. ۱۲ آنها ابتدا در دلگیر شده، به خانه پدرش در بیتلحم یهودا فرار کرد و مدت چهار غرب قریه یعازیم که در یهودا است اردو زدند (آن مکان تا به امروز ماه در آنجا ماند. ۳ سرانجام شوهرش برخاسته، به دنبال زنش رفت تا

18

در آن زمان اسرائیل پادشاهی نداشت. قبیله دان سعی آنها را تعییب کردند. ۲۳ آنها مردان قبیله دان را صدا می زدند که می کردند مکانی برای سکونت خود پیدا کنند، زیرا سکنه سرزمینی را پایستند. مردان قبیله دان گفتند: «چرا ما را تعییب می کنید؟» ۲۴ که برای آنها تعیین شده بود هنوز بیرون نرانده بودند. ۲ پس افاد قبیله دان پنج نفر از جنگاوران خود را از شهرهای صرعة و اشتابل فرستادند تا موقعیت سرزمینی را که قرار بود در آن ساکن شوند، بررسی نمایند. آنها وقتی به کوهستان افرایم رسیدند به خانه میخا رفتند و شب را در آنجا گذراندند. ۳ در آنجا صدای آن لاوی جوان را شنیدند و او را شناختند. پس به طرف او رفتند، از اوی پرسیدند: «در اینجا چه آنها شود، به خانه خود بازگشت. ۷ مردان قبیله دان، با کاهن و می کنی؟ چه کسی تو را به اینجا آورده است؟» ۴ لاوی جوان گفت: بتهاي میخا به شهر آرام و بی دفاع ایشان را شنیدند. آنها وارد شهر شده، «میخا مرا استخدام کرده تا کاهن او باشم.» ۵ آنها گفتند: «حال که چنین است، از خدا سؤال کن و بین آیا در این مأموریت، ما موفق خواهیم شد یا نه.» ۶ کاهن پاسخ داد: «الیته موفق خواهید شد، زیرا کاری که شما می کنید منظور نظر خداوند است.» ۷ پس آن پنج مرد روانه شده، به شهر لایش رفتند و دیدند که مردم آنجا مثل صیدونی ها در صلح و آرامش و امنیت به سر می برند، زیرا از اطرافشان نام جد خود دان، پس یعقوب را بر آن شهر نهادند. ۳۰ ایشان بهما را در جای مخصوصی قرار داد، یهوناتان (پسر جوشیم و نوہ موسی) و پسرانش را به عنوان کاهنان خود تعیین نمودند. خانواده یهوناتان تا قبیله ای نیست که بتواند به ایشان آزاری برساند. آنها از بستگان خود در صیدون نیز دور بودند و با آبادی های اطراف خود رفت و آمدی نداشتند. ۸ وقتی آن پنج جنگاور به صرعة و اشتابل نزد قبیله خود زمانی که مردم به اسارت برده شدند، خدمت کاهنی آنچا را به عهده بازگشتند، مردم از آنها پرسیدند: «وضع آن دیار چگونه است؟» ۹ آنها گفتند: «سرزمینی است حاصلخیز و وسیع که نظر آن در دنیا پیدا نمی شود؛ مردانش حتی آمادگی آن را ندارند که از خودشان دفاع کنند! پس منتظر چه هستید، برخیزید تا به آنجا حمله کنیم و ۱۹ در آن روزگار که قوم اسرائیل هنوز پادشاهی نداشت، مردی آن را به تصرف خود درآوریم زیرا خدا آن سرزمین را به ما داده است.» از قبیله لاوی در آن طرف کوهستان افرایم زندگی می کرد. او دختری ۱۱ با شنیدن این خبر، از قبیله دان ششصد مرد مسلح از شهرهای از هالی بیتلحم یهودا را به عقد خود درآورد. ۲اما آن دختر از او صرعة و اشتابل به سوی آن محل حرکت کردند. ۱۲ آنها ابتدا در دلگیر شده، به خانه پدرش در بیتلحم یهودا فرار کرد و مدت چهار غرب قریه یعازیم که در یهودا است اردو زدند (آن مکان تا به امروز ماه در آنجا ماند. ۳ سرانجام شوهرش برخاسته، به دنبال زنش رفت تا

19

در آن روزگار که قوم اسرائیل هنوز پادشاهی نداشت، مردی آن را به تصرف خود درآوریم زیرا خدا آن سرزمین را به ما داده است.» از قبیله لاوی در آن طرف کوهستان افرایم زندگی می کرد. او دختری ۱۱ با شنیدن این خبر، از قبیله دان ششصد مرد مسلح از شهرهای از هالی بیتلحم یهودا را به عقد خود درآورد. ۲اما آن دختر از او صرعة و اشتابل به سوی آن محل حرکت کردند. ۱۲ آنها ابتدا در دلگیر شده، به خانه پدرش در بیتلحم یهودا فرار کرد و مدت چهار غرب قریه یعازیم که در یهودا است اردو زدند (آن مکان تا به امروز ماه در آنجا ماند. ۳ سرانجام شوهرش برخاسته، به دنبال زنش رفت تا

رفت و دروازه شهر را با چارچوبیش از جا کنید و آن را بر دوش خود را تراشیدند. بدین ترتیب، دلیله سامسون را درمانده کرد و نیروی او از گذاشته، به بالای تپه‌ای که در مقابل حیرون است برد. **۴** مدتی بعد، او رفت. **۲۰** آنگاه دلیله فریاد زد: «سامسون! فلسطینی‌ها آمدند تو سامسون عاشق زنی از وادی سورق، به نام دلیله شد. **۵** پنج رهبر را بگیرند!» او بیدار شد و با خود اینطور فکر کرد: «مانند دفعات فلسطینی نزد دلیله آمده، به او گفتند: «سعی کن بفهمی چه چیزی پیش به خود تکانی می‌دهم و آزاد می‌شوم!» اما غافل از این بود که او را اینچنین نیرومند ساخته است و چطوطی متوالیم او را بگیرم و خداوند او را ترک کرده است. **۲۱** در این موقع فلسطینی‌ها آمده، او بینندیم. اگر این کار را انجام دهی هر یک از ما هزار و صد مقبال نقره را گرفتند و چشانش را ز کاسه درآورده، او را به غره بردن. در آنجا به تو پاداش خراهم داد.» **۶** پس دلیله به سامسون گفت: «خواهش سامسون را با زنجیرهای مفرغین بسته به زندان انداختند و وادارش می‌کنم به من بگو که رمز قدرت تو چیست؟ چگونه می‌توان تو را کردن گندم دستاس کند. **۲۲** اما طولی نکشید که موي سرش دوباره بست و ناتوان کرد؟» **۷** سامسون در جواب او گفت: «اگر مرا با بلند شد. **۲۳** رهبران فلسطینی جمع شدند تا جشن مفصلی بر پا هفت زه کمان تازه که خشک نشده باشد بینندند، مثل هر کس دیگر نمایند و قربانی پرگی به بت خود داجون تقدیم کنند، چون پیروزی بر ناتوان خواهم شد.» **۸** پس رهبران فلسطینی گفت زه کمان برای دلیله دشمن خود، سامسون را مدبون بت خود می‌دانستند. آنها با دیدن آوردند و دلیله با آن هفت زه کمان او را بست. **۹** در ضمن، او چند سامسون خدای خود را ستایش می‌کردند و می‌گفتند: «خدای ما، نفر فلسطینی را در اتاق مجاور مخفی کرده بود. دلیله پس از بستن دشمن ما را که زمینمان را خراب کرد و بسیاری از فلسطینی‌ها را سامسون فریاد زد: «سامسون! فلسطینی‌ها برای گرفتن تو آمدند!» کشت، اکنون به دست ما تسلیم کرده است.» **۲۵** جماعت نیمه سامسون زه را مثل نخ کمانی که به آتش برخورد می‌کند، پاره کرد و مست فریاد می‌زندن: «سامسون را از زندان بیاورید تا ما را سرگرم راز قدرتش آشکار نشد. **۱۰** سپس دلیله به وی گفت: «سامسون، تو کنند.» سامسون را از زندان به داخل معبد آورده، او را در میان دو مرد مسخره کرده‌ای! چرا به من دروغ گفته؟ خواهش می‌کنم به من سخون که سقف معبد بر آنها قرار گرفته بود بر پا داشتند. سامسون به پگو که چطوطی می‌توان تو را بست؟» **۱۱** سامسون گفت: «اگر با پسری که دستش را گرفته، او را راهنمایی می‌کرد گفت: «دستهای طباهای تازه‌ای که هرگز از آنها استفاده نشده، بسته شوم، مانند سایر مرا روی دو سوتون بگذار، چون می‌خواهم به آنها تکیه کنم.» **۲۷** در مردان، ناتوان خواهم شد.» **۱۲** پس دلیله طباهای تازه‌ای گرفته، او این موقع معبد از مردم پر شده بود. پنج رهبر فلسطینی همراه با سه را بست. این بار نیز فلسطینی‌ها در اتاق مجاور مخفی شده بودند. هزار نفر در ایوان‌های معبد به تماسی سامسون نشسته، او را مسخره دلیله فریاد زد: «سامسون! فلسطینی‌ها برای گرفتن تو آمدند!» ولی می‌کردند. **۲۸** سامسون نزد خداوند دعا کرده، چنین گفت: «ای او طباهای را مثل نخ از بازوan خود گست. **۱۳** دلیله به وی گفت: خداوند، خدای من، العلام می‌کنم مرا به باد آور و یک بار دیگر باز هم مرا دست انداخنی و به من راست نگفتی! حالا به من بگو نیرویم را به من بازگردان، تا انتقام چشممان را از این فلسطینی‌ها که واقعاً چطوطی می‌توان تو را بست؟» سامسون گفت: «اگر هفت بگیرم.» **۲۹** آنگاه سامسون دستهای خود را بر سوتونها گذاشت و گیسوی مرا در تارهای دستگاه نساجی بیافی مانند مردان دیگر، گفت: «بگذار با فلسطینی‌ها بیمیر.» سپس با تمام قوت بر سوتونها ناتوان خواهم شد.» **۱۴** پس وقتی او در خواب بود، دلیله موهای او را فشار آورد و سقف معبد بر سر رهبران، فلسطینی و همه مردمی که در در تارهای دستگاه نساجی بافت و آنها را با میخ دستگاه محکم آنچا بودند فرو ریخت. تعداد افرادی که او هنگام مرگش کشت پیش کرد. سپس فریاد زد: «سامسون! فلسطینی‌ها آمدند!» او بیدار شد و از تمام کسانی بود که او در طول عمرش کشته بود. **۳۱** بعد برادران با یک حرکت سر، دستگاه را از جا کنند! **۱۵** دلیله به او گفت: «سایر بستگانش آمده، جسد او را بردنده و در کنار قبر پدرش مانوح چگونه می‌گویی مرا دوست داری و حال آنکه به من اعتماد نداری؟ که بین راه صرעה و اشتائق قرار داشت، دفن کردند. سامسون مدت سه موتبه است که هر دست انداختی و به من نمی‌گویند راز قدرت بیست سال رهبر قوم اسرائیل بود.

در چیست؟» **۱۶** دلیله هر روز با اصرارهای خود سامسون را به ستوه **۱۷** در کوهستان افرایم مردی به نام میخا زندگی می‌کرد. **۲** می‌آورد، تا اینکه سرانجام راز قدرت خود را برای او فاش ساخت. سامسون به وی گفت: «موی سر من هرگز تراشیده نشده است. چون روزی او به مادرش گفت: «آن هزار و صد مقبال نقره‌ای را که فکر من از بدو تولد نزیره بوده و وقف خدا شده‌ام. اگر موی سرم تراشیده می‌کردی از تو دزدیده‌اند و من شنیدم که دزدش را نفرین می‌کردی، شود، نیروی من از بین رفته، مانند هر شخص دیگری ناتوان خواهم نزد من است، من آن را برداشتم.» مادرش گفت: «چون تو اعتراف شد.» **۱۸** دلیله فهیید که این بار حقیقت را گفته است. پس به کردی، خداوند تو را برکت خواهد داد. **۳** پس میخا آن مقدار نقره دنبال آن پنج رهبر فلسطینی فرستاد و به آنها گفت: «بیایید، این دفعه را که دزدیده بود، به مادرش پس داد. مادرش گفت: «من این نقره را او همه چیز را به من گفته است.» پس آنها پیلی را که به وی وعده وقف خداوند می‌نمایم و از آن یک بت نقره‌ای برای تو تهیه می‌کنم تا داده بودند، با خود برداشته، آمدند. **۱۹** دلیله سر سامسون را روی این لعنت از تو دور شود.» **۴** پس مادرش دویست مقبال از آن نقره را دامن خود گذاشت و او را خواهیاند. سپس به دستور دلیله موی سرش گرفته، پیش زنگر برد و دستور داد با آن نمی‌بازد. بت ساخته شد و

افتاد. 9 مقداری از آن عسل را خود برداشت تا در بین راه بخورد. شد. 6 فلسطینی‌ها از یکدیگر می‌پرسیدند: «چه کسی این کار را وقتی به پدر و مادرش رسید کمی از آن عسل را به آنها داد و ایشان کرده است؟» سرانجام فهمیدند که کار سامسون داماد تعنی بوده نیز خوردن. اما سامسون به ایشان نگفت که آن عسل را از کجا آورده است، زیرا تعنی زن او را به مرد دیگری داده بود. پس فلسطینی‌ها آن است. 10 در حالی که پدر سامسون تدارک ازدواج او را می‌دید، دختر را پدرش زنده‌زنده سوزانیدند. 7 سامسون وقتی این را شنید سامسون مطابق رسم جوانان آن زمان ضیافتی ترتیب داد و سی نفر از خشمگین شد و قسم خورد که تا انتقام آنها را نگیرد آرام نشینید. 8 جوانان دهکده در آن شرکت کردند. 12 سامسون به آنها گفت: پس با یعنی رحمی بر فلسطینی‌ها حمله برد، بسیاری از آنها را کشت، «معمایی به شما می‌گوییم. اگر در این هفت روزی که جشن داریم سپس به صخره عیطام رفت و در غاری ساکن شد. 9 فلسطینی‌ها جواب معما را گفتند، من سی ردادی کنانی و سی دست لیاس به نیز سپاهی بزرگ به سرزمین یهودا فرستادند و شهر لمح را محاصره شما می‌دهم. 13 ولی اگر توانستید جواب بدھید، شما باید این کردند. 10 اهالی یهودا پرسیدند: «چرا ما را محاصره کرده‌اید؟» لیساها را به من بدھید!» آنها گفتند: «بسیار خوب، معما خود را فلسطینی‌ها جواب دادند: «آمدایم تا سامسون را بگیریم و بلایی را بگو تا بشنویم.» 14 سامسون گفت: «از هرزله خوارک بیرون آمد که بر سر ما آورد بر سرش بیاریم.» 11 پس سه هزار نفر از مردان و از زوار آور شنید!» سه روز گذشت و ایشان توانستند جواب معما را یهودا به غار صخره عیطام نزد سامسون رفتند و به او گفتند: «این چه پیدا کنند. 15 روز چهارم همگی آنها نزد زن سامسون رفتند و به او کاریست که کردی؟ مگر نمی‌دانی که ما زیر دست فلسطینی‌ها گفتند: «جواب این معما را از شوهرت پیرس و به ما بگو و گرمه هستیم!» ولی سامسون جواب داد: «من فقط آنچه را که بر سر من خانه پدرت را آتش خواهیم زد و تو را نیز خواهیم سوزانید. آیا این آورده بودند، تلافی کردم.» 12 مردان یهودا گفتند: «اما آمدایم تو مهمانی فقط برای لخت کردن ما بود؟» 16 پس زن سامسون پیش او را بیندیم و به فلسطینی‌ها تحولی دهیم.» سامسون گفت: «بسیار رفته، گریه کرد و گفت: «تو ما دوست نداری. تو از من منتفی؛ خوب، ولی به من قول دهد که خود شما مرا نکشید.» 13 آنها چون برای جوانان قوم من معمایی گفتند، ولی جواب آن را به من جواب دادند: «تو را نخواهیم کشت.» پس با دو طناب نو او را نمی‌گویی.» سامسون گفت: «من آن را به پدر و مادر نیز نگفتمام، بستند و با خود براورند. 14 چون سامسون به لمح رسید، فلسطینی‌ها چطرب انتظار داری به تو بگویی!» 15 ولی او دست بردار نبود و هر از دیدن او بالگ براورند. در این هنگام روح خداوند بر سامسون روز گریه می‌کرد، تا اینکه سرانجام در روز هفتم مهمانی، سامسون قرار گرفت و طنابهایی که به دستهایش بسته شده بود مثل نخی جواب معما را به او داد. او نیز جواب را به جوانان قوم خود که به آتش سوخته شود از هم باز شد. 15 آنگاه استخوان چانه بارگرفت. 18 پس در روز هشتم، پیش از غروب آفتاب آنها جواب الاغی مرده را که بر زمین افتاده بود برداشت و با آن هزار نفر از معما را به سامسون چنین گفتند: «چه چیزی شیرینتر از عسل و فلسطینی‌ها را کشت.» 16 سپس گفت: «با چانه‌ای از یک الاغ از زواروت از شیر می‌باشد!» سامسون گفت: «اگر با ماده گاو من کشته‌ها پیشه‌ها ساخته‌ام، با چانه‌ای از یک الاغ یک مرد را من شخم نمی‌کردم، جواب معما را نمی‌بافتید!» 19 آنگاه روح خداوند کشتمام.» 17 سپس چانه الاغ را به دور انداخت و آن مکان را بر سامسون قرار گرفت و او به شهر اشقول رفته، سی نفر از اهالی رمت‌لخی (معنی «تبه استخوان چانه») نامید. 18 سامسون بسیار آنجا را کشت و لیسهای آنها را برای سی جوانی که جواب معمایش تشهی شد. پس نزد خداوند دعا کرده، گفت: «امروز این پیروزی را گفته بودند، آورد و خود از شدت عصیانیت به خانه پدر خود عظیم را به بنداهات دادی؛ ولی اکنون از تشگی می‌میر و به دست بازگشت. 20 زن سامسون نیز به جوانی که در عروسی آنها ساقلدوش این بتسپتان گرفتار می‌شون.» 19 پس خداوند از داخل گودالی که در آنجا بود آب بر زمین جاری ساخت. سامسون از آن آب نوشید و سامسون بود، به زنی داده شد.

15 پس از ملدتی، در موقع درو گندم، سامسون بزغاله‌ای به عنوان هدیه برداشت تا پیش زن خود برود. اما پدرزنش وی را به خانه دعا کرد» نامید. این چشمته تا به امروز در آنجا باقیست. 20 سامسون مدت بیست سال رهبری اسرائیل را به عهده داشت، ولی 2 و گفت: «من گمان می‌کرم تو از او نفرت داری، از فلسطینی‌ها هنوز هم بر سرزمین آنها مسلط بودند. این رو وی را به عقد ساقلدوش تو درآوردم. اما خواهر کوچکش از او خیلی زیبات است؛ می‌توانی با او ازدواج کنی.» 3 سامسون فریاد

16 روزی سامسون به شهر فلسطینی غره رفت و شب را با زن زد: «اکنون هر بلایی بر سر فلسطینی‌ها بیارم گناهش به گردن من بدکارهای به سر برد. 2 بهزودی در همه جا پخش شد که سامسون نیست.» 4 پس بیرون رفته، سیصد شغال گرفت و دمهای آنها را به غزه آمدۀ است. پس مردان شهر تمام شب نزد دروازه در کمین جفت‌جفت به هم بست و در میان هر جفت مشتعلی قرار داد. 5 نشستند تا اگر خواست قرار کرد او را بگیرند. آنها در شب هیچ بعد مشعلهای را آتش زد و شغالهای را در میان کشتارهای فلسطینیان اقدام نکردند بلکه گفتند: «چون صبح هوا روشن شود، او را خواهیم رها نمود. با این عمل تمام محصول و درختان زیتون سوخته و نابود کشت.» 3 اما سامسون تا نصف شب خواهید؛ سپس برخاسته بیرون

می خواستند بگوید: «شبولت.» ولی او می گفت: «شبولت.» و از را منع کردم، پنهان کند. او ناید از محصول درخت انگور بخورد این راه می فهمیدند که او افرایمی است، زیرا افرایمی ها، «ش» را شراب و مسکرات بنوشند. او همچنین ناید چیز حرام و نایاک «س» تلفظ می کردند. پس او را می گرفتند و در کارگزارگاههای بخورد. او باید هر چه با او امر کردند بجای آورد. ۱۵ آنگاه مانوب به اردن می کشندند. به این ترتیب چهل و دو هزار نفر افرایمی به دست فرشته گفت: «خواهش می کنم همین جا بمان تا بروم و برات غذایی مردم جلعاد کشته شدند. ۷ پنچاه مدت شش سال رهبر اسرائیل را بیاورم.» ۱۶ فرشته جواب داد: «در اینجا منتظر می مانم، ولی چیزی به عهده داشت. وقتی مرد او را در یکی از شهرهای جلعاد دفن نمی خورم. اگر می خواهی چیزی بیاوری، هدیه ای بیاور که به عنوان کردند. ۸ رهبر بعدی، ایصان بیتلحمی بود. ۹ او سی پسر و سی قربانی سوختنی به خداوند تقدیم گردد.» (مانوح هنوز نمی دانست که دختر داشت. وی دختران خود را به عقد مردانه دارا رد که خارج از او فرشته خداوند است). ۱۷ سیپس مانوح نام او را پرسیده، گفت: قبیله او بودند و سی دختر بیگانه هم برای پسرانش به زنی گرفت. او «وقتی هر آنچه گفته ای واقع گردد می خواهیم به مردم بگوییم که هفت سال رهبر اسرائیل بود و بعد از مرگش او را در بیتلحم دفن چه کسی این پیشگویی را کرده است!» ۱۸ فرشته گفت: «نام مرا کردند. ۱۱ پس از ایصان، ایلوون زیبولوی مدت ده سال رهبر اسرائیل نیپس، زیرا نام عجیبی است!» ۱۹ پس مانوح بزغاله و هدیه ای از آرد را به عهده گرفت. وقتی مرد او را در ایلوون قاعع در زیبولون به خاک گرفته، آن را روی مذبحی سنگی به خداوند تقدیم کرد و فرشته عمل سپردندا. ۱۳ پس از او، غبندون پسر هیلل فرشته در شعله اتش به آسمان صعود نمودا مانوح و زنش عبدون مدت هشت سال رهبر اسرائیل بود. ۱۵ پس از مرگش در با دیدن این واقعه رو بر زمین نهادند و مانوح فهمید که او فرشته فرعون واقع در افرایم در کوهستان عمالیقی ها به خاک سپرده شد. خداوند بوده است. این آخرین باری بود که اینها او را دیدند. ۲۲

مانوح به همسر خود گفت: «ما خواهیم مرد، زیرا خدا را دیدیم!» ۱۳ قوم اسرائیل بار دیگر نسبت به خداوند گناه وزیدندا. بنابراین خداوند ایشان را مدت چهل سال به دست فلسطینی ها گرفتار نمود. ۲۳ ولی زنش به او گفت: «اگر خداوند می خواست ما را بکشد هدیه و قربانی ما را قبول نمی کرد، این وعده عجیب را به ما نمی داد و این کار عجیب را به عمل نمی آورد.» ۲۴ آن زن پسری به دنیا آورد و او را «ساموسون» نام نهاد. او رشد کرد و بزرگ شد و خداوند او را بروکت داد. ۲۵ هر وقت که ساموسون به لشکرگاه دان که بین صرعه و اشناق قرار داشت می رفت، روح خداوند وی را به غیرت می آورد.

ننوشی و چیز حرام و نایاک نخوری. ۵ موي سر پسرت هرگز نماید تراشیده شود، چون او نذریه بوده، از بد و تولد وقف خدا خواهد بود. ۶

۱۴

یک روز که ساموسون به تمنه رفته بود، دختری فلسطینی شروع به رهاییدن اسرائیلی ها از دست فلسطینی ها خواهد کرد. ۷ این زن با شتاب پیش شوهرش رفت و به او گفت: «مرد خدایی به من و مادرش در میان گذاشت و از آنها خواست تا آن دختر را برایش ظاهر شد که صورتش مانند فرشته خدا مهیب بود. من نام و نشانش خواستگاری کنند. ۳ آنها اعتراض نموده، گفتند: «چرا باید بروی را نپرسیدم و او هم اسم خود را به من نگفت. ۷ اما گفت که من و همسری از این فلسطینی های بی پرست بگیری؟ آیا در بین تمام صاحب پسری خواهم شد. او همچنین به من گفت که ناید شراب خاندان و قوم ما دختری پیدا نمی شود که تو با او ازدواج کنی؟» ولی و مسکرات بنوشم و چیز حرام و نایاکی بخورم؛ زیرا کودک نذریه ساموسون به پدر خود گفت: «دختر دلخواه من همان است. او را بوده، از شکم مادر تا دم مرگ وقف خدا خواهد بود!» ۸ آنگاه مانوح برای من خواستگاری کنید. ۴ پدر و مادر او نمی دانستند که دست چنین دعا کرد: «ای خداوند، خواهش می کنم تو آن مرد خدا را خداوند در این کار است و بدين و سیله می خواهد برای فلسطینی ها دوباره نزد ما بفرستی تا او به ما باد دهد با فرزندی که به ما می بخشی که در آن زمان بر پنی اسرائیل حکومت می کردند، دامی بگستراند. ۵ چه کنیم.» ۹ خدا دعای وی را اجابت فرمود و فرشته خدا بار دیگر فرمود و فرشته خدا با پدر و مادرش به تمنه رفت. وقتی آنها از تاکستانهای تمنه بر زن او که در صحرا نشسته بود، ظاهر شد. این پار هم شوهرش عبور می کردند شیر جوانی بیرون پریده، به ساموسون حمله کرد. ۶ در مانوح نزد وی نبود. ۱۰ پس او دویده، به شوهرش گفت: «آن مردی همان لحظه روح خداوند بر او قرار گرفت و با اینکه سلامی با خود که به من ظاهر شده بود، باز هم آمده است!» ۱۱ مانوح شتابان نداشت، شیر را گرفته مثل یک بزغاله آن را درید! اما در این باره همراه همسرش نزد آن مرد آمده، از او پرسید: «آیا تو همان شوهرش عبور می کردند شیر جوانی بیرون پریده، به ساموسون حمله کرد. ۶ در هستی که با زن من صحبت کرده بودی؟» فرشته گفت: «بله.» آن دختر صحبت کرد و او را پستید. ۸ بعد از مدتی، ساموسون برای ۱۲ پس مانوح از او پرسید: «بعد از تولد بچه چگونه باید او را عروسی باز به تمنه رفت. او از جاده خارج شد تا نگاهی به لاشه شیر بزرگ کنیم؟» ۱۳ فرشته جواب داد: «زن تو باید از آنچه که او بیفکند. چشمش به انبوی از زبورو و مقداری عسل در داخل لاشه

جنگ با عموی ها رهبری نماید. 7 اما یفتاح به ایشان گفت: «شما گناهی نکرده ام. این تو هستی که به من بدی کرده آمده ای با من آنقدر از من نفرت داشید که مرا از خانه پدرم بیرون راندید. چرا بجنگی، اما خداوند که دور مطلق است امروز نشان خواهد داد که حالا که در زحمت افتاده اید پیش من آمده اید؟» 8 آنها گفتند: «ما حق با کیست اسرائیل یا عمو؟» 28 ولی پادشاه عمون به پیغام آمده ایم تو را همراه خود ببریم. اگر تو ما را در جنگ با عموی ها باری یفتاح توجیه ننمود. 29 آنگاه روح خداوند بر یفتاح قرار گرفت و او کشی، تو را فرمانروای جعلاد می کنیم. 9 یفتاح گفت: «چطور سپاه خود را از سرزمینهای جعلاد و منسی عبور داد و از مصبه واقع در می توامن سختان شما را باور کنم؟» 10 ایشان پاسخ دادند: «خداوند جعلاد گذشته، به جنگ سپاه عمون رفت. 30 یفتاح نزد خداوند نذر در میان ما شاهد است که این کار را خواهیم کرد.» 11 پس یفتاح کرده بود که اگر اسرائیلی ها را باری کند تا عموی ها را شکست دهند این مأموریت را پذیرفت و مردم او را سردار لشکر و فرمانروای خود وقی که به سلامت به منزل بازگردید، هر چه را که از در خانه اش به ساختند. همه قوم اسرائیل در مصبه جمع شدند و در حضور خداوند استقبال او بیرون آید به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقدير خواهد با یفتاح پیمان بستند. 12 آنگاه یفتاح فاصدانی نزد پادشاه عمون کرد. 32 پس یفتاح با عموی ها وارد جنگ شد و خداوند او را پیروز فرستاد تا پداند به چه دلیل با اسرائیلی ها وارد جنگ شده است. 13 گردید. 33 او آنها را از عدوی رتا می بت که شامل بیست شهر بود و پادشاه عمون جواب داد: «هنگامی که اسرائیلی ها از مصر بیرون تا آیل کرامیم با کشتار فراوان شکست داد. بدین طریق عموی ها به آمدند، سرزمین ما را تصرف کردند. آنها تمام سرزمین ما را از رود دست قوم اسرائیل سرکوب شدند. 34 هنگامی که یفتاح به خانه ارنون تا رود بیوق و اردن گرفتند. اکنون شما باید این زمینها را بدون خود در مصبه بازگشت، دختر وی یعنی تنهای فرزندش در حالی که از جنگ و خوبیزی پس بدهید.» 14 یفتاح فاصدان را با این پاسخ شادی دف می زد و می رقصید به استقبال او از خانه بیرون آمد. 35 نزد پادشاه عمون فرستاد: «اسرائیلی ها این زمینها را به زور تصرف وقی یفتاح دخترش را دید از شدت ناراحتی لباس خود را چاک زد و نکرده اند، 16 بلکه وقی قوم اسرائیل از مصر بیرون آمده، از دریای گفت: «آه، دخترم! تو مرا غصه دار کردی؛ زیرا من به خداوند نذر فرستاده، اجزاء خواستند که از سرزمین او عبور کنند. اما خواهش آنها باید آنچه را که به خداوند نذر کرده ای بجا آوری، زیرا او تو را بر پذیرفته نشد. سپس از پادشاه موآب همین اجازه را خواستند. او هم دشمنات عموی ها بیرون گردانیده است. 37 اما اول به من دو ماه قبول نکرد. پس اسرائیلی ها به ناچار در قادش ماندند. 18 سرانجام از مهلت بد تا به کوهستان رفته، با دخترانی که دوست من هستند راه بیابان، ادوم و موآب را دور زدند و در مزر شرقی موآب به خاطر اینکه هرگز ازدواج تجوہام کرد، گریه کنم.» خود ادامه دادند تا اینکه بالآخر در آن طرف مز موآب در ناحیه 38 پدرش گفت: «بسیار خوب، برو.» پس او با دوستان خود به رود ارنون اردو زدند ولی وارد موآب نشدند. 19 آنگاه اسرائیلی ها کوهستان رفت و دو ماه ماتم گرفت. 39 سپس نزد پدرش برگشت و فاصدانی نزد سیحون پادشاه اموری ها که در حشیون حکومت می کرد یفتاح چنانکه نذر کرده بود عمل نمود. بنابراین آن دختر هرگز ازدواج فرستاده، از او اجازه خواستند که از سرزمین اوی بگزند و به جانب نکرد. پس از آن در اسرائیل رسم شد 40 که هر ساله دخترها به مقصد خود بروند. 20 ولی سیحون پادشاه به اسرائیلی ها اعتماد مدت چهار روز بیرون می رفند و به یاد دختر یفتاح ماتم می گرفتند.

نکرد، بلکه تمام سپاه خود را در یاهص بسیج کرد و به ایشان حمله 12 قبیله افرایم سپاه خود را در صافون جمع کرد و برای یفتاح برد. 21 اما یهود خدای ما به بنی اسرائیل کمک نمود تا سیحون و تمام سپاه او را شکست دهند. بدین طریق بنی اسرائیل همه زمینهای این پیغام را فرستاد: «چرا از نخواستی تا آمده، تو را در جنگ با اموری ها را از رود ارنون تا رود بیوق، و از بیابان تا رود اردن تصرف 2 یفتاح پاسخ داد: «من برای شما پیغام فرستادم که بیاید، ولی نمودند. 23 «اکنون که خداوند، خدای اسرائیل زمینهای اموری ها را از آنها گرفته، به اسرائیلی ها داده است شما چه حق دارید آنها را از نیامدید. هنگامی که در تنگی بودیم شما را باری نکردید. 3 پس ما بگیرید؟ 24 آنچه را که کموش، خدای تو به تو می دهد برای من جان خود را به خطر انداخته، بدون شما به جنگ رفتم و به خود نگاه دار و ما هم آنچه را که خداوند، خدای ما به ما می دهد باری خداوند بر دشمن بیرون شدم. حال دلیلی ندارد که شما با برای خود نگاه خواهیم داشت. 25 آیا فکر می کنی تو از بالا، من بجنگید.» 4 یفتاح از این سخن افرایمی ها که گفته بودند، پادشاه موآب بهتر هستی؟ آیا او هرگز سعی نمود تا زمینهایش را بعد از مردان جعلاد به افرایم و منسی خیانت کرده اند خشنعتاک شده، سپاه شکست خود از اسرائیلی ها پس بگیرد؟ 26 اینک تو پس از سیصد خود را بسیج نمود و به افرایم حمله برد، آنها را شکست داد. 5 سال این موضوع را پیش کشیده ای؟ اسرائیلی ها در تمام این مدت مردان جعلاد تمام گذرگاههای رود اردن را گرفتند تا از فرار افرایمی ها در اینجا ساکن بوده و در سراسر این سرزمین از حشیون و عور عبور چلچری کنند. هر وقت یکی از فراریان افرایم می خواست از رود اردن و دهکده های اطراف آنها گرفته تا شهرهای کشاورزی رود ارنون زندگی می بستند و از او می پرسیدند: می کرده اند. پس چرا تا به حال آنها را پس نگرفته اید؟ 27 من به تو «آیا تو از قبیله افرایم هستی؟» اگر می گفت: «نه!» 6 آنگاه از او

نگاه کن! گروهی دیگر از راه بلوط معونیم می‌آید!» **38** آنگاه زیول سه سال رهبری اسرائیل را به عهده داشت. وقتی مرد، او را در شامیر رو به وی نموده، گفت: «حال آن زیانت کجاست که می‌گفت دفن کردند **3** و «یائیر» جانشینی وی شد. یائیر از اهالی جعلاد بود و ایمیلک کیست که بر ما پادشاهی کند؟ اکنون آنانی را که ناسزا بیست و دو سال رهبر اسرائیل بود. **4** او سی پسر داشت که دسته می‌گفتی در بیرون شهر هستند؛ برو و با آنها بجنگ!» **39** جَعْل جمعی بر سی الاغ سواری شدند. آنها در سرزمین جعلاد سی شهر مردان شکیم را به جنگ ایمیلک برد، **40** ولی ایمیلک او را شکست داشتند که هنوز آنها را «شهرهای یائیر» می‌نامند. **5** وقتی مرد، داد و عله زیادی از اهالی شکیم زخمی شدند و در هر طرف تا او را در قامون دفن کردند. **6** آنگاه مردم اسرائیل بار دیگر از خداوند نزدیک دروازه شهر به زمین افتدند. **41** ایمیلک به ارومہ پرگشت و روگردان شده، به پرستش بعل و عشتاروت و خدایان سوریه، صیلون، در آنجا ماند و زیول، جَعْل و براذرانش را از شکیم بیرون راند و دیگر موآب، عمون و فلسطین پرداختند و خداوند را ترک گفته، دیگر نگذاشت در آن شهر بمانند. **42** روز بعد، مردان شکیم تصمیم او را پرستش نکردند. **7** پس خشم خداوند بر اسرائیل افزورخه شد گرفتند به صحراء بروند. خبر توطنه ایشان به گوش ایمیلک رسید. و او فلسطینی‌ها و عموئی‌ها را بر اسرائیل مسلط ساخت. آنها بر **43** او مردان خود را به سه دسته تقسیم کرد و در صحراء در کمین اسرائیلی‌هایی که در سمت شرقی رود اردن در سرزمین اموئی‌ها (یعنی نشست. وقتی که اهالی شکیم از شهر خارج می‌شدند، ایمیلک و در جعلاد) بودند، ظلم می‌کردند. همچنین عموئی‌ها از رود اردن همراهانش از کمینگاه بیرون آمدند و به ایشان حمله کردند. **44** گذشت، به قبایل یهودا، بیامین و افرایم هجوم می‌بردند. اسرائیل مدت ایمیلک و همراهانش به دروازه شهر هجوم بردند و دو دسته دیگر هجده سال زیر ظلم و ستم قرار داشت. **10** سرانجام بی اسرائیل به مردان شکیم که در صحراء بودند حمله شده، آنها را شکست سوی خداوند بازگشت نموده، التمسا کردند که ایشان را نجات دادند. **45** جنگ تمام روز ادامه داشت تا اینکه بالآخر ایمیلک شهر بخشید. آنها اعتراض نموده، گفتند: «خداوندا نسبت به تو گناه را صرف کرد و اهالی آنجا را کشت و شهر را با خاک یکسان کرد. وزیده‌ایم، زیار تو را ترک نموده، بهای بعل را پرستش کرده‌ایم». **11** **46** ساکنان برج شکیم وقتی از این واقعه باخبر شدند از ترس به قلعه ولى خداوند به ایشان فرمود: «مگر من شما را از دست مصری‌ها، بت بعل بربت پنهان بردند. **47** وقتی که ایمیلک از این موضوع باخبر اموری‌ها، عموئی‌ها، فلسطینی‌ها، **12** صیلونی‌ها، عمالیقی‌ها، و شد، با نیروهای خود به کوه صلمون آمد. در آنجا تبری به دست معمونی‌ها نهانیدم؟ مگر به هنگام تمام سخنیها به داد شما نرسیم؟ گرفته، شاخهایی از درختان را برد و آنها را بر دوش خود نهاد و **13** با وجود این، شما مرتا ترک نموده، به پرستش خدایان دیگر به همراهانش نیز دستور داد که آنها هم فروا چینی کنند. **49** پس پرداختند. پس من دیگر شما را رهایی نخواهم بخشید. **14** بروید و از هر یک هیزمی تهیه کرده، بر دوش نهادند و به دنبال ایمیلک روانه خدایانی که برای خود انتخاب کرده‌اید کمک طلبید! بگذرید در این شدنند. آنها هیزمها را به پای دیوار قلعه روی هم ایشانه، آتش زند. هنگام سختی، آنها شما را برهانند! **15** اما ایشان به خداوند گفتند: در نتیجه همه مردان و زنانی که تعدادشان قرب به هزار نفر بود و به «ما گناه کرده‌ایم. هر چه صلاح می‌دانی با ما بکن، ولی فقط پیکار آن قلعه پنهان بودند جان سپرندن. **50** پس ایمیلک به شهر دیگر ما را از دست دشمنان نجات بده». **16** آنگاه خدایان تاباص حمله کرد و آن را تسخیر نمود. **51** در داخل شهر قلعه‌ای بیگانه خود را ترک گفته، تنها خداوند را عبادت نمودند و خداوند به محکم وجود داشت که تمام اهالی شهر به آنجا گریختند. آنها درهای سبب سختیهای اسرائیل اندوهگین شد. **17** در آن موقع سپاهیان آن را محکم بستند و به پشت بام رفتند. **52** اما در حالی که ایمیلک عموئی در جعلاد اردو زده، آماده می‌شدند که به اوردو اسرائیلی‌ها آماده می‌شد تا آن را آتش بزنند، **53** زنی از پشت بام یک سنگ در مصنه حمله کنند. **18** رهیان اسرائیلی از یکدیگر می‌پرسیدند: آسیاب دستی بر سر ایمیلک انداخت و کاسه سرش را شکست. **54** «کیست که فرماندهی نیروهای ما را به عهده بگیرد و با عموئی‌ها ایمیلک فروا به جوانی که اسلحه او را حمل می‌کرد دستور داده، بجنگ؟ هر کس که داوطلب شود رهبر مردم جعلاد خواهد شد!» گفت: «شمشیرت را بکش و مرآ بکش مبادا بگویند که ایمیلک به دست زنی کشته شد!» پس آن جوان شمشیر خود را به شکم وی فرو پفتاح جعلادی، چنگچوبی بسیار شجاع، و پسر زنی بدکاره **11** است زنی کشته شد!» پس آن جوان شمشیر خود را به شکم وی فرو برد و او بالا فاصله جان سپرد. **55** اسرائیلی‌ها چون دیدند که او مرده بود. پدرش (که نامش جعلاد بود) از زن عقدی خود چندین پسر دیگر است به خانه‌های خود بازگشتند. **56** بدین طریق خدا ایمیلک و داشت. وقتی براذران ناتی پفتاح بزرگ شدند، او را از شهر خود مردان شکیم را به سبب گناه کشتن هفتاد پسر جدعون مجازات نمود رانده، گفتند: «تو پسر زن دیگری هستی و از دارایی پدر ما هیچ و آنها به نفرین یوتام پسر جدعون گرفتار شدند. سهیمی نخواهی داشت.» **3** پس پفتاح از زد براذران خود گریخت و در سرزمین طوب ساکن شد. دیری نپایید که عده‌ای از افاد و لگرد **10** پس از مرگ ایمیلک، «تولع» (پسر فوا و نوء دودا) براز دور او جمع شده، او را رهبر خود ساختند. **4** پس از مدتی عموئی‌ها رهایی اسرائیل به پا خاست. او از قبیله یساکار بود، ولی در شهر با اسرائیلی‌ها وارد چنگ شدند. **5** رهیان جعلاد به سرزمین طوب نزد شامیر واقع در کوهستان افرایم سکونت داشت. **2** وی مدت بیست و یفتاخ رفتند **6** و از او خواهش کردند که بیاید و سپاه ایشان را در

این اینفو برای جدعون و خاندان او دامی شد. 28 به این ترتیب، در غیر این صورت آتش از من زبانه خواهد کشید و سروهای بزرگ مدنیانی ها اسرائیلی ها شکست خوردند و دیگر هرگز قدرت خود را لبنان را خواهد سوزاند. 16 «حال فکر کنید و بینید آیا با پادشاه باز نیافتد. در سزمین اسرائیل مدت چهل سال یعنی در تمام طول ساختن ایمیلک عمل درستی انجام داده اید و نسبت به جدعون و عمر جدعون صلح برقرار شد. 29 جدعون به خانه خود بازگشت. فرزندانش به حق رفشار نموده اید؟ 17 پدرم براي شما جنگید و جان 30 او صاحب هفتاد پسر بود، زیارت زنان زیادی داشت. 31 وی خود را به خطر انداخت و شما را از دست مدیاپایان رهاید. 18 همچنین در شکم کنیزی داشت که برایش پسری به دنیا آورد و او را با وجود این، شما علیه او قیام کردید و هفتاد پسرش را روی یک ایمیلک نام نهاد. 32 جدعون در کمال پیری درگذشت و او را در سنگ کشید و ایمیلک پسر کنیز پدرم را به پادشاهی خود برگزیده اید مقبره پدرش بوآش در سزمین طایفه ایبیر دفن کردند. 33 فقط به سبب اینکه با شما خویش است. 19 اگر یقین دارید که پس از مرگ جدعون، اسرائیلی ها دوباره از خدا برگشته و به پرسش رفارتان در حق جدعون و پرسانش درست بوده است، پس باشد که بتها پرداخته، بت بعل بربت را خدای خود ساختند. 34 آنها خداوند، شما و ایمیلک با یکدیگر خوش باشید. 20 اما اگر بر جدعون و خدای خود را که ایشان را از دست دشمنان اطرافشان رهاید بود فرزندانش ظلم کرده اید، آتشی از ایمیلک بیرون بیاید و ایمیلک را فراموش کردند، 35 و نیز براي خاندان جدعون، که آن همه به آنها و بیت ملو را بسوزاند و از آنها هم آتشی بیرون بیاید و ایمیلک را خدمت کرده بود احترامی قائل نشدند.

9 روزی ایمیلک پسر جدعون براي دیدن خاندان مادرش به شکم رفت و به ایشان گفت: «بروید و به اهالی شکم بگوید که آیا 24 خدا این کار را کرد تا ایمیلک و مردمان شکم که او را در می خواهند هفتاد پسر جدعون بر آنها پادشاهی کنند یا فقط یک نفر کشتن هفتاد پسر جدعون بازی کرده بودند، به سرای اعمال خود یعنی خودم که از گوشت و استخوان ایشان هستم؟» 3 پس آنها پیشنهاد ایمیلک را با اهالی شهر در میان گذاشتند و ایشان تصمیم ایمیلک باشند. آنها هر کسی را از آنجا می گذشت، تاراج می کردند. گرفتند از ایمیلک پیروی کنند، زیرا مادرش اهل شکم بود. 4 آنها از اما ایمیلک از این توطئه باخبر شد. 26 در این هنگام جعل پسر بتخانه بعل بربت، هفتاد مقال نفره به ایمیلک دادند و او افاده ولگردی را براي اجرای مقاصد خود اجرا کرد. 5 پس آنها را با خود برداشته، جلب نمود. 27 در عید برداشت محصول که در یکده شکم براي با به خانه پدرش در عفره رفت و در آنجا براي روی سنتگی هفتاد برايد خود شده بود مردم شراب زیادی نوشیدند و به ایمیلک ناسزا گفتند. 28 را کشت. اما بیوتام کوچکترین برايد خود را پنهان کرد و او زنده ماند. 6 آنگاه تمام اهالی شکم و بیت ملو کنار درخت بلوطی که در چون بیوتام این را شنید، به کوه جزیم رفت و ایستاده، با صدای بلند شکم است جمع شده، ایمیلک را به پادشاهی اسرائیل برگزیدند. 7 بايد به جد خود حامور و فدار بمانیم. 29 اگر من پادشاه شما بودم شما را از شر ایمیلک خلاص می کرم. به او می گفتمن که لشکر به اهالی شکم گفت: «اگر طالب برکت خداوند هستید، به من خود را جمع کرده، به جنگ من بیاید. 30 وقتی زیول، حاکم گوش کنید! 8 روزی درختان تصمیم گرفتند براي خود پادشاهی انتخاب کنند. اول از درخت زیتون خواستند که پادشاه آنها شو، 9 قاصداني به اروم نزد ایمیلک فرستاده، گفت: «جعل پسر عابد و اما درخت زیتون نپذیرفت و گفت: آیا درست است که من تنها به برايد اش اینگریزی از تولید روغن زیتون که باعث عربت و دلیل سلطنت بر درختان دیگر، از تولید شیره که شبهانه لشکری با خود برداشته، یا و در احترام خدا و انسان می شود، دست بکشم؟ 10 سپس درختان نزد صحراء کمین کن. 33 صبحگاهان، همین که هوا روش شد به درخت انجیر رفتند و از او خواستند تا بر ایشان سلطنت نماید. 11 شهر حمله کن. وقتی که او و همراهانش براي جنگ با تو بیرون درخت انجیر نیز قبول نکرد و گفت: آیا تولید میوه خوب و شیرین آیند، آنچه خواهی با ایشان بکن.» 34 ایمیلک و دار و دسته اش خود را ترک نمایم صرفاً براي اینکه بر درختان دیگر حکمرانی کنم؟ شبهانه عازم شکم شده، به چهار دسته تقسیم شدند و در اطراف 12 بعد به درخت انگور گرفتند که بر آنها پادشاهی کنند. 13 درخت شهر کمین کردند. 35 آنها جعل را دیدند که به طرف دروازه شهر انگور نیز جواب داد: آیا از تولید شیره که خدا و انسان را به وجود آمده، در آنجا ایستاد. پس، از کمینگاه خود خارج شدند. 36 می آورد دست برايد، فقط براي اینکه بر درختان دیگر سلطنت کنم؟ وقتی جعل آنها را دید به زیول گفت: «نگاه کن، مثل اینکه عده ای 14 سرانجام همه درختان به بوته خار روی آوردن و از آن خواستند تا از کوه سازیر شده، به طرف ما می آیند!» زیول در جواب گفت: بر آنها سلطنت کنند. 15 خار در جواب گفت: اگر واقعاً می خواهید «نه، این که تو می بینی سایه کوههای است.» 37 پس از مدتی جعل که من بر شما حکمرانی کنم، بیاید و زیر سایه من پناه بگیرید! دوباره گفت: «نگاه کن! عده ای از دامنه کوه به طرف ما می آیند.

پسر یواش اسرائیلی تسلیم می‌کند و جدعون همهٔ میدانیان و نیروهای جدعون به آنها گفت: «وقتی که خداوند زیح و صلمون را به دست متعددش را از دم شمشیر خواهد گزداند.» **15** جدعون چون این من تسلیم کند، برمی‌گردم و گوشت بدین شما را با خارهای صحرا خواب و تعیش را شنید خدا را شکر کرد. سپس به اردوگاه خود می‌درم.» **8** سپس نزد اهالی فتویل رفت و از آنها نان خواست اما بازگشت و فریاد زد: «برخیزید! زیرا خداوند سپاه میدان را به دست همان جواب اهالی سوکوت را شنید. **9** پس به ایشان گفت: «وقتی که شما تسلیم می‌کنید!» **16** جدعون آن سیصد نفر را به سه دسته از این چندگ سلامت برگردم، این برج را منهدم خواهم کرد.» **10** در تقسیم کرد و به هر یک از افراد یک شیپور و یک کوزهٔ سفالی که این هنگام زیح و صلمون با قرب پانزده هزار سپاه باقیمانده در قرقور مشعلی در آن قرار داشت، داد. **17** بعد نقشهٔ خود را چنین شرح به سر می‌پردازد. از آن سپاه عظیم دشمنان فقط همین عدد باقیمانده داد: «وقتی به کنار اردو رسیدیم به من نگاه کنید و هر کاری که بودند. صد و بیست هزار نفر کشته شده بودند. **11** پس جدعون من می‌کنم شما نیز بکنید.» **18** به محض اینکه من و همارا هم از راه چادرنشیان در شرق نوبیح و یچجهه بر میدانیان شیپورخون زد. شیپورها را بنوازیم، شما هم در اطراف اردو شیپورهای خود را بنوازید و **12** زیح و صلمونع فار کردند، اما جدعون به تعقیب آنها پرداخته، با صدای بلند فریاد بزید: ما برای خداوند و جدعون می‌جنگیم!» ایشان را گرفت و سپاه آنها را به کلی تار و مار ساخت. **13** بعد از **19** نصف شب، بعد از تعویض نگهبانان، جدعون به همراه صد نفر آن، وقتی جدعون از راه گردنهٔ حارس از جنگ بازمی‌گشت **14** در به کنار اردوی میدان رسید. ناگهان آنها شیپورها را نواختند و کوزه‌ها را راه، جوانی از اهالی سوکوت را گرفت و از او خواست تا نامهای شکستند. در همین وقت دویست نفر دیگر نیز چنین کردند. در هرمان و بزرگان شهر سوکوت را بنویسد. او هم نامهای آنها را که حالی که شیپورها را به دست راست گرفته، می‌نواختند و مشعلهای هفتاد و هفت نفر بودند، نوشت. **15** پس جدعون نزد اهالی سوکوت فروزان را در دست چپ داشتند همهٔ فریاد زده: «شمیشیری برای بازگشته، به ایشان گفت: «این هم زیح و صلمونع که به من طعنه خداوند و برای جدعون!» **21** سپس هر یک در جای خود در اطراف زده، گفتید: شما که همیز زیح و صلمونع را نگرفته‌اید؛ و به ما که اردوگاه استاد در حالی که افراد دشمن فریاد کنند می‌گزینیدند. **22** خسته و گرسنه بودیم نان ندادید. **16** آنگاه رهبران سوکوت را با زیور و قتی صدای شیپورها پرخاست خداوند سپاهیان نفتالی در سراسر خارهای صحرا مجازات کرد تا درس عبرتی برای اهالی آن شهر باشد. اردو به جان هم انداخت. آنها تا بیست شله نزدیک صریث و تا سرحد **17** همچنین به فتویل رفت و برج شهر را خراب کرده، تمام مردان آبل محلو، نزدیک طبات فار کردند. **23** آنگاه سپاهیان نفتالی، اشیر انجا را کشت. **18** آنگاه جدعون رو به زیح و صلمونع که در تابور کشید چه کسانی بودند؟» و منسی سپاهیان فراری میدان را تعقیب کردند. **24** جدعون برای ایشان پرسید: «مردانی را که در تابور کشید چه کسانی بودند؟» ساکنان سراسر کوهستان افرایم پیغام فرستاد که گذرگاههای رود اردن گفتند: «ماندند شما و چون شاهزادگان بودند.» **19** جدعون گفت: را تا بیست باره بینند و نگذارند میدانیان از رودخانه عبور کرده، فوار آنها برادران من بودند. به خداوند زنده قسم اگر آنها را نمی‌کشید، کنند. پس تمام مردان افرایم جمع شده، چنین کردند. **25** آنها غراب من هم شما را نمی‌کشتم. **20** آنگاه به پیر، پسر بزرگش دستور داد و ذئب دو سردار میدانی را گرفند و غراب را بر صخره‌ای که اکنون به که آنها را بکشد. ولی او شمشیرش را نکشید، زیرا نوجوانی بیش نبود نام او معروف است و ذئب را در چرخشتنی که به اسم او نامیده و می‌ترسید. **21** زیح و صلمونع به جدعون گفتند: «خدوت ما را می‌شود کشتند. سپس به تعقیب میدانی‌ها ادامه داده، سرهای غراب بکش، چون مخواهیم به دست یک مرد کشته شویم.» پس او آنها را کشت و زیورآلات گزند شترهایشان را برداشت. **22** اسرائیلی‌ها **8** اما رهبران قبیلهٔ افرایم به شدت نسبت به جدعون خشنداش شده، گفتند: «چرا وقتی به جنگ میدانی‌ها را فرقی ما را خیر نکردی؟» پخشیدی. **23** اما جدعون جواب داد: «نه من پادشاه شما می‌شوم ۲ جدعون در جواب ایشان گفت: «در مقایسه با کار شما، من چه و نه پسرانم. خداوند پادشاه شماست! من فقط یک خواهش از کرده‌ام؟ ایا انگورهای افرایم که روی زمین باقی مانده‌اند بهتر از حصاد شما دارم، تمام گوشواره‌هایی را که از دشمنان مغلوب خود به چنگ انگور آییزعر نیست؟ **3** خدا غراب و ذئب، سرداران میدان را به دست اورده‌اید به من بدهید.» سپاهیان میدان همهٔ اسماعیلی بودند و شما تسلیم نمود. عملیات شما در آخر جنگ مهمتر از عملیات ما در گوشواره‌های طلا به گوش داشتند. **25** آنها گفتند: «با کمال میل آغاز جنگ بود.» پس آنها آرام شدند. **4** آنگاه جدعون و سیصد نفری آنها را تقدیم می‌کنیم.» آنگاه پارچه‌ای پهن کرده، هر کدام از آنها که همراهش بودند از رود اردن گذاشتند. با اینکه خیلی خسته بودند، گوشواره‌هایی را که به غنیمت گرفته بود روی آن انداخت. **26** به غیر ولی هنوز دشمن را تعقیب می‌کردند. **5** جدعون از اهالی سوکوت از زیورآلات، آویزها و لیسهای سلطنتی و زنجیرهای گردن شتران، وزن غذا خواست و گفت: «ما به خاطر تعقیب زیح و صلمونع، پادشاهان گوشواره‌ها حدود بیست کیلوگرم بود. **27** جدعون از این طلاها یک میدانی بسیار خسته هستیم.» **6** اما رهبران سوکوت جواب دادند: ایقود ساخت و آن را در شهر خود عفره گذاشت. طولی نکشید که «شما همیز زیح و صلمونع را نگرفته‌اید که ما به شما نان بدهیم.» **7** تمام مردم اسرائیل به خدا خیانت کرده، به پرستش آن پرداختند.

آن را نزد فرشته که زیر درخت بلوط نشسته بود آورد، پیش وی نهاد. صبح فقط روی پشم شبنم نشسته باشد ولی زمین، خشک باشد، 20 فرشته به او گفت: «گوشت و نان را روی آن صخره بگذار و آب آنگاه مطمئن می شوم که قوم اسرائیل را به وسیله من نجات خواهی گوشت را روی آن بپز». وقتی که جدعون دستورهای وی را انجام داد. 38 و چنین شد. صبح زود که جدعون از خواب برخاست و داد، 21 فرشته با نوک عصای خود گوشت و نان را لمس نمود، و پشم را فشرد به مقدار یک کاسه آب از آن خارج شد! 39 آنگاه اتش از صخره برآمد، گوشت و نان را بعلید! همان وقت فرشته تا پیدید جدعون به خدا گفت: «غضب تو بر من افروخته نشود. اجازه بده 22 و قوتی جدعون فهمید که او در حقیقت فرشته خداوند بود، از فقط یک بار دیگر امتحان کنم. این دفعه بگذار پشم خشک بماند و ترس فریاد زده، گفت: «آه! ای خداوند! من فرشته تو را روپرور دیدم!» زمین اطراف آن از شبنم تر شود! 40 خداوند چنین کرد. آن شب 23 خداوند به وی فرمود: «آرام باش! نترس، تو نخواهی مرد!» 24 زمین اطراف را شبنم پوشانید اما پشم خشک بود!

جدعون در آنجا مذبحی برای خداوند ساخت و آن را بهوه شالوم 7 جدعون با سپاهش صبح زود حرکت کرده، تا چشمته حروف (یعنی «خداآن آرامش است») نامید. (این مذبح هنوز در ملک عفره متعلق به خادان ایعر است، باقیست). 25 همان شب خداوند پیش رفته در آنجا اندو زندن. مدانی ها نیز در سمت شمالی آنها به جدعون گفت: «بکی از گاوها قوی پدر خود را بگیر و مذبح در دره کوه موره اردو زده بودند. 2 خداوند به جدعون فرمود: «عده بت بعل را که در خانه پدرت هست به آن بیند و آن را وائزگون کن و شما زیاد است! نمی خواهی همه این افراد با مدانی ها بجنگند، بت چوی اشیه را هم که کار مذبح است بشکن. 26 همان قوم اسرائیل غور شده، بگویند: این ما بودیم که دشمن را مذبحی برای پهوه خدایت روی این په ساز و سنتگاهی آن را به دقت شکست دادیم! 3 پس به افراد خود بگو: هر که می ترسد به خانه اش کار بگذار. آنگاه گاو را به عنوان قربانی سوختنی به خداوند تقديم بازگردد.» بنابراین بیست و دو هزار نفر بگشتند و فقط ده هزار نفر کن و چوب بت اشیه را برای آتش مذبح به کار ببر. 27 پس مانند تا بجنگند. 4 اما خداوند به جدعون فرمود: «هنوز هم عده جدعون ده نفر از نوکران خود را برداشت و آنچه را که خداوند به او زیاد است! آنها را نزد چشمته بیاور تا به تو نشان دهم که چه کسانی دستور داده بود، انجام داد. اما او از ترس خادان پدرش و سایر مردم باید با تو بیاند و چه کسانی باید بگرددند. 5 پس جدعون آنها را به شهر، این کار را در شب انجام داد. 28 صبح روز بعد، وقتی مردم از کنار چشمته برد. در آنجا خداوند به او گفت: «آنها را از تحوجه آب خواب بیدار شدند، دیدند مذبح بت بعل خراب شده و اثری از اشیه خودنشان به دو گروه تقسیم کن. افرادی را که با کفی دست، آب را جلوی دهان خود آوردند و آن را مثل سک می نوشند از کسانی که زانو نیست. آنها مذبح دیگری که اثار قربانی روی آن بود، دیدند. 29 مذبح دیگری می پرسیدند: «چه کسی این کار را کرده است؟» می زند و دهان خود را در آب می گذارند، جدا ساز.» تعداد افرادی مردم از یکدیگر می پرسیدند: «چه کسی این کار را کرده است؟» می زند و دهان خود را در آب می گذارند، جدا ساز.»

و قوتی خوب تحقیق کردند، فهمیدند که کار جدعون پسر پیاش است. که با دست آب نوشیدند سیصد نفر بود. 7 آنگاه خداوند به جدعون 30 پس با عصباتیت به پیاش گفتند: «پسر خود را بپرون بیاور! او فرمود: «من به وسیله این سیصد نفر، مدانی ها را شکست خواهیم باید به خاطر خراب کردن مذبح بعل و قطعه کردن سیون اشیه کشنه داد و شما را از دستشان خواهیم رهانید. پس بقیه را به خانه هایشان 31 اما پیاش به همه کسانی که بر ضد او برخاسته بودند بفرست.» 8 جدعون کوههای شیپورهای را جمع آوری کرد و شود. 32 اما پیاش به این شمامات؟ این توهین به اوست! ایشان را به خانه هایشان فرستاد و تها سیصد نفر بگزیده را پیش خود گفت: «آیا بعل محتاج کمک شمامات؟ این توهین به اوست! شما باید به خاطر توهین به بعل کشته شوید! اگر بعل واقعاً نگاه داشت. شب هنگام در حالی که مدانیان در دره باین اردو زده هستید که باید به خاطر توهین به بعل کشته شوید!»

اردش بگذارید خودش از کسی که مذبح را خراب کرده است بودند، خداوند به جدعون فرمود: «برخیز و به اردوی دشمن حمله کن خداست بگذارید خودش از کسی که مذبح را خراب کرده است بودند، خداوند به جدعون فرمود: «برخیز و به اردوی دشمن حمله کن انقام بگیرد.» 33 از آن پس جدعون، بیان مذبح (یعنی «بگذارید بعل از زیر آنها را به دست تو تسلیم کردهام. 10 اما اگر می ترسی اول با خودش دفاع کند») نامیده شد، زیرا پیاش گفت: «بگذارید بعل خادمت فره مخفیانه به اردوگاه آنها برو. 11 در آنجا به سختانی که از خودش دفاع کند، زیرا مذبحی که خراب شده متعلق به بعل ایشان می گویند گوش بد. وقتی سختان آنها را بشنوی جرأت یافته، 34 بعد از این واقعه، تمام مدانی ها، عمالیقی ها و سایر به ایشان حمله خواهی کرد!» پس جدعون فره را با خود برداشت و قبایل همسایه با هم متعدد شدند تا با اسرائیلی ها بجنگند. آنها از رود مخفیانه به اردوگاه دشمن نزدیک شد. 12 مدانیان، عمالیقی ها اردن گذشته، در دره بزرگ اردو زدند. 35 همچنین قاصدانی نزد قبایل منسی، اشیر، زیولون خوید. در این موقع در داخل آن چادر مردی بیدار شده، خوابی را و نفتالی فرستاد و آنها نیز آمدند و به او ملحق شدند. 36 آنگاه که دیده بود برای رفیقش چنین تعريف کرد: «در خواب دیدم که جدعون به خدا چنین گفت: «اگر همان طور که وعده فرمودی، واقعاً یک قرص نان جوین به میان اردوی ما غلطید و چنان به خیمه ای از جدعون به خدا چنین گفت: «اگر همان طور که وعده فرمودی، واقعاً یک قرص نان جوین به میان اردوی ما غلطید و چنان به خیمه ای قوم اسرائیل را به وسیله من نجات خواهی داد، 37 به این طبق آن را برخورد نمود که آن را وائزگون کرده، بر زمین پهن نمود. 14 رفق او به من ثابت کن: من مقداری پشم در خرمگاه می گذارم. اگر فردا گفت: «تعییر خواب تو این است که خدا ما را به دست جدعون

خم عبور می کردند. 7 اسرائیل رو به زوال می رفت، تا اینکه دبوره وقتی در قویش طلوع می کند.» بعد از آن، به مدت چهل سال آرامش برخاست تا همچون مادری از اسرائیل حمایت کند. 8 چون اسرائیل در سرزمین بنی اسرائیل برقوار گردید.

به دنبال خدایان تازه رفت، جنگ به دروازه های ما رسید. در میان 6 بار دیگر قوم اسرائیل نسبت به خداوند گناه وزیدند و خداوند

من مشتاق رهبران اسرائیل است که با اشتیاق تمام، خود را وقف نیز آنها را مدت هفت سال به دست قوم مدیان گرفتار نمود. 2

خراندند. خداوند را ستایش کنید، 10 ای کسانی که بر الاغهای مدیانی ها چنان بیرحم بودند که اسرائیلی ها از ترس آنها به کوهستانها

سفید سوارید و بر فرشتهای گرانهای می نشینید، و ای کسانی که پای می گریختند و به غارها پنهان می بردند. 3 وقتی اسرائیلی ها بذر خود را

پیاده راه می روید. 11 گوش کنید! سراپید کان، گرد چاهها جمع می کاشند، مدیانیان و عمالیقی ها و قبائل همسایه هجوم می آورند

شده اند تا پیروزی های عادلانه خداوند را سراسریانند. آری، آنان می سراپید و محصولات آنها را تا شهر غره نابود و پایمال می نمودند. آنها

که چگونه خداوند اسرائیل را توسط روتستانیان پیروز ساخت، و چگونه گوسفندان و گاوان و الاغهای ایشان را غارت می کردند و آذوقه ای

قوم خداوند از دروازه های دشمن گذشتند! 12 «بیدار شو ای دبوره! بیرآی آنها باقی نمی گذاشند. 5 دشمنان همراه با گله ها، خیمه ها و

بیدار شو و سرود بخوان. بربخیز ای باراچ! ای فرزند اینیونم، بربخیز و شترنشان آنقدر زیاد بودند که نمی شد آنها را شمرد. آنها مانند مور و

اسیران را به اسارت ببر!» 13 «مردان امین از کوه سرازیر شدند، ملخ هجوم می آوردند و تمام مزارع را از بین می برند. 6 اسرائیلی ها از

قوم خداوند برابر جنگ نزد او آمدند. 14 بربخیز از قبایل افریم که دست مدیانی ها به تنگ آمدند و نزد خداوند فریاد آوردن تا به ایشان

ربیشه در عمالیق دارند آمدند؛ بینامن با مردانی بود که تو را پیروی کمک کند. 8 خداوند، خدای اسرائیل توسط یک نمی که نزد آنها

می کردند. از مانع فرماندهان فروع آمدند، و از زیولون کسانی که فرستاد چنین فرمود: «من شما را از بردگی در مصر رهانیدم، 9 و از

عصای فرمانروایی در دست داشتند. 15 رهبران پیشکار با دبوره و دست مصری ها و همه کسانی که به شما ظلم می کردند نجات دادم

باراچ، به دره هجوم بردند. اما قبیله رؤفین مردد بود. 16 چرا رؤفین و دشمنانتان را از پیش روی شما رانده، سرزمین ایشان را به شما دادم.

در میان آنها ماند؟ آیا می خواست به نوای نی شبانان گوش دهد؟ 10 به شما گفتم که من خداوند، خدای شما هستم و شما نباید

آری قبیله رؤفین مردد بود! 17 چرا جلعاد در آسی رو دادن ماند؟ خداونان اموری ها که در اطرافان سکونت دارند عادات کنید. ولی

چرا دان نزد کشتشی هایش توقف نمود؟ چرا اشیار کنار دریا نزد بنادر شما به من گوش ندادید. 11 روزی فرشته خداوند آمده، زیر درخت

خود ساکت نشست؟ 18 اما قبایل زیولون و نفتالی جان خود را در بلوطی که در عفره در مزرعه پیاش ایعری بود نشست. جدعون پسر

میدان نبرد به خطر اندادند. 19 «پادشاهان کشان در تعک نزد پیاش مخفیانه و دور از چشم ملیانی ها در چرخشت انگر، با دست

چشممه های مجده جنگیدند، اما پیروزی را به چنگ نیاوردند. 20 گندم می کویید 12 که فرشته خداوند بر او ظاهر شده، گفت: «ای

ستارگان از آسمان با سیسرا جنگیدند. 21 رود خروشان قیشوں، مرد شجاع، خداوند با توست!» 13 جدعون جواب داد: «ای

دشمن را با خود برد. ای جان من با شهامت به پیش برو. 22 سوروم، اگر خداوند با ماست، چرا این همه بر ما ظلم می شود؟ پس

صدای پای اسیان دشمن را بشنوید! بینید چگونه چهار نعل می تازند آن همه معجزاتی که اجدادمان برای ما تعريف می کردند کجاست؟

و دور می شوند! 23 فرشته خداوند می گوید: «میروز را لعنت کنید، مگر خداوند اجداد ما از مصر بیرون نباورد؟ پس چرا حالا مرا ترک

سکانش را به سختی لعنت نماییم، زیرا به کمک خداوند نیامدند تا نموده و در چنگ ملیانی ها رها ساخته است؟» 14 آنگاه خداوند رو

او را در چنگ با دشمنان یاری دهنده. 24 «آقین برا یاعیل، زن حابر به وی نموده گفت: «با همین قدرتی که داری برو و اسرائیلی ها را از

قیمتی، خداوند او را برکت دهد، بیش از تمامی زنان خیمه نشین! 25 دست ملیانیان نجات ده. من هستم که تو را می فرستم!» 15 اما

سیسرا آب خواست، اما یاعیل در جامی ملوکانه به وی شیر داد. 26 جدعون در جواب گفت: «ای خداوند، من چطور می توانم اسرائیل را

آنگاه میخ چادر و چکش را برداشت و میخ را بر شقیقه اش کویید نجات دهم؟ درین تمام خاندانهای قبیله منسی، خاندان من از همه

و سرمش را به زمین دوخت. 27 او نزد پاهای یاعیل افتاد و جان حقیر است و من هم کوچکترین فرزند پدرم هستم. 16 خداوند به

سپرد. 28 «مادر سیسرا از پیجه اتاقش چشم به راه او دوخته بود و او گفت: «ولی بدان که من با تو خواهیم بود و ملیانی ها را به آسائی

می گفت: «چرا ارابه اش نمی آید؟ چرا صدای چرخهای ارابه اش را شکست خواهی داد!» 17 جدعون پاسخ داد: «اگر تو که با من

نمی شون؟» 29 «ندیمه های خردمندش با او هم صدا شده گفتند: سخن می گویی واقعاً خود خداوند هستی و با من خواهی بود، پس با

30 «غینیت فراوان به چنگ آورده اند و بای قسمی آن وقت لازم نشانه ای این را ثابت کن. 18 خواهش می کنم همینجا بمان تا من

دارند. یک یا دو دختر نصیب هر سریاز می شود. سیسرا جامه های بروم و هدیه ای برایت بیاورم.» او گفت: «من همینجا می مانم تا تو

رنگارنگ به ارمغان خواهد آورد، شالهای قلاده بزی برای گردن ما با برگردی.» 19 جدعون به خانه شتافت و بیگله ای سر برید و گوش

خود خواهد آورد.» 31 «ای خداوند تمامی دشمنات همچون سیسرا آن را پخت و با ده کلگوگم آرد، چند نان قطیر درست کرد. سیس

را بود گردند. اما کسانی که تو را دوست دارند مثل خورشید باشند گوشت را در سبدی گذاشت و آب گوشت را در کاسه ای ریخت و

را در شکم پادشاه فرو برد. 22 تیغه با دستهٔ خنجر در شکم او فرو جمع شدند. دبوره نیز همراه ایشان بود. 11 (حابر قبی، از مایر افراد رفت و رودههایش بیرون ریخت. ایهود بدن آنکه خنجر را از شکم او قبیلهٔ قیی که از نسل هویاب برادر زن موسی بودند جدا شده، نزدیک بیرون بکشد درها را به روی او بست و از راه بالاخانه گریخت. 24 درخت بلوطی در صعتایم که مجاور قادش است چادر زده بود. 12 وقتی خدمتگزاران پادشاه پرگشتند و درها را بسته دیدند، در انتظار وقتی سیسرا شنید که باراق و سپاه او در کوه تابور اردو زده‌اند، 13 مانندن چون فکر کردند که عجلون به دستهٔ قبیلهٔ آهنین بسیج کرد و از حروش حقویم 25 اما تمام سپاه خود را با نهضد ارباب آهنین بسیج کرد و از حروش حقویم وقتی انتظار آنها به طول انجامید و از او خبری نشد، نگران شده، به کار رود قیشوں حرکت نمود. 14 آنگاه دبوره به باراق گفت: کلیدی آوردن و در را باز کردند و دیدند که اربابشان به زمین افتداده و «برخیز، زیرا خداوند پیشاپیش تو حرکت می‌کند. او امروز سیسرا را به مرده است! 26 در این موقع ایهود از معدنهای سنگ گذشته، به دست تو تسليم می‌کند.» پس باراق با سپاه ده هزار نفره خود برای سعیرت گریخته بود. 27 وقتی او به کوهستان افرایم رسید شیپور را به چنگ از دامنه کوه تابور سازیر شد. 15 وقتی او به دشمن حمله برد صدا درآورد و مردان اسرائیلی را دور خود جمع کرد و به آنها گفت: خداوند سیسرا، سربازان و ارباب‌سوارانش را دچار ترس نمود و سیسرا از «همراه من بیاید، زیرا خداوند، شمناتان موایها را به دست شما ارباب خود بیرون پریاد، پیاده گریخت. 16 باراق و مردان او، دشمن و تسليم کرده است!» پس مردان اسرائیلی به دنیال او از کوهستان پایین ارباب‌های آنها را تا حروش حقویم تعقیب کردند و تمام سربازان آمدند و گذرگاه‌های رود اردن نزدیک موآب را گرفتند و نگذاشتند سیسرا را کشتند و حتی یکی از آنها را زنده نگذاشتند. 17 اما سیسرا هیچ کس از آنها بگذرد. 29 آنگاه بر موایها تاخته، حدود هه هوار به چادر پاییل، همسر حابر قبی گریخت زیرا میان پایین، پادشاه نفر از سربازان نیزمند آنها را کشتند و نگذاشتند حتی یکی از آنها حاصور و قبیلهٔ حابر قبی را بایطه دوستانه برقرار بود. 18 پاییل به جان به در برد. 30 آن روز اسرائیلی‌ها، موایها را شکست دادند و استقبال سیسرا بیرون آمدند، به وی گفت: «سروروم، به چادر من تا هشتاد سال صلح در سرزمین بی‌اسرائیل برقرار گردید. 31 بعد بی‌تا در امان باشی. نترس!» پس او وارد چادر شده دراز کشید و از ایهود، شمجر پسر عنات رهبر اسرائیل شد. او یک بار با چوب یاعیل روی او لحافی انداخت. 19 سیسرا گفت: «تشنهام، خواهش گاورانی شمشد نفر از فلسطینی‌ها را کشت و بدین وسیله اسرائیلی‌ها می‌کنم کمی آب به من بده.» یاعیل مقداری شیر به او داد و دوباره او را پوشانید. 20 سیسرا به یاعیل گفت: «دم در چادر پایست و اگر کسی سراغ ما گرفت، بگو که چین شخصی در اینجا نیست.»

4 بعد از مرگ ایهود، مردم اسرائیل بار دیگر نسبت به خداوند 21 طولی نکشید که سیسرا از فرط حستگی به خواب عمیقی فرو گناه وزیدند. 2 پس خداوند آنها را مغلوب پایین، پادشاه کنعنای که رفت. آنگاه یاعیل یکی از میخهای چادر را با چکشی برداشته آستمه در حاصور سلطنت می‌کرد، نمود. فرمانده قوای او سیسرا بود که بالای سر او رفت و میخ را بر شرقیه وی کوبید و سرش را به زمین در حروش حقویم زندگی می‌کرد. او نهضد ارباب آهنین داشت و دخوت و او درجا مرد. 22 وقتی که باراق برای پیدا کردن سیسرا سر مدت بیست سال بر اسرائیلی‌ها نزد رسید، یاعیل به استقبالش شافت و گفت: «یا تا مردی را که در خداوند فریاد برآورده و از او کمک خواستند. 4 در آن زمان رهبر جستجوی او هستی به تو نشان دهم.» پس باراق به دنیال او وارد پنی اسرائیل نیاید به نام دبوره، همسر لفیدوت بود. 5 دبوره زیر نخلی چادر شده، دید که سیسرا در حالی که میخ چادری در شقیقه‌اش فرو که بین راه رامه و بیتلی در کوهستان افرایم قرار دارد و به نخل رفته، بر زمین افتاده و مرده است. 23 به این طبق در آن روز خداوند دبوره معروف است، می‌نشست و مردم اسرائیل برای رسیدگی به اسرائیل را بر پایین، پادشاه کنعنای پیروز گردانید. 24 از آن پس شکایت‌هایشان نزد او می‌آمدند. 6 روزی او باراق، پسر اینیونم را که اسرائیلی‌ها هر روز بیش از پیش بر پایین پادشاه مسلط شدند تا اینکه در قادش در سرزمین نفتالی زندگی می‌کرد، نزد خود فرا خوانده، به سرانجام او را نایبد کردند.

وی گفت: «خداوند، خدای اسرائیل به تو دستور می‌دهد که ده هزار نفر از بفتالی و زبولون را بسیج نموده، به کوه تابور ببری. 7 آنگاه دبوره و باراق این سرود را به مناسبت پیروزی خود خداوند می‌فرماید: من سیسرا را که سردار لشکر پایین پادشاه است با سراییدند: 2 «خداوند را ستایش کنید! رهبران اسرائیل شجاعانه به تمام لشکر و اربابهایش به کنار رود قیشوں می‌کشانم تا تو در آنجا چنگ رفتدند، و قوم با اشتیاق از آنها پیروی نمودند. 3 «ای پادشاهان ایشان را شکست دهی.» 8 باراق در پاسخ دبوره گفت: «فقط به و ای حکام گوش کنید! من در وصف خداوند خواهم سرایید، و شرطی می‌روم که تو با من بیایی.» 9 دبوره گفت: «بسیار خوب، برای خدای اسرائیل سرود خواهم خواند. 4 «ای خداوند، وقتی من هم با تو خواهم آمد. ولی بدان که در این چنگ افتخاری نصیب از سعیر بیرون آمدی و صحرای ادوم را ترک فرمودی، زمین متزلزل تو نخواهد شد زیرا خداوند سیسرا را به دست یک زن تسليم خواهد گردید و آسمان قطرات بارانش را فرو ریخت. 5 آری، حتی کوه سینا کرد.» پس دبوره برخاست و همراه باراق به قادش رفت. 10 وقتی احضور یهوه خدای اسرائیل به لرده درامد! 6 «در ایام شمشور و باراق مردان زبولون و نفتالی را به قادش فرا خواند، ده هزار نفر نزد او یاعیل شاهراها متروک بودند. مسافران از کوره راههای پر پیچ و

پس از ختم سخنرانی خود مخصوص کرد و آنها رفتند تا زمینهای را که که در چندگیلن بی تجربه بودند، فرستی بددهد تا چندگیلن را بیاموزند. به ایشان تعلق می گرفت، به تصرف خود درآورند. 7 پیش خدمتگار 3 این قبایل عبارت بودند از: فلسطینی هایی که هنوز در پیچ شهر خداوند، در سن صد و ده سالگی درگذشت و او را در ملکش در خود باقی مانده بودند، تمام کنعانی ها، صیدونی ها و حوى هایی که تمدن حارس واقع در کوهستان افرايم به طرف شمال کوه جاعش به در کوهستان لبنان از کوه بعل حرمون تا گذرگاه حمات ساکن بودند. چنان که سپندان. قوم اسرائیل در طول زندگانی پیش و نیز ریش سپیدان 4 این قبایل برای آمایش نسل جدید اسرائیل در سرزمین کنعان قوم که پس از او زنده مانده بودند و شخصاً اعمال شگفت انگیز باقی مانده بودند تا معلوم شود آیا اسرائیل دستورهای را که خداوند خداوند را در حق اسرائیل دیده بودند، نسبت به خداوند وفادار ماندند. بهوسیله موسی به ایشان داده بود، اطاعت خواهند کرد یا نه. 5 پس 10 ولی سراجام تمام مردم آن نسل مرتد و نسل بعدی خداوند را اسرائیلی که در میان کنunanی ها، حیتی ها، اموری ها، فرزی ها، حوى ها و فراموش کردند و هر آنچه که او برای قوم اسرائیل انجام داده بود، به یاد پیوسي ها ساکن شدند. 6 مردم اسرائیل به جای اینکه این قبایل را نیاورندند. 11 ایشان نسبت به خداوند گناه وزیدند و به پرسش پهای تابود کنند، با ایشان وصلت نمودند. مردان اسرائیلی با دختران آنها بعل روی آوردند. 12 آنها خداوند خدای پدران خود را که آنها را از ازدواج کردند و دختران اسرائیلی به عقد مردان ایشان درآمدند و به مصر بیرون آورده بود ترک نموده، بتهای اقام اطرافشان را عبادت و این طریق بنی اسرائیل به بت پرسنی کشیده شدند. 7 مردم اسرائیل سجده می کردند، بنابراین خشم خداوند بر تمام اسرائیل افروخته شد، خداوند، خدای خود را فراموش کرده، دست به کارهایی زند که در 13 زیر آنها خداوند را ترک نموده، پهای بعل و عشاروت را عبادت نظر خداوند شست بود و پهای بعل و اشیه را عبادت کردند. 8 کردند. 14 پس خداوند آنها را به دست دشمنانشان سپرد تا غارت آنگاه خشم خداوند بر بنی اسرائیل افروخته شد و ایشان را تسليم شوند، به حدی که توان مقابله با دشمنان را نداشتند. 15 هرگاه کوشان رشعایم، پادشاه بین النهرين نمود و آنها مدت هشت سال او را قوم اسرائیل با دشمنان می چگیدند، خداوند بر ضد اسرائیل عمل بندگی کردند. 9 اما چون برای کمک نزد خداوند فریاد براوردند، می کرد، همان طور که قبل از این مورد هشدار داده و قسم خود را خداوند عنتی ئیل پسر قناز را فرستاد تا ایشان را نجات دهد. (قفار برادر بود. اما وقتی که قوم به این وضع فلاکت بار دچار گردیدند 16 کوچک کالیب بود). 10 روح خداوند بر عنتی ثل قرار گرفت و او خداوند رهبری فرستاد تا ایشان را از دست دشمنانشان برهانند. 17 اسرائیل را رهبری کرده، با کوشان رشعایم پادشاه وارد چنگ شد و ولی از رهبان نیز اطاعت ننمودند و با پرسش خدایان دیگر، نسبت به خداوند به او کمک نمود تا کوشان رشعایم را به کلی شکست دهد. خداوند خیانت وزیدند. آنها برخلاف اجدادشان عمل کردند و خیلی 11 مدت چهل سالی که عنتی ثل رهبری اسرائیل را به عهده داشت، زود از پیروی خداوند سر باز زده، او را اطاعت ننمودند. 18 هر یک در سرزمین بنی اسرائیل صلح حکمفرما بود. 12 بعد از مرگ عنتی ئیل، از رهبان در طول عمر خود، به کمک خداوند قوم اسرائیل را از دست مردم اسرائیل بار دیگر به راههای گناه آسود خود بازگشتند. بنابراین دشمنانشان می رهایید، زیرا خداوند به سبب ناله قوم خود و ظلم و خداوند عجلون، پادشاه موآب را بر اسرائیل مسلط ساخت. 13 قوم ستمی که بر آنها می شد؛ دلش بر آنها می سوخت و تا زمانی که آن عمون و عمالیق نیز با عجلون مخدوش شده، اسرائیل را شکست دادند و رهبر زنده بود به آنها کمک می کرد. 14 اما وقتی که آن رهبر می مرد، ارجح را که به «شهر نخلها» معروف بود به تصرف خود درآوردند. قوم به کارهای زشت خود برمی گشتند و حتی بدتر از نسل قتل رفاقت 14 از آن به بعد، اسرائیلی ها مدت هیجده سال عجلون پادشاه موآب می کردند. آنها باز به سوی خدایان بپرسانند زیرا کمک نزد خداوند فریاد براوردند، زانو می زند و آنها را عبادت می نمودند و با سرختنی به پیروی از خداوند ایهود، پسر جیرای بنیامینی را که مرد چپ دستی بود فرستاد تا رسوم زشت بپرساند ادامه می دادند. 20 پس خشم خداوند بر آنها را برهاند. اسرائیلی ها ایهود را انتخاب کردند تا جزیره را به پایختن بنی اسرائیل افروخته شد و فرمود: «چون این قوم پیمانی را که با پدران موآب برد، به عجلون تحويل دهد. 16 ایهود پیش از رفتن، یک ایشان پستم شکسته اند و از من اطاعت نکرده اند، 21 من نیز قبایلی خنجر دو دم به طول نیم متر برای خود ساخت و آن را زیر لپاسش بر را که هنگام فوت پیش هنوز مغلوب نشده بودند، بیرون نخواهیم کرد. ران راست خود بست. 17 او جزیره را به عجلون که مرد بسیار چاقی 22 بلکه آنها را برای آمودن قوم خود می گذارم تا بینم آیا آنها چون بود تحويل داده، همراه افاد خود راهی منزل شد. اما بیرون شهر پدران خود، مرا اطاعت خواهند کرد یا نه. 23 پس خداوند آن قبایل نزدیک معدنهای سنگ در جلجال، افراد خود را روانه نمود و خود به را در سرزمین کنعان واگذاشت. او ایشان را توسط پیش به کلی تنهایی نزد عجلون پادشاه بازگشت و به او گفت: «من یک پیغام شکست نداده بود و بعد از مرگ پیش نیز فوری آنها را بیرون نکرد. محرومانه برای تو دارم.» پادشاه خدمتگزاران خود را بیرون کرد تا پیغام محرمانه او را بشنوید. 20 پس ایهود با عجلون در قصر بیلاقی پادشاه

3 خداوند برعی قبایل را در سرزمین کنعان واگذاشت تا نسل تنها ماند. ایهود به عجلون نزدیک شده گفت: «پیغامی که من دارم جدید اسرائیل را که هنوز طعم چنگ با کنunanی ها را نجیشیده بودند، از جانب خداست!» عجلون از جای خود برخاست تا آن را بشنوید. بیاموزند. 2 خداوند به این وسیله می خواست به نسل جدید اسرائیل 21 ایهود با دست چپ خود خنجر را از زیر لپاسش بیرون کشیده، آن

بیرون راند، چون ساکنان آنجا دارای ارایه‌های آهنین بودند. 20

همان طور که موسی قول داده بود شهر حبرون به کالیپ داده شد و

کالیپ اهلی این شهر را که در آنجا در میان قبیله بنیامین زندگی بود؟! 21 خداوند ایشان فرمود: «قبیله یهودا بود. من زمین کنعانی‌ها را به تصرف آنها در خواهم آورد.» 3 هربران قبیله یهودا از می‌کنند. 22 خداوند با قبیله یوسف بود، و آنها توائستند بیت‌ئل را قبیله شمعون خواستند تا ایشان را در این جنگ باری نمایند، و به ایشان گفتند: «کمک کنید تا کنعانی‌ها را از سرزمینی که به قبیله ما تعلق دارد، بیرون کنیم. ما نیز به شما کمک خواهیم کرد تا زمین خود گرفتند و به او گفتند که اگر به آنها راه نفوذ به شهر را نشان دهد جان را تصاحب نمایید.» پس قبیله شمعون همراه قبیله یهودا عازم جنگ او و خانواده‌اش در آمان خواهد بود. 25 او راه نفوذ به شهر را به آنها نشان داد. پس وارد شده، اهلی شهر را قفل عام نمودند، ولی آن مرد کمک کرد به طوری که ده هزار تن از دشمنان را در بازگشتند. و خانواده‌اش را نکشند. 26 بعد این مرد به سرزمین حیتی‌ها پادشاه آنها، ادونی بازگردید که اسرائیلی‌ها او در آنجا شهری بنا کرد و آن را لوز نامید که تا به امروز به همان نام دستگیر نموده، شسته‌های دست و پای او را بریدند. 7 ادونی بازگشتند ساکنان شهرهای بیت‌شان، گفت: «هفتاد پادشاه با دست و پای شست بريده از خرده ناهای تعکن، دُر، بیلعام، مجدو و اهالی روستاهای اطراف آنها را بیرون سفره من می‌خورند. اکنون خدا مرا به سرای اعمال رسانیده است.» 28 وقتی اسرائیلی‌ها ادونی بازگشتند، کنعانی‌ها را مثل بوده به کار گرفتند ولی آنها را به اورشلیم بردند و او در آنجا مرد. 8 قبیله یهودا شهر نیرومندتر شدند، کنunanی‌ها را مثل بوده به کار گرفتند و آنها را اورشلیم را گرفته، اهلی آنجا را قتل عام نمودند و شهر را به آتش کشیدند. 29 قبیله افرایم نیز کنunanی‌ها کشیدند. 9 بعد از آن، آنها با کنunanی‌هایی که در نواحی کوهستانی ساکن جازر را بیرون نکردند و آنها هنوز هم در میان قبیله افرایم زندگی می‌کنند. 30 قبیله زبولون نیز اهلی فطرون و نهلوک را بیرون نزدند، و صحرای نیک و کوهپایه‌های غربی ساکن بودند وارد جنگ شدند.

10 آنگاه قبیله یهودا بر کنunanی‌های در میان قبیله زبولون باقی ماندند و به صورت بردۀ نامیده می‌شد. حمله بردند و طایفه‌های شیشای، اخیمان و تلمای را شکست دادند. 11 سپس به شهر دیر (که قبلًا به قریه سفر معروف احباب، اکریب، حلیه، غصیق و رحوب را بیرون نزدند). 31 همچنین قبیله اشیر، ساکنان عکو، صیدون، شکست دادند. 12 کالیپ به افراد خود گفت: «هر که برود و قریه اشیر در میان کنunanی‌های آن سرزمین زندگی می‌کنند. 33 قبیله فنتالی بود) هجوم بردند. 13 کالیپ به افراد خود گفت: «هر که برود و قریه هم ساکنان بیت‌شمسم و بیت‌عنات را بیرون نکردند، بنا برایشان سفر را تصرف نماید، دخترم عکسه را به او به زنی خواهم داد.» 13 اما عن‌تل، پرس فناز (قاز برادر کوچک کالیپ بود) شهر را تصرف نمود و کالیپ عکسه را به او به زنی داد. 14 عن‌تل وقتی عکسه را به خانه خود می‌برد، او را ترغیب نمود تا از پدرش کالیپ صحبت آنلیون، شتملیم و کوه حارس را تصرف کنند ولی قبیله یوسف آنها را عکسه از الاغش پیاده شد تا در این باره با پدرش کالیپ صحبت مغلوب ساخته، به بردگی گرفتند. 36 سرحد اموری‌ها از گردنه عقریها کشیدند. کالیپ از او پرسید: «چه می‌خواهی؟» 15 عکسه گفت: «یک شروع شده، به سالع می‌رسید و از آنجا نیز فراتر می‌رفت. هدیه دیگر هم به من بده! آن زمینی که در نیگب به من داده‌ای،

زمین بی‌آیی است. یک قطعه زمین که چشمی در آن باشد به من 2 روزی فرشته خداوند از جلال به بوکیم آمد، به قوم اسرائیل بده.» پس کالیپ چشم‌های بالا و پایین را به او بخشید. 16 وقتی گفت: «من شما را از مصر به سرزمینی که وعده آن را به اجاداتان که قبیله یهودا به ملک تازه خود واقع در بیابان نیک، نزدیک عراد، دادم آوردم و گفتیم که هرگز عهدی را که با شما بسته‌ام نخواهم وارد شدند، قبیله قبیله (از نسل پدرزن موسی) نیز به آنها پوستند. آنها شکست، به شرطی که شما نیز با اقوامی که در سرزمین موعود هستند خانه‌های خود را در اریحا (معروف به شهر نخلستان) ترک نموده، از آن پس در میان قبیله یهودا ساکن شدند. 17 آنگاه قبیله یهودا همراه قبیله شمعون، کنunanی‌های را که در شهر صفت زندگی می‌کردند شکست دادند و شهرشان را به کلی نابود کرده، آن را خرماء نامیدند. تله شما را گرفتار خواهند کرد.» 4 وقتی فرشته سختان خود را به پایان 18 همچنین قبیله یهودا شهرهای غره، اشقلون، عقرون و روستاهای رسانید، قوم اسرائیل با صدای بلند گریستند. 5 آنها آن مکان را بوکیم اطراف آنها را فتح کردند. 19 خداوند به قبیله یهودا باری نمود تا نامیده، در آنجا برای خداوند قربانی کردند. 6 یوشع قوم اسرائیل را نواحی کوهستانی را تصرف کنند؛ اما موفق نشدند ساکنان دشتها را

خواهد برد.» **21** قوم اسرائیل در جواب یوشع گفتند: «ولی ما قول می‌دهیم از خداوند پیروی کنیم!» **22** یوشع گفت: «پس خود شما شاهد هستید که قول داده‌اید از خداوند پیروی نمایید.» گفتند: «بله، ما خود، شاهد هستیم.» **23** یوشع گفت: «بسیار خوب، پس حال باید پنهانی را که در میان شما هستند از خود دور کنید و دلهای خود را به خداوند، خدای اسرائیل نزدیک سازید.» **24** مردم به یوشع گفتند: «آری، ما فقط از خداوند، خدای خود اطاعت و پیروی خواهیم کرد.» **25** یوشع آن روز در شکیم با ایمان پیمان بست و آنها را متعهد به انجام قوانین و مقررات آن نمود. **26** او تمام این سخنان را در کتاب قانون خدا نوشت. سپس سنگی بزرگ گرفته، آن را در پای درخت بلوطی که در کار خیمه عبادت بود، بر پا داشت. **27** آنگاه یوشع به تمام قوم اسرائیل گفت: «این سنگ، شاهد پیمان شما با خداوند است و تمام سخنانی را که خداوند به ما فرمود، شنیده است. پس اگر از پیروی خدا برگردد، همین سنگ بر ضد شما شهادت خواهد داد.» **28** بعد از آن، یوشع مردم را مخصوص نمود تا هر کس به ملک خود برسد. **29** چندی بعد، یوشع خدمتگزار خداوند در سن صد و ده سالگی درگذشت **30** و او را در تنه سارح در کوهستان افرايم به طرف شمال کوه جاعش که ملک خود او بود دفن کردند. **31** قوم اسرائیل در تمام مدت زندگانی یوشع و نیز ریش سفیدان قوم که پس از او زنده مانده بودند و شخصاً اعمال شگفت‌انگیز خداوند را در حق اسرائیل دیده بودند، نسبت به خداوند وفادار ماندند. **32** استخوانهای یوسف را که اسرائیلی‌ها موقع خروج از مصر با خود آورده بودند، در شکیم در قطعه زمینی که بعنوب از پسران حمور به صد تکه نفره خربده بود دفن کردند. (این زمین در ملک پسران یوسف قرار داشت). **33** العازار، پسر هارون نیز درگذشت و او را در چیمه که در ملک پسران فیحاص واقع بود، در کوهستان افرايم دفن کردند.

قوم اسرائیل گفت: «من دیگر بیر و سالخورده شده‌ام. ۳ شما آنچه را و فرزندانش به مصر رفتند. ۵ بعد موسی و هارون را فرستادم و بلای که خداوند، خدایان به خاطر شما انجام داده است دیده‌اید. او عظیمی بر سر مصری‌ها آورد. سرانجام، اجداد شما را از اسارت خودش با دشمنان چنگید. ۴ من زمینهای را که به تصرف خود مصری‌ها آزاد نمودم. ۶ وقتی به ساحل دریای سرخ رسیدند، مصری‌ها درآورده‌اید و حتی آنهایی را که هنوز تصرف نکرده‌اید، بین شما تقسیم با اریه‌ها و سواران به تعقیب ایشان پرداختند. ۷ در این هنگام، آنها نموده‌اند. تمام این سزمین، از رود ادن گرفته تا دریای مدیترانه از از من کمک خواستند و من میان آنها و لشکر مصری تاریکی ایجاد آن شما خواهد بود؛ زیرا چنانکه خداوند وعده داده است، خود او نمودم. سپس آب دریا را بر سر مصری‌ها یاریختم و آنها را در دریا غرق قبیله‌هایی را که هنوز میان شما باقی مانده‌اند از این سزمین بیرون کردم. پدران شما آنچه را که بر سر مصری‌ها آوردم با چشمان خود خواهد راند تا در آن ساکن شوید. ۸ اما شما قوی باشید و به دقت دیدنند. بعد از آن، قوم اسرائیل سالهای زیادی را در بیابان گذرانیدند. دستورهایی را که در تورات موسی نوشته شده است اطاعت کنید و ۹ «سرانجام شما را به سزمین اموری‌ها در آن طرف رود اردن آوردم. تمام جزئیات آن را نگاه دارید و از آن منحرف نشوید. ۷ مواطن اموری‌ها با شما چنگیزند، ولی من ایشان را نایبود کردم و زمینهایشان باشید با قوهایی که هنوز در میان شما باقی مانده‌اند معاشرت نکنید. را به شما دادم. ۹ سپس بالا، پادشاه موآب چنگ را با شما نام خدایان آنها را هرگز به زبان نیاورید و به نام آنها قسم نخوردید، آنها آغاز نمود و به دنبال بلعام، پسر بعور فرستاد تا شما را لعنت کنند. را عبادت نکنید و جلوی آنها زانو نزنید. ۸ بلکه به پیوه، خدای خود ۱۰ اما من دعای او را اجابت ننمودم، بلکه او را وادر ساختم تا بچسبید، همان طور که تا حالا کردید. ۹ خداوند، قوهای بزرگ و شما را برکت بدده و به این ترتیب شما را از دست بالا نجات نیرومند را از پیش روی شما بیرون راند و تاکنون کسی نتوانسته است دادم. ۱۱ سپس از رود ادن گذشتند و به ارجحه آمدند. جنگجویان در برابر شما بایستد. ۱۰ هر یک از شما به تهایی قادر هستید با ارجاع و بسیاری از قبایل دیگر از قبیل اموری‌ها، فرزی‌ها، کعنی‌ها، یک هزار سپاراز دشمن بچنگید و آنها را شکست دهید، زیرا خداوند، حیچی‌ها، جرجاشی‌ها، حیوانی‌ها و بیوسی‌ها یکی پس از دیگری با شما خدای شما مطابق قولی که داده است به جای شما می‌چنگد. ۱۲ زنیورهای ۱۱ پس مواطن باشید که همیشه خداوند، خدای خود را دوست سرخ به سراغ اموری‌ها فرستادم و دو پادشاه اموری را با مردمانشان از بدارید. ۱۲ «ولی اگر از خدا روگردان شده، با افراد این قومها که پیش روی شما راند. شما این پیروزی را با نیزه و کمان به دست هنوز در میان شما هستند دوست شوید و از آنها زن بگیرید و به آنها نیاورید! ۱۳ زمینی را که در آن رحمت نکشیدند بودید و شهراهی را زن پدید، ۱۳ مطمئن باشید که خدا این قومها را از سزمین میان بیرون که خود بنا نکرده بودید، به شما بخشیدم تا در آن ساکن شوید نخواهد راند، بلکه آنها دامی برای پاهای شما، تازیه‌ای برای پشت و از میوه تاکستانها و باغهای زیتونی که خود رحمت کاشن آنها شما، و خاری در چشم شما خواهد بود و شما عاقبت در زمین را نکشیدند بودید، بخوردید. ۱۴ «پس خداوند را احترام نماید و با نیکوکی که خداوند، خدایان به شما داده است هلاک خواهد شد. صداقت و راستی او را خدمت نکنید. بتهایی را که زمانی اجدادتان در ۱۴ «پایان عمر من فرا رسیده است و همه شما شاهد هستید که هر آن سوی رود فرات و در مصر پرستش می‌نمودند، از خود دور نکنید و چه خداوند، خدایان به شما و عده فرموده بود، یک به یک انجام فقط خداوند را خدمت نماید. ۱۵ امروز تضمیم خود را بگیرید. آیا شده است. ۱۵ ولی بدانید همان طور که خداوند نعمتها به شما می‌خواهید از خداوند پیروی کنید با از بهایی که اجداد شما در داده است، بر سر شما پلا نیز نازل خواهد کرد اگر از دستورهای او آن سوی رود فرات می‌پرستیدند، و یا از بهایی اموری‌هایی که در سریچی کنید و خدایان دیگر را پرستش و سجده نمایید. به، آتش سزمینشان ساکنید؟ ولی این را بدانید که من و خانواده‌ام خداوند را خشم او بر شما افروخته خواهد شد و شما را از روی زمین نیکوکی که عبادت خواهیم نمود.» ۱۶ مردم اسرائیل در پاسخ او گفتند: «واوی به شما بخشیده است به کلی نایب خواهد کرد.» ۱۷ زیرا خداوند، خدای ما بود که قوم ما را از بردگی اموری‌هایی که در

یک بار دیگر، پیش تمام قبایل اسرائیل را با بزرگان و رهبران پیش چشمانتان معجزات شگفت‌انگیز انجام داد. در تمام طول راه و داروان و مقامات قوم اسرائیل در شکم فرا خواند و آنها آمده، در و هنگامی که از میان سزمینهای دشمنان می‌گذشتند، او ما را حفظ حضور خدا ایستادند. ۲ پیش لب به سخن گشود و گفت که کرد. ۱۸ خداوند بود که هنگام ورود ما به این سزمین، قوم اموری و خداوند، خدای اسرائیل می‌فرماید: «در گذشته جد شما تاریخ، پدر سایر قومها را از اینجا بیرون راند. پس ما نیز از خداوند پیروی خواهیم ابراهیم و ناحور، در سمت شرقی رود فرات می‌زیست و بتیرست کرد، زیرا او خدای ماست.» ۱۹ اما پیش در پاسخ ایشان گفت: بود. ۳ ولی من ابراهیم، پسر تاریخ را از آن سوی رود فرات برداشته، به «پیروی از خداوند کار آسانی نیست، زیرا او قدوس و بسیار غیور سزمین کعنان آوردم و او را در سراسر این سزمین گرداندم و نسل او را است و از گناهاتان نخواهد گذشت. ۲۰ اگر او را ترک کرده بتها را زیاد کردم. اسحاق را به او بخشیدم ۴ و به اسحاق نیز یعقوب و پرستید، او برضد شما برخواهد خاست و شما را جهاز خواهد عیسو را دادم. نواحی اطراف کوه سعیر را به عیسو بخشیدم. یعقوب کرد، و با وجود آنکه به شما احسان نموده است، شما را از بین

24

پوش مردان جنگی قبایل رُؤیین، جاد و نصف قبیله منسی خداوند و بر ضد ما پرخیزید. 20 آیا فراموش کرده‌اید که وقتی عخان را خواند 2 و به ایشان چنین فرمود: «هر چه موسی خدمتگزار پسر زارح مال حرام را برداشت، نه فقط او بلکه تمام قوم اسرائیل با خداوند به شما امر فرموده بود، انجام داده‌اید، و تمام دستورهای مرا او مجازات شدند؟» 21 قبایل رُؤیین، جاد و نصف قبیله منسی نیز اطاعت کرده‌اید. 3 هر چند جنگ خیلی طول کشید، ولی شما در این مدت برادران خود را ترک نکردید بلکه مأموریتی را که یهوه، مطابق و عده خود، به برادرانتان پیروزی و آرامش بخشیده است. پس خداوندان به شما داده بود، انجام دادید. 4 اکنون یهوه، خدای شما به خانه‌های خود در آن سوی رود اردن که خداوند توسط خدمتگزار آردی و قربانی سلامتی تقدیم کنیم، خداوند خودش ما را مجازات کنید، به شما به ملکیت داده است، برگردید. 5 به دقت آنچه را که موسی به شما دستور داده است، انجام دهید: یهوه، خدای خود را دوست بدارید، در راه او گام بدارید، احکامش را اطاعت کنید، به او پحسنید و با دل و جان او را خدمت نمایید.» 6 پس بوشع آنها را برکت داده، ایشان را به خانه‌ایشان روانه ساخت. 7

(موسی قبلاً در شرق رود اردن در باشان به نصف قبیله منسی زمین داده بود، و پوش هم در غرب رود اردن به نصف دیگر آن قبیله، در پس تصمیم گرفتیم آن مذبح را بنا کنیم، البته نه برای تقدیم قربانی میان قبایل دیگر، زمین بخشید). در حالی که مردان جنگی عازم سوختنی و سایر قربانیها، بلکه تا بین ما و شما و فرزندانمان شاهدی خانه‌های خود بودند، پوش ایشان را برکت داده، گفت: «با ثروت بسیار، گله و رمه‌های بی شمار، طلا و نقره، مس و آهن، و پوشان فراوان به خانه‌های خود بازگردید و این غایم را با بستگان خود تقدیم می‌نماید.» 9 پس مردان جنگی قبایل رُؤیین، جاد، و نصف قبیله منسی، بنی اسرائیل را در شیلوه در سرزمین کنعان ترک نمودند و به سوی سرزمین خود در جلعاد که بنا به دستور خداوند به موسی، آن را تصرف کرده بودند، روانه شدند. 10 وقی قبایل رُؤیین، جاد و نصف قبیله منسی به جلیلوت در کنار رود اردن در کنعان رسیدند، مذبح بسیار بزرگ و چشمگیری در کنار رود اردن بنا کردند. اما هنگامی که بقیه قبایل اسرائیل این را شنیدند، در شیلوه جمع شدند تا به جنگ آنها بروند. 11 ولی اول، عده‌ای را به هری فینحاس پسر العازار کاهن نزد ایشان به سرزمین جلعاد فرستادند. 12 افرادی که همراه فینحاس رفتند ده نفر بودند که هر کدام از آنها مقام سرپرستی خاندانی را بر عهده داشتند و به نمایندگی از طرف قبیله خود آمده بودند. 13 وقی این گروه به نزد قبایل رُؤیین، جاد و نصف قبیله منسی شنیدند، قانع شدند. 14 فینحاس پسر العازار به ایشان گفت: «امروز فهیمیدیم که خداوند در میان ماست، زیرا شما بر ضد او بروند. 15 وقی این گروه به نزد خدای اسرائیل براخاسته‌اید.» 16 به نمایندگی از طرف تمام قوم خداوند گفتند: «چرا از پیرو خداوند برگشته‌اید و با ساختن این مذبح از او روگردان شده، بر ضد خدای اسرائیل براخاسته‌اید؟» آیا دیگر سخنی از جنگ با قبایل رُؤیین و جاد و یا خراب کردن سرزمین عقوبت پرستش بت بعل غفور برای ما کم بود؟ مگر فراموش کرده‌اید چه بلای وحشتناکی بر قوم خداوند عارض شد، به طوری که هنوز هم از آن کاملاً آزاد نشده‌ایم؟ مگر نمی‌دانید اگر امروز از دستور خداوند ما شاهد است که خداوند، خدای ما نیز هست.»

17 اگر زمین شما برای عبادت خداوند مناسب نیست، بهتر سالها گذشت و خداوند بنی اسرائیل را از دست دشمنانش است به سرزمین خداوند که خیمه عبادت در آنجاست بیاید و در راحتی بخشید. در این هنگام پوش پیر و سالخورد شده بود. 18 او این سرزمین با ما زندگی کنید، و با ساختن یک مذبح دیگر علاءه تمام بنی اسرائیل را فرا خواند و به بزرگان و رهبران و داوران و مقامات بر مذبحی که برای خداوند، خدای ما ساخته شده است، بر ضد

20 خداوند به پیش فرمود: «به مردم اسرائیل بگو که قبلًاً به کالیپ پسر پنهنه داده شده بود». 13 علاوه بر شهر حرون که شهرهای پناهگاه را که قبلاً دستورهای آن را توسط موسی به شما داده از شهرهای پناهگاه بود، این شهرها نیز به نسل هارون که کاهن بودند داده شد: لبینه، 14 پتیر، اشمومع، 15 حولون، دیر، 16 عین، پوطه بودم، تعین کنید، 3 تا اگر کسی مرتکب قتل غریب‌دید شود به آنجا پنهان ببرد و از انتقام بستگان مقتول در امان باشد. 4 وقتی قاتل به پنهان ببرد، مکانی برای زندگی کردن به او بدهند تا پیش ایشان بماند. 5 اگر یکی از بستگان مقتول برای کشتن قاتل باید، نباید سیزده شهر برا چراگاههای اطراف، به نسل هارون که کاهن بودند داخل شهر برد، مکانی برای زندگی کردن به او بدهند تا پیش ایشان بماند. 6 او باید تا زمان محکمه‌اش در این شهر بماند، چون او به طور تصادفی مرتکب عمل قتل شده است، نه از روی کینه و غرض. 7 او باید تا زمان محکمه‌اش در حضور مردم، و تا وفات رئیس کهنه‌ای که در زمان واقعه بر مصدر کار بوده است، در آن شهر بماند. اما بعد از آن، آزاد است و می‌تواند به شهر و خانه خود بازگردد.» 7 پس این شهرها برای پناهگاه اختصاص یافند: قادر جلیل در کوهستان نفتالی، شکیم در کوهستان افرایم و قریه اربع (که حیرون نیز نامیده می‌شد) در کوهستان بیهود. 8 همچنین در سمت شرقی رود اردن، در شرق اریحا، این شهرها برای پناهگاه اختصاص یافتند: باصر در صحراء زمین قبیله رؤین، راموت در جعلاد از زمین قبیله جاد و جولان در باشان از زمین قبیله منسی. 9 شهرهای پناهگاه، هم برای اسرائیلی‌ها بود و هم برای غریبانی که در میان ایشان زندگی می‌کردند، تا اگر کسی ناخواسته مرتکب قتل شود، به یکی از آنها فرار کند تا قبل از محکمه‌اش در حضور مردم، به دست مدعی خون مقتول، کشته نشود.

21

برگان قبیله لاوی به شیلوه آمدند و به العازار کاهن، بوشع و (یکی از شهراهای پناهگاه)، حموت دُر و قتان، جمعاً سه شهر با
باقی رهبران قبایل گفتند: «خداؤنده به موسی فرمود که شهراهی برای چراگاههای اطراف. ۳۳ پس سیزده شهر با چراگاههای اطراف آنها به سکونت و چراگاههایی برای گله‌ها به قبیله ما داده شود.» ۳۴ پس خاندان چرخشون داده شد. ۳۵ به قبیله قبیله لاوی که خاندان ماری را بنی اسرائیل طیق فرمان خداوند او ملک خود شهرهای را با چراگاههای تشکیل می‌دادند، این شهرها داده شد: از قبیله زبولون؛ شهرهای اطراف افشاو به قبیله لاوی دادند. ۴ خاندان قهات نخستین گروه از پیغمبر، قرته، ۳۵ دمنه و نحال، جمعاً چهار شهر با چراگاههای از نسل هارون و کاهن بودند، سیزده شهر از شهرهای قبایل بیهودا، و میفعت، چهار شهر به قبیله لادی درآمد. به آن دسته از قهاتی‌ها که از اطراف. ۳۶ از قبیله رئوبین؛ شهرهای باصر، یهصه، ۳۷ قدیموت شمعون و بنیامین داده شد. ۵ به قبیله خاندان قهات، ده شهر از شهرهای راموت در جعلعاد (یکی از شهرهای پناهگاه)، محنایم، ۳۹ شهرهای افزاییم، دان و نصف قبیله منسی داده شد. ۶ به خاندان حشیون و یعزیر، چهار شهر با چراگاههای اطراف. ۴۰ روی‌هر رفه قبیله منسی که در باشان قرار داشت، داده شد. ۷ به خاندان ماری، تشکیل می‌دادند، داده شد. ۴۱ بدین ترتیب از سزمینی که متعلق به دوازده شهر از شهرهای قبایل رئوبین، جاد و زبولون داده شد. ۸ بدین بنی اسرائیل بود چهل و هشت شهر با چراگاههای اطراف آنها به قبیله قبیله منسی که در باشان قرار داشت، داده شد. ۴۲ پس خداوند، تمام سزمینی را که به اجداد قوم ترتیب آنچه که خداوند به موسی فرموده بود، انجام پذیرفت و شهرها و لاوی داده شد. ۴۳ پس خداوند، تمام سزمینی را که به اجداد قوم چراگاهها برای قبیله لاوی به حکم قرعه تعیین گردید. ۴۴ این است اسرائیل و عده فرموده بود به بنی اسرائیل بخشید و ایشان آن را تصرف اساسی شهرهایی که از ملک قبایل بیهودا و شمعون به نسل هارون که نموده، در آن ساکن شدند. ۴۵ خداوند چنانکه به اجداد آنها و عده از طایفة قهات (پسر لاوی) بودند، داده شد (طایفة قهات نخستین داده بود در سزمین اسرائیل صلح برقرار نمود و کسی را یاری مقاومت گروهی بودند که قرعه به نامشان درآمد): ۱۱ شهر حرون که همان با آنها بود. خداوند ایشان را باری نمود تا دشمنان خود را نابود کنند. ۴۶ او به تمام و عده‌های نیکوکی که به قوم اسرائیل داده بود وفا کرد.
اطرافش، به ایشان تعلق گفت. ۱۲ (مزارع و روستاهای اطراف آن،

دره هنوم (واقع در شمال دره رفایم) است، امتداد می‌یافتد. سپس، یساکار از شهرهای تابور، شخصیمه و بیت‌شمس می‌گذشت و به رود از دره هنوم می‌گذشت و جنوب سرزمین بیوسیان راقطع می‌کرد و به اردن منتهی می‌شد. جمعاً شانزده شهر با روستاهای اطرافشان به عین روجل می‌رسید. **۱۷** این خط مرزی از عین روجل به طرف خاندانهای قبیله یساکار تعاقب گرفت. **۲۴** پنجین قرعه به نام اشیر شمال به عین شمس می‌رفت و بعد به جلیلوت که در مقابل گذرگاه درآمد. شهرهای خاندانهای این قبیله عبارت بودند از: حلقه، حلی، ادومس قرار دارد، می‌رسید. سپس به طرف سنگ بوه (بوه پسر باطن)، اکشاف، **۲۶** الملک، عساد و مشآل، خط مرزی قبیله روبین (بود) سرازیر شده، **۱۸** از شمال زمینی که مقابل دره اردن است اشیر در غرب، به طرف کرمل و شیحور لبنه کشیده می‌شد **۲۷** و از می‌گذشت. سپس به دره اردن سرازیر می‌شد **۱۹** و از آنجا به سمت آنجا به سمت شرق به طرف بیت‌اجون می‌پیچید و به زبولون و شمال بیت‌حجله کشیده می‌شد و به خلیج شمالی دریای مرده که در دره یفتح‌تل می‌رسید. از آنجا به طرف شمال به سوی بیت‌عامق و انتهای جنوبی رود اردن است، منتهی می‌شد. این بود مرز جنوبی. نعیل امتداد یافته از شرق کاپول می‌گذشت. **۲۸** سپس از حبرون، **۲۰** رود اردن، مرز شرقی زمین بین‌ایمن را تشکیل می‌داد. این زمینی رحوب، حمون، قانه و صیدون بزرگ می‌گذشت. **۲۹** سپس این خط است که برای خاندانهای قبیله بین‌ایمن تعین گردید. **۲۱** شهرهای مرزی به طرف رامه می‌پیچید و به شهر حصاردار صور می‌رسید و باز که به خاندانهای قبیله بین‌ایمن تعاقب داشت، از این قرارند: اریحا، به طرف شهر حوصه پیچیده در ناحیه اکریب به دریای مدیترانه منتهی بیت‌حجله، عیمَق قضیص، **۲۲** بیت‌عربه، صمارایم، بیت‌ئیل، **۲۳** می‌شد. **۳۰** عمه، عفیق و رحوب نیز جزو ملک اشیر بودند. جمعاً عویم، فاره، غفرت، **۲۴** کفرعمونی، غُنمی و جایع، جمعاً دوازده شهر بیست و دو شهر با روستاهای اطرافشان به خاندانهای قبیله اشیر با روستاهای اطراف. **۲۵** جبعون، رامه، بیرون، **۲۶** مصفه، کفره، بحرسب خاندانهایشان تعاقب گرفت. **۳۲** ششمین قرعه به نام نفتالی موصه، **۲۷** راقم، برفنیل، تزاله، **۲۸** صیله، آلف، یوسوی (اورشلایم)، درآمد. خط مرزی زمین خاندانهای این قبیله در ناحیه اکریب به دریای مدیترانه منتهی چجه و قوه بغارم، جمعاً چهارده شهر با روستاهای اطراف. این بود از بلوطی که در صعیم است گذشته، در امتداد ادامی، ناقب و پین‌ئیل به لقون می‌رسید و از آنجا به رود اردن منتهی می‌شد. **۳۴** این ملکی که به خاندانهای قبیله بین‌ایمن داده شد.

۱۹

دوین قرعه به نام شمعون درآمد. زمین خاندانهای این قبیله، حقوق پیش می‌رفت. زمین نفتالی با زبولون در جنوب، با اشیر در در داخل مزهای زمین یهودا قوار داشت و شامل این شهرها می‌شد: غرب و با رود اردن در شرق هم مرز می‌شد. **۳۵** شهرهای حصارداری پیشیع، شیع، مولاده، **۳** حضرشوعل، بالح، عاصم، **۴** التولد، که در زمین نفتالی واقع شده بودند از این قرارند: صیدم، صیر، بتو، حمه، **۵** صقلغ، بیت‌مرکبوت، حصرسوسه، **۶** بیت‌لیاعوت و حَمَّت، رقت، کارت، **۳۶** ادامه، رامه، حاصور، **۳۷** فادش، ادرعی، شاروحن، جمعاً سیزده شهر با روستاهای اطراف. **۷** عین، رمون، عاتر عین حاصور، **۳۸** بیرون، مجبدلیل، حوریم، بیت‌عنات و بیت‌شمس. و عاشان، جمعاً چهار شهر با روستاهای اطراف **۸** و تمام روستاهای اطراف، **۹** این زمین از این قبیله عبارت بودند از: صرעה، إشتائيل، عيرشمسم، **۴۲** شَلَّبِين، بود زمینی که به خاندانهای قبیله شمعون داده شد. **۹** این زمین از این قبیله عبارت بودند از: صرעה، إشتائيل، عيرشمسم، **۴۲** شَلَّبِين، سهمی بود که قبل از قبیله یهودا تعین گردیده بود، چون زمین آیلو، بیله، **۴۳** الون، تمنه، عقرون، **۴۴** الْقَتْتَ، چینون، بعله، **۴۵** سهم بیودا برای ایشان زیاد بود. **۱۰** سومین قرعه به نام زبولون درآمد. بیود، بنی‌برق، جت‌رمون، **۴۶** میامیقون، زقون و همچین زمین مقابل مز زمین خاندانهای این قبیله از سارید شروع می‌شد **۱۱** و به طرف یافا. **۴۷** (ولی زمینی که برای قبیله دان تعین شد، برای ایشان کافی مغرب تا مرعله و دباشه کشیده شده، به دره شرق یقتعام می‌رسید. نبود. پس قبیله دان به شهر لشَم در شمال حمله برد، آن را تصرف **۱۲** از طرف شرق سارید نیز تا حدود کسلوت تابور و از آنجا تا دابره نمودند و اهالی آنجا را قتل عام کردند. سپس در آنجا ساکن شدند و یافیع کشیده می‌شد. **۱۳** باز به طرف شرق امتداد یافته، به جت و نام جد خویش، دان را بر آن شهر نهادند.) **۴۸** این شهرها و حافر و عت قاصین کشیده می‌شد، سپس از رمون گذشته، به نیعه روستاهای اطرافشان به خاندانهای قبیله دان تعاقب گرفت. **۴۹** پس از **۱۴** این خط مرزی در شمال، به طرف حاتون برمی‌گشت اینکه زمینها میان قبایل اسرائیل تقسیم شد و حدود هر کدام تعین می‌رسید. **۱۵** شهرهای قطله، نهالل، شمرون، گردید، قوم اسرائیل مطابق دستور خداوند، به پوشع ملکی پیشنهاد پذله و بیت‌لحم نیز جزو ملک قبیله زبولون بودند. جمعاً دوازده کردند و او تمنه سارح را که در میان کوهستان افزایم واقع شده بود شهر با روستاهای اطرافشان به خاندانهای قبیله زبولون تعاقب گرفت. برای خود برگزید و آن را دوباره بنا کرد و در آن ساکن شد. **۱۷** چهارمین قرعه به نام یساکار برحسب خاندانهایشان درآمد. ترتیب، قرعه‌کشی و تقسیم زمین بین قبایل اسرائیل در شیله، جلوی شهرهای خاندانهای این قبیله عبارت بودند از: بزرعیل، کسلوت، دروازه خیمه ملاقات انجام شد. در این قرعه کشی که در حضور شون، **۱۹** حفارایم، شیئون، اناجره، **۲۰** بیت، قشیون، آنص، خداوند برگزید، العازار کاهن، پوش و سران قبایل حاضر بودند **۲۱** رمه، عین جنیم، عین حده و بیت‌فصیص. **۲۲** خط مرزی قبیله و نظارت می‌گردند.

علاوه بر این، بعضی از شهرهایی که در سرحد خاک نصف قبیله بگردید و برای خود صاف کنید. **۱۶ آنها گفتند: «کعنایهایی که منسی بود با رستاههای اطراف به قبیله افرایم** داده شد. **۱۰ ولی آنها در دشتها ساکنند، چه آنهایی که در بیت‌شان و رستاههای اطراف کعنایانی را که در جازر ساکن بودند بیرون نکردن و کعنایی‌ها تا آن، و چه آنهایی که در دره بزرگ‌علی هستند، اراهه‌های آنهین دارند، و امروز در میان قبیله افرایم به صورت برد زندگی می‌کنند.** **۱۷ پوش عهده آنها بر نمی‌آیم.»** پوش عهده آنها بر نمی‌آیم. **۱۷ پوش عهده آنها بر نمی‌آیم.**

افرام و منسی گفت: «جمعیت شما زیاد است و شما قوی هستید.

۱۷

قسمتی از زمینهایی که در غرب رود اردن بود به قبیله منسی پس پیش از یک سهم به شما تعلق خواهد گرفت. **۱۸ کوهستان** (پسر بزرگ بوسف) داده شد. به خاندان ماحیر (پسر بزرگ منسی و جنگلی نیز از آن شما خواهد بود. این جنگل را صاف کنید و سراسر پدر جعلاد) **قبلاً زمین جعلاد و باشان** (در سمت شرقی رود اردن) داده آن را تصرف نمایید. من پیش دارم که شما می‌توانید کعنایی‌ها را از شده بود، زیرا آنها جنگجویانی شجاع بودند. **۲ پس زمینهای کرانه آنجا بیرون کنید، گرچه آنها اراهه‌های آنهین دارند و قوی می‌باشند.» غربی رود اردن به پقیه قبیله منسی یعنی خاندانهای ایعر، هالک،**

۱۸

اسرائيل، شکیم، حافر و شمیداع داده شد. **۳ سلنهاد** پسر حافر، تمام قوم اسرائیل در شیلوه جمع شدند و خیمه ملاقات را بر حافر پسر جعلاد، جعلاد پسر ماحیر و ماحیر پسر منسی بود. صلفحاد پا کردند. هر چند آنها بر تمام سرزمین مسلط شده بودند، ولی هنوز پسری نداشت. او تهبا پیچ دختر داشت به نامهای: محله، نوعه، هفت قبیله باقی مانده بودند که ملکی نداشتند. **۳ پس پوش عهده** خجله، ملکه و تصره. **۴ این پیچ دختر نزد العازار کاهن، پوش و آنها گفت: «تا کی می خواهید سهل انگاری کنید؟ چرا نمی‌رود و بزرگان اسرائیل آمدند، گفتند: «خداؤند به موسی فرمود که ما هم زمینهای را که خداوند، خدای اجدادتان به شما داده است، تصرف می‌توانیم هر کدام به انداده یک مرد از زمین سهم داشته باشیم». **۵ نمی‌کنید؟ ۴ از هر قبیله سه مرد اختحاب کنید. من آنها را می‌فرستم پس چنانکه خداوند به موسی امر فرموده بود، این پیچ دختر مانند تا آن زمینها را بررسی کنند و از وضع آنها به من گزارش دهند تا بتوانم مردان قبیله‌شان، صاحب زمین شدند. بدین ترتیب قبیله منسی علاوه زمینهای را بین شما تقسیم کنم. **۵ آنها باید زمین را به هفت قسمت بزرگین جعلاد و باشان که در شرق رود اردن بود، صاحب ده سهم تقسیم کنند و گزارش آن را برای من بیاورند تا من در حضور خداوند، دیگر از زمینهای غرب رود اردن شدند. **۷ مز قبیله منسی از سرحد خدایمان سهم هفت قبیله را به حکم قرعه تعین نمایم.» قبیله بیهودا اشیر تا مکمیه که در شرق شکیم است، امتداد می‌یافتد؛ و از آنجا و قبیله بوسف که قبلاً به ترتیب زمینهای جنوب و شمال را گرفته‌اند به طرف جنوب کشیده شده، به ناحیه‌ای که اهالی عن نفوخ در آن در همان جا می‌مانند. **۷ قبیله لاوی هم از زمین سهمی ندارند، زیرا زندگی می‌کرند می‌رسید. **۸** (سرزمین نفوخ متعلق به منسی بود، اما آنها کاهن هستند و خدمت خداوند سهم ایشان است. قبایل رُؤوف و خود شهر نفوخ که در مز سرزمین منسی قرار داشت به قبیله افرایم جاد و نصف قبیله منسی هم که قبلاً سهم خود را در سمت شرقی تعلق می‌گرفت). **۹** سرحد قبیله منسی به طرف وادی قانه رود اردن که موسی برای ایشان تعین نموده بود، گرفته‌اند. **۸** پس کشیده می‌شد و به دریای مدیترانه می‌رسید. (چند شهر در جنوب آن افراد رفتند تا زمینها را بررسی کنند و گزارش آن را برای پوش بیاورند وادی قانه در خاک منسی واقع شده بودند که در واقع متعلق به افرایم تا او در شیلوه بزرگ شدند و خدمت خداوند سهم ایشان است. **۹** فرستادگان پوش مطابق دستوری که یافته بودند عمل بودند. **۱۰** زمین جنوب وادی قانه تا دریای مدیترانه برای افرایم تعین کنند. **۱۰** فرستادگان پوش مطابق دستوری که یافته بودند عمل تعین شد و زمین شمال وادی قانه تا دریای مدیترانه به قبیله منسی کردند. زمینهای را به هفت قسمت تقسیم نمودند و نام شهرهای هر داده شد. **۱۱** مز منسی از شمال به سرزمین اشیر و از سمت شرق به قبیله منسی کردند. سپس به اردوگاه شیلوه نزد پوش بازگشتدند. **۱۰** سرزمین پیاسکار محدود بود. **۱۱** شهرهای زیر که در خاک پیاسکار و پوش در حضور خداوند قرعه اندادخت و زمینهای را بین آن هفت قبیله اشیر واقع شده بودند به قبیله منسی داده شدند: بیت‌شان، بیلعام، تقسیم کرد. **۱۱** اولین قرعه به نام بیامین درآمد. زمین خاندانهای دُر، عین دُر، تعنک، مَجْدُو (که سه محله کوهستانی داشت)، و این قبیله، بین زمینهای دو قبیله بیهودا و بوسف قرار داشت. **۱۲** رستاههای اطراف آنها. **۱۲** اما قبیله منسی نتوانست کعنایهایی را که مز آنها در شمال از رود اردن شروع شده، به طرف شمال اریحا در این شهرها و رستاههای ساکن بودند بیرون کنند، پس آنها در آن بالا می‌رفت. سپس از وسط کوهستان گذشته، به صحرای بیت‌آون سرزمین باقی ماندند. **۱۳** حتی هنگامی که بین اسرائیل نیرومند شدند، در غرب می‌رسید. **۱۳** بعد به طرف جنوب لوز (که همان بیت‌ئیل باز آنها را بیرون نکردند بلکه ایشان را به بردگی خود گرفتند. **۱۴** است) کشیده شده، به طرف عطاوات ادار که در منطقه کوهستانی سپس دو قبیله بوسف نزد پوش آمدند، به او گفتند: «چرا از این زمین جنوب بیت‌حورون پایین واقع است سرازیر می‌شد. **۱۴** مز غریب از فقط یک سهم به ما داده‌ای، و حال آنکه خداوند ما را برکت داده و کوهستان جنوب بیت‌حورون به طرف جنوب کشیده شده، به قریه جمعیت ما را زیادتر از قبایل دیگر گردانیده است؟» **۱۵** پوش پاسخ بعل (همان قریه یعاریم) که یکی از شهرهای بیهوداست می‌رسید. داد: «اگر جمعیت شما زیاد است و زمین کوهستانی افرایم برای **۱۵** مز جنوبی از انتهای قریه بعل در غرب شروع می‌شد و به طرف شما کافی نیست، می‌توانید جنگل‌های وسیع فریزی‌ها و رفاتی‌ها را نیز چشم‌های نفتح کشیده شده، **۱۶** از آنجا به دامنه کوهی که مقابل**********

به دیر می‌رسید. بعد به سمت شمال، به سوی جلجال مقابل گردنه لاخیش، بُصقه، عجلون، 40 کبون، لحمان، کلیش، 41 جدیروت، ادومیم در طرف جنوبی دره عخور برمی‌گشت. از آنجا به طرف بیت‌داجون، نعمه و مقیده جماعت شازده شهر با روستاهای اطراف. چشمهدای عین شمس پیش می‌رفت و به عین روجل می‌رسید. 8 42 لبیه، عاتر، عاشان، 43 بفتح، اشنه، نصب، 44 غیله، اکریب سپس از دره هنوم که در امتداد دامنه جنوبی شهر یوسی (یعنی و مریشه جماعاً نه شهر با روستاهای اطراف. 45 همچنین تمام شهرها اورشلیم) قرار دارد، بالا می‌رفت و از آنجا به بالای تپه‌ای که در سمت و روستاهای ناحیه عقرون جزو ملک قبیله یهودا بود. 46 مز آن از غربی دره هنوم و در انتهای شمالی دره رفایتم است، پیش می‌رفت. 9 عقرون تا دریای مدیترانه بود و شهرهایی که اطراف اشدو واقع شده از آنجا به چشمهدای نفتح کشیده شده، به شهرهای نزدیک کوه بودند با روستاهای مجاور جزو زمین یهودا به شمار می‌آمدند. 47 و عقرون می‌رسید و تا بعله (قیه یعاریم) امتداد می‌یافت. 10 سپس از نیز خود شهر اشدو و غره با آبادی‌های اطراف آنها و تمام شهرهای بعله به طرف مغرب به کوه سعیر برمی‌گشت و در امتداد دامنه شمالی کنار دریای مدیترانه تا دره مصر جزو ملک یهودا بودند. 48 شهرهایی کوه یعاریم (که کسالون باشد) پیش می‌رفت و به طرف بیت‌شمس که در نواحی کوهستانی قرار داشتند و عبارت بودند از: شامبر، پتیر، سرازیر شده، از تمنه می‌گاشت. 11 بعد به دامنه شمالی عقرون سوکو، 49 دنه، قریه سنه (یا دیر)، 50 عاب، اشتمع، عائيم، می‌رسید و تا شکرون کشیده می‌شد و از کوه بعله گذشته به یعنی 51 جوش، حلوون و جبلو، 52 اراب، دومه، اشعان، 53 یانوم، بیت‌تفوح، افیقه، 54 حُمطه، ساحل دریای مدیترانه بود. خاندانهای قبیله یهودا داخل این مزهای قریه اربع (جبرون) و صیغور، جماعاً نه شهر با روستاهای اطراف. 55 زندگی می‌کردند. 13 خداوند به پوشع دستور داد که قسمتی از زمین 55 معون، کرمی، زیف، بوطه، 56 پیرعلی، پقداعم، زانوح، 57 بیهودا را به کالیب (پسر یافنه) بیخشید. برحسب این دستور، قریه اربع قاین، چجه و تمنه جماعاً ده شهر با روستاهای اطراف. 58 حلحلو، که نام دیگر آن حبرون بود به او داده شد. (اربع نام پدر عنان بود). بیت‌صور، چدور، 59 معارض، بیت‌عنوت و القون، جماعاً شش شهر 14 کالیب، طایفه‌های شیشا، اخیمان و تلمای را که از نسل عنان با روستاهای اطراف. 60 قریه بعل (قیه یعاریم) و زبه جماعاً دو شهر با بودند از آنجا بیرون راند. 15 سپس با مردم شهر دیر (که قبله قریه اربع) که در اورشلیم زندگی می‌کردند و با مردم سفر نامیده می‌شد) چنگید. 16 کالیب به افراد خود گفت: «هر که عبارت بودند از: بیت‌عریه، مدین، سکاک، 62 نیشان، شهر نمک و بیود و قریه سفر را تصرف نماید، دخترم عکسه را به او به زنی خواهم عین جدی، جماعاً شش شهر با روستاهای اطراف. 63 اما مردم قبیله داد. 17 عنی یتل (پسر قنان) برادرزاده کالیب، شهر را تصرف نمود و بیهودا نتوانستند یوسی ها را که در اورشلیم زندگی می‌کردند بیرون کالیب عکسه را به او به زنی داد. 18 عنی یتل وقی عکسه را به کنند. پس آنها در اورشلیم ماندند و هوز هم در آنجا هستند و با مردم خانه خود می‌برد، او را ترغیب نمود تا از پدرش قطعه زمینی بخواهد. قبیله یهودا زندگی می‌کنند.

16 عکسه از الااغش پیاده شد تا در این باره با پدرش کالیب صحبت

مرز جنوبی زمینی که به حکم قرعه به بنی یوسف (اغرایم و کنید. کالیب از او پرسید: «چه می‌خواهی؟» 19 عکسه گفت: «یک هدیه دیگر هم به من بده! چون آن زمینی که در نیگب به من (منسی) تعلق گرفت، از آن قسمت رود ادن که نزدیک ایریحاست، داده‌ای، زمین بی‌آیی است. یک قطعه زمین که چشمده در آن باشد به یعنی از شرق چشمهدای ایریحا شروع می‌شد و از صحراء گذشته، به من بده». پس کالیب چشمهدای بالا و پایین را به او بخشید. 20 ناحیه کوهستانی بیت‌یتل می‌رسید. 2 سپس از بیت‌یتل به طرف لوز و سرزمینی که به قبیله یهودا تعلق گرفت شامل شهرهای زیر بود. 21 عطاوت در سرحد سرزمین ارکی‌ها امتداد می‌یافت و بعد به سمت شهرهایی که در امتداد مزهای ادوم در دشت نگب واقع شده بودند و مغرب به سرحد سرزمین یفلطي‌ها تا کنار بیت‌حورون پایین و تا جازر عبارت بودند از: قصصیل، عیدر، یاجرور، 22 قیمه، دیمونه، عدعلده، کشیده شده، انتهاش به دریای مدیترانه می‌رسید. به این ترتیب قبیله 23 قادش، حاصور، پیتان، 24 زیف، طالم، بعلوت، 25 حاصور یوسف، یعنی منسی و اغرايم میراث خود را گرفتند. 5 این است خذاته، قریوت حصرورون (با حاصور)، 26 أمام، شمام، مولاده، 27 زمینی که به خاندانهای قبیله اغرايم داده شد: مرز شرقی این زمین خضر جله، حشمون، بیت‌فالط، 28 حصرشو غال، برشیع، بیوتیه، از عطاوت ادار شروع می‌شد و از آنجا تا بیت‌حورون بالا امتداد 29 بعاله، عییم، عاصم، 30 التولد، کسیل، حرمه، 31 صقلع، می‌یافت و به دریای مدیترانه می‌رسید. مرز شمالی، از دریای مدیترانه مدنمه، سنتسه، 32 لیارات، سلخنم، عین و رمون، جماعاً بیست و نه شروع شده، به سمت مشرق کشیده می‌شد و از مکمیته می‌گذشت شهر با روستاهای اطراف. 33 شهرهایی که در دشتها واقع شده بودند و به تعتت شیلوه و یانوحه می‌رسید. 7 از یانوحه به سمت جنوب و عبارت بودند از: اشتائل، صرעה، اشنه، 34 زانوح، عین جنیم، کشیده شده، به طرف عطاوت و نزهه پایین آمدند، به ایریحا می‌رسید تفحیر، عینام، 35 یرموت، عدلام، سوکوه، عزیقه، 36 شعرايم، و به رود ادن متنه می‌شد. 8 سپس از آنجا به طرف غرب کشیده عدیتایم، جدیره و جدیرتایم، جماعاً چهارده شهر با روستاهای اطراف. شده، از تفحیر به دره قانه می‌رسید و به دریای مدیترانه ختم می‌شد. 37 صنان، حداشاه، مجدل جاد، 38 دلان، مصفعه، یقتنیل، 39 این است زمینی که به خاندانهای قبیله اغرايم به ملکیت داده شد. 9

بود که موسی آنها را شکست داد و بیرون راند). **13** اما اسرائیلی‌ها اردن را به دو قبیله و نیم داده بود. (قبیله یوسف شامل دو قبیله به مردم جنوب و معکی را از زمینهایشان بیرون نکردند، به طوری که آنها نامهای منسی و افرایم بود، قبیله لاوی نیز گرچه به طور کلی از زمین تا امروز در میان ایشان ساکنند). **14** موسی به قبیله لاوی هیچ زمینی محروم بود، ولی شهرهایی برای سکونت و چراگاههایی برای چارلنیدند نداده بود، زیرا قار بود به جای زمین، قیانهایی که بر آتش به خداوند حیوانات به ایشان داده شد). **5** پس تقسیم زمین، مطابق دستورهای تقسیدیم می‌شد به آنها داده شود. **15** موسی بخشی از سرزمین را که خداوند به موسی داده بود، انجام گرفت. **6** روزی عده‌ای از به خاندانهای قبیله رئوین داده بود. **16** حدود زمین آنها از عروغ‌عیر مردان قبیله بیهودا به جلال نزد پوشیدند. یکی از آنها که کالیب، در کنار وادی ارنون و شهری که در وسط آن وادی است، تا آن پسر تنه فیزی بود، از پوشید: «آیا به خاطر داری وقی در قادش طرف دشت مجاور میدیا بود. **17** سرزمین آنها شامل حشیون و تمام بربنیع بودم، خداوند دریاوه من و تو به موسی چه گفت؟ **7** در آن شهرهای آن دشت می‌شد، یعنی دیوب، باموت بعل، بیت‌بعل معون، زمان من چهل ساله بودم. موسی خدمتگزار خداوند ما را از قادش **18** یهصه، قدیموت، میفاغت، **19** قربایم، سبمه، سارت شحر بربنیع به سرزمین کنعان فرسناد تا وضع آنچا را بررسی کنیم. من آنچه در کوهستان بالای دره، **20** بیت‌غفور، بیت‌بیشموت و دامنه کوه را که حقیقت داشت به او گزارش دادم، **8** اما برادران دیگر که با من پیشگاه. **21** همچنین شهرهایی که در دشت بودند و نیز شهرهای آمده بودند، قوم را از رفتن به کنعان ترسانیدند. ولی چون من خداوند، سیحون، پادشاه اموری که در حشیون حکومت می‌کرد به ملکیت خدای خود را پیروی می‌کردم، **9** موسی به من قول داد زمینی که قدم قبیله رئوین درآمدند. موسی سیحون پادشاه و بزرگان مديان را که در آن گذشتمن تا ابد از آن من و فرزندانم باشد. **10** حال چنانکه عبارت بودند از: آوی، راقم، صور، حور و رای شکست داده بود. این می‌پنی، از آن هنگام که در بیابان سرگردان بودیم تاکنون که چهل افراد در سرزمین سیحون پادشاه زندگی می‌کردند و با او متعدد بودند. و پنج سال از آن می‌گذرد خداوند مرا زندگ نگاه داشته است. با **22** بعام جادوگر، پسر بعور، نیز آن جمله کسانی بود که به موسیله اینکه هشتاد و پنج سال از عمرم می‌گذرد **11** هنوز ماند زمانی که اسرائیلی‌ها در جنگ کشته شده بودند. **23** رود اردن، مز غریب قبیله موسی ما را برای بررسی سرزمین کنعان فرسناد، سالم و قوی هستم و رئوین بود. اینها شهرها و دهاتی بودند که به خاندانهای قبیله رئوین می‌توانم باز مثل گذشته سفر کنم و با دشمنان بجنگم! **12** پس به ملکیت داده شدند. **24** موسی همچنین قسمتی از سرزمین را برای اکنون کوهستانی را که خداوند وعده‌اش را به من داده است، به من خاندانهای قبیله جاد تعیین نموده بود. این قسمت عبارت بود از: بد. بدون شک به خاطر می‌آوری وقی برای بررسی اوضاع به کنunan **25** یزیر، تمام شهرهای جلاء و نصف سرزمین عمومنی ها تا عروغ‌عیر رفته بودیم، عناقی‌های غول‌آسا در آن کوهستان زندگی می‌کردند و نزدیک ربه **26** و از حشیون تا رامت مصفه و بطونیم، و از محایم تا شهرهای ایشان برق و حصاردار بود؛ اما به باری خداوند، من آنها را سرحد دیبر. **27** شهرهای بیت‌هرام و بیت‌نصره، سوکوت، صافون، از آنچا بیرون خواهم راند، همان طور که خداوند فرموده است.» **13** که در دره اردن بودند و همچنین بقیه ملک سیحون، پادشاه حشیون. پوش کالیب را برکت داد و حبیرون را به او بخشید، زیرا کالیب از رود اردن مز غریب قبیله جاد بود و تا دریاچه جلیل در شمال امتداد صیمی دل خداوند، خدای اسرائیل را پیروی کرده بود. حبیرون تا داشت. **28** اینها شهرها و دهاتی بودند که به خاندانهای قبیله جاد به امروز نیز از آن کالیب می‌باشد. **15** (پیش از آن حبیرون، قریه اربع ملکیت داده شدند. **29** موسی قسمتی از سرزمین را برای خاندانهای نامیده می‌شد. اربع نام بزرگترین دلاور عناقی‌ها بود). در این زمان، در نصف قبیله منسی تعیین نموده بود. **30** زمین ایشان از محایم به سرزمین کنعان صلح پرقرار بود.

طرف شمال بود و شامل باشان (ملکت ساقی عوج پادشاه) و تمام **15** این است زمینی که به حکم قرعه به خاندانهای قبیله بیهودا شهرهای بایبر (واقع در باشان) که شصت شهربودند، می‌شد. **31** داده شد: این زمین در جنوب به منتهی الیه جنوبی بیابان صین نصف جلاء و شهرهای پادشاه نشین عوج یعنی عشتاروت و ادرعی در باشان به نصف خاندان ماخیر پسر منسی داده شد. **32** این بود می‌رسید و در آنچا با ادوم هم مز می‌شد. **2** این مز جنوبی از جنوب چگونگی تقسیم زمینهای شرق رود اردن، به موسیله موسی، هنگامی که دریای مزه شروع می‌شد و از جنوب «گردنه عقرهها» گذشته، به او در شرق اریحا در دشت موآب بود. **33** اما موسی هیچ سهی می‌پشت می‌رفت. از آنچا به جنوب فاقد بربنیع می‌رسید قبیله لاوی نداد، زیرا چنانکه به ایشان گفته بود، به جای زمین، و سپس از حضرون گذشته، به طرف ادار بالا می‌رفت و به طرف قفقاز دریای مدیترانه ختم می‌شد. **5** مز شرقی آن از جنوب دریای مرده خداوند، خدای اسرائیل «میراث ایشان بود.

14 زمینهای تصرف شده کنعان، بین نه قبیله و نیم به حکم قرعه به شروع می‌شد و تا شمال دریا یعنی جایی که رود اردن در آن می‌ریزد، تقسیم شد، چون خداوند به موسی دستور داده بود که زمینها به حکم امتداد می‌یافت. از آنچا مز شمالی شروع می‌شد و **6** تا بیت‌حلمه قرعه تقسیم شوند. العازار کاهن، پوش و رؤسای قبایل بینی اسرائیل این امتداد می‌یافت و به طرف شمال وادی اردن تا «سنگ بوهن» (بوهن قرعه کشی را انجام دادند. **3** موسی قبلًا زمینهای سمت شرقی رود پسر رئوین بود) پیش می‌رفت. **7** در آنچا از میان دره عخور گذشته،

11 یوش تمام کسانی را که در آن شهر بودند کشت و شهر را به نیمه شمالی جلعاد را در بر می گرفت و به سرحد سرزمین حشیون آتش کشید. **12** سپس یوش به سایر شهرهای پادشاهان مغلوب می رسید، امتداد داشت. **6** ساکنان این سرزمین، همان کسانی بودند حمله برد و چنانکه موسی، خدمتگزار خداوند، به او گفته بود، تمام که موسی خدمتگزار خداوند و بنی اسرائیل، آنها را از بین بردند و ساکنان آنجا را قتل عام نمود. **13** از شهرهایی که بر بالای تپه‌ها موسی زمینهایشان را به قبیله رئیین و جاد و نصف قبیله منسی داد. بنا شده بودند، یوش فقط شهر حاصور را سوزانید و بقیه را سالم ۷ پادشاهانی نیز که در سمت غربی رود اردن حکومت می کردند باقی گذاشت. **14** قوم اسرائیل تمام چارپایان و ثروت شهرهای بهوسلیه یوش و اسرائیلی‌ها کشته شدند. زمینهای آنها را که از بعل ویران شده را به غنیمت بردند، و همه اهالی آنجا را کشتند. **15** جاد در وادی لبنان تا کوه حلق نزدیک کوه سعیر بود، یوش بین بوش تمام دستورهای موسی را که خداوند به او داده بود بدن کم قبایل بنی اسرائیل تقسیم کرد. **8** این ناحیه شامل کوهستانهای، دشتها، بوش تمام اجرام داد. **16** پس یوش تمام سرزمین را تصرف کرد دره اردن، کوهپایه‌ها، صحرای پهوده و صحرای نگب بود. ساکنان یعنی همه نواحی کوهستانی صحرای نگب، تمام سرزمین جوشن، آنجا اقام حیتی، اموری، کنعانی، فرزی، حوى و یوسی بودند. **9** دشتها، دره اردن، و دشتها و کوههای اسرائیل. **17** این ترتیب، بنی اسرائیل، پادشاهان شهرهای این مناطق را که تعدادشان به سی و سمعت سرزمین اسرائیل از کوه حلق نزدیک سعیر در جنوب، تابعل و یک نفر می رسید شکست دادند. این شهرها عبارت بودند از: جاد در وادی لبنان در دامنه کوه حرمون در شمال می رسید. یوش اریحا، عای (نزدیک بیت‌ثیل)، اورشلیم، حبرون، یرموت، لاخیش، تمام پادشاهان این ممالک را کشت. **18** قوم اسرائیل چندین سال عجلون، جازر، دبیر، حماد، لبیه، عدولام، مقیده، جنگیدند تا توانستند این سرزمین را که خدا به آنها وده داده بود بیت‌ثیل، نفوح، حافر، عفیق، لشارون، مادون، حاصور، شمرون تصرف نمایند. **19** تنها شهری که با اسرائیل پیمان صلح بست، مژون، اختاف، تعنک، مجدو، قادر، یقتعام (در کرمel)، ڈر (در جمعون بود که در آن قوم حوى ساکن بودند. بقیه شهرها در جنگ بلندیهای ڈر)، قوئیم (در جلجال)، و ترصه.

به تصرف اسرائیل درآمدند. **20** خداوند دشمنان را بر آن داشت

13 وقتی یوش به سن پیری رسید، خداوند به او فرمود: «تو تا به جای اینکه خوستار صلح باشند، با قوم اسرائیل بجنگند. در نتیجه، همه آنها بدون ترحم کشته شدند و این درست همان بود پیر شدای در حالی که سرزمینهای زیادی باقی مانده است که که خداوند به موسی امر فرموده بود. **21** در طی این مدت، یوش رفت و باید تصرف شوند. **2** اینها هستند آن سرزمینهایی که باقی مانده و عنانی‌ها را که در کوهستانهای حبرون، دبیر، عتاب، پهودا و اسرائیل باید تسخیر شوند: تمام سرزمین فلسطینی‌ها (که شامل پنج شهر زندگی می کردند از بین برد و تمام شهرهایشان را ویران کرد). **22** همه پادشاه نشین غزو، اشلدو، اشقalon، جت و عقرون می باشد. سرزمین عنانی‌هایی که در سرزمین اسرائیل بودند از بین رفتند و فقط عده کمی جشوری‌ها و عوی‌ها در جنوب (تمام سرزمین این قومها جزو کنعان از آنها در غزو، جت و اشلدو باقی ماندند). **23** پس یوش تمام آن محسوب می شوند و بین رود شیخور در شرق مصر و سرحد عقرون در سرزمین را، چنانکه خداوند به موسی فرموده بود، تصرف کرد و آن را شمال قوار (دارنه)، بقیه سرزمین کنیان که بین شهر معابرۀ صیدونی‌ها و بین قبایل اسرائیل تقسیم نمود و به ایشان به ملکیت بخشید. سرانجام شهر افیق در مز اموری‌ها قوار دارد، سرزمین چیالی‌ها، تمام لبنان در در آن سرزمین پس از سالها جنگ، صلح و آرامش حکم‌فرما شد. شرق که از بعل جاد در جنوب کوه حرمون تا گذرگاه حمات امتداد می‌یابد، تمام سرزمینهای کوهستانی که بین لبنان و مسروتفتحای قرار

12 این است نامهای پادشاهانی که در سمت شرقی رود اردن دارد و متعلق به صیدونی می باشد. من ساکنان تمام این سرزمینها را بودند و شهرهای آنها بهوسلیه بنی اسرائیل تصرف شد: (شهرهای آنها از پیش روی قوم اسرائیل بیرون خواهند راند، اما تو زمینهای آنها را از دره ارnon تا کوه حرمون، که شامل تمام نواحی شرقی دره اردن چنانکه دستور داده‌اند، بین نه قبیله اسرائیل و نصف قبیله منسی به می شد، امتداد داشت). **2** سیحون، پادشاه اموری‌ها که در حشیون حکم قرعه تقسیم کن تا ملک ایشان باشد». **8** نصف دیگر قبیله زندگی می کرد و قلمرو او از عروغیر در کنار دره ارnon و از وسط دره منسی و دو قبیله رئیین و جاد، قبلاً قسمت خود را در سمت شرقی ارnon تا دره بیوق که مز عمونی هاست امتداد می‌یافت. این سرزمین رود اردن تحول گرفته بودند، زیرا موسی خدمتگزار خداوند این ناحیه شامل نصف جلعاد کنونی بود. **3** او همچنین بر دره اردن که از را برای آنها تعیین نموده بود. **9** از عروغیر که در کناره وادی ارnon دریاچه جلیل تا بیت‌یشیمoot (واقع در شرق دریای مرده) و تا دامنه است تا شهری که در وسط این وادی است و تمام بیابان میدبا تا کوه پیسگاه امتداد داشت، حکومت می کرد. **4** عوج پادشاه باشان، دیون، **10** همچنین همه شهرهای سیحون، پادشاه قوم اموری که از کوه پیسگاه امتداد داشت، حکومت می کرد. **5** او بر سرزمینی حکومت می نمود که از کوه حرمون در جلعاد، سرزمین جشوری‌ها و معکی‌ها، تمام کوه حرمون و تمام باشان شمال تا سلخه و تمام باشان در مشرق، و از سمت مغرب تا مزهای تا شهر سلخه که تمام جزو قلمرو عوج بود به آنها متعلق داشت. سرزمین جشوری‌ها و معکی‌ها و از سمت جنوب تا منطقه‌ای که (عوج در عشتاروت و ادرعی حکومت می کرد و از بازماندگان رفایی‌ها

در حضور بني اسرائيل گفت: «اى آفتاب بر بالاي جبعون، و اى ماه کردنده، هoram پادشاه جائز با لشکر خود سر رسيد تا به مردمان شهر بر فراز دره آئilon از حرکت باز باستيده». **13** آفتاب و ماه از حرکت لاخيش کمک نماید. اما يوش، او و تمام افرادش را شکست داد و باز استادند تا بني اسرائيل دشمن را تابود کردنده. اين واقعه در كتاب کسي از آنها را زنده نگذاشت. **34** يوش و افادش در همان روز يашر نيز نوشته شده است. پس آفتاب، تمام روز در وسط آسمان به شهر عجلون نيز حمله بردنده و تمام ساکنان آنجا را مانند اهالي از حرکت باز استادند! **14** ظاهير چنین روزی که خدا آفتاب و ماه را لاخيش هلاک نمودند. **36** بعد از عجلون به شهر حرون حمله به خاطر دعای يك انسان متوقف ساخته باشد هرگز دیده نشده و کردنده و آن را به تمام آبادی های اطرافش گرفتند و پادشاه و همه دیده نخواهد شد. در واقع، اين خداوند بود که براي بني اسرائيل ساکنانش را کشتند، به طوري که يك نفر هم زنده باقی نماند. **38** می جنگید. **15** پس از آن يوش با تمام سپارازنش به اردوگاه خود سپس يوش با تمام اسرائل آنجا به شهر دير بارگشتند و با آن در جلجال بازگشتند. **16** اما در خلال چنگ، آن پنج پادشاه به چنگ گندند. **39** آنها آن را پادشاه و تمام دهکده های اطرافش گرفتند مقیده گريختند و خود را در يك غار پنهان کردند. **17** يوش وقتی از و پادشاه و همه مردمش را مانند اهالي لبنة و حبرون قتل عام نمودند و مخفیگاه آنها باختیر شد، **18** دستور داد: «دهانه غار را با سنتگاهای کسي را زنده باقی نگذاشتند. **40** به اين ترتيب، يوش تمام آن بزرگ مسدود کنید و چند نگهان در آنجا بگذاريad تا مانع خروج آنها سرمزن را به تصرف درآورد و قایيل و پادشاهانی را که در كوهستانها، شوند؛ **19** ملي شما از تعقيب دشمن دست برندارید. به دنبال آنها کوهپایه ها، دشتها و نگب زندگی می کردنند از بين برد. قوم اسرائيل برويد، از پشت سر به آنها حمله کنيد و نگارديad دوivar به شهرهای چنانچه خداوند دستور داده بود، تمام ساکنان آن سرزمين را هلاک خود بازگردند. خداوند، خدای شما آنها را به دست شما تسلیم کرده نمودند. **41** از قادر بريمع تاغره و از جوشن تا جبعون همه را قتل است. **20** يوش و لشکر اسرائيل آنقدر به کشتار ادامه دادند تا افراد عام کردنده. **42** همه اين پيروزها در يك لشکرکشی انجام شد، زيرا پنج لشکر دشمن تابود شدند، و فقط عده کمي از آنان جان به در خداوند، خدای اسرائل، براي قومش می جنگید. **43** پس از آن، بردنده و توائنتد خود را به شهرهای حصاردار خود برسانند. **21** سپس يوش با تمام افراد خود به اردوگاه خوش در جلجال بازگشت.

تمام لشکر اسرائل به سلامت به اردوگاه خود در مقیده بازگشتند. از **11** آن پس، هيج کس جرأت نکرد عليه قوم اسرائل حتى سخني بر زيان وقتی يابين، پادشاه حاصور، از اين وقایع آگاهی یافت، يياورde. **22** بعد يوش گفت: «ستگها را از دهانه غار کنار بزيده و آن فوراً پيغامهای به اين پادشاهان که بر شهرهای همچوار او حکومت پنج پادشاه را بغيرون ياورide». **23** پس آنها پادشاهان اورشليم، حبرون، می کردنده، فرستاد: يوباب پادشاه مادون، پادشاه شمرون، پادشاه يرموم، لاخيش و عجلون را بغيرون آوردند. **24** يوش تمام مردان اخشاef، تمام پادشاهان کوهستانهای شمالی، پادشاه دره ادن واقع اسرائل را فرا خواند و به سرداراني که همراه او بودند دستور داد پاهای در جنوب دریاچه جليل، پادشاهانی که در دشتها ساكن بودند، خود را بر گردن آن پنج پادشاه بگذارند، و آنها چنین کردنده. **25** پادشاهان بلندیهای در، در غرب، پادشاهانی که در شرق و غرب سپس به مردان خود گفت: «از کسي ترسید و جرأت خود را از کنعان بودند، پادشاهان قومهای اموری، حيتی، فرزی و ييوسي که در دست نديهد، بلکه قوى و شجاع باشيد، زира خداوند با تمام دشمنان کوهستانها بودند، پادشاهان قوم حوي که در شهرهای دامنه کوه شما بدین نحو رفقار خواهد کرد!» **26** پس از آن، يوش با شمشير حرمون در زمين مصنه ساكن بودند. **4** بدین ترتيب، تمام پادشاهان خود آن پنج پادشاه را کشت و آنها را بر پنج دار آويخت. پيکرهای براي در هم شکستن قوای اسرائيلی ها با هم متحدد شدند و لشکرهای بی جان آنها تا غروب بدر ماندند. **27** بعد از غروب آفتاب، مطابق خود را بسيج کرده، نزد چشمه های مرום اردو زندند، سپاهيان بي شمار دستور يوش جنده های آنها را از بالاي دار پايين آورده، در دون همان آنها با اسبها و ارابه هایشان دشتها را بر ساختند. **6** اما خداوند به غاري که پنهان شده بودند، آنلاختند. سپس سنتگاهای بزرگ بر دهانه يوش فرمود: «از آنها ترس، چون فدا در همین وقت تمام آنها کشته آن غار گذاشتند که تا امروز همچنان باقیست. **28** در همان روز خواهد شد! شما باید رگ ياي اسپانشان را قطع کنيد و ارابه هایشان يوش به شهر مقیده حمله کرده، آن را گرفت و پادشاه و تمام اهالي را آتش بزيده. **7** يوش و افراد او خود را به چشمه های مرום رساندند آنجا را کشت به طوري که هيج کلام از ساکنان آنجا تنوانتند جان و در يك حمله ناگهاني، لشکر دشمن را غافلگير کردنده. **8** خداوند به در بيرند. او با پادشاه آنجا همان کرد که با پادشاه اريحا کرده بود. تمام آن سپاه عظيم را به دست اسرائيلي ها تسلیم نمود و آنها افراد **29** بعد از آن، يوش و افادش به لبه حمله کردنده، **30** خداوند دشمن را تا صيدون بزرگ و مسروتفتامي و شرق دره مصنه تعقيب آنجا را نيز با پادشاهش به دست ايشان تسلیم نمود، و آنها تمام شدند. در اين جنگ حتی يك نفر از افراد دشمن جان به ساکنان آن را مانند اهالي شهر اريحا از دم شمشير گذراندند. **31** بعد در نيرde **9** يوش و افراد او همان طور که خداوند به ايشان فرموده از آن، به شهر لاخيش حمله بردنده. **32** در روز دوم، خداوند آن شهر بود، رگ ياي اسبهای دشمن را قطع کردنده و تمام ارابه های آنها را به دست ايشان تسلیم نمود. آنها تمام اهالي شهر را مثل اهالي لبه آتش زندند. **10** يوش در راه بازگشت، شهر حاصور را نيز تسخیر از دم شمشير گذراندند. **33** هنگامي که اسرائيلي ها به لاخيش حمله نمود و پادشاه آن را کشت. (حاصور مهمترين شهر آن نواحي بود).

کنعانی، فرزی، حوى و یوسی بودند که در غرب رود اردن و سواحل گفتند که از سرزمین بسیار دور آمده‌اید و حال آنکه همسایه نزدیک ما دریای مدیترانه تا کوههای لبنان در شمال، زندگی می‌کردند. **۳** هستید؟ **۲۳** پس شما زیر لعنت خواهید بود و بعد از این باید همیشه اما مردم جیعون وقی خبر پیروزی یوشع بر شهرهای اریحا و عای را به عنوان غلام برای خانه خدای ما هیزم بشکنید و آب مورد نیاز را شنیدند، برای نجات جان خود، عوض جنگ به حیله متول شدند. تهیه کنید.» **۲۴** آنها گفتند: «چون شنیده بودیم که خداوند، خدای آنها گروهی را با لباسهای زنده و کفشهای کهنه و پنه زده، الاغهای شما به خدمتگزار خود موسی دستور داده بود تمام این سرزمین را با پالانهای مندرس و مقداری نان کپک زده خشک و چند مشک تصرف نماید و ساکنانش را نابود کند، پس بسیار ترسیدیم و به خاطر شراب که کهنه و وصله‌دار بودند نزد یوشع فرستادند. **۶** وقتی این نجات جان خود این کار را کردیم. **۲۵** ولی حالا در اختیار شما گروه به اردوگاه اسرائیل در جلجال رسیدن، نزد یوشع و سایر مردان هستیم، هر طور که صلاح می‌دانید با ما رفتار کنید.» **۲۶** یوشع به اسرائیلی رفته، گفتند: «ما از سرزمین دوری به اینجا آمدہ‌ایم تا از مردم اسرائیل اجازه نداد آنها را بکشند، **۲۷** و ایشان را برای شکستن شما بخواهیم با ما پیمان صلح بیندیم.» **۷** اما اسرائیلی‌ها گفتند: هیزم و کشیدن آب برای مردم اسرائیل و مذبح خداوند تعیین نمود. «ما چطور بایدیم که شما ساکن این سرزمین نیستید؟ چون اگر در ایشان تا امروز به کار خود در جایی که خداوند تعیین نمود، این سرزمین ساکن این سرزمین نمی‌توانیم با شما پیمان صلح بیندیم.» **۸** کرده است ادامه می‌دهند.

۸ آنها به یوشع گفتند: «ما بندگان تو هستیم». **۹** ولی یوشع از آنها **۱۰** ادونی صدق، پادشاه اورشلیم، شنید که یوشع شهر عای را پرسید: «شما چه کسانی هستید و از کجا آمدید؟» **۹** گفتند: «ما بندگان از یک سرزمین دور به اینجا آمدہ‌ایم؛ زیرا شهرت خداوند، گرفته و به کلی ویران کرده و پادشاهش را کشته است، همان گونه خدایان به گوش ما رسیده است و شنیدن آن که او چه کارهای بزرگی در مصروف کرد **۱۰** و چه پلایی بر سر دو پادشاه اموری که در طرف همچنین شنید که ساکنان جیعون با اسرائیل صلح کرده و با آنها متحد شده‌اند. **۲** او و مردم اورشلیم با شنیدن این خبرها بسیار ترسیدند، زیرا شرق اردن بودند یعنی سیچون، پادشاه حشبون و عوج، پادشاه باشان که در عشاواروت حکومت می‌کرد، آورد. **۱۱** پس بزرگان و مردم ما از ما خواستند که تو شهای برای سفر طولانی بگیریم و به حضور شما پیمان صلح بیندیم. **۱۲** وقتی عازم سفر شدیم این نانها تازه از تور یروموت، یافیع پادشاه لاخیش و دیر پادشاه عجلون فرستاد و این پیغام درآمده بودند، اما حالا چنانکه می‌بینید خشک شده و کپک زده‌اند! **۱۳** این مشکه‌های شراب در آغاز سفر، نو بودند، اما حالا کهنه شده و ترکیده‌اند! لباسها و کفشهای ما به سبب طولانی بودن راه، ساکنانش با یوشع و قوم اسرائیل پیمان صلح بسته‌اند. **۵** پس این چنین شده‌اند.» **۱۴** یوشع و بزرگان اسرائیل با دیدن توشه آنها، درآمده بودند، اما حالا چنانکه می‌بینید خشک شده و کپک زده‌اند! **۱۵** یوشع و بزرگان اسرائیل پیمان صلح بسته‌اند که این پیمان را نشکنند. **۱۶** هنوز این مشکه‌های شراب در آغاز سفر، نو بودند، اما حالا کهنه شده و ترکیده‌اند! لباسها و کفشهای ما به سبب طولانی بودن راه، ساکنانش با یوشع و قوم اسرائیل پیمان صلح بست و قول داد که ایشان را از بین نبرد و مذبح اسرائیل نیز قسم خودزند که این پیمان را نشکنند. **۱۷** بنی اسرائیل در مسیر پیشروع خود، سه روز بعد به شهرهای ایشان رسیدند. (نام این شهرها جیعون، کفیره، پیرون و قریه یاریم بود). **۱۸** اما به خاطر سوگندی که بزرگان اسرائیل به نام خداوند، خدای اسرائیل یاد کرده بودند نتوانستند آنها را در جیعون سه روز از این موضوع نگذشته بود که معلوم شد این گروه مسافر از همسایگانشان در آن سرزمین هستند و در همان نزدیکی زندگی می‌کنند! **۱۹** بنی اسرائیل در مسیر پیشروع خود، سه روز بعد به شهرهای ایشان رسیدند. (نام این شهرها جیعون، کفیره، پیرون و قریه یاریم بود). **۲۰** اما به خاطر سوگندی که بزرگان اسرائیل به نام خداوند، خدای اسرائیل یاد کرده بودند نتوانستند آنها را از بین بیرون. اسرائیلی‌ها به بزرگان قوم اعتراض کردند، **۲۱** اما آنها در جواب کشتن و بقیه را تا گرده بیت‌حورون تعقیب نموده، تا عزیه و مقیده گفتند: «ما به نام یهوه، خدای اسرائیل سوگند خود را ایشان نیز بیت‌حورون صدمه‌ای نزیم. **۲۰** پس باید به سوگند خود وفا نموده، بگذردیم که زنده بمانند؛ چون اگر پیمانی را که با آنان بسته‌ایم بشکنیم، عزیه ادامه داشت و عده زیادی از آنها را کشت. تعداد افرادی که خشم خداوند بر ما افروخته خواهد شد.» **۲۱** میس اضافه کردن: به میله تگرگ کشته شدند بیشتر از آنایی بود که با شمشیر اسرائیلی‌ها هلاک شدند! **۱۲** در حالی که سریازان اسرائیلی‌ها را تعقیب «بگذارید ایشان زنده بمانند و برای ما هیزم بشکنند و آب بیاورند». **۲۲** یوشع جیعونی‌ها را احضار کرده، گفت: «چرا ما را فریب داده، می‌کردند و آنها را عاجز ساخته بودند، یوشع نزد خداوند دعا کرد و

سر ما آوردی؟ اکنون خداوند، تو را دچار بلا می کند.» آنگاه تمام بردند و آن را به آتش کشیدند. **20** سریازان عای وقتی به پشت بنی اسرائیل آنها را سنگسار نمودند و بعد بدنهایشان را سوزانندند **21** و سر نگاه کردند و دیدند دود غلیظی آسمان شهرشان را فرا گرفته روی جنازه سوخته عخان، توده بزرگی از ستگ بر پا کردند. آن توده است دست و پایشان چنان سست شد که قدرت فرار کرد هم از ستگ هنوز باقیست و آن مکان تا به امرور به «وادی غخور» معروف آنها سلب گردید. یوش و همراهانش چون دود را بر فاز شهر دیدند فهمیدند سریازانی که در کمینگاه بودند به شهر حمله رشدند، پس است. بدین ترتیب خشم خداوند فرو نشست.

22 خودشان هم بازگشتد و به کشتار تعقیب کنندگان خود پرداختند.

8 خداوند به یوش فرمود: «ترس و واهمه را از خود دور کن! از طرف دیگر، سریازان اسرائیلی که در داخل شهر بودند بیرون آمد، برخیز و تمام سریازان را همراه خود بردار و به عای روانه شو. من به دشمن حمله کردد. به این ترتیب سریازان عای از دو طرف به پادشاه آنچا را به دست تو تسلیم می کنم. مردم و شهر و زمین عای از دام سپاه اسرائیل افتادند و همه کشته شدند. **23** تنها کسی که آن تو خواهد شد. **2** با ایشان همان طور رفار کن که با پادشاه زنده ماند پادشاه عای بود که او را هم اسیر کرده، نزد یوش آوردن. اریحا و مردم آنچا رفار نمودی. اما این بار چارپایان و غذای شهر را **24** لشکر اسرائیل پس از اینکه افراد دشمن را در خارج از شهر می توانید میان خود قسمت کنید. در ضمن برای حمله به دشمن در کشتند، به عای وارد شدند تا بقیه اهالی شهر را نیز از دم شمشیر پشت آن شهر، یک کمینگاه بساز. **3** پس یوش و تمام لشکر او بگذراند. **25** در آن روز، تمام جمعیت شهر که تعدادشان بالغ بر آماده حمله به عای شدند. یوش سی هزار نفر بود، هلاک شدند، **26** زیرا یوش نیزه خود را که به انتخاب کرد تا آنها را شبانه به عای بفرستد. **4** او به آنها این دستور سوی عای دراز نموده بود، به همان حالت نگاه داشت تا موقعی که را داد: «در پشت شهر در کمین بنشینید، ولی از شهر زیاد دور نشود. همه مردم آن شهر کشته شدند. **27** فقط اموال و چارپایان شهر باقی و برای حمله آمده باشی. **5** نقشه ما چنین است: من و افادم به مانند که قوم اسرائیل آنها را برای خود به غیبت گرفند. خداوند به شهر نزدیک خواهیم شد. مردان شهر مانند دفعه پیش به مقابله ما یوش فرموده بود که آنها می توانند غذایم را برای خود نگه دارند. **6** در این هنگام ما عقب نشیمی می کیم. **28** آنها به یوش شهر عای را سوزانیده، به صورت خرابه‌ای درآورد که تا گمان اینکه مانند دفعه پیش در حال فرار هستیم به تعقیب ما خواهند به امرور به همان حال باقیست. **29** یوش، پادشاه عای را به دار پرداخت و بدین ترتیب از شهر دور خواهد شد. **7** بعد، شما از آنچه هنگام غروب به دستور یوش جسد او را پایین آورده، جلوی کمینگاه بیرون بیایید و به داخل شهر حمله کنید. زیرا خداوند آن را به دروازه شهر انداختند و توده‌ای بزرگ از ستگ روی جسد او ایناشتند دست شما تسلیم کرده است. **8** چنانکه خداوند فرموده است، شهر که تا به امرور نیز باقیست. **30** سپس یوش برای خداوند، خدای را بسوزانید. این یک دستور است. **9** پس آنها همان شب روانه اسرائیل متبحی بر کوه عیال بنا کرد. **31** چنانکه موسی، خدمتگزار شده، در کمینگاه بین بیت‌ئیل و طرف غربی عای پنهان شدند. اما خداوند، در تورات به قوم اسرائیل دستور داده بود، برای ساختن این یوش و بقیه لشکر در اردوگاه مانندند. **10** روز بعد، صبح زود یوش مذبح از سنگهای نزاکتیه استفاده کردند. سپس یوش گویانهای سریازان خود را صفات‌آرایی نمود و خود با بزرگان اسرائیل در پیشایش سلامتی بر آن به خداوند تقديری کردند. **32** آنگاه یوش در حضور لشکر به سوی عای حرکت کرد. **11** آنها در سمت شمالی شهر در جماعت اسرائیل، ده فرمان موسی را روی سنگهای مذبح نوشت. **33** کنار دره‌ای که بین آنها و شهر قرار داشت توقف کردند. یوش پنج پس از آن، تمام قوم اسرائیل با بزرگان، هبران، داروان و حتی افراد هزار نفر دیگر را هم فرستاد تا به سی هزار نفری که در کمینگاه بودند غیری که در میان ایشان بودند، به دو دسته تقسیم شدند. یک دسته ملحق شوند. خود او با بقیه نفرات، آن شب در همان دره ماند. **14** در دامنه کوه جزئیم استداند و دسته دیگر در دامنه کوه عیال. در پادشاه عای با دیدن لشکر اسرائیل در آن سوی دره، با لشکر خود وسط این دو دسته، لاویان کاهن، در حالی که صندوق عهد را بر برای مقابله با آنها به دشت اردن رفت، غافل از اینکه عده زیادی از دوش داشتند، ایستاندند تا قوم اسرائیل را برکت دهند. (همه این رسم اسرائیلی‌ها در پشت شهر در کمین نشسته‌اند). **15** یوش و لشکر مطابق دستوری که موسی قبل‌اً داده بود، انجام شد. **34** آنگاه یوش اسرائیل برای اینکه اندومد کنند که از دشمن شکست خورده‌اند، در تمام قوانین نوشته شده در تورات را که شامل برکت‌ها و لعنتها بود، بیان پا به فرار گذاشتند. **16** به تمام مردان عای دستور داده شد به برای مردم اسرائیل خواند. **35** خلاصه، تمام دستورهای موسی بدون تعقیب آنها پردازند. آنها برای تعقیب یوش از شهر خارج شدند، **17** کم و کاست در حضور تمام مردان، زنان، جوانان، کودکان اسرائیل و به طوری که در عای و بیت‌ئیل یک سریاز هم باقی نماند و دروازه‌ها غیریانی که با آنها بودند، خوانده شد.

نیز به روی اسرائیلی‌ها باز بود! **18** آنگاه خداوند به یوش فرمود: «نیزه **9** خود را به سوی عای دراز کن، زیرا آن را به تو داده‌ام.» یوش چنین وقی پادشاهان سرزمینهای همسایه از فتوحات بی اسرائیل باخبر کرد. **19** سریازانی که در کمینگاه متنظر بودند وقی این علامت را شدند، به خاطر حفظ جان و مال خود با هم متحد گشتدند تا با که یوش داده بود دیدندند، از کمینگاه بیرون آمد، به شهر هجوم یوش و بقیه اسرائیل بجنگند. اینها پادشاهان قبایل حیتی، اموری،

شنیدند، با صدای هر چه بلندتر فریاد برآوردند. ناگهان دیوار شهر شوند، ما را محاصره نموده، همه ما را نابود می کنند. آیا این عمل به اریحا در برابر اسرائیلی ها فرو ریخت! بنابراین قوم اسرائیل از هر سو به عظمت نام تو لطمہ نمی زند؟» **10** خداوند در پاسخ بیوشع فرمود: داخل شهر هجوم بردن و آن را تصرف کردند. **21** هر چه که در «برخیز! چرا اینچین به حاک افداده ای؟» **11** قوم اسرائیل از فرمان من شهر بود ازین بین بردن زن و مرد، پیر و جوان، گاو و گوسفند و الاغ، سریچی کرده و مرتکب گناه شده اند. ایشان مخفیانه از چیزهای همه را از مدم شمشیر گذارندند. **22** در این هنگام بیوشع به آن دو حرام شهر برداشته اند، ولی انکار نموده، آنها را در میان اثاثه خود مردی که قبلاً برای جاسوسی به اریحا فرستاده شده بودند، گفت: پنهان ساخته اند. **12** این عمل موجب شده است که اسرائیلی ها «به قول خود وفا کنید و به خانه آن فاحشه بروید و او را با کسانی که مغلوب شوند. به همین علت است که سربازان تو نمی توانند در مقابل رخانه اش هستند، نجات دهید.» **23** آن دو نفر رفته، راحاب را با دشمنان ایستادگی کردند، زیرا گرفقار لعنت شده اند. اگر آن غنیمت پدر و مادر و برادران و سایر بستگانش آوردن و ایشان را بیرون اردوگاه حرام را از بین نبرید، من دیگر با شما نخواهم بود. **13** «حال برخیز و اسرائیل جا دادند. **24** بعد از نجات راحاب و خانواده او، اسرائیلی ها مراسم پاک کردن گناه قوم را بجا آور و به آنها بگو که برای فردا آماده طلا و نقره و ظروف مسی و آهنی را برای خزانه خانه خداوند جمع شوند، زیرا من که یهوده، خدای اسرائیل هستم می گویم: ای اسرائیل، نمودند و شهر را به آتش کشیدند. **25** بدین ترتیب، بیوشع راحاب و مال حرام در میان شمامت و تا آن را از خود دور نکنید، نخواهد بستگانش را که در رخانه اش بودند زنده نگاه داشت. آنها تا امروز با توانست در برابر دشمنان بایستید. **14** به همه قبایل بگو که فردا قوم اسرائیل زندگی می کنند، زیرا راحاب آن دو جاسوس را که بیوشع به صحیح نزد من حاضر شوند تا من معلوم کنم که آن شخص خطاکار، اریحا فرستاده بود، در رخانه خود پناه داد. **26** بعد بیوشع هشدار داده، متعلق به کدام قبیله است. پس از آن، تمام خاندانهای آن قبیله جلو گفت: «لعنت خداوند بر کسی که اقدام به بازاری شهر اریحا کند. بیایند تا مشخص کنم که آن شخص خطاکار، در میان کدام خاندان او به قیمت جان پسر ارشادش پایه های آن را خواهد نهاد و به قیمت است. سپس تمام خانواده های آن خاندان حاضر شوند تا شنان دهم جان پسر کوچکش دروازه های آن را بر پا خواهد نمود.» **27** شهرت که آن شخص مقصرا، عضو کدام خانواده است. بعد تمام اعضا مقصرا آن خانواده پیش بیایند. **15** آنگاه شخصی که مال حرام را بیوشع در همه جا پیچید، زیرا خداوند با وی بود.

7 اما بنی اسرائیل مرتکب گناه شدند. گرچه خداوند دستور فرموده زیرا عهد مرا شکسته و اسرائیل را رسوا نموده است. **16** پس بیوشع بود که چزی را از شهر به غنیمت نبرند، ولی آنها از این دستور صحیح زود برساخته، قبیله های اسرائیل را در حضور خداوند حاضر سریچی کردند. عখان (پسر کویی، نوہ زیدی و نواده زارح از قبیله ساخت و قبیله پهودا مقصرا شناخته شد. **17** آنگاه تمام خاندانهای پهودا) از اموالی که حرام شده بود برای خود به غنیمت گرفت و قبیله پهودا جلو آمدند و خاندان زارح مقصرا تشخیص داده شد. بعد خداوند به خاطر این عمل بر تمام قوم اسرائیل غضبناک شد. **2** خانواده های آن خاندان جلو آمدند و خانواده زیدی مقصرا شناخته بهزودی پس از تسبیح شهر اریحا، بیوشع چند نفر از مردان خود را به شد. **18** مردان خانواده زیدی جلو آمدند و عخان نوہ زیدی مقصرا شهر عای که در شرق بیتلی و زیدیک بیت آون واقع شده بود فرستاد شناخته شد. **19** بیوشع به عخان گفت: «فزندم در حضور پهوده، تا وضع آنجا را برسی کنند. **3** وقی آنها مراجعت نمودند گفتند: خدای اسرائیل حققت را بگو و به گناه خود اعتراف کن. به من بگو «شهر کوچکی است و فقط کافی است دو یا سه هزار نفر از سربازان چه کردما و چیزی را از ما مخفی نکن.» **20** عخان در جواب ما بروند و آن را تصرف کنند. بنابراین لزومی ندارد که همه لشکر بیوشع گفت: «من به یهوده، خدای اسرائیل خیانت کرده ام و مرتکب اسرائیل به آنجا حمله کند.» **4** پس بیوشع حمله سه هزار سرباز برای گناه شده ام. **21** در میان غنایم، چشمهم به یک ردای زیبای بابلی، تسبیح شهر عای فرستاد، اما آنها شکست خوردن. **5** مردان عای از دویست مقابله نفره و یک شمش طلا که روزن پجهام مقابله بود، اغداد دروازه شهر تا بلندیهای اطراف، اسرائیلی ها را تعقیب نموده، حدود و من از روی طمع آنها را برداشت و در میان خیمه ام آنها را زیر حاک سی و شش نفر از آنان را در سراشیبی کشتدند. لشکر اسرائیل از این پنهان کردمن. اول نقره را زیر خاک گذاشتمن، بعد طلا و سپس ردا را.» واقعه دجار حشت شد و روحیه خود را به کلی باخت. **6** پس بیوشع چند نفر را به دنبال غنایم فرستاد و آنها بشتاب په شیمه و بزرگان اسرائیل از شدت ناراحتی جامه های خود را پاره کردند، رفتند و چنانکه عخان گفته بود، ردا و طلا و نقره را پیدا کردند و نقره خاک بر سر خود ریختند و تا غروب در برابر صندوق عهد خداوند به در قسمت زینین قرار داشت. **23** اشیاء دزدیده شده را نزد بیوشع و خاک افدادند. **7** بیوشع چنین دعا کرد: «آه ای خداوند، چرا ما را به تمام قوم اسرائیل آورده و در حضور خداوند بر زمین گذاشتند. **24** این سوی رود اردن آورده تا به دست این اموری ها کشته شویم؟ ای آنگاه بیوشع و همه اسرائیلی ها، عخان را گرفته، او را با ردا و نقره کاش راضی شده بودیم که همان طرف رودخانه بمانیم. **8** آه، ای و شمش طلا کی که دزدیده بود، با پسران و دخترانش و گاوه ای و خداوند، اینک که قوم اسرائیل از دشمن شکست خورده است من چه گوسفندناه و اگاهیش و خیمه اش و هر چه که داشت به دره اعخور کنم؟ **9** چون اگر کنعانی ها و سایر قومه ای ها مجاور از این واقعه باخیر بردن. **25** در آنجا بیوشع به عخان گفت: «چرا چنین بلاجی بر

شد. ۱۹ این معجزه در روز دهم ماه اول اتفاق افتاد. آن روز، تمام نزدیک شده بود، چشمش به مردمی شمشیر به دست افتاد. یوشع به مردم اسرائیل از رود اردن گذشتند و در جلجال، در سمت شرقی شهر سوی او رفت و پرسید: «دوست هستی یا دشمن؟» ۲۰ آن مرد به ارجاع اردو زندن. ۲۰ آنجا در جلجال یوشع دوازده سنگی را که از یوشع گفت: «من سردار لشکر خداوند هستم.» یوشع روی بر زمین وسط رودخانه آورده بود، به عنوان یادبود روی هم گذاشت. ۲۱ بار نهاد و سجده کرده، گفت: «هر امری داری به بنداهات بفرما.» ۲۵ دیگر یوشع مفهوم آن سنگها را برای قوم اسرائیل بیان کرد: «در آینده او به یوشع گفت: «کفشهایت را درآور، زیرا جایی که استادهای اگر فرزندانان پیرستند: این توده سنگها در اینجا برای چیست؟ ۲۲ به مقدس است.» یوشع اطاعت کرد.

آنها بگویند که این سنگها یادآور عبور معجزه‌سای قوم اسرائیل از میان رود اردن است!» ۲۳ برای ایشان توضیح دهد که چگونه خداوند ۶ مردم شهر ارجاع از ترس اسرائیل‌ها دروازه‌های شهر را محکم جریان آب را قطع کرد و از وسط رودخانه، راه خشکی پدید آورد تا بسته بودند و به کسی اجازه رفت و آمد نمی‌دادند. ۲ خداوند به همه شما عبور کنید! این شبیه معجزه‌ای است که خداوند چهل یوشع فرمود: «من شهر ارجاع را پادشاه و سریانش به تو تسلیم سال قل انجام داد، وقتی دریای سرخ را شکافت و از وسط آن، راه می‌کنم. ۳ تمام مردان چندگی شما باید تا شش روز، و روزی پک بار خشکی برای عبور بنی اسرائیل پدید آورد. ۲۴ خداوند این معجزه را شهر را دور بزند. هفت کاهن پیشاپیش صندوق عهد، در جلوی شما انجام داد تا همه مردم جهان بدانند که قدرت او عظیم است و حرکت کنند و هر یک از آنها یک شیپور که از شاخ قرق درست شده، در دست خود بگیرد. در روز هفتم در حالی که کاهان شیپور همچنین شما نیز همیشه او را اطاعت کنید.

۵ آنگاه می‌توانند شما به جای یک بار، هفت بار شهر را دور بزنید. ۵ آنگاه در سمت غربی رود اردن، اموری‌ها و در امتداد ساحل دریای وقتی صدای ممتد و بلند شیپورها را بشنید، همه با هم با صدای بلند مدیترانه کعبانی‌ها سکونت داشتند. پادشاهان آنها وقتی شنیدند که فریاد بزند تا دیوار شهر فرو زید. آنگاه از هر سو به داخل شهر هجوم خداوند به خاطر بنی اسرائیل راه خشکی از میان رود اردن پدید آورد تا بزند. ۶ یوشع کاهنان را احضار نمود و به ایشان گفت: «صندوق از آن عبور کنند، سخت ترسیدند و جرأت مقابله با اسرائیل را از عهد را بردارید و هفت نفر از شما شیپور در دست بگیرید و پیشاپیش دست دادند. ۲ در این موقع خداوند به یوشع فرمود: «کاردها از آن حرکت کنید. ۷ سپس به افادش دستور داد تا شروع کنند به سنگ چخماق بساز و این نسل دوم بنی اسرائیل را ختحته کن.» ۳ پس دور زدن شهر، در حالی که مردان مسلح، پیشاپیش کاهنان حرکت یوشع کاردها از سنگ چخماق ساخت و همه مردان اسرائیل را در می‌کردند. ۸ پس طبق فرمان یوشع، مردان مسلح پیشاپیش کاهنانی «جمعه هاگرزلوت» ختحته کرد. ۴ دلیل این کار این بود که تمام مردانی که شیپور می‌توانستند حرکت کردند. سپس کاهنانی که صندوق عهد که به سن جنگیدن رسیده بودند و موقع بیرون آمدن از مصر ختحته را حمل می‌کردند به دنبال آنها به حرکت درآمدند. پشت سر آنها شده بودند، همگی در بیابان مرده بودند و پسران آنها که پس از نیز بقیه سربازان روانه شدند. در تمام این مدت شیپورها همچنان خروج از مصر متولد شده بودند، ختحته نشده بودند. ۶ قوم اسرائیل نواخته می‌شد. ۱۰ اما یوشع به افادش گفته بود که حرف نزند و چهل سال در بیابان سرگردان بودند تا اینکه تمام مردانی که هنگام فریاد بزند اورند تا وقتی که او دستور دهد. ۱۱ آن روز صندوق عهد را بیرون آمدن از مصر به سن جنگیدن رسیده بودند، مردند. آنها چون یک بار به دور شهر گردانند و پس از آن برای استراحت به اردوگاه خداوند را اطاعت نکردند، او هم قسم خورد که نگلدار وارد سرزمینی بازگشتند و شب را در آنجا به سر بدنده. ۱۲ روز بعد، صبح زود شوند که وعده آن را به اجدادشان داده بود زمینی که شیر و عسل یک بار دیگر شهر را به همان ترتیب دور زندن و دوباره بازگشتند و در آن جاری است. ۷ پس یوشع پسرانی را که بزرگ شده بودند و استراحت کردند. این کار شش روز تکرار شد. ۱۵ روز هفتم نیز می‌باشد جای پدران خود را بگیرند، ختحته کرد. ۸ پس از انجام صبح زود برخاستند ولی به جای یک بار، هفت بار شهر را دور زندن. عمل ختحته، همه در اردوگاه به استراحت پرداختند تا بزند یابند. ۱۶ در دور هفتم وقتی کاهنان شیپورها را با صدای ممتد و بلند ۹ سپس خداوند به یوشع فرمود: «امروز ننگ مصر را از روی شما نواختند یوشع به افادش دستور داد: «با صدای بلند فریاد برازدید، زیرا برداشت.» جایی که اسرائیلی‌ها ختحته شدند، جلجال نامیده شد و تا خداوند شهر را به ما تسلیم کرده است! ۱۷ این شهر با هر چه که به امروز به همان نام باقی است. ۱۰ هنگامی که قوم اسرائیل در آن است حرام می‌باشد، پس آن را به کلی نابود کنید و فقط جلجال واقع در دشت ارجاع اردو زده بودند، شب چهاردهم ماه، عید راحات روسی را با کسانی که در خانه او هستند زنده نگه دارید، زیرا پسح را جشن گرفتند. ۱۱ روز بعد به خودن محصولات سرزمینی که او از جاسوسان ما حمایت نمود. ۱۸ مواطن باشید که چیزی را به وارد آن شده بودند پرداختند و از گلدم آنجا نان فلیر پختند. ۱۲ پس غیمت نبرید، چون همه چیز حرام است. اگر چیزی برای خود بردارید از آن، نان آسمانی که به «متا» معروف بود متوقف گردید و دیگر قوم اسرائیل را به مصیبت و تابودی دچار خواهید کرد. ۱۹ اما طلا هرگز دیده نشد! قوم اسرائیل پس از آن برای خوارک، از محصولات و نقره و ظروف مسی و آهنی از آن خداوند خواهد بود و باید به سرزمین کعبان استفاده می‌کردند. ۱۳ روزی یوشع که به شهر ارجاع خوانه او آورده شود.» ۲۰ پس قوم اسرائیل وقتی صدای بلند شیپور را

کشته نشوند و به ایشان کوچکترین آسیبی نرسد. ۲۰ اما اگر تو درباره نام آدم که نزدیک صرتان است متوقف شده، روی هم انباشه گردید ما با کسی سخن بگویی، این قسم باطل می شود.» ۲۱ راحاب و آئی که پاییتر از آن نقطه بود به دریای منک ریخت، به طوری که گفت: «آنچه را که گفتید می پذیرم.» سپس ایشان را روانه کرد و قوم اسرائیل توانستند از آنجا که روپری ارجحا بود عبور کنند. ۱۷ طناب قرم را به پنجه بست. ۲۲ آن دو به کوه رفتند و سه روز در کاهنانی که صندوق عهد خداوند را حمل می کردند در وسط راه آنجا ماندند. تعییب کنندگان همه راهها را جستجو کردند و چون خشک، میان رودخانه ایستادند تا اینکه همه قوم به آن طرف رودخانه ایشان را نیافتدند، ناچار به شهر بازگشتند. ۲۳ آنگاه آن دو نفر از کوه رسیدند!

به زیر آمد، از رود اردن عبور نمودند و نزد یوشع بازگشتند و آنچه ۴ برایشان اتفاق افتاد بود به او گزارش دادند. ۲۴ آنها به یوشع گفتند: «وقتی همه افراد قوم اسرائیل به سلامت از رودخانه گذشتند، «خاطرجمع هستیم که خداوند تمام آن سرزمین را به ما بخشیده خداوند به یوشع فرمود: ۲ «اکنون به آن دوازده قبیله است، زیرا مردم آنجا از ترس ما روحیه خود را باخته‌اند!»

جایی که کاهنان آنجا ایستاده‌اند، بیرون بیاورند و آن سنگها را با خود ۳ سپیده دم روز بعد، قوم اسرائیل همراه یوشع حرکت کردند و از به همان مکانی بیرون می‌زنند تا به عنوان یادبود، شطیم کوچ نموده، تا کنار رود اردن پیش رفند و قبل از آنکه از رود آنها را روی هم قرار دهند.» ۴ پس یوشع آن دوازده نفر را که از اردن عبور کنند، چند روزی در آنجا اردو زندن. ۲ بعد از سه روز، میان بین اسرائیل انتخاب کرده بود، فرا خواند ۵ و به ایشان گفت: رهبران قوم به میان اردو رفند و این دستور را صادر نمودند: «وقتی «به میان رودخانه، جایی که کاهنان با صندوق عهد پیوه خدایتان را بر دوش گرفته‌اند، بروید و هر یک از شما یک سنگ بر دوش خود بگذاردید می‌زنند، شما هم به دنبال آنها حرکت کنید. کاهنان، شما را هدایت و بیاورید، یعنی دوازده سنگ به تعداد دوازده قبیله اسرائیل. ۶ ما آنها خواهند نمود، زیرا تا به حال از این راه عبور نکرده‌اید. اما باید در را به عنوان یادبود در اینجا می‌گذاریم تا وقتی در آینده فرزنداتان حذوپ یک کیلومتر از ایشان که صندوق عهد را حمل می‌کنند فاصله پرسند: این سنگها چیست؟ ۷ به آنها بگویید که این یادگار روزی پیگیرید. موظب باشید نزدیک نروید!» ۵ یوشع هم به قوم اسرائیل این امر را در یاری می‌داند و در میان آن، راه خشکی گفت: «امروز خود را تقدیس کنید، چون فردا خداوند برای ما معجزه پدید آمد تا صندوق عهد خداوند از آن عبور کند! این سنگها برای پرگی انجام خواهد داد.» ۶ صبح روز بعد، یوشع به کاهنان دستور قوم اسرائیل یادگاری جادومن از این معجزه پرگ خواهد بود.» ۸ آن داد که صندوق عهد را بردازند و پیشایش قوم اسرائیل حرکت کنند. دوازده نفر طبق دستور یوشع عمل نمودند و دوازده سنگ از وسط آنها نیز چینی کردند. ۷ خداوند به یوشع فرمود: «از امروز تو را در رودخانه آوردند، درست همان‌گونه که خداوند به یوشع فرموده بود، نظر قوم اسرائیل بسیار سرافراز خواهم نمود تا بدانند که من با تو هستم یعنی برای هر قبیله اسرائیل یک سنگ. سنگها را به محلی که در چنانکه با موسی بودم. ۸ به کاهنانی که صندوق عهد را حمل آنجا توقف نموده بودند بزدن و یادبودی بنا کردند. ۹ یوشع در وسط می‌کنند بگو وقتی به رود اردن رسیدند در کنار آن توقف کنند.» ۹ رودخانه، جایی که کاهنان ایستاده بودند نیز دوازده سنگ دیگر به یوشع قوم را جمع کرد و به ایشان گفت: «باید آنچه را که خداوند عنوان یادگار روی هم گذاشت که تا به امروز باقیست. ۱۰ کاهنان با فرموده است بشنوید. ۱۰ امروز خواهید دانست که خدای زنده در صندوق عهد از قدر در وسط رودخانه ماندند تا قوم اسرائیل آنچه را که میان شمامست و او قبایل کنعانی، حتی، جوی، فرزی، جرجاشی، خداوند به یوشع فرموده بود به انجام رسانند، درست همان‌گونه که اموری و بیوسی را از سرزمینی که بهزادی آن را تسخیر خواهید کرد، موسی به یوشع توصیه کرده بود. پس قوم اسرائیل با شتاب از رود بیرون خواهد راند. ۱۱ صندوق عهد خداوند تمام دنیا، شما را به آن گذشتند، ۱۱ و پس از آنکه به آن سوی رودخانه رسیدند، سوی رود اردن راهنمایی خواهد کرد! ۱۲ وقتی کف پاهای کاهنانی کاهنان هم با صندوق عهد خداوند از رودخانه بیرون آمدند. ۱۲ که صندوق عهد پیوه را حمل می‌کنند به آب رود اردن برسد، جریان میان جنگی قبایل رؤیین، جاد و نصف قبیله منسی که چهل هزار آب قطعی می‌شود و آب در یک جا بر روی هم انباسته می‌گردد. نفر بودند مسلح شدند و چنانکه موسی پیش از فوت خود به ایشان حال، دوازده نفر، یعنی از هر قبیله یک نفر را برای انجام وظیفه گفته بود، پیشایش بقیه قوم عبور کرده، در حضور خداوند، به سوی مخصوصی که در نظر دارم انتخاب کنید.» ۱۴ قوم اسرائیل از دوگاه دشت ارجحا پیش رفند. ۱۴ در آن روز، خداوند یوشع را در نظر صندوق عهد را برداشته، پیشایش آنها حرکت می‌کردند. ۱۵ آب رود عمرش مانند موسی احترام می‌کردند. ۱۵ یوشع به امر خداوند به اردن در این هنگام که فصل درو بود، بالا آمده بود. ولی به محض کاهنانی که صندوق عهد را حمل می‌کردند گفت: «از بستر رود اینکه پاهای کاهنانی که صندوق عهد را حمل می‌کردند به آب اردن بیرون بیاید.» ۱۸ به محض اینکه کاهنان بیرون آمدند، آب رودخانه رسید، ۱۶ ناگهان جریان آب در بالای رودخانه در شهری به رودخانه دوباره به جریان افتاد و مانند قبل بر کناره‌هایش نیز جاری

2

بیوش، دو جاسوس از شطیم به آن طرف رود اردن فرستاد تا

وضعیت آن سزمین و بخصوص شهر اریحا را بررسی کنند. وقتی آنها

خداآوند پس از مرگ خدمتگزار خود، موسی، به دستیار او بیوش به آن شهر رسیدند، به خانه زنی روسی به نام راحاب رفتند تا شب (پسر نون) فرمود: **2** «خدمتگزار من موسی، در گذشته است، پس تو را در آنجا بگذراند. **2** همان شب به پادشاه اریحا خبر رسید که برخیز و بنی اسرائیل را از رود اردن عبور بده و به سزمینی که به ایشان چند جاسوس اسرائیلی وارد شهر شده‌اند. **3** پادشاه افرادی را با این می‌دهم، برسان. **3** همان طور که به موسی گفتم، هر جا که قدم پیغام نزد راحاب فرستاد: «مردانی را که به خانه تو آمدند به ما بگذارید، آنجا را به تصرف شما در خواهم آورد. **4** قلمرو سزمین تحولی بده، زیرا آنها جاسوس هستند». **4** اما راحاب که آن دو مرد را شما از صحرای نیگ در جنوب تا کوههای لبان در شمال، و از پهان کرده بود، گفت: «آنها پیش من آمدند، ولی نفهمیدم چه دریای مدیترانه در غرب تا رود فرات و سزمین حیتی‌ها در شرق، کسانی بودند. **5** هنگامی که هوا تاریک شد، پیش از بسته شدن خواهد بود. **5** همان طور که با موسی بودم با تو نیز خواهم بود تا در دروازه‌ها از شهر خارج شدم و من نمی‌دانم کجا رفتد. اگر به دنبال تمام عمرت کسی نتواند در برابر تو مقاومت کند. تو را هرگز ترک آنها بشتابید می‌توانید به ایشان برسید.» **6** (ولی راحاب آن دو مرد نمی‌کنم و تنها نمی‌گذارم. **6** پس قوی و شجاع باش، زیرا تو این را به پشت بام برد، ایشان را زیر توده‌ای از ساقه‌های کتان که در قوم را رهبری خواهی کرد تا سزمینی را که به پدران ایشان وعده آنجا گذاشته بود، مخفی کرده بود). **7** پس مأموران پادشاه اریحا در دادهام تصاحب نمایند. **7** فقط قوی و شجاع باش و از قوانینی که جستجوی آن دو نفر تا کرانه رود اردن پیش رفتند و همین که آنها از خدمتگزار موسی به تو داده است اطاعت نمای، زیرا اگر از آنها به شهر خارج شدند، دروازه‌های شهر را از پشت سر ایشان بستند. **8** دقت پیروی کی، هر جا روی موفق خواهی شد. **8** این کتاب تورات شب، پیش از آنکه آن دو مرد بخوابند، راحاب نزد ایشان به پشت بام از تو دور نشود؛ شب و روز آن را بخوان و در گفته‌های آن تفکر کن رفت **9** و به آنها گفت: «من شک ندارم که خداوند، سزمین ما را تا متوجه تمام دستورهای آن شده، بتوانی به آنها عمل کنی؛ آنگاه به شما خواهد داد. تو شما بر ما مستولی شده و هر کس نام پیروز و کامیاب خواهی شد. **9** آری، قوی و شجاع باش و ترس اسرائیل را می‌شنود از ترس می‌لزد. **10** زیرا شنیده‌ایم که چگونه و واهمه را از خود دور کن و به یاد داشته باش که هر جا بروی هرگام خروج از مصر، خداوند از میان دریای سرخ راه خشکی برای من که خداوند، خدای تو هستم، با تو خواهم بود.» **10** آنگاه شما پدید آورد تا از آن بگزیرید! خبر داریم که به سیحون و عوج، بیوش به بزرگان اسرائیل دستور داد: **11** «به میان قوم بروید و به آنها پادشاهان امروی‌ها که در شرق اردن بودند، چه کردید و چگونه آنها و بگویید: «توشه خود را آماده کنید، زیرا پس از روز از رود اردن مردمانشان را نابود ساختید. **11** وقتی این خبرها را شنیدم، ترس خواهید گذشت تا سزمینی را که خداوند به میراث به شما داده است وجود ما فرا گرفت و جرأت خود را از دست دادیم؛ زیرا بیوه خدای تصرف کنید!» **12** پس بیوش به قبایل رئوین، جاد و نصف قبیله شما، خدای آسمان و زمین است و مانند او خدایی نیست. **12** حال متنسی گفت: **13** «به یاد آورید دستوری را که موسی، خدمتگزار از شما می‌خواهم که به نام خداوند برای من قسم بخوبید و نشانه‌ای خداوند به شما داد: «خداوند، خدای شما این سزمین را که در شرق به من پدیدید **13** که وقتی شهر اریحا را تصرف نمودید، در ازای رود اردن است به شما می‌دهد تا در آن آسایش داشته باشید.» **14** کمکی که به شما کردم، مرا همراه پدر و مادر و خواهران و برادران و پس زنان و فرزندان و حیوانات شما در اینجا در سزمینی که موسی در خاکواده‌های آنها حفظ کنید تا کشته نشونم». **14** آن دو مرد جواب شرق اردن به شما داد، می‌مانند. اما مردان جنگی شما باید همگی دادند: «اگر در مورد ما با کسی سخن نگویی، به جان خود قسم مسلح شده، پیشاپیش بقیه قبایل به آن طرف رود اردن بروند و ایشان می‌خوریم که وقتی خداوند این سزمین را به ما داد، تربیتی بدھیم که را پاری دهند **15** تا سزمینی را که خداوند، خدای شما به ایشان به تو و بستگانات آسیبی نرسد.» **15** خانه راحاب بر دیوار شهر قرار داده است تصاحب کنید و در آن ساکن شوئند. آنگاه می‌توانید به این داشت، پس و آن دو مرد را طناب از پیجه اناقلش پایین فرستاد. ناحیه‌ای که موسی، خدمتگزار خداوند، در سمت شرقی رود اردن **16** پس به ایشان گفت: «به کوه فار کنید و سه روز در آنجا برای شما تعیین کرده است بازگردید و در آن ساکن شوید.» **16** آنها پهان شوید تا مأمورانی که به جستجوی شما رفته‌اند بازگردند. آنگاه در جواب بیوش گفتند: «آنچه به ما گفته انجام خواهیم داد و هر جا می‌توانید به راه خود ادامه دهید.» **17** آن دو نفر پیش از رفتن به او که ما را بفرستی، خواهیم رفت؛ **17** چنانکه فرمانبدار موسی بودیم، گفتند: «وقتی ما به این شهر حمله کردیم، تو پدر و مادر و برادران و تو را نیز اطاعت خواهیم نمود. یهود، خدای تو با تو پاشد، چنانکه با خواهران و خانواده‌های آنها را در خانه خود جمع کن و این طناب موسی بود. **18** اگر کسی از فرمان تو سریچی کند و از تو اطاعت قرمز را به همین پنجره بیند. اگر این کار را نکنی و آسیبی به شما ننماید، کشته خواهد شد. پس قوی و شجاع باش!» **19** اگر کسی از خانه بیرون برود، خوشن به گردن خودش است و ما مسئول بررسد، ما در برابر قسمی که خورده‌ایم مسئول نخواهیم بود.

است که خداوند با او رو در رو صحبت کرده باشد. **۱۱** موسی به فرمان خداوند، معجزات عظیمی در حضور فرعون مصر، درباریاش و تمام قوم او انجام داد. **۱۲** هیچ کس تا به حال نتوانسته است قدرت و معجزات شگفت‌انگیزی را که موسی در حضور قوم اسرائیل نشان داد، ظاهر سازد.

را که به قوم اسرائیل می‌دهم، بین. ۵۰ سپس تو در آن کوه خواهی دریا از آن ایشان خواهد شد و گنجینه‌های نهفته در شن نصیب آنها مرد و به اجاد خود خواهی پیوست همان طور که برادرت هارون نیز در خواهد گردید. ۲۰ درباره قبیله جاد گفت: «برکت بر کسانی باد کوه هور درگذشت و به اجاد خود پیوست، ۵۱ زیرا هر دو شما در که به جاد کمک می‌کنند. او مانند شیری است درنده و قوی. ۲۱ برای قوم اسرائیل، کنار چشممه مریبه قادش واقع در بیابان صین، حرمت بهترین قسمت سزمین را برای خود برگزید، قسمتی را که سهم حاکم قدوسیت مرا نگه نداشید. ۵۲ سزمینی را که به قوم اسرائیل می‌دهم، بود به او دادند. او مردم را هدایت کرد و حکم و داوری خداوند را در در برای خود، خواهی دید ولی هرگز وارد آن خواهی شد.» ۲۲ موسی درباره قبیله دان چنین گفت: «دان مانند بجه شیری است که از باشان می‌جهد.» ۲۳ درباره قبیله «دان

33

این است برکتی که موسی، مرد خلا، قبل از مرگش به قوم نفتالی گفت: «نفتالی از رحمتها و برکات خداوند لبیز است، مز اسرائیل داد: ۲ «خداوند از کوه سینا آمد، او از کوه سعیر طلع کرد چنینی سزمین او، تا دریاچه جلیل و سمعت خواهد یافت.» ۲۴ درباره و از کوه فاراز درخشید. مقدسین بی شمار همراه او بودند و آتشی قبیله اشیر چنین گفت: «اشیر بیش از قبایل دیگر برکت یافته است. مشتعل در دست راست او، ۳ او قم خود را دوست می‌دارد و از آنها در میان برادرانش محظوظ باشد و سزمینش از محصول زیعون غی حمایت می‌کند، ایشان نزد پاهاش او من شنیدن و از سختانش بهره‌مند گردد. ۲۵ دروازه‌های شهرهایش با پشت‌بندی‌های آنهنین محصور شود، می‌گرددن. ۴ قوانینی که من برای قوم اسرائیل آوردم، میراث ایشان و تا وقتی زنده است از قدرتش کاسته نگردد.» ۲۶ «ای پیشورون، است. ۵ خداوند در پیشورون پادشاه شد، وقتی که سران قوم جمع خدایی مانند خدای تو نیست. او باشکوه و جلال بر اینها آسمان شدند، همراه با همه قبیله‌های اسرائیل.» ۶ موسی درباره رئوبین سوار می‌شود تا به کمک تو بیاید. ۲۷ خدای ازی پناهگاه توست و چنین گفت: «رئوبین زنده باشد و نمیرد و افراد قبیله‌اش کم نشوند.» باز اوان ابدی او تو را محافظت خواهد کرد. او دشمنات را از مقابل ۷ و درباره قبیله پیهودا گفت: «ای خداوند، صدای پیهودا را بشنو او تو خواهد راند و به تو خواهد گفت که آنها را هلاک کی.» ۲۸ پس را با قومش متحد گردان، او را در مقابل دشمنان باری ده تا بتواند از اسرائیل در امنیت ساکن خواهد شد. او در سزمینی زنده‌گی خواهد خود دفاع کند. ۸ درباره قبیله لاوی گفت: «ای خداوند، اوریم و کرد که پر از غله و شراب است و از آسمان آن شبیم بر زمین می‌بارد. تیم خود را به خادمان این خود سپرید. تو ایشان را در مسا آمویدی ۲۹ خوش به حال تو، ای اسرائیل، زیرا هیچ قوی مثل تو نیست، و در کنار چشممه مریبه امتحان نمودی. ۹ ایشان تو را بیش از پدر و قومی که خداوند، آن را نجات داده باشد. خداوند سپر و شمشیر مادر، برادر و فرزند خود، دوست داشتند، از کلام تو اطاعت کردن و توست، او تو را کمک می‌کند و به تو پیروزی می‌بخشد. دشمنات نسبت به عهد تو وفادار مانندند. ۱۰ آنها قوانین تو را به بنی اسرائیل در مقابل تو به زانو در خواهند آمد و تو بر پشت آنها پای خواهی می‌آموزند و بر مذبح تو، پیخور و قربانی سوتختن به تو تقدیم می‌کنند. نهاد.» ۱۱ ای خداوند، قبیله لاوی را برکت بده و خدمت ایشان را قبول

34

آنگاه موسی از دشتهای موآب به قله پیسگاه در کوه نبو، بفرما. کمر دشمنانش را بشکن تا دیگر پر نخیزند.» ۱۲ موسی درباره قبیله بنیامین چنین گفت: «او محبوب خداوند است و در پیاه او که در مقابل ارجحاست رفت و خداوند تمامی سزمین موعود را به او زیست می‌کند، خداوند تمامی روز او را احاطه می‌نماید و از هر نشان داد: از جلعاد تا دان، ۲ تمام زمین قبیله نفتالی، زمینهای قبایل بلای او را حفظ می‌کند.» ۱۳ درباره قبیله یوسف چنین گفت: افریم و منسی، زمین قبیله پیهودا تا دریای مدیترانه، ۳ صحرای نگب «خداوند سزمینشان را برکت دهد، با باران و با آنهای زیر زمین. و تمام ناحیه دره ایحا (شهر نخلستان) تا صوغر.» ۴ خداوند به موسی ۱۴ سزمینشان در هر فصلی پر بار باشد و از محصولاتی که آفاتاب فرمود: «این است سزمینی که من با سوگند به ابراهیم و اسحاق و می‌فراند غنی گردد.» ۱۵ کوههای قادیمی شان پر از درخت میوه شوند یعقوب و عده دادم که به فرزندانشان بدهم. اکنون به تو اجازه دادم و تپه‌های جاودانی شان حاصلخیز گردند. ۱۶ در زمینشان وفور نعمت آن را بینی، ولی پایت را در آنجا خواهی گذاشت.» ۵ بنابراین باشد و ایشان از رضایت خداوند بrixودار گردند، خداوندی که در موسی، خدمتکار خداوند، چنانکه خداوند گفته بود در سزمین موآب بوته مشتعل ظاهر گشت. تمامی این برکات‌ها بر یوسف باد، بر کسی درگذشت. ۶ خداوند او را در دره‌ای نزدیک بیت‌غفور در سزمین که میان برادران خود شاهزاده بود. ۱۷ یوسف در قوت مانند گوساله موآب دفن نمود، ولی تا به امروز هیچ کس مکان دفن او را نمی‌داند. نر است، و همچون گاو وحشی با شاخهای خویش تمام قومها را ۷ موسی هنگام مرگ صد و بیست سال داشت، با وجود این هنوز می‌زند. این برکات بر هزاره‌های افایم باد.» نیرومند بود و چشمانش به خوبی می‌دید. ۸ قوم اسرائیل سی روز در ۱۸ موسی درباره قبایل زبولون و یساکار چنین گفت: «ای زبولون دشتهای موآب برای او عزاداری کردن.» ۹ پوش (پسر نون) پر از روح سفرهای تو با شادی همراه باشد، و تو ای یساکار در خیمه‌های حکمت بود، زیرا موسی دشتهای خود را بر او نهاده بود. بنابراین مردم خود شادمان باش. ۱۹ زبولون و یساکار قومها را به کوه خود دعوت اسرائیل از او اطاعت می‌کرند و دستورهایی را که خداوند به موسی خواهند کرد و در آنجا قربانیهای راستین تقدیم خواهند نمود. ثروت داده بود پیروی می‌نمودند. ۲۰ در اسرائیل پیامبری مانند موسی نبوده

خواهم کرد، و قوم او عظمت وی را وصف خواهند نمود. 4 خداوند کنم، به طوری که باد آنها نیز از خاطرها محو گردد، 27 ولی فکر همچون صخرهای است و اعمالش کامل و عادل، اوست خدای امین کردم که شاید دشمنان بگویند: «قدرت ما بود که آنها را نابود کرد نه و دادگر، از گاه میرا و با انصاف. 5 «قوم او فاسد شده، باعث نیزگ قدرت خداوند!»، 28 «اسرائیل قومی است نادان و بی فهم. 29 ای او گشته‌اند، آنها دیگر فرزندان او نیستند، بلکه قومی هستند کجرو و کاش شعور داشت و می‌فهمید که چرا شکست خورده است. 30 نافران. 6 ای قوم احمق و نادان! آیا اینچیجن از خوندن خود قدردانی چرا هزار نفرشان از دو نفر شکست می‌کنی؟ آیا او پدر و خالق تو نیست؟ آیا او نبود که تو را به وجود خوردند؟ زیرا «صخره» ایشان، ایشان را ترک کرده بود، خداوند ایشان را آورد؟ 7 «روزهای گذشته را به باد آر، از پدران خود بپرس تابه تو به دست دشمن تسلیم نموده بود. 31 حتی دشمنانشان نیز می‌داند بگویند، از مشایخ سوال کن تا به تو جواب دهن. 8 آنگاه که خدای که صخره‌شان مانند صخره مانست. 32 دشمنان اسرائیل مانند متعال، زمین را میان قومها تقسیم کرد، آنگاه که انسانها را منتشر مردم سلمون و عموره فاسدند، مثل درختانی می‌باشد که انگور تلخ و ساخت، او مزه‌های آنها را تعیین نمود، برحسب تعداد بی اسرائیل. 9 سمعی به بار می‌آورند، 33 مانند شرایی هستند که از زهر مار گرفته زیرا قوم اسرائیل متعلق به خداوندند؛ و عقوب میراث خاص اوست. شده باشد. 34 «خداؤن می‌فرماید: آنچه دشمنان کرده‌اند نزد من 10 او اسرائیل را در بیابان خشک و سوزان یافت، او را در برگفت ذخیره شده و در خزانه‌های من مختوم گردیده است. 35 من به موقع و از او مراقبت کرد، و مانند مردمک چشم خود از او محافظت آنها را مجازات خواهم کرد. انتقام و جزا از آن من است. بعزمودی آنها نمود، 11 درست مانند عقایی که جوجه‌هایش را به پرواز درمی‌آورد، و خواهد افتد، زیرا روز هلاکت ایشان نزدیک است. 36 «خداؤن به بالهای خود را می‌گشاید تا آنها را بگیرد و با خود ببرد. 12 او قوم چشم خواهد رسید و بر بندگانش شفقت خواهد فرمود، وقی خود را خودش رهبری نمود و هیچ خدای دیگری با وی نبود. 13 ببیند که قوت ایشان از بین رفته و برای برد و آزاد رمقی نمانده خداوند به آنها کوهستانهای حاصلخیز بخشید تا از محصول آنها سیر است. 37 خداوند به قوش خواهد گفت: «کجا هستند خدایان شون. او به ایشان عسل از میان صخره، و روغن از میان سنگ خارا شما، «صخره‌هایی» که به آنها پناه می‌بردید 38 و چری قربانیها را داد. 14 بهترین گاوان و گوسفندان را به آنان بخشید تا از آنها شیر به آنها می‌خوراندید و شراب برای توشیدن به آنها تقديم می‌کردید؟ و کره فراوان به دست آورند. قوچهای فریه باشان و بیها، عالیترین بگناهید آنها برخیزند و به شما کمک کنید و برای شما پناهگاه کشیده و مرغوبترین شرایها را به آنها عطا فرمود. 15 «اما پیشون سیر باشد. 39 بدانید که تنها من خدا هستم و خدای دیگری غیر از من شده، یاغی گشت، فریه و تونمند و چاق شده، خدایی را که او را نیست. می‌میرام و زنده می‌سازم، محروم می‌کنم و شفا می‌بخشم، آفیده بود ترک نمود، و «صخره نجات» خود را به فراموشی سپرد. 16 و کسی نمی‌تواند از دست من برهاند. 40 من که تا ابد زنده هستم، آنها با بت پرستی قبیح خود، خشم و غیرت خداوند را برانگیختند. دست خود را به آسمان پراورشته، اعلام می‌کنم 41 که شمشیر براق 17 به تهها که خدا نبودند قربانی تقديم کردند به خدایان جدیدی که خود را تزی کرده، بر دشمنان داوری خواهم نمود. از آنها انتقام خواهم پدرانشان هرگز آنها را نشناخته بودند، خدایانی که بنی اسرائیل آنها را گرفت و سکانی را که از من نفرت دارند مجازات خواهم کرد. 42 پرستش نکرده بودند. 18 آنها خدایی را که «صخره» شان بود و ایشان تیرهایم غرق خون دشمنان خواهند شد، شمشیرم گوشت کشته شدگان را به وجود آورده بود، فراموش کردند. 19 «وقی خداوند دید که و اسرائیل را خواهد درید و به خون آنها آغشته خواهد گشت، سرهای پسران و دخترانش چه می‌کنند، خشمگین شده از آنان بیزار گشت. هربران آنها پوشیده از خون خواهند شد.» 43 «ای آسمانها، با او 20 او فرمود: آنها را ترک می‌کنم تا هر چه می‌خواهد بر سرشان شادی کنید، و ای همه فرشتگان خدا او را پرستش نمایند! ای قومها بیاید، زیرا آنها قومی یاغی و خیانتکار هستند. 21 آنها با پرستش با قوم او شادی کنید، فرشتگان خدا در او تعقیت یابند؛ زیرا او انتقام خدایان بیگانه و باطل، خشم و غیرت می‌برانگیختند، من نیز آنها را خون بندگانش را خواهد گرفت. او از دشمنان خود انتقام خواهد با قومهای بیگانه و باطل به خشم و غیرت می‌آورم. 22 خشم من گرفت، کسانی را که از پیزارند سزا خواهد داد، و قوم و سرزمین افروخته شده، زمین و محصولش را خواهد سوزانید، و تا اعماق زمین خود را از گناه پاک خواهد ساخت.» 44 وقی که موسی و بیوش فرو رفته، پیاد کوههای را به آتش خواهد کشید. 45 کلمات این سرود را برای قوم اسرائیل خوانندن، 46 موسی به قوم بلا یا بر سر ایشان خواهیم آورد و تمام تیرهای خود را به سوی ایشان گفت: «سخنرانی را که امروز به شما گفتیم، در دل خود جای دهید پرتاب خواهم کرد. 24 آنها را با گرسنگی و تب سوزان و مرض و به فرزندان خود دستور دهید تا به دقت از تمام قوانین خدا اطاعت کشند از پای در خواهیم آورد. جانوران وحشی را به جان آنها خواهیم کنید؛ 47 زیرا این قوانین کلماتی بی ارزش نیستند، بلکه حیات شما انداخت و مارهای سمی را خواهیم رساند تا ایشان را بیگرند. 25 هستند. از آنها اطاعت کنید تا در سرزمینی که در آن طرف رود در بیرون، شمشیر دشمنان، کشتار خواهد کرد و در درون خانه‌ها اوردن تصرف خواهد کرد عمر طولانی داشته باشید.» 48 همان روز وحشت حکم‌فرمای خواهد بود. مردان و زنان جوان، کودکان و بیان، خداوند به موسی گفت: 49 «به کوهستان عباریم واقع در سرزمین همگی نابود خواهند شد. 26 می‌خواستم آنها را به کلی هلاک مواپ مقابله اریحا برو. در آنجا بر کوه نبو برای و تمام سرزمین کعan

بروید و آنها را پرسیتید، **18** در این صورت همین امروز به شما اعلام خیمه ملاقات وارد شدند. **15** در خیمه عبادت، خداوند در ابر می کنم که بیرون شک نایود خواهید شد و در سرزمینی که از رود اردن ظاهر شد و ایر، بالای در خیمه ایستاد. **16** سپس خداوند به موسی گذر می کنید تا آن را تصرف کنید، عمری طولانی خواهید داشت. گفت: «تو خواهی مرد و به پدرانت ملحق خواهی شد. بعد از تو، **19** زمین و آسمان را شاهد می گیرم که امروز زندگی و مرگ، برکت و این قوم در سرزمین موعود به من خیانت کرده، به پرسش خدایان لعنت را در برابر شما قرار داده ام. زندگی را انتخاب کنید تا شما و بیگانه خواهند پرداخت و مرد از یاد بوده، عهدی را که با ایشان فرزندانتان زنده بمانید. **20** خداوند، خدایان را دوست داشته، از او بسته محظوظ خواهند شدکست. **17** آنگاه خشم من بر ایشان شعلهور شده، اطاعت کنید و به او بچسپید، زیرا او زندگی شماست و به شما و ایشان را ترک خواهی کرد و رویم را از ایشان برخواهمن گرداند تا نایود فرزندانتان در سرزمینی که با سوگند به پدرانتان ابراهیم و اسحاق و شوند. ساختیها و بلاهای بسیار بر ایشان نازل خواهد شد به طوری که یعقوب و عده داده است، عمری طولانی عطا خواهد فرمود.

31

18 موسی در ادامه سخنان خود به قوم اسرائیل چنین گفت: سرود را که به تو می دهم بتویس و به بني اسرائیل یاد بده تا شاهد من «من اکنون صد و بیست سال دارم و دیگر قادر نیستم شما را رهبری باشد بر ضد بني اسرائیل. **20** زمانی که ایشان را به سرزمینی که با خداوند به من گفته است از رود اردن عبور خواهیم کرد. **3** سوگند به پدرانتان و عده داده بودم آوردم، یعنی به سرزمینی که شیر و یوهو خدایان، خود پیشاپیش شما عبور خواهد کرد و اقامی را که در عسل در آن جاری است و پس از اینکه سیر و فره شدند و به پرسش آنجا زندگی می کنند نایود خواهد کرد و شما سرزمین ایشان را به خدایان دیگر پرداختند و مرد نموده، عهد مرا شکستند **21** و به تصرف خود در خواهید آورد. همان گونه که خداوند فرموده، پوش ساختیها و بلاهای بسیار دچار شدند، در آن هنگام، این سرود چون پیشاپیش شما عبور خواهد کرد. **4** خداوند همان طور که سیحون و شاهدی بر ضد آنها گواهی خواهد داد. این سرود از نسلی به نسل عوج، پادشاهان اموری را هلاک ساخته، سرزمینشان را ویران نمود، دیگر، سینه به سینه نقل خواهد شد. من از همین حالا، حتی قبل قوهای را نیز که در این سرزمین زندگی می کنند نایود خواهد کرد. از اینکه وارد سرزمین موعود شوند، افکار ایشان را می دانم». **22** **5** خداوند، ایشان را به دست شما تسلیم خواهد کرد و شما باید پس در همان روز، موسی کلمات سرود را نوشت و آن را به قوم طبق دستوری که داده ام با آنها رفخار کنید. **6** قوى و دلير باشيد. اسرائیل ياد داد. **23** سپس خداوند به شما خواهد بود. او شما را زیرا تو باید مردم اسرائیل را به سرزمینی که من با سوگند به ایشان تنها نخواهد گذاشت و ترک نخواهد کرد. **7** آنگاه موسی پوش را عده داده هدایت کنی، و من با تو خواهیم بود.» **24** هنگامی احضار کرده، در حضور تمامی قوم اسرائیل به او گفت: «قوى و دلير که موسی کار نوشن همه این قوانین را در کتابی به پایان رساند، باش، زیرا تو این قوم را به سرزمینی که خداوند با سوگند به اجدادشان **25** به لایانی که صندوق عهد خداوند را حمل می کردن فرمود: و عده داده است رهبری خواهی کرد تا آنجا را تصرف کنند. **8** ترسان **26** «این کتاب شریعت را در کتاب صندوق عهد یوهو خدایان قرار نباش، زیرا خداوند با تو خواهد بود و پیشاپیش تو حرکت خواهد دهدی، تا شاهدی باشد بر ضد شما. **27** چون می دانم که این قوم کرد. او تو را تنها نخواهد گذاشت و ترک نخواهد کرد. **9** آنگاه چقدر یاغی و سرکشند. اگر امروز که در میان ایشان هستم نسبت به موسی قوانین خدا را نوشت و آن را به کاهنان لاوی که صندوق خداوند را بخواهند اینچیز یاغی شده اند، پس، بعد از مرگ من چه خواهند عهد خداوند را حمل می کردن و نیز به مشایخ اسرائیل سپرده. **10** او کرد. **28** اکنون کلیه رهبران و مشایخ قبیله هایان را احضار کنید تا به ایشان فرمود: «این قوانین را در پایان هر هفت سال، یعنی در این سخنان را به ایشان بگویم و زمین و آسمان را بر ایشان شاهد سالی که قرضها بخشدید می شود، هنگام عید خیمه ها که تمام قوم بگیرم. **29** می دانم که پس از مرگ من، خود را به کلی الود کرده، اسرائیل در حضور خداوند در مکانی که او برای عبادت تعیین می کند از دستورهایی که به شما داده ام سریچی خواهید کرد. در روزهای جمع می شوند، برای آنها بخواهند. **12** تمام مردان، زنان، بچه ها و آینده، مصیبیت گریانگر شما خواهد داد، زیرا آنجه را که خداوند غریبانی را که در میان شما زندگی می کنند جمع کنید تا قوانین نمی پسند همان را انجام خواهید داد و او را بسیار غضبناک خواهید خداوند را بشنوند و یاد بگیرند که یوهو خدایان را احترام نمایند. **30** سپس موسی این سرود را برای تمام جماعت اسرائیل و دستورهایش را اطاعت کنید. **13** چنین کنید تا فرزندانتان که با خواهد: این قوانین آشنايی ندارند آنها را بشنوند و بیاموزند که در تمام ایام

32

زنده کی خود در سرزمینی که برای تصرفش از اردن عبور می کنید، «ای آسمان گوش بگیر تا بگویم، و ای زمین سخنان ما یوهو خدایان را احترام نمایند.» **14** آنگاه خداوند به موسی فرمود: بشنو! **2** تعلیم من مثل باران خواهد بارید و مانند شبنم بر زمین «پایان عمرت نزدیک شده است. پوش را بخوان و با خود به خیمه خواهد نشست. کلام من مثل قظره های باران بر سبزه تازه، و مانند ملاقات بیاور تا دستورهای لازم را به او بدهم.» پس موسی و پوش به نم نم باران بر گیاهان فرو خواهد ریخت. **3** نام خداوند را ستایش

نانی برای خودرن و شرایی برای نوشیدن نداشتند، اما خداوند روزی این سرزمین افروخته شد و کلیه لعنتهای او که در این کتاب نوشته شما را می‌رساند تا به شما بفهماند که او یهوه خدای شماست. 7 شده، بر سرشار فرو ریخت. 28 خداوند با خشم و غضب شدید زمانی که به اینجا رسیدیم سیحون (پادشاه سرزمین حشیون) و عوج خود، ایشان را از سرزمینشان ریشه کن ساخت و آنها را به سرزمین (پادشاه سرزمین باشان) با ما به جنگ پرخاستند، ولی ما ایشان را دیگری راند که تا امروز در آنجا زندگی می‌کنند.» 29 اسراری هست شکست دادیم 8 و سرزمینشان را گرفتیم و به قبیله‌های ریوین، جاد و که یهوه خدایمان بر کسی کشف نفرموده است، اما او قوانین خود را نصف قبیله منسی دادیم. 9 شرایط این عهد را اطاعت کنید تا در بر ما و فرزندانمان آشکار نموده است تا آنها را اطاعت کنیم.

تمام کارهایتان موفق باشید. 10 همگی شما یعنی رهبران، مشایخ،

30

هنگامی که تمام این برکتها و لعنتها اتفاق بیفتد و مردان قوم همراه با کودکان و همسران ان و غربیانی که در بین شما زندگی می‌کنند یعنی کسانی که هیزم می‌شکنند و بپرایان آب می‌آورند شما در میان قومهای بیگانه‌ای که خداوند، خدایتان شما را به آنجا امروز در حضور خداوند، خدایتان ایستاده‌اید. 12 اینجا ایستاده‌اید تا رانده است سخنان ما را به یاد بیاورید 2 و به سوی خداوند، خدایتان به عهده‌ی که یهوه خدایتان امروز با شما می‌بند وارد شوید. 13 بازگشت نماید و شما و فرزندانتان با تمامی دل فرامینی را که امروز خداوند می‌خواهد شما را به عنوان قوم خود تأیید کند و خدای شما دادم اطاعت کنید، 3 آنگاه خداوند، خدایتان شما را از شما باشد، همان طور که به شما و عده داد و برای پدرانتان، ابراهیم اسارت نجات خواهد داد. او بر شما ترحم خواهد کرد و شما را و اسحاق و یعقوب سوگند خورد. 14 این پیمان تهای با شما که از بین تمام قومهای که شما را در آنها پراکنده کرده است جمع امروز در حضور یهوه خدایمان ایستاده‌اید بسته نمی‌شود بلکه با تمام خواهد نمود. 4 اگر در دورتین نقاط دنیا هم باشید او شما را جمع نسلهای آینده اسرائیل نیز بسته می‌شود. 16 شما به یاد دارید که می‌کنید 5 و به سرزمین نیاکانتان باز می‌گرداند تا دویاره مالک آن چگونه در سرزمین مصر زندگی می‌کردیم و پس از خروج از آنجا شوید. او شما را کامیابتر و پرشمارتر از نیاکانتان خواهد ساخت. 6 او سرزمینها را دیدید که از چوب و سنگ و نقره و طلا ساخته شده تمامی دل و جان دوست بدارید و در آن سرزمین زنده بمانید. 7 یهوه بودند. 18 امروز در میان شما مرد یا زن، خاندان یا قبیله‌ای بنیاد که خدایتان را پرسید و با این آزار می‌رسانند خواهد کرد. 8 پس شما باز از خداوند اطاعت خواهید کار، به تدبیر قوم را مسموم کنید. 19 کسی در میان شما بنیاد که کرد و همه فرمانهایش را که من امروز به شما می‌دهم نگاه خواهد پس از شنیدن این هشدارها، آنها را سرسی پرگرد و فکر کند اگر به داشت. 9 یهوه خدایتان شما را در تمام کارهایتان برکت خواهد راههای گستاخانه خود ادامه دهد صدمهای نخواهد دید. این کار او داد و به شما فرزندان بسیار و گله و محصول فراوان عطا خواهد همگی شما را تایید خواهد کرد؛ 20 چون خداوند از سر تقصیرها او کرد، چون خداوند بار دیگر از شما راضی خواهد شد، همچنانکه نمی‌گذرد بلکه خشم و غیرتش بر ضد آن شخص شلمبور خواهد شد از پدران شما راضی بود. 10 اگر به صدای یهوه خدایتان گوش و تمام لعنهای که در این کتاب نوشته شده بر سر او فرو خواهد آمد فرا دهید و از فرمانها و فرایض او که در این کتاب شریعت نوشته و خداوند اسما او را از روی زمین محو خواهد کرد. 21 خداوند او را شده، اطاعت کنید و با تمامی دل و جان به سوی یهوه خدایتان از تمامی قبیله‌های اسرائیل جدا خواهد نمود و کلیه لعنهای را که در بازگردید، او را شما خشنود خواهد بود. 11 اطاعت از این فرمان که این کتاب ذکر شده، بر سر او نازل خواهد کرد. 22 آنگاه فرزندان من امروز به شما می‌دهم، خارج از توانایی و دور از دسترس شما شما و نسلهای آینده و غربیانی که از کشورهای دور دست از سرزمین نیست. 12 چون این فرمان در آسمان نیست که بگویید: «چه کسی شما عبور کنند، بلاها و بیماریهایی را که خداوند بر این سرزمین به آسمان بالا خواهد رفت و آن را پایین خواهد آورد تا آن را بشویم و نازل کرده است خواهد دید. 23 آنها خواهند دید که تمام زمین، اطاعت کنیم؟» 13 و نه در مواردی دریاهاست که بگویید: «چه شوره‌زاری است خشک و سوزان که در آن نه چیزی کاشته می‌شود و کسی می‌تواند به آن سوی دریاها برود و آن را برای ما بیاورد تا آن را نه چیزی می‌روید. سرزمینتان درست مثل سلوم و عموره و ادهم و بشنیون و اطاعت کنیم؟» 14 این کلام به شما بسیار نزدیک است؛ صوئیم خواهد بود که خداوند در خشم خود آنها را ویران کرد. 24 آن در دهان و در دل شماست تا بتوانید آن را به جا آورید. 15 حال قوهما خواهند پرسید: «چرا خداوند با این سرزمین چیزی کرده است؟ گوش کنید، من امروز مرگ و زندگی، بدی و خوبی را در پرایر شما دلیل این خشم بی امان او چه بوده است؟» 25 در جواب ایشان گفته قراردادهای تا یکی را برگزینید. 16 من امروز به شما دستوردادهای خواهد شد: «چون مردم این سرزمین عهدی را که هنگام خروج از یهوه خدایتان را دوست داشته در راه او گام بدارید و فرمانها و فرایض مصر خداوند، خدای پدرانشان با ایشان بسته بود، شکستند. 26 و قوانین او را نگاه دارید تا زنده مانده، قومی بزرگ بشوید و یهوه ایشان به پرسش خدایانی پرداختند که آنها را قابل نمی‌شناختند و خدایتان به شما در سرزمینی که تصرف خواهید کرد، برکت بددهد. خداوند، پرسنثش آنها را منع کرده بود. 27 پس خشم خداوند علیه 17 ولی اگر گوش ندهید و اطاعت نکنید و به دنبال خدایان دیگر

آمد. 33 قومی بیگانه که حتی اسمش را هم نشنیده اید محصولی را خواهد کرد، چون به سبب محاصره شهر چیزی برای خوردن ندارد. که با هزار زحمت کاشته اید، خواهند خورد. همیشه زیر ظلم و ستم 56 طرفین و لطیفین زن که رغبت نمی کرد حتی نوک پایش را به خواهید بود. 34 با دیدن وضع ناگوار اطراف خود دیوانه خواهید شد. زمین بگذارد، حاضر نخواهد بود از آنچه می خورد به شوهر و فرزندان 35 خداوند زانوان و ساق پاهای شما را به دُملهای دردناک که از آن محبوبش بدهد. جفت نوزاد و کودکی را که تازه به دنیا آورده، از شفا نتوانید یافت دچار خواهد ساخت که از کتف پا تا فرق سر شما ایشان مخفی خواهد ساخت تا خودش به تنهای آنها را بخورد. چنین را خواهد گرفت. 36 خداوند، شما و پادشاهی را که بر می گزینید نزد خواهد بود و حشت گرسنگی و پیشانی در زمانی که دشمنان، شما را قومی که نه شما و نه اجدادتان می شناختید تبعید خواهد کرد. در محاصره کنند. 37 اگر از اطاعت همه قوئینی که در این کتاب آنجا خدایان چوی و سنگی را پرستش خواهید نمود. 37 خداوند، نوشته شده سریچی کنید و از احترام گذاشتن به نام مجید و مهیب شما را در میان قومها پراکنده خواهد ساخت و مردم با دیدن وضعیت یهوه خدایان امانت ورزید، آنگاه خداوند بر شما و فرزندان بالهای هراسان خواهند شد و شما در میان قومها رسوا و انگشت‌نما خواهید ساخت و بیماری‌های غیرقابل درمان خواهد فرستاد. 60 خداوند، شما بود. 38 بسیار خواهید کاشت، ولی اندک خواهید دروید، چون را به تمامی بیماری‌هایی که در مصر از آنها می ترسیمید دچار خواهد ملخها محصلاتان را خواهند خورد. 39 تاکستانها غرس کرده، از کرد و علاجی نخواهد بود. 61 خداوند هرگونه بیماری و بلاعی را آنها مراقبت خواهید نمود، ولی از انگور آنها نخواهید خورد و از شراب که وجود دارد، حتی آنها را که در این کتاب اسمی از آنها برده آنها نخواهید نوشت، زیرا کم، درختان را از بین خواهد برد. 40 در نشده به سراغ شما خواهد فرستاد تا ناید شوید. 62 اگرچه به اندازه همه جا درختان زیتون خواهند روید، ولی از آنها روغنی به دست ستارگان آسمان، بی شمار بودید، تعداد کمی از شما باقی خواهند نخواهید اورد، چون میوه‌شان قبل از رسیدن خواهد بود. 41 پسران ماند، زیرا از خداوند، خدایان اطاعت نکردید. 63 همان‌طور که و دختران خواهید داشت، اما آنها را از دست شما خواهند بود و به خداوند از احسان کردن و افرودن شما شادی کرده است، همان‌گونه اسارت خواهند برد. 42 ملخها، درختان و محصولات شما را ناید نیز در آن وقت از ناید شوید. 43 غربیانی که در میان شما زندگی می کنند بالاتر و سرزمینی که تصرف می کنید ریشه کن خواهید گشت. 64 خداوند، بالاتر از شما خواهند رفت و شما پایین تر و پایین تر. 44 آنها به شما شما را در میان تمامی قومها از یک گوشه عالم تا گوشه دیگر پراکنده قرض خواهند داد، نه شما به آنها. ایشان ارباب خواهند شد و شما خواهد ساخت. در آنجا خدایان دیگر را که له خود می شناختند و نه نوکر. 45 تمامی این لعنتها بر سرتان خواهند آمد تا ناید شوید، زیرا پدراندان، پرستش خواهید کرد، خدایانی که از چوب و سنگ ساخته نخواستید از خداوند، خدایان اطاعت کنید و از دسترهایش پیروی شهاده‌اند. 46 در میان آن قومها روی آرامش را نخواهید دید، بلکه تمامی. 46 همه این بلالا که دامنگیر شما و فرزندان را می شود، خداوند به شما دلهایی لزان و چشمانی گریان و افکاری پریشان درس عربی برای دیگران خواهد بود. 47 چون در زمان فراوانی، یهوه خواهد داد. 66 زندگی شما دائم در خطر خواهد بود، شب و روزان خدایان را با شادی و خوشی خدمت نکردید، 48 پس او دشمنان را با ترس سری خواهد شد و امیدی برای دیدن روشانی صبح نخواهید را بر شما مسلط خواهد کرد تا در گرسنگی و تشنجی، برهنه‌گی و داشت. 49 به خاطر آنچه که می بینید، ترس و حشت وجود شما بیچارگی، آنها را بندگی نمایید. بیوی آنها ب مرگدن شما خواهد بود را فرا خواهد گرفت. صحیح‌گاهان خواهید گفت: «ای کاش شب تا وقتی که ناید شوید. 49 خداوند قومی را دور دستها به سراغتان می شد!» و شامگاهان: «ای کاش صبح می شد!» 68 خداوند، شما خواهد فرستاد، قومی که زیانشان را نمی فهمید. ایشان مثل عقاب را با کشته به مصیر خواهد فرستاد هر چند قبلاً گفته بود که هرگز بر شما فرود خواهند آمد. 50 این قوم درنده خو، نه به پیران شما دیگر مصیر را نخواهید دید. در آنجا حاضر خواهید شد حتی خود را رحم خواهند کرد و نه به چنان‌انسان. 51 آنها گله و محصولات را به بردگی دشمنان بفروشید، اما خودداری نخواهید داشت.

خواهند خورد و شما از گرسنگی خواهید مرد. نه غلامی برای شما 29 این است شرایط عهدی که خداوند در سرزمین مواب توسط باقی خواهد ماند، نه شراب تازه‌ای و نه روغن زیتونی، نه گوساله‌ای و تمام شهرهایان را که بیوه خدایان به شما داده است موسی با قم اسرائیل بست. این عهد غیر از عهدی بود که قبلاً در محاصره خواهند کرد و دیوارهای محکم و بلند آنها را فرو خواهند کوه حوریب بسته شده بود. 2 موسی تمام بني اسرائیل را احضار ریخت، همان دیوارهایی که فکر می کردید از شما حفاظت خواهند کرد و به ایشان گفت: شما با چشمان خود بلالهایی را که خداوند کرد. 53 به سبب محاصره دشمن و نتیجه، گوشت پسران و دختران ببر سر فرعون و درباریانش آورد، دیدید 3 و شاهد معجزات عظیم خود را که بیوه خدایان به شما داده است، خواهید خورد. 54 خداوند در سراسر مصر بودید. 4 ولی تا امروز خداوند دلهایی که نجیب‌ترین و دلسوزترین مرد، حتی به بادر خود و زن محبوب خویش بفهمند و چشمانی که بینند و گوشهایی که بشنوند به شما نداده و بچهایش که هنوز زنده هستند ترجم نخواهد کرد، 55 و از دادن است. 5 من چهل سال شما را در بیان هدایت کردم. در این مدت قطعه‌ای از گوشتی که می خورد یعنی گوشت فرزندانش به آنها امانت ایشان کهنه شد و نه کفشاها بیان پاره گشت. 6 هر چند

جزیم باشستند و قوم را برکت دهند. **13** و قبایل رئیسین، جاد، اشير، موقع خواهد فرستاد و شما را در همه کارهایتان برکت خواهد داد. به زیولون، دان و نفتالی باید بر کوه عیبال باشستند و لعنتها را اعلام قومهای زیادی قرض خواهید داد، ولی از آنان قرض نخواهید گرفت. **14** آنگاه لاویان که در بین آنها ایستاده اند با صدای بلند به **13** چنانچه فقط گوش فرا داده، فرمانهای پهلو خداهایان را که امروز به تمام پنی اسرائیل بگویند: **15** «لعنت خدا بر کسی که بُنی از سنگ، شما می دهم اطاعت کنید، او شما را برتر از دیگران خواهد ساخت. چوب یا فلز بسازد و مخفیانه آن را پرسش کن، زیرا خداوند از **14** پس موظب بشاید که از دستورهایی که به شما داده ام به هیچ پستی متغیر است.» و تمامی قوم بگویند: «آمن.» **16** «لعنت وجه سرپیچی نکنید و هرگز خدا بنازد و پیروی ننمایید. خدا بر کسی که نسبت به پدر و مادرش بی اخترامی کند.» و تمامی **15** اگر به پهلو خداهایان گوش ندهید و فرمانها و فرایضی را که امروز قوم بگویند: «آمن.» **17** «لعنت خدا بر کسی که مزد بین زمین به شما می دهم اطاعت نکنید، آنگاه تمام این لعنتها بر سر شما خودش و همسایه اش را تغییر دهد.» و تمامی قوم بگویند: «آمن.» خواهد آمد: **16** شهر و مزرعه اتان لعنت خواهد شد. **17** سید نان و **18** «لعنت خدا بر کسی که نایبنا را از راه، منحرف کند.» و تمامی طرف خمیراتان لعنت خواهد شد. **18** فرزندان و محصول زمینتان قوم بگویند: «آمن.» **19** «لعنت خدا بر کسی که نسبت به غیریان، لعنت خواهد شد. گله و رمه شما لعنت خواهد شد. **19** هر کجا که پیمان و بیوه زنان بی عدالتی ننماید.» و تمامی قوم بگویند: «آمن.» بروید و از هر کجا که بیایید، زیر لعنت خواهید بود. **20** اگر شرارت **20** «لعنت خدا بر کسی که با زن پدرش همیستر شود، چون آن زن وزیده، خدا را ترک کنید، خداوند نیز در همه کارهایتان شما را به پدرش تعلق دارد.» و تمامی قوم بگویند: «آمن.» **21** «لعنت مصیبت و اضطراب و ناکامی دچار خواهد کرد تا به کلی از میان خدا بر کسی که با حیوانی رابطه جنسی برقرار کند.» و تمامی قوم بروید. **21** آنقدر بیماری در بین شما خواهد فرستاد تا از روی زمینی بگویند: «آمن.» **22** «لعنت خدا بر کسی که با خواهر خود، چه که بهزادی آن را تصرف می کنید محو و نابود شود. **22** او شما را تی و چه ناتی، همیستر شود.» و تمامی قوم بگویند: «آمن.» **23** گفار بیماریهای مهلك و تب و التهاب خواهد کرد و خشکسالی و «لعنت خدا بر کسی که با مادر زن خود همیستر شود.» و تمامی قوم باد سوزان خواهد فرستاد تا مخصوصلنان را از بین بیرون. تمامی این بلالا بگویند: «آمن.» **24** «لعنت خدا بر کسی که همسایه خود را آنقدر شما را دنبال خواهند کرد تا نابود شود. **23** آسمان بالای مخفیانه بکشد.» و تمامی قوم بگویند: «آمن.» **25** «لعنت خدا بر سرتان به مفعن تبدیل خواهد شد و نخواهد بارید و زمین زیر پایان چون کسی که رشو بگیرد تا فرد بی گناهی را به قتل برساند.» و تمامی قوم آهن، خشک خواهد بود. **24** عوض باران، خداوند طوفان خاک و بگویند: «آمن.» **26** «لعنت خدا بر کسی که کلمات این شریعت شن خواهد فرستاد و شما را هلاک خواهد کرد. **25** خداوند شما را را پنهانی و به جای ناورد.» و تمامی قوم بگویند: «آمن.»

28 اگر تمام فرمانهای پهلو خداهایان را که امروز به شما می دهم قومهای روی زمین با دیدن وضع اسفناک شما هراسان خواهند گردید. به دقت اطاعت کنید، پهلو خداهایان شما را بر همه قسم قومهای جهان **26** لاشهایان خوراک پزندگان و حیوانات وحشی خواهد شد و برتری خواهد بخشید **2** و این برکات نصیبتان خواهد شد و بر شما کسی نخواهد بود که آنها را براند. **27** خداوند همان دملی را که بر خواهد ماند: **3** در شهر و مزرعه اتان مبارک خواهید بود. **4** فرزندان و مصری ها آورد بر شما خواهد فرستاد. او بدنیهای شما را به زخم های مخصوصلنان را برکت خواهد داد. گنگان گمبلای خواهد کرد تا خود را بخاراند و علاجی نداشته باشید. **5** میوه و نانتان را برکت خواهد داد. **6** به هر کجا که بروید و از هر **28** خداوند شما را به دیوانگی، کوری و پریشانی فکر دچار خواهد میگردید مبارک خواهید بود. **7** خداوند، دشمنان را در کرد. **29** در روشنایی آفتاب مثل ناییتی که در تاریکی به سختی مقابله شما شکست خواهد داد. آنها از یک سو علیه شما بیرون راه خود را پیدا می کنند، کورکرانه راه خواهید رفت. در هیچ کاری خواهند آمد، ولی در برابر شما به هفت سو پراکنده خواهند شد. **8** موقع نخواهید بود. دائم مورد ظلم دیگران واقع شده، اموالتان چیاول خداوند حاصل دسترنج شما را برکت خواهد داد و اینهایان را از غله خواهد گردید. هیچ کس به دادتان نخواهد رسید. **30** شخص دیگری پر خواهد ساخت. او شما را در سزمینی که به شما می دهد برکت با نامه اتن ازدواج خواهد کرد و در خانه ای که بنا می کنید کس خواهد داد. **9** اگر فرمانهای پهلو خدای خود را اطاعت کنید و در دیگری زندگی خواهد کرد. میوه تاکستانی را که غرس کرده اید دیگران راه او گام ببردید، او نیز چنانکه برایان سوگند خورد، شما را قوم خواهند خورد **31** و گاوهایان را در برابر چشمانتان سر خواهند برد، مقدّس خود خواهد ساخت. **10** آنگاه تمامی مردم جهان خواهد دید و لی حتی یک تکه از گوشت آنها را نخواهید خورد. الاغهایان را که شما قوم خاص خداوند هستید و از شما خواهند ترسید. **11** پیش روی شما به غارت خواهند برد. گوسفندان را به دشمنان داده خداوند در سزمینی که برای اجاده اتان سوگند خورد که به شما بدهد، خواهند شد و کسی نخواهد بود که به داد شما برسد. **32** پسران و نعمت های فراوان به شما خواهد بخشید یعنی فرزندان بسیار، گله های دختران را در برابر چشمانتان به بردگی خواهند برد و دلهایان در زیاد و محصول فراوان. **12** او روزنه های آسمان را گشوده، باران را به اشتیاق دیدن آنها خون خواهد شد، ولی کاری از دستتان برخواهد

دوازه شهر نزد مشایخ برود و به آنها بگوید: «برادر شورهم وظیفه‌اش را بروید و به سبب تمام نعمتهایی که یهوه خدایان به شما عطا کرده نسبت به من انجام نمی‌دهد و نمی‌گذرد نام برادرش در اسرائیل باقی است او را شکر کنید و با خانواده خود و با لاویان و غربیانی که در میانند. **8** سپس مشایخ شهر آن مرد را احضار کرده، با او صحبت میان شما زندگی می‌کنند، شادی نمایید. **12** هر سه سال یک کنند. اگر او باز راضی به ازدواج نشد، **9** زن بیوه باید در حضور بار، سال مخصوص دهیک است. در آن سال باید تمام دهیک‌های مشایخ به طرف آن مرد رفته، کفش او را از پایش درآورد و آب دهان بر محصول خود را به لاویان، غربیان، پیمان و بیوزنان شهرتان بدھید تا صورتش بیفکد و بگوید: «بر مردی که ایاق خانه برادرش را روشن بخورند و سیر شوند. **13** سپس در حضور خداوند، خدایان اعلام نگه نمی‌دارد اینچنین شود.» **10** و از آن پس، خاندان آن مرد در کنید: «ای خداوند، همان‌گونه که امر فرمودی تمام دهیک‌های را به اسرائیل به «خاندان کفشن کله» شناخته خواهد شد. **11** اگر دو مرد لاویان، غربیان، پیمان و بیوزنان داده‌ام و از هیچ کدام از قوانین تو با هم نزاع کنند و همسر یکی از آنها باید کمک به شورهم مداخله سریعیچی نموده آنها را فراموش نکرده‌اند. **14** زمانی که نجس بدم و نموده، عورت مرد دیگر را پگیرد، **12** دست آن زن را باید بدون وقتی که عزادار بودم، دست به دهیک نزدیم و چیزی از آن را برای ترحم قطع کرد. **13** در کلیه معاملات خود باید از ترازووهای دقیق و مردگان هدایه نکرده‌ام. از تو اطاعت کرده‌ام و تمام احکام تو را اندازه‌های درست استفاده کنید تا در سزمینی که خداوند، خدایان به بجا آورده‌ام. ای آسمان که جایگاه مقدس توست نظر شما می‌دهد زندگی طولانی داشته باشید. **16** تمام کسانی که در انداخته، قوم خود اسرائیل را برتک بدی. این سزمین حاصلخیز را نیز معاملات کلاهبرداری می‌کنند مرد نفرت خداوند می‌باشد. **17** هرگز که برای اجداد ما سوگند خوردی که به ما بدھی، برتک عطا فرما.» نیاید کاری را که مردم عمالیق هنگام بیرون آمدن از مصر با **16** امروز یهوه خدایان امر فرماید که تمام فرایض و قوانین او را کردنده فراموش کنید. **18** به باد داشته باشید که ایشان بدون ترس از اطاعت کنید؛ پس شما با تمامی دل و جان آنها را بجا آورید. **17** خدا با شما چنگیگه، کسانی را که در اثر ضعف و خستگی عقب امروز اعلام کرده‌اید که یهوه خدای شمامت و قول داده‌اید از او مانده بودند به هلاکت رسایلندند. **19** بنابراین وقتی که خداوند، پیروی نموده، فرایض و فرامین و قوانین او را بجا آورید. **18** خداوند خدایان در سزمین موعود شما را از شر تمامی دشمنان خلاصی امروز طبق وعده‌اش اعلام فرموده است که شما قوم خاص او هستید و بخشید، باید نام عمالیق را از روی زمین محو و نابود کنید. هرگز این باید تمامی فرمانهای او را اطاعت کنید. **19** اگر چنین کنید او شما را از همه قومهای دیگر بزرگ‌ساخته، اجازه خواهد داد عزت، احترام را فراموش نکنید.

26 پس از اینکه وارد سزمینی شدید که یهوه خدایان به شما به برای یهوه خدای خود باشید.

ملکیت می‌بخشد، و آن را تصرف کرده، در آن سکونت گزیدید، **2** **27** آنگاه موسی و مشایخ اسرائیل، این دستورها را نیز به قوم باید نویز پرداشت محصول زمین خود را به مکانی که یهوه خدایان

به عنوان عبادتگاه خود برمی‌گزیند بیاورید و به یهوه خدایان تقدیم دادند و از آنها خواستند تا آنها را به جا آورند: **2** «وقتی که از رود کنید، آن را در سبد گذاشته، به کاهنی که در آن روزها خدمت اردن عبور کردید و به سزمین موعود یعنی به سزمینی که شیر و عسل می‌کند، بدهید و بگوید: «من اقار می‌کنم که خداوند، خدایم مراد آن جاری است رسیدید، سنگهای بزرگی از کف رودخانه بیرون به سزمینی که با سوگند به پدران ما وعده نمود، آورده است. **4** آورید و آنها را به صورت بنای یادبودی در آن طرف رودخانه بر کوه سپس کاهن سبد را از دست شما گرفته، آن را جلوی مذبح خداوند، عیال بر روی یکدیگر قرار دهد. روی سنگهای را با گچ پیوشناید خدایان بگذارد. **5** بعد شما در حضور خداوند، خدایان اقار کرده، و سپس قوانین خداوند را بر آن بنویسید. **5** در آنجا یک مذبح با بگوید: «جگد من آرامی سرگردانی بود که با تعدادی کم به مصر رفت سنگهای نترایشیده که ایزرا آهنه بی آنها نخوردیده باشد برای خداوند، و در آنجا در غربت زندگی کرد، ولی در آنچه خاندان او به قومی خدایان بسازید و قراینهای سوختنی برای خداوند، خدایان بر آن بزرگ تبدیل شد. **6** مصری‌ها با ما در فرقای کردند و ما را برده خود تقدیم کنید. **7** قراینهای سلامتی را نیز بر روی آن ذبح کرده، بخورید ساختند. **7** ما نزد خداوند، خدای پدرانمان فریاد بپارویدم و خداوند و در همان جا در حضور خداوند، خدایان شادی کنید. **8** همه این صدای ما را شنیده، رحمت و مشقت و مشکلاتمان را دید **8** و ما قوانین را با خط خوانا روی بنای یادبود بنویسید. **9** آنگاه موسی به را با قدرت عظیم خود از مصر بیرون آورد. او در حضور مصری‌ها همراهی کاهنان لاوی به تمامی قوم اسرائیل گفت: «ای اسرائیل معجزاتی بزرگ انجام داده، آنها را به وحشت انداخت **9** و ما را به خاموش بیاش و بشنو! امروز تو قوم خداوند، خدایت شده‌ای. **10** سزمین حاصلخیزی که در آن شیر و عسل جاری است آورد. **10** بنابراین باید از یهوه خدای خود پیروی نعمای و فرامانها و فرایض او را اکنون ای خداوند، نگاه کن، من نمونه‌ای از نور اولین محصولات که امروز به تو می‌دهم اطاعت کنی. **11** در همان روز موسی این زمینی را که به من عطا کردۀای برایت آورده‌ام. سپس نمونه را در دستور را به قوم اسرائیل داد: **12** پس از عبور از رود اردن، قبائل حضور خداوند، خدای خود گذاشته، او را پرستش کنید. **11** آنگاه شمعون، لاوی، یهودا، یسأکار، یوسف و بنیامین باید بر روی کوه

و سیله‌ای برای کندن زمین داشته باشد و بعد از هر بار قضای حاجت، هنگامی که از مصر بیرون می‌آمدید با مریم کرد. **۱۰** اگر به کسی با آن گودالی حفر کند و مدفعش را پوشاند. **۱۴** اردوگاه باید پاک چیزی قرض می‌دهید نباید برای گرفتن گرو به خانه‌اش وارد شوید. **۱۱** باشد، چون خداوند در میان شما قدم می‌زند تا شما را محافظت بیرون خانه باشید تا صاحب خانه آن را برایان بیاورد. **۱۲** اگر آن فرماید و دشمنان را مغلوب شما سازد. اگر او چیز ناپسندی ببیند، مرد، فقیر بوده، ردایش را که در آن می‌خواهد به عنوان گرو به شما معکن است روی خود را از شما برگرداند. **۱۵** اگر برده‌ای از نزد بدهد نباید تا روز بعد، پیش خود نگه دارد بلکه هنگام غروب آفتاب اربابش فرار کرده، به شما پنهان آورد، نباید او را مجبور کنید که ند آن را به او بازگرداند تا بعواند شب در آن خواهد بود. آنگاه او برای شما اربابش برگردد. **۱۶** بگذارید در هر شهری که مایل است در میان شما دعای خیر خواهد کرد و خداوند، خدایتان از شما راضی خواهد بود. زندگی کند و بر او ظلم نکنید. **۱۷** از دختران اسرائیلی کسی نباید **۱۴** هرگز به یک کارگر روزمرد فقیر و محتاج ظلم نکنید، چه اسرائیلی در معبد بتپستان رسپیگری کنید، و از پسران اسرائیلی کسی نباید باشد و چه غریبی که در شهر شما زندگی می‌کند. مژده را هر روز لواط شود. **۱۸** هیچگونه هدیه‌ای را که از درآمد یک روسی یا یک قبل از غروب آفتاب به وی پرداخت کنید، چون او فقیر است و چشم لواط تهیه شده باشد به خانه خداوند نیاورید، چون هر دو در نظر یوهه امیدش به آن مرد است. اگر چنین نکنید، معکن است نزد خداوند از خدایتان نفرت انگیز هستند. **۱۹** وقتی به برادر اسرائیلی خود پول، غذا دست شما ناله کند و این برای شما گناه محسوب شود. **۱۶** پدران یا هر چیز دیگری قرض می‌دهید، از او بهره نگیرید. **۲۰** از یک غریبه نباید به سبب گناهان پسرانشان کشته شوند، و نه پسران به سبب می‌توانید بهره بگیرید، ولی نه از یک اسرائیلی. اگر این قانون را رعایت گناهان پدرانشان. هر کس باید به سبب گناه خودش کشته شود. کنید خداوند، خدایتان زمانی که وارد سرزمین موعود به شما **۱۷** با غریبان و پیمان به عدالت رفcar کنید و هرگز لیاس بیوهزنی را در برکت خواهد داد. **۲۱** هنگامی که برای خداوند نذر می‌کنید نباید در مقابل قرضی که به او داده‌اید گرو نگیرید. **۱۸** همیشه به یاد داشته و فای آن تأخیر کنید، چون خداوند می‌خواهد نذرها خود را به موقع باشید که در مصر بوده بودید و خداوند، خدایتان شما را نجات ادا نکنید. ادا نکردن نذر، گناه انجام نداده‌اید. **۲۲** (ولی) اگر از داد. به همین دلیل است که من این دستور را به شما می‌دهم. نذر کردن خودداری کنید، گناهی انجام نداده‌اید. **۲۳** بعد از اینکه **۱۹** اگر هنگام درو کردن محصول فراموش کردید یکی از باقه‌ها را نذر کردید باید دقت کنید هر چه را که گفته‌اید ادا کنید، زیرا با میل از مزععه بیاورید، برای برداشتن آن به مزععه بار نگردید. آن را برای خود به خداوند، خدایتان نذر کرده‌اید. **۲۴** از انگوهرهای تاکستان غریبان، پیمان و بیوهزنان بگذارید تا خداوند، خدایتان مستجن شما را دیگران، هر قدر که بخواهید می‌توانید بخورید، اما نباید انگور را در برکت دهد. **۲۰** وقتی که محصول زیتون خود را از درخت می‌تکانید ظرف ریخته با خود ببرید. **۲۵** همین طور وقی در داخل کشتار همسایه شاخه‌ها را برای بار دوم تکان نهیه، بلکه باقیمانده را برای غریبان، خود می‌شوید، می‌توانید با دست خود خوشها را بچینید و بخورید، پیمان و بیوهزنان بگذارید. **۲۱** در مورد انگور تاکستان نان نیز چنین عمل کنید. دوباره سراغ تاکی که انگوهرهایش را چیده‌اید نرودید، بلکه ولی حق داس زدن ندارید.

۲۴

۲۲ اگر مردی پس از ازدواج با زنی، از او راضی نباشد، و یادتان باشد که در سرزمین مصر بوده بودید. به همین سبب است که طلاق‌نامه‌ای نوشته، به دستش دهد و او را رها سازد **۲** و آن زن دوباره من این دستور را به شما می‌دهم.

۲۳ ازدواج کند **۳** و شهر دوری نیز از او راضی نباشد و او را طلاق دهد **۲۵** هرگاه بین دو نفر نزاعی درگیرد و آنها به دادگاه بروند، یا بمیرد، **۴** آنگاه شوهر اولش نمی‌تواند دوباره با او ازدواج کند، زیرا آن زن نجس شده است. خداوند از چنین ازدواجی متنفر است و این دادگاه باید مجرم را محکوم نماید و بی گناه را تبرئه کند. اگر مجرم عمل باعث می‌شود زیمنی که خداوند، خدایتان به شما داده است به مستحق شلاق خوردن باشد باید قاضی به او دستور دهد که دراز گناه آلوده شود. **۵** مردی را که تازه ازدواج کرده است نباید به سریازی بکشد و در حضور خودش به نسبت جرمی که انجام داده تا چهل احضار نمود و یا مستولیهای بخصوص دیگری به وی محول کرد، ضریبه شلاقش بزند؛ ولی نباید بیش از چهل ضریبه شلاق بزند مبادا بلکه مدت یک سال در خانه خود آزاد بماند و نزش را خوشحال برادران در نظر شما خوار گردد. **۴** دهان گاوی را که خرم می‌کوید، کنید. **۶** گرو گرفتن سنگ آسیاب خلاف قانون است، چون وسیله نبند و بگذار به هنگام کار، از خرمت بخورد. **۵** هرگاه دو برادر با امارات معاش صاحبیش می‌باشد. **۷** اگر کسی یکی از برادران اسرائیلی هم در یک جا ساکن باشد و یکی از آنها بدون داشتن پسری بمیرد، خود را بزدید و با او مثل بزده رفcar کند و یا او را بفروشد، این آدم بیوهاش نباید با فردی خارج از خانواده ازدواج کند، بلکه برادر شوهرش دزد باید کشته شود تا شرارت از میان شما پاک گردد. **۸** هرگاه باید او را به زنی بگیرد و حق برادر شوهری را به جا آورد. **۶** نخستین کسی به مرض جذام مبتلا شود، باید به دقت آنچه را که گناهان پسری که از این ازدواج به دنیا بیاید باید به عنوان پسر برادر فوت شده لاوی به او می‌گویند انجام دهد؛ او باید از دستورهایی که من به محسوب گردید تا اسم آن موقی از اسرائیل فراموش نشود، **۷** ولی گناهان داده‌ام پیروی کنند. **۹** به خاطر بیاورید آنچه را که خداوند، اگر برادر متوفی راضی به این ازدواج نباشد، آنگاه آن زن باید به

مشایخ شهر بیزند ۲۰ و بگویند: «این پسر ما لجوح و سرکش است، بکنند، چون به دروغ، یک باکره اسرائیلی را متهم کرده است. این حرف ما را گوش نمی کنند و به ولخرچی و میگساری می پردازد.» ۲۱ جزیمه باید به پدر دختر پرداخت شود. آن زن، همسر وی باقی خواهد آنگاه اهالی شهر او را سنتگسار کنند تا بپیرد. به این طبق، شرارت را ماند و مرد هرگز نباید او را طلاق بدهد. ۲۰ ولی اگر اتهامات مرد از میان خود دور خواهید کرد و همه جوانان اسرائیل این واقعه را حقیقت داشته و آن زن هنگام ازدواج باکره نبوده است، ۲۱ مشایخ، شنیده، خواهند ترسید. ۲۲ اگر مردی مرتکب جرمی شده باشد که دختر را به در خانه پدرش ببرند و مردان شهر او را سنتگسار کنند تا جزای آن مرگ است و پس از اعدام، جسد او را به درختی بیاویند، بمیرد، چون او در اسرائیل عمل قبیحی انجام داده است و در زمانی ۲۳ جسد او نباید در طول شب روی درخت بماند. باید همان روز او که در خانه پدرش زندگی می کرده، زنا کرده است. چنین شرارتی باید را دفن کنید، زیرا کسی که در دار آویخته شده باشد ملعون خداست. از میان شما پاک گردد. ۲۲ اگر مردی در حال ارتکاب زنا با زن پس بدن او را دفن کنید تا سزمهینی که خداوند، خدایاتان به شما داده شوه‌هارای دیده شود، هم آن مرد و هم آن زن باید کشته شوند. به این ترتیب، شرارت از اسرائیل پاک خواهد شد. ۲۳ اگر مردی در است آلوه نشود.

۲۲ اگر گاو یا گوسفند کسی را سرگردان دیدد، وانمود نکنید. دختر و هم مرد را از دروازه شهر ببرون برد، سنتگسار کنند تا بپیرند. که آن را ندیده‌اید، بلکه حتماً آن را به نزد صاحبیش بفرگردانید. ۲۴ اگر دختر را به سبب اینکه فریاد نزد و کمک نخواسته است و مرد را به صاحبیش نزدیک شما زندگی نمی کنند و یا او را نمی شناسید، آن را چهت اینکه نامرد مرد دیگری را بحرمت کرده است. چنین شرارتی به مزرعه خود ببرید و در آنجا نگه دارید تا زمانی که صاحبیش به باید از میان شما پاک شود. ۲۵ ولی اگر چنین عملی خارج از شهر دنیال آن باید. آنگاه آن را به صاحبیش بدهید. ۳ این قانون شامل اتفاق یافتند تنها مرد باید کشته شود، چون دختر گاهی که مستحق الاغ، لیاس یا هر چیز دیگری که پیدا می کند نزد می شود. نسبت به مرگ باشد مرتکب نشده است. این، مثل آن است که کسی بر آن بی اعتنای نباشد. ۴ اگر کسی را دیدد که سعی می کند گاو یا شخصی حمله‌رور شده او را بکشد، زیرا دختر فریاد زده و چون در الاغی را که زیر بار خواهید است روى پاهاش بلند کند، رویان را خارج از شهر بوده، کسی به کمکش نزفته است تا او را نجات دهد. بروگدانید، بلکه به کمکش بنشاید. ۵ زن نباید لیاس مردانه بپوشد و ۲۸ اگر مردی به دختری که نامرد نشده است تجاوز کند و در حین مرد نباید لیاس زنانه به تن کنند. این کار در نظر خداوند، خدایاتان عمل غافلگیر شود، باید به پدر دختر پنجهه مقننه نقره بپردازد و با آن نفرت انگیز است. ۶ اگر آشیانه پرنده‌ای روى زمین افتاده ببینید و یا دختر ازدواج کند و هرگز نمی تواند او را طلاق بدهد. ۳۰ هیچ کس آشیانه‌ای را روی درختی بسیغید که پینده با جوجه‌هایش را تخمبهایش نباید زن پدر خود را به زنی گرفته، به پدر خود بی حرمتی روا دارد. در داخل آن نشسته است، مادر و جوجه‌هایش را با هم بپنارید؛

۲۳ ۷ مادر را رها کنید برود و فقط جوجه‌هایش را بردارید. اگر چنین مرتکب زندگی تان پیریک و طولانی خواهد بود. ۸ وقتی خانه تازه‌ای باشد، نباید داخل جماعت خداوند شود. ۲ شخص حرامزاد و کنید زندگی تان پیریک و طولانی خواهد بود. ۹ وقتی خانه تازه‌ای باشد، نباید داخل جماعت خداوند شود. ۳ از قوم می سازید، باید دیوار کوتاهی دور تا دور پشت بام پکشید تا از افتادن فرزندان او تا ده نسل نباید وارد جماعت خداوند شوند. ۴ از قوم اشخاص جلوگیری کرده، مسئول مرگ کسی نشوید. ۹ در تاکستان عمومنی یا موآیی هیچ کس وارد جماعت خداوند نشود حتی بعد از خود بذر دیگری نکارید. اگر کاشید، هم محصول بذر کاشته شده و نسل دهم. ۴ این دستور بدان سبب است که وقتی از مصر بیرون هم انگورها تالف خواهند شد. ۱۰ با گاو و الاغی که به هم براق آمدید این قومها با تان و آب از شما استقبال نکردند و حتی بلعام، شده‌اند سخنم نکنید. ۱۱ لیاسی را که از دو نوع نخ، مثلاً پشم و پسر ببور، اهل فتو را از بین النهین اجیر کردند تا شما را لعنت کنند. کتان باقته شده است نپوشید. ۱۲ در چهار گوشه ردائی خود باید ۵ ولی یهوده خدایاتان به بالعم گوش نکرد و در عوض چون شما را منگوله بدلزید. ۱۳ اگر مردی با دختری ازدواج کند و پس از همیستر دوست داشت آن لعنت را به برکت تبدیل نمود. ۶ پس هرگز تا زمانی شدن با او، وی را متهم کند که قبل از ازدواج با مرد دیگری روابط که زنده هستید نباید با عموی‌ها و موآی‌ها صلح کنید و با آنها رابطه جنسی داشته است و بگوید: «وقی با ازدواج کردم باکره نبود.» دوستی برقرار ننمایید. ۷ ولی ادومی‌ها را دشمن نشمارید، زیرا برادران آنگاه پدر و مادر دختر باید مدرک بکاره اور را نزد مشایخ به شما هستند. مصری‌ها را نیز دشمن نشمارید، زیرا زمانی در میان دروازه شهر بیاورند. ۱۶ پدرش باید به آنها بگوید: «من دخترم را به ایشان زندگی می کردم. ۸ نسل سوم ادومی‌ها و مصری‌ها می توانند این مرد دادم تا همسر او باشد، ولی این مرد او را نمی خواهد. ۱۷ و به جماعت خداوند داخل شوند. ۹ در زمان جنگ، مردانی که به او تهمت زده، ادعای می کنند که دخترم هنگام ازدواج باکره نبوده در اردوگاه هستند باید از هر نوع نایاکی دروی کنند. کسی که به است. اما این مدرک ثابت می کنند که او باکره بوده است.» سپس خاطر ازال شبانه، نجس می شود باید از اردوگاه خارج گردد ۱۱ و تا باید پارچه را جلوی مشایخ پهن کنند. مشایخ باید آن مرد را شلاق غربو بیرون بمانند. سپس خود را شسته، هنگام غروب بازگردد. ۱۲ بزنند ۱۹ و محکوم به پرداخت جرمیه‌ای معادل صد مثقال نقره مستراحتها باید بیرون اردوگاه باشند. ۱۳ هر کس باید در بین ایزار خود

قضات باید این امر را به دقت تحقیق کنند. اگر معلوم شد که شاهد حیتی‌ها، اموری‌ها، کنعانی‌ها، فرزی‌ها، حری‌ها و بیوسی‌ها را به کلی دروغ می‌گوید، **19** مجازاتش باید همان باشد که او فکر می‌کرد مرد نابود کنید. این حکمی است که خداوند، خدایاتن داده است. **18** دیگر به آن محکوم می‌شود. به این طریق شرارت را از میان خود پاک نمودن از این فرمان آن است که نگذار مردم این سوزمین، شما را خواهید کرد. **20** بعد از آن، کسانی که این خبر را بشنوند از دروغ فریب داده، در دام پت پرستی و آداب و رسوم قبیح خود گرفقار سازند گفتش در جایگاه شهود خواهند ترسید. **21** به شاهد دروغگو تباشد و شما را وادارند گناه بزرگی نسبت به خداوند، خدایاتن مرتکب حرم کنید. حکم شما در این گونه موارد باید چنین باشد: جان به شوید. **19** زمانی که شهری را برای مدت طولانی محاصره می‌کنید، عرض جان، چشم به عوض چشم، دننان به عوض دننان، دست به درختان میوه را از بین نمیرید. از میوه آنها بخورید، ولی درختان را عرض دست و پا به عوض پا.

می‌توانید قطع کنید و از آنها برای محاصره شهر استفاده کنید.

20

زمانی که به چنگ می‌روید و در برابر خود لشکری نیرومندتر **21** از خود با اسپها و اربابه‌های جنگی زیاد می‌بینید، وحشت نکنید. در سوزمین که یهود خدایاتن به شما می‌دهد، هرگاه جسد خداوند، خدایاتن با شماست، همان خدایی که شما را از مصر بیرون مقتوی که قاتلش معلوم نیست در صحراء پیدا شود، **2** آنگاه مشایخ و آورد. **2** قبل از شروع جنگ، کاهنی در برابر لشکر اسرائیل باستند قضات با اندازه‌گیری فاصله جسد تا شهرهای اطراف، نزدیکین شهر و بگوید: **3** «ای مردان اسرائیلی به من گوش کنید! امروز که به را تعین کنند. مشایخ آن شهر، باید گوساله‌ای را که تا به حال بر آن جنگ می‌روید از دشمن نترسید و جرأت خود را از دست ندهید؛ **4** بوع بسته نشده بگیرند **4** و آن را به دره‌ای ببرند که در آن آب جاری چون خداوند، خدایاتن همراه شماست. او برای شما با دشمنانتان باشد، ولی زمینش هرگز سخنم نخورد و کشت نشده باشد، و در می‌جنگد و به شما پیروزی می‌بخشد.» **5** آنگاه سرداران سپاه باید آنجا گردن گوساله را بشکنند. **5** آنگاه کاهن‌ان لاوی نزدیک بیانید، سرداران را خطاب کرده، چنین بگوید: «آیا در اینجا کسی هست که زیرا یهود خدایاتن ایشان را انتخاب کرده است تا در حضور او خدمت به تازگی خانه‌ای ساخته، ولی هنوز از آن استفاده نکرده باشد؟ اگر کنند و به نام خداوند برکت دهند و در مرافعه‌ها و محاجاتها تصمیم چنین کسی هست به خانه برگردد، چون ممکن است در این جنگ بگیرند. **6** سپس مشایخ آن شهر، دستهای خود را روی آن گوساله کشته شود و شخص دیگری از آن استفاده کند. **6** آیا کسی هست بشویند **7** و بگویند: «دستهای ما این خون را نزیخته و چشمان که به تازگی تاکستانی غرس کرده، ولی هنوز میوه‌ای از آن نخوردده ما هم آن را ندیده است. **8** ای خداوند، قوم خود، اسرائیل را که باشد؟ اگر چنین کسی هست به خانه بازگردد، چون ممکن است در نجات دادهای بیخشن و آنها را به قتل مردی بی‌گناه نمهم نمک. گناه این جنگ کشته شود و شخص دیگری میوه آن را بخورد. **7** آیا کسی خون این مرد را بر ما نگیر.» **9** به این ترتیب با پیروی از دستورهای به تازگی دختری را نامرد کرده است؟ اگر چنین کسی هست به خانه خداوند، شما این گناه را از بین خود دور خواهید کرد. **10** زمانی که خود بازگردد و با نامدش ازدواج کند، چون ممکن است در این به چنگ می‌روید و خداوند، خدایاتن دشمنان شما را به دست شما جنگ بمیرد و شخص دیگری نامرد او را به زنی بگیرد.» **8** سپس تسلیم می‌کند و شما آنها را به اسارت خود درمی‌آورید، **11** چنانچه سرداران بگویند: «آیا در اینجا کسی هست که می‌ترسد و دلشوره در میان اسرائیل، دختر زیبایی را بییند و عاشق او بشوید، و بخواهید او دارد؟ اگر چنین کسی هست به خانه بازگردد تا روحیه دیگران را به زنی بگیرید، **12** می‌توانید او را به خانه خود بپارید و بگذارید تضعیف نکنید.» **9** پس از نطق سرداران، فرماندهانی برای سپاه تعیین سرش را برآشده، ناخنهاش را بگیرد **13** و لیاسهایش را که هنگام شوند. **10** هنگامی که به شهری نزدیک می‌شوید تا آن بجنگید، اسیر شدن پوشیده بود عوض کند. سپس یک ماه تمام در خانه شما نخست به مردم آنجا فرصت دهد خود را تسلیم کنند. **11** اگر در عای پدر و مادرش بنشیند. بعد از آن، می‌توانید او را به زنی آنها دروازه‌های شهر را به روی شما باز کردند، وارد شهر بشوید و اختیار کنید. **14** بعد اگر از او راضی نبودید، نایاب او را بفروشید یا مردم آنجا را اسیر کرده، به خدمت خود بگیرید؛ **12** ولی اگر تسلیم مثل بوده با او رفتار کنید، زیرا او را به زنی گرفته‌اید؛ پس، بگذارید هر نشدنند، شهر را محاصره کنید. **13** هنگامی که خداوند، خدایاتن آن جا می‌خواهد برود. **15** اگر مردی دو همسر داشته باشد، و از هر دو شهر را به شما داد، همه مردان آن را از بین ببرید؛ **14** ولی زنها و صاحب پسر شود و پسر بزرگترش فرزند همسر مور علاقه‌ماش نباشد، بجهه‌ها، گاوها و گوسفندها، و هر چه را که در شهر باشد می‌توانید **16** حق ندارد ارث بیشتری به پسر کوچکترش یعنی پسر زنی که وی برای خود نگه دارد. تمام غذایی را که از دشمن به دست می‌آورید او را دوست دارد بدهد. **17** او باید دو سهم به پسر بزرگترش که مال شماست. خداوند آنها را به شما داده است. **15** این دستورها نخستین نشانه قدرتش بوده و حق نخست‌زادگی به او می‌رسد بدده، فقط شامل شهرهای دور دست می‌باشد و نه شهرهایی که در خود هرجند وی پسر همسر مور علاقه‌ماش نباشد. **18** اگر مردی پسر سوزمین موعود هستند. **16** در شهرهای داخل مزهای سوزمین موعود، لجوج و سرکشی داشته باشد که با وجود تنبیهات مکرر والدین، از هیچ کس را نایاب نزدیک نگذارد. هر موجود زنده‌ای را از بین ببرید. **17** ایشان اطاعت نکنید، **19** در این صورت باید پدر و مادرش او را نزد

کاهنان لاوی نگهداری می شود، برای خود تهیه کند. ۱۹ او باید این نکند، من خود از او بازخواست خواهم کرد. ۲۰ هر پیامبری که به رونوشت قوانین را نزد خود نگه دارد و در تمام روزهای عمرش آن را دروغ ادعا کند پیامش از جانب من است، خواهد مرد و هر پیامبری مطالعه کند تا باید بگیرد خداوند، خدابیش را احترام کند و دستورها و که ادعا کند پیامش از جانب خدایان دیگر است باید کشته شود.» قوانین او را اطاعت نماید. ۲۰ این کار او باعث خواهد شد خود را از ۲۱ اگر دodel هستید که پیام از جانب خداوند است یا نه، ۲۲ راه دیگران بیتر نداند و از هیچ یک از اوامر خداوند انحراف نورزد. بدین فهمیدنش این است: اگر چیزی که او می گوید اتفاق نیفتاد، پیام او از ترتیب سلطنت او طولانی خواهد بود و پس از او نیز پسروانش، نسلهای جانب خداوند نبود بلکه ساخته و پرداخته خودش است؛ پس، از او زیادی بر اسرائیل سلطنت خواهند کرد.

۱۸ کاهنان و سایر افراد قبیله لاوی نباید در اسرائیل ملکی داشته ۱۹ هنگامی که یهوه خدایان قومهای را که سرمیمنشان را به باشند. بنا بر این شما باید با آوردن قربانیها و هدایا به مذیع خداوند، شما می دهد، نابود کند و شما در شهرها و خانه هایشان ساکن شوید، زندگی ایشان را تأمین کنید. ۲ کاهنان و لاویان نباید ملکی داشته ۲ آنگاه باید سه شهر به عنوان پناهگاه تعیین کنید تا اگر کسی باشدند، زیرا همان طور که خداوند وعده داده، خود او میراث ایشان نادانسته شخصی را بکشد، بتواند به آنجا فرار کرده، در امان باشد. است. ۳ شانه، دو بناآگوش و شکمبه هر گاو و گوسفندی را که برای کشورتان را به سه منطقه تقسیم کنید به طوری که هر کدام از این سه قربانی می آورید به کاهنان بدهید. ۴ علاوه بر اینها، نور محصل خود شهر در پکی از آن سه منطقه واقع گردد. جاده هایی را که به این یعنی نور غلات، شراب تازه، روغن زیتون و همچنین پشم گوسفندان شهرها می روند خوب نگه دارید. ۴ اگر کسی نادانسته مرتكب قتل خود را نیز به ایشان بدهید؛ ۵ زیرا خداوند، خدایان قبیله لاوی را از شود می تواند به یکی از این شهرها فرار کرده، در آنجا پنهان گیرد. ۵ بین تمام قبیله ها انتخاب کرده است تا نسل اندر نسل خداوند را برای مثال، اگر مردی با همسایه خود برای بیدن هیزم به جنگل خدمت کنند. ۶ هر فرد لاوی، در هر گوشه ای از سرمیمن اسرائیل که برود و سرتیر از دسته اش جدا شده، باعث قتل همسایه اش گردد، باشد این حق را دارد که هر وقت بخواهد به مکانی که خداوند به آن مرد می تواند به یکی از این شهرها گریخته، در امان باشد. ۶ عنوان عبادتگاه خود تعیین می کند آمده، به نام یهوه خدای خود بدين ترتیب مدعی خون مقتول نمی تواند او را بکشد. این شهرها خدمت کنند، درست مانند دیگر برادران لاوی خود که به طور مدام باید پراکنده باشند تا همه بتوانند به آن دسترسی داشته باشند و گزنه در آنجا خدمت می کنند. ۸ از قربانیها و هدایای که به لاویان داده مدعی خشمنگی، ممکن است قاتل بی گناه را بکشد. ۸ اگر یهوه می شود به او نیز باید سهیمی تعاقب گرد، چه خدایان طبق و عده ای که با سونگد به پدران شما داده است مزه های نباشد. ۹ وقتی به سرمیمنی که یهوه خدایان به شما می دهد، وارد سرمیمنیان را وسیعتر کند و تمام سرمیمنی را که وعده داده است، به شدید، مواطن باشید که از آداب و رسوم نفرات انگیز قومهایی که در شما بی خشند، ۹ در این صورت باید سه شهر پناهگاه دیگر نیز داشته باشد. ۹ اگر یهوه آتش زندگی می کنند پیروی نکنید. ۱۰ مانند آنها فرزندان خود را روی باشید. (البته او وقتی این سرمیمن را به شما خواهد داد که از کلیه آتش مذیع قربانی نکنید. هیچ یک از شما نباید به جادوگری پهلو دارد یا فرمانهایی که امروز به شما می دهم اطاعت نموده یهوه خدایان را غیبگویی و رمالی و فالگیری کند یا ارواح مردگان را احضار نماید. دوست بدارید و همواره در راه او گام بردارید). ۱۰ چنین عمل کنید ۱۲ خداوند از تمام کسانی که دست به چنین کارها می زندگی متنفر تا در سرمیمنی که خداوند به شما می دهد اشخاص بی گناه کشته است. به سبب انجام همین کارهایست که خداوند، خدایان این نشوند و خون کسی به گردن شما نباشد. ۱۱ ولی اگر کسی از قومها را ریشه کن می کند. ۱۳ شما باید در حضور خداوند، خدایان همسایه خود نفرت داشته باشد و با قصد قلبی او را بکشد و سپس به پاک و بی عیب باشید. ۱۴ قومهایی که شما سرمیمنشان را تصرف یکی از شهرهای پناهگاه فرار نماید، ۱۲ آنگاه مشایع شهر باید می کنید به غیبگویان و فالگیران گوش می دهنند، ولی یهوه خدایان دنیا او فرستاده، او را بازگردانند و تحويل مدعی خون مقتول بدنه ند به شما اجازه چنین کاری را نمی دهد. ۱۵ او از میان قوم اسرائیل تا او را بکشد. ۱۳ به او رحم نکنید! اسرائیل را از خون بی گناه پیامبری مانند من برای شما خواهد فرستاد و شما باید به او گوش پاک کنید تا در همه کارهایان کامیاب باشید. ۱۴ هنگامی که وارد دهید و از او اطاعت کنید. ۱۶ روزی که در دامنه کوه حوریب جمع سرمیمنی شدید که خداوند، خدایان به شما می دهد، مواطن باشید شده بودید از یهوه خدایان خواستید که صدای مهیب او را بار دیگر مزه های ملک همسایه تان را که از قدیم تعیین شده است به نفع خود نشود و آن آتش هولناک را در بالای کوه نبینید، چون می ترسیدید تغییر ندهید. ۱۵ هرگز کسی را بر اساس شهادت یک نفر محکوم بمیرید. ۱۷ پس خداوند به من فرمود: «درخواست آنها بجاست. ۱۸ نکنید. حداقل دو یا سه شاهد باید وجود داشته باشند. ۱۶ اگر من از میان آنها پیامبری مانند تو برای ایشان خواهم فرستاد. به او کسی شهادت دروغ بدهد و ادعا کند که شخصی را هنگام ارتکاب خواهم گفت که چه بگیرد و او سخنگوی من نزد مردم خواهد بود. جرمی دیده است، ۱۷ هر دو نفر باید به نزد کاهنان و قضاتی که ۱۹ هر که به او گوش ندهد و به پیامش که از جانب من است توجه در آن موقع در حضور خداوند مشغول خدمتند، آورده شوند. ۱۸

باشد، درست همان طور که غزال یا آهو را می خورد؛ ۲۳ ولی خون آن بدھید. ۱۸ برای هر یک از قبایل خود در شهرهایی که خداوند، خدایاتان به شما می دهد، ضفات و رهبرانی تعین کنید تا ایشان مردم را ناخورید، بلکه آن را مثل آب بر زمین برویزد.

عادلانه داوری کنند. ۱۹ هنگام داوری از کسی طفرداری نکنید،

همیشه به یاد داشته باشید که در ماه ایب، مراسم عید عدالت را زیر پا نگذارید و رشوه نگیرید، چون رشو هستی چشمان پسخ را به احترام یهوه خدایاتان بجا آورید، زیرا در این ماه بود که او عادلان را کوک می کند و راستگویان را به دروغگویی و می دارد. ۲۰ شما را شبانه، از سرزمین مصر بیرون آورد. ۲۱ برای عید پسخ، شما عدل و انصاف را همیشه بجا آورید تا بتوانید زنده مانده، سرزمینی را باید یک بره یا یک گاو در محلی که خداوند، خدایاتان به عنوان که خداوند، خدایاتان به شما می بخشد تصرف نمایید. ۲۱ هرگز عبادتگاه خود برمی گزیند، برای او قربانی کنید. ۳ گوشت قربانی را مجسمه های شرم آور بت پرستان را در کنار مذبح یهوه خدایاتان نسازید با نان خمیر مایه دار نخورید. هفت روز نان بدون خمیر مایه یعنی نان ۲۲ و ستونهای آنها را بر پا نکنید، چون خداوند از این بتها بیزار مشقت بخورید. این نان، یادگار سختیهای شما در مصر و نیز یادگار است.

روزی است که با عجله از مصر خارج شدید. این روز را در تمام عمر ۱۷ هرگز گاو یا گوسفند مرض و معیوب، برای خداوند، خود به خاطر داشته باشید. ۴ مدت هفت روز اثری از خمیر مایه در

خانه شما نباشد و از گوشت قربانی پسخ تا صبح روز بعد چیزی باقی خدایاتان قربانی نکنید. خداوند از این کار متفرق است. ۲۲ اگر بشنوید نماند. ۵ قربانی پسخ را نمی توانید در هر شهری از شهرهای که مدد یا زنی در یکی از شهرهای سرزمینتان از عهد یهوه خدایاتان تخلف پیوه خدایاتان به شما می دهد، ذبح کنید. ۶ پسخ را فقط باید در نموده، بت یا خورشید و ماه و ستارگان را که خداوند پرستش آنها را مکانی که بیوه خدایاتان برای گرامیداشت نام خود تعین می کند، اکنون قدغن کرده، عبادت می کند، ۴ اول خوب تحقیق کنید و بعد ذبح نمایید. قربانی پسخ را هنگام غروب سر برپید، زیرا هنگامی که از که معلوم شد چنین گناهی در اسرائل به وقوع پوسته است، ۵ آنگاه مصر خارج شاید، غروب بود. ۷ گوشت قربانی را در همان جا که آن مرد یا زن را به بیرون شهر برپید و سنگسارش کنید تا بمیرد. ۶ ولی پیوه خدایاتان برمی گزیند، پیزید و بخورید، و صبح روز بعد، راهی هرگز شخصی را بنا به شهادت یک گواه به قتل نرسانید؛ حداقل باید خانه هایاتان بشنوید. ۸ تمام شش روز بعد راه نام فطری بخورید. در دو یا سه شاهد وجود داشته باشند. ۷ اول، شاهدان باید سنگها را روز هفتم، تمام قوم برای عبادت یهوه خدایاتان جمع شوند و هیچ پرتاب کنند و سپس تمام مردم. به این طرق، این بدی را از میان خود کار دیگری نکنند. ۹ هفت هفته پس از شروع فصل درو، ۱۰ پاک خواهید ساخت. ۸ اگر واقعه ای در میان شما اتفاق پیفتند که

عید دیگری در حضور خداوند، خدایاتان خواهید داشت که عید قضاوت راجع به آن برای شما سخت باشد چه قتل باشد، چه جه ضرب هفته ها خوانده می شود. در این عید هدایه داوطلبانه ای مطابق برکتی و جرح، و چه دعوا، در این صورت باید آن مراجعت را به محلی که که خداوند به شما داده است نزد خداوند بیاورید. ۱۱ در این عید با خداوند، خدایاتان تعین می کند ۹ نزد کاهنان نسل لاوی و قاضی پسран و دختران، غلامان و کهیزان خود در حضور خداوند شادی وقت برپید تا ایشان در این مورد قضاوت کنند. ۱۰ هر چه آنها در کنید. فراموش نکنید که لاویان، غریبان، یوهونان و ییمان شهستان را مکانی که خداوند تعین کرده است بگویند باید بدون چون و چرا هم دعوت کنید تا در مراسم جشن، در مکانی که خداوند به عنوان اجرا گردد. موظف باشید که از احکام و دستورهای ایشان سرپیچی عبادتگاه خود تعین می کند، شرکت کنند. ۱۲ این فرایض را بدقت نکنید. ۱۲ اگر محکوم از قبول حکم قاضی یا کاهن که خادم یهوه به جا آورید، زیرا خود شما هم در مصر بوده بوده اید. ۱۳ جشن خدایاتان است، خودداری کند مجازات او مرگ است. اسرائل را باید دیگر، عید سایانه ای است که باید به مدت هفت روز در پایان فصل از وجود چنین گناه کارانی پاک نمود. ۱۳ آنگاه همه مردم از این درو، پس از اینکه خرمن خود را کوپید و آب انگورتان را گرفتید، مجازات با خیر شده، خواهند ترسید و جرأت نخواهند کرد با رأی برگزار کنید. ۱۴ در این عید به اتفاق پسran و دختران، غلامان و دادگاه مخالفت کنند. ۱۴ هرگاه در سرزمینی که یهوه خدایاتان آن را کهیزان خود شادی نمایید. فراموش نکنید که لاویان، غریبان، یوهونان و ییمان به شما خواهد داد، ساکن شده، به این فکر پیفتند که «ما هم باید یوهونان شهر خود را نیز دعوت کنید. ۱۵ این عید را در محلی که مثل قوهای دیگری که اطراف ما هستند یک پادشاه داشته باشیم»، خداوند تعین خواهد کرد به مدت هفت روز برای او برگزار کنید. ۱۵ باید مردمی را به پادشاهی برگزینید که خداوند، خدایاتان انتخاب در این عید شادی کنید، زیرا خداوند مخصوص و دسترنج شما را می کند. او باید اسرائیلی باشد و نه بیگانه. ۱۶ او نیاید به فکر جمع برکت داده است. ۱۶ مردان اسرائیلی باید سه بار در سال در حضور باری او برگزار کنید. ۱۶ او نیاید به فکر جمع خداوند، خدایاتان در محلی که خداوند تعین خواهد کرد به خاطر بیاروند، چون خداوند به شما گفته است: «هرگز بار دیگر به مصر باز این سه عید حاضر شوند: عید پسخ، عید هفتده و عید سایانه ایها. در نگردید». ۱۷ او نباید زنان زیادی برای خود بگیرد میادا دلش از هر کدام از این اعياد، هدایاتی برای خداوند بیاورید. ۱۷ تا جایی که خداوند دور شود؛ همچنین نباید برای خود ثروت بیندازد. ۱۸ وقتی او از دستان برمی آید به نسبت برکتی که از یهوه خدایاتان یافته اید هدیه بر تخت پادشاهی نشست، باید نسخه ای از قوانین خدا را که به وسیله

7 پس اگر حیوانی این دو خصوصیت را نداشته باشد، نباید آن را تمام دستورهای خداوند، خدایاتان را اطاعت کنید و اوامری را که بخوردید. بنابراین شتر، خرگوش و گرگن را نباید بخوردید. اینها نشخوار امروز به شما می‌دهم اجرا نمایید در سزیمی که خداوند به شما می‌کند، ولی سمهای شکافته ندارند. 8 خوک را نباید بخوردید، چون می‌دهد برکت زیادی خواهد یافت، به طوری که فقیری در میان شما با اینکه سه شکافته دارد نشخوار نمی‌کند. حتی به لاشه چنین نخواهد بود. 6 یهود خدایاتان چنانکه وعده داده است برگستان خواهد حیواناتی نباید دست بزیند. 9 از حیواناتی که در آب زندگی می‌کند داد، به طوری که به قوهای زیادی پول قرض خواهد داد، ولی هرگز فقط آنهای را که باله و فلس دارند می‌توانید بخوردید. 10 تمام احتیاجی به قرض گرفتن نخواهد داشت. بر قوهای بسیاری حکومت جانوران آبری دیگر برای شما حرامند. 11 همه پرنده‌گان طاهر را خواهد کرد، ولی آنان بر شما حکومت نخواهند نمود. 7 وقتی به می‌توانید بخوردید. 12 اما ایها را نباید بخوردید: عتاب، لاشخور و سزمینی که یهود خدایاتان به شما می‌دهد وارد شدید، اگر در بین لاشخور سیاه؛ 13 زنگ، شاهین و شاهین به نوعش؛ 14 هر قسم شما اشخاص فقیری باشند نسبت به آنان دست و دل باز باشید، 8 کلاع به نوعش؛ 15 شترمغ، جغد، مرغ نوروزی و باز به نوعش؛ 16 هر قدر احتیاج دارند به ایشان قرض بدھید. 9 این فکر پلید را به بوم، جعد برگ، جعد مفید، 17 و جعد صحرایی؛ کرکس، مرغ خود راه نهید که سال بخشیدن قرض بهزودی فرمی رسد و در نتیجه غواص، 18 لکلک و مرغ ماهیخوار به نوعش؛ ڈلهڈ و خفاش. 19 از دادن قرض خودداری کنید؛ زیما اگر از دادن قرض خودداری کنید و همه حشرات بالدار برای شما حرامند، و نباید خورده شوند. 20 اما مرد محتاج پیش خداوند ناله کنید این عمل برای شما گناه محسوب همه پرنده‌گان حلال گوشت را می‌توانید بخوردید. 21 حیوانی را که به خواهد شد. 10 باید آنچه تیاز دارد، از صمیم قلب به او بدھید و مرگ طبیعی مرده است نخورید. آن را به غیری که در میان شما یهود خدایاتان هم به خاطر این امر، شما را در هر کاری برکت خواهد باشد بدھید تا بخورد و یا آن را به بیگانگان بفروشید؛ ولی خودتان داد. 11 در میان شما همیشه قبیر وجود خواهد داشت به همین دلیل آن را نخورید، چون برای یهود خدایاتان قومی مقدس هستید. برعایله است که به شما فرمان می‌دهم که با گشاده‌دستی به قفیران و برادران را در شیر مادرش نپزید. 22 از تمامی محصولاتتان هر ساله باید نیازمند خود قرض بدھید. 12 هرگاه یکی از برادران عربانی شما، خواه یک دهم را کنار بگذارید. 23 این دهیک را بیاورید تا در محلی مرد و خواه زن، به شما فروخته شود، و شش سال شما را خدمت که یهود، خدایاتان به عنوان عبادتگاه خود انتخاب خواهد کرد در کند، سال هفتمن او را آزاد کرده، بگذارید از نزد شما برود. 13 حضورش بخوردید. این شامل عشرهای غله، شراب تازه، رونغن زیتون او را دست خالی روانه نکنید، 14 بلکه هدیه‌ای از گله و غله و نخست‌زاده گله‌ها و رمه‌هایان می‌باشد. منظر از این کار این است شراب مطابق برکتی که خداوند، خدایاتان به شما بخشیده است که بیاموزید همیشه خداوند را در زندگی خود احترام کنید. 24 اگر به وی بدھید. 15 به خاطر بیاورید که در سزیمن مصر بزده بودید مکانی که خداوند به عنوان عبادتگاه خود انتخاب می‌کند به قدری و خداوند، خدایاتان شما را نجات داد. به همین دلیل است که دور باشد که برآختی توانید دهیک‌های خود را از برکاتی که یهود امروز این فرمان را به شما می‌دهم. 16 ولی اگر غلام عربانی شما خدایاتان به شما داده، به آنچا حمل کنید، 25 آنگاه می‌توانید دهیک نخواهد بود و پکوید شما و خانواده‌تان را دوست دارد و از بودن در محصولات و رمه‌هایان را بفروشید و پولش را به مکانی که یهود خانه شما لذت می‌برد، 17 آنگاه او را کنار در خانه قرار دهید و خدایاتان برمی‌گزیند، بپرید. 26 وقتی که به آنچا رسیدید با آن پول هر با درفشی گوشت را سوراخ کنید تا از آن پس، همیشه غلام شما چه خواستید بخرد گاو، گوسفند، شراب یا مشروبات دیگر تا در باشد. با کنیزان خود نیز چنین کنید. 18 اما وقتی که برادرای را آنچا در حضور خداوند، خدایاتان جشن گرفته، با خانواده خود به آزاد می‌کنید نباید ناراحت شوید، زیما طی شش سال به اندازه دو شادی بپردازید. 27 در ضمن لاویان شهرتان را فراموش نکنید، چون برایر دستمزد یک کارگر شما را خدمت کرده است. یهود خدایاتان آنها مثل شما صاحب ملک و محصول نیستند. 28 در آخر هر سه شما را در هر کاری که بکنید، برکت خواهد داد. 19 باید تمامی سال باید عشره تمام محصولات خود را در شهر خود جمع کنید 29 نخست‌زاده‌های نر گله‌ها و رمه‌هایان را برای یهود خدایاتان وقف تا آن را به لاویان که در میان شما مملکتی ندارند، و همچنین غربان، کنید. از نخست‌زاده‌های رمه‌هایان جهت کار کردن در مزارع خود بیوهزن و پیمان داخل شهرتان بدھید تا بخورند و سیر شوند. آنگاه استفاده نکید و پشم نخست‌زاده‌های گله‌های گوسفنداتان را قیچی خداوند، خدایاتان شما را در کارهایان برکت خواهد داد.

20 به جای آن، شما و خانواده‌تان هر ساله گوشت این حیوانات را در حضور خداوند، خدایاتان در محلی که او تعیین خواهد در پایان هر هفت سال، باید تمام قرضهای بدھکاران خود کرد بخوردید. 21 ولی اگر حیوان نخست‌زاده معوب باشد، مثلاً را بپخشید. 2 هر که از همسایه یا برادر بھودی خود طلبی داشته لیگ یا کور بوده، یا عیب دیگری داشته باشد، نباید آن را برای یهود باشد باید آن طلب را لغو نماید. او نباید در صدد پس گرفتن طلبش خدایاتان قبایانی کنید. 22 در عوض از آن برای خوارک خانواده خود باشد، زیما خود خداوند این طلب را لغو نموده است. 3 ولی این در متول استفاده کنید. هر کس می‌تواند آن را بخورد، حتی اگر نجس قانون شامل حال بدھکاران غیریهودی نمی‌شود. 4 اگر به دقت،

15

حیواناتی را که گوشتیشان را می خورید می توانید در هر جا سر بربرید خدایاتن بادین ترتیب شما را امتحان می کند تا معلوم شود آیا براستی او همان طور که غزال و آهو را سر می برید. ازین گوشت هر قدر میل را با تمامی دل و جاناتان دوست دارید یا نه. **4** فقط از خداوند، دارید و وقت که یهود خدایاتن به شما بدهد، بخورید. کسانی که خدایاتن پیروی کنید و او را احترام نمایید و اومارش را به جا آورید، او نجس باشند نیز می توانند آن را بخورند. **16** تنها چیزی که نباید را پرسش کنید و از او جدا مشوید. **5** آن پیشگو یا تعییر کننده بخورید خون آن است که باید آن را مثل آب بر زمین بروزید. **17** خواب را که سعی می کند شما را گمراه سازد، بکشید، چون قصد ولی هیچ کدام از هدایا را نباید در خانه بخورید، نه دهیک غله و داشته شما را بر ضد خداوند، خدایاتن که شما را از بردگی در شراب تازه و روغن زیتون تان و نه نخست زاده گلهها و رمه هایاتان و مصر بیرون آورد، بزانگید. با کشتن او شرارت را از میان خود پاک نه چیزی که برای خداوند نذر کرد هاید و نه هدایای اوطبلانه و نه خواهید کرد. **6** اگر نزدیکترین خوشباوند یا صیمی می تزین دوست شما، هدایای مخصوصatan. **18** همه ایها را باید به مذبح بیاورید و همراه حتی برادر، پسر، دختر و یا همسرستان در گوش شما نجوا کند که فرزندان خود و لاویانی که در شهر شما هستند، در آنجا در حضور «بیا بروم و این خدایان بیگانه را بپرسیم»، خدایانی که نه شما خداوند، خدایاتن آن خوارا کی ها را بخورید. او به شما خواهد گفت آنها را می شناسید و نه اجدادتان، **7** خدایان قومهای که اطراف که این مذبح در کجا پاید ساخته شود. در هر کاری که می کنید در سرزمین شما هستند، خواه نزدیک به شما خواه دور، **8** به او گوش حضور خداوند، خدایاتن شادی کنید. **19** مواظب باشید تا وقتی ندھید. پیشنهاد ناپسندش را بوملا سازید و بر او رحم نکنید. **9** او را که در زمین خود زندگی می کنید، لاویان را فراموش نکنید. **20** بکشید. دست خودتان باید اولین دستی باشد که او را سنتگسار هنگامی که خداوند، خدایاتن طبق و عده خود مزه هایاتن را توسعه دهد می کند و بعد دستهای تمامی قوم اسرائیل. **10** او را سنتگسار کنید تا اگر مذبح از شما دور باشد آنگاه می توانید گلهها و رمه هایاتن را که بمیرد، چون قصد داشته است شما را از خداوند، خدایاتن که شما را خداوند به شما می بخشید، در هر وقت و در هر جا که خواستید از مصر بعیی سرزمین بردگی بیرون آورد دور کند. **11** آنگاه تمام سر بربرید و بخورید، همان طور که غزال و آهویات را سر می بزید و بنی اسرائیل از کردار سوراناهش آگاه شده، از ارتكاب چنین شرارتی می خورید. حتی اشخاصی که نجس هستند می توانند آنها را بخورند. در میان قوم خواهند ترسید. **12** هرگاه بشنوید در یکی از شهرهای اما مواظب باشید گوشت را با خونش که بدان حیات می بخشد، اسرائیل می گوید که گروهی ایشان با پیشنهاد پرستیدن خدایان بیگانه نخورید، **24** بلکه خون را مثل آب بر زمین بروزید. اگر چنین کنید، همشهریان خود را گمراه کرده اند، اول حقایق را بررسی کنید و بینید خداوند از شما راضی خواهد شد و زندگی شما و فرزنداتان به خیر آیا آن شایعه حقیقت دارد یا نه. اگر دیدید حقیقت دارد و چنین عمل خواهد بود. **26** آنچه را که به خداوند وقف می کنید، و هدایاتی را رشته در میان شما در یکی از شهرهایی که بخود خدایاتن به شما داده باشد کرد هاید و قربانیهای سوختنی خود را به مذبح ببرید. اینها را است اتفاق افتاده، **15** باید بی درنگ شهر و کلیه ساکنانش را نابود باشد که نذر کرد هاید و قربانیهای سوختنی خود را به مذبح ببرید. اینها را به عنوان قربانی مذبح یخخه، گوشت آن را بخورید. **28** مواظب باشید آنچه را که به میدان شهر اپیشه، بسوزانی. پس از آن، تمام شهر را به عنوان قربانی شما امر می کنم، اطاعت کنید. اگر آنچه در نظر خداوند، خدایاتن سوختنی برای خداوند، خدایاتن به آتش بکشید. آن شهر برای همیشه پسندیده است انجام دهید، همه چیز برای شما و فرزنداتان تا ابد باید ویرانه بماند و نباید هرگز دوباره آباد گردد. **17** ذراهای از این غنائم به خیر خواهد بود. **29** وقتی یهود خدای شما، قومهای سرزمینی را حرام را نگاه ندارید. آنگاه خداوند از غصب خود برمی گردد و شما که در آن زندگی خواهید کرد نابود کنید، **30** در پرستیدن خدایاتن را مورد لطف و مرحمت خویش قرار داده، همچنانکه با سوگند به از ایشان پیروی نکنید و گرنه در دام مهلكی گرفتار خواهید شد. پدراتان و عده فرمود، تعداد شما را زیاد خواهد کرد، **18** به شرطی که پرسیده که این قومها چگونه خدایاتن را می پرستند و بعد رفته مثل فقط از یهود خدایاتن و فرمانهای او که امور را به شما می دهم اطاعت آنها پرسش شد. **31** هرگز نباید چنین اهانتی به خداوند، خدایاتن نموده، آنچه را که در نظر یهود خدایاتن پسندیده است بجا آورید. بکنید. این قومها کارهای نابستنی را که خداوند از آنها نفرت دارد، **14** شما فرزندان یهود خدای خود هستید، پس هنگام عزاداری برای خدایاتن شان بجا می آورند. آنها حتی پسران و دخترانشان را برای خدایاتن شان می سوزانند. **32** تمام فرمانهای را که به شما می دهم برای مردگان خود، مثل بت پرستان، خود را زخمی نکنید و موي جلوی اطاعت کنید. چیزی به آنها نیافرایید و چیزی هم از آنها کم نکنید. سرتان را نتراسید، **2** زیرا شما برای یهود خدایاتن قومی مقدّسید، و او شما را از میان قومهای روی زمین برگردیده است تا قوم خاص او اگر در میان شما پیشگو یا تعییر کننده خواب وجود دارد باشید. **3** گوشت هیچ حیوانی را که من آن را حرام اعلام کرده ام که آینده را پیشگویی می کند **2** و پیشگویی هایش نیز درست از آب نباید بخورید. حیواناتی که می توانید گوشت آنها را بخورید از این در می آیند، ولی می گوید: «بایدید تا خدایان قومهای دیگر را که قاراند: گاو، گوسفند، بز، آهو، غزال، گوزن و انواع بز کوهی. **6** هر شما نمی شناسید، پرسیتم» **3** به حرف او گوش نکنید؛ چون یهود حیوانی را که سم شکافته دارد و نشخوار می کند می توانید بخورید.

اموالشان بلعید. 7 ولی شما با چشمانتنان این معجزات عظیم خداوند اگر فرامین بیوه خدایران را که امروز به شما می دهم اطاعت کنید را دیدهاید. 8 پس این فرمانهایی را که امروز به شما می دهم با دقت برکت خواهید یافت 28 و اگر از آنها سریجی گرده، خدایان قومهای اطاعت کنید تا توانایی آن را داشته باشید که سرزمینی را که بهزودی دیگر را پرستش کنید، مورد لعنت قرار خواهید گرفت. 29 وقتی که وارد آن می شوید تصرف کنید. 9 اگر از این اوامر اطاعت کنید در خداوند، خدایران شما را وارد سرزمینی می کند که باید آن را تصرف سرزمینی که خداوند با سوگند به پدرانتان و به شما که فرزندان ایشان کنید، از کوه جزیم برکت و از کوه عیال، لعنت اعلام خواهد شد. هستید و عده داد، عمر طولانی و خوبی خواهید داشت، در سرزمینی 30 (جزیم و عیال کوههایی هستند در غرب رود اردن، یعنی در که شیر و عسل در آن جاری است. 10 چون سرزمینی که بهزودی سرزمین کنایه‌ایی که در آنجا در اراضی ییابانی نزدیک جلجال وارد آن می شوید و آن را تصاحب می کنید مثل سرزمین مصر که از آنجا زندگی می کنند، پلوطستان مرده هم در آنجا قرار دارد.) 31 شما آمده‌اید نیست واحتیاجی به آیاری ندارد. 11 سرزمینی که شما برای بهزودی از رود اردن عبور کرده، در سرزمینی که بیوه خدایران به شما تصرفش به آن عبور می کنید، سرزمین کوهها و دشتهاست که باران می دهد ساکن خواهید شد. 32 فراموش نکنید که در آنجا باید همه فراوان بر آن می بارد، 12 و سرزمینی است که بیوه، خدایران خود از فراپض و قوانینی را که امروز به شما می دهم اطاعت کنید.

آن مراقبت می کنند و چشمان او دائم در تمامی سال بر آن دخته شده 12 وقتی به سرزمینی می رسید که خداوند، خدای پدرانتان آن را است. 13 اگر شما تمام فرامین او را که من امروز به شما می دهم با دقت اطاعت کنید و اگر بیوه خدایران را با تمامی دل و جان دوست به شما داده است، باید این فراپض و قوانین را وقته که در آن داشته باشید و او را عبادت کنید 14 آنگاه او باز هم باران را به موقع سرزمین زندگی می کنید. 2 در هر جا که بیخانه‌ای خواهد فرستاد تا غله، شراب تاره و روغن زیتون فراوان داشته باشید. می بینید، چه در بالای کوهها و تپه‌ها، و چه در زیر هر درخت سبز، باید آن را نابود کنید. 3 مذبحهای بت پرسیان را بشکنید، ستونهای خود نیز غذای کافی خواهید داشت که بخزید و سیر شوید. 16 ولی هوشیار باشید که دلهایان از خداوند برنگرد تا خدایان دیگر را افروخته شده، آسمانها را خواهد بست و دیگر باران نخواهد بارید و اسرائل به عنوان عبادتگاه خود انتخاب می کند، او را عبادت نماید. 17 چون اگر چنین کنید خشم خداوند نسبت به شما خدایران قوانینی نکنید، بلکه در محلی که خودش در میان قبیله‌های خداوند، بیشتر توان بیندید تا همیشه به حاطر داشته باشید که باید آنها را در دل و جان خود جای دهید. آنها را به دستهای خود و همچنین افرادی که دلهایان از خداوند برنگرد تا خدایان دیگر را افروخته شده، آسمانها را خواهد بست و دیگر باران نخواهد بارید و شما محصولی نخواهید داشت، و بهزودی در سرزمین حاصلخیزی که خداوند به شما داده است نابود خواهید شد. 18 بپاران، این فرامانها را که می پرسنند خود کنید، مجسمه‌های شرم‌آورشان را بسوزانید و مخصوص، هدایای نذری، هدایای داوطلبانه، و نخست‌زاده‌های گلهای و زمهایان را به آنجا شما و خانواده‌هایان در حضور خداوند، خدایران خواهید خورد و از دسترنج خود لذت اطاعت کنید. 19 آنها را به فرزندان خود بیاموزید و همیشه درباره خواهید برد، زیرا او شما را برکت داده است. 8 وقتی به سرزمینی که در آنجا خداوند، خدایران به شما صلح و آرامش می بخشند رسیدید، دیگر نباید مثل امروز هر جا که خواستید او را عبادت کنید. 10 فرزندان اینها را به فرزندان خود بیاموزید و همیشه درباره خواهید برد، زیرا در خانه باشید خواه در بیرون، خواه هنگام خواب باشد خواه اول صبح. 20 آنها را بر چارچوب در خانه خود و بر دروازه‌هایان بنویسید. 21 آنگاه تا زمین و آسمان باقی است شما خدایان در سرزمینی که خداوند با سوگند به پدرانتان و عدد داد خدایان به شما آرامش ببخشد و شما را از دست دشمنان حفظ کنید 22 اگر با دقت همه دستورهای را که به شما می دهم اطاعت کرده، خداوند، خدایران را دوست بدارید و آنچه را که او می خواهد انجام داده، از او جدا نشوید 23 آنگاه خداوند همه قویتر باشند، بیرون خواهد کرد و شما زمینهایان را تسریخ خواهید کرد 24 هر جا که قدم بگذارد به شما تعلق خواهد داشت. نمود. 25 هر جا که قدم بگذارد به شما می دهم انتخاب کنید، 11 آنگاه باید تمام قربانیها و هدایای خود را که به شما امر کردتم به عبادتگاه بیوه خدایران در محلی که خود انتخاب خواهد کرد 26 هر جا که بیوه خداوند را می خواهد بود، هیچ کس یاری می داشت، چون خداوند، خدایران همان طور از خود ندارند. 13 قربانیهای سوختنی خود را نباید در هر جایی مقاومت با شما را نخواهد داشت، چون خداوند، خدایران همان طور که رسیدید قربانی کنید. 14 آنها را فقط در جایی می توانید قربانی که قول داده است هر جا که بروید ترس شما را در دل مردمی که با کنید که خداوند در میان یکی از قبیله‌های شما انتخاب کرده باشد. آنها رویرو می شوید، خواهد گذاشت. 26 من امروز به شما حق انتخاب می دهم تا بین برکت و لعنت یکی را انتخاب کنید. 15 ولی

شده بودید و آنچه خداوند از آن بیزار است انجام داده، او را به خشم امروز هم این کار را انجام می‌دهند. ۹ (به همین دلیل است که آورده بودید. ۱۹ می‌ترسیدم از شدت خشم، شما را نابود کنید. ولی برای قبیله لاوی مثل قبایل دیگر سهمی در سرزمنی موعود در نظر یک بار دیگر خداوند خواهش مرا اجابت کرد. ۲۰ هارون نیز در خطر گرفته نشده است، زیرا یهوه خدایاتان به ایشان مرموده بود که او خود بزرگی بود چون خداوند بر او غضبناک شده، می‌خواست او را بکشد، میراث ایشان است). ۱۰ چنانکه قبلاً هم گفتم برای دومین بار ولی من دعا کردم و خداوند او را بخشید. ۲۱ من آن گوساله را که چهل شبانه روز در حضور خداوند در بالای کوه ماندم و خداوند شما از طلا ساخته بودید و مظاهر گناه شما بود برداشته، در آتش بار دیگر التماس‌های مرا اجابت فرمود و از نابود کردن شما چشم انداختم، بعد آن را کوپیدم و به صورت غباری نرم درآورده، به داخل پوشید. ۱۱ او به من فرمود: «برخیز و بنی اسرائیل را به سرزمنی که نهیز که از دل کوه جاری بود ریختم. ۲۲ شما در تبعیر و مسما و به پدرانشان و عنده داده‌ام هدایت کن تا به آنچه داخل شده، آن را قبروت هناءو نیز خشم خداوند را برآفرختید. ۲۳ در قادش بزینع تصاحب کنید». ۱۲ اکون ای قوم اسرائیل، یهوه خدایاتان از شما چه خداوند به شما گفت: «به سرزمنی که به شما داده‌ام داخل شوید». می‌خواهد، جز اینکه از یهوه خدایاتان پرسید و در همه راههایش گام اما شما از یهوه خدایاتان اطاعت ننمودید زیرا باور نکردید که او به بردازید و او را دوست داشته، با تمامی دل و جان او را عبادت کید، شما کمک خواهد کرد. ۲۴ آری، از اولین روزی که شما را شناختم، ۱۳ و برای خبر و آسایش خود، فرمانها و فرایض خداوند را که من علیه خداوند یاغیگری کرده‌اید. ۲۵ پس خداوند خواست شما را امروز به شما می‌دهم اطاعت کنید. ۱۴ اینکه بلندترین آسمانها و هلاک کند، ولی من چهل شبانه روز در برایر او به خاک افadam ۲۶ زمین و هرچه در آن است از آن یهوه، خدای شماست. ۱۵ با وجود و التماس کرده، گفتم: «ای خداوند، قوم خود را نابود نکن. آنها این، او اینقدر به پدرانشان علاقمند بود و به حدی ایشان را دوست میراث تو هستند که با قدرت عظیمت از مصر نجات یافتدند. ۲۷ می‌داشت که شما را که فرزندان آنها هستید انتخاب نمود تا بالاتر خدمتگزارات ابریشم و اسحاق و یعقوب را به یاد آور و از سرخی و از هر قوم دیگری باشید، همچنانکه امروز آشکار است. ۱۶ پس عصیان و گناه این قوم چشمپوشی کن. ۲۸ زیرا اگر آنها را از بین دلهای خود را ختنته کنید و دست از سرکشی بردارید. ۱۷ خداوند، پیری مصری‌ها خواهند گفت که خداوند قادر نبود آنها را به سرزمنی خدایاتان، خدای خدایان و رب ارایاب است. او خدایی بزرگ و که به ایشان وعده داده بود برساند. آنها خواهند گفت که خداوند تواناست، خدای مهیبی که از هیچ کس جانبداری نمی‌کند و رشوه ایشان را نابود کرد، چون از ایشان بیزار بود و آنها را به بیابان برد تا نمی‌گیرند. ۱۸ به داد بیوه‌زنان و بییمان می‌رسد. غریبان را دوست آنها را بکشد. ۲۹ ای خداوند، آنها قوم تو و میراث تو هستند که آنها می‌دارد و به آنها غذا و لباس می‌دهد. ۱۹ پس شما هم باید غریبان را را با قدرت عظیم و دست توانای خود از مصر بیرون آوردی». دوست بدارید، زیرا خودتان هم در سرزمنی مصر غریب بودید. ۲۰ باید از خداوند، خدایاتان پرسید و او را پرستش کنید و از او جدا

10 در آن هنگام خداوند به من فرمود: «دو لوح سنگی دیگر نشود و فقط به نام او سوگند باد کنید. ۲۱ تهنا او خدای شماست مانند لوحهای قبلی بتراش و یک صندوق چوبی برای نگهداری آنها و تهنا اوست که شناسنیه پرستش است، خدایی که معجزات عظیمی بساز و لوحها را همراه خود نزد من به کوه بیاور. ۲ من روی آن لوحها برای شما انجام داد و خود شاهد آنها بوده‌اید. ۲۲ وقتی که اجداد همان فراموشی را که روی لوحهای اولی بود و تو آنها را شکستی، شما به مصر فرند فقط هفتاد نفر بودند، ولی اکون خداوند، خدایاتان دوباره خواهی نوشت. آنگاه آنها را در صندوق بگذار». ۳ بنابراین من شما را به اداره ستارگان آسمان افزایش داده است!

یک صندوق از چوب افاقتی ساخته، دو لوح سنگی مانند لوحهای اول

11 بیهوده، خدایاتان را دوست بدارید و خواسته‌ها و فرایض و تراشیدم و لوحها را برداشته، از کوه بالا رفتم. ۴ خداوند دویاره ده فرمان را روی آنها نوشت و آنها را به من داد. (آنها همان فراموشیهای قانونی و فرمانی او را همیشه بداجا آورید. ۵ گوش کنید! من با فرزندان بودند که وقتی همگی شما در پایین کوه جمع شده بودید، از درون شما سخن نمی‌گوییم که مژه تنبیه یهوه خدایاتان را نچشیده و بزرگی و آتش روی کوه به شما داده بود). ۵ آنگاه از کوه پایین آمدم و طبق قدرت مهیبیش را ندیده‌اند. ۳ ایشان آنچا نبودند تا معجزاتی را که فرمان خداوند لوحها را در صندوقی که ساخته بودم گذاشتند. آن او در مصر علیه فرعون و تمامی سرزمنیش انجام داد بینند. ۴ آنها لوحها تا امروز هم در آنچا قرار دارند. ۶ سپس قوم اسرائیل از بیرون ندیده‌اند که خداوند با لشکر مصر و با اسپان و ارباههای ایشان چه بینی یعنان به موسیه کوچ کردند. در آنچا هارون درگذشت و به خاک کرد و چگونه کسانی را که در تعقیب شما بودند در دریای سرخ غرق سپرده شد و پرسش العازار به جای او به خدمت کاهی پرداخت. ۷ نموده، هلاک کرد. ۵ آنها ندیده‌اند در طول سالهایی که شما در آنگاه به جدوجوده و از آنچا به یطلبات که نهیهای فراوانی داشت، سفر بیابان سرگردان بودید، چگونه خداوند پارها از شما مراقبت کرده است کردنند. ۸ در آنچا بود که خداوند قبیله لاوی را برای حمل صندوقی تا شما را به اینچا برساند. ۶ آنچا نبودند وقتی که داتان و ابیرام، که در آن ده فرمان خداوند قرار داشت انتخاب نمود تا در حضور او پرسان الیاب، از نسل رؤیین، مرتکب گناه شدند و زمین دهان باز بایستند و او را خدمت کنند و به نام او برکت دهند، به طوری که تا کرده، جلوی چشم تمامی قوم اسرائیل آنها را با خانواده و خیمه و

سرزمینی که خداوند با سوگند به پدرانatan وعده نموده، خواهید رفت و

آن را تصرف خواهید کرد. 2 به خاطر آورید چگونه بیوه خدایاتان شما

سرزمین آن سوی رودخانه را تصرف کنید. قوهایی که در آنجا زندگی
را در بیابان چهل سال تمام هدایت کرد و شما را در تنگی قرار داده،

می کنند بزرگتر و قویتر از شما هستند و شهراهی بزرگ با حصارهایی
آزمایش کرد تا بینند واکنش شما چیست و آیا براستی از او اطاعت

سر به فلک کشیده دارند. آنها غولهایی هستند از نسل عمالیق
می کنید یا نه. 3 آری، او شما را در سختی و گرسنگی نگه داشت و معروف که گفته می شود کسی نمی تواند در برابر ایشان استادگی

بعد به شما خوارک می تواند تا بخوردید، غذایی که شما و پدرانatan
کنند. 3 ولی بدانید که خداوند، خدایاتان مثل آتشی سوزاننده پیشاپیش

قبل از آن بی اطلاع بودید. او چنین کرد تا به شما بفهماند که انسان
شما در حرکت خواهد بود و آنها را هلاک خواهد کرد. همان طور

تنها به نان زندگ نیست، بلکه به هر کلامی که از دهان خداوند
 الصادر می شود. 4 در تمام این چهل سال لیسهایاتان کهنه نشد و

سرزمینشان بیرون خواهید راند. 4 پس از آنکه بیوه خدایاتان این کار را
پاهایاتان تاول نزد. 5 بنابراین باید بفهمید چنانکه پدر پسر خود را تنبیه

می کند، بیوه خدایاتان نیز شما را تأذیب نموده است. 6 فرمانهای
این سرزمین آورده تا آن را تاصحاب کنم». زیرا خداوند به دلیل شرارت

یهود، خدایاتان را اطاعت کنید. از او پیروی نمایید و ازوی بترسید.
اقام این سرزمین است که آنها را از آنجا بیرون می راند. 5 بیوه

7 خداوند، خدایاتان شما را به سرزمین حاصلخیزی می برد، سرزمینی خدایاتان به هیچ وجه به سبب اینکه شما قومی خوب و درستکار

که در درهها و کوههایش نهرها و رودها و چشممهها جاری است. هستید این سرزمین را به شما نمی دهد، بلکه به سبب شرارت این اقام

8 آنجا سرزمین گندم و جو، انگور و انجر، انار و زیتون، و عسل و برای وعدهایی که با سوگند به پدرانatan ابراهیم و اسحاق و یعقوب
است. 9 سرزمینی است که در آن آهن مثل ریگ، فراوان است و داده است این کار را می کند. 6 باز هم تکرار می کنم: خداوند،

می بسیار در تپهایش یافته می شود. سرزمینی است که خوارک در خدایاتان به این دلیل این سرزمین حاصلخیز را به شما نمی دهد که
آن فراوان است و شما محتاج به چیزی نخواهید بود. 10 در آنجا مردم خوبی هستید. شما مردمی سرکش هستید. 7 فراموش نکید که

خواهید خورد و سیر خواهید شد و خداوند، خدایاتان را به خاطر از روزی که از مصر بیرون آمدید تا به حال مدام خداوند، خدایاتان را
سرزمین حاصلخیزی که به شما داده است شکر خواهید کرد. 11 اما

در بیابان به خشم آورده اید و در تمام این مدت علیه او قیام کرده اید.
موظاب باشید که در هنگام فراوانی، بیوه خدایاتان را فراموش نکنید و 8 او را در کوه حوریب خشمگین ساختید به حدی که خواست

از فرمانها و قوانین و فرایض او که امروز به شما می دهم سریچی شما را نابود کنید. 9 من به کوه رفته بودم تا عهدي را که خداوند،
نمایید. 12 زیرا وقیعی که شکمان سیر شود و برای سکونت خود خدایاتان با شما بسته بود یعنی همان لوحهای سنگی که فواین روى

خانه های خوبی بسازید و گلهای رمه هایاتان فراوان شوند و طلا و نقره آنها حک شده بود، بکرم. چهل شبانه روز در آنجا بودم و در تمام
و اموالتان زیاد گدد، 14 همان وقت است که باید موظاب باشید این مدت لب به غذا نزدم و حتی یک جرعه آب هم نوشیدم. 10 در

مغورو نشید و خداوند، خدایاتان را که شما را از بردگی در مصر پایان آن چهل شبانه روز، خداوند آن دو لوح سنگی را که فواین روى
بیرون آورد فراموش نکنید. 15 موظاب باشید خدایی را که شما را در خود را بر آنها نوشته بود، به من داد. این همان قوانینی بود که او

بیابان تستاک و بزرگ، در آن زمین خشک و بی آب و علف که بر از هنگامی که مردم در پای کوه جمع شده بودند از درون آتش اعلام
مارهای سمنی و عرقیها بود، هدایت کرد فراموش نکنید. او از دل فرموده بود. 12 سپس خداوند به من گفت: «بلند شوا بی دریگ که به

صخره به شما آب داد! 16 او با مئتا شما را در بیابان سیر کرد، پایین کوه برو، زیرا قوم تو که ایشان را از مصر بیرون آوردی، خود را به
غذایی که پدرانatan از آن بی اطلاع بودند، و او شما را در تنگی قرار فساد کشیده اند. آنها خلیلی زود از احکام من روی گردان شده، برای

داد و آزمایش کرد تا در آخر به شما بیرکت دهد. 17 او چنین کرد تا خداوند به من گفت: خود پنهان از طلای ریخته شده ساخته اند». 13 خداوند به من گفت:
شما هیچگاه تصور نکنید که با قدرت و توانایی خودتان ثروتمند

شید. 18 همیشه به خاطر داشته باشید که خداوند، خدایاتان است
که توانایی ثروتمند شدن را به شما می دهد. او این کار را می کند تا ایشان باشد. 15 من در حالی که دو لوح عهد خداوند را در دست

وعدهای را که با سوگند به پدرانatan داد، بجا آورد. 19 ولی اگر داشتم از کوه که شعله های آتش آن را فرا گرفته بود، پایین آمدم.
خداوند، خدایاتان را فراموش کنید و به دنبال خداوند دیگر رفته، آنها 16 در آنجا دیدم چگونه شما به بیوه خدای خود گناه وزییده، بت

را پرسش کنید بدن شک نابود خواهید شد، درست همان طور که گوساله شکلی از طلای ریخته شده برای خود ساخته بودند. چه زود
خداوند قوهای دیگر را که با شما مقابله می کنند نابود می سازد. اگر از فرمان خداوند سریچی کرده، نسبت به او گناه وزیدید! 17 من

از خداوند، خدایاتان اطاعت نکنید سرنوشت شما نیز چنین خواهد
لوحها را به زمین انداختم و در برابر چشمانتان آنها را خرد کردم. 18
بود.

آنگاه به مدت چهل شبانه روز دیگر، در حضور خداوند رو بر زمین
نهادم. نه نانی خوردم و نه آبی نوشیدم، زیرا شما گناه بزرگی مرتکب

او را نگاه دارید. **18** آنچه را که خداوند می‌پسندد انجام دهید تا امروز به شما می‌دهم اجرا کنید. **19** اگر به این قوانین توجه کرده، زندگیتان پربرکت شود و به سوزمن حاصلخیزی که خداوند به پدرانatan آنها را اطاعت نمایید، یهوه، خدایاتان عهدی را که از روی رحمت و عده داده، وارد شوید و آن را تصرف کنید **20** و تمام دشمنان را به خوبی برای پدرانatan سوگند خورد، ادا خواهد کرد. **21** او شما را کمک خداوند بیرون رانید، همان طور که خداوند به شما وعده داده دوست خواهد داشت و برکت خواهد داد و از شما قومی بزرگ به است. **22** در سالهای آینده، زمانی که پسرانatan از شما پرسید: وجود خواهد آورد. او شما را باور نموده، زمین و حیواناتatan را برکت «منظور از این قوانین، فرایض و مقرراتی که خداوند، خدایاتان به ما خواهد داد تا محصول زیادی از گندم، انگور، زیتون و گلهای گاو و داده است چیست؟» **23** به ایشان بگویید: «ما برگان فرعون مصر گوسفند داشته باشید. تمام این برکات را در سوزمنی که با سوگند به بودیم و خداوند با قدرت عظیمش **24** و با معجزات بزرگ و بلاهای پدرانatan وعده فرمود، به شما خواهد بخشید. **25** بیشتر از تمامی وحشتاتاکی که بر مصر و فرعون و تمام افرادش نازل کرد ما را از خواهد داد تا محصول زیادی از گندم، انگور، زیتون و گلهای گاو و سوزمن مصر بیرون آورد. ما همه این کارها را با چشمان خود دیدیم. گلهایاتان نازار وجود خواهد داشت. **26** خداوند تمام بیماریهایتان او را از زمین مصر بیرون آورد تا بتواند این سوزمن را که با را از شما دور نموده، اجازه خواهد داد به هیچ کدام از بیماریهای سوگند به پدرانatan وعده داده بود به ما بدهد. **27** او به ما امر فرموده هولناکی که در مصر دیده اید دچار شوید. او همه این بیماریها را به است که تمامی این قوانین را اطاعت کرده، به یهوه خدایاتان احترام دشمنان خواهد داد. **28** تمامی قومهایی را که خداوند، خدایاتان به بگذرانم. اگر چنین کنیم او ما را برکت می‌دهد و زنده نگه می‌دارد، دست شما گرفتار می‌سازد نایاب کنید. به ایشان رحم نکنید و خدایاتان چنانکه تا امروز کرده است. **29** اگر چه را یهوه خدایاتان فرموده ایشان را پرستش ننمایید، و گزنه در دام مهملکی گرفتار خواهد شد. است با اطاعت کامل انجام دهیم، او ما را عادل خواهد شمرد. **30** شاید پیش خودتان فکر کنید: «چکونه می‌توانیم بر این قومهایی که از ما قویترند بیرون شویم؟» **31** ولی از آنها باک نداشته باشید!

7 هنگامی که یهوه خدایاتان شما را به سوزمنی که برای تصرفش کافیست آنچه را خداوند، خدایاتان با فرعون و سراسر سوزمن مصر می‌روید، ببرد، این هفت قوم را که همگی از شما بزرگتر و قویترند کرد به خاطر آورید. **32** آیا بلاهای وحشتاتاکی را که خداوند بر سر نایاب خواهد ساخت: حقیقی ها، جرجاشی ها، اموری ها، کنعانی ها، آنها آورده و شما را چشمان خود آن را دیدید و نیز معجزات بزرگ و فرزی ها، حوى ها و بیوسی ها. **33** زمانی که خداوند، خدایاتان آنها را به شما تسلیم کند و شما آنها را مغلوب نمایید، باید همه آنها را اورده به خاطر دارید؟ پس بدانید که خداوند، خدایاتان خواهد شد. **34** با آنها معاهده ای نبندید و به آنها رحم نکنید، بلکه ایشان را به کلی نایاب سازید. **35** با آنها ازدواج نکنید و نگذارید فرزندانatan با گذشته، خداوند، خدایاتان زبوروهای سرخ و درشتی خواهد دارد. **36** پسран و دختران ایشان ازدواج کنند. **37** چون در نتیجه ازدواج با آنها جوانانatan به بتپرستی کشیده خواهد شد و همین سبب خواهد شد بنابراین از آن قومها نترسید، زیرا خداوند، خدایاتان در میان شمامست. **38** که خشم خداوند نسبت به شما افروخته شود و شما را به کلی نایاب خدایی است بزرگ و مهیب. **39** یهوه خدایاتان به تدریج آنها را سازد. **40** مذبحهایشان را بشکنید، ستونهایی را که می‌پرسند خرد کنید و مجسمه های شرم آور را تکه تکه نموده، بتهایشان را بسوزانید؛ **41** چون شما قوم مقدّسی هستید که به خداوند، خدایاتان اختصاص یافته اید. او از بین تمام مردم روی زمین شما را انتخاب کرده است تا گنج خاص او باشد. **42** شما کوچکترین قوم روی زمین بودید، پس خداوند شما را به سبب اینکه قومی بزرگتر از سایر قومها بودید برنگزید ایشان را از صفحه روزگار محظ خواهد کرد. هیچ کس یارای مقاومت و محبت نکرد، **43** بلکه به این دلیل که شما را دوست داشت و شما همگی آنها را نایاب خواهید بودند. **44** من خواست عهد خود را که با پدرانatan بسته بود بجا آورد. به همین دلیل است که او شما را با چنین قدرت و معجزات عجیب و بزرگی ساخته شده اند طمع نکنید و آن را برندارید و گزنه گرفتار خواهید شد، از بردگی و از چنگ فرعون پادشاه مصر رهاید. **45** پس بدانید که تنها زیرا خداوند، خدایاتان از بینها متنفر است. **46** بئی را به خانه خود خدایی که وجود دارد یهوه، خدایاتان است و او همان خدای امینی بنرید، چون همان لعنتی که بر آن است بر شما نیز خواهد بود. از بینها است که تا هواران نسل عهد خود را نگاه داشته، پیوسته کسانی را نفرت و کراحت داشته باشید، چون لعنت شده اند. **47** که او را دوست می‌دارند و دستورهایش را اطاعت می‌کنند محبت می‌نمایند. **48** ولی آنای را که او نفرت دارند بی درنگ مجازات اگر تمام فرامینی را که امروز به شما می‌دهم اطاعت کنید نه و نایاب می‌کند. **49** بنابراین تمام فرمانها و فرایض و قوانینی را که تنها زنده خواهید ماند، بلکه تعداداتان نیز افزایش خواهد یافت و به

گفت. ۵ من به عنوان واسطه‌ای بین شما و خداوند ایستادم، زیرا خداوند درخواستان را پذیرفت و به من گفت: «آنچه که قوم اسرائیل شما از آن آتش می‌ترسیدند و بالای کوه پیش او نرفتید. او با من به تو گفتند شنیدم و آنچه گفته‌نی بیکوست. ۲۹ ای کاش همیشه سخن گفت و من قولانیش را به شما سپردم. آنچه فرمود این است: چنین دلی داشته باشدند و از من پرسند و تمام امر امر ما بجا آورند. در ۶ «من خداوند، خدای تو هستم، همان خدایی که تو را از اسارت و آن صورت زندگی خودشان و زندگی فرزندانشان در تمام نسلها با پندگی مصر آزاد کرد. ۷ تو را خدایان دیگر غیر از من نیاشد. ۸ خیر و برکت خواهد گذاشت. ۳۰ اکنون برو و به آنها بگو که به «هیچ‌گونه بُنی به شکل آنچه بالا در آسمان و آنچه بر زمین و آنچه برگشته، اینجا در کنار من بایست در دریاست برای خود درست نکن. ۹ در برابر آنها زانو نزن و آنها و من تمامی اولم را به تو خواهمنم. تو باید آنها را به فرم تعليم را پرسنمش نکن، زیرا من که خداوند، خدای تو می‌باشم، خدای تو فرمیش که به ایشان می‌دهم اطاعت غوری هستم و کسانی را که از من نفرت دارند مجازات می‌کنم. این کنند.» ۳۲ پس بایستی تمام امر بهوه، خدایان را اطاعت کنید و مجازات شامل حال فرزندان آنها تا نسل سوم و چهارم نیز می‌گردد. دستورهای او را به دقت بهجا آورید ۳۳ و در طریقی که بهوه خدایان ۱۰ اما بر کسانی که مردوس است بدارند و دستورهای مردوس را باید بپرسند، به شما امر کرده گام بپرسند و بمانند. اگر چنین کنید در سرزمینی که تا هزار پشت رحمت می‌کنم. ۱۱ «نم یهوه، خدای خود را بناجا به به تصرف درمی‌آورید زندگی طولانی و پیرکتی خواهید داشت.

کار نبر. اگر نام مردوس با بی احترامی بر زبان بیاوری یا به آن قسم دروغ ۶ بپخوردی، تو را بی سزا تغواهم گذاشت. ۱۲ «روز شبات را به یاد داشته باش و آن را مقدس بدار. من که خداوند، خدای تو هستم این و قوانین را به شما تعليم دهم تا در سرزمینی که بهزودی وارد آن شوید، آنها را بجا آورید، ۲ و بدین ترتیب شما و پسران و را به تو امر می‌کنم. ۱۳ در هفته شش روز کار کن، ۱۴ ولی در روز می‌شوید، آنها را به دقت بهجا آورید ۱۵ در طریقی که نوادگانان یهوه، خدایان را از اطاعت از تمامی فرمیش و فرمانهای او هفتم که شبات بپهود خدای توست هیچ کاری نکن به خودت، نه نوادگانان یهوه، خدایان را از اطاعت در تمام طول زندگی خود احترام کنید تا عمر طولانی داشته باشید. ۳ پسرت، نه دخترت، نه غلامت، نه کنیت، نه مهمانات و نه حتی چارپایان. غلام و کنیت پاید مثل خودت استراحت کنید. ۱۵ به پسرانی ای اسرائیل به هر یک از فرامین به دقت گوش کنید و مواظب باشید آنها را اطاعت کنید تا زندگی پیریکی داشته باشید. اگر این در هستم با قدرت و قوت عظیم خود تو را از آنچا بپرسن آوردم. به این دستورها را بجا آورید در سرزمین حاصلخیزی که در آن شیر و عسل جاری است همچنانکه خداوند، خدای پدرانتان به شما و عده فرمود، دلیل است که به تو امر می‌کنم شبات را نگه داری. ۱۶ «پدر و مادر خود را گرامی بدار، زیرا این فرمان خداوند، خدای توست. اگر چنین کنی، در سرزمینی که خداوند، خدای توست به تو خواهد بخشید، عمری طولانی و پیرکت خواهی داشت. ۱۷ «قتل نکن. ۱۸ «زنا نکن. ۱۹ «درزدی نکن. ۲۰ «بر همینو خود شهادت دروغ نده. ۲۱ «به زن همسایهات طمع نکن. و حسرت خانه همسایه خود، یا مزرعه او، یا غلام و کنیش، یا گاو و الاش، یا اموالش را نخرور.» ۲۲ این بود قوانینی که خداوند در کوه سینا به شما داد. او این قوانین را بصدای بلند از میان آتش و ابر غلیظ اعلام فرمود و غیر از این قوانین، قانون دیگری نداد. آنها را روی دو لوح سنگی نوشت و به من داد. ۲۳ ولی وقتی که آن صدای بلند از درون تاریکی به گوشتان رسید و آتش مهیب سر کوه را دیدید کلیه رهبران اپایل و مشایخ شما نزد من آمدند ۲۴ و گفتند: «امروز خداوند، خدایان جلال و عظمتش را به ما کشان نداده است، ما حتی صدایش را از درون آتش شنیدیم. اکنون می‌دانیم که ممکن است خدا با انسان صحبت کند و او نمیرد. ۲۵ پس چرا جان خود را به خطر بیاندازیم؟ بدون شک اگر بهوه خدایان دوباره با ما سخن بگوید خواهیم مرد. این آتش هولناک، ما را خواهد سوزانید. ۲۶ چه کسی می‌تواند صدای خدای زنده را که از درون آتش سخن می‌گوید، بشنوید و زنده بماند؟ ۲۷ پس تو برو و به تمامی سخنانی که بهوه خدای ما می‌گوید گوش کن، بعد آمده، آنها را پیشنهادیم. اکنون کار را کردید. ۲۸ فرمانهای همسایه را پرسش نکنید؛ ۱۵ زیرا خداوند، خدایان

که در میان شما زندگی می‌کند خدای غیری است و ممکن است خشم او بر شما افزوتخته شده، شما را از روی زمین نابود کند. ۱۶ ۱۷ فرمانهای همسایه را پرسش نکنید، چنانکه در میان کار را پیشنهادیم. اکنون کار را بازگو کن و ما آنها را پذیرفته، اطاعت خواهیم کرد.»

فرزندانشان بیاموزند.» **11** شما در دامنه کوه ایستاده بودید. ابرهای زمین آفید، از یک گوشه آسمان تا گوشه دیگر جستجو کنید و بینید سیاه و تاریکی شدید اطراف کوه را فرا گرفته بود و شعله‌های آتش از آیا می‌توانید چیزی شویه به این پیدا کنید که **33** قومی صدای خدا را آن به آسمان زیانه می‌کشید. **12** آنگاه خداوند از میان آتش با شما که از میان آتش با آنها سخن گفته است مثل شما شنیده و زنده سخن گفت. شما کلامش را می‌شنیدید، ولی او را نمی‌دیدید. **13** مانده باشد! **34** و آیا تا به حال خدایان کوشیده است که با فرستادن او قوانینی را که شما باید اطاعت کنید یعنی «ده فرمان» را اعلام بالهای ترسناک و آیات و معجزات و جنگ، و با دست نبروند و فرمود و آنها را بر دولوح سنتگی نوشت. **14** آری، در همان وقت بود بازوی افزایش و اعمال عظیم و ترسناک، قومی را از پردگی قومی که خداوند به من دستور داد قوانینی را که باید بعد از رسیدن به دیگر رها سازد؟ ولی یهوه خدایان همه این کارها را در برابر چشمانت سرزمین موعود احرا کنید به شما یاد دهم. **15** شما در آن روز در شما در مصر بای شما انجام داد. **35** خداوند این کارها را کرد تا کوه حوریب وقتی که خداوند از میان آتش با شما سخن می‌گفت، شما بدانید که فقط او خداست و کسی دیگر مانند او وجود ندارد. شکل و صورتی از او ندیدید. پس مواطن باشید **16** ممادا با ساختن **36** او هنگامی که از آسمان به شما تعلیم می‌داد اجازه داد که مجسمه‌ای از خدا خود را آلوهه سازید، یعنی با ساختن بُنی به هر شما صدایش را بشنوید؛ او گذاشت که شما متون پرگ آتشش را شکل، چه به صورت مرد یا زن، **17** و چه به صورت حیوان یا پرنده، روی زمین بینید. شما حتی کلامش را از میان آتش شنیدید. **37** **18** خزنه یا ماهی. **19** همچنین وقتی به آسمان نگاه می‌کنید چون او پردران شما را دوست داشت و اراده نمود که فرزندانشان و تمامی لشکر آسمان یعنی خروشید و ماه و ستارگان را که یهوه را برکت دهد، پس شخص شما را از مصر با تمایش عظیمی از خدایان برای تمام قوهای روی زمین آفیده است می‌بینید، آنها را قدرت خود بیرون آورد. **38** او قوهای دیگر را که قویتر و پرگر از پرستش نکنید. **20** خداوند شما را از مصر، از آن کوره آتش، بیرون شما بودند پراکنده نمود و سرزمینشان را به طوری که امروز مشاهده آورد تا قوم خاص او و میراث او باشید، چنانکه امروز هستید. **21** ولی می‌کنید، به شما بخشید. **39** پس امروز به خاطر آرید و فراموش به خاطر شما نسبت به من خشنمناک گردید و به تأکید اعلام فرمود نکنید که خداوند، هم خدای آسمانها و هم خدای زمین است و که من به آن سوی رود اردن یعنی به سرزمین حاصلخیزی که یهوه هیچ خدای غیر از او وجود ندارد! **40** شما باید قوانینی را که امروز به خدایان به شما به میراث داده است نخواهم رفت. **22** من اینجا در شما می‌دهم اطاعت کنید تا خود و فرزندانش کامیاب بوده، تا به ابد این سوی رودخانه خواهیم مرد، ولی شما از رودخانه عبور خواهید کرد در سرزمینی که خداوند، خدایان به شما می‌بخشد زندگی کنید. و آن زمین حاصلخیز را تصرف خواهید نمود. **23** هوشیار باشید **41** آنگاه موسی سه شهر در شرق رود اردن تعیین کرد **42** تا اگر ممادا عهدی را که خداوند، خدایان با شما بسته است بشکنید! کسی ناخواسته شخصی را پکشد بدون اینکه قیلاً با او دشمنی داشته اگر دست به ساختن هرگونه بُنی بزنید آن عهد را می‌شکنید، چون باشد، برای فرار از خطر به آنجا پناه ببرد. **43** این شهرها عبارت خداوند، خدایان این کار را به کلی منع کرده است. **24** زیرا یهوه بودند از: باصر واقع در اراضی مسطح بیان برای قبیله روثین، راموت خدای شما آتشی سوزانده و خدای غیر است. **25** حتی اگر سالها در جلعاد برای قبیله جاد، و جولان در باشان برای قبیله منسی. **44** در سرزمین موعود ساکن بوده، در آنجا صاحب فرزندان و نوادگان و قومی قوم اسرائیل از مصر خارج شده و در شرق رود اردن در کنار شهر شده باشید، ولی با ساختن بت خود را آلوهه کرده با گناهاناتان یهوه بیفتغور اردو زده بودند، موسی قوانین هدا را به آنها داد. (این همان خدایان را خشمگین سازید، **26** زمین و آسمان را شاهد می‌آورم که سرزمینی بود که قیلاً اموری‌ها در زمان سلطنت سیحون پادشاه که در آن سرزمینی که با گلشن از رود اردن آن را تصاحب خواهید کرد، پایتختش حشیون بود در آنجا سکونت داشتند و موسی و بنی اسرائیل نایاب خواهید شد. عمرتان در آنجا کوتاه خواهد بود و به کلی نایاب و ریا با مردمش نایاب کردند. **47** آنها بر سرزمین او و بر سرزمین خواهید شد. **27** خداوند شما را در میان قوهای پراکنده خواهد کرد و عرج، پادشاه باشان که هر دو از پادشاهان اموری‌ها شرق رود اردن تعدادتان بسیار کم خواهد شد. **28** در آنجا، بتهایی را که از چوب و بودند غلبه یافتند. **48** این سرزمین از عروغیر در کار رود ازون تا کوه سنگ ساخته شده‌اند پرستش خواهید کرد، بتهایی که نه می‌بینند، نه سریون که همان حرمون باشد، امتداد می‌یافتد **49** و شامل تمام می‌شوند، نه می‌بینند و نه می‌خورند. **29** ولی اگر شما دوباره شروع منطقه شرق رود اردن که از جنوب به دریای مرده و از شرق به دامنه به طلبیدن خداوند، خدایان کنید، زمانی او را خواهید یافت که با کوه پیسگاه منتهی می‌شد، بود.

تمام دل و جانتان او را طلبیده باشید. **30** وقتی در سختی باشید و **5** تمام این حوادث برای شما رخ دهد، آنگاه سراجام به خداوند، موسی به سخنانش ادامه داده، گفت: ای قوم اسرائیل، اکنون خدایان روی آورده، آنچه را که او به شما بگوید اطاعت خواهید به فرایض و قوانینی که به شما می‌دهم، گوش کنید. آنها را باد بگیرید کرد. **31** یهوه، خدای شما رحم است، پس او شما را ترک نکرده، و به دقت انجام دهید. **2** یهوه، خدایان در کوه حوریب عهدی با نایاب نخواهد نمود و عهدی را که با پدران شما بسته است فراموش ما بست. **3** این عهد را نه با پدرانمان بلکه با ما که امروز زنده نخواهد کرد. **32** در تمامی تاریخ، از وقتی که خدا انسان را روی هستیم بست. **4** او در آن کوه از میان آتش رو در رو با شما سخن

و مردمش در اختیار شما هستند. با ایشان همان کنید که با سیحون، کردن، آنگاه شما می‌توانید به سرزمین خود بازگردید.²¹ بعد به پادشاه اموری‌ها در حشیون کردید.³ بنابراین خداوند، خدای ما پوش فرمان داده، گفتم: «تو با چشمانت دیدی که بیوه خدایتان با عوح پادشاه و همه مردمش را به ما تسلیم نمود و ما همه آنها را آن دو پادشاه چگونه عمل نمود. او با تمامی ممالک آن طرف رود کشیم.⁴ تمامی شصت شهرش یعنی سراسر ناحیه ارجوب باشان را اردن نیر همین کار را خواهد کرد.²² از مردم آنجا نرسید، چون به تصرف خود درآوردیم.⁵ این شهرها با دیوارهای بلند و دروازه‌های خداوند، خدایتان برای شما خواهد جنگید.²³ آنگاه از خداوند پشتیباندار محافظت می‌شد. علاوه بر این شهرها، تعداد زیادی آبادی چنین درخواست نمودم: «ای خداوند، التمام می‌کنم اجازه فرمایی از بی‌حصار نیز بودند که به تصرف ما درآمدند.⁶ ما سرزمین باشان را این رود گلشته، وارد سرزمین موعود بشوم، به سرزمین حاصلخیز آن مثل قلمرو سیحون پادشاه واقع در حشیون، کاملاً نابود کردیم و تمام طرف رود اردن با رشته کوههای آن و به سرزمین لبنان، آزومند نیزه‌های اهالی آن را چه مرد، چه زن و چه کودک، از بین بریدم؛⁷ ولی بزرگی و قدرتی را که به ما نشان داده‌ای بییم. کدام خدا در تمام گله‌ها و غنایم جنگی را برای خود نگهداشتیم.⁸ پس ما بر تمام آسمان و زمین قادر است آنچه را که تو برای ما کرده‌ای بکند؟²⁴ سرزمین دو پادشاه اموری واقع در شرق رود اردن، یعنی بر تمامی ولی خداوند به سبب گناهان شما بر من غضناشک بود و به من اجازه اراضی از دره ارنون تا کوه حرمون، مسلط شدیم.⁹ صیدویی‌ها کوه عبور نداد. او فرمود: «دیگر از این موضوع سخنی بر زبان نیاور.²⁵ حرمون را سرین و اموری‌ها آن را سرین می‌خوانند).¹⁰ ما تمامی به بالای کوه پیسگاه برو. از آنجا می‌توانی به هر سو نظر اندازی و شهرهای واقع در آن جلگه و تمامی سرزمین جعلاد و باشان را تا سرزمین موعود را از دور ببینی؛ ولی از رود اردن عبور نخواهی کرد. شهرهای سلخه و ادرعی تصرف کردیم.¹¹ ناگفته نماند که عوج،²⁸ پوش را به جانشینی خود بگمار و او را تقویت و تشویق کن، زیرا پادشاه باشان آخرین بازمانده رفایی‌های غولپیکر بود. تاختخواب آنهی او قوم را برای فتح سرزمینی که تو از قله کوه خواهی دید، به آن طرف او که در شهر رَبَّت، یکی از شهرهای عمومی‌ها نگهداری می‌شود رودخانه هدایت خواهد کرد.²⁹ بنابراین ما در دره نزدیک بیت‌فغور حدود چهار متر طول و دو متر عرض دارد.¹² در آن موقع، من ماندیم.

سرزمین تسخیر شده را به قبیله‌های رُبَّین و جاد دادم. به قبیله‌های رُبَّین و جاد ناحیه شمال عربی را که در کار رود ارنون است⁴ اکنون ای اسرائیل، به قوانین که به شما یاد می‌دهم به دقت به اضافة نصف کوهستان جعلاد را با شهرهایش دادم،¹³ و به گوش کنید و اگر می‌خواهید زنده مانده، به سرزمینی که خداوند، نصف قبیله منسی باقیمانده سرزمین جعلاد و تمام سرزمین باشان را خدای پدراتان به شما داده است داخل شوید و آن را تصاحب کنید که قلمرو قلی عوج پادشاه بود واگذار کردم. (منطقه ارجوب در از این دستورها اطاعت نمایید.² قوانین دیگری به اینها نیاز نداشتم باشان را سرزمین رفایی‌ها نیز می‌نامند).¹⁴ طایفه یائیر از قبیله منسی و چیزی کم نکنید، بلکه فقط این دستورها را اجرا کنید؛ زیرا این تمامی منطقه ارجوب (باشان) را تا مزه‌های جشوری‌ها و عکسی‌ها چون از جانب خداوند، خدایتان می‌باشد.³ دیدید که چگونه بیوه گرفتند و آن سرزمین را به اسم خودشان نامگذاری کرده، آنجا را خدایتان در پل فغور همه کسانی را که بدل را پرستیدند از بین همچنانکه امروز هم مشهور است خوتوت یائیر (یعنی «دهستانهای برد»،⁴ ولی همگی شما که به خداوند، خدایتان وفادار بودید تا به یائیر») نامیدند.¹⁵ بعد جعلاد را به طایفه ماخیر دادم.¹⁶ اما به امروز زنده مانده‌اید.⁵ تمام قوانین را که بیوه، خدایام به من داده قبیله‌های رُبَّین و جاد منطقه‌ای را پخشیدم که از رود بیوق در جعلاد است، به شما یاد دادهام. پس وقتی به سرزمین موعود وارد شده، آن را که سرحد عمونی‌ها بود شروع می‌شد و تا وسط جلگه رود ارنون تسخیر نمودید از این قوانین اطاعت کنید.⁶ اگر این دستورها را اجرا در جنوب، امتداد می‌یافتد.¹⁷ مز غریب ایشان رود اردن بود که کنید به داشتن حکمت و بصیرت مشهور خواهید شد. زیانی که از دریاچه جلیل تا دریا مرده و کوه پیسگاه ادامه می‌یافتد.¹⁸ قومهای مجاور، این قوانین را بشنوند خواهند گفت: «این قوم بزرگ از آنگاه من به قبیله‌های رُبَّین و جاد و نصف قبیله منسی یادآوری چه حکمت و بصیرتی بیخوددار است!»⁷ هیچ قومی، هر قدر هم کردم که اگرچه خداوند آن سرزمین را به ایشان داده است با این که بزرگ باشد، مثل ما خدایی مانند بیوه خدای ما ندارد که درین حال حق سکونت در آنجا را نخواهند داشت تا زمانی که مردان آنها بوده، هر وقت او را بخوانند، فوری جواب دهد.⁸ هیچ قومی، مسلحشان در پیشایش بقیه‌ها، آنها را به آن سوی رود اردن یعنی هر قدر هم که بزرگ باشد، چنین احکام و قوانین عادلانه‌ای که امروز به سرزمینی که خدا به ایشان وعده داده، برسانند.⁹ به ایشان به شما یاد دادم، ندارد. ولی مواظب باشید و دقت کنید مبادا در گفتم: «ولی زنان و فرزنداتان می‌توانند اینجا در این شهرهایی که طول زندگی‌تان آنچه را که با چشمانتان دیده‌اید فراموش کنید. همه خداوند به شما داده است سکونت کرده، از گله‌هایتان (که می‌دانم این چیزها را به فرزندان و نوادگانتان تعلیم دهید.¹⁰ به یاد آورید تعدادشان زیاد است) مواظیت کنند.²⁰ شما به برادران خود کمک آن روزی را که در کوه حوریب در پای خداوند ایستاده بودید و او کنید تا خداوند به آنها نیز پیروزی بدهد. وقتی آنها سرزمینی را که به من گفت: «مردم را به حضور من بخوان و من به ایشان تعلیم خداوند، خدایتان در آن طرف رود اردن به ایشان داده است تصرف خواهم داد تا یاد بگیرند همیشه مرا احترام کنند و دستورهای مرا به

را اطاعت نکردند و برای جنگیدن به کوهستان برمدند. ۴۴ ولی می خواند، بود. ۲۱ آنها قبیله بسیار بزرگی بودند و مثل عنانی ها قد اموری هایی که در آنجا ساکن بودند برای مقابله با آنها بیرون آمدند، بلندی داشتند، ولی خداوند ایشان را هنگام ورود عمنوی ها از پین برد مثل زنور ایشان را دنبال کردند و از سعیر ترا حممه آنها را کشتند. ۴۵ و عمنوی ها به جای ایشان در آنجا سکونت کردند. ۲۲ خداوند آنگاه قوم اسرائیل بازگشته، در حضور خداوند گریستند، ولی خداوند به همین گونه به قوم عیسو در کوه سعیر کمک کرده بود و آنها گوش نداد. ۴۶ سپس آنها مدت مديدة در قادش ماندند.

۲۳ وضع مشابه دیگر، و تا امروز به جای ایشان ساکن شده اند.

آنگاه طبق دستور خداوند بازگشتم و از راهی که به سوی زمانی اتفاق افتاد که مردم کفتور به قبیله عوی ها که تا حدود غزه در دریای سرخ می رود به بیان رفیم. سالهای زیادی در اطراف ناحیه دهکده های پراکنده ای سکونت داشتند حمله نموده، آنها را هلاک کوه سعیر سرگردان بودیم. سرانجام خداوند فرمود: ۳ «به اندازه کافی کردند و به جای ایشان ساکن شدند.» ۲۴ آنگاه خداوند فرمود: در این کوهستان سرگردان بوده اید. حال به سمت شمال بروید. ۴ «از رود ارnon گذشته، به سرزمین سیحون اموری، پادشاه حشبون قوم پکو که ایشان از مز سرزمینی خواهد گذشت که به براذرانشان داخل شود. من او را و سرزمینش را به شما داده ام. با او بجنگید و ادومی ها تعلي دارد. (ادومی ها از نسل عیسو هستند و در سعیر زندگی سرزمین او را به تصرف خود درآورید. ۵ ولی شما با ایشان نجنگید، مردم سراسر جهان می گذارم. آنها آوازه شما را می شنوند و به وحشت چون من تمام سرزمین کوهستانی سعیر را به عنوان ملک دائمی به می افتد.» ۲۶ سپس از صحرای قدیمیوت سفرماني با پیشنهاد صلح ایشان داده ام و حتی یک وجب از زمین ایشان را به شما نخواهم داد. نزد سیحون، پادشاه چشیون فرستاد. ۲۷ پیشنهاد ما این بود: «اجازه ۶ در آنجا به ازای آب و غذایی که مصرف می کنید، پول پیردازید. دهید از سرزمین شما عبور کنیم. از جاده اصلی خارج نخواهیم شد و ۷ خداوند، خدایتان در تمام چهل سالی که در این بیان بزرگ به طرف مزارع اطراف آن نخواهیم رفت. ۲۸ هنگام عبور برای هر سرگردان بوده اید با شما بوده و قدم به قدم از شما مراقبت نموده لقمه نانی که بخوریم و هر جرمه آنی که بخوشیم، پول خواهیم داد. است. او در تمام کارهایتان به شما برکت داده و شما هیچ خوچوت تنها چیزی که می خواهیم، اجازه عبور از سرزمین شماست. ۲۹ محتاج به چیزی نبوده اید.» ۸ بنابراین ما از کنار سعیر که براذرانم ادومی های نسل عیسو که ساکن سعیرند اجازه عبور از سرزمین خود را از نسل عیسو در آنجا زندگی می کردند گذشتم و جاده ای را که به ما دادند. موایی ها هم که پایتختشان در عار است همین کار را سمت جنوب به ایلک و عصیون جابر می رود قطع نموده، رو به کردند. ما از راه اردن به سرزمینی که خداوند، خدایمان به ما داده شمال به طرف بیان موآب کوچ کردیم. ۹ آنگاه خداوند کاری نداشته باشید زیرا خداوند، خدای شما او را سختیل گردانید تا او را به دست هشدار داد: «با موایی ها که از نسل لوط هستند کاری نداشته باشید زیرا خداوند، خدای شما شما او را سختیل گردانید تا او را به دست و با ایشان وارد جنگ نشوید. من شهر عار را به ایشان داده و هیچ اسرائیل نایاب کنید، همچنانکه الان شده است. ۳۱ آنگاه خداوند زمینی را از سرزمین ایشان به شما نخواهیم داد.» ۱۰ (ایمی ها که به من فرمود: «اکنون به تدرج سرزمین سیحون پادشاه چشیون موافقت نکرد، قبیله بسیار بزرگی بودند قبلاً در آن ناحیه سکونت داشتند و مثل می دهم. پس شروع به تصرف و تصاحب این سرزمین کن.» ۳۲ غلولهای عنانی بلند قد بودند. ۱۱ ایمی ها و عنانی ها غالباً رفایی آنگاه سیحون پادشاه به ما اعلام جنگ داد و نیروهایش را در یاهص خوانده می شوند، ولی موایی ها ایشان را ایمی می خوانند. ۱۲ در پیش گرد. ۳۳ ولی خداوند، خدایمان او را به ما تسلیم نمود و ما او روزگار پیشون حوری ها در سعیر سکونت داشتند، ولی ادومی ها یعنی را با تمام پسران و افادش کشتم و تمامی شهراهایش را به تصرف قوم عیسو آنها را بیرون رانده، جایشان را گرفتند، همان طور که اسرائیل خود درآورده، همه مردان و زنان و اطفال را از پین بردیم. ۳۵ به غیر مردم کنعان را که خداوند سرزمینشان را به اسرائیل بخشیده بود، بیرون از گله هایشان، موجود دیگری را زنده نگذاشتیم. این گله ها را هم با راندند. ۱۳ خداوند فرمود: «اکنون برخیزید و از رود زارک بگذرید.» غنایمی که از تسخیر شهرها به چنگ آورده بودیم با خود بردیم. ۳۶ ما چنین کردیم. ۱۴ سی و هشت سال پیش، ما قادش را ترک گفته ما از عروغیر که در کناره دره آردن است تا جعلعاد، همه شهرها را به بودیم. همان طور که خداوند فرموده بود، در این مدت تمام جنگجویان تصرف خود درآوردهیم. حتی یک شهر هم در برابر ما قادر به مقاومت ما از پین رفته. ۱۵ خداوند بر ضد آنها بود و سرانجام همه آنها را از نیوبد، زیرا خداوند، خدایمان تمامی آنها را به ما داده بود. ۳۷ ولی بین بین رفته. ۱۶ پس از اینکه تمام جنگجویان مردند ۱۷ خداوند به من ما به سرزمین بینی عمون و به رود بیوق و شهرهای کوهستانی یعنی فرمود: ۱۸ «امروز باید از شهر عار که در مز موآب است بگذرید. جاهایی که خداوند، خدایمان قدغن فرموده بود، نزدیک نشدیم.

۱۹ وقتی به سرزمین عمنوی ها که از نسل لوط هستند نزدیک شدید با

آنها کاری نداشته باشید و با ایشان وارد جنگ نشوید، زیرا هیچ زمینی ۳ سپس به سوی سرزمین باشان روی آوردیم. عوج، پادشاه باشان

را از سرزمینی که به ایشان بخشدیدام، به شما نخواهیم نموده، در آدرعی به ما حمله کرد. ولی خداوند به ناحیه نیز زمانی محل سکونت رفایی ها که عمنوی ها ایشان را زمئی من فرمود که از او نترسم. خداوند به من گفت: «تمام سرزمین عوج

بفرستیم تا آن سزمنی را بررسی کنند و گزارشی از شهرهای آنجا به ما بدهند تا ما بدانیم از چه راهی می‌توانیم به آنجا رخنخه کنیم.» 23 این

در این کتاب، سخنرانی موسی خطاب به قوم اسرائیل، زمانی پیشنهاد را دادند که آنها در بیان شرق رود اردن بودند، ثبت شده است. آنها در عربه کردند. 24 آنها از میان کوهستانها گذشته، به وادی اشکول رسیده، که مقابله سوف، و بین فاران در یک طرف و توفل، لابان، حضیروت گفتند: «سزمنی که خداوند، خدایمان به ما داده است سزمنی حربی تا قادرش برعی از طریق کوه سوری یازده روز است. این سخنرانی در روز اول ماه یازدهم سال چهلم بعد از خروج بنی اسرائیل از مصر ایجاد شد. در آن زمان، سپیحون، پادشاه اموری‌ها که در حشبون حکومتی کرد شکست خورده بود و عوج، پادشاه سزمنی باشان که در عشتاروت حکومت می‌کرد، در آراغی غلوب شده بود. خبرهایشان ما را ترسانده‌اند. آنها می‌گویند که مردم آن سزمنی بلند قد موسی در این سخنرانی به شرح قوانین و دستورهای خداوند می‌پردازد: 6 وقتی ما در کوه حربی بودیم یهوه خداوند به ما فرمود: «به و قوی هیکل هستند و شهرهایشان بزرگ است و حصارهایشان سر به اندازه کافی در اینجا مانده‌اید.» 25 آنها غولهای از پنی کعنان نیز در آنجا دیده‌اند.» 26 اکنون بروید و سزمنی کوهستانی فلک می‌کشد. آنها غولهای از پنی کعنان و لبیان یعنی همه نواحی سواحل مدیترانه تا رود کجا خواهد کشید؟ برادران ما که آن سزمنی را بررسی کرده‌اند با خبرهایشان ما را ترسانده‌اند. آنها می‌گویند که مردم آن سزمنی بلند قد فرات را اشغال نمایند. 8 تمامی آن را به شما می‌دهم. داخل شده، آن را تصرف کنید، چون این سزمنی است که قسم خود را به نیاکان شما ابراهیم و اسحاق و یعقوب و تمامی نسلهای آینده ایشان بدhem. 9 در آن روزها به مردم گفتتم: «شما برای من بار سرگینی هستید و من نمی‌توانم به تنهایی این بار را به دوش بکشم، 10 چون یهوه خداوندان شما را مثل ستارگان زیاد کرده است. 11 خداوند، از ابر آنها را هزار برابر افزایش دهد و طبق وعده‌اش شما را برکت دهد. 12 ولی من چگونه می‌توانم به تنهایی تمامی دعواها و گرفتاریهایتان را حل و فصل نمایم؟ 13 بنابراین از هر قبیله چند مرد دانا و باتوجهه و فهمیده انتخاب کنید و من آنها را به هربری شما منصوب خواهیم کرد.» 14 ایشان با این امر موافقت کردند 15 و من زمینی را که او بررسی کرده است به او و به نسلش خواهیم داد، زیرا افرادی را که آنها از هر قبیله انتخاب کرده بودند برایشان گماردم تا از من اطاعت کامل ننمود.» 37 خداوند به خاطر آنها بر من نیز مسئولیت گروههای هزار، صد، پنجاه و ده نفری را به عهده گرفته، به حشمناک شد و به من فرمود: «تو نیز به سزمنی موعده داخل نخواهی حل دعواهای آنان بپردازند.» 16 به آنها دستور داد که در همه حال، شد. 38 به جای تو، دستیارت پوش (پسر نون) قوم را هدایت خواهد کرد. او را تشویق کن تا برای وعده گرفتی رهبری آماده شود.» 39 گوشزد کردم: «هنگام داوری از کسی جانبداری نکنید، بلکه نسبت همان اطفالی که می‌گفتند دشمنان، آنها را به اسارت خواهند برد، به از طرف خدا داوری می‌کنید. هر مسئله‌ای که حل آن برایان مشکل ملکیت خواهم داد. 40 اما شما اکنون بگردید و از راهی که به سوی است نزد من بیاورید تا من به آن رسیدگی کنم.» 18 در همان دریاک سرخ می‌رود به بیان بروید.» 41 آنگاه قوم اسرائیل اعتراف وقت دستورهای دیگری را هم که قوم می‌باشد انجام دهند، به نموده، به من گفتند: «ما گناه کرده‌ایم؛ اما اینکه به آن سزمنی ایشان دادم.» 19 آنگاه طبق دستور خداوند، خدایمان کوه حربی را می‌روم و همان طور که خداوند، خدایمان به ما امر فرموده است برای ترک گفته، از بیان بزرگ و ترسناک گذشتم و سرانجام به میان گمان کردند که غلبه بر تمامی آن تاحیه آسان خواهد بود. 42 ولی قوم گفتمن: «خداوند، خدایمان این سزمنی را به ما داده است. بروید خداوند به من گفت: «به ایشان بگو که این کار را نکنند، زیرا من با همچنانکه به ما امر فرموده آن را تصرف کنید. نترسید و هراس په ایشان نخواهیم رفت و دشمنانشان آنها را غلوب خواهند کرد.» 43 دلتان راه ندهید.» 22 ولی آنها جواب دادند: «بایاید افرادی به آنجا من به ایشان گفتم، ولی گوش ندادند. آنها مغور شده، فرمان خداوند

ولی فقط به شرط آنکه این مردان از قبیله خودشان باشند. ۷ به این طریق هیچ قسمتی از زمینهای قبیله یوسف به قبیله دیگری منتقل نخواهد شد، زیرا میراث هر قبیله بایستی همان طور که در اول تقسیم شد برای همیشه همان طور باقی بماند. ۸ دخترانی که در تمامی قبایل اسرائیل وارث زمین هستند بایستی با مردان قبیله خودشان ازدواج کنند تا زمین ایشان از آن قبیله، جدا نشود. ۹ به این طریق هیچ میراثی از قبایله‌ای به قبیله دیگر منتقل نخواهد شد.» ۱۰ دختران صلفحاد همان طور که خداوند به موسی دستور داده بود عمل کردند. ۱۱ این دختران، یعنی محله، ترسه، حُجَّله، ملکه و نوعه با پسر عموهای خود ازدواج کردند. بدین ترتیب آنها با مردانی از قبیله خود یعنی قبیله منسی (پسر یوسف) ازدواج کردند و میراث آنان در قبیله خودشان باقی ماند. ۱۳ این است احکام و اوامری که خداوند توسط موسی به قوم اسرائیل داد، هنگامی که آنها در دشت موآب کنار رود اردن و در مقابل اریحا اردو زده بودند.

ادامه می‌یابد. از آنجا به صورت یک نیم دایره بزرگ، اول به طرف چوب، شخصی را بکشد، قاتل است و باید کشته شود. **19** مدعی جنوب و بعد به سمت غرب کشیده می‌شود تا به جنوبی ترین نقطه خون مقتول وقتی قاتل را بینند خودش او را بکشد. **20** اگر شخصی دریای جلیل برسد، **12** سپس در امتداد رود اردن به دریای مرده از روی کشیده با پرتاپ چیزی به طرف کسی یا با هل دادن او، وی را منتهی می‌شود. «این سرزمین شما خواهد بود با سرحدات اطرافش.» بکشد، **21** یا از روی دشمنی مشتی به او بیند که او بمیرد، آن **13** موسی به بنی اسرائیل گفت: «این است سرزمینی که باید به قید شخص قاتل است و قاتل باید کشته شود. مدعی خون مقتول وقتی قرعه بین خودتان تقسیم کنید. به دستور خداوند آن را باید بین هُ قاتل را بینند خودش او را بکشد. **22** «ولی اگر قتل تصادفی باشد، قبیله و نیم تقسیم کنید، **14** زیرا برای قبیله‌های رئوبین و جاد و برای مثال، شخصی چیزی را به طور غیرعمد پرتاپ کند یا کسی را نصف قبیله منسی، در سمت شرقی رود اردن و در مقابل اریحا زمین هل دهد و باعث مرگ او شود و یا قطعه سنگی را بدلون قصد پرتاپ تعیین شده است.» **16** خداوند به موسی فرمود: «مردانی که آنها را کند و آن سنگ به کسی اصابت کند و او را بکشد در حالی که تعیین کردہام تا کار تقسیم زمین را بین قبایل اسرائیل انجام دهند پرتاپ کنند، دشمنی با وی نداشته است، **24** در اینجا قوم باید در اینها هستند: العازار کاهن، یوشع پسر نون و یک رهبر از هر قبیله. مورد اینکه آیا قتل تصادفی بوده یا نه، و اینکه قاتل را باید به دست اسامی این رهبران به شرح زیر می‌باشد: «قبیله رهبر پهودا کالیب، پسر کسلون دان برستند که قتل تصادفی بوده یا نه، و اینکه قاتل را باید به دست یافته شمعون شموئیل، پسر عمیهد بیامین الیاد، پسر برهاند و به او اجازه بدهند که در شهر پناهگاه، ساکن شود. او باید یوسف قمولیل، پسر شفطان زبولون الیاصافان، پسر فرناك اسکار تا هنگام مرگ کاهن اعظم، در آن شهر بماند. **26** «اگر متهم، شهر فلسطیل، پسر عزان اشیر اخیهود، پسر شلومی نفتالی فدهیل، پسر پناهگاه را ترک کند، **27** و مدعی خون مقتول، وی را خارج از شهر عصیهود.» **29** اینها اسامی کسانی است که خداوند انتخاب کرد تا پیدا کرده، او را بکشد، عمل او قتل محسوب نمی‌شود، **28** چون بر کار تقسیم زمین بین قبایل اسرائیل نظارت کنند.

35 زمانی که قوم اسرائیل در دشت مواب، کنار رود اردن و تمامی قوم اسرائیل نسل اندر نسل قولانی دائمی می‌باشد. **30** «هر در مقابل اریحا اردو زده بودند، خداوند به موسی فرمود: **2** «به کس شخصی را بکشد، به موجب شهادت چند شاهد، قاتل شناخته قوم اسرائیل دستور بده که از ملک خود، شهرهای با چراگاههای می‌شود و باید کشته شود. هیچ کس تنها به شهادت یک نفر نیاید اطرافشان به لایوان بدهند. **3** شهرها برای سکونت خودشان است و کشته شود. **31** هر وقت کسی قاتل شناخته شد باید کشته شود و چراگاههای اطراف آنها برای گله‌های گوسفند و گاو و سایر حیوانات نایاب خونهایی برای رهایی او پذیرفته شود. **32** از پناهندگانی که در ایشان. **4** چراگاههای اطراف هر شهر، از دیوار شهر تا فاصله پانصد شهر پناهگاه سکونت دارد پولی برای اینکه به او اجازه داده شود قبل متر به هر طرف امتداد داشته باشد. **5** بدین ترتیب محوطه‌ای مربع از مرگ کاهن اعظم به ملک و خانه خوبی بازگردد گرفته شود. **33** شکل به وجود می‌آید که هر ضلع آن هزار متر خواهد بود و شهر در اگر این قوانین را مراعات کنید سرزمین شما آگوبد نخواهد شد، زیرا وسط آن قرار خواهد گرفت. **6** «چهل و هشت شهر با چراگاههای قتل موجب آسودگی زمین می‌شود. هیچ کفارهای برای قتل به جز کشن اطرافشان به لایوان داده شود. از این چهل و هشت شهر، شش شهر با قاتل پذیرفته نمی‌شود. **34** سرزمینی را که در آن ساکن خواهد شد به عنوان پناهگاه باشد تا اگر کسی مرتکب قتل شود بتواند به آنجا نجس نسازید، زیرا من که یهوه هستم در آنجا ساکن می‌باشم.» فار کنند و در امان باشد. **8** قبیله‌های بزرگتر که شهرهای بیشتری **36** سران طوایف جلعاد (جلعاد پسر ماخیر، ماخیر پسر منسی و دارند، شهرهای بیشتری به لایوان بدهند و قبیله‌های کوچکتر شهرهای کمتر.» **9** خداوند به موسی فرمود: **10** «به قوم اسرائیل بگو، هنگامی منسی پسر یوسف بود) با درخواستی نزد موسی و رهبران اسرائیل آمدند که از رود عبور کرده به سرزمین موعود می‌رسند، **11** شهرهای و به موسی یادآوری کرده، گفتند: «خداوند به تو دستور داد که زمین پناهگاه تعیین کنند تا هر کس که ناخواسته شخصی را کشته باشد را به قید قرعه بین قوم اسرائیل تقسیم کنی و از این برادران صلفحد را بتوانند به آنجا فرار کنند. **12** این شهرها مکانی خواهند بود که قاتل در به دخترانش بدهی. **3** ولی اگر آنها با مردان قبیله دیگری ازدواج برای انتقام جویی بستگان مقتول در آنها اینم خواهد بود، زیرا قاتل تا کنند، زمینشان هم با خودشان به آن قبیله انتقال خواهد یافت و زمانی که جرمش در یک دادرسی عادلانه ثابت نگردد، نایاب کشته ما کاسته خواهد گردید **4** و در سال شود. **13** سه شهر از این شش شهر پناهگاه، باید در سرزمین کعبان بیویل هم بازگردانه نخواهد شد. **5** آنگاه موسی در حضور قوم این باشد و سه شهر دیگر در سمت شرقی رود اردن. **15** این شهرها دستورها را از جانب خداوند به ایشان داد: «شکایت مردان قبیله نه فقط برای قوم اسرائیل، بلکه برای غربیان و مسافران نیز پناهگاه یوسف بجاست، **6** آنچه خداوند درباره دختران صلفحد امر فرموده خواهند بود. **16** «اگر کسی با استفاده از یک تکه آهن یا سنگ یا این است: بگذارید این دختران با مردان دلخواه خود ازدواج کنند،

پس موسی مملکت سیحون، پادشاه اموری‌ها و عوج پادشاه باشان، قادش (در بیابان صین)، از قادش به کوه هور (در مز سوزمین ادوم). یعنی تمامی اراضی و همه شهرهای آنها را برای قبیله‌های جاد و توفین ۳۸ وقتی در دامنه کوه هور بودند، هارون کاهن به دستور خداوند به نصف قبیله مَّئَسَی (پسر یوسف) تعیین کرد. ۳۴ مردم قبیله جاد بالای کوه هور رفت. وی در سن ۱۲۳ سالگی، در روز اول از ماه این شهرها را ساختند: دیون، عطاوت، عروبر، عطروت شووان، پنجم سال چهلم؛ بعد از بیرون آمدن پنی اسرائیل از مصر، در آنجا یعیر، یُجیبه، بیت نمره، بیت هاران. همه این شهرها، حصاردار وفات یافت. ۴۰ در این هنگام بود که پادشاه کنعانی سوزمین عزاد و دارای آغل برای گوسفندان بودند. ۳۷ مردم قبیله رؤیین نیز این (واقع در بیک گکان)، اطلاع یافت که قوم اسرائیل به کوشش شهرها را ساختند: حشیون، الیوال، قربیاتیم، نبو، بعل معون و سبیم. نزدیک می‌شوند. ۴۱ پس اسرائیلی‌ها از کوه هور به صلمونه کوچ (اسرائیلی‌ها بعد نام بعضی از این شهرهای را که تسبیح نموده و آنها کردند و در آنجا اردو زدند. ۴۲ بعد به فتوون رفتند. ۴۳ پس از را از نو ساخته بودند، تغییر دادند). ۳۹ طایفه مانیر از قبیله منسی به آن به ابوبت کوچ کردند ۴۴ و از آنجا به عیی عباریم در مز موآب جلعاد رفت، این شهر را به تصرف خود درآوردند و اموری‌ها را که در رفته، در آنجا اردو زدند. ۴۵ سپس به دیون جاد رفتند ۴۶ و از آنجا ساکن بودند، بیرون راندند. ۴۰ پس موسی، جلعاد را به طایفه دیون جاد به علمون دیلاتایم ۴۷ و از آنجا به کوهستان عباریم، مانیر پسر منسی داد و آنها در آنجا ساکن شدند. ۴۱ مردان یائیر که نزدیک کوه نبو کوچ کردند. ۴۸ سرانجام به دشت موآب رفتند که طایفه‌ای دیگر از قبیله منسی بودند، برخی روستاهای جلعاد را اشغال در کنار رود اردن در مقابل شهر اریحا بود. ۴۹ در دشت موآب، کرده، ناحیه خود را حکومت یائیر نمایندند. ۴۲ مردی به نام نویخ به از بیت پیشیمیوت تا آبل شطیم در جهات مختلف، کنار رود اردن شهر قنات و روستاهای اطراف آن لشکرکشی کرده، آنجا را اشغال اردو زدند. ۵۰ زمانی که آنها در کنار رود اردن، در مقابل اریحا اردو زده بودند، خداوند، خداوند، بیرون از مسیح فرمود که به قوم اسرائیل بگوید:

«وقتی که از رود اردن عبور کردید و به سوزمین کنعان رسیدید، ۵۲ این است سفرنامه قوم اسرائیل از روزی که به رهبری موسی و هارون از مصر بیرون آمدند. ۲ موسی طبق دستور خداوند مراحل سفر را از بین بزید و عبادتگاه‌های واقع در بالای کوهها را که در آنجا آنها را نوشته بود. ۳ آنها در روز پازدهم از ماه اول، یعنی یک روز بعد به پیشان را پیشش می‌کنند خراب کنید. ۵۳ من سوزمین کنعان را به از پسح از شهر رَمَسِیس مصر خارج شدند. در حالی که مصری‌ها همه نخست زادگان خود را که خداوند شب قبل آنها را کشته بود دفن می‌کردند، قوم اسرائیل با سربلندی از مصر بیرون آمدند. این امر نشان داد که خداوند از تمامی خدایان مصر قویتر است. ۵ پس از حرکت از رَمَسِیس، قوم اسرائیل در سوکوت اردو زدند و از آنجا به ایتم که در حاشیه بیان است رفتند. ۷ بعد به فاہحروت نزدیک بعل صفون رفته، در دامنه کوه مجذل اردو زدند. ۸ سپس از آنجا کوچ کرده، از ۵۶ آری، اگر آنان را بیرون نکنید آنگاه من شما را هلاک خواهد رساند. میان دریای سرخ گذشتند و به بیان ایتم رسیدند. سه روز هم در همان طور که قصد داشتم شما آنها را هلاک کنید.»

بیان ایتم پیش رفتند تا به ماره رسیدند و در آنجا اردو زدند. ۹ از ۳۴ خداوند به موسی فرمود: «به بنی اسرائیل بگو: وقتی به درخت خرما بود، و مدتی در آنجا ماندند. ۱۰ از ایتم به کنار دریای سوزمین کنعان که من آن را به ارث به شما می‌وارد شدید، سرخ کوچ نموده، اردو زدند؛ ۱۱ پس از آن به صحرای سین رفتند. مزهایان اینها خواهد بود: ۳ «قسمت جنوبی آن، بیان صین واقع سپس به ترتیب به دُقَه، ۱۳ الوش، ۱۴ رفیدیم که در آنجا در مز ادوم خواهد بود. مز جنوبی از دریای مرده آغاز شده، ۴ به آب نوشیدنی یافت نمی‌شد، رفتند. ۱۵ از رفیدیم به صحرای سینا و سمت جنوب از گردنۀ عقریها به طرف بیان صین امتداد می‌یابد. از آنجا به قبروت هتاوه و سپس از قبروت هتاوه به حصیروت کوچ در دورتین نقطه مز جنوبی، قادش بینین خواهد بود که از آنجا به سمت کردنده و بعد به ترتیب به نقاط زیر رفتند: از حصیروت به رتمه، از حصر ادار و عصمون ادامه خواهد یافت. ۵ این مز از عصمون در رتمه به رمون فارص، از رمون فارص به لبیه، از لبیه به رسه، از رسه به جهت نهر مصر پیش رفت، به دریای مدیترانه متنهی می‌گردد. ۶ فهیلاته، از قهیلاته به کوه شافر به حراده، از حراده به «مز غربی شما، ساحل دریای مدیترانه خواهد بود. ۷ «مز شمالی مقهیلوت، از مقهیلوت به تاخت، از تاخت به تارح، از تارح به شما از دریای مدیترانه شروع شده، به سوی مشرق تا کوه هور پیش متقد، از متقد به حشمونه، از حشمونه به مسیروت، از مسیروت به می‌رود و از آنجا تا گذرگاه حمات ادامه یافته، از صدد و زفرون پنی بیغان، از بنی بیغان به حوال‌الجدجاد، از حوال‌الجدجاد به بیطات، گذشته، به حصرعینان می‌رسد. ۱۰ «حد شرقی از حصرعینان به از بیطات به عبرونه، از عبرونه به عصیون جابر، از عصیون جابر به طرف جنوب تا شفام و از آنجا تا ریله واقع در سمت شرقی عین،

۳۳

این است سفرنامه قوم اسرائیل از روزی که به رهبری موسی و هارون از مصر بیرون آمدند. ۲ موسی طبق دستور خداوند مراحل سفر را از بین بزید و عبادتگاه‌های واقع در بالای کوهها را که در آنجا آنها را نوشته بود. ۳ آنها در روز پازدهم از ماه اول، یعنی یک روز بعد به پیشان را پیشش می‌کنند خراب کنید. ۵۳ من سوزمین کنunan را به از پسح از شهر رَمَسِیس مصر خارج شدند. در حالی که مصری‌ها همه نخست زادگان خود را که خداوند شب قبل آنها را کشته بود دفن می‌کردند، قوم اسرائیل با سربلندی از مصر بیرون آمدند. این امر نشان داد که خداوند از تمامی خدایان مصر قویتر است. ۵ پس از حرکت از رَمَسِیس، قوم اسرائیل در سوکوت اردو زدند و از آنجا به ایتم که در حاشیه بیان است رفتند. ۷ بعد به فاہحروت نزدیک بعل صفون رفته، در دامنه کوه مجذل اردو زدند. ۸ سپس از آنجا کوچ کرده، از ۵۶ آری، اگر آنان را بیرون نکنید آنگاه من شما را هلاک خواهم کرد میان دریای سرخ گذشتند و به بیان ایتم رسیدند. سه روز هم در همان طور که قصد داشتم شما آنها را هلاک کنید.»

۳۴

ماره کوچ کرده، به ایتم آمدند که در آنجا دوازده چشمۀ آب و هفتاد خداوند به موسی فرمود: «به بنی اسرائیل بگو: وقتی به درخت خرما بود، و مدتی در آنجا ماندند. ۱۰ از ایتم به کنار دریای سوزمین کنunan که من آن را به ارث به شما می‌وارد شدید، سرخ کوچ نموده، اردو زدند؛ ۱۱ پس از آن به صحرای سین رفتند. مزهایان اینها خواهد بود: ۳ «قسمت جنوبی آن، بیان صین واقع سپس به ترتیب به دُقَه، ۱۳ الوش، ۱۴ رفیدیم که در آنجا در مز ادوم خواهد بود. مز جنوبی از دریای مرده آغاز شده، ۴ به آب نوشیدنی یافت نمی‌شد، رفتند. ۱۵ از رفیدیم به صحرای سینا و سمت جنوب از گردنۀ عقریها به طرف بیان صین امتداد می‌یابد. از آنجا به قبروت هتاوه و سپس از قبروت هتاوه به حصیروت کوچ در دورتین نقطه مز جنوبی، قادش بینین خواهد بود که از آنجا به سمت کردنده و بعد به ترتیب به نقاط زیر رفتند: از حصیروت به رتمه، از حصر ادار و عصمون ادامه خواهد یافت. ۵ این مز از عصمون در رتمه به رمون فارص، از رمون فارص به لبیه، از لبیه به رسه، از رسه به جهت نهر مصر پیش رفت، به دریای مدیترانه متنهی می‌گردد. ۶ فهیلاته، از قهیلاته به کوه شافر به حراده، از حراده به «مز غربی شما، ساحل دریای مدیترانه خواهد بود. ۷ «مز شمالی مقهیلوت، از مقهیلوت به تاخت، از تاخت به تارح، از تارح به شما از دریای مدیترانه شروع شده، به سوی مشرق تا کوه هور پیش متقد، از متقد به حشمونه، از حشمونه به مسیروت، از مسیروت به می‌رود و از آنجا تا گذرگاه حمات ادامه یافته، از صدد و زفرون پنی بیغان، از بنی بیغان به حوال‌الجدجاد، از حوال‌الجدجاد به بیطات، گذشته، به حصرعینان می‌رسد. ۱۰ «حد شرقی از حصرعینان به از بیطات به عبرونه، از عبرونه به عصیون جابر، از عصیون جابر به طرف جنوب تا شفام و از آنجا تا ریله واقع در سمت شرقی عین،

بود عمل کردند. **32** همهٔ غنایم (غیر از چیزهایی که سربازان برای بود به ابراهیم، اسحاق و یعقوب بددهد، نشود، زیرا آنها با تمام دل از خود نگه داشته بودند) **33** دختر باکره، خداوند پریو نکرده بودند. **12** از این گروه، تنها کالیپ (پسر یافته ۷۲۰... ۷۲۱...) گاو و **۱۳** نصف کل غنیمت، که به قبیل و پوش (پسر نون) بودند که با تمام دل از خداوند پریو سپاهیان داده شد، از این قرار بود: **۱۴** رأس دختر به نموده، قوم اسرائیل را تشویق کردند تا وارد سرزمین موعود بشوند. **15** خداوند داده شد)، **۱۶** رأس گوستنده **۱۷** رأس از آن به «پس خشم خداوند بر اسرائیل افروخته شد و چهل سال آنها را در خداوند داده شد»، **۱۸** رأس گاو **۱۹** رأس از آن به خداوند بیان سرگردان نمود تا اینکه تمامی آن نسل که با نسبت به خداوند داده شد، **۲۰** رأس الاغ **۲۱** رأس از آن به خداوند داده شد. **۲۲** گناه ورزیده بودند مردند. **۲۳** حالا شما نسل گناهکار، جای آنها همان طور که خداوند به موسی امر کرده بود، تمامی سهم خداوند را گرفتاید و می‌خواهید غضب خداوند را بیش از پیش بر سر قوم به العازار کاهن داده شد. **۲۴** سهم بقیه قوم اسرائیل که موسی از اسرائیل فرود آورید. **۲۵** اگر اینطور از خداوند روگردان شوید، او از قوم سهم مردان جنگی جدا کرده بود، با سهم سپاهیان برابر و از این اسرائیل را در بیان خواهد کرد و آنگاه شما مسئول هلاکت تمام قرار بود: **۲۶** دختر، **۲۷** رأس گوستنده **۲۸** رأس امن قوم خواهید بود». **۲۹** ایشان گفتند: «ما برای گله‌های خود آغل گاو، **۳۰** رأس الاغ. **۳۱** طبق اواخر خداوند، موسی یک در و براز زن و بجهه‌هایمان شهرها می‌سازیم، **۳۲** ولی خودمان مسلح پنجاه از اینها را به لاویان که عهددار کارهای خیمه بودند، داد. شده، پیشایش سایر افراد اسرائیل به آن طرف رود اردن می‌رومی، تا **۳۳** بعد فرماندهان سپاه پیش موسی آمد، گفتند: «ما تمام افرادی ایشان را به ملک خودشان برسانیم. اما قبل از هر چیز لازم است در را که به جنگ رفته بودند شمرده‌ایم. حتی یک نفر از ما کشته اینجا شهرهای حصاردار برای خانواده‌های خود بسازیم تا در مقابل نشده است. **۳۴** بنابراین از زیورهای طلا، بازویندها، دست‌بندها، حمله ساکنان بومی در امان باشند. **۳۵** تا تمام قوم اسرائیل ملک خود انگشتها، گوشواره‌ها و گردنبندهایی که به غنیمت گرفته‌انم هدیه را نگیرند، ما به خانه‌هایمان باز نمی‌گردیم. **۳۶** ما در آن طرف رود شکرگزاری برای خداوند آورده‌ایم تا خداوند جانهای ما را حفظ کند». اردن زمین نمی‌خواهیم، بلکه ترجیح می‌دهیم در این طرف، یعنی در **۳۷** موسی و العازار این هدیه را که فرماندهان سپاه برای خداوند شرق رود اردن زمین داشته باشیم. **۳۸** پس موسی گفت: «اگر آنچه اورده بودند قول کردند. ون کل آن حمله دوست کیلوگرم بود. **۳۹** را که گفند انجام دهید و خود را در حضور خداوند برای جنگ آماده (سربازان غنایم خود را برای خودشان نگه داشته بودند). **۴۰** موسی و کنید، **۴۱** و سپاهیان خود را تا وقتی که خداوند دشمنانش را بیرون العازار آن هدیه را به خیمه ملاقات بردند تا آن هدیه در آنجا یادآور قوم براند، در آن سوی رود اردن نگه دارید، **۴۲** آنگاه، بعد از اینکه سرزمین موعده به تصرف خداوند درآمد، شما هم می‌توانید برگردید، اسرائیل در حضور خداوند باشد.

32

وقتی قوم اسرائیل به سرزمین یزیر و جلعاد رسیدند، قبیله‌های آنگاه زمیهای شرق رود اردن، از طرف خداوند ملک شما خواهد رُؤیین و جاد که صاحب گله‌های پرگ بودند، متوجه شدند که آنچا بود. **23** ولی اگر مطابق آنچه که گفته‌اید عمل نکنید، نسبت به برای نگهداری گله، محل بسیار مناسبی است. **24** بنابراین نزد موسی خداوند گناه کرداید و مطمئن باشید که به خاطر این گناه مجازات و العازار کاهن و سایر رهبران قبایل آمد، گفتند: **3** «خداوند این خواهید شد. **25** اکنون بروید و برای خانواده‌های خود شهرها و برای سرزمین را به قوم اسرائیل داده است، یعنی شهرهای عطاوت، دیون، گله‌هایمان آغل بسازید و هر آنچه گفته‌اید انجام دهید». **26** قوم یزیر، نمره، حشیون، العاله، شیام، نبو، و بعون. این سرزمین برای جاد و رُؤیین جواب دادند: «ما از دستورهای تو پریو می‌کنیم. گله‌های ما بسیار مناسب است. **5** تقاضا داریم به جای سهم ما در **26** بجهه‌ها و زنان و گله‌ها و رمه‌های ما در شهرهای جلعاد خواهند آن سوی رود اردن، این زمینها را به ما بدهید». **6** موسی از ایشان **27** ولی خود ما مسلح شده، به آن طرف رود اردن می‌روم تا پرسید: «آیا منظورتان این است که شما همین جا بنشینید و برادرانتان همان طور که تو گفته‌ای برای خداوند بجنگیم؟» **28** پس موسی به به آن طرف رود اردن رفته، بجنگند؟ **7** آیا می‌خواهید بقیه قوم را از العازار، بیوش و رهبران قبایل اسرائیل رضایت خود را اعلام نموده، رفتن به آن طرف رود اردن و ورود به سرزمینی که خداوند به ایشان گفت: **29** «اگر تمامی مردان قبیله‌های جاد و رُؤیین مسلح شدند و داده است دلسرب کنید؟ **8** این همان کاری است که پدران شما با شما به آن طرف رود اردن آمدند تا برای خداوند بجنگند، آنگاه بعد کردند. از قادر برعین ایشان را فرستادم تا سرزمین موعده را بررسی از اینکه آن سرزمین را تصرف کردید، باید سرزمین جلعاد را به ایشان کنند، **9** اما وقتی به دره اشکول رسیدند و آن سرزمین را دیدند، بدھید. **30** ولی اگر آنها با شما نیامدند، آنگاه در بین بقیه شما در بازگشتند و قوم را از رفتن به سرزمینی که خداوند به ایشان وعده داده سرزمین کنعان زمین به ایشان داده شود». **31** قبیله‌های جاد و رُؤیین بود دلسرب نمودند. **10** به همین علت خشم خداوند افروخته شد و پاسخ دادند: «آنچه خداوند به خدمتگزارانت فرموده است، انجام قسم خورد که **11** از تمام کسانی که از مصر بیرون آمدند و بیشتر خواهیم داد. **32** ما مسلح شده، به فرمان خداوند به کنعان می‌روم، از بیست سال دارند، کسی موفق به دیدن سرزمینی که قسم خورد و لی می‌خواهیم سهم ما، از زمیهای این سوی رود اردن باشد.» **33**

روز هیچ کار دیگری انجام ندهید. 36 یک گویا نه، یک قوچ و گفت: «عدهای از شما باید مسلح شوید تا انتقام خداوند را از هفت بُرَّ نر یک ساله که همگی سالم و بی عیب باشد به عنوان میدانیان بگیرید. 4 از هر قبیله هزار نفر برای جنگ بفرستید.» این قربانی سخنخنی تقدیم کیبد. این قربانی که بر آتش تقديم می شود، کار انجام شد و از میان هزاران هزار اسرائیلی، موسی دوازده هزار مرد مورد پسند خداوند واقع خواهد شد. 37 همراه آنها قربانی و هدایای مسلح به جنگ فرستاد. صندوق عهد خداوند و شیپورهای جنگ نیز مربوطه نیز مانند روز اول تقديم نماید. 38 این بود قوانین مربوط به همراه فیتحاس پسر العازار کاهن به میدان جنگ فرستاده شدند. 7 قربانی سخنخنی، هدایه آردی، هدایه نوشیدنی و قربانی سلامتی که شما آنها همان گونه که خداوند به موسی فرموده بود میان میدان جنگیدند و پاید در روزهای مخصوص به خداوند تقديم نماید. این قربانیها غیر از تمامی مردان میدان در جنگ کشته شدند. 8 پنج پادشاه میدان به قربانیهای نذری و قربانیهای داوطلبانه است.» 40 موسی تمام این نامهای اوی، راقم، صور، حور و رایع در میان کشته شدگان بودند. 9 آنگاه سپاه اسرائیل تمام دستورهای خداوند را به قوم اسرائیل ابلاغ نمود.

30

موسی رهیان قبایل را جمع کرد و این دستورها را از جانب کردند. سپس همه شهرها، روستاهای قلعه های میدان را آتش زدند. خداوند به ایشان داد: «هرگاه کسی برای خداوند نذر کند یا تعهدی 12 آنها اسیران و غایم جنگی را پیش موسی و العازار کاهن و بقیه نماید، حق ندارد قول خود را بشکند بلکه باید آنچه را که قول داده قوم اسرائیل آوردند که در دشت موآب کنار رود ارد، روپری شهر است بجا آورد. 3 «هرگاه دختری که هنوز در خانه پدرش زنگی ازیحا اردو زده بودند. 13 موسی و العازار کاهن و همه رهیان قوم به می کند، برای خداوند نذر کند یا تعهدی نماید، 4 باید هر چه را استقبال سپاه اسرائیل رفتد. 14 ولی موسی بر فرماندهان سپاه که از قول داده است ادا نماید مگر اینکه وقیع پدرش آن را بشنود او را منع جنگ برگشته بودند، خشمگین شد 15 و از آنها پرسید: «چرا زنها را کند. در این صورت، نذر دختر خود به خود باطل می شود و خداوند او زنده گذاشته اید؟ 16 اینها همان کسانی هستند که نصیحت به لعلم را می بخشد، چون پدرش به او اجازه نداده است به آن عمل کند. را گوش کردند و قوم اسرائیل را در غفور به بتپرسی کشاندند و ولی اگر پدرش در روزی که از نذر یا تعهد دخترش آگاه می شود، جماعت خداوند را دچار بالا کردند. 17 پس تمامی پسران و زنانی را سکوت کند، دختر لزم به ادای قول خویش می پاشد. 6 «اگر زنی که با مردی همپیتر شده اند بکشید. 18 فقط دخترهای باکره را برای قبل از ازدواج نذری کرده و یا با قول نستیجه های خود را متعهد کرده خود زنده نگه دارید. 19 حال، هر کدام از شما که کسی را کشته باشد، 7 و شوهرش از قول او باخبر شود و در همان روزی که شنید یا کشته ای را لمس کرده، مدت هفت روز از اردوگاه بپرون بماند. چیزی نگوید، نذر او به قوت خود باقی خواهد ماند. 8 ولی اگر بعد در روزهای سوم و هفتم، خود و اسیران را طاهر سازید. 20 شوهرش نذر یا تعهد او را قبول نکند، مخالفت شوهر نذر او را باطل همچنین به یاد داشته باشید که همه لباسهای خود و هر چه را که از می سازد و خداوند آن زن را می بخشد. 9 اما اگر زن بیوای یا زنی که چرم، پشم بز و چوب ساخته شده، طاهر سازید.» 21 آنگاه العازار طلاق داده شده باشد، نذر یا تعهدی کند، باید آن را ادا نماید. 10 کاهن به مردانی که به جنگ رفته بودند گفت: «قانونی که خداوند به «اگر زنی ازدواج کرده باشد و در خانه شوهرش نذر یا تعهدی کند، موسی داده چنین است: 22 طلا، نقره، مغیر، آهن، روی، سرب و 11 و شوهرش از این امر با اطلاع شود و چیزی نگوید، نذر یا تعهد باشید که در چیز دیگری را که در آتش نمی سوزد، پس از آتش بگذرانید و با او به قوت خود باقی خواهد بود. 12 ولی اگر شوهرش در آن روزی آب طهارت، آن را طاهر گردد. 24 روز هفتم باید لباسهای خود را که باخبر می شود به او اجازه ندهد نذر یا تعهدش را به جا آورد، نذر باید فقط به وسیله آب طهارت. 25 خداوند به یا تعهد آن زن باطل می شود و خداوند او را خواهد بخشید، چون شسته، طاهر شوید و پس از آن به اردوگاه بازگردید. 25 خداوند به شوهرش به او اجازه نداده است به آن عمل کند. 13 پس شوهر او موسی فرمود: «تو و العازار کاهن و رهیان قبایل اسرائیل باید از حق دارد نذر یا تعهد او را تأیید یا باطل نماید. 14 ولی اگر در روزی تمام غایم جنگی، چه انسان و چه حیواناتی که آورده اید، صورت که شنید چیزی نگوید، معلوم می شود با آن موافقت کرده است. 15 برداری کنید. 27 بعد آنها را به دو قسمت تقسیم کنید. نصف آن را اگر بیش از یک روز صیر نموده، بعد نذر او را باطل سازد، شوهر به سپاهیانی بدھید که به جنگ رفته اند و نصف دیگر را به بقیه قوم مسئول گناه زنش است.» 16 اینها دستورهای است که خداوند به اسرائیل. 28 از همه اسیران، گاوها، الاغها و گوسفندهایی که به موسی داد، در مورد ادای نذر یا تعهد دختری که در خانه پدرش سپاهیان تعلق می گیرد، یک در پانصد سهم خداوند هستند. 29 این زندگی می کند یا زنی که شوهر دارد.

31

خداوند به موسی فرمود: 2 «از میدانیان به دلیل اینکه قوم اسرائیل را به بتپرسی کشاندند انتقام بگیر. پس از آن، تو خواهی بگیرید و آن را به لایوانی که مسئول خیمه عبادت خداوند هستند بدھید.» 31 پس موسی و العازار همان طور که خداوند دستور داده

آرد مخلوط با روغن است، و هدیه نوشیدنی آن تقدیم شود. **11** کنید. این قربانی، هدیه‌ای خوشبو برای خداوند خواهد بود. **3** با گاو «همچنین در روز اول هر ماه، باید قربانی سوختنی دیگری نیز به سه کیلو آرد مخلوط با روغن به عنوان هدیه آردی، با قوج دو کیلو، و خداوند تقدیم شود که شامل دو گوساله نر، یک قوج و هفت بره نر با هر بره یک کیلو هدیه شود. **5** یک نر هم برای کفاره گناهاتان یک ساله است که همه آنها باید سالم و بی عیب باشند. **12** برای هر قربانی کنید. **6** اینها غیر از قربانی سوختنی ماهانه با هدیه آردی آن و گاو سه کیلو آرد مخلوط با روغن به عنوان هدیه آردی، برای قوج دو گوساله نر از قربانی سوختنی روزانه با هدیه آردی و نوشیدنی آن است که کیلو، **13** و برای هر بره یک کیلو تقدیم شود. این قربانی سوختنی، طبق مقررات مربوط تقدیم می گردد. این قربانیها، هدایای خوشبو و هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای خداوند خواهد بود. **14** با هر گاو مخصوص برای خداوند خواهد بود. **7** «در روز دهم ماه هفتم، دو لیتر شراب به عنوان هدیه نوشیدنی، با قوج یک و نیم لیتر شراب، دوباره برای عبادت جمع شوید. در آن روز، روزه بکریید و هیچ کار و با هر بره یک لیتر شراب تقدیم شود. این است قربانی سوختنی دیگری انعام ندهید. **8** یک گوساله نر، یک قوج و هفت بره نر یک ماهانه که باید در طول سال تقدیم شود. **15** «همچنین در روز اول ساله که همگی سالم و بی عیب باشند به عنوان قربانی سوختنی تقدیم هر ماه یک نر برای قربانی سوختنی گناه به خداوند تقدیم کنید. این قربانی، مورد پسند خداوند واقع خواهد شد. **9** با گاو سه غیر از قربانی سوختنی روزانه و هدیه نوشیدنی آن است. **16** «در روز اول هر سال، مراسم پسخ را به احترام خداوند بجا با هر بره یک کیلو تقدیم شود. **11** علاوه بر قربانی روز کفاره، و چهاردهم اولین ماه هر سال، مراسم پسخ را به احترام خداوند بجا با هر بره یک کیلو تقدیم شود. **17** از روز پانزدهم به مدت یک هفته جشن مقدسی بر پا نیز قربانی سوختنی روزانه که با هدایای آردی و نوشیدنی آن تقدیم گردد، ولی در این جشن فقط نان فلیتر (نان بدون خمیرمایه) خورده می شوند، یک بزرگ نر برای کفاره گناه قربانی کنید. **12** «در روز شود. **18** در روز اول این جشن مقدس، همه شما به عبادت پیارازید پانزدهم ماه هفتم، دوباره برای عبادت جمع شوید و در آن روز هیچ گار دیگری نکنید. **19** در این روز دو گوساله نر، یک قوج و کار دیگری انجام ندهید. این آغاز یک عید هفت روزه در حضور هفت بره نر یک ساله که همه سالم و بی عیب باشند به عنوان قربانی سوختنی خداوند است. **13** در روز اول عید، سیزده گوساله نر، دو قوج و سوختنی، بر آتش به خداوند تقدیم کنید. **20** با هر گاو سه کیلو آرد چهارده بره نر یک ساله که همگی سالم و بی عیب باشند به عنوان مخلوط با روغن به عنوان هدیه آردی، با قوج دو کیلو، و با هر بره قربانی سوختنی تقدیم کنید. این قربانی که بر آتش تقدیم می شود، یک کیلو هدیه کنید. **22** یک بزرگ نر برای کفاره گناهاتان قربانی مورد پسند خداوند واقع خواهد شد. **14** با هر گاو سه کیلو آرد کنید. **23** اینها غیر از قربانی سوختنی است که هر روز صبح تقدیم مخلوط با روغن به عنوان هدیه آردی، با هر قوج دو کیلو **15** و با هر می شود. **24** در آن یک هفته‌ی عید، باید روزانه هدیه طعام را همچون بره یک کیلو تقدیم می شود. **16** علاوه بر قربانی سوختنی روزانه و هدیه مخصوص و به عنوان هدیه خوشبو به خداوند تقدیم کنید. هدایای آردی و نوشیدنی آن، یک بزرگ نر برای کفاره گناه، قربانی اینها علاوه بر قربانی سوختنی و هدیه نوشیدنی دائمی است. **25** در شود. **17** «در روز دوم عید، یازده گوساله نر، دو قوج و چهارده بره نر روز هشتم این جشن مقدس نیز همه شما به عبادت مشغول باشید نر یک ساله که همه سالم و بی عیب باشند قربانی کنید. **18** همراه و هیچ کار دیگری نکنید. **26** «در روز عید نوربرها که اولین نور آنها قربانی و هدایای مربوطه نیز مانند روز اول تقدیم نمایید. **20** «در محصول غله خود را به خداوند تقدیم می کنید، همه شما جمع شده، روز سوم عید، یازده گوساله نر، دو قوج و چهارده بره نر یک ساله که به عبادات مشغول شوید و هیچ کار دیگری نکنید. **27** در آن روز همه سالم و بی عیب باشند قربانی کنید. **21** همراه آنها قربانی و دو گوساله نر، یک قوج و هفت بره نر یک ساله به عنوان قربانی هدایای مربوطه نیز مانند روز اول تقدیم نمایید. **23** «در روز چهارم سوختنی به خداوند تقدیم کنید. این قربانی، همچون هدیه خوشبو عید، ده گوساله نر، دو قوج و چهارده بره نر یک ساله که همه سالم برای خداوند است. **28** با هر گاو سه کیلو آرد مخلوط با روغن به و بی عیب باشند قربانی کنید. **24** همراه آنها قربانی و هدایای مربوطه عنوان هدیه آردی، با قوج دو کیلو، و با هر بره یک کیلو هدیه کنید. نیز مانند روز اول تقدیم نمایید. **26** «در روز پنجم عید، نه گوساله همچنین برای کفاره گناهاتان یک بزرگ نر قربانی کنید. **31** این نر، دو قوج و چهارده بره نر یک ساله که همه سالم و بی عیب باشند قربانیها را همراه با هدایای نوشیدنی آنها تقدیم کنید. اینها غیر از قربانی کنید. **27** همراه آنها قربانی و هدایای مربوطه نیز مانند روز اول قربانی سوختنی روزانه است که با هدایای آردی آن تقدیم می شود. **29** «در روز ششم عید، هشت گوساله نر، دو قوج دق نمایید حیواناتی که قربانی می کنید سالم و بی عیب باشند. و چهارده بره نر یک ساله که همه سالم و بی عیب باشند قربانی کنید. **30** همراه آنها قربانی و هدایای مربوطه نیز مانند روز اول تقدیم **29** «عید شیپورها، روز اول ماه هفتم هر سال بزرگار شود. در آن نمایید. **32** «در روز هفتم عید، هفت گوساله نر، دو قوج و چهارده روز باید همه شما برای عبادت جمع شوید و هیچ کار دیگری انجام بره نر یک ساله که همه سالم و بی عیب باشند قربانی کنید. **33** در آن روز یک گوساله نر، یک قوج و هفت بره نر یک همراه آنها قربانی و هدایای مربوطه نیز مانند روز اول تقدیم نمایید. سالم که همگی سالم و بی عیب باشند به عنوان قربانی سوختنی تقدیم **35** «در روز هشتم، قوم اسرائیل را برای عبادت جمع کنید و در آن

یا خصیل؛ جونی‌ها، به نام جدشان آنگاه عمومیش وارث او خواهد شد، **۱۱** و اگر عمو نداشته باشد، در یصره؛ شایمی‌ها، به نام جدشان شلیم. **۵۱** پس تعداد کل مردان قوم آن صورت ملک او به تزدیکشین فامیلش می‌رسد. بنی اسرائیل باید این اسرائیل ۱۷۳۰ نفر بود. **۵۲** سپس خداوند به موسی فرمود: «این قانون را رعایت کنند، همان طور که من به تو امر کردام.» **۱۲** روزی سرزمین را بین قبایل به نسبت جمعیت آنها تقسیم کن. به قبیله‌های خداوند به موسی فرمود: «به کوه عباریم برو و از آنجا سرزمینی را بزرگتر زمین بیشتر و به قبیله‌های کوچکتر زمین کمتر داده شود.» **۵۳** که به قوم اسرائیل داده بین. **۱۳** پس از اینکه آن را دیدی مانند نمایندگان قبایل بزرگتر برای زمینهای بزرگر و قبایل کوچکتر برای بارادرت هارون خواهی مرد و به اجداد خود خواهی پیوست، **۱۴** زیرا زمینهای کوچکتر قرعه بکشد.» **۵۷** قبایل لاویان که سرشماری شدند در یابان صین هر دو شما از دستور من سریچی کردید. وقتی که قوم از این قرارداد: جوشونی‌ها، به نام جدشان جوشون؛ قهاتی‌ها، به نام اسرائیل بر ضد من قیام کردند، در حضور آنها حرمت قدوسیت مرا جدشان قهات؛ مارای‌ها، به نام جدشان مارای. **۵۸** این طایفه‌ها نگه نداشید.» (این واقعه در کتاب چشممه مربیه در قادش واقع در نیز جزو قبیله لاوی بودند: لبی‌ها، حبرونی‌ها، محلی‌ها، موشی‌ها و یابان صین اتفاق افتاده بود). **۱۵** موسی به خداوند عرض کرد: **۱۶** قورچی‌ها. زمانی که لاوی در مصر بود صاحب دختری به نام پوکاید «ای خداوند، خدای روحچای تمامی افراد پسر، پیش از آنکه بیم شد که بعد به همسری عمرام، پسر قهات، درآمد. پوکاید و عمرام سرتماس می‌کنم برای قوم اسرائیل رهبر جدیدی تعیین فرمایی، **۱۷** پدر و مادر هارون و موسی و میریم بودند. **۶۰** ناداب و ابیهه و العازار مردی که ایشان را هدایت کند و از آنان مراقبت نماید تا قوم خداوند و ایتمار فرزندان هارون بودند. **۶۱** ناداب و ابیهه وقتی آتش غیر مجاز مثل گوشنگاند بی شبان نباشند.» **۱۸** خداوند جواب داد: «برو و به حضور خداوند تقدیم کردند مردند. **۶۲** تعداد کل پسران و مردان دست خود را بر پوش چشم تمامی قوم اسرائیل را در اوست، بگذار. **۱۹** قبیله لاوی از یک ماهه به بالا در سرشماری ۲۳۰۰۰ نفر بود. ولی سپس او را نزد العازار کاهن ببر و پیش چشم تمامی قوم اسرائیل او را تعادل لاویان در جمع کل سرشماری قوم اسرائیل منظور نمی‌شد، زیرا به رهبری قوم تعیین نماید. **۲۰** اخبارات خود را به او بده تا تمام قوم از سرزمین اسرائیل زمینی به ایشان تعلق نمی‌گرفت. **۶۳** این است اسرائیل او را اطاعت کنند. **۲۱** او برای دستور گرفتن از من باید پیش از قام سرشماری ای که توسط موسی و العازار کاهن، در دشت موآب العازار کاهن بود. من به وسیله اوریم با العازار سخن خواهم گفت و کار رود اردن و در مقابل اریحا به دست آمد. **۶۴** در تمام این العازار دستورهای مرا به پوش و قوم اسرائیل ابلاغ خواهد کرد. به این سرشماری، حتی یک نفر وجود نداشت که در سرشماری قبلي که در طریق من آنان را هدایت خواهم نمود.» **۲۲** پس موسی، همان طور که صحرای سینا توسط موسی و هارون کاهن به عمل آمده بود شمرده خداوند پر کرده بود عمل نمود و پوش را پیش العازار کاهن برد. شده باشد، زیرا تمام کسانی که در آن وقت شمرده شده بودند در سپس در حضور همه قوم اسرائیل، **۲۳** دستهایش را بر سر او گذاشت یابان مرده بودند، درست همان طور که خداوند گفته بود. تنها افرادی و طبق فرمان خداوند وی را به عنوان رهبر قوم تعیین نمود.

که زنده مانده بودند کالیپ پسر یافنه و پوش پسر نون بودند.

28

27 خداوند به موسی گفت: «این دستورها را به قوم اسرائیل روزی دختران صلفجاد به نامهای محله، نوعه، حجلم، بده: باید هدایای طعام را به عنوان هدایای مخصوص و خوشبو به ملکه و توصه به در خیمه ملاقات آمدند تا تقاضای خودشان را به من تقدیم کنند. پس ترتیبی بدھید که این قربانیها را به موقع آورده، موسی و العازار کاهن و رهبران قبایل و سایر کسانی که در آنجا بودند طبق دستور من تقدیم کنید. **۳** همچنین به ایشان بگو: قربانی ای تقديم کنند. این زنان از قبیله منسی (یکی از پسران یوسف) بودند. که بر آتش به من تقديم می‌کنند باید از بردهای نر یک ساله و صلفجاد پسر حافر بود، حافر پسر جلعاد، جلعاد پسر ماخیر و ماخیر بی عیب باشد. هر روز دو تا از آنها را به عنوان قربانی سوتختی تقديم پسر منسی. **۳** دختران صلفجاد گفتند: «پدر ما در یابان مرد. او از کنید. **۴** یک بره صبح باید قربانی شود و دیگری عصر. **۵** با آنها پیروان قورح نبود که بر ضد خداوند قیام کردند و هلاک شدند. او به یک کیلو آرد مرغوب که با یک لیتر روغن زیتون مخلوط شده باشد، به سبب گناه خود مرد و پسری نداشت. چرا باید اسم پدرمان به دلیل عنوان هدیه آردی، تقديم شود. **۶** این است قربانی سوتختی که در اینکه پسری نداشته است از میان قبیله‌اش محو گردد؟ باید به ما هم که سینا تعین گردید تا هر روز به عنوان هدیه خوشبو و مخصوص به مثل برادران پدرمان ملکی داده شود.» **۵** پس موسی دعوی ایشان را خداوند تقديم شود. **۷** همراه با آن، هدیه نوشیدنی نیز باید تقديم به حضور خداوند آورد. **۶** خداوند در جواب موسی فرمود: «دختران گردد که شامل یک لیتر شراب با هر بره بوده و بایستی در قدس صلفجاد راست می‌گویند. در میان املاک عمومه ایشان، به آنها ملک در حضور خداوند ریخته شود. **۸** بره دیگر را هنگام عصر همراه با بدنه. همان ملکی را به ایشان بده که اگر پدرشان زنده بود به او همان هدیه آردی و نوشیدنی تقديم کنند. این قربانی، هدیه‌ای خوشبو می‌دادی. **۸** به بنی اسرائیل بگو که هرگاه مردی بمیرد و پسری نداشه و مخصوص برای خداوند خواهد بود. **۹** «در روز شبّات علاوه بر باشد، ملک او به دخترانش می‌رسد، **۹** و اگر دختری نداشته باشد قربانی سوتختی روزانه و هدیه نوشیدنی آن، دو بره بی عیب یک ساله ملک او متعلق به برادرانش خواهد بود. **۱۰** اگر برادری نداشته باشد نیز قربانی شود. با این قربانی باید هدیه آردی که شامل دو کیلو

را به آن برده بود، وارد شد. او نیزه را در بدن هر دو آنها فرو برد. به شونی؛ اُنی ها، به نام جدشان عیری؛ این ترتیب بلا رفع شد، **۹** در حالی که بیست و چهار هزار نفر از قوم ارودی ها، به نام جدشان ارود، اسرائیل در آن بلا به هلاکت رسیده بودند. **۱۰** آنگاه خداوند به **۱۹** قبیله یهودا: **۷۶۵۰۰** نفر. طایفه های زیر جزو این قبیله بودند موسی فرمود: **۱۱** «فینحاس (پسر العازار و نوه هارون کاهن) خشم مرا و به اسم پسران یهودا نامگذاری شدند، ولی عیر و اوان که در از بنی اسرائیل دور کرد، او با غیرت الهی حرمت مرا حفظ کرد، پس سزمن کتعان مردند جزو آنها بودند: شیاهی ها به نام جدشان شیله؛ من هم قوم اسرائیل را نایاب نکردم. **۱۲** پس به او بگو که من با او فارصی ها، به نام جدشان فارص؛ زارحی ها، به نام جدشان زارح. عهد سلامتی می بندم. **۱۳** به خاطر آنچه که او انجام داده است و خاندانهای زیر جزو طایفه فارص بودند: حصرونی ها، به نام جدشان برای غیرتی که جهت خدای خود دارد و به سبب اینکه با این عمل حصرون؛ حامولی ها، به نام جدشان حامول. **۲۳** قبیله یساکار: برای قوم اسرائیل کفکاره نموده است، طبق این عهد، او نسل او برای **۶۴۳۰۰** نفر. طایفه های زیر جزو این قبیله بودند و به اسم پسران همیشه کاهن خواهند بود.» **۱۴** مرد اسرائیلی که با آن دختر میدانی یساکار نامگذاری شدند: تولعی ها، به نام جدشان تولع؛ فونی ها، به کشته شد، زمری نام داشت؛ او پسر سالو، یکی از سران قبیله شمعون نام جدشان فوه؛ یاشوی ها، به نام جدشان یاشوب؛ شمرونی ها، به نام بود. **۱۵** آن دختر نیز گریی نام داشت؛ او دختر صور، یکی از بزرگان جدشان شمرون. **۲۶** قبیله زبولون: **۶۰۵۰۰** نفر. طایفه های زیر جزو مدیان بود. **۱۶** سپس خداوند به موسی فرمود: «مدیانیان را هلاک این قبیله بودند و به اسم پسران زبولون نامگذاری شدند: سازدی ها، به کنید، **۱۸** چون ایشان با حیله و نیزگاهی ایشان شما را نایاب می کنند، نام جدشان سازد؛ ایلوونی ها، به نام جدشان ایلوون؛ پیحی تیلی ها، به آنها شما را به پرسش بعل فغور می کشاند و گمراه می نمایند، چنانکه نام جدشان یحلی تیل. **۲۸** نسل یوسف: **۲۲۵۰۰** نفر در قبیله افرايم واقعه مرگ کریی این را ثابت می کند.»

۲۶

۲۶ پس از آنکه بلا رفع شد، خداوند به موسی و العازار (پسر ماخیر) نایاب می شدند. طایفه جعلادی ها نیز از هارون کاهن) فرمود: **۲** «تمامی مردان اسرائیل را از بیست سال به بالا از جلعاد بودند: ایعززی ها، به نام جدشان ایعزز؛ حقالی ها، به نام جدشان حقال؛ اسری تیلی ها، به نام جدشان اسری تیل؛ شکمیی ها، به جنگ بروند.» **۳** بنابراین وقتی ایشان در دشنهای موآب، کنار رود اردن، روپری اریحا اردو زده بودند، موسی و العازار کاهن خطاب به ایشان گفتند: **۴** «قوم را از بیست ساله و بالاتر سرشماری کنید، همان گونه که خداوند به موسی فرمان داده بود.» ایناند اسرائیلیانی که از مصر بیرون آمدند: **۵** قبیله رئویین: **۴۳۶۷۳۰** نفر. (رئویین پسر زیر بودند که به اسم پسران افرايم نایاب می شدند: شوتالحی ها، به نام نخست زاده یعقوب بود). طایفه های زیر جزو این قبیله بودند و به جدشان شوتالح؛ (یکی از طایف شوتالحی ها، عربانی ها بودند که به اسم پسران رئوین نامگذاری شده بودند: طایفه حنوکی ها، به نام جدشان عیران نایاب می شدند). باکری ها، به نام جدشان باکر؛ جدشان حنوک؛ طایفه فلؤونی ها، به نام جدشان فلو؛ (خاندان الیاب تاختنی ها، به نام جدشان تاختن. **۳۸** قبیله بیامین: **۴۵۱۶** نفر. که یکی از پسران فلو بود شامل خانواده های نموئیل، ابیرام و داتان طایفه های زیر جزو این قبیله بودند و به اسم پسران بیامین نامگذاری بود. داتان و ابیرام همان دو رهبری بودند که با قورح علیه موسی و شدنده: بالعی ها، به نام جدشان بالع؛ (طایفه های زیر از بالع بودند: هارون توطنه نمودند و در حقیقت به خداوند اهانت کردند. ولی اردی ها، به نام جدشان ارد؛ تعمانی ها، به نام جدشان تعمان). زمین دهان گشود و آنها را بلعید و آتش از جانب خداوند آمدند، اشیلی ها، به نام جدشان اشیل؛ احرامی ها، به نام جدشان احرام؛ دویست و پنجاه نفر را سوزانید. این اخطاری بود به بقیه قوم اسرائیل. شفوقامی ها، به نام جدشان شفوقام؛ حوفامی ها، به نام جدشان حوفام. اما پسران قورح کشته نشدند. طایفه حصرونی ها، به نام جدشان **۴۲** قبیله دان: **۶۴۱۴۰۰** نفر. در این قبیله طایفه شوحامی ها بودند که حصرون؛ طایفه کرمی ها، به نام جدشان کرمی. **۱۲** قبیله شمعون: نام جدشان شوحام پسر دان بر آنها گذاشته شده بود. **۴۴** قبیله اشیر: **۲۲۰۲۰** نفر. طایفه های زیر جزو این قبیله بودند و به اسم پسران شمعون نامگذاری شده بودند: نموئیلی ها، به نام جدشان نموئیل؛ اشیر نامگذاری شدنده: یمنی ها، به نام جدشان یمنه؛ یشوی ها، به نام جدشان یامین؛ یاکینی ها، به نام جدشان یاکین؛ زارحی ها، به نام جدشان زارح؛ شانلوی ها، به نام جدشان شانلو. از برعیه بودند: حابری ها، به نام جدشان حابر؛ ملکی تیلی ها، به **۱۵** قبیله جاد: **۴۰۰۵۰۰** نفر. طایفه های زیر جزو این قبیله بودند نام جدشان ملکی تیل. اشیر دختری نیز داشت به نام سارح. **۴۸** و به اسم پسران جاد نامگذاری شدند: صفونی ها، به نام جدشان قبیله نفتانی: **۴۵۴۰۰** نفر. طایفه های زیر جزو این قبیله بودند و به صفون؛ حججی ها، به نام جدشان حججی؛ شونی ها، به نام جدشان نفتانی نامگذاری شدنده: باحص تیلی ها، به نام جدشان اسم پسران نفتانی نامگذاری شدنده: باحص تیلی ها، به نام جدشان

دهم. 21 او گناهی در اسرائیل ندیده است، پس بدختی در قوم داشتم به تو پاداش خوبی دهم، ولی خداوند تو را از آن بازداشت.» خدا مشاهده نخواهد شد. خداوند، خدای ایشان با آنان است، و 12 بلعام جواب داد: «مگر به فستاده‌های تو نگفتم که 13 اگر ایشان اعلان می‌کنند که او پادشاه آنهاست. 22 خدا اسرائیل را بالاک یک کاخ پر از طلا و نقره هم به من بدهد، نمی‌توانم از فرمان از مصر بیرون آورده است، آنها مثل شاخهای گاو و حشی نیرومند خداوند سریچی نموده، آنچه خود بخواهم بگویم. من هر چه خداوند هستند. 23 نمی‌توان اسرائیل را نفرین کرد، و هیچ افسوسی بر این قوم بفرمایید همان را می‌گویم. 14 حال، پیش قوم خود باز می‌گردم، ولی کارگر نیست. درباره اسرائیل خواهد گفت: «بیینید خدا برای آنها چه پیش از فریضت بگذرد به تو بگویم که در آینده بی اسرائیل بر سر قوم تو کارهایی کرده است!» 24 این قوم، چون شیر ماده برمی‌خیزد، و چه خواهد آورد.» 15 آنگاه بلعام چنین پیشگویی کرد: «این است همچون شیر نر خود را بر پا می‌دارد. و تا وقتی شکار خود را نخوازند و حی بلعام پسر بعور، وحی آن مردی که چشمانتش باز شد، وحی آن خون کششگان را ننوشند، نمی‌خوابند.» 25 پادشاه به بلعام گفت: کسی که سختان خدا را شنید، و از خدای متعال بصیرت را کسب «اگر آنها را نفرین نمی‌کنی، حادق برکشان هم ناده.» 26 اما بلعام کرد و رویایی را که خدای قادر مطلق نشان داد، مشاهده نمود، آنکه جواب داد: «مگر به تو نگفتم هر چه خداوند بر زبانم بگذارد آن را به خاک افداد و چشمانتش باز شد: او را خواهمن دید، اما نه حالا، او خواهم گفت؟» 27 بعد بالاک پادشاه، به بلعام گفت: «تو را به را مشاهده خواهمن نمود، اما نه از نزدیک. ستاره‌ای از یعقوب ظهر جای دیگری می‌برم، شاید خدا را خوش آید و به تو اجازه فرماید از خواهد کرد، و عصایی از اسرائیل بrixواهد خاست. او پیشانی مواب آنجا بی اسرائیل را نفرین کنی.» 28 پس بالاک پادشاه بلعام را به قله را خرد خواهد کرد و فرزندان شیث را سرکوب خواهد نمود، ادوم کوه فغور که مشرف به بیان بود، پردا. 29 بلعام دوباره به بالاک و سعیر به تصرف در خواهد آمد، اما اسرائیل پیروز خواهد شد. گفت که هفت مذبح بسازد و هفت گاو و هفت قوج برای فربانی فرمانروایی از اسرائیل ظهر خواهد نمود و بازماندگان شهرها را نابود حاضر کند. 30 بالاک چنانکه بلعام گفته بود عمل نمود و بر هر خواهد کرد.» 20 سپس، بلعام به طرف عمالقه‌ها چشم دوخت مذبح، یک گاو و یک قرق قربانی کرد: «عمالقه سرآمد قومها بود، ولی سرنشیش هلاک است.» 21 بعد به چنین نظر انداخت و چنین پیشگویی 24

چون بلعام دید که قصد خداوند این است که قوم اسرائیل را کرد: «آری، مسکن شما مستحبک است، آشیانه‌تان بر صحنه قرار برکت دهد، پس مثل دفعات پیش سعی نکرد از عالم غیب پیام دارد؛ ولی ای چنین‌ها نابود خواهید شد و سپاه نیرومند پادشاه آشور بگیرد. او سرش را به طرف دشت برگرداند 2 و اردوی اسرائیل را دید شما را به اسارت خواهد پردا.» 23 او این سختان به پیشگویی خود که قبیله به دشت پخش شده‌اند. آنگاه روح خدا بر او قرار خاصه داد: «وقی خدا این کار را ناجام دهد چه کسی زنده خواهد گرفت، 3 و درباره ایشان چنین پیشگویی کرد: «این است وحی بلعام ماند؟ کشتشی‌ها از سواحل قبریس خواهند آمد و آشور و عابر را ذلیل پسر بعور، وحی آن مردی که چشمانتش باز شد، وحی آن کسی که خواهند کرد، و خود نیز از بین خواهند رفت.» 25 آنگاه بلعام و سختان خدا را شنید، و رویایی را که خدای قادر مطلق نشان داد بالاک هر یک به خانه‌های خود رفند.

مشاهده نمود، آنکه به خاک افداد و چشمانتش باز شد، چه زیباید 25 هنگامی که بی اسرائیل در شلیم اردو زده بودند، مردانشان خممه‌های بین اسرائیل! آنها را مثل دره‌های سیز و خرم و چون باگهای کار رودخانه، در مقابل خود گستردۀ می‌بینم، مثل درختان عود که با دختران قوم مواب زنا کردند. 2 این دختران، آنها را دعوت می‌کردند خود خداوند نشانده باشد، و مانند درختان سرو کنار آب. دلوهای تا در مراسم قربانی بپهایشان شرکت کنند، و مردان اسرائیلی هم از ایشان از آب لبریز خواهند بود، و بذرهایشان با آب فراوان آیاری گوشت قربانیها می‌خوردند و بپهایشان را پرسش می‌کردند. 3 چندی خواهند شد. پادشاه ایشان از «اجاج» بزرگ خواهد بود و کشورشان نگذشت که تمامی اسرائیل به پرسش بعل غفور که خدای مواب بسیار سرافراز خواهد گردید. خدا اسرائیل را از مصر بیرون آورده است، بود روی آوردن. از این جهت، خشم خداوند به شدت بر قوم خود آنها مثل شاخهای گاو و حشی نیرومند هستند، اسرائیل قومهایی را که افروخته شد. 4 پس خداوند به موسی چنین فرمان داد: «همه سرای با ایشان مخالفت کنند، می‌بلعند. استخوانهایشان را می‌شکند و خرد قبایل اسرائیل را اعدام کن. در روز روشن و در حضور من آنها را به می‌کنند و با تپرایشان پیکر آنها را به زمین می‌دوزنند. بین اسرائیل چون دار آویز تا خشم شدید من از این قوم دور شود.» 5 پس موسی به شیر می‌خوابد، چه کسی جرأت دارد او را بیدار کند؟ ای اسرائیل، داوران اسرائیل دستور داد تا تمام کسانی را که بعل غفور را پرسشش برکت باد بر هر که تو را برکت دهد و لعنت باد بر کسی که تو کرده بودند، بکشند. 6 ولی یکی از مردان اسرائیلی، گستاخی را به را لعنت کنند.» 10 بالاک به شدت خشمگین شد. او در حالی جانی رساند که در مقابل چشممان موسی و تمام کسانی که جلوی در که دستهایش را به هم می‌کویید سر بلعام فرباد کشید: «من تو را خبیمه ملاقات گریه می‌کردن، یک دختر مدبانی را به اردوگاه آورد. 7 به اینجا آوردم تا دشمنانم را نفرین کنی، ولی در عوض، تو سه بار و قصتی که فینحاس (پسر العازار و نوه هارون کاهن) این را بدید از جا آنان را برکت دادی. 11 از اینجا برو! برگرد به خانه‌ات! من تصمیمی برخاسته، نیزه‌ای برداشت 8 و پشت سر آن مرد به خممه‌ای که دختر

به من بدهد، نمی‌توانم کاری را که خلاف دستور خداوند، خدای بود، داد. 41 صبح روز بعد، بالاً بلعام را به بالای کوه بموت بعل من باشد، اینجا دهم. 19 به حال، امشب اینجا بمانید تا بیسم برد تا از آنجا قسمتی از قوم اسرائیل را بینند.

آیا خداوند چیزی غیر از آنجا قبلاً فرموده است خواهد گفت یا نه.»

23

بلعام به بالاً پادشاه گفت: «در اینجا هفت مذبح بساز و آن شب خدا به بلعام فرمود: «برخیز و با این مردان برو، ولی فقط آنچه را که من به تو می‌گویم بگو.» 21 بلعام صبح برخاست و هفت گاو و هفت قوچ برای قربانی حاضر کن.» 2 بالاً به دستور الاغ خود را پالان کرده، با فرستادگان بالاً حرکت نمود. 22 اما بلعام عمل نمود و ایشان بر هر مذبح، یک گاو و یک قوچ قربانی خدا از رفتن بلعام خشمناک شد و فرشته‌ای به سر راهش فرستاد کردند. 3 بعد بلعام به بالاً گفت: «در اینجا هفت مذبح بساز و تا راه را بر او بینند. در حالی که بلعام سوار بر الاغ، همراه دو سوختنی خود بایست تا من بروم و بیسم آیا خداوند به ملاقات من نوکریش به پیش می‌رفت، ناگهان الاغ بلعام فرشته خداوند را دید که می‌آید یا نه. هر چه او به من بگوید به تو خواهیم گفت.» پس بلعام شمشیری به دست گرفته، و سر راه ایستاده است. پس الاغ از مسیر به بالای تپه‌ای رفت و در آنجا خدا او را ملاقات نمود. بلعام به جاده منحرف شده، به مزاعمی رفت، ولی بلعام او را زد و به جاده خدا گفت: «من هفت مذبح حاضر نموده و روی هر کدام یک بازگرداند. 24 بعد فرشته خداوند در راهی باریک بین دو تاکستان، گاو و یک قوچ قربانی کردند.» 5 آنگاه خداوند توسط بلعام برای که در هر دو طرف آن دیواری قرار داشت، ایستاد. 25 الاغ وقتی بالاً پادشاه پیامی فرستاد. 6 پس بلعام به نزد پادشاه که با همه دید فرشته خداوند آنجا ایستاده است، خودش را به دیوار چسبانیده، بزرگان موآب در کنار قربانیهای سوختنی خود ایستاده بود بازگشت پای بلعام را به دیوار فشرد. پس او دیواره الاغ را زد. 26 آنگاه فرشته 7 و این پیام را داد: «بالاً، پادشاه موآب از سزمین ارام، از کمی پاییتر رفت و در جایی بسیار تنگ ایستاد، به طوری که الاغ به کوههای شرقی آورد. او به من گفت: «بیا و قوم اسرائیل را برای من هیچ وجه نمی‌توانست از کارش بگذرد. 27 پس الاغ در وسط جاده نفرین کن.» ولی چگونه نفرین کنم آنچه را که خدا نفرین نکرده خواهید. بلعام خشمنگین شد و باز با چوپیدنی خود الاغ را زد. است؟ چگونه لعنت کنم قومی را که خداوند لعنت نکرده است؟ 28 آنگاه خداوند الاغ را به حرف آورد و الاغ گفت: «مگر من از بالای صخره‌ها ایشان را می‌بینم، از بالای تپه‌ها آنان را مشاهده چه کردند؟ چرا مرا سه بار رزدی؟» 29 بلعام گفت: «بیا اینکه می‌کنم. آنان قومی هستند که به تنهای زندگی می‌کنند و خود را از مرا سوخته کرده‌ای! ای کاش شمشیری داشم و تو را همین جا دیگر قومها جدا می‌دانند. ایشان مثل غبارند، بی شمار و بی حساب! می‌کشم!» 30 الاغ گفت: «آیا قبلاً در تمام عمر هرگز چنین ای کاش این سعادت را می‌داشتم که همچون یک صالح بعمیر. کاری کرده بودم؟» بلعام گفت: «نه.» 31 آنگاه خداوند چشمان ای کاش عاقبت من، مثل عاقبت آنها باشد!» 11 بالاً پادشاه به بلعام را باز کرد و او فرشته خداوند را دید که شمشیری به دست گرفته بود که کردی؟ من به تو گفتم که گرفته و سر راه ایستاده است. پس پیش او به حکای افداد. 32 فرشته دشمنان را نفرین کنی، ولی تو ایشان را برکت داد!» 12 اما بلعام خداوند گفت: «چرا سه دفعه الاغ خود را رزدی؟ من آمدہام تا مانع جواب داد: «آیا می‌توانم سخن دیگری غیر از آنچه که خداوند به من رفتن تو شوم، چون این سفر تو از روی تمد است. 33 این الاغ سه می‌گوید بر زبان آرم؟» 13 بعد بالاً به او گفت: «پس بیا تا تو را بار مرا دید و خود را از من کنار کشید. اگر این کار را نمی‌کرد تا به به جای دیگری بیم. از آنجا فقط قسمتی از قوم اسرائیل را خواهی حال تو را کشته بدم، و او را زنده می‌گذاشتیم.» 34 آنگاه بلعام دید. حداقل آن عده را نفرین کن.» 14 بنابراین بالاً پادشاه، بلعام اعتراف کرده، گفت: «من گناه کرده‌ام. من متوجه نشدم که تو سر را به مزعره صوفیم بر روی کوه پیسگاه برد و در آنجا هفت مذبح راه من ایستاده بودی. حال اگر تو را رفتن من مواقف نیستی، به خانه‌ام ساخت و روی هر مذبح یک گاو و یک قوچ قربانی کرد. 15 پس باز می‌گردم.» 35 فرشته به او گفت: «با این افراد برو، ولی فقط بلعام به پادشاه گفت: «تو در کنار قربانی سوختنی خود بایست تا آنچه را که من به تو می‌گویم، بگو.» پس بلعام با سفیران بالاً به راه من به ملاقات خداوند بروم.» 16 خداوند بلعام را ملاقات نمود و خود ادامه داد. 36 بالاً پادشاه وقیع شنید بلعام در راه است، از آنچه را که او می‌بایست به بالاً بگوید به او گفت. 17 پس بلعام پاییخت خود بیرون آمد، تا رود ارون واقع در مرز کشورش به استقبال به نزد پادشاه که با بزرگان موآب در کنار قربانیهای سوختنی خود او رفت. 37 بالاً از بلعام پرسید: «چرا وقیعی بار اول تو را احضار ایستاده بود، بازگشت. پادشاه پرسید: «خداوند چه فرموده است؟» 38 کردم، نیامدی؟ آیا فکر کرده نمی‌توانم پادشاه خوبی به تو بدهم.» 18 جواب بلعام چنین بود: «بالاً، برخیز و بشنو! ای پسر صفور، بلعام جواب داد: «الآن آمدہام، ولی قدرت ندارم چیزی بگویم. به من گوش فرا ده! 19 خدا انسان نیست که درون بگوید، او من فقط آنچه را که خدا بر زبان بگذارد خواهیم گفت.» 39 بلعام مثل انسان نیست که تغییر فکر دهد. آیا تاکنون وعده‌ای داده است همراه بالاً به قریه حضوت رفت. 40 در آنجا بالاً پادشاه گاو و که بدان عمل نکرده باشد! یا کلامی بر زبان آورده که به اینجام گوسفند قربانی کرد و از گوشش آنها به بلعام و سفیرانی که فرستاده نسانده باشد؟ 20 به من دستور داده شده است که ایشان را برکت دهم، زیرا خدا آنان را برکت داده است و من نمی‌توانم آن را تغییر

این مارها بساز و آن را بر سر یک تیر بیاوریز. هر مارگزیده‌ای که به آن ناحیه یعنی فرستاد تا وضع آنجا را پررسی کنند. پس از آن، قوم اسرائیل نگاه کند، زنده خواهد ماند!» ۹ پس موسی یک مار مفرغین درست به آن ناحیه حمله بودند و آن را با رستاخاهای اطرافش گرفتند و اموری‌ها کرد و آن را بر سر تیری آویخت. به محض اینکه مار گزیده‌ای به آن را بیرون راندند. ۳۳ سپس بنی اسرائیل بازگشتد و راهی را که به باشان نگاه می‌کرد، شفا می‌یافت! ۱۰ قوم اسرائیل به اوبوت کوچ کردند و منتهی می‌شد در پیش گرفتند؛ اما عوج، پادشاه باشان، برای جنگ با در آنجا ارد و زدند. ۱۱ سپس از آنجا به عینی عبارم که در بیان و در آنها، با سپاه خود به ادرعی آمد. ۳۴ خداوند به موسی فرمود: «از او فاصله کمی از شرق موآب قرار داشت، رفتند. ۱۲ از آنجا به وادی نترس، زیرا او را به همه قوم و سوزمینش به دست تو تسلیم کردند. زارد کوچ کرده، ارد و زدند. ۱۳ بعد به طرف شمال رود ارنون نزدیک همان بلایی به سر عوج پادشاه می‌آید که در حشیون به سر سیحون، مزهای اموری‌ها نقل مکان کردند. (رود ارنون، خط مرزی بین موآبی‌ها پادشاه اموری‌ها آمد.) ۱۵ پس قوم اسرائیل، عوج پادشاه را همراه با و اموری‌هاست. ۱۴ در کتاب «جنگ‌های خداوند» به این امر اشاره پسرانش و اهالی سوزمینش کشتد، به طوری که یکی از آنها هم زنده شده که در رود ارنون و شهر واهیب ۱۵ بین اموری‌ها و موآبی‌ها قرار نماند. سپس قوم اسرائیل آن سوزمین را تصرف کردند.

دارند.) ۱۶ سپس قوم اسرائیل به «بیش» (معنی «چاه») کوچ کردند.

22

این همان جایی است که خداوند به موسی فرمود: «قوم را جمع کن و من به ایشان آب خواهم داد.» ۱۷ آنگاه قوم اسرائیل این اردن، روپری اریحا ارد و زدند. ۲ بالاق (پسر صیقون) پادشاه اموری هر سرود را خوانند: «ای چاه، بجوش آی! در وصف این چاه پسراید! آنچه را که بنی اسرائیل با امربان کرده بودند، دید. ۳ و وقتی موآبیان این است چاهی که رهبران آن را کنندن، بله، بزرگان اسرائیل با تعداد قوم اسرائیل را دیدند، وحشت کردند. ۴ موآبیان برای مشایخ عصاها یشان آن را کنندن!» قوم اسرائیل از بیان به متنانه کوچ کردند، مدیان پیام فرستاده، گفتند: «این جمعیت کثیر، ما را مثل گاوی ۱۹ و از منانه به تحیطیل، و از تحلیطیل به باموت ۲۰ و از باموت به که علف می‌خورد خواهند بلعید!» پس بالاق پادشاه ۵ سفیرانی در راه که در موآب قرار دارد و مشرف به بیان و کوه پیسگاه است. با این پیام نزد بلعام (پسر بعور) که در سوزمین اجدادی خود فتور، ۲۱ در این وقت قوم اسرائیل سفيرانی نزد سیحون، پادشاه اموری‌ها واقع در کنار رود فرات زندگی می‌کرد فرستاد: «قومی بزرگ از مصر فرستادند. ۲۲ فرستادگان درخواست کرده گفتند: «اجازه دهید از بیرون آمدند؛ مردمش همه جا پخش شده‌اند و به سوی سوزمین من سوزمین شما عبور کنیم. ما قول می‌دهیم از شاهراه برویم و تا زمانی می‌آیند. ۶ درخواست می‌کنیم بیان و این قوم را برای من نفرین کنی، که از مزرغان نگذشته‌ایم از راهی که در آن مرویم خارج نشونیم. زیرا از ما قویترند. شاید به این وسیله بتوانم آنان را شکست داده، از به مرعده‌ها و تاکستانهای شما وارد نخواهیم شد و آب شما را نیز سوزمین خود بیرون کنم. زیرا می‌دانم هر که را تو برکت دهی برکت نخواهیم نوشید.» ۲۳ ولی سیحون پادشاه موافق نکرد. در عوض، خواهد یافت و هر که را نفرین کنی، زیر لعنت قرار خواهد گرفت.«

او سپاه خود را در بیان در مقابل قوم اسرائیل بسیج کرد و در ناحیه ۷ سفیران از مشایخ موآب و مدیان بودند. ایشان با مزد فالگیری نزد پاخص با ایشان وارد جنگ شد. ۲۴ در این جنگ، بنی اسرائیل آنها را بلعام رفتند و پیام بالاق را به او دادند. ۸ بلعام گفت: «شب را از دم شمشیر گذرانند و سوزمینشان را از رود ارنون تا رود بیوق و تا اینجا بمانید و فردا صبح آنچه که خداوند به من بگوید، به شما مزد سوزمین بینی عمون تصرف کردند، اما توانستند جلوتر بروند، زیرا مزد خواهیم گفت.» پس آنها شب را در آنجا به سر برندند. ۹ آن شب، پیغمبر ایشان از پیش بالاق را به او پرسید: «این مردان کیستند؟» ۱۰ بلعام پیغمبر مسحکم بود. ۲۵ به این ترتیب، قوم اسرائیل تمام شهرهای اموری‌ها منجمله شهر حشیون و تمام رستاخاهای اطرافش را تصرف جواب داد: «ایشان از پیش بالاق، پادشاه موآب آمدنداند. ۱۱ بالاق کردن و در آنها ساکن شدند. ۲۶ حشیون پاییخت سیحون پادشاه می‌گوید که گروه بی شماری از مصر به مزد کشور او رسیده‌اند و از من اموری‌ها بود. او پیش از آن، پادشاه قبلی موآب را شکست داده، تمام خواسته است بی دنگ بروم و آنها را نفرین کنم تا شاید قدرت یافته، سوزمینش را تا به آرنون به تصرف درآورده بود. ۲۷ از همین رو شعراء در بتواند آنها را از سوزمینش بیرون کند.» ۱۲ خدا به وی فرمود: «با مورد سیحون پادشاه چنین گفتند: «به حشیون بایدید، بگذارید بنا داده‌ام.» ۱۳ صبح روز بعد، بلعام به فرستادگان بالاق گفت: «به شود، بگذارید شهر سیحون پادشاه بازارسازی شود. ۲۸ زیرا آتشی از جشیون افروخته شده، و شعله‌ای از شهر سیحون. شهر عالی موآب را سوزمین خود بازگردید. خداوند به من اجازه نمی‌دهد این کار را انجام سوزانده، و حاکمان بلندیهای ارنون را هلاک کرده. ۲۹ وای بر تو ای موآب! تو هلاک شدی، ای قومی که کموش را می‌پرسید! کموش پسران خود را همچون فرازیان تسلیم کرد، و دخترانش را به اسارت فرستاد. ۱۶ آنها با این پیام نزد بلعام آمدند: «بالاق پادشاه به تو سیحون، پادشاه اموری‌ها فرستاد. ۳۰ اما ما آنها را هلاک کرده‌ایم از التمام می‌کند که بیانی. او قول داده است که پاداش خوبی به تو حشیون تا دیرون، و تا نوچ که نزدیک میدایم است.» ۳۱ بدین ترتیب دهد و هر چه بخواهی برایت انجام دهد. فقط بیا و این قوم را نفرین قوم اسرائیل در سوزمین اموری‌ها ساکن شدند. ۳۲ موسی افرادی به کن.» ۱۸ ولی بلعام جواب داد: «اگر او کاخی پر از طلا و نقره هم

شود، زیرا خیمه عبادت خداوند را نجس کرده است. **21** این یک اگر بخواهید وارد سرزمین من شوید با لشکر به مقابله شما خواهم قانون همیشگی برای قوم است. کسی که آب طهارت را می پاشد آمد.» **19** فرستاد گان اسرائیلی در جواب گفتند: «ای پادشاه، ما باید بعد، لیساهای خود را بشوید. هر که به آن آب دست بزند تا فقط از شاهراه می گذریم و حتی آب شما را بدون پرداخت قیمت آن، غروب نجس خواهد بود، **22** و هر چیزی که دست شخص نجس به نخواهیم نوشید. ما فقط می خواهیم از اینجا عبور کنیم و بس.» **20** آن بخورد و نیز هر که آن را لمس کند تا عصر نجس خواهد بود. ولی پادشاه ادوم احظار نمود که داخل نشود. سپس سپاهی عظیم و نیرومند علیه اسرائیل بسیج کرد. **21** چون ادمونی ها اجازه عبور از نیرومند خداوند را می پرسیدند، پس بنی اسرائیل بازگشتند و قادش اردو زند. مریم در آنجا غرفت کرد و او را به خاک سپرندند. **22** آنها پس از ترک قادش به کوه هور در سرحد در آن مکان آب نبود، پس قوم اسرائیل دوباره علیه موسی و هارون سرزمین ادوم رسیدند. خداوند در آنجا به موسی و هارون فرمود: **24** شوریدنند **3** و زیان به اعتراض گشوده، گفتند: «ای کاش ما هم با «زمان مرگ هارون فرا رسیده است و او بهزودی به اجاد خود خواهد پردازانش در حضور خداوند می مردمی! **4** چرا جماعت خداوند را به پیوست. او به سرزمینی که به قوم اسرائیل داده اند داخل نخواهد شد، این بیان آورده تا ما با گلهایمان در اینجا بیمیریم؟ **5** چرا ما را از چون هر دو شما نزد چشممه میریه از دستور من سریچی کردید. **25** مصر به این زمین خشک آورده که در آن نه غله هست نه انجیر، نه حال ای موسی، هارون و پسرش العازار را برداشته، آنها را به بالای مو و نه انار! در اینجا حتی آب هم پیدا نمی شود که بنویشیم!» **6** کوه هور پیار. **26** در آنجا، لیساهای کاهی را از تن هارون درآور و موسی و هارون از مردم دور شدند و در کنار در خیمه ملاقات را به پسرش العازار پیوشن. هارون در همان جا خواهد مرد و به اجاد خاک نهادند و حضور پرچلال خداوند بر ایشان نمایان شد. **7** خود خواهد پیوست.» **27** پس موسی همان طور که خداوند به او خداوند به موسی فرمود: **8** «عاصا را که در جاوی صندوق عهد است دسوار داده بود عمل کرد و در حالی که تمامی قوم اسرائیل به ایشان بردار. سپس تو و هارون قوم اسرائیل را جمع کنید و در برابر چشمان چشم دوخته بودند، هر سه با هم از کوه هور بالا رفتدند. **28** وقتی که ایشان به این صخره بگویید که آب خود را جازی سازد. آنگاه از آبی که بالای کوه رسیدند، موسی لباس کاهنی را از تن هارون درآورد و به که از صخره بیرون می آید به قوم اسرائیل و تمام حیواناتشان خواهید پسرش العازار پیوشتند. هارون در آنجا روی کوه درگذشت. سپس نوشاند.» **9** پس، موسی چنانکه به او گفته شد عمل کرد. او عاصا موسی و العازار بازگشتند. **29** هنگامی که قوم اسرائیل از مرگ هارون را از حضور خداوند برداشت، **10** سپس به کمک هارون قوم را آکاه شدند، مدت سی روز برای او عزاداری نمودند.

در نزدیکی آن صخره جمع کرده، به ایشان گفت: «ای آتشوگران **21** پادشاه کعنای سرزمین عزاد (واقع در نگب کعناع) وقتی بشنوید! آیا ما باید از این صخره برای شما آب بیرون بیاوریم؟» **11** آنگاه موسی عاصا را بلند کرده، دو بار به صخره زد و آب فوران شنید اسرائیلی ها از راه اتاریم می آیند، سپاه خود را بسیج نموده، به قوم نموده، قوم اسرائیل و حیواناتشان از آن نوشیدند. **12** اما خداوند قدمویت مرا نگه نداشتند، شما آنها را به پادشاه عزاد و عدهای از ایشان را به اسری گرفت. **2** پس قوم به موسی و هارون فرمود: «چون شما به من اعتماد نکردید و در اسرائیل به خداوند نذر کردند که اگر خداوند ایشان را باری دهد تا نظر قوم اسرائیل حرمت قدوسیت مرا نگه نداشتند، شما آنها را به کوه هارون درآورد و مددش پیروز شوند، تمامی شهرهای آن مزویوم را سرزمینی که به ایشان وعده داده ام رهبری نخواهید کرد.» **13** این به کلی ناید کنند. **3** خداوند دعای ایشان را شنیده کعنای ها را مکان «مریبیه» (عنی «منازعه») نامیده شد، چون در آنجا بود که قوم شکست داد، و اسرائیلی ها آنان و شهرهای ایشان را به کلی ناید اسرائیل با خداوند منازعه کردند و در همان جا بود که خداوند ثابت کردند. از آن پس، آن ناحیه «حrome» (عنی «نایبدی») نامیده شد. کرد که قدوس است. **14** زمانی که موسی در قادش بود، قاصدای **4** سپس قوم اسرائیل از کوه هور رسپیار شدند تا از راهی که به نزد پادشاه ادوم فرستاد و گفت: «ما از نسل برادر تو اسرائیل هستیم و دریاک سرخ ختم می شد سرزمین ادوم را دور بزند. اما قوم اسرائیل در تو سرگذشت غم انگیز مرا می دانی **15** که چطور اجداد ما به مصر این سفر طولانی به سنته آمدند **5** و به خدا و موسی اعتراض کرده رفته، سالهای سال در آنجا ماندند و برده مصري ها شدند. **16** اما گفتند: «چرا ما از مصر بیرون آورده تا در این بیان بیمیریم؟ در وقتی که به درگاه خداوند فریاد برآوردهم، او دعای ما را مستجاب فرمود اینجا نه چیزی برای خودن هست و نه چیزی برای نوشیدن! ما از ورشتهای فرستاد ما را از مصر بیرون آورد. حالا ما در قادش هستیم خودن این متأیبی موه خسته شده ایم!» **6** پس خداوند مارهای و در مز سرزمین تو اردو زده ایم. **17** خواهش می کنیم به ما اجازه سمی به میان ایشان فرستاد و مارها عده زیادی از ایشان را گردیده، دهی از داخل مملکت تو عبور کنیم. از میان مزارع و باغهای انگور هلاک کردند. **7** آنگاه قوم اسرائیل پیش موسی آمده، فریاد برآوردن: شما عبور نخواهیم کرد و حتی از چاههای شما آب نخواهیم نوشید، «ما گناه کرده ایم، چون بر ضد خداوند و بر ضد تو سخن گفته ایم. بلکه از شاهراه خواهیم رفت و از آن خارج نخواهیم شد تا از خاک از خداوند درخواست کن تا این مارها را از ما دور کند.» موسی برای کشورتان بیرون رویم.» **18** ولی پادشاه ادوم گفت: «داخل نشوید! قوم دعا کرد. **8** خداوند به وی فرمود: «یک مار مفرغین شیبه یکی از

آن شمامست. ۱۵ نخستزادگان بنی اسرائیل و نیز نخستزاده‌های خداوند به موسی و هارون فرمود: **۲** «این است فریضه‌ای که

خیوانات که وقف خداوند می‌شوند، از آن شمامست. ولی هرگز نباید خداوند در شریعت خود امر فرموده است تا انجام شود: به بنی اسرائیل نخست‌زاده حیواناتی را که من خوردن گوشت آنها را حرام کردام و بگویید که یک گوسله ماده سرخ و بی عصب که هرگز بیغ بر گردنش نیز نخست‌زادگان انسان را قبول کنید. **۱۶** هر کسی که صاحب گذاشته نشده باشد بیاروند **۳** و آن را به العازار کاهن بدهند تا و آن اوین پسر شود باید برای آن، پیچ مقالن نقره برحسب مقالن عبادتگاه، را از اردک‌گاه بیرون ببرد و یک نفر در حضور او سر آن را ببرد. **۴** العازار به شما بپردازد. او باید این مبلغ را وقتی پرسش یک ماهه شد، بپارورد. کمی از خون گاو را گرفته با انگشت خود هفت بار آن را به طرف **۱۷** «ولی نخست‌زاده گاو و گوسفند و بز را نمی‌توان بازخرید نمود. جلوی خیمه ملاقات پاشد. **۵** بعد در حضور او لاثه گاو با پوست آنها باید برای خداوند قربانی شوند. خون آنها را باید بر مدیع پاشید و گوشت و خون و سرگین آن سوزانده شود. **۶** العازار چوب سرو و چربی شان را سوزانید. این هدایه، هدیه‌ای مخصوص و خوشبو برای شاخه‌های زوفا و نخ قرمز گرفته، آنها را به داخل این توده مشتعل خداوند است. **۱۸** گوشت این حیوانات مانند گوشت سینه و ران **۷** پس از آن باید لباسهایش را شسته، غسل کند و سپس به راست هدیه مخصوص، مال شمامست. **۱۹** آری، من تمامی این اردک‌گاه بازگردد، ولی تا عصر، نجس خواهد بود. **۸** کسی که گاو را هدایای مخصوص را که قوم اسرائیل برای من می‌آورند تا اید به شما سوزانده باید لباسهایتان می‌باشد و این خواهد بود. **۹** بعد یک نفر که نجس نیاشد خاکستر گاو را جمع بخشیده‌ام. اینها برای خوارک شما و خانواده‌هایتان می‌باشد و این خواهد بود. **۱۰** راسته داشت دائمی بین خداوند و شما و نسلهای آینده شما». کند و خارج از اردک‌گاه در محلی پاک بگذرد تا قوم اسرائیل از آن **۱۱** خداوند به هارون گفت: «شما کاهنان نباید هیچ ملک و برای تهیه آب طهارت که جهت رفع گاه است، استفاده کنند. **۱۰** دارایی در سزمین اسرائیل داشته باشید، چون ملک و ثروت شما، من همچنین کسی که خاکستر گاو را جمع می‌کند باید لباسهایش را هستم. **۲۱** «دیگهای را که بنی اسرائیل تقديم می‌کند، من به قبیله بشوید. او نیز تا عصر نجس خواهد بود. این قانونی است همیشگی لاوی، در مقابل خدمت آنها در خیمه ملاقات، داده‌ام. **۲۲** «از این برای قوم اسرائیل و غیری که در میان ایشان ساکن است. **۱۱** «هر پس، غیر از کاهنان و لاویان هیچ اسرائیلی دیگری حق ندارد وارد کس با جناهای تماس پیدا کند تا هفت روز نجس خواهد بود. **۱۲** خیمه ملاقات بشود، میادا مجرم شناخته شود و بپیرد. **۲۳** فقط او باید در روز سوم و هفتم خودش را با آن آب، طاهر سازد، آنگاه لاویان باید کارهای خیمه ملاقات را انجام دهدن و اگر از این لحظاً پاک خواهد شد. ولی اگر باقی خواهد بود. این قانونی است که روز سوم و هفتم این کار را نکند، نجس کوتاهی کنند، مقص خواهد بود. در میان شما این یک قانون دائمی خواهد بود. **۱۳** کسی که با جناهای تماس پیدا کند، ولی خودش را خواهد بود. لاویان در اسرائیل نباید صاحب ملک باشند؛ **۲۴** چون با آن آب طاهر نسازد، نجس باقی خواهد ماند، زیرا آب طهارت به دیگهای قوم اسرائیل که به صورت هدیه مخصوص به خداوند تقديم روى او پاشیده نشده است. چنین شخصی باید از میان قوم اسرائیل می‌شود، از آن لاویان خواهد بود. این میراث ایشان است و ایشان رانده شود، زیرا خیمه عبادت خداوند را نجس کرده است. **۱۴** «وقتی ملکی در سزمین اسرائیل نخواهد داشت». **۲۵** همچنین خداوند شخصی در خیمه‌ای میرد، این مقررات باید رعایت گردد: ساکنان به موسی فرمود به لاویان بگویید: «یک دهم عشیره‌هایی را که از آن خیمه و هر که وارد آن شود، تا هفت روز نجس خواهد بود. **۱۵** بنی اسرائیل دریافت می‌کنند به صورت هدیه مخصوص به خداوند تمام طرف بدن سرپوش واقع در آن خیمه نیز نجس خواهد بود. **۱۶** تقديم کنند. **۲۷** خداوند، این هدیه مخصوص را به عنوان هدیه هر کسی که در صحرا با نعش شخصی که در جنگ کشته شده و یا نوبت محصولات غله و شراب شما، منظور خواهد نمود. **۲۸** این به هر طرق دیگری مرده باشد تماس پیدا کند، و یا حتی دست به یک دهم عشیره‌ها که به عنوان سهم خداوند تقديم می‌شود باید از استخوان یا قبری بزند، تا هفت روز نجس خواهد بود. **۱۷** «برای بهترین قسمت عشیره‌ها باشد. آن را به هارون کاهن بدهید. **۲۹** وقتی اینکه شخص نجس طاهر شود، باید خاکستر گاو سرخ را که برای بردازید، همان‌گونه که مردم پس از تقديم هدایا، بقیه مخصوص را برای **۱۸** بعد، شخصی که نجس نیاشد شاخه‌های زوفا را گرفته، در آن خود نگه می‌دارند. **۳۱** شما و خانواده‌هایتان، می‌توانید آن را در هر آب فرو ببرد و با آن، آب را روی خیمه و روی تمام طارقی که در جایی که می‌خواهید بخورید، زیرا این مزد خدمتی است که در خیمه خیمه است و روی هر کسی که در خیمه بوده و یا به استخوان انسان ملاقات انجام می‌دهید. **۳۲** شما لاویان به سبب خوردن این هدایا مرده، نعش یا قبری دست زده، پاشد. **۱۹** آب طهارت بایستی در مقص خواهید بود مگر اینکه از دادن یک دهم از بهترین قسمت آن روز سوم و هفتم روی شخص نجس پاشیده شود. در روز هفتم شخص به کاهنان، ابا نمایید. اگر این قسمت را به کاهنان ندهید، نسبت به نجس باید لباسهایش را بشوید و با آب غسل کند. او عصر همان روز هدایای مقدس قوم اسرائیل بحرمتی کرده‌اید و سرای شما مرگ از نجاست پاک خواهد بود. **۲۰** «اما کسی که نجس شود، ولی خود را طاهر نسازد، نجس باقی خواهد ماند، زیرا آب طهارت به روی او پاشیده نشده است. چنین شخصی باید از میان قوم اسرائیل رانده است.»

آتشدانهای این مردانی را که به قیمت جان خود گناه کردند دور فرمود که عصای هارون را در کنار صندوق عهد بگذارد تا هشداری به برپید. بعد آتشدانها را در هم کوییده، از آن وقهای برای پوشش مذبح این قوم سرکش باشد که بداند اگر به شکایت خود پایان ندهند، از درست کند، زیرا این آتشدانها مقدسانست. این پوشش مذبح برای قوم بین خواهند رفت. **11** پس موسی همان طور که خداوند به او دستور اسرائیل، خاطره عترت‌انگیزی خواهد بود. **39** تا برای قوم اسرائیل عربی باشد که خیمه عبادت خداوند نزدیک شود می‌میرد؛ بنابراین همه‌ما هلاک هیچ‌کس، غیر از نسل هارون، جرأت نکند در حضور خداوند بخور خواهیم شد!

بسوزاند، میادا همان پلایی بر سرش آید که بر سر قور و طرفدارانش **18** آنگاه خداوند به هارون فرمود: «تو و پسرانت و خانوادهات آمد. بدین ترتیب آنچه خداوند به موسی فرموده بود، عملی گردید.

41 اما فردای همان روز، بنی اسرائیل دوباره علیه موسی و هارون زبان در برابر هر نوع بی‌حرمتی به این مکان مقدس مستول هستید. برای به شکایت گشودند و گفتند: «شما قوم خداوند را کشته‌اید!» **42** هر نوع عمل ناشایستی که در خدمت کاهنی صورت بگیرد، شما ولی وقی آنها دور موسی و هارون را گرفته بودند ناگهان ابر، خیمه باید جوابگو باشید. **2** بستگان تو، یعنی قبیله لاوی، دستیاران تو ملاقات را پوشاند و حضور پرچال خداوند نمایان شد. **43** موسی و خواهند بود و تو را در کارهای مربوط به خیمه عبادت کمک خواهند هارون آمدند و کنار در خیمه ملاقات ایستادند و خداوند به موسی کرد، ولی انجام وظایف مقدس در داخل خیمه عبادت فقط به عهده فرمود: **44** «از کنار این قوم دور شوید تا بمن درنگ آنها را هلاک تو و پسرانت می‌باشد. لاویان باید موظف باشند به مذبح و هیچ‌یک کنم». ولی موسی و هارون در حضور خداوند به حاک افتادند. **45** از اشیاء مقدس دست نزنید و گرنه هم تو را و هم ایشان را هلاک افروخته و بلا شروع شده است. **46** هارون مطابق دستور موسی وظایف مقدس در عهده کاهنان است. اگر از موسی به هارون گفت: «آتشدان خود را برداشته، آتش از روی مذبح خواهم کرد. **4** لاویان باید در همه کارهای مربوط به خیمه ملاقات در آن بگذار و بخور بر آن بزیر و فوراً به میان قوم ببر و برای ایشان همراه شما باشند، ولی کسی که از قبیله لاوی نباشد نباید در این کفاره کن تا گاهانشان آمزیده شود، زیرا خشم خداوند بر ایشان خدمت مقدس تو را باری دهد. **5** به خاطر داشته باش که انجام افروخته و بلا شروع شده است. **47** هارون مطابق دستور موسی وظایف مقدس در عهده کاهنان است. اگر از عمل کرد و به میان قوم شافت، زیرا بلا شروع شده بود، پس بخور بر این دستورها پیروی کنید خشم خداوند دیگر بر شما نازل نخواهد آتش نهاد و برای ایشان کفاره نمود. **48** او بین زندگان و مردگان شد. **6** من از بستگان تو هستند از میان بنی اسرائیل ایستاد و بلا متوقف شد. **49** با این حال، علاوه بر آنایی که روز پیش انتخاب کردند، ایشان را که وقف خداوند شده‌اند همچون هدیه به قور به هلاکت رسیده بودند چهارده هزار و هفت‌صد نفر دیگر هم شما می‌دهم تا در خیمه ملاقات، وظایف خود را انجام دهند. **7** ولی هر زن و بار ایشان کفاره نمود. **50** هارون نزد موسی به در خیمه ملاقات بازگشت و بدین تو و پسرانت که کاهن هستید، باید شخصاً تمام خدمات مقدس مذبح و قدس‌القدس را انجام دهید، چون خدمت کاهنی عطاً ترتیب بلا رفع شد.

17 خداوند به موسی فرمود: «به قوم اسرائیل بگو که هر یک از این کار را انجام دهد کشته خواهد شد. **8** خداوند این دستورها را رهبران قبایلشان، یک عصا پیش تو بیاورند و تو اسم هر یک از آنها را به هارون داد: «شما کاهنان، مسئول دریافت هدایای هستید که روى عصایش بنویس. نام هارون باید روی عصای قبیله لاوی نوشته قوم اسرائیل برای من می‌آورند. تمام هدایای مخصوصی که به من شود. **4** این عصاها را در اتاق درونی خیمه ملاقات، همان جایی که تقديم می‌شود از آن تو و پسرانت خواهد بود و این یک قانون دائمی با شما ملاقات می‌کنم، جلوی صندوق عهد بگذار. **5** بموسیله این است. **9** از بین هدایای بسیار مقدسی که بر مذبح سوتخته نمی‌شود، عصاها مردی را که برگزیده‌ام معروفی خواهم کرد، چون عصاک او این هدایا مال شمامست: هدایای آردی، قربانیهای گناه و قربانیهای شکوفه خواهد آورد، و سرانجام این همه‌مه و شکایت که علیه شما به جبران. **10** افراد مذکور باید در جای بسیار مقدسی آنها را بخورند. وجود آمده است پایان خواهد یافت. **6** موسی این دستور را به قوم **11** تمام هدایای مخصوص دیگری که قوم اسرائیل با تکان دادن آنها اسرائیل داد و رهبران دوازده قبیله اسرائیل، از جمله هارون، هر یک در برابر مذبح به من تقديم می‌کنند، از آن شما و پسران و دختران عصایی نزد موسی آوردن. **7** ولی آنها را در اتاق درونی خیمه عبادت شمامست. همه اهل خانه‌تان می‌توانند از این هدایا بخورند، مگر اینکه در حضور خداوند گذاشت. **8** روز بعد، موسی به آنچا رفت و دید کسی در آن وقت نجس باشد. **12** «نوبت محصولاتی که بنی اسرائیل عصای هارون که معرف قبیله لاوی بود شکمته و گل کرده و بادام به خداوند تقديم می‌کنند، از آن شمامست، یعنی بهترین قسمت روغن داده است! **9** موسی عصاها را از حضور خداوند بیرون آورد تا به زیتون، شراب، غله، **13** و هر نوع محصول دیگر که برای خداوند بنی اسرائیل نشان دهد. پس از اینکه همه، عصاها را دیدند، هر یک می‌آورند. اهالی خانه‌تان می‌توانند از اینها بخورند، مگر اینکه در از رهبران، عصای خود را پس گرفتند. **10** سپس خداوند به موسی آن وقت نجس باشدند. **14** پس هر چه که وقف خداوند شود، از

اردوگاه سنگسوار کنند تا بیمیرد.» 36 پس او را از اردوگاه بیرون برده، بیاییم.» 15 پس موسی بسیار خشنمناک شده، به خداوند گفت: همان طور که خداوند امر فرموده بود وی را گشتند. 37 خداوند به «قرانیهای ایشان را قبول نکن! من حتی الاغی هم از ایشان نگرفتم موسی فرمود: 38 «به قوم اسرائیل بگو که برای لب لباسهای خود و زیانی به یکی از آنها نرسانیده‌ام.» 16 موسی به قورح گفت: «تو و منگوله‌هایی درست کنند. این حکمی است که باید نسل اندر نسل تمامی بارانت فردا صبح به حضور خداوند باید، هارون نیز اینجا رعایت شود. منگوله‌ها را با نفع آنی به حاشیه لبایس خود وصل نمایند. خواهد بود.» 17 فراموش نکید آتشدانها را با خودتان آورده، بخور بر 39 هدف از این قانون آنست که هر وقت منگوله‌ها را ببینید، احکام آنها بگذاردی. هر کس یک آتشدان، یعنی جمعاً دویست و پنجاه خداوند را به یاد آورده، آنها را اجرا کنید و به دنبال شهوه‌های دل و آتشدان با خودتان بیاورید. هارون هم با آتشدان خود به حضور خداوند چشم خود که شما را به هرزگی می‌کشند، نرווید. 40 این قانون به بیاید.» 18 آنها همین کار را کردند. همگی آتشدانها خود را شما یادآوری خواهد کرد که همه فرمانهای ما به یاد آورده، آنها را اجرا آورده، روش کردند و بخور بر آنها گذاشتند و با موسی و هارون کنار کنید، و برای خدای خود مقدّس باشید. 41 من یهود، خدای شما مدخل خیمه ملاقات ایستادن. 19 در این بین، قورح تمامی قوم هستم که شما را از مصر بیرون آوردم. من یهود، خدای شما هستم!» اسرائیل را علیه موسی و هارون تحریک کرده بود و همگی آنها نزد در خیمه ملاقات جمع شده بودند. آنگاه حضور پرجلال خداوند بر

16

یک روز قورح پسر بصهار نوہ نهفهات از قبیله لاوی، با داتان تمام قوم اسرائیل نمایان شد. 20 خداوند به موسی و هارون فرمود: و ایرام پسران الیاب و اون پسر فالت که هر سه از قبیله رؤپین بودند 21 «از کنار این قوم دور شوید تا بی درنگ آنها را هلاک کنم.» با هم توطنه کردند که علیه موسی شورش کنند. دویست و پنجاه نفر 22 ولی موسی و هارون رو به خاک نهاده، عرض کردند: «ای از سران معروف اسرائیل که توسط مردم انتخاب شده بودند در این خدایی که خدای تمام افراد پسر هستی، آیا به خاطر گناه یک نفر، توطنه شرکت داشتند. 3 ایشان نزد موسی و هارون رفته گفتند: «شما نسبت به تمامی قوم خشمنگین می‌شوی؟!» 23 خداوند به موسی از حد خود تجاوز می‌کنید! شما از هیچ کدام از ما بهتر نیستید. همه فرمود: «پس به بنی اسرائیل بگو که از کنار خیمه‌های قورح و داتان و قوم اسرائیل مقدّسند و خداوند با همگی ما می‌باشد؛ پس چه حقی ایرام دور شوند.» 25 پس موسی در حالی که مشایخ اسرائیل او را دارید خود را در رأس قوم خداوند قرار دهدی؟» 4 موسی وقی خیمه‌های داتان و ایرام شافت. 26 او ایشان را شنید به خاک افتاد. 5 سپس به قورح و آنانی که با او بودند به قوم اسرائیل گفت: «از اطراف خیمه‌های این مردان بدکار دور گفت: «فردا صبح خداوند به شما نشان خواهد داد چه کسی به او شوید و به چیزی که مال آنهاست دست نزند می‌باشد شریک گناهان تعليق دارد و مقدّس است. خداوند فقط به کسانی که خود برگریده ایشان شده، با ایشان هلاک شوید.» 27 پس قوم اسرائیل از اطراف است اجازه خواهد داد به حضور او وارد شوند. 6 ای قورح، تو و خیمه‌های قورح و داتان و ایرام دور شدند. داتان و ایرام با زنان و تمام کسانی که با تو هستند فردا صبح، آتشدانها گرفته، آتش در آنها پسران و اطفال خود از خیمه‌های ایشان بیرون آمدند، دم در ایستادند. بگذارد و در حضور خداوند بخور در آنها بزیرید. آنگاه خواهیم دید 28 موسی گفت: «حال خواهد داشت که خداوند مرا فرستاده خداوند چه کسی را انتخاب کرده است. ای پسران لاوی، این شما است تا تمامی این کارها را انجام بدهم و اینکه به اراده خودم کاری هستید که از حد خود تجاوز می‌کنید!» 8 موسی به قورح و آنانی که نزدکدام. 29 اگر این مردان به مرگ طبیعی یا در اثر تصادف یا با او بودند گفت: «ای لاویان گوش دهید. آیا به نظر شما این امر بیماری بمیرند، پس خداوند مرا نفرستاده است. 30 اما اگر خداوند کوچکی است که خدای اسرائیل شما را از میان تمام قوم اسرائیل مجدهای نموده، زمین باز شود و ایشان را با هر چه که دارند بپلعد و برگریده است تا در خیمه مقدّس خداوند کار کنید و به او نزدیک زنده به گور شوند، آنگاه بدانید که این مردان به خداوند اهانت باشید و برای خدمت به قوم در حضور آنها بایستید؟ 10 آیا این کرده‌اند.» 31 به محض اینکه سخنان موسی تمام وظیفه را که خداوند فقط به شما لاویان داده است ناجیز می‌دانید شد، ناگهان زمین زیر پای قورح و داتان و ایرام دهان گشود 32 و که اکنون خواهان مقام کاهنی هم هستید؟ 11 با این کار در واقع آنها را با خانواده‌ها و همسدانی که با آنها ایستاده بودند، همراه با دار بر ضد خداوند قیام کرده‌اید. مگر هارون چه کرده است که از او و ندارشان، فرو برد. 33 پس به این ترتیب، زمین بر ایشان به هم آمد شکایت می‌کنید؟» 12 بعد موسی به دنبال داتان و ایرام پسران 34 (Sheol h7585) و ایشان زنده به گور شدند و از بین رفتند. (Sheol h7585) ایشان را که تو ما را از سرزمین حاصلخیز مصر بیرون آوردی تا گذاشتند، چون ترسیدند زمین، ایشان را هم به کام خود فرو برد. 35 در این بیان بی‌آب و علف از بین ببری و حلالا هم خیال داری بر سپس آتشی از جانب خداوند فرود آمد و آن دویست و پنجاه نفری را ما حکومت کنی؟ 14 از این گذشته، هنوز که ما را به سرزمین که بخور تقدیم می‌کردند، سوزانید. 36 خداوند به موسی فرمود: «به حاصلخیزی که وعده داد بودی نرسانیده‌ای و مزمعه و تاکستانی به العازار پسر هارون کاهن بگو که آن آتشدانها را از داخل آتش بیرون نماده‌ای. چه کسی را می‌خواهی فربت دهی؟ ما نمی‌خواهیم آورده، چون آنها وقف خداوند شده، مقدّس می‌باشند. او باید خاکستر

موعود را برسی کردند، شما نیز مدت چهل سال در بیابان سرگردان چنین عمل کنید. **12** برای هر قربانی ای که تقدیم می کنید، این خواهید بود، یعنی یک سال برای هر روز، و به این ترتیب چوب دستورها باید رعایت شود. **13** هر اسرائیلی بومی که هدیه مخصوص گناهان خود را خواهید خورد و خواهید فهمید که مخالفت با من چه به عنوان هدیه خوشبو به خداوند تقدیم می کند، باید این دستورها را سزاگی دارد. «**14** شما ای قوم شرور که بر ضد من جمع شده اید در رعایت کند. **15** و اگر میهمان شما با غریبی که در میان شما ساکن این بیابان خواهید بود. من که خداوند هستم این را گفتم». **16** است بخواهد هدیه مخصوصی به عنوان هدیه خوشبو به خداوند آن مردانی که موسی برای برسی سرزین میگذارد فقط بودند در تقدیم کند، باید همین دستورها را رعایت کند. **17** اسرائیلی بومی و بازگشت با آوردن اخبار بد، تمامی قوم را به سرکشی علیه خداوند شخص غریب در پیشگاه خداوند یکسانند و تابع یک قانونند. این برانگیختند، **18** در حضور خداوند به بالا گرفتار و هلاک شدند. **19** است قانونی ابدی برای همه نسلهای شما. **20** برای شما و غریبی از میان کسانی که به برسی زمین رفته بودند فقط کالیب زنده که در میان شما ساکن است یک حکم و یک قانون خواهد بود.» **21** وقتی موسی سختان خداوند را به گوش قوم اسرائیل **22** خداوند به موسی فرمود: «**18** «این دستورها را به قوم اسرائیل مانند، آنها به تابعی گرستند. **23** آنها روز بعد، صبح زود برخاستند بدله: «وقعی به سرمیمنی که می خواهتم به شما باهم وارد شدید، **24** و به بلندیهای کوهستان رفتند. آنها می گفتند: «ما می دانیم که گناه هرگاه از محصول آن زمین بخوردید باید قسمتی از آن را به عنوان هدیه کردیدهایم، ولی حالاً آماده ایم به سوی سرمیمنی بروم که خداوند به ما مخصوص به خداوند تقدیم کنید. **25** قرض نانی از نخستین گندمی وعده داده است.» **26** موسی گفت: «اما شما با این کارتان از فرمان که آرد می کنید درست کنید و آن را به عنوان مقدس تقدیم خداوند در مرد بارگشت به بیابان سرپیچی می کنید، پس بدانید که کنید، همانگونه که در نخستین برداشت خرم انجمام می دهدیم. **27** موفق خواهید شد. **28** نروید، زیرا دشمنان شما را شکست خواهند این هدیه ای است سالیانه از نخستین خمر نان شما که باید نسل داد، چون خداوند با شما نیست. **29** شما با عالمیقی ها و کتعانی ها اندرونی به خداوند تقدیم شود. **30** هرگاه شما ناخواسته در انجام روپو شده، در جنگ کشته خواهید شد. خداوند با شما نخواهد بود، این دستورهایی که خداوند به موسی به شما داده است کوتاهی زیرا شما از پیرو او برگشته اید.» **31** ولی آنها به سختان موسی کنید، **32** و نسلهای شما در آینده از انجام آنچه خداوند به موسی توجیهی نکردند و با اینکه صندوق عهد خداوند و موسی از اردوگاه داده است کوتاهی کنید، **33** اگر این کار، ناخواسته و بدون آگاهی حرکت نکردند و باید که شدائد خداوند و موسی از اردوگاه جماعت باشد، آنگاه تمامی جماعت باشد یک گوشه از آنگاه که روانه بلندیهای کوهستان روانه می شوند. **34** جماعت انجام شده باشد، آنگاه اینچه خداوند تقدیم کنند. **35** آنگاه عالمیقی ها و کتعانی های ساکن کوهستان، پایین آمدند و به قوم برای قربانی سوختنی به عنوان هدیه خوشبو برای خداوند تقدیم کنند. اسرائیل حمله کرده، آنرا شکست دادند و تا حرم تعقیب نمودند. این قربانی باید طبق معمول با هدیه آردی و هدیه نوشیدنی و نیز یک بنر برای قربانی گناه تقدیم گردد. **36** کاهن برای تمام قوم اسرائیل خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به قوم کفاره نماید و ایشان بخشیده خواهند شد، زیرا ندانسته مرتک اشتباہ اسرائیل بده: وقی ساکن سرمیمنی شدید که من به شما می دهم، **3** شده اند و برای این عمل خود، به حضور خداوند قربانی سوختنی و نیز قربانی های مخصوص به خداوند تقدیم خواهید کرد تا هدایای خوشبو قربانی گناه تقدیم نموده اند. **26** تمام بین اسرائیل و غریبانی که در برای خداوند باشد. این هدایا می توانند به شکل قربانی سوختنی، میان ایشان ساکنند، آمزیده می شوند، زیرا این اشتباہ متوجه تمام قربانی نذری، قربانی اختیاری یا قربانی اعیاد باشند که از میان گله جماعت می باشد. **27** اگر این اشتباہ را فقط یک نفر مرتک شود، گوسفند و بزر یا رمه گاو تقدیم می شوند. **4** هرگاه این هدایا را به در آن صورت باید یک بز ماده یک ساله را به عنوان قربانی گناه خداوند تقدیم می کنید، باید هدیه آردی شامل یک دهم ایفه آرد تقدیم نماید **28** و کاهن در حضور خداوند برایش کفاره کنید و او مرغوب مخلوط با یک چهارم هین روغن نیز تقدیم کنید. **5** همچنین بخشیده خواهد شد. **29** این قانون شامل حال غریبانی که در میان همراه قربانی سوختنی یا قربانی مخصوص، برای هر برآ یک چهارم شما ساکنند نیز می شود. **30** «ولی کسی که دانسته مرتک چنین همین شراب نیز به عنوان هدیه نوشیدنی تقدیم شود. **6** «اگر قربانی اشتباهی شود، خواه اسرائیلی باشد، خواه غریب، نسبت به خداوند، قوچ باشد، دو دهم ایفه آرد مرغوب، آمیخته با یک سوم هین روغن گناه کرده است و باید از میان قوم خود مقطع شود، **31** زیرا او کلام تقدیم شود، **7** و نیز یک سوم هین شراب به عنوان هدیه نوشیدنی. این خداوند را خوار شمرده و از حکم او سرپیچی کرده است. او بدون راه همچون هدیه ای خوشبو به خداوند تقدیم کنید. **8** هرگاه گوشه شک باید منقطع شود و تقصیرش بر گردنش خواهد بود.» **32** یک نری به عنوان قربانی سوختنی یا قربانی نذری یا قربانی سلامتی به روز که قوم اسرائیل در بیابان بودند، مردی به هنگام جمع آوری هیزم در خداوند تقدیم می کنید، **9** هدیه آردی همراه آن باید شامل سه دهم روز شبات، غافلگیر شد. **33** پس او را گرفته، پیش موسی و هارون و ایفه آرد مرغوب، آمیخته با نیم هین روغن **10** و هدیه نوشیدنی آن، سایر رهبران بردند. **34** ایشان او را به زندان انداشتند، زیرا روش نیم هین شراب باشد. این هدیه، هدیه ای مخصوص و خوشبو برای نبود که در این مورد چه باید کرد. **35** خداوند به موسی فرمود: خداوند خواهد بود. **11** پس برای قربانی هر گار، قوچ یا برآ یا بزغاله «این شخص باید کشته شود. تمام قوم اسرائیل او را در خارج از

15

خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به قوم کفاره نماید و ایشان بخشیده خواهند شد، زیرا ندانسته مرتک اشتباہ اسرائیل بده: وقی ساکن سرمیمنی شدید که من به شما می دهم، **3** شده اند و برای این عمل خود، به حضور خداوند قربانی سوختنی و نیز قربانی های مخصوص به خداوند تقدیم خواهید کرد تا هدایای خوشبو قربانی گناه تقدیم نموده اند. **26** تمام بین اسرائیل و غریبانی که در برای خداوند باشد. این هدایا می توانند به شکل قربانی سوختنی، میان ایشان ساکنند، آمزیده می شوند، زیرا این اشتباہ متوجه تمام قربانی نذری، قربانی اختیاری یا قربانی اعیاد باشند که از میان گله جماعت می باشد. **27** اگر این اشتباہ را فقط یک نفر مرتک شود، گوسفند و بزر یا رمه گاو تقدیم می شوند. **4** هرگاه این هدایا را به در آن صورت باید یک بز ماده یک ساله را به عنوان قربانی گناه خداوند تقدیم می کنید، باید هدیه آردی شامل یک دهم ایفه آرد تقدیم نماید **28** و کاهن در حضور خداوند برایش کفاره کنید و او مرغوب مخلوط با یک چهارم هین روغن نیز تقدیم کنید. **5** همچنین بخشیده خواهد شد. **29** این قانون شامل حال غریبانی که در میان همراه قربانی سوختنی یا قربانی مخصوص، برای هر برآ یک چهارم شما ساکنند نیز می شود. **30** «ولی کسی که دانسته مرتک چنین همین شراب نیز به عنوان هدیه نوشیدنی تقدیم شود. **6** «اگر قربانی اشتباهی شود، خواه اسرائیلی باشد، خواه غریب، نسبت به خداوند، قوچ باشد، دو دهم ایفه آرد مرغوب، آمیخته با یک سوم هین روغن گناه کرده است و باید از میان قوم خود مقطع شود، **31** زیرا او کلام تقدیم شود، **7** و نیز یک سوم هین شراب به عنوان هدیه نوشیدنی. این خداوند را خوار شمرده و از حکم او سرپیچی کرده است. او بدون راه همچون هدیه ای خوشبو به خداوند تقدیم کنید. **8** هرگاه گوشه شک باید منقطع شود و تقصیرش بر گردنش خواهد بود.» **32** یک نری به عنوان قربانی سوختنی یا قربانی نذری یا قربانی سلامتی به روز که قوم اسرائیل در بیابان بودند، مردی به هنگام جمع آوری هیزم در خداوند تقدیم می کنید، **9** هدیه آردی همراه آن باید شامل سه دهم روز شبات، غافلگیر شد. **33** پس او را گرفته، پیش موسی و هارون و ایفه آرد مرغوب، آمیخته با نیم هین روغن **10** و هدیه نوشیدنی آن، سایر رهبران بردند. **34** ایشان او را به زندان انداشتند، زیرا روش نیم هین شراب باشد. این هدیه، هدیه ای مخصوص و خوشبو برای نبود که در این مورد چه باید کرد. **35** خداوند به موسی فرمود: خداوند خواهد بود. **11** پس برای قربانی هر گار، قوچ یا برآ یا بزغاله «این شخص باید کشته شود. تمام قوم اسرائیل او را در خارج از

دره به سبب آن خوشة انگوی که چیده شده بود اشکول (یعنی نیرومندتر به وجود می‌آورم.)¹³ موسی به خداوند عرض کرد: «اما خوشة») نامیده شد.²⁵ پس از چهل روز ایشان از مأموریت خود وقیتی مصری ها این را بشنوید چه خواهند گفت؟ آنها خوب می‌دانند بازگشتند.²⁶ آنان به موسی، هارون و تمام قوم اسرائیل که در قادش که تو با چه قدرت عظیمی قوم خود را نجات دادی. ¹⁴ مصری ها واقع در صحرا فاران بودند، از وضعیت آنجا گزارش داده، میوه های این موضوع را برای ساکنان این سرزمین تعريف خواهند کرد. آنها را هم که با خود آورده بودند به آنها نشان دادند.²⁷ گزارش ایشان از شنیده اند که تو، ای خداوند، با ما هستی، و ای خداوند، تو رو در رو این قرار بود: «به سرزمینی که ما را جهت برسی آن فرستادی، رفیق، به قومنش آشکار می شوی و ابر تو بالا سر ما قرار می گیرد و با ستون سرزمینی است حاصلخیز که شیر و عسل در آن جاری است. این ابر و آتش، شب و روز ما را هدایت می نمایی. ¹⁵ حال اگر تمام قوم هم میوه های است که با خود آورده ایم.²⁸ اما ساکنان آنجا خیلی خود را پشکی، مردمی که شهرت تو را شنیده اند خواهد گفت:¹⁶

قوی هستند و شهرهایشان حصاردار و بسیار بزرگ است. از این «خداوند ناجار شد آنها را در بیان بکشد، چون توانست این قوم را گذشته غولهای عناقی را هم در آنجا دیدیم.²⁹ عمالیقی ها در به سرزمینی که سوگند خورده بود به آنها بدهد، برساند.»¹⁷ «حال، صحرای نگ، حیتی ها و یوسی ها و امروزی ها در نقاط کوهستانی، و ای خداوند، التمام می کنم قارت عظیمت را به ما نشان دهی. زیرا کنعانی ها در ساحل دریای مدیترانه و کناره رود ادن سکونت دارند.» خود فرموده ای: ¹⁸ «یهود دیرخش است و پرمجت، و آمرزندگانه کالیپ، بنی اسرائیل را که در حضور موسی ایستاده بودند ساخت و عصیان. اما گناه را بدون سزا نمی گذارد و به خاطر گناه پدران، کرده، گفت: «بیاید بی درنگ هجمون بیریم و آنجا را تصرف کنیم، فرزندان را تا نسل سوم و چهارم مجازات می کند.»¹⁹ خداوند، از چون می توانیم آن را فتح نماییم.³⁰ اما همراهان کالیپ گفتند: تو استعدا می کنم گناهان این قوم را به خاطر محبت عظیم خود «ما از عهده این اقوام نیرومند بر نمی آییم، چون از ما قویتند.³² بیخشی همچنانکه از روزی که سرزمین مصر را پشت سر گذاشتم بیارین، گزارش آنها نمی و حاکی از آن بود که آن سرزمین آنها را از آنها را مورد غفو خود قرار داده ای.³³ پس خداوند فرمود: «من پای در خواهد آورد. آنها گفتند: «اهالی آنجا قوی هیکل هستند. آنها را چنانکه استعدا کرد های می بخشم.²¹ ولی به حیات خودم 33 ما در آنجا مردمانی غول پیکر از نسل عناقیم دیدیم. چنان قد و به حضور پرچال خداوند که زمین را پر کرده است سوگند که بلندی داشتند که ما در بیان همچون ملح بودیم.»²² هیچ کدام از آنای که جلال و معجزات ما در مصر و در بیان دیده اند و بارها از اطاعت کردن از من سر باز زده اند.²³ حتی موفق

14 با شنیدن این خبر، قوم اسرائیل تمام شب با صدای بلند به دیدن سرزمینی که به اجدادشان سوگند خورده بود به آنها بدهم، گریستند.² آنها از دست موسی و هارون شکایت کرده، گفتند: نخواهند شد. هیچ یک از آنها که مرا اهانت کرند سرزمینی موعود را کاشه در مصر مرده بودیم، یا در همین بیان تلف می شدیم،³ زیرا نخواهند شد.²⁴ ولی خدمتگاران من کالیپ شخصیت دیگری دارد و مردن بهتر از این است که به سرزمینی که در پیش داریم بروم! در پیوسته از صمیم قلب مرا اطاعت کرده است. او را به سرزمینی که آنجا خداوند ما را هلاک می کند و زبان و بچه هایمان اسیر می شوند. برای برسی آن رفعه بود خواهم برد و نسل ای ساکن این دره ها هستند، بیاید به مصر بازگردیم.⁴ پس به یکدیگر گفتند: «بیاید یک رهبر²⁵ پس حال که عماقی ها و کنعانی ها ساکن این دره ها هستند، انتخاب کنیم تا ما را به مصر بازگرداند.»⁵ موسی و هارون در پرادر فردا از سمت دریای سرخ به بیان کوچ کنید.²⁶ سپس خداوند به قوم اسرائیل به خاک افتادند.⁶ بیوش پسر نون و کالیپ پسر یقنه که موسی و هارون گفت: ²⁷ «بن قوم بدکار و شورو تا به کی از من جزو کسانی بودند که به برسی سرزمین کغان رفته بودند، جامه خود شکایت می کنند؟ من شکایتها بین اسرائیل را که بر ضد من به عمل را چاک زدن⁷ و به همه قوم خطاب کرده، گفتند: «سرزمینی که آورده اند، شنیده ام.²⁸ به ایشان بگو خداوند چنین می فرماید: «به برسی کردیم سرزمین بسیار خوبی است. ⁸ گرچه خداوند از ما راضی حیات خود قسم که مطابق آنچه از شما شنیدم، انجام خواهم داد. است، ما را به سلامت به این سرزمین خواهد رساند و آن را به ما²⁹ همه شما در این بیان خواهید مرد، یعنی همه شما که شکایت کرده اید. خواهد داد، سرزمینی که به شیر و عسل در آن جاریست.⁹ پس بر شده اید، از بیست ساله و بالاتر، و از دست من شکایت کرده اید. ضد خداوند قیام نکید و از مردم آن سرزمین ترسید، چون شکست³⁰ هیچ یک از شما وارد سرزمینی که سوگند خورده به شما بدهم، دادن آنها برای ما مثل آب خوردن است. خداوند با ماست، ولی آنان نخواهید شد. فقط کالیپ پسر یقنه و بیوش پسر نون وارد آنجا خواهند پشتیبانی ندارند. از آنها ترسید!¹⁰ ولی کل جماعت می گفتند که شد.³¹ شما گفتید که فرزنداتان اسیر ساکنان آن سرزمین می شوند؛ باید ایشان را سنگسار کرد. آنگاه حضور پرچال خداوند در خمیمه ولی برعکس، من آنها را به سلامت به آن سرزمین می برم و ایشان ملاقات بر تمامی بین اسرائیل نمایان گردید¹¹ و خداوند به موسی مالک سرزمینی خواهند شد که شما آن را در کردید.³² اما لاهه های فرمود: «تا به کی این قوم مرا اهانت می کنند؟ آیا بعد از همه این شما در این بیان خواهد افتاد.³³ فرزنداتان به خاطر بی ایمانی شما معجزاتی که در میان آنها کرده ام باز به من ایمان نمی آورند؟¹² من چهل سال در این بیان سوگردان خواهند بود تا آخرین نفر شما در ایشان را طرد کرده، با بلای هلاک می کنم و از تو قومی بزرگر و بیان بمیرد.³⁴ همان طور که افراد شما مدت چهل روز سرزمین

خیمه قرار داد. 25 خداوند در ابر نازل شده، با موسی صحبت کرد شد. وقتی هارون این را دید، 11 نزد موسی فریاد براورد: «ای سرورم، و از روحی که بر موسی قرار داشت گرفته، بر آن هفتاد شیخ نهاد. ما را به حاطر این گناه تبیه نکن، زیرا این گناه ما از نادانی بوده وقتی که روح بر ایشان قرار گرفت نبوت کردند، اما پس از آن دیگر است. 12 نگار مریم مثل بجهه مردها که موقع تولد، نصف بدنش نبوت نکردند. 26 دو نفر از آن هفتاد نفر به نامهای الداد و میداد، پوسیده است، شود.» 13 پس موسی نزد خداوند دعا کرده، گفت: در اردوگاه مانده و به خیمه ملاقات نرفته بودند، ولی روح بر ایشان نیز «ای خدا، به تو التمس می‌کنم او را شفا دهی.» 14 خداوند به قرار گرفت و در همان جایی که بودند نبوت کردند. 27 جوانی موسی فرمود: «اگر پدرش آب دهان به صورت او انداده بود آیا تا دویله، به موسی خبر داد: «الداد و میداد در اردوگاه نبوت می‌کنند». هفت روز شرمنده نمی‌شد؟ حالا هم باید هفت روز خارج از اردوگاه 28 پوش پسر نون که یکی از دستیاران برگزیده موسی بود اعتراض به تنهایی به سر برد و بعد از آن می‌تواند دوابره بازگردد.» 15 پس نموده، گفت: «ای سرور من، جلوی کار آتها را بگیر!» 29 ولی مریم مدت هفت روز از اردوگاه اخراج شد و قوم اسرائیل تا بازگشت موسی جواب داد: «آیا تو به جای من حسادت می‌کنی؟ ای کاش وی به اردوگاه صبر نموده، پس از آن دوابره کوچ کردند. 16 سپس از تمامی قوم خداوند نیز بودند و خداوند روح خود را بر همه آنها حضیروت کوچ کرده، در صحرای فاران اردو زندن.

30 بعد موسی با مشایخ اسرائیل به اردوگاه بازگشت. 13 خداوند به موسی فرمود: 2 «افرادی به سرزمین کنعان که خداوند بادی وزاند که از دریا بلدرچین آورد. بلدرچین‌ها اطراف اردوگاه را از هر طرف به مسافت یک روز راه در ارتفاعی نزدیک به می‌خواهم آن را به قوم اسرائیل بدهم بفرست تا آن را بررسی کنند. از اردوگاه را از سطح زمین پر ساختند. 32 بنی اسرائیل تمام آن روز و هر قبیله یک رهبر بفرست.» 3 (در آن موقع بنی اسرائیل در صحرای شب و روز بعد از آن، بلدرچین گرفتند. حدائق وزن پرندگانی که هر فاران اردو زده بودند). موسی طبق دستور خداوند عمل کرده، این کس جمع کرده بود نزدیک به هزار کیلو بود. به مظخر حشک کردن دوازده رهبر را به سرزمین کنعان فرستاد. شمعون پسر زکور، از قبیله بلدرچین‌ها، آنها را در اطراف اردوگاه پهن کردند. 33 اما گوشت رؤین؛ شفاط پسر حوری، از قبیله شمعون؛ کالیب پسر یقنه، از قبیله هنوز زیر دندانهایشان بود که خشم خداوند بر قوم اسرائیل افروخته شد یهودا؛ چجال پسر یوسف، از قبیله یاساکار؛ هوش پسر نون، از قبیله و بالی سخت نازل کرده، عده زیادی از آنان را از بین برد. 34 پس افرام؛ فلعلی پسر رافع، از قبیله بتاییم؛ جذبیل پسر سودی، از قبیله آن مکان را «قبربوت هتاوه» (یعنی «قبرستان حرص و لعنة») نامیدند، زبولون؛ جدی پسر سومی، از قبیله منسی؛ عمیشیل پسر جملی، از چون در آنجا اشخاصی را دفن کردند که برای گوشت و سرزمین مصر قبیله دان؛ ستور پسر میکائیل، از قبیله اشیر؛ تحجی پسر وفسی، از حرص شده بودند. 35 قوم اسرائیل از آنجا به حضیروت کوچ کرده، قبیله نفتای؛ جاؤئیل پسر ماکی، از قبیله جاد. 16 این بود نامهای کسانی که موسی برای بررسی سرزمین کنunan فرستاد. در همین موقع متینی در آنجا ماندند.

12 روزی مریم و هارون موسی را به علت اینکه زن او حیشی آنها را برای بررسی سرزمین کنunan فرستاد، به ایشان گفت: «از آنجا بود، سرزنش کردند. 2 آنها گفتند: «آیا خداوند فقط به وسیله موسی به سمت شمال بروید و از صحرای نیگ گذشته، خود را به سرزمین سخن گفته است؟ مگر او به وسیله ما نیز سخن نگفته است؟» کوهستانی پسانید، 18 و بینید وضعیت سرزمین موعود چگونه است خداوند سخنان آنها را شنید. 3 موسی متواتض ترین مرد روی زمین و مردمی که در آنجا ساکنند، چگونه‌اند قوی هستند یا ضعیف؟ بود. 4 پس خداوند بی‌درنگ موسی و هارون و مریم را به خیمه پسیارند یا کم؟ 19 زمینشان حاصلخیز است یا نه؟ شهرهایشان ملاقات فرا خوانده فرمود: «هر سه نفر شما به آنجا بیایید.» پس چگونه‌اند، حصار دارند یا چی؟ در آنجا درخت زیاد است یا کم؟ هراس به خود راه ندهید و ایشان در حضور خداوند ایستادند. 5 آنگاه خداوند درستون ابر نازل بازیر! در آنجا درخت زیاد است یا کم؟ هراس به عنوان نمونه با خود بیاورید.» (آن بیانید) و ایشان جلو رفتند. 6 خداوند به ایشان گفت، «سخنان مرا موقع فعل نور انگور بود.» 21 پس ایشان رفته، وضع زمین را از پشتیزید: هرگاه یک نبی در میان شما باشد من که خداوندم، خود را بیانین صین تا رحوب نزدیک گذرگاه حمات بررسی کردند. 22 در در رویا به او آشکار می‌کنم و در خواب با وی سخن می‌گویم. 7 مسیر خود به سوی شمال، اول از صحرای نگ گذشته، به حبرون ولی با موسی که خدمتگزار من است به این طریق سخن نمی‌گویم، رسیدند. در آنجا قبایل اخیمان، شیشایی و تلمای را که از نسل چون او قوم مرا با وفاداری خدمت می‌کنند. 8 من با وی در رو و عناق بودند دیدند. (جبون) هفت سال قبل از صوعن مصر، بنا شده آشکارا صحبت می‌کنم، نه با رمز، و او تجلی خداوند را می‌بیند. بود. 23 سپس به جایی رسیدند که امروزه به دره اشکول معروف چطرب جرأت کردید او را سرزنش کنید؟» 9 پس خشم خداوند بر است و در آنجا یک خوش‌انگور چیدند و با خود آوردند. این خوشة ایشان افروخته شد و خداوند از نزد ایشان رفت. 10 به محض اینکه انگور به قدری بزرگ بود که آن را به چوبی آویخته دو نفر آن را حمل ابر از روی خیمه عبادت برخاست، بدن مریم از مرض جذام سفید می‌کردند! مقداری انار و انجر نیز برای نمونه با خود آوردند. 24 آن

قبیله زیلون به راه افتادند. **18** پشت سر آنها، سربازان قبیله رئیس زیر «ای کاش کمی گوشت می خوردیم! چه ماهی های لذیذی در مصر پرچم بخش خود به رهبری الیصور پسر شایپور حركت می کردند. می خوردیم! **5** یاد آن ماهیها که در مصر مفت می خوردیم به خیر! **19** در صف بعدی، سربازان قبیله شمعون به رهبری شلومی ظلیل پسر چه خیارها و خربزه هایی! چه ترهها و سیرها و پیازهای! **6** ولی حالا صوریشادی **20** و پس از آنها، سربازان قبیله جاد به رهبری الیاساف قوتی برای ما نمانده است، چون چیزی برای خوردن نداریم جز این پسر دعویل قرار داشتند. **21** به دنبال آنها بقیه قهات که اسباب و متان! **7** (منتا به اندازه تخم گشتنی و به رنگ سفید مایل به زرد بود. لوازم قدس را حمل می کردند در حركت بودند. برقا سازی خمیمه **8** بینی اسرائیل آن را از روی زمین جمع کرده، می کویند و به صورت عبادت در جایگاه جدید می بایستی پیش از رسیدن فهاتیان انجام آرد در می آورندند، سپس، از آن آرد، قرصهای نان می پختند. طعم می شد). **22** در صف بعدی سربازان قبیله افرایم بودند که زیر پرچم آن مثل طعم نانهای روغنی بود. **9** منتا با شبنم شامگاهی بر زمین پبخش خود به رهبری البشع پسر عمیهد حركت می کردند. **23** قبیله من نیشت). **10** موسی صدای تمام خالواندهایی را که در اطراف منسی به رهبری جملی ظلیل پسر فدهصور **24** و قبیله بنیامین به رهبری خیمه های خود ایستاده گریه می کردند شنید. پس خشم خداوند ایدان پسر جداعونی پشت سر آنها بودند. **25** آخر از همه، سربازان سخت شعلهور گردید و موسی زیر این امر بسیار ناراحت شد. **11** قبایل بخش دان زیر پرچم خود حركت می کردند. سربازان قبیله دان موسی به خداوند گفت: «چرا با من که خدمتگزار هستم چنین به رهبری اخیعر پسر عمیشدای، **26** سربازان قبیله اشیر به رهبری رفتار می کنی و مرا در این تنگنا گذاشته ای؟ به من رحم کن! مگر من فرعیل پسر عکران، **27** و سربازان قبیله نفایل به رهبری اخیر پسر چه کردام که بار این قوم را بر دوش من گذاشته ای؟ **12** آیا اینها عینان به ترتیب در حركت بودند. **28** این بود ترتیب حركت قبیله های بچه های من هستند؟ آیا من آنها را زایدیدام که به من می گویند آنها را اسرائل با سربازانشان در هنگام کوچ کردن. **29** روزی موسی به برادر مانند دایه در آغوش گرفته، به سرمیمی که برای اجاد ادشان قسم زنش حیوان پسر عویل مدیانی گفت: «ما عازم سرمیمی هستیم که خوردی، برم؟ **13** برای این همه جمعیت چگونه گوشت تهیه کنم؟ خداوند وعده آن را به ما داده است. تو هم همراه مایا و ما در حق زیرا نزد من گریه کرده، می گویند: «به ما گوشت بدہ!» **14** من به تو نیکی خواهیم کرد، زیرا خداوند وعده های عالی به قوم اسرائل داده تنهایی نمی توانم سنگینی بار این قوم را تحمل کنم. این باری است است». **30** ولی برادر زنش جواب داد: «نه، من باید به سرمیم خود بسیار سرگین! **15** اگر می خواهی با من چنین کنی درخواست و نزد خوبیشانم برگردم.» **31** موسی اصرار نموده، گفت: «پیش ما کنم مایا و از این وضع طاقت فرسا نجات دهی!» **16** پس بمان، چون تو این بیان را خوب می شناسی و راهنمای خوبی برای خداوند به موسی فرمود: «هفتاد نفر از مردان اسرائل را که به عنوان ما خواهی بود. **32** اگر با ما بایی، در تمام برگاتی که خداوند شیخ و هیر شناخته شده اند به حضور من بخوان. آنها را به خیمه به ما می دهد شریک خواهی بود.» **33** پس از ترک کوه خداوند، ملاقات بیانوار تا در آنجا با تو بایستند. **17** من نزول کرده، در آنجا با مدت سه روز به سفر ادامه دادند در حالی که صندوق عهد پیشاپیش تو سخن خواهم گفت و از روحی که بر تو قار دارد گرفته، بر ایشان قبایل اسرائل در حركت بود تا مکانی برای توقف آنها انتخاب کند. زیر خواهم نهاد تا با تو بار این قوم را بر دوش بکشد و تو تها نباشی. **34** هنگام روز بود که اردوگاه را ترک کردن و سفر خود را در پی **18** «به بنی اسرائل بگو: «خود را طاهر سازید، چون فدا گوشت به حرکت ابر خداوند آغاز نمودند. **35** هرگاه صندوق عهد به حركت شما خواهیم داد تا بخورید. شما گریه گردید و خداوند نالهای شما را در می آمد موسی ندا سر می داد: «برخی ای خداوند تا دشمنات شنیده است که گفته اید: «ای کاش گوشت برای خوردن می داشتم. پراکنده شوند و خصمانت از حضورت بگزینند.» **36** و هرگاه صندوق و قصی در مصر بودیم وضع ما بهتر بود!» پس خداوند به شما گوشت عهد متوقف می شد، موسی می گفت: «ای خداوند نزد هزاران هزار خواهد داد تا بخورید **19** نه برای یک روز، دو روز، پنج روز، ده روز، اسرائلی بازگرد.»

قسم اسرائل به خاطر سختیهای خود لب به شکایت می شناسست رد نموده، از فراق مصر گریه گردید.» **21** ولی موسی گشودند. خداوند شکایت آنها را شنید و غضبیش افروخته شد. پس گفت: «تنها تعداد سربازان پیاده قوم ششصد هزار نفر است و آنگاه آتش خداوند از یک گوشة اردو شروع به نایود کردن قوم کرد. **2** ایشان تو قول می دهی که یک ماه تمام گوشت به این قوم بدھی؟ **22** اگر فریاد سر داده، از موسی کمک خواستند و چون موسی برای آنان نزد م تمام گله ها و رمه های خود را سر ببریم باز هم کفاف این عدد را خداوند دعا کرد، آتش متوقف شد. **3** از آن پس آنجا را «تبیغه» نخواهد داد! و اگر تمام ماهیان دریا را هم بگیریم این قوم را نمی توانیم (یعنی «سوختن») نامیدند، چون در آنجا آتش خداوند در میان ایشان سیر کنیم!» **23** خداوند به موسی فرمود: «آیا من ناتوان شده ام؟ شعلهور شده بود. **4** آنگاه غریبانی که از مصر همراه ایشان آمده بودند بهزودی خواهی دید که کلام من راست است یا نه.» **24** پس موسی در آزوی چیزهای خوب مصر اظهار دلتنگی می کردند و این خود خیمه ملاقات را ترک کرده، سخنان خداوند را به گوش قرم رسانید و بر نارضایتی قوم اسرائل می افروزد به طوری که ناله کنان می گفتند: هفتاد نفر از مشایخ بني اسرائل را جمع کرده، ایشان را در اطراف

11

خیمه ملاقات شدند. 23 خداوند کوچ نموده، در هر جایی که ایشان را راهنمایی می کرد، توقف لاویان باید خدمت در خیمه ملاقات را از سن بیست و پنج سالگی می کردند و تا زمانی که ابر ساکن بود در همان مکان می ماندند.¹⁹ با الات شروع کنند 25 و در سن پنجاه سالگی بازنشسته شوند. 26 اگر ابر مدت زیادی می استاد، آنها هم از دستور خداوند اطاعت پس از بازنشستگی می توانند در خیمه ملاقات، برادران خود را در کرده، به همان اندازه توقف می کردند. 20 ولی اگر فقط چند انجام وظیفشان باری دهن، ولی خود، مستقیم مسئولیتی تغواهید روزی می استاد، آنگاه ایشان هم طبق دستور خداوند فقط چند روز داشت. به این ترتیب وظایف لاویان را به ایشان محول کن.»²¹ گاهی ابر آتشین فقط شب می استاد و صبح روز بعد حرکت می کرد، در ماه اول سال دوم پس از بیرون آمدن قوم اسرائیل از سرزمین قوم اسرائیل نیز به دنبال آن راه می افتادند. 22 اگر ابر دو روز، یک مصیر وقتی که موسی و قوم اسرائیل در صحراei سینا بودند، خداوند به ماه، یا سال بالای خیمه عبادت می استاد، بنی اسرائیل هم به موسی گفت: «به بنی اسرائیل بگو که مراسم پسح را در موعدهش به همان اندازه توقف می کردند، ولی به مجردی که به حرکت در می آمد جا آورند. 3 در غروب روز چهاردهم همین ماه آن را به جا آورند. در قوم هم کوچ می کردند و اردو می دند. آنها هر آنچه را که خداوند به اجرای این مراسم باید از تمام فرایض و قوانینی که من در این مورد خداوند کوچ می کردند و اردو می دند. آنها هر آنچه را که خداوند به دادهای پیروی کنند.»⁴ پس موسی به بنی اسرائیل گفت که مراسم موسی امر می کرد، بجا می آورند.

عید پسح را به جا آورند. 5 آنان عصر روز چهاردهم ماه اول، در 10 خداوند به موسی فرمود: 2 «دو شیپور از نفره چکش کاری صحرای سینا مراسم را آغاز کردند. بنی اسرائیل مطابق هر آنچه خداوند به موسی فرمان داده بود، عمل کردند. 6 ولی عدهای از مردان در آن شده درست کن و آنها را برای جمع کردن قوم اسرائیل و نیز برای روز نتوانستند در مراسم پسح شرکت کنند، زیرا در اثر تماس با جنازه کوچ دادن اردو به کار ببر. 3 هر وقت هر دو شیپور نواخته شوند، قوم نجس شده بودند. ایشان نزد موسی و هارون آمدند، مشکل خود را با بدانند که باید دم مدخل خیمه ملاقات جمع شوند. 4 ولی اگر یک آنان در میان گذاشتند 7 و به موسی گفتند: «ما با دست زدن به بدن شیپور نواخته شود، آنگاه فقط سران قبایل اسرائیل پیش تو بیابند. 5 مرده نجس شده ایم. اما چرا ما نباید مثل سایر اسرائیلی ها در این عید «وقتی شیپور کوچ نواخته شود، قبیله هایی که در سمت شرقی خیمه به خداوند قربانی تقدیم کنیم؟»⁸ موسی جواب داد: «صیر کنید تا عبادت چادر زده اند باید حرکت کنند. 6 پار دوم که شیپور نواخته در این باره از خداوند کسب تکلیف کنم.»⁹ جواب خداوند از این شود، قبیله هایی سمت جنوب راه پیفتند. برای کوچاندن قوم باید شیپور قرار بود: 10 «اگر فردی از افراد بنی اسرائیل، چه در حال حاضر و را با صدای تیز نواخت. 7 اما وقتی برای جمع کردن جماعت شیپور چه در نسلهای بعد، به هنگام عید پسح به سبب تماس با جنازه را می نوازید باید با صدای دیگر بنوازید. 8 فقط کاهان نسل هارون نجس شود، یا اینکه در سفر بوده، نتواند در مراسم عید حضور باید، مجازنده شیپور بنوازند. این یک حکم دائمی است که باید نسل اندر باز می تواند عید پسح را برای خداوند به جا آورد، 11 ولی بعد از یک نسل آن را بجا آورند. 9 «وقتی در سرزمین موعده، دشمن به شما ماه، یعنی غروب روز چهاردهم از ماه دوم؛ در آن هنگام می تواند بره حمله کند و شما در دفاع از خود با آنها وارد چنگ شوید، شیپورها را پسح را با نان فطیر و سبزیجات تلخ بخورد. 12 نباید چیزی از آن را تا بلند نوازید تا یهوه خدایتان شما را به یاد آورد و از چنگ دشمنانتان صبح روز بعد باقی بگذارد و نباید استخوانی آن را بشکند. او باید در روزهای شاد خود نیز این شیپورها را بنوازید، یعنی کلیه دستورهای مربوط به عید پسح را اجرا نماید. 13 «ولی فردی که در موقع برگزاری عیدها و اول هر ماه که قربانیهای سوتختی و قربانیهای نجس نبوده و در سفر نیز نباشد و با وجود این از انجام مراسم عید سلامتی تقدیم می کنید و من شما را به یاد خواهیم آورد. من خداوند، پسح در موعد مقرر سر باز زند، باید به علت خودداری از تقدیم خدای شما هستم.»¹¹ در روز پیست ماه دوم از سال دوم، بعد از قربانی به خداوند در وقت مقرر، از میان قوم اسرائیل رانده شود. او بیرون آمدن بنی اسرائیل از مصر، ابر از بالای خیمه عبادت حرکت مسئول گاه خویش خواهد بود. 14 اگر بیگانهای در میان شما ساکن نمود. 12 پس قوم اسرائیل از صحرای سینا کوچ کرده، به دنبال ابر است و می خواهد مراسم عید پسح را برای خداوند به جا آورد، باید از به راه افتادن تا اینکه ابر در صحرای فاران از حرکت بازیستاد. 13 تمامی این فرایض و قوانین پیروی نماید. این قانون برای همه است.» پس از آنکه موسی دستورهای خداوند را در مورد کوچ قوم دریافت کرد 15 در آن روزی که خیمه عبادت بر پا شد، ابری ظاهر شده، خیمه این نخستین سفر ایشان بود. 14 سریازان قبیله یهودا نیز پریجم بخش را پوشانید و هنگام شب، آن ابر به شکل آتش درآمد و تا صبح به خود به رهبری نوحشون پسر عینانداب، پیشایش قوم اسرائیل حرکت همان صورت باقی ماند. 16 این ابر همیشه خیمه را می پوشانید و در می کردند. 15 پشت سر آنها، سریازان قبیله یهودا رهبری نتائیل شب به شکل آتش در می آمد. 17 وقتی که ابر حرکت می کرد، پسر صوغر در حرکت بودند 16 و بعد از آنها سریازان قبیله زبولون به قوم اسرائیل کوچ می کردند و هر وقت ابر می استاد، آنها نیز توقف رهبری الیاپ پسر حیلون. 17 مردان بینی جرشون و بنی مارای از قبیله می کردند و در آنجا اردو می زدند. 18 په این ترتیب، ایشان به دستور لاوی، خیمه عبادت را که جمع شده بود بر دوش گذاشتند و به دنبال

در برابر خیمه عبادت به خداوند تقدیم کردند. ۴ آنگاه خداوند به

8 خداوند به موسی فرمود: «به هارون بگو که وقتی چراگها

موسی فرمود: ۵ «هادای ایشان را قبول کن و از آنها برای کار خیمه را در چراغدان می‌گذارد طوری پاشد که نور هفت چراغ، جلوی ملاقات استفاده نما. آنها را به لاویان بده تا هر کس مناسب با چراغدان بتابد.» ۳ پس هارون همین کار را کرد. او چراگها را خدمتش از آنها استفاده کند.» ۶ پس موسی، اربهها و گاوها را در طوری کار گذاشت که نور آنها جلوی چراغدان بتابد، همان طور که اختیار لاویان گذاشت. ۷ دو اربه و چهار گاو به طایفه چرشن داد خداوند به موسی فرمود: «به هارون بگو که وقتی تا

تا برای کار خود از آنها استفاده کنند ۸ و چهار اربه و هشت گاو نیز شاخه‌هایش تمام از طلا ساخته شده بود. این چراغدان دقیقاً طبق

به طایفه ماری که تحت رهبری ایتمار پسر هارون بودند، داد تا همان طرحی ساخته شده بود که خداوند به موسی نشان داده بود. ۵

برای کارشان از آنها استفاده کنند. ۹ پس خداوند به موسی فرمود: «اکون لاویان را از بقیه قوم اسرائیل نشد، چون قرار بود ایشان سهم بار خود را از اسپاب مقدس خیمه جدا کن و آنها را تطهیر نما. ۱۰ این عمل را با پاشیدن آب طهارت عبادت، روی دوش حمل کنند. ۱۱ رهبران در روزی که مذیح تلهین بر آنها شروع نموده، سپس به آنان بگو که تمام موی بدن خود را شد هدایای نیز برای تبرک آن تقديم کرند و آنها را جلوی مذبح تراشیده، لباسهایشان را بشویند و این گونه خود را تطهیر کنند. ۱۲ از

گذشتند. ۱۱ خداوند به موسی فرمود: «هر روز یکی از رهبران، هدایه ایشان بخواه که یک گوسله نر و هدایه آرد مرغوب خود را جهت تبرک مذبح تقديم کند.» ۱۲ پس رهبران، هدایای خود مخلوط با روغن تهیه شده با یک گوسله نر دیگر برای قربانی گناه را به ترتیب نیز تقديم نمودند: روز از قبیله اسم رهبر اول پهودا نهشون بیاورند. ۹ بعد در حضور همه جماعت اسرائیل، لاویان را به کنار در

پسر عمیناداب دوم یسکار نتائیل پسر صوغر سوم زیلون الیاپ پسر خیمه ملاقات بیاور. ۱۰ پس لاویان را به حضور خداوند بیاور و

جیلون چهارم رئیسین ایصور پسر شدیثور پنجم شمعون شلومی ثیل پسر بنی اسرائیل دستهای خود را روی سر آنها بگذارند، ۱۱ و هارون آنان را

صوریشای ششم جاد الیاسف پسر دعویل هفتم افزایم الشیعه پسر به جای تمام قوم اسرائیل به عنوان هدایه مخصوص، وقف خداوند

عیمههود هشتم منسی جملی ثیل پسر فدھصور نهم بنیامن ایشان پسر نماید تا لاویان به جای تعامی قوم، خداوند را خدمت کنند. ۱۲

جدعونی دهم دان اخیعر پسر عیمشادای یازدهم اشیر فجعی ثیل پسر «سپس لاویان دستهای خود را بر سر گاها بگذارند، و تو یکی را

عکران دوازدهم نفالی اخیر پسر عیبان هدایای تقديمی هر یک به عنوان قربانی گناه و دیگری را به عنوان قربانی سوتختی به حضور از رهبران که کاملاً مشابه یکدیگر بود عارت بودند از: یک سینی خداوند تقديم کن تا برای لاویان کفاره شود. ۱۳ آنگاه لاویان باید به

نقرهای به وزن ۱۵ کیلوگرم با یک کاسه نقرهای به وزن هشتتصد گرم عنوان هدایه مخصوص به خداوند تقديم شده توسط هارون و پسرانش (برحسب مثقال عبادتگاه)، که هر دو بر از آرد مرغوب مخلوط با خدمت گماشته شوند. ۱۴ به این طبق، لاویان را از میان بقیه قوم

روغن برای هدایه آردی بودند؛ یک ظرف طلایی به وزن ۱۰ کرم پر از اسرائیل چدا کن و ایشان از آن من خواهند بود. ۱۵ پس از آنکه

بعور خوشو، یک گوسله نر، یک قوچ و یک بره نر یک ساله برای لاویان را به این ترتیب تطهیر و وقف نمودی، ایشان خدمت خود را

قربانی سوتختی؛ یک بزر برای قربانی گناه؛ دو گاو نر، پیچ قوچ، در خیمه ملاقات آغاز خواهند کرد. ۱۶ «لاویان از میان تمام قوم

پیچ بزر نر و پیچ بره نر یک ساله برای قربانی سلامتی. ۱۷ بنابراین، در اسرائیل به من تعلق دارند و من آنها را به جای همه پسران ارشد

روزی که مذیح تلهین شد آن را به مسیله هدایایی که سران قبایل بنی اسرائیل قبول کرده‌اند؛ ۱۷ زیرا همه نخست‌زادگان در میان قوم اسرائیل آورده بودند تبرک کردند. این هدایای عارت بودند از: دوازده اسرائیل، خواه انسان و خواه حیوان، به من تعلق دارند. همان شی که

سبنی نقرهای هر کدام به وزن تقریبی ۵ کیلوگرم، دوازده کاسه نخست‌زادگان مصری‌ها را کشتم اینها را به خود اختصاص دادم. ۱۸

نقرهای، هر کدام به وزن تقریبی ۸۰۰ گرم برحسب مثقال عبادتگاه آری، من لاویان را به جای تمام نخست‌زادگان بنی اسرائیل پذیرفته‌ام (پس وزن تمام نقره اهدایی حدود ۲۸ کیلوگرم بود)؛ دوازده طرف ۱۹ و من لاویان را به هارون و پسرانش هدایه می‌کنم. لاویان باید

طلایی، هر یک به وزن تقریبی ۱۱۰ گرم که وزن کل آنها حدود وظایف مقدسی را که بر عهده قوم اسرائیل می‌باشد، در خیمه ملاقات ۲۰ کیلوگرم بود؛ دوازده گاو نر، دوازده قوچ، دوازده بزر نر یک ساله انجام داده، قربانیهای قوم را تقديم نمایند و برای ایشان کفاره کنند تا

(با هدایای آردی همراه آنها) برای قربانی سوتختی، دوازده بزر نر برای قربانی گناه؛ بیست و چهار گاو نر جوان، شصت قوچ، شصت بزر نر ۲۰ پس موسی و هارون و قوم اسرائیل با پیروی دقیق از دستورهایی که

و شصت بره نر یک ساله برای قربانی سلامتی. ۲۱ و قنی که موسی خداوند به موسی داده بود، لاویان را وقف نمودند. لاویان خود را

وارد خیمه ملاقات شد تا با خدا گفتگو کند، از بالای تخت رحمت طاهر ساخته، لباسهایشان را شستند و هارون آنان را به عنوان هدایه که روی صندوق عهد قرار داشت یعنی از میان دو کروبی، صدای مخصوص به خداوند تقديم نمود. بعد به متنظر تطهیر نمودن لاویان خدا را که با او سخن می‌گفت شنید.

دستورهایی که خداوند به موسی داده بود، انجام گردید و به این

ترتیب لاویان به عنوان دستیاران هارون و پسرانش، آماده خدمت در

هدهی بدگمانی را در دستهایش بگذارد تا معلوم شود که آیا بدگمانی قمری یا دو جوجه کبوتر پیش کاهن، دم در خیمه ملاقات بیاورد. 11 شوهرش بجاست یا نه. کاهن در حالی که کوزه آب تلخ لعنت را در کاهن یکی از پرندگانها را به عنوان قربانی گناه و دیگری را به عنوان دست دارد جلوی زن بایستد. 19 آنگاه از آن زن بخواهد قسم بخورد قربانی سوختنی تقدیم کرده، جهت نجاست او کفاره کند. در همان که بی گناه است و به او بگوید: «اگر غیر از شوهرت مرد دیگری روز او باید نذر خود را تجدید نموده، بگذارد دوباره موی سرش بلند با تو همبستر نشده است، و اگر در مدتی که زیر اقتدار شهرت شود. 42 روزهای ندرش که پیش از نجاستش سپری شده‌اند دیگر به بوده‌ای، از شوهرت برینگشته‌ای و خود را نجس نساخته‌ای، از اثرات قربانی نایابند. او باید نذر خود را به خداوند از نو آغاز نموده، یک این آب تلخ لعنت میرا بش. 20 ولی اگر از او بگشته و به او خیانت بره نر یک ساله به عنوان قربانی جبران بیاورد. 13 «در پایان دوره نذر کرده‌ای و با همبستر شدن با مردی دیگر خود را متوجه ساخته‌ای...» خود به خداوند، باید دم در خیمه ملاقات بیاید 14 و یک بره نر یک 21 «در اینجا کاهن زن را واردات سوگید لعنت بخورد و به زن ساله‌ی عیب جهت قربانی سوختنی برای خداوند بیاورد. همچنین باید بگوید: «اعنت خداوند در میان قومت گریبانگیر تو شود و او رحمت را یک بره ماده یک ساله‌ی عیب برای قربانی گناه، یک قوچ بی عیب بخشکاند و شکمت را متوجه سازد. 22 و این آب لعنت به بدن تو به عنوان قربانی سلامتی، 15 یک سید نان فطیر که از آرد مغروب داخل شده شکمت را متوجه سازد و رحمت را بخشکاند.» و زن باید مخلوط با روغن زیتون درست شده باشد و قرصهای فطیر روغنی همراه بگوید: «آری، اینچنین شود.» 23 بعد کاهن این لعنتها را در یک با هدیه آردی و نوشیدنی آن تقدیم کند. 16 کاهن باید این قربانیها و طومار بتوسید و آنها را در آب تلخ بشوید. 24 سپس آن آب تلخ را به مدبای را از او گرفته، به حضور خداوند تقدیم نماید: قربانی گناه، زن بدهد تا بتوشد. 25 «سپس کاهن هدیه بدگمانی را از دست زن قربانی سوختنی، 17 و قوچ برای قربانی سلامتی همراه با پک سبد بگیرد و آن را در حضور خداوند تکان داده، روی مدینج بگذارد. 26 نان فطیر و هدیه آردی و نوشیدنی آن. 18 «پس از آن، شخص وقف مشی از آن را به عنوان نمونه روی آتش مدینج بسوزاند و بعد، از زن شده موی بلند سر خود را که علامت نذر اوست پراشید. این عمل را بخواهد آب را بتوشد. 27 اگر او به شوهرش خیانت کرده باشد آب دم در خیمه ملاقات انجام داده، موی تراشیده شده را در آتشی که بر او اثر می‌کند و شکمش متوجه شده، نازا می‌گردد و زنا نکرده آن شخص، کاهن سر دست بیان شده قوچ را با یک نان فطیر باشد، به او آسیبی نمی‌رسد و می‌تواند حامله شود. 29 «این است و یک قرص فطیر روغنی گرفته، همه را در دست او بگذارد. 20 قانون بدگمانی در مورد زنی که شوهرش نسبت به وی بدگمان شده سپس، کاهن همه آنها را بگیرد و به عنوان هدیه مخصوص در حضور باشد. 30 همان طور که گفته شد در چنین موردی شوهر باید زن خداوند تکان دهد. تمامی اینها با سینه و ران قوچ که در حضور خود را به شوهرش خیانت کرده یا نه. 31 اگر زن مقصص شخص می‌تواند دوباره شراب بتوشد، چون از قید نذر خود آزاد شده شناخه شود، توان گناهش را پس خواهد داد، اما شوهرش در این است. 21 «این مقررات مربوط به کسی است که نذر می‌کند و مورد بی‌تعصیر خواهد بود، زیرا خود زن مسئول گناهش است.» خود را وقف خداوند می‌نماید و نیز مربوط به قربانیهای است که خداوند به موسی فرمود: 2 «این دستورها را به بنی اسرائیل قربانیهای دیگری را که در ابتدای وقف کردن خود نذر کرده است بد: وقتی که زنی یا مردی به طریق خاص، نذر کرده، خود را وقف تقدیم نماید.» 22 سپس خداوند به موسی فرمود: 23 «به هارون و خدمت خداوند نماید، 3 باید از مشروبات الكلی یا شراب و یا حتی پسرانش بگو که بنی اسرائیل را بیرکت داده، بگوید: 24 «خداوند شراب تازه، آب انگور، انگور یا کشممش اجتناب کند. 4 در ضمن در شما را بیرکت دهد و از شما محافظت فرماید، 25 خداوند روی خود تمام ایام وقف خود، از هرآنچه که از درخت انگور به دست می‌آید، را بر شما تابان سازد و بر شما رحمت فرماید، 26 خداوند لطف خود از هسته گرفته تا پوست آن، نخورد. 5 «در تمامی ایام نذر وقف را به شما نشان دهد و شما را سلامتی پختشید.» 27 هارون و شدگی خود، هرگز نباید موی سرش را پسرانش، زیرا او مقدس و وقف پسرانش باید به این طریق برای قوم اسرائیل برکات مرا بطبلند و من خداوند شده است. پس تا پایان روزهای وقف خود باید بگذارند موی ایشان را بیرکت خواهم داد.» سرش بلند شود. 6 «در طول مدتی که وقف خداوند می‌باشد نباید به

مرده‌ای نزدیک شود. 7 حتی اگر جناءه پدر، مادر، برادر یا خواهرش 7 موسی در روزی که بر پا سازی خیمه عبادت را به پایان رسانید باشد، او نباید خود را نجس سازد، زیرا موی سرش نشان وقف او به تمامی قسمتهای آن و نیز مدینج و لوازم آن را تدهیں و تقدیس نمود. خداست. 8 او در تمام آن مدت وقف خداوند می‌باشد. 9 اگر 2 آنگاه رهبران اسرائیل، یعنی سران قبایل که ترتیب سرشاری را کسی ناگهان در کنار او بمیرد، او نجس می‌شود و باید بعد از هفت داده بودند، هدایای خود را آوردن. 3 ایشان شش ارایه سر پوشیده روز موی خود را پراشید تا نجاستش پاک شود. 10 روز هشتم باید دو (یک ارایه برای دو رهبر) که هر ارایه را دو گاو می‌کشیدند آورده،

در یک پارچه آئی پیچیده، آن را با پوست بز پوشاند و روی چهار خیمه ملاقات خدمت می کردند. آنها بر اساس دستوری که خداوند چوب حامل بگذارند. **13** «خاکستر مدبح را باید دور بزیند و خود به موسی داده بود، به دست موسی و هارون شمارش شدند.

38 مدبح را با یک پارچه ارغوانی پوشاند. **14** تمام وسائل مدبح از قبیل تعداد مردان طایفه جرشن که می توانستند در خیمه ملاقات خدمت آتشدانها، چنگکها، خاک اندازها، کاسه ها و ظروف دیگر را باید روی کنند **41** این سرشماری نیز بر اساس دستوری که پارچه بگذارد و پوششی از پوست بز روی آنها بکشند. آنگاه چوپهای خداوند به موسی داده بود، به دست موسی و هارون انجام شد. **42** حامل را در جاهای خود قرار دهند. **15** وقتی که هارون و پسرانش، تعداد مردان طایفه مرازی که می توانستند در خیمه ملاقات خدمت کار جمع کردن اسباب قدس و کلیه وسائل آن را تمام کردند، نسل کنند **31۲۰۰** نفر بود. **45** این سرشماری نیز بر اساس دستوری که قهات آمده، آنها را بردازند و به هر جایی که ازو کوچ می کند ببرند. خداوند به موسی داده بود، به دست موسی و هارون انجام شد. **46** ولی ایشان ناید به این اشیاء مقدس دست پزند میباشد بمیرند، پس به این طبق موسی و هارون و رهبران قوم اسرائیل، تمام لاویان سی وظیفة مقدس پسران قهات، حمل اشیاء خیمه ملاقات است. **16** ساله تا پنجاه ساله را که قادر به خدمت و حمل و نقل خیمه ملاقات «العازار» پسر هارون، مستول روغن برای روضتایی، بخور خوشبو، هدیه بودند، شمردند. جمع کل آنها **۸۵۸۰** نفر بود. **49** این سرشماری آردي روزانه و روغن تدهیم باشد. در واقع، نظرات بر تمایي خیمه اساس دستوری که خداوند به موسی داده بود، صورت گرفت.

عبادت و هر چه که در آن است به عهده او خواهد بود.» **17** سپس **5** خداوند به موسی و هارون فرمود: **2** «به بنی اسرائیل دستور بده که تمام میان لاویان منقطع نشوند. **19** آنچه باید بکید تا ایشان به هنگام اشخاص جذامی و همه کسانی را که عضو تناسلی شان جریان دائمی دارند و آنانی را که در اثر تماس با جناه نجس شده اند، از اردگاه حمل مقدسین اشیاء خیمه عبادت نمیرند، این است: هارون و هرگاه پسرانش با ایشان داخل خیمه عبادت شده، آنچه را که هر یک از آنان بیرون کنند تا پسرانش با ایشان نشان دهند. **20** در غیر این صورت، ایشان اردگاه شما که من در آن ساکن نجس نشود.» **4** قوم اسرائیل طبق باید حمل کنند به ایشان نشان دهند. **21** خداوند به موسی فرمود: «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: هر خداوند آنچه نگاه کرده بمیرند.» **22** خداوند به موسی فرمود: «افاد خاندانها و طایفه های جرشن از قبیله لاوی را سرشماری کن.» **23** همه مردان سی ساله و بالاتر تا پنجاه ساله را که می توانند در خیمه ملاقات خدمت کنند، بشمار. **24** وظایف ایشان از این قرار کس، چه مرد باشد چه زن، هرگاه به خداوند خیانت کرده، خسارته بکسی وارد آورد، **7** باید به گناه خود اعتراف نموده، علاوه بر خیمه ملاقات خدمت کنند، بشمار. **25** «حمل پرده های خیمه ملاقات، خود خیمه با پوشش های آن، پوشش پوست بز بالای آن، پرده مدخل خیمه، **26** حمل پرده های دیوار حیاط و پرده مدخل حیاطی که در اطراف مدبح و خیمه عبادت است، به اضافه حمل طنابها و تعلم لوازم دیگر. ایشان مستول حمل مقدس که بنی اسرائیل برای کاهن می آورند، مال کاهن خواهد بود. و نقل این اشیاء هستند. **27** هارون و پسران او، این خدمتها را برای هر کاهنی می توانند تمام هدایای مقدس را که می گیرند، برای خود نگه دارند.» **11** و خداوند به موسی فرمود: **12** «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: اگر زن کسی از او برگشته، به وی خیانت وزد، **13** سرشماری کن. **30** همه مردان سی ساله و بالاتر تا پنجاه ساله را که می توانند در خیمه ملاقات خدمت کنند، بشمار. **28** این است خدمت جرشنی ها در خیمه ملاقات؛ و ایتمار پسر هارون بر کار آنها نظارت خواهد کرد.» **29** «حال افاد طایفه ها و خاندانهای مرازی از قبیله لاوی را سرشماری کن. **31** هنگام حمل می توانند در خیمه ملاقات خدمت کنند، بشمار. **32** ستوانهای اطراف حیاط با پایه ها، میخ ها، طنابها و نقل خیمه ملاقات، ایشان باید چوب بست خیمه، پشت بدنه، شده، به زنش شک کند و بخواهد بداند زنش خود را نجس ساخته باشند، پایه ها، **32** ستوانهای اطراف حیاط با پایه ها، میخ ها، طنابها و هر چیز دیگری را که مربوط به استفاده و تعمیر آنها باشد، حمل کنند. «وظیفة هر کس را با ذکر اسم، به او گوشید نما. **33** مردان سی خداوند بیاورد، در ضمن آن مرد باید یک کیلو آرد جو هم با خود بیاورد، ولی آن را با روغن یا کدر مخلوط نکند، چون این هدیه بدگمانی است و مرزی نیز باید تحت نظر ایتمار پسر هارون در خیمه ملاقات انجام وظیفه کنند.» **34** پس موسی و هارون و رهبران دیگر، طایفه قهات را برای تشخیص گناه تقدیم می شود. **16** «کاهن، آن زن را به حضور بر حسب طایفه ها و خاندانهایشان سرشماری کردن. **35** مردان سی خداوند بیاورد، **17** و قدری آب مقدس در کوزه ای سفالین بزید و ساله تا پنجاه ساله که می توانستند در خیمه ملاقات خدمت کنند مقداری از غبار کف خیمه عبادت را با آن مخلوط کنند. **18** سپس زن را در حضور خداوند بر پا داشته، موى بافته سر او را باز کند و **36** نفر بودند. **37** اين بود کل افراد طایفه های قهاتی که در

کنند. مسئولیت نگهداری خیمه عبادت و تمام اسیاب و اثایه آن بر می‌گردید کشته می‌شد). ۳۹ پس تعداد همه پسران و مردان لاوی که عهده ایشان است. ۱۰ ولی فقط هارون و پسرانش باید طایف موسی و هارون دستور خداوند ایشان را شمرند، از یک ماهه به کاهنی را انجام دهن؛ هر کس دیگری که بخواهد نزدیک باید باید بالا ۲۲ هارون نفر بود. ۴۰ سپس خداوند به موسی فرمود: «حالا کشته شود.» ۱۱ خداوند به موسی فرمود: «من لاویان را به جای تمام پسران نخست زاده بنی اسرائیل را از یک ماهه به بالا بشمار و تمام پسران نخست زاده قوم اسرائیل پذیرفتهام. لاویان از آن هستند. نام هر یک از آنها را ثبت کن. ۴۱ لاویان به عوض نخست زادگان ۱۳ آنها به جای تمام نخست زادگان بنی اسرائیل وقف من شده‌اند. از بنی اسرائیل به من که خداوند هستم تعلق دارند، و حیوانات لاویان روزی که نخست زادگان مصری‌ها را کشتم، نخست زادگان بنی اسرائیل هم به جای نخست زاده‌های حیوانات تمام قوم اسرائیل از آن من را، چه انسان و چه حیوان، از آن خود ساختم، پس آنها به من تعلق هستند.» ۴۲ پس موسی همان طور که خداوند به او دستور داده دارند. من خداوند هستم.» ۱۴ خداوند در صحرای سینا موسی را بود، همه نخست زادگان بنی اسرائیل را شمرد ۴۳ و تعداد کل همه خطاب کرده فرمود: ۱۵ «قبیله لاوی را بر حسب طایفه و خاندان نخست زادگان از یک ماهه به بالا ۲۲۰۷۷۳ نفر بود. ۴۴ خداوند به سرشماری کن. پسران را از یک ماهه به بالا بشمار.» ۱۶ پس موسی فرمود: «حال لاویان را به عوض نخست زادگان قوم اسرائیل طبق فرمان خداوند ایشان را شمرد: ۱۷ لاوی سه پسر داشت با نام و حیوانات ایشان را به جای نخست زاده‌های حیوانات بنی اسرائیل به های جوشون و قهات و مراری. ۱۸ نامهای پسران جوشون بر حسب من بدء. آری، من خداوند هستم و لاویان از آن من می‌باشند. ۴۶ به طایفه‌هایشان لبی و شمعی بود. ۱۹ نامهای پسران قهات بر حسب منظور بازخورد ۲۷۳ نخست زاده بنی اسرائیل که اضافه بر تعداد لاویان طایفه‌هایشان عمرام و پصمهار و حیرون و عُریل بود. ۲۰ نامهای پسران جوشون بر حسب متفاوت عبادتگاه که ماری بر حسب طایفه‌هایشان محلی و موشی بود. اینها طایفه‌های بیست قیراط است، بگیر ۴۸ و آن را به عنوان وجه فدیه ایشان برای لاوی بر حسب خاندان‌هایشان بودند. ۲۱ طایفه‌های جوشون، لبیان و نخست زادگان اضافی، به هارون و پسرانش بده.» ۴۹ پس موسی شمعیان بودند. ۲۲ تعداد همه مردان و پسران از یک ماهه به بالا در مبلغ بازخورد ۲۷۳ پسر ارشد را که اضافه بر تعداد لاویان بودند، طایفه‌های جوشونیان ۷۵۰۰ نفر بود. ۲۳ اردگاهی که برای چادر دریافت کرد. (قبیله پسران ارشد از پادخت مبلغ بازخورد معاف بودند، زدن آنها تعیین شده بود در سوی غربی خیمه عبادت بود. ۲۴ نام چون لاویان به عوض ایشان وقف خداوند شده بودند). ۵۰ کل مبلغ رهبر قبیله‌های جوشونی الیاساف پسر لایل بود. ۲۵ وظیفه این دو بازخورد معادل ۱۳۶۵ متفاوت نقره بر حسب متفاوت عبادتگاه بود. ۵۱ طایفه لاوی عبارت بود از: مراقت از خیمه ملاقات، که شامل خیمه موسی طبق دستور خداوند، آن را به هارون و پسرانش تحويل داد.

عبادت و پوشندهای آن، پرده مدخل خیمه ملاقات، پوذهای دیوار ۴ خیاطی که اطراف خیمه و مذبح است، پرده مدخل حیاط و همه سپس خداوند به موسی و هارون فرمود: ۲ «نسل قهات را که طنابها و همچنین انجام کارهای مربوط به آنها. پسر لاوی: قهات طایفه‌ای از قبیله لاوی می‌باشند، بشمار. ۳ این سرشماری از تمام نوادگان لاوی (نامهای طایفه): عمرام، پصمهار، حیرون، عزیل مودان سی ساله تا پنجاه ساله که می‌توانند در خیمه ملاقات خدمت تعداد: ۸۶۰۰ نفر رهبر: الیاسافان (پسر عزیل) جایگاه اردو: کنند به عمل آید. ۴ «طایفه نسل قهات در خیمه ملاقات در سمت جنوبی خیمه عبادت ۳۱ وظیفه این چهار طایفه لاوی عبارت خصوص اسیاب پسیار مقدس خواهد بود. ۵ وقتی که اردو بخواهد بود از: مراقت از صندوق عهد خداوند، میز نان حضور، چراگان، حرکت کند، ابتداء هارون و پسرانش باید به خیمه عبادت داخل شوند مذبحها، لوازم مختلفی که در خیمه عبادت به کار می‌رفت، پرده بین و پرده داخلی را پایین آورده، صندوق عهد را با آن پوشانند. ۶ سپس مذبحها، لوازم مختلفی که در خیمه عبادت به کار می‌رفت، پرده بین و پرده داخلی را پایین آورده، صندوق عهد را با آن پوشانند. ۶ سپس قدس و قدس‌الاقداس، و انجام کارهای مربوط به آنها. (العاذر پسر پرده را با پوست بز پوشانیده، یک پارچه آبی رنگ روی پوست بز هارون، رئیس هیران لاویان بود و بر کار خدمتگاران قدس نظارت بکشند و چوبهای حامل صندوق عهد را در حلقه‌های خود قرار دهند. می‌کرد). پسر لاوی: ماری نوادگان لاوی (نامهای طایفه): محلی، ۷ «بعد ایشان باید یک پارچه آبی روی میزی که نان حضور بر آن شود کشیده، گذاشته می‌شود، بشتابها، فاشقها، کاسه‌ها، پیاله‌ها و نان موشی تعداد: ۶۱۰۰ نفر رهبر: صوریل (پسر ایچیال) جایگاه اردو: ۸ سپس یک پارچه ارغوانی روی آن اردو: سمت شمالی خیمه عبادت ۳۶ وظیفه این دو طایفه عبارت حضور را روی آن پارچه بگذارند. ۹ سپس تمام این دو طایفه از چوب بست خیمه عبادت، پشت‌بندها، ستونها، کشیده، آنگاه پارچه ارغوانی را با پوست بز پوشانند و چوبهای حامل پایه‌های ستونها، و تمام لوازم بر پا سازی آن و انجام کارهای مربوط میز را در حلقه‌ها جای دهند. ۹ «پس از آن باید چراگان، چراگاه، به آنها، و همچنین موازنی از ستونهای گدارگرد حیاط و پایه‌ها و ابیرها، سینی‌ها و ظرف روغن زیعون را با پارچه آبی رنگ پوشانند. میخها و طنابها. ۱۰ خیمه موسی و هارون و پسرانش می‌باشد در سمت شرقی خیمه ملاقات، یعنی جلوی آن و رو به آقاب بر پا چهار چوب حامل قرار دهند. ۱۱ «آنگاه یک پارچه آبی روی مذبح شود. ایشان به جای قوم اسرائیل وظیفه مراقت از خیمه عبادت را بر طلای بکشند و آن را با پوست بز پوشانیده، چوبهای حامل را در عهده داشتند. (هر کس که کاهن یا لاوی نبود و وارد خیمه عبادت حلقه‌های مذبح بگذارند. ۱۲ کلیه وسائل باقیمانده خیمه عبادت را

اعداد

1

پرچم و نشان ویژه خود را داشته باشد.» **3** جایگاه قبیله‌ها به ترتیب

زیر بود: قبیله رهبر تعداد پهودا نحشون (پسر عینیاداب) ۷۴۶۰۰ نفر

در روز اول ماه دوم از سال دوم، بعد از بیرون آمدن قوم اسرائیل پس اکار تنائیل (پسر صوغر) ۵۴۱۴۰۰ نفر از مصر، زمانی که قوم در بیان سینا ازو زده بودند، خداوند در خیمه ۵۷۱۴۰۰ نفر بنابراین، تعداد کل افراد ساکن در بخش پهودا که در ملاقات به موسی فرمود: **2** «تو و هارون به کمک رهبران هر قبیله، سمت شرقی اردوگاه قرار داشت، هرگاه بنی اسرائیل قوم اسرائیل را بحسب قبیله و خاندانشان سرشماری کنید و تمام به مکان تازه‌ای کوچ می‌کردند، این سه قبیله به ترتیب، پیشاپیش مردان بیست ساله و بالاتر را که قادر به چندگین هستند بشمارید.» آنها حرکت می‌کردند و راه را نشان می‌دادند. قبیله رهبر تعداد رهبرانی که از هر قبیله برای این کار تعیین شدند عبارت بودند از: زوینی الصور (پسر شدی‌ثور) ۴۶۰۵۰۰ نفر شمعون شلومی‌تل (پسر صوغر)، از قبیله پس‌کار؛ الى آب (پسر حیلون)، از قبیله زبیلون؛ اردوگاه قرار داشت، ۱۵۱۴۵۰ نفر بود. هر وقت بنی اسرائیل کوچ (پسر صوغر)، از قبیله افرایم، پسر یوسف؛ جملی‌تل (پسر صوریشادای)، صوریشادای ۵۹۱۳۰۰ نفر جاد الیاساف (پسر دعویل)، ۴۵۱۶۰ نفر از قبیله شمعون؛ نحشون (پسر عینیاداب)، از قبیله یهودا؛ تنائیل (پسر صوغر) ۵۹۱۳۰۰ نفر، از قبیله رئوبین؛ شلومی‌تل (پسر حیلون)، از قبیله زبیلون؛ اردوگاه قرار داشت، ۱۵۱۴۵۰ نفر بود. هر وقت بنی اسرائیل کوچ

الیشمع (پسر عیمه‌هد)، از قبیله افرایم، پسر یوسف؛ جملی‌تل (پسر صوریشادای)، صوریشادای ۵۹۱۳۰۰ نفر فدھصور، از قبیله منسی، پسر یوسف؛ ایدان (پسر جدعونی)، پشت سر این دو دیف، لاویان با خیمه عبادت حرکت می‌کردند. از قبیله بنیامن؛ اخیعزر (پسر عینیشادای)، از قبیله دان؛ فیجعیل (پسر مکردن)، این سه قبیله به ترتیب در ردیف بعدی قرار می‌گرفتند.

(پسر عکران)، از قبیله اشیر؛ الیاساف (پسر دعویل)، از قبیله جاد؛ می‌کردن، به همان ترتیبی که در اردوگاه، هر قبیله از قبیله دیگر جدا اخیر (پسر عینیان)، از قبیله نفتالی. **16** اینها رهبرانی بودند که از بود. قبیله رهبر تعداد افرایم اليشمع (پسر عیمه‌هد) ۴۰۱۵۰۰ نفر منسی میان قوم اسرائیل برای این کار انتخاب شدند. **17** در همان روز جملی‌تل (پسر فدھصور) ۳۲۰۲۰۰ نفر بنیامن ایدان (پسر جدعونی) موسی و هارون همراه رهبران قبایل، تمام مردان بیست ساله و بالاتر را ۳۵۱۴۰۰ نفر بودند و همان طور که خداوند کل افراد ساکن در بخش افرایم که در برای اسم نویسی فرا خواندند و همان طور که خداوند به موسی امر سمت غربی اردوگاه قرار داشت، ۱۰۸۱۰۰ نفر بود. موقع کوچ فرموده بود هر مرد بحسب خاندان و خانواده‌اش اسم نویسی شد.

فرموده بود هر مرد بحسب خاندان و خانواده‌اش اسم نویسی شد. **20** نتیجه نهایی سرشماری از این قرار است: از قبیله رئوبین (پسر تعداد دان اخیعزر (پسر عینیشادای) ۶۲۰۷۰۰ نفر اشیر فجعیل (پسر عکران) ۴۱۰۵۰۰ نفر، نفترنالی اخیر (پسر عینیان) ۵۹۱۳۰۰ نفر، از قبیله شمعون ۴۶۰۵۰۰ نفر، از قبیله زبیلون ۷۴۱۳۰۰ نفر، از قبیله پس‌کار ۴۵۱۶۰۰ نفر، از قبیله افرایم (پسر زوینی الصور) ۵۹۱۳۰۰ نفر، از قبیله اشیر ۱۵۱۴۵۰ نفر، از قبیله زبیلون ۳۲۰۲۰۰ نفر، از قبیله شمعون ۴۰۱۵۰۰ نفر منسی

قبیله جاد ۴۵۱۶۰۰ نفر، از قبیله زبیلون ۵۷۱۴۰۰ نفر، از قبیله افرایم (پسر نخست‌زاده ۴۱۰۵۰۰ نفر، از قبیله عینیان ۵۹۱۳۰۰ نفر، از قبیله شمعون ۴۶۰۵۰۰ نفر، از قبیله زبیلون ۷۴۱۳۰۰ نفر، از قبیله اشیر ۱۵۱۴۵۰ نفر، از قبیله زبیلون ۳۲۰۲۰۰ نفر، از قبیله افرایم (پسر زوینی الصور) ۵۹۱۳۰۰ نفر، از قبیله اشیر ۳۵۱۴۰۰ نفر، از قبیله دان ۶۲۰۷۰۰ نفر، از قبیله اشیر ۴۱۰۵۰۰ نفر، از قبیله نفتالی ۵۳۱۴۰۰ نفر، جمع کل ۶۰۳۵۰۰ نفر. **34** به این ترتیب قوم اسرائیل طبق دستور خداوند که خداوند به دست زندگی کشته خواهد شد. **52** هر یک از قبایل اسرائیل باید دارای اردوگاه جداگانه‌ای بوده، پرچم خاص خود را داشته باشند. **53** لاویان باید عبادت زندگی کنند. **51** هنگام جایه‌جایی خیمه عبادت لاویان باید آن را جمع کنند و دویاره آن را بر پا سازند. هر کس دیگری به آن دست بزنند کشته خواهد شد. **52** هر یک از قبایل اسرائیل باید دارای اردوگاه جداگانه‌ای بوده، پرچم خاص خود را داشته باشند. **53** لاویان باید گردآگرد خیمه عبادت خیمه زند تا میادا کسی به خیمه عبادت نزدیک شده، سبب نازل شدن غضب خداوند بر جماعت بنی اسرائیل شود. **54** پس قوم اسرائیل آنچه را که خداوند به موسی امر فرموده لاؤی را فرا خوان و ایشان را به عنوان دستیاران هارون نزد او حاضر بود، انجام دادند.

3 این است تاریخچه خاندان موسی و هارون در زمانی که خداوند خیمه عبادت، و جایه‌جایی آن است. ایشان باید در اطراف خیمه در کوه سینا با موسی سخن گفت: **2** هارون چهار پسر به نامهای ناداب (پسر نخست‌زاده)، ایهه، العازار و ایتمار داشت. **3** هر چهار نفر ایشان برای خدمت کاهنی انتخاب و تقدیس شدند تا در خیمه نداشتند، فقط العازار و ایتمار باقی ماندند تا پدرشان هارون را در عبادت خدمت کنند. **4** ولی ناداب و ایهه به علت استفاده از آتش غیر مجاز در حضور خداوند، در صحرای سینا مردند و چون فرزندی نداشتند، فرمودند که خدمت کاهنی انتخاب و تقدیس شدند تا در خیمه نداشتند، فقط العازار و ایتمار باقی ماندند تا پدرشان هارون را در خدمت کاهنی باری کنند. **5** پس خداوند به موسی فرمود: **6** «قبیله

شود.» **54** پس قوم اسرائیل آنچه را که خداوند به موسی امر فرموده لاؤی را فرا خوان و ایشان را به عنوان دستیاران هارون نزد او حاضر بود، انجام دادند.

7 ایشان باید از دستورهای او پیروی نموده، به جای تمام قوم اسرائیل خدمات مقدس خیمه ملاقات را انجام دهند، زیرا ایشان به نمایندگی از طرف بنی اسرائیل باید اسرائیل باید گردآگرد خیمه ملاقات با فاصله معینی از آن اردو بزنند و هر یک

2

خداوند به موسی و هارون فرمود: **2** «قبایل بنی اسرائیل باید نمایندگی از طرف بنی اسرائیل تعیین شده‌اند تا زیر نظر هارون خدمت

در آن می‌توان کاشت تعیین شود. قطعه زمینی که صد کیلو جو در آن پاشیده شود، پنجاه مثقال نقره ارزش دارد. **17** اگر شخصی در سال بیویل مزوعه خود را وقف خداوند کند، در آن صورت قیمت زمین برابر با قیمت محصول پنجاه ساله آن خواهد بود. **18** ولی اگر بعد از سال بیویل باشد، آنگاه کاهن قیمت زمین را به تابعیت تعداد سالهایی که به سال بیویل بعدی باقی مانده است، تعیین خواهد کرد. **19** اگر آن شخص تصمیم بگیرد آن مزوعه را باخرید نماید، بایستی علاوه بر قیمتی که کاهن تعیین می‌نماید یک پنجم هم اضافه پردازد و مزوعه دوباره مال خودش خواهد شد. **20** ولی اگر مزوعه را بدون اینکه باخرید نموده باشد، به دیگری بفروشد، دیگر هرگز حق باخرید آن را خواهد داشت. **21** وقتی که در سال بیویل آن مزوعه آزاد شود، به عنوان موقوفه متعلق به خداوند خواهد بود و باید به کاهنان داده شود. **22** «اگر کسی مزوعه‌ای را که خریده است، وقف خداوند کند ولی آن مزوعه قسمتی از ملک خانوادگی او نباشد، **23** کاهن باید از این را به تابعیت مقدار سالهایی که تا سال بیویل مانده، تعیین کند، و او هم باید همان روز مبلغ تعیین شده را پردازد. این مبلغ به خداوند تعلق دارد. **24** در سال بیویل مزوعه به صاحب اصلی آن که از او خریداری شده، باز پس داده شود. **25** تمام قیمت گذاری‌ها باید بر حسب مثقال عبادتگاه که معادل بیست قیراط است، باشد. **26** «نخست رازه هر حیوانی، خواه گاو و خواه گوسفند، متعلق به خداوند است، پس کسی نمی‌تواند آن را برای خداوند نذر کند. **27** اما نژاد حیوان حرام گوشت را که نمی‌توان برای خداوند قربانی کرد، می‌توان با پرداخت قیمتی که کاهن برای آن تعیین می‌کند به اضافه یک پنجم، باخرید نمود. اگر صاحب خواهد آن را باخرید کند، کاهن می‌تواند آن را به شخص دیگری بفروشد. **28** «اما چیزی که تمامًا وقف خداوند شده باشد، چه انسان، چه حیوان و چه مزوعه خانوادگی، هرگز فروخته یا باخرید نشود چون برای خداوند بسیار مقدس است. **29** کسی که در دادگاه به مرگ محکوم شده باشد نمی‌تواند جان خود را باخرید نماید، بلکه باید حتماً کشته شود. **30** «دهیک محصول زمین، چه از غله و چه از میوه، از آن خداوند است و مقدس می‌باشد. **31** اگر کسی بخواهد این میوه یا غله را باخرید نماید، باید یک پنجم به قیمت اصلی آن اضافه کند. **32** دهیک گله و رمه از آن خداوند است. وقتی حیوانات شمرده می‌شوند، هر دهmin حیوان متعلق به خداوند است. **33** صاحب گله نباید حیوانات را طوی قرار دهد که حیوانات بد برای خداوند جدا شوند و نباید جای حیوان خوب را با بد عوض کند. اگر چنین کند، هر دو حیوان متعلق به خداوند خواهند بود و دیگر هرگز حق باخرید آنها را خواهد داشت.» **34** این است دستورهایی که خداوند در کوه سینا توسط موسی به قوم اسرائیل داد.

جانوران وحشی را می‌فرستم تا فرزنداتنان را بکشند و حیوانات شما را کرده‌ام؛ پس اگر دل نامخون ایشان فروتن شود و تقصیرات خود را هلاک کنند. در نتیجه تعداد جمعیت شما کاسته خواهد شد و پیندزیند، **۴۲** آنگاه دوباره وعده‌های خود را با ابراهیم و اسحاق و جاده‌هایتان بدون رهگذر و متربوک خواهد گردید. **۲۳** «اگر با وجود یعقوب به یاد خواهم آورد و به یاد سزمین آنها خواهم افتاد، **۴۳** این اصلاح نشوید و برخلاف خواست من رفتار کنید، **۲۴** آنگاه من سزمینی که متربوک مانده، کشت نشده و استراحت یافته است. هر هم برخلاف میل شما رفقار خواهم کرد و شما را به سبب گناهاتنان چند ایشان به خاطر رد کردن قوانین من و خوار شمردن فرایض من هفت بار بیشتر از پیش تنبیه خواهم نمود. **۲۵** اگر عهد مرآ بشکید، مجازات خواهد شد، **۴۴** ولی با وجود این من ایشان را در سزمین از شما انتقام خواهم گرفت و علیه شما جنگ بر پا خواهم کرد. دشمنانشان ترک نخواهم کرد و به کلی از بین نخواهم برد و عهد وقتی از دست دشمن به شهرهایتان بگزیرد را آججا وبا به میان شما خود را پا آنها نخواهم شکست، چون من یهوه، خدای ایشان هستم. خواهم فرستاد، و شما مغلوب دشمنان خواهید شد. **۲۶** ذخیره آرد **۴۵** من عهدی را که با اجداد ایشان بستم به یاد خواهم آورد، زیرا من شما را از بین خواهم برد به طوری که حتی یک تئور هم برای پختن اجداد ایشان را پیش چشم تمام قومها از مصر بیرون آوردم تا خدای نان ده خانواده زیاد باشد. وقتی سهم نان خود را بخوردید، باز هم ایشان باشم. من یهوه هستم.» **۴۶** اینها احکام، قوانین و مقرراتی گرسنه خواهید ماند. **۲۷** «با وجود این اگر باز به من گوش ندهید هستند که خداوند در کوه سینا توسط موسی به قوم اسرائیل داد.

و اطاعت نکید، **۲۸** به شدت غضبناک خواهیم شد و به سبب **۲۷** خداوند به موسی فرمود: «این دستورها را به قوم بني اسرائیل گناهاتنان هفت مرتبه شدیدتر از پیش شما را تنبیه خواهم کرد، **۲۹** به حدی که از شدت گرسنگی پسran و دختران خود را خواهید خورد. بدء: هرگاه شخصی به موجب نذری به خداوند وقف شود، می‌تواند **۳۰** بختنه‌هایی را که در بالای تپه‌ها ساخته‌اید خراب خواهم کرد، مبلغ معینی پیرداد و خود را از وقف آزاد سازد. **۳** مردی که سنش مذبحهایی را که بر آنها بخور می‌سوزانید با خاک یکسان خواهم نمود، جسدی‌های شما را بر بنهای یی جانان خواهیم انداخت و از شما عبادتگاه، پیردادزد. **۴** زنی که سنش بین بیست تا شصت سال باشد، بینهای مثقال نقره برجسب مثقال نفرت خواهم داشت. **۳۱** شهرهایتان را ویران و مکانهای عبادت‌دان نفرت خواهیم داشت. **۳۲** آری، پسر شاهزاده شوید. سرزمین شما خالی و شهرهایتان خراب خواهید شد. **۳۳** «پلای جنگ را بر شما خواهیم فرستاد تا در میان سرزمین شما را خالی از سکنه خواهیم کرد به طوری که دشمنان در آنجا ساکن خواهید شد و از بالایی که بر سر شما آورده‌ام، حیران پانزده مثقال نقره و زن از شصت سال به بالا باید ده مثقال نقره خواهید شد. **۳۴** سرانجام در تمام سالهایی که شما در سزمین دشمن در اسارت به سر می‌برید، زمین پای خواهد ماند و از سالهای شیّات خود برخوردار خواهد شد و استراحت خواهد کرد. **۳۵** آری، زمین در تمام مدتی که متربوک است استراحت خواهد کرد، استراحتی که در شیّاتهای ایام سکونت شما از آن بی‌بهره بود. **۳۶** «کاری می‌کنم که آن عده از شما هم که به سزمین دشمن به اسارت رفته‌اید، در آنجا عنوان قریانی به خداوند تقدیم می‌شود، چنین هدیه‌ای به خداوند پیردادزد. **۱۰** نذرکننده تصمیم خود را در خصوص چیزی مقدس خواهد بود. **۱۱** ولی اگر کسی فقیرتر از آن باشد که بتواند این مبلغ را پیردادزد، نزد کاهن آورده شود و کاهن مبلغی را تعیین کند که او قادر به پرداخت آن باشد. **۹** «اگر نذر او شامل دادن حیوانی است که به عنوان قریانی به خداوند تقدیم می‌شود، چنین هدیه‌ای به خداوند پیردادزد. **۱۲** تا قیمتیش را تعیین کند و او باید آن مبلغ را هر گمان اینکه دشمن در تعقیب شماست، خواهید گریخت و بر زمین خواهید افتاد. **۱۳** آری، هر چند کسی شما را تعقیب نکند، پا به عنوان قریانی تقدیم نمود ولی صاحبیش می‌خواهد آن را بازخرید فرار خواهید گذاشت و در حین فرار روی هم خواهید گذاشت. **۱۴** اگر کسی از نماید، در آن صورت علاوه بر قیمتی که کاهن تعیین می‌کند، باید یک پیچم قیمت آن را نیز اضافه پیردادزد. **۱۵** اگر قیمت خانه خود را قدر که باشد، پیردادزد. **۱۶** آری، هر چند کسی خانه را تعیین کند و نذرکننده، **۱۷** آنها لی که باقی بمانند در سزمین دشمن به خاطر گاهایان خود و گناهان اجدادشان از بین خواهند رفت. **۱۸** اگر به میان قومها هلاک خواهید شد و در میان دشمنان از پای در خواهید آمد. **۱۹** آنها لی که باقی بمانند در سزمین دشمن به قیمت خانه خود را هر قدر که باشد، پیردادزد. **۲۰** اگر وقف کننده بخواهد تقصیرات خود و تقصیرات پدرانشان اعتراف کنند، باید یک پیچم بر قیمت آن اضافه کند، **۲۱** و من نیز به آنگاه خانه دویاره از آن خودش خواهد بود. **۲۲** اگر کسی قسمتی از مخالفت با ایشان برخاسته و ایشان را به سزمین دشمنانشان تبعید زمین خود را وقف خداوند کند، ارزش آن به تناسب مقدار بزری که

پس داده نخواهد شد. **31** اما خانه‌هایی را که در روستاهای بدون چون بنی اسرائیل به من تعلق دارند و بندگان من هستند، که آنها دیوار قرار دارند، می‌توان مثل زمین زراعی در هر زمان بازخرید نمود و را از سزمین مصر بیرون آوردم. من بیوه خدای شما هستم.

در سال پوییل باید آنها را به صاحبان اصلی بازگردانید. **32** «اما یک **26** استشنا وجود دارد: خانه‌های لاویان، حتی اگر در شهر نیز باشد، در

هر موقع قابل بازخرید خواهد بود **33** و باید در سال پنجاهم به سنگهای تراشیده شده برای پرستش بر پا نگذین، زیرا من بیوه، خدای صاحبان اصلی پس داده شوند، چون به لاویان مثل قبیله‌های دیگر شما هستم. **2** قانون روز شبات مرا اطاعت نکنید و خیمه ملاقات زمین زراعی داده نمی‌شود، بلکه فقط در شهرهای خودشان به ایشان مرا محترم بدارید، زیرا من بیوه هستم. **3** «اگر فرایض و فرامین مرا خانه داده می‌شود. **34** لاویان اجازه ندارند سرمهعه‌های حومه شهر خود اطاعت کنید، **4** به موقع برای شما باران خواهم فرستاد و زمین، را بفروشند، زیرا اینها ملک ابدی ایشان است. **35** «اگر یکی از هم محصول خود را و درختان، میوه خود را خواهد داد. **5** خمن شما به نژادان اسرائیلی تو فقیر شد، وظيفة توست که به او کمک کنی. پس قدری زیاد خواهد بود که کوپیدن آن تا هنگام چیدن انگور ادامه از او دعوت کن تا به خانهٔ تو بیاید و مثل میهمان با تو زندگی کند. خواهد داشت و انگور شما به قدری فراوان خواهد بود که چیدن آن تا **36** از او هیچ سود نگیری، بلکه از خدای خود بترس و بگذر برادرت فصل کاشتن بذر طول خواهد کشید. خواک کافی خواهد داشت و با تو زندگی کنند. **37** برای پولی که به او قرض می‌دهی سود نگیر و در سزمین خود در امنیت زندگی خواهید کرد، **6** زیرا من به سزمین بدنون بهره به او خواهک بفروش، **38** زیرا خداوند، خدایتان، شما را از شما صلح و آرامش خواهم بخشید و شما با خاطری آسوده به خواب سزمین مصر بیرون آورد تا سزمین کنعان را به شما بدهد و خدای خواهید رفت. حیوانات خطرناک را از سزمینتان دور خواهم نمود **39** «اگر یکی از هم نژادان اسرائیلی تو فقیر شد و خود را و شمشیر از زمین شما گذرن خواهد کرد. **7** دشمنتان را تعقیب شما باشد. **40** «اگر یکی از هم نژادان اسرائیلی تو فقیر شد و خود را شمشیرهایتان خواهید کشت. **8** پنج نفر از میهمان روزمزد یا میهمان رفقار کنی، **41** بدلک باید با او خواهید کرد و ایشان را با شمشیرهایتان خواهید کشت. **9** شما را مورد لطف خود قرار فامیل و املاک خود بازگردد. **42** شما بندگان خداوند هستید و خواهم داد و شما را کثیر گردانیده، به عهدی که با شما بستهام وفا خداوند شما را از مصر بیرون آورد، پس ناید به بردگی فروخته شوید. خواهیم کرد. **10** به قدری محصول اضافی خواهید داشت که در **43** با آنها با خشونت رفقار نکن و از خدای خود بترس. **44** اما وقت به دست آمدن محصول جدید ندانید با آن چه کنید! **11** من اجازه دارید بردگانی از اقوامی که در اطراف شما زندگی می‌کنند در میان شما ساکن خواهیم شد و دیگر شما را مقطع خواهیم کرد. خربیداری کنید **45** و همچنین می‌توانید فرزندان غریبیان را که در میان **12** در میان شما راه خواهیم رفت و خدای شما خواهیم بود و شما قوم شما ساکنند بخیرید، حتی اگر در سزمین شما به دنیا آمده باشند. من خواهید بود. **13** من بیوه، خدای شما هستم که شما را از **46** آنان بردگان همیشگی شما خواهید بود و بعد از خودتان می‌توانید سزمین مصر بیرون آوردم تا دیگر بده نباشد. زنجیرهای اسارت شما ایشان را برای فرزندانانت واگذارید. ولی با برادرانانت از قوم اسرائیل را پاره کردم و شما را رسپلند نمودم. **14** «ولی اگر به من گوش چنین رفقار نکنید. **47** «اگر غریبی که در میان شما ساکن است ندھید و مرا اطاعت نکنید، **15** فرایض و قوانین مرا به جا نایورد و ژرائمند شود و یک اسرائیلی، قبیر گردد و خود را به آن غریب یا به عهدی را که با شما بستهام بشکنید، **16** آنگاه من شما را تنبیه یکی از افراد خاندان او بفروشند، **48** پس از فروخته شدن، حق خواهیم کرد و وحشت و بیماریهای مهلک و تی که چشمها یاتان را بازخرید خواهد داشت. یکی از برادرانش می‌تواند او را بازخرید کند، کور کند و عمرتان را تلف نماید بر شما خواهیم فرستاد. بذر خود را **49** یا عموم یا پسر عمومیش یا یکی از اقوام نزدیکش می‌تواند او را بیهوده خواهید کاشت، زیرا خداوند آن را خواهند خورد. بازخرید نماید. اگر خود او هم پولی به دست آوردم، می‌تواند خود را **17** من بر ضد شما برخواهیم خاست و شما در برایر دشمنان خود پا بازخرید نماید. **50** او با بازخرید کنده‌اش باید از سال بزرده شدنش تا به فار خواهید گذاشت. کسانی که از شما نفرت دارند بر شما سال پوییل را حساب کنید. بهای آزادی او باید برا بر مرد یک کارگر در حکومت خواهند کرد. حتی از سایه خود خواهید ترسید. **18** «اگر همان مدت باشد. **51** اگر تا سال پوییل مدت زیادی باقی مانده باز هم مرا اطاعت نکنید، هفت بار شدیدتر از پیش، شما را به خاطر باشند، او باید پول بیشتری برای آزادی خود بپردازد **52** و اگر سالهای گناهاتان مجازات خواهیم کرد. **19** قدرت شما را که به آن فخر کمی تا سال پوییل مانده باشد، بول کمتری. **53** اگر خود را به می کنید، نابود خواهیم کرد. آسمان شما بی باران و زمین شما خشک غریبه‌ای بفروشد آن غریبه باید با او مثل یک کارگر روزمزد رفقار کند؛ خواهد شد. **20** نیروی خود را از دست خواهید داد، چون زمین شما ناید با او با خشونت رفقار نماید. **54** اگر پیش از فرا رسیدن سال بی حاصل خواهد شد و درختانتان میوه خود را نخواهند داد. **21** بیویل بازخرید نشود، باید در آن سال، خود و فرزندانش آزاد گردند، «اگر همچنان با من مخالفت کنید و به من گوش ندهید، آنگاه به خاطر گناهاتان هفت مرتبه بیشتر بلا بر سرتان خواهیم فرستاد. **22**

شش تایی روی میزی که از طلای خالص است و در حضور خداوند برای شما، کارگران و بردگان شما، و هر غریبی که در میان شما قرار دارد بگذار. **7** روی هر ردهف نان، کندر خالص بگذار، تا ساکن است. بگذارید حیوانات اهلی و وحشی نیز از محصول زمین همراه نان، به عنوان یادگاری و هدیه مخصوص به خداوند تقديم بخورند. **8** «هر پنجاه سال یک بار، **9** در روز کفاره که روز دهم شود. **8** هر روز شنبهات، این نان باید در حضور خداوند چیده شود. از ماه هفتم است، در سراسر سرزمین تان شیبورها را با صدای بلند این نان به عنوان عهدی ابدی باید از پنی اسرائیل دریافت شود. **9** بنوازید. **10** سال پنجهام، سال مقدسی است و باید برای تمام نانها به هارون و پسراش و نسلهای او تعليق دارد و ایشان باید آنها ساکنان سرزمینتان از ارادی اعلام شود. در آن سال باید تمام مامیلک را در جای مقدسی که برای این منظور در نظر گرفته شده است فامیلی که به دیگران فروخته شده به صاحبان اصلی یا وارثان ایشان بعوروند، زیرا این هدیه از مقدس‌ترین هدایای است که بر آتش به پس داده شود و هر کسی که به بردگی فروخته شده نزد خانواده‌اش در راه خداوند تقديم می‌شود.» **10** روزی در اردوگاه، مرد جوانی که فستاده شود. **11** سال پنجهام، سال بیویل است. در آن سال نه بذر مادرش اسرائیلی و پدرش مصری بود با یکی از مردان اسرائیلی به نزاع بکارید، نه محصولاتتان را درو کنید، و نه انگورتان را جمع کنید، پرداخت. **11** هنگام نزاع مردی که پدرش مصری بود به خداوند کفر **12** زیرا سال بیویل برای شما سال مقدسی است. خوراک آن سال گفت. پس او را نزد موسی آوردند. (مادر آن مرد، دختر دیری از شما از محصولات خودروی باشد که در مرتعه‌ها می‌رویند. **13** آری، قبیله دان بود و شلومیت نام داشت). **12** او را به زندان انداختند تا در طول سال بیویل هر کسی باید به ملک اجدادی خود بازگردد. هنگامی که معلوم شود خواست خداوند برای او چیست. **13** انگاه آگر آن را فروخته باشد، دوباره از آن خودش خواهد شد. **14** اگر خداوند به موسی فرمود: **14** «کسی را که کفر گفته بیرون اردوگاه بیرون زمینی به همسایه خود می‌فروشید یا زمینی از او می‌خیرد، در معامله و به تمام کسانی که کفر او را شنیدند، بگو که دستهای خود را بی انصافی نکنید. **15** مبلغی که برای خرید زمین می‌پردازید باید با در بر سر او بگذارند. بعد تمام جماعت او را سنتگسارت کنند. **15** به نظر گرفتن تعداد سالهایی باشد که از سال بیویل گذشته است. پنی اسرائیل بگو: هر که به خدای خود کفر و ناسرا بگوید باید سزاپایی فروشنده نیز باید بر اساس تعداد سالهایی که تا سال بیویل بعدی را بییند. **16** هر که نام خداوند را کفر بگوید باید کشته شود؛ تمام مانده، مبلغش را تعیین کنند. **17** از خدای خود پرسید و یکدیگر را جماعت باید او را سنتگسارت کنند. هر اسرائیلی یا غیر اسرائیلی میان فریب ندهید. من بمهو خدای شما هستم. **18** اگر از احکام و قوانین شما که به خداوند کفر بگوید، باید کشته شود. **17** هر که انسانی خداوند اطاعت کنید در آن سرزمین، امنیت خواهید داشت **19** و را بکشد، باید کشته شود. **18** هر کس حیوانی را که مال خودش زمین محصول خود را خواهد داد و شما سیر و آسوده‌خاطر خواهید نیست بکشد، باید عوض دهد: جان در عرض جان. **19** هر که بود. **20** شاید پرسید: «پس در سال هفتم که نه اجازه داریم چیزی صدمه‌ای به کسی وارد کنند، باید به خود او نیز همان صدمه وارد بکاریم و نه محصولی جمع کنیم، چه بخوبیم؟» **21** من محصول شود: **20** شکستگی به عوض شکستگی، چشم به عوض چشم و سال ششم را به قدری برکت می‌دهم که تا زمان برداشت محصولی دندان به عوض دندان. **21** پس، هر کس حیوانی را بکشد، باید که در سال هشتم کاشته‌اید باقی بماند و شما از آن بخورید. **23** برای آن عوض دهد، اما اگر انسانی را بکشد، باید کشته شود. **22** «به یاد داشته باشید که زمین مال خداوند است، و نمی‌توانید آن را این قانون هم برای غریبیها و هم برای اسرائیلی‌هاست. من بمهو، برای همیشه بفروشید. شما می‌همان خداوند هستید و می‌توانید فقط خدای شما هستم.» **23** پس آن جوان را که کفر و ناسرا گفته بود از محصول زمین استفاده کنید. **24** هنگام فروش زمین، باید قید بیرون اردوگاه برده، همان‌طور که خداوند به موسی امر فرموده بود، شود که هر وقت فروشنده بخواهد، می‌تواند زمین را بازخرید نماید. **25** اگر کسی تئگدست شد و مقداری از زمین خود را فروخت، سنتگسارت کردند.

25 هنگامی که موسی بالای کوه سینا بود، خداوند به او فرمود: اگر کسی را نداشته باشد که آن را بازخرید کند ولی خود او پس **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: وقتی به سرزمینی که من به از مدتی به مقدار کافی بول به دست آورد، **27** انگاه، هر وقت شما می‌دهم رسیداید، هر هفت سال یک بار بگذارید زمین در حضور که بخواهد می‌تواند با نظر گرفتن مقدار محصولی که تا سال خداوند استراحت کند. **3** شش سال زمینهای زراعی خود را بکارید، پنجهام از زمین حاصل می‌شود، قیمت آن را بپردازد و زمین را پس درختان انگورتان را هرس نماید و محصولات خود را جمع کنید، بگیرد. **28** ولی اگر صاحب اصلی نتواند آن را بازخرید نماید، زمین **4** ولی در طول سال هفتم زمین را وقف خداوند کنید و چیزی در تا سال بیویل از آن مالک جدیدش خواهد بود، ولی در سال بیویل آن نگارید. در تمام طول آن سال بذری نکارید و درختان انگورتان باید دوباره آن را به صاحبیش برسگرداند. **29** «اگر مردی خانه خود را را هرس نکنید. **5** حتی نباتات خودرو را برای خود درو نکنید و که در شهر است بفروشد، تا یک سال فرست دارد آن را بازخرید انگورها را برای خود نچینید، زیرا آن سال برای زمین، سال استراحت است. **6** هر محصولی که در آن سال بروید برای همه می‌باشد، یعنی صاحب جدیدش خواهد بود و در سال بیویل به صاحب اصلی اش

خمرمایه خورده شود. 7 در روز اول این عید برای عبادت جمع شوید بر آتش به خداوند تقدیم کنند. 28 در روز کفاره کار نکنید، زیرا و از همه کارهای معمول خود دست بکشید. 8 هفت روز هدایای روزی است که باید برای گاهان خود از پیوه خدايان طلب آمرزش سوختنی به خداوند تقدیم نمایید و در روز هفتم نیز از کارهای معمول نمایید. 29 هر شخصی که آن روز را در روزه سر نبرد، از میان قوم خود دست کشیده برای عبادت جمع شوید.» 9 خداوند به موسی خود منقطع خواهد شد. 30 من هر کسی را که در آن روز دست فرمود: 10 «اين دستورها را به بنی اسرائیل بده: وقتی به سرزمینی که به هرگونه کاری پرند، از میان شما هلاک خواهم ساخت. 32 از من به شما می دهم داخل شدید و اولین محصول خود را درو کردید، غروب روز نهم ماه هفتم تا غروب روز بعد، روز مخصوص کفاره است باقهای از نیر محصول خود را نزد کاهن بیاورید. 11 فرای روز و باید در آن روز روزه بگیرید و استراحت کنید.» 33 خداوند به شبات، کاهن باقه را در حضور خداوند شما را موسی فرمود: 34 «اين دستورها را به بنی اسرائیل بده. روز پاژدهم ماه پیشبرد. 12 همان روز یک بره یک ساله سالم و بی عیب به عنوان هفتم، عید سایانها آغاز می شود و باید تا مدت هفت روز در حضور قربانی سوختنی به خداوند تقدیم کنید. 13 برای هدیه آردی آن، دو خداوند جشن گرفته شود. 35 در روز اول تمامی قوم اسرائیل را برای کیلو آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون اوردید، بر آتش به خداوند تقدیم عبادت جمع کنید و از کارهای معمول خود دست بکشید. 36 در کنید. این هدیه، هدیه‌ای مخصوص و خوشو برای خداوند خواهد هر هفت روز عید، هدیه‌ای بر آتش به خداوند تقدیم نمایید. در بود. یک لیتر شراب هم به عنوان هدیه نوشیدنی تقدیم نمایید. 14 تا روز هشتم دوباره تمامی قوم را برای عبادت جمع کنید و هدیه‌ای این هدایا را به خدايان تقدیم نکرده‌اید، تباید نان با حمیوات تازه یا بر آتش به خداوند تقدیم نمایید. این روز، آخرین روز عید است و بر شته بخوردید. این قانونی است همیشگی برای تمام نسلهای شما در نایاب هج کاری انجام دهد. 37 «اين است اعیاد مقدسی که در هر جایی که زندگی کنید. 15 «هفت هفته بعد از روزی که اولین آنها باید تمامی قوم برای عبادت جمع شده، قربانیهای سوختنی، باقه خود را به من تقدیم کرددید، 16 یعنی در روز پیچاهم که روز هدایای آردی، هدایای نوشیدنی و سایر قربانیها را بر آتش به خداوند بعد از هفتمنی شبات است هدیه دیگری از محصول تازه خود به تقدیم کنند. 38 این اعیاد مقدس غیر از روزهای مخصوص شبات حضور خداوند بیاورید. 17 هر خانواده‌ای دو قرص نان که از دو است. هدایایی که در این اعیاد تقدیم می کنید غیر از هدایای روزانه، کیلو آرد مرغوب همراه با خمرمایه پخته شده باشد، بیاورد تا در نذری و داوطلبانه‌ای است که به خداوند تقدیم می کنید.» 39 «اين حضور خداوند تکان داده شود و به عنوان هدیه‌ای از آخرین برداشت روز پانزدهم ماه هفتم که پایان برداشت محصول است، این عید مخصوص خداوند تقدیم شود. 18 همراه با این نانها، هفت بره یک ففت روزه را در حضور خداوند جشن بگیرید. به یاد داشته باشید که مساله بی عیب، یک گوساله و دو قوج به عنوان قربانی سوختنی با روزهای اول و آخر این عید، روزهای استراحت می باشد. 40 در روز هدایای آردی و نوشیدنی آنها به خداوند تقدیم کنید. این هدایا، اول، از درختان خود میوه‌های خوب بچینید و شاخه‌های نخل و هدایای مخصوص و خوشو برای خداوند خواهد بود. 19 همچنین شاخه‌های درختان پریگ و شاخه‌های بید را گرفته با آنها سایان یک بر نر به عنوان قربانی گناه و دو بره نر یک ساله به عنوان قربانی درست کنید و هفت روز در حضور پیوه خدايان شادی کنید. 41 سلامتی ذبح کنید. 20 «کاهن، این دو بره ذبح شده را با نانهای برگزاری این عید هفت روزه در ماه هفتم پرای خداوند، فریضه‌ای ابدی پخته شده از آخرین برداشت محصول شما به عنوان هدیه مخصوص است که باید نسل اندر نسل انجام گیرد. 42 در طول آن هفت روز در حضور خداوند تکان دهد. این هدایا برای خداوند مقدس و همه شما اسرائیلی‌ها باید در سایانها به سر بپید. 43 هدف از این باید برای خوارک به کاهنان داده شوند. 21 در آن روز اعلان شود عید آن است که نسلهای شما بدانند هنگامی که من بنی اسرائیل را از که مردم از کارهای معمول خود دست کشیده، برای عبادت جمع مصر بیرون آوردم، آنها را در زیر سایانها سکونت دادم. من خداوند، شوند. این قانونی است همیشگی برای نسلهای شما در هر جا که خدای شما هستم.» 44 بدین ترتیب موسی قوانین اعیاد خداوند را به باشید. 22 «وقتی که محصولات خود را درو می کنید، گوشه‌های اطلاع قوم اسرائیل رسانید.

مزرعه خود را تماماً درو نکنید و خوشه‌های بر زمین افادة را جمع نکنید. آنها را برای فقر و غربانی که در میان شما ساکنند، پکاردید. 24 خداوند به موسی فرمود: 2 «به بنی اسرائیل دستور بده روغن من پیوه، خدای شما هستم.» 23 خداوند به موسی فرمود: 24 خالص از زیتون فشرده برای ریختن در چراغدان بیاورند تا چراغها «این دستورها را به بنی اسرائیل بده: روز اول ماه هفتم هر سال، روز همیشه روشن باشند. 3 هارون چراغدان را بیرون پرده صندوق عهد استراحت است و همه قوم اسرائیل باید با شنیدن صدای شیورها، در خیمه ملاقات، از غروب تا صبح همیشه در حضور خدا روشن برای عبادت جمع شوند. 25 در آن روز هدیه‌ای بر آتش به خداوند نگاه دارند. این یک قانون جاودانی برای نسلهای شمامت. 4 او تقدیم کنید و هچ کار دیگری انجام ندهید.» 26 خداوند به موسی باید چراغهای چراغدان طلای خالص را همیشه در حضور خداوند فرمود: 27 «روز دهم ماه هفتم هر سال، روز روشن نگاه دارد. 5 آرد مرغوب بپرداز و از آن دوازده قرص نان بپز؛ روز تمام قوم باید برای عبادت جمع شوند و روزه بگیرند و هدیه‌ای برای هر قرص، یک کیلو آرد مصرف کن. 6 آنها را در دو ردیف

مرض پوستی داشته باشد یا بیضه‌هایش آسیب دیده باشد، **21** به سبب ایشان، سبب شوند که آنها مجرم گردند، زیرا من یهود هستم که آنها نقص جسمی اش اجازه ندارد هدایای خوارکی را که بر آتش به خداوند را تقدیس کرده‌ام.» **17** خداوند به موسی فرمود: **18** «این دستورها را تقدیم می‌شود، تقدیم کند. **22** با وجود این باید از خوارک کاهنات به هارون و پسرانش و تمامی قوم اسرائیل بده: اگر یک نفر اسرائیلی یا که از هدایای تقدیمی به خداوند است به او غذا داده شود هم از غریبی که در میان شما ساکن است، به خداوند هدیه‌ای برای قباینی هدایای مقدس و هم از مقدس‌ترین هدایا. **23** ولی او نباید به پرده سوختنی تقایم کند، خواه نذری باشد خواه داوطلبانه، **19** فقط به مقدس خیمه ملاقات یا به منبع نزدیک شود چون نقص بدنش دارد و شرطی مورد قبول خداوند خواهد بود که آن حیوان، گاو یا گوسفند با این عمل او خیمه ملاقات مرا بی‌حرمت می‌کند، زیرا من که خداوند بزر، نر و بی‌عیب باشد. **20** حیوانی که نقصی داشته باشد نباید هستم آن را تقدیس کرده‌ام.» **24** موسی این دستورها را به هارون و پسرانش و تمامی قوباینی را به عنوان قربانی سلامتی به خداوند تقدیم پسرانش و تمامی قوم اسرائیل داد.

22 خداوند به موسی فرمود: **2** «به هارون و پسرانش بگو که بی‌عیب باشد و گزنه مورد قبول خداوند واقع نمی‌شود. **22** حیوان حرمت قباینها و هدایای مقدسی را که قوم به من وقف می‌کنند، نگه کرو، شل یا مجموع و یا حیوانی که بدنش پر از زخم است و یا مبتلا دارند و نام مقدس مرا بی‌حرمت نسانزند، زیرا من یهود هستم. **3** این به گزی یا آبله می‌باشد، نباید به خداوند هدیه را دستورها را به آنها بده. در نسلهای شما اگر یک کاهن در حالی که بر آتش منبع به خداوند تقدیم نکنید. **23** اگر گاو یا گوسفندی که نجس است به این هدایای مقدسی که بنی اسرائیل به خداوند وقف تقدیم خداوند می‌شود عضو بیش از حد بلند یا کوتاه داشته باشد، آن کرده نزدیک شود، او باید از مقام کاهنی داوطلبانه می‌توان ذبح کرد ولی نه به عنوان نذر. **24** حیوانی که جذام داشته باشد یا از بدنش مایع ترشح **24** حیوانی را که بیضه‌اش نقص داشته باشد یعنی کوفه با بریده شود، تا وقتی که ظاهر نشده، حق ندارد از قربانیهای مقدس بخورد. باشد هرگز نباید در سزمین خود برای خداوند قربانی کنید. **25** هر کاهنی که به جنائزهای دست بزنند یا در اثر خروج ممی‌نجس این محدودیت، هم شامل قربانیهای غریبانی است که در میان شما گردد، **5** و یا حیوان یا شخصی را که نجس است لمس کند، **6** آن ساکنند و هم قربانیهای خود شما، چون هیچ حیوان معبوی برای کاهن تا عصر نجس خواهد بود، و تا هنگام غروب که غسل می‌کند قربانی پذیرفته نمی‌شود.» **26** خداوند به موسی فرمود: **27** «وقی گاو نباید از قربانیهای مقدس بخورد. **7** وقتی که آفاتان غروب کرد، او یا گوسفند یا بزی زایده شود باید تا هفت روز پیش مادرش بماند ولی دوباره طاهر می‌شود و می‌تواند از خوارک مقاس بخورد، چون خوارک از روز هشتم به بعد می‌توان آن را بر آتش برای خداوند قربانی کرد. او همین است. **8** کاهن نباید گوشت حیوان مرده یا حیوانی را که **28** گاو یا گوسفند را با نوزادش در یک روز سر نبرید. **29** وقتی که جانوران وحشی آن را دریابه باشند بخورد، چون این عمل او را نجس قربانی شکرگزاری به من که خداوند هستم تقدیم می‌کنید، باید طبق می‌کند. من یهود هستم. **9** کاهنان باید با دقت از این دستورها قوانین عمل کنید تا مورد قبول من واقع شوند. **30** در همان روز تمام اطاعت کنند، مبادا به سبب سریچی از این قوانین به آن بی‌حرمتی گوشت حیوان قربانی شده را بخورد و چیزی از آن را برای روز بعد کرده، مجرم شوند و در نتیجه بمیرند. من که یهود هستم ایشان باقی نگذارید. من یهود هستم. **31** «شما باید تمام فرمانهای مرا به را تقدیس کرده‌ام. **10** «هیچ کس غیر از کاهنان نباید از قربانیهای جا آورید، چون من یهود هستم. **32** نام مقدس مرا بی‌حرمت نکنید، مقدس بخورد. میهمان یا خدمتکار کاهن که از او مزد می‌گیرد نیز زیرا من در میان بنی اسرائیل قدسیت خود را ظاهر می‌سازم. من یهود نباید از این خوارک بخورد. **11** ولی اگر کاهن با پول خود غلامی هستم که شما را تقدیس می‌کنم. **33** این من بودم که شما را از پخرد، آن غلام می‌تواند از قربانیهای مقدس بخورد. فرزندان غلام سزمین مصر نجات دادم تا خدای شما پاشم. من یهود هستم.» یا کنیزی نیز که در خانه او به دنیا بیایند می‌توانند از آن بخورند.

12 اگر دختر یکی از کاهنان با شخصی که کاهن نیست ازدواج **23** خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل کند، نباید از هدایای مقدس بخورد؛ **13** ولی اگر بیوه شده برای عبادت خداوند جمع گرفته باشد و فرزندی هم نداشته باشد که از او نگهداری کند و به شوند. **3** (در روز شبات نیز که هفتمین روز هفته می‌باشد، قوم باید خانه پدرش بازگشته باشد، می‌تواند مانند سایق از خوارک پدرش برای عبادت خداوند جمع شوند. در هر جا که ساکن باشند باید در پخرد. پس کسی که از خانواده کاهن نیست، حق ندارد از این این روز دست از کار کشیده، استراحت کنند). **4** «اعیاد خداوند، خوارک بخورد. **14** «اگر کسی ندانسته از قربانیهای مقدس بخورد، یعنی مخلقه‌ای مقدس که باید هر سال جشن گرفته شوند از این باید همان مقدار را به اضافه یک پینجم به کاهن بازگرداند. **15** قرارید: **5** «در غروب روز چهاردهم اولین ماه هر سال مراسم عید کاهنان نباید نسبت به قربانیهای مقدس که بنی اسرائیل به خداوند پیش را به احترام خداوند بجا آورید. **6** از روز پانزدهم همان ماه، عید وقف می‌کنند بی‌حرمتی روا دارند، **16** و با خودن قربانیهای مقدس فطیر برای خداوند آغاز می‌شود و تا هفت روز باید فقط نان بدون

نموده و نام مقدس مرا بی حرمت ساخته است. ۴ اگر اهالی محل باشید. آنجا سزمنی است که شیر و عسل در آن جاری است. من وانمود کنند که از کاری که آن مرد کرده، بی خبرند و نخواهد او را خداوند، خدای شما هستم که شما را از قوهای دیگر جدا کردام. بکشند، ۵ آنگاه من بر ضد او و خانواده اش برمی خیزم و او را با ۲۵ «بین پرندگان و حیواناتی که گوشت آنها برای شما حلال است تمامی اشخاص دیگری که از مولک پیروی نموده، به من خیانت و آتهایی که حرام است فرق بگذارید. با خوردن گوشت پرندگان وزیده‌اند منقطع می‌کنم و به سرای اعمالشان می‌رسانم. ۶ «اگر یا حیواناتی که خوردن آنها را برای شما حرام کردام خود را آلوده کسی به جادوگان و احضارکنندگان ارواح متول شده، با این عمل نکنید. ۲۶ برای من مقدس باشید، زیرا من که خداوند هستم مقدس به من خیانت ورزد من بر ضد او برمی خیزم و او را از میان فقیر خود می‌باشم و شما را از سایر اقوام جدا ساخته‌ام تا از آن من باشید. ۲۷ منقطع کرده، به سرای اعمالش می‌رسانم. ۷ پس خود را تقدیس «احضارکننده روح یا جادوگر، چه مرد باشد چه زن، باید سنتگار نمایید و مقاس باشید، چون من خداوند، خدای شما هستم. ۸ از شود، خون او بر گردن خودش است.»

فرامین من که خداوند هستم و شما را تقدیس می‌کنم، اطاعت کنید. **21** خداوند به موسی فرمود: «این دستورها را به کاهنان که از بر گردن خودش خواهد بود. ۹ «اگر فردی با همسر شخص دیگر نسل هارون هستند بده. یک کاهن نباید با دست زدن به شخص زنا کنند، مرد و زن هر دو باید کشته شوند. ۱۰ اگر مردی با زن پدر مرده خودش را تعصی کند، ۲ مگر اینکه مرده از بستگان زنیدیک او خود همبستر شود به پدر خود بی احترامی کرده است، پس آن مرد و باشد، مثل: مادر، پدر، پسر، دختر، مثل: زن هر دو باید کشته شوند؛ و خونشان به گردن خودشان می‌باشد. ۱۱ اما کاهن نباید به خاطر افرادی که تحت سرپرستی او بوده است. ۱۲ اگر مردی با عروس خود همبستر شود، هر دو باید کشته بشوند، از بستگان زنیدیک او خود همبستر شود به پدر خودشان می‌باشد. ۱۳ اگر دو یا گوشه‌ای ریش خود را بتراشند و یا بدن خود را زخمی کنند. ۱۴ اگر مردی با حیوانی نزدیکی کنند، گاهه بزرگی کرده است و هر سه باید می‌کنند، پس باید مقدس باشند. ۱۵ اگر مرد با هم نزدیکی کنند، عمل قبیحی انجام داده‌اند و باید کشته بشوند، هر دو باید کشته بشوند، از بستگان زنیدیک موی سر زیرا زنا کرده‌اند؛ و خونشان به گردن خودشان می‌باشد. ۱۶ اگر دو یا گوشه‌ای ریش خود را بتراشند و یا بدن خود را زخمی کنند. ۱۷ اگر مردی با حیوانی نزدیکی کند، آن مرد و آن حیوان باید کشته بشوند؛ و خونشان به گردن خودشان می‌باشد. ۱۸ اگر مردی خداوند هستم و شما را تقدیس می‌کنم، مقدس می‌باشم. ۱۹ اگر دختر کاهنی فاحشه شود به تقدیس پدرش لطمه می‌زند و باید زنده‌زندگ پاشد، خواه دختر پدرش خود را ازدواج کند و با او همبستر شود، خواه دختر پدرش سوزانده شود. ۲۰ اگر مردی با زنی بازی ایشان هدایای خواراکی به من تقدیم می‌کنند، آن زن و حیوان باید کشته بشوند. ۲۱ اگر مردی با حیوانی نزدیکی کند، آن زن و خواه دختر پدرش سوزانده شود. ۲۲ اگر مردی با زنی که با روغن مخصوص، مسح و در پیش چشمان مردم از میان قوم منقطع شوند، زیرا مقررات مربوط به تقدیس شده و لباسهای مخصوص کاهنی را می‌پوشد، نباید هنگام سرای گناه خود برسد، زیرا خواه خود را چاک پزند. ۲۳ اگر مردی با زنی که با زنی که با روغن مخصوص، مسح و در نفر باید از میان قوم اسرائیل منقطع شوند، زیرا مقررات مربوط به طهارت را رعایت نکرده‌اند. ۲۴ «اگر مردی با خاله یا عممه خود شدن از قدس خدا به جهت وارد شدن به خانه‌ای که جنائزی در آن همبستر شود، هر دو آنها باید به سرای گناه خود برسند، زیرا بستگان هست، قدس را بی حرمت سازد، زیرا بستگان نزدیک یکدیگرند. ۲۵ اگر مردی با زن عمموی خود همبستر شود، به هستم بر سر اوست. ۲۶ او باید فقط با یک باکره ازدواج کند. ۲۷ اگر مردی با زن بیوی یا طلاق داده شده یا زنی که با فاحشه شدن خود عمموی خود بی احترامی کرده است. آنها به سرای گناه خود را چاک پزند. ۲۸ اگر مردی با زنی که بازی ایشان را ازدواج کند، بلکه باید دختر باکره‌ای از قوم رسید و بی اولاد خواهد مرد. ۲۹ اگر مردی زن برادر خود را به زنی که بازی بکریگد، ۳۰ تا باعث بدئامی نسل خود در میان قومش بگیرد، کار قبیحی کرده است، زیرا نسبت به برادرش بی احترامی نموده شود، زیرا من که بیوه هستم او را برای کاهنی تقدیس کرده‌ام.» است. هر دو ایشان بی اولاد خواهد مرد. ۳۱ «باید از تمامی قوانین خداوند به موسی فرمود: «این دستورها را به هارون بده. در نکنم. ۳۲ از رسوم مردمی که از پیش شما می‌رانم بیروی نکنید چون نسلهای آینده هر کدام از فرزندات که عضوی از بدنش ناقص باشد ایشان همه اعمالی را که من شما را از آنها برحدار ساخته‌ام انجام نباید هدایای خواراکی را به حضور من تقدیم کنند. ۳۳ کسی که می‌دهند و به همین دلیل است که از آنها نفرت دارم. ۳۴ قول داده‌ام نقصی در صورت داشته باشد و یا کور، شل، ناقص الخلقه، ۳۵ سرزینشان را به شما بدhem تا آن را به تصرف خود درآورده، مالک آن دست یا پاشکسته، ۳۶ گوژپشت یا کوتوله باشد، چشم معیوب یا

خاطر این کارهast که می خواهم آنان را از سرمیni که شما داخل نده، بلکه همسایهات را همچون جان خویش دوست بدار. من بیوه آن می شوید بیرون کنم. **25** تمامی آن سرمیni با این نوع اعمال، هستم. **19** «از قوانین من اطاعت کنید. حیوانات اهلی خود را به نجس شده است. به همین دلیل است که مردمانی را که در آنجا چنگنگیری با حیوانات غیر همجنسشان وادار نکنید. در مزرعه خود دو ساکنند مجازات می کنم، و سرمیnian آنها را قی می کند. **26** شما نوع پذر نکارید و لبایی را که از دو جنس مختلف باقیه شده نپوشید. باید از تمام قوانین و دستورهای من اطاعت کنید و هیچ کدام از این **20** «اگر مردی با کنیزی که نامرد شخص دیگری است همبستر شود اعمال قبیح را انجام ندهید. این قوانین هم شامل شما می شود و هم و آن کنیز هنوز بازخورد و آزاد نشده باشد، ایشان را نباید کشت بلکه شامل غریبانی که در میان شما ساکنند. **27** آری، تمامی این اعمال باید تبیه کرد، چون کنیز آزاد نبوده است. **21** مردی که آن دختر را قبیح به وسیله مردمان سرمیni که می خواهم شما را به آنجا ببرم به فربی داده، باید به عنوان قربایی جبران خود قبیح را مد در خیمه عمل آمده و آن سرمیnian را نجس کرده است. **28** شما این اعمال را ملاقات به حضور خداوند پیار وارد. **22** کاهن باید با این قوچ برای گناه انجام ندهید و گزنه شما را نیز مثل اقوامی که اکنون در آنجا ساکنند آن مرد نزد خداوند کفاره کند و به این ترتیب گناهش پخشیده خواهد از آن سرمیnian بیرون خواهم راند. **29** هر کس مرنکب یکی از این شد. **23** «وقتی به سرمیnian موعود داخل شدید و انواع درختان میوه در اعمال قبیح گردد، از میان قوم منقطع خواهد شد. **30** پس احکام مرا آنچه کاشتید، سه سال از محصول آن نخورید، چون نجس به حساب اطاعت کنید و هیچ یک از این عادات زشت را انجام ندهید. خود را می آید. **24** در سال چهارم، تمامی محصول به عنوان ستایش و تشكیر با این اعمال قبیح نجس نکنید زیرا من بیوه، خدای شما هستم». از خداوند، به او وقف خواهد شد. **25** اما در سال پنجم می توانید محصول را برای خود بفرارید. اگر این قانون را رعایت کنید، درختان

19

خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به تمامی شما پرثیر خواهند بود. من بیوه، خدای شما هستم. **26** «گوشتی را جماعت اسرائیل بده. مقدّس باشید زیرا من بیوه، خدای شما قلّوس. **27** ۳ هر یک از شما باید به مادر و پدر خود احترام بگذارد و قانون روز میل بت پستهها موهای شقيقه خود را تغذیه و گوششهای ریش خود را شبات مرا اطاعت کند. من بیوه، خدای شما هستم. **4** بت نسازید هنگام عزاداری برای مردگان خود مغل بت پرستان بدن و بینها را پرسش نکنید. من بیوه، خدای شما هستم. **5** «وقتی که خود را زخمی نکنید و مانند آنها روی بدن خود خالکوئی ننمایید. من قربانی سلامتی به حضور خداوند تقدیم می کنید آن را طوی هدیه بیوه هستم. **29** «حرمت دختران را با وادر کردن او به فاحشگی از کنید که مورد قبول واقع شود. **6** گوشتی را در همان روزی که آن را بین نزید میادا سرمیnian شما از شرارت و زنا پر شود. **30** «قانون روز ذبح می کنید و یا روز بعد بخوردید. هر چه را که تا روز سوم باقی شبات مرا اطاعت کنید و خیمه ملاقات مرا محترم بدارید، زیرا من مانده، بسوزانید، **7** زیرا نجس است و اگر کسی آن را بخورد من بیوه هستم. **31** «به جادوگران و احصارکنندگان ارواح متول نشود آن قربانی را قبول نخواهم کرد. **8** اگر در روز سوم از آن بخوردید و با این کار خود را نجس نکنید. من بیوه، خدای شما هستم. **32** مقصربد، چون به قلوسیت خداوند بی احترامی کرده اید و باید از میان «جلوی پای ریش سفیدان بلن شوید، به پیرمردان احترام بگذارید و از قوم منقطع شوید. **9** «وقتی که محصول خود را درو می کنید، گوشش و کار مزرعه های خود را درو نکنید و خوشوهای گندم به جا مانند را سرمیnian زندگی می کنند بدرفاری نکنید. **34** با آنها مانند یک برچنجهید. **10** در مورد حاصل انگور خود نیز همین طور عمل کنید اسرائیلی بومی رفتار کنید، و آنها را همچون خویشتن محبت کنید، خوشوهای و دانه های انگوری را که بر زمین می افتد، جمع نکنید. آنها زیرا ناید از یاد ببرید که خودتان نیز در سرمیnian مصر غریب و بیگانه بودید. من بیوه، خدای شما هستم. **11** «در اندازه گیری طول و وزن و حجم، تقلب نکنید. **36** ترازو، وزنه ها، ظرفهای اندازه گیری قسم دروغ نخوردید و به این ترتیب نام مرا بی حرمت نکنید. من بیوه جامدات و مایعات درست داشته باشید. من بیوه، خدای شما هستم هستم. **13** «مال کسی را غصب نکن و به کسی ظلم ننمای و مزد که شما را از سرمیnian مصیر بیرون آوردم. **37** از احکام و فراض من به کارگران خود را به موقع بپرداز. **14** «شخص کر را نفرین نکن و دقت اطاعت و پیروی کنید. من بیوه هستم.»

20

15 «هنگام داوری، از فقیر طرفداری بیجا نکن و از ثروتمند ترسی خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل نداشته باش، بلکه همیشه منصفانه داوری کن. **16** «سخن چنی بده: هر کسی، چه اسرائیلی باشد چه غریبی که در میان شما ساکن نکن و با پخش خبر دروغ باعث نشو کسی به مرگ محکوم شود. است، اگر فرزند خود را برای بت مولک قربانی کنید، قوم اسرائیل باید من بیوه هستم. **17** «از بادردت کنید به دل نگیر. همسایهات را رو او را سنگسار کنند. **3** من خود بر ضد او برمی خیزم و او را از میان در رو توپیخ کن میادا به سبب گناه او تو هم شریک جرم محضوب قوم اسرائیل منقطع کرده به سوی اعمالش خواهم رساند، زیرا فرزند شوی. **18** از افراد قوم خود انتقام نگیر و از آنان کنید به دل راه خود را برای مولک قربانی کرده و بدین وسیله خیمه ملاقات مرا نجس

سوزانده شود. 28 سپس شخصی که آنها را سوزانده، لیاس خود را کند، باید خونش را برید و روی آن را با خاک پوشاند، 14 زیرا جان بشوید و غسل کند و بعد به اردوگاه بازگردد. 29 این قوانین را همیشه هر موجودی در خون اوست. به همین دلیل است که به قوم اسرائیل باید اجرا کنید: در روز دهم ماه فهتم نایاب کار بکنید، بلکه آن روز را گفتم که هرگز خون نخورند، زیرا حیات هر موجود زنده‌ای در خون آن در روزه بگذرانید. این قانون باید هم بهوسیله قوم اسرائیل و هم بهوسیله است. پس هر کس خون بخورد باید از میان قوم اسرائیل منقطع شود. غیرانی که در میان قوم اسرائیل ساکن هستند وعایت گردد، 30 چون 15 «هر اسرائیلی یا غریبی که گوشت حیوان مرده یا دریاد شده‌ای را در آن روز، مرسام کفاهه برای آمریش گناهان انجام خواهد شد تا قوم بخورد، باید لیاس خود را بشوید و غسل کند. او بعد از غروب طاهر در نظر خداوند ظاهر باشدند. 31 این روز برای شما مقدس است و خواهد بود. 16 ولی اگر لباسهایش را نشود و غسل نکند مجرم نباشد در این روز کار کنید بلکه باید در روزه به سر برید. این قوانین را خواهد بود.»

همیشه باید اجرا کنید. 32 این مراسم در نسلهای آینده بهوسیله 18

سپس خداوند به موسی فرمود: 2 «این دستورها را به کاهن اعظمی که به جای جد خود هارون برای کار کاهنی تقدیس شده، انجام خواهد شد. او باید لباسهای مقدس کنایی را پوشد، بنی اسرائیل بد: من بیوه خدای شما هستم. 3 پس مانند بستان 33 و برای قدس القداس، خیمه ملاقات، مذبح، کاهنان و قوم رفاقت نکنید یعنی مانند مصری‌هایی که در کشورشان زندگی می‌کردید اسرائیل کفاهه کنند. 34 شما باید یک مرتبه برای گناهان قوم و یا مانند کنیاعی‌هایی که می‌خواهمن شما را به سوزاندن ببرم. 4 اسرائیل کفاهه کنید و این برای شما یک قانون همیشگی است. شما باید از دستورهای من پیروی کنید و قوانین مرا نگاه دارید و آنها را هارون تمام دستورهای را که خداوند به موسی داد بجا آورد. 5 پس دستورها و قوانین مرا نگاه دارید، زیرا از طریق اطاعت از احکام شریعت است که

خداوند به موسی فرمود: 2 «این دستورها را به هارون و شخص از حیات برخوردار می‌شود. من بیوه هستم. 6 «هیچ کس پس ازش و به تمام بنی اسرائیل بده. این است آنچه خداوند فرموده از شما نایاب با محاجم خود همبستر شود. من بیوه هستم. 7 با است: 3 هر اسرائیلی که گاو یا گوسفند یا بزی را در جایی دیگر غیر مادر خود همبستر نشو، زیرا با این کار به او و به پدرت بی احترامی از داخل یا خارج اردوگاه ذبح کنند، 4 بجای اینکه آن را کار در می‌کنی. 8 با هیچ کدام از زنان پدرت همبستر نشو، چون با این کار خیمه ملاقات بیاورد تا به عنوان هدیه به خداوند تقدیم کنند، آن به پدرت بی احترامی می‌کنی. 9 همچنین با خواهنه تنبی یا با خواهنه شخص خون ریخته و مجرم است و باید از میان قوم خود منقطع شود. ناتی خود، چه دختر پدرت باشد چه دختر مادرت، چه در همان 5 هدف از این قانون این است که قوم اسرائیل دیگر در صحرا قربانی خانه به دنیا آمدند باشد چه در جای دیگر، همبستر نشو. 10 با نکنند. قوم باید قربانیهای خود را در خیمه ملاقات پیش کاهن دختر پسرت یا دختر دخترت همبستر نشو، چون با این کار خود را بیاورند و آنها را به عنوان قربانی سلامتی به خداوند تقدیم کنند. 6 رسوا می‌کنی. 11 با دختر زن پدرت همبستر نشو، چون او خواهنه سپس کاهن خون آنها را بر مذبح خداوند که در خیمه ملاقات ناتی توست. 12 با عمه خود همبستر نشو، چون از بستگان نزدیک است پیاشد و چری آنها را همچون عطر خوشبوی که مورد پسند پدرت می‌باشد. 13 با خاله خود همبستر نشو، چون از بستگان خداوند است بسوزاند. 7 قوم اسرائیل دیگر نایاب در صحرا برای ارواح نزدیک مادرت است. 14 با زن عمومی خود همبستر نشو، چون زن پسر شریز قربانی کنند و به خداوند خیانت ورزند. این برای شما قانونی مثل عممه توست. 15 «با عروس خود همبستر نشو، چون زن پسر است همیشگی که باید نسل اندر نسل بجا آورده شود. 8 پس به توست. 16 با زن برادرت همبستر نشو، چون با این کار به برادرت آنها بگو: هرگاه یک اسرائیلی یا غریبی که در میان قوم ساکن است بی احترامی می‌کنی. 17 با یک زن و دختر او یا نوه‌اش همبستر نشو، قربانی سوختنی یا قربانی‌های دیگر تقدیم کنند، 9 اما آن را در جایی چون آنها بستگان نزدیک همدیگرند و این عمل قبیح است. 18 غیر از دم در خیمه ملاقات برای خداوند قربانی کنند، آن شخص باید مادامی که زنت زنده است نایاب خواهه او را هم به زنی بگیری و با او از میان قوم منقطع شود. 10 «هر کس خون بخورد، چه اسرائیلی همبستر شوی. 19 با زنی به هنگام عادت ماهنه‌اش همبستر نشو، باشد، چه غریبی که در میان شما ساکن است، روی خود را از 20 با زنی که همسر مرد دیگری است همبستر نشو و خود را با او او برگردانده او را از میان قوم منقطع خواهه کرد، 11 زیرا جان هر نجس نساز. 21 «هیچ کدام از فرزندان خود را به بت مولک هدیه موجودی در خون اوست و من خون را به شما داده‌ام تا برای کفاهه نکن و آنها را بر مذبح آن نسوزان زیرا با این کار نام خداوند، خدای جانهای خود، آن را بر روی مذبح پیاشید. خون است که برای جان خود را بی حرمت خواهی کرد. 22 «هیچ مردی نایاب با مرد دیگری کفاهه می‌کند. 12 به همین دلیل است که به قوم اسرائیل حکم نزدیکی کند، چون این عمل، بسیار قبیح است. 23 هیچ مرد یا می‌کنم که نه خودشان خون بخورد و نه غریبی که در میان ایشان زنی نایاب با هیچ حیوانی نزدیکی کند و با این کار خود را نجس ساکن است. 13 هر کس به شکار برود، خواهه اسرائیلی باشد خواه سازد. این عمل، بسیار قبیح است. 24 «با این کارها خود را نجس غریبی که در میان شماست و حیوان یا پرنده حلال گوشتی را شکار نسازید، چون این اعمالی است که بت پرستها انجام می‌دهند و به

خواهد شد، ۲۰ و او روی هر چیزی بخواهد یا بنشیند، آن چیز نجس باید یک بز را برای خداوند ذبح کند و دیگری را در بیابان رها سازد. خواهد شد. ۲۱ اگر کسی به رختخواب آن زن دست پزند باید لباس ولی برای این کار لازم است اول قرعه بیناند. ۹ آنگاه بزی را که به خود را بشوید و در آب غسل کند، او و تا غروب نجس خواهد بود. قید قرعه برای خداوند تعیین شده، به عنوان قربانی گناه ذبح کند ۱۰ ۲۲ اگر کسی به چیزی که آن زن روی آن نشسته است، دست پزند، و بز دیگر را زنده به حضور خداوند آورد و سپس به بیابان بفرستد تا باید لباس خود را بشوید و در آب غسل کند، او و تا غروب نجس گناه قوم اسرائیل را با خود ببرد. ۱۱ پس از اینکه هارون گوساله را به خواهد بود. ۲۳ پس خواه رختخواب باشد و خواه هرانچه او بر آن عنوان قربانی گناه برای خود و خانواده‌اش ذبح کند، ۱۲ آتشدانی پر می‌نشینند، چون کسی به آن دست پزند، تا غروب نجس خواهد بود. از زغالهای مشتعل از مذبح حضور خداوند براشته، آن را با دو مشت ۲۴ مردی که در این مدت با او نزدیکی کند، تا ففت روز نجس بخور خوشبوی کوپیده شده به قدس‌الاقدام بیاورد ۱۳ و در حضور خواهد بود و هر رختخوابی که او روی آن بخواهد نجس خواهد بود. خداوند، بخور را روی آتش بزید تا ابری از بخور، تخت رحمت روی ۲۵ «اگر خونزیری عادت ماهانه بیش از حد معمول جریان داشته صندوق عهد را بپوشاند. بدین ترتیب او نخواهد مرد. ۱۴ هارون باشد یا در طول ماه، بی موقع عادت ماهانه او شروع شود، همان مقداری از خون گوساله را آورد، با انگشت خود آن را یک مرتبه بر دستورهای بالا باید اجرا گردد. ۲۶ بنابراین در آن مدت او روی هر قسمت جلوی تخت رحمت، سپس هفت مرتبه جلوی آن روی زمین چیزی که بخواهد یا بنشیند، درست مثل دوره عادت ماهانه عادی پیاشد. ۱۵ پس از آن، او باید بیرون برود و بز قربانی گناه قوم را ذبح نجس خواهد بود. ۲۷ هر کس به رختخواب او یا به چیزی که او کند و خون آن را به قدس‌الاقدام بیاورد و ماند خون گوساله بر تخت روی آن نشسته باشد دست پزند نجس خواهد شد و باید لباس خود و جلوی آن پیاشد. ۱۶ به این ترتیب برای قدس‌الاقدام که در را بشوید و غسل کند. او تا غروب نجس خواهد بود. ۲۸ هفت به سبب گناهان کفارة کردن آلدوه شده و برای خیمه ملاقات که در روز بعد از تمام شدن عادت ماهانه، او دیگر نجس نیست. ۲۹ میان قوم واقع است و با آلدگی‌های ایشان احاطه شده، گناه خواهد روز هشتم باید دو قمری یا دو جوجه کبوتر دم در خیمه ملاقات کرد. ۳۰ از زمانی که هارون برای کفارة کردن وارد قدس‌الاقدام پیش کاهن بیاورد ۳۰ و کاهن یکی را برای قربانی گناه و دیگری را می‌شود تا وقتی که از آنجا بیرون می‌آید هیچ کس نباشد در داخل برای قربانی سوختنی ذبح کند و در حضور خداوند برای نجاست خیمه ملاقات باشد. هارون پس از اینکه مراسم کفارة را برای خود و عادت ماهانه آن زن کفارة نماید. ۳۱ به این ترتیب قوم اسرائیل را از خانواده‌ش و قوم اسرائیل بجا آورد، ۱۸ باید در حضور خداوند به نایاکی‌هایشان طاهر کنید مبایدا به خاطر آلدوه من طرف مذبح برود و برای آن کفارة کند. او باید خون گوساله و خون بز که در میان ایشان است بپیرند. ۳۲ «این است قوانین برای مردی را بر شاخهای مذبح بمالد ۱۹ و با انگشت خود هفت بار خون را بر که به سبب ترشح غیرطبیعی یا خارج شدن متنی نجس شود، ۳۳ و مذبح پاشد، و به این ترتیب آن را از آلدگی گناهان بینی اسرائیل همچنین برای دوره عادت ماهانه زن و در مورد هر شخصی است که پاک نموده، تقدیس کند. ۲۰ وقتی هارون مراسم کفارة را برای با آن زن قبل از طهارت وی نزدیکی کند.»

16 پس از آنکه دو پسر هارون به علت سوزاندن بخور برآتش گناهان و تقصیرات قوم اسرائیل را اعتراض کند و آنها را بر سر بز قرار غیر مجاز در حضور خداوند مردند، خداوند با موسی سخن گفته، ۲ دهد. سپس بز را به دست مردی که برای این کار انتخاب شده فرمود: «به برادرت هارون بگو که غیر از وقت تعیین شده، در وقت است بددهد تا آن را به بیابان بزده در آنجا رهایش سازد. ۲۲ بدین دیگری به قدس‌الاقدام که پشت پرده است و صندوق عهد و تخت ترتیب آن بر تمام گناهان بینی اسرائیل را به سرزمینی که کسی در آنجا رحمت در آن قرار دارند داخل نشود، مبایدا بمیرد؛ چون من در این سکونت ندارم می‌برد. ۲۳ پس از آن، هارون بر دیگر باید داخل بالای تخت رحمت حضور دارد. ۳ شرایط داخل شدن او به آنجا از خیمه ملاقات شده لباسهای کتابی را که هنگام رفتن به قدس‌الاقدام این قرار است: او باید یک گوساله برای قربانی گناه و یک قرق برای پوشیده بود از تن بیرون بیاورد و آنها را در خیمه ملاقات بگذارد. قربانی سوختنی بپارود.» ۴ سپس خداوند این قوانین را داد: قبیل از ۲۴ آنگاه در مکان مقدسی غسل نموده، دوباره لباسهایش را پوشد آنکه هارون به قدس‌الاقدام داخل شود، باید غسل نموده، لباسهای و بیرون رفته، قربانی سوختنی خود و قربانی سوختنی بینی اسرائیل را مخصوص کاهنی را پوشد، یعنی پیراهن مقدس کتابی، لباس زیر از تقدیم کند و به این ترتیب برای خود و بینی اسرائیل کفارة کند. ۲۵ جنس کتاب، کمرنده کتابی و دستار کتابی. ۵ آنگاه قوم اسرائیل دو او باید چربی قربانی گناه را هم بر مذبح بپسواند. ۲۶ مردی که بز نر برای قربانی گناهشان و یک قرق برای قربانی سوختنی نزد او بز را به بیابان بزده است، باید لباس خود را بشوید و غسل کند و بیاورند. ۶ هارون باید اول گوساله را به عنوان قربانی گناه خودش به بزده به اردگاه بازگردد. ۲۷ گوساله و بزی که به عنوان قربانی گناه حضور خداوند تقدیم کند و برای خود و خانواده‌اش کفارة نماید. ۷ ذبح شدند و هارون خون آنها را به داخل قدس‌الاقدام برد تا کفاره سپس دو بز نر را دم در خیمه ملاقات به حضور خداوند بیاورد. ۸ او کند، باید از اردگاه بیرون بزده شوند و پوست و گوشت و فضله آنها

25 سپس بره را به عنوان قربانی جبران ذبح کند و قدری از خون آن را چوب سرو، نخ قمز و چند شاخه زوفا بیاورند. 50 یکی از پرندگان را روی نمۀ گوش راست شخصی که طاهر می شود و روی شست دست روی آب روان در یک ظرف سفالین سر ببرد 51 و چوب سرو و راست و روی شست پای راست او بمالد. 26 سپس کاهن مقداری شاخه زوفا و نخ قمز و پرنده زنده را بگیرد و در خون پرندگانی که از روغن زیتون را در کف دست چپ خود ببرید 27 و با انگشت سرپریده است و همچنین در آب روان فرو کند و هفت بار بر خانه راستش قدری از آن را هفت بار به حضور خداوند پاشد. 28 بعد پاشد. 52 به این طریق خانه طاهر می شود. 53 سپس پرنده زنده را قدری از روغن زیتون کف دستش را روی نمۀ گوش راست آن شخص بیرون شهر در صحراء رها کند. این است روش تطهیر خانه.» 54 این و روی شست دست راست و روی شست پای راست وی بمالد. 29 است قوانین مربوط به بیماریهای پوستی، گری، 55 و کپک در لباس روغن باقیمانده در دست خود را بر سر شخصی که طاهر می شود یا در خانه 56 و تاول یا آماس یا لک. 57 این روش نشان خواهد بمالد. به این ترتیب کاهن در حضور خداوند براى او کفاره خواهد داد که چه وقت چیزی نجس است و چه وقت طاهر. این است کرد. 30 پس از آن، باید دو قمری یا دو جوجه کبوتری را که آرده قوانین بیماریهای پوستی و کپک.

است قربانی کند، 31 یکی را برای قربانی گاه و دیگری را برای 15 قربانی سوختنی. همراه آنها هدایت آردي نیز تقدیم شود. به این ترتیب خداوند به موسی و هارون فرمود: «این دستورها را به کاهن در حضور خداوند برای آن شخص کفاره خواهد کرد. 32 این بنی اسرائیل بدھید: هرگاه بدن مردی ترشح غیرطبیعی داشته باشد، او است قربانی مربوط به اشخاصی که از بیماری پوستی شفا یافته، ولی نجس خواهد بود. 3 این مایع، چه از بدنش به بیرون ترشح کند و قادر نیستند قربانیهای را که برای انجام مراسم طهارت لازم است چه نکند، او را نجس می سازد. 4 هر رختخوابی که او در آن بخوابد بیاورند. 33 خداوند به موسی و هارون فرمود: 34 «وقتی به سزمین و هر چیزی که روی آن پنشیدن نجس خواهد شد. 5 هر کس به کغان که من آن را به شما به ملکت می پخشتم، وارد شدید و من بر رختخواب او دست بزنم، تا غروب نجس خواهد بود و باید لباس خانه‌ای در آن سزمین کپک بفرستم 35 هرگاه کسی در خانه‌اش خود را بشوید و غسل کند. 6 هر کس روی چیزی پنشیدن که آن متوجه کپک شود، باید بیاید و به کاهن بگوید: «به نظر می رسد در مرد هنگام آسودگی خود روی آن نشسته بود، تا غروب نجس خواهد خانه‌ی من نوعی کپک وجود دارد!» 36 کاهن پیش از اینکه خانه را بود و باید لباس خود را بشوید و غسل کند. 7 هر کس به آن مرد مشاهده کند دستور بدهد که خانه تخلیه شود تا اگر تشخیص داد که دست بزند، باید همین دستورها را اجرا کند. 8 به هر کس آب دهان را مرض جذام در آنجا وجود دارد، هر چه در خانه است، نجس اعلام بیفکند، آن شخص تا غروب نجس خواهد بود و باید لباس خود را نشود. سپس کاهن وارد خانه شده 37 آن را مشاهده کند. اگر بشوید و غسل کند. 9 روی هر زینی که پنشیدن، آن زین نجس رگه‌های مایل به سبز یا سرخ در دیوار خانه پیدا کرد که گودتر از خواهد بود. 10 اگر کسی چیزی را که زیر این مرد بوده است بردارد رگه‌دار دیوار را کنده، سنگهای آن را در جای ناپاکی خارج از شهر غسل کند و تا غروب نجس خواهد بود. 12 اگر مرد بوده است پردازند. 41 سپس دستور بدهد دیوارهای داخل خانه را پتراشند و گرگه‌ها در پرشید و غسل کند. 11 اگر این مرد نجس بی‌آنکه اول دستهای خود دیوار پخش شده باشند، 40 آنگاه کاهن دستور بدهد آن قسمت را بشوید، به کسی دست بزند، آن شخص باید لباس خود را بشوید و بعد باید سنگهای دیگری بیاورند و به جای سنگهایی که کنده شده را در چهار گوشه از شهر غسل کند و بعد لباسهایش را بشوید و در کار پگشانند و با ملاط تازه خانه را دیواره انود کنند. 43 «ولی اگر آب روان غسل نماید تا طاهر شود. 14 روز هشتم باید دو قمری یا رگه‌ها دوباره نمایان شدند، 44 کاهن باید دیواره بیاید و نگاه کند، دو جوجه کبوتر دم در خیمه ملاقات به حضور خداوند بیاورد و آنها را اگر دید که رگه‌ها پیش شده‌اند، بداند که جذام مسری است و به کاهن بدهد. 15 کاهن باید یکی را برای قربانی گناه و دیگری را خاک تراشیده شده را نیز در جای ناپاکی خارج از شهر بپریند. 42 ظرفی چوی دست بزنند آن ظرف را باید شست. 13 «وقتی ترشح او بعد باید سنگهای دیگری بیاورند و به جای سنگهایی که کنده شده را در چهار گوشه از شهر غسل کند و بعد لباسهایش را بشوید و در کار پگشانند و با ملاط تازه خانه را دیواره انود کنند. 43 «ولی اگر آب روان غسل نماید تا طاهر شود. 14 روز هشتم باید دو قمری یا رگه‌ها دوباره نمایان شدند، 44 کاهن باید دیواره بیاید و نگاه کند، دو جوجه کبوتر دم در خیمه ملاقات به حضور خداوند بیاورد و آنها را اگر دید که رگه‌ها پیش شده‌اند، بداند که جذام مسری است و به کاهن بدهد. 15 کاهن باید یکی را برای قربانی گناه و دیگری را خانه نجس می پاشد. 45 آنگاه کاهن دستور دهد خانه را خراب برای قربانی سوختنی ذبح کند. به این ترتیب کاهن در حضور خداوند کنند و تمام سنگها، تیرها و خاک آن را به خارج از شهر برد، در برای آن مرد به سبب ترشحی که داشته است کفاره می نماید. 16 جای ناپاکی بپریند. 46 وقتی در خانه بسته است، اگر کسی داخل «هر وقت از مردی منی خارج شود باید خود را کاملاً بشوید؛ او تا آن شود، تا غروب نجس خواهد بود. 47 هر که در آن خانه بخوابد یا غروب نجس خواهد بود. 17 هر پارچه یا چرمی که منی روی آن چیزی بخورد، باید لباس خود را بشوید. 48 «اما زمانی که کاهن ریخته باشد باید شسته شود و آن پارچه یا چرم تا غروب نجس خواهد دیواره برای ملاحظه خانه می آید، اگر ببیند که رگه‌ها دیگر پخش بود. 18 زن و مرد بعد از نزدیکی باید غسل کند و تا غروب نجس نشده‌اند، آنگاه اعلام کنند که خانه طاهر است و جذام برطرف شده خواهند بود. 19 «زن تا هفت روز بعد از عادت ماهانه نجس است. 49 سپس برای طهارت خانه، دستور دهد دو پرنده، چند تکه خواهد بود. در آن مدت هر کس به او دست بزنند، تا غروب نجس

او که به رنگ سفید مایل به سرخ است، مانند بیماری جذام در او را طاهر اعلام کند و پرنده زنده را هم در صحرا رها نماید. 8 پوست بدن به نظر بررسد، 44 او جذامی و نجس است. کاهن باید آنگاه شخصی که شفا یافته لباس خود را بشوید و تمام موی خود را او را به سبب زخم سر نجس اعلام کند. 45 «وقتی معلوم شود بتراشد و خود را بشوید تا طاهر شود. سپس او می تواند به اردواگاه کسی جذامی است، او باید لباس پاره پوشید و موهای سرش را باز بازگشته، در آنجا زندگی کند؛ ولی باید تا هفت روز بیرون خیمه اش کند و قسمت پایین صورت خود را پوشانیده، در حین حرکت فریاد بماند. 9 در روز هفتم دواره تمام موی خود را که شامل موی سر، پرنده؛ «جذامی! جذامی!» 46 تا زمانی که مرض باقی باشد، او نجس ریش، ابرو و سایر قسمتهای بدن او می شود، بتراشد و لباسهایش را است و باید بیرون از اردواگاه، تنها به سر برد. 47 «اگر لباسی، چه بشوید و حمام کند. آنگاه آن شخص طاهر خواهد بود. 10 «روز پشمی چه کشانی، کپک بزند، 48 هر پارچه بافته یا دوخته شده بعد، یعنی روز هشتم، باید دو بره نر عیوب و یک میش یک ساله کشانی یا پشمی، و هر چرم یا هر چه از چرم تهیه شده باید - 49 یکی عیوب با سه کیلو آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون به عنوان هدیه اگر کپک لباس یا چرم، پارچه بافته یا دوخته، یا هر چیز چرمی، به آردی و یک سوم لیتر روغن زیتون نزد کاهن بیاورد. 11 سپس کاهن سرخی یا سبزی بزند، کپک زیان اور است و باید به کاهن نشان داده آن شخص و هدیه وی را دم در خیمه ملاقات به حضور خداوند شود. 50 کاهن لکه را ببیند و آن پارچه یا شیء را مدت هفت روز بیاورد. 12 کاهن باید یکی از برههای نر را با روغن زیتون گرفته، با نگه دارد 51 و روز هفتم دوباره به آن نگاه کند. اگر کپک پخش تکان دادن آنها در جلوی مذبح، به عنوان قربانی جبران به خداوند شده باشد، چه در پارچه بافته شده یا دوخته شده، یا در چرم، کپک تقديم کند. (این قربانی جزو هدایای مخصوصی است که به کاهن مضر است و نجس می باشد، 52 و کاهن باید آن را بسوزاند، چون تعليق می گیرد). 13 سپس کاهن در خیمه ملاقات در جایی که جذام مسری در آن است و باید در آتش سوخته شود. 53 «ولی اگر قربانی گناه و قربانی سوختن ذبح می شوند، بره را سر برد. این قربانی کاهن معاینه کند و ببیند که کپک در لباس، چه بافته شده و چه جبران بسیار مقدس است و باید مثل قربانی گناه برای خوراک به دوخته شده، و یا در چرم، پخش نشده باشد، 54 باید دستور دهد کاهن داده شود. 14 کاهن، خون قربانی جبران را بگیرد و مقداری از آنچه را کپک زده است بشویند. سپس هفت روز دیگر آن را جدا نگه آن را بر نرمه گوش راست شخصی که طاهر می شود و روی شست دارند. 55 اگر بعد از آن مدت، رنگ لکه تغییر نکرد، هر چند پخش دست راست او و روی شست پای راستش بمالد. 15 پس از آن، هم نشده باشد، نجس است و باید سوزانده شود، خواه لکه روی آن کاهن مقداری از روغن زیتون را گرفته، آن را در کف دست چپ خود و خواه زیر آن بایشد. 56 اما اگر کاهن ببیند که لکه بعد از شستن بزید، 16 و انگشت دست راست خود را در آن فرو برد، هفت بار کمنگره شده، آنگاه قسمت لکه دار را از پارچه، چه بافته شده چه روغن را به حضور خداوند پایشد. 17 سپس کاهن مقداری از روغن دوخته شده، و یا چرم جدا کند. 57 ولی اگر لکه دوباره روی لباس کف دست خود را روی نرمه گوش راست آن شخص و روی شست ظاهر شود، چه بافته شده چه دوخته شده، و یا هر چیز چرمی، معلوم دست راست و روی شست پای راست او بمالد. 18 بعد روغن می شود کیک در حال پیشوای است. آنچه کپک زده است باید باقیمانده در کف دست خود را بر سر آن شخص بمالد. به این ترتیب سوزانده شود. 58 اما چنانچه بعد از شستن، دیگر اثری از لکه در کاهن در حضور خداوند برای او کفاره خواهد کرد. 19 پس از آن، لباس، چه بافته شده چه دوخته شده، و یا هر شی چرمی که با کاهن باید قربانی گناه را تقديم کند و بار دیگر مراسم کفاره را برای شستشو کپک از آن زدوده می شود، نیاشد، باید بار دیگر شسته شود، شخصی که از جذام خود طاهر می شود به جا آورد. سپس کاهن و طاهر خواهد بود. 59 این است قوانین مربوط به مرض جذام در قربانی سوختن را سر برد، 20 و آن را با هدیه آردی بر مذبح تقديم کاهن آورده اند: 3 کاهن باید برای معاینه از اردواگاه بیاورد. همراه با آن یک کیلو آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون به عنوان هدیه آردی و یک سوم لیتر گوشت، چند تکه چوب سرو، نخ قرمز و چند شاخه از گیاه زوفا دید که جذام برطرف شده است 4 دستور دهد دو پرنده زنده حلال برای مراسم تطهیر شخص شفا یافته بیاورند. 5 سپس دستور دهد که بکی از پرنده گان را در یک ظرف سفالین که آن را روی آب روان گرفته ملاقات نزد کاهن بیاورد تا در حضور خداوند برای مراسم طهارت او باشند سر بزند 6 و چوب سرو، نخ قرمز، شاخه زوفا و پرنده زنده را تقديم شوند. 24 کاهن بره را به عنوان قربانی جبران همراه با روغن در خون پرنده ای که بر آب روان سرش بزیده شده فرو کند. 7 سپس بگیرد و آنها را جلوی مذبح نکان داده، به خداوند تقديم کند. (این کاهن خون را هفت مرتبه روی شخصی که از جذام شفا یافته، پیاشد قربانی جزو هدایای مخصوصی است که به کاهن تعليق می گیرد).

14 خداوند به موسی فرمود:

«این دستورها درباره شخصی است که از بیماریهای پوستی شفا یافته و برای تقطیرش او را نزد کاهن آورده اند: 3 کاهن باید برای معاینه از اردواگاه بیاورد. اگر آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون به عنوان هدیه آردی و یک سوم لیتر گوشت، چند تکه چوب سرو، نخ قرمز و چند شاخه از گیاه زوفا دو جوجه کبوتر نزد بیاورد و یکی را برای قربانی گناه و دیگری را برای مراسم تطهیر شخص شفا یافته بیاورند. 5 سپس دستور دهد که بکی از پرنده گان را در یک ظرف سفالین که آن را روی آب روان گرفته ملاقات نزد کاهن بیاورد تا در حضور خداوند برای مراسم طهارت او باشند سر بزند 6 و چوب سرو، نخ قرمز، شاخه زوفا و پرنده زنده را تقديم شوند. 24 کاهن بره را به عنوان قربانی جبران همراه با روغن در خون پرنده ای که بر آب روان سرش بزیده شده فرو کند. 7 سپس کاهن خون را هفت مرتبه روی شخصی که از جذام شفا یافته، پیاشد

گناه. کاهن باید با تقدیم این قربانیها برایش کفاره کند تا دویاره طاهر است، آنگاه کاهن او را هفت روز از مردم جدا نگه دارد. **22** اگر در آن مدت لکه بزرگ شد کاهن باید او را نجس اعلام کند، زیرا این جذام است. **23** ولی اگر لکه بزرگ نشد، این لکه فقط جای دمل خود است. «اگر روی داد: 24 «اگر روی است و کاهن باید او را طاهر اعلام نماید. **24** «اگر کسی دچار پوست بدن شخصی دمل، جوش یا لکه برافی مشاهده شود، باید وی سوختگی شود و در جای سوختگی لکه سفید یا سفید مایل به سرخ را نزد هارون یا یکی از کاهنان نسل او بیاورند، چون احتمال دارد آن به وجود آید، **25** کاهن باید لکه را معاینه کند. اگر موهای روی آن شخص مبتلا به جذام باشد. **3** کاهن لکه را معاینه خواهد کرد. اگر لکه سفید شده و جای سوختگی گودتر از پوست بدن باشد، این موهایی که در لکه است سفید شده باشد و اگر آن لکه از پوست مرض جذام است که در اثر سوختگی بروز کرده و کاهن باید او را گودتر باشد، پس مرض جذام است و کاهن باید او را نجس اعلام کند. **26** ولی اگر کاهن بییند که در لکه، موهای کند. **4** اگر لکه روی پوست سفید باشد اما گودتر از پوست نباشد و سفیدی نیست و لکه گودتر از پوست بدن به نظر نمی‌آید و کمرنگ موهایی که در لکه است سفید نشده باشد، کاهن باید او را تا هفت شده، کاهن باید هفت روز از مردم جدا نگه داشته، **27** روز روز جدا از دیگران نگه دارد. **5** در روز هفتم، کاهن دویاره او را هفتم دویاره او را معاینه کند. اگر لکه بزرگ شده باشد، کاهن باید او را معاینه کند. اگر آن لکه تعییر نکرده باشد و بزرگ نیز نشده باشد، را نجس اعلام کند، زیرا این جذام است. **28** ولی اگر لکه بزرگ آنگاه کاهن باید هفت روز دیگر هم او را از مردم جدا نگه دارد. **6** نشده و کمرنگ شده باشد، این فقط جای سوختگی است و کاهن روز هفتم، کاهن دویاره او را معاینه کند. اگر نشانه‌های مرض کمتر باید اعلام نماید که او طاهر است، زیرا این لکه فقط جای سوختگی شده و لکه بزرگ نشده باشد، کاهن او را طاهر اعلام کند، چون یک است. **29** «اگر مردی یا زنی روی سر یا چانه‌اش خزمی داشته زخم معمولی بوده است. کافی است آن شخص لباسهایش را بشوید باشد، **30** کاهن باید او را معاینه کند. اگر به نظر آید که زخم گودتر تا طاهر شود. **7** ولی اگر پس از آنکه کاهن او را طاهر اعلام کرد، آن از پوست است و موهای زرد و باریکی در زخم پیدا شود، کاهن باید لکه بزرگ شود، باید دویاره نزد کاهن بیاورد. **8** کاهن باز به آن نگاه از نجس اعلام کند، زیرا این، جذام سر یا چانه است. **31** ولی کند، اگر لکه بزرگ شده باشد آنگاه او را نجس اعلام کند، زیرا این اگر معاینه کاهن نشان دهد که زخم گودتر از پوست نیست و در جذام است. **9** «شخصی را که گمان می‌رود بیماری جذام دارد باید ضمن موهای سیاه نیز در آن دیده نمی‌شود، آنگاه باید او را هفت روز نزد کاهن بیاورند **10** و کاهن او را معاینه کند. اگر آماس چرکی از مردم جدا نگاه دارد **32** و روز هفتم دویاره و را معاینه کند. اگر سفیدی در پوست باشد و موهای روی آن نیز سفید شده باشد، **11** زخم بزرگ نشده باشد و موهای زرد نیز در آن نمایان نشده باشد، و این جذام مزمن است و کاهن باید او را نجس اعلام کند. دیگر نباید اگر لکه گودتر از پوست به نظر نیاید، **33** آنگاه شخص باشد موى او را برای معاینه بیشتر نگه داشت، چون مرض وی قطعی است. اطراف زخمی را بتراشد (ولی نه روی خود زخم را) و کاهن هفت روز **12** ولی اگر جذام در پوست پخش شده باشد، به گونه‌ای که تا آنجا دیگر او را از مردم جدا نگه دارد. **34** روز هفتم باز معاینه شود و اگر که کاهن می‌تواند بینید، بدنش را از سر تا پوشاک‌نده باشد، **13** زخم بزرگ نشده باشد و از پوست گودتر به نظر نیاید، کاهن او را آنگاه کاهن باید او را معاینه کند، و اگر تمام بدن او که جذام آن را طاهر اعلام نماید. او بعد از شستن لباسهایش طاهر خواهد بود. **35** پوشانده سفید شده باشد، کاهن او را طاهر اعلام کند؛ او طاهر وی اگر پس از آنکه طاهر اعلام شد، زخم در پوست پخش شود، است. **14** ولی اگر در جایی از بدنش گوشت تازه نمایان شود، او **36** آنگاه کاهن باید دویاره او را معاینه کند و بی‌آنکه منتظر دیدن نجس است. **15** وقتی کاهن گوشت تازه را بینید، او را نجس اعلام موهای زرد بشود، او را نجس اعلام کند. **37** ولی اگر معلم شود که خواهد کرد. گوشت تازه نجس است، زیرا تغییری نکرده و موهای سیاهی نیز در آن دیده می‌شود، پس او اگر گوشت تازه تغییر کند و سفید شود، او باید نزد کاهن بازگردد. شفا یافته و جذامي نیست و کاهن باید او را طاهر اعلام کند. **38** **17** کاهن او را معاینه کند و اگر زخم سفید شده باشد، آنگاه او را «اگر مرد یا زنی لکه‌های سفیدی روی پوست بدنش داشته باشد **39** طاهر اعلام کند؛ او طاهر است. **18** «اگر در پوست بدن کسی کاهن باید او را معاینه کند. اگر این لکه‌ها سفید کمرنگ باشند، دملی به وجود بیاید و پس از مدتی خوب بشود، **19** ولی در جای این یک لکه معمولی است که در پوست بروز کرده است. پناهان آن، آماسی سفید یا لکه‌ای سفید مایل به سرخی باقی مانده باشد، آن آن شخص طاهر است. **40** «اگر موی سر مردی بپرید، او طاس شخص باید برای معاینه نزد کاهن برود. **20** اگر کاهن دید که لکه شده اما طاهر است. **41** اگر موهای مردی از اطراف پیشانی بپرید، گودتر از پوست است و موهایی که در آن است سفید شده است، او از پیشانی طاس شده، ولی طاهر است. **42** اما چنانچه در سر آنگاه باید او را نجس اعلام کند. این جذام است که در آن دمل بروز طاس یا پیشانی او لکه سفید مایل به سرخی وجود داشته باشد، کرده است. **21** ولی اگر کاهن بینید که موهای سفیدی در لکه ممکن است جذام باشد که در سر یا پیشانی او بروز کرده است. نیست و لکه نیز گودتر از پوست نیست و رنگ آن هم روشنتر شده **43** پس کاهن باید او را معاینه کند. اگر لکه روی سر یا پیشانی

خداؤند به موسی و هارون فرمود: **۲** «این دستورها را به باید طرف را شکست. **۳** اگر آب چنین طوفی روی خوارکی ریخته شود آن خوارک نیز نجس خواهد شد و هر آشامیدنی هم که در چنین را می توانید بخورید: **۴** هر حیوانی که شکافته سم باشد و نشخوار کند حلال گوشت است. **۵** اگر لاشه یکی از این جانوران روی تنور یا اجاق بیفتند، آن تنور یا اجاق نجس خواهد شد و باید آن را شکست. **۶** اما اگر لاشه در چشمے یا آب انباری بیفتند، چشمے می کند ولی شکافته سم نیست؛ پس برای شما حرام است. **۷** گورکن، زیرا هرجند نشخوار می کند، اما شکافته سم نیست، پس برای شما حرام است. **۸** اگر خرگوش، زیرا هرجند نشخوار می کند، ولی شکافته سم نیست، پس برای شما حرام است. **۹** و خرک، زیرا هرجند شکافته سم است، ولی نشخوار نمی کند، پس برای شما حرام است. **۱۰** پس ناید این حیوانات را بخورید و با حتی دست به لاشه آنها بزنید، زیرا گوشت آنها حرام است. **۱۱** از حیواناتی که در آب زندگی می کنند چه در رودخانه باشد و چه در دریا آنها را می توانید بخورید که باله فلس داشته باشند. **۱۲** تمام جانوران آبری دیگر برای شما حرامند، **۱۳** از میان بزنگان اینها را حرام بدانید و گوششان تکرار می کنم، هر جانور آبری که باله و فلس نداشته باشد برای شما حرام است. **۱۴** «از میان بزنگان اینها را حرام بدانید و گوششان را نخورید؛ عقاب، لاشخور، لاشخور سیاه، **۱۵** زغف و شاهین از هر نوع؛ **۱۶** شترمرغ، جعد، مرغ دریایی، و باز از هر نوع؛ **۱۷** بوم، قره غاز، جعد پرگ، **۱۸** جعد سفید، جعد صحرایی؛ کرکس، **۱۹** لکلک، مرغ ماهیخوار از هر نوع؛ هدهد و خفاش. **۲۰** «همه حشرات بالدار که بر چهار پا راه می روند برای شما حرامند. **۲۱** به جز آنها که می جهند، یعنی ملخ و انواع گوناگون آن. اینها را می توان خورد. **۲۲** اما سایر حشرات بالدار برای شما حرامند. **۲۳** «هر کس به لاشه این حیوانات حرام گوشت دست بزنند تا غروب نجس خواهد بود. **۲۴** هر کس به لاشه آنها را بزرد باید لپاسش را بشوید؛ او تا غروب نجس خواهد بود. **۲۵** هر کس به لاشه آنها را نشخوار نکند، نجس دست بزنید که سمش کاملاً شکافته نباشد و یا نشخوار نکند، نجس خواهید بود، زیرا حرام گوشت هستند. **۲۶** هر حیوان چهارپا که روی پنجه راه رود خودرنش حرام است. هر کس به لاشه چنین حیوانی دست بزنند تا غروب نجس خواهد بود. **۲۷** هر کس لاشه آن را بردارد تا غروب نجس خواهد بود و باید لباس خود را بشوید. این حیوانات برای شما حرام هستند. **۲۸** «از میان حیواناتی که روی زمین طهارت تمام شود، نوزاد، خواه پسر باشد خواه دختر، مادرش باید یک بره یک ساله برای قربانی سوختنی و یک جوجه کبوتر یا قمری برای **۲۹** از قبیل مارمولک، سوسمار زمینی، سوسمار معمولی، یزمجه و قربانی گناه تقديریم کند. این هدایا را باید دم در خيمه ملاقات نزد آفات پرست. **۳۰** اینها از میان حیواناتی که روی زمین می جهند برای شما حرامند. هر کس به لاشه این جانوران دست بزنند تا غروب نجس خواهد بود. **۳۱** اینها از میان حیواناتی که روی زمین می جهند برای کاهن بیاورد. **۳۲** کاهن آنها را برای خداوند قربانی نموده، برای مادر کفاره کند. آنگاه او از خونزیزی زایمان طاهر خواهد شد. این است آفات پرست. **۳۳** اگر لاشه آنها روی چیزی که از جنس چوب، پارچه، چرم یا گونی باشد بیافتد آن چیز نیز نجس خواهد شد؛ باید آن را در آب بگذارید و آن تا غروب نجس خواهد بود ولی بعد از آن، می توان جوجه کبوتر بیاورد. یکی برای قربانی سوختنی و دیگری برای قربانی ظرف سفالین بیفتند، هر چیزی که در ظرف باشد نجس خواهد بود و

مذبح یا و همان طور که خداوند فرموده است قربانی گناه و قربانی زد و به ایشان گفت: «بروید و اجساد را از داخل خیمه ملاقات سوختنی خود را تقدیم کرده، برای خود کفاره کن و سپس قربانیهای بردارید و به حارخ از اردوگاه ببرید». **۵** آنها رفتهند و همان طور که قوم را تقدیم نموده، برای آنها کفاره نمایند. **۸** بنابراین هارون به مذبح موسی گفته بود ایشان را که هنوز پیراهنهای کاهنی خود را بر تن نزدیک شد و گوسلله قربانی گناه خود را ذبح کرد. **۹** پسرانش خون داشتند، از اردوگاه بیرون بردند. **۶** آنگاه موسی به هارون و پسرانش گوسلله را پیش وی آوردند و او انگشت خود را در خون فرو برد و بر العازار و ایتمام گفت: «عزاداری نمایند، موهای سرتان را باز نکید و شاخهای مذبح مالید و باقیمانده خون را به پای مذبح ریخت. **10** گریبان لباس خود را چاک نزیند. اگر عزاداری کنید خدا شما را نیز بعد همان طور که خداوند به موسی دستور داده بود، چری، قلوهها و هلاک خواهد کرد و خشم او بر تمام قوم اسرائیل افزونه خواهد شد. سفیدی روی جگر قربانی گناه را بر مذبح، **11** و گوشت و پوست آن ولی یعنی اسرائیل می توانند برای ناداب و ایهود که در اثر آتش هولناک را بیرون از اردوگاه سوزانند. **12** پس از آن هارون قربانی سوختنی را خداوند مرتد، عزاداری نمایند. **7** شما از در خیمه ملاقات بیرون ذبح کرد و پسرانش خون قربانی را آوردند و هارون آن را بر چهار طرف نزدیک میباشد، چون روغن مسح خداوند بر شماماست. » ایشان مذبح پاشید. **13** ایشان کله و قطعه های دیگر حیوان را نزد هارون طبق دستور موسی عمل کردند. **8** آنگاه خداوند به هارون گفت: **9** آوردند و او آنها را بر مذبح سوزانند. **14** دل و روده و پاچه ها را «وقتی به خیمه ملاقات می روید، هرگز شراب یا نوشیدنیهای مست شست و اینها را نیز به عنوان قربانی سوختنی بر مذبح سوزانند. **15** کننده دیگر نوشیدنی میباشد میباید. این فرضهای است ابدی تو و سپس هارون قربانی قوم اسرائیل را تقدیم کرد. او بر قربانی گناه قوم را پسران و تمام نسلهای آیندهات. **10** شما باید فرق بین مقدس و ذبح نموده، آن را مانند قربانی گناه خود برای گناه قوم تقدیم کرد. نامقدس، و نجس و طاهر را تشخیص دهید. **11** باید تمام دستورهای آنگاه مطابق قوانین، قربانی سوختنی ایشان را به خداوند تقدیم مرا که توسط موسی به قوم اسرائیل دادهام، به ایشان یا باموزید. ». **12** **17** بعد هدایه آردی را آورد و مشتی از آن را گرفت و بر مذبح سپس موسی به هارون و دو پسر بازماندهاش، العازار و ایتمام گفت: سوزانند. (این قربانی غیر از قربانی سوختنی ای بود که هر روز صبح «باقیمانده هدایه آردی را که بر آتش به خداوند تقدیم شده است تقدیم می شد). **18** پس از آن هارون گاو و قوچ را به عنوان قربانی بردارید و از آن، نان بدون خمر مایه پخته، در کنار مذبح بخورید زیرا سلامتی قوم ذبح کرد. پسران هارون خون قربانی را نزد او آوردند و او این هدیه، بسیار مقدس است. **13** همان گونه که خداوند به من آن را بر چهار طرف مذبح پاشید. **19** سپس چری گاو و قوچ را که فرموده است باید این را در جای مقدسی بخورید، زیرا این سهم شما شامل چری داخل شکم و قلوهها و سفیدی روی جگر گاو و قوچ و پسرانaten از هدیه ای است که بر آتش به خداوند تقدیم می شود. **14** می شد، گرفت **20** و آنها را روی سینه های حیوان گذاشته، نزدیک شما و پسران و دخترانaten می توانید سینه و ران هدایه مخصوص را که مذبح آورد و تمام چری را روی مذبح سوزانند. **21** همان طور که در حضور خداوند تکان داده می شود، در مکان طاهري بخورید. این موسی دستور داده بود، هارون سینه ها، و رانهای راست حیوان را به هدایا که سهم شما از قربانی سلامتی قوم اسرائیل می باشد به شما و عنوان هدایه مخصوص در حضور خداوند تکان داد. **22** پس از تقدیم فرزندانaten داده شده است. **15** «ببی اسرائیل باید ران و سینه را هنگام قربانیها، هارون دسته های خود را به طرف قوم اسرائیل دراز کرده، ایشان تقدیم چری بر آتش، بیوارند و به عنوان هدایه مخصوص در حضور را برکت داد و از مذبح به زیر آمد. **23** موسی و هارون به خیمه خداوند تکان دهند. آن ران و سینه همیشه به شما و فرزندانaten تعلق ملاقات رفتهند. وقتی از آنجا بیرون آمدند قوم اسرائیل را برکت دادند. خواهد داشت، همان طور که خداوند فرموده است. » **16** موسی سلغ آنگاه حضور پرجلال خداوند بر تمام جماعت ظاهر شد **24** و از بر قربانی گناه را گرفت، ولی بی برد که سوزانند شده است. پس بر حضور خداوند آتش فرود آمده، قربانی سوختنی و چری روی مذبح را العازار و ایتمام خشمگین شده، گفت: **17** «چرا قربانی گناه را در بلعید. بنی اسرائیل وقتی این را دیدند، فریاد بروارده، در حضور خداوند بیرون آمده، قربانی مکان مقدس خوردید؟ این قربانی، بسیار مقدس می باشد و خدا آن را به حکای افتادند.

18 چون خون آن به داخل عبادتگاه برده نشد، باید حتماً آن ناداب و ایهود پسران هارون، برخلاف امر خداوند، آتش را در محوطه خیمه ملاقات می خوردید، به طوری که به شما دستور غیر مجاز بر آتشدان خود نهاده، بر آن بخور گذاشتند و به حضور داده بودم. ». **19** ولی هارون به موسی گفت: «با وجودی که ایشان خداوند تقدیم کردند. **2** ناگاه آتش از حضور خداوند بیرون آمده، قربانی گناه و قربانی سوختنی خود را به حضور خداوند تقدیم کردند آنها را سوزاند و آنها در همان جا، در حضور خداوند مرتدند. **3** این واقعه هولناک برای من پیش آمد. حال اگر از گوشت قربانی گناه آنگاه موسی به هارون گفت: «منظور خداوند همین بود وقتی فرمود: می خوردید، آیا خداوند خشنود می شد؟» **20** موسی وقتی این را کسانی که مر خدمت می کنند باید حرمت قدوسیت مر نگاه دارند شنید، فاعل شد.

تا تمام قوم، مرا احترام کنند. » پس هارون خاموش ماند. **4** بعد موسی، میشائل و الصافان (پسران عُثییل، عمومی هارون) را صدا

قریانی سلامتی **38** که خداوند در بیابان، در کوه سینا به موسی داد تا بر نزمه گوش راست و شست دست راست و شست پای راست قوم اسرائیل بداند چگونه قریانیهای خود را به خداوند تقدیم کنند. پسران هارون مالید. بقیه خون را بر چهار طرف مذبح پاشید. **25** آنگاه چری، دنه، چربی داخل شکم، سفیدی روی جگر، قلوه‌ها

8

خداوند به موسی فرمود: **2** «هارون و پسرانش را لباسهای و چربی روی آنها و ران راست قوچ را گرفت **26** و از داخل سبد مخصوص ایشان و روغن تذهبین، گوسله قریانی گناه، دو قوچ و نان بدون خمیرمایه که در حضور خداوند بود، یک قرص نان بدون یک سبد نان بدون خمیرمایه دم در خیمه ملاقات بیاور **3** و تمام خمیرمایه، یک قرص نان روغنی و یک نان نازک برداشت و آنها جماعت اسرائیل را در آنجا جمع کن.» **4** موسی طبق فرمان خداوند را روی چربی و ران راست گذاشت. **27** سپس، همه اینها را بر عمل کرد. همه قوم اسرائیل دم در خیمه ملاقات جمع شدند. **5** دستهای هارون و پسرانش قرار داد تا به عنوان هدیه مخصوص در سپس موسی به ایشان گفت: «آنچه ایکون انجام می‌دهم طبق فرمان حضور خداوند تکان دهدن.» **28** پس از انجام این تشریفات، موسی خداوند است.» **6** آنگاه موسی، هارون و پسرانش را فرا خواند و آنها را از دست ایشان گرفت و با قریانی سوتختی بر مذبح سوزانید. ایشان را با آب غسل داد. **7** پیراهن مخصوص کاهنی را به هارون این قریانی تقدیس، هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای خداوند بود. پوشانید و کمرنگ را به کمرش بست. سپس ردا را بر تن او کرد و **29** موسی سینه قریانی را گرفت و آن را به عنوان هدیه مخصوص ایفود را پهلویله بند کمر آن بر او بست. **8** بعد سینه‌پوش را بر او تکان داده، به خداوند تقدیم کرد، درست همان طور که خداوند به او بست و اوریم و مُتّمیم را در آن گذاشت، **9** و چنانکه خداوند فرموده دستور داده بود. این سهم خود موسی از قوچی بود که برای مراسم بود، دستار را بر سر هارون نهاد و نیم تاج مقدس را که از طلا بود تقدیس ذبح می‌شد. **30** سپس موسی قدری از روغن مسح و قادری جلوی دستار نصب کرد. **10** آنگاه موسی روغن مسح را گرفت و از خونی را که بر مذبح بود گرفت و بر هارون و لباسهای او و بر آن را بر خیمه عبادت و هر چیزی که در آن بود پاشید و آنها را پسران او و لباسهای ایشان پاشید و به این ترتیب هارون و پسرانش و تقدیس نمود. **11** سپس مقداری از روغن را پرشاند و آن را هفت لباسهای آنها را تقدیس کرد. **31** آنگاه موسی را در خیمه مرتبه بر مذبح، لوازم آن، حوض و پایه‌اش پاشید و آنها را نیز تقدیس گفت: «همان طور که خداوند فرموده است، گوشت را دم در خیمه کرد. **12** بعد قدری از روغن مسح را بر سر هارون ریخت و به این ملاقات پیبد و در آج آن را با نان مراسم تقدیس که در سبد است، ترتیب او را برای خدمت کاهنی تقدیس نمود. **13** سپس موسی به بخورید. **32** هر چه از گوشت و نان باقی ماند باید سوزانده شود. امر خداوند پسران هارون را فرا خواند و پیراهنها را به آنان پوشانید و **33** هفت روز از در خیمه ملاقات بیرون نزدیک تا روزهای تقدیس شما شال به کمرشان بست و کلاهها را بر سر شان گذاشت. **14** بعد سپری شود، زیرا مراسم تقدیس شما هفت روز طول می‌کشد. **34** گوسله قریانی گناه را جلو آورد و هارون و پسرانش دستهای خود آنچه امروز انجام شد به فرمان خداوند بود تا به این ترتیب برای گناه را بر سر آن گذاشتند. **15** موسی گوسله را ذبح کرد و قادری از شما کفاره داده شود. **35** شما باید هفت شبانه روز دم در خیمه خون آن را با انگشت خود بر شاخهای مذبح مایلید تا آن را طاهر ملاقات بپانید و آنچه را که خداوند فرموده است انجام دهید و گزنه سازد. باقیمانده خون را به پای مذبح ریخت. به این ترتیب مذبح را خواهید مرد. این دستور خداوند است.» **36** بپارابین هارون و پسرانش تقدیس کرده، برای آن کفاره نمود. **16** سپس تمام چربی داخل هر چه را که خداوند توسط موسی امر فرموده بود، انجام دادند.

شکم، سفیدی روی جگر، قلوه‌ها و چربی روی آنها را گرفت و همه **9** در روز هشتم، موسی هارون و پسرانش را با مشایخ اسرائیل

را روی مذبح سوزانید، **17** و همان طور که خداوند فرموده بود، لاشه و پوست و فضله گوسله را در خارج از اردوگاه سوزانید. **18** بعد جمع کرد **2** و به هارون گفت: «یک گوسله بر سالم و بی عیب قوچ قریانی سوتختی را جلو آورد و هارون و پسرانش دستهای خود را برای قریانی گناه و یک قوچ سالم و بی عیب برای قریانی سوتختی بگیر روی سر آن گذاشتند. **19** موسی قوچ را ذبح کرد و خونش را بر آنها را به حضور خداوند تقدیم کن. **3** بعد به قوم اسرائیل بگو که چهار طرف مذبح پاشید. **20** سپس قوچ را قطعه قطعه کرد و آنها را یک بیغاله نر برای قریانی گناه خود و یک گوسله و یک بره که هر دو با کله و چربی حیوان سوزانید. **21** دل و روده و پاچه‌ها را با آب یک ساله و بی عیب باشد برای قریانی سوتختی بیاورند. **4** همچنین شست و آنها را نیز بر مذبح سوزانید. پس همان طور که خداوند به قوم اسرائیل باید یک گاو و یک قوچ برای قریانی سلامتی، و آرد موسی دستور داده بود تمام آن قوچ بر مذبح سوزانده شد. این قریانی مخلوط با روغن زیتون برای هدیه آردی به خداوند تقدیم کنند زیرا سوتختی، هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای خداوند بود. **22** سپس امروز خداوند بر ایشان ظاهر خواهد شد.» **5** پس قوم آنچه را که موسی قوچ دوم را که برای تقدیس کاهنات بود جلو آورد و هارون و موسی امر فرموده بود، جلوی خیمه ملاقات آوردند و تمام جماعت پسرانش دستهای خود را روی سر آن گذاشتند. **23** موسی قوچ را نزدیک شده، در حضور خداوند ایستادند. **6** موسی به ایشان گفت: ذبح کرده، قادری از خونش را بر نزمه گوش راست هارون و شست «خداوند فرموده دستورهای او را انجام دهید تا حضور پرچلال خود دست راست او و شست پای راستش مالید. **24** بعد قادری از خون را را بر شما ظاهر کنند.» **7** آنگاه موسی به هارون گفت: «نزدیک

زیتون پخته شود سپس تکه شده، به عنوان هدیه آردی به خداوند نان باید پک قسمت به عنوان هدیه مخصوص به خداوند تقدیم شود تقدیم گردد. این هدیه مورد پسند خداوند خواهد بود. 22 هر کاهنی تا به کاهنی تعلق گیرد که خون قربانی را روی مذبح می پاشد. که به جای پدر خود، کاهن اعظم می شود باید در روز انتصاب خود 15 گوشت حیوان قربانی سلامتی باید در روزی که به عنوان هدیه همین هدیه را به خداوند تقدیم کنند. این فرضیه ای ابدی است. 23 شکرگزاری تقدیم می گردد، خورده شود و چیزی از آن برای روز بعد هر هدیه آردی کاهن باید تماماً سوزانده شود و چیزی از آن خورده باقی نماند. 16 «اگر قربانی، داوطلبانه یا نذری باشد، گوشت قربانی نشود». 24 خداوند به موسی فرمود: 25 «این دستورها را در مرد روزی که آن را تقدیم می کنند، باید خورده شود. اگر از گوشت قربانی گناه به هارون و پسرانش بده. این قربانی بسیار مقدس است و قربانی چیزی باقی بماند می توان آن را روز بعد نیز خورد. 17 ولی هر باید در حضور خداوند در جایی ذیب شود که قربانیهای سوختنی را چه ترا روز سوم باقی بماند، باید کاملاً سوزانده شود. 18 اگر در روز سر می بزند. 26 کاهنی که قربانی را تقدیم می کند، گوشت آن را سوم چیزی از گوشت قربانی خورده شود، خداوند آن قربانی را قبول در حیاط خیمه ملاقات که جای مقدسی است، بخورد. 27 فقط نخواهد کرد و به حساب نخواهد آورد زیرا آن گوشت نجس شده کسانی که تقدیم شده‌اند، یعنی کاهن، اجزاء داردند به این گوشت است. کسی هم که آن را بخورد مجرم می باشد. 19 «گوشتی را که دست بزند. اگر خون آن قربانی به لباس ایشان پاشد باید لباس خود به چیزی نجس خورده است تباشد خورد، بلکه باید آن آن سوزاند. را در مکانی مقدس بشویند. 28 طرف سفالینی که گوشت در آن گوشت قربانی را فقط کسانی می توانند بخورند که طاهر هستند. 20 پخته می شود باید شکسته شود. اگر گوشت در یک طرف مسی پخته هر که طاهر نباشد و گوشت قربانی سلامتی را که از آن خداوند شده باشد باید آن طرف را کاملاً تمیز کنند و با آب بشویند. 29 هر است، بخورد باید از میان قوم منقطع شود. 21 اگر کسی به چیزی مردی از خانواده کاهن می تواند از این گوشت بخورد. این قربانی نجس دست بزند، خواه نجاست انسان باشد، خواه حیوان نجس و بسیار مقدس است. 30 اما در مواردی که خون قربانی گناه برای یا هر چیزی نجس دیگر، و بعد از گوشت قربانی سلامتی که از آن کفاره در قدس به داخل خیمه ملاقات برد می شود، گوشت قربانی را خداوند است، بخورد، باید از میان قوم خدا منقطع شود.» 22 خداوند به موسی فرمود: 23 «این دستورها را به بنی اسرائیل بده. هرگز نباید خورد بلکه باید تماماً سوزاند.

7 «قوانین قربانی جبران که قربانی بسیار مقدسی است، از این توسط جانوری دریده شده باشد هرگز خورده نشود بلکه از آن برای قرار می باشد: 2 حیوان قربانی باید در مکانی که قربانی سوختنی را کارهای دیگر استفاده شود. 25 هر کس چیزی حیوانی را که بر آتش سر می بزند، ذبح شود و خونش بر چهار طرف مذبح پاشیده شود. 3 به خداوند تقدیم می شود بخورد باید از میان قوم منقطع شود. 26 هر کاهن تمام چیزی آن را تقدیم کند، یعنی دنبه و چیزی داخل شکم، جا که ساکن باشد، هرگز خون نخوبیده، نه خون پرنده و نه خون 4 دو قله و چیزی روی آنها در قسمت تهیگاه، و نیز سفیدی روی چارای. 27 هر کس، در هر جا، خون بخورد، باید از میان قوم خدا جگر، اینها باید همراه علوهها جدا شوند. 5 میس، کاهن آنها را به منقطع شود.» 28 میس خداوند به موسی فرمود: 29 «این دستورها عنوان قربانی جبران بر آتش مذبح برای خداوند بسوزاند. 6 پسران را به بنی اسرائیل بده: هر کس بخواهد قربانی سلامتی به خداوند کاهن می تواند از این گوشت بخورند. این گوشت باید در جای تقدیم کند باید از آن قربانی را به عنوان هدیه نزد خداوند مقدسی خورده شود. این قربانی، بسیار مقدس است. 7 «قوانین بیاورد. 30 او باید به دست خود آن را همچون هدیه مخصوص به که باید در مورد قربانی گناه و قربانی جبران رعایت شود این است: خداوند تقدیم کند. چیزی حیوان را با سینه قربانی گوشت قربانی به کاهنی تعلق خواهد داشت که مراسم کفاره را اجرا را به عنوان هدیه مخصوص، در حضور خداوند تکان دهد. 31 کاهن می کند. 8 (در ضمن پوست قربانی سوختنی نیز به آن کاهن تعلق چیزی را بر مذبح بسوزاند، ولی سینه قربانی متعلق به هارون و پسرانش دارد). 9 هر هدیه آردی که در تئور یا در تابه یا روی ساج پخته باشد. 32 ران راست قربانی، به عنوان هدیه مخصوص، به کاهنی می شود به کاهنی تعلق خواهد گرفت که آن را به خداوند تقدیم داده شود که خون و چیزی قربانی را تقدیم می کند؛ 34 زیرا خداوند می کند. 10 تمام هدایات آردی دیگر، خواه مخلوط با روغن زیتون و سینه و ران قربانی سلامتی را از قوم اسرائیل گرفته و آنها را به عنوان خواه خشک، به طور مساوی به پسران هارون تعلق دارد. 11 «قوانین هدیه مخصوص به کاهن داده است و همیشه به ایشان تعلق خواهند قربانی سلامتی که به خداوند تقدیم می شود از این قرار است: 12 داشت. 35 (این قسمت از هدایایی که بر آتش به خداوند تقدیم اگر قربانی به منظور شکرگزاری باشد، همراه آن باید این نانهای بدون می شود در روز انتصاب هارون و پسرانش به خدمت خداوند، به خمیرمایه نیز تقدیم شوند قرصهای نان که با روغن زیتون مخلوط ایشان داده شد. 36 در روزی که ایشان مسح شدند، خداوند دستور شده باشد، نانهای نازک که روغن مالی شده باشد، نانهایی که از داد که قوم اسرائیل این قسمت را به ایشان بدنهند. این، قانونی برای مخلوط آرد مغروب و روغن زیتون تهیه شده باشد. 13 همچنین همراه تمام نسلهای ایشان می باشد.» 37 اینها قربانی بود در مورد قربانی قربانی باید قرصهای نان خمیرمایه دار نیز تقدیم شوند. 14 از هر نوع سوختنی، هدیه آردی، قربانی گناه، قربانی جبران، قربانی انتصاب و

تقدیم می شوند، بسوزاند. به این ترتیب کاهن گناه آن شخص را کاهن با این قربانی برای او کفاره کند تا گناهش بخشیده شود. ۱۹ کفاره خواهد کرد و او بخشیده خواهد شد.
کاهن داشته باشد ولی در مرور شده است.»

۵

«هرگاه کسی از وقوع جرمی اطلاع داشته باشد ولی در مرور آنچه که دیده یا شنیده در دادگاه شهادت نداد، مجرم است. ۲ خداوند به موسی فرمود: ۶ «هرگاه کسی نسبت به شخصی هرگاه کسی لاشه حیوان حرام گوشی را لمس کند، حتی اگر گناه کرده، به خداوند خیانت وزد، و از پس دادن چیزی که پیش او ندانسته این کار را کرده باشد، نجس و مجرم است. ۳ هرگاه کسی گرو گذاشته شده خودداری نماید یا در امانت خیانت وزد، یا زدی نهنجاست انسان را لمس کند، حتی اگر ندانسته این کار را کرده کند یا مال همسایه اش را غصب نماید، ۳ و یا اینکه در خصوص باشد، وقتی متوجه شد چه کرده است، مجرم می باشد. ۴ «اگر چیز گم شده ای که پیدا کرده است دروغ بگوید و قسم بخورد که کسی نسبتجده قولی دهد و قسم بخورد که آن را بجا آورد ولی بعد پیش او نیست، یا مرتکب هر کاهنی از این قبيل شود، ۴ روزی که بی ببرد که قولی بی جایی داده است، مجرم می باشد. ۵ در هر یک از جرم او ثابت شود باید اصل مال را پس دهد و یک پیغام از این آرا این موارد، شخص باید به گناهش اعتراف کند ۶ و برای قربانی گناه نیز به آن افروزد، به صاحب مال پیردادز. ۶ او باید به عنوان قربانی خود یک بره یا پر ماده نزد خداوند بیاورد تا کاهن برایش کفاره کند. جبران، یک قوچ بی عیب و با ارزش نزد کاهن به خیمه ملاقات بیاورد ۷ «اگر شخص مجرم تنگلست باشد و نتواند بروای بیاورد، می تواند و به خداوند تقديم کند. این قوچ باید مطابق معبار رسمي، ارزیابی دو قمری یا دو جوجه کپیتر برای کفاره گناه خود به خداوند تقديم شود. ۷ کاهن با این قربانی برای او در حضور خداوند کفاره خواهد کرد، یکی برای قربانی گناه و دیگری برای قربانی سوتختی. ۸ کاهن کرد و گناه او بخشیده خواهد شد. ۸ آنگاه خداوند به موسی پژوهه ای را که برای قربانی گناه آرده شده، بگیرد و سرش را ببرد، ولی فرمود: ۹ «این دستورها را در مورد قربانی سوتختی به هارون و پسرانش طریق که از تنش جدا نشود. ۹ سپس قدری از خون آن را بر پهلوی بده. قربانی سوتختی باید تمام شب بر روی مذبح باشد و آتش مذبح پرنده ای را به عنوان قربانی سوتختی طبق دستورالعملی که قلا داده را پیوشت و خاکستر قربانی سوتختی را برداشته، کار مذبح پگذارد. شده است قربانی کنند. به این ترتیب کاهن برای گناه او کفاره خواهد ۱۱ سپس لباسش را عوض کند و خاکستر را برین از اردوگاه ببرد و گناه او بخشیده خواهد شد. ۱۱ «اگر او فقیرتر از آنست که در مکان ظاهری که برای این کار مقرر شده است، ببرید. ۱۲ کاهن بتواند دو قمری یا دو جوجه کپیتر برای کفاره گناه خود قربانی کند، هر روز صبح هیزم تازه بر آن بنهد و قربانی سوتختی روزانه را روی آن می تواند یک کیلو آرد مرغوب بیاورد. ولی نباید آن را با روغن زیتون بگذارد و چربی قربانی سلامتی را بر آن بسوزاند. ۱۳ آتش مذبح مخلوط کند یا کدر بر آن بگذارد، زیرا این، قربانی گناه است. باید همیشه روش بماند و هرگز خاموش نشود. ۱۴ «قوانین مربوط ۱۲ آرد را پیش کاهن بیاورد تا کاهن مشتی از آن را به عنوان نمونه به هدیه آردي از این قرار است: کاهن برای تقديم هدیه آردي به بردارد و روی مذبح بسوزاند، درست مثل قربانیهایی که بر آتش به خداوند جلوی مذبح پایستد، ۱۵ سپس مشتی از آرد مرغوب آغشته به خداوند تقديم می شود. این، قربانی گناه اوست. ۱۳ به این ترتیب روغن زیتون را با کندری که بر آن است ببردارد و به عنوان نمونه برای کاهن برای گناه او در هر یک از این موارد، کفاره خواهد کرد و او خداوند روى مذبح خداوند خواهد بخشیده خواهد شد. در این قربانی نیز مثل هدیه آردي، بقیه آرد به بود. ۱۶ بقیه آرد، متعلق به هارون و پسرانش می باشد تا از آن برای کاهن تعقل می گیرد. ۱۴ خداوند این دستورها را به موسی داد: ۱۵ خوراک خود استفاده کنند. این آرد باید بدون خمیر مایه پخته شود و «هرگاه کسی در دادن هدیه ای که در نظر خداوند مقدس است در حیاط خمیمه ملاقات خورده شود. ۱۷ این قسمت از هدیه آردي ناخواسته قصور وزد، باید یک قوچ سالم و بی عیب برای قربانی جبران را که بر آتش به خداوند تقديم می شود، خداوند به کاهنان داده به خداوند تقديم نماید. قوچی که برای قربانی جبران اهدا می شود است. مانند قربانی گناه و قربانی جبران، این قسمت از هدیه آردي ارزش آن باید به مقال نفره برحسب مثقال عادتگاه بروارده شود. ۱۶ پسران هارون نسل اندر نسل می توانند او باید علاوه بر باز پرداخت هدیه، یک پنجم ارزش آن را نیز به آن این قسمت از هدیه را بخورند. این هدیه که بر آتش به خداوند تقديم افزوده، همه را به کاهن بدهد. کاهن با آن قوچ قربانی جبران، برایش می شود، همیشه سهم کاهنان خواهد بود و کس دیگر حق ندارد به کفاره خواهد کرد و او بخشیده خواهد شد. ۱۷ اگر کسی مرتکب آن دست بزنند. ۱۹ سپس خداوند به موسی فرمود: ۲۰ هارون و گناهی شده، یکی از قوانین خداوند را زیر پا بگذارد، ولی نداند که هر کدام از پسرانش در روزن که برای انتصاب به مقام کاهنی مسح چینی کاری از او سر زده است، باز مجرم است و باید توان گناهش می شوند باید یک کیلو آرد مرغوب، به اندازه هدیه آردي روزانه به را پس بدهد. ۱۸ او باید برای قربانی جبران یک قوچ سالم و بی عیب حضور خداوند بیاورند و نصف آن را در صبح و نصف دیگر را در نزد کاهن بیاورد. قیمت قوچ باید مطابق قیمت تعیین شده باشد. عصر به خداوند تقديم کنند. ۲۱ این هدیه باید روى ساج با روغن

آن را به خداوند تقدیم می‌کند باید آن را به حضور خداوند آورده، **8** وقتی آنها به گناه خود بی بردن، باید گوساله‌ای برای کفارة گناه دستش را روی سر حیوان بگذارد و دم در خیمه ملاقات سرش را ببرد. خود قربانی کنند. گوساله را به خیمه ملاقات پیاروند **15** و در آنجا سپس پسران هارون خون آن را بر چهار طرف مذبح پاشند. **9** کاهن بزرگان قوم در حضور خداوند دستهای خود را روی سر حیوان بگذارند باید چری گاهی این قربانی سلامتی را به عنوان هدیه مخصوص به خداوند و آن را ذبح کنند. **16** آنگاه کاهن اعظم مقداری از خون گوساله را تقدیم کند. این چری شامل دنبه که از نزدیکی ستون مهربه‌ها جدا به داخل خیمه ملاقات پیاروند **17** و انگشت خود را در خون فرو برد شده، و تمام چری بداخل شکم، **10** دو قله و چری روی آنها در و در حضور خداوند آن را هفت بار جلوی پرده قدس‌الاقدام پاشند. قسمت تهیگاه، و سفیدی روی جگر می‌باشد. اینها همراه با قله‌ها **18** بعد در حضور خداوند قدری از خون را بر شاخهای مذبح پخور باید جدا شوند **11** و کاهن آنها را همچون هدیه مخصوص خوارکی که در خیمه ملاقات است، بمالد و باقیمانده خون را به پای مذبح به خداوند تقدیم کرده، بر آتش مذبح پسوزاند. **12** «اگر قربانی، بر قربانی سوختنی که نزدیک در خیمه است، ببرید. **19** تمام چری باید باشد، شخصی که آن را به خداوند تقدیم می‌کند، باید آن را به روی مذبح پسوزانده شود. **20** کاهن اعظم باید از همان روش قربانی حضور خداوند آورده، **13** دستش را روی سر حیوان بگذارد و دم در گناه پیروی کند. به این طریق برای قوم خدا کفاره خواهد کرد و خیمه ملاقات سرش را ببرد. سپس پسران هارون خون آن را بر چهار خطای آنان بخشیده خواهد شد. **21** او گوساله قربانی شده را از طرف مذبح پیاشند **14** کاهن باید قسمتی از این قربانی را به عنوان اردوجاه بیرون ببرد و پسوزاند، همان‌طور که گوساله قربانی گناه خود را هدیه مخصوص به خداوند تقدیم کند. این شامل چری بداخل شکم، می‌سوزاند. این قربانی گناه تمام قوم اسرائیل است. **22** «اگر یکی از **15** قله و چری روی آنها در قسمت تهیگاه، و سفیدی روی جگر از رهبران ناخواسته مرتکب گناهی شود و یکی از قوانین خداوند، می‌باشد. اینها همراه با قله‌ها باید جدا شوند. **16** سپس کاهن خدای خود را زیر پا گذارد، مقصص محسوب می‌شود. **23** وقتی او به این همه را به عنوان خوارک بر مذبح پسوزاند. این هدیه، هدایای گناهش بی برد، باید یک بزرگ سالم و بی عیب تقدیم کند. **24** مخصوص و خوشبو برای خداوند است. تمام چری آن حیوان به دست خود را روی سر بزرگدارد و در جایی که قربانیهای سوختنی را خداوند تعليق دارد. **17** هیچ‌یک از شما نباید خون یا چری بخوردید. سر می‌برند آن را ذبح کند و به خداوند تقدیم نماید. این، قربانی این قانونی است ابدی برای شما و نسلهایتان، در هر جا که باشید.» گناه اوست. **25** بعد کاهن قاری از خون قربانی گناه را بگیرد و با انگشت خود روی شاخهای مذبح قربانی سوختنی بمالد و بقیه **4** خداوند به موسی فرمود: **2** «این دستورها را به بنی اسرائیل بده. خون را به پای اسرائیل بده. **26** تمام چری باید مثل چری قربانی اگر کسی ناخواسته مرتکب گناهی شود و یکی از قوانین خداوند را سلامتی، روی مذبح پسوزاند را سلامتی، روی مذبح سوزانده شود. به این ترتیب کاهن برای گناه رهبر زیر پا گذارد، باید طبق این مقررات عمل کند: **3** «اگر گناه از کفاره خواهد کرد و او بخشیده خواهد شد. **27** «اگر یک فرد عادی کاهن اعظم سر زده باشد و بدین ترتیب قوم را نزد گناهکار ساخته ناخواسته مرتکب گناهی شود و یکی از قوانین خداوند را زیر پا گذارد، باشد، برای گناه خود باید گوساله‌ای سالم و بی عیب به خداوند مقصص محسوب می‌شود. **28** وقتی او به گناه خود بی برد، باید یک تقدیم کند. **4** گوساله را دم در خیمه ملاقات پیاروند، دستش را روی بزرگ سالم و بی عیب پیاروند تا آن را برای گناهش قربانی کند. سر آن بگذارد و همان جا در حضور خداوند سرش را ببرد. **5** کاهن **29** بر را به مکانی پیاروند که قربانیهای سوختنی را سر می‌برند. در اعظم مقداری از خون گوساله را به داخل خیمه ملاقات پیارو، **6** آنچا دست خود را در خون فرو برد و در حضور خداوند آن را هفت بار کاهن با انگشت خود قدری از خون را روی سر حیوان بگذارد و آن را ذبح کند. **30** انگشت خود را در خون فرو برد و در حضور خداوند آن را هفت بار کاهن با انگشت خود قدری از خون را روی شاخهای مذبح قربانی جلوی پرده قدس‌الاقدام پیاشند. **7** سپس در حضور خداوند قاری از سوختنی بمالد و بقیه خون را به پای مذبح پیاروند. **31** تمام چری باید خون را روی شاخهای مذبح پخور که مذبح قربانی سوختنی که نزدیک در خیمه هدیه‌ای خوشبو برای خداوند خواهد بود. به این ترتیب کاهن گناه آن باقیمانده خون را به پای مذبح قربانی سوختنی که نزدیک در خیمه هدیه‌ای خوشبو برای خداوند خواهد بود. **8** آنگاه تمام چری بداخل شکم، **9** قله‌ها شخص را کفاره خواهد کرد و او بخشیده خواهد شد. **32** «اگر آن ملاقات است، ببرید. **10** آنها را شخص بخواهد برای کفاره گناهش بیهوده قربانی کند، باید آن بره، و چری روی آنها، و سفیدی روی جگر را ببردارد، **11** اما باقیمانده گوساله، یعنی پوست، و آن را در مکانی که قربانیهای سوختنی را سر می‌برند، به عنوان گوشت، کله، دل و روده و سرگین را **12** به مکان طاهری ببرد قربانی گناه ذبح کند. **34** کاهن با انگشت خود قدری از خون که در خارج از اردوجاه برای ریختن خاکستر مذبح مقرر شده است و را بر شاخهای مذبح قربانی سوختنی بمالد و بقیه خون را به پای در آنجا آنها را روی هیزم پسوزاند. **13** «اگر تمام قوم اسرائیل ناخواسته مذبح بپریزد. **35** چری آن مثل چری بره قربانی سلامتی روی مذبح مرتکب گناهی شوند و یکی از قوانین خداوند را زیر پا گذارند، هر سوزانده شود. کاهن آن را مانند قربانیهایی که بر آتش به خداوند چند این کار را ندانسته انجام داده باشند، مقصص محسوب می‌شوند.

لاویان

1

کاهن داده می شود بسیار مقدس است، زیرا از هدایای مخصوصی که به خداوند تقدیم می شوند، گرفته شده است. ۴ «هرگاه کسی

خداوند از خیمه ملاقات با موسی سخن گفت و به او فرمود: نان پخته شده در تور برای خداوند هدیه آورد، آن نان باید بدون

2 «این دستورها را به بنی اسرائیل بده. وقتی کسی به خداوند قریانی خمیرمایه و از آرد مرغوب مخلوط با روغن زیتون تهیه شده باشد. از

تقدیم می کند، قریانی او باید گاو، گوسفند و یا بز باشد. ۳ اگر نان بدون خمیرمایه که روغن روی آن مالیه شده باشد نیز می توان به

بخواهد برای قریانی سوختنی یک گاو قریانی کند، آن گاو باید نر و عنوان هدیه کرد. ۵ اگر کسی نان پخته شده روی ساج

بی عیب باشد. گاو را دم مدخل خیمه ملاقات بیاورد تا مورد قبول هدیه آورد، آن نان نیز باید از آرد مرغوب بدون خمیرمایه و مخلوط با

خداوند قرار گیرد. ۴ شخصی که آن را آورد، باید دستش را روی روغن زیتون باشد. ۶ او باید آن را تکه تکه کند و رویش روغن بزید.

سر حیوان بگذارد. به این ترتیب آن قریانی پذیرفته شده، گاهان این نیز یک نوع هدیه آردی است. ۷ اگر هدیه شما در تابه پخته

شود، آن هم باید از آرد مرغوب و روغن زیتون باشد. ۸ «این هدایای شخص را کفاره می کند. ۵ بعد خود آن شخص حیوان را در حضور خداوند سر بزید و پسران هارون که کاهنند، خون آن را بیاورند و بر

چهار طرف مذبح که جلوی مدخل خیمه ملاقات است، پاشند. ۹ کاهن باید فقط مقدار کمی از هدیه را به عنوان نمونه بسوزانند.

۱۰ سپس آن شخص پوست گاو را بکند و آن را قطعه قطعه کند، ۷ و این هدیه، هدایای مخصوص و خوشبو برای خداوند است.

کاهن هیم روی مذبح بگذارند، آتش روشن کنند ۸ و قطعه ها و سر

بقیه هدیه آردی به هارون و پسرانش داده شود تا برای خواراک از

و چربی آن را روی هیزم قرار دهند. ۹ آنگاه آن شخص باید دل و آن استفاده کنند. قسمتی که به کاهن داده می شود بسیار مقدس

روده و پاچه های گاو را با آب بشوید و کاهن هم را روی مذبح روده و پاچه های گاو را با آب بشوید و کاهن هم را روی مذبح پسوزانند. این قریانی سوختنی، هدیه ای خوشبو و مخصوص برای

خداوند خواهد بود. ۱۰ «اگر گوسفند یا بز برای قریانی بیاورند، آن از خمیرمایه استفاده نکنید، زیرا به کار بزدن خمیرمایه یا عسل در

نیز باید نر و بی عیب باشد. ۱۱ شخصی که آن را آورد باید در هدایای مخصوصی که به خداوند تقدیم می شوند، جایز نیست. ۱۲

سمت شمالی مذبح در حضور خداوند سرش را بزید و کاهنان که هنگام تقدیم نوبت محصول خود به خداوند می توانند از نان خمیرمایه دار

پسران هارونند، خونش را بر چهار طرف مذبح پاشند. ۱۳ سپس، آن و عسل استفاده کنید، ولی این هدیه را نباید به عنوان هدایای خوشبو

شخص حیوان قریانی شده را قطعه قطعه کند و کاهن این قطعه ها را بر مذبح بسوزانید. ۱۴ «به تمام هدایا باید نمک بزنید، چون نمک

با سر و چربی آن روی هیزم مذبح بگذارند. ۱۳ آن شخص باید دل و یادگار عهد خداست. ۱۴ «هرگاه از نوبت محصول خود به خداوند

روده و پاچه های گوسفند یا بز را با آب بشوید. سپس کاهن همه آنها هدیه می دهد دانه ها را از خوشمه ها جدا کردد، بکوپید و برشته کنید.

۱۵ سپس روغن زیتون بر آن بزید و کندر روی آن بگذارید، زیرا را روی آتش مذبح بسوزانند. این قریانی سوختنی، هدیه ای مخصوص

و خوشبو برای خداوند خواهد بود. ۱۶ «اگر کسی می خواهد برای قریانی سوختنی پرنده برای خداوند قریانی کند، آن پرنده باید قمری یا

جوچه کوتور باشد. ۱۵ کاهن، پرنده را بگیرد و جلوی مذبح سرسرا

پیچاند و آن را بر مذبح بسوزاند. اما اول باید خونش را بر پهلوی مذبح بچلاند. ۱۶ چینیدان و محتویات داخل شکمش را درآورد و

آنها را در طرف شرق مذبح در جایی که خاکستر مذبح ریخته می شوند پیندازد. ۱۷ سپس بالهای پرنده را گرفته، آن را از وسط پاره کند بدون

اینکه پرنده دو تکه شود. آنگاه کاهن آن را روی هیزم مذبح بسوزاند. این قریانی سوختنی، هدایای مخصوص و خوشبو برای خداوند خواهد

شود. ۱۸ «هرگاه کسی برای خداوند هدیه آردی آورد، هدیه او باید از آرد

مرغوب باشد. او باید روغن زیتون روی آن بزید و کندر بر آن بگذارد.

۱۹ سپس یک مشت از آن را که نمونه تمام هدیه است به یکی از کاهنان بدهد تا آن را بسوزاند. این هدیه، هدایای مخصوص و

خوشبو برای خداوند خواهد بود. ۲۰ «بقیه هدیه آردی به هارون و نیز به خداوند خواهد بود. ۲۱ شخصی که به پسرانش داده شود تا برای خواراک از آن استفاده کنند. قسمتی که به

2

«هرگاه کسی برای خداوند هدیه آردی آورد، هدیه او باید از آرد

مرغوب باشد. او باید روغن زیتون روی آن بزید و کندر بر آن بگذارد.

۲۲ سپس یک مشت از آن را که نمونه تمام هدیه است به یکی از کاهنان بدهد تا آن را بسوزاند. این هدیه، هدایای مخصوص و

خوشبو برای خداوند خواهد بود. ۲۳ «بقیه هدیه آردی به هارون و نیز به خداوند خواهد بود. ۲۴ اگر قریانی، گوسفند باشد، شخصی که به

نسلهای ایشان است به مقام کاهنی.» **16** موسی هر چه را که خداوند به او فرموده بود بجا آورد. **17** در نخستین روز ماه اول سال دوم، بعد از بیرون آمدن از مصر، خیمه عبادت بر پا شد. **18** موسی خیمه عبادت را به این ترتیب بر پا کرد: اول پایه‌های آن را گذاشت، سپس تخته‌های چوب‌بست را در پایه‌ها نهاده، پشت بندهای آنها را نصب کرد و سوتنهای را بر پا نمود. **19** آنگاه، همان طور که خداوند فرموده بود، پوشش داخلی سقف را روی چوبهای کشید و پوششهای خارجی را روی آن گسترانید. **20** بعد، در لوح سنگی را که «ده فرمان خدا روی آنها نوشته بود در صندوق عهد گذاشت و چوبهای حامل را درون حلقه‌ها قرار داد و سرپوش صندوق را که «تخت رحمت» بود، روی آن نهاد. **21** آنگاه صندوق عهد را به درون خیمه عبادت برد و پرده مخصوص را جلو آن کشید، درست همان گونه که خداوند فرموده بود. **22** سپس موسی میز را در سمت شمالی خیمه ملاقات، بیرون پرده گذاشت، **23** و همان طور که خداوند به او فرموده بود، نان حضور را روی آن میز در حضور خداوند قرار داد. **24** چراغدان را مقابل میز در سمت جنوبی خیمه ملاقات گذاشت **25** و مطابق دستور خداوند چراغهای چراغدان را در حضور خداوند روش کرد. **26** مذبح طلا را در خیمه ملاقات، بیرون پرده گذاشت **27** و مطابق دستور خداوند بر آن بخور معطر سوزاند. **28** موسی پرده مدخل خیمه عبادت را آویزان کرد. **29** مذبح قربانی سوختنی را مقابل مدخل خیمه ملاقات گذاشت و روی آن قربانی سوختنی و هدیه آردی تقديم کرد، درست همان طور که خداوند فرموده بود. **30** حوض را بین خیمه ملاقات و مذبح قرار داد و آن را پر از آب کرد. **31** موسی، هارون و پسرانش از آن آب برای شستن دست و پایشان استفاده می‌کردند. **32** آنها هر وقت می‌خواستند به داخل خیمه ملاقات بروند و یا به مذبح نزدیک شوند، مطابق دستور خداوند خود را می‌شستند. **33** موسی دیوار پرده‌ای دور خیمه و مذبح را بر پا نموده پرده مدخل حیاط را آویزان کرد. به این ترتیب او همه کار را به پایان رسانید. **34** آنگاه ابر، خیمه ملاقات را پوشاند و حضور پرجلال خداوند آن را پر ساخت. **35** موسی نتوانست وارد خیمه ملاقات شود، زیرا ابر بر آن نشسته بود و حضور پرجلال خداوند خیمه عبادت را پر ساخته بود. **36** از آن پس، هر وقت ابر از روی خیمه برومی خاست قوم اسرائیل کوچ می‌کردند و به راهنمای آن به سفر ادامه می‌دادند. **37** اما تا وقتی که ابر روی خیمه باقی بود، قوم همچنان در جای خود می‌مانندند. **38** در روز، ابر روی خیمه عبادت قرار داشت و در شب، آتش در ابر پدیدار می‌شد و قوم می‌توانستند آن را بینند. به این طریق، ابر خداوند بین اسرائیل را در تمام سفرهایشان هدایت می‌کرد.

قسمت، جلو و پشت، تهیه شد و با دو بند روی شانه‌ها، به هم تاج مقدس را از طلای خالص ساختند و این کلمات را روی آن نقش وصل گردید. ۵ همان طور که خداوند به موسی دستور داده بود، بند کردند: «مقدس برای خداوند». ۳۱ همان طور که خداوند به موسی کمر ایفود متصل به آن و از جنس خود ایفود بود، یعنی از رشته‌های گفته بود، نیم تاج را با نوار آری رنگ به قسمت جلوی دستار طلا و کتان ریبیافت تاییده و نخهای آبی، ارغوانی و قرمز. ۶ دو بستند. ۳۲ سراجام تمام قسمتها و لوازم خیمه ملاقات طبق آنچه سنگ جزع در قابهای طلا گذاشتند و ناهای قبیله بنی اسرائیل را با خداوند به موسی فرموده بود به موسی فرموده بود به موسی مهارتی خاص روی آن دو قطعه سنگ حک کردند. ۷ سپس آنها را ایشان قسمتها ساخته شده خیمه و همه لوازم آن را پیش موسی روی بندهای شانه‌های ایفود نصب کردند تا نشان دهد که کاهن آوردنده تکمه‌ها، چوب بست خیمه، پشت بندها، ستونها، پایه‌ها؛ ۳۴ نماینده بنی اسرائیل است. همه این کارها طبق دستوری که خداوند به پوشش از پوست سرخ شده قوچ و پوشش از پوست خر، پرده حائل موسی داد، انجام گرفت. ۸ سینهپوش را مثل ایفود از کتان ریبیافت بین قدس و قدس‌الآداس؛ ۳۵ صندوق عهد و ده فرمان خدا که در تاییده، نخهای آبی، ارغوانی و قرمز، و رشته‌های طلا تهیه نموده، آن بود و چوبهای حامل آن، تخت رحمت؛ ۳۶ میز و تمام وسایل روی آن را با دقت گلدوزی کردند. ۹ آن را دولا، مثل یک کیسه آن، نان حضور؛ ۳۷ چراوغدان طلای خالص با چراوغها، روغن و چهارگوش درختند که طول هر ضلعش یک و جب بود. ۱۰ چهار همه لوازم آن؛ ۳۸ مذبح طلای، روغن تدهن و بخور معطر؛ پرده ردیف سنگ قیمتی روی آن نصب شد. در ردیف اول، عقیق سرخ و مدخل خیمه؛ ۳۹ مذبح مفرغین با منقل مشکب مفرغین و چوبهای پاقوت زرد و پاقوت آتشی بود. ۱۱ در ردیف دوم، زمرد و پاقوت کبود حامل و سایر لوازم آن؛ حوض و پایه‌اش؛ ۴۰ پرده‌های دور حیاط با وال ماش بود. ۱۲ در ردیف سوم، فیروزه و عقیق یمانی و پاقوت بنشن ستونها و پایه‌های آنها، پرده مدخل حیاط؛ طنانها و میخهای خیمه ۱۳ در ردیف چهارم، زبرجد و جزع و یشم نصب شد. همه این ملاقات، و تمام ایزارهای که در ساختن خیمه به کار می‌رفت. ۴۱ سنگهای قیمتی را در قابهای طلا جای دادند. ۱۴ هر یک از این آنها همچین لباسهای باقه شده برای خدمت در قدس یعنی لباسهای سنگها علامت یکی از دوازده قبیله بنی اسرائیل بود و نام آن قبیله روی مقدس هارون کاهن و پسرانش را از نظر موسی گلدارندند. ۴۲ به این آن سنگ حک شد. ۱۵ برای نصب سینهپوش به ایفود دو رشته ترتیب بنی اسرائیل تمام دستورهای خداوند را که برای ساختن خیمه به زنجیر تاییده از طلای خالص درست کردند. ۱۶ همچنین در قاب و موسی داده بود، به کار بستند. ۴۳ موسی تمام کارهای انجام شده را در حلقه از طلا ساختند و حلقه‌ها ۱۷ و قسمت بالای سینهپوش ملاحظه کرد و به خاطر آن، قوم را بركت داد، چون همه چیز مطابق را به موسی فرموده دو رشته زنجیر طلا به ایفود بستند. دو سر زنجیرها به دستور خداوند ساخته شده بود.

40

آنگاه خداوند به موسی فرمود: ۲ «در نخستین روز ماه اول، شد، و دو سر دیگر زنجیرها را از جلو به قابهای طلای روی شانه‌ها وصل کردند. ۱۹ دو حلقه طلای دیگر نیز درست کردند و آنها را به خیمه ملاقات را بر پا کن ۳ و صندوق عهد را که ده فرمان در دو گوشه پایین سینهپوش، روی لایه زین بستند. ۲۰ دو حلقه طلای آن قرار دارد، در داخل خیمه بگذار و پرده مخصوص را جلوی آن دیگر هم درست کردند و آنها را در قسمت جلوی ایفود و کمی بالاتر آویزان کن. ۴ سپس میز را در خیمه بگذار و لوازمش را روی آن قرار از بند کمر نصب کردند. ۲۱ بعد، همان طور که خداوند به موسی فرمود «مذبح طلا را برای سوزاندن به بخور روپریو صندوق عهد بگذار. پرده که بالاتر از بند کمر قرار داشت بستند تا سینهپوش از ایفود جدا مدخل خیمه را بیاوری. ۶ مذبح قربانی سوختنی را مقابل مدخل خیمه نشود. ۲۲ ردادی که زیر ایفود پوشیده می‌شد، تمام از پارچه آبی تهیه ملاقات بگذار. ۷ حوض را پین خیمه ملاقات و مذبح قرار بد و آن شد. ۲۳ شکافی برای سر در آن باز کردند و حاشیه شکاف را با پر از آب کن. ۸ دیوار پرده‌ای حیاط اطراف خیمه را بر پا نما و دست پاقتند تا پاره نشود. ۲۴ با نخهای آبی، ارغوانی و قرمز و کتان پرده مدخل حیاط را آویزان کن. ۹ «روغن مسح را بردار و خیمه و زیریافت منگله‌هایی به شکل انار درست کردند و آنها را دور تا دور لبه تمام لوازم و وسایل آن را مسح نموده، تقدیس نما تا مقدس شوند. ۱۰ دامن ردا آویختند. ۲۵ زنگله‌هایی از طلای خالص نیز ساختند و دور سپس مذبح قربانی سوختنی و سایر مقاسی خواهد شد. ۱۱ بعد، حوض و پایه‌اش دامن ردا میان انارها بستند. ۲۶ زنگله‌ها و انارها یکی در میان دور مذبح، جایگاه بسیار مقاسی خواهد شد. ۱۲ «سپس هارون و پسرانش را کنار دامن ردا ایستادند؛ همان طور که خداوند را مسح نموده، تقدیس کن. ۱۳ لباس پیراهنها دوختند. ۲۷ آنها از کستان ریبیافت برای هارون و پسرانش مدخل خیمه ملاقات بیاور و آنها را با آب شستشو بده. ۱۴ دستار و کلاهها از کستان ریبیافت تهیه کردند و مقدس را بر هارون پوشان و او را مسح کرده تقدیس نما تا در مقام لباسهای زیر نیز از کستان ریبیافت تاییده بود. ۲۹ شال کمر را از کاهنی مرا خدمت کند. ۱۴ سپس پسرانش را بیاور و لباسهایشان را کستان ریبیافت تاییده تهیه نموده، آن را با نخهای آبی، ارغوانی و قرمز به ایشان پوشان. ۱۵ آنها را نیز مانند پدرشان مسح کن تا در مقام گلدوزی کردند، همان طور که خداوند به موسی فرموده بود. ۳۰ نیم کاهنی مرا خدمت کنند. این مسح به منزله انتخاب ابدی آنها و

شش شاخه قرار داشت، یعنی در هر طرف سه شاخه. **19** روی هر نیم متر بود و بر سه ستون با سه پایه آویزان بود. **16** تمام پرده‌های شش شاخه که از چراغدان بیرون می‌آمد، گلهای بادام با جوانه‌ها دیوار حیاط خیمه از کتان ریزیافت تایید بود. **17** پایه‌های ستونها از ونچجه‌های مربوط به آن قرار داشت. **20** خود بدن چراغدان با چهار ستونهای اطراف حیاط با پشت‌بندهای و روکش سر ستونها از نقره بود. تمام گل بادامی شکل با جوانه‌ها و غنچه‌هایش تزیین شده بود. **21** یک ستونهای اطراف حیاط با پشت‌بندهای نقره‌ای به هم مربوط شدند.

جوانه زیر هر جفت شاخه بود جایی که شش شاخه از بدن چراغدان **18** پرده مدخل خیمه از کتان ریزیافت تایید تهیه گردید و با نخهای بیرون می‌آمد و همه پیکارچه بود. **22** تمام این نخهای شاخه‌ها و آئی، ارغوانی و قرمز گلدوزی شد. طول این پرده ده متر و بلندیش بدن از یک تکه طلاخی خالص بود. **23** هفت چراغ آن و انبرها مانند پرده‌های دیوار حیاط، دو و نیم متر بود. **19** چهار ستون برای و سینی‌هایش را از طلاخی خالص ساخت. **24** برای ساختن این پرده ساخت. پایه‌های ستونها از مفرغ، قلاهای و پشت‌بندها و روکش چراغدان و لوازم سی و چهار کیلو طلا به کار رفت. **25** مذبح سر ستونها از نقره بود. **20** تمام میخهایی که در بنای خیمه و حیاط بخور را به شکل مربع به ضلع نیم متر و بلندی یک متر از چوب آن به کار رفت، از مفرغ بود. **21** این است صورت مقدار فلزی که اقاقیا درست کرد. آن را طروی ساخت که در چهار گوشش آن چهار در ساختن خیمه عبادت به کار رفت. این صورت به دستور موسی، بر جستگی به شکل شاخ بود. **26** روکش مذبح و شاخهای آن از بوسیله لاویان و زیر نظر ایتمام پسر هارون کاهن تهیه شد. **22** طلاخی خالص بود. قابی دور تا دور آن از طلا درست کرد. **27** در دو (پصلیل پسر اوری و نوه حور از قبیله یهودا، آنچه را که خداوند به طرف مذبح، زیر قاب طلاخی، دو حلقه از طلا برای قرار گرفتن چوبها موسی دستور داده بود، ساخت. **23** دستیار او در این کار اهولیات ساخت تا آنها مذبح را حمل کنند. **28** این چوبها از درخت اقاقیا پسر اخیسامک از قبیله دان بود که در کار طراحی، نساجی و طرازی تهیه شده بود و روکش طلا داشت. **29** سپس رونمای مسح مقدس و پارچه‌های آئی، ارغوانی، قرمز و کتان ریزیافت مهارت داشت. **24** بخور خالص معطر را با مهارت عطاواران تهیه کرد.

هدیه کردند که تمام آن صرف ساختن خیمه عبادت شد. **25**

38 مذبح قبیانی سوختنی نیز با چوب اقاقیا به شکل چهارگوش جماعت اسرائیل جمعاً سه هزار و چهارصد و سی کیلوگرم نقره که به ساخته شد. هر ضلع آن دو و نیم متر و بلندیش یک و نیم متر بود. **2** مقیاس عبادتگاه وزن می‌شد، هدیه دادند. **26** این مقدار نقره از همه آن را طروی ساخت که در چهار گوشهاش چهار بر جستگی به شکل کسانی که اسمشان در سرشماری نوشته شده بود، به عنوان مالیات شاخ بود. تمام مذبح و شاخها روکشی از مفرغ داشت. **3** لوازم آن دریافت گردید. (مالیات هر فرد یک پکا بود که بر اساس مقیاس که شامل سلطه‌ها، خاک‌اندازها، کاسمه‌ها، چنگکها و آتشدانها بود، عبادتگاه، معادل ۶ گرم است). این مالیات از ۳۰۵۰۰ نفر که همگی از مفرغ ساخته شد. **4** سپس یک مقلع مشبک مفرغین برای سنشان بیست سال به بالا بود، دریافت شده بود. **27** برای پایه‌های مذبح ساخت و آن را تا نیمه مذبح فرو برد تا روی لبه‌ای که در آنجا چوب بست خیمه عبادت و پایه‌های ستونها پرده داخل آن، سه هزار وجود داشت قرار گیرد. **5** چهار حلقه برای چهار گوشش شبکه مفرغین و چهارصد کیلوگرم نقره مصرف شد، یعنی برای هر پایه سی و چهار ریخت تا چوبها را نگاه دارند. **6** چوبهایی از درخت اقاقیا با روکش کیلوگرم. **28** باقیمانده نقو که سی کیلوگرم بود برای قلاهای ستونها، مفرغ ساخت. **7** چوبها را در حلقه‌هایی که در دو طرف مذبح نصب پشت‌بندها و روکش سر ستونها مصرف شد. **29** بقیه اسرائیل همچنین شده بود، فرو کرد. مذبح، درونش خالی بود و از تخته ساخته شده هدیه مخصوصی که دو هزار و چهارصد و بیست و پنج کیلوگرم مفرغ بود. **8** حوض مفرغین و پایه مفرغین اش را از آئینه‌های زنانی که در بود، آوردند. **30** این مقدار مفرغ برای پایه‌های ستونهای مدخل خیمه کنار در خیمه ملاقات خدمت می‌کردند، ساخت. **9** سپس پصلیل ملاقات، مذبح مفرغین، مقلع مشبک و سایر لوازم مذبح، همچنین برای خیمه عبادت حیاطی درست کرد که دیوارهایی از پرده‌های ستونهای دور حیاط و پایه‌های مدخل آن، و نیز برای کتان ریزیافت تایید بود. طول پرده‌های سمت جنوب پیچا متر بود. میخهای خیمه و پرده‌های دور حیاط به کار رفت.

10 بیست ستون مفرغین برای پرده‌ها ساخت و برای این ستونها پایه‌های مفرغین و قلاهای و پشت‌بندهای نقوهای درست شد. **39** سپس برای کاهن از نخهای آئی، ارغوانی و قرمز لباسهایی برای سمت شمالی حیاط نیز همین کار را کرد. **12** طول دیوار بافتند. این لباسها را موقع خدمت در قدس می‌پوشیدند. لباس مقدس پرده‌های سمت غربی بیست و پنج متر بود. ده ستون با ده پایه برای هارون کاهن هم طبق دستوری که خداوند به موسی داده بود، تهیه پرده‌ها ساخت و برای هر یک از این ستونها قلاهای و پشت‌بندهای شد. **2** افود کاهن از کتان ریزیافت تایید و نخهای آئی، ارغوانی و نقره‌ای درست کرد. **13** طول دیوار پرده‌ای سمت شرقی هم بیست و قرمز و رشته‌هایی از طلا درست شد. **3** آنها ورقه‌های طلا را چکش پنج متر بود. **14** مدخل خیمه عبادت در انتهای جنوبی قرار داشت و زندن تا باریک شد، سپس آنها را بربیده، به صورت رشته‌هایی درآوردن از دو پرده تشکیل شده بود. پرده سمت راست هفت و نیم متر بود و با نخهای آئی، ارغوانی و قرمز و کتان ریزیافت در تهیه افود به بر سه ستون با سه پایه آویزان بود. **15** پرده سمت چپ نیز هفت و کار بردن و روی افود را با دقت گلدوزی کردند. **4** افود از دو

پصلیل و اهولیاب و تمام صنعتگرانی را که خداوند به آنها مهارت برای تخته‌های پک طرف خیمه عبادت، **32** و پنج پشت‌بند برای بخشیده و مایل به خدمت بودند احضار کرد تا مشغول کار شوند. **3** تخته‌های طرف دیگر و پنج پشت‌بند نیز برای تخته‌های سمت غربی آنها تمام هدایایی را که بنی اسرائیل هر روز صبح برای بنای خیمه اننهای خیمه. **33** پشت‌بند وسطی را نیز ساخت تا بطور سراسری از عبادت می‌آوردند، از موسی تحولی می‌گرفتند. **4** سراجام صنعتگرانی وسط تخته‌ها بگذرد. **34** سپس تخته‌ها و پشت‌بندها را با روکش طلا ماهر که مشغول ساختن خیمه بودند دست از کار کشیدند. **5** آنها پوشاند و حلقه‌هایی از طلا جهت نگه داشتن پشت‌بندها روی تخته‌ها نزد موسی رفته و گفتند: «مردم برای کاری که خداوند دستور آن را ساختند. **35** پرده مخصوص را که بین قدس و قدس‌الاقدام بود از داده است بیش از آنچه لازم است هدیه آورده‌اند.» **6** پس موسی کتان ریزیافت تاییده و نخهای آئی، ارغوانی و قرمز درست کردند و فرمود تا در اردوگاه اعلام کنند که دیگر کسی هدیه نیاورد. بدین نقش کرویان را با دقت روی آن گلدوزی نمودند. **36** برای آویزان ترتیب بنی اسرائیل از آوردن هدیه بازداشت شدند، **7** چون هدایای کردن پرده، چهار ستون از چوب افاقیا را با روکش طلا و قلاچهای از موجود، برای اتمام کار خیمه بیش از حد مورد نیاز بود. **8** صنعتگرانی طلا ساختند و برای ستونها چهار پایه نفوهای درست کردند. **37** که مشغول کار بودند، خیمه عبادت را با بد پرده از کتان ریزیافت سپس یک پرده از چوب افاقیا را در خیمه عبادت تهیه تاییده تهیه کردند. **9** آنگاه پصلیل با نخهای آئی، ارغوانی و قرمز نموده، آن را با نخهای آئی، ارغوانی و قرمز گلدوزی کردند. **38** برای پرده‌ها را تقویں کرده، نقش کرویان را روی آنها با دقت گلدوزی کرد. این پرده پنج ستون قلاصدار ساختند. سپس سر ستونها و گیره‌ها را با **10** سپس آن ده پرده را پنج پنج به هم درست تا دو قطعه جداگانه روکش طلا پوشاندند و پنج پایه مفرغین برای ستونها درست کردند.

37 **11** برای وصل کردن این دو قطعه بزرگ، در لبه آخرین پرده دسته اول و دسته دوم پنجاه حلقه از پارچه آئی ساخت. **12** پنجاه حلقه لبه یک پرده با پنجاه حلقه پرده دیگر رو در روی هم قرار متر و ۲۵ سانتی متر و بهنا و بلندی آن هر کدام هفتاد و پنج سانتی متر بود، ساخت. **2** بیرون و درون آن را با طلای خالص پوشانید و گرفت. **13** سپس پنجاه گیره از طلا برای پیوستن این دو قطعه پرده به یکدیگر درست کردند تا پرده‌های دور خیمه به صورت یکپارچه نواری از طلا دور لبه آن کشید. **3** برای سندوق چهار حلقه از طلا آماده کرد و آنها را در چهار گوشة قسمت پایین آن متصل نمود، درآمد. **14** او برای پوشش سقف خیمه عبادت، یازده قلعه دیگر از پشم بز بافت. **15** طول هر یک از آنها بازنده متر و عرض هر یک دو سانتی متر و بهنا و بلندی آن را با طلای خالص درست کردند تا پرده‌های دور خیمه به صورت یکپارچه چوپیها را در داخل حلقه‌های دور طرف ساختند. **16** پنج قطعه دیگر را نیز به هم درستند. **17** در حاشیه هر یک از این دو قطعه بزرگ پنجاه جانکمه باز کردند **18** و سندوق یعنی تخت رحمت را به درازای یک متر و ده سانتی‌متر و پهنانی هفتاد سانتی‌متر، از طلای خالص درست کرد. **7** سپس دو آنها را با پنجاه تکمه مفرغین به هم وصل کردند تا بدین گونه دو قطعه حجمی کروی از طلا بر دو سر تخت رحمت ساخت. **8** کروی‌ها بزرگ به هم وصل شوند. **19** دو پوشش دیگر درست کردند یکی از پوست قوچ که رنگش سرخ شده بود و دیگری از پوست خنزیر، تا آنها را به ترتیب روی پوشش اولی بیندازنند. **20** چوب بست خیمه بر بالای آن گسترش بود. **10** آنگاه پصلیل، میز نان حضور را از عبادت را از تخته‌های چوب افاقیا ساختند تا به طور عمودی قرار گیرد. **21** درازای هر تخته پنج متر و پهنانی نیم متر و بلندی ۷۵ سانتی متر بود. **22** هر طرف تخته دو زبانه داشت که آن را به تخته پهلوی جفت می‌کرد. **23** برای قسمت جنوی خیمه عبادت بیست تخته چهار انگشت درست کرد و دور حاشیه را با قاب طلا پوشانید. **13** همچنین برای زیر آنها چهل پایه نفوهای، یعنی دو پایه برای دو زبانه هر تخته درست کرد. **25** برای قسمت شمالی خیمه عبادت بیست تخته دیگر ساخت. **26** همچنین برای زیر آنها چهل پایه نفوهای، یعنی دو پایه برای دو زبانه هر تخته درست کرد. **27** برای قسمت آخر خیمه عبادت، یعنی آخر پخش غربی، شش تخته ساخت. **28** سپس دو تخته دیگر برای گوشمه‌های پشت خیمه درست کردند. **29** شش تخته قسمت غربی از بالا و پایین به موسیله حلقه‌ها به تخته‌های گوشه متصل می‌شدند. **30** پس در قسمت غربی، مجموعاً یکپارچه و از طلای خالص ساخت و نقش گلهای روی آن را نیز که هشت تخته با شازده پایه نفوهای، یعنی زیر هر تخته دو پایه، قرار شامل کاسبرگ و غنجه بود از طلا درست کرد. **18** بر بدنه چراگدان گرفت. **31** سپس پشت‌بندهایی از چوب افاقیا ساخت، پنج پشت‌بند ریختن هدایای توشیدنی درست کرد تا آنها را روی میز بگذارند.

17 چراگدان را نیز از طلای خالص درست کرد. پایه و بدنه آن را به تخته‌های گوشه متصل می‌شدند. **30** پس در قسمت غربی، مجموعاً یکپارچه و از طلای خالص ساخت و نقش گلهای روی آن را نیز که هشت تخته با شازده پایه نفوهای، یعنی زیر هر تخته دو پایه، قرار شامل کاسبرگ و غنجه بود از طلا درست کرد. **18** بر بدنه چراگدان

حضور خداوند، خدای اسرائیل بیانید. ۲۴ در این سه مرتبه‌ای که به و پایه‌ها؛ ۱۲ صندوق عهد و چوبهای حامل آن، تخت رحمت، حضور بیوه خدایان می‌آید، کسی دست طمع به سوی سرزمین پردهٔ حاصل بین قدس و قدس‌الاقداس؛ ۱۳ میز و چوبهای حامل آن شما دراز نخواهد کرد، زیرا تمام قبایل بیگانه را از میان شما بیرون و تمام ظروف آن، نان حضور؛ ۱۴ جراحتان با چراگها و روغن و می‌رانم و حدود سرزمین شما را وسیع می‌گردانم. ۲۵ «خون قربانی لوازم دیگر آن؛ ۱۵ مذبح بخور و چوبهای حامل آن، روغن تدهین و را هرگز همراه با نان خمیرمایه‌دار به حضور من تقديم نکنید و از بخور خوشبو؛ پردهٔ مدخل خیمه؛ ۱۶ مذبح قربانی سوختنی، مقلع گوشت برۀ عبد پسح تا صحیح چیزی باقی نگذارد. ۲۶» بهترین مشکب مفرغین مذبح و چوبهای حامل با تمام لوازم آن؛ ۲۷ حوض مفرغین نویر هر محصولی را که درو می‌کنید، به خانه بیوه خدایان بیاورید. با پایه آن؛ ۱۷ پرده‌های دور حیاط، سونها و پایه‌های آنها، پردهٔ بیگله را در شیر مادرش نپرید.» ۲۷ خداوند به موسی فرمود: «این مدخل حیاط؛ ۱۸ میخهای خیمه و حیاط خیمه و طنابهای آن؛ قوانین را بتویس، چون عهد خود را بر اساس این قوانین با تو و با قوم ۱۹ لباسهای بافته شده برای خدمت در قدس یعنی لباس مقدس اسرائیل بسته‌ام.» ۲۸ موسی چهل شبان روز بالای کوه در حضور هارون کاهن و لباسهای پسانتش.» ۲۰ پس تمام قوم اسرائیل از خداوند بود. در آن مدت نه چیزی خود را روی دلوح سنگی نوشته بود. ۲۱ اما کسانی که تخت تأثیر قرار گرفته بودند با روزها بود که خداوند ده فرمان را روی دلوح سنگی نوشته شده بود، ملاقات و وسائل مورد نیاز جهت خدمت در آن، با خود آوردند تا وقتی موسی با دلوح سنگی که بر آن مفاد عهد نوشته شده بود، این اشیا را برای آماده ساختن لباسهای مقدس، خیمه از کوه سپنا فرود آمد، خبر نداشت که چهراش بر اثر گفتگو با به خداوند تقديم کنید. ۲۲ مردان و زنان با اشتیاق زیاد آمدند و خدا می‌درخشید. ۳۰ پس وقتی هارون و بني اسرائیل موسی را با آن جواهراتی از قبیل سنجان، گوشواره، انگشت، گردنبند و اشیاء دیگری صورت نورانی دیدند، ترسیدند به او نزدیک شوند. ۳۱ ولی موسی از طلا را به خداوند تقديم کردند. ۳۲ برخی نیز نخهای آئی، ارغوانی ایشان را به نزد خود خواند. آنگاه هارون و بزرگان قوم نزد او آمدند و قمرم؛ کتان ریبیافت؛ پشم بز؛ پوست سرخ شدهٔ قرق و پوست خر موسی با ایشان سخن گفت. ۳۲ سپس تمام مردم نزد او آمدند و آوردند. ۳۴ عده‌ای دیگر نقره و مفرغ به خداوند تقديم کردند. بعضی موسی دستورهایی را که خداوند در بالای کوه به او داده بود، به هم چوب افاقیا برای ساختن خیمه با خود آوردند. ۳۵ زنانی که در ایشان بارگشت. ۳۳ موسی پس از آنکه ساختن تمام شد، نقابی بر کار رسیدگی و بافتندگی مهارت داشتند، نخهای آئی و ارغوانی و صورت خود کشید. ۳۴ هر وقت موسی به خیمه ملاقات می‌رفت قمرم و کتان ریبیافت با خود آوردند. ۳۶ همه زنانی که مایل بودند تا با خداوند گفتگو کنند، نقاب را از صورت خود می‌کشیدند. وقتی مهارتان را به کار بیند، از پشم بز، پوست ریسیدند. ۲۷ بزرگان قوم، از خیمه بیرون می‌آمد هر چه از خداوند شنیده بود برای قوم بارگو سنگ جزع و سنگهای قسمی دیگر برای ترتیب ایفود و سینه‌پوش کاهن می‌کرد، ۳۵ مردم صورت او را که می‌درخشید، می‌دیدند. سپس او آوردند، ۲۸ و نیز عطریات و روغن برای روشانی و روغن مسح و نقاب را دویاره به صورت خود می‌کشید و نقاب بر صورت او بود تا بخور مضر. ۲۹ بدین ترتیب تمام مردان و زنان بني اسرائیل که مهنت‌گر از صورت خود کشیدند، نقاب را از خداوند به خیمه عبادت داخل می‌شد. بودند در کاری که خداوند به موسی امر فرموده بود کنک کنند، با خرسندهٔ خاطر هدایای خود را به خداوند تقديم کردند. ۳۰ سپس ۳۵ موسی تمام قوم اسرائیل را دور خود جمع کرد و به ایشان موسی به بني اسرائیل گفت: «خداوند گفت: «خداوند گفت: این است دستورهایی که خداوند به شما داده است تا از آن حر و از قبیلهٔ بیهودا است برگریده ۳۱ و او را از روح خود پر ساخته اطاعت کنید؛ ۲ فقط شش روز کار کنید و روز هفتم را که روز است و حکمت و توانایی و مهارت بخشیده، تا خیمه عبادت و تمام مقدس خداوند است استراحت و عبادت نمایید. هر کس که در روز و سایل آن را باسازد. ۳۲ او در ساختن ظروف طلا و نقره و مفرغ، ۳۳ هفتم کار کند باشد کشته شود. ۳ آن روز در خانه‌هایان حتی آتش همچینین در کار حکاکی و نجاری و جواهر سازی و هر صنعتی هم روش نکنید.» ۴ سپس موسی به قوم اسرائیل گفت: «خداوند فرموده که ۵ از آنچه دارید برای او هدیه بیاورید. هدایای کسانی که استعداد تعلیم دادن هنر به دیگران را عطا فرموده است. ۳۵ خداوند از صمیم قلب به خداوند هدیه می‌دهند باشد شامل این چیزها باشد: به آنها در کار طراحی، نساجی و طرازی پارچه‌های آئی، ارغوانی، قمرم طلا، نقره، مفرغ؛ ۶ نخهای آئی، ارغوانی و قمرم؛ کتان ریبیافت؛ و کتان ریبیافت مهارت خاصی بخشیده است. ایشان صنعتگران پشم بز؛ ۷ پوست قرق که رنگش سرخ شده باشد و پوست خر؛ ماهری هستند. ۸ روغن زیتون برای چراگها؛ مواد خوشبو برای تهیه روغن چوب افاقیا؛

مسح؛ بخور خوشبو؛ ۹ سنگ جزع و سنگهای قیمتی دیگر برای ۳۶ «خداوند به پشتیبانی و اهولیات و سایر صنعتگران ماهر ایفود و سینه‌پوش کاهن. ۱۰ «شما ای صنعتگران ماهر، بیایید و استعداد و توانایی بخشیده است تا کارهای مربوط به ساخت خیمه آنچه را که خداوند امر فرموده است، بسازید: ۱۱ خیمه عبادت را انجام دهند. آنها باید مطابق با طرح و فرمان خداوند و پوشش‌های آن، تکمه‌ها، چوب بست خیمه، پشت بندها، سوتونها ساخت و آراستن خیمه عبادت را به انجام رسانند.» ۲ پس موسی

اسرائيل بگوید: «شما مردمی سرکش هستید. اگر لحظه‌ای در میان بایست. **۳** هیچ کس با تو بالا نماید و کسی هم در هیچ نقطه کوه شما باش، شما را هلاک می‌کنم. پس تا زمانی که تکلیف شما دیده نشود. حتی گله و رمه نیز نزدیک کوه چرا نکنند.» **۴** موسی را روشن نکرده‌ام، هر نوع آلات زینتی و جواهرات را از خود دور همان طور که خداوند فرموده بود، صحیح زود برخاست و دو لوح سنگی کنید.» **۶** پس بنی اسرائل بعد از عزیمت از کوه سینا، زیورآلات خود مثل لوحهای قبلی تراشید و آنها را به دست گرفته، از کوه سینا بالا را کنار گذاشتند. **۷** از آن پس، موسی خیمه مقدس را که «خیمه رفت. **۵** آنگاه خداوند در ابر فروآمد و آنچا با موسی نمایاد؛ و نام ملاقات» نامگذاری کرده بود، همیشه بیرون از اردوانگه بمنی اسرائل بر پا خود، بیوه را نداشت. **۶** خداوند از برایر موسی گذشت و چنین ندا می‌کرد و کسانی که می‌خواستند با خداوند راز و نیاز کنند، به آنچا کرد: «یهوه! خداوند! خداوند! خدای رحم و مهربان، خدای دیرخشش و می‌رفتند. **۸** هر وقت موسی به طرف این خیمه می‌رفت، تمام قوم دم پراحسان؛ خدای امین که **۷** به هزاران نفر رحمت می‌کنم و خططا در خیمه‌های خود جمع می‌شدند و او را تماسا می‌کردند. **۹** زمانی عصیان و گناه را می‌بخشم؛ ولی گناه را هرگز بی سزا نمی‌گذارم. انقام که موسی وارد خیمه عبادت می‌شد، ستون ابر نازل شده بر مدخل گناه پدران را از فرزندان آنها تا نسل سوم و چهارم می‌گیرم.» **۸** موسی خیمه می‌نمایاد و خدا با موسی صحبت می‌کرد. **۱۰** قوم اسرائل در حضور خداوند به حاک افتاد و او را پرستش کرده، **۹** گفت: وقیعه ستون ابر را می‌دیدند، در برایر در خیمه‌های خود به حاک افتاده «خداوند!» اگر واقعاً مورد لطف تو قرار گرفته‌ام، استدعا می‌کنم که تو خدا را پرستش می‌کردن. **۱۱** خداوند مانند کسی که با دوست خود نیز همراه ما باشی. می‌دانم که این قوم سرکشند، ولی از سر تقصیرها گفتگو کند، با موسی رو در رو گفتگو می‌کرد. سپس موسی به و گناهان ما بگذر و بار دیگر ما را مثل قوم خاص خود پیشبر.» **۱۰** اردوانگه بازمی‌گشت، ولی دستیار جوان او پوش، پسر نون، خحمد را خداوند فرمود: «اینک با تو عهد می‌بنم و در نظر تمامی قوم کارهای ترک نمی‌کرد. **۱۲** موسی به خداوند عرض کرد: «تو به من می‌گویی عجیب می‌کنم کارهای عجیبی که نظری آن در هیچ جای دنیا دیده این قوم را به سرزمین موعود ببرم، ولی نمی‌گویی چه کسی را با من نشده است. تمام بینی اسرائل قدرت مهمب مرake به بوسیله تو به خواهی فرستاد. گفته‌ای: «تو را به نام می‌شناسم و مورد لطف من قرار آنها نشان می‌دهم، خواهند دید. **۱۱** آنچه را که امروز به شما امر گرفته‌ای.» **۱۳** پس اگر حقیقت اینطور است مرا به راهی که باید می‌کنم، اطاعت کنید. من قبایل اموری، کنعنای، حیثی، فرزی، بروم راهنمایی کن تا تو را آن طور که پاید بشناسم و به شایستگی در حیو و بیوش را از سر راه شما برمی‌دارم. **۱۲** مواطن باشد هرگز با حضور زندگی کنم. این مود نیز قوم تو هستند، پس لطف خود را آن قبایل بیمان دوستی نبیندید، میادا شما را به راههای گمراه کننده از ایشان دریغ مدار.» **۱۴** خداوند در جواب موسی فرمود: «من خود بکشانند. **۱۳** بلکه باید بتها، مجسمه‌های شمار آور و مذبحهای آنها را همراه شما خواهم آمد و به شما آرامی خواهیم بخشید.» **۱۵** آنگاه خدای دیگری را عیادت نمایید، زیرا بیوه موسی به خداوند گفت: «اگر خودت با ما نمی‌آیی ما را نیز نگذار خدای غیری است و پرستش خدای غیر را تحمل نمی‌کند. **۱۵** که از اینجا جلوتر رویم. **۱۶** اگر تو همراه ما نیایی از کجا معلوم «هرگز نیاید با ساکنان آنها بیمان دوستی نبیندید؛ چون آنها به جای خواهد شد که من و قوم من مورد لطف تو قرار گرفته‌ام و با سایر پرستش من، بیها را می‌پرستند و برای آنها قربانی می‌کنند. اگر با قومهای جهان فرق داریم؟» **۱۷** خداوند فرمود: «در این مود هم ایشان دوست شوید شما را به خودن خوارک قربانی خود خواهند دعای تو را اجابت می‌کنم، چون تو مورد لطف من قرار گرفته‌ای و تو کشانید. **۱۶** شما دختران بت پرست آنها را برای پسران خود خواهید را به نام می‌شناسم.» **۱۸** موسی عرض کرد: «استدعا دارم جلال گرفت و در نتیجه پسران شما هم از خدا برگشته بتهای زنان خود را خود را به نشان دهی.» **۱۹** خداوند فرمود: «من تمامی نیکویی خواهند پرستید. **۱۷** برای خود هرگز بت نساید. **۱۸** «عید فطر را خود را از برایر تو عبور می‌دهم و نام خود، بیوه را در حضور تو ندا هر سال جشن بگیرید. همان طور که به شما دستور دادم، هفت می‌کنم. من خداوند هستم و بر هر کس که بخواهم رحم می‌کنم و روز نان بی خمیرمایه بخورید. این جشن را در وقت مقرر، در ماه بر هر کس که بخواهم شفقت می‌کنم. **۲۰** من نخواهم گذاشت ایس بیگر کنید، چون در همین ماه بود که از پندگی مصری‌ها آزاد چهره مرا ببینی، چون انسان نمی‌تواند مرا ببیند و زنده بماند. **۲۱** شدید. **۱۹** تمام نخست زاده‌های نر گاو و گوسفند و بز شما به من حال بrixz و روی این صخره، کنار من بایست. **۲۲** وقتی جلال من تعلق دارند. **۲۰** در برایر نخست‌زاده نر الاغ، یک بره به من تقدیم می‌گذرد، تو را در شکاف این صخره می‌گذارم و با دستم تو را کنید و اگر نخواستید این کار را بکنید گردن الاغ را بشکنید. ولی می‌پوشانم تا از اینجا عبور کنم؛ **۲۳** سپس دست خود را برمی‌دارم تا برای تمام پسران دارم پسران خود حتماً باید فدیه دهید. «هیچ کس نیاید با دست خالی به حضور من حاضر شود. **۲۱** « فقط شش روز کار مرا از پشت بینی، اما چهره مرا نخواهی دید.»

34 خداوند به موسی فرمود: «دو لوح سنگی مثل لوحهای اول درو. **۲۲** «عید هفته‌ها را که همان عید نور مخصوص گذاش است، که شکستی تهیه کن تا دوباره ده فرمان را روی آنها بنویسم. **۲** فردا بیگر کن و همچنین عید جمع‌آوری را به هنگام تحول سال. **۲۳** صبح حاضر شو و از کوه سینا بالا بیا و بر قله کوه در حضور من «سالی سه بار تمام مردان و پسران قوم اسرائل باید برای عبادت به

را که در گوش زنان و دختران و پسران شماست، درآورده، نزد من روی آب پاشید و به بنی اسرائیل نوشانید. **21** آنگاه موسی به هارون پیاروید. **3** بنابراین، قوم گوشواره‌های طلای خود را که در گوشواره‌های طلا را گرفت و بزرگی آلوه ساخته! **22** هارون گفت: «بر من خشم مگیر. تو ایشان بود، به هارون دادند. **4** هارون نیز گوشواره‌های طلا را گرفت و بزرگی آلوه ساخته! **23** آنها را ذوب کرده، در قالبی که ساخته بود، ریخت و مجسمهای خود این قوم را خوب می‌شناسی که چقدر فاسدند. **24** آنها به من به شکل گوساله ساخت. قوم اسرائیل وقتی گوساله را دیدند فریاد گفتند: «خدابی برای ما بازار تا ما را هدایت کن، چون نمی‌دانیم برآوردن!» **5** ای بنی اسرائیل، این همان خدای است که شما را از مصر سر موسی که ما را از مصر بیرون آورد، چه آمده است. **24** من هم بیرون آورده. **6** هارون با دیدن این صحنه، یک مدینی نیز جلوی آن گفت: «بر من خشم مگیر. تو ایشان را پیش من بیاورند. گوشواره‌های گوساله ساخت و گفت: «فردا برای خداوند جشن می‌گیریم. **7** روز طلا را در آتش ریختم و این گوساله از آن ساخته شد.» **25** وقتی بعد، صبح زود، وقتی مردم برخاستند، پیش آن گوساله قباریهای موسی دید که قوم افسار گشته شده‌اند و هارون آنها را واگذاشته تا سوختنی و قربانیهای سلامتی تقديم نمودند. آنگاه قوم برای خوردن و از خود بینخود شده، خود را نزد دشمنان بی‌آبرو کنند، **26** کنار دروازه نوشیدن نشستند، و برای لهو و لیب به پا خاستند. **7** خداوند به اردواگاه ایستاد و با صدای بلند گفت: «هر که طرف خداوند است موسی فرمود: «ای درنگ به پایین برو، چون قومت که تو آنها را از پیش من بیاید.» تمام طایفه لاوی دور او جمع شدند. **27** موسی به مصر بیرون آوردی، فاسد شده‌اند. **8** آنها به همین زودی احکام مرا ایشان گفت: «خداوند، خدای بنی اسرائیل می‌فرماید: شمشیر به کمر فراموش کرده و منحرف گشته‌اند و برای خود گوساله‌ای ساخته، آن را بپنديد و از این سوی اردواگاه تا آن سویش بروید و برادر و دوست و پسرش می‌کنند و براپش قربانی کرده، می‌گویند: ای بنی اسرائیل، این همسایه خود را بکشید.» **28** لاویان اطاعت کردند و در آن روز در همان خدای است که تو را از مصر بیرون آورد. **9** خداوند به موسی حلبود سه هزار نفر از قوم اسرائیل کشته شدند. **29** موسی به لاویان فرمود: «من دیدام که این قوم قدر سرکشند. **10** بگذر آتش خشم گفت: «امروز خود را وقف کردید تا خداوند را خدمت کنید. با اینکه خود را بر ایشان شعله‌ور ساخته، همه را هلاک کنم. به جای آنها از می‌دانستید که اطاعت شما به قیمت جان پسران و برادرانتان تمام تر قوم عظیمی به وجود خواهم آورد.» **11** ولی موسی از خداوند، می‌شود، از فرمان خدا سریعی نکردید؛ پس خدا به شما برکت خدای خود خواهش کرد که آنها را هلاک نکند و گفت: «خداوندا خواهد داد.» **30** روز بعد موسی به قوم گفت: «شما مرتکب گناه چرا بر قوم خود این گونه خشمنگین شده‌ای؟ مگر با قدرت و معجزات بزرگی شده‌اید. حال، من به بالای کوه می‌روم تا در حضور خداوند عظیم خود آنها را از مصر بیرون نیاوردی؟ **12** آیا می‌خواهی مصری‌ها برای شما شفاعت کنم. شاید خدا از گناهان شما درگذرد. **31** بگویید: «خدا ایشان را غریب داده، از اینجا بیرون برد تا آنها را در پس موسی به حضور خداوند بارگشت و چین دعا کرد: «آیا کوهها بکشد و از روی زمین محو کنید؟» از تو خواهش می‌کنم از خداوند، این قوم مرتکب گناه بزرگی شده، برای خود بُنی از طلا خشم خود برگردی و از مجازات قوم خود درگذری. **13** به یاد آور ساختند. **32** تمنا می‌کنم گناه آنها را بخشش و گزنه اسم را از قولی را که به خدمتگران خود ابراهیم، اسحاق و یعقوب داده‌ای. به دفتر محو کن.» **33** خداوند به موسی فرمود: «چرا اسم تو را محو یاد آور چگونه برای ایشان به ذات خود قسم خودره، فرمودی: «فرزندان کنم؟ هر که نسبت به من گناه کرده است، اسم او را محو خواهم شما را مثل ستارگان آسمان بی شمار مگردان و سرزینی را که دریاره کرد. **34** حال بازگرد و قوم را به جایی که گفتم راهنمایی کن و آن سخن گفتم به نسلهای شما می‌دهم تا همیشه در آن زندگی فرشته من پیشاپیش تو حرکت خواهد کرد. ولی من به موقع، قوم را به گفتند. **14** بنابراین، خداوند از تصمیم خود منصرف شد. **15** خاطر این گناه مجازات خواهم کرد. **35** خداوند به خاطر پرستش آنگاه موسی از کوه پایین آمد، در حالی که دو لوح سنگی در دست بُنی که هارون ساخته بود، بالای هولناکی بر بنی اسرائیل نازل کرد.

داشت که بر道 طرف آن لوحها ده فرمان خدا نوشته شده بود. **16** **33** خداوند به موسی فرمود: «اینجرا ترک کنید، تو و این قوم (آن ده فرمان را خدا روی لوحهای سنگی نوشته بود). **17** یوشع که همراه موسی بود، وقتی صدای داد و فریاد و خوش قوم را که از دامنه آن را به ابراهیم، اسحاق و یعقوب داده بود که وعده کوه بینی خاست شنید، به موسی گفت: «از اردواگاه صدای جنگ به گوش می‌رسد.» **18** ولی موسی گفت: «این صدا، فریاد پیروزی خواهم فرستاد تا کتعانی‌ها، اموری‌ها، حیتی‌ها، فرزی‌ها، حوی‌ها و شکست نیست، بلکه صدای ساز و آواز است.» **19** وقتی به یوسی‌ها را بیرون خواهم راند. **3** به سرزینی بروید که شیر و عسل اردواگاه نزدیک شدند، موسی چشمش به گوساله طلایی افتاد که مردم در برپارش می‌قصیدند و شادی می‌کردند. پس موسی آتشچان چون مردمی سرکش هستید و ممکن است شما را درین راه هلاک خشمنگین شد که لوحها را به پایین کوه پرت کرد و لوحها تکه که کنم.» **4** وقتی قوم این سخنان را شنیدند ماتم گرفتند و هیچ کس شد. **20** سپس گوساله طلایی را گرفت و در آتش انداخته آن را زیوراکات بر خود نیاویخت. **5** چون خداوند به موسی فرموده بود به قوم ذوب کرد. سپس آن را کویید و خُرد کرد و به صورت گرد درآورد و خروج

نسل انجام شود. **9** بخور غیر مجاز، قریانی سوختنی و هدیه آردی با نمک، بخور خالص و مقدس درست کن. **36** قدری از آن را روی آن تقدیم نکنید و هدیه نوشیدنی بر آن نریزید. **10** هارون بکوب و در خیمه ملاقات پیش صندوق عهد، جایی که با تو ملاقات پاید سالی پیکار با پاشیدن خون قریانی گناه، بر شاخهای متذبح، می کنم بگذران. این بخور کاملاً مقدس خواهد بود. **37** هرگز بخوری آن را تقدیم نماید. این عمل باید هر سال مسلم اندرون نسل با این ترکیب برای خود درست نکنید، چون این بخور از آن من است انجام شود، چون این متذبح برای خداوند بسیار مقدس است». **11** و باید آن را مقاصد بشمارید. **38** هر کس بخوری مانند این بخور سپس خداوند به موسی فرمود: **12** «هر موقع بینی اسرائیل را سرشماری برای خودش تهیه کنید، از میان قوم اسرائیل منقطع خواهد شد.» می کنی هر کسی که شمرده می شود، باید برای جان خود به من فدیه

31 سپس خداوند به قوم نازل نشد. **13** فدیه ای که او

باشد پیردادز نیم مثقال نقره برسحسب مثقال عبادتگاه است که باید به اوری و نوہ حور از قبیله یهودا است انتخاب کرده ام **3** و او را از من تقدیم شود. **14** تمام افراد بیست ساله و بالاتر باید سرشماری روح خود بر ساخته ام و به او حکمت، فهم، دانش و تجربه در همه شوند و این هدیه را به من بدهند. **15** کسی که ثروتمند است از زمینهای بخشیده ام. **4** او در ساختن ظروف طلا و نقره و مفرغ، **5** این مقدار بیشتر ندهد و آن که فقیر است کمتر ندهد، چون این همچنین در کار خراطی و جواهر سازی و هر صفتی استاد است. کفاره را برای جانهای خود به من می دهند. **16** پول کفاره را که از **6** در ضمن اهلولیا، پسر اخیسامک از قبیله دان را نیز انتخاب بینی اسرائیل می گیری، برای تعمیر و نگهداری خیمه ملاقات صرف کردم تا دستیار او باشد. علاوه بر این به تمام صنعتگرانی که با کن. پرداخت این فدیه باعث می شود که من به یاد بینی اسرائیل باشم او کار می کنند، مهارت مخصوصی بخشیده ام تا بتواند همه آن و جان ایشان را حفظ کنم». **17** سپس خداوند به موسی فرمود: **18** چیزهای را که به تو دستور داده ام بازند **7** خیمه ملاقات، صندوق «حوضی از مفرغ با پایه ای مفرغین برای شستشو بساز. آن را بین عهد با تخت رحمت که بر آن است، تمام ابزار و وسائل خیمه ملاقات و مذبح بگذار و از آب پر کن. **19** هارون و پسرانش عبادت، **8** میز و ظروف آن، چراغدان طلای خالص و لوازم آن، پاید دست و پای خود را با این آب بشویند. **20** وقتی آنها می خواهند مذبح بخور، **9** مذبح قریانی سوختنی با لوازم آن، حوض و پایه اش، به خیمه ملاقات وارد شوند و نیز وقتی بر مذبح، هدیه مخصوص به **10** لباسهای مخصوص هارون کاهن و پسرانش برای خدمت در مقام من تقدیم می کنند، باید با این آب شستشو کنند تا نمیرند. **21** آنها کاهنی، **11** روغن مسح و بخور معطر برای قدس. همه اینها را باید پاید دستها و پاهای خود را با این آب بشویند و گرنه خواهند مرد. درست مطابق آنچه به تو دستور داده ام بازند». **12** سپس خداوند به هارون و پسرانش و نسلهای آینده ایشان را همیشه موسی فرمود **13** «به بینی اسرائیل بگو: "روز شبات را که برای شما رعایت کنند». **22** خداوند به موسی فرمود: **23** «این مواد خوشبو تعین کرده ام نگاه دارید، زیرا این روز نشانی بین من و شما و تمام مخصوص را تهیه کن: شش کیلوگرم مر خالص، سه کیلوگرم دارچین نسلهای شما خواهد بود تا بدانند من که خداوند هستم، شما را برای خوشبو، سه کیلوگرم نی معطر، **24** شش کیلوگرم سلیخه (که همیگی خود جدا ساخته ام. **14** پس روز شبات را نگاه دارید، چون برای به مثقال عبادتگاه وزن شده اند). آنگاه چهار لیتر روغن زیتون روی آنها شما روز مقدسی است. هر که احترام آن را بجا نیاورد، باید کشته بزیر، **25** و از ترکیب آنها روغن مقدس مسح درست کن. **26** سپس شود؛ هر که در آن روز کار کند باید از میان قوم خود منقطع شود. این روغن را برای مسح خیمه ملاقات، صندوق عهد، **27** میز با تمام **15** در هفته فقط شش روز کار کنید و روز هفتم که روز مقدس چراغدان با تمام وسایل آن، مذبح بخور، **28** مذبح هدیه خداوند است اسراحت نماید. هر کسی در این روز کار کند کشته سوختنی و هر چه که متعلق به آن است، حوض و پایه ای از کار خواهد شد. **16** این قانون، عهدی جاودانی است و رعایت آن برای بیرون. **29** آنها را تقدیم کن تا کاملاً مقدس شوند و هر کسی تواند بینی اسرائیل نسل اندرون نسل واجب است. **17** این نشانه همیشگی آن به آن دست بزند. **30** با روغنی که درست می کنی هارون و پسرانش عهدی است که من با بینی اسرائیل بسته ام، چون من در شش روز را مسح نموده، تقدیم کن تا کاهنان من باشند. **31** به بینی اسرائیل آسمان و زمین را آفریدم و در روز هفتم استراحت کردم.» **18** وقتی پیغو که این روغن در نسلهای شما روغن مسح مقدس من خواهد خدا در کوه سینا گفتگوی خود را با موسی به پایان رسانید، آن دو بود. **32** نباید این روغن را روی افراد معمولی بزیرید و حق ندارید شیوه لوح سنگی را که با انگشت خود ده فرمان را روی آنها نوشته بود، به آن را درست کنید، چون مقدس است و شما هم باید آن را مقدس موسی داد.

32 بدانید. **33** اگر کسی از این روغن درست کند یا اگر بر شخصی

که کاهن نیست بمالد، از میان قوم اسرائیل منقطع خواهد شد.» **34** هارون جمع شده، گفتند: «برخیز و برای ما خدایی بساز تا ما را سپس خداوند به موسی فرمود: «برای ساختن بخور از این مواد خوشبو هدایت کنید، چون نمی دانیم بر سر موسی که ما را از مصر بیرون به مقدار مساوی استفاده کن: میعه، اطفار، قنه و کندر خالص. اورد، چه آمده است.» **2** هارون در پاسخ گفت: «گوشوارهای طلا **35** با استفاده از روش سازندگان بخور، از ترکیب این مواد خوشبو

کاهنی همیشه از آن ایشان و فرزندانشان خواهد بود. بدین ترتیب تقدیس را بگیر و آن را در یک جای مقدس در آب پز. **32** هارون و هارون و پسرانش را برای کاهنی تقدیس کن. **10** «گوساله را نزدیک پسرانش باید گوشت قرق را با نانی که در مدخل خیمه خیمه ملاقات بیاور تا هارون و پسرانش دستهای خود را بر سر آن ملاقات بخورند. **33** آنها باید تها خودشان آن قسمت‌هایی را که در بگذارند **11** و تو گوساله را در حضور خداوند در برابر در خیمه موقع اجرای مراسم، برای تقدیس و کفاره ایشان منظور شده است، ملاقات ذبح کن. **12** خون گوساله را با انگشت خود بر شاخهای بخورند؛ افاد معمولی نیاید از آن بخورند چون مقدس است. **34** اگر مذبح بمال و بقیه را در پای آن بزیر. **13** سپس همه چریهای درون چیزی از این گوشت و نان تا صبح باقی بماند آن را بسوزان، نیاید آن شکم گوساله، سفیدی روی جگر، قله‌ها و چربی دور آنها را بگیر و را خورد زیرا مقدس می‌باشد. **35** «به این طریق مراسم تقدیس هارون بر مذبح بسوزان، **14** و بقیه لاشه گوساله را با پوست و سرگین آن و پسرانش برای مقام کاهنی اجرا شود. مدت این مراسم باید هفت بیرون از اردوگاه ببر و همه را به عنوان قربانی گناهان در همان جا روز بشود. **36** در این هفت روز، روزی یک گوساله برای کفاره بسوزان. **15** «آنگاه هارون و پسرانش دستهای خود را بر سر یکی از گناهان، روى مذبح قربانی کن. با این قربانی، مذبح را طاهر ساز و با قرقها بگذارند. **16** سپس آن قرق را ذبح کرده، خونش را بر چهار روغن زیتون آن را تنهین کن تا مقدس شود. **37** برای مدت هفت طرف مذبح پاش. **17** قرق را قطعه قلعه کن و قسمتهای درونی و روز، هر روز برای مذبح کفاره کن تا مذبح تقدیس شود. به این پاچه‌هایش را بشوی و آنها را با کله و سایر قطعه‌های قرق قرار بده. ترتیب، مذبح، جایگاه بسیار مقدسی می‌شود و هر کسی نمی‌تواند به **18** سپس قرق را تمامًا روی مذبح بسوزان. این قربانی سوختنی که به آن دست زند. **38** هر روز دو بره یک ساله روی مذبح قربانی کن. خداوند تقدیم می‌شود، هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای خداوند **39** یک بره را صبح و دیگری را عصر قربانی کن. **40** با پره اول یک است. **19** «بعد قرق دوم را بگیر تا هارون و پسرانش دستهای خود را کیلو آرد مغوب که با یک لیتر روغن زیتون مخلوط شده باشد تقدیم بر آن بگذارند. **20** و آن را نیز ذبح کن و مقداری از خونش را بردار کن. یک لیتر شراب نیز به عنوان هدیه نوشیدنی تقدیم نما. **41** و بر نرمه گوش راست هارون و پسرانش و بر شست دست راست بره دیگر را هنگام عصر قربانی کن و با همان مقدار هدیه آردی و شست پای راست آنها بمال. بقیه خون را بر چهار طرف مذبح نوشیدنی تقدیم کن. این قربانی، هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای پاش. **21** آنگاه مقداری از خونی که روی مذبح است بردار و با خداوند خواهد بود. **42** «این قربانی سوختنی، همیشگی خواهد بود روغن مسح بر هارون و پسران او و بر لباسهایشان پاش. بدین وسیله و نسلهای آینده شما نیز باید در کنار در خیمه ملاقات، آن را به خود آنان و لباسهایشان تقدیم می‌شوند. **22** «آنگاه چری، دنبه، حضور خداوند تقدیم کنند. در آنجا من شما را ملاقات نموده، با چربی داخل شکم، سفیدی روی جگر، قله‌ها و چربی دور آنها و ران شما سخن خواهم گفت. **43** در آنجا بني اسرائیل را ملاقات می‌کنم راست قرق را بگیر، **23** و از داخل سبد نان بدون خمیرمایه که در و خیمه عبادت از حضور پرچلال من تقدیس می‌شود. **44** بهله، خیمه حضور خداوند است یک نان و یک قرص نان روغنی و یک نان نازک ملاقات، مذبح، و هارون و پسرانش را که کاهنان من هستند تقدیم بردار، **24** و همه آنها را به دستهای هارون و پسرانش قرار بده تا به می‌کنم. **45** من در میان بني اسرائیل ساکن شده، خدای ایشان عنوان هدیه مخصوص در حضور خداوند تکان دهدن. **25** سپس آنها خواهند بود **46** و آنها خواهند دانست که من خداوند، خدای ایشان را از دست ایشان بگیر و بر مذبح همراه با قربانی سوختنی بسوزان. هستم که آنها را از مصر بیرون آوردم تا در میان ایشان ساکن شوم. این قربانی هدیه‌ای خوشبو و مخصوص برای خداوند است. **26** آنگاه من خداوند، خدای آنها هستم.

سینه قوچی را که برای انتصاب هارون است به دست بگیر و آن **30** «مذبحی از چوب افاقتی برای سوزاندن بخور بساز. **2** این را به نشانه هدیه مخصوص در حضور خداوند تکان بده و آنگاه آن را برای خود بردار. **27** «قسمت‌هایی از قرق انتصابی را که مال هارون و پسرانش است، کنار بگذار، یعنی سینه و رانی را که به متر باشد، و شاخهایش با مذبح پیکارچه باشد. **3** روکش مذبح و شاخهای آن از طلای خالص باشد. قایی دور تا دور آن از طلا درست نشانه هدیه مخصوص در حضور خداوند تکان داده شد. **28** در آینده، هرگاه بني اسرائیل قربانی‌ای سلامی تقدیم کنند، قسمتی از آن در طرف مذبح، نیز قاب طلایی، دو حلقة از طلا برای باید برای هارون و پسرانش کنار گذاشته شود. این است حق دائمی باید از درخت افاقتی تهیه شوند و روکش طلا داشته باشند. **6** مذبح ایشان که هدیه‌ای مقدس از جانب بني اسرائیل به خداوند می‌باشد. **29** «لباسهای مقدس هارون باید برای پسرانش و نسلهای بعد که بخور را بیرون پرده‌ای که روپروری صندوق عهد قرار گرفته بگذار. من در آنجا با تو ملاقات خواهم کرد. **7** هر روز صبح که هارون، روغن جانشین او هستند نگاهداری شوند تا هنگام برگزاری مراسم مسح داخل چراغها می‌ریزد و آنها را آماده می‌کند، باید بر آن مذبح، بخور و تقدیس آنها را بپوشند. **30** فرزند پسری که به جای او به مقام کاهنی می‌رسد تا در خیمه ملاقات و قدس مشغول خدمت شود، باید خوشبو بسوزاند. **8** هر روز عصر نیز که چراغها را روشن می‌کند باید هفت روز آن لباس را بر تن کند. **31** «گوشت قرق مخصوص مراسم

دوزندگی داده ام دستور بده لیاسهای هارون را تهیه کنند لیاسهایی که حمل خواهد کرد تا به این وسیله قوم همیشه در نظر خداوند باشند.

با لیاسهای سایر مردم فرق داشته باشد و معلوم شود که او در مقام ۳۰ اولیم و تئیم را داخل سینهپوش بگذار تا وقتی هارون به حضور من کاهنی به من خدمت می‌کند. ۴ لیاسهایی که باید دوخته شوند اینها می‌آید آنها همیشه روی قلب او باشند و او بتواند خواست مرا در مورد هستند: سینهپوش، ایفود، ردا، پیراهن نقشدار، دستار و شال کمر. قوم اسرائیل دریابد. ۳۱ «ردایی که زیر ایفود است باید از پارچه آبی برای پرادرت هارون و پسرانش هم باید از همین لیاسها دوخت تا باشد. ۳۲ شکافی برای سر، در آن باشد. حاشیه این شکاف باید با بتوانند در مقام کاهنی به من خدمت کنند. ۵ پس طلا و نخهای دست بافته شود تا پاره نگردد. ۳۳ با نخهای آبی، ارغوانی و قمز، آبی، ارغوانی و قمز، و نیز کتان ریزیافت به آنها بده. ۶ «صعنگران منگوله‌هایی به شکل انار درست کن و دور تا دور لبه دامن ردا بیاویز و باید ایفود را از کتان ریزیافت تاییده تهیه کرده، آن را ماهراهن با طلا، زنگوله‌هایی از طلا بین آنها قرار بده. ۳۴ زنگوله‌های طلا و اثارها باید تشکیل شود. ۸ بند کمر ایفود هم باید متصل به آن و از جنس وارد می‌شود تا از آن بیرون می‌رود، صدای زنگوله‌ها شنیده شود، میادا خودش باشد، یعنی از رشته‌های طلا و کتان تاییده ریزیافت و نخهای بمیرد. ۳۶ «یک نیم تاج از طلای خالص بساز و این کلمات را آبی، ارغوانی و قمز. ۹ «دو سنگ جزع تهیه کن و نامهای دوازده مانند مهر، روی آن حک کن: «مقدس برای خداوند». ۳۷ این نیم قبیله بني اسرائیل را روی آنها حک کن. ۱۰ یعنی روی سنگ تاج را با یک نوار آبی رنگ به دستار هارون بیند به طوری که در جلوی شش نام به ترتیب سن آنها. ۱۱ مثل یک خاتم کار و حکاک ماهر دستار قار گیرد. ۳۸ این نیم تاج باید بر پیشانی هارون باشد تا او بار نامها را روی سنگها حک کن و آنها را در قابهای طلا بگذار. ۱۲ هر خطای را که ممکن است بني اسرائیل در حین تقدیم قربانیهای سپس آنها را روی شانه‌های ایفود نصب کن تا بدین ترتیب هارون مقدس النام درده، بر خود حمل کند. هارون باید همیشه این نیم نامهای قبیله بني اسرائیل را به حضور من بیاورد و من به یاد آنها باشم. تاج را روی پیشانی خود داشته باشد تا آن قربانیها مقبول خداوند واقع ۱۳ همچنین قابهای طلایی بساز ۱۴ و دو زنجیر تاییده از طلای شوند. ۳۹ «پیراهن هارون را از کتان ریزیافت بیاف؛ همچنین دستار خالص درست کن و آنها را به قابهای طلایی که روی شانه‌های ایفود را، شال کمر گلبدوزی شده نیز برای او درست کن. ۴۰ «برای پسران است وصل کن. ۱۵ «برای کاهن یک سینهپوش جهت بی بردن هارون نیز پیراهن، شال کمر و کلاه تهیه کن. این لیاسها باید زیبا به خواست خداوند درست کن. آن را مانند ایفود از کتان ریزیافت و برازنده کار مقدس ایشان باشند. ۴۱ این لیاسها را به هارون و تاییده، نخهای آبی، ارغوانی و قمز و رشه‌های طلا بساز و روی آن را پسرانش پوشان. با روغن زیتون آنها را مسح کن و ایشان را برای با دفت گلبدوزی کن. ۱۶ این سینهپوش باید دولا و مثل یک کیسه خدمت کاهنی تعین و تقدیس نما. ۴۲ برای پوشاندن برینگی لگن چهارگوش به ضلع یک وجب باشد. ۱۷ چهار دیف سنگ قبیله تا ران ایشان، لیاس زیر از جنس کتان بدو که انداده آن از کمر تا روی آن نسب کن. دیف اول عقیق سرخ، یاقوت زرد و یاقوت بالای زان باشد. ۴۳ هارون و پسرانش، وقتی به خیمه ملاقات داخل آتشی باشد. ۱۸ دیف دوم زمرد، یاقوت کبود و الماس. ۱۹ دیف می‌شوند، یا نودیک مذیع می‌آید تا در قدس خدمت کنند، باید این سوم فیروزه، عقیق یمانی و یاقوت بنفش. ۲۰ دیف چهارم زبرجد، لیاسها را بیوشند، میادا محتمل گناه شده، بمیرند. این آین برای جزع و یشم. همه آنها باید قابهای طلا داشته باشند. ۲۱ هر یک هارون و نسل او یک قانون جاودانی خواهد بود.

از این سنگها علامت یکی از دوازده قبیله بني اسرائیل خواهد بود و نام آن قبیله روی آن سنگ حک خواهد شد. ۲۲ «برای وصل کردن سینهپوش به ایفود، زنجیرهایی تاییده از طلای خالص درست کن. ۲۳ سپس دو حلقه طلایی بساز و آنها را بر دو گوشه سینهپوش بگذار. ۲۴ دو زنجیر را در حلقه‌های دو گوشه سینهپوش بگذار، ۲۵ و در سر دیگر زنجیرها را از جلو به قابهای طلایی روی شانه‌ها وصل کن. ۲۶ دو حلقه طلایی دیگر نیز درست کن و آنها را به دو گوشه پاشنی سینهپوش، روی لایه زیرین، بیند. ۲۷ دو حلقه طلایی دیگر هم درست کن و آنها را در قسمت جلوی ایفود و کمی بالاتر از بند کمر نصب کن. ۲۸ بعد حلقه‌های سینهپوش را با نوار آبی رنگ به پوشان و بند کمر را روی ایفود بیند. ۶ دستار را به نیم تاج طلا بر حلقه‌های ایفود که بالاتر از بند کمر قرار دارد بیند تا سینهپوش از ایفود سرش بگذار. ۷ بعد روغن مسح را بر سرش ریخته، او را مسح کن. ۸ سپس لیاسهای پسرانش را به ایشان پوشان ۹ و کلاهها را بر سر جدا نشود. ۲۹ «به این ترتیب وقتی هارون به قدس وارد می‌شود، نامهای تمام قبیله بني اسرائیل را که روی سینهپوش کنده شده، با خود

در پشت خیمه آویخته شود. ۱۳ پرده‌های پوشش خیمه در دو طرف

نیم متر بلندتر خواهد بود؛ ین قسمت اضافه از دو طرف خیمه آویزان ضلع آن دو نیم متر و بلندیش یک و نیم متر باشد. ۲ آن را طروی خواهد بود تا آن را پوشاند. ۱۴ دو پوشش دیگر درست کن یکی از ساز که در چهار گوشة آن چهار زانده به شکل شاخ باشد. تمام پوست قوچ که رنگش سرخ شده باشد و دیگری از پوست خز، و آنها مذبح و شاخهای برای برداشتن خاکستر، خاک‌اندازها، کاسه‌ها، چنگکها و تکمیل می‌شود. ۱۵ «چوب‌بست خیمه عبادت را از تخته‌های چوب آتشدانها می‌باشد باید همگی از مفرغ باشند. ۴ برای مذبح یک منقل افقیاً بساز. ۱۶ درازای هر تخته پنج متر و پهنای آن ۷۵ سانتی متر مشبک مفرغین بساز که در هر گوشه آن یک حلقه مفرغین باشد، ۵ باشد. ۱۷ در هر طرف تخته، زبانه‌ای باشد تا با تخته پهلوی جفت این منقل را زیر لبه مذبح بگذار طروی که در نیمة بلندی مذبح شود. تمام تخته‌های خیمه عبادت را ایپلور درست کن. ۱۸ برای قرار گیرد. ۶ دو چوب از درخت افقیاً با روکش مفرغین برای مذبح طرف جنوبی خیمه عبادت بیست تخته بساز ۱۹ و برای زیر آنها درست کن ۷ و چوپها را در حلقه‌هایی که در دو طرف مذبح نصب چهل پایه نقره‌ای، یعنی دو پایه برای دو زبانه هر تخته. ۲۰ برای شده فرو کن تا هنگام حمل مذبح، در دو طرف آن قرار بگیرند. ۸ طرف دیگر خیمه عبادت، یعنی دو پایه برای هر تخته. ۲۱ همان طور که در بالای کوه نشان دادم، مذبح باید درونش خالی چهل پایه نقره‌ای برای زیر آنها، یعنی دو پایه برای هر تخته. ۲۲ برای باشد و از تخته درست شود. ۹ «حیاطی برای خیمه عبادت درست قسمت آخر خیمه عبادت، یعنی آخر بخش غربی، شش تخته بساز کن. طول پرده‌های سمت جنوب پنجاه متر و از کان ریبافت تاییده ۲۳ و برای هر یک از گوشه‌های قسمت آخر خیمه، دو تخته. ۲۴ باشد ۱۰ با بیست ستون و بیست پایه مفرغین، و بر ستونها قلاهها و این دو تخته باید از بالا و پایین به وسیله حلقه‌ها به تخته‌ها وصل پشت‌بندهای نقره‌ای باشد. ۱۱ برای سمت شمالی حیاط نیز همین شوند. ۲۵ پس جمعاً در انتهای خیمه عبادت باید هشت تخته با کار را بن. ۱۲ طول دیوار پرده‌های سمت غربی حیاط باید بیست و شانزده پایه نقره‌ای باشد، زیر هر تخته دو پایه. ۲۶ «پشت‌بندهای پنج متر باشد با ده ستون و ده پایه. ۱۳ طول دیوار پرده‌های سمت از چوب افقیاً بساز تا طور افقی تخته‌ها را نگه دارند: پنج تیر شرقی هم باید بیست و پنج متر باشد. ۱۴ در یک طرف مدخل، پشت‌بند برای تخته‌هایی که در سمت شمال قرار دارند، ۲۷ پنج تیر پرده‌هایی باشد به درازای هفت و نیم متر با سه ستون و سه پایه، ۱۵ برای تخته‌های سمت جنوب و پنج تیر برای تخته‌هایی که در طرف و در طرف دیگر مدخل نیز پرده‌هایی باشد به درازای هفت و نیم متر غربی انتهای خیمه قرار دارند. ۲۸ تیر وسطی باید به طور سراسری از با سه ستون و سه پایه. ۱۶ «برای مدخل حیاط یک پرده به طول ده وسط تخته‌ها بگذرد. ۲۹ «روکش تمام تخته‌ها از طلا باشد. برای متراز کتان ریبافت تاییده کن و با نخهای آنی، ارغوانی و قمرم نگه داشتن تیرها، حلقه‌هایی از طلا بساز. تیرها را نیز با روکش طلا گلدوزی نما و آن را از چهار ستون که روی چهار پایه قرار دارند آویزان پوشان. ۳۰ می‌خواهیم این خیمه را درست همان طور بازی که طرح کن. ۱۷ تمام ستونهای اطراف حیاط باید به وسیله پشت‌بندها و نمونه آن را در بالای کوه به تو نشان داده‌اند. ۳۱ «در داخل خیمه، قلاهای نقره‌ای به هم مریوط شوند. ستونها باید در پایه‌های مفرغین یک پرده از کتان ریبافت تاییده و نخهای آنی، ارغوانی و قمرم را در پشت از کان ریبافت تاییده کن و با نخهای آنی، ارغوانی و قمرم کن و نقش کروپیان را با دقت روی آن گلدوزی نما. ۳۲ چهار ستون عرض و دو و نیم متر بلندی داشته باشد. پرده‌های آن نیز از کتان از چوب افقیاً با روکش طلا که چهار قلاه طلا هم داشته باشد بر پا ریبافت تاییده و پایه‌های آن از مفرغ باشد. ۱۹ «تمام وسایل دیگری کن. ستونها باید در چهار پایه نقره‌ای قرار گیرند. پرده را به قلاهها که در خیمه به کار برد هم شوند و تمام میخهای خیمه و حیاط آن آویزان کن. ۳۳ این پرده باید بین «قدس» و «قدس القداس» آویزان شود باید از مفرغ باشند. ۲۰ «به بنی اسرائیل دستور بده روغن خالص از تا آن در را از هم جدا کنند. صندوق عهد را که در لوح سنگی در آن زیتون فرشته برای ریختن در چراغدان بیاورند تا چراگهای همیشه روشن است در پشت این پرده قرار بده. ۳۴ «صندوق عهد را با تخت باشند. ۲۱ در خیمه ملاقات، بیرون پرده‌ها که مقابله صندوق عهد رحمت که روی آن قرار دارد در قدس القداس بگذار. ۳۵ میز و قرار دارد، هارون و پسرانش این چراغدان را از شب تا صبح در حضور چراغدان را در مقابل هم بیرون پرده قرار بده، به طروی که چراغدان خداوند روشن نگاه دارند. این برای تمام نسلهای بنی اسرائیل یک در سمت جنوبی و میز در سمت شمالی قدس باشد. ۳۶ «یک پرده دیگر برای مدخل خیمه عبادت از کتان ریبافت تاییده که با نخهای آنی، ارغوانی و قمرم گلدویزی شده باشد، تهیه کن. ۳۷ برای این پرده، پنج ستون از چوب افقیاً با روکش طلا درست کن. قلاهایشان را از سایر مردم اسرائیل جدا کرده، به مقام کاهنی تعیین کن تا مرا خدمت کنند. ۲ لباسهای مخصوصی برای هارون تهیه کن تا معلوم باشد که او برای خدمت من جدا شده است. لباسهای او زیبا و بارزنشده کار مقدس او باشد. ۳ به کسانی که استعداد و مهارت

28 آی، ارغوانی و قمرم گلدویزی شده باشد، تهیه کن.

۳۷ «برادر خود هارون و پسرانش ناداب، ابیهه، العازار و ابتمار پرده، پنج ستون از چوب افقیاً با روکش طلا درست کن. قلاهایشان را از سایر مردم اسرائیل جدا کرده، به مقام کاهنی تعیین کن تا مرا نیز از طلا باشد. برای آنها پنج پایه مفرغین هم بساز. ۲ لباسهای مخصوصی برای هارون تهیه کن تا معلوم باشد که او برای خدمت من جدا شده است. لباسهای او زیبا و بارزنشده کار مقدس او باشد. ۳ به کسانی که استعداد و مهارت

بنابراین، موسی از کوه سینا بالا رفت و ابری کوه را در خود فرو برد حاشیه دور له میز را به پهنانی چهار انگشت درست کن و دور حاشیه ۱۶ و حضور پرچال خداوند بر کوه سینا قرار گرفت و آن ابر شش را با قاب طلا پیوشان. ۲۶ چهار حلقه از طلا برای میز بساز و آنها را روز همچنان کوه را پوشانده بود و در روز هفتم، خداوند از میان ابر به چهار گوشه بالای یاهی‌های میز نصب کن. ۲۷ این حلقه‌ها برای موسی را صدا زد. ۱۷ جلال خداوند بر فراز کوه بر مردمی که در چوبهایی است که به هنگام جایه‌جا کردن و پرداشت میز باید در آنها پایین کوه بودند چون شعله‌های فروزان آتش به نظر می‌رسید. ۱۸ قوارگنیدن. ۲۸ این چوبهای را از جنس درخت افاقاً با روکش‌های طلا موسی به بالای کوه رفت و آن ابر، او را پوشانید و او چهل شبانه روز بساز. ۲۹ همچنین بشقابها، کاسه‌ها، جامها و پیله‌هایی از طلای خالص برای ریختن هدایای نوشیدنی درست کن. ۳۰ نان حضور باید در کوه ماند.

25

خداوند به موسی فرمود: ۲ «به بنی اسرائیل بگو که هدایا به خالص که چکش کاری شده باشد، درست کن. پایه و بدنه آن باید حضور من بیاورند. از کسانی هدیه قبول کن که با میل و رغبت یکپارچه و از طلای خالص ساخته شود و نقش گلهای روی آن که می‌آزند. ۳ هدایا باید از این نوع باشند: طلا، نقره و مفرغ؛ ۴ شامل کاسیرگ و غچه است نیز باید از جنس طلا باشد. ۳۲ از نخهای آبی، ارغوانی و قرمز؛ کان ریزیافت؛ پشم بز؛ ۵ پوست قوچ بدنه چراغدان شیش شاخه بیرون آید سه شاخه از یک طرف و سه که رنگش سرخ شده باشد و پوست خربزه چوب افاقاً؛ ۶ روغن زیتون شاخه از طرف دیگر. ۳۳ روی هر یک از شاخه‌ها سه گل بادامی برای چراغها؛ مواد خوشبو برای تیپه روغن مسح؛ بخمر خوشبو؛ ۷ شکل باشد. ۳۴ خود بدنده با چهار گل بادامی تزیین شود. ۳۵ یک سنگهای حزع و سنگهای قیمتی دیگر برای اینفو و سینه‌پوش کاهن. جوانه زیر هر جفت شاخه، جایی که شش شاخه از بدن منشعب ۸ «بنی اسرائیل باید خیمه مقدسی برایم بسازند تا در میان ایشان می‌شوند قوارگیرد. ۳۶ تمام این نقشها و شاخه‌ها و بدنه باید از یک ساکن شون. ۹ این خیمه عبادت و تمام لوازم آن را عیناً مطابق طرحی تکمیل طلای خالص باشد. ۳۷ سپس هفت چراغ سیان و آنها را بر که به تو نشان می‌دهم بساز. ۱۰ «صندوقی از چوب افاقاً باز که چراغدان پنگار تا نورشان به طرف جلو بتابند. ۳۸ انبرها و سینی‌های درازای آن ۱۲۵ سانتی متر و پهنا و بلندی آن هر کدام ۷۵ سانتی آن را از طلای خالص درست کن. ۳۹ برای ساختن این چراغدان و متر باشد. ۱۱ بیرون و درون آن را با طلای خالص پیوشان و نواری لوازمش ۲۴ کیلو طلا لازم است. ۴۰ «دققت کن همه را عیناً مطابق از طلا دور لبه آن بکش. ۱۲ برای این صندوق، چهار حلقه از طرحی که در بالای کوه به تو نشان دادم، بسازی.

طلا آماده کن و آنها را در چهار گوشه قسمت پایین آن متصل نما

26

يعنی در هر طرف دو حلقه. ۱۳ دو چوب بلند که از درخت افاقاً «خیمه عبادت را با ده پرده از کان ریزیافت تاییده و نخهای تهیه شده باشد با روکش طلا پیوشان ۱۴ و آنها را برای حمل کردن آبی، ارغوانی و قرمز درست کن. روی آنها نقش کروپیان با دقت صندوق در داخل حلقه‌های دو طرف صندوق بگذار. ۱۵ این چوبها گلدوزی شود. ۲ همه پرده‌ها به یک اندازه باشند، چهارده متر درازا و درون حلقه‌های «صندوق عهد» بمانند و از حلقه‌ها خارج نشوند. ۱۶ دو متر پهنا داشته باشند. ۳ دو پرده را پیچ پیچ به هم بدوز به طوری وقی ساختن صندوق عهد به بیان رسید، آن دو لوح سنگی را که دو قطعه جداگانه تشکیل دهند. ۴ بر لبه آخرین پرده از دسته دستورها و قوانین روی آن کنده شده به تو می‌سپارم تا در آن بگذاری. اول، حلقه‌هایی از پارچه آبی بساز و بر لبه آخرین پرده از دسته دوم نیز ۱۷ «سروپوش صندوق عهد را به درازای ۱۲۵ سانتی متر و پهناشی کن. ۵ پنجاه حلقه بر یک پرده و پنجاه حلقه بر آخرين پرده از ۷۵ سانتی متر از طلای خالص درست کن. این سروپوش، «تحت دسته دیگر بساز، به گونه‌ای که حلقه‌ها در برای هم قرار داشته باشند. رحمت» است برای کفاره گناهان شما. ۱۸ دو مجسمه کروپی ۶ سپس پنجاه گیره از طلا بساز و پرده‌ها را با آنها به هم متصل کن طلاکوب بساز، و آنها را در دو سرتخت رحمت بگذار. ۱۹ کروپیان تا پرده‌های دور خیمه عبادت به صورت یکپارچه درآیند. ۷ «پوشش را بر دو سرتخت رحمت طوری نصب کن که با آن یکپارچه باشد. سقف خیمه عبادت را از پشم بز به شکل چادر بیاف. بر روی هم ۲۰ مجسمه کروپیان باید روپوی هم و نگاهشان به طرف تخت و یارده قطعه پارچه. ۸ این یارده قطعه پارچه به یک اندازه باشند، هر بالهایشان بر بالای آن گسترش باشند. ۲۱ تخت رحمت را روی کدام به درازای پانده متر و به عرض دو متر. ۹ پیچ تا آن قطعه‌ها صندوق نصب کن و لوحهای سنگی را که به تو می‌سپارم در آن را به هم بدوز تا یک قطعه بزرگ تشکیل شود. شش قطعه دیگر را نیز صندوق بگذار. ۲۲ آنگاه من در آنجا با تو ملاقات خواهم کرد و به همین ترتیب به هم بدوز. (قطعه ششم از قسمت بالای جلوی از میان دو کروپی که روی تخت رحمت قرار گرفته‌اند با تو سخن خیمه مقدس آویزان خواهد شد). ۱۰ در حاشیه آخرین پرده از یک خواهم گفت و دستورهای لازم را برای بنی اسرائیل به تو خواهم داد. دسته، پنجاه حلقه درست کن و در حاشیه آخرین پرده از دسته دیگر ۲۳ یک میز از چوب افاقاً درست کن که به درازای یک متر و به همین ترتیب به هم بدوز. ۱۱ سپس پنجاه گیره مفرغین بساز و آنها را در پهناشی نیم متر و بلندی ۷۵ سانتی متر باشد. ۲۴ آن را با روکش حلقه‌ها قرار بده تا پوشش خیمه به هم وصل شده، یکپارچه گردد. طلای خالص پیوشان و قابی از طلا بر دور لبه میز نصب کن. ۲۵ ۱۲ قسمت اضافه پرده‌های پوشش، یعنی نیم پرده‌ای که اضافه است،

دیدید که در زیر بار افتاده است، بی اعتنای از کنارش رد نشوید، بلکه عمر طولانی خواهد بخشید. **27** «من وحشت خود را پیش روی به او سرمه کنید تا الاغ خود را از زمین بلند کند. **6** «در دادگاه، شما خواهتم فرستاد تا به هر سرزمینی که هجوم برید، ترس خداوند بر حق شخص قبیر را پایمال نکنید. **7** تهمت ناروا به کسی نزیند مردمانش مستولی شود و آنها از برابر شما فرار کنند. **28** من زنبورهای و نگلدارید شخص بی گناه به مرگ محکوم شود. من کسی را که سخن می فرستم تا قومهای حوى، کعنای و حتی را از حضور شما عدالت را زیر پا گذارد بی مسرا نخواهتم گذاشت. **8** «رشوه نگیرید، بیرون کنند. **29** البته آن قومها را تا یک سال بیرون نخواهتم کرد مبادا چون رشه چشممان بیانای را کور می کند و راستگویان را به دروغگویی زمین خالی و ویران گردد و حیوانات درنده بیش از حد زیاد شوند. وا می دارد. **9** «به اشخاص غریب ظلم نکنید، چون خودتان در **30** این قومها را به تدریج از آنجا بیرون می کنم تا کم کم جمعیت مصر غریب بودید و از حال غریبان آگاهید. **10** «در زمین خود شش شما زیاد شود و تمام زمین را پر کنید. **31** مز سرزمین شما را از سال کشت و زرع کنید، و محصول آن را درو نمایید. **11** اما در دنیا سخن تا کرانه فلسطین و از صحرای جنوب تا رود فرات و سعث سال هفتم پنگدارید زمین استراحت کنید و آنچه را که در آن می روید می دهم و به شما کمک می کنم تا ساکنان آن سرزمین را شکست و اگارید تا فقرا از آن استفاده کنند و آنچه از آن باقی بماند حیوانات داده، بیرون کنید. **32** «با آنها و خدایان ایشان عهد نبندید **33** صحرا بخورند. این دستور در مرد باغ انگور و باع زیتون نیز صدق و نگذارید در میان شما زندگی کنند، و گزنه شما را به بت پرستی می کنید. **12** «شش روز کار کنید و در روز هفتم استراحت نمایید تا کشانده، به مصیبت عظیم گرفتار خواهند ساخت.»

غلامان و کنیزان و غربیانی که بیانای کار می کنند و حتی چاربیانان **24** سپس خداوند به موسی فرمود: «تو و هارون و ناداب و ابیهه بتوانند استراحت نمایند. **13** «از آنچه که به شما گفته‌ام اطاعت کنید. نزد خدایان غیر دعا نکنید و حتی اسم آنها را بر زبان نیاورید. **14** «هر سال این سه عید را به احترام من نگاه دارید. **15** اول، عید فطیر: همان‌ظرور که قبل‌اً دستور دادم در این عید هفت روز نان فطیر موسی، به حضور من بیا، ولی بقیه نزدیک نیایند. هیچ‌بک از افراد بخورید. این عید را به طور مرتب در ماه ابیه هر سال برگزار کنید، **3** پس موسی بازگشت و قوانین قوم نیز ناید از کوه بالا بیانید. **4** موسی و دستورهای خداوند را به بینی اسرائیل بازگشت. تمام مردم یکصدا چون در همین ماه بود که از مصر بیرون آمدید. در این عید همه شما و دستورهای خداوند را بازگشت و قوانین باید به حضور من هدایه بیاورید. **16** دوم، عید حصاد: آن وقتی است تمام دستورهای خداوند را نوشت و صبح روز بعد، بامدادان برخاست و در پای آن کوه مذبحی بنا کرد و به تعداد قابل بین اسرائیل، دوازده جمع آوری: این عید را در آخر سال، هیگام جمع آوری محصول برگزار کنید. **17** هر سال در این سه عید، تمام مردان بینی اسرائیل باید در حضور خداوند حاضر شوند. **18** «خون حیوان قربانی را همراه با نان خمیر می‌دار به من تقديم نکنید. نگذارید چرچی قربانیهای که به من تقديم کرده‌اید تا صبح بماند. **19** «بهترین نور هر محصولی را که در آن احکام خدا را نوشته بود یعنی کتاب عهد را برای بینی اسرائیل در شیر مادرش خواند و قوم بار دیگر گفتند: «ما قول می دهیم که از تمام احکام ستون در اطراف آن بر پا نمود. **5** آنگاه چند نفر از جوانان بینی اسرائیل را فرستاد تا قربانیهای سوختنی و قربانیهای سلامتی به خداوند تقديم کنند. **6** موسی نیمی از خون حیوانات قربانی شده را گرفت و در تشتیها ریخت و نیم دیگر خون را روی مذبح پاشید. **7** سپس کتابی را که در آن احکام خدا را نوشته بود یعنی کتاب عهد را برای شیر مادرش درو می کنید، به خانه بیوه خدایان بیاورید. «برگاله را در شیر مادرش نپزید. **20** «من فرستمای پیش‌بایش شما می فرستم تا شما را در راه محافظت کنند و شما را به سلامت به سرزمینی که برای شما آماده کرد، برساند. **21** به سخنان او توجه کنید و از دستورهایش بپرورد نمایید. از او تمد نکنید، زیرا گناهان شما را نخواهد بخشید، چرا که او نیاینده من است و نام من بر اوست. **22** اگر مطبعی او باشید و تمام دستورهای مرا اطاعت کنید، آنگاه من دشمن دشمنان شما گستره شده بود. **11** ره چند بزرگان اسرائیل خدا را دیدند، اما رفت و شما را به سرزمین اموری‌ها، حیتی‌ها، فرزی‌ها، کعنای‌ها، آسیبی به ایشان وارد نشد. آنها در حضور خدا خوردند و آشامیدند. **12** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «نzd من به بالای کوه بیا و آنچا حوى‌ها و بیوسی‌ها هدایت خواهد کرد و من آنها را هلاک خواهیم بیان و من قوانین و دستورهای را که روی لوحهای سنگی نوشتم به نمود. **24** شما باید خدایان آنها را پرسش کنید و مراسم نگین آنها را انجام دهید. این اقوام را تایپ کنید و بهای سعنی آنها را بشکنید. **25** «خداوند، خدای خود را عبادت کنید و او نان و آب شما را خدام او بوش برخاستند تا از کوه خدا بالا بروند. **14** موسی به برکت خواهد داد و بیماری را از میان شما دور خواهد کرد. **26** در میان شما سقط جنین و نازیای وجود نخواهد داشت. او به شما غیاب من مشکلی پیش آمد با هارون و حور مشورت کنید.» **15**

سابقه شاخ نزی داشته و صاحبی هم از این موضوع باخبر بوده، اما همسایه به امانت بسیار و آن حیوان بمیرد، یا آسیب بیند، و یا گاو را نسبت باشد، در این صورت باید هم گاو سنگسار گردد و هم غارت شود یی آنکه شخصی بیند، **۱۱** آنگاه آن همسایه باید به صاحبیش کشته شود. **۳۰** ولی اگر بستگان مقتول راضی شوند که پیشگاه خداوند سوگند باد کرد که آن را نزدیده است و صاحب مال خونها را قبول کنند، صاحب گاو می تواند با پرداخت خونهای باید سوگند او را پذیرد و از گرفتن غرامت، خودداری کند. **۱۲** ولی تعیین شده، جان خود را نجات دهد. **۳۱** «اگر گاوی به دختر یا اگر حیوان یا مال امانت از نزد امانتدار درزدیده شود، امانتدار باید به پسری شاخ بزند و او را بکشد، همین حکم اجرا شود. **۳۲** اما اگر صاحب مال غرامت دهد. **۱۳** اگر احیاناً جانوری وحشی آن را دریده گاو به غلام یا کبیری شاخ بزند و او را بکشد، باید سی مقابل نقره باشد، شخص امانتدار باید لاثه دریده شده را برای اثبات این امر به ارباب آن غلام یا کبیر داده شود و گاو هم سنگسار گردد. **۳۳** نشان دهد، که در این صورت غرامت گرفته نمی شود. **۱۴** «اگر

«اگر کسی چاهی بکند و روی آن را نپوشاند و گاو یا الاغی در آن کسی حیوانی را از همسایه خود قرض بگیرد و آن حیوان آسیب بیند بیفتند، **۳۴** صاحب چاه باید قیمت آن حیوان را به صاحبیش پیدا زد و یا کشته شود، البته باید غرامت پیردازد. **۱۵** اما اگر صاحبیش در آنجا حیوان مرده از آن او باشد. **۳۵** «اگر گاوی، گاو دیگری را بزند و حاضر بوده باشد، اختیاری به پرداخت توان نیست. اگر حیوان کرایه بکشد، صاحبان آن دو گاو باید گاو زنده را بفروشند و قیمت آن را شده باشد همان کرایه، غرامت را نیز شامل می شود. **۱۶** «اگر مردی، میان خود تقسیم کنند، و هر یک از آنها هم می توانند نیمی از گاو دوشیزه ای را که هنوز نامزد شده اغفال کند، باید مهره ای او را پرداخته، کشته شده را برای خود بپردازد. **۳۶** ولی اگر گاوی که زنده مانده، وی را به عقد خود درآورد. **۱۷** ولی اگر پدر دختر با این ادعا راضی

سابقه شاخ نزی داشته و صاحبیش آن را نسبت باشد، باید گاو زنده ای باشد، آن مرد باید فقط مهره ای تعیین شده را به او پیردازد. **۱۸** «زنی به عوض گاو کشته بدهد و گاو کشته شده را برای خود بپردازد. **۱۹** هر انسانی که با حیوانی نزدیکی نماید، باید کشته شود. **۲۰** «اگر کسی برای خدای دیگر،

۲۲

«اگر کسی گاو یا گوسفندی را بزدید و بفروشد یا سر ببرد غیر از خداوند قریانی کند، باید کشته شود. **۲۱** «به شخص غریب باید به عوض گاوی که دزدیده پنج گاو و به عوض گوسفند، چهار گوسفند پس بدهد. **۲** اگر دزدی در حال نقب زدن گرفتار شود و او را پرند به طوری که بمیرد، کسی که او را کشته مجرم نخواهد بود.

۳ اما اگر این کار در روز روشن واقع شود، کسی که او را کشته مجرم شما خشمگین شده، شما را به شمشیر خواهیم کشت تا زنان شما شاخته خواهد شد. «دزدی که گرفتار شود باید هر چه را درزدیده پس دهد. اگر نتواند پس بدهد، خود او را باید فروخت تا غرامت پرداخت

۴ اگر کسی گاو یا الاغ یا گوسفندی بزدید و آن حیوان در سود نگیرد. **۲۶** اگر لیاس همسایه ای را گرو گرفته، قل از غروب دست دزد زنده یافت شود، باید دو برابر قیمت حیوان غرامت پرداخت اتفاق آن را به او پس بدهد. **۲۷** چون ممکن است آن لیاس تنها کند. **۵** «اگر کسی چارپایان خود را به داخل تاکستان شخص پوشش او برای خواهیدن باشد. اگر آن لیاس را به او پس ندهی و دیگری رها کند، و یا آنها را در مزرعه شخص دیگری بچرازد، باید از او پیش من ناله کند من به داد او خواهیم رسید، زیرا خدای رئوف بهترین محصول خود، برایر خسارت واردہ به صاحب تاکستان یا مزرعه هست.

۶ «اگر کسی در مزرعه اش آتشی روشن کند و آتش به **۲۹** «نوبر غلات و عصارة انگور خود را به موقع به حضور من بیاور. مزرعه شخص دیگری سرایت نماید و باقهها یا محصول درو نشده و یا **۳۰** «نخست زاده های نر تمام مزرعه او را بسوزاند، آنکه آتش را افروخته است باید غرامت تمام گاوان و گوسفندان خود را به من بده. پگنار این نخست زاده های کی خسارات وارد را پیردازد. **۷** «اگر کسی پول یا شیوه را پیش شخصی هفته پیش مادرشان بماند و در روز هشتم آنها را به من بدهد. **۳۱** به امانت گذارد تا از آن نگهداری کند، و آن امانت درزدیده شود، اگر «شما قوم مقدس من هستید، پس گوشت حیوانی را که به وسیله دزد دستگیر شود باید دو برابر آنچه را که درزدیده است خسارت دهد. جانور وحشی در دیده شده، نخورید، آن را نزد سکان بیندازید.

۸ ولی اگر دز گرفتار نشود، آنگاه باید شخص امانتدار را نزد قصاصات ببرند تا معلوم شود آیا خود او در امانت خیانت کرده است یا نه. **۹**

۲۳

«خبر دروغ را منتشر نکنید و با دادن شهادت دروغ «هرگاه گاو، گوسفند، الاغ، لیاس و یا هر چیز دیگری گم شود و با خطکار همکاری ننمایید. **۲** وقتی در دادگاه در مقام شاهد صاحبیش ادعا کند که گمشده اش پیش فلان شخص است، ولی آن ایستاده اید دنباله رو جماعت در انجام کار بد نشود و تحت تأثیر نظر شخص انکار کند، باید هر دو به حضور قصاصات بیاند و کسی که اکثریت، عدالت را پایمال نکنید، **۳** و از کسی صرفًا به خاطر اینکه مقصیر شناخته شد دو برابر مالی که درزدیده شده، توان دهد. **۱۰** فقیر است طرفداری نکنید. **۴** «اگر به گاو یا الاغ گمشده دشمن «اگر کسی گاو یا الاغ یا گوسفند یا هر حیوان دیگری را به دست خود برخوردید آن را نزد صاحبیش برگردانید. **۵** اگر الاغ دشمت را

روز کار کن، ۱۰ ولی در روز هفتم که شبات یهود خدای توست در فرشی سوارخ کند، و او همیشه غلام اربابش باقی خواهد ماند. ۷ هیچ کار نکن، نه خودت، نه پسرت، نه دخترت، نه غلامت، نه «اگر مردی دختر خود را به عنوان کنیز بفروشد، آن کنیز مانند غلام در کنیزیت، نه مهمانانت و نه چارپایانت. ۱۱ چون خداوند در شش پایان سال ششم آزاد نمی شود. ۸ اگر اربابش که آن کنیز را خربده و روز، آسمان و زمین و دریا و هر آنچه را که در آنهاست آفرید و روز نامرد خود کرده است، از او راضی نباشد، باید اجازه دهد تا وی هفتم دست از کار کشید. پس او روز شبات را مبارک خواند و آن را بازخرد شود؛ ولی حق ندارد او را به یک غیر اسرائیلی بفروشد، چون تقدیس کرد. ۱۲ پدر و مادر خود را گرامی بدار تا در سرزمینی که این کار کار در حق او خیانت شمرده می شود. ۹ اگر ارباب بخواهد کنیز خداوند، خدای تو به تو خواهد پختشید، عمر طولانی داشته باشی. را برای پسرش نامرد کند، باید مطابق رسوم دختران آزاد با او رفتار ۱۳ «قتل نکن. ۱۴ زنا نکن. ۱۵ «درزدی نکن. ۱۶ «بر همنوع کند، نه به عنوان یک کنیز. ۱۰ اگر خودش با آن کنیز ازدواج کند و خود شهادت دروغ نده. ۱۷ «به خانه همسایهات طمع نکن. به زن بعد زن دیگر نیز بگیرد، نباید از خوارک و پوشک و حق همسری همسایهات، یا غلام و کنیز، یا گاو و الانش، یا اموالش طمع او چیزی کم کند. ۱۱ اگر ارباب در رعایت این سه نکته کوتاهی نکن. ۱۸ وقتی قوم اسرائیل رعد و برق و بالا رفتن دود را از کوه کند، آنگاه آن کنیز آزاد است و می تواند بدون پرداخت مبلغی، ارباب دیدند و صدای شیپور را شنیدند، از ترس لرزیدند. آنها در فاصله‌ای خود را ترک کند. ۱۲ «اگر کسی انسانی را طری بزند که منجر به دور از کوه ایستادند ۱۹ و به موسی گفتند: «تو خود پایام خدا را بگیر مرگ وی گردد، او نیز باید کشته شود. ۱۳ اما اگر او قصد کشتن و به ما برسان و ما خواهیم شدید. اما خدا مستقیم با ما صحبت نداشته و مرگ، تصادفی بوده باشد، آنگاه مکانی برایش تعیین می کنم نکند، چون می ترسیم بمیریم». ۲۰ موسی گفت: «تنرسید، چون تا به آنجا پناهنده شده، در امان باشد. ۱۴ ولی اگر شخصی، به خدا برای این آمده است که شما را امتحان کند تا این پس، از عمد و با قصد قبلی به کسی حمله کند و او را بکشد، حتی اگر به او بترسید و گناه نکنید.» ۲۱ در حالی که همه قوم آنجا ایستاده مذبح من نیز پایه بزد بشد، باید از سمت بیرون کشیده، کشته شود. بودند، دیدند که موسی به ظلمت غلیظی که خدا در آن بود، نزدیک ۱۵ «هر که پدر یا مادرش را بزند، باید کشته شود. ۱۶ «هر کس شد. ۲۲ آنگاه خداوند از موسی خواست تا به قوم اسرائیل چنین انسانی را بزدده، خواه او فروخته و خواه نفوخته باشد، باید کشته بگوید: «شما خود دیدید چگونه از آسمان با شما صحبت کردم، شود. ۱۷ «هر کس پدر یا مادر خود را لعنت کند، باید کشته شود. ۲۳ پس دیگر برای خود خدايانی از طلا و نقره نسازید و آنها را ۱۸ «اگر دو نفر با هم گلابویز بشوند و یکی از آنها دیگری را با پرستش نکنید. ۲۴ «مذبحی که برای من سازید باید از حاک سنگ یا با مشت چنان بزند که او مجرح و بسته شود اما نمیرد، زمین باشد. از گله و رمه خود قربانیهای سوختی و قربانیهای سلامتی ۱۹ و بعد از اینکه حالش خوب شد بیاند با کمک عصا راه برود، روی این مذبح قربانی کنید. در جایی که من برای گرامیداشت نام آنگاه ضارب بعثشیده می شود، به شرطی که تمام مخارج معالجه و خود تعیین می کنم، مذبح بسازید تا من آمده، شما را در آنجا برکت تاون روزهای بیکاری مجرح را تا وقتی که کاملاً خوب نشده بپردازد. ۲۵ اگر خواسید مذبح را از سنگ بنا کنید، سنگها را با ایار ۲۰ «اگر کسی غلام یا کنیز خود را طری با چوب بزند که منجر به نشکید و نترشید، چون سنگهایی که روی آنها ایار به کار رفته باشد مرگ او گردد، باید مجازات شود. ۲۱ اما اگر آن غلام یا کنیز چند مناسب مذبح من نیستند. ۲۶ برای مذبح، پله نگارید مبادا و قعی از خود نیز پس از کنک خوردن زنده بماند، اربابش مجازات نمی شود، زیرا پله‌ها بالا می روید عربانی شما دیده شود.

21

«سایر احکامی که باید اطاعت کنید، اینها هستند: ۲ «اگر غلامی عربانی بخري فقط باید شش سال تو را خدمت کند. سال هفتم باید آزاد شود بدون اینکه برای کسب آزادی خود قیمتی پردازد. ۳ اگر قبل از اینکه غلام تو شود مجرد بوده، باید مجرد هم از همان صدمه به ضارب نیز وارد گردد: جان به عوض جان، ۲۴ چشم نزد تو برود، اما اگر همسر داشته، همسرش نیز باید همراه او آزاد شود. اما اگر قبل از اینکه غلام تو شود همسری داشته باشد، آنگاه عوض پا، ۲۵ داغ به عوض داغ، زخم به عوض زخم، و کبودی به هر دو آنها در یک زمان آزاد شوند. ۴ ولی اگر اربابش برای او زن عوض کشید. ۲۶ «اگر کسی با وارد کردن ضریه ای به چشم غلام گرفته باشد و او ازوی صاحب پسران و دخترانی شده باشد، آنگاه یا کنیزش او را کور کند، باید او را به عوض چشممش آزاد کند. ۲۷ فقط خودش آزاد می شود و زن و فرزندانش نزد اربابش باقی می مانند. اگر کسی دندان غلام یا کنیز خود را بشکند، باید او را به عوض ۵ «اگر آن غلام بگوید: «من ارباب و زن و فرزندانم را دوست می دام دندانش آزاد کند. ۲۸ «اگر گاوی به مرد یا زنی شاخ بزند و او را آنها را بر آزادی خود ترجیح می دهم و نمی خواهم آزاد شوم،» ۶ بکشد، آن گاو باید سنگسار شود و گوشش هم خوردene شود، اما آنگاه اربابش او را پیش قضات قوم برد و در حضور همه گوش او را با صاحب آن گاو بی گناه شمرده می شود. ۲۹ ولی اگر آن گاو قبلاً

مردم باش و مسائل و مشکلات ایشان را به او بگو. **20** تو باید و به ایشان بگو که از کوه بالا نزوند و حتی دامنه آن را لمس نکنند. قوانین و شریعت خدا را به آنها تعالیم دهی و بگویی که چطرب زندگی هر که کوه را لمس کند کشته خواهد شد. **13** او باید سنجساز گردد کنند و چه رفشاری داشته باشند. **21** در ضمن از میان همه قوم و یا تیر کشته شود بدن اینکه کسی به او دست پزند. این قانون مردانی کارдан و خداترس و درستکار که از رشوه متفرق باشند انتخاب شامل حیوانات نیز می شود. پس به کوه نزدیک نشود تا اینکه صدای کن تا آنها در گروههای هزار نفر، صد نفر، پنجاه نفر و ده نفر داور شیپور برخیزد، آنگاه می توانید از کوه بالا بروید.» **14** موسی از کوه و رهبر باشند. **22** آنها باید همیشه آماده باشند تا به مسائل جزئی فرود آمد و بین اسرائیل را تقدیس نمود و آنها لباسهای خود را شستند. مردم رسیدگی کنند اما مسائل مهم را نزد تو بیاورند. بگذار رهبران **15** موسی به ایشان فرمود: «خود را برای روز سوم آماده کنید، و تا خودشان مسائل جزئی را حل کنند. بدین ترتیب آنها بار تو را سبکتر آن روز با زنان خود نزدیکی ننمایید.» **16** صبح روز سوم، صدای خواهد کرد. **23** اگر این روش را در پیش گیری و خواست خدا هولناک رعد و برق شنیده شد و ابر غلیظی روی کوه پدید آمد. سپس نیز چنین باشد، آنگاه خسته نخواهی شد و قوم نیز در حالی که صدای بسیار بلندی چون صدای شیپور برخاست. تمام قوم از ترس اختلافشان حل شده است، راضی به خانه‌های خوشی باز خواهند لرزیدند. **17** آنگاه موسی آنها را برای ملاقات با خدا از ادراگه بیرون گشت. **24** موسی نصیحت پدرزن خود را پذیرفت و مطابق پیشنهاد برد. همه در پای کوه ایستادند. **18** تمام کوه سینا از دود پوشیده او عمل کرد. **25** او مردان کارданی را برگزید و از میان آنها برای شد، زیرا خداوند در آتش بر آن نزول کرد. از کوه دود برخاست و هر هزار نفر، صد نفر، پنجاه نفر و ده نفر قضایت تعیین کرد. **26** مانند دود کرد، در هوا بالا رفت و تمام کوه به شدت لرزید. **19** آنها مرتب به کار قضابت مشغول بودند و به مشکلات و اختلافات در حالی که صدای گرگنا هر لحظه بلندتر می شد، موسی با خدا کوچکتر رسیدگی می کردند، ولی برای حل مسائل مهم و پیچیده نزد سخن می گفت و خدا هم با صدای نظری صدای رعد به او جواب موسی می آمدند. **27** پس از چند روز، موسی پدرزنیش را بدרכه کرد و می داد. **20** وقتی خداوند بر قله کوه سینا نزول کرده بود، موسی را فرا خواند و موسی نیز به قله کوه بالا رفت. **21** خداوند به موسی او به ولایت خود بازگشت.

19 بنی اسرائیل در ماه سوم خروجشان از مصر، در همان نکنند و برای دیدن خداوند بالا بیایند و گزنه هلاک می شوند. **22** نخستین روز ماه، به صحرای سینا رسیدند. **2** آنان پس از ترک رفیدیم حتی کاهانی که به من نزدیک می شوند باید خود را تقدیس کنند تا وارد بیابان سینا شدند و در مقابل کوه سینا اردو زندن. **3** موسی برای خداوند بر ایشان غضبنا کنند.» **23** موسی عرض کرد: «قوم ملاقات با خدا به بالای کوه رفت. خداوند از میان کوه خطاب نمی توانید از کوه سینا بالا بیاید، زیرا تو خود به ما هشدار داده، به موسی فرمود: «این دستورها را به خاندان بعقوب بده؛ آنها را به گفتی: «حدوی دور تا دور کوه تعیین کن و آن را مقدس بشمار.» بهنی اسرائیل اعلام کن: **4** «شما دیدید که من با مصری‌ها چه کردم **24** خداوند فرمود: «پایین برو و هارون را با خود بالا بیاور. در ضمن و چطرب مانند عقایی که بچه‌هایش را روی بالهای خود می برد، شما را نگذار کامان یا قم از آن حد تجاوز کنند تا نزد من بالا بیایند، زیرا برداشته، پیش خود آوردم. **5** حال اگر مطیع من باشید و عهد مرا نگاه آنها را در هم شکسته، تابود خواهم کرد.» **25** پس موسی نزد قوم دارید، از میان همه اقوام، شما قوم خاص من خواهید بود؛ زیرا سراسر پایین رفت و آنچه خداوند به او فرموده بود به ایشان بازگفت.

جهان مال من است. **6** شما برای من مملکتی از کاهنان و قومی **20** خدا با موسی سخن گفت و این احکام را صادر کرد: **2** مقدس خواهید بود.» این است آنچه باید به بنی اسرائیل بگویی.» **7** پس موسی از کوه فرود آمد و مشایخ بنی اسرائیل را دور خود جمع کرد «من خداوند، خدای تو هستم، که تو را از اسارت و بندگی مصر و هر چه را که خداوند به او فرموده بود به ایشان بازگفت. **8** همه قوم آزاد کرد. **3** «تو را خدایان دیگر غیر از من نشاند. **4** «هیچگونه یکصدآ جواب دادند: «هر آنچه خداوند از ما خواسته است، انجام بُنی به شکل آنچه بالا در آسمان و آنچه بر زمین و آنچه در دریاست می دهیم.» پس موسی نزد خداوند بازگشت تا آنچه قوم گفته بودند به برای خود درست نکن. **5** در برابر آنها زانو نزن و آنها را پرستش او بازگوید. **9** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «من در ابر غلیظ نزد نکن، زیرا من که خداوند، خدای تو می باشم، خدای غیر هستم و او بازگوید. **10** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «حال پایین برو کسانی را که با من دشمنی کنند، مجازات می کنم. این مجازات، تو می آیم تا هنگامی که با تو گفتگو می کنم قوم به گوش خود صدای کسانی را که با من دشمنی کنند، مجازات می کنم. این مجازات، مرا بشوند و از این پس گفتار تو را باور کنند.» موسی سخنان قوم را شامل حال فرزندان آنها تا نسل سوم و چهارم نیز می گردد. **6** اما بر به خداوند عرض کرد **10** و خداوند به موسی فرمود: «حال پایین برو کسانی که مرا دوست داشته باشند و دستورهای مرا پیروی کنند، تا و قوم را برای آمدن من آماده کن. ایشان را امروز و فردا تقدیس کن و هزار نسل رحمت می کنم. **7** «از نام من که خداوند، خدای تو به آنها بگو لباسهای خود را بشویند، **11** و روز سوم آماده باشند، زیرا هستم به ناشایستگی استفاده نکن. اگر نام مرا با بی احترامی به زیان در آن روز خداوند در برابر چشمان همه قوم بر کوه سینا نزول خواهد بیاوری یا به آن قسم دروغ بخوردی، تو را مجازات می کنم. **8** «روز **12** حادوی دور تا دور کوه تعیین کن که قوم از آن جلوتر نیایند شبات را به یاد داشته باش و آن را مقدس بدار. **9** در هفته شش

عمر مُنَّا بپیر و آن را در حضور خداوند بگذار تا نسلهای آینده آن را «بیهود نسی» (یعنی «خداوند پرچم پیروزی من است») نامید. 16 بیینند. 34 همان طور که خداوند به موسی فرموده بود عمل سپس موسی به قوم اسرائیل گفت: «آنها مشتھایشان را بر ضد تخت کرد. بعدها این نان در «صندوق عهد» نهاده شد. 35 بین اسرائیل تا خداوند بلند کردۀ‌اند، پس حال خداوند نسل اندر نسل با عمالیق در رسیدن به کنعان و ساکن شدن در آن سرزمین، مدت چهل سال از جنگ خواهد بود.»

این نانی که به مُنَّا معروف بود، می خوردند. 36 (عور طوفی بود به گنجایش دو لیتر که برای اندازه‌گیری به کار می‌رفت.)

18

پترون، پدرزن موسی و کاهن میدان شنید که خدا چه کارهایی برای موسی و قوم اسرائیل کرده و بخصوص اینکه چگونه

بنی اسرائیل به دستور خداوند از صحرای سین کوچ کردند خداوند آنها را از مصر رها نماید. 2 پیش از این، موسی زن خود و پس از چند توقف کوتاه، در رفیدیم اردو زدند. اما وقتی به آنجا صفووه را با دو پسرش نزد پترون فرستاده بود. 3 (نام پسر اول موسی رسیدند، دیدند که در آن مکان نیز آب برای نوشیدن پیدا نمی‌شود. جرشوم بود زیرا به هنگام تولد او، موسی گفته بود: «من در سرزمین 2 پس گله و شکایت آغاز کردن و به موسی گفتند: «به ما آب بده بیگان، غریم». 4 پس دوش العازار نام داشت، زیرا به هنگام تولد تا بنوشیم.» موسی جواب داد: «چرا گله و شکایت می‌کنید؟ چرا او، موسی گفته بود: «خدای پدرم یاورم بوده و مرا از شمشیر فرعون خداوند را امتحان می‌نمایید؟» 3 اما آنها که از تشنجگی بی تاب شده نجات داد. 5 پس پترون پدرزن موسی برای دیدن موسی به صحراء بودند، علیه موسی فریاد زدند: «چرا ما را از مصر بیرون آورده‌ی؟ آیا ما آدم. او پرسان و زن موسی را نیز همراه خود آورده بود. در این وقت را به اینجا آورده تا با فرزندان دامهای خود از تشنجگی بیمیریم؟» 4 موسی و قوم نزدیک کوه خدا اردو زده بودند. 6 پترون برای موسی به حضور خداوند رفت و گفت: «من با این قوم چه کنم؟ هر یکم را پیام نجات داد.» 5 پس موسی به استقبال پترون رفت، به او فرمود: «پیشاپیش قوم حرکت کن. عصایی را که با آن رود نیل را زدی تعظیم کرد و صورت او را بوسید. پس از احوالپریسی، آنها به خیمه به دست پگر و بrix از مشایخ بنی اسرائیل را همراه خود بفرار و روانه موسی رفتند 8 و موسی برای پدرزنش تعریف کرد که خداوند چه شو. 6 من در آنجا پیش روی تو بر صخره‌ای که در کوه سپیا است، بلاهایی بر سر فرعون و مصری‌ها آورد تا بیانی دهد و می‌ایستم. تو با عصاییت به صخره بین که از آن آب جاری خواهد شد چه مشقتی را در طول این سفر تحمل کردند تا به آنجا رسیدند و تا قوم بنوشند.» 6 پس موسی همان طور که خداوند به او دستور داده چگونه خداوند قوم خود را از خطرها و دشواریها نجات داد. 9 پترون بود، در برابر مشایخ به صخره زد و آب جاری شد. 7 موسی اسم به سبب احسان خداوند بر بنی اسرائیل و آزادی آنها از مصر بسیار آنجا را مُسنا (یعنی «قوم، خداوند را آزمایش کردن») گذاشت؛ ولی خوشحال شد 10 و گفت: «متیارک باد خداوند که قوم خود را از بعضی اسم آنجا را میریه (یعنی « محل بحث و مجادله») گذاشتند، دست فرعون و مصری‌ها نجات داد. 11 اکنون می‌دانم که خداوند چون در آنجا قوم اسرائیل به مجادله با خداوند پداختند و گفتند: «آیا بزرگتر از همه خدایان است، زیرا او قوم خود را از دست مصری‌های خداوند در میان ما هست یا نه؟» و به این ترتیب او را آزمایش کردند. متکبر و بی‌رحم نجات داده است.» 12 پترون قربانی سوختنی و 8 عاملیقی‌ها به رفیدیم آمدند تا با بنی اسرائیل بجدگند. 9 موسی به قربانیهای دیگر به خدا تقدير کرد، و هارون و همه مشایخ قوم اسرائیل پوش گفت: «افرادی از قوم انتخاب کن و فردا به جنگ عاملیق‌ها به دیدن او آمدند و در حضور خدا برای خوردن گوشت قربانی دور هم برو. من عصایی خدا را به دست گرفته بر فراز تپه خواهم ایستاد.» نشستند. 13 روز بعد، موسی برای رسیدگی به شکایتهای مردم در 10 پس پوش طبق دستور موسی به جنگ عاملیق‌ها رفت و موسی و جایگاه خود نشست و مردم از صبح تا غروب در حضور او ایستادند. هارون و حور به بالای تپه رفتند. 11 موسی دستهای خود را به طرف 14 پترون وقی دید که رسیدگی به شکایتهای مردم، وقت زیادی را آسمان بلند کرد. تا زمانی که دستهای موسی بالا بود، چنگکاران می‌گردید، به موسی گفت: «چرا این کار را به تنهایی انجام می‌دهی؟ اسرائیلی پیروز می‌شدند، اما هر وقت دستهای خود را از خستگی چرا مردم را تمام روز سر پا نگه می‌داری؟» 15 موسی جواب داد: پایین می‌آورد، عاملیقی‌ها بر آنان چهار می‌گشتند. 12 سرانجام موسی «من باید این کار را بکنم، زیرا مردم برای حل مشکلات خود پیش خسته شد و دیگر نتوانست دستهای خود را بالا ببرد. پس هارون من می‌آید تا نظر خدا را بداند. 16 وقی بین دو نفر اختلافی پیش و حور، او را روی سنگی نشاندند و از دو طرف دستهای او را تا می‌آید، نزد من می‌آید و من تشخیص می‌دهم که حق با چه کسی غروب آفتاب بالا نگه داشتند. 13 در نتیجه، پوش و سپاهیان او، است و فراپن و شریعت خدا را به آنها تعلیم می‌دهم.» 17 پدرزن عاملیقی‌ها را به کلی تار و مار کردند. 14 آنگاه خداوند به موسی موسی گفت: «این کار تو درست نیست. 18 تو با این کار، خود را فرمود: «شرح این پیروزی را در کتاب بنویس تا به یادگار بماند و به از پای در می‌آوری و قوم را نیز خسته می‌کنی. تو نمی‌توانی این کار پوش بگو که من نام و نشان مردم عاملیق را از روی زمین محو سینگن را به تنهایی انجام دهی. 19 حرف مرا گوش کن و نصیحت خواهم کرد.» 15 موسی در آن مکان یک مذبح ساخت و آن را مرا پذیر و خدا تو را برکت خواهد داد. تو در حضور خدا نماینده این

از سه روز راهیبیمایی، قطرهای آب نیافتند. **23** سپس آنها به ماره زیادی بلدرچین آمدند و سرسر اردوگاه بنی اسرائیل را پوشاندند و در رسیدنده، ولی از آب آنجا نیز نتوانستند بتوشند، چون تلغی بود. (از این سحرگاه در اطراف اردوگاه شبنم بر زمین نشست. **14** صبح، وقتی جهت آن مکان را ماره یعنی «تلخ» نامیدند). **24** پس مردم غریرکنان شبنم ناپدید شد، دانه‌های روی زمین باقی ماند که شبهی دانه‌های به موسی گفتند: «ما تشنهمایم؛ چه بنوشیم؟» **25** موسی نزد خداوند برف بود. **15** وقتی قوم اسرائیل آن را دیدند، از همدیگر پرسیدند: دعا کرد و خداوند چوی به او نشان داد و فرمود: «این چوب را در «این چیست؟» زیرا چنین چیزی ندانیده بودند. موسی به آنها گفت: آب ماره بیداز تا آن را شیرین کنند.» موسی چنین کرد و آب، شیرین «این نانی است که خداوند به شما داده تا بخورید. **16** خداوند شد. در ماره، خداوند دستورهایی به قوم اسرائیل داد تا اطاعت آنها را فرموده که هر خانواده به اندازه احتیاج روزانه خود از این نان جمع آزمایش کرده باشد. **26** او فرمود: «اگر دستورها و احکام ما که کند، یعنی برای هر نفر، یک عمر.» **17** پس قوم اسرائیل بیرون رفتهند خداوند، خدای شما هستم اطاعت کنید و آنچه را که در نظر من و به جمع آوری نان پرداختند. بعضی زیاد جمع کردند و بعضی کم. پسندیده است بجا آورید، از تمام بیماریهایی که مصری‌ها را بدان **18** اما وقتی نانی را که جمع کرده بودند با عورم اندازه گرفتند دیدند دچار ساختم در امان خواهید ماند، زیرا من، خداوند، شفا دهنده کسانی که زیاد جمع کرده بودند چیزی اضافه نداشتند و آنایی که کم شما هستم.» **27** سپس بنی اسرائیل به ایلیم آمدند. در آنجا دوازده جمع کرده بودند چیزی کم نداشتند، بلکه هر کس به اندازه احتیاج چشمه و هفتاد درخت خرما بود؛ پس در کنار چشمه‌ها اردو زدند. خود جمع کرده بود. **19** موسی به ایشان گفت: «چیزی از آن را نباید تا صبح نگه دارید.» **20** ولی بعضی به حرف موسی اعنتا نکردن و **16** قوم اسرائیل از ایلیم کوچ کردند و به صحرای سین که بین قدری از آن را برای صبح نگه داشتند. اما چون صبح شد، دیدند پر ایلیم و کوه سینا بود رفتند. روزی که به آنجا رسیدند، روز پانزدهم از کم شده و گندیده است. بنابراین، موسی از دست ایشان بسیار ماه دوم بعد از خروج ایشان از مصر بود. **2** در آنجا همه جماعت خشمگین شد. **21** از آن پس، هر روز صبح زود هر کس به اندازه بنی اسرائیل باز از موسی و هارون گله کرده، **3** گفتند: «ای کاش در احتیاج خود از آن نان جمع کرده، و وقتی آفتاب بر زمین می‌تاشد مصیر می‌ماندیم و همان جا خداوند ما را می‌کشت. آنچا در کنار نانهایی که بر زمین مانده بود آمی شد. **22** روز ششم، قوم اسرائیل دیگهای گوشت می‌نشستند و هر قدر نان می‌خواستند می‌خوردیم، اما دو برابر نان جمع کردند، یعنی برای هر نفر به جای یک عمر، دو حالا در این بیابان سوزان که شما، ما را به آن کشانیده‌اید، بزویدی از عمر. آنگاه بزرگان بنی اسرائیل آمدند و این را به موسی گفتند. **23** گرسنگی خواهیم مرد.» **4** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «حال از موسی به ایشان گفت: «خداوند فرموده که فردا روز استراحت و آسمان برای ایشان نان می‌فرستم. هر کس بخواهد می‌تواند بیرون برود عبادت است. هر قدر خوارک لام دارد امروز بپید و مقداری از آن و هر روز نان خود را برای همان روز جمع کند. به این وسیله آنها را برای فردا که «شبات مقدس خداوند» است نگه دارید.» **24** آنها آزمایش می‌کنم تا ببینم آیا از دستورهایم بپروردی می‌کنند یا نه. **5** به طبق دستور موسی نان را روز بعد نگه داشتند و صبح که پرخاستند قوم اسرائیل بگو که روز ششم نان به اندازه دو روز جمع کرده، آن را دیدند همچنان سالم باقی مانده است. **25** موسی به ایشان گفت: آمده نمایند. **6** پس موسی و هارون، بنی اسرائیل را جمع کردند و به «این غذای امروز شماست، چون امروز» شبات خداوند «است و چیزی ایشان گفتند: «امروز عصر به شما ثابت می‌شود که این خداوند بود روزی زمین پیدا نخواهید کرد. **26** شش روز خوارک جمع کنید، اما که شما را از سرزمین مصر آزاد کرد. **7** فردا صبح حضور پرچال روز هفتم، شبات است و خوارک پیدا نخواهید کرد.» **27** ولی بعضی خداوند را خواهید دید، زیرا او گله و شکایت شما را که از وی از مردم در روز هفتم برای جمع کردن خوارک بیرون رفتهند، اما هر چه کرده‌اید شنیده است. ما چه کرده‌ایم که از ما شکایت می‌کنید؟» **28** گشتنی چیزی تیافتند. **8** سپس موسی اضافه کرد: «از این به بعد، خداوند عصر به موسی «این قوم تا کی می‌خواهند از احکام و اوامر من سریچی کنند؟» **29** مگر نمی‌دانند گوشت خواهد داد تا بخورید و صبح نان خواهد داد تا سیر شوید، زیرا که من در روز ششم، خوارک دو روز را به آنها می‌دهم و روز هفتم را شکایتی را که از او کرده‌اید شنیده است. ما چه کرده‌ایم؟ شما نه از که شبات باشد روز استراحت و عبادت معین کردم و نباید برای جمع ما، بلکه از خداوند شکایت کرده‌اید.» **9** آنگاه موسی به هارون کردن خوارک از خیمه‌های خود بیرون بروند؟ **30** پس قوم اسرائیل در گفت: «به تمامی جماعت اسرائیل بگو: «به حضور خداوند بیایید، روز هفتم استراحت کردن.» **31** آنها اسم آن نان را مُنا (یعنی «این زیرا او شکایتهای شما را شنیده است.») **10** در حالی که هارون با چیست؟» گذاشتند و آن مثل دانه‌های گشنب سفید بود و طعم نان قوم سخن می‌گفت آنها به طرف بیابان نگاه کردند، و ناگهان حضور عسلی را داشت. **32** موسی بنی اسرائیل را خطاب کرده، گفت: پرچال خداوند از میان ابر ظاهر شد. **11** خداوند به موسی فرمود: «خداوند شد تا بدانید که من سیر خواهید شد تا بدانند که من می‌خواهید خود و صبح با نان سیر خواهید شد تا بدانند که من خداوند وقتی اجادشان را از مصر بیرون آورد در بیابان به ایشان داد.» خداوند، خدای شما هستم.» **13** در غروب همان روز، تعداد **33** موسی به هارون گفت: «ظرفی پیدا کن و در آن به اندازه یک

کردی از مصر بیرون بیایم؟ **۱۲** وقتی در مصر بوده بودیم، آیا به تو اسرائیل این معجزه عظیم خداوند را به چشم دیدند، ترسیدند و به نگفتنی که ما را به حال خودمان رها کن؟ ما دانستیم که بود خداوند و به خدمتگزارش موسی ایمان آوردن.

ماندن در مصر بهتر از مردن در بیابان است». **۱۳** ولی موسی جواب داد: «ترسید! بایستید و ببینید چگونه خداوند امروز شما را نجات

۱۵ آنگاه موسی و بنی اسرائیل در سیاست خداوند این سرود را می دهد. این مصری ها که حالا می بینید، از این پس دیگر هرگز خوانند: «خداوند را می سرایم که شکوهمندانه پیروز شده است، او نخواهد دید. **۱۴** آرام باشید، زیرا خداوند برای شما خواهد چنگید.» اسبیها و سوارانشان را به دریا افکنده است. **۲** خداوند قوت و سرود **۱۵** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «دیگر دعا و التمس بس است. من است، و نجات من گردیده. او خدای من است، پس او را سپاس نزد قوم اسرائیل برو و بگو که حرکت کنند و پیش بروند. **۱۶** و تو خواهم گفت. او خدای بیان من است، پس او را برمی افرانم. **۳**

عصای خود را بردار و دست خود را به سوی دریا داراز کن تا آب آن او جنگاور است و نامش خداوند می باشد. **۴** خداوند، لشکر و شکافته شود و قوم اسرائیل از راهی که در وسط دریا پدید می آید، عبور اربابهای فرعون را به دریا سرنگون کرد. میازان بزرگیده مصر در دریای کنند. **۱۷** و من دل مصری ها را سخت می سازم تا در بی شما وارد سرخ غرق شدند. **۵** آهای دریا آنها را پوشانند، و آنها مانند سنگ راهی که در دریا پدید آمده، شوند. جلال پرشکوه من توسط فرعون و به عماق آب فرو رفتدن. **۶** دست راست تو ای خداوند، قادرت لشکر و اربابها و سوارانش ظاهر خواهد شد. **۱۸** وقتی جلال عظیمی دارد. به نیروی دست، دشمنانت را در هم کوبیدی. **۷** با

من توسط آنها ظاهر شود، تمام مصری ها جلال مرا خواهند دید و عظمت شکوهت دشمنان را نابود ساختی، آتش خشم تو، ایشان را خواهند دانست که من خداوند هستم. **۱۹** آنگاه فرشته خدا که همچون کاه سوزانید. **۸** تو بر دریا دمیدی و آن را شکافته، آنها مانند پیشایش بنی اسرائیل حرکت می کرد، رفت و در پشت سر آنها قرار دیوار استاندند و عمق دریا خشک گردید. **۹** «دشمن گفت: آنها را گرفت. سعون ابر نیز به پشت سر آنها منتقل شد **۲۰** و در میان قوم تعقیب کرده، می گیرم و با شمشیم هلاک می کنم، ژوپتشان را تقسیم اسرائیل و مصری ها گرفت. وقتی شب فرا رسید، ابر به سعون آتش کرده، هر چه بخواهیم برای خود برمی دارم.» **۱۰** آما تو ای خداوند، تبدیل شد، به طوری که مصری ها در تاریکی بودند و بنی اسرائیل در چون بر دریا دمیدی موجها بکاره آنها را پوشانید، همگی سرب روشنایی. پس مصری ها تمام شب نمی توانستند به اسرائیلی ها نزدیک در دریای خروشان غرق شدند. **۱۱** «کیست مانند تو ای خداوند در شوند. **۲۱** سپس موسی عصای خود را به طرف دریا داراز کرد و میان خدایان؟ کیست مثل تو عظیم در قدوسیت؟ کیست که مانند تو خداوند آب دریا را شکافت و از میان آب راهی برای عبور بنی اسرائیل بعواند کارهای مهم و عجیب انجام دهد؟ **۱۲** چون دست راست آماده ساخت. تمام شب نیز از مشق باد سختی وزیدن گرفت و این خود را داراز کردی، زمین، دشمنان ما را بلعید. **۱۳** «قوم خود را راه را خشک کرد. **۲۲** بنابراین، قوم اسرائیل از آن راه خشک در که بازخیرید نموده ای با رحمت خود رهبری خواهی فرمود. تو آنها را میان دریا گذشتند در حالی که آب دریا در دو طرف راه، همچون با قدرت خود به سرمهین مقدّس هدایت خواهی کرد. **۱۴** قومها دیواری بلند بر پا شده بود. **۲۳** در این هنگام تمام سواران و اسبها و وقتی این را بشنوند ماضطرب خواهند شد، ساکنان فلسطین از ترس اربابهای فرعون در بی قوم اسرائیل وارد دریا شدند. **۲۴** در سپیده دم، خواهند لزید، **۱۵** امیران ادوم و حشت خواهند کرد، بزرگان موآب خداوند از میان ابر و آتش بر لشکر مصر نظر انداخت و آنها را آشیخه خواهند لزید. وحشت، مردم کنعان را فرو خواهد گرفت. **۱۶** تو و **۲۵** چرخهای همه اربابها از جا کنده شدند چنانکه به سختی دلهو بر ایشان غلبه خواهند کرد. ای خداوند از قدرت تو، آنها چون می توانستند حرکت کنند. مصری ها فریاد برآوردند: «بیایید فوار کیم، سنگ، خاموش خواهند ایستاد، تا قوم تو که آنها را خریبهای از کثار چون خداوند برای اسرائیلی ها با ما می جنگد.» **۲۶** وقتی همه قوم ایشان بگذرند. **۱۷** ای خداوند، تو ایشان را به کوه مقدس خود اسرائیل به آن طرف دریا رسیدند خداوند به موسی فرمود: «بار دیگر بیاور و در همان جایی که برای سکونت خود انتخاب کرده ای و دست خود را به طرف دریا داراز کن تا آنها بر سر مصری ها و اسبها و خانه خود را در آن ساخته ای، ساکن ساز. **۱۸** خداوندا، تو تا ابد اربابهایشان فرو بینند.» **۲۷** موسی این کار را کرد و سپیده دم آب سلطنت خواهی کرد. **۱۹** وقتی اسبهای فرعون با اربابها و سوارانش دریا دوباره به حالت اول بازگشت. مصری ها کوشیدند فوار کنند، ولی به دنبال اسرائیلی ها وارد دریا شدند، خداوند آب دریا را به سمت خداوند همه آنها را در دریا غرق کرد. **۲۸** پس آب برگشت و تمام ایشان برگردانید، اما اسرائیلی ها از میان دریا به خشکی رسیدند. **۲۰** اربابها و سواران را فرو گرفت، طوری که از لشکر فرعون که به پس از خواندن این سرود، مریم نبیه، خواهر هارون دف به دست تعقیب بنی اسرائیل پرداخته بودند حتی یک نفر هم نماند. **۲۹** به گرفت و به رقصیدن پرداخت و زنان دیگر نیز به دنبال وی چنین این ترتیب، بنی اسرائیل از میان راهی که بر دو طرف آن دیوارهای کردند، **۲۱** و مریم این سرود را خطاب به ایشان خواند: «خداوند را بلند آب بر پا شده بود، گذشتند. **۳۰** اینچندن، خداوند در آن روز بسرازید که شکوهمندانه پیروز شده است، او اسبها و سوارانشان را به بنی اسرائیل را از چنگ مصری ها نجات بخشید. اسرائیلی ها اجساد دریا افکنده است.» **۲۲** موسی قوم اسرائیل را از دریای سرخ حرکت مصری ها را دیدند که در ساحل دریا افتاده بودند. **۳۱** وقتی قوم داد و به طرف صحرای شور هدایت کرد. ولی در آن صحراء پس

استخوانهای آن را نشکنید. **47** تمام قوم اسرائیل باید این مراسم را ما را نجات دهد. به همین دلیل نخست زاده نر حیوانات خود را برای برگار نمایند. **48** «اگر غریبه‌هایی در میان شما زندگی می‌کنند و خداوند قربانی می‌کنیم تا برای پسран نخست زاده خود فدیه دهیم.» مایلند این آئین را برای خداوند نگاه دارند، باید مردان و پسران ایشان **16** این جشن مانند علامتی بر دستستان و یا نشانی بر پیشانی تان ختنه شوند تا اجازه داشته باشند مثل شما در این آئین شرکت کنند. خواهد بود تا به یاد شما آورده که خداوند با دست قوی خود ما را از اما شخص ختنه نشاده هرگز تباید از گوشتش برقیانی بخورد. **49** مصر بیرون آورد. **17** وقتی سرانجام فرعون به قوم اسرائیل اجازه داد تا تمام مقررات این جشن شامل حال غریبه‌هایی نیز که ختنه شده‌اند از مصر بروند، خدا آنان را از راه اصلی که از سرزمین فلسطینی‌ها و در میان شما ساکنند، می‌شود.» **50** قوم اسرائیل تمام دستورها می‌گذشتند، هرچند آن راه نزدیکتر بود. خدا گفت: «اگر قوم با خداوند را که توسط موسی و هارون به ایشان داده شده بود، به کار جنگ روپو شوند، ممکن است پیشمان شده، به مصر برگردند.» **51** در همان روز خداوند تمام بنی اسرائیل را از مصر بیرون **18** پس خدا آنها را از طریق صحرایی که در حاشیه دریای سرخ بود بستند. هدایت نمود. بدین ترتیب قوم اسرائیل مانند لشکری مسلح از مصر آورد.

19 موسی در این سفر استخوانهای یوسف را نیز همراه بیرون رفتد. **20** موسی در این سفر استخوانهای یوسف را نیز همراه خداوند به موسی فرمود: **2** «تمام نخست زادگان قوم اسرائیل خود برد، چون یوسف در زمان حیات خود بمنی اسرائیل را قسم داده، را به من وقف کن، زیرا همه نخست زادگان، خواه انسان و خواه گفته بود: «اوی روز را اینجا ببرید.» **3** پس موسی به قوم گفت: «این روز را اینجا ببرید.» **20** پس قوم اسرائیل سوکوت را ترک کرد، در اینام که روز رهایی شما از بردگی مصر است همیشه به یاد داشته باشید، در حاشیه صحراء بود، خیمه زندن. **21** در این سفر، خداوند ایشان را زیرا خداوند با دست توانای خود، شما را از آن رها ساخت. به خاطر در روز بهویشه ستونی از ابر و در شب بهویشه ستونی از آتش هدایت پسپارید که در این روزهای عید، باید نان بدون خمیرهای بخوردی. می‌کرد. از این جهت هم در روز می‌توانستید سفر کنید و هم در **4** امروز در ماه ایپیش شما از مصر خارج می‌شوید. **5** خداوند به شب. **22** ستونهای ابر و آتش لحظه‌ای از برابر آنها دور نمی‌شد. اجدادتان و عده داده است که، سرزمین کنعانی‌ها، حیتی‌ها، اموری‌ها،

14 **آنگاه** خداوند این دستورها را به موسی داد: **2** «به قوم من سرزمینی که به سرزمین شیر و عسل» معروف است، داخل می‌کند، بگو که به سوی فی‌حابیوت که در میان مجذل و دریای سرخ و پاید این روز را، هر ساله جشن پکیزید. **6** به مدت هفت روز نان مقابله بعل صفعون است برگزندن و در کنار دریا اردو بزندن. **3** فرعون فطیر بخوردید و در روز هفتم عیدی برای خداوند نگاه داردید. **7** در این گمان خواهد کرد که چون روبروی شما دریا و پشت سر شما بیابان هفت روز، نان فطیر بخوردید. در خانه‌های شما و حتی در سرزمین است، شما در میان دریا و صحراء محاصره شده‌اید، **4** و من دل شما اثری از خمیرمایه پیدا نشود. **8** هر سال هنگام برگزاری این فرعون را سخت می‌سازم تا شما را تعقیب کنید. این باعث می‌شود که چشم، به فرزندان خود بگویید که این جشن به مناسبت آن کار بزرگی قدرت و بزرگی خود را به او و به تمام لشکر شتاب است که خداوند به خاطر شما انجام داد و شما را از مصر بیرون آورد. کنم تا مصری‌ها بدانند که من خداوند هستم.» پس بنی اسرائیل در **9** این جشن مانند علامتی بر دستستان یا نشانی بر پیشانی تان خواهد همان جا که خداوند نشان داده بود اردو زندن. **5** وقتی به فرعون خبر بود تا به شما یادآوری نماید که همیشه در شریعت خداوند تفکر کنید رسید که اسرائیلی‌ها از مصر فرار کردند اول و در بیارانش پیشمان و از آن سخن بگویید، زیرا خداوند با قدرت عظیم خود، شما را از شده، گفتند: «این چه کاری بود که ما کردیم؟ برای چه به بردگان مصر بیرون آورد. **10** «پس هر سال در موعد مقرر این عید را جشن خود اجازه دادیم تا از اینجا دور شوند؟» **6** پس پادشاه مصر ارایه بگیرید. **11** «زمانی که خداوند، شما را به سرزمین کنعان که وعده خود را ملأ کرد، لشکر خود را سیچ نمود. **7** سپس با ششصد آن را از پیش به اجداد شما داده بود بیاورد، به خاطر داشته باشید که ارایه مخصوص خود و نیز تمام ارایه‌های مصر که بهویشه سرداران **12** پسran نخست زاده شما و همچنین نخست زاده نر حیوانات شما رانده می‌شد، رهسپار گردید. **8** خداوند دل فرعون را سخت کرد از آن خداوند می‌باشد و باید آنها را وقف خدا کنید. **13** به جای او و به تعقیب قوم اسرائیل که با سریلندی از مصر بیرون رفتد، نخست زاده الاغ، برمای فدیه دهید. ولی اگر نخواستید آن را با بره پرداخت. **9** تمام لشکر مصر با ارایه‌های جنگی و دسته‌های سواره و عوض کنید، باید گردن الاغ را بشکنید. اما برای پسran نخست زاده پیاده، قوم اسرائیل را تعقیب کردند. قوم اسرائیل در کنار دریا، نزدیک خود حتماً باید فدیه بدهید. **14** «در آینده وقتی فرزنداتان از شما فی‌حابیوت مقابله بعل صفعون را سخت کردند که لشکر مصر به آنها پرسند: «این کارها برای چیست؟» بگویید: «خداوند با دست توانای رسید. **10** وقتی قوم اسرائیل از دور مصری‌ها را دیدند که به آنان خود ما را از بردگی مصری‌ها نجات بخشید. **15** چون فرعون ما را از نزدیک می‌شوند دچار وحشت شدند و از خداوند کمک خواستند. اسارت رها نمی‌کرد، برای همین، خداوند تمام پسran نخست زاده **11** آنها به موسی گفتند: «جزا ما را به این بیابان کشاندی؟ مگر در مصری‌ها و همچنین نخست زاده‌های نر حیوانات آنان را هلاک کرد تا مصر قبر نبود که ما را آوردی در این بیابان بمیریم؟ چرا ما را مجبور

می خورند، پاشند. 8 در همان شب، گوشت را بربان کنند و با نان عید پسح را برای خداوند به مناسبت آن شبی جشن می گیریم که او فطیر (نان بدون خمیرمایه) و سبزیهای تالخ بخورند. 9 گوشت را باید از مصر عبور کرده، مصریها را کشت، ولی وقتی به خانه‌های ما خام با آب پر بخورند، بلکه همه را بربان کنند حتی کله و پاچه و اسرائیلیها رسید از آنها گذشت و به ما آسمیان نرساند.» قوم اسرائیل دل و جگر آن را. 10 تمام گوشت باید تا صبح خورده شود، و روی بر خاک نهاده، خداوند را سجده نمودند. 28 سپس همان طور اگر چیزی از آن باقی ماند آن را بسوزانند. 11 «قبل از خوردن بره، که خداوند به موسی و هارون دستور داده بود، عمل کردند. 29 کشش به پا کنید، چوبیدستی به دست گیرید و خود را برای سفر نیمه شب، خداوند تمام پسران نخست‌زاده مصر را کشت، از پسر آماده کنید، و بره را با عجله بخوردید. این آئین، پسح خداوند خوانده فرعون که جانشین او بود گرفته تا پسر غلامی که در سیاهچال زندانی خواهد شد. 12 چون من که خداوند هستم، امشب از سرزمین بود. او حتی تمام نخست‌زاده‌های حیوانات ایشان را نیز از بین برد. مصر گذر خواهم کرد و تمام پسران نخست‌زاده مصری‌ها و همه 30 در آن شب فرعون و درباریان و تمام اهالی مصر از خواب پیدار نخست‌زاده‌های حیوانات ایشان را هلاک خواهم نمود و خدایان آنها شدند و ناله سر دادند، به طوری که صدای ناله و شیون آنها در را مجازات خواهم کرد. 13 خوبی که شما روی تبرهای در خانه‌های سراسر مصر پیچید، زیرا خانه‌ای نبود که در آن کسی نمرده باشد. خود می‌پاشید، نشانه‌ای بر خانه‌هایتان خواهد بود. من وققی خون را 31 فرعون در همان شب موسی و هارون را فرا خواهد و به ایشان بینم از شما خواهم گذشت و فقط مصری‌ها را هلاک می‌کنم. 14 گفت: «هر چه زودتر از سرزمین مصر بیرون بروید و بنی اسرائیل را هم «هر سال به یادبود این واقعه برای خداوند جشن گیرید. این آئین تا با خود ببرید. بروید و همان طور که خواستید خداوند را عبادت کنید. ابد برای تمام نسلهای ایده خواهد بود. 15 در این جشن که هفت 32 گله‌ها و رمه‌های خود را هم ببرید. ولی پیش از اینکه بروید برای روز طول می‌کشد باید فقط نان فطیر بخوردید. در روز اول، خمیرمایه را من نیز دعا کنید. 33 اهالی مصر نیز به قوم اسرائیل اصرار می‌کردند از خانه خود بیرون ببرید، زیرا اگر کسی در مدت این هفت روز تا هر چه زودتر از مصر بیرون بروید.» 34 پس نان خمیرمایه‌دار بخورد از میان قوم اسرائیل مقطع خواهد شد. 16 «تا همه ما را به کشتن نداده‌اید از اینجا بیرون بروید.» در روز اول و هفتم این جشن، باید تمام قوم به طور دسته جمعی قوم اسرائیل تغاره‌ای پر از خمر بی‌مایه را درون پارچه پیچیدند و بر خدا را عبادت کنند. در این دو روز به‌جز تهیه خوارک کار دیگری دوش خود بستند، 35 و همان طور که موسی به ایشان گفته بود از نکنید. 17 «این عید که همراه نان فطیر جشن گرفته می‌شود، به همسایه‌های مصری خود لباس و طلا و نقه خواستند. 36 خداوند شما بی‌آوری خواهد کرد که من در چنین روزی شما را از مصر بیرون بینی اسرائیل را در نظر اهالی مصر محترم ساخته بود، به طوری که هر آوردم، پس برگاری این جشن بر شما و نسلهای آنده شما تا به اید چه از آنها خواستند به ایشان دادند. به این ترتیب آنها ثروت مصر را واجب خواهد بود. 18 از غروب روز چهاردهم تا غروب روز پیش با خود بودند. 37 در همان شب بنی اسرائیل از زمیس کوچ کرده، و یکم این ماه باید نان بدن خمیرمایه بخوردید. 19 در این هفت روانه سوکوت شدند. تعداد ایشان به غیر از زنان و کودکان قریب به روز نایاب اثری از خمیرمایه در خانه‌های شما باشد. در این مدت ششصد هزار مرد بود که پیاده در حرکت بودند. از قومهای دیگر اگر کسی نان خمیرمایه‌دار بخورد، باید از میان قوم اسرائیل مقطع نیز در میان آنها بودند که همراه ایشان از مصر بیرون آمدند. گله‌ها شود. رعایت این قوانین حتی برای غریبه‌ها نیز که در میان شما ساکن و رمه‌های فراوانی هم به همراه ایشان خارج شدند. 39 وقی سر هستند واجب خواهد بود. 20 باز تأکید می‌کنم که در این هفت راه برای غذا خوردن توفيق کردند، از همان خمیر فطیر که آورده روز نان خمیرمایه‌دار نخورید. فقط نان فطیر بخوردید. 21 آنگاه بودند، نان پخته‌شده. از این جهت خمر را با خود آورده بودند چون موسی، مشایخ قوم را نزد خود خواند و به ایشان گفت: «بروید و با شباب از مصر بیرون آمدند و فرستی برای پختن نان نداشتند. برده‌هایی برای خانواده‌هایتان بگیرید و برای عید پسح آنها را قربانی 40 بنی اسرائیل مدت چهارصد و سی سال در مصر زندگی کرده کنید. 22 خون بره را در یک تک تشت بروید و بعد با گیاه زوفا خون را بودند. 41 در آخرین روز چهارصد و سی امین سال بود که لشکریان روى تبرهای دو طرف در و سر در خانه‌هایتان پیشاند. هیچ کدام خداوند از سرزمین مصر بیرون آمدند. 42 خداوند آن شب را برای از شما نباید در آن شب از خانه بیرون رود. 23 آن شب خداوند رهایی آنها از سرزمین مصر در نظر گرفته بود و قوم اسرائیل می‌باشد از سرزمین مصر عبور خواهد کرد تا مصری‌ها را بکشد. ولی وققی نسل اندر نسل، همه ساله در آن شب به یاد رهایی خود از دست خون را روی تبرهای دو طرف در و سر در خانه‌هایتان بیند از آنجا مصری‌ها، برای خداوند جشن بگیرند. 43 آنگاه خداوند به موسی و می‌گذرد و به «هلاک کننده» جازمه نمی‌دهد که وارد خانه‌هایتان شده، هارون مقررات آئین پسح را چین تعليم داد: «هیچ بیگانه‌ای نباید از شما را بکشد. 24 برگاری این مراسم برای شما و فرزندانتان یک گوشت بره پسح بخورد. 44 اما غلامی که خردباری و ختنه شده فریضه ابدی خواهد بود. 25 وققی به آن سرزمینی که خداوند وعده باشد می‌تواند از آن بخورد. 45 خدمتکار و میهمان غریبه‌های نباید آن را به شما داده، وارد شدید، عید پسح را جشن بگیرید. 26 از آن بخورند. 46 تمام گوشت را در همان خانه‌ای که در آن هرگاه فرزندانتان مناسبت این جشن را از شما پیرستند، 27 بگویید: نشسته‌اید بخوردید. آن گوشت را از خانه نباید بیرون ببرید. هیچ یک از

نند پادشاه آمده، گفتند: «تا به کی باید این مرد ما را دچار مصیبت می‌خواهد.» **27** خداوند دل فرعون را سخت کرد و این بار هم کند؟ مگر نمی‌دانی که مصر به چه ویرانه‌ای تبدیل شده است؟ بگذار آنها را رها نساخت. **28** فرعون به موسی گفت: «از حضور من این مردم بروند و خداوند، خدای خود را عبادت کنند.» **8** پس برو و دیگر برنگرد. اگر بار دیگر با من روپو شوی بدان که کشته درباریان، موسی و هارون را نزد فرعون برگرداندند و فرعون به ایشان خواهی شد. **29** موسی جواب داد: «همان طور که گفتی، دیگر مرا گفت: «بروید و خداوند، خدای خود را عبادت کنید، ولی باید به نخواهی دید.»

من بگویید که چه کسانی می‌خواهند برای عبادت بروند.» **9** موسی جواب داد: «همه ما با دختران و پسران، جوانان و بیرون، گله‌ها و رمه‌های خود می‌رویم، زیرا همگی باید در این جشن خداوند شرکت مصر و قومش نازل می‌کنند تا شما را رها سازد. این بار او خود از کنیم.» **10** فرعون گفت: «به خداوند قسم هرگز اجازه نمی‌دهم شما خواهد خواست تا مصر را ترک گویید.» **2** به تمام مردان و زنان که زنها و بچه‌ها را با خود ببرید، چون می‌دانم نیزه‌نگی در کارantan قوم اسرائیل بگو که پیش از رفتن باید از همسایه‌گان مصری خود است. **11** فقط شما مردها بروید و خداوند را عبادت کنید، زیرا از اجنس طلا و نقره بخواهند.» **3** (خداوند قوم اسرائیل را در نظر اول هم خواست شما همین بود.» پس موسی و هارون را از حضور مصری‌ها محترم ساخته بود و درباریان و تمام مردم مصر موسی را فرعون بیرون راندند. **12** سپس خداوند به موسی فرمود: «دستت را بر مردی بزرگ می‌دانستند.» **4** پس موسی به فرعون گفت: «خداوند سزمین مصر دراز کن تا ملخها هجوم آورند و همه گیاهانی را که پس می‌فرماید: حدود نیمه‌شب از میان مصر عبور خواهیم کرد. **5** همه از بالای تگرگ باقی مانده‌اند، بخورند و از بین ببرند.» **13** وقتی پسران نخست‌زاده خانواده‌های مصری خواهند مرد از پسر فرعون که موسی عصای خود را بر سزمین مصر بلند کرد، خداوند در یک روز و جانشین اوتست گرفته، تا پسر کنیزی که کارش دستاس کردن گندم یک شب کامل، بادی از مشرق بطرف مصر وزاند و وقتی صحیح شد است. حتی تمام نخست‌زاده‌های چارپایان مصر نیز نابود خواهند باد انبوی از ملخ را با خود آورده بود. **14** ملخها بر سراسر خاک شد. **6** چنان گریه و شیوه‌ی در سراسر مصر خواهد بود که نظیر آن تا مصر هجوم آورده، همه جا را پوشانیدند. چنین آفت ملخی را مضر نه به حال شنیده نشده و نخواهد شد. **7** اما از میان قوم اسرائیل و پسران هجوم آورده، همه جا یکباره تاریک شد. ملخها تمام گیاهان و میوه‌های را که از دانست که خداوند میان خانواده‌های از خواهد دیده و نه خواهد دید. **15** شدت هجوم ملخها به حدی زیاد بود که حیواناتشان حتی یک سگ هم پارس نخواهد کرد. آنگاه خواهی همه جا یکباره تاریک شد. ملخها تمام گیاهان و میوه‌های را که از دانست که خداوند تمام خواهد نشده و نخواهد شد. **8** پس موسی از خواهد دیده و نه خواهد دید. **16** فرعون با شتاب موسی چه زودتر بنی اسرائیل را از مصر بیرون بیرون. آنگاه من مصر را ترک و هارون را خواست و به ایشان گفت: «من به خداوند، خدای شما خواهیم گفت.» سپس موسی با عصباپیت از کاخ فرعون بیرون رفت. و خود شما گاه کرده‌ام. **17** این بار هم مرا بخیشد و از خداوند، **9** خداوند به موسی فرموده بود: «فرعون به حرفهای تو اعتنا نخواهد خداوند در خواست کنید تا این بالای مرگ را از من دور کند.» کرد و این به من فرصتی خواهد داد تا معجزات بیشتری در سزمین **18** آنگاه موسی از حضور فرعون بیرون رفت و از خداوند خواست تا مصر انجام دهم.» **10** با اینکه موسی و هارون در حضور فرعون آن ملخها را دور کرد. **19** خداوند هم از طرف مغرب، بادی شدید همه معجزه انجام دادند، اما او بنی اسرائیل را رهان نخواست تا از مصر وزانید و وزش باد تمام ملخها را به دریای سرخ ریخت آنچنان که در خارج شوند، زیرا خداوند دل فرعون را سخت ساخته بود.

تمام مصر حتی یک ملخ هم باقی نماند. **20** ولی باز خداوند دل خداوند در سزمین مصر به موسی و هارون فرمود: **2** «از فرعون را سخت کرد و او بنی اسرائیل را رها نساخت. **21** سپس خداوند به موسی فرمود: «دستهای خود را به سوی آسمان بلند کن تا تاریکی غلیظی مصر را فرا گیرد.» **22** موسی چنین کرد و تاریکی پس به تمام قوم اسرائیل بگویید که هر سال در روز دهم همین ماه، غلیظی به مدت سه روز مصر را فرا گرفت، **23** مصری‌ها نمی‌توانستند یک حیوان برای یک خانواده باشد. **4** اگر تعداد افراد خانواده‌ای در محل سکونت اسرائیلی‌ها همه جا همچنان روشن ماند. **24** آنگاه کم باشد می‌تواند با خانواده‌کوچکی خود شریک شود، یعنی هر خانواده به تعداد افرادش به همان مقداری که خوارکش را عبادت کنید. فرزندان را نیز ببرید، ولی گله‌ها و رمه‌های شما باشد، سهم قدر نبود از جای خود تکان پخورد. اما را باید همراه خود ببریم تا برای یهوه خدایمان قربانی کنیم. **26** از خاص تا عصر روز چهاردهم این ماه خوب مراقبت کنید. سپس همه گله خود حتی یک حیوان را هم بر جای نخواهیم گذاشت، زیرا تا به عمودی دو طرف در و سر در خانه‌ایشان که در آن گوشت بره را مذبح نرسیم معلوم نخواهد شد یهوه خدایمان چه حیوانی برای قربانی

فرعون بیرون رفت و نزد خداوند دعا کرد. **31** خداوند دعای موسی را **21** ولی دیگران به کلام خداوند اعتنا نکردن و حیوانات و نوکران اجابت فرمود و تمام مگسها را از فرعون و قومش دور کرد، به طوری خود را همچنان در صحراء باقی گذاشتند. **22** آنگاه خداوند به موسی که حتی یک مگس هم باقی نماند. **32** ولی این بار نیز دل فرعون فرمود: «دستت را به سوی آسمان دراز کن تا بر تمامی مصر نگرگ نم نشد و اجازه نداد قوم اسرائیل از مصر بیرون بروند.

23 پس موسی عصای خود را به سوی آسمان دراز کرد و می کنند.»

9 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «نzd فرعون بازگرد و به او بگو خداوند رعد و تگرگ فرستاد و صاعقه بر زمین فرود آورد. **24** در تمام که خداوند، خدای عبرانی ها می فرماید: قوم مرد را کن تا بروند و مرا تاریخ مصر کسی چنین تگرگ و صاعقه وحشتتاکی ندیده بود. **25** عبادت کنند، **2** اگر همچنان آنها را گله داری و نگذاری بروند **3** در سراسر مصر، تگرگ هر چه را که در صحراء بود، زد، انسان و حیوان بدان که دست خداوند تمام دامهایتان را از گله های اسب، الاغ، را کشت، بیانات را از بین برد و درختان را در هم شکست. **26** شتر، گاو و گوسفند، به مرضی جانکاه دچار خواهد کرد. **4** من بین تنها جایی که از بالای تگرگ در آمان ماند، سرزمین جوشن بود که گله های مصری ها و گله های اسرائیلی ها فرق خواهم گذاشت، به بنی اسرائیل در آن زندگی می کنند. **27** پس فرعون، موسی و هارون را طوری که به گله های اسرائیلی ها هیچ آسیبی نخواهد رسید. **5** من این به حضور خواست و به ایشان گفت: «من به گناه خود معترفم، حق بلا را فردا بر شما نازل خواهم کرد.» **6** روز بعد، خداوند همان طور به جانب خداوند است. من و قوم مقصرم. **28** حال از خداوند که فرموده بود، عمل کرد. تمام گله های مصری ها مردند، ولی از درخواست کید تا این رعد و تگرگ وحشتتاک را بازدارد. دیگر بس چارپایان بنی اسرائیل حتی یکی هم تلف نشد. **7** پس فرعون مأموری است! من هم اجازه خواهیم داد بروید؛ لازم نیست بیش از این اینجا فرستاد تا تحقیق کند که آیا صحت دارد که از چارپایان بنی اسرائیل بمانید. **29** موسی گفت: «بسیار خوب، به محض اینکه از شهر هیچ کدام نمرده اند. با این حال وقتی فهمید موضوع حقیقت دارد باز خارج شوم دستهای خود را به سوی خداوند دراز خواهیم کرد تا رعد و دلش نم نشد و قوم خدا را رها نساخت. **8** پس خداوند به موسی و تگرگ تمام شود تا بدانی که جهان از آن خداوند است. **30** ولی هارون فرمود: «مشههای خود را از خاکستر کرده پر کنید و موسی آن می دانم که تو و افادت باز هم از یهود خدا اطاعت نخواهید کرد.» **9** آنگاه آن خاکستر مثل غبار، **31** آن سال تگرگ تمام محصولات کتان و جو را از بین برد، چون سراسر خاک مصر را خواهد پوشانید و بر بدن انسان و حیوان دملهای ساقه جو خوش کرده و کتان شکوفه داده بود، **32** ولی گندم از بین دردنگ ایجاد خواهد کرد. **10** پس آنها خاکستر را برداشتند و به نرفت، زیرا هنوز جوانه نزد بود. **33** موسی قصر فرعون را ترک کرد و حضور فرعون ایستادند. موسی خاکستر را به هوا پاشید و روی بدنه از شهربیرون رفت و دستهایش را به سوی خداوند بلند کرد و رعد و مصری ها و حیواناتشان دملهای دردنگ را، **11** چنانکه جادوگران تگرگ قطع شد و باران بند آمد. **34** ولی وقتی فرعون دید باران و هم نتوانستند در مقابل موسی باشستند، زیرا آنها و تمام مصریان به این تگرگ و رعد قطع شده، او و درباریانش باز گناه وزیده، به سرمهختی دملهای مبتلا شده بودند. **12** اما خداوند همان طور که قبله موسی خود ادامه دادند. **35** پس همان طور که خداوند توسط موسی فرموده فرموده بود، دل فرعون را سخت کرد و او به سختن موسی و هارون بود، دل فرعون سخت شد و این بار هم بنی اسرائیل را رها نکرد. اعتنا ننمود.

13 آنگاه خداوند به موسی فرمود: «صبح زود بخیر و در **10** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «ای موسی نزد فرعون بازگرد. برابر فرعون بایست و بگو که خداوند، خدای عبرانی ها می فرماید: قوم مرا رها کن تا بروند و مرا عبادت کنند، **14** و گرنه این بار بلایی من قلب او و درباریانش را سخت کرده ام تا این معجزات را در میان بیشتری بر سر تو و درباریان و قومت خواهیم آورد تا بدانید در تمامی آنها ظاهر سازم، **2** و تو بتوانی این معجزات را که من در مصر انجام چهان خدای مانند من نیست. **15** من تا حالا می توانستم دست داده ام برای فرزندان و نوههای خود تعزیف کنی تا همه شما بدانید که خود را دراز کنم و چنان بلایی بر سر تو و قومت بیاورم که از روی من خداوند هستم.» **3** پس موسی و هارون باز نزد فرعون رفتند و به زمین محو شوید. **16** ولی تو را به این منظور نزد نگاه داشتم تا او گفتند: «خداوند، خدای عبرانی ها می خواهی از قدرت خود را به تو ظاهر کنم و تا نام من در میان تمامی مردم جهان من سریچیگی کنی؟ بگذار قوم من بروند و مرا عبادت کنند. **17** آیا هنوز هم مانع قوم من می شوی و نمی خواهی **4** اگر آنها را رها نکنی، بدان که فردا سراسر سرزمینت را با ملغخ شناخته شود. **18** بدان که فردا در همین وقت چنان تگرگی از می پوشانم. **5** ملخها چنان روی زمین را خواهند پوشاند که زمین آسمان می پارام که در تاریخ مصر ساقبه نداشته است. **19** پس دیده نخواهد شد. آنها تمام گیاهانی را که از بالای تگرگ به جای دستور بدنه تمام حیوانات و آنچه را که در صحراء دارید جمع کنند و به مانده است، خواهند خورد، از جمله همه درختانی را که در صحراء بیاورند، پیش از آنکه تگرگ تمام حیوانات و اشخاصی را که می رویند. **6** قصر تو و خانه های درباریان تو و همه اهالی مصر پر از در صحراء مانده اند از بین ببرد.» **20** بعضی از درباریان فرعون از این ملغخ می شود. اجدادتان هرگز چنین بلایی را در تاریخ مصر ندیده اند.» اخطرار خداوند ترسیدند و چارپایان و نوکران خود را به خانه آوردند. سپس موسی روی برگردانیده، از حضور فرعون بیرون رفت. **7** درباریان

سخت است و هنوز هم حاضر نیست قوم مرا رها کند. **15** فردا تو و درباریان و قومت دعا کنم و تمام قوریاغه‌ها به حجز آنهاشی که در صبح عصایی را که به مار تبدیل شده بود به دست بگیر و کنار رود نیل هستند نابود شوند.» **10** فرعون گفت: «فردا»، موسی جواب نیل برو و در آنجا منتظر فرعون باش. **16** آنگاه به او بگو: «یهوه، داد: «این کار را خواهم کرد تا تو بدانی که هیچ کس مانند خدای ما خدای عربانی‌ها مرا نزد تو فرسنده است که بگویم قوم مرا رها کنی تا یهوه نیست. **11** تمام قوریاغه‌ها از تو و خانه‌ات، و از درباریان و صحرا برونده و او را عبادت کنند. تا به حال از دستور خدا اطاعت قومت دور خواهند شد. آنها فقط در رود نیل باقی خواهد ماند.» نکرده‌ای، **17** پس اکنون خداوند چنین می‌فرماید: «کاری کم کم که **12** موسی و هارون از دربار فرعون بیرون ایمنند و موسی از خداوند بدانی من خداوند هستم.» من به دستور او، با ضریبه عصای خود، خواهش کرد تا قوریاغه‌ها را از بین ببرد. **13** خداوند هم دعای موسی آب رود نیل را تبدیل به خون می‌کنم. **18** تمام ماهیها خواهند مرد و را اجابت فرمود و تمام قوریاغه‌ها در سراسر مصر مردند. **14** مردم آنها آب خواهد گندید، به طوری که دیگر نتوانید از آب رودخانه جریعه‌ای را جمع کرده، روی هم ایباشتند، آچجان که بوی تعفن همه جا را فرا پوشید.» **19** سپس خداوند به موسی گفت: «به هارون بگو که گرفت. **15** اما وقتی قوریاغه‌ها از بین رفتند، فرعون باز هم دل خود را عصای خود را به سوی تمام رودخانه‌ها، چشمها، جویها و حوضها ساخت کرد و همان طور که خداوند فرموده بود راضی نشد قوم اسرائیل دراز کنید تا آب آنها به خون تبدیل شود. حتی آنها که در ظرفها و را رها کنند. **16** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «به هارون بگو که کوزه‌های خانه‌هast به خون تبدیل خواهد شد.» **20** موسی و هارون عصای خود را به زمین بزند تا گرد و غبار در سراسر مصر به پشه همان طور که خداوند فرموده بود، عمل کردند. هارون در حضور پادشاه تبدیل شود.» **17** موسی و هارون همان طور که خداوند به ایشان مصر و همراهان او، با عصای خود ضریبه‌ای به رود نیل زد و آب تبدیل فرموده بود عمل کردند. وقتی هارون عصای خود را به زمین زد انبوه به خون شد. **21** تمام ماهیها مردند و آب گندید، و از آن پس مردم پشه سراسر خاک مصر را فرا گرفت و پشه‌ها بر مردم و حیوانات هجوم مصر نتوانستند از آب رود نیل بپوشید. در سراسر مصر به جای آب، بردند. **18** جادوگران مصر هم سعی کردند همین کار را بکنند، ولی خون بود. **22** ولی جادوگران مصری هم با افسوس خود توانستند آب را این باار موقع نشندند. **19** پس به فرعون گفتند: «دست خدا در این به خون تبدیل کنند. پس دل فرعون همچنان سخت ماند و همان طور کار است.» ولی همان طور که خداوند فرموده بود، دل فرعون باز نزم که خداوند فرموده بود، به گفته‌های موسی و هارون اعتنای نکرد. **20** پس خداوند به موسی گفتند از آب رود نیل بپوشید. در سراسر مصر به جای آب، بردند. **21** و لی جادوگران مصر هم سعی کردند همین کار را بکنند، ولی او بدن اینکه تحت تأثیر این معجزه قرار گیرد، به کاخ خود فرمود: «صبح زود بrixیز و به کنار رودخانه برو و منتظر فرعون باش. **23** بازگشت. **24** از آن پس مصری‌ها در کناره رود نیل چاه می‌کنندند تا وقتی او به آنجا آید به او بگو که خداوند می‌فرماید: قوم مرا رها کن تا آب برای نوشیدن پیدا کنند، چون در رود به جای آب، خون جاری بروند و می‌جیا بد کنند، **21** و گزنه خانه تو و درباریان و تمام مردم مصر را از مگس پر می‌کنم و زمین از مگس پوشیده خواهد شد. **22** از زمانی که خداوند رود نیل را زد یک هفتگه گذشت. **23** اما در سرزمین جوشن که محل سکونت بنی اسرائیل است، مگسی **8** خداوند به موسی فرمود: «پیش فرعون برگرد و به او بگو که نخواهد بود تا بدانی که من خداوند این سرزمین هستم **23** و بین قوم خداوند چنین می‌فرماید: بگذار قوم من بروند و مرا عبادت کنند؛ **2** و تو و قوم خود فرق می‌گذارم. این معجزه فردا ظاهر خواهد شد.» **24** گزنه سزمهینت را پر از قوریاغه خواهند نمود. **3** رود نیل پر از قوریاغه خداوند به طوری که فرموده بود، قصر فرعون و خانه‌های درباریان را پر خواهد شد. قوریاغه‌ها از رود بیرون آمدند، به کاخ تو هجوم خواهند از مگس کرد و در سراسر خاک مصر ویرانی به بار آمد. **25** پس آورد و حتی وارد خوابگاه و بسترت خواهند شد! نیز به خانه‌های فرعون، موسی و هارون را فراخواند و به آنها گفت: «بسیار خوب، به درباریان و تمام قوم تو رخنه خواهند کرد. آنها حتی تغاههای خمیر و شما اجازه می‌دهم که برای خدای خود قربانی کنید، ولی از مصر تبورهای نابالایی را پر خواهند ساخت. **4** قوریاغه‌ها از سر و روی بیرون نزدید.» **26** موسی جواب داد: «نمی‌توانم در برابر چشمان تو و مردم و درباریانست بالا خواهند رفت.» **5** سپس خداوند به مصری‌ها حیواناتی که آنها از کشتیشان کراحت دارند، برای خداوند، موسی فرمود: «به هارون بگو که عصای خود را به سوی رودخانه‌ها، خدای خود قربانی کنیم؛ چون ممکن است ما را سنگسار کنند. **27** چشمها و حوضها دراز کنید تا قوریاغه‌ها بیرون بیایند و همه جا را پیک سفر سه روزه، از مصر دور شویم و طبق دستور خداوند، سازند.» **6** پس هارون دستش را به سوی آنهاشی مصر دراز کرد و در صحرا برای خداوند، خدای خود قربانی کنیم.» **28** فرعون گفت: قوریاغه‌ها بیرون آمدند، سرزمین مصر را پوشانندند. **7** ولی جادوگران «من به شما اجازه می‌دهم تا به صحرا بروید و برای خداوند، خدای مصری هم با جادوی خود، همین کار را کردند و قوریاغه‌های بسیار خود قربانی تقدیم کنید؛ ولی زیاد دور نشود. حال، برای من دعا زیادی پدید آورند. **8** پس فرعون، موسی و هارون را فرا خواند و کنید.» **29** موسی گفت: «وقتی از اینجا خارج شوم، نزد خداوند گفت: «از خداوند درخواست کنید این قوریاغه‌ها را از ما دور کند و دعا خواهم کرد و دعا خواهم کرد و دعا تو و درباریان و مردم مصر دور خواهد من قول می‌دهم بنی اسرائیل را رها کنم تا بروند و برای خداوند قربانی شد. اما مواظب باش بار بار دیگر ما را فربت ندهی، بلکه بگذاری قوم کنند.» **9** موسی در جواب فرعون گفت: «زمانی را معین کن تا برای من برود و برای خداوند قربانی تقدیم کند.» **30** پس موسی از حضور

دادید تا ما را بکشند». **22** پس، موسی نزد خداوند آمد و گفت: ازدواج کرد و صاحب دو پسر شد به نامهای هارون و موسی. (عمرام خداوندان، چرا قوم خود را با سختیهای مواجه می کنی؟ آیا برای همین صد و سی و هفت سال عمر کرد.) **21** یصهار سه پسر داشت به مرا فرستادی؟ **23** از وقیع که پیغام تو را به فرعون رساندهام، بر این قوم نامهای قورح، نافج و زکری. **22** عزیزیل سه پسر داشت به نامهای میشاپل، ایاصافان و ستری. **23** هارون با ایشایع دختر عمنیاداب و ظلم می کند و تو هم به داد ایشان نمی رسی.

24 خداوند به موسی فرمود: «اکنون خواهی دید که با فرعون چه ایهیه، العازار و ایتمار. **24** قورح سه پسر داشت به نامهای اسیر، می کنم! من او را چنان در فشار می گذارم که نه فقط قوم مرا رها القانه و ایاساف. این افراد سران خاندانهای طایفه قورح هستند. **25** کند، بلکه ایشان را به زور از مصر بیرون ببرند.» **2** خدا همچنین به العازار پسر هارون با یکی از دختران فوتی نیل ازدواج کرد و صاحب موسی گفت: «من بر ابراهیم، اسحاق و یعقوب پسری به نام فتحیخان شدم. اینها بودند سران خاندانهای طایفه های با نام خدای قادر مطلق ظاهر شدم، ولی خود را با نام یهوه به آنان لاید. **26** هارون و موسی که اسمای آنها در بالا ذکر شد، همان نشاناندم. **4** من با آنها عهد بستم که سرزمین کعبان را که در آنجا هارون و موسی هستند که خداوند به ایشان فرمود نا تمام بپس اسرائیل را غریب بودند، به ایشان بیبخشم. **5** من نالههای بپس اسرائیل را که از مصر بیرون ببرند **27** و ایشان نزد فرعون رفتند تا از او بخواهند قوم در مصر اسریند، شیبدم و عهد خود را به یاد آوردم. **6** پس برو و اسرائیل را رها کنید. **28** وقتی خداوند در سرزمین مصر با موسی به بپس اسرائیل بگو: «من یهوه هستم و شما را از ظلم و ستم های سخن گفت، **29** به او فرمود: «من یهوه هستم. پیغمار به فرعون، خواهم داد. من شما را از برگی در مصر نجات خواهم بخشید پادشاه مصر، برسان.» **30** اما موسی به خداوند گفت: «من سخنور و با بازوی قدرتمند و داوری های عظیم شما را خواهم رهاید. **7** خوبی نیستم، چگونه انتظار داشته باشم پادشاه مصر به سخنانم گوش شما را قوم خود خواهم ساخت و خدای شما خواهم بود. آنگاه دهد؟»

خواهید داشت که من یهوه، خدای شما هستم که شما را از دست

7

مصری های نجات دادم. **8** من شما را به سرزمینی خواهیم برد که وعده **7** خداوند به موسی فرمود: «به آنجه می گوییم توجه کن: من تو را آن را به اجدادتان ابراهیم و اسحاق و یعقوب دادم و آن سرزمین را در برابر فرعون خدا ساخته ام و برازدتر هارون، نبی تو خواهد بود. **2** میراث شما خواهیم ساخت. من یهوه هستم.» **9** موسی آنجه را که هر چه به تو می گوییم به هارون بگو تا آن را به فرعون بازگوید و از او خدا فرموده بود به بپس اسرائیل بازگشت، ولی ایشان که به سبب سختی بخواهد تا قوم اسرائیل را رها کند. **3** ولی بدان که من قلب فرعون را کار طلاقشان به سر رسیده بود، به سخنان او اعتنا نکردند. **10** آنگاه سخت می کنم، تا معجزات زیاد و علامات شگفت انگیز خود را در خداوند به موسی فرمود: **11** «بار دیگر نزد فرعون برو و به او بگو که مصر ظاهر نمایم، **4** او باز به سخنانشان گوش نخواهد داد. اما من با باید قوم اسرائیل را رها کند تا این سرزمین بروند.» **12** موسی در ضربه ای مهلك بر مصر دست خواهیم نهاد و با داوری های بزرگ خود، جواب خداوند گفت: «وقتی قوم اسرائیل به گفته هایم اعتنا نمی کنند، قوم خود، بپس اسرائیل را از مصر بیرون خواهیم آورد. **5** وقتی قدرت خود چطرب انتظار داشته باشم که فرعون به سخنانم گوش دهد؟ من سخنور را به مصری ها نشان دادم و بپس اسرائیل را از مصر بیرون آوردم، آنگاه خوبی نیستم.» **13** خداوند به موسی و هارون امر فرمود که پیش مصري ها خواهند فهمید که من خداوند هستم. **6** پس موسی و بپس اسرائیل و پادشاه مصر بروند و بپس اسرائیل را از مصر بیرون آورند. هارون آنجه را که خداوند فرموده بود، انجام دادند. **7** زمانی که آنها **14** اینها سران برخی خاندانهای اسرائیل هستند: رئوین، پسر ارشد پیش پادشاه مصر رفتند، موسی هشتاد سال داشت و برازدش هارون یعقوب چهار پسر داشت به نامهای حنوك، فلو، حصرون و کرمی. از هشتاد و سه سال. **8** هشتاد و سه سال. **9** «این هر یک از این افراد، طایفه ای به وجود آمد. **15** شمعون شش پسر باز پادشاه مصر از شما معجزه ای خواهد خواست، پس هارون باید داشت به نامهای یموئیل، یامین، اوهد، یاکین، صور و شائل. عصای خود را در حضور فرعون به زمین اندازد و عصا به مار تبدیل (مادر شائل کنعانی بود). از هر یک از این افراد نیز طایفه ای به وجود خواهد شد.» **10** موسی و هارون باز پیش فرعون رفتند و همان طور که آمد. **16** لاوی سه پسر داشت که به ترتیب سن عبارت بودند از: خداوند فرموده بود، هارون عصای خود را پیش پادشاه و دریابان او بر جرشون، قهات و مرازی. (لاوی صد و سی و هفت سال عمر کرد). زمین انداخت و عصا به مار تبدیل شد. **11** اما فرعون حکیمان و **17** جرشون دو پسر داشت به نامهای لبی و شمعی. از هر یک از جادوگران مصری را فرا خواند و آنها نیز به کمک افسونهای خود همین این افراد خاندانی به وجود آمد. **18** قهات چهار پسر داشت به عمل را انجام دادند. **12** آنها عصای خود را به زمین انداختند و نامهای عمرام، یصهار، حبیون و عزیزیل. (قهات صد و سی و عصای ایشان به مار تبدیل شد! اما مار هارون، همه مارهای جادوگران سه سال عمر کرد). **19** مرازی دو پسر داشت به نامهای محلی و را بعلید. **13** با وجود این معجزه، دل پادشاه مصر همچنان سخت موشی. همه کسانی که در بالا به ترتیب سن نامشان آورده شد، ماند و همان طور که خداوند فرموده بود، به سخنان موسی و هارون طایفه های لاوی را تشکیل می دهند. **20** عمرام با عمه خود یوکا باید اعتنای نکرد. **14** خداوند به موسی فرمود: «دل فرعون همچنان

زیان من کنند است.» **11** خداوند فرمود: «چه کسی زیان به انسان شنیدند خداوند به مصیت‌های ایشان توجه فرموده و می‌خواهد آنها را بخشدیده است؟ گنگ و کرو و بینا و نایینا را چه کسی آفریده است؟ نجات دهد، خم شده، خدا را عبادت کردن.»

آیا نه من که خداوند هستم؟ **12** بنابراین، برو و من به تو قدرت بیان

خواهم داد و هر آنچه باید بگویی به تو خواهمن آموخت.» **13** اما **5** پس از دیدار با بزرگان قوم، موسی و هارون نزد فرعون رفتند و به

موسی گفت: «خداوندان، تمنا می‌کنم کس دیگری را به جای من او گفتد: «ما از جانب بیوه خدای اسرائیل پیامی برای تو آورده‌ایم. بفرست.» **14** پس خداوند بر موسی خشمگین شد و فرمود: «برادرت او می‌فرماید: «قوم مر رها کن تا به بیان بروند و مراسم عید را برای هارون لاوی سخنور خوبی است و اکنون می‌آید تا تو را ببیند. او از پرسش من بجا آورند.» **2** فرعون گفت: «بیوه کیست که من دیدن خوشحال خواهد شد.» **15** آنچه را که باید بیان کنی به حرفهایش گوش بدhem و بپی اسرائیل را آزاد کنم؟ من خداوند را هارون بگوی تا از طرف تو بگویید. من به هر دوی شما قدرت بیان نمی‌شناسم و بپی اسرائیل کنم!» **3** موسی و هارون خواهم بخشید و به شما خواهمن گفت که چه باید بکنید. **16** او در گفتن: «خدای عربانی‌ها ما را ملاقات کرده است. اکنون به ما اجازه برای مردم سخنگوی تو خواهد بود و تو برای او چون خدا خواهی بده که یک سفر سه روزه، به بیان بروم و در آنجا برای خداوند بود و هر چه را که به او بگویی بیان خواهد کرد. **17** این عصا را خدای خود بگیری کنیم و گزنه او ما را به موسیله بلا یا شمشیر خواهد نیز همراه خود ببر تا با آن معجزاتی را که به تو نشان دادم ظاهر کشت.» **4** پادشاه مصر به موسی و هارون گفت: «چرا بپی اسرائیل سازی.» **18** موسی نزد پدر زن خود پیرون بازگشت و به او گفت: را از کارشان باز می‌دارید؟ به کار خود بفرمود! **5** حال که تعداداتن «اجازه بده تا به نزد بستگانم در مصر بفرمود و بپیمن آنها زنده‌اند زیاد شده است، می‌خواهید دست از کار بکشید؟» **6** در آن روز سرزمین مدينان را ترک کند، خداوند به او گفت: «به مصر برو، چون **7** از این پس به اسرائیلی‌ها برای تهیه خشت، کاه ندهید؛ آنها کسانی که می‌خواستند تو را بکشند، دیگر زنده نیستند.» **20** پس، باید خودشان کاه جمع کنند. **8** اما تعداد خشتها نیز نباید کمتر موسی «عصای خدا» را در دست گرفت و زن و فرزندان خود را شود. پیداست به اندازه کافی کار ندارند و گزنه فکر رفت و قریانی برداشت و آنان را بر الاغ سوار کرده، به مصر بازگشت. **21** خداوند کردن به سرشان نمی‌زد. **9** چنان از آنها کار بکشید که فرصتی برای به او فرمود: «وقتی به مصر رسیدی، نزد فرعون برو و معجزاتی را که گوش دادن به حرفهای بیوهده نداشته باشند.» **10** پس ناظران و به تو نشان داده‌ام در حضور او ظاهر کن. ولی من قلب فرعون را سرکارگران به قوم اسرائیل گفتند: «به فرمان فرعون از این پس به شما سخت می‌سازم تا بپی اسرائیل را رها نکنید. **22** به او بگو که خداوند برای تهیه خشت، کاه داده نخواهد شد. **11** خودتان بروم و از هر می‌فرماید: «اسرائیل، پسر ارشد و نخستزاده من است؛ **23** بنابراین، به جا که می‌خواهید کاه جمع کنید و از آن خشت بسازید. مقدار تو دستور می‌دهم بگذاری او از مصر خارج شود و مرا عبادت کند. خشتها نیز نباید از گذشته کمتر باشد.» **12** پس، بپی اسرائیل در اگر سریعیچی کنی، پسر ارشد تو را خواهمن کشت.» **24** پس موسی سراسر مصر پرکاره شدند تا پوشال برای تهیه کاه جمع کنند. **13** و خانواده‌اش به سوی مصر رسپار شدند. در بین راه وقی استراحت در این میان، ناظران مصری نیز بر آنها فشار می‌آورند تا به همان می‌کرندند، خداوند به او ظاهر شد و او را به مرگ تهدید کرد. **25** اما اندازه ساقی خشت تولید کنند **14** و سرکارگران اسرائیل را می‌زنند صفره، زن موسی، یک سنگ تیز گرفت و پسرش را خته کرد و با و می‌گفتند: «چرا کارگران را مثل گذشته انجام نمی‌دهید؟» **15** پس اضافی پای موسی را لمس کرد و گفت: «بدون شک تو برای سرکارگران اسرائیل نزد فرعون رفتند و شکایت کرده، گفتند: «چرا با من داماد خون هستی.» **26** («داماد خون» اشاره‌ای بود به خشته). ما اینچیز رفخار می‌شود؟ **16** ناظران به ما کاه نمی‌دهند و انتظار بنابراین، خدا از کشتن موسی چشم پوشید. **27** آنگاه خداوند به دارند از اندازه گذشته خشت تولید کیم! آنها بی سبب ما را می‌زنند، هارون فرمود تا به استقبال برادرش موسی به صحراء بروم. پس هارون در حالی که ما تقصیری نداریم، بلکه خودشان مقصرند.» **17** فرعون به سوی کوه حوریب که به «کوه خدا» معروف است، روانه شد. گفت: «شما تنبیلای! تنبیل! و گزنه نمی‌گفتند: «اجازه بده بروم و برای وقی آن دو به هم رسیدند، یکدیگر را بوسیدند. **28** سپس، موسی خداوند پیش از اینجا کشیده شد و به انداده گذشته باید برای هارون تعريف کرد که خداوند به او چه دستورهایی داده، و چه دستور داده‌ام کاه به شما داده نخواهد شد و به انداده گذشته باید معجزاتی باید در حضور پادشاه مصر انجام دهد. **29** سپس موسی و خشت تحويل بدھید. **19** سرکارگران اسرائیلی وقی سختان فرعون را هارون به مصر بازگشتند و تمام مشایخ بپی اسرائیل را جمع کردند. شنیدند که نباید از تعداد خشتها چیزی کم شود، فهمیدند در وضع **30** هارون هر چه را که خداوند به موسی فرموده بود، برای ایشان بدی گرفتار شده‌اند. **20** وقتی آنها از قصر فرعون بیرون می‌آمدند، به تعريف کرد و موسی نیز معجزات را به آنها نشان داد. **31** آنگاه قوم موسی و هارون که بیرون قصر منتظر ایستاده بودند، پرخوردند. **21** اسرائیل باور کردند که آنها فرستادگان خدا هستند، و هنگامی که پس به ایشان گفتند: «خداوند داد ما را از شما بگرد که همه ما را از چشم فرعون و درباریانش انداختید و بهانه‌ای به دست ایشان

دعوت او را قبول کرد و از آن پس در خانه آنها ماند. بیرون هم دختر را جمع کن و به ایشان بگو: «یهوه، خدای اجداد شما، خدای خود صفووه را به عقد موسی درآورد. **22** صفووه برای موسی پسری ابراهیم، اسحاق و یعقوب بر من ظاهر شد و فرمود: من از نزدیک زایید و موسی که در آن دیار غریب بود، به همین دلیل او را جوشم مشاهده کرده و دیده‌ام چگونه مصری‌ها با شما رفخار کرده‌اند. **17** (بعنی «غريب») نامید. **23** سالها گذشت و پادشاه مصر مرد. اما من وعده دادهام که شما را از سختیهایی که در مصر می‌کشید، آزاد بینی اسرائیل همچنان در برگی به سر می‌پرند و از ظلمی که به آنان کنم و به سرزیمی برم که در آن شیر و عسل جاری است، سرزیمی می‌شد، می‌تالبدن و از خدا کمک می‌خواستند. **24** خدا ناله ایشان که اینک کعاتی‌ها، حیتی‌ها، اموری‌ها، فرزی‌ها، خوی‌ها و بیوسی‌ها را شنید و عهد خود را با اجدادشان یعنی ابراهیم و اسحاق و یعقوب در آن زندگی می‌کنند. **18** «مشایخ اسرائیل سخن تو را خواهند به یاد آورد. **25** پس خدا از روی لطف بر ایشان نظر کرد و تصمیم پذیرفت. تو همراه آنان به حضور پادشاه مصر برو و به او بگو: «یهوه، خدای عربانی‌ها، از ما دیدار کرده است. اجازه بدء به فاصله سه روز گرفت آنها را از اسارت و برگی نجات دهد.

3

روزی هنگامی که موسی مشغول چرانیدن گله پدرزن خود کنیم. **19** «لوی من می‌دانم که پادشاه مصر اجازه نخواهد داد که بیرون، کاهن مدیان بود، گله را به آن سوی بیابان، به طرف کوه بروید، مگر آن که دستی نیرومند او را مجور سازد. **20** پس من خوریب، معروف به کوه خدا راند. **2** ناگهان فرشته خداوند از درون دست خود را بلند کرده، مصری‌ها را با انجمام همه نوع معجزات در بوته‌ای مشتعل بر او ظاهر شد. موسی دید که بوته شعله‌ور است، ولی میانشان خراهم زد. پس از آن او شما را رها خواهد کرد. **21** من نمی‌سوزد. **3** با خود گفت: «عجب است! چرا بوته نمی‌سوزد؟» کاری می‌کنم که مصری‌ها برای شما احترام قائل شوند، به طوری که پس نزدیک رفت تا علیش را بفهمد. **4** وقتی خداوند دید که موسی وقتی آن سزمین را ترک می‌گوید، تهییدست نخواهد رفت. **22** هر به بوته نزدیک می‌شود، از میان بوته ندا داد: «موسی! موسی!» موسی زن اسرائیلی از همسایه مصری خود و از بانوی میهمان در خانه‌اش جواب داد: «بله، می‌شوم!» **5** خدا فرمود: «بیش از این نزدیک اجتناسی از نقره و طلا و لباس خواهد خواست. شما آنها را بر میزان نشو! کفشهایت را درآور، زیبا جایی که بر آن ایستاده‌ای، زمین مقدس و دخترانخان خواهید پوشاند. به این ترتیب شما مصری‌ها را غارت است. **6** من هستم خدای اجدادت، خدای ابراهیم، خدای اسحاق خواهید کرد.

و خدای یعقوب». موسی روی خود را پوشاند، چون ترسید به خدا

4

نگاه کند. **7** خداوند فرمود: «من رنج و مصیبت قم خود را در مصر آنگاه موسی به خدا گفت: «اگر بنی اسرائیل سخنان مرا باور دیده‌ام و ناله‌هایشان را برای رهای از برگی شنیده‌ام. به، من از نکنند و به من گوش ندهند و بگویند: «چگونه بدانیم که خداوند به رنجشان آگاهم. **8** اکنون نزول کرده‌ام تا آنها را از چنگ مصری‌ها تو ظاهر شده است؟» من به آنان چه جواب دهم؟» **2** خداوند از آزاد کنم و ایشان را از مصر بیرون آورده، به سزمین خوب و پهناوری موسی پرسید: «در دستت چه داری؟» جواب داد: «عاصا. **3** که در آن شیر و عسل جاری است بیرم، سزمینی که اینک قبایل خداوند فرمود: «آن را روی زمین بینداز!» وقتی موسی عاصا را بر زمین کعنایی، حیتی، اموری، فرزی، خوی و بیوسی در آن زندگی می‌کنند. انداخت، ناگهان عاصا به ماری تبدیل شد و موسی از آن فرار کرد! **4** آری، ناله‌های بنی اسرائیل به گوش من رسیده است و ظلمی که خداوند فرمود: «دستت را دراز کن و دمش را بگیر!» موسی دست مصری‌ها به ایشان می‌کنند، از نظر من پنهان نیست. **10** حال، تو را خود را دراز کرد و دم مار را گرفت و مار دوباره در دستش به عاصا نزد فرعون می‌فرستم تا قوم من بنی اسرائیل را از مصر بیرون آوری. **11** تبدیل شد! **5** آنگاه خداوند فرمود: «این کار را بکن تا سخنان تو را موسی گفت: «خدایا، من کیستم که نزد فرعون بروم و بنی اسرائیل باور نکند و بدانند که خداوند، خدای اجدادشان ابراهیم، اسحاق و را از مصر بیرون آورم؟» **12** خدا فرمود: «من با تو خواهی بود و یعقوب بر تو ظاهر شده است.» **6** سپس خداوند فرمود: «دستت را وقتی بنی اسرائیل را از مصر بیرون آوردی، در همین کوه مرا عبادت داخل ردایت بیر!» موسی دستش را داخل ردایش برد و همین که خواهید کرد. این نشانه‌ای خواهد بود که من تو را فرستاده‌ام. **13** آن را بیرون آورد، دید که دستش بر اثر جذام مثل برف سفید شده موسی عرض کرد: «اگر نزد بنی اسرائیل بروم و به ایشان بگویم که است. **7** او گفت: «حالا دستت را دوباره داخل ردایت بیر!» وقتی خدای اجدادشان، مرا برای نجات ایشان فرستاده است، و آنها از موسی بار دیگر دستش را داخل ردایش برد و آن را بیرون آورد، دید که من پیرستند: «نام او چیست؟» به آنها چه جواب دهم؟» **14** خدا دستش دوباره صحیح و سالم است. **8** آنگاه خداوند به موسی فرمود: «هستم آنکه هستم! به ایشان بگو «هستم» مرا نزد شما فرستاده «اگر چنانچه مردم معجزه اول را باور نکنند، دومی را باور خواهند است.» **15** و باز خدا به موسی گفت: «به بنی اسرائیل بگو: «یهوه، کرد. **9** اما اگر پس از این دو معجزه باز سخنان تو را قبول نکردن، خدای اجداد شما، خدای ابراهیم، خدای اسحاق و خدای یعقوب آنگاه از آب رود نیل بردار و روی خشکی بزیر. آب به خون تبدیل مرا نزد شما فرستاده است.» «این نام جاودانه من است و تمام نسلها خواهد شد!» **10** موسی گفت: «خداوند، من هرگز سخن‌خوی مرا به این نام خواهند شناخت. **16** «حال، بروم تمام مشایخ اسرائیل نبوده‌ام، نه در سابق و نه اکنون که با من سخن گفته‌ای. گفتار و

خروج ۱

زیبا بود، پس مادرش او را تا مدت سه ماه از دید مردم پنهان کرد. ۳

اما وقفي نتواست بيش از آن او را پنهان کند، از نى سبدی ساخت و خانوادهای خود همراه وی به مصر مهاجرت کردند: ۲ روثین، گذاشت و آن را در میان نیزه‌های رود نیل رها ساخت. ۴ ولی خواهر شمعون، لاوی، یهودا، ۳ پیاسکار، زبیلون، بنیامین، ۴ دان، نفالی، آن کوکد از دور مراقب بود تا بیبید چه بر سر او می‌آید. ۵ در همین جاد و اشیر. ۵ کسانی که به مصر رفتند هفتاد نفر بودند. (یوسف هنگام دختر فرعون برای شستشو به رود نیل آمد. دو کشی او هم در کناره رود می‌گشتد. دختر فرعون ناگهان چشمش به سبد افتاب، پس پیش از آن به مصر رفته بود). ۶ سالها گذشت و در این مدت یکی از کنیان را فرستاد تا آن سبد را از آب بگیرد. ۶ هنگامی که بوسف و برادان او و تمام افراد آن نسل مردند. ۷ ولی فرنزدانی که از نسل ایشان به دنیا آمدند به سرعت زیاد شدند و قومی بزرگ تشکیل سریوش سبد را براحتی چشمش به کوکدی گیران افتاب و دلس به دادند تا آنجا که سرزمین مصر از ایشان پر شد. ۸ سپس، پادشاهی حال او سوت و گفت: «این بچه باید متعلق به عبرانی‌ها باشد.»

در مصر روی کار آمد که یوسف را دختر فرعون رفت و پرسید: «ایا خبر نداشت. ۹ او به مردم گفت: «تعداد بني اسرائیل در سرزمین ما می‌خواهید بروم و یکی از زنان شیرده عبرانی را بیاورم تا به این کوکد روزبه روز زیادتر می‌شود و ممکن است برای ما وضع خطناکی پیش شیر دهد؟» ۸ دختر فرعون گفت: «برو!» آن دختر به خانه شافت پیاروند. ۱۰ بنابراین بیاید چهارهای بینندیشم و گزنه عدادشان زیادتر و مادرش را آورد. ۹ دختر فرعون به آن زن گفت: «این کوکد را خواهد شد و در صورت بروز جنگ، آنها به دشمنان ما ملحق شده به خانه‌های ببر و او را شیر بد و برای من بزرگش کن، و من برای بر ضد ما خواهند چنگید و از سرزمین ما فرار خواهند کرد.» ۱۱ این کار به تو مزد می‌دهم». پس آن زن، کوکد خود را به خانه پس مصری‌ها، قوم اسرائیل را برده خود ساختند و مأمورانی بر ایشان گماشتند تا با کار اجباری، آنها را زیر فشار قرار دهند. اسرائیلی‌ها شد، مادرش او را پیش دختر فرعون برد. دختر فرعون کوکد را به شهرهای فیتم و رَسَسِیں را برای فرعون ساختند تا از آنها به صورت انبار آنوقه استفاده کند. ۱۲ با وجود فشار روزافرون مصری‌ها، تعداد

عربانی‌ها رفت. هنگامی که چشم بر کارهای ساخت قوم خود دوخته اندادخت. ۱۳ بنابراین، آنها را بیشتر زیر فشار قرار دادند، ۱۴ به طریق از عذاب بردگی جانشان به لب رسید، چون مجبور بودند در بیان کارهای طاقت‌فرسا انجام دهند و برای ساختن آن شهرها، خشت و گل تهیه کنند. ۱۵ از این گذشته، فرعون، سالها گذشت و موسی بزرگ شد. روزی او به دیدن قوم خود یعنی پادشاه مصر، به شفره و فوعه، قابل‌های عبرانی دستور داده،

گفت: «وقتی به هنگام زایمان زنان عبرانی به آنها کمک می‌کنید تا براز خود را می‌زنی؟» ۱۴ آن مرد گفت: «چه کسی تو را حاکم و فرزندشان را به دنیا پیاروند، بیسید اگر پسر بود، او را بکشید؛ ولی اگر دیدن قومش رفت. این بار دو نفر عبرانی را دید که هم گلاوبز شدند. جلو رفت و به مردی که دیگری را می‌زد، گفت: «چرا

دختر بود زنده نگه دارید.» ۱۷ اما قابل‌های از خدا ترسیدند و دستور طریق از اطاعت نکردند و نوزادان پسر را هم زنده نگه داشتند. ۱۸

فرعون را اطاعت نکردند و نوزادان پسر را هم زنده نگه داشتند. ۱۸ پس فرعون ایشان را احضار کرد و پرسید: «چرا از دستور من سریچی شدن آن مصری به گوش فرعون رسید، دستور داد موسی را بگیرند و کردید؟ چرا پسران اسرائیلی را نکشید؟» ۱۹ آنها جواب دادند: «ای پادشاه، زنان اسرائیلی مثل زنان مصری ناتوان نیستند؛ آنها پیش از نشسته بود. ۱۶ هفت دختر بترون، کاهن مدیان آمدند تا از چاه، رسیدن قابل‌های وضع حمل می‌کنند.» ۲۰ پس الطاف خدا شامل حال آب بکشند و آبشخورها را پر کنند تا گله پدرشان را سیراب نمایند.

این قابل‌های شد و تعداد بني اسرائیل افزوده شد و قدرشان نیز بیشتر شد. ۲۱ و چون قابل‌های از خدا ترسیدند، خدا نیز آنان را صاحب گله‌های خود را سیراب کند. اما موسی جلو رفت و آنها را عقب راند خانواده ساخت. ۲۲ پس فرعون بار دیگر به قوم خود چنین دستور داد: «از این پس هر نوزاد پسر اسرائیلی را در رود نیل بیندازید؛ اما که دختران به خانه بازگشته‌اند، پدرشان را عویش برسید: «چطور شد که امروز اینقدر زود برقشید؟» ۱۹ گفتند: «یک مرد مصری به ما کمک دختران را زنده نگه دارید.»

در آن زمان مردی از قبیله لاوی، یکی از دختران قبیله خود را به کرد. ۲۰ پدرشان پرسید: «آن مرد حالا کجاست؟ چرا او را خود

زنی گرفت. ۲ آن زن حامله شده پسری به دنیا آورد. آن پسر پسیار نیاوردید؟ بروید و او را دعوت کنید تا با ما غذا بخورد.» ۲۱ موسی

2

کرد و چوپان را کنار زد و برایمان از چاه آب کشید و گله را سیراب

خرج

14 «یساکار حیوان بارکش نیرومندی است که زیر بار خود خواییده داده‌ای پدرت را دفن کن.» 7 پس یوسف روانه شد تا پدرش را است. 15 وقتی بیبند جانی که خواییده دلپست است، تن به کار دفن کرد. تمام مشاوران فرعون، بزرگان خاتلان فرعون، و همه بزرگان خواهد داد و چون بزده‌ای به بیگاری کشیده خواهد شد. 16 «دان سزمین مصر همراه وی رفتند. 8 یوسف همچنین همه اهل خانه خود قبیله خود را چون یکی از قبایل اسرائیل داوری خواهد کرد. 17 و برادرانش و اهل خانه پدرش را نیز با خود برد. اما بچه‌ها و گله‌ها و مثل مار بر سر قرار گرفته، پاشنه اسبان را نیش خواهد زد تا رمه‌هایشان در جوش ماندن. 9 اربابها و سواران نیز آنها را همراهی سوارانشان سرنگون شوند. 18 خداوند، منتظر نجات تو می‌باشم. می‌کردند. به این ترتیب گروه عظیمی راهی کنعان شد. 10 وقتی 19 «جاد مورد پیوش غارتگران واقع خواهد شد، اما آنها وقتی عقب که به خرمگاه اطاد در آن طرف رود اردن رسیدند، با صدای بلند نشینند، او را آنها پیوش خواهد آورد. 20 «اشیر سزمینی حاصلاخیز گردانست و به نوحه گزی پرداختند و یوسف برای پدرش هفت روز ماتم خواهد داشت و از محصول آن برای پادشاهان خوارک تهیه خواهد گرفت. 11 کعانی‌های ساکن اطاد چون این سوگواری را دیدند کرد. 21 «نتالی غزالی است آزاد که بچه‌های زیبا به وجود می‌آورد. آن محل را آیل مصریام نامیدند و گفتند: «اینجا مکانی است که 22 «یوسف در رخت پژمرست در کنار چشمۀ آب که شاخه‌هایش مصری‌ها مانعی عظیم گرفتند». 12 بدین ترتیب، پسران یعقوب به اطراف سایه افکنده است. 23 دشمنان بر او هجوم آورند و همان‌طور که او به ایشان وصیت کرده بود، عمل کردند: 13 بدن او با تیرهای خود به او صدمه زندن. 24 ولی کمان او پایدار ماند و را به سزمین کنعان برد، در غاری دفن کردند که در زمین مکبله در بازاوانش قوی گردید به دست خدای قادر یعقوب، شبان و سخره نزدیکی مصری بود و ابراهیم آن را با مرعاعاش از غفرون حیّی خریده اسرائیل. 25 باشد که خدای قادر مطلق، خدای پدرت، تو را باری بود تا مقبره خانوادگی اش باشد. 14 یوسف پس از دفن پدرش، با کنند و از برکات آسمانی و زمینی بهره‌مند گرداند و فرزندان تو را برادران و همه کسانی که همراه او رفته بودند به مصر بازگشت. 15 زیاد سازد. 26 برکت پدر تو عظیم‌تر از فور مخصوصات کوههای وقی براذران مزده است، به یکدیگر گفتند: قایمی است. تمام این برکات بر یوسف که از میان برادرانش پرگزیده «حالا یوسف انتقام همه بدهیانی را که به او روا داشتم از ما خواهد شد، قار گیرد. 27 «بنیامین گرگ در زنده‌ای است که صحیح‌گاهان گرفت.» 16 پس این پیغام را برای یوسف فرستادند: «پدرت قبل از دشمنانش را می‌بعد و شامگاهان آنچه را که به غیمت گرفته است، این که بهمیرد چینن وصیت کرد: 17 «به یوسف بگویید: از تو تمنا تقسیم نماید.» 28 این بود برکات یعقوب به پسران خود که دوازده دارم از سر تقصیر براذانت بگذری و گناهشان را بیخشی، زیرا که به قبیله اسرائیل را به وجود آورند. 29 سپس یعقوب چینن وصیت کرد: تو بدم کرده‌اند. «حال ما، بندگان خدای پدرت، التمس می‌کنیم من بهزودی می‌میرم و به اجداد خود می‌پیوندم. شما جسد مرا به که ما را بیخشی.» وقی که یوسف این پیغام را شنید گریست. کنunan برد، در کنار پدرانم در غاری که در زمین غفرون حیّی است 18 آنگاه برادرانش آمده، به پای او افتادند و گفتند: «ما غلامان تو دفن کنید، 30 همان غاری که در زمین مکبله، نزدیک مری است هستیم.» 19 اما یوسف به ایشان گفت: «از من نترسید. مگر من و ابراهیم آن را با مرعاعاش از غفرون حیّی خرید تا مقبره خانوادگی اش خدا هستم؟ 20 هر چند شما به من بدم کردید، اما خدا عمل بد باشد. 31 در آنچا ابراهیم و همسرش سارا، اسحاق و همسر وی ریکا شما را برای من به نیکی مبدل نمود و چنانکه می‌بینید من را به این مقام دفن شده‌اند. لیه را هم در آنچا به خاک سپردم. 32 پدربریگم ابراهیم رسانیله است تا افاده بی شماری را از مرگ ناشی از گرسنگی نجات آن غار و مرعاعاش را برای همن منظور از حیّی ها خرید.» 33 پس از دهم، 21 پس نترسید. من از شما و خانواده‌های شما مواظبت خواهم آنکه یعقوب این وصیت را با پسرانش به پایان رساند، بر بستر خود کرد.» او با آنها به مهرانی سخن گفت و خیال آنها آسوده شد. 22 یوسف برادرانش و خانواده‌های آنها مثل ساقی به زندگی خود دراز کشیده، جان سپرد و به اجداد خود پیوست.

50 آنگاه یوسف خود را روی جسد پدرش انداخته، گریست و او را بوسید. 2 پس دستور داد تا جسد وی را مومیایی کنند. 3 کار ماخیز، پسر منسی که فرزندان یوسف محسوب می‌شدند، باشد. 24 یوسف به برادران خود گفت: «من بهزودی می‌میرم، ولی بدون شک خدا شما را از مصر به کنunan، سزمینی که وعده آن را به بعد از انتقام ایام عزاداری، یوسف نزد درباریان فرعون رفته، از ایشان نسل ابراهیم و اسحاق و یعقوب داده است، خواهد برد.» 25 سپس یوسف که از طرف وی به فرعون بگویند: 5 «پدرم مرا قسم داده است که پس از مرگش جسد وی را به کنunan برد، در قبری که برای کنunan می‌برد، استخوانهای مرا نیز با خود ببرید.» 26 یوسف در سن صد و ده سالگی در مصر درگذشت و جسد او را مومیایی کرده در بروم و پدرم را دفن کنم. پس از دفن پدرم مراجعت خواهم کرد.» 6 تابوتی قرار دادند.

فرعون موافقت کرد و به یوسف گفت: «برو و همان‌طوری که قول

در حق ما خوبی کرده‌ای و جان ما را نجات داده‌ای، بنابراین غلامان چنین برکت داد: «خدایی که پدرانم ابراهیم و اسحاق در حضورش فرعون خواهیم بود.»²⁶ پس یوسف در تمامی سزمن مصر مقرر زندگی کی مکردند، این دو پسرت را برکت دهد. خدایی که ما در نمود که از آن به بعد، هر ساله یک پیغمرا از تمامی محصول به عنوان عموم شبانی کرد،²⁷ آن فرشته‌ای که مرا از هر بدی محفوظ مالیات به فرعون داده شود. محصول زمینهای کاهنان مشمول این داشته، آنها را برکت دهد. باشد که این دو پسر نام من و نام پدرانم قانون نبود. این قانون هنوز هم به قوت خود باقی است.²⁸ 27 پس ابراهیم و اسحاق را زنده نگاه دارند و از آنها قوم عظیمی به وجود بین اسرائیل در سزمن مصر در ناحیه جوشن ساکن شدند و بر تعداد آید.²⁹ 17اما یوسف چون دست راست پدرش را روی سر افرایم دید و ثروت آنها پیوسته افزوده می‌شد.³⁰ یعقوب بعد از رفتن به مصر، ناراحت شد، پس دست راست او را گرفت تا آن را روی سر منسی هفده سال دیگر زندگی کرد و در سن صد و چهل و هفت سالگی بگذارد.³¹ 18 یوسف گفت: «پدر، تو دستهای را به اشیاه روی سر درگذشت.³² 29 او در روزهای آخر عمرش، یوسف را نزد خود خواند و پسرها گذاشته‌ای! پسر بزرگتر من این یکی است. دست راست خود به او گفت: «دستت را زیر ران من بگذار و سوگند یاد کن که مرا در را روی سر او بگذار.»³³ 19اما پدرش نزدیقت و گفت: «پسرم، من مصر دفن نکنی.³⁴ 30 بعد از مردمت جسد مرا از سزمن مصر برد، در می‌دانم چه می‌کنم. از منسی هم یک قوم بزرگ به وجود خواهد آمد، کنار اجدام دفن کن.» یوسف به او قول داد که این کار را بکند. ولی پرادر کوچکتر او افرایم، بزرگتر خواهد بود و از نسل او قومهای 31 یعقوب گفت: «برایم قسم بخور که این کار را خواهی کرد.» بسیاری به وجود خواهند آمد.³⁵ 20 آنگاه یعقوب پسران یوسف را در پس یوسف برایش قسم خورد و یعقوب بر سر بسترش سجاده کرد. آن روز برکت داده، گفت: «باشد که قوم اسرائیل با این کلمات یکدیگر را برکت داده، بگویند: خدا تو را مثل افرایم و منسی کامیاب

48

پس از چندی به یوسف خبر دادند که پدرش سخت مرضی و سعادتمد گرداند.³⁶ به این ترتیب یعقوب افرایم را بر منسی برتری است. پس دو پسرش منسی و افرایم را برداشت، به دیدن پدر خود بخشید.³⁷ 21 سپس یعقوب به یوسف گفت: «من بهزادی می‌میرم، رفت.³⁸ 2 چون یعقوب خبر آمدن یوسف را شنید، نیروی خود را جمع اما خدا با شما خواهد بود و شما با بر دیگر به سزمن اجدادتان باز گردد، در رختخواب نشست.³⁹ 3 او به یوسف گفت: «خدای قادر خواهد گردانید.⁴⁰ 22 من زمینی را که به کمان و شمشیر خود از مطلع در ناحیه لوز کتعان به من ظاهر شد و مرا برکت داد.⁴¹ 4 او به امری‌ها گرفت، به تو که برادرانت برتری داری، می‌بخشم.»

49

بسیاری به وجود خواهم آورد و این سزمن را به نسل تو خواهیم داد تا 49 آنگاه یعقوب پسرانش را فرا خواند و به ایشان گفت: «دور ملک دائمی ایشان باشد.⁴² 5 آکنون دو پسرت منسی و افرایم که قبل من جمع شوید تا به شما بگویم که در آینده بر شما چه خواهد از آمدن من، در مصر به دنیا آمده‌اند، مانند فرزندانم رئوین و شمعون گذشت.⁴³ 6 ای پسران یعقوب به سخنان پدر خود اسرائیل گوش وارثان من خواهند بود.⁴⁴ ولی فرزندانی که بعد از این برایت به دنیا دیده.⁴⁵ 3 «رئوین، تو پسر ارشد منی! توانایی من و نوبری قدرت من! تو بیانید متعلق به خودت بوده از سهم افرایم و منسی ارش خواهند برد. در مقام و قدرت از همه برتری،⁴⁶ 4 ولی چون امواج سرکش دریا، 7 من این کار را به خاطر مادرت راحیل می‌کنم. پس از بیرون آمدنم خوشانی. پس از این دیگر برتر از همه نخواهی بود، زیرا با یکی از از فدان‌آم او بین راه در نزدیکی افرات مُد و من هم او را در آنجا، زنان من نزدیکی نموده، مرا بی حرمت کردی.⁴⁷ 5 «شمعون و لاوی، کنار راه افرات دفن کردم.» (افرات همان بیتلحم است.)⁴⁸ وقتی شما مثل هم هستید، مدانی بح رحم و بی انصاف. 6 من هرگز در یعقوب پسران یوسف را دید از او پرسید: «آیا اینها پسران تو هستند؟» نقشه‌های پلید شما شریک نخواهی شد، زیرا از روی خشم خود 9 یوسف گفت: «بله، اینها پسران من هستند که خدا آنها را در انسانها را گشتن شدید و خودسرانه رگ پاهای گاوان را قطعه کردید.⁴⁹ مصر به من بخشیده است.» یعقوب گفت: «آنها را نزد من بیاور تا لعنت بر خشم شما که اینچیخن شدید و بحرحم بود. من نسل شما را برگشان بدهم.⁵⁰ 10 یعقوب بر اثر پیری چشم‌ماش ضعیف و تار در سراسر سزمن اسرائیل پراکنده خواهیم ساخت. 8 «ای یهودا، گشنه بود و نمی‌توانست خوب ببیند. پس یوسف پسرانش را نزد او برادرانت تو را ستایش خواهند کرد. تو دشمنات را منهدم خواهی اورد. او آنها را بوسید و در آغوش کشید.⁵¹ 11 یعقوب به یوسف نمود. 9 یهودا مانند شیر بجهای است که از شکار برگشته و خواهید گفت: «هرگز فکر نمی‌کدم دویاهه تو را ببینم ولی حال خدا اجازه است. کیست که جرأت کند او را بیدار سازد؟⁵² 10 عصای سلطنت داده حتی فرزندانت را نیز ببینم.»⁵³ 12 یوسف پسرانش را از روی زانوان از یهودا دور نخواهد شد و نه چوگان فرمانروایی از فرزندان او، تا شیلو یعقوب برداشت و در مقابل پدرش سر تعظیم فرود آورد.⁵⁴ 13 سپس که همه قومها او را اطاعت می‌کنند، باید. 11 الاغ خود را به افرایم را در طرف چپ و منسی را در طرف راست یعقوب قرار داد. بهترین درخت انگور خواهد بست و جامه خود را در شراب خواهد 14 اما یعقوب دستهای خود را عمداً طوری دراز کرد و بر سر پسرها شست.⁵⁵ 12 چشمان او تیوهتر از شراب و دندانهایش سفیدتر از شیر گذاشت که دست راست او بر سر افرایم، پسر کوچکتر، و دست خواهد بود.⁵⁶ 13 «زیبولون در سواحل دریا ساکن خواهد شد و بندري چپ او بر سر منسی، پسر بزرگتر قرار گرفت.

یمیزیل، یامین، اوحد، یاکین، صور و شائل. (مادر شائل کنعانی آورده بود، به فرعون معرفی کرد. **۳** فرعون از آنها پرسید: «شغل شما بود.» **۱۱** لای و پسرانش: جرشون، قهات و ماری. **۱۲** یهودا و چیست؟^۱ گفتند: «ما مغل اجدادمان چوپان هستیم.» **۴** آمدہایم پسرانش: عیر، اونان، شیله، فارص و زارح. (اما عیر و اونان پیش از در مصر زندگی کنیم، زیرا در کنعان به علت قحطی شدید برای رفتن یعقوب به مصر در کنعان مردند.) پسران فارص، حصرون و گله‌های ما چراگاهی نیست. التناس می‌کنیم به ما اجازه دهدیم در حامول بودند. **۱۳** یساقار و پسرانش: تولاخ، قوه، یوب و شمرون. جوشن ساکن شوم. **۵** فرعون به یوسف گفت: «حال که پدرت و **۱۴** زبولون و پسرانش: سارد، ایبلون و یاحلیل. **۱۵** اینها بودند پسران برادران تو آمده‌اند، **۶** هر جایی را که می‌خواهی به آنها بده. لیه که آنها را با دختر خود دیده، در فدان آرام برای یعقوب به دنیا آورد. بگذار در جوشن که بهترین ناحیه مصر است ساکن شوند. اگر افراد این پسران و دختران یعقوب در مجموع سی و سه نفر بودند. **۱۶** شایسته‌ای بین آنها می‌شناسی، آنها را بر گله‌های من نیز بگمار.» پسران جاد: صفوون، حجی، شونی، اصیون، عیری، ارودی و اریلی. **۷** سپس یوسف، پدرش یعقوب را نزد فرعون آورد، و یعقوب فرعون **۱۷** پسران اشیر: یمنه، پشوی، بربیعه و دخترش سراح. پسران را برکت داد. **۸** فرعون از یعقوب پرسید: «چند سال از عمرت برعی حابر و ملکی نیل بودند. **۱۸** ایان بودند پسران یعقوب و زلقه، می‌گذرد؟» **۹** یعقوب جواب داد: «صد و سی سال دارم و سالهای کنیزی که لایان به دخترش لید داده بود. آنها در مجموع شانده نفر عمر را در غرب گذرانده‌اند. عمر کوتاه و پر از زنج بوده است و به ایان بودند پسران راحیل و یعقوب. آنها در انتجا عمر اجدادم که در غربت می‌زیستند، نمی‌رسد.» **۱۰** یعقوب پسران یوسف که در مصر متولد شدند: منسی و افرایم. مادرشان پیش از رفتن، بار دیگر فرعون را برکت داد. **۱۱** آنگاه یوسف چنانکه انسات، دختر فاطی قارع، کاهن اون بود. **۲۱** پسران بنیامین: بالع، فرعون دستور داده بود بهترین ناحیه مصر، یعنی ناحیه رعمیسی را باکر، اشبيل، جیرا، نعمان، ایحی، رش، مقیم، حفیم و آرد. **۲۲** برای پدر و برادرانش تعیین کرد و آنها را در آنجا مستقر نمود، **۱۲** و ایان بودند پسران راحیل و یعقوب. آنها در مجموع چهارده نفر بودند. یوسف بر حسب تعدادشان خوارک کافی در اختیار آنها گذاشت. **۱۳** **۲۳** پسر دان: حوشیم. **۲۴** پسران فنتالی: پیحص‌تل، جونی، پسر قحطی روزبه‌روز شدت می‌گرفت به طوری که همه مردم مصر و کنعان و شلیم. **۲۵** ایان بودند پسران یعقوب و بلهه، کنیزی که لایان گرسنگی می‌کشیدند. **۱۴** یوسف تمام پولهای مردم مصر و کنعان را به دخترش راحیل داده بود. در مجموع هفت نفر بودند. **۲۶** پس در مقابل غله‌های که خریده بودند، جمع کرد و در خزانه‌های فرعون تعداد افرادی که از نسل یعقوب همراه او به مصر رفتند (غیر از زنان ریخت. **۱۵** وقتی پول مردم تمام شد، نزد یوسف آمده، گفتند: پسرانش) شخص و شش نفر بود. **۲۷** برای یوسف نیز دو پسر در «دیگر پولی نداریم که به عوض غله بدھیم. به ما خوارک بده. نکذار مصر متولد شدند. پس جمع افراد خانواده یعقوب که در مصر بودند، از گرسنگی بمیریم.» **۱۶** یوسف در جواب ایشان گفت: «اگر هفتاد نفر می‌شد. **۲۸** یعقوب، پسران یهودا را پیشاپیش نزد یوسف پول شما تمام شده، چار پایان خود را به من بدهید تا در مقابل، فرستاد تا از او پرسد که از چه راهی باید به زمین جوشن بروند. وقتی به شما غله بدھم.» **۱۷** آنها چاره‌ای نداشتند جز این که دامهای به جوشن رسیدند، **۲۹** یوسف اربه خود را حاضر کرد و برای دیدن خود را به یوسف بدهید تا به ایشان نان بدهد. به این ترتیب در پدرش به جوشن رفت. وقتی در آنچه پدرش را دید، او را در آغوش عرض پک سال، تمام اسبهای و الاغهای و گله‌های رمه‌های مصر از آن گرفته، مدتی گرست. **۳۰** آنگاه یعقوب به یوسف گفت: «حال، مرا فرعون گردید. **۱۸** سال بعد، آنها بار دیگر نزد یوسف آمده، گفتند: غم مُدن نیست، زیرا بار دیگر تو را دیدم و می‌دانم که زنده‌ای.» **۳۱** «ای سرور ما، پول ما تمام شده و تمامی گله‌ها و رمه‌های ما نیز از یوسف به برادرانش و تمامی افراد خانواده آنها گفت: «حال می‌روم تا آن تو شده است. دیگر چیزی برای ما باقی نمانده جز خودمان و به فرعون خر دهم که شما از کنعان به نزد من آمده‌اید.» **۳۲** به او زمینهایمان **۱۹** نگذار از گرسنگی بمیریم؛ نگذار زمینهایمان از بین خواهم گفت که شما چوپان هستید و تمامی گله‌ها و رمه‌ها و هر بروند. ما و زمینهایمان را بخر و ما با زمینهایمان مال فرعون خواهیم آنجه را که داشته‌اید همراه خویش آورده‌اید. **۳۳** پس اگر فرعون از شما شد. به ما غذا بده تا زنده بمانیم و بذر بده تا زمینهایمان بایر نماند.» پیرساد که شغل شما چیست، **۳۴** به او بگویید که از ابتدای جوانی تا **۲۰** پس یوسف تمامی زمین مصر را برای فرعون خرد. مصری‌ها به حال به شغل چوپانی و گله‌داری مشغول بوده‌اید و این کار را از زمینهای خود را به او فروختند، زیرا قحطی بسیار شدید بود. **۲۱** به پدران خود به ارث بردۀ‌اید. اگر چنین به فرعون پاسخ دهید او به شما این طریق مردم سراسر مصر غلامان فرعون شدند. **۲۲** تنها زمینی که اجازه خواهد داد تا در جوشن ساکن شوید، چون مردم سایر نقاط یوسف نخرید، زمین کاهانان بود، زیرا فرعون خوارک آنها را به آنها مصر از چوپانان نفرت دارند.» **۲۳** آنگاه یوسف به فروش زمین خود نداشتند.

مصر گفت: «من شما و زمینهای شما را برای فرعون خریده‌ام. حالا **۴7** یوسف به حضور فرعون رفت و به او گفت: «پدر و برادرانم به شما بذر می‌دهم تا رفقه در زمینهای بکارید.» **۲۴** موقع برداشت با گله‌ها و رمه‌ها و هر آنچه که داشته‌اند از کنunan به اینجا آمده‌اند، و محصول، یک پیغم آن را به فرعون بدهید و بقیه را برای کشت سال الان در جوشن هستند.» **۲** یوسف پنج نفر از برادرانش را که با خود بعد و خوارک خود و خانواده‌هایان نگاه دارید.» **۲۵** آنها گفتند: «تو

برنگردیم مگر این که او را همراه خود بیاوریم. **24** «پس نزد غلامت نیایی تو و همه فرزندان و سنتگانت از گرسنگی خواهید مرد.» **12** پدر خویش برگشتم و آنچه به ما فرموده بودید، به او گفتیم. **25** وقتی «همه شما و برادرم بیانم شاهد هستید که این من هستم که با شما او به ما گفت که دویاره به مصر برگردیم و غله بخیرم، **26** گفتیم که صحبت می کنم. **13** پدرم را از قدرتی که در مصر دارم و از آنچه نمی توانیم به مصر برویم مگر این که اجازه بدی براذر کوچک خود را دیده اید آگاه سازید و او را هر چه زودتر نزد من بیاورید.» **14** آنگاه نیز همراه خود بیایم. چون اگر او را با خود نبریم حاکم مصر ما را به یوسف، بیانم را در آغاز گرفته و با هم گریستند. **15** بعد سایر حضور نخواهد پذیرفت. **27** پدرمان به ما گفت: «شما می دانید که براذرانش را بوسید و گریست. آنگاه جرأت یافند با او صحبت کنند. همسمر راحیل فقط دو پسر داشت. **28** یکی از آنها رفت و دیگر **16** طولی نکشید که خبر آمدن براذران یوسف به گوش فرعون رسید.

برنگشت. بدون شک حیوانات و حشی اور را خود نبریم حاکم مصر را به یوسف، بیانم را در آغاز گرفته و با هم گریستند. **17** پس نزدیم. **29** اگر براذرش را هم از من بگیرید و بلاعی برسیش بیاید، فرعون به یوسف گفت: «به براذران خود بگو که الاگهای خود را بار پدر پیرزان از غصه خواهد مرد.» **30** **(Sheol h7585)** «حال، ای کنند و به کنعان بروند. **18** و پدر و همه خانوادهای خود را براداشته شرۆم، ما نمی توانیم بدون این جوان نزد پدرمان برگردیم. جان پدرمان به مصر بیایند. من حاصلخیزترین زمین مصر را به ایشان خواهیم داد تا به جان او بسته است. **31** اگر او ببیند که پسرش همراه ما نیست، از محصولات فراوان آن بهره مند شوند. **19** پرای آوردن پدرت و زنان و از غصه خواهد مرد. آن وقت ما مستول مرگ پدر پیرمان خواهیم بود. کوکان، چند ارایه به آنها بده که با خود بیزند. **20** به ایشان بگو

(Sheol h7585) **32** من نزد پدرم ضامن جان این پسر شدم و به او که درباره اموال خود نگران نباشد، زیرا حاصلخیزترین زمین مصر به گفتم که اگر او را سالم برنگردانم، گناهش تا ابد به گردن من باشد. آنها داده خواهد شد. **21** یوسف چنانکه فرعون گفته بود، ارایه ها و **33** «بنابراین التمام می کنم مرا به جای بیانم در بندگی خویش آذوقه برای سفر به ایشان داد. **22** او همچنین به هر یک از آنها یک نگاه دارید و اجازه دهید که او همراه سایرین نزد پدرش برود. **34** زیرا دست لباس نو هدایه نمود، اما به بیانم پنج دست لباس و سیصد چگونه می توانم بدون بیانم نزد پدرم برگردم و بلاعی را که براز پدرم متقابل نفره بخشید. **23** برای پدرش ده بار الاغ از بهترین کالاهای مصر و ده بار الاغ غله و خوارکی های دیگر به جهت سفرش فرستاد. می آید ببینم؟»

24 به این طبق براذران خود را مخصوص نمود و به ایشان تأکید کرد

45 **45** یوسف دیگر نتوانست نزد کسانی که در حضورش بودند، که در بین راه با هم دعوا نکنند. **25** آنها مصر را به قصد کنعان ترک خودداری کردند، پس فریاد زد: «همه از اینجا خارج شوید!» و وقتی همه گفته، نزد پدر خویش بازگشتد. **26** آنگاه نزد یعقوب شافتنه، به او رفتند و او را با براذرانش تنها گذاشتند او خود را به ایشان شناساند. گفتند: «یوسف زنده است! او حاکم تمام سرزمین مصر می باشد.» **2** سپس با صدای بلند گریست، به طوری که مصری ها شنیدند و این اما یعقوب چنان حیرت زده شد که نتوانست سختنان ایشان را قبول خبر به دربار فرعون رسید. **3** او به براذرانش گفت: «من یوسف کنم! **27** ولی وقتی چشمانش به ارایه ها افتاد و پیغام یوسف را به او هستم، آیا پدرم هنوز زنده است؟» اما براذرانش که از ترس، زیانشان دادند، روحش تازه شد **28** و گفت: «باور می کنم! پس یوسف زنده بند آمده بود، نتوانستند جواب بدھند. **4** یوسف گفت: «جلو است! می روم تا پیش از مردن او را ببینم.» **29** بیاید!» پس به او نزدیک شدند و او دویاره گفت: «منم، یوسف،

46 براذر شما که او را به مصر فروختید. **5** حال از این کار خود ناراحت نشود و خود را سرزنش نکنید، چون این خواست خدا بود. او مرا و در آنچه برای خدای پدرش اسحاق، قربانیها تقدیم کرد. **2** شب پیش از شما به مصر فرستاد تا جان مردم را در این زمان قحطی حفظ هنگام، خدا در رویا به وی گفت: «یعقوب! عرض کرد: کند. **6** از هفت سال قحطی، دو سال گذشته است. طی پنج سال «بله، خداوندان!» **3** گفت: «من خدا هستم، خدای پدرت! از رفق آینده کشت و زرعی نخواهد شد. **7** اما خدا مرا پیش از شما به اینجا به مصر نترس، زیرا در آنچه از تو قوم بزرگی به وجود خواهیم آورد. **4** فرستاد تا برای شما بر روی زمین نسلی باقی بگذارد و جانهای شما را من با تو به مصر خواهیم آمد و تو را به یقین باز خواهیم آورد. تو در به طرز شگفت انگیزی رهایی بخشید. **8** آری، خدا بود که مرا به مصر مصر خواهی مرد و یوسف با دست خود چشمانش را خواهد بست.» فرستاد، نه شما. در اینجا هم خدا مشاور فرعون و سرپرست خانه **5** یعقوب از پرشیع کوچ کرد و پسرانش او را همراه زنان و فرزندانشان او و حاکم بر تمامی سرزمین مصر گردانیده است. **9** «حال، نزد پدرم با ارایه هایی که فرعون به ایشان داده بود، به مصر بردند. **6** آنها گله و بشتابید و به او بگویید که پسر تو، یوسف عرض می کند: «خدا مرا رمه و تمامی اموالی را که در کنعان انداخته بودند، با خود به مصر حاکم سراسر مصر گردانیده است. بی درنگ نزد من بیا **10** و در زمین آوردن. **7** یعقوب با پسران و دختران و نوه های پسری و دختری خود جوشن ساکن شو تا تو با همه فرزندان و نوه هایی و تمامی گله و رمه و تمام خویشانش به مصر آمد. **8** اسامی پسران و نوه های یعقوب که و اموالت نزدیک من باشی. **11** من در آنچه از تو نگهداری خواهم با وی به مصر آمدند از این قرار است: رُؤپین پسر ارشد او **9** کرد، زیرا هنوز پنج سال دیگر از این قحطی باقیست. اگر نزد من پسرانش: حنوك، فلو، حصرون و کرمی. **10** شمعون و پسرانش:

قرار دهد تا شمعون و بنیامین را برگرداند. اگر خواست خدا چنین

44

وقتی برادران یوسف آماده حرکت شدند، یوسف به پیشکار است که بی اولاد شو، بگار بی اولاد شو». **15** پس ایشان هدایا و خانه خود دستور داد که خورجینهای آنها را تا حدی که می توانستند پول دو برادر برداشته، همراه بنیامین عازم مصر شدند و نزد یوسف بینزد از غله پُر کند و پول هر یک را در دهانه خورجینش بگذارد. **2** رفتند. **16** چون یوسف بنیامین را همراه آنها دید، به پیشکار خانه همچنین به پیشکار دستور داد که جام نقواش را با پولهای پرداخت خود گفت: «امروز ظهر این مردان با من نهار خواهند خورد. آنها شده در خورجین بنیامین بگذارد. پیشکار آنچه که یوسف به او گفته را به خانه ببر و برای خوراک تدارک بین». **17** پس آن مرد طبق بود انجام داد. **3** برادران صبح زود برخاسته، الاغهای خود را باز دستور یوسف عمل کرده، ایشان را به قصر یوسف برد. **18** پسران کردند و به راه افتادند. **4** اما هنوز از شهر زیاد دور نشده بودند یعقوب و قوی فهمیدند آنها را به کجا می بینند، پس ایشان شدند و که یوسف به پیشکار خانه اش گفت: «به دنبال ایشان بشتاب و به یکدیگر گفتند: «شاید به خاطر آن پولی که در خورجینهای ما چون به آنها رسیدی بگو: «چرا به عوض خوبی بدی کردید؟ **5** چرا گذاشته شده بود، می خواهند ما را بگیرند و به اسارت خود درآورند و جام مخصوص سرور مرا که با آن شراب می نوشد و فال می گیرد الاغهای ما را نیز تصاحب نمایند.» **19** برادران نزد پیشکار خانه دزدیدند؟» **6** پیشکار چون به آنها رسید، هر آنچه به او دستور یوسف رفتند و در درگاه خانه با او سخن گفتند: **20** «ای آقا، دفعه داده شده بود، به ایشان گفت. **7** آنها به وی پاسخ دادند: «چرا راوهی را در خرید غله به مصر آمدیم، **21** هنگام مراجعت چون اول که برای خرید غله به مصر آمدیم، **22** مقداری هم یافتیم نزد شما نیاوردیم؟ پس چطور ممکن است طلا یا نقره ای از پول برای خرید این دفعه همراه خود آورده ایم. ما نعی دانیم آن پولها خانه ارباب دزدیده باشیم؟ **9** جام را پیش هر کس که پیدا کرده او را چه کسی در خورجینهای ما گذاشته بود.» **23** پیشکار به آنها را بکش و بقیه ما هم غلامان سرورمان خواهیم شد.» **10** پیشکار گفت: «نگران نباشید. خدای شما و خدای اجدادتان این ثروت چون من پول غلمه را از شما غلام من خواهد شد و بقیه شما می توانید بروید.» **11** آنگاه همگی گرفتم.» پس آن مرد شمعون را از زندان آزاد ساخته، نزد برادرانش با عجله خورجینهای خود را از پشت الاغ بر زمین نهادند و آنها را باز آورد. **24** سپس آنها را به داخل قصر برد، آب به ایشان داد تا پاهای گردند. **12** پیشکار جستجوی خود را از برادر بزرگتر شروع کرده، به خود را بشویند و برای الاغهایشان نیز علوفه فراهم نمود. **25** آنگاه آنها کوچکتر رسید و جام را در خورجین بنیامین یافت. **13** برادران از هدایای خود را آماده کرده تا ظهر که یوسف وارد می شود به او شدت ناراحتی لیساهای خود را پاره کردند و کیسه های را بر الاغها بدهند، زیرا به آنها گفته بودند که در آنجا نهار خواهند خورد. **26** وقتی که یوسف به خانه آمد هدایای خود را به او تقدیم نموده، در حضور او تعظیم کردند. **27** یوسف از احوال ایشان پرسید و گفت: «چرا این کار را کردید؟ آیا نمی دانستید پدر پیرپتان که دریاره او با من صحبت کردید چطور است؟ آیا هنوز مردی چون من با فالگیری می تواند پنهان چه کسی جامش را دزدیده زنده است؟» **28** عرض کردند: «بله، او هنوز زنده و سالم است.» **16** بهودا گفت: «در جواب سرور خود چه بگوییم؟ چگونه و بار دیگر در مقابل او تعظیم کردند. **29** یوسف چون برادر تی می توانیم بی گاهای خود را ثابت کنم؟ خواست خداست که به سرای خود بنیامین را دید پرسید: «آیا این همان برادر کوچک شمامست که اعمال خود برسیم. اینک برگشته ایم تا همگی ما و شخصی که جام درباره اش با من صحبت کردید؟» **30** سپس به او گفت: «بسیم، خدا تو نفره در کیسه اش یافت شده، غلامان شما شویم.» **17** یوسف گفت: را برکت دهد.» **30** یوسف با دیدن برادران آنچنان تحت تأثیر قرار (نه)، فقط شخصی که جام را دزدیده است غلام من خواهد بود. بقیه گرفت که توانست از گریستن خودداری نماید؛ پس به جای خلوت شما می توانید به سلامت نزد برادران بازگردید. **18** بهودا جلو رفته، شافت و در آنجا گریست. **31** سپس صورت خود را شسته نزد گفت: «سروروم، می دانم که شما چون فرعون مقتندر هستید، پس بر برادرانش بازگشت و در حالی که بر خود مسلط شده بود، دستور داد من خشمگین نشود و اجازه دهید مطلبی را به عرضتان برسانم. **19** غذا را بیاورند. **32** برای یوسف جداگانه سفره چیدند و برای برادرانش «دفعه اول که به حضور شما رسیدیم، از ما پرسیدید که آیا پدر و جداگانه، مصری های هم که در آنجا بودند از سفره دیگری غذا برادر دیگری داریم؟ **20** عرض کردیم: «بله. پدر پیری داریم و برادر می خوردند، زیرا مصری های عربانی ها را نجس می دانستند. **33** یوسف کوچکی که فرزند زمان پیری اوست. این پسر برادری داشت که برادرانش را برجسب سین ایشان بر سر سفره نشانید و آنها از این عمل مرده است و او اینک تنها پسر مادرش می باشد و پدرمان او را خیلی او متعجب شدند. **34** او از سفره خود به ایشان غذا داد و برای دوست دارد.» **21** دستور دادی که آن برادر کوچکتر را به حضورت بنیامین پیچ برابر ساریین غذا کشید. پس آن روز ایشان با یوسف یاوریم تا او را بینی. **22** عرض کردیم که اگر آن پسر از پدرش جدا شود، پدرمان خواهد مرد. **23** ولی به ما گفتی که دیگر به مصر

ما برای خرید غله آمده‌ایم. **۱۱** همه ما برا دریم. ما مردمی صادق برا دریم از یک پدر. یکی از ما مرده و دیگری که از همه ما کوچکتر هستیم و برای جاسوسی نیامده‌ایم. **۱۲** یوسف گفت: «چرا، شما است نزد پدرمان در کنعان می‌باشد. **۳۳** حاکم مصر در جواب ما جاسوس هستید و آمده‌اید سرزمین ما را بررسی کنید.» **۱۳** آنها عرض گفت: «اگر راست می‌گویید، یکی از شما نزد من به عنوان گروگان کردند: «ای سرور، ما دوازده برا دریم و پدرمان در سرزمین کنعان بماند و بقیه، غله‌ها را برشاشت، نزد خانواده‌های گرسنه خود بروید **۳۴** است. برا در کوچک ما نزد پدرمان است و یکی از برا دران ما هم مرده و برا در کوچک خود را نزد من آورید. اگر چنین کنید معلوم می‌شود است.» **۱۴** یوسف گفت: «از کجا معلوم که راست می‌گویید؟ **۱۵** که راست می‌گویید و جاسوس نیستید. آنگاه من هم برا در شما را آزاد فقط در صورتی درستی حرفهای شما ثابت می‌شود که برا در کوچکتان خواهم کرد و اجازه خواهم داد هر زمانی که بخواهید به مصر آمده، هم به اینجا بیاید و گرنه به حیات فرعون قسم که اجازه نخواهم داد غله مورد نیاز خود را خریداری کنید.» **۳۵** آنها وقتی خورجینهای از مصر خارج شوید. **۱۶** یکی از شما برود و برا در تان را بیاورد. بقیه را خود را باز کردند، دیدند پولهایی که بایت خرید غله پرداخته بودند، اینجا در زندان نگاه می‌دارم تا معلوم شود آنچه گفته‌اید راست است یا داخل خورجینهای غله است. آنها و پدرشان از این پیشامد سپار نه. اگر دروغ گفته باشند به جان فرعون سوگند که شما جاسوس ترسیدن. **۳۶** یعقوب به ایشان گفت: «مرا بی او لاک کردید. یوسف هستید.» **۱۷** پس همه آنها را به مدت سه روز به زندان انداخت. دیگر بزنگشت، شمعون از دستم رفت و حالا می‌خواهید بینایم را **۱۸** در روز سوم یوسف به ایشان گفت: «من مرد خداترسی هستم، هم از من جدا کنید. چرا این همه بدی بر من واقع می‌شود؟» **۳۷** پس آنچه به شما می‌گوییم اتحام دید تا زنده بمانید. **۱۹** اگر شما آنگاه رتویین به پدرش گفت: «تو بینایم را به دست من بسپار. اگر واقعاً افراد صادقی هستید، از شما برا دران یکی در زندان بماند و بقیه او را نزد تو باز نیاورم دو پسرم را بکش.» **۳۸** ولی یعقوب در جواب او با غله‌ای که خریده‌اید نزد خانواده‌های گرسنه خود برگردید. **۲۰** ولی گفت: «پسر من با شما به مصر نخواهد آمد؛ چون برا درش یوسف شما باید برا در کوچک خود را نزد من بیاورید. به این طریق به من مرده و از فرزندان مادرش تنها او برای من باقی مانده است. اگر بلاعی ثابت خواهد شد که راست گفته‌اید و من شما را نخواهمن کش». **۲۱** بر سرش باید پدر پیرatan از غصه خواهد مرد.» (*Sheol h7585*)

آنها این شرط را پذیرفتد. **۲۱** آنگاه برا دران به یکدیگر گفتند: «همه این ناراحتی‌ها به خاطر آن است که برا در خود یوسف بدای کردیم **۴۳** قحطی در کنunan همچنان ادامه داشت. **۲** پس یعقوب از و به النمس عاجزانه او گوش ندادیم. **۲۲** رویین به آنها گفت: «آیا پسرانش خواست تا دویاره به مصر بروند و مقداری غله بخرند، زیرا من به شما تألفت این کار را نکنید؟ ولی حرف مرا قبول نکردید. غلامی که از مصر خریده بودند، تمام شده بود. **۳** ولی بیهودا به او حالا باید توان گناهمن را پس بدهیم.» **۲۳** البته آنها نمی‌دانستند گفت: «آن مرد ساخت به ما هشدار داده، گفت: «اگر برا دران همراه که یوسف سختانشان را می‌فهمد، زیرا او توسط مترجم با ایشان شما نباشد، روی مرا نخواهید دید.» اگر بینایم را با ما بفرستی ما به صحبت می‌کرد. **۲۴** در این موقع یوسف از نزد آنها به جای خلوت مصر می‌روم تا برای تو غله بخریم.» **۶** یعقوب به آنها گفت: «چرا رفت و بگوییست. سپس نزد آنها بازگشت و شمعون را از میان آنها به او گفتگوید که برا در دیگری هم دارید؟ چرا با من چنین کردید؟» **۷** انتخاب کرده، دستور داد در پایر چشمان برا درانش او را در بند نهند. گفتند: «آن مرد تمام جزئیات زندگی ما و خانواده ما را به دقت از **۲۵** آنگاه یوسف به خادمانش دستور داد تا کمیسیهای آنها را از غله پر می‌پرسید و گفت: «آیا پدر شما هنوز زنده است؟ آیا برا در دیگری کنید، در ضمن پولهایی را که برا درانش برای خرید غله پرداخته بودند، هم دارید؟» ما مجبور بودیم به سوالات او باسخ بدهیم. ما از کجا در داخل خورجینهایشان بگزارند و توشہ سفر به آنها بدهنند. پس آنها می‌دانستیم به ما می‌گوید: «برا دران را نزد من بیاورید؟» **۸** بیهودا به چینی کردند **۲۶** و برا دران یوسف غله را بار الاغهای خود نموده، پدرش گفت: «پسر را به من بسپار تا روانه شویم. در غیر این صورت روانه سرزمین خویش شدند. **۲۷** هنگام غروب آفتاب، وقتی که برای ما و فرزندانمان از گرسنگی خواهیم مُرد. **۹** من تضمیم کم که او استراحت توقف کردند، یکی از آنها خورجین خود را باز کرد تا به را سالم برگردانم. اگر او را نزد تو باز نیاوردم و در حضور حاضر الاغها خواراک بدهد و دید پولی که برای خرید غله پرداخته بود، در نساختم، گناهش تا ابد به گردن من باشد. **۱۰** اگر موافقت کرده، او دهانه خورجین است. **۲۸** پس به برا درانش گفت: «بیبینید! پولی را را همراه ما فرستاده بودی تا به حال به آنجا رفته و بگشته بودیم.» که داده ام در دهانه خورجینم گذاشته‌اند. آنگاه از ترس لزه بر اندام **۱۱** سرانجام یعقوب به ایشان گفت: «حال که اینچنین است از آنها افتاده، به یکدیگر گفتند: «این چه بلایی است که خدا بر سر بهترین محصولاتی که در این سرزمین داریم، برای حاکم مصر به ما آورده است؟» **۲۹** وقتی برا دران به سرزمین کنunan نزد پدر خود ارمغان ببرید. مقداری بلسان و عسل، کثیرا و مُر، بسته و بادام بازگشتند، آنچه را که برا دران اتفاق افتاده بود برای او تعریف الاغهایان نموده، به مصر بروید. **۱۲** دو برا در پولی را هم که دفعه یعقوب بازگشتند، گفتند: «آن مرد که حاکم آن سرزمین بود با خشونت زیاد پیش در کمیسیهایان گذاشته بودند با خودتان ببرید، شاید اشتباهی کرده، گفتند: «آن مرد که حاکم آن سرزمین بود با خشونت شده باشد.» **۱۳** در ضمن، برا دران بینایم نیز همراه شما خواهد با ما صحبت کرد و پنداشت که ما جاسوس هستیم. **۳۱** به او گفتیم شده باشد. **۱۴** امیدوارم که خدای قادر مطلق شما را مورد لطف آن مرد که ما مردمانی درستکار هستیم و جاسوس نیستیم؛ **۳۲** ما دوازده آمد.

در خواب هفت خوشه گندم روی یک ساقه دیدم که همگی پر از فَعْنَيْح را داد و آینات دختر فوطی فارع، کاهن اون را به عقد وی دانه‌های رسیده بودند. **23** اندکی بعد، هفت خوشه که باد شرقی درآورد. و یوسف در سراسر کشور مصر مشهور گردید. **46** یوسف آنها را خشکایده بود، نمایان شدند. **24** ناگهان خوشه‌های نازک سی ساله بود که فرعون او را به خدمت گماشت. او دربار فرعون را خوشه‌های پُر و رسیده را خوردند. همه آینها را برای جادوگران خود ترک گفت تا به امور سراسر کشور رسیدگی کند. **47** طی هفت تعریف کردند، ولی هیچ کدام از آنها توانستند تعییر آنها را برای من سال فراوانی محصول، غله در همه جا بسیار فراوان بود. **48** در این بگویند.» **25** یوسف به فرعون گفت: «معنی هر دو خواب یکی سالها یوسف محصولات مزارع را در شهرهای اطراف ذخیره نمود. است. خدا تو را از آنچه که در سزمین مصر انجام خواهد داد، آگاه **49** یوسف غله بسیار زیاد همچون ریگ دریا، ذخیره کرد، به طوری ساخته است. **26** هفت گاو چاق و فربه و هفت خوشه پُر و رسیده که حساب از دستش در رفت، زیرا که دیگر نمی‌شد آنها را حساب که اول ظاهر شدند، نشانه هفت سال فراوانی است. **27** هفت گاو کرد. **50** قل از پدید آمدن قحطی، یوسف از همسرش انسات، لاغر و استخوانی و هفت خوشه نازک و پُرمده، نشانه هفت سال دختر فوطی فارع، کاهن اون پسر شد. **51** یوسف پسر قحطی شدید است که به دنبال هفت سال فراوانی خواهد آمد. **28** بزرگ خود را منسی نامید و گفت: «با تولد این پسر خدا به من همان طور که به فرعون گفتمن، خدا آنچه را که می‌خواهد بپزودی در کمک کرد تا تمامی خاطره تلاع جوانی و دوری از خانه پدر را فراموش این سزمین انجام دهد، به فرعون آشکار ساخته است. **29** طی هفت کنم.» **52** او دومین پسر خود را افریم نامید و گفت: «خداما در سال آینده در سراسر سزمین مصر محصول، بسیار فراوان خواهد بود. سزمین سختیهایم، پیغمبر گردانیده است.» **53** سرانجام هفت سال **30** اما پس از آن، هفت سال قحطی پدید خواهد آمد، و همه آن فراوانی به پایان رسید **54** و همان طور که یوسف گفته بود، هفت فراوانی در سزمین مصر فراموش خواهد شد و قحطی این سزمین را سال قحطی شروع شد. در کشورهای همسایه مصر قحطی بود، تهاد خواهد کرد. **31** این قحطی چنان سخت خواهد بود که سالهای اما در اینهای مصر غله فراوان یافت می‌شد. **55** گرسنگی بر اثر فراوانی از خاطره‌ها محو خواهد شد. **32** خرابهای دورگاههای تو نشانه بوزودی به موقع خواهد پیوست، فرعون نیز آنها را نزد یوسف فرستاده، گفت: «بروید و آنچه یوسف این است که آنچه برایت شرح دادم، بپزودی به موقع خواهد بود. سپس فرعون باید مأمورانی مقرر کند تا در هفت می‌فرغون رفتدند و زیرا از جانب خدا مقر شده است. **33** من پیشنهاد می‌کنم که به شما می‌گوید انجام دهید.» **56** پس در حالی که قحطی همه فرعون مردی دانا و حکیم بیابد و او را بر اداره امور کشاورزی این جا را فرا گرفته بود، یوسف اینهای را گشوده، غله مورد نیاز را به سزمین بگمارد. **34** سپس فرعون باید مأمورانی مقرر کند تا در هفت می‌فرغون رفخت، زیرا قحطی در سزمین مصر بسیار سخت بود. سال فراوانی، یک پیچم محصولات مصر را ذخیره کنند. **35** و **57** همچنین مردم از جاهای مختلف برای خرید غله نزد یوسف به همه آذوقه این سالهای خوب را که در پیش است، جمع کرده، به مصر می‌آمدند، زیرا قحطی در سراسر زمین بسیار سخت بود.

انوارهای سلطنتی بیرون. **36** بدین ترتیب، در هفت سال قحطی بعد **42** یعقوب چون شدید در مصر غله فراوان است، به پسانتش از آن، با کمیبد خوارک مواجه نخواهد شد. در غیر این صورت، **37** شنیدهایم در مصر سزمین شما در اثر قحطی از بین خواهد رفت. **38** فرعون و همه گفت: «چرا نشسته، به یکدیگر نگاه می‌کنید؟ **2** شنیدهایم در مصر افادش پیشنهاد یوسف را پسندیدند. **39** سپس فرعون گفت: «چه غله فراوان است. قبل از این که همه از گرسنگی بمریم، بروید و کسی بهتر از یوسف می‌تواند از عهده این کار برآید، مردی که روح از آنچا غله بخیرد.» **3** بنابراین ده برادر یوسف برای خرید غله به خدا در اوست. **40** هم اکنون تو را بر کاخ خود می‌گمارم، و یعقوب هم با کسانی که برای خرید غله از سزمینهای مختلف به شخص تو هستی. **41** سپس فرعون را به تو آشکار کرده است، پس داناترین و حکم‌ترین پس مسران خدا تعبیر خواهای را به تو آشکار کرده است، پس داناترین و حکم‌ترین نفرستاند، چون می‌ترسید که او را هم از دست بدهد. **5** پس مسران تمامی قوم من مطیع فرمان تو خواهد بود. فقط بر تخت سلطنت مصر می‌آمدند وارد آتیجا شدند، زیرا شدت قحطی در کنعان مثل از تو بالاتر خواهم بود.» **42** سپس فرعون به یوسف گفت: «تو همه جای دیگر بود. **6** چون یوسف حاکم مصر و مسئول فروش سلطنتی خود را از دستش بیرون آورده، آن را به انگشت یوسف کرد و وقتی برادرانش نزد او رفته از شناخت، ولی وانمود کرد که لباس فاخری بر او پوشانیده، زنجبیر طلا به گردنش آویخت، **43** و او ایشان را نمی‌شناسد و با خشونت از آنها پرسید: «از کجا آمدید؟» را سوار دومن ارایه سلطنتی خود کرد. او هر جا می‌رفت جلوی او گفتند: «از سزمین کنعان برای خرید غله آمده‌ایم.» **8** هر چند جار می‌زندند: «زانو بزینید!» بدین ترتیب یوسف بر تمامی امور مصر یوسف برادرانش را شناختند. **9** در این لحظه گماشته شد. **44** فرعون به یوسف گفت: «من فرعون هستم، ولی یوسف خوابهای را که مدت‌ها پیش در خانه پدرش دیده بود، به خاطر بدون اجازه تو هیچ کس در سراسر سزمین مصر حق ندارد حتی دست آورد. او به آنها گفت: «شما جاسوس هستید و برای برسی سزمین یا پای خود را دراز کنید.» **45** فرعون به یوسف، نام مصری صفات ما به اینجا آمده‌اید.» **10** آنها گفتند: «ای سرور ما، چنین نیست.

که به خانه آورده‌ای می‌خواست به من تجاوز کند، ۱۸ ولی من با داد مقامات مملکتی ترتیب داد. او فرستاد تا رئیس ساقیان و رئیس نانوایان فریاد، خود را از دستش نجات دادم. او گریخت، ولی لباسش را جا را از زندان به حضورش آورند. ۲۱ سپس رئیس ساقیان را به کار گذاشت.» ۱۹ فوطیفار چون سختان زنث را شنید، بسیار خشمگین ساقیش گمارد، ۲۲ ولی رئیس نانوایان را به دار آریخت، همان طور که شد ۲۰ و یوسف را به زندانی که سایر زندانیان پادشاه در آن در زنجیر یوسف گفته بود. ۲۳ اما رئیس ساقیان یوسف را به یاد نیاورد.

برکت می‌داد و وی را مورد لطف رئیس زندان قرار داد. ۲۲ طولی ۴۱ دو سال بعد از این واقعه، شبی فرعون خواب دید که کنار نکشید که رئیس زندان، یوسف را مسئول اداره زندان نمود، به طوری رودخانه از رودخانه که همه زندانیان زیر نظر او بودند و او بر همه امور نظارت می‌کرد. بیرون آمد، شروع به چریدن کردند. ۳ سپس هفت گاو دیگر از ۲۳ رئیس زندان در مورد کارهایی که به یوسف سپرده بود نگرانی رودخانه بیرون آمدند و کتاب آن هفت گاو چاق و فربه از رودخانه نداشت، زیرا خداوند با یوسف بود و او را در انجام کارهایش موفق لاغر و استخوانی بودند. ۴ سپس گواهی‌لاغر، گواهی‌چاق را بلعیدند. آنگاه فرعون از خواب پرید. ۵ او باز خواهش برد و خواهی می‌ساخت.

مدتی پس از زندانی شدن یوسف، رئیس ساقیان و رئیس که همگی پُر از دانه‌های گندم رسیده هستند. ۶ سپس هفت خوشة نانوایان فرعون به شرور خود، پادشاه مصر، خیانت وزیدند. ۷ فرعون نازک دیگر که باز شرقی آنها را خشکانیده بود، ظاهر شدند.

بر این دو خدمتگزار خود خشمگین شده، ۳ آنها را به زندان رئیس خوشوهای نازک و خشکیده، خوشوهای پُر و رسیده را بلعیدند. آنگاه نگهبانان دربار که یوسف در آنچا بود، انداخت. ۴ آنها مدت فرعون از خواب بیدار شد و فهمید که همه را در خواب دیده است. طولانی در زندان ماندند و رئیس نگهبانان یوسف را به خدمت آنها ۸ صبح روز بعد، فرعون که فکرش مغشوش بود، تمام جادوگران و گماشت. ۵ یک شب هر دو آنها خواب دیدند. ۶ صبح روز بعد، دانشمندان مصر را احضار نمود و خواهی‌ش را برای ایشان تعريف یوسف دید که آنها ناراحت هستند. ۷ پس، از آنها که همه‌را در کرد، ولی کسی قادر به تعییر خواهی‌های او نبود. ۹ آنگاه رئیس ساقیان زندان سروش بودند، پرسید: «جزا امروز غمگین هستید؟» ۸ گفتند: پیش آمده، به فرعون گفت: «الآن یاد آمد که چه خطای بزرگی «دیشب ما هر دو خواب دیدیم و کسی نیست که آن را تعییر کند». مرتکب شده‌ام. ۱۰ مدتی پیش، وقتی که بر غلامان خود غضب یوسف گفت: «تعییر کردن خوابها کار خداست. به من بگویید چه نمودی و مرا با رئیس نانوایان به زندان رئیس نگهبانان دربار انداختی، خواهی‌ای دیده‌اید؟» ۹ اول رئیس ساقیان خوابی را که دیده بود، برای ۱۱ هر دو ما در یک شب خواب دیدیم و خواب هر یک از ما تعییر یوسف تعییر کرد: «دیشب در خواب درخت انگوری را دیدم که خاص خود داشت. ۱۲ ما خواهی‌یام را برای جوانی عیرانی که سه شاخه داشت. ناگاه شاخه‌ها شکفتند و خوشوهای زیادی انگور غلام رئیس نگهبانان دربار و با ما همزندان بود، تعییر کردیم و او رسیده دادند. ۱۱ من جام شراب فرعون را در دست داشتم، پس خواهی‌یام را برای ما تعییر کرد؛ ۱۳ و هر آنچه که گفته بود اتفاق خوشوهای انگور را چیده، در جام فشردم و به او دادم تا بنوشد.» افتاد. من به خدمت خود برقشتم و رئیس نانوایان به دار آریخته شد.»

۱۲ یوسف گفت: «تعییر خواب تو این است: منظور از سه شاخه، ۱۴ آنگاه فرعون درستاد تا یوسف را بیاوردند، پس با عجله وی را از سه شاخه داشت. ناگاه شاخه‌ها شکفتند و خوشوهای زیادی انگور غلام رئیس نگهبانان دربار و با ما همزندان بود، تعییر کردیم و او رسیده دادند. ۱۱ من جام شراب فرعون را در دست داشتم، پس خواهی‌یام را برای ما تعییر کرد؛ ۱۳ و هر آنچه که گفته بود اتفاق

دوباره ساقی خود خواهد ساخت. ۱۴ پس خواهش می‌کنم وقتی عوض کرد و به حضور فرعون رفت. ۱۵ فرعون به او گفت: «من

دوباره مورد لطف او قرار گرفتی، مرا به یاد آور و سرگذشتم را برای دیشب خوابی دیدم و کسی نمی‌تواند آن را برای من تعییر کند. فرعون شرح بد و از او خواهش کن تا مرا از این زندان آزاد کرده. ۱۵ شنیده‌ام که تو می‌توانی خوابها را تعییر کنی.» ۱۶ یوسف گفت:

زیرا مرا که عیرانی هستم از وطنم دزدیاده، به اینجا آورده‌ام. حالا هم «من خودم قادر نیستم خوابها را تعییر کنم، اما خدا معنی خواب را بدون آنکه مرتکب جرمی شده باشم، مرا در زندان انداخته‌ام.» ۱۶ به تو خواهد گفت. ۱۷ پس فرعون خوابش را برای یوسف اینطور

وقی رئیس نانوایان دید که تعییر خواب دوستش خیر بود، او نیز خواب تعییر کرد: «در خواب دیدم کنار رود نیل ایستاده‌ام. ۱۸ ناگهان خود را برای یوسف بیان کرده، گفت: «در خواب دیدم که سه هفت گاو چاق و فربه از رودخانه بیرون آمده، مشغول چریدن شدند.

سید پر از نان روی سر خود دارم. ۱۷ در سید بالایی چندین نوع ۱۹ سپس هفت گاو دیگر را دیدم که از رودخانه بیرون آمدند، ولی

نان برای فرعون گذاشته بودم، اما پرندگان آمده آنها را خوردند.» ۱۸ این هفت گاو بسیار لاغر و زشت و استخوانی بودند. هرگز در تمام

۱۸ یوسف به او گفت: «تعییر خواب این است: سه سبد، سه روز سرزمین مصر، گواهی‌ای به این زشتی ندیده بودم. ۲۰ این گواهی‌ای است.

۱۹ سه روز دیگر فرعون سرت را از تنت جدا کرده، بدنست را لاغر آن هفت گاو چاقی را که اول بیرون آمده بودند، بلعیدند. ۲۱

به دار می‌آیزد و پرندگان آمده گوشت بدنست را خواهند خورد.» ۲۰ پس از بلعیدن، هنوز هم گواهی لاغر و استخوانی بودند. در این موقع سه روز بعد، چشی تولد فرعون بود و به همین مناسب ضیافتی برای از خواب بیدار شدم. ۲۱ کمی بعد باز به خواب رفتم. این بار

ارشد یهودا، بزرگ شد پدرش دختری را به نام تامار برای او به زنی او را می‌شناسی؟» **26** یهودا مُهر و عصا را شناخت و گفت: «او گرفت. 7 اما چون غیر شخص شروری بود، خداوند او را گشت. **8** تصمیری ندارد، زیرا من به قول خود وفا نکردم و او را برای پسر شیله آنگاه یهودا به اوان برادر عیر گفت: «مطابق رسم ما، تو باید با زن نگرفنم.» یهودا دیگر با او همیست نشد. **27** چون وقت وضع حمل برادرت تامار ازدواج کنی تا نسل برادرت از بین نزد.» **9** اوان با تامار رسید، دوقلو زایید. **28** در موقع زایمان، یکی از پسرها دستش را تامار ازدواج کرد، اما چون نمی‌خواست فرزندش از آن کس دیگری بیرون آورد و قابله نفع قرمی به معج دست او بست و گفت: «این اول باشد، هر وقت با او نزدیکی می‌کرد، جلوگیری نموده، نمی‌گذاشت بیرون آمد.» **29** اما دست خود را عقب کشید و پسر دیگر، اول تامار بچه‌ای داشته باشد که از آن برادر مرده‌اش شود. **10** این کار به دنیا آمد. قابله گفت: «چگونه بیرون آمدی؟» پس او را فارص اوان در نظر خداوند نپرسند آمد و خدا او را نیز کشت. **11** یهودا به نیز کشید. **12** اندکی بعد، پسری که نفع قرمی به دستش بسته شده بود عروس خود تامار گفت: «به خانه پدرت برو و بیوه بمان تا وقتی متولد شد او را زارح نامیدند.

که پسر کوچکم شیله بزرگ شود. آن وقت می‌توانی با او ازدواج **39** و اما یوسف به دست تاجران اسماعیلی به مصر بوده شد. **1** کنی». (ولی یهودا غالباً ارضی به این کار نبود، چون می‌ترسید شیله نیز مثل دو برادر دیگرش بمیرد). پس تامار به خانه پدرش رفت. **2** فوطیفار که یکی از افسران فرعون و رئیس نگهبانان دربار بود، او را از پس از مدتی، زن یهودا مُرد. وقتی که روزهای سوگواری سپری شد، ایشان خرد. **3** خداوند با یوسف بود او را در خانه اربابش بسیار یهودا با دوستش حیره عدولامی برای نظارت بر پشم چینی گوسفندان برکت داد، به طوری که آنچه یوسف می‌کرد موقفيت آمیز بود. **4** به تمنه رفت. **13** به تامار خبر دادند که پدر شوهرش برای چیدن فوطیفار متوجه این موضوع شده و دریافته بود که خداوند با یوسف پشم گوسفندان به طرف تمنه حرکت کرده است. **14** تامار لباس است و در هر آنچه می‌کند، خداوند او را کامیاب می‌سازد. **5** بیوگی خود را از تن درآورد و برای این که شاخه نشود چادری بر سر رو یوسف مورد لطف اربابش قرار گرفت. طولی نکشید که فوطیفار او اندانخه، دم دروازه عیانیم سر راه تمنه نشست، زیرا او دید که هر چند را ناظر خانه و کلیه امور تجاری خود ساخت. **6** خداوند فوطیفار را به شیله بزرگ شده ولی او را به عقد وی در نیاورده‌اند. **15** یهودا او را خاطر یوسف برکت داد به طوری که تمام امور خانه او به خوبی پیش دید، ولی چون او روی خود را پوشانده بود، او را نشناخت و پدماشت می‌رفت و محصولاتش فراوان و گله‌هایش زیاد می‌شد. **7** پس فوطیفار زن بدکارهای است. **16** پس به کنار جاده به طرف او رفته، به او مسئولیت اداره تمام اموال خود را به دست یوسف سپرد و دیگر او پیشنهاد کرد که با وی همیست شود، غافل از این که عروس خودش برای هچ چیز فکر نمی‌کرد جزو این که چه غذایی بخورد. یوسف می‌باشد. تامار به او گفت: «چقدر می‌خواهی به من بدهی؟» **17** جوانی خوش اندام و خوش یقایه بود. **8** پس از مدتی، نظر همسر یهودا گفت: «برغاله‌ای از گله‌لام برایت خواهیم فرستاد.» زن گفت: فوطیفار به یوسف جلب شد و از خواست تا با وی همیست شود. **9** برای این که مطمئن شوم که برغاله را می‌فرستی باید چیزی نزد من گرو بگذاری.» **18** یهودا گفت: «چه چیزی را گرو بگذار؟» زن هر آنچه در این خانه است به من سپرد **10** و تمام اختیار این خانه را جواب داد: «مُهر و بند آن و عصایت را.» پس یهودا آنها را به او داد به من داده است. او چیزی را از من مضایقه نکرده جز تو را که همسر او هستی. پس چگونه مرتکب چنین عمل زشتی بشومن؟ این واقعه، تامار به خانه بازگشت و روند خود را برداشت و دوباره لباس عمل، گاهای است بزرگ نسبت به خدا.» **11** اما دست بردار بیوگی خود را پوشید. **20** یهودا برغاله را به دوستش حیره عدولامی نبود و هر روز از یوسف می‌خواست که با وی همیست شود. ولی سپرد تا آن را برای آن زن ببرد و اشیاء گرویی را پس بگیرد، اما حیره آن یوسف به سختنان فربینده او گوش نمی‌داد و تا آنچا که امکان داشت زن را نیافت. **21** پس، از مردم آنچا پرسید: «آن روسی بچکده که دم از وی دوری می‌کرد. **22** روزی یوسف طبق معمول به کارهای منزل دروازه، سر راه نشسته بود کجاست؟» به او جواب دادند: «اما هرگز رسیدگی می‌کرد. آن روز کسی دیگر هم در خانه نبود. **12** پس آن چنین زنی در اینجا ندیده‌ام.» **23** حیره نزد یهودا بازگشت و به او زن چنگ به لباس او اندانخه، گفت: «با من همیستشو!» ولی گفت: «او را نیافم و مردمان آنچا هم می‌گویند چنین زنی را در آنچا یوسف از چنگ او گیریخت و از منزل خارج شد، اما لبایش در ندیده‌اند.» **24** یهودا گفت: «بگذار آن اشیاء مال او باشد، مبادا دست وی باقی ماند. **13** آن چون وضع را چنین دید، **14** با رسوا شومن. به هر حال من برغاله را برای او فرستادم، ولی تو نتوانستی صدای بلند فریاد زده، خدمتکاران را به کمک طلبید و به آنها گفت: او را پیدا کنی.» **25** حدود سه ماه بعد از این واقعه، به یهودا خبر «شوهرم این غلام عربانی را به خانه آورده، حالا او ما را رسوا می‌سازد! دادند که عروسش تامار زنا کرده و حامله است. یهودا گفت: «او را او به اتاق آمد تا به من تجاوز کند، ولی فریاد زدم. **15** وقتی شنید بیرون آورید و بسوزانید.» **26** در حالی که تامار را بیرون می‌آوردند که فریاد می‌زنم، لبایش را جا گذاشت و فرار کرد.» **16** پس آن زن تا او را بکشند این پیغام را برای پدر شوهرش فرستاد: «مردی که لباس او را نزد خود نگاه داشت و وقتی شوهرش به منزل آمد **17** صاحب این مُهر و بند آن و عصا می‌باشد، پدر بچه من است، آیا داستانی را که ساخته بود، برایش چنین تعريف کرد: «آن غلام عربانی

بعل حنان، پسر عکیور به جای او پادشاه شد. 39 پس از مرگ آنجا یافت. 18 همین که برادرانش از دور دیدند یوسف می‌آید، بعل حنان، هدد از شهر فاغو به جای او پادشاه شد. همسر هدد تصمیم گرفتند او را بکشند. 19 آنها به یکدیگر گفتند: «خواب مهیط‌بیل دختر مطرد و نوء میزدهب بود. 40 اینها هستند سران بیننده بزرگ می‌آید! 20 بیایید او را بکشیم و در یکی از این چاهها طایفه‌های نسل عیسو که در جاهای زندگی می‌کردند که به نام بیندازیم و به پدرمان بگوییم جانور درنده‌ای او را خورد است. آن خودشان بود: تمناع، علوه، یتیت، 41 اهولیامه، ایله، فینون، 42 وقت بینین خواهایش چه می‌شوند. 21 اما روپین چون این را قفار، تیمان، مصار، 43 مجده‌بیل و عیرام. همه اینها ادمونی و از شنید، به امید این که جان او را نجات بدهد، گفت: «او را نکشیم. نسل عیسو بودند و هر یک نام خود را بر ناحیه‌ای که در آن ساکن 22 خون او را نزیبیم، بلکه وی را در این گودال بیندازیم. با این کار بدون این که دستمنان را به خونش آلوه کنیم، خودش خواهد بودند نهادند.

37

یعقوب بار دیگر در کنعان یعنی سرزمینی که پدرش در آن بازگرداند. 23 این است تاریخچه نسل یعقوب: هجوم برد، جامه رنگارنگی را که پدرشان به او داده بود، از تنفس وقتی یوسف هفده ساله بود، به برادران ناتنی خود که فرزندان باله بیرون آوردند. 24 سپس او را در چاهی که آب نداشت انداختند 25 و زلنه کنیز پدرش بودند، در چرانیدن گوشنیدن پدرش کمک و خودشان مشغول خوردن غذا شدند. ناگاه از دور کاروان شری را می‌کرد. یوسف کارهای نایسنده را که از آنان سرمیزد به پدرش خبر دیدند که به طرف ایشان می‌آید. آنها تاجران اسماعیلی بودند که می‌داد. 3 یعقوب یوسف را بیش از سایر پسرانش دوست می‌داشت، کتیرا و ادویه از جلعاد به مصر می‌بردند. 26 یهودا به برادرانش گفت: زیرا یوسف در سالهای آخر عمرش به دنیا آمد و بود، پس جامه‌ای «از کشتن برادرمان و مخفی کردن این جنایت چه سودی عاید ما رنگارنگی به یوسف داد. 4 برادرانش متوجه شدند که پدرشان او را می‌شود؟ 27 بیایید او را به این تاجران اسماعیلی بفروشیم. به هر بیشتر از آنها دوست می‌دارد؛ در نتیجه آنقدر از یوسف متفاوت شدند حال او برادر ماست؛ ناید به دست ما کشته شود.» برادرانش با کنم نمی‌توانستند با ملایمت با او سخن بگویند. 5 یک شب یوسف پیشنهاد او موافقت کردند. 28 وقتی تاجران رسیدند، برادران یوسف خواهی دید و آن را برای برادرانش شرح داد. این موضوع باعث شد او را از چاه بیرون آورده، به بیست سکه نقره به آنها فروختند. آنها هم کنیه آنها نسبت به یوسف بیشتر شود. 6 او به ایشان گفت: «گوش یوسف را با خود به مصر بردند. 29 یوپین که هنگام آمدن کاروان در کنید تا خواهی را که دیده‌ام برای شما تعزیف کنم. 7 در خواب دیدم آنجا نبود، وقتی به سر چاه آمد و دید که یوسف در چاه نیست، از که ما در مزرعه بافقها را می‌بستیم. ناگاه باقه من بر پا شد و ایستاد و شدت ناراحتی جانه خود را چاک زد. 30 آنگاه نزد برادرانش آمد، بافقهای شما دور باقه من جمع شدند و به آن تعظیم کردند.» 8 به آنها گفت: «یوسف را برده‌اند! حالا من چه کنم؟» 31 پس برادرانش به وی گفتند: «ایا می‌خواهی پادشاه شوی و بر ما سلطنت کنی!» پس خواب و سخنان یوسف بر کنیه برادران او افزود. 9 یوسف بار دیگر خوابی دید و آن را برای برادرانش چنین تعزیف کرد: «ایا این همان ردای پسرت نیست؟ آن را در صحرای فانه‌ایم.» 33 خواب دیدم که آفتاب و ماه و یازده ستاره به من تعظیم می‌کردند.» 10 یعقوب آن را شناخت و فریاد زد: «آی، این ردای پسرم است. به یقین این بار خوابش را برای پدرش هم تعزیف کرد؛ ولی پدرش او را جانور درنده‌ای او را دریده است.» 34 آنگاه یعقوب لباس خود را پاره سرنش نموده، گفت: «این چه خوابی است که دیده‌ای؟ آیا به کرده، پلاس پوشید و روزهای زیادی برای پیش مراسم ماتم گرفت. 35 تمامی اهل خانواده‌اش سعی کردند وی را دلداری دهند، ولی سودی برادرانش به او حساسیت می‌کردند، ولی پدرش درباره خواهی که یوسف نداشت، او می‌گفت: «سوسکوار پیش پسرم به قیر خواهم رفت.» این دیده بود، می‌اندیشید. 12 یک روز که برادران یوسف گله‌های را می‌گفت و می‌گرسیت. 36 اما تاجران مدیانی پدرشان را برای چرانیدن به شکیم بودند 13 یعقوب به یوسف پس از این که به مصر رسیدند، یوسف را به فوطیفار، یکی از افسران گفت: «برادران در شکیم مشغول چرانیدن گله‌ها هستند. برو و فرعون فروختند. فوطیفار رئیس نگهبانان دریا بود.

بین اوضاع چگونه است؛ آنگاه برقگرد و به من خبر بده.» یوسف

38

اطاعت کرد و از دره حبیون به شکیم رفت. 15 در آنجا شخصی به در همان روزها بود که یهودا خانه پدر خود را ترک نموده، او برخورد و دید که وی در صحراء سرگردان است. او از یوسف پرسید: به عدولام رفت و نزد شخصی به نام حیره ساکن شد. 2 در آنجا او در جستجوی چه هستی؟ 16 یوسف گفت: «در جستجوی دختر مردی کنیاعی به نام شوعا را به زنی گرفت 3 و از او صاحب برادران خود و گله‌هایشان می‌باشم. آیا تو آنها را دیده‌ای؟» 17 آن پرسی شد که او را عیر نامید. 4 شوعا بار دیگر حامله شد و پسری مرد پاسخ داد: «بله، من آنها را دیدم که از اینجا رفتند و شینیدم که زایید و او را اونان نام نهاد. 5 وقی آنها در کریب بودند، زن یهودا می‌گفتند به دوتان می‌روند.» پس یوسف به دوتان رفت و ایشان را در پسر سوم خود را به دنیا آورد و او را شیله نامید. 6 وقی عیر، پسر

دایه پیر ریکارڈ و او را زیر درخت بلوطی در دره پایین بیت نشان به دیگر دور از برادرش بعقوب رفت. **7** زمین به اندازه کافی برای هر خاک سپرده شد. از آن پس، درخت مذکور را بلوط گریه نامیدند. **8** دوی آنها نبود، زیرا اموال و گلهای زیادی به دست آورده بودند. **9** پس از آنکه بعقوب از فلان آرام وارد بیت نشان شد، خدا پار دیگر بر وی پس عیسو (که همان ادوم است) در کوهستان سعیر ساکن شد. **9** ظاهر شد و او برکت داد **10** و به او فرمود: «بعد از این دیگر نام این است تاریخچه نسل عیسو، پدر ادومیان، که در کوهستان سعیر تو بعقوب خوانده نشود، بلکه نام تو اسرائیل خواهد بود. **11** من زندگی می کرد. **10** این است نامهای پسران عیسو: الیفاز پسر عاده هستم خدای قادر مطلق. بارور و زیاد شو! قوهای زیاد و پادشاهان همسر عیسو؛ رعیلیل پسر بسمه همسر عیسو. **11** پسران الیفاز: بسیار از نسل تو پدید خواهند آمد. **12** سرزمینی را که به ابراهیم و تیمان، اورام، صفو، جعتم و قفار بودند. **12** الیفاز، پسر عیسو، اسحاق دادم، به تو و به نسل تو نیز خواهم داد». **13** سپس خدا مُتعهای به نام تمیاع داشت که عمالیق را برای الیفاز به دنیا آورد. از نزد او به آسمان صعود کرد. **14** پس از آن، بعقوب در همان آنها هستند نوه‌های عاده، همسر عیسو. **13** پسران رعیلیل نحت، جایی که خدا پر او ظاهر شده بود، ستونی از سنگ بنا کرد و هدیه زارح، شمه و مره بودند. اینها هستند نوه‌های بسمه همسر عیسو. نوشیدنی برای خداوند بر آن ریخت و آن را بر غم زیتون تاهین کرد. **14** عیسو از اهلیبامه، دختر عنا و نوه صبعون نیز پسران نسل **15** بعقوب آن محل را بیت نشان (یعنی «خانه خدا») نامید، زیرا خدا نامهای یوش، یعلام و قورح. **15** اینها هستند سران طایفه‌های نسل در آنجا با وی سخن گفته بود. **16** سپس او و خانواده‌اش بیت نشان را عیسو: نسل الیفاز پسر ارشد عیسو که از سران طایفه‌ها بودند: تیمان، ترک گفتند و به سوی افراد رهسپار شدند. اما هنوز به افراد ترسیده اورام، صفو، قفار، **16** قورح، جعتم و عمالیق. قبائل نامبرده فرزندان بودند که در زیمان راحیل شروع شد. **17** پس از زیمان بسیار الیفاز پسر ارشد عیسو و همسرش عاده بودند. **17** سران این طایفه‌ها ساخت، سرانجام قابله گفت: «نترس، یک پسر دیگر به دنیا آورده!» فرزندان رعیلیل پسر عیسو از همسرش بسمه بودند: نحت، زارح، **18** ولی راحیل در حال مرگ بود. او در حین جان سپردن، پسرش را شمه و مره. **18** اینها هستند سران اهلیبامه همسر عیسو که از پن اونی نام نهاد، ولی بعد پادشاهش او را پیمانیم نامید. **19** پس راحیل سران طایفه‌ها بودند: یوش، یعلام و قورح. اینها سران طایفه‌های وفات یافت و او را در نزدیکی راه افراد که بیلت لحم هم نامیده اهلیبامه همسر عیسو بودند که دختر عنا بود. **20** این است نامهای می شد، دفن کردند. **20** بعقوب روی قبرش ستونی از سنگ با کرد طایفه‌هایی که از نسل سعیر حوری بودند. آنها در سرزمین ادوم زندگی که تا به امروز باقی است. **21** آنگاه بعقوب از آنجا کوچ کرد و در می کردند: لوطان، شوبال، صبعون، عن، **21** دیشون، ایصر، دیشان. آن طرف برج عذر خیمه زد. **22** در همینجا بود که رئوین با پلهه اینها هستند نسل سعیر که از سران طایفه‌های حوری در سرزمین کنیز پدرش همبستر شد و بعقوب از این جریان آگاهی یافت. **23** ادوم بودند. **22** حوری و هومام از نسل لوطان بودند. لوطان خواهی بعقوب دوازده پسر داشت که اسامی آنها از این قرار است: پسران داشت به نام تمیاع. **23** اینها پسران شوبال بودند: علوان، مناحت، لیه: رئوین (بزرگترین فرزند بعقوب)، شمعون، لاوی، یهودا، یساقار و عیبال، شفو و اوتام. **24** پسران صبعون آبه و عنا بودند. عنا همان زیلون. **24** پسران راحیل: یوسف و بنیامیم. **25** پسران پلهه کنیز پسری بود که موقع چنانین الاغهای پدرش چشمدهای آب گم را در راحیل: دان و نفتالی. **26** جاد و اشیر هم از زلفه، کنیز لیه بودند. صحرایا (افت). **25** فرزندان نزدیکی عدا دیشون و اهلیبامه بودند. **26** پسران همه پسران بعقوب در فلان آرام متولد شدند. **27** سرانجام بعقوب نزد دیشون حمدان، اشیان، بیزان و کران بودند. **27** پسران ایصر پلهان، پدر خود اسحاق به قریه ایزع واقع در ملک مری آمد. (آن قریه را زیون و عقان بودند). **28** پسران دیشان عوص و اران بودند. **29** حبرون نیز می گویند. حبرون همان جایی است که ابراهیم و اسحاق پس اینها بودند سران طایفه‌های حوری: لوطان، شوبال، صبعون، در آن در غربت به سر می بردند). **28** اسحاق سال زندگی عنا، **30** دیشون، ایصر و دیشان. طایفه‌های حوری در بحسب سران کرد. **29** آنگاه آخرین نفسش را برآورده، در کمال پیری وفات یافت و طایفه‌هایشان که در سرزمین سعیر زندگی می کردند نامیده شدند. **31** به اجداد خویش پیوست و پسرانش عیسو و بعقوب او را دفن کردند. اینها هستند پادشاهانی که در سرزمین ادوم سلطنت می کردند، قبل از آنکه پادشاهی بر بني اسرائیل سلطنت کند: **32** بالغ، پسر بعور اهل **36** این است تاریخچه نسل عیسو که همان ادوم است. **2** دیهایه که در ادوم سلطنت می کرد. **33** پس از مرگ بالغ، بیواب، عیسو از دختران کنیان دو زن گرفت: عاده دختر ایلوون حیتی، و پسر زارح از شهر بصره به جای او پادشاه شد. **34** پس از مرگ اهلیبامه دختر عنا، نوه صبعون حوری. **3** او همچنین بسمه دختر بیواب، حوشام، از سرزمین تیمانیها به جای او پادشاه شد. **35** پس اسماعیل، خواهر نایابوت را نیز به زنی گرفت. **4** عاده، الیفاز را برای از مرگ حوشام، هکد، پسر بداد از شهر عیوب به جای او پادشاه عیسو زاید و بسمه رعیلیل را. **5** اهلیبامه، یوش و یعلام و قورح را شد. او همان بود که لشکر مدیانیها را در سرزمین موآب شکست زاید. همه پسران عیسو در سرزمین کنیان متولد شدند. **6** عیسو، داد. **36** پس از مرگ هدد، سمله از شهر مسیرقه به جای او پادشاه زنان و پسران و دختران و همه اهل بیت و همه چاربایان و دارایی خود شد. **37** پس از مرگ سمله، شاتول از شهر رحویوت که در کثار را که در سرزمین کنیان به دست آورده بود، برداشت و به سرزمینی رودخانه‌ای واقع بود، به جای او پادشاه شد. **38** پس از مرگ شاتول،

جلوtier از بندesات برويد و ما هم همراه بجههها و گلهها آهسته می آييم و دخترمان را برداشته از اينجا خواهيم رفت.» **18** حمور و شکيم شرط در سعير به شما ملحق می شويم.» **15** عيسو گفت: «لاقل بگدار آنها را پذيرفند. **19** شکيم که در خاندان خود بسيار مورد احترام بود، چند نفر از افادم همراهان باشند تا شما را راهنمائي و محافظت در انجام اين کار درنگ ننمود، زيرا عاشق دختر بعموب بود. **20** پس كنند.» يعقوب پاسخ داد: «لروعي ندارد، ما خودمان مي آييم. از او و پدرش به دروازه شهر رفتند و به اهالي آنجا گفتند: **21** «اين لطف شوروم سپاسگزارم.» **16** عيسو همان روز راه خود را پيش گرفته، مردم، دوستان ما هستند. اجازه دهيد در ميان ما ساكن شده، به به سعير مراجعت نمود، **17** اما يعقوب با خانواده اش به سوکوت رفت كسب و کار خود مشغول شوند. زمين وسیع است و جاي کافی برای و در آنجا براي خود خيمه و براي گلهها و رمهها يسانيانها درست آنها وجود دارد و ما و آنها می توانيم با هم وصلت کييم. **22** اما آنها كرد. به همین دليل آن مكان را سوکوت ناميدهان. **18** سپس از آنجا فقط به اين شرط حاضرند در اينجا بمانند و با ما يك قوم شوند که به سلامتي به شکيم واقع در كتعان كوج كردن و خارج از شهر خيمه همه مردان و پسران ما مانند ايشان ختهن گردند. **23** اگر چنین كييم، زندن. **19** او زيني را که در آن خيمه زده بود از خانواده حمور، پدر اموال و گلهها و آنچه که دارند از آن ما خواهد شد. بيايد با اين شکيم به صد پاره نقره خريد. **20** در آنجا يعقوب مذهبی ساخت و شرط موافقت کييم تا آنها در اينجا با ما زندگي کنند.» **24** اهالي شهر پيشنهاد شکيم و پدرش را پذيرفند و ختهن شدند. **25** ولی سه آن را «ال الوهي اسرائيل» ناميده.

34

روزی دیده، دختر يعقوب و ليه، براي ديدن دخترانی که در دينه، شمشيراهای خود را برداشته، بدون روبرو شدن با کوچکرين همسابagi آنها سکونت داشتند بپرون رفت. **2** وقتی شکيم پسر مقاماتي وارد شهر شدند و تمام مردان را از دم شمشير گذرانيدند. حمور، پادشاه خوي، دينه را ديد او را گرفته، به وي تجازر نمود. **3** آنها حمور و شکيم را گشتند و دينه را از خانه شکيم برداشته، با شکيم سخت عاشق ديه شد و سعي کرد با سختان دلنشن توجه او خود بپرند. **27** سپس پسران يعقوب رفتند و تمام شهر را غارت را به خود جلب نماید. **4** شکيم اين موضوع را با پدر خوش در ميان گلهها و نهاد و از او خواهش کرد که آن دختر را برایش به زني بگيرد. **5** رمهها والاغها و هر چه را که به دستشان رسيد، چه در شهر و چه چيزی نگذشت که اين خير به گوش يعقوب رسيد، ولی چون پسرانش در صحرا، **29** با زنان و اطفال و تمامي اموالي که در خانهها بود براي چراندين گلهها به صحرا رفته بودند، تا مراجعت آنها هيج اقادامي غارت كردن و با خود بپرند. **30** يعقوب به شمعون و لاوي گفت: نکرد. **6** حمور، پدر شکيم، نزد يعقوب رفت تا با او صحبت کند. «شما مرا به درسر انداخته ايد؛ حال کتعانیها و فرزیها و تمامي **7** او وقتی به آنجا رسيد که پسران يعقوب نزد صحرا بگشته بودند. ساكنان اين مزروعون دشمن من خواهند شد. عده ما در برابر آنها ناچير ايشان از شنيدن آنچه بر سر خواهريشان آمده بود به شدت خشمنگين است؛ اگر آنها بر سر ما بريزند، ما را نايد خواهند كرد.» **31** آنها با بودند، زيرا اين عمل زشت حيبت آنها را پايمال کرده بود. **8** حمور خشم جواب دادند: «آيا او می بايست با خواهر ما مانند يك فاحشه به يعقوب گفت: «پرم شکيم دلباخته دختر شماست. خواهش رفشار می کرde؟»

مي کنم وی را به زني به او بدهيد. **9** علاوه بر اين، می توانيم با هم

35

وصلت کييم، دختران خود را به پسران ما بدهيد و دختران ما را براي خدا به يعقوب فرمود: «حال برخيز و به بيت تيل برو. در پسران خود بگيريد. **10** شما می توانيد ميان ما ساكن شويد؛ اين آنجا ساكن شو و مذهبی بساز و آن خدائي را که وقتي از دست سرزمين به روی شما باز است! در اينجا ساكن شويد و با ما تجارت برادرت عيسو می گريختي بر تو ظاهر شد، عبادت نما.» **2** آنگاه کييد. می توانيد در اين سرزمين صاحب املاك شويد. **11** آنگاه يعقوب به تمامي اهل خانه خود دستور داد که پنهانی را که با خود شکيم به پدر و برادران دیده گفت: «خواهش می کنم در حق من اين آورده بودند، دور بيدازند و غسل بگيرند و لیسهایشان را عوض کنند. لطف را بکيد و اجازه دهيد دينه را به زني بگيرم. هر چه به من **3** او به ايشان گفت: «به بيت تيل می رويم تا در آنجا براي خدائي که بگويد خواهم کرد. **12** هر چقدر مهريه و پيشکش بخواهيد به شما به هنگام سختي، دعاهايم را اجابت فرمود و هر جا می رفتم با من خواهم داد. فقط اين دختر را به زني به من بدهيد.» **13** برادران دينه بود، مذهبی بساز.» **4** پس همگي، پنهانی خود و گوشوارههای را به خاطر اين که شکيم خواهريشان را رسووا کرده بود، به نيرنگ به که در گوش داشتند به يعقوب دادند و آنها را زير درخت بلوطي در شکيم و پدرش گفتند: **14** «ما نمی توانيم خواهر خود را به يك خته شکيم دفن کرد. **5** سپس آنها بار ديگر کوج كردن. و ترس خدا بر نشده بدھيم. اين مایه رسواي ما خواهد شد. **15** ولی به يك شرط تمامي شرههای که يعقوب از آنها عبور می کرد قرار گرفت تا به وي حاضریم اين کار را بکنيم، و آن شرط اين است که همه مردان و حمله نکنند. **6** سرانجام به لوز که همان بيت تيل باشد و در سرزمين پسران شما خته شوند. **16** آنگاه دختران خود را به شما خواهيم داد کتعان واقع است، رسيدند. **7** يعقوب در آنجا مذهبی بنا کرد و آن را و دختران شما را براي خود خواهيم گرفت و در بين شما ساكن شده، مذهب خدائي بيت تيل ناميده (چون هنگام فرار از دست عيسو، در يك قوم خواهيم بود. **17** اگر اين شرط را نپذيريد و خته نشويد، بيت تيل بود که خدا بر او ظاهر شد). **8** چند روز پس از آن، دبوره

یعقوب به سفر خود ادامه داد. درین راه فرشتگان خدا بر در همان جا تنها ماند. سپس مردی به سراغ او آمد، تا سپیده صحیح او ظاهر شدند. ۲ یعقوب وقتی آنها را دید، گفت: «این است اردوی خدا!» پس آنجا را متحابی نامید. ۳ آنگاه یعقوب، قاصدانی با غالب شود، مفصل لگن ران او را محکم گرفت، به طوری که لگن این پیام نزد برادر خود عیسو به ادوم، واقع در سرزمین سعیر فرستاد: «پنهادهات یعقوب تا چندی قبل نزد دایی خود لابان سکونت داشتم. ۵ آنکن گواها، الاغها، گوسفندها، غلامان و کنیزان فراوانی به دست آوردهام. این قاصدان را فرستادهام تا تو را از آمدنم آگاه سازند. ۶ یعقوب اسیر، امیدوارم مورد لطف تو قرار بگیرم.» ۷ یعقوب از رساندن پیام، نزد یعقوب برگشته، به وی گفتند: «برادرت عیسو را دیدیم و او الان با چهارصد نفر به استقبال تو می‌آید!» ۸ یعقوب با شنیدن این خبر به نهایت ترسان و مضطرب شد. او افراد خانواده خود را با گلههای رمهها و شترها به دو دسته تقسیم کرد ۹ تا اگر عیسو به یک دسته حمله کند، دسته دیگر بگردید. ۱۰ من لیاقت این همه لطف و محبتی که به گفت: «در اینجا من خدا را رو به رو دیدم و با وجود این هنوز زنده هستم». ۱۱ پس آن مکان را فیلیل (معنی «جههه خدا») نامید. ۱۲ یعقوب هنگام طلوع آفتاب به راه افتاد. او به حاضر صدمه‌ای که به کرد: «ای خدای جدم ابراهیم و خدای پدرم اسحاق، ای خداوندی رانش وارد شده بود، می‌لنجید. ۱۳ سپس یعقوب چنین دعا که به عرق النسا را که در ران است نمی‌خورند، زیرا این قسمت از ران یعقوب بود که در آن شب صدمه دید.

33 آنگاه یعقوب از فاصله دور دید که عیسو با چهارصد نفر اردن گذشتم، چیزی جز یک چوپانستی همراه خود نداشتم، ولی از افراد خود می‌آید. پس فرزندانش را بین لیه و راحیل و دو کنیز اکنون مالک دو گروه هستم! ۱۴ خداوندا، التمس می‌کنم مرا از تقسیم کرد. ۱۵ بدین ترتیب خانواده‌اش را در یک صفت به سه دسته دست برادرم عیسو رهایی دهی، چون از او می‌ترسم. از این می‌ترسم تقسیم کرد. در دسته اول دو کنیز او و فرزندانشان، در دسته دوم لیه و که مبادا او این زنان و کودکان را هلاک کند. ۱۶ به یاد آور که تو فرزندانش و در دسته سوم راحیل و یوسف فرار داشتند. ۱۷ خود یعقوب قول دادهای که مرا برکت دهی و نسل مرا چون شنایهای ساحل دریا نیز در پیشاپیش آنها حرکت می‌کرد. وقی یعقوب به برادرش نزدیک نیز شمار گردانی. ۱۸ یعقوب شب را در آنجا به سر برد و از آنچه با خود داشت این هدایا را برای تقدیم به برادرش عیسو انتخاب کرد: ۱۹ دویست بز ماده، بیست بز نر، دویست میش، بیست قوچ، ۲۰ سی شتر شیرده با پچه‌هایشان، چهل گاو ماده، ده گاو نر، بیست کیستنده! ۲۱ یعقوب گفت: «فرزندانی هستند که خدا به بندوهات عطا ایغ ماده و ده ایغ نر. ۲۲ او آنها را دسته دسته جدا کرده، به خادمانش سپرد و گفت: «از هم فاصله بگیرید و جلوی از من حرکت تعظیم کردند، ۲۳ بعد لیه و فرزندانش و آخر همه راحیل و یوسف پیش شد، هفت مرتبه او را تعظیم کرد. ۲۴ عیسو دوان دوان به استقبال او شافت و او را در آغوش کشیده، پرسید و هر دو گریستند. ۲۵ سپس عیسو نگاهی به زنان و کودکان انداخت و پرسید: «این همراهان تو سی شتر شیرده با پچه‌هایشان، چهل گاو ماده، ده گاو نر، بیست کیستنده! ۲۶ یعقوب گفت: «فرزندانی هستند که خدا به بندوهات عطا ایغ ماده و ده ایغ نر. ۲۷ او آنها را دسته دسته جدا کرده، به فرموده است. ۲۸ آنگاه کنیزان با فرزندانشان جلو آمد، عیسو را که در راه دیدم، چیستنده! ۲۹ یعقوب گفت: «آنها را هدیه من است به چه کسی کار می‌کنید؟ و این حیوانات مال کیست؟» ۳۰ باید بگویند: «اینها متعلق به بندوهات یعقوب می‌باشند و هدایایی است گله و رمه به قدر کافی دارم. آنها را برای خودت نگاه دار.» ۳۱ که برای سرور خود عیسو فرستاده است. خودش هم پشت سر ما یعقوب پاسخ داد: «اگر واقعاً مورد لطف تو واقع شدهام، التمس دارم می‌آید.» ۳۲ یعقوب همین دستورها را به افراد دسته دوم و سوم و به مددیه مرا قبول کنی. دیدن روی تو برای من مانند دیدن روی خدا بود! همه کسانی که بدنیال گلهها می‌آمدند داده، گفت: «وقی به عیسو حال که تو با مهرهایی مرا پذیریتی، ۳۳ پس هدایایی را که به تو رسیدید، همین سخنان را به او بگویند. ۳۴ نیز بگویند: «بندوهات پیشکش کردهام قبول فرمای. خدا نسبت به من بسیار بخششده بوده و یعقوب نیز پشت سر ما می‌آید.» ۳۵ یعقوب با خود فکر کرد: «با این تمام احتیاجاتم را رفع کرده است.» ۳۶ یعقوب آنقدر اصرار کرد تا عیسو هدایایی که جلوی از خودم می‌فرستم او را نم خواهم کرد. پس از آن آنها را پذیریت. ۳۷ عیسو گفت: «آماده شو تا برویم. من و افرادم وقتی او را بینم شاید مرا پذیرید.» ۳۸ پس او هدایا را جلوی فرستاد اما تو را همراهی خواهیم کرد. ۳۹ یعقوب گفت: «چنانکه می‌بینی خودش شب را در اردوگاه به سر برد. ۴۰ شبانگاه یعقوب برخاست و بعضی از پچه‌ها کوچکید و رمهها و گلهها نوزادانی دارند که اگر آنها دو همسر و کنیزان و یازده پسر و تمام اموال خود را برداشته، به کنار را به سرعت برانیم همگی تلف خواهند شد. ۴۱ ای سرور، شما رود اردن آمد و آنها را از گذرگاه بیوq به آن طرف رود فرستاد و خود

12 گفت: «بین، تمام قوچهایی که با میشها جفتگیری می‌کنند گفت: «پدر، از این که نمی‌توانم در حضور تو بایستم مرا ببخش، خطدار، خالدار و ابلق هستند، زیرا از آنچه که لابان به تو کرده است چون عادت زنان بر من است.» **36** یعقوب دیگر طاقت نیاورد و با آگاه هستم. **13** من همان خدایی هستم که در بیتل به تو ظاهر عصباتی به لابان گفت: «جه جرمی مرتكب شدهام که مرا اینچنین شدم، جایی که مستونی از سنگ بر پا نموده بر آن روغن ریختی و نذر تعقیب کردی؟ **37** حال که تمام اموالم را تفتشی کردی، چه چیزی کردی که مرا پیروی کنی. اکنون این دیار را ترک کن و به وطن خود یافته؟ اگر از مال خود چیزی یافته‌ای آن را پیش همه مدان خودت و بازگرد.» **38** **14** راحیل و لیه در جواب یعقوب گفتند: «در هر حال مردان من بیاور تا آنها بیبند و قضاویت کنند که از آن کیست! چیزی از ثروت پدرمان به ما نخواهد رسید، **15** زیرا او با ما مثل در این بیست سال که نزد تو بوده‌ام و از گله تو مراقبت نموده‌ام، بیگانه رفقار کرده است. او ما را فروخه و پولی را که از این بابت حتی یکی از بچه‌های حیوانات تلف نشد و هرگز یکی از آنها را دریافت داشته، تماماً صاحب کرده است. **16** ثروتی که خدا از نخوردم. **39** اگر حیوان درنده‌ای به یکی از آنها حمله می‌کرد و آن اموال پدرمان به تو داده است، به ما و فرزندانمان تعلق دارد. پس را می‌کشت، حتی بدون این که به تو بگوییم، توانش را می‌دادم. آنچه خدا به تو فرموده است انجام بده.» **17** روزی هنگامی که لابان آگر گوستندی از گله در روز یا در شب درزدیده می‌شد، مرا مجبور برای چیدن پشم گله خود بیرون رفته بود، یعقوب بدون اینکه او را از می‌کردی پیش را بدhem. **40** در گرامی سوزان روز و سرمای شدید قصد خود آگاه سازد، زنان و فرزندان خود را بر شترها سوار کرده، تمام شب، بدون این که خواب به چشمانم راه دهم، برای تو کار کردم. گله‌ها و اموال خود را که در قلّان ارام فراهم اورده بود برداشت تا نزد **41** آری، بیست سال تمام برای تو حزمت کشیدم، چهارده سال پدرش اسحاق به زمین کعنان بود. پس با آنچه که داشت گریخت. به خاطر دو دخترت و شش سال برای به دست آوردن این گله‌ای او با خانواده از رود فرات عبور کرد و به سوی کوهستان جلعاد پیش که دارم! تو بارها حق مرا پایمال کردي. **42** اگر رحمت خدای رفت. (در ضمن راحیل بُنهای خاندان پدرش را درزدید و با خود برد). جدم ابراهیم و هیبت خدای پارم اسحاق با من نمی‌بود، اکنون مرا **22** سه روز بعد، به لابان خبر دادند که یعقوب فرار کرده است. **23** تهییدست روانه می‌کردی. ولی خدا مصیبت و زحمات مرا دیده و به پس او چند نفر را با خود برداشت و با شتاب به تعقیب یعقوب همین سبب دیشب بر تو ظاهر شده است. **43** لابان گفت: «زنان پرداخت و پس از هفت روز در کوهستان جلعاد به او رسید. **24** تو، دختران من و فرزندانست، فرزندان من و گله‌ها و هر آنچه که داری همان شب، خدا در خواب بر لابان ظاهر شد و فرمود: «مراقب باش از آن من است. پس اموزو چگونه می‌توانم به دختران و نوهایم ضرر حرفی به یعقوب نزندی.» **25** یعقوب در کوهستان جلعاد خیمه زده بود بر سرمان؟ **44** حال بیا به مم عهد بنیدم و از این پس طبق آن عمل که لابان با افادش به او رسید. او نزد در آنجا خیمه خود را بر پا کنیم.» **45** پس یعقوب سنگی برداشت و آن را به عنوان نشانه عهد، کرد. **26** لابان از یعقوب پرسید: «چرا مرا فرب دادی و دختران مرا به صورت ستونی بر پا کرد **46** و به همراهان خود گفت که سنگها مانند اسرiran جنگی برداشتی و رفتی؟ **27** چرا به من خیر ندادی تا گرد آورند و آنها را به صورت توده‌ای بر پا کنند. آنگاه یعقوب و لابان جشی برایان بر پا کنم و با سار و آوار شما را روانه سازم؟ **28** لاقل با هم در پای توده سنگها غذا خوردند. **47** آنها آن تقدی سنگها را می‌گذاشتی نوها و دخترانم را بیوسم و با آنها خداحافظی کنم! کار «توده شهادت» نامیدند که به زبان لابان بچرسهلهوتا و به زبان یعقوب احتمانه‌ای کردی! **29** قدرت آن را دارم که به تو صدمه بر سرمانم، ولی جلعید خوانده می‌شد. لابان گفت: «اگر یکی از ما شرایط این عهد شب گذشته خدای پدرت بر من ظاهر شده، گفت: «مراقب باش را رعایت نکن، این سنگها علیه او شهادت خواهد داد.» **49** حرفی به یعقوب نزندی.» **30** از همه اینها گذشته، تو که می‌خواستی همچنین آن توده سنگها را مصطفه (یعنی «برج دیدبانی») نام نهادند، بروی و اینقدر آرزو داشتی که به زادگاه خویش بازگرددی، دیگر چرا چون لابان گفت: «وقتی که ما از یکدیگر دور هستیم، خداوند بر ما بُنهای مرا مزادیدی؟» **31** یعقوب در جواب وی گفت: «علت فرار دیدبانی کند. **50** اگر تو با دخترانم با خشونت فقار کنی با زنان پنهانی من این بود که می‌ترسیدم به زور دخترهای را از من پس دیگری بگیری، من نخواهم فهمید، ولی خدا آن را خواهد دید.» **51** **32** اما در مورد بُنهایت، هر که از ما آنها را درزدیده باشد، لابان افود: «اين توده و اين ستون را بینن که آن را میان ما بگیری. **33** اینها شاهد عهد ما خواهند بود. هیچکی از ما نهاید به این مردان قسم می‌خورم آن را بدون چون و چرا به تو پس بدhem.» **34** یعقوب دادم به دیگری از این توده پگذرد. **53** خدای جد ما ابراهیم و یعقوب نمی‌دانست که راحیل بُنهای را با خود اوردene است. **35** لابان خدای جد ما ناخور میان ما داوری کند. **36** سپس یعقوب به هیبت به جستجو پرداخت. اول خیمه یعقوب، بعد خیمه لیه و سپس خیمه خدای پدرش اسحاق قسم یاد نمود که این را نگه دارد. **54** کنیزان یعقوب را جستجو کرد، ولی بُنهای را نیافت. سرانجام به خیمه آنگاه یعقوب در همان کوهستان برای خداوند قریانی کرد و همراهانش راحیل رفت. **34** راحیل که بُنهای را درزدیده بود، آنها را زیر جهاز را به مهمانی دعوت نموده، با ایشان غذا خورد و همگی شرب در شتر پنهان نموده، روی آن نشسته بود! پس با این که لابان با دقت آنجا به سر بردن. **55** لابان صبح زود برخاسته، دختران و نوهایش را داخل خیمه را جستجو کرد چیزی پیدا نکرد. **35** راحیل به پدرش بوسید و آنها را برکت داد و به خانه خویش مراجعت نمود.

نامید. ۹ وقتی لیه دید که دیگر حامله نمی‌شود، کنیز خود زلفه را به کنم. اینها مزد من خواهد بود. ۳۳ از آن به بعد، اگر حتی یک پر یعقوب به زنی داد. ۱۰ زلفه برای یعقوب پسری زاید. ۱۱ لیه گفت: یا گوسفند سفید در میان گله من یافته، بدان که من آن را از تو «خوشبختی به من روی آورده است»، پس او را جاد نامید. ۱۲ «دزدیده‌ام». ۳۴ لابان گفت: «آنجه را که گفته قبول می‌کنم». ۳۵ سپس زلفه دومین پسر را برای یعقوب زاید. ۱۳ لیه گفت: «چقدر پس همان روز لابان تمام برهای نزی که خطدار و خالدار بودند و خوشحال هستم! اینک زبان مرزا زی خوشحال خواهند داشت.» پس برهای ماده‌ای که ابلق و خالدار بودند و تمامی برههای سیاه رنگ را او را آشیر نامید. ۱۴ روزی هنگام درو گندم، روثین مقداری مهرگیاه جدا کرد و به پسرانش سپرد. ۳۶ آنگاه آنها را به فاصله سه روزه راه از که در کشتزاری روپیده بود، یافت و آن را برای مادرش لیه آورد. یعقوب دور کرد. در ضمن، خود یعقوب در آنجا ماند تا بقیه گله لابان راحیل از لیه خواهش نمود که مقداری از آن را به وی پدیده. ۱۵ اما را بچراست. ۳۷ آنگاه یعقوب شاخه‌ای سیز و تازه درختان بید و لیه به او جواب داد: «کافی نیست که شورم را از دستم گرفته، بادام و چنار را گند و خطهای سفیدی بر روی آنها تراشید. ۳۸ این حالا می‌خواهی مهرگیاه پسرم را هم از من بگیری؟» راحیل گفت: چوپها را در کنار آبشخور قرار داد تا وقتی که گله‌ها برای خودن آب «اگر مهرگیاه پسرت را به من بدهی، من هم اجازه می‌دهم امتنب با می‌ایند، آنها را بینند. وقتی گله‌ها برای خودن آب می‌آمدند، و یعقوب بخواهی. ۱۶ آن روز عصر که یعقوب از صحراء برمی‌گشت، می‌خواستند چفتگیری کنند، ۳۹ جلوی چوپها با یکدیگر چفتگیری لیه به استقبال و شناخت و گفت: «امشب باید با من بخواهی، زیرا می‌کردند و برههایی می‌زایدند که خطدار، خالدار و ابلق بودند. تو را در مقابل مهرگیاهی که پسرم یافته است، اجیر کردهام!» پس ۴۰ یعقوب، این برههای را از گله لابان جدا می‌کرد و به گله خود یعقوب آن شب با وی همیست شد. ۱۷ خدا دعاها وی را اجابت می‌افروزد. به این ترتیب او با استفاده از گله لابان، گله خودش را فرمود و او حامله شده، پنجه‌من پسر خود را زاید. ۱۸ لیه گفت: بزرگ می‌کرد. ۴۱ در ضمن هرگاه حیوانات ماده قوی می‌خواستند «چون کنیز خود را به شوهرم دادم، خدا به من پاداش داده است.» چفتگیری کنند، یعقوب چوپها را در آبشخور جلوی آنها قرار می‌داد تا پس او را پیاسکار نامید. ۱۹ او بار دیگر حامله شده، ششمین پسر را کنار آنها چفتگیری کنند. ۴۲ ولی اگر حیوانات ضعیف بودند، برای یعقوب زاید، ۲۰ و گفت: «خدا به من هدیه‌ای نیک داده چوپها را در آنجا نمی‌گذاشت. بنابراین حیوانات ضعیف از آب لابان و است. از این پس شوهرم را احترام خواهد کرد، زیرا برایش شش پسر حیوانات قوی از آن یعقوب می‌شدند. ۴۳ بدین ترتیب یعقوب بسیار زایدیده‌ام. پس او را زیبولون (معنی «احترام») نامید. ۲۱ مدتی پس از ثروتمند شد و صاحب کنیزان و غلامان، گله‌های بزرگ، شترها و آن دختری زاید و او را دیبه نامید. ۲۲ سپس خدا راحیل را به یاد آورد الاعفهای زیادی گردید.

و دعای وی را اجابت نموده، فرزندی به او پخشید. ۲۳ او حامله ۳۱ روزی یعقوب شنید که پسران لابان می‌گفتند: «یعقوب همه شده، پسری زاید و گفت: «خدا این نیک را از من برداشته است.» ۲۴ سپس افروزد: «ای کاش خداوند پسر دیگری هم به من بدهد!» دارایی پدر ما را گرفته و از اموال پدر ماست که اینچنین ثروتمند شده پس او را یوسف نامید. ۲۵ بعد از آنکه راحیل یوسف را زاید، یعقوب ۲ یعقوب بهزادی دریافت که رفتار لابان با وی مثل سابق به لابان گفت: «قصد دارم به وطن خویش بازگردم. ۲۶ اجازه بده ۲۷ در این موقع خداوند به یعقوب فرمود: «به سرزمین زنان و فرزندان را برداشته با خود ببرم، چون می‌دانی با خدمتی که به پدرانست و نزد خویشاوندانست بازگرد و من با تو خواهم بود.» ۴ پس تو کردام بهای آنها را تمام و کمال به تو پرداختم!» ۲۸ لابان به یعقوب، برای راحیل و لیه بیمام فرستاد که به صحراء، جایی که گله او وی گفت: «خواهش می‌کنم مرا ترک نکن، زیرا از روی قال فهمیده‌ام هست، بیانند تا با آنها صحبت کنند. ۵ وقتی آمدند یعقوب به آنها که خداوند به خاطر تو مرا برکت داده است. ۲۹ هر چقدر مزد گفت: «من متوجه شده‌ام که رفتار پدر شما با من مثل سابق دوستانه بخواهی به تو خواهم داد.» ۳۰ یعقوب جواب داد: «خوب می‌دانی نیست، ولی خدای پدرم مرا ترک نکرده است. ۶ شما می‌دانید که با که طی سالیان گذشته با چه وفاداری به تو خدمت نموده‌ام و چگونه چه کوشش طاقت فرسایی به پدرتان خدمت کردام، ۷ اما او بارها از گله‌هایی مواطبت کردام. ۳۱ قبیل از اینکه پیش تو بیایم، گله و حق مرا پایمال کرده و مرا فربد داده است. ولی خدا نگذشت او رمه چندانی نداشتی ولی اکنون اموالت بی نهایت زیاد شده است. به من ضریز برساند؛ ۸ زیرا هر وقت پدرتان می‌گفت: «حیوانات خداوند به خاطر من از هر نظر به تو برکت داده است. اما من الان خالدار از آن تو باشند،» تمامی گله برههای خالدار می‌آورند و موقعی باید به فکر خانواده خود باشم و برای آنها تدارک بینیم. ۳۲ لابان که از این فکر منصرف می‌شد و می‌گفت: «تمام خطدارها مال تو بار دیگر پرسید: «چقدر مزد می‌خواهی؟» یعقوب پاسخ داد: «لازم باشند،» آنگاه تمام گله برههای خطدار می‌زایدند! ۹ بدین طریق نیست چیزی به من بدهی. فقط این یک کار برای من بکن و من خدا اموال پدر شما را گرفته و به من داده است. ۱۰ «هنگامی که باز از گله‌هایی مراقبت خواهم کرد. ۳۳ اجازه بده امروز به میان فصل چفتگیری گله فرا رسید، در خواب دیدم قوهچهایی که با میشها گله‌های تو بروم و تمام گوسفندان ابلق و خالدار و تمام برههای سیاه چفتگیری می‌کردند خطدار، خالدار و ابلق بودند. ۱۱ آنگاه فرشته رنگ و همه برههای ابلق و خالدار را به جای اجرت برای خود جدا خدا در خواب به من گفت: «یعقوب! و من گفتم: «بله، امر بفرما!»

روغن زیتون ریخت. ۱۹ او آن مکان را بیت تیل (یعنی «خانه خدای») می‌داشت که این سالها در نظرش چند روز آمد. ۲۱ آنگاه یعقوب به این شهر پیش از آن لوز بود. ۲۰ آنگاه یعقوب نذر کرده لابان گفت: «مدت قرارداد ما تمام شده و موقع آن رسیده است که گفت: «اگر خدا در این سفر با من باشد و مرا محافظت نماید و راحیل را به زنی بگیرم». ۲۲ لابان همه مردم آنچه را دعوت کرده، خوارک و پوشک به من بدهد، ۲۱ و مرا به سلامت به خانه پدرم ضیافتی بر پا نمود. ۲۳ وقتی هوا تاریک شد، لابان دختر خود لیه را بازگرداند، آنگاه یهود خدای من خواهد بود؛ ۲۲ و این ستونی که به حججه فستاد و یعقوب با وی همبستر شد. ۲۴ (لابان کسیری به عنوان یادبود بر پا کردم، مکانی خواهد بود برای عبادت خدا و دهیک نام زلفه به لیه داد تا او را خدمت کنند). ۲۵ اما صبح روز بعد، یعقوب به جای راحیل، لیه را در حججه خود یافت. پس رفته، به هر چه را که او به من بدهد به وی باز خواهم داد.»

لابان گفت: «این چه کاری بود که با من کردی؟ من هفت سال

29

یعقوب به سفر خود ادامه داد تا به سرزمین مردمان مشرق برای تو کار کردم تا راحیل را به من بدهی. چرا مرا فریب دادی؟» رسید. ۲ در صحراء چاهی دید که سه گله گوسفند کار آن خواهدید ۲۶ لابان جواب داد: «رسم ما بر این نیست که دختر کوچکتر را بودند، زیرا از آن چاه، به گله‌ها آب می‌دادند. اما سنگی بزرگ بر زدتر از دختر بزرگ‌تر شوهر بدھیم. ۲۷ صیر کن تا هفت‌هه عروسی لیه دهانه چاه قرار داشت. ۳ (رسم بر این بود که وقتی همه گله‌ها بگذرد، بعد راحیل را نیز به زنی بگیر، مشروط بر اینکه قول بدھی جمع می‌شدند، آن سنگ را از سر چاه برمی‌دانستند و پس از سیراب هفت سال دیگر برایم کار کنی.» ۲۸ یعقوب قبول کرد و لابان پس کردن گله‌ها، دویاره سنگ را بر سر چاه می‌غلستانیدند. ۴ یعقوب نزد از پایان هفت‌هه عروسی لیه، دختر کوچک خود راحیل را هم به یعقوب چوپانان رفت و از آنها پرسید که از کجا هستند. گفتند از حران داد. ۲۹ (لابان کسیری به نام پاهله به راحیل داد تا او را خدمت هستند. ۵ به ایشان گفت: «آیا لابان نوی ناحور را می‌شناسید؟» کنند). ۳۰ یعقوب با راحیل نیز همبستر شد و او را بیشتر از لیه گفتند: «بله، او را می‌شناسیم.» ۶ یعقوب پرسید: «حال او خوب دوست می‌داشت و به خاطر او هفت سال دیگر برای لابان کار کرد. است؟» گفتند: «بله، حالش خوب است. اینک دخترش راحیل نیز ۳۱ وقتی خداوند دید که یعقوب لیه را دوست ندارد، لیه را مورد با گله‌اش می‌آید.» ۷ یعقوب گفت: «هنوز تا غروب خیلی مانده لطف خود قرار داد و او بچه‌دار شد، ولی راحیل نازا ماند. ۳۲ آنگاه است. چرا به گوسفندها آب نمی‌دهید تا دویاره بروند و بچرند؟» ۸ لیه حامله شد و پسری زاید. او گفت: «خداوند مصیبت مرا دیده جواب دادند: «تا همه گله‌ها سر چاه نیایند ما نمی‌توانیم سنگ را است و بعد از این شوهرم را دوست خواهد داشت.» پس او را زوین بدراریم و گله‌هایمان را سیراب کنیم.» ۹ در حالی که این گفتگو نامید، زیرا گفت: «خداوند مصیبت مرا دیده است، اکنون شوهرم مرا ادامه داشت، راحیل با گله پدرش سر رسید، زیرا او نیز چوپان بود. دوست خواهد داشت.» ۳۳ او بار دیگر حامله شده، پسری به دنیا ۱۰ وقتی یعقوب دختر دایی خود، راحیل را دید که با گله لابان آورد و او را شمعون نامید، زیرا گفت: «خداوند شنید که من مورد می‌آید، سنگ را از سر چاه برداشت و گله او را سیراب نمود. ۱۱ بی‌مهری قرار گرفته‌ام و پسر دیگری به من داد.» ۳۴ لیه باز هم سپس یعقوب، راحیل را بوسیده، با صدای بلند شروع به گریستن حامله شد و پسری به دنیا آورد و او را لایی نامید، زیرا گفت: «اینک نمود! ۱۲ یعقوب خود را معرفی کرد و گفت که خویشاوند پدرش و مطمئناً شوهرم به من دلبسته خواهد شد، زیرا این سوینم پسری است پسر ریکاست. راحیل به محض شنیدن سخنان او، دوان دوان به منزل که برایش به دنیا آورده‌ام.» ۳۵ بار دیگر او حامله شد و پسری به دنیا شناخت و پدرش را باخبر کرد. ۱۳ چون لابان خیر آمدن خواهزاده آورد و او را پهونا نامید، زیرا گفت: «این بار خداوند را ستایش خواهم خود یعقوب را شنید به استقبالش شناخت و او را در آغوش گرفته، نمود.» آنگاه لیه از زایدین بازیستاد.

بوسید و به خانه خود آورد. آنگاه یعقوب داستان خود را برای او شرح

30

راحیل وقتی فهمید نازاست، به خواهر خود حسد برد. او به داد. ۱۴ لابان به او گفت: «تو از گوشت و استخوان من هستی!» ۱۵ لابان به او گفت: «تو نیاید به یعقوب گفت: «به من فرزندی بده، اگر نه خواهم مرد!» ۲ یعقوب یک ماه بعد از آمدن یعقوب، لابان به او گفت: «تو نیاید به یعقوب گفت: «تو فرزندی بده، اگر نه خواهم مرد!» ۲ یعقوب دلیل اینکه خویشاوند من هستی برای من مجانی کار کنی. بگو خشمگین شد و گفت: «مگر من خدا هستم که به تو فرزند بدھم؟ چقدر مزد به تو بدھم؟» ۱۶ لابان دو دختر داشت که نام دختر اوست که تو را نازا گردانیده است.» ۳ راحیل به او گفت: «با بزرگ لیه و نام دختر کوچک راحیل بود. ۱۷ لیه چشمانی ضعیف کنیم بهله همبستر شو تا از طریق او صاحب فرزندان شوم.» ۴ پس داشت، اما راحیل زیبا و خوش‌اندام بود. ۱۸ یعقوب عاشق راحیل کنیز خود پلهه را به همسری به یعقوب داد و او با وی همبستر شد. شده بود. پس به لابان گفت: «اگر راحیل، دختر کوچک را به ۵ بهله حامله شد و پسری برای یعقوب زاید. ۶ راحیل گفت: همسری به من بدهی، هفت سال برای تو کار خواهم کرد.» ۱۹ «خدا دعایم را شنیده و به داد رسیده و اینک پسری به من بخشیده لابان جواب داد: «قبول می‌کنم. ترجیح می‌دهم دخترم را به تو که از است»، پس او را دان (یعنی «دادرسی») نامید. ۷ بهله باز آبستن بستگانم هستی بدھم تا به یک بیگانه.» ۲۰ یعقوب برای ازدواج با شد و دومنی پسر را برای یعقوب زاید. ۸ راحیل گفت: «من با راحیل هفت سال برای لابان کار کرد، ولی به قدری راحیل را دوست خواهر خود سخت مبارزه کرد و بر او پیروز شدم»، پس او را نفعتی

کنم و مطمئن شوم که واقعاً عیسو هستی». 22 یعقوب نزد پدرش عیسو قصد جان او را دارد. 43 ریکا به یعقوب گفت: «کاری که رفت و پدرش بر دستها و گردن او دست کشید و گفت: «صداء، باید بکنی این است: به حران نزد دایی خود لابان فرار کن. 44 صدای یعقوب است، ولی دستها، دستهای عیسو!» 23 اسحاق او را متدی نزد او بمان تا خشم پرادرت فرو نشینید 45 و کاری را که نشناخت، چون دستهای عیسو پمپ بود. پس یعقوب را نسبت به او کردۀ ای فراموش کرد؛ آنگاه برای تو پیغام می‌فرستم تا برکت داده، 24 پرسید: «آیا تو واقعاً عیسو هستی؟» یعقوب جواب پرگردی. چرا هر دو شما را در یک روز از دست بدhem؟» 46 سپس داد: «بله پدر.» 25 اسحاق گفت: «پس غذا را نزد من بیاور تا ریکا نزد اسحاق رفته به او گفت: «از دست زنان حبیتی عیسو جانم بخورم و بعد تو را برکت دهم.» یعقوب غذا را پیش او گذاشت و به لب رسیده است. حاضرم بهمیر و نبینم که پسرم یعقوب یک دختر اسحاق آن را خورد و شارای را هم که یعقوب پیاش آزاد بود، نوشید. حبیتی را به زنی بگیرد.

26 بعد گفت: «پسرم، نزدیک بیا و مرا بیوس.» 27 یعقوب جلو 28 پس اسحاق یعقوب را فراخوانده، او را برکت داد و به او رفت و صورتش را بوسید. وقتی اسحاق لباسهای او را ببیند به او برکت داده، گفت: «بیو پسرم چون رایجه خوشی صحرایی است گفت: «با هیچ یک از این دختران کدعانی ازدواج نکن. 2 بلکه بلند که خداوند آن را برکت داده باشد. 28 خدا باران بر زمینت پیاراند تا شو و به فدان آرام، به خانه پدر پرگرت بتوئیل برو و با یکی از دختران محصولات فراوان باشد و غله و شرابت افزوده گردد. 29 قمهای دایی خود لابان ازدواج کن. 3 خدای قادر مطلق تو را برکت دهد و بسیاری تو را بندگی کنند، بر پرادرات سروی کنی و همه خویشانت به تو فرزندان بسیار بیخشد تا از نسل تو قبایل زیادی به وجود آید! 4 تو را تعظیم نمایند. لعنت بر کسانی که تو را لعنت کنند و برکت بر او بیرکتی را که به ابراهیم وعده داد، به تو و نسل تو دهد تا صاحب آنانی که تو را برکت دهدن. 30 پس از این که اسحاق یعقوب را این سزمینی که خدا آن را به ابراهیم بخشیده و اکنون در آن غربی برکت داد، یعقوب از اتاق خارج شد. به محض خروج او، عیسو از هستیم بشوی.» 5 اسحاق یعقوب را روانه نمود و او به فدان آرام، شکار بازگشت. 31 او نیز غذایی را که پدرش دوست می‌داشت، نزد دایی خود لابان، پسر بتوئیل ارامی رفت. 6 عیسو فهمید که تهیه کرد و پیاش آورد و گفت: «اینک غذایی را که دوست داری با پدرش اسحاق از دختران کدعانی بیزار است، و یعقوب را از گرفتن زن گوشت شکار برایت پنه و آورده‌ام. برخیز؛ آن را بخور و مرا برکت کدعانی برخدر داشته و پس از برکت دادن او، وی را به فدان آرام بدل.» 32 اسحاق گفت: «تو کیستی؟» عیسو پاسخ داد: «من پسر فرستاده است تا از آنجا زنی برای خود بگیرد و یعقوب هم از پدر و ارشد تو عیسو هستم.» 33 اسحاق در حالی که از شدت ناراحتی مادر خود اطاعت کرده به فدان آرام رفته است. 9 پس عیسو هم نزد می‌لرزید گفت: «پس شخصی که قبل از تو برای من غذا آورد و من خاندان عمومیش اسماعیل که پسر ابراهیم بود رفت و علاوه بر زنانی آن را خورد، او را برکت دادم چه کسی بود؟ هر که بود برکت را از که داشت، محلت، دختر اسماعیل، خواهر نیابت را نیز به زنی آن خود کرد.» 34 عیسو وقتی سخنان پدرش را شنید، فریادی تلخ و گرفت. 10 پس یعقوب پیشیغ را به قصد حران ترک نمود. 11 بلند براورد و گفت: «پدر، مرا برکت بده! تمنا می‌کنم مرا نیز برکت همان روز پس از غروب آفتاب، به مکانی رسید و خواست شب را در بدنه!» 35 اسحاق جواب داد: «برادرت به اینجا آمد، مرا فریب آنچا به سر برد. پس سنگی برداشت و زیر سر خود نهاده، همان داد و برکت تو را گرفت.» 36 عیسو گفت: «بی دلیل نیست که جا خواهد. 12 در خواب نزدبانی را دید که پایه آن بر زمین بود و او را یعقوب نامیده‌اند، زیرا دو بار مرا فریب داده است. اول حق سرش به آسمان می‌رسد و فرشتگان خدا از آن بالا و پایین می‌روند نخست زادگی مرا گرفت و حالا هم برکت مرا. ای پدر، آیا حتی 13 و خداوند بر بالای نزدبان ایستاده است. سپس خداوند چنین یک برکت هم برای من نگه نداشته؟» 37 اسحاق به عیسو پاسخ فرمود: «من خداوند، خدای ابراهیم و خدای پردر اسحاق هستم. داد: «من او را سرور تو قرار دادم و همه خویشاں را غلامان وی زمینی که روی آن خواهیده ای از آن توست. من آن را به تو و نسل تو گردانیدم. محصول غله و شراب را نیز به او دادم. دیگر چیزی باقی می‌بخشم.» 14 فرزندان تو چون غبار زمین، بی شمار خواهند شد! از نمانده که به تو بدهم.» 38 عیسو گفت: «آیا فقط همین برکت را مشرق تا مغرب، و از شمال تا جنوب را خواهند پوشانید. تمامی مردم داشتی؟ ای پدر، مرا هم برکت بده!» و زارزار گریست. 39 اسحاق زمین توسط تو و نسل تو برکت خواهند یافت. 15 هر جا که بروی گفت: «باران بر زمینت نخواهد بارید و محصول زیاد نخواهی داشت. من با تو خواهم بود و از تو حمایت نموده، دوباره تو را به سلامت به 40 به شمشیر خود خواهی زیست و پرادر خود را بندگی خواهی این سزمین بار خواهیم آورد. تا آنچه به تو و عده داده‌ام به جا نیاوم تو کرد، ولی سرانجام خود را از قید او رها ساخته، آزاد خواهی شد.» را رها نخواهیم کرد.» 16 سپس یعقوب از خواب بیدار شد و گفت: 41 عیسو از یعقوب کینه به دل گرفت، زیرا پدرش او را برکت داده «بدون شک خداوند در این مکان حضور دارد و من ندانستم!» 17 بود. او با خود گفت: «پدرم بزودی خواهد مرد؛ آنگاه یعقوب را پس ترسید و گفت: «این چه جای ترسناکی است! این است خانه 42 اما ریکا از نقشه پسر بزرگ خود عیسو آگاه خدا و این است دروازه آسمان!» 18 پس یعقوب صبح زود براحت شد، پس به دنبال یعقوب پسر کوچک خود فرستاد و به او گفت که سنگی را که زیر سر نهاده بود، چون ستونی بر پا داشت و بر آن

دید که اسحاق با همسرش ریکا شوختی می‌کند. ۹ پس ایمیلک، است.» ۳۰ پس اسحاق ضیافتی برای آنها بر پا نمود و آنها خوردند و اسحاق را نزد خود خوانده، به او گفت: «چرا گفته‌ی ریکا خواهرت آشامیدند.» ۳۱ صبح روز بعد برخاستند و هر یک از آنها قسم خوردند است، در حالی که زن تو می‌باشد؟» اسحاق در جواب گفت: که به یکدیگر ضریز نرسانند. سپس اسحاق ایشان را به سلامتی به «چون می‌ترسیدم برای تصاحب او مرا بکشند.» ۱۰ آییملک گفت: سرمینشن روانه کرد. ۳۲ در همان روز، غلامان اسحاق آمدند و او «این چه کاری بود که با ما کردی؟ آیا فکر نکردی که ممکن است را از چاهی که می‌کندند خبر داده، گفتند که در آن آب یافته‌اند. یکی از مردم ما با او یه می‌ست شود؟ در آن صورت ما را به گناه بزرگی ۳۳ اسحاق آن را شیع (معنی «سوگد») نامید و شهری که در آنجا دچار می‌ساختی.» ۱۱ سپس ایمیلک به همه اعلام نمود: «هر کس بنا شد، پرشیع (معنی «چاه سوگند») نامیده شد که تا به امروز به به این مرد و همسر وی زبان رساند، کشته خواهد شد.» ۱۲ اسحاق پسر اسحاق در سن چهل سالگی در جرار به زراعت مشغول شد و در آن سال صد برابر بذری که بودیه، دختر بیری حیتی و بسمه دختر ایلون حیتی را به زنی گرفت. کاشته بود درو کرد، زیرا خداوند او را برکت داده بود. ۱۳ هر روز بر ۳۵ این زنان زندگی را بر اسحاق و ریکا تلحظ کردند.

دارای او افزوده می‌شد و طولی نکشید که او مرد بسیار ثروتمندی ۲۷ اسحاق پیر شده و چشمانش تار گشته بود. روزی او پسر شد. ۱۴ وی گله‌ها و رمه‌ها و غلامان بسیار داشت به طوری که فلسطینی‌ها بر او حسد می‌بردند. ۱۵ پس آنها چاههای آبی را که بزرگ خود عیسو را فراخواند و به او گفت: «پسرم.» عیسو پاسخ غلامان پدرش ابراهیم در زمان حیات ابراهیم کنده بودند، با خاک پرداد: «بله، پدرم.» ۲ اسحاق گفت: «من دیگر پر شده‌ام و بایان کردند. ۱۶ آییملک پادشاه نیز از او خواست تا سرمینشن را ترک کند زندگی‌ام فرا رسیده است. ۳ پس تیر و کمان خود را بردار و به او گفت: «به جایی دیگر برو، زیرا تو از ما بسیار ثروتمندتر و صحرا برو و حیوانی براهم شکار کن ۴ و از آن، خوارکی مطابق میلم قدرتمندتر شده‌ای.» ۱۷ پس اسحاق آنجا را ترک نموده، در دره آماده ساز تا خورم و پیش از مرگم تو را برکت دهم.» ۵ ریکا جرار ساکن شد. ۱۸ او چاههای آبی را که در زمان حیات پدرش سخنان آنها را شنید. وقتی عیسو برای شکار به صحرا رفت، ۶ ریکا، کنده بودند و فلسطینی‌ها آنها را پُر کرده بودند، دویاره کند و همان یعقوب را نزد خود خوانده، گفت: «شنبیدم که پدرت به عیسو چنین نامهایی را که قیلاً پدرش بر آنها نهاده بود بر آنها گذاشت. ۱۹ می‌گفت: ۷ «قداری گوشت شکار براهم بیاور و از آن غذایی براهم غلامان او نزد چاه تازه‌ماهی در دره جرار کنده، در قعر آن به آب روان بیز تا بخورم. من هم قبل از مرگم در حضور خداوند تو را برکت رسیدند. ۲۰ سپس چوپانان جرار آمدند و با چوپانان اسحاق به نزاع پرداخته، گفتند: «این چاه به ما متعلق دارد.» پس اسحاق آن چاه را عیسق (معنی «نزاع») نامید. ۲۱ غلامان اسحاق چاه دیگری گوشت آنها غذایی را که پدرت دوست می‌دارد بپیش تهیه کنم. ۱۰ گفتند و باز بر سر آن مشاجره‌ای درگرفت. اسحاق آن چاه را سلطنه (معنی «دشمنی») نامید. ۲۲ اسحاق آن چاه را نیز ترک نموده، چاه ۱۱ یعقوب جواب داد: «عیسو مردی است پُر مو، ولی بدن من مو دیگری کند، ولی این بار نزاعی درنگرفت. پس اسحاق آن را حربوت ندارد. ۱۲ اگر پدرم به من دست بزند و بفهمد که من عیسو نیستم، فرمود: «من خدای پدرت ابراهیم هستم. ترسان مباش، چون من با تو یعقوب دستور مادرش را اطاعت کرد و بزغاله‌ها هستم. من تو را برکت خواهم داد و به خاطر بندۀ خود ابراهیم نسل را آورد و ریکا خوارکی را که اسحاق دوست می‌داشت، تهیه کرد. تو را زیاد خواهم کرد.» ۲۵ آنگاه بهترین لباس عیسو را که در خانه بود به یعقوب داد تا بر تن را پرستش نمود. او در همان جا ساکن شد و غلامانش چاه دیگری کنده. ۱۶ سپس پوست بزغاله را بر دستها و گردن او بست، ۱۷ و فرمانده سپاهش فیکول از جرار نزد اسحاق آمدند. ۲۷ اسحاق از به دست یعقوب داد. ۱۸ یعقوب آن غذا را نزد پدرش برد و گفت: ایشان پرسید: «چرا به اینجا آمده‌اید؟ شما که مرا با خصوصت از نزد «پدرم!» اسحاق جواب داد: «بله، کیستی؟» ۱۹ یعقوب گفت: خود رانید!» ۲۸ پاسخ دادند: «ما آشکارا می‌بینیم که خداوند با «من عیسو پسر بزرگ تو هستم. همان طور که گفتش به شکار رفم و توست؛ پس می‌خواهیم سوگندی در بین ما و تو باشد و با تو پیمانی غذایی را که دوست می‌داری برات پختم. بنشین، آن را بخور و مرا پینددیم. ۲۹ قول بده ضریز به ما نرسانی همان طور که ما هم ضریز برکت بده.» ۲۰ اسحاق پرسید: «پسرم، چطور توانستی به این زودی به تو نرسانیدم. ما غیر از خوبی کاری در حق تو نکردیم و تو را با حیوانی شکار پیدا کی؟» یعقوب جواب داد: «بهوه، خدای تو آن را صلح و صفا روانه نمودیم. اکنون بین خداوند چقدر تو را برکت داده سر راه من قرار داد.» ۲۱ اسحاق گفت: «نژدیک بیا تا تو را لمس

«خواهر، امیدواریم مادر فرزندان بسیاری شوی! امیدواریم نسل تو بر خداوند دعای او را اجابت فرمود و ریکا حامله شد. 22 به نظر تمام دشمنان چیزه شوند.» 61 پس ریکا و کینزانش بر شتران سوار می‌رسید که دو بچه در شکم او با هم کشمکش می‌کنند. پس ریکا شده، همراه خادم ابراهیم رفته‌اند. 62 در این هنگام اسحاق که در گفت: «چرا چنین اتفاقی برای من افتاده است؟» و در این خصوص سرزمین نیگ سکونت داشت، به بیتلحی رُئی بازگشته بود. 63 از خداوند سؤال نمود. 64 خداوند به او فرمود: «از دو پسری که در یک روز عصر هنگامی که در صحراء قدم می‌زد و غرق آنیشه بود، رحم داری، دو قوم به وجود خواهد آمد. یکی از دیگر قوبهای خواهد سر خود را بلند کرده، دید که اینکه شتران می‌آید. 64 ریکا با بود، و بزرگر کوچکتر را بندگی خواهد کرد!» 24 وقتی زمان وضع دیدن اسحاق به شتاب از شتر پیاده شد 65 و از خادم پرسید: «آن حمل ریکا رسید، او دوقلو زایید. 25 پسر اولی که به دنیا آمد، سرخ مردی که از صحراء به استقبال مامی آید کیست؟» وی پاسخ داد: رو بود و بدنش چنان با مو پوشیده شده بود که گویی پوستین بر تن «اسحاق»، پسر سرور من است.» با شنیدن این سخن، ریکا با روبند دارد، بنابراین او را عیسو نام نهادند. 26 پسر دومی که به دنیا آمد خود سورتش را پوشانید. 66 آنگاه خادم تمام داستان سفر خود را پاشنه پای عیسو را گرفته بود! پس او را یعقوب نامیدند. اسحاق برای اسحاق شرح داد. 67 اسحاق ریکا را به داخل خیمه مادرش شصت ساله بود که این دوقلوها به دنیا آمدند. 27 آن دو پسر بزرگ سارا آورد و او را به زنی گرفته به او دل بست و از غم مرگ مادرش شدند. عیسو شکارچی‌ای ماهر و مرد بیابان بود، ولی یعقوب مردی آرام و چادرنشین بود. 28 اسحاق، عیسو را دوست می‌داشت، چون تسلی یافت.

25

ابراهیم بار دیگر زنی گرفت که نامش قطروه بود. 2 قطروه برای ابراهیم چندین فرزند به دنیا آورد. اسامی آنها عبارت بود از: خسته و گرسنه از شکار برگشت. 30 عیسو گفت: «برادر، از شدت زمان، یقشان، مدان، مدیان، بشاق و شوعه. 3 شبا و ددان پسران گرسنگی رعی در من نماینده است، کمی از آن آش سرخ به من بدء یقشان بودند. ددان پدر اشوریم، لوطیش و لومیم بود. 4 عفنه، عفره، تا پخرون.» (به همین دلیل است که عیسو را ادوم نیز نامند). 31 حنون، ابیداع و الداعه، پسران مدیان بودند. 5 ابراهیم تمام دارایی یعقوب جواب داد: «به شرط آنکه در عوض آن، حق نخست‌زادگی خود را به اسحاق بخشید، 6 اما به سایر پسرانش که از کینزانش به خود را به من بفروشی!» 32 عیسو گفت: «من از شدت گرسنگی دنیا آمده بودند، هدایایی داده، ایشان را در زمان حیات خویش از نزد به حال مرگ افتداده، حق نخست‌زادگی چه سودی برایم دارد؟» 33 پسر خود اسحاق، به دیار مشرق فرستاد. 7 ابراهیم در سن صد و اما یعقوب گفت: «قسم بخور که بعد از این، حق نخست‌زادگی هفتاد و پنج سالگی، در کمال پیری، کامیاب از دنیا رفت و به تو از آن من خواهد بود.» عیسو قسم خود و به این ترتیب حق اجداد خود پیوست. 9 پسرانش اسحاق و اسماعیل او را در غار نخست‌زادگی خود را به برادر کوچکترش یعقوب فروخت. 34 سپس مکفیله، نزدیک مری، واقع در زمین عفرون پسر صوحار حیتی، دفن یعقوب آش عدس را با نان به عیسو داد. او خورد و براحتی و رفت. کردند. 10 این همان زمینی بود که ابراهیم از حیتی‌ها خریده و اینچیز عیسو حق نخست‌زادگی خود را بی‌ازش شمرد. همسرش سارا را در آنجا دفن کرده بود. 11 بعد از مرگ ابراهیم، خدا

26

اسحاق را برکت داد. (در این زمان اسحاق نزدیک بیتلحی رُئی، 12 این است تاریخچه نسل اسماعیل، روزی قحطی شدیدی همانند قحطی زمان ابراهیم سراسر اسحاق در نیگ ساکن بود). 13 این است تاریخچه نسل اسماعیل، کنیز سارا به دنیا آمد. 14 این نزد ایمیلک، پادشاه فلسطین رفت. 2 خداوند در آنجا به اسحاق پسر ابراهیم، که از هاجر مصری، کنیز سارا به دنیا آمد. 15 این نزد ایمیلک، پادشاه فلسطین رفت. به همین دلیل در آنجا به اسحاق است نامهای پسران اسماعیل به ترتیب تولدشان: نیاپوت پسر ارشد ظاهر شده، گفت: «به مصر نزو. آنچه می‌گوییم انجام بده. 3 در اسماعیل، قیدار، ادبیل، میسام، 14 میمیم، دومه، مسا، 15 این سرزمین همچون یک غریبه بمان، و من با تو خواهم بود و تو را حداد، تیما، بطور، نافیش و قدمه. 16 هر کدام از این دوازده پسر برکت خواهم داد. من تمامی این سرزمینها را به تو و نسل تو خواهم اسماعیل، قبیله‌ای به نام خودش به وجود آوردن. محل سکونت و بخشید، و بدین ترتیب به سوگندی که برای پرست ابراهیم یاد کردم اردوگاه این قبیل نیز به همان اسامی خوانده می‌شد. 17 اسماعیل در وفا خواهم کرد. 4 نسل تو را چون ستارگان آسمان بی شمار خواهم سن صد و سی و هفت سالگی مرد و به اجداد خود پیوست. 18 گردانید و تمامی این سرزمین را به آنها خواهم داد و همه قومهای فرزندان اسماعیل در منطقه‌ای بین حویله و شور که در مز شرقی مصر جهان از نسل تو برکت خواهد یافت. 5 این کار را به خاطر ابراهیم و سر راه آشیور واقع بود، ساکن شدند. آنها در دشمنی با همه برادران خواهم کرد، چون او احکام و اوامر مرا اطاعت نمود.» 6 پس اسحاق خود نزدگی می‌کردند. 19 این است تاریخچه نسل اسحاق، پسر در جرار ماندگار شد. 7 وقتی که مردم آنجا درباره ریکا از او سؤال ابراهیم، ابراهیم اسحاق را آورد، 20 و اسحاق چهل ساله بود که ریکا کردند، گفت: «او خواهر من است!» چون ترسید اگر بگوید همسر را به زنی گرفت، ریکا دختر بتوئیل و خواهر لابان، اهل فدان آرام بود. من است، به خاطر تصاحب زنش او را بکشند، زیرا ریکا بسیار 21 ریکا نازا بود و اسحاق برای او نزد خداوند دعا می‌کرد. سرانجام زیبا بود. 8 مدتی بعد، یک روز ایمیلک، پادشاه فلسطین از پنجه

ایستاده‌ام، و دختران شهر برای بردن آب می‌آیند. 14 من به یکی از خاندان پدری اش آمده، زنی برای او انتخاب کنم. 39 «من به سرورم آنان خواهم گفت: "سبوی خود را پایین بیاور تا آب بنوش." اگر آن گفتم: "شاید نتوانم دختری پیدا کنم که حاضر باشد به اینجا بیاید؟" دختر بگوید: "بنوش و من شترانت را نیز سیراب خواهム کرد، آنگاه 40 او به من گفت: "خداؤنده‌که ازو او بیروی می‌کنم، فرشته خود را خواهم دانست که او همان دختری است که تو برای اسحاق در نظر همراه تو خواهد فرستاد تا در این سفر کامیاب شوی و دختری از قبیله گرفته‌ای و سرورم را مورد لطف خویش قرار داده‌ام. 15 در حالی که و خاندان پدری ام پیدا کنم. 41 تو وظیفه داری به آنجا رفته، پس و خادم هنوز مشغول راز و نیاز با خداوند بود، دختر زیبایی به نام ریکا جو کنی. اگر آنها از فرستادن دختر خودداری کردند، آن وقت تو از که سبیوی بر دوش داشت، سر رسید. او دختر بتوئیل، پسر ملکه بود، سوگندی که خوده‌ای میرا خواهی بود. 42 «امروز که به سر چاه و ملکه همسر ناچور، برادر ابراهیم بود. 16 ریکا دختری سپیار زیبا و رسیم چنین دعا کردم: "ای خداوند، خدای سرورم ابراهیم، التعاس به سن ازدواج رسیده بود، مردی با او همیست نشده بود. او به می‌کنم که مرا در این سفر کامیاب سازی. 43 اینک در کنار این چشممه پائین رفت و کوزه خود را پر کرده، بالا آمد. 17 خادم نزد او چاه می‌ایستم و به یکی از دخترانی که از شهر برای بردن آب می‌آیند شناخت و از وی آب خواست. 18 دختر گفت: "سرورم، بنوش!" و خواهم گفت: "از سبیوی خود قادری آب به من پده تا بنوش.» فروی سبیوی خود را پایین آورد و او نوشید. 19 سپس افروزد: «شترانت 44 اگر آن دختر جواب بدهد: "بنوش و من شترانت را نیز سیراب را نیز سیراب خواهم کرد.» 20 آنگاه آب را در آبشخور ریخت و خواهم کرد، آنگاه خواهم دانست که او همان دختری است که دویاره به طرف چاه دوید و برای تمام شترها آب کشید. 21 خادم تو برای اسحاق پسر سرورم در نظر گرفته‌ای. 45 «هنوز دعایم چشم بر او دوخته، چیزی نمی‌گفت تا بینند آیا خداوند او را در این تمام نشده بود که دیدم ریکا با سبیوی بر دوش سر رسید و به سر سفر کامیاب خواهد ساخت یا نه. 22 پس از آنکه ریکا شترها را چاه رفته، آب کشید و سبو را از آب پُر کرد. به او گفتم: "کمی سیراب نمود، خادم یک حلقة طلا به وزن نیم متقابل و یک جفت آب به من پده تا بنوش.» 46 او فوراً سبو را پایین آورد تا بنوش و النگوی طلا به وزن ده متقابل به او داده، گفت: 23 «به من بگو گفت: "شترانت را نیز سیراب خواهم کرد" و چینین نیز کرد. 47 دختر که هستی؟ آیا در منزل پدرت جایی برای ما هست تا شب را به آنگاه از او پرسیدم: "تو دختر که هستی؟" «او به من گفت: "دختر سر ببریم؟» 24 او در جواب گفت: «من دختر بتوئیل و نوہ ناچور و بتوئیل و نوہ ناچور و ملکه هستم.» «من هم حلقة را در بینی او و ملکه هستم. 25 بهله، ما برای شما و شترهایتان جا و خوارک کافی‌النگوها را به دستش کردم. 48 سپس سجدله کرده خداوند، خدای داریم.» 26 آنگاه آن مرد خداوند را سجاده کرد، گفت: 27 «ای سرورم ابراهیم را پرستش نمودم، چون مرا به راه راست هدایت فرمود تا خداوند، خدای سرورم ابراهیم، از تو سپاسگزارم که نسبت به او امین دختری از خانواده برادر سرور خود برای پسرش پیدا کنم. 49 اکنون و مهربان بوده‌ای و مرا در این سفر هدایت نموده، به من جواب بدھید؛ آیا چینین لطفی در حق سرور من خواهید کرد و سرورم آوردى.» 28 پس آن دختر دوان دوان رفته، به اهل خانه خود آنچه درست است به جا خواهید آورد؟ به من جواب بدھید تا تکلیف خبر داد. 29 ریکا برادری به نام لابان داشت. او دوان دوان بیرون آمد خود را بدانم.» 50 لابان و بتوئیل به او گفتند: «خداوند تو را به تا آن مردی را که سر چاه بود بینند، 30 زیرا حلقة و النگوها را بر اینجا هدایت کرده است، پس ما چه می‌توانیم بگوییم؟ 51 اینک دست خواهش دیده بود و سخنان آن مرد را از خواهش شنیده بود. ریکا برداشته برو تا چنانکه خداوند اراده فرموده است، همسر پسر پس ای درنگ سر چاه رفت و دید آن مرد هنوز پیش شترهایش ایستاده سرورت بشود.» 52 به محض شنیدن این سخن، خادم ابراهیم در است. 31 لابان به او گفت: «ای که برکت خداوند بر توست، چرا حضور خداوند به خاک افتاد و او را سجده نمود. 53 سپس لباس و اینجا ایستاده‌ای؟ به منزل ما بیا. ما برای تو و شترهایت جا آماده طلا و نقره و جواهرات به ریکا داد و هدایات گرانبهایی نیز به مادر و کردایم.» 32 پس آن مرد با لابان به منزل رفت و لابان بار شترها را برادرانش پیشکش کرد. 54 پس از آن او و همراهانش شام خوردند و باز کرده، به آنها کاه و علف داد. سپس برای خادم ابراهیم افزادش شب را در منزل بتوئیل به سر بردند. خادم ابراهیم صبح زود برخاسته، آب آورد تا پاهای خود را بشویند. 33 وقتی غذا را آوردند، خادم به آنها گفت: «حال اجازه دهید بروم.» 55 ولی مادر و برادر ریکا ابراهیم گفت: «تا مقصود خود را از آمدن به اینجا نگویم لب به غذا گفتند: «ریکا باید اقلای ده روز دیگر پیش ما بماند و بعد از آن برود.» نخواهیم زد.» لابان گفت: «سبیار خوب، بگو.» 34 او گفت: «من 56 اما او گفت: «خواهش می‌کنم مرا معطل نکنید. خداوند مرا در خادم ابراهیم هستم. 35 خداوند او را بسیار برکت داده است و او این سفر کامیاب گردانیده است. بگذارید بروم و این خبر خوش را مردی بزرگ و معروف می‌باشد. خداوند به او گله‌ها و رمه‌ها، طلا و به سرورم برسانم.» 57 ایشان گفتند: «سبیار خوب. ما از دختر نقره بسیار، غلامان و کنیزان، و شترها و الاغهای فراوانی داده است. می‌پرسیم تا بینیم نظر خودش چیست.» 58 پس ریکا را صدا کرده، 36 سارا همسر سرورم در سن پیری پسری زاید، و سرورم تمام از او پرسیدند: «آیا مایلی همراه این مرد بروی؟» وی جواب داد: دارایی خود را به پرسش بخشیده است. 37 سرورم ما را قسم داده که «بله، می‌زرم.» 59 آنگاه با او خداحافظی کرده، دایه‌اش را همراه از دختران کنیانی برای پرسش زن نگیرم، 38 بلکه به اینجا نزد قبیله و وی فرستادند. 60 هنگام حرکت، ریکا را برکت داده، چنین گفتند:

داریم، اما برهه قریانی کجاست؟⁸ ابراهیم در جواب گفت: «پسرم، عفرون در حضور بزرگان حیتی که در دروازه شهر جمع شده بودند خدا برهه قریانی را مهیا خواهد ساخت.» و هر دو به راه خود ادامه گفت: **11** «ای سرورم، من آن غار و مزعره را در حضور این مردم به دادند.

9 وقتی به مکانی که خدا به ابراهیم فرموده بود رسیدند، شما می بخشم. بروید و همسر خود را در آن دفن کنید.» **12** ابراهیم ابراهیم مذهبی بنا کرده، هیزم را بر آن نهاد و اسحاق را بسته او را بار دیگر در پرایر حیتی ها سر تعظیم فرود آورد، **13** و در حضور همه هیزم گذاشت.

10 سپس او کارد را بالا برداشت اسحاق را قربانی به عفرون گفت: «اجازه بده آن را از تو خردباری نمایم. من تمام کنند.

11 در همان لحظه، فرشته خداوند از آسمان ابراهیم را صدا بهای مزعره را می پردازم و بعد همسر خود را در آن دفن می کنم.»

زده گفت: «ابراهیم! ابراهیم! او جواب داد: «بله خداوند!» **12** **14** عفرون در پاسخ گفت: **15** «ای سرورم، قیمت آن چهارصد فرشته گفت: «کارد را بر زمین بگذار و به پسرت آسیبی نرسان. مقتال نقره است؛ ولی این مبلغ در مقابل دوستی ما چه ارزشی دارد؟ اکنون دانستی که تو بسیار خداترس هستی، زیرا یگانه پسرت را از او بروید و همسر خود را در آن دفن کنید.» **16** پس ابراهیم چهارصد دریغ نداشتی. **13** آنگاه ابراهیم قوچی را دید که شاخهایش در مقتال نقره، یعنی بهایی را که عفرون در حضور همه پیشنهاد کرده بوتهای گیگر کرده است. پس رفته قوچ را گرفت و آن را در عوض پسر بود، تمام و کمال به وی پرداخت.

17 این است مشخصات زمینی خود به عنوان هدیه سوختنی قربانی کرد.

14 ابراهیم آن مکان را که ابراهیم خرید: مزعره عفرون واقع در مکفیله نزدیک ملک مری با «یهوه یزی» (یعنی «خداوند تدارک می بیند») نامید که تا به امروز غاری که در انتهای مزعره قرار داشت و تمامی درختان آن.

18 این به همین نام معروف است.

15 بار دیگر فرشته خداوند از آسمان مزعره و غاری که در آن بود در حضور بزرگان حیتی که در دروازه شهر ابراهیم را ندا داده، به او گفت: **16** «خداوند می فرماید به ذات خود نشسته بودند، به ملکیت ابراهیم درآمد. **19** پس ابراهیم همسرش سارا قسم خودهای که چون مرا اطاعت کردی و حتی یگانه پسرت را در غار زمین مکفیله در نزدیکی مری، که همان حبوب است، در از من دریغ نداشتی، **17** بهینه تو را برکت خواهم داد و نسل تو سرزمین کتعان دفن کرد.

20 به این ترتیب، مالکیت آن زمین و غار را ماند ستارگان آسمان و شهای دریا که بر خواهم ساخت. آنها به ابراهیم وگذار شد تا به عنوان مقبره خانوادگی از آن استفاده کنند.

بر دشمنان خود پیروز شده، **18** موجب برکت همه قوهای جهان خواهید گشت، زیرا تو مرا اطاعت کردمای.» **19** پس ایشان نزد **24** ابراهیم اکنون مردی بود بسیار سالخورده و خداوند او را از نوکران باز آمد، به سوی منزل خود در پرشیع حرف کردند.

20 بعد هر لحظه برکت داده بود.

2 روزی ابراهیم به خادم خود که رئیس از این واقعه، به ابراهیم خیر رسید که ملکه همسر خود را در آنچه ران من بگذار **3** و به خداوند، هشت پسر به دنیا آورده است.

21 اسامی آنها از این قرار بود: پسر خدای آسمان و زمین قسم پخور که نگذاری پسرم با یکی از دختران ارشدش عوص، و بعد بوز، قمیل (جد ارامیان)، **22** کاسد، حزو، کنعانی اینجا ازدواج کند.

4 پس به زادگاهم نزد خویشاوندان برو و **23** (بتوئیل پدر ریکا بود). علاوه بر این در آنچه برای اسحاق همسری انتخاب کن.» **5** خادم پرسید: «اگر هشت پسر که از ملکه به دنیا آمدند بودند، **24** ناحور همچینی از هیچ دختری حاضر نشد دگاه خود را ترک کند و به این دیوار بیاید، کنیز خود به اسم رثؤم، چهار فرزند دیگر داشت به نامهای طالیح، آن وقت چه؟ در آن صورت آیا اسحاق را به آنچا بیم؟» **6** ابراهیم در جواب گفت: «نه، چنین نکن! **7** خداوند، خدای آسمان، به من تاحش و معکه.

23 وقتی سارا صد و بیست و هفت سال داشت، **2** در حرثون سرزمین را به من و به فرزندانم به ملکیت خواهد بخشید. پس خود واقع در سرزمین کتعان درگذشت و ابراهیم در آنچا برای او سوگواری خداوند فرشته خود را پیش روی تو خواهد فرستاد و ترتیبی خواهد داد کرد.

3 سپس ابراهیم از کنار بدن بی جان سارا برخاسته، به بزرگان که در آنچا همسری برای پسر اسحاق بیاید و همراه خود بیاوری.

حیتی گفت: **4** «من در این سرزمین غریب و مهمنام و جایی ندارم اما اگر آن دختر نخواست با تو بیاید، تو از این قسم میرا هستی. ولی که همسر خود را دفن کنم. خواهش می کنم قطعه زمینی به من به هیچ وجه نباید پسرم را به آنچا ببری.» **9** پس خادم دستش را زیر بفروشید تا ز خود را در آن به خاک بسپارم.

5 حیتی ها به ابراهیم ران سرور خود ابراهیم گذاشت و قسم خود را مطابق دستور او عمل جواب دادند:

6 «شما سرور ما هستید و می توانید همسر خود را در کنید.

10 او با دشتر از شتران ابراهیم و مقداری هدایا از اموال او به بهترین مقبره ما دفن کنید. هیچ یک از ما مقبره خود را از شما دریغ سوی شمال بین النهرین، به شهری که ناحور در آن زندگی می کرد، نخواهیم داشت.» **7** ابراهیم در پرایر آنها تعظیم نموده، **8** گفت: رهسیار شد.

11 وقتی به مقصد رسید، شترها را در خارج شهر، در حال که اجازه می دهد همسر خود را در اینجا دفن کنم، تمنا دارم کنار چاه آبی خوابانید. نزدیک غروب که زنان برای کشیدن آب به عفرون پسر صوحار بگویید **9** غار مکفیله را که در انتهای مزعره سر چاه می آمدند، **12** او چنین دعا کرد: «ای خداوند، خدای اوست، به من بفروشد. البته قیمت آن را تمام و کمال در حضور سرور من ابراهیم، التمام می کنم نسبت به سرور لطف فرموده، مرا شاهدان خواهیم پرداخت تا آن غار مقبره خانوادگی من بشود.» **10** یاری دهی تا خواسته او را برآورم.

13 اینک من در کنار این چاه

به چنین گناه عظیمی دچار ساختی؟ هیچ کس چنین کاری نمی کرد خدا از آسمان هاجر را ندا داده، گفت: «ای هاجر، چه شده است؟» که تو کردی. **10** چه دیدی که به من این بدی را کردی؟ **11** نرس! زیرا خدا نالمهای پسرت را شنیده است. **18** برو و او را بردار و ابراهیم در جواب گفت: «فکر کردم این شهر تمیز از خدا در آغوش بگیر. من قوم بزرگی از او به وجود خواهم آورد.» **19** سپس نداند و برای این که همسرم را تصاحب کنند، مرا خواهند کشتم. خدا چشمان هاجر را گشود و او چاه آلبی در مقابل خود دید. پس به **12** در ضمن، او خواهر ناتی من نیز هست. هر دو از یک پدر طرف چاه رفته، مشک را پر از آب کرد و به پسرش نوشانید. **20** هستیم و من او را به زنی گرفتم. **13** هنگامی که خداوند مرا از خدا با اسماعیل بود و او در صحراء بزرگ شده، در تبراندازی ماهر زادگاهم به سرزینهای دور و بیگانه فرستاد، از سارا خواستم این خوبی گشت. **21** او در صحراهی فاران زندگی می کرد و مادرش دختری از را در حق من بخند که هر جا بروم بگوی خواهر من است». **14** مصر برای او گرفت. **22** در آن زمان ایمیلک پادشاه، با فرمانده پس ایمیلک گوسفندان و گاو و غلامان و کیزان به ابراهیم بخشید سپاهش فیکول نزد ابراهیم آمد، گفت: «خدا در آنجه می کنی با و همسرش سارا را به وی بازگردانید، **15** و به او گفت: «تمامی توست! **23** اکنون به نام خدا سوگند یاد کن که به من و فرزندان و سرزین من مرا بگرد و هر جا را که پستنایی برای سکوت خود انتخاب نواهدای من خیانت نخواهی کرد و همان طوری که من با تو به خوبی کن.» **16** سپس رو به سارا نموده، گفت: «هزار مثقال نقره به ففار کردهام، تو نیز با من و مملکتم که در آن ساکنی، به خوبی رفار برادرت می دهم تا بی گناهی تو بر آنانی که با تو هستند ثابت شود و خواهی نمود.» **24** ابراهیم پاسخ داد: «سوگند می خورم چنانکه مردم بدانند که نیست به تو به انصاف رفشار شده است». **17** آنگاه گفتد رفار کم. **25** سپس ابراهیم دریاچه آلبی که خدمتگزاران ابراهیم نزد خدا دعا کرد و خدا پادشاه و همسر و کنیزان او را شفا ایمیلک به زور از او گرفته بودند، نزد وی شکایت کرد. **26** ایمیلک بخشید تا بتوانند صاحب اولاد شوند؛ **18** زیرا خداوند به این دلیل که پادشاه گفت: «این اولین باری است که راجع به این موضوع می شنوم ایمیلک، سارا زن ابراهیم را گرفته بود، همه زنانش را نازا ساخته بود. و نمی دانم کدام یک از خدمتگزارانه در این کار مقصراست. چرا پیش از این به من خبر ندادی؟» **27** آنگاه ابراهیم، گوسفندان و **21** خداوند به وعده ای که به سارا داده بود، وفا کرد. **2** سارا در گواوی به ایمیلک داد و با یکدیگر عهد بستند. **28** سپس ابراهیم زمانی که خداوند مقرر فرموده بود، حامله شد و برای ابراهیم در سن هفت بره از گله جدا ساخت. **29** پادشاه پرسید: «چرا این کار را پیری پسری زاید. **3** ابراهیم پرسش را که سارا برای او به دنیا آورده می کنی؟» **30** ابراهیم پاسخ داد: «اینها هدایای هستند که من به تو بود، اسحاق (یعنی «ختنده») نام نهاده؛ **4** و ابراهیم طبق فرمان خدا می دهم تا همه بدانند که این چاه از آن من است.» **31** از آن پس اسحاق را هشت روز بعد از تولدش ختنه کرد. **5** هنگام تولد اسحاق، این چاه، پرشیع (یعنی «چاه سوگند») نامیده شد، زیرا آنها در آنجا با ابراهیم صد ساله بود. **6** سارا گفت: «خدا برايم خنده و شادی آورده هم عهد بسته بودند. **32** آنگاه ایمیلک و فیکول فرمانده سپاهش به است. هر کس خبر تولد پسرم را بشنوید با من خواهد خنده.» **7** چه سرزمین خود فلسطین بازگشتد. **33** ابراهیم در کنار آن چاه درخت کسی باور می کرد که روزی من بچه ابراهیم را شیر بدهم؟ ولی اکنون گزی کاشت و خداوند، خدای ابدی را عبادت نمود. **34** ابراهیم برای ابراهیم در سن پیری او پسری زایدیدم! **8** اسحاق بزرگ شده، مدت زیادی در سرزمین فلسطین در غربت زندگی کرد.

از شیر گرفته شد و ابراهیم به این مناسبت جشن بزرگی بر پا کرد. **9** **22** مدتی گذشت و خدا خواست ایمان ابراهیم را امتحان یک روز سارا متوجه شد که اسماعیل، پسر هاجر مصری، اسحاق را اذیت می کند. **10** پس به ابراهیم گفت: «این کنیز و پرسش را از کنند. پس او ندا داد: «ای ابراهیم!» ابراهیم جواب داد: «بله، خانه بیرون کن، زیرا اسماعیل با پسر من اسحاق وارث تو نخواهد خداوند!» **2** خدا فرمود: «یگانه پسرت یعنی اسحاق را که بسیار بود. **11** این موضوع ابراهیم را بسیار زنجاند، چون اسماعیل نیز پسر دوستش می داری برداشته، به سرزمین موریا برو و در آنجا وی را بر او بود. **12** اما خدا به ابراهیم فرمود: «دریاره پسر و کنیزت آزده خاطر یکی از کوههایی که به تو نشان خواهم داد به عنوان هدیه سخشنی، نشو. آنچه سارا گفته است انجام بده، زیرا توسط اسحاق است که تو قربانی کن!» **3** ابراهیم صبح زود برخاست و مقداری هیزم جهت صاحب نسلی می شوی که وعده اش را به تو داده ام. **13** از سر آن آتش قربانی تهیه نمود، الاغ خرد را پالان کرد و پسرش اسحاق و دو کنیز هم قومی به وجود خواهم آورد، چون او نیز پسر توست.» **14** نفر از نوکرانش را برداشته، به سوی مکانی که خدا به او فرموده بود، پس ابراهیم صبح زود برخاست و نان و مشکی پُر از آب برداشت و بر روانه شد. **4** پس از سه روز راه، ابراهیم آن مکان را از دور دید. **5** دوش هاجر گذاشت، و او را با پسر روانه ساخت. هاجر به بیانای پس به نوکران خود گفت: «شما در اینجا پیش الاغ بمانید تا من و پرشیع رفت و در آنجا سرگردان شد. **15** وقتی آب مشک تمام شد، پسرم به آن مکان رفته، عبادت کنیم و نزد شما برگردیم.» **6** ابراهیم هاجر پرسش را زیر بونهای گذاشت **16** و خود حدود صد متر دورتر از هیزمی را که برای قربانی سوختنی آورده بود، بر دوش اسحاق گذاشت او نیشت و با خود گفت: «نمی خواهم ناظر مرگ فرزندم باشم.» و خodus کارد و سهیله ای را که با آن آتش روشن می کردند برداشت و زارزار بگریست. **17** آنگاه خدا به نالههای پسر توجه نمود و فرشته با هم روانه شدند. **7** اسحاق پرسید: «پدر، ما هیزم و آتش با خود

هستند، پیش ما بیرون بیاور تا آنها را بشناسیم. **6** لوط از منزل خارج که در آن به حضور خداوند ایستاده بود، شتافت. **28** او به سوی شد تا با آنها صحبت کند و در را پشت سر خود بست. **7** او به شهرهای سدوم و عموره و آن دشت نظر انداخت و دید که اینکه ایشان گفت: «نه، ای برادران من، خواهش می کنم چنین کار را شنیدی دو از آن شهرها چون دود کوره بالا می رود. **29** هنگامی که خدا نکنید. **8** بیینید، من دو دختر باکره دارم، آنها را به شما می دهم. هر شهرهای دشتی را که لوط در آن ساکن بود نایبود می کرد، دعای کاری که دلتن می خواهد با آنها بکنید؛ اما با این دو مرد کاری ابراهیم را اجابت فرمود و لوط را از گرداب مرگ که آن شهرها را به نداشته باشید، چون آنها در پناه من هستند. **9** مردان شهر جواب کام خود کشیده بود، رهانید. **30** اما لوط ترسید در صورت بماند. دادند: «از سر راه ما کنار برو! ما اجازه دادیم در شهر ما ساکن شوی پس آنچه را ترک نموده، با دو دختر خود به کوهستان رفت و در حالا به ما امر و نهی می کنی. الان با پو بدرت از آن کاری که غاری ساکن شد. **31** روزی دختر بزرگ لوط به خواهش گفت: «در می خواستیم با آنها بکنیم، خواهیم کرد.» آنگاه به طرف لوط حمله تمامی این ناجیه مردی یافته نمی شود تا با ما ازدواج کند. پدر ما هم برد، شروع به شکستن در خانه او نمودند. **10** اما آن دو مرد دست به زودی پیر خواهد شد و دیگر خواهد توانست نسلی از خود باقی خود را دراز کرده، لوط را به داخل خانه کشیدند و در را بستند، **11** گذارد. **32** پس بیا به او شراب بنوشانیم و با وی همسر شویم و به و چشممان تمام مردانی را که در بیرون خانه بودند، کور کردند تا این طرق نسل پردمان را حفظ کنیم. **33** پس همان شب او را توانند در خانه را پیدا کنند. **12** آن دو مرد از لوط پرسیدند: «در این مسیت کردند و دختر بزرگ با پسرش همسر شد. اما لوط از خواهید شهر چند نفر قوم و خوبی داری؟ پسران و دختران و دامادان و هر و برخاستن دخترش آگاه شدند. **34** صبح روز بعد، دختر بزرگ بر کسی را که داری از این شهر بیرون بیرون. **13** زیرا می خواهیم این خواهرا کوچک خود گفت: «من دیشب با پسر همسر شدم. بیا تا شهر را نایبود کنیم. فریاد علیه ظلم مردم این شهر به حضور خداوند امشب هم شد و سویش شوتا بدین وسیله نسلی از پردمان نگه داریم.» **35** پس آن شتاب رفت و به نامزدان دخترانش گفت: «عجله کنید! از شهر شب دوباره او را مسیت کردند و دختر کوچکتر با او همسر شد. این بگزید، چون خداوند می خواهد آن را ویران کند!» ولی این حرف به بار هم لوط مثل دفعه پیش چیزی نفهمید. **36** بدین طبق آن دو نظر آنها مستخره آمد. **15** سپیده دم روز بعد، آن دو فرشته به لوط دختر از پدر خود حامله شدند. **37** دختر بزرگ پسری زاید و او را گفتند: «عجله کن! همسر و دو دختر را که اینجا هستند بدار موآب نامید. **38** دختر کوچکتر نیز و تا دیر نشده فرار کن و گرمه شما هم با مردم گاهه کار این شهر پسری زاید و نام او را بین عتی گذاشت. (قبيله عمون از او به وجود هلاک خواهید شد.) **16** در حالی که لوط درنگ می کرد آن دو مرد آمد.

دستهای او و زن و دو دخترش را گرفته، به جای امنی در خارج از **20** آنگاه ابراهیم به سوی سزمین نگب در جنوب کوچ کرد و شهر بردند، چون خداوند بر آنها رحم کرده بود. **17** یکی از آن دو مرد به لوط گفت: «برای نجات جان خود فرار کنید و به پشت سر مدتی بین قادش و شور ساکن شد، و بعد به جرار رفت. وقی ابراهیم هم نگاه نکید. به کوهستان بروید، چون اگر در دشت بمانید مرگتان در جرار بود، **2** سارا را خواهر خود معروفی کرد. پس آبیولیک، پادشاه حتمی است.» **18** لوط جواب داد: «ای سوروم، تمنا می کنم از جرار، کسانی فرستاد تا سارا را به قصر وی ببرند. **3** اما همان شب ما نخواهید چنین کاری بکنیم. **19** تو در حق من خوبی کرده، خدا در خواب بر ایمیلک ظاهر شده، گفت: «تو خواهی مرد، زیرا زن جانم را نجات داده ای، و محبت بزرگی در حق من کرده ای. اما من شوهداری را گرفته ای.» **4** آبیولیک هنوز با او همسر نشده بود، پس نمی توانم به کوهستان فرار کنم، زیرا می ترسم قبل از رسیدن به آنجا عرض کرد: «خداوندا، من بی تقاضیم. آیا تو مرا و قوم بی گناهم را این بلا دامنگیر من بشود و بمیر. **20** بیینید این دهکده چقدر خواهی کشت؟ **5** خود ابراهیم به من گفت که او خواهش است و نزدیک و کوچک است! ای پطرون نیست؟ پس بگذرد به آنجا بروم و سارا هم سخن او را تصدیق کرد و گفت که او براذرش می باشد. من در امان باش». **21** او گفت: «بسیار خوب، خواهش تو را می پنیزیم پیچگوگه قصد بدی ندادشم.» **6** خدا گفت: «بله، می دانم؛ به و آن دهکده را خراب نخواهیم کرد. **22** پس عجله کن! زیرا تا وقتی همین سبب بود که تو را از گناه باز داشتم و نگذاشتم به او دست به آنجا نرسیده ای، نمی توانم کاری انجام دهم.» (به این دلیل آن بزندی). **7** اکنون این زن را به شوهرش بازگردان. او یک نی است و دهکده را صورت یعنی «کوچک» نام نهادند. **23** آفتاب داشت برای تو دعا خواهد کرد و تو زنده خواهی ماند. ولی اگر زن او را طلوع می کرد که لوط وارد صوغرا شد. **24** آنگاه خداوند از آسمان بازنگردانی، تو و اهل خانهات خواهید مرد...» **8** روز بعد، آبیولیک گوگرد مشتعل بر سدوم و عموره پارانید **25** و آن دو شهر را با همه صبح زود از خواب برخاسته، با عجله تمامی خادمانش را فرا خواند و شهرها و دهات آن دشت و تمام سکنه و بینات آن به کلی نایبود خواهی را که بود برای آنها تعریف کرد و همگی بسیار ترسیدند. **26** اما زن لوط به پشت سر نگاه کرد و به سوتی از نمک **9** آنگاه پادشاه، ابراهیم را به حضور خوانده، گفت: «این چه کاری مبدل گردید. **27** ابراهیم صبح زود برخاست و به سوی همان مکانی بود که با ما کردی؟ مگر من به تو چه کرده بودم که مرا و مملکتم را

همین موقع برای تو خواهد زايد، استوار می سازم.» **22** آنگاه خدا از داده ام، انجام خواهم داد.» **20** پس خداوند به ابراهیم فرمود: «فرياد سخن گفتن با ابراهیم بازايستاد و از نزد او رفت. **23** سپس ابراهیم، عليه ظلم مردم سدوم و عموره بلند شده است و گناهان ايشان بسيار فرزندش اسماعيل و ساير مردان و پسرانی را که در خانه اش بودند، زيايد گشته است. **21** پس به پايان می روم تا به فريادي که به گوش چنانکه خدا فرموده بود ختنه کرد. **24** در آن زمان ابراهیم نود و نه من رسیده است، رسیدگی کنم.» **22** آنگاه آن دو نفر به جانب ساله و اسماعيل سبيذه ساله بود. هر دو آنها در همان روز با ساير شهر سدوم روانه شدند، ولی خداوند نزد ابراهيم ماند. **23** ابراهيم به مردان و پسرانی که در خانه اش بودند، چه خانه زاد و چه زرخريد، او نزديك شده، گفت: «خداؤندا، آيا عادلان را به بدكاران با هم هلاک می کنی؟ **24** شايد پنجاه عادل در آن شهر باشند. آيا به خاطر ختنه شدند.

آنها از نابود گردن آنجا صرفظير نخواهی کرد؟ **25** يقين دار که تو

18 هنگامی که ابراهيم در بلوطستان مرمری سکونت داشت، عادلان را با بدكاران هلاک نخواهی نمود. چطور ممکن است با خداوند بار دیگر بر او ظاهر شد. شرح واقعه چنین است: ابراهيم در عادلان و بدكاران يکسان رفقار کنی؟ آيا داور تمام جهان از روی عدل گرمای روز بر در خيمه خود نشسته بود. **2** ناگهان متوجه شد که سه و انصاف داوری نخواهد کرد؟ **26** خداوند در پاسخ ابراهيم فرمود: مرد به طرش می آيند. پس از جا برخاست و به استقبال آنها شتافت. «اگر پنجاه عادل در شهر سدوم پيدا کنند، به خاطر آنها از نابود گردن ابراهيم رو به زمين نهاده، **3** گفت: «اى سرورون، تمنا می کنم اندکي آنجا صرفظير خواهم کرد.» **27** ابراهيم باز عرض کرد: «به من ناچيز توقف کرده، **4** در زير سايه اين درخت استراحت کنيد. من می روم و خاکي اجازه بهد جسارت کرده، پگويم که **28** اگر در شهر سدوم برای شستن پاهای شما آب می آورم. **5** لقمه نانی نيز خواهム آورد تا فقط چهل و پنج عادل باشند، آيا برای پنج نفر كمتر، شهر را نابود پبخوريد و قوت پگيريد و بتوانيد به سفر خود ادامه دهد. شما ميهمان خواهی کرد؟» خداوند فرمود: «اگر چهل و پنج نفر آدم درستكار در من هستيد. آنها گفتند: «آنچه گفتش بكن.» **6** آنگاه ابراهيم با آنجا باشند، آن را از بين نخواهيم برد.» **29** ابراهيم باز به سختان شتاب به خيمه برگشت و به سارا گفت: «ungeleه کن! چند نان از خود ادامه داد و گفت: «شايد چهل نفر باشند!» خداوند فرمود: بهترین آردي که داري پيز.» **7** سپس خودش به طرف گله دويده، «اگر چهل نفر هم باشند آنجا را از بين نخواهيم برد.» **30** ابراهيم يك گوساله خوب گرفت و به نوك خود داد تا هر چه زودتر آن را عرض کرد: «تمبا اينکه غضنياک نشوی و اجازه دهي سخن گويم. آماده کند. **8** طولي نکشيد که ابراهيم مقداري کره و شير و کباب شايد در آنجا سی نفر پيدا کنی؟» خداوند فرمود: «اگر سی نفر برای مهمانان خود آورد و جلوی آنها گذاشت و در حالی که آنها يافت شوند، من آنجا را از بين نخواهيم برد.» **31** ابراهيم عرض کرد: مشغول خودن بودند، زير درختي در کنار ايشان ايستاد. **9** مهمانان «جسارت مرا ببعش و اجازه بهد پيرسم اگر بيسست عادل در آنجا از ابراهيم پرسيدند: «همسرت سارا کجاست؟» جواب داد: «او در يافت شوند، آيا باز هم آنجا را نابود خواهی کرد؟» خداوند فرمود: خيمه است.» **10** آنگاه يكى از ايشان گفت: «سال بعد در چين، «اگر بيسست نفر هم باشند شهر را نابود نخواهيم کرد.» **32** ابراهيم باز زمانی نزد تو خواهيم آمد و سارا پسری خواهد زايد!» سارا بيشت در دیگر عرض کرد: «خداؤندا، غضب افروخته شد! اين آخرین سؤال خيمه ايستاده بود و به سختان آنها گوش می داد.» **11** در آن وقت من است. شايد هن نفر عادل در آن شهر يافت شوند!» خداوند فرمود: ابراهيم و سارا هر دو بسيار پير بودند و ديگر از سارا گذشته بود که فرمود: «اگر چنانچه د عادل نيز باشند، شهر را نابود نخواهيم کرد.» صاحب فرزندی شود. **12** پس سارا در دل خود خندید و گفت: «آيا **33** خداوند پس از پيان گفتگو با ابراهيم، از آنجا رفت و ابراهيم به زنی به سن و سال من با چينين شوهر پيرى می تواند بچه دار شود؟» خيمه اش بازگشت.

13 خداوند به ابراهيم گفت: «چرا سارا خندید و گفت: «آيا زنی به **19** غروب همان روز وقتی که آن دو فرسته به دروازه شهر سدوم سن و سال من می تواند بچه دار شود؟» **14** مگر کاري هست که برای خداوند مشکل باشد؟ همان طوري که به تو گفتم سال بعد، در رسيدن، لوط در آنجا نشسته بود. به محض مشاهده آنها، از جا چين زمانی نزد تو خواهيم آمد و سارا پسری خواهد زايد.» **15** اما برخاست و به استقبال الشان شافت و روی بر زمين نهاده، گفت: **2** سارا چون ترسیده بود، انکار نموده، گفت: «من نخديدم!» گفت: «اى سرورون، امشب به متبل من ياييد و پاهيان را بشويند و ميهمان «چرا خندیدی!» **16** آنگاه آن سه مرد برخاستند تا به شهر سدوم من باشند. فردا صبح زود هر وقت بخواهيد، می توانيد حرکت کنيد.» برون و ابراهيم نيز برخاست تا ايشان را بدرقه کند. **17** اما خداوند ولی آنها گفتند: «در ميدان شهر شب را به سر خواهيم برد.» **3** گفت: «آيا نقشه خود را از ابراهيم پهان کنم؟ **18** حال آنکه از وي اما لوط آنقدر اصرار نمود تا اينکه آنها راضي شدند و به خانه وي قومي بزرگ و قوي پديد خواهد آمد و همه قوهای جهان از او بركت رفتهند. او نان فطير پخت و شام مفصلی تهيه ديد و به ايشان داد که خواهند يافت. **19** من او را بيرگردهام تا فرزندان و اهل خانه خود خوردن. **4** سپس در حالی که آماده می شدند که بخواهند، مردان را تعليم دهد که مرا اطاعت نموده، آنجه را که راست و درست شهر سدوم، پير و جوان، از گوش و کثار شهر، متبل لوط را محاصره است به جا آورند. اگر چينين کنند من نيز آنجه را که به او وعده کرده، **5** فرياد زدند: «اى لوط، آن دو مرد را که امشب ميهمان تو

10 ابرام همه اینها را نزد خداوند آورد و هر کدام را از بالا تا پایین دو خود گفت: «آیا براستی خدا را دیدم و زنده ماندم؟» پس خداوند را نصف کرد و پارههای هر کدام از آنها را در مقابل هم گذاشت؛ ولی که با او سخن گفته بود «انت ایل رُئی» (معنی «تو خدایی هستی که پرنده‌ها را نصف نکرد. **11** و لاشخورهای را که بر اجراد حیوانات می‌بینی») نامید. **14** به همین جهت چاهی که بین قادش و بارد می‌نشستند، دور نمود. **12** هنگام غروب، ابرام به خواب عمیقی فرو است «بِرَلْحَى رُئی» (معنی «چاه خدای زنده‌ای که مرا می‌بیند») رفت. در عالم خواب، تاریکی و حشتناکی او را احاطه کرد. **13** آنگاه نامیده شد. **15** پس هاجر برای ابرام پرسی به دنیا آورد و ابرام او را خداوند به ابرام فرمود: «بینین بدان که نسل تو مدت چهارصد سال اسماعیل نامید. **16** در این زمان ابرام هشتماد و شش ساله بود.

در مملکت بیگانه‌ای بندگی خواهند کرد و مورد ظلم و ستم قرار **17** وقی ابرام نود و نه ساله بود، خداوند بر او ظاهر شد و خواهند گرفت. **14** اما من آن قومی را که ایشان را اسیر سازند، مجازات خواهم نمود و سرانجام نسل تو با اموال زیاد از آنجا بیرون فرمود: «من إل شَّدَادِي، خدای قادر مطلق هستم. از من اطاعت خواهند آمد. **15** (تو نیز در کمال پیری در آرامش خواهی مُدْ و دفن کن و آنچه راست است بجا آور. **2** با تو عهد می‌بنم که نسل شده، به پدراحت خواهی پوست). **16** آنها بعد از چهار سال، به این تو را زیاد کن.» **3** آنگاه ابرام رو به زمین خم شد و خدا به وی سرزمین باز خواهید گشت، زیرا شرارت قوم اموری که در اینجا زندگی گفت: **4** «من با تو عهد می‌بنم که قومهای بسیار از تو به وجود می‌کنند، هنوز به اوج خود رسیده است.» **17** وقتی آفتاب غروب آورم. **5** از این پس نام تو ابرام نخواهد بود، بلکه ابراهیم؛ زیرا من تو کرد و هوا تاریک شد، تیری پُر دود و مشعلی فرزان از وسط پارههای را پدر قومهای بسیار می‌سازم. **6** نسل تو را بسیار زیاد می‌کنم و **18** آن روز خداوند با ابرام عهد بست و فرمود: از آنها قومها و پادشاهان به وجود می‌آورم. **7** من عهد خود را تا حیوانات گذشت. **19** سرزمین را از مرز مصر تا رود فرات به نسل تو می‌بخشم، ابد با تو و بعد از تو با فرزندات، نسل اندر نسل برقرار می‌کنم. **20** (من این سرزمین را از مرز مصر تا رود فرات به نسل تو می‌بخشم، ابد با تو و بعد از تو با فرزندات، نسل اندر نسل برقرار می‌کنم. **21** يعني سرزمین افقام قبیلی، قبیلی، قدمونی، قدمونی، فرزی، فرزی، من خدای تو هستم و خدای فرزندات نیز خواهم بود. **8** تمامی سرزمین کنعان را که اکنون در آن غریب هستی، تا ابد به تو و به نسل رفایی، **22** امروری، کنیانی، چرچاشی و پیوسی را.» **9** آنگاه خدا به تو خواهم بخشید و خدای ایشان خواهیم بود.»

16 اما سارای زن ابرام، فرزندی برای او به دنیا نیاورده بود. ابراهیم فرمود: «وطفیله توست که عهد مرا نگاه داری، تو و فرزندات و سارای کنیز مصری داشت به نام هاجر. **2** پس سارای به ابرام گفت: نسلهای بعد. **10** این است عهدی که تو و نسلت باید نگاه دارید: «خداوند مرا از بچه‌دار شدن بازداشتی است. پس تو با کنیم همبستر تمام مردان و پسران شما باید ختنه شوند. **11** باید گوشت فُلْفَةً شو، تا شاید برای من فرزندی به دنیا آوردد.» ابرام با پیشنهاد سارای خود را بپرید تا بدین وسیله نشان دهدی که عهد مرا پذیرفته‌اید. **12** موافقت کرد. **3** پس سارای، همسر ابرام، کنیز مصری خود هاجر را «در نسلهای شما، هر پسر هشت روزه باید ختنه شود. این قانون گرفته، به ابرام به زنی داد. (این واقعه ده سال پس از سکونت ابرام در شامل تمام مردان و زرخیده هم می‌شد. **13** همه باید ختنه کنunan اتفاق افتاد). **4** ابرام با هاجر همبستر شد و او آبستن گردید. شوند و این نشانی بر بدین شما خواهد بود از عهد جاودانی من. هاجر وقتی دریافت که حامله است، مغور شد و از آن پس، بازنویش **14** هر کس نخواهد ختنه شود، باید از قوم خود منقطع شود، زیرا سارای را تحقیر می‌کرد. **5** آنگاه سارای به ابرام گفت: «نتصیر عهد مرا شکسته است.» **15** خدا همچین فرمود: «اما در خصوص سارای را تحقیر می‌کرد. **6** ابرام جواب داد: «او کنیز توست، هر به تو پسری خواهم بخشید. بله، او را بسیار بركت خواهم داد و از او خودش حق مرا از تو بگیرد.» پس سارای بنای بدرفتاری با قومهای بسیار به وجود خواهم آورد. از میان فرزندان تو، پادشاهان طور که صلاح می‌دانی با او رفقار کن.» **7** فرشته خداوند هاجر را خواهند برخاست. **17** آنگاه ابراهیم سجده کرد و خندید و در دل هاجر را گذاشت و او از خانه فرار کرد. **8** فرشته خود گفت: «آیا برای مرد صد ساله پسری متولد شود و سارا در نزدیک چشمیه آیی در صحرا که سر راه «شور» است، یافت. **18** فرشته خود گفت: «آیا برای مرد صد ساله پسری براید؟» پس به خدا عرض کرد: «خداوندان، همان گفت: «من از خانه بانویم سارای فرار می‌کنم.» **9** فرشته خداوند به اسماعیل را منظور بدار. **19** ولی خدا فرمود: «مطمئن باش خود او گفت: «نند بانوی خود برگرد و مطیع او باش.» **10** و نیز گفت: سارا برای تو پسری خواهد زاید و تو نام او را اسحاق (معنی «خنده») «من نسل تو را بی شمار می‌گردانم.» **11** فرشته ادامه داد: «اینک تو خواهی گذاشت. من عهد خود را با او و نسل اوی تا ابد برقرار خواهم حامله هستی، و پسری خواهی زاید. نام او را اسماعیل (معنی «خدای ساخت») ساخت. **20** اما در مورد اسماعیل نیز تقاضای تو را اجابت نمودم و می‌شوند») بگذار، چون خداوند آه و ناله تو را شنیده است. **12** پسر او را بركت خواهم داد و نسل او را چنان زیاد خواهم کرد که قوم تو مردی وحشی خواهد بود و با برادران خود سر سازگاری نخواهد بزرگی از او به وجود آید. دوازده امیر از میان فرزندان او برخواهند داشت. او بر ضد همه و همه بر ضد او خواهند بود.» **13** هاجر با خاست. **21** اما عهد خود را با اسحاق که سارا او را سال دیگر در

«ما قوم و خوبیش هستیم، و چوپانان ما نباید با یکدیگر نزاع کنند. نیز که در سدوم ساکن بود، با تمام اموالش با خود بردند. **13** یکی از ۹ مصلحت در این است که از هم جدا شوهم. اینک دشته وسیع مردانی که از چنگ دشمن گریخته بود، این خبر را به ایرام عبارانی پیش روی ماست. هر سمعتی را که می خواهی انتخاب کن و من هم رساند. در این موقع ایرام در بلوستان مرمری اموری زندگی می کرد. به سمت مقابل تو خواهم رفت. اگر به طرف چپ بروی، من به (مرمری اموری برادر اشکول و عاز بود که با ایرام همپیمان بودند). **14** طرف راست می روم و اگر طرف راست را انتخاب کنی، من به سمت چون ایرام از اسیری برادرداش لوط آگاهی یافت، تفر از افراد چپ می روم.» **10** آنگاه لوط نگاهی به اطراف انداخت و تمام دره کارآزموده خود را آماده کرد و سپاه دشمن را تا دان تعقب نمود. **15** رود اردن را از نظر گذراند. همه آن سرزمین تا صوغر، چون باع عندهن شبانگاه ایرام همراهان خود را به چند گروه تقسیم کرد، بر دشمن و مصر سریز بود. (هیوز خداوند شهرهای سدوم و عموره را ازین حمله برد و ایشان را تار و مار کرد و تا زونه که در شمال دمشق واقع نبرده بود). **11** لوط تمام دره اردن را برگردید و به طرف شرق کوچ شده است، تعقب نمود. **16** ایرام، برادرداش لوط و زنان و مردانی کرد. بدین طبق او و ایرام از یکدیگر جدا شدند. **12** پس ایرام در را که اسیر شده بودند، با همه اموال غارت شده پس گرفت. **17** سرزمین کغان ماند و لوط به طرف شهرهای دره اردن رفت و در هنگامی که ایرام کدرلاعمر و پادشاهن همپیمان او را شکست داده، نزدیکی سدوم ساکن شد. **13** مردمان شهر سدوم بسیار فاسد بودند و مراجعت نمود، پادشاه سدوم تا دره شاو (که بعدها دره پادشاه نسبت به خداوند گناه می وزیدند). **14** بعد از جدا شدن لوط از نامیده شد، به استقبال ایرام آمد. **18** همچنین ملکیصیدق، پادشاه ایرام، خداوند به ایرام فرمود: «با دقت به اطراف خود نگاه کن! **15** سالیم که کاهن خدای معوال هم بود، برای ایرام نان و شراب آورد. تمام این سرزمین را که می بینی، تا اید به تو و نسل تو می بخشم. **16** آنگاه ملکیصیدق، ایرام را برکت داد و چین گفت: «مبارک باد نسل تو را مانند غبار زمین بی شمار می گردانم. **17** برخیز و در ایرام از جانب خدای معوال، خالق آسمان و زمین. **20** و مبارک باد سراسر این سرزمین که آن را به تو می بخشم، بگرد.» **18** آنگاه ایرام خدای معوال، که دشمنات را به دست تسلیم کرد.» پس ایرام از برخاست و خیمه خود را جمع کرد، به بلوستان مرمری که در غنائم جنگی، به ملکیصیدق دیک داد. **21** پادشاه سدوم به ایرام حیرون است کوچ نمود. در آنجا ایرام برای خداوند مذهبی ساخت. گفت: «مردم مرا به من و اکدار، ولی اموال را برای خود نگاه دار.» **22** ایرام در جواب گفت: «قسم به یهوه خدا، خدای معوال، خالق

14 در آن زمان امرافل پادشاه بابل، اریوک پادشاه الاسار، آسمان و زمین، **23** که حتی یک سر سوزن از اموال تو را برینمی دارم، کدلارلائمر پادشاه عیلام و تدعال پادشاه قوشیم، **2** با پادشاهان زیر وارد میادا بگوی من ایرام را ثروتمند ساختم. **24** تنها چیزی که می بذریم، چنگ شدند؛ بارع پادشاه سدوم، برشاع پادشاه عموره، شنعباپ پادشاه خوارکی است که افاده من خوده اند؛ اما همهم عائز و اشکول و مری ادمه، شمئیز پادشاه صبوئیم، و پادشاه بالع (بالع همان صوغر است). را که همراه من با دشمن جنگیدند، به ایشان بده.»

3 پس پادشاهان سدوم، عموره، ادمه، صبوئیم و بالع با هم متحد **15** بعد از این وقایع، خداوند در رویا به ایرام چین گفت: «ای شده، لشکرهای خود را در دره سدیم که همان دره دریای مرده است، پسیج نمودند. **4** ایشان دوازده سال زیر سلطه کدلارلاعمر بودند. اما ایرام نرس، زیرا من همچون سپر از تو محافظت خواهم کرد و اجری در سال سیزدهم شورش نمودند و از فرمان وی سریچی کردند. **5** در بسیار عظیم به تو خواهم داد.» **2** اما ایرام در پاسخ گفت: «ای سال چهاردهم، کدلارلاعمر با پادشاهان همپیمانش به این قبایل حمله خداوند یهوه، این اجر تو چه فایده ای برای من دارد، زیرا که من برد، آنها را شکست داد: رفایی ها در زمین عشتروت قرنین، زوزی ها فرزندی ندارم و این العازار دمشقی، غلام من، صاحب ثروتم خواهد در هام، ایمی ها در دشت قریبن، **6** حوری ها در کوه سعیر تا ایل شد. **3** تو به من نسلی نیخشیده ای، پس غلام وارث تو خواهد شد، فاران واقع در حاشیه صحراء. **7** سپس به عن مشفاط (که بعداً قادش شد). **4** سپس خداوند به او فرمود: «این غلام وارث تو خواهد شد، نامیده شد) رفتند و عمالیقی ها و همچنین اموری ها را که در حکضون زیرا تو خود پسری خواهی داشت و او وارث همه ثروت خواهد شد.» تامار ساکن بودند، شکست دادند. **8** آنگاه لشکریان پادشاهان **5** خداوند شب هنگام ایرام را به بیرون خانه فرا خواند و به او فرمود: سدوم، عموره، ادمه، صبوئیم و بالع (صوغر) بیرون آمد، در وادی «ستارگان آسمان را بینگر و بین آیا می توانی آنها را بشماری؟ نسل تو سدیم صفاتی کردند. **9** آنها با کدلارلاعمر پادشاه عیلام، تدعال نیز چین یی شمار خواهد بود.» **6** آنگاه ایرام به خداوند ایمان آورد و پادشاه گوییم، امرافل پادشاه بابل، و اریوک پادشاه الاسار وارد چنگ خداوند را برای او عدالت به شمار آورد. **7** خدا به ایرام فرمود: شدند؛ چهار پادشاه علیه پیچ پادشاه. **10** دره سدیم پُر از چاههای «من همان خداوندی هستم که تو را از شهر اور کلدانیان بیرون آوردم قیر طبیعی بود. وقی پادشاهان سدوم و عموره می گریختند، به داخل تا این سرزمین را به تو دهم.» **8** اما ایرام در پاسخ گفت: «خداوند چاههای قیر افتادند، اما سه پادشاه دیگر به کوهستان فوار کردند. یهوه، چگونه مطمئن شوم که تو این سرزمین را به من خواهی داد؟» **11** پس پادشاهان فاتح، شهرهای سدوم و عموره را غارت کردند و **9** خداوند به او فرمود: «یک گوساله ماده سه ساله، یک بز ماده سه همه اموال و مواد غذایی آنها را بردند. **12** آنها لوط، برادرزاده ایرام را ساله، یک قوچ سه ساله، یک قمری و یک کبوتر برای من بیاور.»

شده‌اند و همگی به یک زبان سخن می‌گویند. از این به بعد هر ابرام طبق دستور خداوند، روانه شد و لوط نیز همراه او رفت. ابرام کاری پنجاه‌هند می‌تواند انجام دهدن. ۷ پس بیاید به پائین بروم و هفداد و پنج ساله بود که حران را ترک گفت. ۵ او همسرش ساری و زیان آنها را تغییر دهیم تا سخن یکدیگر را نفهمند.» ۸ این اختلاف برادرزاده‌اش لوط، غلامان و غلامان زیادی داشت. ۶ وقتی به کنعان خداوند آنها را از بنای شهر دست بردازند؛ و به این ترتیب دست آورده بود، برداشت و به کنعان کوچ کرد. ۹ این سبب آنرا روی زمین پراکنده ساخت. ۱۰ این است شده، فرمود: «من این سرزمین را به نسل تو خواهم بخشید». پس تاریخچه نسل سام: دو سال بعد از طوفان، وقتی سام ۱۰۰ ساله بود، ابرام در آنجا مذهبی برای خداوند که بر او ظاهر شده بود، بنا کرد. پسرش ارفکشاد به دنیا آمد. ۱۱ پس از تولد ارفکشاد، سام ۵۰۰ سال ۸ سپس از آنجا کوچ کرد، به سرزمین کوهستانی که از طرف غرب دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران شد. ۱۲ وقتی ارفکشاد به بیت‌ئیل و از طرف شرق به عای خشم می‌شد، رفت. ابرام در آن سی و پنج ساله بود، پسرش شالح متولد شد. ۱۳ پس از تولد شالح، محل خیمه زد و منبھی برای خداوند بنا کرد، او را پرسش نمود. ارفکشاد ۴۰۳ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران شد. ۹ بدین ترتیب ابرام با توقهنهای بی دری به سمت نگب کوچ کرد. ۱۴ وقتی شالح سی ساله بود، پسرش عابر متولد شد. ۱۵ پس از تولد ۱۰ ولی در آن سرزمین قحطی شد، پس ابرام به مصروفت تا در عابر، شالح ۴۰۳ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران آنجا زندگی کرد. ۱۱ وقتی به مز سرزمین مصر نزدیک شدند، ابرام شد. ۱۶ وقتی عابر سی و چهار ساله بود، پسرش فلیج متولد شد. ۱۷ به همسرش گفت: «تو زن زیبایی هستی. ۱۲ وقتی مصری‌ها تو پس از تولد فلیج، عابر ۴۳۰ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و را بییند، خواهند گفت: «این زن اوست. او را بکشیم و زنش را دختران شد. ۱۸ فلیج سی ساله بود که پسرش رعو متولد شد. ۱۹ تصاحب کیم!» ۱۳ پس به آنها بگو تو خواهی منی، تا به خاطر تو پس از تولد رعو، فلیج ۲۰۹ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و مرا نکشند و با من به مهربانی رفتار کنند. ۱۴ وقتی وارد مصر دختران شد. ۲۰ وقتی رعو سی و دو ساله بود، پسرش سروج متولد شدند، مردم آنجا دیدند که سارای زن زیبایی است. ۱۵ عده‌ای از شد. ۲۱ پس تولد سروج، عدو ۲۰۷ سال دیگر زندگی کرد و صاحب درباریان فرعون، سارای را دیدند و در حضور فرعون از زیبایی او بسیار پسران و دختران شد. ۲۲ وقتی سروج سی ساله بود، پسرش ناحور به تعريف کردند. فرعون دستور داد تا او را به قصرش ببرند. ۱۶ آنگاه دنیا آمد. ۲۳ پس از تولد ناحور، سروج ۲۰۰ سال دیگر زندگی کرد و فرعون به خاطر سارای، هدایات فراوانی از قبیل گوسفند و گاو و شتر و صاحب پسران و دختران شد. ۲۴ وقتی ناحور بیست و نه ساله بود، الاغ و غلامان و کنیزان به ابرام بخشید. ۱۷ اما خداوند، فرعون و پسرش تاریخ، عدو ۱۱۹ سال تمام افاد قصر او را به بالای سختی مبتلا کرد، زیرا سارای، زن ابرام را دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران شد. ۲۶ تاریخ هفتاد به قصر خود پرده بود. ۱۸ فرعون ابرام را به نزد خود فرا خواند و به او ساله بود که صاحب سه پسر شد به نامهای ابرام، ناحور و هاران. گفت: «این چه کاری بود که با من کردی؟ چرا به من نگفتشی که ۲۷ این است تاریخچه نسل تاریخ: تاریخ پدر ابرام و ناحور و هاران سارای زن توست؟ ۱۹ چرا او را خواهی خود معرفی کردی تا او را به بود؛ و هاران پدر لوط. ۲۸ هاران در همان جایی که به دنیا آمده بود زنی بیگم؟ حال او را بردار و از اینجا برو.» ۲۰ آنگاه فرعون به (عنی اور کلدانیان) در برابر چشمان پدرش در سن جوانی درگذشت. مأموران خود دستور داد تا ابرام و همسرش را با نوکران و کنیزان و هر ۲۹ ابرام و ناحور ازدواج کردند. نام زن ابرام سارای، و نام زن ناحور آنچه داشتند روانه کنند.

ملکه بود. (ولکه و خواهش یسکه دختران پرادر ناحور، یعنی هاران ۱۳ ابرام با زن خود سارای و لوط و هر آنچه که داشت به بودند). ۳۰ سارای نازا بود و فرزندی نداشت. ۳۱ تاریخ پسرش ابرام، نگب، در جنوب، کنعان کوچ کرد. ۲ ابرام بسیار ثروتمند بود. او نوهاش لوط و عروسش سارای را با خود برداشت و اور کلدانیان را به طلا و نقره و گلهای فراوانی داشت. ۳ ابرام و همسرهاش از نگب قصد کنعان ترک گفت. اما وقتی آنها به شهر حران رسیدند در آنجا رسپسپار شده، مرحله به مرحله، به سوی بیت‌ئیل رفتند، و میان بیت‌ئیل ماندند. ۳۲ تاریخ در سن ۲۰۵ سالگی در حران درگذشت. ۴ این همان و عای، جایی که قبلاً اطراف کرده بودند، اردو زدند.

۱۲ خداوند به ابرام فرمود: «ولايت، خانه پدری و خویشاوندان جایی بود که قبلاً ابرام در آنجا مذهبی ساخت و نام خداوند را خود را کن و به سرزمینی که من تو را بدانجا هدایت خواهم نمود خواند. ۵ لوط نیز گواون و گوسفندان و غلامان زیادی داشت. ۶ من تو را پدر امت بزرگی می‌گردانم. تو را برکت می‌دهم و ابرام و لوط به علت داشتن گلهای بزرگ نمی‌توانستند با هم در یک برو. ۷ آنانی را که تو جا ساکن شوند، زیرا برای گلهای هایشان چراگاه کافی وجود نداشت نامت را بزرگ می‌سازم و تو مایه برکت خواهی بود. ۳ آنانی را که تو را لعنت کنند، و بین چوپانان ابرام و لوط نزاع در می‌گرفت. (در آن زمان کنیانی‌ها و را برکت دهند، برکت خواهی داد، و آنانی را که تو را لعنت کنند، و بین چوپانان ابرام و لوط نزاع در می‌گرفت: لعنت خواهی کرد. همه مردم دنیا از تو برکت خواهند یافت.» ۴ پس ابرام به لوط گفت:

خونش که بدان حیات می‌بخشد نخورید. **۵** و من توان خون شما را فرزندان کوش، شخصی بود به نام نمرود که در دنیا، دلاوری بزرگ و باز می‌ستام. آن را از هر جانوری باز می‌ستام. توان جان انسان را از معروف گشت. **۹** او با قدرتی که خداوند به وی داده بود، تیرانداز دست همتوعش نیز باز می‌ستام. **۶** هر که خون انسانی را بزید، ماهری شد؛ از این جهت، وقتی می‌خواهد از تیراندازی کسی خون او نیز به دست انسان ریخته خواهد شد؛ زیرا خدا انسان را به تعریف کنند، می‌گویند: «خداوند تو را در تیراندازی ماندن نمرود صورت خود آفرید. **۷** و اما شما، فرزندان زیاد تولید کنید و زمین را بُرْ گردان!». **۱۰** قلمرو فراماروایی او ابتدا شامل بابل، ارک، آکد و کلیه سازید. **۸** سپس خدا به نوح و پسرانش فرمود: **۹** «من با شما و با در سزمن شتعار بود. **۱۱** سپس قلمرو خود را تا آشور گسترش داده، نسلهای آئینه شما عهد می‌بندم، **۱۰** و نیز با تمام حیواناتی که با نیوی، رحوبوت عیر، کالح **۱۲** و ریسن (شهر بزرگی که بین نینوا و شما در کشتنی بودند) یعنی همه پرندگان، چاربایان و جانوران. **۱۱** کالح واقع است) را پنا کرد. **۱۳** مصرایم، جد اقوام زیر بود: لودی‌ها، پله، من با شما عهد می‌بندم که بعد از این هرگز موجودات زنده را عانی‌ها، لهایی‌ها، نفتوحری‌ها، **۱۴** فتورسی‌ها، کسلوحری‌ها (که بهوسیله طوفان هلاک نکنم و زمین را نیز دیگر بر اثر طوفان خراب فلسطینی‌ها از این قوم به وجود آمدند) و کفتوری‌ها. **۱۵** صیدون پسر ننمایم. **۱۲** این است نشان عهد جاودایی من: **۱۳** رنگین کمان خود ارشد کتعان بود و از کتعان اقوام زیر به وجود آمدند: حیتی‌ها، **۱۶** را در ایرها می‌گذارم و این نشان عهدی خواهد بود که من با جهان بیوسی‌ها، اموری‌ها، جرجاشی‌ها، **۱۷** حوتی‌ها، عرقی‌ها، سینی‌ها، بستمام. **۱۴** وقتی ابرها را بالای زمین بگسترانم و رنگین کمان دیده **۱۸** اروادی‌ها، صماری‌ها و حماتی‌ها. پس از آن، طوایف کتعانی شود، **۱۵** آنگاه قولی را که به شما و تمام جانداران دادهام به یاد مشعب شدند، **۱۹** و قلمرو کتعان از صیدون در شمال تا جرار و خواهم آورد و دیگر تمام موجودات زنده بهوسیله طوفان هلاک غرہ در جنوب، و در شرق تا سدوم و عموره و ادمه و صبیؤم که نخواهند شد. **۱۶** وقتی رنگین کمان را در ایرها بیسم، عهد جاودایی نزدیک لاشع بود، می‌رسید. **۲۰** اینها نسل حام بودند که در قبایل میان خدا و هر موجود زنده بر زمین را به یاد خواهم آورد». **۱۷** سپس و سزمیهای خود زندگی می‌کردند و هر یک زبان خاص خود را خدا به نوح گفت: «این رنگین کمان نشان عهدی است که من با داشتم». **۲۱** از نسل سام، که پرادر بزرگ یافث بود، عابر به وجود آمد با تمام موجودات زنده روی زمین را به یاد خواهم آورد». **۱۸** سه پسر نوح که (عابر جد عیرانیان است). **۲۲** این است اسامی پسران سام: عیلام، از کشته خارج شدند، سام و حام و یافت بودند. (حام پدر قوم آشور، ارفکشاد، لود و ارام. **۲۳** ابیاند پسران ارام: عوص، حول، کتعان است). **۱۹** همه قومهای دنیا از سه پسر نوح به وجود آمدند. جاتر و ماشک. **۲۴** ارفکشاد پدر شاخ، و شالخ پدر عابر بود. **۲۵** **۲۰** نوح به کار کشاورزی مشغول شد و تاکستانی غرس نمود. **۲۱** عابر صاحب دو پسر شد. نام اولی فلیج بود زیرا در زمان او بود که روزی که شراب زیاد نوشیده بود، در حالت مستی در خیمه‌اش برهه مردم دنیا متفرق شدند. برادر او پیطان نام داشت. **۲۶** پیطان جد خواهد. **۲۲** حام، پدر کتعان، برهنگی پدر خود را دید و بیرون رفته المداد، شالف، حضرموت، پارح، **۲۷** هدراوم، اوزال، دقله، **۲۸** به دو برادرش خبر داد. **۲۳** سام و یافت با شنیدن این خبر، رادی عویال، ایمایل، شبا، **۲۹** اوپیر، حويله و بیواب بود. اینان همه از روح شاههای خود انداده عقب‌عقبت به طرف پدرشان رفند تا نسل پیطان بودند. **۳۰** ایشان از نوحی میشاتا کوهستانهای شرقی برهنگی او را نبینند. سپس او را با آن ردا پوشانیدند. **۲۴** وقتی نوح به سفاره پراکنده بودند و در آنجا زندگی می‌کردند. **۳۱** اینها بودند حال عادی برگشت و فهمید که حام چه کرده است، **۲۵** گفت: فرزندان سام که در قبایل و سزمیهای خود زندگی می‌کردند و هر یک کتعان از شاهزاده باد. پرادران خود را بندۀ بندگان پاشد. **۲۶** و نیز زبان خاص خود را داشتند. **۲۷** خدا شدند، از نسل نوح بودند که بعد از طوفان، در دنیا پخش شدند و زمین یافث را وسعت بخشد، و او را شریک سعادت سام گرداند، و قومهای گونگون را به وجود آوردند.

کتعان بندۀ او پاشد. **۲۸** پس از طوفان، نوح ۳۵۰ سال دیگر عمر **۱۱** در آن روزگار همه مردم جهان به یک زبان سخن می‌گفتند. **۲** جمعیت دنیا رفته‌رفته زیاد می‌شد و مردم به طرف شرق کوچ کرد **۲۹** و در سن ۹۵۰ سالگی وفات یافت.

۱۰ اینها هستند نسل سام و حام و یافت، پسران نوح، که می‌کردند. آنها سرانجام به دشته وسیع و پهنانه در بابل رسیدند و در بعد از طوفان متولد شدند: **۲** پسران یافث عبارت بودند از: جومر، آنجا سکنی گزیدند. **۳** آنها با هم مشورت کرده، گفتند: «بایاید ماجوج، مادای، یاوان، توبال، ماشک و تیراس. **۳** پسران جومر: خشتها درست کنیم و آنها را خوب بیزیم.» (در آن منطقه خشت به آشکناز، ریفات و توجرمه. **۴** پسران یاوان: البشه، ترشیش، کیم و قیر به جای ملات به کار می‌رفت.) **۴** سپس گفتند: رودانیم. **۵** فرزندان این افراد به تدریج در سواحل و جزایر دنیا پخش «بایاید شهری بزرگ برای خود بنا کنیم و برجی بلند در آن بسازیم که شدند و اقراهم را با زیانهای گوناگون به وجود آوردند. **۶** پسران حام، سرش به آسمان برسد تا نامی برای خود پیدا کنیم. این کار مانع اینها بودند: کوش، مصرایم، فوط و کتعان. **۷** پسران کوش: سبا، پراکنده‌گی ما خواهد شد. **۵** اما خداوند فرود آمد تا شهر و برجی را بحیله، سبته، رعمه، سبیکا. پسران رعمه: شبا و ددان. **۸** یکی از که مردم بنا می‌کردند، ببیند. **۶** خداوند گفت: «مردم با هم متحد

در ورودی کشته را در پهلوی آن بگذار. **۱۷** «بزویدی من سراسر که در کشتی همراهش بودند. **۲۴** آب تا صد و پنجاه روز همچنان زمین را با آب خواهی پوشانید تا هر موجود زندهای که در آن هست، روی زمین را پوشانیده بود.

هلاک گردید. **۱۸** اما عهد خود را تو استوار خواهی ساخت، و تو **۸** وارد کشتی خواهی شد؛ تو و پسرانت و زنت و زنان پسرانت، همراه

اما خدا، نوح و حیوانات درون کشتی را فراموش نکرده بود. او **۱۹** از تمام حیوانات، یک جفت نر و ماده با خود به داخل بادی بر سطح آبها وزانید و سیلان کم کاهش یافته. **۲** آبهای کشتی بیر، تا از خطر این طوفان در امان باشند. **۲۰** جفته ایز هر نوع نیزه‌منی از فروان بازیستادند و باران قطع شد. **۳** آب رفته رفته از روی پژنده، از هر نوع چارپا و از هر نوع خزنده نزد تو خواهند آمد تا آنها را زمین کم شد. پس از صد و پنجاه روز، **۴** در روز هفدهم از ماه زنده نگاه داری. **۲۱** همچنین خواراک کافی برای خود و برای تمام هفتمن، کشتی روی کوههای آرازات قرار گرفت. **۵** دو ماه و نیم بعد، موجودات در کشتی ذخیره کن.» **۲۲** نوح تمام اوامر خدا را انجام در حالی که آب همچنان پائین می‌رفت، قله کوهها نمایان شد. **۶** پس از گذشت چهل روز، نوح پنجه‌های را که برای کشتی ساخته داد.

۷ سپس خداوند به نوح فرمود: «تو و اهل خانهات داخل کشتی می‌کرد تا آن که زمین خشک شد. **۸** پس از آن، کبوتر رها کرد تا شوید، زیرا در بین همه مردمان این روزگار فقط تو را عادل یافتم. **۹** اما بینید آیا کبوتر می‌تواند زمین خشکی برای نشستن پیدا کند. **۱۰** اما همه حیوانات حلال گشت، هفت جفت، نر و ماده، با خود بدار، کبوتر جایی را نیافت، زیرا هموز آب بر سطح زمین بود. وقتی کبوتر و نیز از حیوانات نجس، یک جفت، نر و ماده، **۱۱** و از پژنده‌گان برگشت، نوح دست خود را دراز کرد و کبوتر را گرفت و به داخل هفت جفت، نر و ماده؛ تا بعد از طوفان، نسل آنها روی زمین باقی کشتی بود. **۱۰** نوح هفت روز دیگر صبر کرد و بار دیگر همان کبوتر بماند. **۱۱** پس از یک هفته، به مدت چهل شبانه روز باران فرو خواهم را رها نمود. **۱۲** این بار، هنگام غروب آفتاب، کبوتر در حالی که ریخت و هر موجودی را که به وجود آورده‌ام، از روی زمین محو خواهم برگ زیتون تازه‌ای به مقار داشت، نزد نوح بازگشت. پس نوح فهمید کرد.» **۱۳** پس نوح هر آنچه را که خداوند به او امر فرموده بود انجام که در بیشتر نقاط، آب فرو نشسته است. **۱۲** یک هفته بعد، نوح **۱۴** وقته که آن طوفان عظیم بر زمین آمد، نوح ششصد ساله بود. باز همان کبوتر را رها کرد، ولی این بار کبوتر باز نگشته.

۱۵ در **۷** او و همسرش به اتفاق پسران و عروسانش به درون کشتی رفته‌اند تا ششصد و یکمین سال از زندگی نوح، در اولین روز ماه اول، آب از از خطر طوفان در امان باشند. **۸** همه نوع حیوان، چه حلال گشت روی زمین خشک شد. آنگاه نوح پوشش کشتی را برداشت و به بیرون

چه حرام گشت، و نیز پژنده‌گان و خزنده‌گان، **۹** همراه نوح به داخل نگیریست و دید که سطح زمین خشک شده است. **۱۴** در روز

کشتی رفته‌اند. همان طریق که خدا فرموده بود، آنها جفت‌جفت، نر و بیست و هفتمن از ماه دوم، سرانجام همه جا خشک شد. **۱۵** در این ماده، در کشتی جای گرفته‌اند. **۱۰** پس از هفت روز، آب طوفان زمین هنگام خدا به نوح فرمود: **۱۶** «اینک زمان آن رسیده که همه از را فرا گرفت. **۱۱** وقته نوح ششصد ساله بود، در روز هفدهم ماه کشتی خارج شوید. **۱۷** تمام حیوانات، پژنده‌گان و خزنده‌گان را رها دوم، همه آبهای نیزه‌منی فروان کرد و باران به شدت از آسمان بارید. کن تا تولید مثل کنند و بر روی زمین زیاد شوند.» **۱۸** پس نوح با **۱۲** باران چهل شبانه روز بر زمین می‌بارید. **۱۳** اما روزی که طوفان همسر و پسران و عروسانش از کشتی بیرون آمد. **۱۹** و تمام حیوانات شروع شد، نوح و همسر و پسرانش، سام و حام و یافث و زنان آنها و خزنده‌گان و پژنده‌گان نیز دسته‌دهسته از کشتی خارج شدند. **۲۰**

داخل کشتی بودند. **۱۴** همراه آنان از هر نوع حیوان اهلی و وحشی، آنگاه نوح مذیعی برای خداوند ساخت و از هر حیوان و پژنده حلال و پژنده و خزنده نیز در کشتی بودند. **۱۵** از هر نوع حیوان که نقص گوشت بر آن قیانی کرد. **۲۱** خداوند از این عمل نوح خشنود گردید

حیات در خود داشتند، دو به دو، داخل کشتی شدند. **۱۶** پس از و با خود گفت: «من بار دیگر زمین را به خاطر انسان که دلش از آنکه حیوانات نر و ماده، طبق دستور خدا به نوح، وارد کشتی شدند کودکی به طرف گناه متمایل است، لعنت نخواهم کرد و اینچنان

خداوند در کشتی را از عقب آنها بست. **۱۷** به مدت چهل شبانه تمام موجودات زنده را از بین نخواهم برد. **۲۲** تا زمانی که جهان روز باران سیل آسا می‌بارید و به تدریج زمین را می‌پوشانید، تا اینکه باقی است، کشت و زرع، سرما و گrama، زمستان و تابستان، روز و

کشتی از روی زمین بلند شد. **۱۸** رفته رفته آب آنقدر بالا آمد که شب همچنان برقرار خواهد بود.»

کشتی روی آن شناور گردید. **۱۹** سرانجام بلندترین کوهها نیز به نیز آب فرو رفته‌اند. **۲۰** باران آنقدر بارید که سطح آب به پانده ذراع **۹** خدا، نوح و پسرانش را برکت داد و به ایشان فرمود: «بارور و

بالآخر از قله کوهها رسید. **۲۱** همه جانداران روی زمین یعنی حیوانات زیاد شوید و زمین را پُر سازید. **۲** همه حیوانات و خزنده‌گان زمین، اهلی و وحشی، خزنده‌گان و پژنده‌گان، با آدمیان هلاک شدند. **۲۲** پژنده‌گان هوا و ماهیان دریا از شما خواهند رسید، زیرا همه آنها را زیر

هر موجود زنده‌ای که در خشکی بود، از بین رفت. **۲۳** بدینسان سلطنة شما قرارداده‌ام. **۳** من آنها را برای خواراک به شما داده‌ام، خدا تمام موجودات زنده را از روی زمین محو کرد، به جز نوح و آنایی همان‌طور که گیاهان سبز را به شما بخشیدم. **۴** اما گوشت را با

نخواهد شد؛ زیرا هر که تو را بکشد، مجازاتش هفت برابر شدیدتر از خنون، یارده ۸۰۰ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران و دختران مجازات تو خواهد بود.» سپس خداوند نشانی بر قائن گذاشت تا شد. یارد در سن ۹۶۲ سالگی مرد. **21** خنون؛ وقتی خنون شصت هرگاه کسی با او برخورد کند، او را نکشد. **16** آنگاه قائن از حضور و پیچ ساله بود، پسرش متواشلح به دنیا آمد. بعد از تولد متواشلح، خداوند بیرون رفت و در زمین نُود (یعنی «سرگردانی») در سمت خنون ۳۰۰ سال دیگر با خدا زیست. او صاحب پسران و دخترانی شرقی عدن ساکن شد. **17** چندی بعد همسر قائن آبستن شده شد و ۳۶۵ سال زندگی کرد. خنون با خدا می‌زیست و خدا او را به خنون را به دنیا آورد. آنگاه قائن شهری ساخت و نام پسرش خنون را حضور خود به بالا برد و دیگر کسی او را ندید. **25** متواشلح؛ وقتی بر آن شهر گذاشت. **18** خنون پدر عیاراد، عیاراد پدر محوبائیل، متواشلح ۱۸۷ ساله بود، پسرش لمک به دنیا آمد. بعد از تولد لمک، محوبائیل پدر متواشلح و متواشلح پدر لمک بود. **19** لمک دو زن به متواشلح ۷۲۸ سال دیگر زندگی کرد و صاحب پسران و دختران شد. نامهای عاده و ظله گرفت. **20** عاده پسری زاید و اسم او را یاپال متواشلح در سن ۹۶۹ سالگی مرد. **28** لمک؛ وقتی لمک ساله ۱۸۲ که گذاشتند. او کسی بود که خیمه‌نشینی و گله‌داری را رواج داد. **21** بود، پسرش نوح به دنیا آمد. لمک گفت: «این پسر، ما را از کار برادرش پویال اوین موسیقیدان و متفتح چنگ و نی بود. **22** ظله، زن سختی زراعت که در اثر لعنت خداوند بر زمین، دامنگیر ما شده، دیگر لمک هم پسری زاید که او را توبیل قائن نامیدند. او کسی بود آسوده خواهد کرد.» پس لمک اسم او را نوح (یعنی «آسودگی») که کار ساختن آلات آهنی و مسی را شروع کرد. خواهر توبیل قائن، گذاشت. بعد از تولد نوح، لمک سال ۵۹۵ سال دیگر عمر کرد و صاحب نعمه نام داشت. **23** روزی لمک به همسران خود، عاده و ظله، پسران و دختران شد. او در سن ۷۷۷ سالگی مرد. **32** نوح در گفت: «ای زنان به من گوش کنید. جوانی را که مرا مجرح کرده سن ۵۰۰ سالگی صاحب سه پسر به نامهای سام، حام و یافث بود. بود، گوشتمن. **24** اگر فرار است مجازات کسی که قائن را بکشد، **6** وقتی تعداد انسانها روی زمین زیاد می‌شد، و دختران برای ایشان متولد می‌شدند، **2** پسران خدا دیدند که دختران انسانها زیبا هستند، پس هر کدام را که پسندیدند، برای خود به زنی گرفتند. **3** آدم و حروّا صاحب پسر دیگری شدند. حوا گفت: «خدنا به جای هایل آنگاه خداوند فرمود: «روح من همیشه در انسان باقی نخواهد ماند، که به دست برادرش قائن کشته شده بود، پسری دیگر به من عطا کرد.» پس نام او را شیث (یعنی «عطلا شده») گذاشت. **26** وقتی شیث بزرگ شد، برایش فرزندی به دنیا آمد که او را انوش نام نهادند. آن، وقتی پسران خدا و دختران انسانها با هم وصلت نمودند، مردانی در زمان انوش بود که مردم به خواندن نام خداوند آغاز کردند. غول آسا از آنان به وجود آمدند. اینان دلاوران معروف دوران قدیم

5 این است شرح پیدایش آدم و نسل او. هنگامی که خدا هستند. **5** خداوند دید که شرارت انسان بر زمین چقدر زیاد شده خواست انسان را بیافریند، او را شیه خود آفرید. **2** او آنها را مرد و زن است، و نیتیهای دل او دائمًا به بدی تمایل دارد. **6** پس خداوند از خلق فرموده، برکت داد و از همان آغاز خلقت، ایشان را انسان آفرینش انسان متأسف شد و در دل محزون گشت. **7** پس خداوند نامید. **3** آدم؛ وقتی آدم ۱۳۰ ساله بود، پسرش شیث به دنیا آمد. او فرمود: «من نسلبشر را که آفریدام از روی زمین محو می‌کنم. حتی شیبه پدر ارش آدم بود. بعد از تولد شیث، آدم ۸۰۰ سال دیگر عمر کرد چارپایان و خزندگان و پوندگان را نیز از بین می‌برم، زیرا آن‌گردد و صاحب پسران و دختران شد. آدم در سن ۹۳۰ سالگی مرد. **6** آنها متأسف شدم. **8** اما در این میان نوح مورد لطف خداوند قرار شیث؛ وقتی شیث ۱۰۵ ساله بود، پسرش انوش به دنیا آمد. بعد گرفت. **9** این است تاریخچه نوح و خاندانش: نوح در میان مردمان از تولد انوش، شیث ۸۰۷ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران زمان خویش مردی صالح بود و با خدا راه می‌رفت. **10** نوح سه پسر و دختران شد. شیث در سن ۹۱۲ سالگی مرد. **9** انوش؛ وقتی داشت به نامهای سام، حام و یافث. **11** در این زمان، گناه و ظلم انوش نود ساله بود، پسرش قینان به دنیا آمد. بعد از تولد قینان، انوش بسیار زیاد شده بود و از نظر خدا به اوج خود رسیده بود. **12** خدا ۸۱۵ سال دیگر عمر کرد و صاحب پسران و دختران شد. انوش در شرارت پسر بر روی زمین را مشاهده کرد، زیرا همه مردم دنیا فاسد سن ۹۰۵ سالگی مرد. **12** قینان؛ وقتی قینان هفتاد ساله بود، پسرش شده بودند. **13** پس خدا به نوح فرمود: «تصمیم گرفته‌ام تمام این مهلل‌تل به دنیا آمد. بعد از تولد مهلل‌تل، قینان ۸۴۰ سال دیگر مردم را هلاک کنم، زیرا زمین را از شرارت پُر ساخته‌ام. من آنها را عمر کرد و صاحب پسران و دختران شد. او در سن ۹۱۰ سالگی همراه زمین از بین می‌برم. **14** «اما تو، ای نوح، با چوب درخت مرد. **15** مهلل‌تل؛ وقتی مهلل‌تل شصت و پیچ ساله بود، پسرش بارد سرو یک کشتنی بساز و در آن اتاقهایی درست کن، و درون و بیرونش به دنیا آمد. پس از تولد بارد، مهلل‌تل ۸۳۰ سال دیگر عمر کرد و را با قبر پیوشن. **15** آن را طوری بساز که طولش ۳۰۰ ذراع، عرضش صاحب پسران و دختران شد. او در سن ۸۹۵ سالگی مرد. **18** ۵۰ ذراع و ارتفاع آن ۳۰ ذراع باشد. **16** یک ذراع پایتخت از سقف، یارده؛ وقتی یارده ۱۶۲ ساله بود، پسرش خنون به دنیا آمد. بعد از تولد پنجه‌های برای روشنایی کشتنی بساز. در داخل آن سه طبقه با کن و

نامگذاری شدند. **20** پس آدم تمام چارپایان و پرندگان آسمان و درختی خودی که به تو گفته بودم از آن نخوری، زمین زیر لعنت قرار همه جانوران وحشی را نامگذاری کرد، اما برای او یار مناسی یافت خواهد گرفت و تو تمام ایام عمرت با رنج و زحمت از آن کسب نشد. **21** آنگاه بیوه خدا آدم را به خواب عمیقی فرو برد و یکی از معاشر خواهی کرد. **18** از زمین خار و خاشاک برایت خواهد رویید و دندنهایش را بداشت و جای آن را با گوشت پُر کرد. **22** آنگاه گیاهان صحراء را خواهی خورد. **19** تا آخر عمر به عرق پیشانی ات نان بیوه خدا آن دندنه، زنی سرشت و او را پیش آدم اورد. **23** آدم خواهی خورد و سرانجام به همان حاکی باز خواهی گشت که از آن گفت: «این است استخوانهایم و گوشتش از گوشت. نام گرفته شدی؛ زیرا تو از خاک سرنشت شدی و به خاک هم بخواهی او «نسا» باشد، چون از انسان گرفته شد.» **24** به این سبب است که گشت. **20** آدم، زن خود را خوا (معنی «زندگی») نامید، چون او مرد از پدر و مادر خود جدا می شود و به زن خود می پیوندد، و از آن می پایست مادر همه زندگان شود. **21** بیوه خدا لپاهای از پوست پس، آن دو یک تن می شوند. **25** آدم و زنش هر چند برهنه بودند، حیوان تهیه کرد و آدم و زنش را پوشانید. **22** سپس بیوه خدا میادا «حال که انسان مانند ما شده است و خوب و بد را می شناسد، میادا ولی احساس شرم نمی کردند.

3 مار از همه حیواناتی که بیوه خدا ساخته بود، زیرکتر بود. روزی ابد زنده بماند». **23** پس بیوه خدا آنها را از باغ عدن بیرون راند، تا مار نزد زن آمد، به او گفت: «ایا حقیقت دارد که خدا شما را از آدم برد و در زمینی که از خاک آن سرنشت شده بود، کار کند. خوردن میوه تمام درختان باغ منع کرده است؟» **2** زن در جواب **24** بیوه خدا پس از بیرون راندن آنها، در سمت شرقی باغ عدن گفت: «ما اجازه داریم از میوه همه درختان بخوریم، **3** بهجز میوه کربیانی قرار داد و نیز شمشیری آتشین در آن گذاشت که به هر درختی که در وسط باغ است. خدا فرموده است که از میوه آن طرف می چرخید، تا راه «درخت حیات» را محافظت کند.

درخت نخوریم و حتی به آن دست نزنیم و گزینه می میریم». **4** مار گفت: «به چیزی که بیوه خدا ساخته شده، پسری زاید. آنگاه حوا گفت: «به گفته: «مطمئن باش نخواهید مرد! **5** بلکه خدا خوب می داند زمانی **4** حوا از آدم حامله شده، پسری زاید. آنگاه حوا گفت: «به که از میوه آن درخت بخوردی، چشمان شما باز می شود و مانند خدا کمک خداوند مردی حاصل نمودم.» پس نام او را قائن گذاشت. **2** می شوید و می توانید خوب را از بد تشخیص دهید. **6** آن درخت حوا بار دیگر حامله شده، پسری زاید و نام او را هایل گذاشت. در نظر زن، زیبا آمد و با خود اندیشید: «میوه این درخت دلپذیر، هایل به گله‌داری پرداخت و قائن به کشاورزی مشغول شد. **3** پس از متواند، خوش طعم باشد و به من دانایی بیخشند.» پس از میوه مدتی، قائن هدیه‌ای از حاصل زمین خود را به حضور خداوند آورد. درخت چید و خورد و به شورهش هم که با او بود داد و او نیز خورد. **4** هایل نیز چند رأس از نخست زادگان گله خود را ذبح کرد و **7** آنگاه چشمان هر دو باز شد و ناگهان متوجه برهنگی خود شده، بهترین قسمت گوشت آنها را به خداوند تقدیم نمود. خداوند هایل و احساس شرم کردند. پس با برگهای درخت انجیر پوششی برای خود هدیه‌اش را قبول نکرد. پس قائن درست کردند. **8** عصر همان روز وقی آدم و زنش، صدای بیوه برآتیفت و از شدت خشم سرش را به زیر افکند. **6** خداوند از قائن خدا را که در باغ راه می رفت شنیدند، خود را لاپایی درختان پنهان پرسید: «چرا خشمگین شده‌ای و سرت را به زیر افکنده‌ای؟ **7** اگر کردند. **9** بیوه خدا آدم را ندا داد: «ای آدم، کجا هستی؟» **10** آدم درست عمل کنی، آیا پذیرفته نمی شوی؟ اما اگر درست رفتار نکنی، جواب داد: «صدای تو را در باغ شنیدم و ترسیدم، زیرا برهنه بودم؛ بدان که گاه در کمین توت و می خواهد بر تو مسلط شود، ولی تو پس خود را پنهان کردم.» **11** خدا فرمود: «چه کسی به تو گفت که باید بر آن چیره شوی.» **8** روزی قائن از برادرش هایل خواست که با برهنه‌ای؟ آیا از میوه آن درختی خورده که به تو گفته بودم از آن او به صحراء بورد. هنگامی که آنها در صحراء بودند، ناگهان قائن به نخوری؟» **12** آدم جواب داد: «این زن که بار من ساختی، از آن برادرش حمله کرد و او را کشت. **9** آنگاه خداوند از قائن پرسید: میوه به من داد و من هم خوردم.» **13** آنگاه بیوه خدا از زن پرسید: «برادرت هایل کجاست؟» قائن جواب داد: «از کجا بدانم؟ مگر «این چه کاری بود که کردی؟» زن گفت: «مار مرا فربیت داد.» من نگهبان برادرم هستم؟» **10** خداوند فرمود: «این چه کاری بود که نیز بین نسل تو و نسل زن، خصوصت می گذارم. نسل زن سر تو خود را آنچنان که باید، به تو نخواهد داد، و تو در جهان آواره و را خواهد کوید و تو پاشنه وی را خواهی زد.» **16** آنگاه به زن پریشان خواهی بود. **13** قائن گفت: «مجازات من سنگینتر از آن فرمود: «درد زایمان تو را زیاد می کنم و تو با درد فرزندان خواهی زاید. است که بتوانم تحمل کنم.» **14** امروز مرا از این سزمین و از حضور مشتاق شورت خواهی بود و او بر تو تسلط خواهد داشت.» **17** خودت می رانی و مرا در جهان آواره و پریشان می گردانی، پس هر سپس خداوند به آدم فرمود: «چون گفته زنت را پذیرفته و از میوه آن که مرا ببیند مرا خواهد گشت.» **15** خداوند به او گفت: «چنین

پیدایش

1

حکومت کند.» 27 پس خدا انسان را به صورت خود آفرید؛ ایشان را به صورت خدا آفرید؛ ایشان را مرد و زن آفرید. 28 پس خدا

در آغاز، خدا آسمانها و زمین را آفرید. 2 زمین، بی‌شکل و ایشان را برکت داد، فرمود: «بارور و زیاد شوید، زمین را پُر سازید، بر خالی بود، و تاریکی آبهای عمیق را پوشانده بود. روح خدا بر سطح آن تسلط یابید، و بر ماهیان دریا و پزندگان آسمان و همه حیواناتی که آبها در حرکت بود. 3 خدا فرمود: «روشنایی بشود.» و روشنایی بر زمین حرکت می‌کنند، فرامانروی کنید.» 29 آنگاه خدا گفت: «شدن. 4 خدا روشنایی را پستردید و آن را از تاریکی جدا ساخت. 5 «تمام گیاهان دانه‌دار روی زمین را و همه میوه‌های درختان را برای او روشنایی را «روز» و تاریکی را «شب» نامید. شب گذشت و خوارک به شما دادم، 30 و همه علفهای سبز را به همه جانوران صبح شد. این، روز اول بود. 6 سپس خدا فرمود: «فضایی باشد وحشی، پزندگان آسمان و خزندگان روی زمین، یعنی به هر موجودی بین آبها، تا آبهای بالا را از آبهای پائین جدا کنید.» 7 پس خدا فضایی به وجود آورد تا آبهای پائین را از آبهای بالا جدا کنید. 8 خدا نظر کرد و کار آفرینش را از هر لحظه عالی دید. شب گذشت و صبح شد. این، روز ششم بود.

این فضا را «آسمان» نامید. شب گذشت و صبح شد. این، روز دوم بود. 9 پس از آن خدا فرمود: «آبهای زیر آسمان در پک جا

جمع شوند تا خشکی پدید آید.» و چنین شد. 10 خدا خشکی را تکمیل کرد. 2 با فرا رسیدن روز هفتم، خدا کار آفرینش را تمام کرد؛ پس در هفتمین روز، از همه کار خود بیاسود. 3 خدا روز هفتم

سپس خدا فرمود: «زمین نباتات برویاند، گیاهان دانه‌دار و درختان میوه‌دار که هر یک، نوع خود را تولید کنند.» و چنین شد. 12 زمین

نباتات رویانید، گیاهانی که برسحب نوع خود دانه تولید می‌کردند، و درختانی که برسحب نوع خود میوه دانه‌دار می‌آوردند. و خدا دید که نیکوست.

13 شب گذشت و صبح شد. این، روز سوم بود. 14 سپس خدا فرمود: «در آسمان اجسام نورافشانی باشد تا روز را از

شب جدا کنند، و نشانه‌هایی باشد برای نشان دادن فصلها، روزها، خاکی زمین، آدم را سرشت. سپس در بینی آدم روح حیات دمیده، به و سال‌ها. 15 این اجسام نورافشان در آسمان، بر زمین بناشند.» و چنین شد.

16 پس خدا دو جسم نورافشان بزرگ ساخت: جسم نورافشان بزرگتر برای حکومت بر روز و جسم نورافشان کوچکتر برای حکومت بر شب. او همچنین ستارگان را ساخت. 17 خدا آنها را در آسمان قرار داد تا زمین را روش سازند، 18 بر روز و شب حکومت

کنند، و روشنایی و تاریکی را از هم جدا سازند. و خدا دید که نیکوست. 19 شب گذشت و صبح شد. این، روز چهارم بود.

سپس خدا فرمود: «آبها از موجودات زنده پر شوند و پزندگان بر فزار آسمان به پرواز درآیند.» 21 پس خدا حیوانات بزرگ دریایی و انواع جانداران را که می‌جنند و آنها را پر می‌سازند و نوع خود را تولید می‌کنند، و نیز همه پزندگان را که نوع خود را تولید می‌کنند، آفرید. و خدا دید که نیکوست. 22 پس خدا آنها را برکت داده، فرمود:

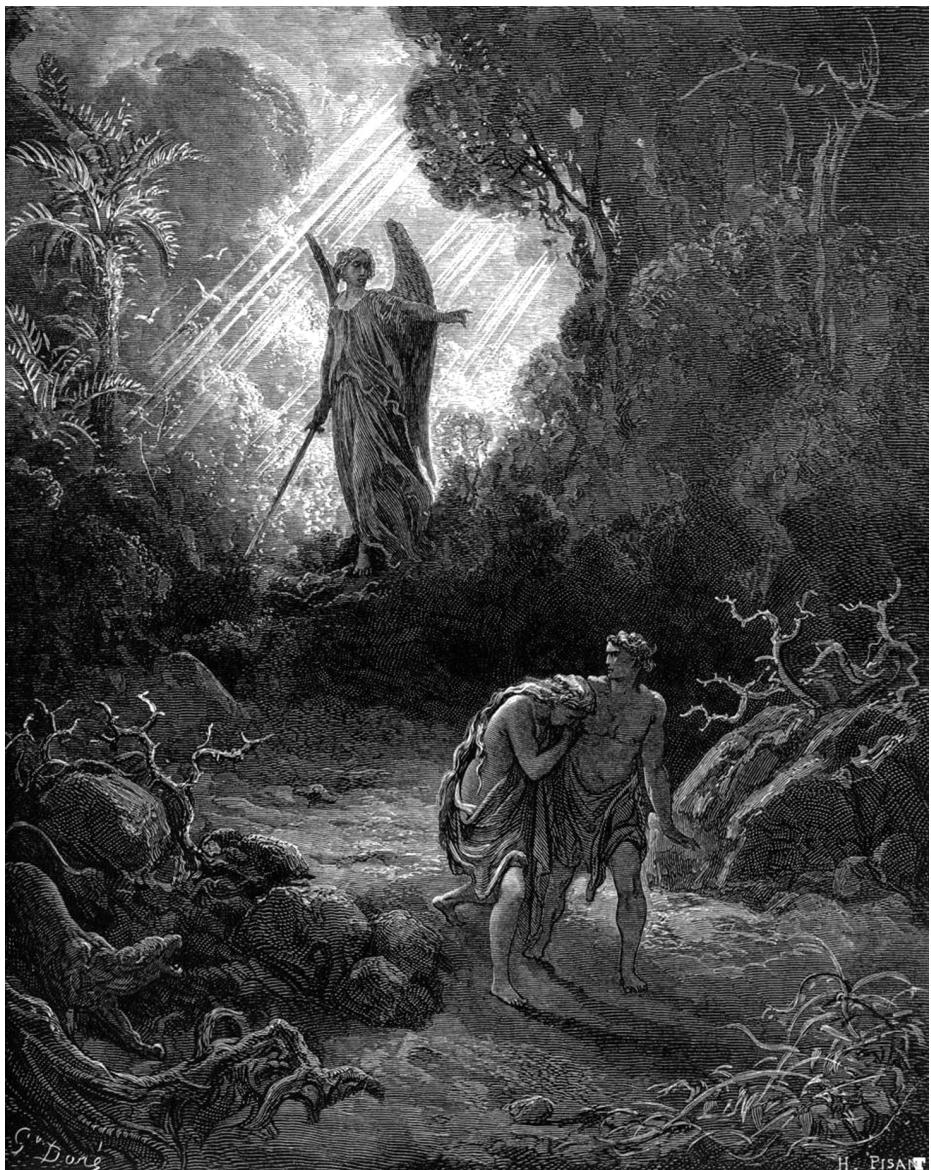
«بارور و زیاد شوید. حیوانات دریایی آنها را پُر سازند و پزندگان نیز بر زمین زیاد شوند.» 23 شب گذشت و صبح شد. این، روز پنجم

بود. 24 سپس خدا فرمود: «زمین، انواع حیوانات را که هر یک نوع خود را تولید می‌کنند، به وجود آورد: چارپایان، خزندگان و جانوران

وحشی را.» و چنین شد. 25 خدا انواع جانوران وحشی، چارپایان، و تمام خزندگان را، که هر یک نوع خود را تولید می‌کنند، به وجود آورد. و خدا دید که نیکوست. 26 سپس خدا فرمود: «انسان را به صورت خود و شبیه خودمان بسازیم، تا بر ماهیان دریا، پزندگان

آنها را که از خاک سرنشته بود، نزد آدم آورد تا بینند آدم چه پزندگانی را که از خاک سرنشته بود، نزد آدم آورد تا بینند آدم چه نامهایی بر آنها خواهد گذاشت. بدین ترتیب تمام حیوانات و پزندگان

آسمان، و بر چارپایان و همه جانوران وحشی و خزندگان روی زمین

یهود خدا پس از بیرون راندن آنها، در سمت شرقی باع عدن کرویانی قرار داد و نیز شمشیری آتشین در آن گذاشت که به هر طرف می‌چرخید، تا راه «درخت حیات» را محافظت کند.

پیباپش 3:24

كتاب عهد عتيق

جدول محتوا

عهد جدید

كتاب عهد عتيق

541	متى	1	پيدايش
565	مرقس	33	خروج
581	لوقا	61	لاويان
608	يوحنا	81	اعداد
628	اعمال رسولان	106	ثنبيه
653	روميان	130	يوشع
666	اول قرنبيان	146	داوران
679	دوم قرنبيان	162	روت
688	غلاطيان	165	اول سموئيل
693	افسسيان	186	دوم سموئيل
697	فيليبيان	203	اول پادشاهان
700	كولسيان	223	دوم پادشاهان
703	اول تسالونيكيان	242	اول تواريخ
706	دوم تسالونيكيان	260	دوم تواريخ
708	اول تيموثاوس	282	عزرا
712	دوم تيموثاوس	288	نحريا
715	تيتوس	297	استر
717	فليمون	302	ايوب
718	عبرانيان	319	مزامير
727	يعقوب	363	امثال
730	اول بطرس	378	جامعه
734	دوم بطرس	384	غزل غرلها
736	اول يوحنا	387	اشعيا
739	دوم يوحنا	421	ارميا
740	سوم يوحنا	458	مراثي
741	يهودا	462	جزقيال
742	مكاشفه	494	دانيا
		504	هوشع
		510	بوئيل
		512	عاموس
	ضميمه	517	عوبديا
	راهنمای خوانندگان	518	يونس
	واژه نامه	520	ميكاه
	نقشه ها	523	ناحوم
	سرنوشت	525	حقوق
	Doré تصاویر	527	صفريا
		529	حَجَّي
		531	زکريا
		537	ملائكي

History

فارسی at AionianBible.org/History

- 04/15/85 - Aionian Bible conceived as B. and J. pray.
- 12/18/13 - Aionian Bible announced as J. and J. pray.
- 06/21/15 - Aionian Bible birthed as G. and J. pray.
- 01/11/16 - AionianBible.org domain registered.
- 06/21/16 - 30 translations available in 12 languages.
- 12/07/16 - Nainoia Inc established as non-profit corporation.
- 01/01/17 - Creative Commons Attribution No Derivatives 4.0 license added.
- 01/16/17 - Aionian Bible Google Play Store App published.
- 07/01/17 - 'The Purple Bible' nickname begins.
- 07/30/17 - 42 translations now available in 22 languages.
- 02/01/18 - Holy Bible Aionian Edition® trademark registered.
- 03/06/18 - Aionian Bibles available in print at Amazon.com.
- 10/20/18 - 70 translations now available in 33 languages.
- 11/17/18 - 104 translations now available in 57 languages.
- 03/24/19 - 135 translations now available in 67 languages.
- 10/28/19 - Aionian Bible nursed as J. and J. pray.
- 10/31/19 - 174 translations now available in 74 languages.
- 02/22/20 - Aionian Bibles available in print at Lulu.com.
- 05/25/20 - Illustrations by Gustave Doré, La Grande Bible de Tours, Felix Just.
- 08/29/20 - Aionian Bibles now available in ePub format.
- 12/01/20 - Right to left and Hindic languages now available in PDF format.
- 03/31/21 - 214 translations now available in 99 languages.
- 11/17/21 - Aionian Bible Branded Leather Bible Covers now available.
- 12/20/21 - Social media presence on Facebook, Twitter, LinkedIn, YouTube, etc.
- 01/01/22 - 216 translations now available in 99 languages.
- 01/09/22 - StudyPack resources for Bible translation study.
- 02/14/22 - Strong's Concordance from Open Scriptures and STEPBible.
- 02/14/23 - Aionian Bible published on the TOR Network.
- 12/04/23 - Eleēsē added to the Aionian Glossary.
- 02/04/24 - 352 translations now available in 135 languages.
- 05/01/24 - 371 translations now available in 151 languages.

مقدمة

فارسی at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aīdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aīdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is *eternal*! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to *eternal* life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of *eternal punishment*. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *e/ēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by-nd/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

Celebrate Jesus Christ's victory of grace!

Holy Bible Aionian Edition ®

فارسی

Open Persian Contemporary Bible

CC Attribution ShareAlike 4.0, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 7/13/2024

Source copyright: CC Attribution ShareAlike 4.0

Biblica, Inc., 1995, 2005, 2018, 2022

Original work available for free at www.biblica.com and open.bible

Formatted by Speedata Publisher 4.19.18 (Pro) on 7/19/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

AionianBible.org

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern public domain translation in every language

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Holy Bible

Aionian Edition®

فارسی

Open Persian Contemporary Bible

